

COLUMBIA LIBRARIES OFFSITE

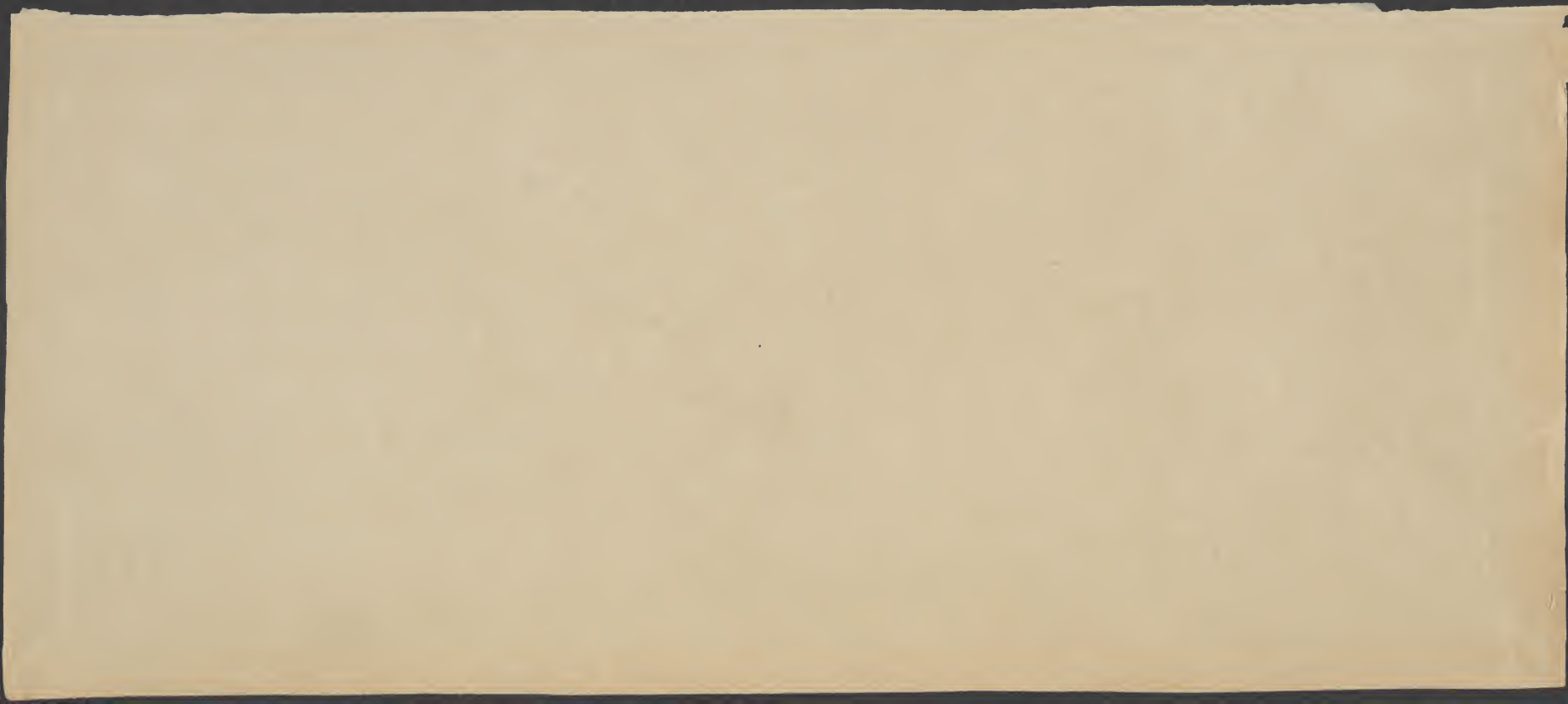
CU07849435

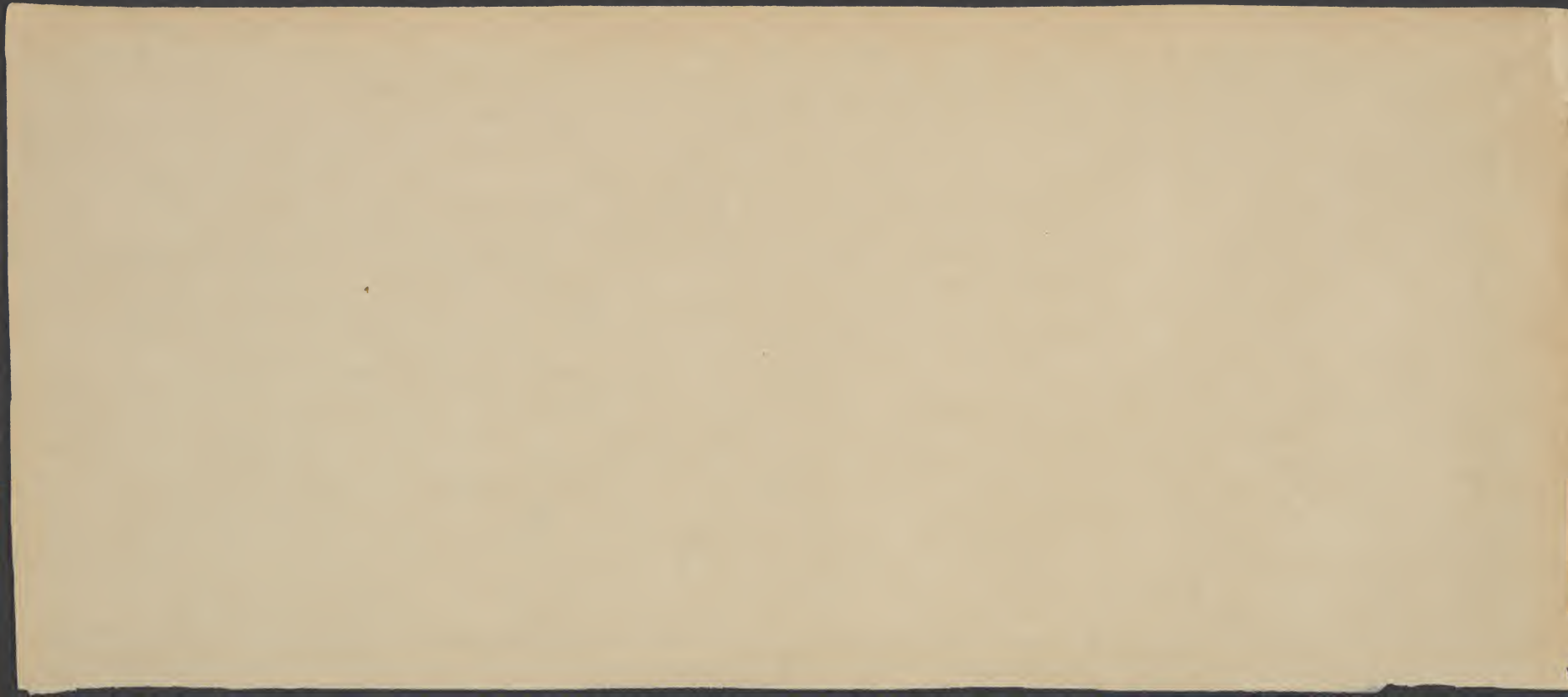
Columbia University
in the City of New York

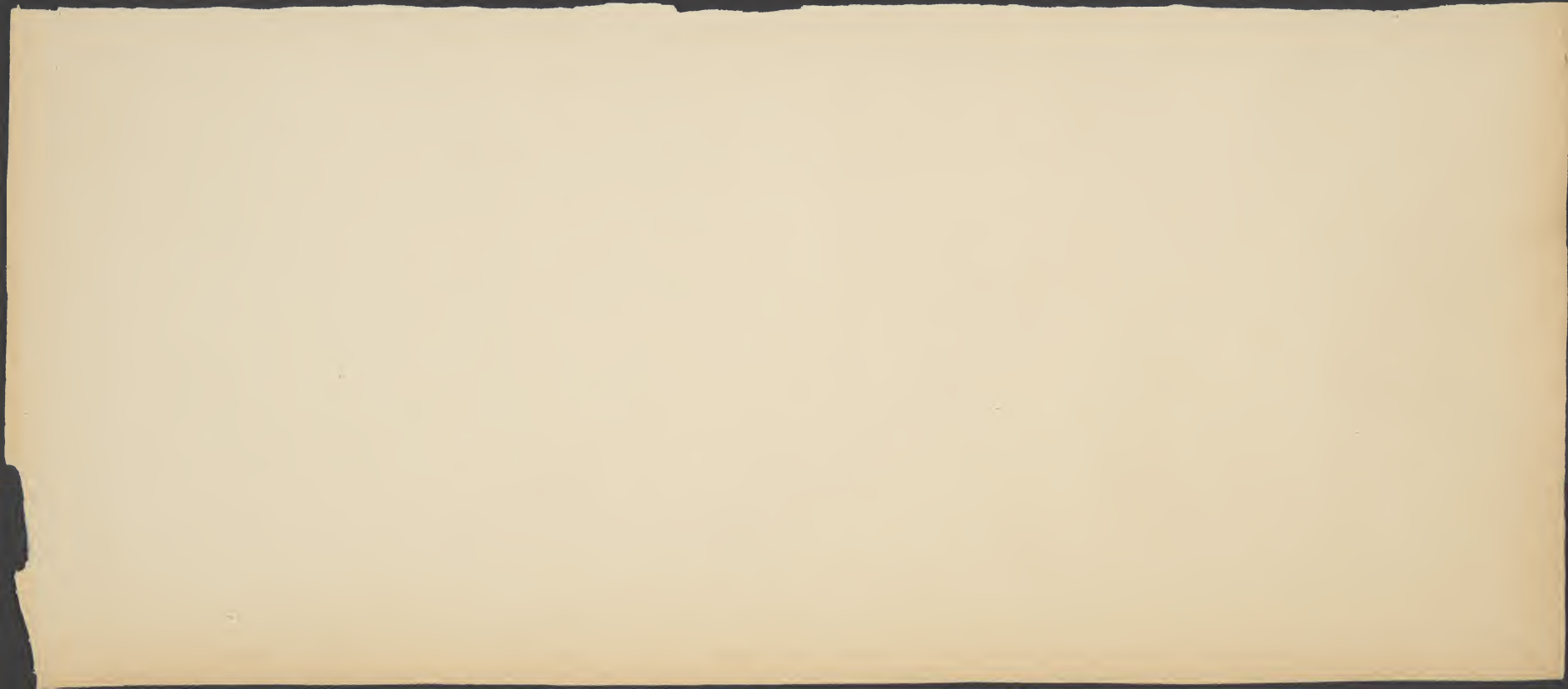
LIBRARY

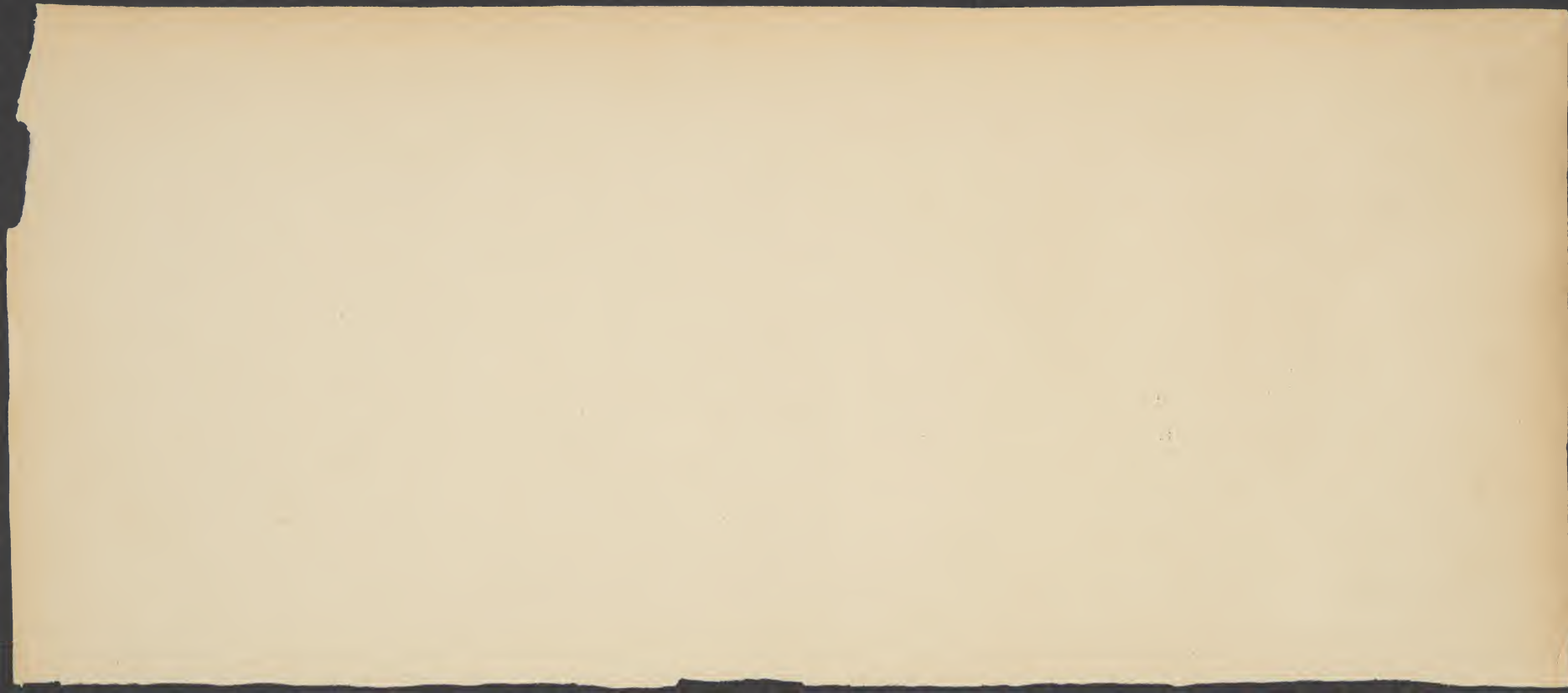

॥ अथ श्रीहरिवंशः टीकासमेतः प्रारभ्यते ॥

15
18

209415

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ यंवक्रं मुकुराद्वैन्द्रियमनोमायाः परागृह्यतां निन्युस्तस्थविमादिनापिचाविराट्सूत्रेशाभावंगतम् ॥

तंप्रत्यगृह्यगृह्यमक्षरमणुत्यकोपनेत्रयाः श्रो गोपालमुपास्मेह श्रुतिशिरोवंशोरवैर्दर्शितम् ॥ १ ॥ वाह्यस्तेनाभिभाषोवहिरुदवसितं यातितर्कोप्रतिष्ठोमोमांसाप्रातिहार्यं भजति
गुणगणयस्य संख्यातिसांख्यः ॥ हृत्पोठे योगशुद्धे निहितमुपनिषद्वाह्वृदैः परं मे भाग्यं श्रीलक्ष्मणार्यो जगति विजयते यस्य लेशाः शिवाद्याः ॥ २ ॥ व्याचक्रे चित्तशुद्धौ शतपथहृद
यंयः पुराणेतिहासैश्चित्तैकाग्र्यैकवोजं फणिपतिविहितं योगशास्त्रं च भाष्यैः ॥ मूलध्वांतापहृत्यैश्रुतिशिखरगिरां ब्रह्मसूत्रैरहस्यं वेदव्यासः सभूयादाखिलभवं भयध्वस्तयेस्माद्विधानाम्
॥ ३ ॥ हरिविधिवसिष्ठशक्तिपराशरव्यासशुकदेवान् ॥ वैशंपायनमुग्रश्रवसंचनुमः पुराणगुरुमुख्यान् ॥ ४ ॥ कणभक्षमक्षचरणं जैमिनिकपिलौ पतंजलिंचनुमः ॥ श्रीमद्वा
सवर्चो बुधिनयसीकरवर्षिणो मुदेरान् ॥ ५ ॥ सर्वविद्येशतामाविश्रिकीर्णपूर्वपूर्वपूरुषौ ॥ श्रीनारायणधोरेशरूपौ हरे हरौ नुमः ॥ ६ ॥ बहून्समाहृत्या विभिन्नदेश्यान् कोशान् विनि
श्रित्य च पाठमग्न्यम् ॥ प्राचां गुरुणामनुसृत्य वाचमारभ्यते ऽयं हरिवंशदीपः ॥ ७ ॥ टीकांतराणीं दुरविप्रभाणि बाह्यार्थरत्नानि च कासयंतु ॥ अंतर्निगूढार्थचयप्रकाशे दीपः
क्षमो भारतमंदिरे ऽस्मिन् ॥ ८ ॥ ईशप्रसादाद्वितुं स्ववंश्यान् भगोरथेनेवमया प्रणीता ॥ वंशे हरेर्यां ऽजनितीर्थगंगालोकत्रयोजाडचमलंधुनोतु ॥ ९ ॥ उत्तानेऽपि ह्यकोशा वि
ग्रहवलंपये पुनैवाश्रितं गंभोरे पुनसेतवोनविहिताः कूटाननस्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्चराननततिर्भक्ताननाल्हादितानोदोनाश्च विभीषणानविहिताः श्रीलक्ष्मणार्यश्रितैः ॥ १० ॥
इह खलु भगवान्पाराशर्यः परमकारुणिकः सकलसंसागनर्थसंकटात्त्रजडान् जंतून् दुर्धोषुः सर्वश्रुतिरहस्यप्रकाशकं महाभारताख्यमितिहासंप्रणिनाय तत्र शतं पर्वाणि तेऽन्तिमं प
र्वत्रयं हरिवंशरूपं यथोक्तं अनुक्रमणिकाध्याये-हरिवंशस्ततः पर्वपुराणं खिलसंज्ञितम् ॥ विष्णुपर्वशिरोश्रयां विष्णोः कंसवधस्तथा ॥ भविष्यपर्वचाप्युक्तं खिलेऽप्येवाद्भुतं महत् ॥
एतत्पर्वशतं पूर्णव्यासेनोक्तं महात्मनेति तथा ग्रंथसंख्याया अपि एकं शतसहस्रं च मानुषेषु प्रतिष्ठितमित्युक्तायाः हरिवंशेनैव पूरणात् हरिवंशान्ते भविष्योत्तरमेतत्ते कथितं भारतं मथेत्युपसं
हाराच्च भारतांतर्गतत्वमस्य यत्र शाखांतरस्यंशाखांतरप्रेयोजनवशात्पठ्यते यथा बह्वृचेषु श्रीसूक्तमेधासूक्तादितत्खिलमित्युच्यते तथा त्राष्टादशपर्वार्त्तमनोतिहासे हरे वंशाख्यां खिलं वि
ष्णुपुराणं भविष्यपुराणरूपं तत्र तत्र सूचितस्य कृष्णमाहात्म्यस्य मोक्षधर्मोपयोगिनो वैराग्यस्य चोपबृंहणार्थं पठितम् पुराणं खिलसंज्ञितमिति तत्र पुराणशब्दप्रयोगात् एवं च यथा ध्वर्युवे
दविहितोपि सोमयागे वेदांतरविहिताभ्यां स्तोत्रशास्त्राभ्यां विनानपूर्यते एवं भारतपारायणमपि हरे वंशं विनानपूर्यत इति ज्ञापनार्थं पर्वसंख्यायां श्लोकसंख्यायां चास्यांतर्भावोक्तः अन्य
थादित्यास्तांतादन् टीकांतेऽप्युक्तं प्रकरणं खिलं विस्तरभयादमूलत्वाच्च न लिख्यते ग्रंथादौ विघ्नविघाताय प्रचयगमनाय च कृतमंगलं शिष्यशिक्षायै पुनः स्मारयति ॥

प्रनाद्यविद्यावताजीवेनस्वकर्मद्वारापुनरुत्पत्तिरिति तदेव अयनप्रवेशस्थानस्य सः तनारायणं जीवाद्यियमयितुमंतः प्रविष्टं शास्तारं तथा च श्रुतिः अंतः प्रविष्टः शा

स्तो जगन्नामांति तथानरं जीवाहिरण्यगर्भं तत उत्तमं हिरण्यगर्भाद्युत्कृष्टतरां जयतीति तत् उत्कृष्टतमस्तु शुद्धं विश्वात्मा तमिति एव शब्दस्तेषामवश्यं नमस्कार्यत्वमाह च शब्दः समुच्चयार्थः एतेषां नरनारायणनरोत्तमानां तत्त्वप्रद्योतनीं सरस्वतीं च नमस्कृत्यैव ततो व्यासस्तयैव सरस्वत्या लोकांनुग्रहार्थं आविष्टो जयत्यविद्यामनेनेति जयसंज्ञमविद्याध्वांतनाशकं ग्रंथमुदीरयेत्पठेदित्यर्थः ॥ १ ॥ द्वैपायनोष्ठेत्यादयो न्यत्रस्थाः षट्श्लोका विभूति कथनार्थमत्र पठ्यन्ते अप्रमेयं अद्भुतं पुण्यं धर्मवृद्धिकरं पवित्रं हृष्टारिष्टनाशकं पापहरं दुर्वृत्तिनाशकं शिवं सुखप्रदं पुष्करं आदितीर्थततोपि पावनमित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शताश्वमेधसंज्ञस्य चतुःसहस्रस्य च त्वारि संहस्त्राणि सत्रपरिवेषणानि अक्षयान्नप्रदानानि यस्मिन् क्रतौ तस्य

श्रीगणेशाय नमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ द्वैपायनोष्ठपुटानिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च ॥ यो भारतं समाधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन २ जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनंदनो व्यासः ॥ यस्यास्य कमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ३ योगो शतं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वेदविदुषे बहुविश्रुताय ॥ पुण्यां च भारतकथां शृणुयाच्च तद्वत्तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ४ शताश्वमेधस्य यदत्र पुण्यं चतुःसहस्रस्य शतक्रतौ च ॥ भवेदनंतं हरिवंशदानात् प्रकीर्तितं व्यासमहर्षिणा च ५ यद्वाजपेयेन तुराजसूयादृष्टं फलं हस्तिरथेन चान्यत् ॥ तल्लभ्यते व्यासवचः प्रमाणं गीतं च वाल्मीकिमहर्षिणा च ६ यो हरिवंशं लेखयति यथाविधिनामहातपाः स पदि ॥ स जयति हरिपदकमलं मधुपो हिंयथारसेन संलुब्धः ७ पितामहाद्यं प्रवदंति षष्ठं महर्षिं मक्षय्यविभूतियुक्तम् ॥ नारायणस्यांशजमेकपुत्रं द्वैपायनं वेदमहानिधानम् ८

सहस्रं सत्रपरिवेषणमिति श्रुतिः शतक्रतोश्चंद्रपदप्रापकं यत्कर्म तस्य दानात् अर्थतः पाठतश्च परिशोधनात् दैप्शोधने ॥ ५ ॥ हस्तिरथेन हस्तियुक्तरथदानेन ॥ ६ ॥ सजयति आक्रमते ॥ ७ ॥ आद्यं पुरुषमित्यादिव्यासवाक्यमवतारारिण्यन्सूतः व्यासनं नमस्करोति पितामहाद्यमिति अहंतं द्वैपायनं व्यासं वेदउपासे विदेरुत्तमैकवचनं विदेरुपास्यर्थत्वं च सर्ववेदप्रसिद्धम् तस्य विशेषणं महानिधानमिति नियोज्यते स्याप्यते ऽस्मिन् सर्वमर्थजातमिति निधानं वेदईश्वरो वा महत्निधानं यस्मिन्निति वेदस्येश्वरस्याधिष्ठानमित्यर्थः तं कं यस्मात् षष्ठं पितामहस्य ब्रह्मण आद्यं पितामहाद्यं नारायणं प्रवदंति एवं हि पितृपितामहादिकमेण व्यासपराशरशक्तिवसिष्ठब्रह्मभ्यः पंचभ्यः षष्ठो विष्णुरिति भवति परेतुं यं पितामहात् षष्ठं वेदं तीति संयोज्य वसिष्ठब्रह्मणोर्मध्ये मनुं मित्रावरुणौ वा कल्पयित्वा व्यासं ब्रह्मणः षष्ठमाहुः परे पितामहपदेनैव विष्णुं गृह्णाति महर्षिः

ऋषिर्विप्रः काव्येनेति श्रुतेर्महातंका ~~मंत्रद्रष्टा~~ अक्षय्यविभूतियुक्तं अनंतयोगैश्वर्ययुक्तम् नारायणस्यांशाज्जातं अंशजम् एकः शुकः श्रेष्ठो वापुत्रो यस्य तम् यद्वा
व्यास एव अहं मनुरभवं सूर्यं श्रेतिवामदेववत्प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मानुसंधानः स्वात्मानमेव न मस्करोति तथा च दृष्टं मयमेव न मोनमइति अस्मिन्पक्षे द्वैपायनं व्यासं अहं महानिधानं ब्र
ह्मवेदजाने इति स्वरूपानुवादेन ब्रह्मभावो विधीयते यद्वा द्विपोगजस्तस्थेदमसाधारणं शुंडादंडादिलक्षणं तदेव अयनं ज्ञापकं यस्य तद्वैपायनं गजाननं यद्वा द्वीपी व्याघ्रः तस्येदं
चर्मद्वैपंतदेवायनं यस्येति द्वीपि चर्मपरिधाना शुष्कमांसातिभैरवेति स्मृत्युक्तः शक्तिविग्रहो द्वैपायनस्तम् यद्वा द्वीपेषु सप्तसु अयनं चिह्नं प्रकाशकं स्वरूपं यस्य न तु पातालादिविति द्वै
पायनः स्वार्थे तद्धितः द्वैपायनः सूर्यः यद्वा द्वैपंगजचर्मयनं ज्ञापकं यस्य तद्वैपायनं गजचर्मधरं महेश्वरं यद्वा अभ्यर्हितत्वात् द्वोपं अयनं स्थानं यस्य स्वार्थे तद्धितः द्वैपायनः श्वेतद्वी
पपतिर्विष्णुः तं वेदउपासे अत्र सर्वेषामपोऽश्वरत्वात् पिता महात्पष्टत्वं घटते तथा हि सदसच्छब्दवाच्यान्मायाशबलात् ब्रह्मणो अव्यक्तम् अव्यक्तान्महत् महतो ऽहंकारः अहंकारा
त्पंचतन्मात्राणि पंचतन्मात्राभ्यः पंचमहाभूतानि तेभ्यश्चतुर्मुखशरीरमिति सृष्टिक्रमस्यागमसिद्धस्यालोचनायां आरोहक्रमेण तेषां पिता महात्पष्टत्वं घटते महर्षिमिति सर्वज्ञत्वमुक्तं
नारायणः परं ब्रह्म तस्य अंश इवांशो मायायां चित्प्रतिबिंबः तेन निर्वृतत्वादेव मायाशबलम् नारायणस्यांशजम् एको हिरण्यगर्भाख्यः पुत्रो यस्य तम् यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमिति श्रुतेः

आद्यं पुरुषमीशानं पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ॥ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्ताव्यक्तं सनातनम् ॥ १ ॥

महानिधानं सर्वकारणं महत्परमं लयस्थानम् ॥ ८ ॥ ग्रंथप्रवृत्तिर्बीजभूतं शौनकप्रश्नमंगलाचरणपूर्वकमवतारयति आद्यं पुरुषमिति हारिणमस्त्यशौनकः सौतिं पप्रच्छेति तृतीय
चतुर्थगतयोर्वाक्ययोरन्वयः अत्र भूवीजां कुरतरुफलोपमाः पंच ब्रह्मपुरुषाः क्रमेण शुद्धचैतन्यम् १ मायाशबलः २ सूत्रात्मा ३ विराट् ४ विष्णु ५ श्रेतिसंज्ञां
लभते तत्र भूस्थानीयं शुद्धचैतन्यं आद्यं पुरुषमित्यनुसंधते ईशानमिति द्वितीयं मायाशबलं बीजस्थानीयम् मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेः पुरुहूतं पुरुष्टुतमित्यं कुरोपमं तृतीयं सूत्रात्मा
नम् सहिपुरुषं विवृद्धिर्भयजमानैर्यज्ञे हूयते स्तूयते च बहुभिरिष्टं चेत्यापि द्रष्टव्यम् यदा ह्यारकः यदेन मृगं भिः शंसंति यजुर्भिर्भयं जंतिसामभिः स्तुवंतीति तथा श्रुतावपि सूत्रात्मानं प्रकृ
त्यतद्यदि दमाहुरमुं यजामुं यजेत्येतस्यैव साविसृष्टिरिति तस्यैव सर्वयष्टव्यदेवतात्मत्वमाप्नोयते किमेतत्पुरुषत्रयं पृथक्सिद्धं उत प्रथमे स्मिन्नेव जलाशये तरंगवुद्बुदाविवेतरौ कल्पितौ
इत्याशंक्याह ऋतमेकाक्षरं ब्रह्मेति ऋतं सत्यं अवाधितं एकं मायासंपर्कं राहित्यात् अक्षरं सूत्रात्मवत्तदक्षरं तदकार्यत्वात् अतएव ब्रह्म त्रिविधं परिच्छेदशून्यं यदेवं रूपं वस्तुतदेव व्यक्ता
व्यक्तं सूत्रेशानरूपम् किं व्यक्ताव्यक्तेतस्य परिणामौ नेत्याह सनातनं सर्वदैकरूपं कूटस्थं रज्ज्वादिं धारादिव द्वाकाव्यक्तेतत्रोत्पद्येते इत्यर्थः ॥ १ ॥

चतुर्थतरूपमांविराट्पुरुषमाह असदितियत्सदसत्परं क र्यकारणाभ्यांसूत्रेशानाभ्यामन्यत्शुद्धं ब्रह्मतदेवविश्वं विराडाख्यं एनमेवविश्वं विशिनाष्टि असदितिसतोविलक्षणम् आनि
 र्वचनोयं यस्मात्सदसच्च सत्द्रव्यमानत्वात् असच्चनेहनानास्तिकिचनेति श्रुत्याब्रह्मज्ञानोत्तरं तद्वाधस्यदर्शितत्वात् तस्मादिदमसदनिर्वचनीयमेव नहि परस्परविरुद्धाभ्यांसत्त्वास
 त्वाभ्यामाक्रांतं किंचिद्वस्त्वस्ति एवं सूत्रेशानयोरप्यनिर्वचनीयत्वं बोध्यं विश्वहेतुत्वात् कार्यकारणयोः समसत्ताकत्वानियमात् आद्यः पुरुषस्तु नानिर्वचनीयः तत्रकारणत्वस्योपचा
 रेकत्वात् यथोक्तं अस्यद्वैतं द्रजालस्य यदुपादानकारणं अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यत इति फलोपमं पंचमं विष्णुमाह परावराणां स्त्रष्टारमिति परे सूत्रात्मानः अवरो विराजः
 तेषां स्त्रष्टारम् परिणतानेकवोजगर्भाद्वैक्षस्थादपि फलादनेके वेटांकुरास्तरवश्च संभवंति एवं कार्योपाधिपरिच्छिन्नादपि चतुर्भुजादेः परे पराद्वैसूत्रादयः संभवतीत्युक्तं तस्य परावराणां
 स्त्रष्टृत्वं पुराणपुंरापिनं फलवदयं जन्यो न भवतीत्यर्थः अतएव परं अत्यंतं अव्ययं अपक्षयशून्यम् एतेन विद्यदादेव द्रगवन्मूर्तेर्नित्यत्वमुक्तम् तथा च स्मृतिः देवानां कार्यद्वयसिर्थमा
 असच्च सदसच्चैव यद्विश्वं सदसत्परम् ॥ परावराणां स्त्रष्टारं पुराणं परमव्ययम् २ मंगल्यं मंगलं विष्णुं वरेण्यमनघं शुचिम् ॥ नमस्क
 त्यहृषीकेशं चराचरगुरुं हरिम् ३ नैमिषारण्ये कुलपतिः शौनकस्तु महामुनिः ॥ सौतिं पप्रच्छ धर्मात्मा सर्वशास्त्रविशारदः ४ ॥ शौनक उ
 वाच ॥ सौते सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् ॥ भरतानां च सर्वेषां पार्थिवानां तथैव च ५ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ दै
 त्यानामथ सिद्धानां गुह्यकानां तथैव च ६ अत्यद्भुतानि कर्माणि विक्रमा धर्मनिश्चयाः ॥ विचित्रा च कथा योगाजन्मचाध्यमनुत्तमम् ७
 विर्भवतिसायदा उत्पन्ने तितदालोके सानित्याप्यभिधीयते ॥ २ ॥ मंगल्यं आनंदावहं मंगलं आनंदरूपम् विष्णुं व्यापनशीलम् वरेण्यं मुमुक्षुभिर्वरणीयम् अनघं अगंतुकदो
 पशून्यम् शुचिस्वभावशुद्धं हृषीकेशं इंद्रियाणां प्रवर्तकम् चराचरस्य गुरुं हितोपदेष्टारम् हरिं सर्वपापहरम् ॥ ३ ॥ नैमिषारण्ये इत्यक्षराधिक्यमार्पम् ॥ कुलपतिः
 एकादशसहस्राणि योऽज्ञदानादिना भरेत् स वै कुलपतिर्नाम वेदे वेदांगपारग इत्युक्तलक्षणः योगसिद्धिमानित्यर्थः सिद्धौ हेतुः महामुनिः ध्याननिष्ठः अत्रापि हेतुर्धर्मात्मेति तत्र हेतुः सर्व
 शास्त्रविशारद इति एतेन सर्वशास्त्रविदां अनुष्ठितक्रतूनां ध्यायिनां प्राप्तयोगैश्वर्याणां कृतकृत्यानामप्येतत् श्रोतुं योग्यमित्यर्थः यथोक्तं आत्मारामाश्च मुनयो निश्चिंथा अप्युरुकमे कुर्व
 त्यहैतुर्को भक्तिमिथं भूतगुणो हरेरिति सौतिः सूतः अग्रिकुंडसमुद्भूतः सूतनिर्मलमानसेति पौराणिकप्रसिद्धे रग्निजो लोमहर्षणस्तस्य पुत्रं उग्रं भवसम् ननु ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूत इ
 तिसृत्पुत्रं कंतद्वितानर्थक्यापत्तेः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अग्र्यं गर्भवासादिकेशरहितं द्रोणादीनां जन्म अनुत्तमरेतः संबंधविना केवलं धर्मसामर्थ्यात् अग्रिप्रभृतिभ्यो वृष्ट्युन्नादीनां अ
 त्यद्भुतानि व्यासजन्मादौ दिवैवांधकारसृष्ट्यादीनि ॥ ७ ॥

भवताकथितपुराणममनःप्रोणानिनिर्वाण ॥ ८ ॥ तत्रपुराणे ॥ १॥ जनमेजयइत्यक्षराधिक्यमार्पम् यत्तथातत्तथा ॥ १० ॥ इतिह एवंकिल आसपूर्ववृत्तस्वगुरोःसकाशा
 त्रपूर्वःपूर्वआचार्योधिगतवानितिकथ्यतेसइतिहासः आसितिअसगतिदीर्घादानेचिन्त्यस्यलिटिरूपसुपातिडनसमासः पारंपर्यागताकथेत्यर्थः तांश्रुत्वा ॥ ११ ॥ श्रुतिविस्तरवेदो
 पबृंहकं ॥ १२ ॥ शूराःप्रद्युम्नादयः ॥ १३ कर्मावदातानि कर्मोत्तमानिउत्तमानिकर्मणोतियवत् विशेषणविशेष्येणबहुलमितिबाहुलकात्समासः तत्रतत्रप्रसंगेविस्तरेणैव
 विस्तरेणच ॥ १४ ॥ पुरातनेपुराणेराशिः कुटुंबः कूटसमुदायइतिवा ॥ १५ ॥ वंशकुशललोवंशाख्यानेनिपुणःतेषांवृष्णानांकुलवंशम् ॥ १६ ॥ प्रजापतेःप्रजापातिमारभ्य

कथितंभवतापुण्यंपुराणंश्लक्षणागिरा ॥ मनःकर्णसुखंसौतेप्रीणात्यमृतसंमितम् ८ तत्रजन्मकुरूणावैत्वयोक्तंलौमहर्षणे ॥ नतुवृष्ण्यंध
 कानांचतद्भवान्वक्तुमर्हति ९ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयेनयत्पृष्टःशिष्योव्यासस्यधर्मवित् ॥ तत्तेहंसंप्रवक्ष्यामिवृष्णीनांवंशमादितः १०
 श्रुत्वेतिहासंकात्स्न्येनभारतानांसभारतः ॥ जनमेजयोमहाप्राज्ञोवैशंपायनमब्रवीत् ११ जनमेजयउवाच ॥ महाभारतमाख्यानंबद्धर्थंश्रु
 तिविस्तरम् ॥ कथितंभवतापूर्वविस्तरेणमयाश्रुतम् १२ तत्रशूराःसमाख्यातावहवःपुरुषर्षभाः ॥ नामभिःकर्मभिश्चैववृष्ण्यंधकमहार
 थाः १३ तेषांकर्मावदातानित्वयोक्तानिद्विजोत्तम ॥ तत्रतत्रसमासेनविस्तरेणैवमेप्रभो १४ नचमेतत्तिरस्तीहकथ्यमानेपुरातने ॥ ए
 कश्चैवमतोराशिर्वृष्णयःपांडवास्तथा १५ भवांश्चवंशकुशलस्तेषांप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ कथयस्वकुलंतेषांविस्तरेणतपोधन १६ यस्य
 यस्यान्वयेयेतांस्तानिच्छामिवेदितुम् ॥ सत्वंसर्वमशेषेणकथयस्वमहामुने ॥ तेषांपूर्वविसृष्टिचवित्चित्येमांप्रजापतेः १७ सौतिरुवा
 च ॥ सत्कृत्यपरिपृष्टस्तुसमहात्मासमाहातपाः ॥ विस्तरेणानुपूर्व्याचकथयामासतांकथाम् १८ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुराजन्कथांदि
 व्यांपुण्यांपापप्रमोचनीम् ॥ कथ्यमानांमयाचित्रांबह्वर्थांश्रुतिसंमिताम् १९ यश्चेमांधारयेद्वापिशृणुयाद्वाप्यभीक्ष्णशः ॥ स्ववंशधार
 णंकृत्वास्वर्गलोकेमहीयते २० अव्यक्तंकारणंयत्तन्नित्यंसदसदात्मकम् ॥ प्रधानंपुरुषंतस्मान्निर्ममैविश्वमीश्वरम् २१

१७ ॥ तांपृष्टांकथांवंशाख्यायिकाम् ॥ १८ ॥ दिव्यांअलौकिकीं पुण्यांसुखदाम् चित्रांआश्चर्यकरोम् ॥ १९ ॥ धारयेत्तद्वादिपुस्तकेवागृहेस्थापयेत् ॥ २० ॥ एवंमहीरु
 तांकथांप्रस्तौति अव्यक्तमित्यादिना व्यक्तात्तद्वदप्रत्ययगोचरादहंप्रत्ययगोचराच्चान्यत् अतएवकारणंदृष्टइत्योर्बीजम् यत्तदितिशास्त्रप्रसिद्धम् नित्यंआद्यंतशून्यम् सदसदात्मकं
 सत्यानृतात्मकंमायाशवलंब्रह्मेत्यर्थःतदेवाह प्रधानंपुरुषमिति तदुभयात्मकमित्यर्थः तस्मात्कारणात्स्वस्थूलसूक्ष्मजगत्तन्निर्मेकर्मकर्तारिप्रयोगःजातमित्यर्थः अतएवतद्विभवंद्वैश्वरं

ईश्वराद्भिन्नम् ईश्वरमित्यनुवाद्यापेक्षयाक्तीवत्वम् ॥ २१ ॥ तंवैतमेवपुरुषंअव्यक्ताख्यंत्वंब्रह्माणंमहत्तत्त्वाभिमानिनंविद्धि कारणानन्यत्वात्कार्यस्य नारायणपरायणंईश्वराधीनम् ॥ २२ ॥ महतःसकाशात् अहंकारः जज्ञेइतिविपरिणामेनयोज्यम् तस्मादहंकारात्भूतानिआकाशादीनि सूक्ष्माणिजज्ञिरे तेभ्यः सूक्ष्मेभ्योभूतभेदाः पंचस्थूलभूतानिचतुर्विधानिजरायुजादीनिचजज्ञिरे इतिएवंरूपः सर्गः सनातनःप्रवाहरूपउक्तइतिशेषः ॥ २३ ॥ विस्तरावयवंविस्तरयुक्ताः अवयवाः नानावंशशाखाःप्रशाखारूपाः यस्यतत्सर्गम् यथाप्रज्ञंयथाश्रुतिवुद्धिं संप्रदायंचानतिक्रम्येत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ यस्मात्पुण्यकर्मणांकीर्तनंधन्यत्वादिगुणंतस्मात्कल्पायश्रोतुंगृहीतुंचसमर्थायतेतुभ्यंआवृष्णिवंशाद्वृष्णिवंशमोभिव्याप्यभूतसर्गंचतुर्विधभूतग्रामसृष्टिवक्ष्यामि रूपसामर्थ्येइत्यस्यरूपंकल्पइति ॥ २६ ॥ ततइति सूक्ष्मभूतसृष्ट्यनंतरंविविधाः भौतिकीः प्रजाः सिसृक्षुरीश्वरः अपःअबुपलेक्षितंस्थूलभूतपंचकंजरायुजायुपादानभूतंआदौससर्ज तासुचाप्सुवीर्यंअंडोत्पादनसमर्थंअवासृजत् निहितवान् स्वयमेवतत्रप्रविष्टइत्यर्थः ॥ २७ ॥ एतदेवनारायणतंवैविद्धिमहाराजब्रह्माणममितौजसम् ॥ स्रष्टारंसर्वभूतानांनारायणपरायणम् २२ अहंकारस्तुमहतस्तस्माद्भूतानिजज्ञिरे ॥ भूतभेदाश्चभूतेभ्यइतिसर्गःसनातनः २३ विस्तरावयवंविस्तरयथाप्रज्ञंयथाश्रुति ॥ कीर्त्यमानंशृणुमयापूर्वेषांकीर्तिवर्धनम् २४ धन्यंयशस्यंशत्रुघ्नंस्वर्ग्यमायुःप्रवर्धनम् ॥ कीर्तनंस्थिरकीर्तीनांसर्वेषांपुण्यकर्मणाम् २५ तस्मात्कल्पायतेकल्पःसमग्रंशुव्येशुचिः ॥ आवृष्णिवंशाद्वक्ष्यामिभूतसर्गमनुत्तमम् २६ ततःस्वयंभूर्भगवान्सिसृक्षुर्विविधाःप्रजाः ॥ अपएवससर्जादौतासुवीर्यमवासृजत् २७ आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः ॥ अयनंतस्यताःपूर्वतेननारायणःस्मृतः २८ हिरण्यवर्णमभवत्तदंडमुदकेशयम् ॥ तत्रजज्ञेस्वयंब्रह्मास्वयंभूरितिःश्रुतम् २९ हिरण्यगर्भोभगवानुषित्वापरिवत्सरम् ॥ तदंडमकरोद्वैधंदिवंभुवमथापिच ३० तयोःशकलयोर्मध्येआकाशमसृजत्प्रभुः ॥ अप्सुपारिप्लवांपृथ्वींदिशश्चदशधादधे ३१ नामनिर्वचनश्रुत्याद्रढयति आपोनाराइति नाराइत्यस्यव्याख्यानंनरसूनवइति एतेनतत्सृष्ट्वातदेवानुप्राविशदिति श्रुतेरर्थःसंगृहीतः अयनंप्रवेशस्थानम् नयतीतिनरईश्वरः ॥ २८ ॥ तत्पूर्वीर्यंअंडंअभवत् हिरण्यवर्णंचित्प्रकाशरूपम् अयमर्थः उक्तक्रमेअव्यक्तात्ब्रह्माख्योमहांस्ततोहंकारस्ततःसूक्ष्मभूतानितेभ्यःपुष्परधानीयान्यसंज्ञानिस्थूलभूतानितेपुरेतःस्थानीयाश्चलतिविबस्तयोःसंघातोंडंतच्चउदकेशयंस्त्रीरूपेपुसूक्ष्मभूतेष्वेवास्थितम् तत्रगर्भेजीववत्ब्रह्माचतुर्मुखोज्ञेआविर्भूतइति ॥ २९ ॥ हिरण्येति अंडेवर्षमात्रंस्थित्वाहिरण्यगर्भः अंडंवैधंद्विधाकरोत् ताभ्यांचशकलाभ्यांदिवंभुवंचाकल्पयदित्यर्थः ॥ ३० ॥ तयोर्द्वयोःशकलयोर्दंतरालंसआकाशइत्यर्थः दिशश्चेतिचकारादिगुपाधिंसूर्यकल्पयित्वादशधाप्राच्यादिभेदेनदधेधृतवान् अंडांतरालेएवेयंदिगादिकल्पना नततोबहिरस्तीतिभावः ॥ ३१ ॥

सृष्टेर्हेतुनाह तत्रेति तत्रअंडमध्येरतिविषयेपुनः सृष्टिपिंडसृष्टितद्रूपांअंडसमानरूपाम् एतेनपिंडब्रह्मांडयोस्तत्पत्तिप्रकारस्तुल्यइत्युक्तंभवति ॥ ३२ ॥ अग्न्यंगिरसंअत्रिसाहे
तमंगिरसम् मानसान्मनसासंकल्पमात्रेणजनितान् ॥ ३३ ॥ सप्तमरीच्यादयः ब्रह्माणः ब्राह्मणजात्यभिमानिनःगृहाश्रमपराइत्यर्थः नारायणात्मकानानारायणैकमनसा
सप्तानांसनकसनंदनसनातनसनत्कुमारस्कंदनारदरुद्राणाम् ब्रह्मणः सकाशाज्जन्मयेषां तेषांब्रह्मजन्मनांब्रह्मपुत्राणां अनादरेपष्ठो भ्रातृननादृत्यपुराणेवेदमार्गेएवनिश्चयंगताः
कर्मैवश्रेयइतिविनिश्चिताः ॥ ३४ ॥ सनत्कुमारम् चात्सनकादीन् पूर्वेषांमरीच्यादीनाम् ॥ ३५ ॥ सनत्कुमारश्चेतिचात्सनकसनंदनसनातननारदाःस्कंदश्चेतिषट् तेजः
सृष्टिसामर्थ्यं संक्षिप्यनिगृह्यसृष्टिमकुर्वतावेवतिष्ठतः ॥ ३६ ॥ तेषांअष्टानांमध्येसप्त यक्षःपिशाचादिस्तृष्टुः रुद्रादन्येदिव्याआदित्यादयः महर्षिभिःकश्यपाद्यैः ॥ ३७ ॥

तत्रकालंमनोवाचंकामंक्रोधमथोरतिम् ॥ ससर्जसृष्टितद्रूपांस्त्रष्टुमिच्छन्प्रजापतीन् ३२ मरीचिमत्र्यंगिरसंपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् ॥ वसिष्ठं
चमहातेजास्सोसृजत्सप्तमानसान् ३३ सप्तब्रह्माणइत्येतेपुराणेनिश्चयंगताः ॥ नारायणात्मकानांवैसप्तानांब्रह्मजन्मनाम् ३४ ततोऽसृ
जत्पुनर्ब्रह्मारुद्रंरोपात्मसंभवम् ॥ सनत्कुमारंचविभुंपूर्वेषामपिपूर्वजम् ३५ सप्तैतेजनयंतिस्मप्रजारुद्रश्चभारत ॥ स्कंदःसनत्कुमारश्च
तेजःसंक्षिप्यतिष्ठतः ३६ तेषांसप्तमहावंशादिव्यादेवगणान्विताः ॥ क्रियावंतःप्रजावंतोमहर्षिभिरलंकृताः ३७ विद्युतोऽशनिमेघांश्च
रोहितैर्द्रधनूंषिच ॥ वयांसिचससर्जादौपर्जन्यंचससर्जह ३८ ऋचोयजूंषिसामानिनिर्ममेयज्ञसिद्धये ॥ मुखादेवानजनयत्पितृंश्चेशोपिव
क्षसः ३९ प्रजनाञ्चमनुष्यान्वैजघनान्निर्ममेसुरान् ॥ साध्यानजनयद्देवानित्येवमनुशुश्रुम् ४० उच्चावचानिभूतानिगात्रेभ्यस्तस्यज
ज्ञिरे ॥ आपवस्यप्रजासर्गंसृजतोहिप्रजापतेः ४१ सृज्यमानाःप्रजानैवविवर्द्धंतेयदातदा ॥ द्विधाकृत्वात्मनोदेहमर्धेनपुरुषोभवत् ४२

क्रियावतामपेक्षितानिहविर्मत्रदेवतादीनितेषांसृष्टिमाहद्वाभ्यां विद्युतइति अत्रप्रजापतेरेतोदेवाःदेवानांरेतोवर्ष वर्षस्यरेतओषधयः इतिश्रुतिक्रमेणवयांसीतिखेचरत्वसामान्यादे
वताउच्यंते पर्जन्यंचेत्यौषधीनामप्युपलक्षणम् यज्ञसिद्धयेइतिअत्राप्यपठ्यते अशनिर्वज्रम् रोहितंऋजुअवक्रमिन्द्रधनुःविद्युदाद्याभिमानिन्योदेवताएवविद्युदादिशब्दैरुच्यंते
॥ ३८ ॥ निर्निमिःसिद्धानामेव ऋगादीनामाविष्करणम् वेदस्यनित्यत्वात्तृष्टयसृष्टिमाह मुखादिति ॥ ३९ ॥ यष्टृसृष्टिमाह प्रजनादिति प्रजनात् उपस्थेन्द्रियात् असुरान्
जघनात् पश्चाद्गागात् असुरानितिच्छेदः साध्यान्प्राचीनान्देवान् ॥ ४० ॥ उच्चेति तस्यआपवस्यवसिष्ठापरनाम्नःप्रजापतेः ॥ ४१ ॥ सृज्यमानाःमनसैवेतिशेषः व्याप्यति
ष्ठतः आपवस्ययदाप्रजानैवविवर्द्धंतेइतिद्वयोःसंबंधः ॥ ४२ ॥

सः आपवस्यदेहार्द्धः नारीययद्रूपंगोवडवादिकंगृहीतवतीतज्जातीयंवृषाश्वादिरूपंपुरुषोपिगृहीतवान् तेनमैथुन्यजाः प्रजाः विविधाः ससृजेइत्यर्थः नारीशतरूपानाम् ४३
विष्णुर्हिहिरण्यगर्भद्वाराविराजं आपवारूपं असृजत् ॥ ४४ मन्वंतरपदंव्याचष्टेसार्द्धेन द्वितीयमिति नारायणस्यविसर्गोहिरण्यगर्भद्वाराव्यवहितःसर्गःसआपवःअतोस्यवि
ष्णुपौत्रत्वात् अयोनिजाःप्रजाः प्रथमःसर्गः सएवमनुद्वारायोनिजंप्रजासर्गद्वितीयंससर्जअतएतदापवस्यमनोरूपारूपंद्वितीयंअंतरंव्यवधानंयस्मात्सर्गेऽभूत्समात्तत्रमन्वंतरशब्दः
प्रयुज्यतइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ एतद्वंशज्ञानफलमाह आयुष्मानिति ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्यकृतौ
भारतभावदीपेहरेवंशार्थप्रकाशेआदिसर्गकथनेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ एवमयोनिजांसृष्टिमुक्त्वायोनिजामापेतामाह सइति प्रजासुअयोनिजासुसृष्टासुसतीषुआपवएव द्विधा

अर्धेननारीतरस्यांसससृजेविविधाःप्रजाः ॥ दिवंचपृथिवींचैवमहिम्नाव्याप्यतिष्ठतः ४३ विराजमसृजद्विष्णुःसोसृजत्पुरुषंविराट् ॥ पु
रुषंतमनुंविद्वितद्वैमन्वंतरंस्मृतम् ४४ द्वितीयमापवस्यैतन्मनोरंतरमुच्यते ॥ सवैराजःप्रजासर्गंससर्जपुरुषःप्रभुः ॥ नारायणविसर्गःस
प्रजास्तस्याप्ययोनिजाः ४५ आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यःप्रजावांच्छुतवांस्तथा ॥ आदिसर्गविदित्वेमंयथेष्टांगतिमाप्नुयात् ४६ ॥ इतिश्री
महाभारतेखिलेपुहरिवंशेहोपर्वणिआदिसर्गकथनेप्रथमोऽध्यायः १ वैशंपायनउवाच ॥ ससृष्टासुप्रजास्वेवमापवोवैप्रजापतिः ॥ लेभैवै
पुरुषःपत्नीशतरूपामयोनिजाम् १ आपवस्यमहिम्नातुदिवमावृत्यतिष्ठतः ॥ धर्मेणैवमहाराजशतरूपाव्यजायत २ सातुवर्षायुतंत
द्वातपःपरमदुश्चरम् ॥ भर्तारंदीप्ततपसंपुरुषंप्रत्यपद्यत ३ सवैस्वायंभुवस्तातपुरुषोमनुरुच्यते ॥ तस्यैकसप्ततियुगंमन्वंतरमिहोच्य
ते ४ वैराजात्पुरुषाद्वीरंशतरूपाव्यजायत ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौवीरात्काम्याव्यजायत ५ काम्यानाममहाबाहोर्कर्मस्यप्रजापतेः ॥
काम्यापुत्रास्तुचत्वारःसम्नाट्कुक्षिर्विराट्प्रभुः ॥ प्रियव्रतंसमासाद्यपतिसासुपुवेसुतान् ६ उत्तानपादंजग्राहपुत्रमत्रिःप्रजापतिः ॥ उत्तान
पादाच्चतुरःसूनृताजनयत्सुतान् ७ धर्मस्यकन्यासुश्रोणीसूनृतानामविश्रुता ॥ उत्पन्नावाजिमेधेनध्रुवस्यजननीशुभा ८

रुत्वात्मनोदेहमर्धेनपुरुषोभवत् अर्धेननारीतिसूचितरीत्यापुरुषोभूत्वापत्नींचलेभे ॥ १ ॥ महिम्नामहत्त्वेन धर्मेणयोगजपुण्येन सापत्नीशतरूपाअनंतरूपाव्यजायतविविधरू
पाऽभवत् यच्छतरूपायाः अनेकरूपधारणसामर्थ्यतदापवस्यैवतदनन्यत्वात्तस्याइतिभावः ॥ २ ॥ प्रत्यपद्यतसंतानायेतिशेषः ॥ ३ ॥ स्वायंभुवोवैराजः एकसप्ततियुगंकिंचिदधि
कामेकसप्ततिम् चतुर्युगमित्यर्थः ॥ ४ ॥ वसिष्ठतनूयांतुकाम्यायांपुत्रमाप्सितं वीरोवैजनयामासप्रियव्रतमुदारधोरेतिवायपराणोकाप्रियव्रतमाताकाम्याऽन्वेत्यर्थः ॥ ५ ॥
प्रियव्रतस्यभार्याकर्मपुत्रीकाम्यान्येत्याह कर्ममेतिसाधान्सुतान्सुपुवेतानेवाह काम्यापुत्राइति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८

चतुरःसुतानाह ध्रुवमिति शांतमितिविशेषणम् आयुःमंतवसुं तथेतिपाठांतरम् ॥ ९ ॥ महद्यशःतस्यनाममहद्यशइतिश्रुते.परब्रह्मविष्णुवाक्यम् ॥ १० ॥ ब्रह्मापिविष्णुरेवभु
विप्रीतिइतिसंबन्धः प्रजापतिः प्रजानांब्रह्मादीनांपतिः ॥ ११ ॥ अतिमात्रांअंमहामानंमहात्म्यंजगताः शुकः तस्मै

भयायासुरेभ्यःक्षयायेमामविद्यामसृजदिति मैत्रायणीयेवृहस्पतेरेवशुक्रत्वान्मानाद्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ आद्यत्तवंशकृतत्वेनस्थापितवता ॥ १४ ॥ सर्वतेजसंसर्वदेवतेजोमयम्
यथोक्तं इंद्रात्प्रभुत्वंज्वलनात् प्रतापंक्रोधंयमाद्वैश्रवणाच्चवित्तम् आयुःकृतोवायुजनादर्नाभ्यामादायराज्ञःक्रियतेशरीरमिति ॥ १५ ॥ वीरण्यांवीरणदुहितरि ॥ १६ ॥ महौज

ध्रुवंचकीर्तिमंतंचशिवंशांतमयस्पतिम् ॥ उत्तानपादोजनयत्सूनृतायांप्रजापतिः १ ध्रुवोवर्षसहस्राणित्रीणिदिव्यानिभारत ॥ तपस्ते
पेमहाराजप्रार्थयन्सुमहद्यशः १० तस्मैब्रह्माददौप्रीतःस्थानमप्रतिमुंभुवि ॥ अचलंचैवपुरतःसप्तर्षीणांप्रजापतिः ११ तस्यातिमात्रा
मृद्धिचमहिमानंनिरीक्ष्यच ॥ देवासुराणामाचार्यःश्लोकमप्युशनाजगौ १२ अहोऽस्यतपसोवीर्यमहोश्रुतमहोबलम् ॥ यदेनंपुरतःकृ
त्वाध्रुवंसप्तर्षयःस्थिताः १३ तस्मात्श्लिष्टिचभवंयंचध्रुवाच्छंभुर्यजायत ॥ श्लिष्टेराधत्तसुच्छायापंचपुत्रानकल्मषान् १४ रिपुंरिपुंज
यंपुण्यंवृकलंवृकतेजसम् ॥ रिपोराधत्तवृहतीचाक्षुषंसर्वतेजसम् १५ अजीजनत्पुष्करिण्यांवीरण्यांचक्षुषोमनुम् ॥ प्रजापतेरात्मजा
यामरण्यस्यमहात्मनः १६ मनोरजायंतदशनद्वूलायामहौजसः ॥ कन्यायामभवच्छेष्टवैराजस्यप्रजापतेः १७ ऊरुःपुरुःशतद्युम्नस्त
पस्वीसत्यवान्कविः ॥ अग्निष्टुदतिरात्रश्चसुद्युम्नश्चेतितेनव १८ अभिमन्युश्चदशमोनद्वूलायाःसुताःस्मृताः ॥ ऊरोरजनयत्पुत्रान्पडाग्रे
यीमहाप्रभान् ॥ अंगंसुमनसंख्यातिंक्रतुमंगिरसंगयम् १९ अंगात्सुनीथापत्यंवैवेनेमेकमजायत ॥ अपचारात्तुवेनस्यप्रकोपःसुमहान
भूत् २० प्रजार्थमृषयोयस्यममंथुर्दक्षिणंकरम् ॥ वेनस्यपाणौमथितेवभूवमुनिभिःपृथुः २१ तंदृष्ट्वाऋषयःप्राहुरेषवैमुदिताःप्रजाः ॥
करिष्यतिमहातेजायशश्चप्राप्स्यतेमहत् २२ सधन्वीकवचीखट्वातीजसानिर्दहन्निव ॥ पृथुर्वैन्यस्तदाचेमांररक्षक्षत्रपूर्वजः २३

सःमहौजसःसंज्ञस्यअस्यैवविशेषणंवैराजस्येति ॥ १७ ॥ सत्यवागित्यपिपठंति ॥ १८ ॥ पाठांतरेमहौजसःकन्यायामितिशेषः आग्नेयोअग्निकन्याआंगिरसंशिविमित्यपिपठंति
॥ १९ ॥ सुनोथाअंगभायामृत्योःपुत्री अजायतअजनयत् अपचारादेवतादिद्रोहात्प्रकोपःमुनोनामितिशेषः ॥ २० ॥ प्रजार्थंसंतानार्थम् यस्यमुनिप्रकोपहतस्य ॥ २१ ॥
एषःपृथुः प्रजाः मुदिताः करिष्यतीत्यन्वयः ॥ २२ ॥ इमांपृथ्वीम् क्षत्रपूर्वजःक्षत्रजातौप्रथममुत्पन्नः ॥ २३ ॥

तस्माच्चामितीकृत्यपृथोयज्ञोहिअग्निः सूतमागधावुत्पन्नाविति अन्यत्रस्मर्यतइति तस्यतदुत्पात्तिनिमित्तत्वम् निपुणौक्रमात्राज्ञास्तुतौवंशपाठेचकुशलौ ॥ २४ ॥ गौःगो
रूपिणोपृथ्वीसस्यानीतिमर्ववस्तूपलक्षणम् ॥ २५ ॥ पुण्यजनैर्यज्ञैः ॥ २६ ॥ तेषुतेषुपुराण तरप्रसिद्धेषुतैस्तैर्देवादिभिस्तंतं सजातोयंवत्संकल्पयित्वातत्तत्स्वाभीष्टं वस्तुपृथ्वी
सकाशाद्दुग्ध्वागृहीतमित्यर्थः ॥ २७ ॥ अंतर्द्धानादंतर्द्विसंज्ञात् ॥ २८ ॥ आग्नेयोआग्नेिकन्याधिषणानाम्नी ब्रजश्वअजिनश्वब्रजाजिनौ ॥ २९ ॥ हविर्धानात्स्वापितुर
पिमहान् ॥ ३० ॥ अस्यप्राचीनबर्हिष्वंब्याचष्टे प्राचीनाग्राइति यतः पृथिव्यांतस्यप्राचीनाग्राः कुशाः पृथिवीतलचारिणः भुवःस्वरूपेप्रसरंतिकृत्स्नभूमंडलव्यापिनःआसन्न

राजसूयाभिषिक्तानामाद्यःसवसुधाधिपः ॥ तस्माच्चैवसमुत्पन्नौनिपुणौसूतमागधौ २४ तेनेयंगौमंहाराजदुग्धासस्यानिभारत । प्रजानां
वृत्तिकामेनदेवैःसर्पिगणैःसह २५ पितृभिर्दानवैश्चैवगंधर्वैःसाप्सरोगणैः ॥ सपैःपुण्यजनैश्चैववीरुद्भिःपर्वतैस्तथा २६ तेषुतेषुचपात्रे
पुदुह्यमानावसुंधरा ॥ प्रादाद्यथेप्सितंतक्षीरंतेनप्राणानधारयन् २७ पृथुपुत्रौतुधर्मज्ञौजज्ञातंतर्द्विपालितौ ॥ शिखंडिनीहविर्धानमंतर्द्वा
नाद्यजायत २८ हविर्धानात्पडाग्नेयोधिषणाजनयत्सुतान् ॥ प्राचीनबर्हिषंशुक्लंगयंकृष्णं ब्रजाजिनौ २९ प्राचीनबर्हिर्भगवान्महाना
सीत्प्रजापतिः ॥ हविर्धानान्महाराजयेनसंवर्द्धिताःप्रजाः ३० प्राचीनाग्राःकुशास्तस्यपृथिव्यांजनमेजय ॥ प्राचीनबर्हिर्भगवान्पृथि
वीतलचारिणः ३१ समुद्रतनयायांतुकृतदारोऽभवत्प्रभुः ॥ महतस्तपसःपारेसवर्णायांमहीपतिः ३२ सवर्णाधत्तसामुद्रीदशप्राचीनब
र्हिपः ॥ सर्वेप्रचेतसोनामधनुर्वेदस्यपारगाः ३३ अपृथग्धर्मचरणास्तेतप्यंतमहत्तपः ॥ दशवर्षसहस्राणिसमुद्रसलिलेशयाः ३४ तप
श्चरत्सुपृथिवीप्रचेतस्सुमहीरुहाः ॥ अरक्षमाणामावब्रुवन्भूवाथप्रजाक्षयः ३५ नाशकन्मारुतोवातुं व्रतंखमभवद्द्रुमैः ॥ दशवर्षसहस्रा
णिनशेकुश्चेष्टितुंप्रजाः ३६ तदुपसृत्यतपसायुक्ताःसर्वेप्रचेतसः ॥ मुखेभ्योवायुमग्निं चतेऽसृजन्जातमन्यवः ३७ उन्मूलानथतात्कृत्वा
वृक्षान्वायुरशोषयत् ॥ तानग्निरदहत्घोरएवमासीद्द्रुमक्षयः ३८ द्रुमक्षयमयोबुद्ध्वाकिंचिच्छिष्टेषुशाखिषु ॥ उपगम्याब्रवीदेतान्रा
जासोमःप्रजापतीन् ३९ कोपंयच्छतराजानःसर्वेप्राचीनबर्हिपः ॥ वृक्षशून्याकृतापृथ्वीशाम्येतामग्निमारुतौ ४०

तःप्राचीनबर्हिरित्यर्थःतलंस्वरूपाधारयोरिति तत्त्वः ॥ ३१ ॥ सवर्णायांकृतदारोऽभवदित्यध्याहृत्ययोज्यम् ॥ ३२ ॥ सर्वेप्रचेतसः प्रचेतःसंज्ञाः सर्वेऽपि एकनामान इत्यर्थः
॥ ३३ ॥ अपृथग्धर्मचरणाः समानधर्माणः समानशीलाश्च ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्रजाक्षयेहेतुमाह नाशकादिति ॥ ३६ ॥
॥ ३७ ॥ उन्मूलान् उद्धृतमूलान् ॥ ३८ ॥ राजावृक्षाणामिति शेषः एतान्प्रचेतःसंज्ञान् ३९ प्राचीनबर्हिषइतितत्पुत्राःसंवोध्यते तद्राजस्येतिबहुत्वेतद्वितस्यलुक् ॥ ४० ॥

रत्नेति वृक्षान्शोषयतावायुनातेषां आप्यः सारांशः यथास्वकारणे सौरतेजसि प्राक्षिप्तः एवं पार्थिवः सारांशः अश्मये सोमे प्राक्षिप्त एव कन्यारूपं वाक्षरेतः सोमस्य गभेंधृतमिति युक्तम्वृष्टि
 जैवृष्णाज्जन्तुमन्वविशतीति श्रुतेरपि औपधिसाररूपेण वृष्टेश्चंद्रप्रवेशो गम्यते तस्माद्युक्तैवेयं सोमोक्तिः वृक्षाणामियं कन्या मया गभेंधतेति ॥ ४१ ॥ वृक्षाणां कन्येति वक्षरेतं ज
 न्यत्वात्तेषां मुख्यत्वं ॥ ४२ ॥ तेजसः तपसः ॥ ४३ ॥ तेजो मयेन तपो जन्येनाग्निना ॥ ४४ ॥ धर्मेण विवाहविधिना ॥ ४५ ॥ अशेन तपोऽर्चने ॥ ४६ ॥ अथ
 पृथ्यपदार्थान् मनसा दृष्ट्वा आलोच्य तेषां सृष्ट्यर्थं प्रथमतः वोजग्राहिणीः स्त्रियोऽसृजत् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अन्याः स्यावराद्याः ॥ ४७ ॥ दशानां कथं एक औरस इत्येतामाशंकां
 रत्नभूता च कन्येयं वृक्षाणां वरवर्णिनी ॥ भविष्यं जानता तत्त्वं धृता गभेंधृतमया ४१ मारिषानाम कन्येयं वृक्षाणामिति निर्मिता ॥ भार्या
 वोस्तु महाभागा सोमवंशविवर्द्धिनी ४२ युष्माकं तेजसोर्द्धेन मम चार्द्धेन तेजसः ॥ अस्यामुत्पत्स्यते पुत्रो दक्षो नाम प्रजापतिः ४३ यइमां
 दग्धभूयिष्ठां युष्मत्तेजो मयेन वै ॥ अग्निनाग्निसमो भूयः प्रजासंवर्द्धयिष्यति ४४ ततः सोमस्य वचनाज्जगृहुस्ते प्रचेतसः ॥ संहत्य को
 पंतक्षेत्र्यः पत्नी धर्मेण मारिषाम् ४५ मारिषायां ततस्ते वै मनसा गभमादधुः ॥ दशभ्यस्तु प्रचेतोऽभ्यो मारिषायां प्रजापतिः ॥ दक्षो जज्ञे म
 हातेजाः सोमस्यां शेन भारत ४६ पुत्रानुत्पादयामास सोमवंशविवर्द्धनान् ॥ अचरांश्च चरांश्चैव द्विपदोऽथ चतुष्पदः ॥ सदृष्ट्वामनसा दक्षः प
 श्चादप्यसृजत् स्त्रियः ४७ ददौ स दशधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ शिष्टाः सोमा यराज्ञेथ नक्षत्राख्याददौ प्रभुः ४८ तासु देवाः खगाना
 गा गावो दिति जदानवाः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव जज्ञिरेऽन्याश्च जातयः ४९ ततः प्रभूतिरा जेद्र प्रजामैथुनसंभवाः ॥ संकल्पादर्शनात्स्पर्शा
 त्पूर्वेषां सृष्टिरुच्यते ६० ॥ जनमेजय उवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ संभवः कथितः पूर्वदक्षस्य च महात्मनः ५१ अंगुष्ठा
 द्ब्रह्मणो जातो दक्षः प्रोक्तस्त्वयाऽनघ ॥ वामांगुष्ठात्तथा चैव तस्य पत्नी व्यजायत ५२ कथं प्राचेतस त्वंसः पुनर्लभेम हातपाः ॥ एतन्मे संशयं विप्र
 सम्यगारख्यातुमर्हसि ॥ दौहित्रश्चैव सोमस्य कथं श्वशुरतांगतः ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उत्पत्तिश्च निरोधश्च नित्यौ भूतेषु पार्थिव ॥
 ऋषयोऽत्र न मुह्यंति विद्वांसश्चैव ये जनाः ५४

सिंहावलोकनन्यायेन परिहरति तत इति संकल्पस्यैकरूपत्वात् सर्वेषामैरस एको भवितुं युक्त इति भावः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अंगुष्ठादिति एकस्माज्जातयोः स्त्रीपुंसयोः कथं दांपत्य
 संबंध इत्येकाशंका ॥ ५२ ॥ कथमिति ब्रह्मपुत्रस्य सतः कथं प्राचेतसत्वमित्यपरा सोमदैहित्रस्य दक्षस्य कथं सोमश्च श्वशुरत्वमितितृतीयाशंका ॥ ५३ ॥ एताः क्रमेण निरस्यति
 श्लोकत्रयेण उत्पत्तिश्चेति भूतेषु पश्चादिषु उत्पत्तिर्नित्यास्वाभाविकी सापिंडच नियमं विना प्रजात्पादनं स्वाभाविकं तथा मनुष्येषु निरोधः नित्यः असपिंडांसमुद्देह इति नियमः स्वाभा
 विकः यद्यप्येवंताप्यत्र ऋषयः प्रजापतिवैष्वां दुहितरभ्यधावदित्यादि श्रुतिदर्शिनः विद्वांसश्च सापिंडच शास्त्रस्यातिशयंगमिवारण्यत्वं जानानानमुह्यंति विश्वसृजां कार्यगौर

वात्सापिड्यशास्त्रस्याधुनिकस्य उल्लंघनेन दोष इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ कल्पभेदाभिप्रायेण द्वितीयां निरस्यति युग इति ब्राह्मोदक्षोऽन्यः प्राचेतसोऽन्य इति भावः ॥ ५५ ॥ तृतीयां निरस्यति ज्यैष्ठ्यमिति यथाजातिकनिष्ठो विष्वाभिन्नस्तपोबलाद्ब्राह्मणोऽभूत् एवं जन्मकनिष्ठोऽपि दक्षोऽन्यंगिरः साम्यं लब्ध्वा तत्संबन्धं विवृणोति इति भावः प्रभाव एष्वर्थादिरत्र संबन्धे कारणहेतुः तेन सोमक इत्यपयोऽवशुरत्वं दक्षस्य युक्तम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ देवानामिति ॥ १ ॥ व्यादिष्टः आज्ञप्तः भूतानि जरायु जादीनि ॥ २ ॥ मानसान्येवेति सार्द्धं लोकः ॥ ३ ॥ यदा स्येति अवृद्धौ हेतुः अपध्याता इति पूर्वकल्पो यैरस्मरतामहादेवेन दक्षस्य मानस्यः प्रजामावर्द्धतामित्यन्यथा अपध्यातः ॥ ४ ॥

युगे युगे भवंत्येते सर्वे दक्षादयो नृप ॥ पुनश्चैव निरुध्यन्ते विद्वांस्तत्र न मुह्यति ५५ ज्यैष्ठ्यं कानिष्ठ्यं च मप्येषां पूर्वेनासीजनाधिप ॥ तप एव गरीयो भूत्प्रभावश्चैव कारणम् ५६ इमां विसृष्टिं दक्षस्य यो विद्यात्स चराचराम् ॥ प्रजावानापदुर्त्तीर्णः स्वर्गलोके महीयते ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि प्रजासर्गे दक्षोत्पत्तिकथने द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ उत्पत्तिं विस्तरेण मां वैशंपायन कीर्तय २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रजाः सृजेति व्यादिष्टः पूर्वदक्षः स्वयं भुवा ॥ यथा स सर्जं भूतानि तथा शृणु महीपते २ मानसान्येव भूतानि पूर्वमेवासृजत्प्रभुः ॥ ऋषीन् देवान्त्स गंधर्वां न सुरानथ राक्षसान् ॥ यक्षभूतपिशाचांश्च वयः पशुसरीसृपान् ३ यदा स्य तास्तु मानस्यो न व्यवर्द्धत वै प्रजाः ॥ अपध्याता भगवतामहादेवेन धीमता ४ ततः संचिंत्य तु पुनः प्रजाहेतोः प्रजापतिः ॥ समैथुनेन धर्मेण सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ५ असिक्नीमावहत्पत्नीं वीरणस्य प्रजापतेः ॥ सुतां सुतपसा युक्तां महतीं लोकधारिणीम् ६ अथ पुत्रसहस्राणि वीरण्यां पंचवीर्यवान् ॥ असिक्न्यां जनयामास दक्ष एव प्रजापतिः ७ तांस्तु दृष्ट्वा महाभागान् स विवर्द्धयिषून् प्रजाः ॥ देवर्षिः प्रियसंवादो नारदः प्राब्रवीदिदम् ॥ नाशाय वचनं तेषां शापायैवात्मनस्तथा ८ यंकश्यपः सुतवरं परमेष्ठीं व्यजीजनत् ॥ दक्षस्य वै दुहितरि दक्षशापभयान्मुनिः ९ पूर्वं सहिसमुत्पन्नो नारदः परमेष्ठिना ॥ असिक्न्यामथ वीरण्यां भूयो देवर्षि सत्तमः ॥ तं भूयोजनयामास पितेव मुनिपुंगवम् १०

प्रजाहेतोः प्रजावृद्ध्यर्थं सिसृक्षुः सन् असिक्नीमावहदित्युत्तरेण संबन्धः ॥ ५ ॥ ६ ॥ वीरण्यामिति जन्यजनकभावलक्षणे पुंयोगे ङोप् ॥ ७ ॥ प्रियोऽभीप्सितः संवादः ज्ञानाधिकारिभिः सह संलापो यस्य तथा भूतः इदं वक्ष्यमाणं वचनं प्राब्रवीदिति सार्धेन संबन्धः ॥ ८ ॥ परमेष्ठी ब्रह्मायं सुतवरं व्यजीजनत् तं नारदाख्यं कश्यपो मुनिर्दक्षशापभयात् दुहितरि दक्षस्य वै दक्षशापभयान्मुनिः ९ कानिष्ठ्यं च मप्येषां पूर्वेनासीजनाधिपः तप एव गरीयो भूत्प्रभावश्चैव कारणम् ५६ इमां विसृष्टिं दक्षस्य यो विद्यात्स चराचराम् ॥ प्रजावानापदुर्त्तीर्णः स्वर्गलोके महीयते ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि प्रजासर्गे दक्षोत्पत्तिकथने द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ उत्पत्तिं विस्तरेण मां वैशंपायन कीर्तय २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रजाः सृजेति व्यादिष्टः पूर्वदक्षः स्वयं भुवा ॥ यथा स सर्जं भूतानि तथा शृणु महीपते २ मानसान्येव भूतानि पूर्वमेवासृजत्प्रभुः ॥ ऋषीन् देवान्त्स गंधर्वां न सुरानथ राक्षसान् ॥ यक्षभूतपिशाचांश्च वयः पशुसरीसृपान् ३ यदा स्य तास्तु मानस्यो न व्यवर्द्धत वै प्रजाः ॥ अपध्याता भगवतामहादेवेन धीमता ४ ततः संचिंत्य तु पुनः प्रजाहेतोः प्रजापतिः ॥ समैथुनेन धर्मेण सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ५ असिक्नीमावहत्पत्नीं वीरणस्य प्रजापतेः ॥ सुतां सुतपसा युक्तां महतीं लोकधारिणीम् ६ अथ पुत्रसहस्राणि वीरण्यां पंचवीर्यवान् ॥ असिक्न्यां जनयामास दक्ष एव प्रजापतिः ७ तांस्तु दृष्ट्वा महाभागान् स विवर्द्धयिषून् प्रजाः ॥ देवर्षिः प्रियसंवादो नारदः प्राब्रवीदिदम् ॥ नाशाय वचनं तेषां शापायैवात्मनस्तथा ८ यंकश्यपः सुतवरं परमेष्ठीं व्यजीजनत् ॥ दक्षस्य वै दुहितरि दक्षशापभयान्मुनिः ९ पूर्वं सहिसमुत्पन्नो नारदः परमेष्ठिना ॥ असिक्न्यामथ वीरण्यां भूयो देवर्षि सत्तमः ॥ तं भूयोजनयामास पितेव मुनिपुंगवम् १० ॥

विधिनाशास्त्रीयमार्गेण निर्मथ्यदेहाभिमानतः प्रज्याव्यनाशिता अदर्शनं नीताः ॥ ११ ॥ महर्षीन्मरीच्यादीन्परमेष्ठिना ब्रह्मणा याचितः प्रार्थितः ॥ १२ ॥ अभिसंधिमर्यादां तेम
हर्षयः तव ब्रह्मणः पुत्रो नारदो मह्यः ॥ १३ ॥ त्रयोदशानां दक्षकन्यानां कश्यपाय दत्तानां मध्ये वीरणीं परमेष्ठि
ने कश्यपार्थमिति शेषः यंकश्यपः सुतवरमित्युपक्रमात् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ यूयंप्रजाः स्त्रष्टुकामाः स्थ अथ च भुवः अंतरुर्ध्वं अथश्च प्रमाणं न जानीथीति मूढाः सन्तः कथं प्र
क्षय्येति संबन्धः भवतीति भूः प्रपंचः तस्य प्रमाणं साधकं यद्बलात् प्रपंचस्य सिद्धिस्तं चिदात्मानं उर्ध्वमर्थोऽतश्च संतं अजानतां युष्माकं प्रजासृता अधिकारो नास्तीत्यर्थः ॥ १७ ॥ सर्वतो दि

तेन दक्षस्य पुत्रा वै हर्यश्वा इति विश्रुताः ॥ निर्मथ्यनाशिताः सर्वे विधिना च न संशयः ११ तस्योद्यतस्तदा दक्षो नाशायामितविक्रमः ॥ महर्षी
न्पूरतः कृत्वा याचितः परमेष्ठिना १२ ततो भिसंधिचक्रुस्ते दक्षस्तु परमेष्ठिना ॥ कन्यायां नारदो मह्यं तव पुत्रो भवेदिति १३ ततो दक्षस्तु तां
प्रादात् कन्यां वै परमेष्ठिने ॥ सतस्यां नारदो जज्ञे दक्षशपभया दृष्टिः १४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं विनाशिताः पुत्रानारदेन महर्षिणा ॥ प्र
जापतेर्द्विजश्रेष्ठ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दक्षस्य पुत्रा हर्यश्वा विवर्द्धयिषवः प्रजाः ॥ समागतामहावीर्या नारदस्तानु
वाच ह १६ बालिशा बत यूयं वै नास्या जानीथ वै भुवः ॥ प्रमाणं स्त्रष्टुकामाः स्थ प्रजाः प्राचेतसात्मजाः ॥ अंतरुर्ध्वं मधश्चैव कथं स्त्रक्ष्यथ वै प्र
जाः १७ ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतो दिशम् ॥ प्रमाणं स्त्रष्टुकामास्ते गताः प्राचेतसात्मजाः १८ वायोरनशनं प्राप्य गतास्ते वै पराभवम् ॥
अद्यापि ना निवर्तते समुद्रेभ्य इवापगाः १९ हर्यश्चेष्वथ नष्टे पुदक्षः प्राचेतसः पुनः ॥ वैरिण्यामेव पुत्राणां सहस्रमसृजत् प्रभुः २० विवर्द्धयिषव
स्ते तु शबलाश्वाः प्रजास्तदा ॥ पूर्वोक्तं वचनं तात नारदे नैव नोदिताः २१ अन्योन्यमूचुस्ते सर्वे सम्यगाहमहामुनिः ॥ भ्रातृणां पदवीं ज्ञातुं गत
व्यं नात्र संशयः २२ ज्ञात्वा प्रमाणं पृच्छ्याश्च सुखं स्त्रक्ष्यामहे प्रजाः ॥ एकाग्राः स्वस्थमनसा यथा वदनु पूर्वशः २३ ते पिते नैव मार्गेण प्रयाताः
सर्वतो दिशम् ॥ अद्यापि ना निवर्तते समुद्रेभ्य इवापगाः २४ नष्टे पुशबलाश्चे पुदक्षः क्रुद्धोऽवदद्वचः ॥ नारदं नाशमेहीति गर्भवासं वसेति च २५
तदा प्रभृतिवैभ्राता भ्रातुरन्वेपणे नृप ॥ प्रयातो नश्यति क्षिप्रं तन्न कार्यं विपश्चिता २६

शंसर्वदिग्गभिमुखा अन्योन्यनिरपेक्षाः संत आत्मदर्शनार्थं प्रयाता इत्यर्थः ॥ १८ ॥ वायोरित्येव लोपेपंचमीवायुवैर्गौतमतत्सूत्रमिति श्रुतेर्वायुसूत्रात्मानं समाधेयं बलेनातित्यनशन
नं अशनायाद्यतो तं शुद्धं ब्रह्म प्राप्य पराभवं परं च तदभवं च आत्यंतिकं कैवल्यं गताः संतोऽद्यापि ना निवर्तत इत्यर्थः दृष्टांतः स्पष्टार्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ वचनं उक्तेति शेषः नोदिताः गमना
र्थे प्रेरिताः ॥ २१ ॥ पदवीं मार्गम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ न शंसर्वात्मना देहवियोगम् गर्भवासं वा कुरु परमेष्ठिना प्रार्थितत्वात् अधिकारिकत्वेन नाशानर्हत्वाच्च ॥ २५ ॥ २६ ॥

दक्षोनलसः षष्ठिकन्यानारदेनस्त्रीत्वादुपदेशानर्हाः दक्षोसृजत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ कश्यपस्यैव रूपांतरं अरिष्टनेमिः इक्ष्वांतोऽप्ययं शब्दोऽत्रैव दृश्यते ॥ २९ ॥ मेममवचनात् शृणु
इत्यध्याहृत्य योज्यम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अथ क्रमेण धर्मपत्नीनां संततिमाह विदेवेत्यादिना ॥ ३२ ॥ मुहूर्तजाः मुहूर्तीयाः पुत्राः क्षणलवादिकालाभिमानिन्यो देवता इत्यर्थः
॥ ३३ ॥ घोषो मंत्राभिमानिनो देवतानागवीथो स्वर्गमार्गाभिमानिनां देवता पृथिवीविषयं आज्यपश्वौषधादि ॥ ३४ ॥ संकल्पः मानसक्रियाभिमानो देवः अत्रादितः पंचभ्यो या
गदेवतानां ततश्चतसृभ्यः क्रमेण कालमंत्रमार्गहविषां दशम्यासर्वोपादानभूतस्य देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागरूपस्य संकल्पस्य च सृष्टिरुक्ता जामिन्या जामिपुन्या अजवीथ्याः सकाशात् वृषलं

तां श्यापिनष्ठा न्विज्ञाय पुत्रान्दक्षः प्रजापतिः ॥ षष्ठिभूयो सृजत्कन्यावीरण्यामिति नः श्रुतम् २८ तास्तदा प्रतिजग्राह भार्या र्थे कश्यपः प्रभुः ॥
सोमो धर्मश्च कौरव्यतथैवान्ये महर्षयः २८ ददौ स दशधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ सप्तविंशतिसोमाय च तस्त्रोरिष्टनेमिने २९ द्वे चैव भृगु
पुत्राय द्वे चैवांगिरसे तथा ॥ द्वे कृशाश्वाय विदुषे तासां नामानि मे शृणु ३० अरुंधती वसुर्यामीलं बाभानुर्मरुत्वती ॥ संकल्पाचमुहूर्ता च सा
ध्या विश्वाचभारत ॥ धर्मपत्न्यो दशत्वेतास्तास्वपत्यानि मे शृणु ३१ विश्वेदेवाश्च विश्वायाः साध्यान् साध्याव्यजायत ॥ मरुत्वत्यां मरुत्वं
तो वसोस्तु वसवस्तथा ३२ भानोस्तु भानवस्तातमुहूर्तीयामुहूर्तजाः ३३ लंबायाश्चैव घोषोथनागवीथी च यामिजा ॥ पृथिवीविषयं सर्वमरुंध
त्याव्यजायत ३४ संकल्पायास्तु सर्वात्मा जज्ञे संकल्प एव हि ॥ नागवीथ्याश्च जामिन्या वृषलं बाव्यजायत ३५ याराजन् सोमपत्न्यस्तु द
क्षः प्राचेतसो ददौ ॥ सर्वानक्षत्रान्मन्यस्ताज्योतिषे परिकीर्तिताः ३६ ये त्वन्ये ख्यातिमंतो वै देवा ज्योतिःपुरागमाः ॥ वसवोष्टौ समाख्याता
स्तेषां वक्ष्यामि विस्तरम् ३७ आपो ध्रुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिलानलौ ॥ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवो नामभिः स्मृताः ३८ आपस्य पुत्रो वैतं
ड्यः श्रमः शांतो मुनिस्तथा ॥ ध्रुवस्य पुत्रो भगवान्कालोलोकप्रकालनः ३९ सोमस्य भगवान्बर्द्धावर्द्धस्वीयेन जायते ॥ धरस्य पुत्रो द्रविणो
हुतहव्यवहस्तथा ॥ मनोहरायाः शिशिरः प्राणोथरमणस्तथा ४० अनिलस्य शिवा भार्या यस्याः पुत्रो मनोजवः ॥ अविज्ञातगतिश्चैव द्वौ पु
त्रावनिलस्य तु ४१ अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तंबे श्रियान्वितः ॥ तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजाः ४२

वाकालांतरफलवृष्टिकर्तारं धर्मईश्वरं वा आलंबत इति अपूर्वसंज्ञाईश्वरप्रीतिसंज्ञावा तदभिमानिनो देवता वृषलं वेत्युच्यते वृषल इति पाठेऽपि वृषलं इति आदत्त इति व्युत्पत्त्या स एवार्थः
नक्षत्रनामयोश्चिन्यायाः कतूपयोः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मनोहरायाः धरस्यापरभार्यायाः ॥ ४० ॥ अनिलस्य शिवा भार्येत्येकं वाच्यम् ॥ आपुत्रवमल
स्येत्यपरम् ॥ ४१ ॥ पृष्ठजाः कुमारानुजाः अनिलस्य चत्वारः पुत्रा इत्यर्थः ॥ ४२ ॥

कुमारएवस्कंदपरनामाकार्तिकेयइत्याहापत्यमिति तस्कंदइत्याचक्षतइतिछांदोग्येसनत्कुमारस्यैवस्कंदत्वश्रवणात् सनत्कुमारश्चसएवअतएवतेजसःपादेनस्वचतुर्थीशेनाग्निना
सुतस्यैवादिच ॥ ४३ ॥ पुत्रौ दुहिताचपुत्रश्चेतिपुत्रौ ॥ ४४ ॥ तावेवाह बृहस्पतेरिति बृहस्पतिस्तत्स्वसाचब्रह्म चारिणानामयोगसिद्धत्वादसक्ताऽपिगुणोत्कर्षात्प्रभास
स्याष्टमवसोभार्याभूत् तस्यांचविश्वकर्माजज्ञइतिश्रौतः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ वार्धकिः तक्षा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कश्यपायचयोदशकन्यादशोददावित्युक्तं तत्रसुरभ्याः स

अपत्यंकृतिकानांतुकार्तिकेयइतिस्मृतः ॥ स्कंदः सनत्कुमारश्चसृष्टः पादेनतेजसः ४३ प्रत्यूषस्यविदुः पुत्रमृष्टिनाम्नाचदेवलम् ॥ द्वौपुत्रौदेव
लस्यापिक्षमावतौतपस्विनौ ४४ बृहस्पतस्तुभगिनीवरस्त्रीब्रह्मचारिणी ॥ योगसिद्धाजगत्कृत्स्नमसक्ताविचचारह ४५ प्रभासस्यचसा
भार्यावसूनामष्टमस्यच ॥ विश्वकर्मा महाभागस्तस्यांजज्ञेप्रजापतिः ४६ कर्ताशिल्पसहस्राणां त्रिदशानांचवार्धकिः ॥ भूपणानांचसर्वेषां
कर्ताशिल्पवतांवरः ४७ यः सर्वासां विमानानि देवतानांचकारह ॥ मनुष्याश्चोपजीवंतियस्यशिल्पमहात्मनः ४८ सुरभीकश्यपाद्रुद्रानेकाद
शविनिर्ममे ॥ महादेवप्रसादेनतपसाभावितासती ४९ अजैकपादहिर्बुध्न्यस्त्वष्टारुद्राश्चभारत ॥ त्वष्ट्रश्चैवात्मजः श्रीमान् विश्वरूपोमहाय
शाः ५० हरश्चबहुरूपश्चन्यंबकश्चापराजितः ॥ वृषाकपिश्चशंभुश्चकपर्दीरैवेतस्तथा ५१ मृगव्याधश्चसर्पश्चकपालीचविशांपते ॥ एकादशै
तेकथितारुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः ५२ शतंत्वेवंसमाख्यातंरुद्राणाममितौजसाम् ॥ पुराणेभरतश्रेष्ठयैर्व्याप्ताः सचराचराः ५३ लोकाभरतशार्दूल
कश्यपस्यनिबोधमं ॥ अदितिर्दिंतिर्दनुश्चैवअरिष्टासुरसाखशा ५४ सुरभिर्विंशतैवताम्राक्रोधवशाइरा ॥ कद्रुर्मुनिश्चराजेंद्रतास्वपत्या
निमेषाणु ५५ पूर्वमन्वंतरेश्रेष्ठाद्वादशासन्सुरोत्तमाः ॥ तुषितानामतेन्यान्यमूचुर्वैवस्वतंतरे ५६ उपस्थितेतियशसिचाक्षुषस्यांतरेमनोः ॥
हितार्थं सर्वसत्त्वानां समागम्य परस्परम् ५७ आगच्छतद्रुतं देवा अदितिं संप्रविश्य वै ॥ मन्वंतरे प्रसूयामस्तन्न श्रेयो भविष्यति ५८ वैशंपायन
उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्यांतरेमनोः ॥ मारीचात्कश्यपाज्जातास्ते दित्या दक्षकन्यया ५९, तत्र विष्णुश्च शक्रश्च जज्ञाते पुनरेव हि ॥
अर्यमा चैव धाता च त्वष्टा पूषा च भारत ६० विवस्वान्सविता चैव मित्रावरुण एव च ॥ अंशो भगश्चातिते जा आदित्या द्वादश स्मृताः ६१

ततिमाह सुरभीति ॥ ४९ ॥ अजैकपादित्येकः अहिर्बुध्न्यइत्येकः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ व्याताइत्येतल्लोकाइत्युत्तरस्येनसंवध्यते शतंअनंतं असंख्याताः सहस्राणिग्येरु
द्राधिभूम्यामितिश्रुतेः ॥ ५३ ॥ कश्यपस्यभार्याइतिशेषः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ पूर्वमन्वंतरेइत्यस्यव्याख्यानं चाक्षुषस्यांतरेमनोरिति उपस्थितेपूर्वमन्वंतरस्यावसानेइ
त्यर्थः ॥ ५७ ॥ मन्वंतरेवैवस्वतेइतिशेषः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ जज्ञातेपुनरितिकश्यपादित्योरैवपूर्वसुतपःश्रुतिं तं ज्ञायोरुदरेजातत्वात् ॥ ६० ॥ ६१ ॥

विद्युतः विद्युदादयः विद्युतोऽशनिमेवाश्रोहितेन्द्रधनूपिचेतिपूर्वोक्ताः चतस्रः रोहितेन्द्रधनुषोरभेदात्बहुपुत्रस्यप्रजापतिविशेषस्य ॥ ६४ ॥ प्रत्यंगिरसजाः
 अंगिरसांप्रतीपः तांस्यक्त्वान्यत्रगतः सोयंप्रत्यंगिराः यआंगिरसः शौनकोहोत्रोभूत्वाभार्गवशौनकोभवादितिस्मृतेः तस्माज्जातास्तेनदृष्टाऋचःमंत्राःप्रत्यंगिरसजाः अथ
 र्ववेदेपिशौनकीयाशाखाप्रसिद्धा तत्रचप्रत्यंगिरसमंत्राःशांतिकराःप्रसिद्धाः प्रहरणानिवज्जाद्यभिमानिन्योदेवताः ॥ ६५ ॥ एतेप्रजापतेरर्वाचीनाःकतुर्लिंगवत्पुनःपुन
 र्जायंतइत्यर्थः त्रयस्त्रिंशत्चितुश्चदोविशेषार्थःत्रयस्त्रिंशदष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याइंद्रःप्रजापतिश्च तत्रपृथिव्यग्नौवाय्वंतरिक्षेद्युसूर्यौचंद्रनक्षत्राणिवसवः वाक्पा
 णिपादपायूपस्थानिपंचकर्मैन्द्रियाणिश्रोत्रत्वक्चक्षुजिह्वाघ्राणादितिपंचज्ञानेन्द्रियाणि सर्वसाधारणमनश्चेत्येकादशरुद्राः आदित्यामासाधिष्ठात्र्योदेवताः अनुपदोकाविष्णवादयः
 चाक्षुषस्यांतरेपूर्वमासन्येतुषिताःसुराः ॥ वैवस्वतेतरेतेवैआदित्याद्वादशस्मृताः ६२ सप्तविंशतियाःप्रोक्तासोमपत्न्योथसुव्रताः ॥ तासा
 मपत्न्यान्यभवन्दीप्तान्धमिततेजसाम् ६३ अरिष्टनेमिपत्नीनामपत्न्यानीहषोडश ॥ बहुपुत्रस्यविदुषश्चतस्रोविद्युतःस्मृताः ६४ प्रत्यंगिर
 सजाःश्रेष्ठाऋचोब्रह्मर्षिसत्कृताः ॥ कशाश्वस्यतुराजर्षेदेवप्रहरणानिच ६५ एतेयुगसहस्रांतेजायंतपुनरेवह ॥ सर्वदेवगणास्तातत्रयस्त्रिंश
 तुकामजाः ६६ तेषामपिचराजेंद्रनिरोधोत्पत्तिरुच्यते ६७ यथासूर्यस्यगगनेउदयास्तमनेइह ॥ एवंदेवनिकायास्तेसंभवंतियुगेयुगे ६८
 दित्याःपुत्रद्वयंजज्ञेकश्यपादितिनःश्रुतम् ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवहिरण्याक्षश्चवीर्यवान् ६९ सिंहिकाचाभवत्कन्याविप्रचितेःपरिग्रहः ॥
 सैहिकेयाइतिख्यातास्तस्याःपुत्रामहाबलाः ॥ गणैश्चसहराजेंद्रदशसाहस्रमुच्यते ७० तेषापुत्राश्चपौत्राश्चशतशोथसहस्रशः ॥ असं
 ख्यातामहाबाहोहिरण्यककिपोःशृणु ७१ हिरण्यकशिपोःपुत्राश्चत्वारःप्रथितौजसः ॥ अनुद्गादश्चद्गादश्चप्रद्गादश्चैववीर्यवान् ७२
 संद्गादश्चचतुर्थोभूतद्गादपुत्रोद्गदस्तथा ॥ संद्गादपुत्रःसुंदश्चनिमुंदस्तावुभौस्मृतौ ७३ अनुद्गादसुतौह्यायुःशिविकालस्तथैवचविरोचन
 श्चप्राद्गादिर्बलिर्जज्ञविरोचनात् ७४ बलेःपुत्रशतंत्वासीद्वाणज्यघ्ननराधिप ॥ धृतराष्ट्रश्चसूर्यश्चचंद्रमाश्चंद्रतापनः ७५

कालादितियावत् इंद्रः पर्जन्यः प्रजापतिर्जीवः एतेभोक्तृभोग्यात्मकास्त्रयस्त्रिंशदेवाः कामजाः सोऽकामयतबहुस्यांप्रजायेयेतिश्रुतेरोश्वरात्कामतोजाताः एतेप्रतिकल्पंस
 रुदेवजायंतैतरेकतुर्लिंगवदेकस्मिन्कल्पेप्यसंख्यायंतइत्यर्थः ॥ ६६ ॥ कामजानांजन्मादिमत्स्वंद्रढयतितेषामित्यर्जन निरोधसहिताउत्पत्तिर्निरोधोत्पत्तिरुच्यतेवेदइतिशेषः
 ॥ इतिदेवदृष्टानेन्द्रद्वयति यथेति देवनिकायाः देवानांशरीराण्येवजायंतंनतुतदुपहितआत्माघटाकाशवदित्यर्थः ॥ ६८ ॥ आदित्यानुक्तादैत्यानाहदित्याइत्यादि
 ना ॥ ६९ ॥ सैहिकेयास्त्रयोदशवक्ष्यमाणान्यंसशल्यादयः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

॥ ७९ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ दनोर्वशमाहभवत्तित्यादिना पुत्रादितिपौत्रादीनामप्युपलक्षणंशतंअनन्ताः ॥ ८० ॥ एतेषुप्रधानान्द्विमूर्द्धादीन्विप्रचिन्त्यतान् एकषष्टिगणयति

कुंभनाभोगर्दभाक्षःकुक्षिरित्येवमादयः॥बाणस्तेषामतिबलोज्येष्ठःपशुपतेःप्रियः७६पुराकल्पेहिबाणेनप्रसाद्योमापतिप्रभुम्॥पार्श्वतोन्नि-
द्रिष्यामिइत्येवंयाचितोवरः७७बाणस्यचंद्रदमनोलोहित्यामुदपद्यत ॥ गणास्तथासुरारज्यच्छतसाहस्रसंमिताः७८हिरण्याक्षसुताः
पंचविद्वांसःसुमहाबलाः॥झझरःशकुनिश्चैवभूतसंतापनस्तथा७९महानाभश्चविक्रांतःकालनाभस्तथैवच॥भ्रवन्दनुपुत्राश्चशतंतीव्रपरा
क्रमाः॥तपस्विनोमहावीर्याःप्राधान्येननिबोधतान्८०द्विमूर्द्धाशकुनिश्चैवतथाशंकुशिराविभुः॥शंकुकर्णोविराधश्चगवेषीदुंदुभिस्तथा॥अ
योमुखःशंबरश्चकपिलोवामनस्तथा८१मरीचिर्मघवांश्चैवइराशंकुशिरावृकः॥विक्षोभणश्चकेतुश्चैतुर्वीर्यशतद्रदौ८२इंद्रजित्सत्यजिच्चैव
वज्रनाभस्तथैवच॥महानाभश्चविक्रांतःकालनाभस्तथैवच८३एकचक्रोमहाबाहुस्तारकश्चमहाबलः॥वैश्वानरःपुलोमाचविद्रावणमहासु
रौ८४स्वर्भानुर्लृपपर्वचतुर्दुंदुश्चमहासुरः॥सूक्ष्मश्चैवानिचंद्रश्चऊर्णनाभोमहागिरिः८५असिलोमाचकेशीचशठश्चबलकोमदः॥तथा
गगनमूर्द्धाचकुंभनाभोमहासुरः८६प्रमदोमयश्चकुपथोहयग्रीवश्चवीर्यवान्॥वैसृपःसविरूपाक्षःसुपथोथहराहरौ८७हिरण्यकशिपुश्चै
वशतमायुश्चशंबरः॥शरभःशलभश्चैवविप्रचित्तिश्चवीर्यवान्८८एतेसर्वेदनोःपुत्राःकश्यपादभिजज्ञिरे॥विप्रचित्तिप्रधानास्ते
दानवाःसुमहाबलाः८९एतेषांपदपत्यंतुतन्नशक्यंनराधिप॥प्रसंख्यातुंमहोपालपुत्रपौत्राद्यनंतकम्९०स्वर्भानोस्तुप्रभाकन्यापुलोम
श्चसुतात्रयम्॥उपदानवीहयशिराःशर्मिष्ठावार्षपर्वणी९१पुलोमाकालिकाचैववैश्वानरसुतेउभे॥ब्रह्मपत्येमहावीर्येमारीचेस्तुपरिग्रहः॥
९२तयोःपुत्रसहस्राणिपष्टिदानवनंदनान्॥चतुर्दशशतानन्यान्हिरण्यपुरवासिनः९३मारीचिर्जनयामासमहतातपसान्वितः॥पौलो
माःकालकेयाश्चदानवास्तेमहाबलाः९४अवध्यादेवतानांचहिरण्यपुरवासिनः॥कृताःपितामहेनाजौनिहताःसव्यसाचिना९५प्रभा
यानहुषःपुत्रोसृजयश्चशचीसुतः॥पुरुंजज्ञेऽथशर्मिष्ठादुष्यंतमुपदानवी९६ततोपरेमहावीर्यादानवास्त्वतिदारुणाः॥सिंहिकायामथोत्प
न्नाविप्रचित्तिःसुतास्तदा९७दैत्यदानवसंयोगाज्जातास्तीव्रपराक्रमाः॥सैहिकेयाइतिख्यातास्त्रयोदशमहाबलाः९८वर्यशःशल्यश्चबलिनौ
नभश्चैवमहाबलः॥वातापिर्नमुचिश्चैवइल्वलःखसूमस्तथा९९आंजिकोनरकश्चैवकालनाभस्तथैवच॥शुकःपोतरणश्चैववज्रनाभश्चवीर्य
वान्१००द्विमूर्द्धाइत्यादिना॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥८६॥८७॥८८॥८९॥९०॥९१॥९२॥९३॥९४॥९५॥९६॥९७॥९८॥९९॥१००॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

राहुर्ज्येष्ठस्तुतेषां वै सूर्यचंद्रविमर्दनः ॥ मूकश्चैव तु हुंडश्च द्वादपुत्रौ बभूवतुः १ मारीचः सुंदपुत्रश्च ताटकायां व्यजायत ॥ शिवमाणस्तथा चैव
सुरकल्पश्च वीर्यवान् २ एते वै दानवाः श्रेष्ठादनुवंशविवर्द्धनाः ॥ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोथसहस्रशः ३ संज्ञादस्य तु दैत्यस्य निवातकव
चाः कुले ॥ समुत्पन्नाः सुतपसामहांतो भावितात्मनः ४ तिस्रः कोटयः सुतास्तेषां मणिमत्यां निवासिनाम् ॥ तेष्ववध्यास्तु देवानामर्जुनेन
निपातिताः ५ षट्सुतास्सुमहासत्त्वास्ताम्रायाः परिकीर्तिताः ॥ काकीश्येनी च भासी च सुग्रीवी शुचिगृध्रिका ६ काकी काकानजनयदुलूकी
प्रत्यलूककान् ॥ श्येनी श्येनांस्तथा भासी भासान् गृध्राश्च गृध्रपि ७ शुचिरौदकान् पक्षिगणान् सुग्रीवी तु परंतप ॥ अश्वानुष्टान् गर्दभांश्च ता
म्रावंशः प्रकीर्तितः ८ विनतायास्तु पुत्रौ द्वावरुणो गरुडस्तथा ॥ सुपर्णः पततां श्रेष्ठो दारुणः स्वेन कर्मणा ९ सुरसायाः सहस्रानुसर्पाणाममितौ
जसाम् ॥ अनेकशिरसां तां तखे चराणां महात्मनाम् १० काद्रवेयाश्च बलिनः सहस्रममितौ जसः ॥ सुपर्णवशगानां गाजज्ञिरेऽनेकमस्त
काः ११ तेषां प्रधानाः सततं शेषवासु कितक्षकाः ॥ ऐरावतो महापद्मः कंबलाश्च तरावुभौ १२ एलापत्रस्तथा शंखः कर्कोटकधनंजयौ ॥ म
हानीलमहाकर्णौ धृतराष्ट्रबलाहकौ १३ कुहरः पुष्पदंष्ट्रश्च दुर्मुखः सुमुखस्तथा ॥ शंखश्च शंखपालश्च कपिलो वामनस्तथा १४ नहुषः शंखरो
माचर्मणि रित्येवमादयः ॥ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च गरुडेन निपातिताः १५ चतुर्दशसहस्राणि क्रूराणामुरगाशिनान् ॥ गणक्रोधवशं विद्वितस्य
सर्वे च दंष्ट्रिणः १६ स्थलजाः पक्षिणो ज्वाश्च धरायाः प्रसवाः स्मृताः ॥ गास्तु वै जनयामास सुरभिर्महिषांस्तथा १७ इरावृक्षलतावल्ली स्तृण
जातीश्च सर्वशः ॥ खशातु यक्षरक्षांसि मुनीन् पसरस्तथा १८ अरिष्टातु महासत्त्वान् गंधर्वान् मितौ जसः ॥ एते कश्यपदायादाः कीर्तिताः
स्थाणुजंगमाः १९ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोथसहस्रशः ॥ एषमन्वंतरे तात सर्गः स्वारोचिषे स्मृतः २० वैवस्वते तु महति वारुणे वितते क्रौ
जुङ्गानस्य ब्रह्मणो वै प्रजासर्ग इहोच्यते २१ पूर्वयत्र तु ब्रह्मर्षी नुत्पन्नान्सप्तमानसान् ॥ पुत्रत्वे कल्पयामास स्य मेव पितामहः २२ ततो विरो
चदेवानां दानवानां च भारत ॥ दितिर्विनष्टुत्रां वै तोषयामास कश्यपम् २३ तां कश्यपः प्रसन्नत्मा सम्यगाराधतस्तथा ॥ वरेण छंदयामा
स सा च वरेवरंततः २४ पुत्रमिन्द्रवधार्थाय समर्थममितौ जसम् ॥ स च तस्यै वरं प्रादात् प्रार्थितं सुमहातपाः २५ दत्त्वा च वरमव्यग्रो मारीचस्त
मभाषत ॥ भविष्यति सुतस्तेयं यद्येवं धारयिष्यसि २६

॥२७॥ ॥२८॥ ॥२९॥ ॥३०॥ ॥३१॥ ॥३२॥ ॥३३॥ ॥३४॥ ॥३५॥ ॥३६॥ ॥३७॥ ॥३८॥ ॥३९॥ ॥४०॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥ एवं साधारण्ये

न सर्वोऽष्टिमुक्त्वा पृथुर्वन्यस्तदा चेमां रक्षत्रपूर्वजः राजसूयाभिषिकानामाद्यः सवसुधाधिप इति प्रागुक्तं पृथोराद्यत्वं विवृणोति सर्वेषां राज्यानां तदानंतर्धं दर्शयन् अभिषिच्येत्यादिना

इंद्रं सुतो निहंता ते गर्भं वै शरदां शतम् ॥ यदि धारयसे शौचं तत्पराव्रतम् ॥ २७ ॥ तथेत्यभिहितो भर्ता ॥ २८ ॥ हातपाः ॥ धारयामास
गर्भं तु शुचिः सावसुधाधिप ॥ २८ ॥ ततोऽभ्युपगमो द्वित्यांगिभेमाधाय कश्यपः ॥ राचयन्वै गणश्रेष्ठं देवानां ममितां जसम् ॥ २९ ॥ तेजःसंभूत्य दुर्धर्षं म
वध्यममरैरपि ॥ जगाम पर्वतायैव तपसे संशितव्रतः ॥ ३० ॥ तस्याश्चैवांतरप्रेप्सुरभवत्पाकशासनः ॥ ऊने वर्षशते चास्या ददर्शांतरमच्युतः
॥ ३१ ॥ अकृत्वा पादयोः शौचं दितिः शयनमाविशत् ॥ निद्रां च कारयामास तस्याः कुक्षिं प्रविश्य सः ॥ ३२ ॥ वज्रपाणिस्ततो गर्भं सप्तधा तन्यकृतं त
सपाट्य मानो वज्रेण गर्भं स्तुप्ररुरोद ह ॥ ३३ ॥ मारो दीरितितंशक्रः पुनः पुनरथा ब्रवीत् ॥ सोऽभवत्सप्तधा गर्भस्तमिंद्रोरुपितः पुनः ॥ ३४ ॥ एकैकं
सप्तधा च क्रेवज्रेणैवारिकर्षणः ॥ मरुतो नाम देवास्ते बभूवुर्भरतर्षभ ॥ ३५ ॥ यथैवोक्तं मघवता तथैव मरुतोऽभवन् ॥ देवा एकोनपंचाशत्सहाया
वज्रपाणिनः ॥ ३६ ॥ ते पामेवं प्रवृद्धानां भूतानां जनमेजय ॥ राचयन्वै गणश्रेष्ठं देवानां ममितौ जसम् ॥ ३७ ॥ निकाये पुनिकाये पुहरिः प्रादात्प्रजाप
तीन् ॥ क्रमशस्तानि राज्यानि पृथुपूर्वाणि भारत ॥ ३८ ॥ सहारिः पुरुषो वीरः कृष्णो जिष्णुः प्रजापतिः ॥ पर्जन्यस्तपनो व्यक्तस्तस्य सर्वमिदं जग
त् ॥ ३९ ॥ भूतसर्गमिमं सम्यक् जानतो भरतर्षभ ॥ मरुतां च शुभं जन्म शृण्वतः पठतोऽपि वा ॥ नावृत्तिभयमस्तीह परलोकभयं कुतः ॥ ४० ॥ इति श्री
महाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि मरुतोत्पत्तिकथने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अभिषिच्य धिराज्ये तु पृथुर्वै न्यंपिताम
हः ॥ ततः क्रमेण राज्यानि व्यादेष्टुमुपचक्रमे ॥ द्विजानां वीरुधां चैव नक्षत्रग्रहयोस्तथा ॥ यज्ञानां तपसां चैव सोमं राज्येभ्यः पेचयत् ॥ २ ॥ अपांतु व
रुणं राज्ये राज्ञां वै श्रवणं प्रभुम् ॥ (बृहस्पतिस्तु विश्वेषां ददावांगिरसं पतिम् ३ भृगूणां मधिपं चैव काव्यं राज्येभ्यः पेचयत् ॥) आदित्यानां त
था विष्णुं वसूनां मथ पावकम् ॥ ४ ॥ प्रजापतीनां दक्षं तु मरुतां मथ वासवम् ॥ दैत्यानां दानवानां च प्रजादममितौ जसम् ॥ ५ ॥ वैवस्वतं च पितृणां यमं
राज्येभ्यः पेचयत् ॥ मातृणां च व्रतानां च मंत्राणां च तथा गवाम् ॥ ६ ॥ यक्षाणां राक्षसानां च पार्थिवानां तथैव च ॥ नारायणं तु साध्यानां रुद्राणां
वृषभध्वजम् ॥ ७ ॥ अधिराज्ये राज्ञां मपिराजत्वे वै न्यवेनस्य पुत्रं राज्यानि सोमादीनां व्यादेष्टुमाज्ञापयितुं ॥ १ ॥ नक्षत्रग्रहयोः जात्यभिप्रायेण द्विवचनं नक्षत्रजातीयग्रहजातीययो

रित्यर्थः यज्ञानां यज्ञाधिष्ठात्रीणां देवतानां ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ विष्णुशूलपाणिभ्यां अच्युतावुभौ नारायणवृषभध्वजौ देवतेष्वपि ईश्वरावताराणामनेकत्वात् ॥ ७ ॥

शूलनपणितुं व्यवहर्तुं शूलमस्येति शूलपाणीतं शूलपाणिनं ॥ ८ ॥ गंधानां गंधाश्रयद्रव्याणां मरुतः पूर्वोक्ता एकोनपंचाशत् अत्र तु प्राणवायवो मरुच्छब्दार्थः अशरीरिणां स्थूलशरीर
हीनानां प्रेतादीनामित्यर्थः शब्दश्चाकाशश्च तद्वत्तन्मेर्यादीनां अस्मदादिशरीराणां च भुवामिति पाठे तयोः क्षेत्राणामितिस एवार्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पूर्वद्वादशादित्या उक्ताः
इह तु आदित्यपदेन अर्कस्य रश्मयो ग्राह्याः ये पृथिवीरसंशोषयित्वा सहस्रगुणं उत्सृजन्ति तेषामधिपतिः पर्जन्यः ॥ १३ ॥ दंष्ट्रिणां नागानां सर्पाणां तद्विशेषाणां सरीसृपाणां दुंदुभादीनां
विप्रचित्तिं तुराजानं दानवानामथादिशत् ॥ सर्वभूतपिशाचानां गिरीशं शूलपाणिनम् ८ शैलानां हिमवंतं च नदीनामथ सागरम् ॥ गंधानां म
रुतां चैव भूतानामशरीरिणाम् ॥ शब्दाकाशवतां चैव वायुं च बलिनां वरम् ९ गंधर्वाणामधिपतिं च क्रेचित्ररथं प्रभुम् ॥ नागानां वासुकिं च क्रेसर्पा
णामथ तक्षकम् १० वारणानां च राजानं ऐरावतमथादिशत् ॥ उच्चैः श्रवसमश्वानां गरुडं चैव पक्षिणाम् ११ मृगाणामथ शार्दूलं गोवृषं च गवां प
तिम् ॥ वनस्पतीनां राजानं प्लक्षमेवादिशत् प्रभुम् १२ सागराणां नदीनां च मेघानां वर्षणस्य च ॥ आदित्यानामधिपतिं पर्जन्यमभिषिक्तवान्
१३ सर्वेषां दंष्ट्रिणां शिंपराजानमभ्यपेचयत् ॥ सरीसृपाणां सर्पाणां राजानं चैव तक्षकम् १४ गंधर्वाप्सरसां चैव कामदेवं तथा प्रभुम् ॥ ऋतूना
मथ मासानां दिवसानां तथैव च १५ पक्षाणां च क्षपाणां च मुहूर्तं तिथिपर्वणाम् ॥ कलाकाष्ठा प्रमाणानां गतेरयनयोस्तथा १६ गणितस्याथ यो
गस्य च क्रे संवत्सरं प्रभुम् ॥ एवं विभज्य राज्यानि क्रमेण सपितामहः १७ दिशापालानथ ततः स्थापयामास भारत ॥ पूर्वस्यां दिशि पुत्रं तु वैरा
जस्य प्रजापतेः १८ दिशापालं सुधन्वानं राजानं चाभ्यपेचयत् ॥ दक्षिणस्यां महात्मानं कर्हमस्य प्रजापतेः १९ पुत्रं शंखपदं नाम राजानं सो
भ्यपेचयत् ॥ पश्चिमायां दिशितथ राजसः पुत्रमच्युतम् २० केतुमंतं महात्मानं राजानं सोभ्यपेचयत् ॥ तथा हिरण्यरोमाणं पर्जन्यस्य प्रजा
पतेः २१ उदीच्यां दिशि दुर्धर्षं राजानं सोभ्यपेचयत् ॥ तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सर्पर्वता २२ यथा प्रदेशमद्यापि धर्मेण परिपाल्यते ॥ रा
जसूयाभिषिक्तस्तु पृथुरेभिर्नराधिपैः ॥ वेददृष्टेन विधिनाराजराज्येन नराधिप २३

निर्विषाणां ॥ १४ ॥ ऋतूनामित्यादिषष्ठ्यन्तानां देवतानामित्यनेन संबंधः ऋत्वायभिमानिनीनां देवतानां संवत्सरं संवत्सराभिमानिनीनां राजानमभ्यपेचयदित्यर्थः ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ गणितस्य गत्यादिपरिमाणस्य योगस्य उपरागादेः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ पर्जन्यस्य पुत्रमित्यनुषंगः ॥ अद्यापीत्येतासां देवतानामधि
कारित्वेनाकल्पस्थायित्वमुक्तराजेति एभिः सोमादिभिः पृथुः राजराज्ये राजसूयेऽभिषिक्तः पूर्वतु प्रजापतिनाऽभिषेको राज्यांग उक्तः ॥ २० ॥

॥ २५ ॥ एतत्श्रवणं अधिष्ठानं प्रतिष्ठा हेतुः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ न स शोचेत्कृताकृतैरिति मया पापं कृतं धर्मो न कृत इति प
श्चात्तापेन न शोचेत् एतच्छ्रवणं सर्वपापनाशनं सर्वकृतफलप्रदं चेत्पर्यः ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ आसीत् ॥ २ ॥ कालात्मजा

ततो मन्वंतरेऽतीते चाक्षुषेऽमिते ॥ २५ ॥ वैवस्वताय मनवे ब्रह्माय मया तथा दिशत् ॥ तस्य विस्तरमाख्यास्ये मनो वैवस्वतस्य ह २४ तवानुकू
ल्या द्राजेंद्रयदिशु श्रुपसेनघ ॥ महद्वचेतदाधिष्ठानं पुराणे पारं कर्तितम् ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्गवासंकरं शुभम् २५ ॥ जनमेजय उवाच ॥
विस्तरेण पृथो र्जन्म वैशंपायन कीर्तय ॥ यथा महात्मना तेन दुग्धाचेयं सुंधरा २६ यथा चापितृभिर्दुग्धा यथा देवैर्यथर्षिभिः ॥ यथा दैत्यैश्चना
मैश्च यथा यक्षैर्यथा द्रुमैः २७ यथा शैलैः पिशाचैश्च गंधर्वैश्च द्विजोत्तमैः ॥ राक्षसैश्च महासत्त्वैर्यथा दुग्धावसुंधरा २८ तेषां पात्रविशेषां
श्च वैशंपायन कीर्तय ॥ वत्सान् क्षीरविशेषांश्च दोग्धारं चानु पूर्वशः २९ यस्माच्च कारणात्पाणिर्वैनस्य मथितः पुरा ॥ क्रुद्धैर्महार्षिभिस्तातका
रणं तच्च कीर्तय ३० वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि पृथो वैनस्य विस्तरम् ॥ एकाग्रः प्रयतश्चैव शृणुष्व जनमेजय ३१ नाशुचेः क्षुद्रमन
सः कुशिष्यायात्रताय च ॥ कीर्तनीयमिमं राजन् कृतघ्नाया हिताय वा ३२ स्वर्ग्यं यशस्य मायुष्यं धर्म्यं वेदेन संमितम् ॥ रहस्यमृषिभिः प्रोक्तं शृ
णुराजन्यथा तथम् ३३ यश्चैनं कथयेन्नित्यं पृथो वैनस्य विस्तरम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य न स शोचेत्कृताकृतैः ३४ इति श्रीमहाभारते खिले
पुहारिवंशपर्वणि पृथूपाख्याने चतुर्थोऽध्यायः ४ वैशंपायन उवाच ॥ आसीद्धर्मस्य गोप्ता वै पूर्वमत्रिसमः प्रभुः ॥ अत्रिवंशसमुत्पन्नस्त्वं गोनाम
प्रजापतिः १ तस्य पुत्रो भवद्वेनो नात्यर्थं धर्मकोविदः ॥ जातो मृत्युसुतायां वै सुनीथायां प्रजापतिः २ समातामहदोषेण वेनः कालात्मजात्मजः
स्वधर्मं पृष्ठतः कृत्वा कामाल्लोभे भववर्तत ३ मर्यादां स्थापयामास धर्मापितां स पार्थिवः ॥ वेदधर्मानतिक्रम्य सोऽधर्मनिरतोऽभवत् ४ निःस्वाध्याय
वषट्कारस्तस्मिन् राजनिशासति ॥ प्रवृत्तं न पपुः सोमं हुतं यज्ञेषु देवताः ५ न यष्टव्यं न होतव्यमिति तस्य प्रजापतेः ॥ आसीत् प्रतिज्ञाकूरेयं वि
नाशे प्रत्युपस्थिते ६ अहमिज्यश्च यष्टाच यज्ञश्चेति कुरुद्वह ॥ मयि यज्ञो विधातव्यो मयि होतव्यमित्यपि ७ तमतिक्रान्तमर्यादमाददानमसां
प्रतम् ॥ ऊचुर्महर्षयः सर्वे मरीचिप्रमुखास्तदा ८ वयं दीक्षां प्रवेक्ष्यामः संवत्सरगणान्बहून् ॥ अधर्मं कुरुमावेन नैष धर्मः सनातनः ९

याः आत्मजः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रवृत्तं देवतोद्देशेन त्यक्तम् हुतं अग्नौ प्रक्षिप्तमपि सामं न पपुः यतो निःस्वाध्यायवषट्काराः ॥ ५ ॥ तत्र हेतुमाह नेति धर्मद्वेष्टिराज्ञिदत्तमपि हविर्देवान
मंजंत इति भावः ॥ ६ ॥ मयि देवतारूपे मयि चित्तं न लब्धं देवतार्थम् मयि अग्निरूपे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

निधनेवेशेनिधनकुलनाशयोरिति विश्वः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ पाठांतरेऽपनेतुं अधर्मादपाकष्टम् ॥ १५ ॥ निगृह्य जीवंतमपि पातयित्वा ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 धीवरान् नाविकान् ॥ १९ ॥ तु पारास्तुं वराश्रप्तां त्यदेशीयाः स्लेच्छविशेषाः विध्यनिलयाः गोंड इति कोल इति च प्रसिद्धाः मध्यदेशीयाः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ गृह्य गृहीत्वा
 निधनेत्र प्रसूतस्त्वं प्रजापतिरसंशयम् ॥ प्रजाश्च पालयिष्येऽहमितिते समयः कृतः १० तांस्तदा ब्रुवतः सर्वान् महर्षीन् ब्रवीत्तदा ॥ वेनः प्रहस्य
 दुर्बुद्धिरिममर्थमनर्थवित् ११ ॥ वेन उवाच ॥ स्रष्टा धर्मस्य कश्चान्यः श्रोतव्यं कस्य वै मया ॥ श्रुतवीर्यतपः सत्यैर्मया वाकः समो भुवि १२ प्रभवं
 सर्वभूतानां धर्माणां च विशेषतः ॥ समूढानविदुर्नूनं भवंतो मामचेतसः १३ इच्छन् दहेयं पृथिवीं स्थावरेयं तथा जलैः ॥ खं भुवं चैव रुधेयं नात्र का
 र्या विचारणा १४ यदानशक्यते मोहादवलेपाच्च पार्थिवः ॥ अनुनेतुं तदा वेनस्ततः क्रुद्धामहर्षयः १५ निगृह्य तं महात्मानो विस्फुरन्तं महाबलम्
 ततोऽस्य सव्यमूर्ते ममंथुर्जातमन्यवः १६ तस्मिंस्तु मथ्यमाने वैराज्ञ ऊरो प्रजज्ञिवान् ॥ इस्वोतिमात्रः पुरुषः कृष्णश्चातिबभूव ह १७ स भी
 तः प्रांजलिर्भूत्वा स्थितवान् जनमेजय ॥ तमत्रिर्विक्लं दृष्ट्वानिपीदेत्यब्रवीत्तदा १८ निषादवंशकर्ता सौ बभूव दतांवर ॥ धीवरान्सृज
 जच्चाथ वेन कल्मषसंभवान् १९ ये चान्ये विध्यनिलयास्तु पारास्तुं वरास्तथा ॥ अधर्मरुचयो ये च विद्वितान् वेन संभवान् २० ततः पुनर्महा
 त्मानः पाणिं वेन स्य दक्षिणम् ॥ अरणीमिव संरब्धाममंथुस्ते महर्षयः २१ पृथुस्तस्मात्समुत्सृज्योकरात् ज्वलनसंनिभः ॥ दीप्यमानः स्वव
 पुषा साक्षादग्निरिव ज्वलन् २२ स धन्वी कवची जातः प्रथुरेव महायशः ॥ आद्यमाजगवं नाम धनुर्गृह्य महावरम् ॥ शरांश्च दिव्यान् रक्षार्थं क
 वचंच महाप्रभम् २३ तस्मिन् जाते भूतानि संप्रहृष्टानि सर्वशः ॥ समापेतुर्महाराज वेनश्च त्रिदिवंगतः २४ समुत्पन्नेन कौरव्य सत्पुत्रेण महा
 त्मना ॥ त्रातः स पुरुष व्याघ्रपुत्राघ्नो नरकात्तदा २५ तं समुद्राश्च नद्यश्च रत्नान्यादाय सर्वशः ॥ तोयानि चाभिषेकाय सर्वेण वोपतस्थिरे २६ पि
 तामहश्च भगवान् देवैरांगिरसैः सह ॥ स्थावराणि च भूतानि जंगमानि तथैव च २७ समागम्य तदा वै न्यमभ्यर्पि चन्नराधिपम् ॥ महताराजरा
 ज्येन प्रजापालं महाद्युतिम् २८ सोऽभिषिक्तो महातेजा विधिवद्धर्मकोविदैः ॥ आदिराज्ये तदाराज्ञां पृथुर्वै न्यः प्रतापवान् २९ पित्राऽपरांजिता
 स्तस्य प्रजास्तेनानुराजिताः ॥ अनुसृज्य तस्तस्य नामराज्यं ततः ३० आपस्तस्तं भिरेचास्य समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च ददुर्मागंध्व
 जभंगश्चनाभवत् ३१ रक्षार्थं प्रजानां स्थित इति शेषः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अपरांजिताः प्रसिद्धाः अनुसृज्य
 स्मिन् जाइति राजपदनिर्वचनं दर्शितम् ॥ ३० ॥ तस्तं भिरे स्थलवत्कठिनावभूवुः अभिउपारेयास्यतोगंतुमिच्छतः ध्वजभंगो वृक्षाणां शाखादिभिर्गोपुरादिभिर्वा ॥ ३१ ॥

पुटकेपुटकेपत्रे ॥ ३२ ॥ सूत्यांसोमाभिपवकाले अभिपवःसोमवह्याःकंडनरसनिष्काशनार्थम् ॥ ३३ ॥ अन्यत्रतुवैन्यस्यैवयज्ञेऽग्निकुंडात्सूतमागधौजातावित्यु-
क्तम् न त भेदात्समाधेयम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विद्वःजानोवद्व्युत्तमस्यद्विवचनं ॥ ३७ ॥ पश्चात्पूर्वस्मिन्कल्पेयानि कृतवान्तेरेव अस्मिन्कल्पेभविष्यैः कर्माभिः स्तूयता

अकृष्टपंच्यापृथिवीसिध्यत्यन्नाति चिंतया ॥ सर्वकामदुष्पागावःपुटकेपुटकेमधु ३२ एतस्मिन्नेवकालेतुयज्ञेपैतामहेशुभे ॥ सूतःसूत्यांसमुत्प-
न्नःसौत्येहनिमहामतिः ३३ एतस्मिन्नेवमहाज्ञेजज्ञेप्राज्ञोऽथमागधः ॥ पृथोःस्तवार्थेतौतत्रसमाहूतौसुरर्षिभिः ३४ तावूचुर्ऋषयःसर्वेस्तूय-
तामेपपार्थिवः॥कर्मैस्तदनुरूपंवांपात्रंचायंनराधिपः३५तावूचतुस्तदासर्वास्तानृषीन्सूतमागधो॥आवांदेवानृषींश्चैवप्रीणयावःस्वकर्माभिः
३६नचास्यविद्वोवैकर्मनतथालक्षणंयशः॥स्तोत्रंयेनास्यकुर्यावराज्ञस्तेजस्विनोद्विजाः३७ऋषिभिस्तौनियुक्तौचभविष्यैस्तूयतामिति॥या-
निकर्माणिकृतवान्पृथुःपश्चान्महाबलः३८सत्यवाग्दानशीलोयंसत्यसंधोनरेश्वरः॥श्रीमान्जैत्रःक्षमाशीलोविक्रांतोदृष्टशासनः३९धर्मज्ञ-
श्चकृतज्ञश्चदयावान्प्रियभाषणः॥मान्योमानयितायज्वाब्रह्मण्यःसत्यसंगरः४०शमःशांतश्चनिरतोव्यवहारस्थितो नृपः॥ततःप्रभृतिलो-
केपुस्तवेपुजनमेजय ॥आशीर्वादाःप्रयुज्यंतेसूतमागधबंदिभिः४१तयोःस्तवैस्तैःसुप्रीतःपृथुःप्रादात्प्रजेश्वरः॥अनूपदेशंसूतायमगधान्मा-
गधायच४२तंदृष्ट्वापरमप्रीताःप्रजाप्राहुर्महर्षयः॥वृत्तीनामेपवोदाताभविष्यतिजनेश्वरः४३ततोवैन्यंमहाराजप्रजाःसमभिदुद्रुवुः॥त्वनो-
वृत्तिंविधत्स्वेतिमहर्षिवचनात्तदा४४सोभिदुतःप्रजाभिस्तुप्रजाहितचिकीर्षया॥धनुर्गृह्यपृषत्कांश्चपृथिवीमाद्वयद्वली ४५ततोवैन्यभयत्र-
स्तागोर्भूत्वाप्राद्रवन्मही॥तांपृथुर्धनुरादायद्रवंतमन्वधावत४६सालोकान्ब्रह्मलोकादीन्गत्वावैन्यभयात्तदा॥प्रददर्शाग्रतोवैन्यं प्रगृहीत-
शरासनम्४७चलद्भिर्निशितैर्वाणैर्दीप्ततेजसमच्युतम्॥महायोगंमहात्मानंदुर्धर्पममरैरपि४८अलभंतीतुसात्राणंवैन्यमेवान्वपद्यत॥कृ-
तांजलिपुटाभूत्वापूज्यालोकैस्त्रिभिःसदा४९उवाचवैन्यंनाधर्मस्त्राविधंकर्तुमर्हसि॥कथंधारयिताचासिप्रजाराजन्विनामया ५०मयिलोकाः
स्थिताराजन्मयेदंधार्यतेजगत्॥मद्विनाशेविनश्येयुःप्रजाःपार्थिवविद्वितत् ५१नत्वमर्हसिमांहंतुंश्रेयश्चेत्त्वंचिकीर्षसि॥प्रजानांपृथिवीपाल-
शृणुचेदंवचोमम ५२ उपायतःसमारब्धाःसर्वेसिध्यंत्युपक्रमाः॥उपायंपश्येनत्वंधारयेथाःप्रजानृप ५३

मितियोजना प्रतिकल्पसमाननामरूपायाएवसृष्टेः सूर्याचंद्रमसौधातायथापूर्वमकल्पयदिति श्रवणात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥
॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पृथुनावशतांतीतापृथ्वीमन्वादिभिः क्रमात् ॥ दुग्धास्वाभीष्टदुग्धानिषष्ठेऽध्यायइतीर्यते ॥ १ ॥ अवध्यां
स्त्रियमितियदुक्तंतत्रोत्तरमाह एकस्येतिद्वाम्याम् ॥ १ ॥ निहतेअशुभेइतिच्छेदः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कथंधारायितेत्यस्योत्तरत्वांनिहत्येति आत्मानंदेहंधारायिताधारयिष्यामि

हत्वापिमांनशक्तस्त्वंप्रजाधारयितुंनृप ॥ अनुभूताभविष्यामियच्छकोपमहाद्युते ५४ अवध्याश्चस्त्रियःप्राहुस्तियंग्योनिगतेष्वपि ॥ सत्त्वे
पुष्टिर्वीपालनधर्मंत्यक्तुमर्हसि ५५ एवंबहुविधंवाक्यंश्रुत्वारजामहामनाः ॥ कोपंनिगृह्यधर्मात्मावसुधामिदमब्रवीत् ५६ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिपृथूपाख्यानेपंचमोऽध्यायः ५ ॥ ७ ॥ पृथुरुवाच ॥ एकस्यार्थाययोहन्त्यादात्मनोवापरस्यवा ॥ बहून्प्रा
णिनोलोकेभवेत्तस्येहपातकम् १ सुखमेधंतिबहवोयस्मिंस्तुनिहतेऽशुभे ॥ तस्मिन्नास्तिहतेभद्रेपातकंचोपपातकम् २ एकस्मिन्यत्रनिध
नंप्रापितेदुष्टकारिणि ॥ बहूनांभवतिक्षेमंतत्रपुण्यप्रदोबुधः ३ सोहंप्रजानिमित्तंत्वांहनिष्यामिवसुंधरे ॥ यदिमेवचनंनाद्यकरिष्यसिजग
द्वितम् ४ त्वांनिहत्याद्यबाणेनमच्छासनपराङ्मुखीम् ॥ आत्मानंप्रथयित्वाहंप्रजाधारयिताचिरम् ५ सात्वंशासनमास्थायममधर्मभृतां
वरे ॥ संजीवयप्रजाःसर्वाःसमर्थीह्यसिधारणे ६ दुहितृत्वंचमेगच्छततएनमहंशरम् ॥ नियच्छेयंत्वद्वधार्थमुद्यतंघोरदर्शनम् ७ पृथिव्यु
वाच ॥ सर्वमेतदहंवीरविधास्यामिनसंशयः ॥ उपायतःसमारब्धाःसर्वेसिध्यंत्युपक्रमाः ८ उपायंपश्ययेनत्वंधारयेथाःप्रजाइमाः ॥ वत्सं
तुमसंपश्यक्षरेयंयेनवत्सला ९ समांचकुरुसर्वत्रमांत्वंधर्मभृतांवर ॥ यथाविस्पंदमानंमेक्षीरंसर्वत्रभावयेत् १० वैशंपायनउवाच ॥ तत
उत्सारयामासशैलांच्छतसहस्रशः ॥ धनुष्कोट्यातेदावैन्यस्तेनशैलाविवर्द्धिताः ११ पृथुर्वैन्यस्तदाराजामर्हीचक्रेसमांततः ॥ मन्वंतरे
ष्वतीतेषुविषमासीद्वसुंधरा १२ स्वभावेनाभवन्त्यस्याःसमानिविषमाणिच ॥ चाक्षुषस्यांतरेपूर्वमासीदेवंतदाकिल १३ नाहिपूर्वविसर्गेवै
विषमेपृथिवीतले ॥ प्रविभागःपुराणांचग्रामाणांवातदाऽभवत् १४ नसस्यानिनगोरक्षानकृषिर्नवणिकपथः ॥ नैवसत्यानृतंतत्रनलोभोन
चमत्सरः १५ वैवस्वतैरेतस्मिन्साप्रतस्तनुपस्थिते ॥ वैन्यात्प्रभृतिराजेंद्रसर्वस्यैतस्यसंभवः १६

प्रथयित्वाविस्तार्य ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
तेनशैलेष्वसिंलंस्थापयताशैलाःविवृद्धिप्रापिताःइष्टकाभित्तिवत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
एतस्यपुरविभागादेः १५

समरोचयन् प्रीत्याचक्रुः ॥ १७ ॥ तदवैन्येन भूमेर्दोहनात्प्राक् ॥ १८ ॥ पृथ्वीं पृथिवीतः सस्यजातानि ब्रीह्यादीनि दुहोहप्रपूरितवान् ॥ १९ ॥ वर्तते उपजीवन्ति सोमः ब्राह्मणराजला
वत्सः ॥ २० ॥ छंदांसिवेदाः तत्र हितदर्थं भूतं पोब्रह्मचरुच्छ्रुचां द्रायणं अग्निहोत्रादिकंच शाश्वतं न खिदानि कल्पितम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ ऊर्जस्करं अमृतं यज्ञियं हविरेति ॥

यत्र यत्र समं तस्या भूमेरासीदिहानघ ॥ तत्र तत्र प्रजाः सर्वाः संवासं समरोचयन् १७ आहारः फलमूलानि प्रजानामभवत्तदा ॥ कृ
च्छ्रेण महता युक्त इत्येवमनुशुश्रुम् १८ संकल्पयित्वा वत्संतुमनुं स्वायं भुवं प्रभुम् ॥ स्वपाणौ पुरुषश्रेष्ठ दुहोहपृथिवीततः ॥ सस्यजातानि
सर्वाणि पृथुर्वै न्यः प्रतापवान् १९ तेनान्नेन प्रजास्तावर्तते द्यापि नित्यशः ॥ ऋषिभिः श्रूयते चापि पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ वत्सः सोमो भव
ते पादो गधाचांगिरसः सुतः २० बृहस्पतिर्महातेजाः पात्रं छंदांसि भारत ॥ क्षीरमासीदनुपमं तपो ब्रह्मचशाश्वतम् २१ पुनर्देवगणैः
सर्वैः पुरंदरपुरोगमैः ॥ कांचनं पात्रमादाय दुग्धेयं श्रूयते मही २२ वत्सस्तु मघवानासीद्दोग्धाचसविता प्रभुः ॥ क्षीरमूर्जस्करं चैव वर्तते
येन देवताः २३ पितृभिः श्रूयते चापि पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ राजतं पात्रमादाय स्वधाम मितविक्रमैः २४ यमो वैवस्वतस्तेषामासीद्वत्सः
प्रतापवान् ॥ अंतकश्चाभवद्दोग्धाकालो लोकप्रकालनः २५ नागैश्च श्रूयते दुग्धावत्सं कृत्वा तु तक्षकम् ॥ अलावुं पात्रमादाय विपं क्षीरं
नरोत्तम २६ तेषामैरावतो दोग्धाधृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ नागानां भरतश्रेष्ठ सर्पाणां च महीपते २७ तेनैव वर्तयंत्युग्रामहाकायाविपो
ल्वणाः ॥ तदा हारास्तदाचारास्तद्वीर्यास्तदुपाश्रयाः २८ असुरैः श्रूयते चापि पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ आयसं पात्रमादाय मायां शत्रुनिबर्हिणी
म् २९ विरोचनस्तु प्राज्ञादिर्वत्सस्तेषामभूतदा ॥ ऋत्विक् द्विमूर्द्धा दैत्यानां मधुर्दोग्धामहाबलः ३० तयैते मायया द्यापि सर्वे मायाविनो
सुराः ॥ वर्तयंत्यमितप्रज्ञास्तदेषाममितंबलम् ३१ यक्षैश्च श्रूयते तात पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ आमपात्रे महाराजपुरांतर्द्धानि मक्षयम् ३२
वत्सं वै श्रवणं कृत्वा यक्षैः पुण्यजनैस्तदा ॥ दोग्धारजतना भस्तुपितामणिवरस्ययः ३३ यक्षानुजो महातेजा त्रिशीर्षः सुमहातपाः ॥ तेन
ते वर्तयंतीति परमपिरुवाच ह ३४ राक्षसैश्च पिशाचैश्च पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ शावंकपालमादाय प्रजाभोक्तुं न र्षभ ३५ दोग्धारजतना
भस्तुतेषामासीत् कुरूद्वह ॥ वत्सः सुमाली कौरव्यक्षीरं रुधिरमेव च ३६

वत् ॥ २३ ॥ स्वधां पिबन् ॥ २४ ॥ २५ ॥ अलावुंतुं वीफलम् ॥ २६ ॥ नागानां ऐरावतः सर्पाणां धृतराष्ट्रः दोग्धेति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ द्विमूर्द्धेति मधोर्विशेषणम्
॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तेन अंतर्धानेन ते यक्षाः वर्तयंति परशरीरमाविश्याप्रयक्षास्ते जीवन्तीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ प्रजाभोक्तुं स्वसंतानानि तर्पयितुम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ गंधान्सुरभिद्रव्याणि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ औषधीःज्योतिष्मत्यादिकाः ॥ ४० ॥ शैलंशिलामयं ॥ ४१ ॥ पालाशंपर्णमयम् ॥ ४२ ॥ धात्रीपाथयित्रीमातेव
पोषणकरैवैधात्रीतद्विपरीतासर्वमात्मन्युपसंहरतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ प्रतिष्ठाआश्रयः योनिः रत्नादिकमेणउत्पत्तिस्थानम् दोग्ध्रोधेनुरूपाचतुर्वर्गस्यापि ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अ

तेनक्षीरेणयक्षाश्चराक्षसाश्चामरोपमाः ॥ वर्तयंतिपिशाचाश्चभूतसंघास्तथैवच ३७ पद्मपात्रेपुनर्दुग्धागंधवैःसाप्सरोगणैः ॥ वत्संचि
त्ररथंकृत्वाशुचीन्गंधान्नरर्षभ ३८ तेषांचसुरुचिस्त्वासीद्दोग्धाभरतसत्तम ॥ गंधर्वराजोतिबलमहात्मासूर्यसन्निभः ३९ शैलैश्चश्रूय
तेराजन्पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ औषधीवैर्मूर्तिमतीरत्नानिविविधानिच ४० वत्सस्तुहिमवानासीन्मेरुदौग्धामहागिरिः ॥ पात्रंतुशैलमेवा
सीत्तेनशैलाविवर्धिताः ४१ वीरुद्भिःश्रूयतेराजन्पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ पालाशंपात्रमादायदग्धच्छिन्नप्ररोहणम् ४२ दुदोहपुष्पितःसा
लोवत्सःप्लक्षोभवत्तदा ॥ सेयंधात्रीविधात्रीचपावनीचवसुंधरा ४३ चराचरस्यसर्वस्यप्रतिष्ठायोनिरेवच ॥ सर्वकामदुग्धादोग्ध्रीसर्वस
स्यप्ररोहिणी ४४ आसीदियंसमुद्रांतामेदिनीतिपरिश्रुता ॥ मधुकैटभयोःकृत्स्नामेदसाभिपरिश्रुता ॥ तेनेयमेदिनीदेवीप्रोच्यतेब्रह्मवा
दिभिः ४५ ततोभ्युपगमाद्राज्ञःपृथुर्वैन्यस्यभारत ॥ दुहितृत्वमनुप्राप्तादेवीपृथ्वीतिचोच्यते ॥ पृथुनाप्रविभक्ताचशोधिताचवसुंधरा ॥
४६ सस्याकरवतीस्फीतापुरपत्तनमालिनी ॥ एवंप्रभावोवैन्यःसराजासीद्राजसत्तमः ४७ नमस्यश्चैवपूज्यश्चभूतग्रामैर्नसंशयः ॥ ब्रा
ह्मणैश्चमहाभागैर्वेदेवेदांगपारगैः ४८ पृथुरेवनमस्कार्योब्रह्मयोनिःसनातनः ॥ पार्थिवैश्चमहाभागैःपार्थिवत्वमभीप्सुभिः ४९ आ
दिराजोनमस्कार्यःपृथुर्वैन्यःप्रतापवान् ॥ योधैरपिचविक्रांतैःप्राप्तुकामैर्ययुधि ॥ पृथुरेवनमस्कार्योयोधानांप्रथमोऽनुपः ५० योहियो
द्वारण्यातिकर्तयित्वापृथुंनृपम् ॥ सघोररूपान्संग्रामान्क्षेमीतरतिकीर्तिमान् ५१ वेश्यैरपिचवित्ताढ्यैःपण्यवृत्तिमनुष्ठितैः ॥ पृथुरेव
नमस्कार्योऽवृत्तिदातामहायशाः ५२ तथैवशूद्रैःशुचिभिस्त्रिवर्णपरिचारिभिः ॥ आदिराजोनमस्कार्यःश्रेयःपरमभीप्सुभिः ५३ एतेव
त्सविशेषाश्चदोग्धारःक्षीरमेवच ॥ पात्राणिचमयोक्तानि किंभूयोवर्णयामिते ५४

भ्युपगमात्पुत्रीत्वेनअंगीकारात् ॥ ४९ ॥ पुरंराजधानी पत्तनंमहापणिकनगरम् पुराणांपत्तनानांमालासमूहोऽस्ति यस्यांसा वैन्यः पृथुः ॥ ४७ ॥ भूतग्रामैः प्राणिस्समूहैः ॥
॥ ४८ ॥ ब्रह्मयोनिः आत्रेयःसनातनोविष्णुरूपः ॥ ४९ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ पण्यवृत्तिमनुष्ठितैर्वर्णाज्याद्युपजीविभिः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

वेनाध्येननिरोध्यसत्वरजसीधीधर्मनाशेकृतेसंतःसत्वपृथुपृथग्व्यधुरितस्तद्वद्रजोधीवरं ॥ सत्त्वाक्रांतमनोवनिप्रियपयःसंकल्पवत्साजनाधीपात्रेदुदुर्धथैवमितरैःप्राज्ञैरनुष्ठीयतां ॥
आख्यायिकायाअवांतरतात्पर्येतुपुण्यभाजिराज्ञिपृथ्वीबीजानिप्रसूनेपापानिग्रसतीति ॥ ५५ ॥ इतिश्रीहरिवंशेटीकायांपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ मन्वंतराणिमन्वादेवाऋष्याद
यस्तथा ॥ सप्तमेचानुवर्ण्यतेक्रमशोवैपृथक्पृथक् ॥ १ ॥ मन्वंतराणोति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मेरुसावर्णाश्चत्वारः ब्रह्मसावर्णिः रुद्रसावर्णिः मेरुसावर्णिः दक्षसावर्णि

यइदंशृणुयान्नित्यंपृथोश्चरितमादितः ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तोमोदतेसुचिरंभुवि ५५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषहुरिवंशेहरिवंशपर्वणिपष्ठो
ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ मन्वंतराणिसर्वाणिविस्तरेणतपोधन ॥ तेषांसृष्टिविसृष्टिचवैशंपायनकीर्तय १ यावंतोमनवश्चै
वयावंतंकालमेवच ॥ मन्वंतरंतथाब्रह्मन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नशक्योविस्तरस्तातवक्तुंवर्षशतैरपि ॥ मन्वंत
राणांकौरव्यसंक्षेपंत्वेवमेशणु ३/स्वायंभुवोमनुस्तातमनुःस्वारोचिषस्तथा ॥ उत्तमस्तामसश्चैवरैवतश्चाक्षुषस्तथा ४ वैवस्वतश्चकौरव्य
सांप्रतोमनुरुच्यते ॥ सावर्णिश्चमनुस्तातभौत्योरौच्यस्तथैवच ५ तथैवमेरुसावर्णाश्चत्वारोमनवःस्मृताः ॥ अतीतावर्तमानाश्चतथैवानाग
ताश्चये ६ कीर्तितामनवस्तातमयैतेतुयथाश्रुतम् ॥ ऋषीस्तेपांप्रवक्ष्यामिपुत्रान्देवगणांस्तथा ७ मरीचिरत्रिभंगवानंगिराःपुलहःऋतुः ॥
पुलस्त्यश्चवसिष्ठश्चसप्तैतेब्रह्मणःसुताः ८ उत्तरस्यांदिशितथाराजन्सप्तर्षयोऽपरे ॥ देवाश्चशान्तरजसस्तथाप्रकृतयःपरे ॥ यामानाम
तथादेवाआसन्स्वायंभुवैतरे ९ आग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्चमेधामेधातिथिर्वसुः ॥ ज्योतिष्मान्युतिमान्हव्यःसवनःपुत्रएवच १० मनोः
स्वायंभुवस्स्यैतेदशपुत्रामहौजसः ॥ एततेप्रथमंराजन्मन्वंतरमुदाहृतम् ११ और्वोवसिष्ठपुत्रश्चस्तंबःकाश्यपएवच ॥ प्राणोबृहस्पति
श्चैवदत्तोनिश्च्यवनस्तथा १२ एतेमहर्षयस्तातवायुप्रोक्तामहाव्रताः ॥ देवाश्चतुपितानामस्मृताःस्वारोचिषेंतरे १३ हविर्ध्रःसुकृति
ज्योतिरापोमूर्तिरयस्मयः ॥ प्रथितश्चनभस्यश्चनभऊर्जस्तैवच १४

श्रएतेमेरौतपःकृत्वासिद्धिप्राप्ताइतिसर्वेऽपिमेरुसावर्णाइत्युच्यंते ॥ ६ ॥ यथाश्रुतंगुरूपदेशमनतिक्रम्येति तेषांमनूनांपुत्रान् ॥ ७ ॥ प्रथममन्वंतरगतं ऋष्यादित्रयमाह मरीचि
रितिचतुर्भिः ॥ ८ ॥ अपरेवैवस्वतगतसप्तर्षिभ्योमरीच्यादिभ्योन्ये ॥ ९ ॥ पुत्रइतिपुत्रनामा ॥ १० ॥ ११ ॥ स्वारोचिषगतऋष्यादित्रयमाह और्वेति सार्द्धचतुष्ट
येनद्वितीयमन्वंतरगताऋष्यादयउक्ताः वसिष्ठपुत्रऔर्वनामा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ वसिष्ठेति सप्तवासिष्ठपुत्रावासिष्ठा इति विश्रुता ऋषयो व्रतमेमया प्रोक्ता इत्याग्निमेणान्वयः केतेवासिष्ठाये पूर्वाहिरण्यगर्भपुत्राः ऊर्जसंज्ञाः सुतेजसः अतिप्रतापा आस-
निति पश्चात् वसिष्ठजाता इत्यन्वयः ॥ १७ ॥ सप्तर्षयो मया प्रोक्ता इति पूर्वान्वयिकीर्त्यमानान् औत्तमेयान् निबोधेत्युत्तरेणान्वयः ॥ १८ ॥ तनूजः तनूजनामा ॥ १९ ॥ चतुर्थ-
स्वारोचिपस्य पुत्रास्ते मनोस्तातमहात्मनः ॥ कीर्तिताः पृथिवीपालमहावीर्यपराक्रमाः १५ द्वितीयमेतत्कथितं तव मन्वंतरं मया ॥ इदं
तृतीयं वक्ष्यामि तन्निबोधनराधिप १६ वसिष्ठपुत्राः सप्तासन्वासिष्ठा इति विश्रुताः ॥ हिरण्यगर्भस्य सुता ऊर्जानामसुतेजसः १७ ऋषयो
त्रमया प्रोक्ताः कीर्त्यमानान्निबोधमे ॥ औत्तमेयान् महाराज दशपुत्रान् मनोरमान् १८ ईष ऊर्जस्तनूजश्च मधुर्माधव एव च ॥ शुचिः शुक्रः
सहस्रैव नभस्योनभ एव च १९ भानवस्तत्र देवाश्च मन्वंतरमुदाहृतम् ॥ मन्वंतरं चतुर्थं ते कथयिष्यामि तच्छृणु २० काव्यः पृथुस्तथैवाग्नि-
र्जन्युर्द्धाता च भारत ॥ कपीवानकपीवांश्च तत्र सप्तर्षयोऽपरे २१ पुराणे कथितास्तात पुत्राः पौत्राश्च भारत ॥ सत्यादेव गणाश्चैव तामसस्यां
तरे मनोः २२ पुत्रांश्चैव प्रवक्ष्यामि तामसस्य मनोर्नृप ॥ द्युतिस्तपस्यः सुतपास्तपो मूलस्तपो धनः २३ तपो रतिर कल्माषस्तन्वीधन्वीपरं
तपः ॥ तामसस्य मनोरेते दशपुत्रा महाबलाः २४ वायुप्रोक्ता महाराज पंचमं तदन्तरम् ॥ वेदबाहु र्यदुधश्च मुनिर्वेदशिरास्तथा २५ हिर-
ण्यरोमा पर्जन्य ऊर्ध्वबाहुश्च सोमजः ॥ सत्यनेत्रस्तथा त्रेय एते सप्तर्षयोऽपरे २६ देवाश्च भूत रजसस्तथा प्रकृतयोऽपरे ॥ पारिष्लवश्च रै-
भ्यश्च मनोरं तरमुच्यते २७ अथ पुत्रानि मांस्तस्य निबोध गदतो मम ॥ धृतिमानव्ययो युक्तस्तत्त्वदर्शी निरुत्सुकः २८ अरण्यश्च प्रकाश-
श्च निर्मोहः सत्यवाक् कविः ॥ रैवतस्य मनोः पुत्राः पंचमं चैतदन्तरम् २९ षष्ठं ते संप्रवक्ष्यामि तन्निबोधनराधिप ॥ भृगुर्नभोविवस्वांश्च सु-
धामाविरजास्तथा ३० अतिनामासहिष्णुश्च सप्तैते वै महर्षयः ॥ चाक्षुषस्यान्तरेतातमनोर्देवानि मान्शृणु ३१ आद्याः प्रभूता ऋभवः
पृथग्भावा दिवौकसः ॥ लेखाश्च नामराजेंद्र पंचदेव गणास्मृताः ॥ ऋषेरंगिरसः पुत्रा महात्मानो महौजसः ३२ नाडुलेयामहाराज दशपु-
त्राश्च विश्रुताः ॥ ऊरुप्रभृतयो राजन् षष्ठं मन्वंतरं स्मृतम् ३३

माहमन्वंतरमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ पंचममाह वेदबाहुरितिसार्धैश्चतुर्भिः मुनिरिति वेदशिरसो विशेषणं ॥ २५ ॥ सोमजः ऊर्ध्वबाहुः आत्रेयः
सत्यनेत्रः ॥ २६ ॥ तथा प्रकृतयः अभूत रजः स्वभावाः पारिष्ठवोरैभ्यश्च देवता गणविशेषौ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ षष्ठं तदिति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ आद्यादयोः पंचदेव गणाः
दिवौकस इति सर्वेषां विशेषणम् आद्या इत्यत्रास्ता आप्या इति वागौडाः पठन्ति ॥ ३२ ॥ नाडुलायाः पुत्रानाडुलेयाः ॥ ३३ ॥

सप्तमैवैवस्वतमन्वंतरमाह अत्रिरेत्यादिपंचभिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्राग्दिशः पूर्वकल्पप्रकाराः सप्तसप्तकाः एकोनपंचाशत्तमस्तोदेवाः प्रागुक्ता अपि प्र
तिमन्वंतरं भवन्तीति ज्ञेयम् ॥ ३९ ॥ तेषां मध्ये चत्वारः सप्तका अष्टाविंशतिर्मस्तः मन्वंतरसमाप्तौ क्रममुक्तिपदं ब्रह्मणः स्थानं प्राप्नुवन्ति ॥ ४० ॥ ततो न्ये जायमानाः तपो बलान्म
न्वंतरांतरे तत्पदमास्थानं पूरयन्ति तेन सप्तसप्तकाः पूर्यते एवं प्रतिमन्वंतरं ज्ञेयम् एतेन कर्मिणामपि परंपरया मुक्तिरस्तीति दर्शितम् ॥ ४१ ॥ सप्तातोतानि एकंचानागतमित्येष्टावुक्ता
अत्रिर्वसिष्ठो भगवान् कश्यपश्च महानृपिः ॥ गौतमोथ भरद्वाजो विश्वामित्रस्तथैव च ३४ तथैव पुत्रो भगवान् ऋचीकस्य महात्मनः ॥ स
प्तमोजमदग्निश्च रूपयः सांप्रतं दिवि ३५ साध्या रुद्राश्च विश्वे च मरुतो वसवस्तथा ॥ आदित्याश्चाश्विनौ चैव देवौ वैवस्वतौ स्मृतौ ३६ म
नो वैवस्वतस्यैते वर्तन्ते सांप्रतंतरे ॥ इक्ष्वाकुप्रमुखाश्चैव दशपुत्रा महात्मनः ३७ एतेषां कीर्तितानां तु महर्षीणां महौजसाम् ॥ राजपुत्रा
श्च पौत्राश्च दिक्षु सर्वासु भारत ३८ मन्वंतरेषु सर्वेषु प्राग्दिशः सप्तसप्तकाः ॥ स्थिता लोकव्यवस्थार्थं लोकसंरक्षणाय च ३९ मन्वंतरे व्य
तिक्तांते चत्वारः सप्तका गणाः ॥ कृत्वा कर्म दिव्यांति ब्रह्मलोकमनामयम् ४० ततो न्येतपसा युक्ताः स्थानमा पूरयंत्युत ॥ अतो तावत्त
मानाश्च क्रमेणैतेन भारत ४१ एतान्युक्तानि कौरव्यसप्तातोतानि भारत ॥ मन्वंतराणि षट्चापि निबोधानागतानि मे ४२ सावर्णामनव
स्तातपंचतांश्च निबोध मे ॥ एको वैवस्वतस्तेषां चत्वारस्तु प्रजापतेः ४३ परमेष्ठिमुतास्तातमरुसावर्णतांगताः ॥ दक्षस्यैते हि द्यौहित्राः प्रि
यायास्तनयानृप ॥ महांतस्तपसा युक्ता मेरुष्टं महौजसः ४४ रुचेः प्रजापतेः पुत्रारौ च्योनाममनुः स्मृतः ॥ भूत्यां चोत्पादितो देव्यां भौ
त्योनामरुचेः सुतः ४५ अनागताश्च सप्तैते स्मृता दिवि महर्षयः ॥ मनोरंतरमासाद्य सावर्णस्येह तान् शृणु ४६ रामो व्यासस्तथा त्रेयोदी
प्तिमानिति विश्रुतः ॥ भारद्वाजस्तथा द्रौणिरश्वत्थामा महाद्युतिः ४७ गौतमस्यात्मजश्चैव शरद्वाङ्गौ तमः रूपः ॥ कौशिको गालवश्चैव रु
रुः कश्यप एव च ४८ एते सप्त महात्मानो भविष्यामुनिसत्तमाः ॥ ब्रह्मणः सदृशाश्चैते धन्याः सप्तर्षयः स्मृताः ४९ अभिजात्याथ तपसामं
त्रव्याकरणैस्तथा ॥ ब्रह्मलोकप्रतिष्ठास्तु स्मृताः सप्तर्षयो मलाः ५०

नोति द्रष्टव्यम् अनागतानि षट्मेमतः निबोधवुध्यस्व ॥ ४२ ॥ सावर्णाः पंचतेषामेको वैवस्वत उक्तः ॥ ४३ ॥ परमेष्ठिमुता इति समासैकदेशस्य विशेषणं प्रजापतेरिति लुप्तवि
भक्तिकं वा परमेष्ठिपदं द्रष्टव्यम् तेषां चतुर्णामपि मेरुसावर्णित्वे योगमाह महांत इति यतो मेरौ तपश्च कुरतो मेरुसावर्णास्ते जाता इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सप्तैव महर्षयः प्रतिमन्वंतरमि
ति शेषः अष्टममाह मनोरिति ॥ ४६ ॥ दीप्तिमान् तृतीयः अश्वत्थामा चतुर्थः ॥ ४७ ॥ रूपः पंचमः गालवः षष्ठः रुहः सप्तमः इतराणि पदानि तेषामेव विशेषणानि ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ प्रथमेमेरुसावर्णाख्येनवमे मेधातिथ्यादीनां गोत्राणि पौलस्त्यादीनि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ रोहितइत्यस्यैवमनो
र्नामांतरम् ॥ ६२ ॥ अयंपुत्रिकापुत्रोपि दक्षपुत्रइत्युच्यते ॥ ६३ ॥ पृथुरित्येकः ॥ ६४ ॥ द्वितीयस्य दक्षसावर्णस्य हविष्मदादीनां गोत्राणि पौलहादीनि वसिष्ठपुत्राणां शक्यादीनां
मध्ये अष्टमश्च इत्येके अष्टमइति संज्ञैव वा तस्य ॥ ६५ ॥ नभसः नभःसंज्ञस्य अंगिराः पुत्रः सत्यो नाम सप्तमः अंगेनो रसारातिथ्यो गौरीसः पुत्रोऽंगिरा इत्युच्यते नभसइति पष्ठंतस्यैव पुत्रे ल

भूतभव्यभवज्ञानं बुद्ध्या चैव तु ये स्वयम् ॥ तपसा वै प्रसिद्धा ये संगताः प्रविचिताः ५१ मंत्रव्याकरणाद्यैश्च ऐश्वर्यात् सर्वशश्च ये ॥ एतान्
भार्यान् द्विजो ज्ञात्वा नैष्ठिकानि च नाम च ५२ सप्तते सप्तभिश्चैव गुणैः सप्तर्षयः स्मृताः ॥ दीर्घायुषो मंत्रकृत ईश्वरा दीर्घचक्षुषः ५३ बुद्ध्या
प्रत्यक्षधर्माणो गोत्रप्रावर्तकास्तथा ॥ कृतादिपुयुगाख्येषु सर्वेष्वेव पुनः पुनः ५४ प्रावर्तयंतिते वर्णानां श्रमांश्चैव सर्वशः ॥ सप्तर्षयो महा
भागाः सत्यधर्मपरायणाः ५५ तेषां चैवान्वयोत्पन्ना जायंती ह पुनः पुनः ॥ मंत्रब्राह्मणकर्तारो धर्मप्रशिथिले तथा ५६ यस्माच्च वरदाः स
प्तपरेभ्यश्चापराः स्मृताः ॥ तस्मान्न कालो न वयः प्रमाणमपि भावने ५७ एष सप्तर्षिको देशो व्याख्यातस्ते मयानृप ॥ सावर्णस्य मनोः पु
त्रान् भविष्याञ्छृणु सत्तम ५८ वरीयांश्चावरीयांश्च संमतो धृतिमान्वसुः ॥ चरिष्णुरप्यधृष्णुश्च वाजः सुमतिरेव च ॥ सावर्णस्य मनोः पुत्रा
भविष्यादश भारत ५९ प्रथमेमेरुसावर्णेः प्रवक्ष्यामि मुनीन् शृणु ॥ मेधातिथिस्तु पौलस्त्यो वसुः काश्यप एव च ६० ज्योतिष्मान् भार्ग
वश्चैव द्युतिमान् गिरास्तथा ॥ सवनश्चैव वासिष्ठ आत्रेयो हव्यवाहनः ६१ पौलहः सप्तइत्येते मुनयो रोहिते तरे ॥ देवतानां गणास्तत्र
य एव नराधिप ६२ दक्षपुत्रस्य पुत्रास्ते रोहितस्य प्रजापतेः ॥ मनोः पुत्रो धृष्टकेतुः पंचहोत्रो निराकृतिः ६३ पृथुश्च वाभूरिधो माऋचीकोष्ठ
हतोगयः ॥ प्रथमस्य तु सावर्णे नैव पुत्रामहौजसः ६४ दशमे त्वथ पर्याये द्वितीयस्यांतरे मनोः ॥ हविष्मान् पौलहश्चैव सुकृतिश्चैव भार्गवः
आपो मूर्तिस्तथा त्रेयो वासिष्ठश्चाष्टमः स्मृतः ६५ पौलस्त्यः प्रामतिश्चैव नभोगश्चैव काश्यपः ॥ अंगिरानभसः सत्यः सप्तैते परमर्षयः ६६
देवतानां गणौ द्वौ तौ ऋषि मंत्राश्च ये स्मृताः ॥ मनोः सुतोत्तमौ जाश्च निकुपंजश्च वीर्यवान् ६७

वेधे सत्यइति अंगिरसः स्तुत्यर्थं विशेषणं सत्यवादी ॥ ६६ ॥ द्वौ गणौ दक्षिणोत्तरमार्गाभिमानिनौ अग्न्यादिभूमादि ऋषिमतो मंत्रप्रतिपाद्या देवाः मनोः सुतइति छेदः मनोः तृतीयस्य सुतइ
त्येव प्रथमस्य यौगिकं नाम वीर्यवान्तं तृतीयः अन्यथा दशसंख्याया अपूर्तिर्मनोः सुताइत्यस्य पुनरुक्तिश्च दुःसमाधेया स्यात् ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ तृतीयस्य रुद्रसावर्णाख्यस्य ॥ ६९ ॥ हविष्मन्तौ द्वौ काश्यपो भार्गवश्च ॥ ७० ॥ अंगिरः पुलहश्च योस्ताद्वितलोपार्षः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ नवेति पित्रा सह न वलं ज्ञेयं
शतानीको निरामित्रो वृषसेनो जयद्रथः ॥ भूरिद्युम्नः सुवर्चाश्च दशत्वेते मनोः सुताः ६८ एकादशेऽथ पर्याये तृतीयस्यान्तरे मनोः ॥ तस्य सप्त ऋ-
षींश्चापिकीर्त्यमानान्निबोधमे ६९ हविष्मान् काश्यपश्चापि हविष्मान्यश्च भार्गवः ॥ तरुणश्च तथा त्रेयोवासिष्ठस्तनघस्तथा ७० अंगिरा-
श्चोदधिष्ण्यश्च पौलस्त्यो निश्चरस्तथा ॥ पुलहश्चाग्नि तेजाश्च भाव्याः सप्त महर्षयः ७१ ब्रह्मणस्तु सुता देवा गणास्तेषां त्रयः स्मृताः ॥ संवे-
र्त्तकः सुशर्मा च देवानीकः पुरुद्वहः ७२ क्षेमधन्वा दृढायुश्च आदर्शः पंडकोमनुः ॥ सावर्णस्य तु पुत्रा वै तृतीयस्य न वः स्मृताः ७३ चतुर्थस्य तु
सावर्णे ऋषीन्सप्त निबोधमे ॥ द्युतिर्वसिष्ठपुत्रश्च आत्रेयः सुतपास्तथा ७४ अंगिरास्तपसो मूर्तिस्तपस्वी काश्यपस्तथा ॥ तपोशनश्च पौल-
स्त्यः पौलहश्च तपोरविः ७५ भार्गवः सप्तमस्तेषां विज्ञेयस्तु ततो धृतिः ॥ पंचदेवगणाः प्रोक्ता मानसा ब्रह्मणश्च ते ७६ देववायुरदूरश्च देवश्चे-
ष्टो विदूरथः ॥ मित्रवान् मित्रदेवश्च मित्रसेनश्च मित्रकृत् ॥ मित्रबाहुः सुवर्चाश्च द्वादशस्य मनोः सुताः ७७ त्रयोदशेऽथ पर्याये भाव्ये म-
न्वन्तरे मनोः ॥ अंगिराश्चैव धृतिमान् पौलस्त्यो हव्यपस्तु यः ७८ पौलहस्तस्तदशीच भार्गवश्च निरुत्सुकः ॥ निष्प्रकंपस्तथा त्रेयोनिर्मोहः
काश्यपस्तथा ७९ सुतपाश्चैव वासिष्ठः सप्तैते तु महर्षयः ॥ त्रय एव गणाः प्रोक्ता देवतानां स्वयं भुवा ८० त्रयोदशस्य पुत्रास्ते विज्ञेयास्तुरु-
चेः सुताः ॥ चित्रसेनो विचित्रश्च नयो धर्मभृतो धृतः ८१ सुनेत्रः क्षत्रवृद्धिश्च सुतपानिर्भयो दृढः ॥ रौच्यस्यैते मनोः पुत्रा अंतरे तु त्रयोदशे ॥
८२ चतुर्दशेऽथ पर्याये भौत्यस्यैवांतरे मनोः ॥ भार्गवो ह्यतिबाहुश्च शुचिरांगिरसस्तथा ८३ युक्तश्चैव तथा त्रेयोशुक्रो वासिष्ठ एव च ॥ अजि-
तः पौलहश्चैव अंत्याः सप्तर्षयश्च ते ८४ एतेषां कल्युत्थाय कीर्तनात् सुखमेधते ॥ यशश्चाप्नोति सुमहदा युष्मांश्च भवेन्नरः ८५ अतीता-
नागतानां वै महर्षीणां सदानरः ॥ देवतानां गणाः प्रोक्ताः पंच वै भरतर्षभ ८६ तरंगभीरुर्व्रश्च तरस्वानुग्र एव च ॥ अभिमानी प्रवीणश्च जि-
ष्णुस्संक्रंदनस्तथा ८७ तेजस्वी सबलश्चैव भौत्यस्यैते मनोः सुताः ॥ भौत्यस्यैवाधिकारे तु पूर्णे कल्पस्तु पूर्यते ८८ इत्येतेनामतोतीता म-
नवः कीर्तिता मया ॥ तैरियं पृथिवी तात समुद्रांता सप्ततना ८९

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

॥ ९० ॥ इतिहरिवंशोकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मन्वन्तरप्रसंख्यानंयुगानानंतयैवच ॥ ब्रह्माणोक्तःप्रसंख्यानंअष्टमेध्यायईर्यते ॥ १ ॥ मन्वन्तरस्येतिअध्यायःसर्व
स्यकालपरिच्छेददर्शनार्थः ॥ १ ॥ देवादीनांअहोरात्राणिभजेत् पृथक्कुर्यात् विभजतेइतिपाठेसूर्यइतिशेषः लौकिकंअस्मदोयंमानवंमनोःपरंद्विपरार्धरूपंब्राह्मंतांतत्संवधिनांलो
कप्रसिद्धांगणनामुपादायउपजोव्य देवाद्यहोरात्राणांसंख्यांशृणु ॥ २ ॥ अष्टादशानिमेपास्तुकाष्टाइत्यस्यमूलंमृग्यंविष्णुपुराणोपिकाष्ठानिमेपादशपंचचैवेत्येतावत्याएवसंख्याया
दर्शनात् तैर्मुद्रुतैस्त्रिंशताऽहोरात्रमितिप्राहुरित्युत्तरेणान्वयः ॥ ३ ॥ अहोरात्रलक्षणमाह चंद्रेतिविशेषेणपरिदृश्यमानाचंद्रसूर्ययोर्गतिरुदयादुदयांतरावाधिःतांतावंतंकालंसर्वेषुमेरोः
परितोभूप्रदेशेषुअहोरात्रइतिप्राहुरित्यनुपज्यतेनित्यशइतिसार्वदिकत्वमेतयोर्लक्षम् ॥ ४५६ ॥ ७ ॥ कृष्णेतिचंद्रलोकास्थाः पितरः शुक्लपक्षेचंद्रांतर्हितसूर्यनपश्यति कृष्णेतुचंद्रसूर्यौ

पूर्णयुगसहस्रंतुपरिपाल्यानराधिप ॥ प्रजाभिश्चैवतपसासंहारस्तेषुनित्यशः १० इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिमन्वं
तरवर्णनंनामसप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ मन्वन्तरस्यसंख्यानंयुगानांचमहामते ॥ ब्रह्माणोक्तःप्रमाणंचवकु
मर्हसिमेद्विज १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अहोरात्रंभजेत्सूर्योमानवंलौकिकंपरम् ॥ तामुपादायगणनांशृणुसंख्यामरिंदम २ निमेषैःपंच
दशभिःकाष्ठात्रिंशत्तुताःकला ॥ त्रिंशत्कलोमुहूर्तस्तुत्रिंशतातैर्मनीषिणः ३ अहोरात्रमितिप्राहुश्चंद्रसूर्यगतिनृप ॥ विशेषेणतुसर्वेषुअ
होरात्रेचनित्यशः ४ अहोरात्राःपंचदशपक्षइत्यभिशाब्दितः ॥ द्वौपक्षौतुस्मृतोमासोमासौद्वावृत्तुरुच्यते ५ अब्दंद्वयनमुक्तंचअयनंतुतुभि
स्त्रिभिः ॥ दक्षिणंचोत्तरंचैवसंख्यातत्त्वविशारदैः ६ मानेनानेनयोमासःपक्षद्वयसमन्वितः ॥ पितृणांतदहोरात्रमितिकालविदोविदुः ७
कृष्णपक्षस्त्वहस्तेपांशुक्लपक्षस्तुशर्वरी ॥ कृष्णपक्षेत्वहःश्राद्धंपितृणांवर्ततेनृप ८ मानुषेणतुमानेनयोर्वैसंवत्सरःस्मृतः ॥ देवानांतदहो
रात्रंदिवाचैवोत्तरायणम् ॥ दक्षिणायनंस्मृतारात्रिःप्राज्ञैस्तत्त्वार्थकोविदैः ९ दिव्यमब्दंदशगुणमहोरात्रंमनोःस्मृतम् ॥ अहोरात्रंद
शगुणंमानवःपक्षउच्यते १० पक्षोदशगुणोमासोमासैर्द्वादशभिर्गुणैः ॥ ऋतुर्मनूनांसंप्रोक्तःप्राज्ञैस्तत्त्वार्थदर्शिभिः ॥ ऋतुत्रयेणत्वयनं
तद्वयेनैववत्सरः ११

भिमुख्यात्तदाश्रितास्तंपश्यंतीतिशुक्लकृष्णपक्षौतेषांक्रमेणरात्र्यह्नोअतएवकृष्णपक्षःसंपूर्णोवादिनांतत्त्वादत्यावश्यकतयाअमावास्याश्राद्धकाल
इत्यर्थः ॥ ८ ॥ मानुषेणेतिसांज्ञेनमकरादामिथुनांतंरविरथाक्षरश्चोर्ध्ववेणकर्मणोऽनुदिनंक्रियमाणेउत्तराभिमुखःसूर्योभरुमूर्धस्थानांदेवानांदृश्योभवतीति तेषांतदादिनम् कर्का
द्यावद्धनुरंतंतयोरेवरश्चोर्ध्ववेणक्रमादुन्मोचनेक्रियमाणेदक्षिणाभिमुखःसूर्योदेवानामदृश्योभवतीतितदतेषांरात्रिरिति ॥ ९ ॥ दिव्यमितिदेवानांदशभिर्वर्षैर्मनोरहोरात्रएकः
दशभिस्तैःपक्षः ॥ १० ॥ दशभिपक्षैर्मासःतैर्द्वादशभिर्ऋतुः तैस्त्रिभिरयनं तयोर्द्वयेनतैःपञ्चभिःसंवत्सरःद्विसप्ततिसहस्राणिदिव्याब्दाएकंमनोर्वर्षमित्यर्थः ॥ ११ ॥

संध्यांशश्चतस्यपूर्वापरौभागौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ द्वादशसाहस्रवर्षाणां युगमित्युच्यते ॥ १६ ॥ युगपदर्थमाह कृतमिति चतुर्युगीयुगशब्दार्थः तत्तु युगं एकसप्त
त्यागणितं किंचिदधिकं च मन्वंतरं प्रोक्तं सहस्रस्य चतुर्दशांशत्वात् ॥ १७ ॥ एतावतः कालस्यातिमनोब्रह्मलोकं प्रति गमनेनादर्शनं भवतीति तदेव अयनमित्युच्यते तस्यापि मनोः द्वे अयने
भवतः पूर्वरूपमार्षम् अयं भावः इतः पूर्वधूमादिमार्गेण गत्वा देवलोकं प्राप्याधिकारं निर्वर्त्य तदंते अधः पतनमंतरेणैव उत्तरायणमार्गेण ब्रह्मलोकं गच्छतीति तथा चोक्तं अधिकारिकान्
प्रकृत्य कृत्वा कर्मदिव्यांति ब्रह्मलोकं सनातनमिति ॥ १८ ॥ प्रभोः लीनस्य मनोरयने गमनकाले समाप्ते सम्यक्प्राप्ते सति ॥ १९ ॥ समतीतेष्वितिसाद्धः अनेनैव क्रमेण अनेकेषु म

चत्वार्येव सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युगम् ॥ तावच्छती भवेत्संध्यासंध्यांशश्च तथा नृप १२ त्रीणि वर्षसहस्राणि त्रेता स्यात्परिमाणतः ॥ त
स्याश्च त्रिशती संध्यासंध्यांशश्च तथा विधः १३ तथा वर्षसहस्रे द्वे द्वापरं परिकीर्तितम् ॥ तस्यापि द्विशती संध्यासंध्यांशश्च तथा विधः १४
कलिर्वर्षसहस्रं च संख्यातोऽत्र मनीषिभिः ॥ तस्यापि शतिका संध्यासंध्यांशश्चैव तद्विधः १५ एषा द्वादशसाहस्री युगसंख्या प्रकीर्तिता ॥
दिठ्येनानेन मानेन युगसंख्यानि बोधमे १६ कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चैव चतुर्युगी ॥ युगंतदेकसप्तत्यागणितं नृपसत्तम १७ मन्वंतरमिति
प्रोक्तं संख्या नार्थविशारदैः ॥ अयनं चापित्प्रोक्तं द्वेऽयने दक्षिणोत्तरे १८ मनुः प्रलीयते यत्र समाप्ते चायने प्रभोः ॥ ततोऽपरो मनुः कालमे
तावंतं भवत्युत १९ समतीते पुरा जेन्द्र प्रोक्तः संवत्सरः स वै ॥ तदेव चायुतं प्रोक्तं मुनिना तत्त्वदर्शिना २० ब्रह्मणस्तदहः प्रोक्तं कल्पश्चेतिस
कथ्यते ॥ सहस्रयुगपर्यंताया निशा प्रोच्यते बुधैः २१ निमज्जत्यप्सु यत्रोर्वी सशैलवनकानना ॥ तस्मिन् युगसहस्रे तु पूर्णं भरतसत्तम २२
ब्राह्मे दिवसपर्यंते कल्पो निःशेष उच्यते ॥ युगानि सप्ततिस्तानि साग्राणि कथितानि ते २३ कृतं त्रेतानि ब्रह्मानि मनोरंतरमुच्यते ॥ चतुर्दशैते
मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्द्धनाः २४ वेदेषु सपुराणेषु सर्वेषु प्रभविष्णवः ॥ प्रजानां पतयो राजन्धन्यमेषां प्रकीर्तनं २५

तुषु अतीतेषु सवक्ष्यमाणो ब्रह्मणः संवत्सरः प्रोक्तः कियद्भिर्मन्वंतरैः संवत्सरः पूर्यत इत्याह तदेवेति अयुतं मन्वंतराणि ब्रह्मणो होरात्रमुक्तं तदनुपातेन अहरपि ब्रह्मणः कल्पश्च कथ्यत इति
योजना अयं भावः षष्ठ्यधिकशतत्रयं संवत्सरस्य अंशाः प्रत्यंशं चतुर्दशमनवः तेन चतुर्दशभिर्गुणितं षष्ठ्यधिकशतत्रयं चत्वारिंशदधिकं सहस्रपंचकं मनूनां अह्नि भवति तावानेव का
लोरात्रिरिति अशीत्यधिकमयुतं मनवः ब्रह्मणोऽंशरूपे अहोरात्रे भवति अत्र चांशानां दिनानि किंचिदधिकानि पंचवर्द्धेते तानि विहाय अह्नां षष्ठ्यधिकशतत्रयेण यावंतं शाः मनूनामयुतेन
पूर्यते तावानेव ब्रह्मणो होरात्रस्तद्वर्द्धं चाहरिति ॥ २० ॥ २१ ॥ युगसहस्रे चतुर्युगसहस्रे ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

संहारसंभवधाराया अंतरं विच्छेदो ब्रह्मतत्त्वकुमशक्यं तज्ज्ञानं विना च न धारा विच्छेदोऽस्तीति भावः ॥ २६ ॥ प्रजानां जरायुजादीनां सृष्टिसंहारौ मन्वन्तरेषु चतुर्दशस्वपि मध्ये मध्ये उ
परतौ भवतः ॥ २७ ॥ शेषाः स्थूलभूतानि तत्सहिता देवास्तिष्ठन्ति तत्र हेतुस्तपसेति ॥ २८ ॥ निःशेषत्वमेवाह तत्रेति ॥ २९ ॥ आदित्या अपि दग्धे नानलवत्स्वात्मानमुपसंह
त्य ब्रह्मणा सह विष्णुं प्रविशन्ति तेन स्थूलानां पृथिव्यप्तेजसां नाशो दर्शितः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अयं चलयः सुषुप्तिसदृश इत्याह तत्रेत्यादिना ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ देवा
नां सूर्यादीनां चक्षुरादीनां च ब्रह्मांडेऽपि डे चतान्येव न किंचिदपूर्वदृश्यते केवलं विपर्ययः दर्शनानामदर्शनैः सह विपर्ययो मणिप्रवालधारा मात्रामित्यर्थः ॥ ३६ ॥ दग्धानि पूर्व आसन्तानि

मन्वन्तरेषु संहाराः संहारांतेषु संभवाः ॥ न शक्यं मन्तरंतेषां वक्तुं वर्षशतैरपि २६ विसर्गस्य प्रजानां वै संहारस्य च भारत ॥ मन्वन्तरेषु संहाराः श्रू
यन्ते भरतर्षभ २७ सशेषास्तत्र तिष्ठन्ति देवाः संसर्षिभिः सह ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण श्रुतेन च समाहिताः २८ पूर्णयुगसहस्रे तु कल्पो निःशेष उच्यते
तत्र सर्वाणि भूतानि दग्धान्यादित्येजसा २९ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा सहादित्यगणैर्विभुम् ॥ योगं योगीश्वरं देवमजं क्षेत्रज्ञमच्युतं ॥ प्रविशं
तिसुरश्रेष्ठं हरिं नारायणं प्रभुं ३० यः स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पांते पुनः पुनः ॥ अव्यक्तः शाश्वतो देवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ३१ तत्र संवर्तते रा
त्रिः सकलैर्कार्णवेतदा ॥ नारायणोदरे निद्रां ब्राह्मवर्षसहस्रकम् ३२ तावन्तमितिकालस्य रात्रिरित्यभि शब्दिता ॥ निद्रा योगमनुप्राप्तो य
स्यां शेते पितामहः ३३ साचरात्रिरपक्रांता सहस्रयुगपर्यया ॥ तदा प्रबुद्धो भगवान् ब्रह्मालोकपितामहः ३४ पुनः सिसृक्षया युक्तः सर्गाय
विदधेम नः ॥ सैव स्मृतिः पुराणेयं तद्वृत्तं तद्विचेष्टितम् ३५ देवस्थानानि तान्येव केवलं च विपर्ययः ॥ ततो दग्धानि भूतानि सर्वाण्यादित्यर
श्मिभिः ३६ देवर्षियक्षगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः ॥ जायन्ते च पुनस्तात युगे भरत सत्तम ३७ यथर्ता दृष्टुं लिङ्गानि नाना रूपाणि पर्यये ॥
दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा ब्राह्मीपुरा त्रिषु ३८ निष्क्रमित्वा प्रजाकारः प्रजापतिरसंशयम् ॥ ये च वै मानवा देवाः सर्वे चैव महर्षयः ३९ ते सं
गताः शुद्धसंगाः शश्वद्धर्मविसर्गतः ॥ न भवन्ति पुनस्तात युगे भरत सत्तम ४०

देवादयश्च प्राग् विष्णौ लीनाः संतः पुनर्जायन्ते ॥ ३७ ॥ ऋतुलिङ्गानि शोतोष्णवृष्ट्यादीनि ॥ ३८ ॥ निष्क्रमित्वा नारायणात् तानि क्रम्य पृथग्भूय प्रजाकारः प्रजाकर्ता पुनः पुनर्भूतानि सृ
जेदिति चतुर्थेन संबंधः ॥ सर्वाणि भूतान्यविशेषेण पुनः सृजति नेत्याह ये चेति सार्द्धेन ॥ ३९ ॥ ते संगताः शुद्धेन ब्रह्मणा सह संगः एकीभावेन गतिर्येषां तत्त्वविदः शुद्धसंगाः शुद्धसत्त्वे
हेतुः शश्वदिति शश्वद्धर्मः स्वाभाविको गुणो देहादिष्वात्मबुद्धिः तस्या विसर्गतस्त्यागात्ते पुनर्न भवन्ति नावर्तन्ते अन्येतुन विष्णुं प्राप्ता अपि मोहकंचुकापनयनाभावाज्जायन्त इत्यर्थः ॥ ४० ॥

तत्पूर्वोक्तप्रकारं युगसंख्यानं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ व्यक्ताव्यक्तः स्थूलसूक्ष्मरूपः तस्य मनोः तदंशस्य मनोः विसर्गकोर्तयिष्यामीत्युत्तरेण संबंधः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ यत्र वृष्णिवंशे ॥ ४५ ॥
इति हरिवंशे टीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७ ॥ विवस्वतोयसंज्ञायाः श्राद्धदेवमनोर्भवः ॥ अश्विनोश्चापि चक्रस्य जनुर्नवमर्दयते ॥ १ ॥ वैवस्वतस्य मनोः विसर्गकोर्तयिष्या-
मीत्युक्तं देवाह विवस्वानित्यादिना दाक्षायण्यां दक्षकन्यायां अदित्यां त्वाष्ट्री त्वष्टुः पुत्री ॥ १ ॥ सुरेणुरिति संज्ञाया एव नामांतरं भामिनी कोपना भाविनीति पाठशुद्धिचिन्तेति ॥ २ ॥
दीप्तेन अत्युष्णेन भर्तृरूपेण ॥ ३ ॥ तद्रूपं तस्याः संज्ञायाः रूपमंडलस्य स्यते जसा गात्रेषु दग्धं ॥ ४ ॥ दाहे हेतुमाह नखत्विति द्वाभ्यां भिक्षार्थं आगतेन बुधेन गमंगौरवात्तच्छीघ्रं

तत्सर्वं क्रमयोगेन कालसंख्याविभागवित् ॥ सहस्रयुगसंख्यानं कृत्वा दिवसमीश्वरः ४१ रात्रियुगसहस्रांतां कृत्वा च भगवान्विभुः ॥ संह-
त्यथ भूतानि सृजते च पुनः पुनः ४२ व्यक्ताव्यक्तो महादेवो हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ तस्य ते कीर्तयिष्यामि मनो वैवस्वतस्य ह ४३ विसर्गं भरत-
श्रेष्ठसांप्रतस्य महाद्युते ॥ वृष्णिवंशप्रसंगेन कथ्यमानं पुरातनम् ४४ यत्रोत्पन्नो महात्मा स हरिर्दृष्टिपुत्रोऽहम् ॥ सर्वासुरविनाशाय सर्वलो-
कहिताय च ४५ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशपर्वणि अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विवस्वान्कश्यपाज्ज्ञे-
दाक्षायण्यामरिंदम ॥ तस्य भार्या भवत्संज्ञा त्वाष्ट्री देवी विवस्वतः १ सुरेणुरिति विख्याता त्रिपुलोकेषु भामिनी ॥ सा वै भार्या भगवतो मातै-
डस्य महात्मनः २ भर्तृरूपेण नातुष्यद्रूपयौवनशालिनी ॥ संज्ञानास्त्री सुतपसा दीप्तेनेह समन्विता ३ आदित्यस्य हितद्रूपमंडलस्य सु-
तेजसां ॥ गात्रेषु परिदग्धं वैनातिकांतमिवाभवत् ४ नखत्वयं मृतोऽस्थ इति स्नेहादभाषत ॥ अज्ञानात्कश्यपस्तस्मान्मातैर्दडति चोच्य-
ते ५ तेजस्त्वभ्यधिकं तात नित्यमेव विवस्वतः ॥ येनातितापयामास त्रैलोक्यान्कश्यपात्मजः ६ त्रीण्यपत्यानि कौरव्यसंज्ञायां तपतां वरः
आदित्यो जनयामास कन्यां द्वौ च प्रजापतौ ७ मनुर्वैवस्वतः पूर्वश्राद्धदेवः प्रजापतिः ॥ यमश्च यमुना चैव यमजौ संबभूवतुः ८

भिक्षामप्रयच्छतोऽदितिः शमातवगर्भोऽयं म्रियतामिति तच्छुस्वाव्याकुलामदितिं प्रति भार्या स्नेहात्कश्यपः स्वसामर्थ्यात् बुधशापं निवार्य अभाषत अयं खलु इति निश्चयेन नमृतः अ-
पितु अंडस्य एवास्तांति तस्माददितेरज्ञानात् यममंडलं मृतमित्येवं रूपात् विपरीतज्ञानात् अयं मार्तंड इत्युच्यते मृतं अंधमस्येति मृतांडं तस्माज्जातो मार्तंडः शकंश्चादि त्वात्पररूपं ॥ ५ ॥ ते
जइतिस एव कश्यपमाहात्म्याज्जोवितोऽतिते जस्वो संज्ञां अतिसां निध्यादित्यंतापयामासेति भावः ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रजापतौ नाहमनुरिति मनुः श्राद्धदेवाख्यो यमश्च यमजौ यमलौ ॥ ८ ॥

विवर्णविषमवर्णदुःसहकारकं स्वांछायांस्वस्यप्रतिमांसवर्णासमानरूपां ॥ ९॥ छायासंज्ञामुवाचेतिसंबंधः ॥ १० ॥ शाधिआज्ञापय ॥ ११ ॥ मह्यमम ॥ १२ तेत्वयाइदमकृत्य
भगवतेसूर्याय ॥ १३ ॥ तुभ्यंतव ॥ १४ ॥ व्रीडितेवलज्जितेवयतस्तपस्विनीआलोचनवतीअनाकारितायाममद्वागमनंभर्तुस्त्यागश्चाकीर्तिकरइत्याशयः ॥ १५ ॥ १६ ॥

साविवर्णतुतद्रूपं दृष्ट्वा संज्ञाविवस्वतः ॥ असहंति च स्वांछायां सवर्णां निर्ममेततः १ मायामयी तु सा संज्ञा तस्याश्छाया समुत्थिता ॥ प्रांज
लिः प्रणता भूत्वा छाया संज्ञानं रेश्वर १० उवाच किं मया कार्यं कथय स्वशुचिस्मिते ॥ स्थितास्मितवनिर्देशे शाधि मां वरवर्णिनि ११ ॥
संज्ञोवाच ॥ ॥ अहं यास्यामि भद्रं ते स्वमेव भवनं पितुः ॥ त्वये ह भवने मह्यं वस्तव्यं निर्विकारया १२ इमौ च बालकौ मह्यं कन्याचेयं सुम
ध्यमा ॥ संभाव्यास्तेन चारुयेयमिदं भगवते केचित् १३ ॥ छायोवाच ॥ आकच ग्रहणाद्देवि आशापान्नैव कर्हिचित् ॥ आख्यास्यामि
मतंतु भ्यंगच्छ देवि यथा सुखम् १४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ समादिश्य सवर्णां तां तथेत्युक्त्वा च सा तया ॥ त्वष्टुः समीपमगमत् व्रीडि
ते वतपस्विनी १५ पितुः समीपगा सा तु पित्रानिर्भर्त्सिता तदा ॥ भर्तुः समीपंगच्छेति नियुक्ता च पुनः पुनः १६ अगच्छ हृदवा भूत्वा छाया
रूपमनिदिता ॥ कुरूनथोत्तरान् गत्वा तृणान्येव च चारुह १७ द्वितीया यां तु संज्ञायां संज्ञेयमिति चिंतयन् ॥ आदित्यो जनयामास पुत्रमा
त्मसमंतदा १८ पूर्वजस्य मनोस्तात सदृशो यमिति प्रभुः ॥ सवर्णत्वान् मनोर्भूयः सावर्ण्येति चोक्तवान् १९ मनुरेवाभवन्नाम्ना सावर्ण्येति
चोच्यते ॥ द्वितीयो यः सुतस्तस्याः स विज्ञेयः शनैश्चरः २० संज्ञा तु पार्थिवी तात स्वस्य पुत्रस्य वै तदा ॥ चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजे पु
त्रे २१ मनुस्तस्याक्षमत्तु यमस्तस्यानचक्षमे ॥ तां सरोषाच्च बाल्याच्च भाविनो र्थस्य वै बलात् ॥ यदा संतर्जयामास संज्ञां वै स्वतः तौ यमः
२२ तं शशाप ततः क्रोधात् सावर्ण्यं जननी नृप ॥ चरणः पतता मे पतवेति भृशदुःखिता २३ यमस्तु तत्पितुः सर्वं प्रांजलिः प्रत्यवेदयत् ॥ भृशं
शापभयो द्विग्नः संज्ञावाक्यप्रतोदितः २४ शापो यं विनिवर्तेत प्रोवाच पितरं तदा ॥ मात्रास्ते हेन सर्वे पुवर्तितव्यं सुतेषु वै २५

आच्छाद्य गोपयित्वा ॥ १७ ॥ १८ ॥ पूर्वस्य भ्रातुः समानवर्णत्वादयं सावर्ण्य इत्युक्तो न तु सवर्णाया अपत्यत्वादित्यर्थः ॥ १९ ॥ पृथिवीति पूर्वोक्ता सुरेणुरेव संज्ञाख्यातस्या इयं प्रकृ
तिः पार्थिवी द्वितीया संज्ञा अन्येतु छाया निपातेन पृथिव्या उत्थितत्वात् पार्थिवीत्याहुः ॥ २१ ॥ तत्तस्याः मनुः क्षमत्क्षांतवान् आर्षं अडभावादि ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रतोदितः व्य
थितः विरेजित इति पाठे तापितः ॥ २४ ॥ २५ ॥

बुभूपतिभूपयितुमिच्छति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अभ्यधिकः स्नेहः कनीयसितस्संज्ञाकृत्यंपारहरंतीगूहमाना ॥ ३४ ॥
सुसमाधायसुस्थिरंरुत्वायोगात्ध्यानात् ॥ ३५ ॥ समयेआकेशग्रहणात् आशापाचनैतत्प्रकाशयिष्यामीतिनियमेअतिगमेअतिक्रान्तेसति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शाडूलेहरिततृणे

सेयमस्मानपाहाययवीयांसंबुभूषति ॥ तस्यांमयोद्यतःपादोनतुदेहेनिपातितः २६ बाल्याद्वायदिवामोहात्तद्भवानक्षंतुमर्हसि ॥ यस्मा
त्तेपूजनीयाहंलंघितास्मित्वयासुत २७ यस्मात्तवैपचरणःपतिष्यतिनसंशयः ॥ अपत्यंदुरपत्यंस्यान्नांवाकुजननीभवेत् २८ शतोहम
स्मिलोकेशजनन्यातपतांवर ॥ तवप्रसादाच्चरणोनपतेन्ममगोपते २९ ॥ विवस्वानुवाच ॥ असंशयंपुत्रमहद्भविष्यत्यत्रकारणम् ॥
येनत्वामाविशक्रोधोधर्मज्ञंसत्यवादिनम् ३० नशक्यमन्यथाकर्तुमयामातुर्वचस्तव ॥ कृमयोमांसमादाययास्यंतिधरणीतलम् ३१ तव
पादान्महाप्राज्ञततस्त्वंप्राप्स्यसेसुखम् ॥ कृतमेवंवचस्तथ्यंमातुस्तवभविष्यति ३२ शापस्यपरिहारेणत्वंचत्राताभविष्यसि ॥ आदि
त्योथाब्रवीत्संज्ञाकिमर्थंतनयेपुत्रे ३३ तुल्येष्वभ्यधिकःस्नेहःक्रियतेऽतिपुनःपुनः ॥ सातत्परिहरंतोतुनाचक्षेविवस्वते ३४ आत्मानं
सुसमाधाययोगात्तथ्यमपश्यत ॥ तांशतुकामोभगवन्नाशायकुरुनंदन ३५ मूर्द्धजेपुचजग्राहसमयेऽतिगतेपिच ॥ सातत्सर्वयथाट
त्तमाचक्षेविवस्वते ३६ विवस्वानथतच्छ्रुत्वाकुद्वस्त्वष्टारमभ्यगात् ॥ त्वष्टातुंतयथान्यायमर्चयित्वाविभावसुम् ॥ निर्दग्धुकामरो
पेणसांत्वयामासवैतदा ३७ ॥ तष्टोवाच ॥ तवातितेजसाविष्टमिदंरूपंनशोभते ॥ असहंतीचतस्संज्ञावनेचरतिशाडूले ३८ द्रष्टाहितां
भवानद्यस्वांभार्याशुभचारिणीम् ॥ नित्यंतपस्यभिरतांवडवारूपधारिणीम् ३९ पर्णाहारांकृशांदीनांजटिलांब्रह्मचारिणीम् ॥ ह
स्तिहस्तपरिक्लिष्टांव्याकुलांपद्मिनीमिव ॥ श्लाघ्यांयोगबलोपेतांयोगमास्थायगोपते ४० अनुकूलंतुदेवेशयदिस्यान्ममतन्मतम् ॥ रूपं
निवर्तयाम्यद्यतवकांतमरिदम् ४१ रूपंविवस्वतश्चासीत्तिर्यगूर्ध्वसमंतुवै ॥ तेनासौसंभृतोदेवरूपेणतुविभावसुः ४२ तस्मात्त्वष्टुःसर्वे
वाक्यंबहुमेनेप्रजापतिः ॥ समनुज्ञातवांश्चैवत्वष्टारंरूपसिद्धये ४३ ततोभ्युपगमात्त्वष्टामार्तंडस्यविवस्वतः । भ्रमिमारोप्यतत्तेजः
शातयामासभारत ४४

॥ ३८ ॥ भवान्द्रष्टाद्रक्ष्यति ॥ ३९ ॥ हस्तिहस्तेनगजशुंडादंडेनपरिक्लिष्टोपद्मिनीमिव ॥ ४० ॥ तत्तमदंतःकरणस्थंमतंअद्यतवरूपंकांतमनोहरंनिवर्तयामिसंपादयामीति
॥ ४१ ॥ तेनपूर्वेणरूपेणसंभृतःसंपन्नः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भ्रमिभ्रामण्यंत्रंआरोप्यरूपंशातयामासतनूतवान्त्वष्टवानित्यर्थः ॥ ४४ ॥

निर्भासितंप्रकटीकृतंसंहतेनपृथक्कृतेनतेजसाहेतुनासंहतेनेतिस्पष्टार्थः ॥ ४५ ॥ निर्वर्तितंभ्रामणयोगान्निकषणेनसंपादितम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

ततोनिर्भासितंरूपंतेजसासंहतेनवै ॥ कांतात्कांततरंद्रष्टुमाधिकंशुशुभेतदा ४५ मुखेनिर्वर्तितंरूपंतस्यदेवस्यगोपतेः ॥ ततःप्रभृतिदे-
वस्यमुखमासीत्तुलोहितम् ॥ मुखरागंतुयत्पूर्वमातैडस्यमुखच्युतम् ४६ आदित्याद्वादशैवेहसंभूतामुखसंभवाः ॥ धातार्यमाचमित्रश्च
वरुणोशोभगस्तथा ४७ इंद्रोविवस्वानूपषाचपर्जन्योदशमस्तथा ॥ ततस्त्वष्टाततोविष्णुरजघन्योजघन्यजः ४८ हर्षलेभेततोदेवो
दृष्ट्वादित्यान्स्वदेहजान् ॥ गंधैःपुष्पैरलंकारैर्भास्वतामुकुटेनच ४९ एवंसंपूजयामासत्वष्टावाक्यमुवाचह ॥ गच्छदेवनिजांभार्याकु-
रूंश्चरतिसोत्तरान् ५० वडवारूपमास्थायवनेचरतिशाङ्गले ॥ सतथारूपमास्थायस्वभार्यारूपलीलया ५१ ददर्शयोगमास्थाय
स्वांभार्यावडवांततः ॥ अधृष्यांसर्वभूतानांतेजसानियमेनच ५२ वडवावपुषाराजंश्चरतीमकुतोभयाम् ॥ सोऽश्वरूपेणभगवांस्तां
मुखेसमभावयत् ५३ मैथुनायविचेष्टतीपरपुंसोपशंकया ॥ सातन्निरवमच्छुक्रंनासिकायांविस्वतः ५४ देवौतस्यामजायेतामश्विनौभि-
पजांवरो ॥ नासत्यश्चैवदस्त्रश्चस्मृतौद्वावश्विनाविति ५५ मातैडस्यात्मजावेतावष्टमस्यप्रजापतेः ॥ संज्ञायांजनयामासवडवायांसभा-
रत ॥ तांतुरूपेणकांतेनदर्शयामासभास्करः ५६ साचदृष्ट्वेवभर्तारंतुतोपजनमेजय ॥ यमस्तुकर्मणातेनभृशंपीडितमानसः ५७ धर्मेण
रंजयामासधर्मराजइवप्रजाः ॥ सलेभेकर्मणातेनपरमेणमहाद्युतिः ५८ पितृणामाधिपत्यंचलोकपालत्वमेवच ॥ मनुःप्रजापतिस्त्वा-
सीत्सावर्णःसतपोधनः ५९ भाव्यःसोनागतेकालेमनुःसावर्णिकेंतरे ॥ मेरुपृष्ठतपोघोरमद्यापिचरतिप्रभुः ६० भ्राताशनैश्चरश्चास्य
ग्रहत्वमुपलब्धवान् ॥ नासत्यौयौसमाख्यातौस्ववैद्यौतौबभूवतुः ६१ सेवतोपितथाराजन्नश्वानांशांतिदोऽभवत् ॥ त्वष्टातुतेजसाते-
नविष्णाश्चक्रमकल्पयत् ६२ तदप्रतिहतंयुद्धेदानवांतचिकीर्षया ॥ यवीयसीतयोर्यातुयमीकन्यायशस्विनी ६३ अभवत्सासरिच्छे-
ष्टायमुनालोकभाविनी ॥ मनुरित्युच्यतेलोकेसावर्णइतिचोच्यते ६४ द्वितीयोयःसुतस्तस्यमनोभ्राताशनैश्चरः ॥ ग्रहत्वंसचलेभेवै-
सर्वलोकाभिपूजितम् ६५

स्वभार्यारूपलीलयाभा-
र्यायैअनुरूपालीलाश्वरूपेणसंचरणम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ समभावयत् संगमकरोत् ॥ ५३ ॥ विचेष्टतीमैथुनप्रतिकूलांचेष्टांकुर्वाणा परपुंसोपशंकयाशुक्रंनिरवमत् ॥
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तेनभ्रातुःमातृशापजक्केशनममाप्येवंमाभूदितिधर्ममेवाश्रयदित्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ तयोर्मनुयसयोः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

देवानांयमादीनामश्विनोश्च ॥ ६६ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेटीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ मनोर्वैश्राद्धदेवस्यसंततिर्दशधातथा ॥ सौम्यात्तदंशभेदश्चदशमेध्यायइ
प्यते ॥ १ ॥ तत्समाः मनुतुल्याः ॥ १ ॥ नाभागारिष्टइत्यत्रदिष्टइत्यपिपठंतिनाभानेदिष्टवैमानवमिति श्रुतेः नाभानोदिष्टइतिपाठः प्रामाणिकः २ प्रजापतिर्मनुः ३ ४ ५ ६

यइदंजन्मदेवानांशृणुयाद्वापिधारयेत् ॥ आपद्भयःसविमुच्येतप्राप्नुयाच्चमहद्यशः ६६ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेवैवस्वतोत्पत्तौन
वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ मनोर्वैवस्वतस्यासन्पुत्रावैनवतत्समाः ॥ इक्ष्वाकुश्चैवनाभागोधृष्णुःशर्यातिरेवच १
नरिष्यंश्चतथाप्रांशुर्नाभागारिष्टसप्तमाः ॥ करूषश्चपृषधश्चनवैतेभरतर्षभ २ अकरोत्पुत्रकामस्तुमनुरिष्टिप्रजापतिः ॥ मित्रावरुण
योस्तातपूर्वमेवविशांपते ३ अनुत्पन्नेपुनवसुपुत्रेष्वेतेषुभारत ॥ तस्यांतुवर्तमानायामिष्ट्यांभरतसत्तम ४ मित्रावरुणयोरंशेमुनिरा
हुतिमाजुहोत् ॥ आहूत्यांहूयमानायादेवगंधर्वमानुषाः ५ तुष्टितुपरमांजग्मुर्मुनयश्चतपोधनाः ॥ अहोस्यतपसोवीर्यमहोस्यश्रुतम
द्भुतम् ६ तत्रदिव्यांबरधरादिव्याभरणभूषिता ॥ दिव्यसंहननाचैवइलाजज्ञेइतिश्रुतिः ७ तामिलेत्येवहोवाचमनुर्दंडधरस्तदा ॥ अनुग
च्छस्वमांभद्रेतमिलाप्रत्युवाचह ॥ धर्मयुक्तमिदंवाक्यंपुत्रकामंप्रजापतिम् ८ ॥ इलोवाच ॥ मित्रावरुणयोरंशेजातास्मिवदतांवर
तयोःसकाशंयास्यामिनमांधर्मोहतोवधीत् ९ सैवमुक्तमनुदेवंमित्रावरुणयोरिल ॥ गत्वांति कंवरारोहाप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् १०
अंशेस्मियुवयोर्जातादेवौकिंकरवाणिवाम् ॥ मनुनाचाहमुक्तावैअनुगच्छस्वमामिति ११ तां तथावादिर्नीसाध्वीमिलांधर्मपरायणाम् ॥
मित्रश्चवरुणश्चोभावूचतुर्यान्निबोधतत् १२ अनेनतवधर्मेणप्रश्रयेणदमेनच ॥ सत्येनचैवसुश्रोणिप्रीतौस्वोवरवर्णेनि १३ आवयो
स्त्वंमहाभागेख्यातिकन्येतियास्यसि ॥ मनोर्वैशधरःपुत्रस्त्वमेवचभविष्यसि १४ सुद्युम्नइतिविरुयातस्त्रिपुलोकेषुशोभने ॥ जगत्प्रि
योधर्मशीलोमनोर्वैशविबर्द्धनः १५ निवृत्तासातुतच्छ्रुत्वागच्छंतीपितुरंतिकं ॥ बुधेनांतरमासाद्यमैथुनायोपमंत्रिता १६ सोमपुत्राहु
धाद्राजन्तस्यांजज्ञेपुरूरवाः ॥ जनयित्वासुतंसातमिलासुद्युम्नतांगता १७

इलातन्नाम्नीकन्या ॥७॥ दंडधरोराजाभद्रेमांअनुगच्छस्वेतितामिलामुवाचेतिपूर्वेणसंबंधः तंमनुंइलाप्रत्युवाचेत्युत्तरेणसंबध्यते ॥ ८ ॥१॥१०॥११॥१२॥१३॥ मानवी
वृत्तपदमैत्रावरुणीतिमंत्रलिङ्गादिलायाउभयसंबंधोधत्ते तत्राद्यमाह आवयोरिति द्वितीयमाह मनोरिति ॥ १४ ॥१५॥ तत्रमित्रावरुणयोर्वाक्यंश्रुत्वापितुर्मनोः॥१६॥१७॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रविष्टइति मनौसूर्यप्रविष्टेपुत्रान् उत्पाद्यत्यन्ताधिकारेसति इक्ष्वाकुप्रभृतयोदशमनोःपुत्राः पृथिवीदशधाविभज्यगृहीतवन्तः ॥ २० ॥ २१ ॥ सुद्युम्नएनंगुणः
मध्यदेशराजत्वं वसिष्ठानुग्रहातुसुद्युम्नोपितस्मोपदेशेराज्यंलेभेइत्याहवसिष्ठेतिप्रतिष्ठानेप्रयागैकदेशे ॥ २२ ॥ अवस्थितिः ॥ २३ ॥ नृपक्रियाराज्यंकारयामासपुरूरवमः

सुद्युम्नस्यतुदायादास्त्रयःपरमधार्मिकाः ॥ उत्कलश्चगयश्चैवविनताश्वश्चभारत १८ उत्कलस्योत्कलाराजन्विनताश्वस्यपाश्र्विमा ॥ दि
क्पूर्वाभरतश्चेष्टगयस्यतुगयापुरी १९ प्रविष्टेतुमनौतातदिवाकरमरिदम ॥ दशधातद्वधत्क्षत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् २० यूपींकिताव
सुमतीयस्येयंसवनाकरा ॥ इक्ष्वाकुर्ज्येष्ठदायादोमध्यदेशमवाप्तवान् २१ कन्याभावाच्चसुद्युम्नो नैनंगुणमवाप्तवान् ॥ वसिष्ठवचनाच्चा
सीत्प्रतिष्ठानेमहात्मनः २२ प्रतिष्ठाधर्मराजस्यसुद्युम्नस्यकुरूद्वह ॥ तत्पुरूरवसेप्रादाद्राज्यंप्राप्यमहायशाः २३ सुद्युम्नःकारयामा
सप्रतिष्ठानेनृपक्रियां ॥ उत्कलस्यत्रयःपुत्रास्त्रिपुलोकेषुविश्रुताः ॥ धृष्टकश्चांबरीषश्चदंडश्चेतिसुतास्त्रयः २४ यश्चकारमहात्मा
वैदंडकारण्यमुत्तमं ॥ वनंतल्लोकविख्यातंतापसानामनुत्तमं २५ तत्रप्रविष्टमात्रस्तुनरःपापात्रमुच्यते ॥ सुद्युम्नश्चदिवंयातएलमुत्पा
द्यभारत २६ मानवेयोमहाराजस्त्रीपुंसोर्लक्षणैर्युतः ॥ धृतवान्यइलेत्येवसुद्युम्नश्चेतिविश्रुतः २७ नरिष्यतःशकाःपुत्रानाभागस्यतु
भारत ॥ अंबरीषोभवत्पुत्रःपार्थिवर्षभसत्तमः २८ धृष्णोस्तुधार्ष्टकक्षत्रंरणधृष्टंबभूवह ॥ करूपस्यतुकारूपाःक्षत्रियायुद्धदुर्मदाः २९
सहस्रंक्षत्रियगणोविक्रान्तःसंबभूवह ॥ नाभागारिष्टपुत्रश्चक्षत्रियावैश्यतांगताः ३० प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रःशर्यातिरिति विश्रुतः ॥ नरिष्यन्त
स्यदायादोराजादण्डधरोदमः ॥ शर्यातेर्मिथुनंचासीदान्तोनामविश्रुतः ३१ पुत्रःकन्यासुकन्याख्यायापत्नीच्यवनस्यह ॥ आनर्त्त
स्यतुदायादोरेवोनाममहाद्युतिः ३२ आनर्त्तविषयश्चासीत्पुरीचास्यकुशस्थली ॥ रेवस्यैरेवतःपुत्रःककुद्गीनामधार्मिकः ३३ ज्येष्ठःपु
त्रशतस्यासीद्राज्यंप्राप्यकुशस्थलीम् ॥ सकन्यासहितःश्रुत्वागांधर्वब्रह्मणोति ३४ मुहूर्त्तभूतंदेवस्यगतंबहुयुगंप्रभो ॥ आजगामयु
वैवाथस्वांपुरीयादवैर्त्तताम् ३५ कृतांदारवर्तीनाम्राबहुद्वारांमनोरमाम् ॥ भोजवृष्ण्यंधकैर्गुप्तावासुदेवपुरोगमैः ३६ ततःसरैवतोज्ञा
त्वायथातत्परिदम ॥ कन्यांतांबलदेवायसुव्रतांनामरेवतीम् ३७

सुताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ दंडोयच्छब्दार्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ नरिष्यतुनाभागौमनोःपंचमद्वितीयौपुत्रौ ॥ २८ ॥ धृष्णोःतृतीयस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
आनर्त्तविषयोद्धारकादेशःकुशस्थलीद्वारवती ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ युवैवतत्रजरादिपरिणामाभावात् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ इतिहरिवंशेष्टोकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ शर्यातेरन्वयाख्यानपूर्वधुंधुकमारणं ॥ उक्तमेकादशेविष्णोरुत्तंकस्यप्रसादजं ॥ १ ॥ कथमितिजन्मवतःपरिणामावश्यंभावात्कथंतयोर्जरायाअप्राप्तिरितिप्रश्नः ॥ १ ॥ शर्यातिप्रपौत्रस्यैवतस्य ॥ २ ॥ उत्तरमाह नजरेति जठराग्निप्रभावेणधुधादयोभवंतितत्पाचिताच्चेनपरिणामांतरंजायतेपूर्वपरिणामश्चनश्यति ततोजराप्रवर्त्ततेअग्रेअप्रवर्त्तकः कालःसूर्यादिनिर्वर्त्यः ब्रह्मलोकेतुसूर्याद्यभावान्नतन्मूलकाःकालाग्निदुज्जराइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

दत्ताजगामशिखरंमेरोस्तपसिसंस्थितः ॥ रेमेरामोपिधर्मात्मा रेवत्यासहितः सुखी ३८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंबहुयुगेकालेसमतीतेद्विजोत्तम ॥ नजरारेवतींप्राप्तारेवतंचककुद्भिन्नम् १ मेरुगतस्यवातस्यशर्यातिःसंततिःकथम् ॥ स्थितापृथिव्यामद्यापिश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः २ वैशंपायनउवाच ॥ नजराक्षुत्पिपासेवानमृत्युर्भरतर्षभ ॥ ऋतुचक्रंनभवतिब्रह्मलोकेसदानघ ३ ककुद्भिन्नस्तुतंलोकैरेवतस्यगतस्यह ॥ हतापुण्यजनैस्तातराक्षसैःसाकुशस्थली ४ तस्यभ्रातृशतंचासीद्वार्मिकस्यमहात्मनः ॥ तद्वध्यमानंरक्षोभिर्दिशःप्राद्रवदच्युतम् ५ विद्रुतस्यतुरार्जेद्रतस्यभ्रातृशतस्यवै ॥ तेषांतुतेभयाक्रांताःक्षत्रियास्तत्रतत्रह ६ अन्ववायस्तुसुमहांस्तत्रतत्रविशांपते ॥ येषामेतेमहाराजशार्याताइतिविश्रुताः ७ क्षत्रियाभरतश्रेष्ठदिक्षुसर्वासुधार्मिकाः ॥ सर्वशःपर्वतगणान्प्रविष्टाःकुरुनंदन ८ नाभागादिष्टपुत्रौद्वौवैश्यौब्राह्मणतांगतौ ॥ करूपस्यचकारूपाःक्षत्रियायुद्धदुर्मदाः ९ प्रांशोरेकोभवत्पुत्रःप्रजातिरितिनःश्रुतम् ॥ पृषधोर्हिसपित्वातुगुरोर्गांजनमेजय १० शापाच्छूद्रत्वमापन्नो नवैतेपरिकीर्त्तिताः ॥ वैवस्वतस्यतनयामनौवैर्भरतर्षभ ११ क्षुवतश्चमनोस्तातइक्ष्वाकुरभवत्सुतः ॥ तस्यपुत्रशतंत्वासीदिक्ष्वाकोर्भूरिदक्षिणम् १२ तेषांविकुक्षिज्यैष्ठस्तुविकुक्षित्वादयोधताम् ॥ प्राप्तःपरमधर्मज्ञःसोऽयोध्याधिपतिःप्रभुः १३ शकुनिप्रमुखास्तस्यपुत्राःपंचाशदुत्तमाः ॥ उत्तरापथदेशस्थारक्षितारोमहीपते १४ चत्वारिंशदथाष्टौचदक्षिणस्यांतथादिशि ॥ शशादप्रमुखाश्चान्येरक्षितारोविशांपते १५ इक्ष्वाकुस्तुविकुक्षिवैअष्टकायामथादिशत् ॥ भांसमानयश्चाद्वार्थंमृगान्हत्वामहाबल १६

॥ ८ ॥ वैश्यौवैश्यायामुत्पन्नत्वात्मातृजातयःपुत्राःस्युरेतिवचनात् ब्राह्मणतांपशांतिंगतौ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ क्षुवतःक्षुतंकुर्वतः ॥ १२ ॥ विकुक्षित्वात्विपुलकुक्षित्वात् अयोधताम् अप्रतियोधताम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

श्राद्धेति एतेनयदर्थयदुद्दिष्टतस्मैतददत्त्वान्यत्राविनियुज्यतेचेदोपायभवतीतिदर्शितम् मृगयांगतःमृगयातआगतएवइक्ष्वाकुणापरित्यक्तइत्युत्तरेणान्वयः ॥ १७ ॥ वसिष्ठवचना
तृहविरिदमुच्छिष्टेनपितृयोग्यामित्येवरूपात् संस्थितेमृते ॥ १८ ॥ ककुत्सकंधः तत्रतिष्ठतीतिककुत्सः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रावस्तीपुरी ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

श्राद्धकर्मणिचोद्दिष्टअकृतेश्राद्धकर्मणि ॥ भक्षयित्वाशशंतातशशादोमृगयांगतः १७ इक्ष्वाकुणापरित्यक्तोवसिष्ठवचनात्प्रभुः ॥ इक्ष्वा
कौसंस्थितेतातशशादःपुरमावसत् १८ शशादस्यतुदायादःककुत्सथोनामवीर्यवान् ॥ इंद्रस्यवृषभूतस्यककुत्सथोजयतासुरान् १९
पूर्वमाडीबेकेयुद्वेककुत्सथस्तेनहिस्मृतः ॥ अनेनास्तुककुत्सथस्यपृथुरानेनसःस्मृतः २० विष्टराश्वःपृथोःपुत्रस्तस्मादार्द्रस्त्वजायत ॥
आर्द्रस्ययुवनाश्वस्तुश्रावस्तस्यतुचात्मजः २१ जज्ञेश्रावस्तकोराजाश्रावस्तीयेननिर्मिता ॥ श्रावस्तस्यतुदायादोबृहदश्वोमहायशाः
२२ कुवलाश्वःसुतस्तस्यराजापरमधार्मिकः ॥ यःसधुंधुवधाद्राजाधुंधुमारत्वमागतः २३ जनमेजयउवाच ॥ धुंधोर्वधमहं ब्रह्मन्श्रो
तुमिच्छामितत्वतः ॥ यदर्थंकुवलाश्वःसन्धुंधुमारत्वमागतः २४ वैशंपायनउवाच ॥ कुवलाश्वस्यपुत्राणांशतमुत्तमधन्विनाम् ॥ सर्वे
विद्यासुनिष्णताबलवंतोदुरासदाः २५ बभूवुर्धार्मिकाःसर्वेयज्वानोभूरिदक्षिणाः ॥ कुवलाश्वसुतराज्येबृहदश्वोन्ययोजयत् २६ पुत्रसं
क्रामितश्रीस्तुवनंराजासमाविशत् ॥ तमुत्तंकोथविप्रर्षिःप्रयातंप्रत्यवारयत् २७ ॥ ॥ उत्तंकउवाच ॥ ॥ भवतारक्षणंकार्यं तत्तावत्क
र्तुमर्हसि ॥ निरुद्धिन्नस्तपश्चर्तुंनहिशक्नोषिपार्थिव २८ त्वयाहिपृथिवीराजनरक्षमाणामहात्मना ॥ भविष्यतिनिरुद्धिन्नानारण्यंगं
तुमर्हसि २९ पालनेहिमहान्धर्मःप्रजानामिहदृश्यते ॥ नतथादृश्यतेऽरण्येमातेऽभूदुद्धिरीदृशी ३० ईदृशोनहिराजेंद्रधर्मःकचनदृश्य
ते ॥ प्रजानांपालनेयोवैपुराराजर्षिभिःकृतः ॥ रक्षितव्याप्रजाराज्ञातास्त्वंरक्षितुमर्हसि ३१ ममाश्रमसमीपेहिसमेपुमरुधन्वसु ॥
समुद्रोवालुकापूर्णउज्जानकइतिश्रुतः ॥ देवतानामवध्यश्चमहाकायोमहाबलः ३२ अंतर्भूमिगतस्तत्रवालुकांतर्हितोमहान् ॥ रा
क्षसस्यमधोःपुत्रोधुंधुनामामहासुरः ॥ शेतेलोकविनाशायतपआस्थायदारुणम् ३३

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रक्षणंअस्माकमितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ समेषुपर्वतायभावाग्निघ्नोन्नतवर्जितेषु मरुपुनिर्जलेषुधन्वसुअल्पोदकेषुउज्जानकःज
नस्यसमूहोजानकंतद्रहितउज्जानकःउज्जालकेतिपाठेजलसमूहवर्जितः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निवारणेविनाशेनिमित्ते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वालुकार्णवंवालुकापूर्णम्
संवत्सरस्यपर्यन्ते सानिःश्वासं प्रमुंचति ॥ यदा तदा भूश्चलति स शैलवनकानना ३४ तस्य निःश्वासवातेन रजउद्भूयते महत् ॥ आदि
त्यपथमावृत्य सप्ताहं भूमिकंपनम् ३५ सविस्फुल्लिगं सांगारं सधूममतिदारुणम् ॥ तेन तातनशक्रोमितस्मिन् स्थातुस्वकाश्रमे ३६ तं मा
रय महाकायं लोकानां हितकाम्यया ॥ लोकाः स्वस्था भवंत्यद्य तस्मिन् विनिहतेऽसुरे ३७ त्वंहितस्य वधायैकः समर्थः पृथिवीपते ॥ विष्णु
नाचवरोदत्तो मह्यं पूर्वयुगेऽनघ ३८ यस्त्वं महासुरैरौद्रं हनिष्यसि महाबलम् ॥ तस्य त्वं वरदानेन तेज आप्याययिष्यसि ३९ नहि धुंधुर्म
हाते जास्तेजसाल्पेन शक्यते ॥ निर्दग्धुं पृथिवीपालसहिवर्षशतैरपि ॥ वीर्यं हि सुमहत् तस्य देवैरपि दुरासदम् ४० स एव मुक्तो राजर्षिरु
त्तं केन महात्मना ॥ कुवलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मै धुंधुनिवारणे ४१ बृहदश्व उवाच ॥ भगवन् न्यस्तशस्त्रो ह मयं तु तनयो मम ॥ भविष्यति द्वि
जश्रेष्ठ धुंधुमारो न संशयः ४२ स तं व्यादिश्य तनयं राजर्षिं धुंधुमारणे ॥ जगाम पर्वतायैव तपसे संशितव्रतः ४३ कुवलाश्वस्तु पुत्राणां श
तेन सह पार्थिवः ॥ प्रायादुत्तंकसहितो धुंधोस्तस्या विनिग्रहे ४४ तमा विशत्तदा विष्णुर्भगवांस्तेजसा प्रभुः ॥ उत्तंकस्य न योगाद्वैलो
कस्य हितकाम्यया ४५ तस्मिन् प्रयाते दुर्धर्षे दिवि शब्दो महान् भूत् ॥ एषं श्रीमानवधो दग्धुंधुमारो भविष्यति ४६ दिव्यैर्माल्यैश्च तं देवाः
समंतात् समवाकिरन् ॥ देवदुंदुभयश्चापि प्रणेदुर्भरतर्षभ ४७ स गत्वा जयतां श्रेष्ठस्तनयैः सह वीर्यवान् ॥ समुद्रं खानयामास वालुका
र्णवमव्ययम् ४८ नारायणेन कौरव्यतेजसाप्यायितः सर्वैः ॥ बभूव समहाते जाभूयो बलसमन्वितः ४९ तस्य पुत्रैः खनद्भिस्तु वालुकां त
हितस्तदा ॥ धुंधुरासादितो राजन् दिशमावृत्य पश्चिमाम् ५० ॥ मुखजेनाग्निना क्रोधा ल्लोकानुद्वर्तयन्निव ॥ वारिसुस्त्राववेगेन महोदधि
रिवोदये ५१ सोमस्य भरतश्रेष्ठधारोर्मिकलिलं महत् ॥ तस्य पुत्रशतं दग्धं त्रिभिरूनं तुरक्षसा ५२ ततः सराजा कौरव्यराक्षसं तं महाबल
म् ॥ आससाद महातेजा धुंधुं धुंधुनिबर्हणः ५३ तस्य वारिमयं वेगमापीय स नराधिपः ॥ योगीयोगेन बर्हिं च शमयामास वारिणा ५४ नि
हत्य तं महाकायं बलेनोदकराक्षसम् ॥ उत्तंकं दर्शयामास कृतकर्मानराधिपः ५५

दकमयं वालुकापूर्णमिति गौडाः ४८ ४९ ५० मुखजेनाग्निना तस्य पुत्रशतं दग्धमिदं तुरेण संबंधः सच वारिसुस्त्रावस्वदेहजलेन भुवमाह्लावितवानित्यर्थः ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

१ एषं श्रीमान्नृपसुतो धुंधुमार इति पाठान्तरम् ।

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इतिहरिवंशोटोकायांएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सगरांतोदृढाश्वादिर्वंशोद्वादाशरितः ॥ विश्वामित्रकुटुंबादिर्भरणचत्रिशंकुतः ॥ १ ॥ तस्यधुंधु
मारस्य ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तस्यसंहताश्वस्यदाराहैमवतीहिमवतःकन्या अस्यांप्रसेनजित्जातइतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ पाणीतिमं
त्राणांनावेहिसंभवावहैसहतोदेधावहरेपुंसेपुत्रायवेत्तवैइत्याद्यर्थानांविघ्नप्रतिबंधचक्रे ॥ १२ ॥ परस्परेणपूर्वकृतोद्वाहाउढाकन्यास्वभार्याकृतेत्यन्वयःसखासप्तपदीभवेत्यंतिममंत्रांते

उत्तंकस्तुवरंप्रादात्तस्मैराज्ञेमहात्मने ॥ ददौतस्याक्षयंवित्तंशत्रुभिश्चापराजयम् ५६ धर्मेरतिचसततंस्वर्गवासंतथाक्षयम् ॥ पुत्राणांचा
क्षयाँल्लोकान्स्वर्गेयेरक्षसाहताः ५७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशेहरिवंशपर्वणिएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ४ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ तस्यपुत्रास्त्रयःशिष्टादृढाश्वोज्येष्ठउच्यते ॥ चंद्राश्वकपिलाश्वौतुकुमारौद्वौकनीयसौ १ धौधुमारिदृढाश्वस्तुहर्ष
श्वस्तस्यचात्मजः ॥ हर्षश्वस्यनिकुंभोभूत्क्षत्रधर्मरतःसदा २ संहताश्वोनिकुंभस्यपुत्रोरणविशारदः ॥ अकृशाश्वःकृशाश्वश्चसंहता
श्वसुतौनृप ३ तस्यहैमवतीकन्यासतांमातादृषद्वती ॥ विरूयातात्रिपुलोकेपुपुत्रश्चास्याःप्रसेनजित् ४ लेभेप्रसेनजिद्वार्यागौरीनामप
तिव्रताम् ॥ अभिशप्तातुसाभर्त्रानदीवैबाहुदाभवत् ५ तस्याःपुत्रोमहानासीद्युवनाश्वोमहीपतिः ॥ मांधातायुवनाश्वस्यत्रिलोकविज
यीसुतः ६ तस्यचैत्ररथीभार्याशशर्विदोःसुताऽभवत् ॥ साध्वीर्विदुमतीनामरूपेणासदृशीभुवि ७ पतिव्रताचज्येष्ठाचभ्रातृणामयुत
स्यसा ॥ तस्यामुत्पादयामासमांधाताद्वौसुतौनृप ८ पुरुकुत्संचधर्मज्ञंमुचुकुंदंचधार्मिकम् ॥ पुरुकुत्ससुतस्त्वासीन्नसदृश्युर्महीपतिः ९
नर्मदायामथोत्पन्नःसंभूतस्तस्यचात्मजः ॥ संभूतस्यतुदायादःसुधन्वानामपार्थिवः १० सुधन्वनःसुतश्चासीन्निधन्वारिपुमर्दनः ॥ रा
ज्ञःस्त्रिधन्वनस्त्वासीद्विद्वान्स्त्रियारुणःसुतः ११ तस्यसत्यव्रतोनामकुमारोभून्महाबलः ॥ पाणिग्रहणमंत्राणांविघ्नचक्रेसुदुर्मतिः १२ ये
नभार्याहतापूर्वकृतोद्वाहापरस्यवै ॥ बाल्यात्कामाच्चमोहाच्चसंहर्षाच्चापलेनच १३ जहारकन्यांकामात्सकस्यचित्पुरवासेनः ॥ अधर्म
शंकुनातेनराजात्रय्यारुणोत्यजत् १४ अपध्वंसेतिबहुशोवदन्क्रोधसमन्वितः ॥ पितरंसोऽब्रवीत्यक्तःक्वगच्छामीतिवैमुहुः १५ पितात्वे
नमथोवाचश्वपाकैःसहवर्त्तय ॥ नाहंपुत्रेणपुत्रार्थित्वयाद्यकुलपांसन १६

भार्यात्वमुत्पद्यते नततःप्राक् अतस्तांप्रागेवजहारसंहर्षादभिनिवेशात् ॥ १३ ॥ अधर्मशंकुनापापरूपेणकीलेनविद्धत्वात्तंअत्यजत् ॥ १४ ॥ हेअपध्वंसविलोमजेतिवदन्सं
बोधयन् ॥ १५ ॥ वर्त्तयवस ॥ १५ ॥

तं एवं वदंतं पितरं ॥ १७ ॥ चांडालगृहसमीपे ॥ १८ ॥ पाकशासनइंद्रः तेनाधर्मेण विप्रविवाहविघ्नजेन पितृक्षोभेण नतुराज्ञः प्रजात्यागेन प्रव्रजतो विरक्तस्य दोषाभावात् तस्मिन्
नपरितोषोयः पितुरासीदित्यादिशेषग्रंथाच्च ॥ १९ ॥ तस्य त्रिशंकोर्विषये देशे संन्यस्य न्यासरूपेण स्थापयित्वा ॥ २० ॥ शेषस्य कुटुंबस्य ॥ २१ ॥ विक्रीयंतं विक्रीयमाणम्
॥ २२ ॥ २३ ॥ यस्माद्दले बद्धः अतो गालवद् इति ॥ २४ ॥ इति हरिवंशे टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अथ त्रयोदशोऽध्याये त्रय्यास्य सुतस्य वै ॥ पितुश्चापारेतोपाद्वै त्रिशंकुत्वमिहोच्यते

इत्युक्तः स निराक्रामन्नगराद्वचनात्पितुः ॥ न च तं वारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः १७ स तु सत्यव्रतस्तातश्च पाकावसथांतिके ॥ पित्रात्य
क्तो वसद्धीरः पिता तस्य वनं ययौ १८ ततस्तस्मिन्स्तु विषये नावर्षत्पाकशासनः ॥ समाद्वादशराजेंद्रतेनाधर्मेण वै तदा १९ दारांस्तु तस्य
विषये विश्वामित्रो महातपाः ॥ संन्यस्य सागरानूपे चारविपुलंतपः २० तस्य पत्नी गले बध्वा मध्यमं पुत्रमौरैसं ॥ शेषस्य भरणार्थाय व्य
क्रीणाद्दोशतेन वै २१ तंतु बद्धं गले दृष्ट्वा विक्रीयंतं नृपात्मजः ॥ महर्षिपुत्रं धर्मात्मा मोक्षयामास भारत २२ सत्यव्रतो महाबाहुर्भरणं त
स्य चाकरोत् ॥ विश्वामित्रस्य तुष्ट्यर्थं मनुकं पार्थमेव च २३ सो भवद्वालवो नाम गलबंधान्महातपाः ॥ महर्षिः कौशिकस्तात तेन वीरेण मो
क्षितः २४ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सत्यव्रतस्तु भक्त्या
चरुपयाच प्रतिज्ञया ॥ विश्वामित्रकलत्रंतद्भारविनयो स्थितः १ हत्वा मृगान्वराहांश्च महिषांश्च वने चरान् ॥ विश्वामित्राश्रमाभ्याशेमां
संरक्षे बबंधसः २ उपांशुव्रतमास्थाय दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ॥ पितुर्नियोगादवसत्तस्मिन् वनगते नृपे ३ अयोध्यां चैवराष्ट्रं च तथैवां
तः पुरं मुनिः ॥ याज्योपाध्यायसंबंधाद्वसिष्ठः पर्यरक्षत ४ सत्यव्रतस्तु बाल्याच्च भाविनो र्थस्य वाबलात् ॥ वसिष्ठेऽभ्यधिकं मन्युं धारया
मास वै तदा ५ पित्रा तु तंतदाराष्ट्रात्त्यज्यमानं स्वमात्मजं ॥ न वारयामास मुनिर्वसिष्ठः कारणेन ह ६ पाणिग्रहणमंत्राणां निष्ठा स्यात्सप्त
मेपदे ॥ न च सत्यव्रतस्तस्य तमुपांशुमबुध्यत ७

॥ १ ॥ सत्येति भक्तिर्विश्वामित्रस्याराध्यत्वात् रुपात्तत्कुटुंबस्य अनाथत्वात् प्रतिज्ञावसिष्ठशिष्यत्वस्य परिहारेऽप्युत्वात् एभिस्त्रिभिः कारणैर्विश्वामित्रकलत्रं वभारपुपोष ॥ १ ॥
॥ २ ॥ उपांशुव्रतं परेषामविदितनियमम् आस्थाय अंगीकृत्य वनगतेऽप्यवसत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कारणेन अपराधी अयं कंचित्कालं प्रायश्चित्तं चरतु इत्याशयेन ॥ ६ ॥ निष्ठा
समाप्तिः उपांशुनायं परदारहरः अपितु कन्याहरोत एनं द्वादशवार्षिक्यां दीक्षायामाप्तायामभिषेद्या भीतिगूढं आशयम् ॥ ७ ॥

वसिष्ठाशयमबुधैर्वतदुपरिरोषमकरोदित्याह जानन्निति ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ वसिष्ठाशयंविवृणोति ॥ ११ ॥ इतिनन्यवारयदितिपूर्वेणसंबन्धः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दशे
ति मत्तःप्रमत्तउन्मत्तःश्रांतःकुद्धोबुभुक्षितः ॥ त्वरमाणश्चभीरुश्चलुब्धःकामोचतेदश ॥ अनुपदोक्ताःक्रोधादयश्चत्वारअध्यायादौचोक्ताः सत्यव्रतत्वादयश्चत्वारःपूर्वाध्यायातेवि
श्वामित्रस्यतुष्ट्यर्थमनुकंपार्थमेवचेतिद्वौइत्येवंदशधर्मास्तद्वतः तत्क्षुधेतिअन्यालाभोदर्शितः ॥ श्रमादित्यन्यान्वेषणाशक्तिरुक्ताअनुकंपापरदुःखेनदुःखित्वं रुपा परदुःखपरि

जानन्धर्मवासिष्ठस्तुनमांत्रातीतिभारत ॥ सत्यव्रतस्तदारोपंवसिष्ठेमनसाकरोत् ८ गुणबुध्यातुभगवान्वासिष्ठःकृतवांस्तथा ॥ नचसत्य
व्रतस्तस्यतमुपांशुमबुध्यत ९ तस्मिन्नपरितोषोयःपितुरासीन्महात्मनः ॥ तेनद्वादशवर्षाणिनावर्षत्पाकशासनः १० तेनत्विदानींवह
तादीक्षांतांदुर्वहांभुवि ॥ कुलस्यनिष्कृतिस्तातकृतासावैभवेदिति ११ नतंवसिष्ठोभगवान्पित्रात्यक्तंन्यवारयत् ॥ अभिषेक्ष्याम्यहं
पुत्रमस्येत्येवंमतिर्मुनेः १२ सतुद्वादशवर्षाणिदीक्षांतामुद्वहद्वली ॥ उपांशुव्रतमास्थायमहत्सत्यव्रतोत्प १३ अविद्यमानेमांसेतुवासि
ष्ठस्यमहात्मनः ॥ सर्वकामदुष्पादोग्धींददर्शसन्त्पात्मजः १४ तांवैक्रोधाच्चमोहाच्चश्रमाच्चैवक्षुधादितः ॥ दशधर्मान्गतोराजाजघानजन
मेजय १५ तच्चमांसंस्वयंचैवविश्वामित्रस्यचात्मजान् ॥ भोजयामासतच्छ्रुत्वावसिष्ठोप्यस्यचुक्रुधे ॥ क्रुद्धस्तुभगवान्वाक्यमिदमाहन्
पात्मजम् १६ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ पातयेयमहंक्रूरतवशंकुमसंशयम् ॥ यदितेद्वाविमौशंकूनस्यातांवैकृतौपुनः १७ पितुश्चा
परितोषेणगुरोर्दोग्धीवधेनच ॥ अप्रोक्षितोपयोगाच्चत्रिविधस्तेव्यतिक्रमः १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंत्रिण्यस्यशंकूनिनितानिदृष्ट्वा
महातपाः ॥ त्रिशंकुरितिहोवाचत्रिशंकुरितिसस्मृतः १९ विश्वामित्रस्तुदाराणामागतोभरणेकृते ॥ सतुतस्मैवरंप्रादान्मुनिःप्रीतस्त्रि
शंकवे २० छंद्यमानोवरेणाथवरंवव्रेनृपात्मजः ॥ सशरीरोत्रजेस्वर्गमित्येवंयाचितोमुनिः २१ अनाद्यष्टिभयेतस्मिन्गतेद्वादशवर्षिके
राज्येऽभिषिच्यपित्र्येतुयाजयामासतंमुनिः २२ मिपतांदेवतानांचवसिष्ठस्यचकौशिकः ॥ सशरीरंतदातंतुदिवमारोपयत्प्रभुः २३ त
स्यसत्यरथानामभार्याकैकयवंशजा ॥ कुमारंजनयामासहरिश्चंद्रमकल्मषम् २४

हारार्थोयत्नइतिविशेषःएतान्दशधर्मान्गतःसन्राजेतिभाविसंज्ञांगृहीत्वा ॥ १५ ॥ १६ ॥ शंकूपूर्वोक्तदोषम् इमौवक्ष्यमाणौ ॥ १७ ॥ शंकुत्रयमेवविवृणोति पितुरिति अ
प्रोक्षितोपयोगात्असंस्कृतमांसभक्षणात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भयेगतेविश्वामित्रप्रसादमात्रादितिशेषः ॥ २२ ॥ मिपतामित्यनादरेषष्ठोपश्यतोदेवादीननाह
त्येत्यर्थःकौशिकोविश्वामित्रः ॥ २३ ॥ तस्यात्रिशंकोः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ शकादयोऽल्लेखभेदाः ॥ ३० ॥ निरसंतिस्मराज्यात्दूरीकुर्वन्तिस्मत्तद्देतुर्नात्यर्थमिति ॥ ३१ ॥ गरेणविपेणसहजातइतिसगर
त्वंमातुर्गसंयोगेप्यमरणेहेतुमाह और्वस्येतिभार्गवेणऔर्वेण ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ निरसन्निरस्तवान् अच्युतःपारपूर्णशक्तिः ॥ ३४ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः १३

सवैराजाहरिश्रृङ्गश्चैशंकवइतिस्मृतः ॥ आहर्तीराजसूयस्यससम्प्राडितिविश्रुतः २५ हरिश्रृङ्गस्यपुत्रोभूद्रोहितोनामवीर्यवान् ॥ येने
दंरोहितपुरंकारितंराज्यसिद्धये २६ कृत्वारान्यंसराजर्षिःपालयित्वात्वथप्रजाः ॥ संसारासारतांज्ञात्वाद्विजेभ्यस्तत्पुरंददौ २७ हरि
तोरोहितस्याथचंचुर्हारीतउच्यते ॥ विजयश्चसुदेवश्चचंचुपुत्रौबभूवतुः २८ जेताक्षत्रस्यसर्वस्यविजयस्तेनसंस्मृतः ॥ रुरुकस्तनयस्त
स्यराजधर्मार्थकोविदः २९ रुरुकस्यवृकःपुत्रोवृकाद्वाहुस्तुजज्ञिवान् ॥ शकैर्यवनकांबोजैःपारदैःपल्लवैःसह ३० हैहयास्तालजंघाश्च
निरस्यन्तिस्मत्तंनृपम् ॥ नात्यर्थंधार्मिकस्तातसहिधर्मयुगेभवत् ३१ सगरस्तुसुतोबाहोर्जज्ञेसहगरेणच ॥ और्वस्याश्रममागम्यभार्ग
वेणाभिरक्षितः ३२ आग्नेयमस्त्रंलब्ध्वाचभार्गवात्सगरोनृपः ॥ जिगायपृथिवींहत्वातालजंघान्सहैहयान् ३३ शकानांपल्लवानांचधर्म
निरसदच्युतः ॥ क्षत्रियाणांकुरुश्रेष्ठपारदानांसधर्मवित् ३४ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशहरिवंशपर्वणित्रिशंकुचरितकथनंनाम
त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंससगरोजातोगरेणैवसहाच्युतः ॥ किमर्थंचशकादीनांक्षत्रियाणां
हौजसाम् १ धर्मकुलोचितंकुद्धोराजानिरसदच्युतः ॥ एतन्मेसर्वमाक्षवविस्तरेणतपोधन २ वैशंपायनउवाच ॥ बाहोर्ष्यसनिनस्तात
हंतराज्यमभूत्किल ॥ हैहयैस्तालजंघैश्चशकैःसार्द्धंविशांपते ३ यवनाःपारदाश्चैवकांबोजाःपल्लवाःसखाः ॥ एतेह्यपिगणाःपंचहैहयार्थेप
राक्रमन् ४ हतराज्यस्तदाराजासवैबाहुर्वनंययौ ॥ पत्न्याचानुगतोदुःखीवनेप्राणानवासृजत् ५ पत्नीतुयादवीतस्यसगर्भापृष्ठतोऽन्वगात्
सपत्न्याचगरस्तस्यैदत्तःपूर्वमभूत्किल ६ सातुभर्तुश्चितांकृत्वावनेतामध्यरोहत ॥ और्वस्तांभार्गवस्तातकारुण्यात्समवारयत् ७ तस्या
श्रेमेचतंगर्भंगरेणैवसहाच्युतः ॥ व्यजायतमहाबाहुंसगरंनामपार्थिवम् ८ और्वस्तुजातकर्मादितस्यकृत्वामहात्मनः ॥ अध्याप्यवेदशा
स्त्राणिततोऽस्त्रंप्रत्यपादयत् ९ आग्नेयंतुमहाघोरमरैरपिदुःसहं ॥ सतेनास्त्रबलेनाजौबलेनचसमन्वितः १० उत्पत्तिश्चरितंप्रोक्तंसगरस्यचतुर्द
शे ॥ सागरत्वंसमुद्रस्यतत्पुत्रोयमसंभवं ॥ १ ॥ कथंगरेणसहसन्कथंच्युतोऽनृतइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ व्यसनिनःमृगयापरस्त्रीयूतपरस्य ॥ ३ ॥ पंचशकादयः हैहयाइतितालजं
घादितिचैकोराशिःतदर्थंहैहयार्थम् तद्राज्यसाधनार्थंपराक्रमन्पराक्रमंरुतवतः ४ राजासगरपिता ॥ ५ ॥ अन्वगात्वनमितिशेषः ६ ७ ८ अस्त्रंअस्त्रग्रामंप्रत्यपादयत्तददौ ॥ ९ ॥ १० ॥

पशूनिवप्राणिनइव ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ समयेनशरणागतोरक्षणीयइतिशिष्टमर्थादिया ॥ १४ ॥ धर्मजघाननक्षत्रधर्मात्प्रायवितवान्यतोवेपान्यत्वंवेपांतरतेपांचकार ॥ १५ ॥
 तदेवाहर्द्विंशकानामिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ स्वसादीन्विजित्यइमां वसुंधरांचविजित्यवाजिमेधायदीक्षितोभूत्वाअस्यांभुविअश्वंचप्रेरयामासेतिद्वयोःसंबंधः ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥ पूर्वदक्षिणेअग्निकोणेअपहृतद्वंद्रेणेतिशेषः ॥ २२ ॥ तेखनंतःपुत्राःहरिआसेदुरितिद्वयोःसंबंधःआसेदुरित्यभिमुखंप्राप्यविषादंप्राप्ताइत्यर्थः ॥ २३ ॥ आदिपुरुषंप्र
 हैहयान्निजघानाशुकुद्वोरुद्रःपशूनिव ॥ आजहारचलोकेपुकीर्तिकीर्तिमतांवरः ११ ततःशकान्सयवनान्कांबोजान्पारदांस्तदा ॥ पह्ल
 वांश्रैवनिःशेषान्कर्तुंव्यवसितस्तदा १२ तेवध्यमानावीरेणसगरेणमहात्मना ॥ वसिष्ठंशरणंगत्वाप्रणिपेतुर्मनीषिणम् १३ वसिष्ठस्त्व
 थतान्दृष्ट्वासमयेनमहाद्युतिः ॥ सगरंवारयामासतेपांदत्वाभयंतदा १४ सगरःस्वांप्रतिज्ञांचगुरोर्वाक्यानिशम्यच ॥ धर्मजघानतेपां
 वैवेपान्यत्वंचकारह १५ अर्द्धशकानांशिरसोमुंडंकृत्वाव्यसर्जयत् ॥ यवनानांशिरःसर्वेकांबोजानांतथैवच १६ पारदामुक्तकेशाश्चपह्ल
 वाःश्मश्रुधारिणः ॥ निःस्वाध्यायवषट्काराःकृतास्तेनमहात्मना १७ शकायवनकांबोजाःपारदाश्चविशांपते ॥ कोलिसर्पाःसमहिषादा
 र्याश्चोलाःसकेरलाः १८ सर्वेतेक्षत्रियास्तातधर्मस्तेपांनिराकृतः ॥ वसिष्ठवचनाद्राजन्सगरेणमहात्मना १९ स्वसांस्तुपारांश्चोली
 श्रमद्रान्किष्किंधकांस्तथा ॥ कौतलांश्चतथावंगान्सात्वान्कौकणकांस्तथा २० सधर्मविजयीराजाविजित्येमांवसुंधराम् ॥ अश्वै
 प्रेरयामासवाजिमेधायदीक्षितः २१ तस्यचारयतःसोश्वःसमुद्रेपूर्वदक्षिणे ॥ वेलासमीपेऽपहृतोभूमिंचैवप्रवेशितः २२ सतंदेशंतदा
 पुत्रैःखानयामासपार्थिवः ॥ आसेदुस्तेतस्तत्स्वखन्यमानेमहार्णवे २३ तमादिपुरुषंदेवंहरिकृष्णंप्रजापतिम् ॥ विष्णुंकपिलरूपेणस्व
 पंतंपुरुषोत्तमम् २४ तस्यचक्षुःसमुत्थेनतेजसाप्रतिबुध्यतः ॥ दग्धास्तेवैमहाराजचत्वारस्त्ववशेषिताः २५ बर्हकेतुःसुकेतुश्चतथाध
 र्मरथोनृपः ॥ शूरःपंचजनश्चैवतस्यवंशकरोनृपः २६ प्रादाच्चतस्मैभगवान्हरिनारायणोवरान् ॥ अक्षयवंशमिक्ष्वाकोःकीर्तिचाप्य
 निवर्तनीम् २७ पुत्रंसमुद्रंचविभुःस्वर्गवासंतथाऽक्षयम् ॥ पुत्राणांचाक्षयांलोकान्तस्ययेचक्षुषाहताः २८ समुद्रश्चार्धमादायववंदेतं
 हीपतिम् ॥ सागरत्वंचलेभेसकर्मणातेनतस्यवै २९

कृतिप्रवर्तकंहरिंअविद्याकार्यहरंरुष्णंसदानंदरूपप्रजायाःपतिंस्वपंतंसमाध्यवस्थितंपुरुषोत्तमंअंतर्यामिणम् ॥ २४ ॥ तस्यप्रतिबुध्यतःयोगनिद्रांत्यजतःचक्षुःसमुत्थेनतेजसाअग्नि
 ना ॥ २५ ॥ २६ ॥ तस्मैसागराय ॥ २७ ॥ २८ ॥ ससमुद्रः तस्यसगरस्य ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६३ ॥ अथ पंचदशेश्वंशोऽहसमंजस उच्यते ॥ पंचजनापराख्यस्य सूर्यवंशसमाप्तः ॥ १ ॥
सगरस्येति विक्रांताः पराक्रमवन्तः ॥ १ ॥ २ ॥ कनीयसीपत्नीर्दिलीपसंज्ञा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तुर्वी अलाबुम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अलाबुमध्यादलाबुपू
रकाद्वीर्यादलाबुवोजानोवतत्रपटिसहस्राणि गर्भाणाम् ॥ ११ ॥ नारायणं नारायणीधंतेजः कपिलक्रोधाग्निं असमंजस एव पंचजनः ॥ १२ ॥ दिलीप एव खट्वांगः ॥ १३ ॥

तंचाश्वमेधिकं सोश्वंसमुद्रादुपलब्धवान् ॥ आजहाराश्वमेधानां शतं ससुमहायशाः ॥ पुत्राणां च सहस्राणि पटिस्तस्येति नः श्रुतम् ३०
इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि सगरोत्पत्तिर्नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ६३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ सगरस्यात्मजा वीराः
कथं जातामहात्मनः ॥ विक्रांताः पटिसाहस्रा विधिना केन वा द्विज १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वेभार्ये सगरस्यास्तां तपसा दग्धकिल्बिषे ॥
ज्येष्ठा विदर्भदुहिता केशिनी नाम विश्रुता २ कनीयसी तु यातस्य पत्नी परमधर्मिणी ॥ अरिष्टनेमिदुहितारूपेणाप्रतिमाभुवि ३ और्वस्ता
भ्यां वरं प्रादात्तन्निबोधजनाधिप ॥ पटिपुत्रसहस्राणि गृह्णात्वेका तपस्विनी ४ एकं वंशधरं त्वेका यथेष्टं वरयत्विति ॥ तत्रैका जगृहे पुत्रौ
लुब्धा शूरान् बहून्स्तथा ५ एकं वंशधरं त्वेका तथेत्याह च तामुनिः ॥ केशिन्यसूतसगरादसमंजसमात्मजम् ६ राजापंचजनो नाम बभूव सु
महाबलः ॥ इतरा सुपुत्रे तुर्वी ब्रजपूर्णा मिति श्रुतिः ७ तत्र पटिसहस्राणि गर्भास्ते तिलसन्मिताः ॥ संबभूवुर्यथा कालं वरुधुश्च यथाक्रमम्
८ घृतपूर्णेषु कुंभेषु तान् गर्भांश्चिदधोपिता ॥ धात्रीश्चैकैकशः प्रादात्तावतीरे वपोषणे ९ ततो दशसु मासेषु समुत्स्थुर्यथा सुखम् ॥ कुमार
स्ते यथा कालं सगरप्रीतिवर्धनाः १० पटिः पुत्रसहस्राणि तस्यैवमभवत्पुत्र ॥ गर्भादलाबुमध्याद्वैजातानि पृथिवीपते ११ तेषां नारायणं
तेजः प्रविष्टानां महात्मनाम् ॥ एकः पंचजनो नाम पुत्रो राजा बभूव ह १२ सुतः पंचजनस्यासीदंशुमान्नामवीर्यवान् ॥ दिलीपस्तनयस्तस्य
खट्वांग इति विश्रुतः १३ येन स्वर्गादिहागत्य मुहूर्तं प्राप्य जीवितम् ॥ त्रयोऽनुसंधिता लोका बुद्ध्या सत्येन चानघ १४ दिलीपस्य तु दाया
दो महाराजो भगीरथः ॥ यः सगंगां सरिच्छ्रेष्ठा मवातारयत् प्रभुः १५ कीर्तिमान् समहाभागः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ समुद्रमानयच्चैनां दुहि
तुल्येन कल्पयत् ॥ तस्माद्भागीरथी गंगा कथ्यते वंशचिंतकैः १६

अनुसंधिताः ध्यानबलेन तत्त्वतो ज्ञाताः बुद्ध्या सूक्ष्मया सत्येन ब्रह्मभावेन मुहूर्तमात्रेण चित्तैकाग्र्यं संपाद्य सर्वत्र ह्येति ज्ञातवान् इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अवतारयत् स्वर्गात् भूनिमानि तवान् ॥
॥ १५ ॥ भागीरथी भगीरथस्यापत्यमिति ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ ऋतानिपर्णानिअक्षहृदयज्ञानविपर्याविभीतकस्थनलाग्रेप्रदर्शितानियेनसंक्रतपर्णःनतुऋतुपर्णइतितन्नामाग्रे तत्पुत्रस्यापिआर्तिपर्णिरित्यपत्यंप्रत्ययेनप्रदर्शनात् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ हेपार्थिवर्षभ ॥ २३ ॥ रामस्यप्रपितामहोदिलीपःखड्वांगारख्यदिलीपादन्यः ॥ २४ ॥ दीर्घबाहूरघुरेव ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ निषधः

भगीरथसुतोराजाश्रुतइत्यभिविश्रुतः ॥ नाभागस्तुश्रुतस्यासीत्पुत्रःपरमधार्मिकः १७ अंबरीषस्तुनाभागिःसिंधुद्वीपपिताऽभवत् ॥ अयुताजितुदायादःसिंधुद्वीपस्यवीर्यवान् १८ अयुताजित्सुतस्त्वासीदृतपर्णोमहायशः ॥ दिव्याक्षहृदयज्ञोवैराजानलसखोबली १९ ऋतपर्णसुतस्त्वासीदार्तपर्णिर्महीपतिः ॥ सुदासस्तस्यतनयोराजात्विंद्रसखोऽभवत् २० सुदासस्यसुतस्त्वासीत्सौदासोनामपार्थिवः ॥ ख्यातःकल्माषपादोवैनाम्नामित्रसहस्तथा २१ कल्माषपादस्यसुतःसर्वकर्मैतिविश्रुतः ॥ अनरण्यस्तुपुत्रोभूद्विश्रुतःसर्वकर्मणः २२ अनरण्यसुतोनिघ्नोनिघ्नपुत्रोबभूवतुः ॥ अनमित्रोरघुश्चैवपार्थिवर्षभसत्तमौ २३ अनमित्रस्यधर्मात्माविद्वान्दुल्लिङ्गोभवत् ॥ दिलीपस्तनयस्तस्यरामस्यप्रपितामहः २४ दीर्घबाहुर्दिलीपस्यरघुर्नाम्नाभवत्सुतः ॥ अयोध्यायामहाराजोरघुश्चासीन्महाबलः २५ अजस्तु रघुतो जज्ञेअजादशरथोऽभवत् ॥ रामोदशरथाजज्ञेधर्मात्मासुमहायशः २६ रामस्यतनयोजज्ञेकुशइत्यभिविश्रुतः ॥ अतिथिस्तु कुशाजज्ञेनिषधस्तस्यचात्मजः २७ निषधस्यनलःपुत्रो नभःपुत्रोनलस्यतु ॥ नभस्यपुंडरीकस्तुक्षेमधन्वाततःस्मृतः २८ क्षेमधन्वसुतस्त्वासीद्वैवानीकःप्रतापवान् ॥ आसीदहीनगुर्नामदेवानीकसुतःप्रभुः २९ अहीनगोसुदायादःसुधन्वानामपार्थिवः ॥ सुधन्वनःसुतश्चैवततो जज्ञेऽनलोत्पः ३० उक्थोनामसधर्मात्माऽनलपुत्रोबभूवह ॥ वज्रनाभःसुतस्तस्यउक्थस्यचमहात्मनः ३१ शंखस्तस्यसुतोविद्वान्ध्युषिताश्वइतिश्रुतः ॥ पुष्पस्तस्यसुतोविद्वान्अर्थसिद्धिस्तुतत्सुतः ३२ सुदर्शनःसुतस्तस्यअग्निवर्णःसुदर्शनात् ॥ अग्निवर्णस्यशीघ्रस्तुशीघ्रस्यतुमरुःसुतः ३३ मरुस्तुयोगमास्थायकलापद्वीपमास्थितः ॥ तस्यासीद्विश्रुतवतःपुत्रोराजाबृहद्वलः ३४ नलौद्वावेवविरुष्यातौपुराणेभरतर्षभ ॥ वीरसेनात्मजश्चैवयश्चैवक्ष्वाकुकुलोद्बहः ३५ इक्ष्वाकुवंशप्रभवाःप्राधान्येनेहकीर्तिताः ॥ एतेविवस्वतोवंशे राजानोभूरितेजसः ३६ पठन्सम्यगिमांसृष्टिमादित्यस्यविवस्वतः ॥ श्राद्धदेवस्यदेवस्यप्रजानांपुष्टिदस्यच ३७

जोनलोवीरसेनसुतान्नलादन्यःनलौद्वावितिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ २८ ॥ २९ ॥ अतएवसुधन्वनःसुतइत्यर्थः अनलइतिच्छेदःतृतीयस्यनलस्याभावात् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

एतिप्राप्नोतिविरजाः निवृत्तरागः ॥ ३८ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ इतोत्रेर्षाद्रकल्पेवैनवाध्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ तत्रादौषोडशेऽध्याये
तत्रोपोद्घातउच्यते ॥ १ ॥ एवंवंशानुकीर्तनंश्रुत्वा तत्रप्रागुक्तंयमस्य मनुर्वैवस्वतःपूर्वश्राद्धदेवःप्रजापतिर्यमश्चेतिश्राद्धदेवत्वंवैवस्वतंपितृणांचयमंराज्येऽन्यपेचयदितिपितृराज्य
त्वंचोक्तम् तत्रकित्श्राद्धंकेचतेपितरइतिपृच्छति कथमित्यादिनाविवस्वतःसुतस्येतिशेषः यमस्यकथंश्राद्धदेवत्वमित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पितृविद्यावंशमा

/प्रजावानेतिसायुज्यमादित्यस्यविवस्वतः ॥ विपाप्माविरजाश्चैवआयुष्मांश्चभवत्युत ३८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंश
पर्वणिआदित्यस्यवंशाऽनुकीर्तनंनामपंचदशोऽध्यायः १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंवैश्राद्धदेवत्वंआदित्यस्यविवस्व
तः ॥ श्रोतुमिच्छामिविप्राग्यश्राद्धस्यचपरंविधिम् १ पितृणामादिसर्गचकएतेपितरःस्मृताः ॥ एवंचश्रुतमस्माभिःकथ्यमानांद्विजाति
भिः २ स्वर्गस्थाःपितरोयेचदेवानामपिदेवताः ॥ इतिवेदविदःप्राहुरेतदिच्छामिवेदितुम् ३ येचतेषांगणाःप्रोक्तायच्चतेषांबलंपरम् ॥
यथाचकृतमस्माभिःश्राद्धंप्रीणातिवैपितृन् ४ प्रीताश्चपितरोयेस्मश्रेयसायोजयंतिहि ॥ एवंवेदितुमिच्छामिपितृणांसर्गमुत्तमम् ५
॥ वैशंपायनउवाच ॥ हंततेकथयिष्यामिपितृणांसर्गमुत्तमम् ॥ यथाचकृतमस्माभिःश्राद्धंप्रीणातिवैपितृन् ॥ प्रीताश्चपितरोयेस्मश्रेय
सायोजयंतिहि ६ मार्कण्डेयेनकथितंभीष्मायपरिपृच्छते ॥ अष्टच्छद्धर्मराजोहिशरतल्पगतंपुरा ॥ एवमेवपुराप्रश्रयन्मांत्वंपरिपृच्छसि
७ तत्तेनुपूर्व्यावक्ष्यामिभीष्मेणोदाहृतंयथा ॥ गीतंसनत्कुमारेणमार्कण्डेयायपृच्छते ८ युधिष्ठिरउवाच ॥ पुष्टिकामेनधर्मज्ञकथंपुष्टिरवाप्य
ते ॥ एतद्वैश्रोतुमिच्छामिकिंकुर्वाणोनशोचति ९ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्राद्धैःप्रीणातिहिपितृन्सर्वकामफलैस्तुयः ॥ तत्परःप्रयतःश्राद्धी
प्रेत्यचेहचमोदते १० पितरोधर्मकामस्यप्रजाकामस्यचप्रजाम् ॥ पुष्टिकामस्यपुष्टिंचप्रयच्छंतियुधिष्ठिर ११ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ व
र्त्ततेपितरःस्वर्गकेषांचिन्नरकेपुनः ॥ प्राणिनानिनयतंवापिकर्मजंफलमुच्यते १२ श्राद्धानिचैवकुर्वंतिफलकामाःसदानराः ॥ अभिसंधाय
पितरंपितुश्चपितरंतथा १३ पितुःपितामहंचैवत्रिपुर्पिडेपुनित्यशः ॥ तानिश्राद्धानिदत्तानिकथंगच्छंतिवैपितृन् १४

ह हंतेत्यादिना ॥ ६ ॥ सनत्कुमारान्मार्कण्डेयोमार्कण्डेयात्भीष्मोभीष्माद्धर्मराजइतिमहद्भिःप्रवर्तितत्वात्श्रेष्ठतरेयंविद्येतिभावः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तत्परःपितृप्रीतिपरःश्राद्धी
श्राद्धकर्ता ॥ १० ॥ धर्मकामस्यधर्ममितिशेषः ॥ ११ ॥ श्राद्धैः पितृन्प्रीणातीत्येतदाक्षिपतिवर्त्ततइतित्रिभिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

पितरोधर्मादीन्प्रयच्छतीत्येतदाक्षिपति कथंचेति अन्येनरकादिस्थेभ्यः कान्मातुषान्देवताभूतान्वावयंपितृन्यजामइतिप्रश्नः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रत्यक्षमतिक्रम्यापि
शास्त्रोक्तमेवश्राद्धकर्मकर्तव्यमित्याख्यायिकामुखेनप्रश्नोत्तरमवतारयति अत्रेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ कल्पेवौघायानादिसूत्रे ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ व्यवस्थानानि

कथंचशक्तास्तेदातुंनरकस्थाःफलंपुनः ॥ केवातेपितरान्येस्मकान्यजामोवयंपुनः १५ देवाअपिपितृन्स्वर्गेयजंतीतिचनःश्रुतं ॥ एत
दिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहाद्युते १६ सभवान्कथयत्वेतांकथाममितबुद्धिमान् ॥ यथादत्तंपितृणांवेतारणायेहकल्पते १७ भीष्मउ
वाच ॥ ॥ अत्रतेकीर्तयिष्यामियथाश्रुतमरिंदम ॥ येचतेपितरोऽन्येस्मयान्यजामोवयंपुनः ॥ पित्राममपुरागीतंलोकांतरगतेनवै १८
श्राद्धकालेममपितुर्मयापिंडःसमुद्यतः ॥ तंपिताममहस्तेनभित्वाभूमिमयाचत १९ हस्ताभरणपूर्णेनकेयूराभरणेनच ॥ रक्तंगुलितले
नाथयथादृष्टःपुरामया २० नैषकल्पेविधिर्दृष्टइतिसंचित्यचाप्यहम् ॥ कुशेष्वेवततःपिंडं दत्तवानविचारयन् २१ ततःपितामेसुप्रीतो
वाचामधुरयातदा ॥ उवाचभरतश्रेष्ठप्रीयमाणोमयानघ २२ त्वयादायादवानस्मि कृतार्थोमुत्रचेहच ॥ सत्पुत्रेणत्वयापुत्रधर्मज्ञेनवि
पश्चिता २३ मयातुतवजिज्ञासाप्रयुक्तैषादृढव्रत ॥ व्यवस्थानंतुधर्मेपुकर्तुंलोकस्यचानघ २४ यथाचतुर्थधर्मस्यरक्षितालभतेफलम्
पापस्यहितथामूढःफलंप्राप्नोत्यरक्षिता २५ प्रमाणंयद्विकुरुतेधर्माचारेपुपार्थिवः ॥ प्रजास्तदनुवर्ततेप्रमाणाचारितंसदा २६ त्वयाचभ
रतश्रेष्ठवेदधर्माश्चशाश्वताः ॥ कृताःप्रमाणंप्रीतिश्चममनिर्वर्तितातुला २७ तस्मात्तवाहंसुप्रीतःप्रित्याचवरमुत्तमम् ॥ ददामितं
प्रतीच्छत्वांत्रिपुलोकेपुदुर्लभम् २८ नतेप्रभवितामृत्युर्यावज्जीवितुमिच्छसि ॥ त्वत्तोभ्यनुज्ञांसंप्राप्यमृत्युःप्रभवितातव २९ किंवातेप्रा
र्थितंभूयोददामिवरमुत्तमम् ॥ तद्बहिभरतश्रेष्ठयत्तेमनसिवर्तते ३० इत्युक्तवतंतमहमभिवाद्यकृतांजलिः ॥ अब्रुवंकृतकृत्योहंप्रसन्नेत्यधि
सत्तम ३१ यदित्वनुग्रहंभूयस्त्वत्तोर्हामिमहाद्युते ॥ प्रश्नमिच्छामि वैकिंचिद्व्याहृतंभवतास्वयम् ३२ समामुवाचधर्मात्माब्रूहिभीष्मय
दिच्छसि ॥ छेत्तास्मिसंशयंसर्वयन्मां पृच्छसिभारत ३३ अपृच्छंतमहंतातंत्रांतर्हितमेवच ॥ गतंसुकृतिनांलोकंकौतूहलसमन्वितः ३४

ष्टाम् ॥ २४ ॥ चतुर्थंअंशं तथाचतुर्थमेवांशम् ॥ २५ ॥ प्रमाणाचारितंधर्मेप्रमाणभूतस्यराज्ञाचारितं ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रतीच्छप्रतिगृहाण ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१
व्यालृतंउक्तं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

श्रूयंत इति कर्मणाऽपितृलोको विद्यया देवलोक इति श्रुतेः ब्रह्मलोकादवाचोनाः लोकाः पितृलोका इत्युच्यन्ते देवलोकपदेन ब्रह्मलोकः एवं तदुभयप्रापकौ मार्गौ च पितृयानदेवयानौ तत्र
स्वर्लोकास्थानां देवानां तदूर्ध्वलोकत्रयगताः पितरो देवतात्वेन मान्याः इति गम्यते देवाः पितरः पितरो देवा इति देवानां पितृणां चाभेदोऽपि श्रूयते अन्ये जनकादयो मृतास्तेभ्यो निरुद्धाः पितरः
इत्युच्यन्ते इति त्रैधासंशयवयंकान्यजामह इति प्रश्नः ॥ ३५ ॥ तत्र पित्रादीनां देवताभावं प्राप्य स्वर्गादूर्ध्वस्थाने स्थितान् दत्तं श्राद्धं प्रीणातु लोकांतरगतांस्तु तान् कथं प्रीणयेदिति पृच्छति कथं मि
ति ॥ ३६ ॥ कानितियद्यधःस्थाः पितरः कथं तर्हि तान् देवाद्याय जेरन् यद्युपरिस्थास्तर्हि कथं मस्मदादयोऽल्पपुण्यास्तत्र गच्छेरन्ततः पक्षद्वयेऽपि श्राद्धदानं व्यर्थमित्याक्षेपाभिप्रायः

॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयन्ते पितरो देवा देवानामपि देवताः ॥ देवाश्च पितरो न्येवा कान्यजामो वयं पुनः ३५ कथंच दत्तमस्माभिः श्राद्धं प्रीणा
त्यथो पितृन् ॥ लोकांतरगतांस्तात किन्नु श्राद्धस्य वा फलम् ३६ कान्यजंति स्म लोकावै स देवनरदानवाः ॥ स यक्षोरगगंधर्वासकिन्नरमहो
रगाः ३७ अत्र मे संशयस्तीव्रः कौतूहलमतीव च ॥ तद्ब्रूहि मम धर्मज्ञ सर्वज्ञो ह्यसि मे मतः ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य भीष्मस्योवाच वै पिता ३८
॥ शंतनुरुवाच ॥ संक्षेपेणैव ते वक्ष्ये यन्मां पृच्छसि भारत ॥ पितरश्च यथोद्भूताः फलं दत्तस्य चानघ ३९ पितृणां कारणं श्राद्धे शृणु सर्वं समा
हितः ॥ आदिदेवसुतास्तात पितरो दिवि देवताः ४० तान्यजंति स्म वै लोकाः स देवासुरमानुषाः ॥ स यक्षोरगगंधर्वाः स किन्नरमहोर
गाः ४१ आप्यायिताश्च ते श्राद्धैः पुनराप्याययन्ति च ॥ जगत्स देवगंधर्वमिति ब्रह्मानुशासनम् ४२ तान्यजस्व महाभाग श्राद्धैरश्वैरतद्वि
तः ॥ ते ते श्रेयोविधास्यन्ति सर्वकामफलप्रदाः ४३ त्वया चाराध्यमानास्ते नाम गोत्रादिकीर्तनैः ॥ अस्मानाप्याययिष्यन्ति स्वर्गस्थान
पि भारत ४४ मार्कण्डेयस्तु तेशेपमेतत्सर्वं प्रवक्ष्यति ॥ एष वै पितृभक्तश्च विदितात्मा च भारत ४५ उपस्थितश्च श्राद्धे धर्ममैवानुग्रहाय वै ॥
एनं पृच्छ महाभागमित्युक्त्वांतरधीयत ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि श्राद्धकल्पप्रसंगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥
॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो हंतस्य वचनान् मार्कण्डेयं समाहितः ॥ प्रश्नं तमेवान्वपृच्छं यन्मे पृष्ठः पुरापिता १

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आदिदेवसुताः ब्रह्मणः पुत्राः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ते देवादिभिस्तर्पिताः संतः जगत्भूरादिलोकानूतत्रस्थांश्च देवगंधर्वमनुष्यादीनां प्याययन्ति योगबले
न तस्माद्यत्र कुत्र स्थितान् पित्रादीन् त एव श्राद्धाय मन्नादिकं प्रापयन्ति इष्टं च यजमानाय प्रयच्छन्ति मुक्तेषु तु पितृपुस्वयंतृप्ताः संतो यजमानमेव त्रिवर्गेण तर्पयन्तीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ अग्र्यैः मुख्य
कल्पानुष्ठितैः अद्वितैः अनलसः ॥ ४३ ॥ अस्मान् पित्रादीन् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इति हरिवंशे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ उक्तं समदशेऽध्याये पितृत्वं युक्तं
भवम् ॥ आदिदेवसुतानां च तत्पुत्राणां परस्परम् ॥ १ ॥ ततो हं मे मया ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हेनारायण गुणात्मकमायामयशरीरतपोवीर्यात्मतपःसामर्थ्यात्समुत्पन्नं अविर्भूतमपि लां अहंतत्त्वतः कथं विद्या इति अहंतं अपृच्छमि
तियोजना स्वमतमाह दैवतं हीति ॥ ९ ॥ समयमानो गर्वित इव तेल्यातपः सुचरितं नेति मामाहेति शेषः ॥ १० ॥ क्षणेनेति पूर्व अंगुष्ठमात्रोपि क्षणात् महापुरुषलक्षणोऽभूदित्यर्थः

समामुवाच धर्मात्मा मार्कण्डेयो महातपाः ॥ भीष्मवक्ष्यामि कात्स्नर्येन शृणुष्व प्रयतो नघ २ अहं पितृप्रसादाद्वैदीर्घायुष्ट्वमवाप्तवान् ॥ पि
तृभक्त्यैवलब्धं च प्राग्लोके परमं यशः ३ सोऽहं युगस्य पर्यं ते बहु वर्ष सहस्रिके ॥ अधिरुह्य गिरिमेरुं तपोतप्यं सुदुश्चरम् ४ ततः कदाचित्प
श्यामिदिवं प्रज्वाल्य तेजसा ॥ विमानं महदायां तमुत्तरेण गिरेस्तदा ५ तस्मिन् विमाने पर्यं केज्ज्वलितादित्यसन्निभम् ॥ अपश्यंतत्र चैवाहं
शयानं दीप्ततेजसम् ६ अंगुष्ठमात्रं पुरुषमग्नावग्निमिवाहितम् ॥ सोऽहं तस्मै नमस्कृत्य प्रणम्य शिरसा विभुम् ७ सन्निविष्टं विमानस्थं पा
द्यार्घ्याभ्यामपूजयम् ॥ अपृच्छं चैव दुर्धर्षं विद्यामत्वा कथं विभो ८ तपोवीर्यात्समुत्पन्नं नारायणगुणात्मकम् ॥ देवतं ह्यसि देवानामिति मेवर्तते
मतिः ९ समामुवाच धर्मात्मा स्मयमान इवानघ ॥ न ते तपः सुचरितं येन मानावबुध्यसे १० क्षणेनैव प्रमाणं स बिभ्रद न्यदनुत्तमम् ॥ रूपेण
नमया कश्चिद्दृष्टपूर्वः पुमान्कचित् ११ ॥ स नत्कुमार उवाच ॥ ॥ विद्धि मां ब्रह्मणः पुत्रं मानसं पूर्वजं विभोः ॥ तपोवीर्यसमुत्पन्नं नारायणगुणा
त्मकम् १२ स नत्कुमार इति यः श्रुतो देवेषु वै पुरा ॥ सोऽस्मि भार्गव भद्रं ते कं कामं करवाणि ते १३ ये त्वन्ये ब्रह्मणः पुत्राय वीर्यासस्तु ते मम ॥
भ्रातरः सप्तदुर्धर्षास्तेषां वंशाः प्रतिष्ठिताः १४ क्रतुर्वसिष्ठः पुलहः पुलस्त्यो त्रिस्तथांगिराः ॥ मरीचिस्तु तथा धीमान् देवगंधर्वसेविताः ॥
त्रील्लोकान्धारयंती मान्देवगंधर्वपूजिताः १५ वयंतु यतिधर्माणः संयोज्यात्मानमात्मानि ॥ प्रजाधर्मं च कामं च व्यपहाय ममामुने १६ यथो
त्पन्नस्तथैवाहं कुमार इति विद्धि माम् ॥ तस्मात्स नत्कुमारेति नामैतन्मे प्रतिष्ठितं १७ मद्भक्त्या ते तपश्चीर्णं मम दर्शनकांक्षया ॥ एष दृष्टोऽस्मि
भवता कं कामं करवाणि ते १८ इत्युक्तं तंतं तमहं प्रत्यवोचं सनातनम् ॥ अनुज्ञातो भगवता प्रीयमाणेन भारत १९ ततो ह मे नमर्थं वै तमपृच्छं
सनातनं ॥ पृष्ठः पितृणां संगे च फलं श्राद्धस्य चानघ २०

॥ ११ ॥ नारायणस्य गुणः शुद्धं सत्त्वं तदात्मकम् ॥ १२ ॥ हे भार्गव भृगुवंशज ॥ १३ ॥ यवीर्यासः कनिष्ठाः ॥ १४ ॥ १५ ॥ वयं लिखितं बहुवचनं समं कादीनंतर्भाव्य ॥
॥ १६ ॥ सनत्निर्तरं कुमार इव रागद्वेषादिशून्य इति सनत्कुमारपदस्य निर्वचनमाह यथेति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

बहुवार्पिकेकथांतेचिरार्थायाः कथाया अंतेमा मुवाच रमे अहं त्वया तुभ्यामिप्रश्नेन संतुष्टोऽस्मि ॥ २१ ॥ देवानिति ते स्वपितरं उत्सृज्य फलार्थिन इन्द्रियप्रीणनाख्यदृष्टफलार्थिनः ॥ २२ ॥ ततो लोकोपितदनुसारोऽमुह्यत ॥ २३ ॥ २४ ॥ व्यभिचारः पूज्यपूजातिक्रमः आत्मपूजा च व. युष्माभिः यथैतैरहमवज्ञात एव एतत्पुत्रा अप्येतान शिष्यत्वेनावजानंति त्याशयेनाह पुत्रानां ॥ २५ ॥ आर्त्तवत्नोचत्वापादनात्पोडित इव प्रयतात्मानः निगृहीतचित्ताः ध्यानेनालोच्य प्रायश्चित्तानि शशंसुरित्यर्थः ॥ २६ ॥ तानि च वाङ्मनः कर्मजा निस्तोत्रेण भक्तिश्रद्धापुरस्कृतेन ध्यानेन नमस्कारादिक्रियया च जातानित्यर्थः ॥ २७ ॥ प्रायइति भोपुत्रकाः यूयं लब्धसंज्ञाः प्राप्तज्ञानाः भवतइति शेषः कुतः लब्धसंज्ञाः यतः प्रा

चिच्छेदसंशयं भीष्मसतु देवेश्वरो मम ॥ समा मुवाच धर्मात्मा कथांते बहुवार्पिके ॥ रमे त्वया हं विप्रर्पेशृणु सर्वं यथा तथम् २१ देवानसृजत ब्रह्मा मां यक्ष्यंतीति भार्गव ॥ तमुत्सृज्य तथात्मानं अयजंस्ते फलार्थिनः २२ तेषां ब्रह्मणामूढानष्टसंज्ञादिवौकसः ॥ न स्मर्किंचिद्विजानंति ततो लोकोप्यमुह्यत २३ तेभूयः प्रणताः शप्ताः प्रायाचंत पितामहम् ॥ अनुग्रहं यलोकानां ततस्तान ब्रवीदिदम् २४ प्रायश्चित्तं च रध्वं वै व्यभिचारो हि वः कृतः ॥ पुत्रांश्च परितृच्छध्वं ततो ज्ञानमवाप्स्यथ २५ प्रायश्चित्तक्रियार्थं ते पुत्रान् प्रच्छुरार्त्तवत् ॥ तभ्यस्ते प्रयतात्मानः शशंसु स्तनयास्तदा २६ प्रायश्चित्तानि धर्मज्ञावाङ्मनः कर्मजानिवै ॥ शंसंति कुशलानित्यं च क्षुभ्यामपि नित्यशः २७ प्रायश्चित्तार्थं तत्त्वज्ञालब्धसंज्ञादिवौकसः ॥ गम्यतां पुत्रकाश्चेति पुत्रैरुक्ताश्चेतदा २८ अभिशप्तास्तु ते देवाः पुत्रवाक्येन निदिताः ॥ पितामहमुपागच्छ न संशयच्छेदनाय वै २९ ततस्तान ब्रवीद्देवो यूयं वै ब्रह्मवादिनः ॥ तस्माद्यदुक्तं युष्माकं तत्तथानतदन्यथा ३० यूयं शरीरकर्तारस्तेषां देवा भविष्यथ ॥ ते तु ज्ञानप्रदातारः पितरो वो न संशयः ३१ अन्योन्यं पितरो यूयं ते चैवेति न संशयः ॥ देवाश्च पितरश्चैव तद्बुध्यध्वां दिवौकसः ३२ ततस्ते पुनरागम्य पुत्रानूचुर्दिवौकसः ॥ ब्रह्मणा चिच्छन्नसंदेहाः प्रीतिमंतः परस्परम् ३३ यूयं वै पितरो रस्माकं यैर्वयं प्रतिबोधिताः ॥ धर्मज्ञाः कश्च वः कामः को वरो वः प्रदीयताम् ३४

यश्चित्तस्य अर्थतत्त्वं प्रयोजनयाथात्म्यं तदभिज्ञाः तच्च येभ्यो जन्मविद्याचलभ्यस्ते ते वाङ्मनः कर्मभिर्यष्टव्या इति ॥ २८ गम्यतामित्युक्तास्ते पितामहमुपागच्छन्ति संबंधः अभिशप्ताः पुत्रका इति वदद्भिः पुत्रैः पराभूताः संशयस्तु कथमस्मत्पुत्राः संतोऽस्मान् पुत्रा इति संबोधयंतीति एतद्युक्तमयुक्तं वेत्येवं रूपस्तस्य छेदनाय ॥ २९ ॥ ब्रह्मवादिनः यस्तानि विजानात्सापि तुः पितासि तिमं ब्राह्मज्ञाः भवंतः अतो यतैरुक्तं तत्तथैव न तत्संशयः कार्यः यः पुमान् तानि श्रुतिगुह्यानि विजानात् विजानीयात् सा तानि तुः पितासन् गोप्यते इति मंत्रपदानामर्थः ॥ ३० ॥ यूयमिति श्लोकत्रयेण देवाः पितरः पितरो देवाः इति मंत्रपादार्थमुपबृंहयति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आद्वैरिति पितरोलौकिकाः युष्माभिर्द्विष्यैः पितृभिराप्यायमानाः स्वयंच आप्यायिताः संतः स्वाधिदेवताः सोमवर्द्धयंति तर्पयंतिलोदोग्येतद्यज्ञं प्रथममागच्छेत्तद्धोमीयमिति प्राणाग्निहोत्रे आध्यात्मिकदेवतातृप्त्या आधिदैविकदेवतातृप्तेर्दर्शनात् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भावायिष्यंति वर्द्धयिष्यंति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति हरिवंशेष्टोकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ सप्तानां पितृमुख्यानां नामस्थानविभेदतः ॥ वर्णनं क्रियते ध्यायेऽष्टादशे संशयापहं ॥ १ ॥ एवं पितृणामुत्पत्तिमुक्त्वाते

यदुक्तं चैव युष्माभिस्तत्तथानतदन्यथा ॥ उक्ताश्च यस्माद्युष्माभिः पुत्रका इति वैवयम् ॥ तस्माद्भवंतः पितरो भविष्यंति न संशयः ३५ यानि पृथातु पितृन् श्राद्धैः क्रियाः काश्चित् करिष्यति ॥ राक्षसादानवानागाः फलं प्राप्स्यंति तस्य तत् ३६ श्राद्धैराप्यायिताश्चैव पितरः सोममव्ययम् ॥ आप्यायमाना युष्माभिर्वर्द्धयिष्यंति नित्यदा ३७ श्राद्धैराप्यायितः सोमोलोकानां प्याययिष्यति ॥ समुद्रपर्वतवनं जंगमाजंगमैर्दृतं ३८ श्राद्धानि पुष्टिकामाश्च ये करिष्यंति मानवाः ॥ तेभ्यः पुष्टिं प्रजाश्चैव दास्यंति पितरः सदा ३९ श्राद्धे ये च प्रदास्यंति त्रीन् पिडान्नाम गोत्रतः ॥ सर्वत्र वर्तमानांस्तान् पितरः सपितामहान् ॥ भावायिष्यंति सततं श्राद्धदानेन तर्पिताः ४० एवमाज्ञापितं पूर्वं ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ इति तद्वचनं सत्यं भवत्वद्यदि वै कसः ॥ पुत्राश्च पितरश्चैव वयं सर्वे परस्परम् ४१ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ त एते पितरो देवा देवाश्च पितरस्तथा ॥ अन्योन्यं पितरो ह्येते देवाश्च पितरश्च ह ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ ५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्तोऽहं भगवता देवदेवेन भास्वता ॥ सनत्कुमारेण पुनः पृष्ठवान् देवमव्ययम् १ संदेहममरश्चेष्टं भगवंतं मरिदमम् ॥ निबोधतन्मे गांगेय निखिलं सर्वमादितः २ कियं तो वै पितृगणाः कस्मिँल्लोके प्रतिष्ठिताः ॥ वर्त्तंते देवप्रवरा देवानां सोमवर्द्धनाः ३ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ सप्तैते यजतांश्चेष्टस्वर्गे पितृगणाः स्मृताः ॥ चत्वारो मूर्तिमंतश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः ४ तेषां लोकं विसर्गं च कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ॥ प्रभावं च महत्त्वं च विस्तरेण तपोधन ५ धर्ममूर्तिधरास्तेषां त्रयो ये परमागणाः ॥ तेषां नामानि लोकांश्च कथयिष्यामि तच्छृणु ६

पांगणभेदानाह इत्युक्त इत्यध्यायेन देवं तमेव सनत्कुमारम् ॥ १ ॥ २ ॥ सोमवर्द्धनाः श्राद्धद्वारा ॥ ३ ॥ चत्वारो गणाः सुकालाः आंगिरसः सुस्वधाः सोमपाश्चेत्येते मूर्तिमंतः कर्मजदिव्यविग्रहवंतः त्रयः वैराजाः अग्निष्वात्ताः बर्हिपदश्चेति एते अमूर्ताः कामरूपाः आकाशादपि महान्तः परमाणूदरेऽपि विशन्तीति तादृशसामर्थ्यवंतः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अभ्याहं तत्वात् प्रथमं त्रीन् गणानाह धर्मेति ॥ ६ ॥

यत्रयेपुलोकेपुलोकाःविषयाः सनातनाःनित्याविर्भूताः यत्रातीतमनागतंव्यवहितंविप्ररुष्टंचसर्ववर्तमानंसन्निहितमेवेत्यर्थः भास्वराश्चिन्मात्रशरीराअभौतिकाः विराजस्यप्रजापते
 र्मानसाः पुत्राः मनोमात्रशरीराः ॥ ७॥८॥ एतद्वितीयेयोगश्चष्टाःनिर्गुणंब्रह्मअप्राप्य सगुणमात्रशरणाअपिपरवैराग्याभावात्सनातनान्प्रजापतिलोकान्प्राप्यापिप्रजापतिनासह
 कल्पतिमुक्तिमलब्ध्वापुनःकल्पांतरेसनकादिरूपेणब्रह्मवादिरूपेणब्रह्मवादिनोभूत्वाप्रजापतितएवजायंते ॥ ९ ॥ तदनंतरंमुच्यंतइत्याह तेत्विति ॥ १० ॥ ११ ॥ सोमपा
 नांसोमंपाययंतिवर्द्धयंतितेसोमपास्तेषांश्राद्धानिददत्तत्सालोक्यंप्राप्यतद्वदेवमुक्तिप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ एवंस्त्रियोपिअधिकारसातिश्राद्धंददत्त्यः पितृकन्यावदुत्तरोत्तरंउत्तमं

लोकाःसनातनानामयत्रतिष्ठंतिभास्वराः ॥ अमूर्तयःपितृगणास्तेवैपुत्राःप्रजापतेः ७ विराजस्यद्विजश्रेष्ठैराजाइतिविश्रुताः ॥ यजं
 तितान्देवगणाविधिदृष्टेनकर्मणा ८ एतेवैयोगविध्रष्टालोकान्प्राप्यसनातनान् ॥ पुनर्युगसहस्रांतेजायंतेब्रह्मवादिनः ९ तेतुप्राप्यस्मृ
 तिभूयःसांख्ययोगमनुतमम् ॥ यांतियोगगर्तिसिद्धाःपुनरावृत्तिदुर्लभाम् १० एतस्युःपितरस्तातयोगिनांयोगवर्द्धनाः ॥ आप्याययं
 तियेपूर्वसोमंयोगबलेनच ११ तस्माच्छ्राद्धानिदेयानियोगिनांतुविशेषतः ॥ एषवैप्रथमःसर्गःसोमपानांमहात्मनाम् १२ एतेषांमा
 नसीकन्यामेनानाममहागिरेः ॥ पत्नीहिमवतःश्रेष्ठायस्यामैनाकउच्यते १३ मैनाकस्यसुतःश्रीमान्क्रौंचोनाममहागिरिः ॥ पर्वतप्र
 वरःपुत्रोनानारत्नसमान्वितः १४ तिस्रःकन्यास्तुमेनायांजनयामासशैलराट् ॥ अपर्णामेकपर्णांचतृतीयामेकपाटलाम् १५ तपश्चरं
 त्यःसुमहदुश्चरंदेवदानवैः ॥ लोकान्संतापयामासुस्तास्तिस्त्रःस्थानुजंगमान् १६ आहारमेकपर्णेनएकपर्णांसमाचरत् ॥ पाटलापु
 ष्पमेकंचआदधावेकपाटला १७ एकातत्रनिराहारातांमाताप्रत्यषेधयत् ॥ उमाइतिनिषधंतीमातृस्त्रेहेनदुःखिता १८ सातथोक्तातया
 मात्रादेवीदुश्चरचारिणी ॥ उमेत्येवाभवत्ख्यातात्रिपुलोकेपुसुंदरी १९ तथैवनाम्नातेनेहविश्रुतायोगधर्मिणी ॥ एततुत्रिकुमारीकंज
 गत्स्थास्यतिभार्गव २० तपःशरीरास्ताःसर्वास्तिस्त्रोयोगबलान्विताः ॥ सर्वाश्चब्रह्मवादिन्यःसर्वाश्चैवोर्ध्वरेतसः २१ उमातासांवारि
 ष्ठाचज्येष्ठाचवरवर्णिनी ॥ महायोगबलोपेतामहादेवमुपस्थिता २२

स्थानंप्राप्यक्रमेणमुच्यंतइत्याशयेनसर्वेषांपितृगणानांप्रत्येकंकन्यासंतितिमाह एतेषामिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पाटलायाः पुष्पंकमेवादधौस्वीकृतवती ॥ १७ ॥
 उइतिसंबुद्धर्थे ॥ १८ ॥ १९ ॥ तिलः कुमार्योयस्मिन्तत्रिकुमारीकम् ॥ २० ॥ यथासनत्कुमारादयध्वरेतसएवंएताअपीत्यर्थः ॥ २१ ॥ पुंसामिवस्त्रीणामूर्ध्वरेतसा
 मपिशाश्वतोलोकौनास्तौतितासांपतिवरणेनदर्शयति उमेत्यादिना ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ द्वितीयमग्निष्वात्ताख्यंगणमाह लोकाइति सोमपदाः सोमयाजिप्राप्याः मरीचेः प्रजापातिपुत्रस्यलोकाः ॥ २५ ॥ अग्निषुअग्निसाध्येषुकर्मसुआत्ताः गृहीता
 पिण्यादिविष्टिषु ॥ २६ ॥ २७ अमूर्तानपिपितृन्दिव्यदृष्ट्याददर्श दृष्ट्वापिपुतेममपितरइतिनज्ञातवर्ता ॥ २८ ॥ व्रीडितातेषांविशेषतःस्वरूपाज्ञानात् ॥ २९ ॥ ३० ॥
 व्यभिचारेणस्वपित्रातिक्रमेण ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सुसूक्ष्मान्त्रसरेणुप्रमाणानामपिविमानानामेकदेशेस्थितत्वात् अतएवअपरिव्यक्तानग्नीन्निर्मथ्यान् अग्निषुआहवनोयेषुआहि
 असितस्यैकपणान्तुदेवलस्यमहात्मनः ॥ पत्नीदत्तामहाब्रह्मन्योगाचार्यायधीमते २३ जैगीषव्यायतुतथाविद्धितामेकपाटलाम् ॥ एतेचा
 पिमहाभागेयोगाचार्यावुपस्थिते २४ लोकाःसोमपदानाममरीचेर्यत्रवैसुताः ॥ पितरोयत्रवर्ततदेवास्तान्भावयंत्युत २५ अग्निष्वा
 ताइतिख्याताःसर्वएवामितौजसः ॥ एतेषांमानसीकन्याअच्छोदानामनिम्नगा २६ अच्छोदंनमविख्यातंसरोयस्याःसमुत्थितम् ॥ तथा
 नदृष्टपूर्वास्तेपितरस्तुकदाचन २७ अप्यमूर्तानथपितृन्साददर्शशुचिस्मिता ॥ संभूतामनसातेषांपितृन्स्वान्नाभिजानती २८ व्रीडि
 तातेनदुःखेनबभूववरवर्णिनी ॥ सादृष्ट्वापितरंवब्रेवसुंनामांतरिक्षगम् २९ अमावसुरितिख्यातमायोःपुत्रंयशास्विनम् ॥ अद्रिकाप्सर
 सायुक्तंविमानेधिष्ठितंदिवि ३० सातेनव्यभिचारेणमनसःकामरूपिणी ॥ पितरंप्रार्थयित्वान्ययोगभ्रष्टापपातह ३१ त्रीण्यपश्यद्वि
 मानानिपतमानादिवश्युता ॥ त्रसरेणुप्रमाणानिसापश्यत्तेषुतान्पितृन् ३२ सुसूक्ष्मानपरिव्यक्तानग्नीनाग्निष्विवाहितान् ॥ त्रायध्व
 मित्युवाचार्तापतंतीतानवाक्शिराः ३३ तैरुक्तासातुमाभैषीरितिव्योम्निव्यवस्थिता ॥ ततःप्रसादयामासतान्पितृन्दीनयागिरा ३४
 ऊचुस्तेपितरःकन्याभ्रष्टैश्वर्याव्यतिक्रमात् ॥ भ्रष्टैश्वर्यास्वदोषेणपतसित्वंशुचिस्मिते ३५ यैःक्रियंतेहिकर्माणिशरीरैर्दिविदैवतैः ॥ तैरे
 वतत्कर्मफलंप्राप्नुवंतीहदेवताः ३६ सद्यःफलंतिकर्माणिदेवत्वेप्रेत्यमानुषे ॥ तस्मात्त्वंतपसःपुत्रिप्रेत्येदंप्राप्स्यसेफलं ३७ इत्युक्तापितृ
 भिःसानुपितृन्प्रासादयत्स्वकान् ॥ ध्यात्वाप्रसादंतेचक्रुस्तस्याःसर्वेनुकंपया ३८ अवश्यंभाविनंज्ञात्वातेर्थमूचुस्ततस्तुतां ॥ अस्म्यराज्ञो
 वसोःकन्यात्वमपत्यंभविष्यसि ३९ उत्पन्नस्यपृथिव्यांतुमानुषेपुमहात्मनः ॥ कन्याचभूत्वालोकान्स्वान्पुनःप्राप्स्यसिदुर्लभान् ४०
 पराशरस्यदायादत्वंपुत्रंजनयिष्यसि ॥ सवेदमेकंब्रह्मपिश्वतुर्द्वाविभजिष्यति ४१

तान्चातुर्मास्येषुसोमेआतिथ्येऽष्टौच ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सद्यःसंकल्पमात्रात्कर्माणियोगजधर्मःदेवत्वेतैजसदेहप्राप्तौसत्यान् मानुषेतुर्कर्मनंतरंप्रेत्यमृत्वाकर्माणि
 फलति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

महाभियस्यप्राग्जन्मनि तस्यैवशतनुरूपेणावतीर्णस्य ॥ ४२ ॥ इयंकथाआदिपर्वणि अनुसंवेया ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तृतीयंगणमाह वैभ्राजाइति विभ्राजःसूर्यस्फेमेरे
भ्राजाःवर्हिषदइतिकेवलंइष्टियायजूकप्राप्याः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पौवयोएत्रविशेषणानियोगाचेत्यादीनियोगास्त्रयंयोगिनोयोगिनःपत्नीयानोमाताचेति ॥ ४९ ॥ ५० ॥

महाभियस्यपुत्रौद्वौशंतनोःकीर्तिवर्द्धनौ ॥ विचित्रवीर्यधर्मज्ञंतथाचित्रांगदंशुभम् ४२ एतानुत्पाद्यपुत्रांस्त्वंपुनर्लोकानवाप्स्यसि ॥ व्यति
क्रमात्पितृणांचजन्मप्राप्स्यसिकुत्सितम् ४३ अस्यैवराज्ञःकन्यात्वमद्रिकायांभविष्यसि ॥ अष्टाविंशेभवित्रीत्वंद्वारेमत्स्ययोनिजा ४४
एवमुक्तातुदाशेयीजातासत्यवतीतदा ॥ मत्स्ययोनौसमुत्पन्नाराज्ञस्तस्यवसोःसुता ४५ वैभ्राजानामतेलोकादिविसंतिमुदर्शनाः ॥
यत्रवर्हिषदोनामपितरोदिविविश्रुताः ४६ तान्वैदेवगणाःसर्वेयक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ नागाःसर्पाःसुपर्णाश्चभावयंत्यमितौजसः ४७
एतेपुत्रामहात्मानःपुलस्त्यस्यप्रजापतेः ॥ महात्मनोमहाभागास्तेजोयुक्तास्तपस्विनः ४८ एतेषांमानसीकन्यापीवरीनामविश्रु
ता ॥ योगाचयोगिपत्नीचयोगिमातातथैवच ४९ भवित्रीद्वापरंप्राप्ययुगंधर्मभृतांवरा ॥ पराशरकुलोद्भूतःशुकोनाममहातपाः
५० भविष्यतियुगेतस्मिन्महायोगीद्विजर्षभः ॥ व्यासादरण्यांसंभूतोविधूमोऽग्निरिवज्वलन् ५१ सतस्यांपितृकन्यायांपीवर्याजन
यिष्यति ॥ कन्यांपुत्रांश्चचतुरोयोगाचार्यान्महाबलान् ५२ कृष्णंगौरंप्रभुंशंभुंकर्त्तृकन्यांतथैवच ॥ ब्रह्मदत्तस्यजननीमहिर्षीत्विणुहस्य
च ५३ एतानुत्पाद्यधर्मात्मायोगाचार्यान्महाव्रतान् ॥ श्रुत्वास्वजनकाद्धर्मान्व्यासादमितबुद्धिमान् ५४ महायोगीततोर्गतापुनरा
वर्तिर्नीगतिम् ॥ यत्तत्पदमनुद्विग्नमव्ययंब्रह्मशाश्वतम् ५५ अमूर्तिमंतःपितरोधर्ममूर्तिधरामुन ॥ कथायत्रेयमुत्पन्नावृष्ण्यंधककुला
न्वया ५६ सुकालानामपितरोवसिष्ठस्यप्रजापतेः ॥ निरतादिविलोकेपुज्योतिर्भासिषुभासुराः ॥ सर्वकामसमृद्धेषुद्विजास्तान्भावयं
त्युत ५७ तेषांवैमानसीकन्यागौर्नाम्नादिविविश्रुता ॥ तवैववंशेयादत्ताशुकस्यमहिर्षीप्रिया ॥ एकशृंगेतिविख्यातासाध्यानांकीर्तिव
र्द्धिनी ५८ मरीचिगर्भास्ताँल्लोकान्समाश्रित्यव्यवस्थिताः ॥ येत्थंगागिरसःपुत्राःसाध्यैःसंवर्द्धिताःपुरा ५९ तान्क्षत्रियगणांस्तातभाव
यंतिलफार्थिनः ॥ तेषांतुमानसीकन्यायशोदानामविश्रुता ६०

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अमूर्तिमंतइत्यादिना ॥ ५६ ॥ देवपूज्यांस्त्रीन्गगान्वाख्याय मनुष्यपूज्येषुमूर्तेषुचतुर्भुजगणेषुप्रथममाह सुकालाइति द्विजाःब्राह्म
णाःभावयंतितर्पयन्ति ॥ ५७ ॥ तवैववंशेइतिमार्कण्डेयस्यभौषमंप्रतिवचनंशुकस्यैर्यपराभार्या ॥ ५८ ॥ द्वितीयमाह मरीचिगर्भात्सूर्यराश्मिप्रकाश्यान् ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ शांडिल्यस्यशांडिल्यगोत्रोत्पन्नस्य ॥ ६३ ॥ तृतीयगणमाह सुस्वधाइति कर्दमस्यापितरःपुलहात्समुत्पन्नाः ॥ ६४ ॥ दिविआकाशे ॥ ६५ ॥ ६६ ॥
 कवेर्दुहितरिस्वधायांहिरण्यगर्भस्याग्नेःसुताः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ भावयतिपुनाति ॥ ६९ ॥ तेषांपितृणांअभ्युपगमात्पूज्यत्वेनांगीकारात् ॥ ७० ॥ अत्रैवहेतुमाह पितृणामि
 ति सर्वेषांसप्तानामपिगणानांआदेसर्गेणप्रथममुत्पन्नत्वेनेत्यर्थः तस्मात्पूर्वव्यमतेऽश्राद्धदेववदंति अयंभावः यमःपितृणामधिपतिरिति श्रुतेःस्वधर्मेणयमपितृत्वरूपेणहेतुनासर्वश्राद्ध
 देवताधिपतित्वादयमेवश्राद्धदेवइति एनमितिवुद्धौसन्निहितस्यान्वादेशेनानर्देशः यतोयंपितृणामादेसर्गस्तस्मादेनंयमश्राद्धदेवमितिवदंतिवेदाउदाहृताइति ॥ ७१ ॥ स्वधांपुरो
 धायस्वधाशब्दपूर्वकत्वास्वधापितृभ्य इत्येवंमंत्रेणेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ सोमस्येति अग्नौसोमस्यअग्नेर्वैवस्वतस्ययमस्यआप्यायनंकृत्वा सोमायपितृमतेस्वधानमोऽग्नयेकव्यवाहनाय
 पत्नीसाविश्वमहतःस्तुषावैतृद्वशर्मणः ॥ राजर्षेर्जननीचापिदिलीपस्यमहात्मनः ६१ तस्ययज्ञेपुरागीतागाथाःप्रोतैर्महर्षिभिः ॥ तदा
 देवयुगेतातवाजिमेधेमहामखे ६२ अग्नेर्जन्मतथाश्रुत्वाशांडिल्यस्यमहात्मनः ॥ दिलीपंयजमानंयेपश्यंतिसुसमाहिताः ॥ सत्यवंतंम
 हात्मानंतेपिस्वर्गजितोनराः ६३ सुस्वधानामपितरःकर्दमस्यप्रजापतेः ॥ समुत्पन्नास्तुपुलहान्महात्मानोद्विजर्षभाः ६४ लोकेषुदिवि
 वर्ततेकामगेषुविहंगमाः ॥ तांश्चवैश्यगणांस्तातभावयंतिफालार्थिनः ६५ तेषांवैमानसीकन्याविरजानामविश्रुता ॥ ययातेर्जननाब्रह्म
 न्महिषीनहुषस्यच ६६ त्रयएतेगणाःप्रोक्ताश्चतुर्थंतुनिबोधमे ॥ उत्पन्नायेस्वधायांतेसोमपावैकवेःसुताः ॥ हिरण्यगर्भस्यसुताःशूद्रा
 स्तान्भावयंत्युत ६७ मानसानामतेलोकायत्रतिष्ठंतितेदिवि ॥ तेषांवैमानसीकन्यानर्मदासरितांवर ६८ याभावयतिभूतानिदक्षि
 णापथगामिनी ॥ पुरुकुत्सस्ययापत्नीत्रसहस्योर्जनन्यपि ६९ तेषामथाभ्युपगमान्मनुस्तातयुगेयुगे ॥ प्रवर्तयतिश्राद्धानिनष्टधर्मेप्रजा
 पतिः ७० पितृणामादेसर्गेणसर्वेषांद्विजसत्तम ॥ तस्मादेनंस्वधर्मेणश्राद्धदेववदंतिवै ७१ सर्वेषांराजतंपात्रमथवारजतान्वितम् ॥
 दत्तंस्वधांपुरोधायश्राद्धंप्रीणातिवैपितृन् ७२ सोमस्याप्यायनंकृत्वाअग्नेर्वैवस्वतस्यच ॥ उदगायनमप्यग्नावग्न्याभावेऽप्सुवापुनः ७३
 स्वधानमोयमाथांगिरसेस्वधानमइतिस्वधांपुरोधायतिस्रआहुतीर्हुत्वेत्यर्थः हुत्वापितृन्प्रीणातीत्यग्निमेणान्वयः वैवस्वतस्यचेतिचकारःतृतीयाहुतेर्विकल्पार्थःअतएवाश्वलायना
 नांसानास्त्येव अपिशब्दोवाऽर्थेउदगायनमप्यवर्कतव्यस्वधामंत्रेणहोमेदक्षिणापवर्गाआहुतीर्दद्यात्स्वाहामंत्रेणहोमेतुउदगपवर्गेअप्याहुतीभवतः यदाहाश्वलायनः सोमायपितृ
 मतेस्वधानमोऽग्नयेकव्यवाहनायस्वधानमइतिस्वाहाकारेणाग्निपूर्वमितिउदगायनपदादेवात्रस्वाहांतपक्षोपिसूचितःदैव्यार्थ आकारप्रश्लेषजंवाअग्न्यभावेऽप्सुइतिच्छेदः एतच्च
 तीर्थेष्वज्ञेयम्वापुनःपुनरत्रपक्षांतरमस्तीत्यर्थः अग्निमुखावैदेवाःपाणिमुखाःपितरइतिब्राह्मणात्ब्राह्मणपाणावपिहोतव्यमितिज्ञेयम् ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ देवतानामपेक्षयापितरःपूर्वआप्यायनेनप्रोतिकराइत्यर्थःशोग्रेति देवाश्चरप्रसादाद्वातिदुराराध्याइतिभावः ॥ ७६ ॥ भार्गवेतिमार्कण्डेयसंबोधयति सनत्कुमारः ॥
 ॥ ७७ ॥ सविज्ञानंअनुभविकज्ञानोपेतम् ॥ ७८ ॥ एतांश्राद्धफलरूपांनिशामयपश्यमांसचक्षुषानहिदृश्यतइतिसंबंधः ॥ ७९ ॥ एवमुक्त्वाचक्षुर्दत्त्वाजगामेतिद्वयोःसंबंधः ॥
 ॥ ८० ॥ ८१ ॥ निशामितंचक्षुर्दानात्प्राकृतन्मुखेनश्रुतंतन्निबोधवुध्यस्व ॥ ८२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोहरिवंश०टो०अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
 दिव्यंज्ञानंसमासाद्यमार्कण्डेयोनुभूतवान् ॥ यत्तदेकोनविंशेवर्णयंततर्हशासता ॥ १ ॥ अत्रइत्युक्त्वाभगवान्देवइत्युपसंहारात्सनत्कुमारवाक्यमेवमार्कण्डेयउवाचआसन्नित्या

पितृन्प्रीणातियोभक्त्यापितरःप्रीणयंतितम् ॥ यच्छंतिपितरःपुष्टिंप्रजाश्चविपुलास्तथा ७४ स्वर्गमारोग्यमेवाथयदन्यदपिचेप्सितम् ॥
 देवकार्यादपिमुनेपितृकार्यंविशिष्यते ७५ देवतानांहिपितरःपूर्वमाप्यायनंस्मृतम् ॥ शीघ्रप्रसादाह्यक्रोधालोकस्याप्यायनंपरम् ७६ ॥
 स्थिरप्रसादाश्चसदातान्नमस्यस्वभार्गव ॥ पितृभक्तोसिविप्रर्षेमद्भक्तश्चविशेषतः ७७ श्रेयस्तेद्यविधास्यामिप्रत्यक्षंकुरुतत्स्वयम् ॥
 दिव्यंचक्षुःसविज्ञानंप्रदिशामिचतेऽनघ ७८ गतिमेतामप्रमत्तोमार्कण्डेयनिशामय ॥ नहियोगगतिर्दिव्यापितृणांचपरागतिः ७९ त्व
 द्विधेनापिसिद्धेनदृश्यतेमांसचक्षुषा ॥ सएवमुक्त्वादेवेशोमामुपस्थितमग्रतः ८० चक्षुर्दत्त्वासविज्ञानंदेवानामपिदुर्लभम् ॥ जगा
 मगतिमिष्टांवैद्वितीयोग्निरिवज्वलन् ८१ तन्निबोधकुरुश्रेष्ठयन्मयासीन्निशामितम् ॥ प्रसादात्तस्यदेवस्यदुर्ज्ञेयंभुविमानुषैः ८२ इति
 श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोह०पर्वणिअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ आसन्पूर्वयुगेतातभरद्वाजात्मजाद्वि
 जाः ॥ योगधर्ममनुप्राप्यभ्रष्टादुश्चरितेनैव १ अपभ्रंशमनुप्राप्तायोगधर्मापचारिणः ॥ महतःसरसःपारेमानसस्यविसंज्ञिताः २ त
 मेवार्थमनुध्यातो नष्टमप्स्विबभूवोहिताः ॥ अप्राप्ययोगंतेसर्वसंयुक्ताःकालधर्मणा ३ ततस्तेयोगविभ्रष्टादेवेषुसुचिरोपिताः ॥ जाताः
 कौशिकदायादाःकुरुक्षेत्रेनरर्षभाः ४ हिंसयाविहरिष्यंतोधर्मपितृकृतेनैव ॥ ततस्तेपुनराजातिभ्रष्टाःप्राप्स्यंतिकुत्सिताम् ५ तेषांपि
 तृप्रसादेनपूर्वजातिकृतेनैव ॥ स्मृतिरुत्पत्स्यतेप्राप्यतांतांजातिंजुगुप्सिताम् ६

दिदुश्चरितेनयोगविरोधिनाकर्मणा ॥ १ ॥ सरसःपारेअपभ्रंशंअनुप्राप्ताःपतिताः ॥ २ ॥ अनुध्यातः अनुध्यायंतः योगयोगसिद्धिम् कालधर्मणामृत्युना ॥ ३ ॥ ततइतियो
 गभ्रष्टाःदेवलोकमेवगच्छंतितत्त्वान्यांगतिमितिभावः ॥ ४ ॥ हिंसयेतिपितृकृतेपित्रर्थधर्मउद्दिश्यहिंसयाविहरिष्यंतइतिश्राद्धव्यपदेशेनब्राह्मणाअपिहिंसावृत्त्याजीवंतइत्यर्थः
 ततएवपापानेकुत्सितांआजातिंजन्मप्राप्स्यन्ति ॥ ५ ॥ तेषामिति पित्राराधनप्रभावात्तेनीचजातयोपिजातिस्मराअभूवन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥

जातिस्मरत्वादेवधर्मपराअपिजाताः ब्राह्मण्यंचजन्मांतरेलब्धवंतइत्याह ततइति ॥७॥८॥ तेतवमार्कंडेयस्या॥९॥योगोयोगसिद्धिः व्यसनैर्मृगयादिभिः कटुतांकूरत्वंइताःप्राप्ताः गुरुद्रोहिणश्चैनंयोगंप्राप्यापिनाशयंतीतिसंबंधः॥१०॥येअयाच्यानिदारादीनिनयाचंतेतेयोगंप्राप्नुवंतीतिपंचमस्थेनान्वयः एवंसर्वत्रयोज्यं॥११॥नष्टानुगवेषिणः नष्टद्रव्यादिसाधनार्थचोर्नान्वेषणपराः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अनार्यसंकथाग्रास्यगोष्ठी गोष्ठोषुआत्ममीमांसासु ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवंविधाउक्तप्रकाराः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ कालस्यपरि

तेधर्मचारिणो नित्यं भविष्यंतिसमाहिताः ॥ ब्राह्मण्यंप्राप्तिलप्स्यंतिततोभूयःस्वकर्मणा ७ ततश्चयोगंप्राप्स्यंतिपूर्वजातिकृतंपुनः ॥ भूयः सिद्धिमनुप्राप्ताःस्थानंप्राप्स्यंतिशाश्वतम् ८ एवंधर्मेचतेबुद्धिर्भविष्यतिपुनःपुनः ॥ योगधर्मेचनितरांप्राप्स्यसेबुद्धिमुत्तमाम् ९ योगो हिदुर्लभो नित्यमल्पप्रज्ञैः कदाचन ॥ लब्ध्वापिनाशयंत्येनव्यसनैः कटुतामिताः ॥ अधर्मेष्वेववर्ततेप्रादंतेगुरूनपि १० याचंतेनत्वयाच्यानिरक्षंतिशरणागतान् ॥ नावजानंतिरूपणान्माद्यंतेनधनोष्मणा ११ युक्ताहारविहाराश्रयुक्तचेष्टाःस्वकर्मसु ॥ ध्यानाध्ययनयुक्ताश्चननष्टानुगवेषिणः १२ नोपभोगरतानित्यंनमांसमधुभक्षणाः ॥ नचकामपरानित्यंनविप्राऽसेविनस्तथा १३ नाऽनार्यसंकथासक्तानालस्योपहतास्तथा ॥ नात्यंतमानसंसक्तागोष्ठोष्वनिरतास्तथा १४ प्राप्नुवंतिनरायोगंयोगोर्बेदुर्लभोभुवि ॥ प्रशान्ताश्चजितक्रोधामानाहंकारवर्जिताः १५ कल्याणभाजनंयेतुतेभवंतियतव्रताः ॥ एवंविधास्तुतेतातब्राह्मणाह्यभवंस्तदा १६ स्मरंतिह्यात्मनोदोषंप्रमादकृतमेवतु ॥ ध्यानाध्ययनयुक्ताश्चशांतेवर्त्मनिसंस्थिताः १७ योगधर्माद्धिधर्मज्ञानधर्मोस्तिविशेषवान् ॥ वरिष्ठः सर्वधर्माणामेवाचरभार्गव १८ कालस्यपरिणामेनलब्ध्वाहारोजितेंद्रियः ॥ तत्परःप्रयतःश्राद्धीयोगधर्ममवाप्स्यसि १९ इत्युक्त्वाभगवान्देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ अष्टादशैववर्षाणित्वेकाहमिवमेभवत् २० उपासतस्तंदेवेशं वर्षाण्यष्टादशैवमे ॥ प्रसादात्तस्यदेवस्यनग्लानिरभवत्तदा २१ नक्षुत्पिपासेकालंवाजानामिस्मृतदानघ ॥ पश्चाच्छिष्यसकाशात्तुकालःसंविदितोमया २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिपितृकल्पेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

णामेनकालक्रमेणश्राद्धीश्रद्धावान् ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वेतिमार्कंडेयवाक्यम् ॥ २० ॥ उपासतस्तंदेवेशामितिपादःपूर्वेणसंबध्यते अष्टादशवर्षाणिमेग्लानिर्नाभवदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

विशेत्रवर्ण्यते ब्रह्मदत्त उग्रायुधस्तथा ॥ पूजनीयकथाशुकप्रोक्तानीतिरनुत्तमा ॥ १ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ तान्पूर्वभरद्वाजदायादान्सतः द्वितीयजन्मानिकुक्षेत्रेकौशिकात्मजा
 न् अपश्यम् आपगेयहेभीष्मविभुः सनत्कुमारः ॥ २ ॥ तेषां कुशिकात्मजानां यः सप्तमो द्विजः पितृवर्तीनामस एव सप्तमे जन्मनि ब्रह्मदत्तोऽभवत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तेषां
 भारद्वाजानाम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ प्रतीपस्येति द्वयोः संबंधः ॥ ११ ॥ १२ ॥ सखा आसेति पदच्छेदः आसीदित्यर्थः शिक्षावेदांगक्रमः संहितायाः पदानां च सहपा
 मार्कण्डेय उवाच ॥ तस्मिन् ब्रह्मदत्तं हि ते देवचनं तस्य वै प्रभोः ॥ चक्षुर्द्विद्व्यं स विज्ञानं प्रादुरासीत् तदा मम १ ततो हं तानपश्यं वै ब्राह्मणान् कौशि
 कात्मजान् ॥ आपगेय कुरुक्षेत्रे यानुवाच विभुर्मम २ ब्रह्मदत्तो भवद्वाजायस्तेषां सप्तमो द्विजः ॥ पितृवर्तीति विख्यातो नाम्नाशीलेन कर्म
 णा ३ शुकस्य कन्याकृत्वीतं जनयामास पार्थिवम् ॥ अणुहात्पार्थिवश्चेष्टात्कां पितृयेन गरोत्तमे ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथोवाच महाभागो
 मार्कण्डेयो महातपाः ॥ तस्य वंशमहं राजन्कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अणुहः कस्य वै पुत्रः कस्मिन् काले बभूव ह ॥ रा
 जाधर्मभृतां श्रेष्ठो यस्य पुत्रो महायशाः ६ ब्रह्मदत्तो नरपतिः किं वीर्यः स बभूव ह ॥ कथं च सप्तमस्तेषां स बभूव नराधिपः ७ न ह्यल्पवी
 र्याय शुको भगवाँल्लोकपूजितः ॥ कन्यां प्रादाद्यद्योगात्मा कृत्वी कीर्तिमर्तं प्रभुः ८ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण महाद्युते ॥ ब्रह्मदत्तस्य
 चरितं तद्ब्रह्मदत्तं वक्तुमर्हति ९ यथा च वर्तमानास्ते संसारे च द्विजातयः ॥ मार्कण्डेयेन कथितास्तद्ब्रह्मदत्तं प्रब्रवीतु मे १० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥
 प्रतीपस्य तुराजर्षेस्तुल्यकालो नराधिपः ॥ पिता महस्य मे राजन् बभूवेति मया श्रुतम् ११ ब्रह्मदत्तो महाभागो योगीराजर्षिः सत्तमः ॥
 ऋतज्ञः सर्वभूतानां सर्वभूतहिते रतः १२ सखा सगालवो यस्य योगाचार्यो महायशाः ॥ शिक्षामुत्पाद्यतपसा क्रमो येन प्रवर्तितः ॥ कंडूरी
 कश्च योगात्मा तस्यैव सचिवो महान् १३ जात्यंतरेषु सर्वेषु सखायः सर्व एव ते ॥ सप्तजातिषु सप्तैव बभूवुरमितौजसः ॥ यथोवाच महा
 भागो मार्कण्डेयो महातपाः १४ तस्य वंशमहं राजन् कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ॥ ब्रह्मदत्तस्य पौराणां पौरवस्य महात्मनः १५ बृहत्क्षत्रस्य दा
 यादः सुहोत्रो नाम धार्मिकः ॥ सुहोत्रस्यापि दायादो हस्तीनामबभूव ह १६ तेनेदं निर्मितं पूर्वं हस्तिनापुरमुत्तमम् ॥ हस्तिनापुरापि दा
 यादास्त्रयः परमधार्मिकाः १७

ठः ॥ अन्नाद्यकामो निर्भुजं ब्रूयात्स्वर्गकामः प्रतृणमुभयकाम उभयमंतरेणेति श्रुतिप्राप्तिद्वयपूर्वैर्ज्ञानादप्रवर्तितः स गालवेन प्रवर्तित इत्यर्थः तस्य ब्रह्मदत्तस्य ॥ १३ ॥ सप्तजा
 तिषु सप्तसु जन्मसु ते सप्तपरस्परं सहाया बभूवुरितिसंबंधः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ आवंतकोऽवत्यांभवोराजासेनजित्स्यएतेरुचिरादयःपरिवत्सकाःपुत्राः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुत्रइति

अजमीढोद्विमीढश्चपुरुमीढस्तथैवच ॥ अजमीढस्यधूमिन्यांजज्ञेबृहदिपुर्नृप ॥ बृहद्वनुर्बृहदिषोःपुत्रस्तस्यमहायशाः १८ बृहद्वर्मेतिवि
ख्यातोराजापरमधार्मिकः ॥ सत्यजित्तनयस्तस्यविश्वजित्तस्यचात्मजः १९ पुत्रोविश्वजितश्चापिसेनजित्पृथिवीपतिः ॥ पुत्राःसे
नजितश्चासन्चत्वारोलोकविश्रुताः २० रुचिरःश्वेतकेतुश्चमहिम्नारस्तथैवच ॥ वत्सश्चावंतकोराजायस्यैतेपरिवत्सकाः २१ रुचिर
स्यतुदायादःपृथुसेनोमहायशाः ॥ पृथुसेनस्यपारस्तुपारानीपस्तुजज्ञिवान् २२ नीपस्यैकशतंतातपुत्रानाममितौजसाम् ॥ महार
थानारंजेद्रशूराणांबाहुशालिनाम् ॥ नीपाइतिसमाख्याताराजानःसर्वएवते २३ तेषांवंशकरोराजानीपानांकीर्तिवर्द्धनः ॥ कांपिल्येसम
रोनामसचेष्टसमरोभवत् २४ समरस्यपरःपारःसदश्वइतितेत्रयः ॥ पुत्राःपरमधर्मज्ञाःपरपुत्रःपृथुर्वभौ २५ पृथोस्तुसुकृतोनामसुकृ
तेनेहकर्मणा ॥ जज्ञेसर्वगुणोपेतोविभ्राजस्तस्यचात्मजः २६ विभ्राजस्यतुपुत्रोभूदणुहोनामपार्थिवः ॥ बभौशुकस्यजामाताकृत्वी
भर्तामहायशाः २७ पुत्रोऽणुहस्यराजर्षिर्ब्रह्मदत्तोभवत्प्रभुः ॥ योगात्मातस्यतनयोविष्वक्सेनःपरंतपः २८ विभ्राजःपुनरायातःस्वकृते
नेहकर्मणा ॥ ब्रह्मदत्तस्यपुत्रोन्यःसर्वसेनइतिश्रुतः २९ चक्षुषीतस्यनिर्भिन्नेपक्षिण्यापूजनीयया ॥ सुचिरोपितयाराजन्ब्रह्मदत्तस्य
वेश्मनि ३० अथास्यपुत्रस्त्वपरोब्रह्मदत्तस्यजज्ञिवान् ॥ विष्वक्सेनइतिख्यातोमहाबलपराक्रमः ३१ विष्वक्सेनस्यपुत्रोभूदंडसेनो
महीपतिः ॥ भल्लाटोस्यकुमारोभूद्राधेयेनहतःपुरा ३२ दंडसेनात्मजःशूरोमहात्माकुलवर्द्धनः ॥ भल्लाटपुत्रोदुर्बुद्धिरभवच्चयुधिष्ठिर ३३
सतेषामभवद्राजानीपानामंतकृत्नृप ॥ उग्रायुधेनयस्यार्थेसर्वेनीपाविनाशिताः ३४ उग्रायुधोमदोत्सिकोमयाविनिहतोयुधि ॥ दर्पा
न्वितोदर्परुचिःसततंचानयेरतः ३५ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ उग्रायुधःकस्यसुतःकस्मिन्वंशेथजज्ञिवान् ॥ किमर्थंचैवभवतानिहतस्तद्वी
हिमे ३६ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अजमीढस्यदायादोविद्वान्राजायवीनरः ॥ धृतिमांस्तस्यपुत्रस्तुतस्यसत्यधृतिःसुतः ३७ जज्ञेस
त्यधृतेःपुत्रोदृढनेमिःप्रतापवान् ॥ दृढनेमिसुतश्चापिसुधर्मानामपार्थिवः ३८

तस्यब्रह्मदत्तस्यतनयोविष्वक्सेनोनामसचयोगातयामेगेनधृतशरीरः ॥ २८ ॥ एतदेवव्याचष्टे विभ्राजइति विभ्राजोब्रह्मदत्तस्यपितामहः स्वकृतेनवक्ष्यमाणेनकर्मणाविष्वक्से
नरूपेणपुनरिमंलोकंव्रह्मदत्तःपुत्रोभूत्वाआयातइत्यर्थः ॥ २९ ॥ पूजनीययाविचित्रचटकया ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३१ ॥ महानितिनाम ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कार्तिःकृतस्यपुत्रः येनपंचालाधिपतिर्हृतइतिसंवन्धः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५०

आसीत्सुधर्मणःपुत्रःसार्वभौमःप्रजेश्वरः ॥ सार्वभौमइतिख्यातःपृथिव्यामेकारादिभुः ३९ तस्यान्ववायेमहतिमहान्पौरवनंदनः ॥
महतश्चापिपुत्रस्तुराजारुक्मरथःस्मृतः ४० पुत्रोरुक्मरथस्यापिसुपार्श्वोनामपार्थिवः ॥ सुपार्श्वतनयश्चापिसुमतिर्नामधार्मिकः ४१
सुमतेरपिधर्मात्मासन्नतिर्नामवीर्यवान् ॥ तस्यवैसन्नतेःपुत्रःकृतोनाममहाबलः ४२ शिष्योहिरण्यनाभस्यकौशलस्यमहात्मनः ॥
चतुर्विंशतिधातेनसप्राच्याःसामसंहिताः ४३ स्मृतास्तेप्राच्यसामानःकार्तियोनामसामगाः ॥ कार्तिरुग्रायुधःसोथवीरःपौरवनंदनः
४४ बभूवयेनविक्रम्यपृषतस्यपितामहः ॥ नीपोनाममहातेजाःपंचालाधिपतिर्हृतः ४५ उग्रायुधस्यदायादःक्षेम्योनाममहायशाः ॥
क्षेम्यात्सुवीरोनृपतिःसुवीरात्तुनृपंजयः ४६ नृपंजयाद्बहुरथइत्येतेपौरवाःस्मृताः ॥ सचाप्युग्रायुधस्तातदुर्बुद्धिरभवत्तदा ४७ प्रवृद्ध
चक्रोबलवान्नीपांतकरणोमहान् ॥ सदर्पपूर्णोहत्वाजोनीपानन्यांश्चपार्थिवान् ४८ पितर्युपरतेमह्यंश्रावयामासकिल्बिषम् ॥ माम
मात्यैःपरिवृतंशयानंधरणीतले ४९ उग्रायुधस्यराजेंद्रदूतोभ्येत्यवचोब्रवीत् ॥ अद्यत्वंजननींभीष्मगंधकार्तीयशस्विनीम् ॥ स्त्रीर
त्नंममभार्यार्थेप्रयच्छकुरुपुंगव ५० एवंप्राज्यं चतेरुफीतंधनानिचनसंशयः ॥ प्रदास्यामियथाकाममहंवैरत्नभागभुवि ५१ ममप्रज्ज्वलि
तंचक्रंनिशम्येदंसुदुर्जयम् ॥ शत्रवोविद्रवंत्याजोदर्शनादेवभारत ५२ राष्ट्रस्येच्छसिचेत्स्वस्तिप्राणानांवाकुलस्यवा ॥ शासने
ममतिष्ठस्वनहितेशांतिरन्यथा ५३ अधःप्रस्तारशयनेशयानस्तेनचोदितः ॥ दूतांतर्हितमेतद्वैवाक्यमग्निशिखोपमं ५४ ततोहंतस्यदुर्बु
द्धेर्विज्ञायमतमच्युत ॥ आज्ञापयंवैसंग्रामेसेनाध्यक्षांश्चसर्वशः ५५ विचित्रवीर्यं बालं चमदुपाश्रयमेवच ॥ दृष्ट्वाक्रोधपरीतात्मा
युद्वायैवमनोदधे ५६ निगृहीतस्तदाहंतैःसचिवैर्मंत्रकोविदैः ॥ ऋत्विग्भिर्वेदकल्पैश्चसुहृद्भिश्चार्थदर्शिभिः ५७ स्निग्धैश्चशास्त्रवि
द्भिश्चसंयुगस्यनिवर्तने ॥ कारणंश्रावितश्चास्मियुक्तरूपंतदाऽनघ ५८ मंत्रिणऊचुः ॥ प्रवृत्तचक्रःपापोसौत्वंचाशौचगतःप्रभो ॥
नचैषःप्रथमःकल्पोयुद्धंनामकदाचन ५९

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ प्रस्तारः कुशास्तरणं ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ बालं दृष्ट्वा बालोऽयं

युद्धायोग्यइतिज्ञात्वाहमेवयुद्वायमनोदधेधृतवान् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रवृत्तेति उच्छृंखलप्रवृत्तेःशास्त्रनियंत्रितस्यचयुद्धप्रथमोमुख्यःकल्पोनभवतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ संक्रमः उपार्यातरेणशमः ॥ ६५ ॥ अनुनीयमानः प्रसाद्यमानः ॥ ६६ ॥ तस्यउग्रायुधस्य ॥ ६७ ॥ अहंतस्यचक्रंआज्ञानिवृ
 त्तंभ्रमितिजाने तंस्वकर्मणाहतंजानं ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ कांपिल्येदक्षिणपांचालेनीपेश्वरेपृषतस्यपितामहेउग्रायुधेनहतेउग्रायुधेचभीष्मेणहतेसतीतिविवेकः ॥
 तेवयंसामपूर्ववैदानंभेदंतथैवच ॥ प्रयोक्ष्यामस्ततःशुद्धोदैवतान्यभिवाद्यच ६० कृतस्वस्त्ययनोविप्रैर्हुत्वाग्नीनार्च्यचद्विजान् ॥
 ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातःप्रयास्यसिजयायवै ६१ अस्त्राणिनप्रयोज्यानिनप्रवेश्यश्चसंगरः ॥ आशौचेवर्तमानेतुष्टृद्वानामितिशासनम् ६२
 सामदानादिभिःपूर्वमपिभेदेनवाततः ॥ तंहनिष्यसिविक्रम्यशंवरंमघवानिव ६३ प्राज्ञानांवचनंकालेष्टृद्वानांचविशेषतः ॥ श्रोतव्यमिति
 तच्छ्रुत्वानिवृत्तेर्स्मिनराधिप ६४ ततस्तैःसंक्रमःसर्वःप्रयुक्तःशास्त्रकोविदैः ॥ तस्मिन्कालेकुरुश्रेष्ठकर्मचारब्धमुत्तमम् ६५ ससामादि
 भिरैवादावुपायैःप्राज्ञचिंतितैः ॥ अनुनीयमानोदुर्बुद्धिरनुनेतुंनशक्यते ६६ प्रवृत्तंतस्यतच्चक्रमधर्मनिरतस्यवै ॥ परदाराभिलाषेणस
 द्यस्तातनिवर्तितम् ६७ नत्वहंतस्यजानेतन्निवृत्तंचक्रमुत्तमम् ॥ हतंस्वकर्मणातंतुपूर्वसद्विश्चिन्तितम् ६८ कृतशौचःशरीचापीरथीनि
 ष्क्रम्यवैपुरात् ॥ कृतस्वस्त्ययनोविप्रैःप्रायोध्यमहंरिपुम् ६९ ततःसंसर्गमागम्यबलेनास्त्रबलेनच ॥ त्र्यहमुन्मत्तवद्युद्धंदेवासुरमिवाभ
 वत् ७० समयास्त्रप्रतापेननिर्दग्धोरणमूर्धनि ॥ पपाताभिमुखःशूरस्त्यक्त्वाप्राणानरिंदम ७१ एतस्मिन्नंतरेतातकांपिल्येपृषतोऽभ्यया
 त् ॥ हतेनीपेश्वरेचैवहतेचोग्रायुधेनृपे ७२ आहिछत्रंस्वकंराज्यंपित्र्यंप्रापमहाद्युतिः ॥ द्रुपदस्यपिताराजन्ममैवानुमतेतदा ७३ ततोर्जुनेन
 तरसानिर्जित्यद्रुपदंरणे ॥ आहिछत्रंसकांपिल्यंद्रोणायाथापवर्जितम् ७४ प्रतिगृह्यततोद्रोणउभयंजयतांवरः ॥ कांपिल्यंद्रुपदायै
 वप्रायच्छद्विदितंतव ७५ एषतेद्रुपदस्यादौब्रह्मदत्तस्यचैवह ॥ वंशःकात्स्नर्येनवैप्रोक्तोनीरस्योग्रायुधस्यच ७६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 किमर्थंब्रह्मदत्तस्यपूजनीयाशकुंतिका ॥ अंधंचकारगांगेयज्येष्ठपुत्रंपुराविभो ७७ चिरोपितागृहेचापिकिमर्थंचैवयस्यसा ॥ चकारवि
 प्रियमिदंतस्यराज्ञोमहात्मनः ७८ पूजनीयाचकारासौकिंसख्यंतेनचैवह ॥ एतन्मेसंशयांछिधिंसर्वमुक्त्वायथातथम् ७९ ॥ भीष्मउ
 वाच ॥ शृणुसर्वमहाराजयथावृत्तमभूत्पुरा ॥ ब्रह्मदत्तस्यभवनेतन्निबोधयुधिष्ठिर ८०
 ॥ ७२ ॥ आहिछत्रंआहिछत्रानगरीसंवंधिनमुत्तरपांचालम् ॥ ७३ ॥ अपवर्जितंदत्तम् ॥ ७४ ॥ उभयंदक्षिणोत्तरपांचालद्वयं ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ सायस्यराज्ञो
 गृहेचिरोपिता तस्यविप्रियंकिमर्थंचकारेत्यन्वयः ॥ ७८ ॥ असौपूजनीयाकिमर्थंतेनसख्यंचकार ॥ ७९ ॥ ८० ॥

शितिपक्षाशुक्लपक्षा शोणाशिराःलोहितमस्तका शितिपृष्ठारुणोपरभागा शितीधवलमेचकेइतिकोशकाराः ॥ ८१ ॥ कुलायनीडम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

काचिच्छकुंतिकाराजन्ब्रह्मदत्तस्यवैसखी ॥ शितिपक्षाशोणाशिराःशितिपृष्ठाशितोदरी ८१ सखीसाब्रह्मदत्तस्यसुदृढबद्धसौहृदा ॥
तस्याःकुलायमभवद्देहेतस्यनरोत्तम ८२ सासदाहनिनिर्गत्यतस्यराज्ञोगृहोत्तमात् ॥ चचारांभोधितरीरेषुपल्वलेषुसरस्सुच ८३
नदीपर्वतकुंजेपुवनेपूपवनेषुच ॥ प्रफुल्लेषुतडागेषुकुहारेषुसुगंधेषु ८४ कुमुदोत्पलकिंजल्कसुरभीकृतवायुषु ॥ हंससारसघुष्टेषुकारंडव
रुतेषुच ८५ चरित्वातेषुसाराजन्निशिकांपिल्यमागमत् ॥ नृपतेर्भवनंप्राप्यब्रह्मदत्तस्यधीमतः ८६ राज्ञातेनसदाराजन्कथायोगंचका
रसा ॥ आश्चर्याणिचदृष्टानियानिदृष्टानिकानिचित् ८७ चरित्वाविविधान्देशान्कथयामाससानिशि ॥ कदाचित्तस्यनृपतेर्ब्रह्मदत्तस्य
कौरव ८८ पुत्रोऽभूद्राजशार्दूलसर्वसेनेतिविश्रुतः ॥ पूजनीयाथसातस्मिन्प्रासूतांडमथापिच ८९ तस्मिन्नीडेपुराह्येकंतत्किलप्रास्फुट
त्तदा ॥ स्फुटितोमांसपिंडस्तुबाहुपादास्यसंयुतः ९० बभ्रुवक्रश्चक्षुहीनोबभ्रुवपृथिवीपते ॥ चक्षुष्मानप्यभूत्पश्चादीषत्पक्षोत्थितश्च
ह ॥ ९१ अथसापूजनीयोवैराजपुत्रस्वपुत्रयोः ॥ तुल्यस्नेहात्प्रीतिमतीदिवसेदिवसेऽभवत् ९२ आजहारसदासायंचंचामृतफलद्व
यम् ॥ अमृतास्वादसदृशंसर्वसेनतनूजयोः ९३ सवालोब्रह्मदत्तस्यपूजनीयासुतश्चह ॥ तेफलेभक्षयित्वाचपृथुकौप्रोतमानसौ ९४
अभूतानित्यमेवेहखादेतांतौचतेफले ॥ तस्यांगतायामथचपूजन्यांवैसदाहनि ९५ शिशुनाचटकेनाथधात्रीतंतुशिशुनृप ॥ तेनप्रक्री
डयामासब्रह्मदत्तात्मजंसदा ९६ नीडात्तमाकृष्यतदापूजनीयाकृताततः ॥ क्रीडताराजपुत्रेणकदाचिच्चटकःसतु ९७ निगृहीतःकंधरा
यांशिशुनादृढमुष्टिना ॥ दुर्भंगमुष्टिनाराजन्नसूनयस्त्वजीजहत् ९८ तंतुपंचत्वमापन्नंव्यात्तास्यंबालघातितम् ॥ कथंचिन्मोचितंदृष्ट्वा
नृपतिदुःखितोऽभवत् ९९ धात्रीतस्यजगर्हेतांतदाश्रुपरमोनृपः ॥ तस्थौशोकान्वितोराजन्शोचंस्तंचटकंतदा १०० पूजनीयापित
त्कालेगृहीत्वातुफलद्वयम् ॥ ब्रह्मदत्तस्यभवनमाजगामवनेचरी १०१ अथापश्यत्तमागम्यगृहेतस्मिन्नराधिप ॥ पंचभूतपरित्यक्तंशो
च्यंतंस्वतनूद्वयम् १०२ मुमोहदृष्ट्वातंपुत्रंपुनःसंज्ञामथालभत् ॥ लब्धसंज्ञाचसाराजन्विललापतपस्विनी १०३

॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ सर्वसेनः इतिच्छेदः तस्मिन्कालेगृहेच ॥ ८९ ॥ तत्तुअंडम्स्फुटितःव्यक्तीभूतः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ तेनशिशुना
नीडादाकृष्यधात्रीतंप्रक्रीडयामास ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥

वाशंतीकूजंती ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ पातव्योरक्षणीयः ॥ १११ ॥ १२ ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः श्वातः कुद्धो बुभुक्षितः ॥

॥ पूजनीयोवाच ॥ ननु त्वमागतां पुत्रवाशंतीं परिसर्पसि ॥ कुर्वंश्चाटुसहस्राणि अव्यक्तकलयागिरा १०४ व्यादितास्यः क्षुधार्तश्च पीते
नारुयेन पुत्रक ॥ शोणेन तालुना पुत्रकथमद्यनसर्पसि १०५ पक्षाभ्यां त्वां परिष्वज्य ननु वाशामिचाप्यहम् ॥ चीचीकूचीति वाशं त्वाम
द्यनशृणोमिकिम् ६ मनोरथो यस्तु मम पश्येयं पुत्रकं कदा ॥ व्यात्तास्यं वारिया च तं स्फुरत्पक्षं ममाग्रतः ७ समे मनोरथो भग्नस्त्वयि पंच
त्वमागते ॥ विलप्यैवं बहुविधं राजानमथ सा ब्रवीत् ८ ननु मूर्द्धाभिषिक्तस्त्वं धर्मवेत्ति सनातनम् ॥ अथ कस्मान्मम सुतं धाव्याधातित वा
नसि ९ तव पुत्रेण चाकृष्य क्षत्रियाधमशंसमे ॥ न च नूनं श्रुता तेऽभूदियमांगिरसी श्रुतिः १० शरणागतः क्षुधार्तश्च शत्रुभिश्चा
प्युपद्रुतः ॥ चिरोपितश्च स्वगृहे पातव्यः सर्वदा भवेत् ११ अपालयन्नरो याति कुंभीपाकमसंशयम् ॥ कथमस्य हविर्देवा गृह्णन्ति पितरः स्व
धाम् १२ एवमुक्ता महाराज दशधर्मगता सती ॥ शोकार्ता तस्य बालस्य च क्षुषीनिर्बिभेद सा १३ कराभ्यां राजपुत्रस्य ततस्तच्चक्षुरस्फुटत् ॥
कृत्वा चांधं नृपसुतमुत्पपात ततो बरम् १४ अथ राजा सुतं दृष्ट्वा पूजनीयामुवाच ह ॥ विशोका भव कल्याणिकृतं ते भीरुशोभनम् १५ ग
तशोकानि वर्तस्व अजयं सख्यमस्तु ते ॥ पुरेव वस भद्रं ते निवर्तस्व रमस्व च १६ पुत्रपीडोद्भवश्चापि न कोपः परमस्त्वयि ॥ ममास्ति सखि
भद्रं ते कर्तव्यं च कृतं त्वया १७ ॥ पूजनीयोवाच ॥ आत्मौ पम्येन जानामि पुत्रस्ते हंतवाप्यहम् ॥ न चाहं वस्तुमिच्छामि तव पुत्रमचक्षुषम् ॥
कृत्वा वै राजशार्दूल त्वद्गृहे कृतकिल्बिषा १८ गाथाश्चाप्युशनो गीता इमाः शृणु मये रिताः ॥ कुमित्रं च कुदेशं च कुराजानं कुसौ हृदम् ॥ कु
पुत्रं च कुभार्यां च दूरतः परिवर्जयेत् १९ कुमित्रे सौहृदं नास्ति कुभार्यायां कुतोरतिः ॥ कुतः पिंडः कुपुत्रे वै नास्ति सत्यं कुराजनि १२० कुसौ
हृदे कांश्चासः कुदेशे न तु जीव्यते ॥ कुराजनि भयं नित्यं कुपुत्रे सर्वतोऽसुखम् २१ अपकारिणां विस्त्रंभं यः करोति नराधमः ॥ अनाथो दुर्ब
लो यद्ब्रह्म चिरं स तु जीवति २२ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्ते नाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निवृत्तं २३ राजसेविषु वि
श्वासं गर्भसंकरितेषु च ॥ यः करोति नरो मूढो न चिरं स तु जीवति २४

त्वरमाणश्च भीतश्च लुब्धः कामी च तेदं शेषेति एतेषां दशानां धर्मो निर्विवेकित्वं गता प्राप्ता दशधर्मगता ॥ १३ ॥ १४ ॥ त्वया ॥ १५ ॥ अजयं अविनाशि ॥ १६ ॥ १७ ॥
अचक्षुषं कृत्वा वस्तुन इच्छामि ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ विलंभं विश्वासम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ गर्भसंकरितेषु संकीर्णजातिषु ॥ २४ ॥

अपोति प्रावारः पिपीलः मुंगळाइतिमहाराष्ट्राः सहिपूर्वमपक्षएवपक्षोत्पत्तौउत्पत्त्यायःपतन्पक्षिभिर्मार्यतइतिप्रसिद्धम् अन्येतुप्रावारःपाश्चात्येषुपामरइतिप्रसिद्धः साकेलकु
डचवृक्षादिगह्वरेप्राप्यउत्पद्यतेसचपक्षोत्थानेसहसाउच्चैरुत्पत्यभूमौपतितःपक्षिभिःखाद्यतेतद्वदितिव्याचख्युः ॥ २५ ॥ २६ ॥ आर्द्रःस्निग्धः ॥ २७ ॥ हरिर्निद्रःफेननेवजग

अप्युन्नतिप्राप्यनृपात्प्रावारःकीटकोयथा ॥ सविनश्यत्यसंदेहमाहैवमुशनानृप २५ अपिमार्दवभावेनगात्रंसंलीयबुद्धिमान् ॥ अरिना
शयतेनित्यंयथावल्लिर्महाद्रुमम् २६ मृदुरार्द्रःकृशोभूत्वाशनैःसंलीयतेरिपुः ॥ वल्मीकइववृक्षस्यपश्चान्मूलानिकृंतति २७ अद्रोहसम
यंकृत्वामुनीनामग्रतोहरिः ॥ जघाननमुचिपश्चादपांफेनेनपार्थिव २८ सुप्तंमत्तंप्रमत्तंवाघातयंतिरिपुंनराः ॥ विषेणवद्भिनावापिशस्त्रे
णाप्यथमायया २९ नचशेषंप्रकुर्वंतिपुनर्वैरभयान्नराः ॥ घातयंतिसमूलंहिश्रुत्वेमामुपमानृप ३० शत्रुशेषमृणाच्छेषंशेषमग्नेश्चभूमि
प ॥ पुनर्वर्धेतसंभूयतस्माच्छेषंनशेषयेत् ३१ हसतेजल्पतेवैरीएकपात्रैर्भुनक्तिच ॥ एकासनंचारोहतिस्मरतेतच्चकिल्बिपम् ३२ कृत्वा
संबंधकंचापिविश्वसेच्छत्रुणानहि ॥ पुलोमानंजघानाजौजामातासनशतक्रतुः ३३ निधायमनसावैरंप्रियंवक्तीहयोनरः ॥ उपसर्पेन्नतं
प्राज्ञःकुरंगइवलुब्धकम् ३४ नचासन्नेनिवस्तव्यंसवैरेवर्धितेरिपौ ॥ पातयेत्तंसमूलंहिनदीरयइवद्रुमम् ३५ अमित्रादुन्नतिप्राप्यनोन्न
तोस्मीतिविश्वसेत् ॥ तस्मात्प्राप्योन्नतिंनश्येत्प्रावारइवकीटकः ३६ इत्येताह्युशनोगीतागाथाधार्याविपश्चिता ॥ कुर्वताचात्मरक्षावैनरे
णपृथिवीपते ३७ मयासकिल्बिषंतुभ्यंप्रयुक्तमतिदारुणम् ॥ पुत्रमंधंप्रकुर्वंत्यातस्मान्नोविश्वसेत्वायि ३८ एवमुक्त्वाप्रदुद्रावतदाकाशे
पतंगिनी ॥ इत्येतत्तेमयाख्यातंपुराभूतमिदंनृप ३९ ब्रह्मदत्तस्यराजेंद्रयद्वृत्तंपूजनीयया ॥ श्राद्धंचपृच्छसेयन्मायुधिष्ठिरमहामते ४०
अतस्तेवर्तयिष्येहमितिहासंपुरातनम् ॥ गीतंसनत्कुमारेणमार्कंडेयायपृच्छते ४१ श्राद्धस्यफलमुद्दिश्यनियतंसुकृतस्यच ॥ तन्निबो
धमहाराजसप्तजातिपुभारत ४२ सगालवस्यचरितंकंडरीकस्यचैवहि ॥ ब्रह्मदत्ततृतीयानांयोगिनांब्रह्मचारिणाम् ४३ ॥ इतिश्री
महाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिचटकाख्यानंनामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥

भेण ॥ २८ ॥ मत्तंमयादिना प्रमत्तंअनवाहितम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ धार्याहृदीतिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेहरिवंशपर्वणिटीकायांचटकाख्यानंनामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥

एकविंशे तथा ध्यायेहिं लोपीष्टवापितुंस्ततः ॥ शुभाच्छुभतरां योनिं प्राप्नोतीति निरूप्यते ॥ १ ॥ श्राद्धे प्रासंगिकं पारसमाप्य प्रकृतं श्राद्धमाहात्म्यमेवानुसंधत्ते श्राद्धेति प्रतिष्ठितः श्रु-
तधनकुलपुत्रपुत्रादिवाहृत्येन महत्वं प्राप्तः योगप्राप्त्यो मोक्षः ब्रह्मात्म्यैक्यं वा ॥ १ ॥ यत्फलं प्राप्तमिति संबंधः सप्तजातिपुसप्तजन्मसु भारद्वाजकौशिकव्याधमृगचक्रवाकहंसश्रो-
त्रियदायादत्वेषु भरद्वाजपुत्रत्वे प्रमादादित्वात्तदारभ्य गणना ततः श्राद्धात् निर्वर्तते संपद्यते बुद्धिः ज्ञानम् ॥ २ ॥ पीडया गोहिंसया ॥ ३ ॥ ४ ॥ तथानामानुरूपैः कर्मभिः कविः
परलोकभयदर्शी खसूतः खेवियतिसन्तु शीलमस्येति परलोकार्थी ॥ ५ ॥ कौशिकस्य विश्वामित्रस्य सुताः येषु पूर्वविश्वामित्रेण शप्ताः अंतान्वयाः प्रजाभक्षोष्टेति तत् एते पंचाशत् तेषां

मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ श्राद्धे प्रतिष्ठितो लोकः श्राद्धे योगः प्रवर्तते ॥ हंत ते वर्तयिष्यामि श्राद्धस्य फलमुत्तमम् १ ब्रह्मदत्तेन यत्प्राप्तं सप्तज्ञाति-
पुभारत ॥ तत एव हि धर्मस्य बुद्धिर्निर्वर्तते शनैः २ पीडयाप्यथ धर्मस्य कृते श्राद्धे पुरानघ ॥ यत्प्राप्तं ब्राह्मणैः पूर्वतन्निबोधमहामते ३ त-
तो हंता तधर्मिष्ठां कुरुक्षेत्रे पितृव्रतान् ॥ सनत्कुमारनिर्दिष्टान पश्यं सप्तवैद्विजान् ४ दिव्येन चक्षुषा तेन यानुवाच पुराविभुः ॥ वाग्दुष्टः
क्रोधनो हिंस्रः पिशुनः कविरेव च ॥ खसूतः पितृवर्ती च नामभिः कर्मभिस्तथा ५ कौशिकस्य सुतास्ता तशिष्या गार्ग्यस्य भारत ॥ पितर्यु-
परते सर्वे व्रतवंतस्तदा भवन् ६ विनियोगाद्गुरास्तस्य गां दोग्ध्रां समकालयन् ॥ समानवत्सां कपिलां सर्वे न्यायागतां तदा ७ तेषां पथिक्षु-
धार्तानां बाल्यान् मोहाच्च भारत ॥ क्रूरा बुद्धिः समभवत्तांगां वै हिंसितुं तदा ८ तान् कविः खसूतश्चैव याचेते नेति वै तदा ॥ न चाशक्यं तं तेषां
तदा वारयितुं द्विजाः ९ पितृवर्ती तु यस्तेषां नित्यं श्राद्धाह्निको द्विजः ॥ स सर्वान् ब्रवीद्वा तृन्कोपाद्धर्मे समाहितः १० यद्यवश्यं प्रहंतव्यापितृन्
द्विश्यसाध्विमाम् ॥ प्रकुर्वीमहि गां सम्यक् सर्व एव समाहिताः ११ एवमेपापि गौर्धर्मं प्राप्स्यते नात्र संशयः ॥ पितृभ्यश्चर्च्य धर्मेण नाधर्मा-
स्मान् भविष्यति १२ तथेत्युक्त्वा च ते सर्वे प्रोक्षयित्वा च गां ततः ॥ पितृभ्यः कल्पयित्वैनामुपायुंजंत भारत १३ उपयुज्य च गां सर्वे गुरोस्त-
स्य न्यवेदयन् ॥ शार्दूलेन हता धेनुर्वत्सो गृह्यतामिति १४ आर्जवात्सतु तवत्सं प्रतिजग्राह वै द्विजः ॥ मिथ्योपचर्च्य ते तं तु गुरुमन्यायतो
द्विजाः ॥ कालेन समयुज्यंत सर्व एवायुषः क्षये १५ तैवैकूरतया हिंस्त्रा अनार्यत्वाद्गुरौ तथा ॥ उप्राहिंसा विहाराश्रसप्ताजयंत सोदराः १६
ध्येवाग्दुष्टादयः सप्तयेषां संतातिरं ब्रः पुंड्रा इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः ॥ ६ ॥ उपरंते शापं दत्वा उदासीने सति व्रतवंतो गार्ग्यस्य गृहे ब्रह्मचर्याथैवा संकृतवंतः समकालयन् वनमनयन् स-
मानवत्सां कपिलवत्साम् न्यायागतामिति विशेषणात् चोरद्रव्यापहारेऽल्पो दोष इति गम्यते ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ श्राद्धाह्निकः नित्यं श्राद्धकृत् ॥ १० ॥ प्रकुर्वीमहि हिंसया सा-
ध्ये माहि रुहिंसा यानित्यस्य रूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ उपायुंजंत अभक्षयन् ॥ १३ ॥ १४ ॥ उपचर्च्य वंचयित्वा कालेन मृत्युना ॥ १५ ॥ १६ ॥

लुब्धकस्यात्मजा अतृप्यतेतिसंबंधः ॥ १७ ॥ स्मृतिः पूर्वजातिस्मरणम् प्रत्यवमर्शः स्वकृतकर्मानुसंधानम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ हिंसायां मृगयायामपि धर्मो वा ल
गर्भिणीमैथुनासकादिवर्जनं तत्र तैः ॥ २२ ॥ अवामृजन् अनशनादिनाऽप्यजन् ॥ २३ ॥ तेन मातापितृपूजनेन त्रासान् हिंसाधर्मरतत्वेन भयानि चोत्पाद्य जातिस्मरत्वं संविग्रत्वं
च कर्मद्वयफलमित्यर्थः ॥ २४ ॥ उन्मुख इति यः पूर्ववाग्दुष्टानित्यं परनिन्दनोन्मुखत्वाद्ध्वमुख एव जातः क्रोधेन आहारं गृह्णातीत्यर्थः क्रोधेन स्तुनित्यं परोद्वेजत्वात् स्वयमपि
नित्यसंत्रस्तो भूत् एवं पिशुनः स्तब्धकर्णो बाधरो भूत् हिंस्रो विलोचनो धो भूत् कविः पंडितो भूत् स्वस्मृमोघस्मरः यथेष्टाहारो भूत् पितृवर्ती तु श्राद्धकर्तृत्वात् नानादिनादसुखभोक्तो भूत्

लुब्धकस्यात्मजास्तातबलवंतो मनस्विनः ॥ पितृनृप्यचर्यधर्मेण प्रोक्षयित्वा च गांतदा १७ स्मृतिः प्रत्यवमर्शश्च ते पांजात्यंतरे भवत् ॥
जाता व्याधादशाणेषु सप्तधर्मविचक्षणाः १८ स्वकर्मनिरताः सर्वलोभान् तत विवर्जिताः ॥ तावन्मात्रं प्रकुर्वन्ति यावता प्राणधारणम् १९
शेषं ध्यानपराः कालमनुध्यायंतिकर्मतत् ॥ नामधेयानि चाप्येषामिमान्यासन्नराधिप २० निर्वैरो निवृत्तिः शांतो निर्मन्युः कृतिरेव च ॥
वैद्यसो मानवर्तौ च व्याधाः परमधार्मिकाः २१ तैरेव मुषितेस्तात हिंसाधर्मरतैः सदा ॥ माता च पूजिता वृद्धा पिता च परितोषितः २२ यदा
मातापिता चैव संयुक्तौ कालधर्मणा ॥ तदा धनं पितेत्यक्त्वा वने प्राणानवाप्तुं २३ शुभेन कर्मणा तेन जाता जातिस्मरामृगाः ॥ त्रासानु
त्पाद्य संविग्रारस्य कालं जरे गिरौ २४ उन्मुखानित्यवित्रस्तः स्तब्धकर्णो विलोचनः ॥ पंडितो घस्मरो नादीनामतस्तेऽभवन्मृगाः २५ त
मेवार्थमनुध्यांतो जातिस्मरणसंभवम् ॥ आसन्नचराः क्षांतानि द्वंद्वानि षपरिग्रहाः २६ ते सर्वे शुभकर्माणः सधर्माणो वने चराः ॥ योग
धर्ममनुप्राप्ता विहरन्ति समतत्रह २७ जहुः प्राणान्मरुं साध्यलब्धा हारास्तपस्विनः ॥ तेषां मरुं साधयतां पदस्थानानि भारत ॥ तथैवाद्या
पिदृश्यंत गिरौ कालं जरे नृप २८ कर्मणा तेन ते तात शुभेनाशुभवर्जिताः ॥ शुभाच्छुभतरां योनिं चक्रवाकत्वमागताः २९ शुभे देशे शरद्वीपे सप्तै
वासन्जलौकसः ॥ त्यक्त्वा सहचरीधर्ममुनयो ब्रह्मचारिणः ३० निःस्पृहो निर्ममः क्षांतो निद्वंद्वो निषपरिग्रहः ॥ निवृत्तिर्निभूतश्चेशकु
नानामतः स्मृताः ३१ ते तत्र पाक्षिणः सर्वेशकुनाधर्मचारिणः ॥ निराहारा जहुः प्राणांस्तपोयुक्ताः सरित्तटे ३२

द्विमृगाणां अत्यंतं प्रियं इत्यन्वर्थं नाम न ते पांज्ञेया ॥ २५ ॥ अनुध्यातः अनुध्यायंतः ॥ २६ ॥ सधर्माणः समानाः अहिंसादयो धर्मा येषां ते ॥ २७ ॥ महर्निर्जलो देशः तं साध्य साधये
त्वा जलत्यागव्रतेनेत्यर्थः गिरिशृंगान्निपत्येत्यन्ये महर्ना गिरिधन्वनो रतिमेदिनी पदस्थानानि पदचिह्नानि सार्द्धः ॥ २८ ॥ २९ ॥ शरद्वीपे जलद्वीपे शरस्ते जनके वाणे दध्यग्रेना
शरं जले इति मेदिनी सहचरीधर्ममैथुनं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पंचमइति चतुर्थस्यनाम ॥ ३६ ॥ पंचमोवाग्दुष्टादिपुपंचसंख्यापूरणः कविनामासप्तमेजन्मनिभाविनिपांचिकोनामराजामात्योऽभूत् षष्ठःखसृमःस
कंडरीकनामाभावी सप्तमःपितृवर्तिसब्रह्मदत्तोभावी ॥ ३७ ॥ निर्वृत्त्यानिष्पत्त्या प्रतिभानातुपूर्वजन्मकर्मस्फुरणात् ॥ ३८ ॥ ब्रह्म वेदः श्रुतपाठतोर्थतश्चाधिगतम् ॥ ३९
॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ स्वतंत्राख्यःसप्तमोहंसः ॥ ४३ ॥ निष्फलेननिःसुखेन ॥ ४४ ॥ इतिश्रीमहाभातेहरिवंशेटीकायांएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ द्वाविंशेपूर्वजैःशप्ताअंड
अथतेसोदराजाताहंसामानसचारिणः ॥ जातिस्मराःसुसंयुक्ताःसप्तैवब्रह्मचारिणः ३३ विप्रयोनौयतोमोहान्मिथ्योपचरितोगुरुः ॥
तिर्यग्योनौततोजाताःसंसारेपरिवभ्रमुः ३४ यतश्चपितृवाक्यार्थःकृतःस्वार्थेव्यवस्थितैः ॥ ततोज्ञानंचजातिचतेहिप्रापुर्गुणोत्तराम् ३५
सुमनाःशुचिवाक्शुद्धःपंचमश्छिद्रदर्शनः ॥ सुनेत्रश्चस्वतंत्रश्चशकुनानामतःस्मृताः ३६ पंचमःपांचिकस्तत्रसप्तजातिष्वजायत ॥
षष्ठस्तुकंडरीकोभूद्ब्रह्मदत्तस्तुसप्तमः ३७ तेषांतुतपसातेनसप्तजातिकृतेनवै ॥ योगस्यचापिनिर्वृत्त्याप्रतिभानाच्चशोभनात् ३८ प
र्वजातिपुयद्ब्रह्मश्रुतंगुरुकुलेषुवै ॥ तथैवावस्थिताबुद्धिःसंसारेष्वपिर्वर्त्तताम् ३९ तेब्रह्मचारिणःसर्वेविहंगाब्रह्मवादिनः ॥ योगधर्म
मनुध्यांतोविहरंतस्मतत्रह ४० तेषांतत्रविहंगानांचरतांसहचारिणाम् ॥ नीपानामीश्वरोराजाविभ्राजःपौरवान्वयः ४१ विभ्रा
जमानोवपुषाप्रभावेनसमन्वितः ॥ श्रीमानंतःपुरवृत्तोवनंतत्प्रविवेशह ४२ स्वतंत्रश्चविहंगोसौरूपृहयामासतंतृपम् ॥ दृष्ट्वायां
तंश्रियोपेतंभवेयमहमीदृशः ४३ यद्यस्तिमुकृतंकिंचित्तपोवानियमोपिवा ॥ खिन्नोऽस्मिन्नुपवासेनतपसानिष्फलेनच ४४ इति
श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणि एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ॥ ततस्तंचक्रवाकौद्वावूचतुःसहचारिणौ ॥
आवांतेसचिवौस्यावस्तवप्रियहितैषिणौ १ तथेत्युक्त्वाचतस्यासीत्तदायोगात्मिकामतिः ॥ एवंतेसमयंचक्रुःशुचिवाक्तमुवाचह २
यस्मात्कामप्रधानस्त्वयोगधर्ममपास्यवै ॥ एवंवरंप्रार्थयसेतस्माद्वाक्यंनिबोधमे ३ राजात्वंभवितातातकांपिल्येनात्रसंशयः ॥ भ
विष्यतःसखायौचद्वाविमौसचिवौतव ४ शस्वाचाऽनभिभाष्यास्तांश्चत्वारश्चक्रुरंडजाः ॥ तांस्त्रीनभीप्सतोराज्यंव्यभिचारप्रधर्षिता
न् ५ शप्ताःखगास्त्रयस्तेतुयोगभ्रष्टाविचेतसः ॥ तानयाचंतचतुरस्त्रयस्तेसहचारिणः ६
जैरंडजास्त्रयः ॥ पुनस्तेषुप्रसादश्चप्रसन्नैःकृतैर्दधते ॥ १ ॥ ततस्तम् ॥ १ ॥ शुचिवाक्द्वितीयोहंसः ॥ २ ॥ वाक्यंशापरूपम् ॥ ३ ॥ शापमेवाह राजोति ॥ ४ ॥
तेचत्वारस्तांस्त्रीन्शस्वाऽनभिभाष्यान्भाषणानर्हान्चक्रुः शापेहेतुः व्यभिचारप्रधर्षितानिति व्यभिचारोयोगधर्मभ्रंशः ॥ ५ ॥ चतुरः चतुःसंख्याकान् ॥ ६ ॥

सर्वेषां वचनात् वचनप्राप्यवचोऽब्रवीत् आडभावः संधिर्वाऽर्षः ॥ ७ ॥ ८ ॥ अस्य अनेन कृतेन उपदेशेनेति शेषः ॥ ९ ॥ उपदेशमेवाह गामिति प्रोक्षयित्वा प्रोक्षणादिभिः संस्कारैः संस्कृत्य धर्मेण पितृयज्ञविधिना अस्माकं अस्माभिस्तां पितृभ्य उपकल्प्य ज्ञानयोगः प्राप्त इति शेषः ॥ १० ॥ इमं वक्ष्यमाणम् सप्तव्याधादशार्णेष्विति श्लोकद्वयरूपम् पुरुषांतरितं पुरुषांतरव्यवधानेन उच्चरितं श्रुत्वा ॥ ११ ॥ इति श्रीहरिवंशे टीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ त्रयोविंशे चतुर्भिर्निर्यतः प्रोक्तं च तथा भवत् ॥ कां पितृये प्रोच्यते जन्मतेषां कु

तेषां प्रसादं ते च कुरथैतान् सुमनाऽब्रवीत् ॥ सर्वेषामेव वचनात् प्रसादानुगतं वचः ७ अंतवान् भविता शापो युष्माकं नात्र संशयः ॥ इतश्च्युता श्रमानुष्यं प्राप्य योगमवाप्स्यथ ८ सर्वसत्वरुतज्ञश्च स्वतंत्रो यं भविष्यति ॥ पितृप्रसादो ह्यस्माभिरस्य प्राप्तः कृतेन वै ९ गां प्रोक्षयित्वा धर्मेण पितृभ्य उपकल्प्यताम् ॥ अस्माकं ज्ञानसंयोगः सर्वेषां योगसाधनः १० इमं च वाक्यसंदर्भं श्लोकमेकमुदाहृतम् ॥ पुरुषांतरितं श्रुत्वा ततो योगमवाप्स्यथ ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि पितृवाक्ये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ मा कं डेय उवाच ॥ ते योगधर्मनिरताः सप्तमानसचारिणः ॥ ॥ पद्मगर्भो रविंदाक्षः क्षीरगर्भः सुलोचनः १ उरुर्बिंदुः सुबिंदुश्च हैमगर्भस्तु सप्तमः ॥ वाय्वं बुभक्षाः सततं शरीराण्युपशोषयन् २ राजा विभ्राजमानस्तु वपुषा तद्वनंतदा ॥ चचारांतः पुरतः तोनंदनं मघवानिव ३ स तानपश्यत्स्वचरान् योगधर्मात्मकान् वृष ॥ निर्वेदाच्च तमेवार्थमनुध्यायन् पुरं ययौ ४ अणुहो नाम तस्यासीत् पुत्रः परमधार्मिकः ॥ अणुधर्मरतिर्नित्यमणुसोध्य गमत्पदम् ५ प्रदात्कन्यां शुक्रस्तस्मै कर्त्तुं पूजितलक्षणाम् ॥ सत्यशालगुणोपेतां योगधर्मरतां सदा ६ सा ह्युद्दिष्टा पुराभीष्मपितृकन्यामनीषिणी ॥ सनत्कुमारेण तदा सन्निधौ मम शोभना ७ सत्यधर्मभृतां श्रेष्ठादुर्विज्ञेया कृतात्मभिः ॥ योगाच योगपत्नी च योगमाता तथैव च ८ यथा ते कथितं पूर्वं पितृकल्पे पुर्वमया ॥ विभ्राजस्त्वणुहं राज्ये स्थापयित्वा नरेश्वरः ९ आमंत्र्य पौरान् प्रीतात्मा ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च ॥ प्रायात्सरस्तपश्चतुर्थयत्र ते सहचारिणः १० सर्वे तन्निराहारो वायुभक्षो महातपाः ॥ त्यक्त्वा कामांस्तपस्तेपे सरसस्तस्य पार्श्वतः ११ तस्य संकल्प आसीच्च तेषामेकतरस्य वै ॥ पुत्रत्वं प्राप्य योगेन युज्येयमिति भारत १२

वलतुष्टये ॥ १ ॥ ते योगइति तेहं साऽपशोषयन् शोषितवंत इत्युत्तरेणान्वयः ॥ १ ॥ अडभावार्थः ॥ २ ॥ वपुषैव च चार नतु यानेन ॥ ३ ॥ अपश्यत् एकाग्र्यादिना बाह्यलक्षणेन योगधर्मात्मकान् ज्ञातवान् निर्वेदात् पक्षिष्वपि योगोस्ति मानुषेपि मयि नास्तीति विद्मामित्यात्मन्यैवास्ति न्यात् ॥ ४ ॥ अणुः सूक्ष्मान् अर्थान् हंति प्राप्नोति त्यणुहपदं निर्वर्त्तकं अणुर्मेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ पितृणां बर्हिषदां कन्यापीवरीनाम्नी ॥ ७ ॥ योगास्वयं योगवती ॥ ८ ॥ ९ ॥ यत्र तेहं साः ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्येति योगिनः पुत्रो योगवानेव भविष्यतीति भावः ॥ १२

॥ १३ ॥ तच्चसरोमानसारव्यम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वतंत्रःसप्तमोहंसःयःप्राक्पितृवर्तीयुक्तः ॥ १८ ॥ वाभ्रव्यवत्सौराजामात्यौतयोःश्रोत्रिययोःकुले ॥ १९ ॥
 पांचिकःसर्वजातिपुपंचमःकविः सैपांचालोऽभूत् अपरःषष्ठःखसृमःसकंडरीकोऽभूत् ॥ २० ॥ बह्वचःऋग्वेदी अध्वर्युः यजुर्वेदी ॥ २१ ॥ सर्वसत्वरुतज्ञः सर्वप्राणिभाषा
 भिज्ञः ॥ २२ ॥ पूर्वजातौरुतंश्राद्धतेनहेतुनाकोविदाआसन् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ लेभेब्रह्मदत्तज्ञतिशेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ शेषादिति आढ्यकुलेजन्मब्रह्मकोपजम्
 कृत्वाभिसंधितपसामहताससमन्वितः ॥ महातपाःसविभ्राजोविरराजांशुमानिव १३ ततोविभ्राजितंतेनवैभ्राजंनामतद्वनम् ॥ सरस्तच्चकु
 रुश्रेष्ठवैभ्राजमिति संज्ञितम् १४ यत्रतेशकुनाराजनृचत्वारोयोगधर्मिणः ॥ योगभ्रष्टास्त्रयश्चैवदेह्न्यासकृतोऽभवन् १५ कांपिल्येनगरेते
 तुब्रह्मदत्तपुरोगमाः ॥ जाताःसप्तमहात्मानःसर्वेविगतकल्मषाः १६ ज्ञानध्यानतपःपूजावेदवेदांगपारगाः ॥ स्मृतिमंतोत्रचत्वारस्त्रयस्तुपारि
 मोहिताः १७ स्वतंत्रस्त्वणुहाज्ज्ञेब्रह्मदत्तोमहायशाः ॥ यथाह्यासीत्पक्षिभावेसंकल्पःपूर्वचितितः ॥ ज्ञानध्यानतपःपूतोवेदवेदांगपारगः १८
 छिद्रदर्शीसुनेत्रश्चतथावाभ्रव्यवत्सयोः ॥ जातौश्रोत्रियदायादौवेदवेदांगपारगौ १९ सहायौब्रह्मदत्तस्यपूर्वजातिसहोषितौ ॥ पांचालःपां
 चिकश्चैवकंडरीकस्तथापरः २० पांचालोबह्वचस्त्वासीदाचार्यत्वंचकारह ॥ द्विवेदःकंडरीकस्तुछंदोगोऽध्वर्युरेवच २१ सर्वसत्वरुतज्ञस्तुरा
 जासीदणुहात्मजः ॥ पांचालकंडरीकाभ्यांतस्यसख्यमभूतदा २२ तेग्राम्यधर्माभिरताःकामस्यवशवर्तिनः ॥ पूर्वजातिकृतेनासन्धर्मका
 मार्थकोविदाः २३ अणुहस्तुनृपश्रेष्ठोब्रह्मदत्तमकल्मषम् ॥ राज्येभिषिच्ययोगात्मापरांगतिमवाप्तवान् २४ ब्रह्मदत्तस्यभार्यातुदेव
 लस्यात्मजाभवत् ॥ असितस्यहिदुर्धर्षासन्नतिर्नामनामतः २५ तामेकभावसंपन्नालेभेकन्यामनुत्तमाम् ॥ सन्नतिंसन्नतिमतिदेवला
 द्योगधर्मिणीम् २६ पंचमःपांचिकस्तत्रसप्तजातिपुभारत ॥ षष्ठस्तुकंडरीकोभूद्रह्मदत्तस्तुसप्तमः २७ शेषाविहंगमायेवैकांपिल्येसह
 चारिणः ॥ तेजाताःश्रोत्रियकुलेसुदरिद्रेसहोदराः २८ धृतिमान्सुमनाविद्वानृतत्वदर्शीचिनामतः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नाश्चत्वारश्छिद्रद
 र्शिनः २९ तेषांसंवित्तथोत्पन्नापूर्वजातिकृतातदा ॥ तेयोगनिरताःसिद्धाःप्रस्थिताःसर्वेएवहि ३० आमंन्यपितरंतातपितातानब्रवीत्
 दा ॥ अधर्मेषयुष्माकंयन्मांत्यक्त्वागमिष्यथ ३१

दरिद्रकुलेजन्मतुपुण्यप्राप्यमितिभावः ॥ २८ ॥ छिद्रदर्शिनःछिद्रमहापथंप्रतिगंतुमवकाशस्तद्दर्शिनः स्वसहचारिणांवाभोगासकिरूपंदूषणंपश्यंतः छिद्रंदूषणरंध्रयोरेतिमेदि
 नी ॥ २९ ॥ संविप्रस्थातुमैकमत्यम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥

पुत्रार्थान्वंशसंतानगयाश्राद्धादीन् ॥ ३२ ॥ वर्तयिष्यसिजीविष्यसि अस्माभिरुद्धृतस्यतवसंतानाद्यपेक्षानास्तीतिभावः ॥ ३३ ॥ इमंसप्तव्याधाइत्यादिवक्ष्यमाणंश्लोकद्वय
म् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ परानिर्वृतिमोक्षम् ॥ ३६ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ चतुर्विंशेयविभ्राजःप्राक्जन्मवासनावशात् ॥ ब्रह्म
दत्तसुतोजातोविष्वक्सेनइतीर्यते ॥ १ ॥ ब्रह्मेति यस्तेषांहंसानामन्यतमस्यपुत्रोभूत्वायोगेनयुज्येयमित्यकामयतसवैभ्राजोनामराजातेषांसप्तमस्यब्रह्मदत्तस्यतनयोऽजायतेत्यन्व

दारिद्र्यमनपाकृत्यपुत्रार्थंश्रैवपुष्कलान् ॥ शुश्रूषामप्रयुज्यैवकथंवैगंतुमंहथ ३२ तेतमूचुर्द्विजाःसर्वेपितरंपुनरेवच ॥ करिष्यामोवि
धानंतेयेनत्वंवर्तयिष्यसि ३३ इमंश्लोकमहार्थत्वंराजानंसहमंत्रिणम् ॥ श्रावयेथाःसमागम्यब्रह्मदत्तमकल्मषम् ३४ प्रीतात्मादा
स्यतिसतेग्रामान्भोगांश्चपुष्कलान् ॥ यथेप्सितांश्चसर्वार्थान्गच्छतातयथेप्सितम् ३५ एतावदुक्त्वातेसर्वेपूजयित्वाचतंगुरुम् ॥ यो
गधर्ममनुप्राप्यपरानिर्वृतिमाययुः ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणित्रयोविंशोऽध्यायः २३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
ब्रह्मदत्तस्यतनयःसवैभ्राजस्त्वजायत ॥ योगात्मातपसायुक्तोविष्वक्सेनइतिश्रुतः १ कदाचिद्ब्रह्मदत्तस्तुभार्ययासहितोवने ॥ विजहारप्र
हृष्टात्मायथाशच्याशचीपतिः २ ततःपिपीलिकरुतंसशुश्रावनराधिपः ॥ कामिनीकामिनस्तस्ययाचतःक्रोशतोभृशम् ३ श्रुत्वातुयाच्य
मानांतांक्रुद्धांसूक्ष्मांपिपीलिकाम् ॥ ब्रह्मदत्तोमहाहासमकस्मादेवचाहसत् ४ ततःसासंनतिर्दीनाव्रीडितेवाभवत्तदा ॥ निराहाराबहु
तिथंबभूववरवर्णिनी ५ प्रसाद्यमानाभर्त्रासातमुवाचशुचिस्मिता ॥ त्वयाचहसिताराजन्नाहंजीवितुमुत्सहे ६ सतत्कारणमाचरुयौन
चसाश्रद्धधातितत् ॥ उवाचचैनंकुपितानैषभावोस्तिमानुषे ७ कोवैपिपीलिकरुतंमानुषोवेत्तुमर्हति ॥ ऋतेदेवप्रसादाद्वापूर्वजातिकृतेन
वा ८ तपोबलेनवाराजन्विद्ययावानराधिप ॥ यद्येषवैप्रभावस्तेसर्वसत्त्वरुतज्ञता ९ यथाहमेतज्जानीयांतथाप्रत्याययस्वमाम् ॥ प्रा
णान्वापिपरित्यक्ष्येराजन्सत्येनतेशपे १० तत्स्यावचनंश्रुत्वामहिष्याःपरुषाक्षरम् ॥ सराजापरमापन्नोदेवश्रेष्ठमगात्ततः ११ शरण्यं
सर्वभूतेशंभक्त्यानारायणंहारिम् ॥ समाहितोनिराहारःषड्रात्रेणमहायशाः १२ ददर्शदर्शनेराजादेवंनारायणंप्रभुम् ॥ उवाचचैनंभ
गवान्सर्वभूतानुकंपकः १३ ब्रह्मदत्तप्रभातेत्वंकल्याणंसमवाप्स्यसि ॥ इत्युक्त्वाभगवान्देवस्तत्रैवांतरधीयत १४

यः ॥ १ ॥ एतदेवव्याकरोति कदाचिदित्यादिना ॥ २ ॥ पिपीलिकस्यरुतंशब्दम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ व्रीडितेवनतुव्रीडितास्वयंयोगाचार्यसुतात्वात् बहुतिथंबहुकालमितिशेषः
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विद्ययायोगबलेन ॥ ९ ॥ मांप्रत्याययस्वममप्रतीतिमुत्पादय ॥ १० ॥ परंअत्यंतंआपन्नःआपन्नस्तोऽभूत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ अंतरमवसरम् ॥ १६ ॥ सरःस्नातः सरसिस्नातः ॥ १७ ॥ बाधव्यःपांचालः ॥ १८ ॥ इदमंतरमित्येवअयमवसरइतिमत्वा ॥ १९ ॥ २० ॥ तेइतितेपांमध्येऽभिजाताः
कुलीनाश्चत्वरोवयमितिशेषः यूयत्रयइतिशेषः अवसीदथयोगाद्भष्टतयाविशीर्णाःस्थ ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वस्तरश्मिप्रतोदौतावित्यत्रसमुदायिधर्मेणसमुदायोविशेष्यते तक्रंपिबं
तावित्यत्रपिबदापिबदसमुदायेपिवंतावितिवत् छत्रिणोगच्छंतीत्यत्रछत्र्यछत्रिसमुदायेवाल्लिगसमावायाच्छत्रिणइतिविशेषणंतद्वत् एवंपतितव्यजनावित्यपि ॥ २३ ॥ प्रत्यागच्छत्

चतुर्णांतुपितायोसौब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ श्लोकंसोधीत्यपुत्रेभ्यःकृतकृत्यइवाभवत् १५ सराजानमथान्विच्छन्सहमंत्रिणमच्युतम्
नददर्शांतरंकिंचित्श्लोकंश्रावयितुंतदा १६ अथराजासरःस्नातोलब्धवानारायणाद्वरम् ॥ प्रविवेशपुरींप्रीतोऽथमारुह्यकांचनम् १७ त
स्यरश्मीन्प्रत्यगृह्णात्कंडरीकोद्विजर्षभः ॥ चामरंव्यजनंचापिबाध्नव्यःसमवाक्षिपत् १८ इदमंतरमित्येवततःसब्राह्मणस्तदा ॥ श्राव
यामासराजानंश्लोकंतंसचिवौचतौ १९ सप्तव्याधादशार्णेषुमृगाःकालंजरेगिरौ ॥ चक्रवाकाःशरद्वीपेहंसाःसरसिमानसे २० तेभिजा
ताःकुरुक्षेत्रेब्राह्मणावेदपारगाः ॥ प्रस्थितादीर्घमध्वानंयूयंकिमवसीदथ २१ तच्छ्रुत्वामोहमगमद्ब्रह्मदत्तोऽनराधिपः ॥ सचिव
श्चास्यपांचाल्यःकंडरीकश्चभारत २२ स्वस्तरश्मिप्रतोदौतौपातितव्यंजनावुभौ ॥ दृष्ट्वाबभूवुरस्वस्थाःपौराश्चमुहदस्तथा २३ मु
हूर्तमेवराजाससहताभ्यांरथेस्थितः ॥ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांप्रत्यागच्छदरिंदमः २४ ततस्तेतत्सरःस्मृत्वायोगंतमुपलभ्यच ॥ ब्रा
ह्मणंविपुलैरथैर्भोगैश्चसमयोजयन् २५ अभिपिच्यस्वराज्येतुविष्वक्सेनमरिंदमम् ॥ जगामब्रह्मदत्तोऽथसदारोवनमेवह २६ अथैनं
सन्नतिर्धारादेवलस्यसुतातदा ॥ उवाचपरमप्रीतायोगाद्वनगतंनृपम् २७ जानंत्यातेमहाराजपिपीलिकरुतज्ञताम् ॥ चोदितः
क्रोधमुद्दिश्यसक्तःकामेषुवैमया २८ इतोवयंगमिष्यामोगतिमिष्टामनुत्तमाम् ॥ तवचांतर्हितोयोगस्ततःसंस्मारितोमया २९ स
राजापरमप्रीतःपत्न्याःश्रुत्वावचस्तदा ॥ प्राप्ययोगंबलादेवगतिंप्रापसुदुर्लभाम् ३० कंडरीकोपिधर्मात्मासांख्ययोगमनुत्तमम् ॥ प्रा
प्ययोगगतिःसिद्धोविशुद्धस्तेनकर्मणा ३१

पुरमितिशेषः ॥ २४ ॥ तंयोगंपूर्वजन्मनिअभ्यस्तम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथैनमिति यागुरोर्दोग्रीकौशिकदायादैःपित्रर्थप्रयुक्तासैवभार्यारूपेणराजानमेत्ययोगंसंस्मारितवतंप्रत्युपक्र
रायेति केचित्पौराणिकीकथामाचक्षते योगाद्वेतोः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सांख्यंप्राप्ययोगमतिः योगनिष्ठः पाठांतरे सांख्यंयोगगतिंचप्राप्येत्यन्वयः ॥ ३१ ॥

कर्मवैदिकप्रसिद्धप्रणीयविरच्यशिक्षावर्णानांस्थानकरणप्रयत्नपूर्वकमुच्चारणसंप्रदायम् ॥ ३२ ॥ एतत्श्राद्धमाहात्म्यम् ॥ ३३ ॥ तेषांवाग्दुष्टादीनाम् ॥ ३४ ॥ परिवर्तति
सर्वभावेनतिष्ठति ॥ ३५ ॥ तेनैवहृदियोगावस्थानेन ॥ ३६ ॥ एवमितिश्राद्धस्यफलंपितृणांनृमिः साचसोमाप्यायनद्वाराभवाति तदेतदेवानामन्तर्देवाभक्षयंतीतिसोमस्यदे
वान्नत्वश्रवणात्देवभावंगताःपितरः साक्षादेवसोमंपिबन्तीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ येतुभूमौसंतितेपिसोमद्वारैवतृप्यन्तीत्याह सोमोहीति भूमिस्थान्पितृन्दिव्यौषध्यादिद्वारासोमस्तर्प
यतीत्यर्थः एतेन अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठतइतिस्मृतेः ब्रह्मणाग्नौस्मातांग्नीश्रौताग्नीवापितृनुद्दिश्ययद्दुतंतदादित्यंगच्छति आदित्यस्यसुषुम्नाख्येनराश्मिनासोमस्याप्या
यनंभवति ततःपितृणांनृमिरितिसर्वेषांपूर्वत्वादादित्यएवश्राद्धदेवोमुख्यइत्युत्तरपूर्वरुतस्यकथं वैश्राद्धदेवत्वमादित्यस्यविवस्वतइतिप्रश्नस्यनिगूढमितिदेक् ॥ ३८ ॥ इतिहरिवं

क्रमंप्रणीयपांचाल्यःशिक्षांचोत्पाद्यकेवलाम् ॥ योगाचार्यगतिंप्रापयशश्चाध्यमहातपाः ३२ एवमेतत्पुरावृत्तंममप्रत्यक्षमच्युत ॥
तद्वारयस्वगांगेयश्रेयसायोक्ष्यसेततः ३३ येचान्येधारयिष्यन्तितेषांचरितमुत्तमम् ॥ तिर्यग्योनिषुतेजातुनगमिष्यन्तिकर्हिचित् ३४
श्रुत्वाचेदमुपाख्यानंमहार्थंमहतांगतिम् ॥ योगधर्मोहृदिसदापरिवर्ततिभारत ३५ सतेनैवानुबंधेनकदाचिल्लभतेशमम् ॥ ततोयोग
गतिंयातिशुद्धांतांभुविदुर्लभाम् ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमेतत्पुरागीतंमार्कण्डेयेनधीमता ॥ श्राद्धस्यफलमुद्दिश्यसोमस्याप्या
यनायवै ३७ सोमोहिभगवान्देवलोकस्याप्यायनंपरम् ॥ वृष्णिवंशप्रसंगेनतस्यवंशंनिबोधमे ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह
रिवंशेहोपर्वणिर्पितृकल्पसमाप्तिर्नामचतुर्विंशोऽध्यायः २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पितासोमस्यवरैराजन्जज्ञेऽत्रिभंगवान्ऋषिः ॥ ब्रह्म
णोमानसात्पूर्वंप्रजासर्गंविधित्सतः १ तत्रात्रिःसर्वभूतानांतस्थौस्वतनयैर्युतः ॥ कर्मणामनसावाचाशुभान्येवचचारसः २ आर्हस्रः
सर्वभूतेषुधर्मात्मासंशितव्रतः ॥ काष्ठकुड्यशिलाभूतऊर्ध्वबाहुर्महाद्युतिः ३ अनुत्तरंनामतपोयेनतप्तंमहत्पुरा ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणिदि
व्यानीतिहिनःश्रुतम् ४ तत्रोर्ध्वरेतसस्तस्यस्थितस्यानिमिषस्यह ॥ सोमत्वंतनुरापेदेमहासत्त्वस्यभारत ५

शेटीकायांचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ पंचविंशेतथाध्यायेसोमस्यावेःसमुद्भवः ॥ तस्यापत्यसमुत्पत्तिस्तस्मादंशश्चकोत्यते ॥ १ ॥ पिता मानसात् संकल्पात्
विधित्सतः विधातुमिच्छतः ॥ १ ॥ तत्रप्रजासर्गेतस्थौनिष्ठवानभूत् अतएवसोमिः भूतानांशुभान्येवस्वतनयैःसह कर्मादिनाआचचार ॥ २ ॥ काष्ठादिवान्निश्रेष्ठः ॥ ३ ॥
अनुत्तरंनाममौनारव्यंसर्वेन्द्रियनिग्रहरूपम् ॥ ४ ॥ अनिमिषस्यनिमेषराहितस्येत्यनेनसूयादिवाद्यज्योतीराश्मिषुधारणातस्याःबलसाध्यत्वंसोमवत्शुक्लभास्वरूपत्वंकाटभृगन्याये
नध्येयसारूप्यंप्राप्तइत्यर्थः महासत्त्वस्येत्यनेनतापकस्यरजसोऽभावात्प्रातप्रकाशतेजोरूपत्वंदर्शितंतन्वाः ॥ ५ ॥

भावितात्मनः शुद्धशांतप्रकाशशुक्लभास्वरूपेण तेजसारं जितशरीरस्य नेत्राभ्यां नेत्रतः सोमत्वं उक्तरूपं तेजः ऊर्ध्वमाचक्रमे तत्र प्रकारमाह वारीतिवारिजलं भूत्वा मुस्तावेति ॥ ९ ॥
 देव्यो दिग्देवताः न च समशक्नुवन् धारयितुम् ॥ ७ ॥ ताभ्यः सकाशात् सर्वभावनः औषध्यादिद्वारेण सर्वेषामप्यायनकरः ॥ ८ ॥ ताभिः ताभ्यः सहैव युगपदेव ॥ ९ ॥ पतितं
 लतारूपेण स्थितं आलोक्य ॥ १० ॥ रथस्वरूपमाह सहीति वेदमयः वेदैर्दासभिरिनिर्मितः धर्मो विद्यदादिः तत्स्वरूपो धर्मात्मा सत्यं ब्रह्म संगृह्यते ज्ञानेन आत्मसा-
 क्तियत इति सत्यसंग्रहः वाजिस्थानीयामंत्राः ॥ ११ ॥ परमात्मानि विष्णुरूपे अतएव यागे सोमं रथेनानीय तस्य आतिथ्यार्थं वैष्णवीमिष्टिनिर्वपंति याज्ञिकाः ॥ १२ ॥ ऋग्भिरित्यनेनैव त-

ऊर्ध्वमाचक्रमे तस्य सोमत्वं भावितात्मनः ॥ नेत्राभ्यां वारिसुस्त्रावदशधा द्योतयद्दिशः ६ तं गभं विधिना हृष्टा दशदेव्यो दधुस्तदा ॥ समे-
 त्य धारयायामासुर्न च तास्स समशक्नुवन् ७ सताभ्यः सहैवार्थदिग्भ्यो गभः प्रभान्वितः ॥ पपात भासयँल्लोकान् शीतांशुः सर्वभावनः ८
 यदानधारणे शक्तास्तस्य भर्गस्य तादिशः ॥ ततस्ताभिः सहैवाशुनिपपातवसुंधराम् ९ पतितं सोममालोक्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ रथ-
 मारोपयामास लोकानां हितकाम्यया १० सहिवेदमयस्तात धर्मात्मा सत्यसंग्रहः ॥ युक्तो वाजिसहस्रेण सितेनेति हि नः श्रुतम् ११ त-
 स्मिन्निपतिते देवाः पुत्रेऽत्रेः परमात्मानि ॥ तुष्टुवर्ब्रह्मणः पुत्रा मानसाः सप्त ये श्रुताः १२ तथैवांगिरसस्तत्र भूगुरेवात्मजैः सह ॥ ऋग्भिर्य-
 जुर्भिर्बहुलैरथवांगिरसैरपि १३ तस्य संस्तूयमानस्य तेजः सोमस्य भास्वतः ॥ आप्याय्यमानं लोकां स्त्रीन् भासयामास सर्वशः १४
 स तेन रथमुख्येन सागरांतां वसुंधराम् ॥ त्रिःसप्तकृत्वोऽतियशाश्चकाराभिप्रदक्षिणम् १५ तस्य यत्च्यावितं तेजः पृथिवीमन्वपद्यत ॥
 औषध्यस्ताः समुद्रूतास्तेजसा प्रज्वलंत्युत १६ ताभिर्द्वार्यास्त्रयो लोकाः प्रजाश्चैव चतुर्विधाः ॥ पोष्टा हि भगवान्सोमो जगतो जगतीपते १७
 सलब्धते जा भगवान्संस्तवैस्तैश्च कर्माभिः ॥ तपस्तेपे महाभाग पद्मानां दशतीर्दश १८ हिरण्यवर्णाया देव्यो धारयन्त्यात्मना जगत् ॥
 निधिस्तासामभूद्देवः प्रख्यातः स्वेन कर्मणा १९

दारूढानि सामान्यपिलक्ष्यंते बहुलैर्बहुभिः ॥ १३ ॥ आप्यायमानं अंशुरंशुष्टे देवसोमाप्यायतामिति मंत्रेण ऋत्विग्भिः पुष्टीक्रियामाणं तेजो दिवि मंडलरूपेण स्थित्वा सर्वलोकानवभा-
 सयति ॥ १४ ॥ सः ब्रह्मा तेन सोमवतारथमुख्येन ॥ १५ ॥ तस्य सोमस्य च्यावितं रथवेगेन क्षारितं ॥ १६ ॥ त्रयो देवाः पितृभूतलोकाः चत्वारो नरपशुपाक्षिसरिसृपाः भूरादयो जरायुजा-
 दयश्चेत्यन्ये ॥ १७ ॥ यथा दशवारमावृत्तानवनवतिरेवं दशगुणिताः दशदशतिः तेन दशतिशब्दः षष्टिसप्ततिवत् शतवाची तेन सहस्रं पद्मानां वत्सराणामित्यर्थः ॥ १८ ॥ हिरण्यव-
 र्णाः रजतवत्शुक्लः हिरण्यं स्वर्णरूप्ययो रिति विश्वः तासामपां निधिराश्रयः अतएव माणिद्वारा चंद्रो जलं क्षरति सूर्यइवाग्निम् तेन यथा कौभासां निधिरिव चंद्रोऽपां निधिः ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ राजराज्येनसाम्राज्यविधानेन ॥ २१ ॥ इंदोःभार्याइतिशेषः ॥ २२ ॥ सोमवतांपितृणांवरः पतिः सोमःसुधांशुकर्पूरकुबेरपितृदैवतेइतिविश्वः सहस्रशतंलक्षंगावोदक्षिणा
यस्मिन् ॥ २३ ॥ हिरण्यगर्भःअंगिराःतस्यारण्यकेसूत्रावतारत्वावगमात् हिरण्यगर्भत्वं ब्रह्मावसिष्ठश्चतुर्मुखोवा ॥ २४ ॥ सदस्यःउपद्रष्टासप्तदशऋत्विक्सदृश्यंसप्तदशंकौपीत
किनःसमामनंतिसकमेणामुपद्रष्टाभवतोतिगृह्यात् ॥ २५ ॥ सदस्येभ्यःसभ्येभ्यः ॥ २६ ॥ सिनिःसिनीवालो खंडपर्वणिपापूर्वामावास्यासासिनीवालीयाउत्तरासाकुट्टः तत्सा
हचर्यात्तद्युतिपुष्टीअपिपूर्वोत्तरपौर्णमास्यौ सिषेविरितिमतिशेषःअश्विन्यादयस्तुपर्यायेणैवसेवंतइतिभावः ॥ २७ ॥ प्राप्य ताभिःसहेतिशेषः अन्यथातत्कीर्तनवैयर्थ्यापत्तिः
अतएवस्वमूर्यासिहदशधादशभिःप्रकारैर्दिशोदशभासयन्नित्युक्तम् ॥ २८ ॥ विवभ्रामेष्वर्थमदेनविनयात्चलिता अनयेनअनीत्या आहताताडिता ॥ २९ ॥ अनयमेवा

ततस्तस्मैददौराज्यंब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ बीजौषधीनांविप्राणामपांचजनमेजय २० सोमिषिक्तोमहाराजराजराज्येनराजराट् ॥ लोकांस्त्रीभासयामासस्व
भासाभास्वातांवरः २१ सप्तविंशतिर्मिंदोस्तुदाक्षायिण्योमहाव्रताः ॥ ददौप्राचेतसोदक्षोनक्षत्राणीतियाविदुः २२ सत्प्राप्यमहद्राज्यंसोमःसोमवतां
वरः ॥ समाजहेराजसूर्यंसहस्रशतदक्षिणम् २३ होतास्यभगवानत्रिरध्वर्युर्भगवान्भृगुः ॥ हिरण्यगर्भश्चोद्राताब्रह्माब्रह्मत्वमेयिवान् २४ सदस्यस्तत्रभ
गवान्हरिर्नारायणःस्वयम् ॥ सनत्कुमारप्रमुखैराद्यैर्ब्रह्मर्षिभिर्दत्तः २५ दक्षिणामददात्सोमस्त्रिंलोकानितिनःश्रुतम् ॥ तेभ्योब्रह्मर्षिमुख्येभ्यःसदस्येभ्य
श्चभारत २६ तंसिनिश्चुकुहूश्चैवद्युतिःपुष्टिःप्रभावसुः ॥ कीर्त्तिर्धृतिश्चलक्ष्मीश्चनवदेव्यःसिषेविर २७ प्राप्यावभृथमव्यग्रःसर्वदेवर्षिपूजितः ॥ विरराजाधिरा
जेंद्रोदशधाभासयन्नदिशः २८ तस्यतत्प्राप्यदुष्प्राप्यमैश्वर्यंमुनिसत्कृतम् ॥ विवभ्राममतिस्तातविनयादनयाहता २९ बृहस्पतेःसवैभार्यातारांनामयश
स्विनीम् ॥ जहास्तरसासर्वानवमयांगिरःसुतान् ३० सयाच्यमानोदेवैश्चतथादेवर्षिभिःसह ॥ नैवध्यसर्जयत्तारांतस्माआंगिरसेतदा ॥ ससंरब्धस्तत
स्तस्मिन्देवाचार्योबृहस्पतिः ३१ उशनास्तस्यजग्राहपार्ष्णिमांगिरसस्तदा ॥ सहिशिष्योमहातेजाःपितुःपूर्वोबृहस्पतेः ३२ तेनस्नेहेनभगवान्हरुदस्तस्य
बृहस्पतेः ॥ पार्ष्णिग्राहोभवद्देवःप्रगृह्याजगवंधनुः ३३ तेनब्रह्मशिरोनामपरमास्त्रंमहात्मना ॥ उद्दिश्यदैत्यानुत्सृष्टयेनैषांनाशितंयशः ३४

ह बृहस्पतेरिति ॥ ३० ॥ व्यसर्जयत्तद्वान् तस्मिन्सोमेबृहस्पतिःसंरब्धोयुद्धाद्योद्युक्तोऽभूत् सार्द्धश्लोकः ॥ ३१ ॥ उशनेति तस्याकार्यकारित्वादसुरत्वंप्राप्तस्यसोमस्यदैत्य
गुरुत्वादुशनाः शुक्रःपार्ष्णिजग्राह तदाह तस्मिन्नेवकालेआंगिरसोंगिरसःशिष्योरुद्रःबृहस्पतेःपार्ष्णिग्राहोभूदितिद्वयोःसंबंधः तत्रहेतुःसहोति सरुद्रोबृहस्पतेःपितुःअंगिरसःशिष्यः
॥ ३२ ॥ तेनगुरुपुत्रस्नेहेनेति आजगवंअजस्यगोश्वशृंगाभ्यांनिर्मिमत् अजस्यरुद्रस्यगौःवृषभःनंदीतेनशिवसारूप्यंप्राप्ययोगात्कामरूपत्वंचप्राप्यत्पूर्वस्वशरीरमुत्सृष्टंतस्यशृ
गाज्जातंआजगवमितिवा ॥ ३३ ॥ तेनरुद्रेणएषादैत्यानां ॥ ३४ ॥

तारकामयंतरानिमित्तत्वात्प्रधानं ॥ ३५ ॥ शिष्टाधर्मपराः देवाः बृहस्पतिपक्षोयाः तुषः दोषकंचुकंसंजातयेपातिगुरुदारहर्तुः सोमस्यपक्षपातिनस्तुषितादेवाः ॥ ३६ ॥ ददौ प्रत्यर्पयत् ॥ ३७ ॥ अंतःप्रसवांगर्भवतीम् ॥ ३८ ॥ अयो नौ अस्थाने तदेवाह इपोकेति दस्युहंतमं अतिशयेन दस्यूनां हंतारम् ॥ ३९ ॥ आक्षिपत्स्वतेजसातिरश्वकार ॥ ४० ॥ ४१ ॥ पप्रच्छ मातरं विना ब्रह्मापि गर्भस्य धातारं न वेदेति भावः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ धाता गर्भस्याधायकः तत एव प्रजायाः पतिः रेतःसिंचः पुत्रो नक्षत्रपतेरिति भावः तथा च श्रुतिः जनयितुः

तत्र तद्युद्धमभवत्प्रख्यातं तारकामयम् ॥ देवानां दानवानां च लोकक्षयकरं महत् ३५ तत्र शिष्टास्तु ये देवास्तुषिताश्चैव भारत ॥ ब्रह्माणं शरणं जग्मुर्गादिदेवं स नातनं ३६ ततो निवार्योशनसं रुद्रं ज्येष्ठं च शंकरम् ॥ ददावं गिरसे तारां स्वयमेवापिता महः ३७ तामंतःप्रसवांश्च दद्यात्तारां प्राह बृहस्पतिः ॥ मदीयायां न ते यो नौ गर्भो धार्यः कथंचन ३८ अयो नाबुत्सृजत्तं सा कुमारं दस्युहंतमम् ॥ इषीकास्तं बमासाद्य च्वलंतमिव पावकम् ३९ जातमात्रः स भगवान् देवानामाक्षिपद्गुः ॥ ततः संशयमापन्ना इमामकथयन्सुराः ४० सत्यं ब्रूहि सुतः कस्य सोमस्याथ बृहस्पतेः ॥ पृच्छ च मानाय दादेवैर्नाहसासाध्वसाधुवा ४१ तदा तां शमुमारब्धः कुमारो दस्युहंतमः ॥ तं निवार्य ततो ब्रह्मा तारां पप्रच्छ संशयम् ४२ तदत्र तथ्यं तद्ब्रूहि तारे कस्य सुतस्त्वयम् ॥ सा प्रांजलि रूपा चेदं ब्रह्माणं वरदं प्रभुम् ४३ सोमस्येति महात्मानं कुमारं दस्युहंतमम् ॥ ततस्तं मूर्ध्न्युपाग्राय सोमो धाता प्रजापतिः ४४ बुध इत्यकरोन्नाम तस्य पुत्रस्य धीमतः ॥ प्रतिकूलं च गगने समभ्युत्तिष्ठते बुधः ४५ उत्पादयामास ततः पुत्रं वैराज पुत्रिका ॥ तस्यापत्यं महाराजो बभूवैलः पुरुरवाः ४६ उर्वश्यां जज्ञिरे यस्य पुत्राः सप्त महात्मनः ॥ प्रसह्यर्षितस्तत्र सोमो वैराज यक्ष्मणा ४७ ततो यक्ष्माभिभूतस्तु सोमः प्रक्षीणमंडलः ॥ जगाम शरणार्थी यपितरं सोऽत्र मेव तु ४८ तस्य तत्तापशमनं च कारात्रिर्महातपाः ॥ सराज यक्ष्मणामुक्तः श्रिया जज्वाल सर्वतः ४९ एवं सोमस्य वैजन्मकीर्तितं कीर्तिर्वर्धनम् ॥ वंशमस्य महाराज कीर्त्यमानं च मे शृणु ५० धन्यमारोग्यमायुष्यं पुण्यं संकल्पसाधनम् ॥ सोमस्य जन्मश्रुत्वेव पापेभ्यो विप्रमुच्यते ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि पंचविंशोऽध्यायः २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ बुधस्य तु महाराज विद्वान् पुत्रः पुरुरवाः ॥ तेजस्वी दानशीलश्च यज्वा विपुलदक्षिणः १ ब्रह्मवादी पराक्रांतः शत्रुभिर्युधिदुर्जयः ॥ अहर्ता चाग्निहोत्रस्य यज्ञानां च महीपतिः २

पुत्रो भवति सांपराये मोघं वेत्ता कुस्तेतंतु मेतमिति ॥ ४४ ॥ सूर्यो दयेऽर्कसां निध्यात्प्रायेणास्तंगत एव भवति यदा तूदेति तदा उत्पातं जनयतीत्याह प्रतीति ॥ ४५ ॥ ततः बुधात् वैराजो मनुस्तस्य पुत्रिका इला ॥ ४६ ॥ यस्य पुरुरवसः तत्र औद्धत्ये निमित्ते सति ॥ ४७ ॥ प्रक्षीणमंडलः अल्पपरिधिः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इति हरिवंशे टीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ पट्टिशे वप्यते वंशः पुरुरवस एव च ॥ उर्वश्यामथ संप्राप्ते स्त्रेताग्नेर्भुवि दुर्लभा ॥ १ ॥ बुधस्यति ॥ १ ॥ शत्रुभिर्दुर्जय इति संबंधः ॥ २ ॥

काम्यः कामनीयः ॥ ३ ॥ मानंदेवभोग्याहंकथंमानुपंगच्छेयमितिगर्वम् ॥ ४ ॥ तयेति दशादिसंख्याष्टकंक्रमात् उत्तरस्थेनचैत्रथादिस्थानाष्टकेनान्वेति ॥ ५ ॥ विशालायां
वदर्या ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ दिविस्वर्गेजाताः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ घृतमात्राघृतस्यलेशः एकंकालंसकृदित्यर्थः घृतस्यस्तोकंसकृदह्नाश्रामा

सत्यवादीपुण्यमतिःकाम्यःसंवृतमैथुनः ॥ अतीवत्रिषुलोकेषुयशसाऽप्रतिमःसदा ३ तंब्रह्मवादिनंक्षांतंधर्मज्ञंसत्यवादिनम् ॥ उर्वशीवरयामासहित्वामानं
यशस्विनी ४ तयासहावसद्राजावर्षाणिदशपंचच ॥ पंचषट्मसत्राष्टौचदशचाष्टौचभारत ५ वनेचैत्ररथेरम्येतथामंदाकिनीतटे ॥ अलकायांविशालायां
नंदमेचवनोत्तमे ६ उत्तरान्सकुरुन्प्राप्यमनोरथफलहुमान् ॥ गंधमादनपादेषुमेरुपृष्ठेतथोत्तरे ७ एतेषुवनमुख्येषुसुरैराचरितेषुच ॥ उर्वश्यासहितोराजारे
मेपरमयामुदा ८ देशेषुण्यतमेचैवमहर्षिभिरभिपुते ॥ राज्यंचकारयामासप्रयागेष्टथिवीपतिः ९ तस्यपुत्राबभूवुरतेसप्तदेवसुतोपमाः ॥ दिविजातामहा
त्मानआयुर्धीमानमावसुः १० विश्वायुश्चैवधर्मात्माश्रुतायुश्चतथापरः ॥ दृढायुश्चवनायुश्चशतायुश्चोर्वशीसुताः ११ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥
मांधर्वीचोर्वशीदेवीराजानंमानुषंकथम् ॥ देवानुत्सृज्यसंप्राप्तातन्नोब्रूहिबहुश्रुत १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ब्रह्मशापाभिभूतासामानुषंसमपद्यत ॥ ऐलं
तुसावरारोहासमयात्समुपस्थिता १३ आत्मनःशापमोक्षार्थंसमयंसाचकारह ॥ अनग्नदर्शनंचैवसकामायांचमैथुनम् १४ द्वौमेवौशयनाभ्याशेसदाबद्धौ
चतिष्ठतः ॥ घृतमात्रातथाहारःकालमेकंतुपार्थिव १५ यद्येषसमयोराजन्थावत्कालंचतेदृढः ॥ तावत्कालंतुवत्स्यामित्वत्तःसमयएषनः १६ तस्यास्तं
समयंसर्वेसराजासमपालयत् ॥ एवंसावसतेतत्रपुरुवरसिआमिनी १७ वर्षाण्येकोनषष्टिस्तुतत्सक्ताशापमोहिता ॥ उर्वश्यांमानुषस्थायांगंधर्वाश्चितया
न्विताः १८ ॥ गंधर्वाऊचुः ॥ चिंतयध्वंमहाआगायथासातुवरांगना ॥ समागच्छेत्पुनर्देवानुर्वशीस्वर्गभूषणम् १९ ततोविश्वावसुर्नामतत्राहवदतांवरः ॥
मयातुसमयस्ताभ्यांक्रियमाणःश्रुतःपुरा २० व्युक्रांतसमयंसावैराजानंत्यक्ष्यतेयथा ॥ तदहंवैदम्यशेषेणयथाभेत्स्यत्यसौनृपः २१ ससहायोगमिष्या
मियुष्माकंकार्यसिद्धये ॥ एवमुक्त्वागतस्तत्रप्रतिष्ठानंमहायशाः २२ निशायामथचागम्यमेषमेकंजहारसः ॥ मातृवद्वर्त्ततेसातुमेषयोश्चारुहासिनी ॥
२३ गंधर्वागमनंश्रुत्वाशापांतंचयशस्विनी ॥ राजानमब्रवीत्तत्रपुत्रोमेऽहियतेतिसा २४

तिलिगात् ॥ १५ ॥ त्वत्तःत्वयि ॥ १६ ॥ १७ ॥ एकोनषष्टिपूर्वोक्तदशादिसंख्यानांसंकलनात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ भेत्स्यतिसमयम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

अहियतहतः एवमुक्तितिसंबंधः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ जायया प्रधावितः ॥ २७ ॥ पदंगतिचिह्नम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ उरणौमेषौ गृह्यगृहीत्वा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ हैमवत्यांहैमानिसौवर्णानिपद्मादीनितद्र
त्याम् हैमवतीसंज्ञायामितिवा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ समाविग्नाः पुनर्स्वशागिमनशंकया ह्येजायेमनसातिष्ठधोरेइतिसक्तादिमर्थतः पठति जायेइति ह्येइत्यस्यव्याख्या

एवमुक्तोविनिश्चित्यनग्नौनैवोदतिष्ठत ॥ नग्नमांद्रक्ष्यतेदेवीसमयोवितथोभवेत् २५ ततोभूयस्तुगंधर्वाद्वितीयमेषमाददुः ॥ द्वितीयेतुहृतेमेषेएलंदेव्यब्रवी
दिदम् २६ पुत्रोमेपहतोराजन्ननाथायाइवप्रभो ॥ एवमुक्तस्तथोत्थायनग्नोराजाप्रधावितः २७ मेषयोःपदमन्विच्छन्नगंधर्वैर्विद्युदप्यथ ॥ उत्पादितासुम
हतीययातद्रवनमहत् २८ प्रकाशितंवैसहसाततोन्नमवैक्षत ॥ नग्नं दृष्ट्वातिरोभूतासाप्सराकामरूपिणी २९ उत्सृष्टावुरणौदृष्ट्वा राजागृह्यागतो गृहे ॥ अ
पश्यन्नुर्वशीतत्रविललापसुदुःखितः ३० चचारपृथिवीं सवामार्गमाणइतस्ततः ॥ अथापश्यत्सतारांजाकुरुक्षेत्रेमहाबलः ३१ प्लक्षतीर्थेषुष्करिण्यांहैमव
त्यांसमाप्नुताम् ॥ क्रीडंतीमप्सरोभिश्चपंचभिः सहशोभनाम् ३२ तां क्रीडंतीततोदृष्ट्वा विललापसुदुःखितः ॥ साचापितत्रतंदृष्ट्वा राजानमविदूरतः ३३ उ
र्वशीताः सखीः प्राहसन्पुरुषोत्तमः ॥ यस्मिन्नहमवात्संवैदर्शयामासतन्वृषम् ३४ समाविग्नास्तुताः सर्वाः पुनरेवनराधिप ॥ जायेहतिष्ठमनसावोरेवचसि
तिष्ठह ३५ एवमादीनि सूक्तानि परस्परमभाषत ॥ उर्वशीचाब्रवीदैलंसगर्भाहंतव्याप्रभो ३६ संवत्सरात्कुमारास्तेभविष्यंतिनसंशयः ॥ निशामेकांच
नृपतेनिवत्स्यसिमयासह ३७ हृतोजगामराजाथस्वपुरंतुमहायशाः ॥ गतेसंवत्सरेभूय उर्वशीपुनरागमत् ३८ उषितश्चतयासाद्वैष्णवमहायशाः ॥
उर्वश्यथाब्रवीदैलंगंधर्वावरदास्तव ३९ तान् वृणीष्वमहाराज ब्रूहिचैनान्स्त्वमेवाहि ॥ वृणीष्वसमतां राजन्गंधर्वाणामहात्मनाम् ४० तथेत्युक्त्वावरंवब्रे
गंधर्वाश्चतथास्त्विति ॥ पूरयित्वाग्निनास्थालीं गंधर्वाश्चतमब्रुवन् ४१ अनेनेष्टाचलोकात्रः प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥ तानादाय कुमारांस्तु नगरायोपचक्रमे ॥
४२ निक्षिप्याग्निमरण्येतु सपुत्रस्तु गृहं ययौ ॥ सत्रेताग्निं तुनापश्यदश्वत्थंतत्र दृष्टवान् ४३ शमीजातंतुतंदृष्ट्वा अश्वत्थं विस्मितस्तदा ॥ गंधर्वेभ्यस्तदाशं
सदग्निनाशंततस्तुसः ४४

नंवचसीति ह्येतिष्ठतिसंबंधात् जायेइत्यस्याः संबुद्धेः पादादिस्थत्वादाद्युदात्तत्वम् ॥ ३५ ॥ सगर्भाहमित्युपगमनानर्हत्वमुक्तम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ समतां
सारूप्यं सारलोक्ष्यवा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ निक्षिप्येत्यनेन पुत्रान् अग्निं सह पुरं प्रवेशयेदिति दर्शितम् सः त्रेताग्निग्रामाद्ब्रूहिः प्राङ्निहितम् तत्र गत्वा स्वस्थानेनापश्यत्
अपितु अश्वत्थं दृष्टवान् तत्राग्निस्थाने अभ्येत्याग्निमित्यपि पठंति ॥ ४३ ॥ तं अश्वत्थं शमीजातं शमीगर्भोत्पन्नं नाशं दर्शनम् नाशतस्तुसः ॥ ४४ ॥

अरणीमंथनेनाग्न्युत्पादनार्थकाष्ठद्वयंततोऽश्वत्थात्तद्वाह्यमितिसमादिशत् ॥ ४५ ॥ तेषां गंधर्वाणाम् ॥ ४६ ॥ त्रेतात्रित्ववैशिष्ट्यम् गुणार्पः पृषोदरादित्वाद्वाविकारः अग्नित्रयं अकल्पयदित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिहरिवंशेष्टोकायां पट्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ४९ ॥ उच्यतेमावसेर्विशः सप्तविंशेप्रधानतः ॥ द्वितीयस्यैलपुत्रस्यसूच्यादिन्यायतः क्रमात् ॥ १ ॥ ऐलेति ॥ १ ॥ अथनग्नजिदितिद्वितीयः पुत्रः ॥ २ ॥ विदुषः पुत्रः सुहोत्रः ॥ ३ ॥ महत्सत्रम् अन्नदानं यत्र तं मखं सर्वमेधसंज्ञम् ॥ ४ ॥ पतिलो

श्रुत्वा तमर्थमखिलमरणीं तु समादिशत् ॥ अश्वत्थादरणीं कृत्वा मथित्वाग्निं यथाविधि ॥ मथित्वाग्निं त्रिधा कृत्वा अयजत्सनराधिपः ४५ इक्ष्वायुजैर्बहुविधैर्गत्सतेषां सलोकताम् ४६ गंधर्वेभ्यो वरं लब्ध्वा त्रेताग्निं समकारयत् ॥ एकोग्निः पूर्वमेवासीदैलखेतामकारयत् ४७ एवं प्रभावो राजासीदैलस्तु नरसत्तम ॥ देशे पुण्यतमे चैव महर्षिभिरभिष्टुते ४८ राज्यं सकारयामास प्रयागेऽपि धिर्वापतिः ॥ उत्तरे जाह्नवीतीरे पतिष्ठाने महायशाः ४९ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि ऐलोत्पत्तिर्नाम पट्विंशोऽध्यायः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ऐलपुत्रा बभूवुस्ते सर्वदेवसु तोपमाः ॥ दिवि जातामहात्मान आयुर्धीमान्मावसुः १ विश्वायुश्चैव धर्मात्मा श्रुतायुश्च तथापरः ॥ दृढायुश्च वनायुश्च शतायुश्चोर्वशीसुताः ॥ अमावसोऽश्वदायादो भीमो राजाथ नग्नजित् २ श्रीमान्भीमस्य दायादो राजासीत्कांचनप्रभः ॥ विद्वांस्तु कांचनस्यापि सुहोत्रो भूम्हावलः ३ सौहोत्रिरभवजह्नुः केशिन्यागर्भसंभवः ॥ आजह्नेयो महत्सत्रं सर्वमेधमहामखम् ४ पतिलो भेनयंगं गापतिर्वेभिससारह ॥ नेच्छतः प्लावयामास तस्य गंगा च तत्सदः ॥ सतया प्लावितं दृष्ट्वा यज्ञवादं समंततः ५ सौहोत्रिर्ब्रवीद्रां कुहो भरतसत्तम ६ एष ते विफलं यत्नं पिबन्न भः करोम्यहम् ॥ अस्य गंगे वले पस्य सद्यः फलमवाप्नुहि ७ राजर्षिणा ततः पीतां गंगां दृष्ट्वा महर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागां दुहितृत्वेन जाह्नवीं ८ युवनाश्वस्य पुत्री तु कावेरी जह्नुरावहत् ॥ युवनाश्वस्य शापेन गंगार्धेन विनिर्ममे ॥ कावेरीं सरितां श्रेष्ठां जह्नुर्भार्यामनिदिताम् ९ जह्नुस्तदयितं पुत्रं सुनहं नाम धार्मिकं ॥ कावेरीं जनयामास अजकस्तस्य चात्मजः १० अजकस्तु दायादो बलाकाश्चोमहीपतिः ॥ बभूवमृगयाशीलः कुशस्तस्यात्मजोऽभवत् ११ कुशपुत्रा बभूवुर्हि च त्वारो देववर्चसः ॥ कुशिकः कुशनामश्च कुशांबो मूर्तिमांस्तथा १२ पल्लवैः सह संवृद्धो राजा वनचरैस्तदा ॥ कुशिकस्तु तपस्तेपे पुत्रमिद्रसमप्रभम् ॥ लभेयमितितं शक्रस्रासादभ्येत्य जज्ञिवान् १३

भेनपतिगुणलोभेन ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ जह्नुर्भार्यात्वमिच्छन्त्या गंगायाः दुहितृत्वप्रातेर्वध्यसंकल्पत्वं जातमित्याशंक्याह युवनाश्वस्येति केन चिन्निमित्तेन युवनाश्वो गंगामानुषो भवेति शशाप सा च तस्यैव दुहितृत्वं प्राप्यात्मसंकल्पमपि सत्यं च करोति सार्धस्यार्थः गंगास्वार्धेन कावेरीनिर्ममेपाठं तरे गंगाया अर्धेन निर्मितां कावेरीं जह्नुर्भार्याविद्यादिति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ राजा कुशिकः इन्द्रसमं पुत्रं लभेयमितितपस्तेपे इत्यन्वयः शक्रश्च मत्समो न्यो भावप्यतीति त्रासादभ्येत्य तस्य पुत्रो जज्ञिवान् जातः ॥ १३

एतदेवस्पष्टयति पूर्णेदिति ॥ १४ ॥ स्वंअंशंतस्यशरीरेतोरूपेणअवासयत्स्थापितवानृततः भार्यायांतवपुत्रत्वेनकल्पयामासेत्यर्थः ॥ १५ ॥ पौरकुत्सीपुरुकुत्सस्यपुत्रीभार्याकु
शिकस्याभवत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ गाधेस्तथैवचेतिप्रीतःसन्पुत्रार्थंचरुंकल्पयामासेत्यर्थः ॥ १८ ॥ उपयोज्यः भक्षणीयः अयमयमितिचरुद्वयस्यपृथक्प्रदर्शनम् ॥ १९ ॥ त
स्यांतवमातरि ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ व्यत्यस्यविपर्यासरूपाअज्ञानात्क्रुपिणातुल्यःस्वपुत्रोभूयादितिमोहात् आत्मसंस्थंचकारस्वयंभुक्तवती ॥ २५ ॥ २६ ॥

पूर्णेवर्षसहस्रेवैतंतुशक्रोह्यपश्यत ॥ अत्युग्रतपसंहृष्टासहस्राक्षःपुरंदरः १४ समर्थःपुत्रजननेस्वमेवांशमवासयत् ॥ पुत्रत्वेकल्पयामासमदेवेंद्रःसुरोत्तमः१५
सगाधिरभवद्राजामघवान्कौशिकःस्वयं ॥ पौरकुत्स्यभवद्रार्यागाधिस्तस्यामजायत १६ गाधेःकन्यामहाभागानाम्रासत्यवतीशुभा ॥ तांगाधिर्ऋगुपुत्रा
यक्रुचीकायददौप्रभुः १७ तस्याःप्रीतोभवद्भर्ताभार्गवोभृगुनंदनः ॥ पुत्रार्थंकारयामासचरुंगाधेस्तथैवच १८ उवाचाहूयतांभर्ताक्रुचीकोभार्गवस्तदा ॥
उपयोज्यश्चरुरयंवयामात्रात्वयंतव १९ तस्यांजनिष्यतेपुत्रोदीप्तिमान्क्षत्रियर्षभः ॥ अजेयःक्षत्रियैर्लोकैश्चक्षत्रियर्षभसूदनः २० तवापिपुत्रंकल्याणिधृ
तिमंतंतपोनिधिम् ॥ शमात्मकंद्विजश्रेष्ठंचरुणेषविधास्यति २१ एवमुक्त्वातुतांभार्यामृचीकोभृगुनंदनः ॥ तपस्यभिरतो नित्यमरण्यंप्रविवेशह २२
गाधिःसदारस्तुतदाक्रुचीकावासमभ्यगात् ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेनसुतांद्रष्टुंजनेश्वरः २३ चरुद्वयंगृहीत्वातदृषेःसत्यवतीतदा ॥ चरुमादाययत्नेनसातुमात्रेन्य
वेदयत् २४ माताव्यत्यस्यदैवेनदुहित्रेस्वंचरुंददौ ॥ तस्याश्चरुमथाज्ञानादात्मसंस्थंचकारह २५ अथसत्यवतीगर्भंक्षत्रियांतकरंतदा ॥ धारयामासदीप्तेन
वपुषाघोरदर्शनम् २६ तामृचीकस्ततोदृष्ट्वायोगेनाभ्यनुसृत्यच ॥ तामब्रवीद्विजश्रेष्ठःस्वांभार्यांवरवर्णिनीम् २७ मात्रासिंचिताभद्रेचरुव्यत्यासहेतुना ॥
जनिष्यतिहिपुत्रस्तेकूरकर्मातिदारुणः २८ भ्राताजनिष्यतेचापिब्रह्मभूतस्तपोधनः ॥ विश्वंहिब्रह्मतपसामयातस्मिन्समर्पितम् २९ एवमुक्तामहाभा
गाभर्त्रासत्यवतीतदा ॥ प्रसादयामासपतिंपुत्रोमेनेदृशोभवेत् ॥ ब्रह्मणापसदस्तत्रइत्युक्तोमुनिरब्रवीत् ३० नैषसंकल्पितःकामोमयामद्रेतथास्त्विति ॥
उग्रकर्माभवेत्पुत्रःपितुर्मातुश्चकारणात् ॥ पुनःसत्यवतीवाक्यमेवमुक्ताब्रवीदिदं ३१ इच्छल्लोकानपिमुनेसृजेथाःकिंपुनःसुतम् ॥ शमात्मकमृजुत्वंमेपु
त्रंदातुमिहार्हसि ३२ काममेवंविधःपौत्रोममस्यात्तवचप्रभो ॥ यद्यन्यथानशक्यंवैकर्तुमेतद्विजोत्तम ३३

योगेनध्यानेनअभ्यनुसृत्यज्ञा

त्वा ॥ २७ ॥ २८ ॥ विश्वंब्रह्मरुत्स्नोवेदः ॥ २९ ॥ मेमम ईदृशस्त्वत्तोब्राह्मणापसदोब्राह्मणाधमोमाभवेदितिसंबंधः ॥ ३० ॥ नैषइतिपितुर्मातुर्वादोपात्पुत्रउग्रकर्माभवे
त् इहतुतवेवप्रमादाच्चरुव्यत्यासोजातः नतुममायंसंकल्पः तथाकूरप्रकारः पुत्रोभवेदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ शमात्मकंसुतंसृजेथाइतिकिंपुनरितिसंबंधः ॥ ३२ ॥ काममिति आत्मावै
पुत्रनामासीतिश्रुतेः पुत्रस्यभर्त्रभिन्नत्वात्तद्भार्याश्चसपत्नीतुल्यत्वेनतस्याएवएवंविधःपुत्रोस्तु यदिएतदन्यथाकर्तुंनशक्यंचेतस्यामापितादृशःपुत्रोमाभूदितिभावः ॥ ३३ ॥

तवेवमपौत्रेविशेषोनास्ति तस्यापिपरंपरयाममात्मकत्वादितिभावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ भृगोःभार्गवस्यऋचीकस्ययजनात्देवताराधनात्तुवैष्णवः पालनकर्माप्यंशः शमात्मको
जमदग्निरजायत ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ आर्चीकोजमदग्निः जामदग्न्यंरामंसुदारुणंरुद्रांशत्वात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भृगोःऋचीकस्यप्रसादेन ॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥ देवश्रवाःकतिःहिरण्याक्षश्चशालावत्यांरेणुमत्प्रभृतयोदेवलांताःरेणुसंज्ञायाम् ॥ ४६ ॥ अष्टकादयस्त्रयोदशद्वयाम् ॥ ४७ ॥ गोत्राणिपौत्रादयः ॥ ४८ ॥ पाणि

ततःप्रसादमकरोत्तस्यस्तपसोबलात् ॥ भद्रेनास्तिविशेषोमेपौत्रेचवरवर्णिनि ॥ त्वयायथोक्तंवचनंतथाभद्रेभविष्यति ३४ ततःसत्यवतीपुत्रंजनया
मासभार्गवम् ॥ तपस्यभिरतंदांतंजमदग्निंशमात्मकम् ३५ भृगोश्चरुविपर्यासैर्गौद्रवैष्णवयोःपुरा ॥ यजनाद्वैष्णवेऽथांशेजमदग्निरजायत ३६ साहिस
त्यवतीपुण्यासत्यधर्मपरायणा ॥ कौशिकीतिसमाख्याताप्रवृत्तेयमहानदी ३७ इक्ष्वाकुवंशप्रभवोरेणुर्नामनराधिपः ॥ तस्यकन्यामहाभागाकामलीना
मरेणुका ३८ रेणुकायांतुकामल्यांतपोविद्यासमन्वितः ॥ आर्चीकोजनयामासजामदग्न्यंसुदारुणम् ३९ सर्वविद्यानुगंश्रेष्ठंधनुर्वेदस्यपारगम् ॥ रामंक्षत्रि
यहंतारंप्रदीप्तमिवपावकम् ४० और्वस्यैवमृचीकस्यसत्यवत्यांमहायशाः ॥ जमदग्निस्तपोवीर्याज्ज्ञेब्रह्मविदांवरः ४१ मध्यमश्चशुनःशेषःशुनःपुच्छःकनि
ष्ठकः ॥ विश्वामित्रंतुदायादंगाधिःकुशिकनंदनः ४२ जनयामासपुत्रंतुतपोविद्याशमात्मकम् ॥ प्राप्यब्रह्मर्षिसमतांयोयंसप्तर्षितांगतः ४३ विश्वामित्रस्तु
धर्मात्मानाम्नाविश्वरथःस्मृतः ॥ जज्ञेभृगुप्रसादेनकौशिकादंशवर्धनः ४४ विश्वामित्रस्यतुसुतादेवरातादयःस्मृताः ॥ प्रख्यातात्रिपुल्लोकेषुतेषांनामानिमे
शृणु ४५ देवश्रवाःकतिश्चैवयस्मात्कात्यायनाःस्मृताः ॥ शालावत्यांहिरण्याक्षोरेणोर्जज्ञेथरेणुमान् ४६ सांक्रुतिर्गालवश्चैवमुद्रलश्चेतिविश्रुताः ॥ मधुच्छं
दोजयश्चैवदेवलश्चतथाष्टकः ४७ कच्छपोहारितश्चैवविश्वामित्रस्यवैसुताः ॥ तेषांख्यातानिगोत्राणि कौशिकानांमहात्मनाम् ४८ पाणिनोबभ्रवश्चैवध्या
नजप्यास्तथैवच ॥ पार्थिवादेवराताश्चशालंकायनबाष्कलाः ४९ लोहितायामदूताश्चतथाकारीषवःस्मृताः ॥ सौश्रुताःकौशिकाराजन्तथान्येसैधवायनाः
५० देवलारेणवश्चैवयाज्ञवल्क्यावमर्षणाः ॥ औदुंबराह्यभिष्णातास्तारकायनचुंचुलाः ५१ शालावत्याहिरण्याक्षाःसांक्रुत्यागालवास्तथा ॥ बादराय
णिनश्चान्येविश्वामित्रस्यधीमतः ५२ ऋष्यंतरविवाह्याश्चकौशिकावहवःस्मृताः ॥ पौरवस्यमहाराजब्रह्मर्षेःकौशिकस्यच ॥ संबन्धोप्यस्यवंशोस्मि
नब्रह्मक्षत्रस्यविश्रुतः ५३

नादयोद्वादश ॥ ४९ ॥ ५० ॥ दे

वलाःदेवलपुत्राः रेणवःरेणोःपौत्रादित्यर्थः याज्ञवल्क्यादयःषट्शालावतीपौत्राःहिरण्याक्षपुत्राः ॥ ५१ ॥ सांक्रुत्याःगालवाश्चरेणोःपौत्राःवादरायणिनश्चेत्यत्रवादरायणिर्नरश्चै
तिपाठांतरम् ॥ ५२ ॥ एतेसांक्रुत्यादयःऋष्यंतरेप्रवरभेदेविवाहोयेपातेऋष्यंतरविवाह्याः पौरवस्यराज्ञःब्रह्मर्षेःवासिष्ठादिकस्य ताभ्यांसहकौशिकस्यसंबन्धोस्तीत्यर्थः ॥ ५३ ॥

भार्गवइति पूर्वजमदग्नेः कनिष्ठो भ्राता शुनः शोफ इति उक्तत्वात् श्रुतौ तु अंगिरसो जन्मना स्याज्जीगर्तः श्रुतः कविरिति तस्यांगिरसत्वं दृष्टं तत्कल्पांतराभिप्रायेण ज्ञेयं ॥ ५४ ॥ हरिदश्वस्य हरिश्चंद्रस्य ॥ ५५ ॥ देवावा इमं मयमरासते तिसह देवरातो वैश्वामित्र आसेति श्रुत्यर्थं गृह्णाति देवैरिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इति हरिवंशे टीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥
 विश्वामित्रात्मजानां तु शुनः शोफो ग्रजः स्मृतः ॥ भार्गवः कौशिकत्वं हि प्राप्तः समुनिसत्तमः ५४ विश्वामित्रस्य पुत्रस्तु शुनः शोफो भवत्किल ॥ हरिदश्वस्य यज्ञे तु पशुत्वे विनियोजितः ५५ देवैर्दत्तः शुनः शोफो विश्वामित्राय वै पुनः ॥ देवैर्दत्तः स वै यस्माद्देवरातस्ततोऽभवत् ५६ देवरातादयः सप्त विश्वामित्रस्य वै सुताः ॥ दृष्टवती सुतश्चापि विश्वामित्रात्तथाष्टकः ५७ अष्टकस्य सुतो लौहिः प्रोक्तो जह्नु गणो मया ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वंशमायोर्महात्मनः ५८ इति श्रीमहाभारते सिल्लेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि आमावसुवंशकीर्तनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आयोः पुत्रास्तथापंच सर्वे वीरामहाराथाः ॥ स्वर्भानु तनयायांच प्रभायां जज्ञिरे नृप १ नहुषः प्रथमं जज्ञे वृद्धशर्मा ततः परम् ॥ रंभोरजि रनेनाश्च त्रिषु लोकेषु विश्रुताः २ रजिः पुत्रशतानीह जनयामास पंच वै ॥ राजेयमिति विख्यातं क्षत्रमिद्रमयावहम् ३ यत्र देवासुरे युद्धे समुत्पन्ने सुदारुणे ॥ देवाश्चैवासुराश्चैव पितामहमथाऽब्रुवन् ४ आवयोर्भगवन् युद्धे को विजेता भविष्यति ॥ बृहिनः सर्वभूतेश श्रोतुमिच्छामि ते वचः ५ ब्रह्मोवाच ॥ येषामर्थाय संग्रामे रजिरात्तायुधः प्रभुः ॥ योत्स्यते ते जयिष्यंति त्रीँल्लोकान्नात्र संशयः ६ यतो रजिर्धृतिस्तत्र श्रीश्च तत्र यतो धृतिः ॥ यतो धृतिश्च श्रीश्चैव धर्मस्तत्र जयस्तथा ७ ते देवदानवाः प्रीता देवेनोत्तरे र्जये ॥ अभ्ययुर्जयमिच्छंती वृषणाना भरतर्षभम् ८ सहिस्वर्भानुदौ हि त्रिप्रभायां समपद्यत ॥ राजा परमतेजस्वी सोमवंशप्रवर्द्धनः ९ ते हृष्टमनसः सर्वे रजिर्देवाश्च दानवाः ॥ ऊचुरस्माज्जयाय त्वंगृहाण वरकामुकम् १० अथोवाच रजिस्तत्र तयोर्वै देवदेवयोः ॥ स्वार्थं ज्ञः स्वार्थं मुद्दिश्य यशः स्वं च प्रकाशयन् ११ रजिरुवाच ॥ यदि दैत्यगणान्सर्वान् जित्वा शक्रपुरोगमाः ॥ इंद्रो भवामि धर्मेण ततो योत्स्यामि संयुगे १२ देवाः प्रथमतो भूय प्रत्यूनुर्हृष्टमानसाः ॥ एवं यथेष्टं नृपते कामः संपद्यतां तव १३ श्रुत्वा सुरगणानां तु वाक्यं राजा रजिस्तदा ॥ पप्रच्छासुरमुख्यांस्तु यथा देवान पृच्छत १४ दानवादर्पपूर्णस्तु स्वार्थमेवानुगम्य ह ॥ प्रत्यूनुस्तं नृपवरं साभिमानमिदं वचः १५ अस्माकमिद्रः प्रहादो यस्यार्थे विजयामहे ॥ अस्मिंस्तु समये राजन्तिष्ठेथाराजसत्तम १६ सतथेति ब्रुवन्नेव देवैरप्यभिचोदितः ॥ भविष्यसींद्रो जिस्वैवं देवैरुक्तस्तु पार्थिवः ॥ जघान दानवान्सर्वान्येव ध्यावज्रपाणिनः १७
 ॥ अष्टाविंशेऽध्यायेऽथो उच्यते रजिर्विक्रमः ॥ महेंद्रस्य च्युतिः स्वर्गात् प्रतिष्ठावुद्धिजाततः ॥ १ ॥ आयोः स्वर्भानोः राहोः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ यत्र काले समुत्पन्ने उपस्थिते ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ७ ॥ देवेन ब्रह्मणारजे रजिप्राप्य जयनिच्छंतः संतः जयेजयनिमित्तं भरतर्षभं रजि अभ्ययुः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ भो शक्रपुरोगमाः भो देवा पाठांतरे सुगमं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ समये देवराज्यप्राप्तिरूपेतिष्ठेथाः त्वं देवानामेव इंद्रो भवन्त्वस्माकं त्वदपेक्षास्तीति भावः ॥ १६ ॥ वज्रपाणिनः वज्रपाणेः १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ दिवं ब्रह्मलोकं प्राप्ते सदि आचारात्पितुर्द्रव्यं सर्वैर्भातृभिर्विभज्य ग्राह्यामिति व्यवहारात् ॥ २२ ॥ २३ ॥ महाश्वासावबलश्चेति अतिदुर्बल इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ हेशक्र यदि त्वया हं पूर्वमेव एवंचोदितः स्यात्तर्हि त्वत्प्रियार्थं मम अकर्तव्यं कर्तुं मयोग्यं कुशास्त्रप्रणयनं कर्तव्यं नाभाविः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९

सविप्रनष्टां देवानां परमश्रीः श्रियं वशी ॥ निहत्य दानवान् सर्वानाजहार राजः प्रभुः १८ ततो राज्ञि महावीर्ये देवैः सह शतक्रतुः ॥ रजेः पुत्रो हमित्युक्त्वा पुनरेवा ब्रवीद्वचः १९ इंद्रोऽसितात देवानां सर्वेषां नात्र संशयः ॥ यस्याहं मिद्रः पुत्रस्ते ख्यातिं यास्यामि कर्मभिः २० स तु शक्रवचः श्रुत्वा वंचितस्तेन मायया ॥ तथेत्येवा ब्रवीद्वाजा प्रीयमाणः शतक्रतुम् २१ तस्मिंस्तु देवसदृशे दिवं प्राप्ते महीपतौ ॥ दायाद्यभिद्रादा जहुरा चारात्तनयारजेः २२ पंचपुत्रशतान्यस्य तद्वै स्थानं शतक्रतोः ॥ समाक्रमंत बहूधा स्वर्गलोकं त्रिविष्टपम् २३ ततो बहुतिथे काले समतीते महाबलः ॥ हृतराज्यो ब्रवीच्छक्रो हृतभागो बृहस्पतिम् २४ इंद्र उवाच ॥ बदरीफलमात्रं वै पुरोडाशं विधत्स्व मे ॥ ब्रह्मर्षे येन तिष्ठेयं तेजसाप्यायितः सदा २५ ब्रह्मन्कृशो हं विमना हृतराज्यो हृताशनः ॥ हतौ जादुर्बलो मूढो राजिप्रत्रैः कृतः प्रभो २६ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ यद्येवं चोदितः शक्रत्वया स्यात्पूर्वमेव हि ॥ नाभविष्यत्त्वत्प्रियार्थं मम कर्तव्यं ममानघ २७ प्रयतिष्यामि देवं द्रव्यं त्वत्प्रियार्थं न संशयः ॥ यथा भागं च राज्यं च न चिरात्प्रतिलप्स्यसे २८ तथा तात करिष्यामि मा भूते विह्वलमनः ॥ ततः कर्मचकारास्य तेजसो वर्द्धनं तदा २९ ते पांचबुद्धि संमोहमकरोद्धि जसत्तमः ॥ नास्ति वादार्थं शास्त्रं हि धर्मविद्वेषणं परम् ३० परमं तर्कशास्त्राणामसतां तन्मनो नुगम् ॥ न हि धर्मप्रधानानां रोचते तत्कथांतरे ३१ ते तद्बृहस्पतिकृतं शास्त्रं श्रुत्वा लपे चतसः ॥ पूर्वोक्तधर्मशास्त्राणामभवनद्वेषिणः सदा ३२ प्रवक्तुं न्यायं रहितं तन्मतं बहुमेनिरे ॥ तेनाधर्मेण ते पापाः सर्व एव क्षयंगताः ३३ त्रैलोक्यराज्यं शक्रस्तु प्राप्य दुष्प्रापमेव च ॥ बृहस्पतिप्रसादाद्विपरां निर्वृतिमभ्ययात् ३४ ते यदा तु सुप्तं मूढारागोन्मत्ता विधर्मिणः ॥ ब्रह्माद्विषश्च संवृत्ता हतवीर्यपराक्रमाः ३५ ततो लेभे सुरैश्चर्यं मिद्रः स्थानं तथोत्तमम् ॥ हत्वारजिमुतान् सर्वान् कामक्रोधपरायणान् ३६ य इदं च्यावनं स्थानात्प्रतिष्ठां च शतक्रतोः ॥ शृणुयाद्धारयेद्वापि न स दौरात्म्यमाप्नुयात् ३७ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि आयुर्वंशकीर्तनं नाम अष्टाविंशोऽध्यायः २८ वैशंपायन उवाच ॥ रंभो न पत्यस्तत्रासीदंशं वक्ष्याम्यनेन सः ॥ अनेन सः सुतो राजा प्रतिक्रमो महायशाः १ प्रतिक्रमस्तु तश्चापि मृज्यो नाभविश्रुतः ॥ संजयस्य जयः पुत्रो विजयस्तस्य चात्मजः २

नास्ति धर्म ईश्वर इति वादो यत्र तस्मात्ति वादम् तच्च तदर्थं शास्त्रं च तत्र नास्ति वादार्थं शास्त्रम् ॥ ३० ॥ कथांतरे वार्ताप्रसंगेऽपि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रवक्तुः उपदेष्टुः ॥ ३३ ॥ निर्वृतिरुखम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इति हारिवंशे टीकायां अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ विशेषवाधिके ध्याये प्रोक्त आनेन सो न्वयः ॥ तद्वातुः क्षत्रवृद्धस्य वृद्धशर्मे तियो भवत् ॥ १ ॥ रंभः १ २

॥ ३ ॥ ४ ॥ क्षत्रवृद्धस्य वृद्धशर्मापरपर्यायस्य ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गृत्समदसंततौशुनकादयोत्राह्वणाः अन्येक्षत्रियादयश्चशूद्राः पुत्राजाताः शलः मध्यमः सप्तहोत्रपुत्रः तस्या
त्मजः शलात्मजः ॥ ८ ॥ काशः शुनहोत्रस्य प्रथमः पुत्रः तस्य अपत्यानि काशयः तेनुदीर्घतपाः प्रथमद्वातशेषः ततो धन्वाख्यात् धन्वंतरिर्जातः ॥ ९ ॥ पुनरिति समुद्रात् उत्पत्तिमपेक्ष्य
द्वितीयवारं जाज्ञिवान् जातः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कलशात् समुद्रात् अभ्यसन् विष्णुं जपन् ध्यायन्वा ॥ १३ ॥ अप्सु जातत्वादजस्त्वामिति होवाच विष्णुरिति शेषः ॥ १४ ॥ १५

विजयस्य कृतिः पुत्रस्तस्य हर्यश्वतः सुतः ॥ हर्यश्वतसु तोराजा सहदेवः प्रतापवान् ३ सहदेवस्य धर्मात्मानदीन इति विश्रुतः ॥ नदीनस्य जयत्सेनो जयत्सेनस्य संकृ
तिः ४ संकृतेरपि धर्मात्मा क्षत्रधर्मा महायशाः ॥ अनेन सः समाख्याताः क्षत्रवृद्धस्य मे शृणु ५ क्षत्रवृद्धात्मजस्तत्र सुनहोत्रो महायशाः ॥ सुनहोत्रस्य दायादा
स्रयः परमधार्मिकाः ६ काशः शलश्च द्वावेतौ तथा गृत्समदः प्रभुः ॥ पुत्रो गृत्समदस्यापि शुनको यस्य शौनकाः ७ ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैत्रवैश्याः शूद्रास्तथैव च ॥
शलात्मजश्चाष्टिषेणस्तनूजस्तस्य काशकः ८ काशस्य काशयो राजन् पुत्रो दीर्घतपास्तथा ॥ धन्वस्तु दीर्घतपसो विद्वान् धन्वंतरिस्ततः ९ तपसो ते सुमहतो जा
तो वृद्धस्य धीमतः ॥ पुनर्धन्वंतरिर्देवो मानुषेष्विह जाज्ञिवान् १० ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं धन्वंतरिर्देवो मानुषेष्विह जाज्ञिवान् ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि त
न्मे ब्रूहि यथा तथम् ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धन्वंतरः संभवो यं श्रूयतां भरतर्षभ ॥ जातः सहिसमुद्रात्तु मध्यमाने पुरा मृते १२ उत्पन्नः कलशात्पूर्वै सर्व
तश्चाश्रियावृतः ॥ अभ्यसन्नसिद्धिकार्यं हि विष्णुं दृष्ट्वा हितास्थिवान् १३ अजस्त्वामिति होवाच तस्मादजस्तु सः स्मृतः ॥ अजः प्रोवाच विष्णुं वै तव पुत्रोऽस्मि
वै प्रभो १४ विधत्स्व भागं स्थानं च मम लोके सुरेश्वर ॥ एवमुक्तः स दृष्ट्वा वै तथ्यं प्रोवाच तं प्रभुः १५ कृतो यज्ञविभागो हि याज्ञियैर्हिसुरैः पुरा ॥ देवेषु विनियुक्तं
हिविद्विहोत्रं महर्षिभिः १६ न शक्यमुपहोमा वैतुभ्यं कर्तुं कदाचन ॥ अर्वाकृभूतो सिदेवानां पुत्रत्वं तु न हीश्वरः १७ द्वितीयायां तु संभूत्यां लोके ख्यातिं गमि
ष्यसि ॥ अणिमादिश्च ते सिद्धिर्गर्भस्थस्य भविष्यति १८ तेनैव त्वं शरीरेण देवत्वं प्राप्स्यसे प्रभो ॥ चरुमंत्रैर्व्रतैर्जाप्यैर्यक्ष्यं तित्वां द्विजातयः १९

होत्रं हौम्यम् विनियुक्तं विद्विजानो हि ॥ १६ ॥ उपहोमाः नारेष्टादयः शुद्रास्तुभ्यं महते दातुमयोग्या इति भावः मुख्यहोममेव मदर्थं कल्पयेत्याशंकायामाह अर्वागिति हे पुत्रत्वं तु इदं
नो तनोसि अतस्त्वदर्थेऽन्यदवैदिकं प्रधानं कल्पयितुमशक्यमित्यर्थः ॥ १७ ॥ संभूत्यां जन्मानि ॥ १८ ॥ तेनैव द्वितीयेनैव अयं भावः सोपानारोहक्रमेणाधिकारेकेऽप्रौढध्वपद
मारुढे सत्यन्योभूमौ कृतकर्मा तत्स्थानमारोहति यथा कर्मन्वंतराध्यायेऽत्रैव कृत्वा कर्म दिवं यांति ब्रह्मलोकं सनातनम् ॥ ततो न्येतपसा युक्ताः स्थानमापूरयंत्युतेति ॥ १९ ॥

अष्टधेति चिकित्सांगानां भेदादायुर्वेदस्याप्यष्टधात्वं च अंगानि वैद्यकेऽङ्गानि कायबालग्रहोर्ध्वांगशल्यदंष्ट्राजरावृषान् ॥ अष्टावंगानितस्याहुश्चिकित्सायेषु संश्रितेति ॥ कायचिकित्साबालचिकित्सेत्यादि ग्रहोभूतप्रेतादिः ऊर्ध्वांगशिरोनेत्रादि शल्यं शस्त्रघातादिदंष्ट्रास्थावरजंगमात्मकं विषं तेषां चिकित्साजरासायनादिनाजरायाः दूरीकरणं वृषः वाजीकरणं त्रमू अवश्यं भावित्वं पूर्वकल्पसदृशत्वादुत्तरकल्पस्य ॥ तच्च प्रजापतिरेवेवेद ॥ २० ॥ २१ ॥ धिन्वन् प्रीणयन् देवादीनिति शेषः ॥ २२ ॥ अजं धन्वंतरिं देवं आराधितवान् ॥ २३ ॥

अष्टधात्वं पुनश्चैवमायुर्वेदं विधास्यसि ॥ अवश्यं भावी ह्यर्थोऽयं प्राग्दृष्टस्त्वज्जयोनिना २० द्वितीयं द्वापरं प्राप्य भवितात्वं न संशयः ॥ इमं तस्मै वरं दत्त्वा विष्णु रंतर्दधे पुनः २१ द्वितीये द्वापरे प्राप्ते सौ न होत्रिः सकाशिराट् ॥ पुत्रकामस्तपस्तेपे धिन्वन् दीर्घतपास्तदा २२ प्रपद्ये देवतां तां तु यामे पुत्रं प्रदास्यति ॥ अजं देवं सुतार्थाय तदाराधितवान्नृपः २३ ततस्तुष्टः स भगवानजः प्रोवाच तं नृपम् ॥ यदीच्छसि वरं ब्रूहि तत्ते दास्यामि सुव्रत २४ ॥ नृप उवाच ॥ भगवन् यदि तुष्टस्त्वं पुत्रो मे ख्यातिमान् भव ॥ तथेति समनुज्ञाय तत्रैवांतरधीयत २५ तस्य गेहे स मुत्पन्नो देवो धन्वंतरिस्तदा ॥ काशिराजो महाराज सर्वरोगप्रणाशनः ॥ २६ आयुर्वेदं भरद्वाजात् प्राप्येह भिषजां क्रियाम् ॥ तमष्टधा पुनर्व्यस्य शिष्येभ्यः प्रत्यपादयत् २७ धन्वंतरिस्तु तनयः केतुमानिति विश्रुतः ॥ अथ केतुमतः पुत्रो वीरो भीमरथः स्मृतः २८ सुतो भीमरथस्यापि दिवो दासः प्रजेश्वरः ॥ दिवो दासस्तु धर्मात्मा वाराणस्य धिपो भवत् २९ एतस्मिन्नेव काले तु पूर्वा वाराणसीं नृप ॥ शून्यां निवासयामास क्षेमको नाम राक्षसः ३० शमाहिसामतिमतानि कुंभेन महात्मना ॥ शून्यां वर्षसहस्रं वै भवित्रीनां त्रसंशयः ३१ तस्यां तु शप्तमात्रायां दिवो दासः प्रजेश्वरः ॥ विषयांते पुरीं रम्यां गोमत्यां सन्यवेशयत् ३२ भद्रश्रेण्यस्य पूर्वतु पुरी वाराणसीत्यभूत् ॥ भद्रश्रेण्यस्य पुत्राणां शतमुत्तमयान्विनाम् ३३ हत्वानिवेशयामास दिवो दासो नरर्षभः ॥ भद्रश्रेण्यस्य तद्वाज्यं हतं तेन बलीयसा ३४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ वाराणसीं नि कुंभस्तु किमर्थं शप्तवान् प्रभुः ॥ नि कुंभकश्च धर्मात्मा सिद्धिक्षेत्रं शशापयः ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दिवो दासस्तु राजर्षिर्नगरीं प्राप्य पार्थिवः ॥ वसतिस्ममहातेजाः स्फीतायां तु नराधिपः ३६ एतस्मिन्नेव काले तु कृतदारो महेश्वरः ॥ देव्याः सप्रियकामस्तु न्यवसच्छशुरांतिके ३७

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ एतस्मिन् दिवो दासराज्यस्य काले शून्यां सतीं पश्चाद्वाक्षसो रुद्रानुचरः निवासयामास ॥ ३० ॥ शून्यत्वे हेतुमाह शप्ताहीति नि कुंभेन रुद्रगणेन ॥ ३१ ॥ विषयांते गोमत्यां त्वदेशसो म्रिगोमतोतरे ॥ ३२ ॥ भद्रश्रेण्यस्य दुर्वांशमहिम्नत्पुत्रस्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सिद्धिक्षेत्रं मोक्षक्षेत्रम् ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ श्वशुरस्य हिमालयस्यांतिके यदाऽवसत्तदैव दिवो दासो वाराणसीं प्राप्तवानित्यर्थः ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ मेनापार्वत्याजननी जुगुप्सते निंदति ॥ ३९ ॥ निंदानेवाह सपार्षदइति ॥ ४० ॥ अवरदा अवरक्षीचान् शिवनिंदकान् दक्षादीन् द्याति स्वं डयतीति तथा पूर्वशिव
निंदकः पिता मेहतः इदानीं तादृशीमातरं माहिं सेयमित्यभिप्रायेण शिवपार्ष्वमुपागमत् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वासार्थं वाराणसीमिति संवंधः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ नि
देवाज्ञया पार्षदाये त्वधिरूपास्तपोधनाः ॥ पूर्वोक्तैरुपदेशैश्च तोषयंति स्म पार्वतीम् ३८ हृष्यते वै महादेवी मेना नैव प्रहृष्यति ॥ जुगुप्सत्यसकृतां वै देवीं देवं
तथैव सा ३९ सपार्षदस्त्वनाचारस्तव भर्ता महेश्वरः ॥ दरिद्रः सर्वदेवासौ शीलं तस्य न वर्तते ४० मात्रा तथोक्ता वरदा स्त्री स्वभावाच्च चुकुचे ॥ स्मितं कृत्वा च व
रदा अवपार्ष्वमथागमत् ४१ विवर्णवदना देवी महादेवमभाषत ॥ नेह वत्स्याम्यहं देवनयमांस्वं निकेतनम् ४२ तथा कर्तुं महादेवः सर्वलोकानवैक्षत ॥ वा
सार्थं रोचयामास पृथिव्यां कुरुनंदन ४३ वाराणसी महातेजाः सिद्धिक्षेत्रं महेश्वरः ॥ दिवोदासेन तां ज्ञात्वानिविष्टान् गरीं भवः ४४ पार्श्वे तिष्ठन्तमाहूय नि कुंभ
मिदमब्रवीत् ॥ गणेश्वरपुरीं गत्वा शून्यां वाराणसीं कुरु ४५ मृदुनैवाभ्युपायेन ह्यतिवीर्यः स पार्थिवः ॥ ततो गत्वानि कुंभस्तु पुरीं वाराणसीं तदा ४६ स्वप्ने नि
दर्शयामास कंदुकं नाम नापितम् ॥ श्रेयस्ते हं कारिष्यामि स्थानं मे रचयानघ ४७ मद्रूपां प्रतिमां कृत्वा न गयेत तथैव च ॥ ततः स्वप्ने यथोद्दिष्टं सर्वकारितवानृप ४८
पुरीद्वारे तु विज्ञाप्य राजानं च यथाविधि ॥ पूजां तु महतीं तस्य नित्यमेव प्रयोजयत् ४९ गंधैश्च धूपमाल्यैश्च प्रोक्षणीयैस्तथैव च ॥ अन्नपानप्रयोगैश्च अ
त्यद्भुतमिवाभवत् ५० एवं स पूज्यते तत्र नित्यमेव गणेश्वरः ॥ ततो वरसहस्रं तु नागराणां प्रयच्छति ॥ पुत्रान् हि रण्यमायुश्च सर्वान् कामांस्तथैव च ५१ राज्ञस्तु
महिषी श्रेष्ठा सुयशानामविश्रुता ॥ पुत्रार्थमागता देवी सा ध्वी राज्ञा प्रचोदिता ५२ पूजां तु विपुलां कृत्वा देवी पुत्रमयाचत ॥ पुनः पुनरथागत्य बहुशः पुत्रका
रणात् ५३ न प्रयच्छति पुत्रं हि नि कुंभः कारणेन हि ॥ राजा तु यादिनः कुप्येत्कार्यं सिद्धिस्ततो भवेत् ५४ अथ दीर्घकालेन क्रोधो राजानमाविशत् ॥ भूत ए
ष महान् द्वारि नागराणां प्रयच्छति ५५ प्रीतो वरान्वै शतशो मम किं न प्रयच्छति ॥ मामकैः पूज्यते नित्यं न गयीं मे सदैव हि ५६ विज्ञापितो मया त्यर्थं देव्या मे पुत्रकार
णात् ॥ न ददाति च पुत्रं मे कृतघ्नः केन हेतुना ५७ ततो नार्हति सत्कारं मत्सकाशाद्विशेषतः ॥ तस्मात्तु नाशयिष्यामि स्थानमस्य दुरात्मनः ५८ एवं स तु विनि
श्चित्य दुरात्मा राजकिल्बिषी ॥ स्थानं गणपतेस्तस्य नाशयामास दुर्मतिः ५९ भग्नमायतनं दृष्ट्वा राजानमशपत्प्रभुः ॥ यस्मादनपराधस्य त्वया स्थानं विना
शितम् ॥ पुर्यंकस्मादिदं शून्या तव नूनं भविष्यति ६०

दर्शयामास प्रत्ययं उत्पादितवान् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ राजानं विज्ञाप्य यथोद्दिष्टं प्रतिमादिकं न गयेत नगराद्वहिर्निकटे कारितवानिति योजना ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ राजा चासौ किल्बिषी तिसमासः ॥ ५९ ॥ प्रभुः नि कुंभः ॥ ६० ॥

शून्याभूदिति शेषः द्वितीयांतपाठेश्चैत्यस्य शापेन कृत्येत्यर्थः इष्टास्वर्गगतइत्यत्रेवधात्वर्थस्य करणत्वेनैवान्वयः ॥ ६१ ॥ पदस्थानं मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यंप्रासादं ॥ ६२ ॥ देवः स्वरूपानुरूपेतरमते देवा तु मायास्वरूपा स्वोच्छेदे हतौ तत्रक्षेत्रे नरमतइति भावः गृहविस्मयात् गृहेऽविमुक्तो यो विस्मयः आश्चर्यम् अनधिकारिणामपि मुक्तिप्रदानम् तस्मात्तुहेतो नरमते अत्र पुर्यामिति संबंधः सार्द्धः ॥ ६३ ॥ अहं नित्यमुक्त ईश्वरो वेदमगृहं शरीराख्यं न निवत्स्यामि निवासाय तु नेच्छामि हियस्मात्मेममगृहं अविमुक्तम् यत्कालत्रयेऽपि न विमुक्तं अहेयानुपादेयात्मस्वरूपत्वात् तदेव प्रत्यक्चैतन्यं मम गृहम् स्वमहिम्नि प्रतिष्ठितो हं देहप्रतिष्ठो न भविष्यामीत्यर्थः तत्र त्वदिष्टे संसारप्रदेशे गृहं त्वत्पितृगृहमिति कथापक्षे अन्यथा त्वमेव देहं प्राप्नुहि अहं त्वसंग एवास्मीत्यर्थः एतेन काशीत्याग एव संसारस्वोकारः तदत्याग एव मोक्षाख्यास्वरूपस्थितिरिति दर्शितम् ॥ ६४ ॥ त्रीणि श्रवणमननध्यानानि अंबकानि नेत्राणि विज्ञापकानि यस्य सन्ध्यावकः तथा च श्रुतिरात्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्य इत्यात्मदर्शनसाधनत्वेन श्रवणादित्रयम् विधत्ते अतएव त्रिपुरांतकः त्रयाणां स्थूलसूक्ष्मकारणानां पुराणशरीराणां अंतको विनाशकः प्रविलापनकर्ता अविद्यास्वरूपाप्येषा पुरतत्त्वं न जानातीति हसन् यस्मान्महादेवेन अविमुक्तं हि मे गृहमित्युक्तं तस्मात्तदवि

ततस्तेन तु शापेन शून्या वाराणसी तदा ॥ शम्बापुरीं नि कुंभस्तु महादेवमथागमत् ६१ अकस्मात्तु पुरीसा तु विद्रुता सर्वतो दिशम् ॥ तस्यां पुर्यां ततो देवो निर्ममपदमात्मनः ६२ रमते तत्र वै देवो रममाणो गिरेः सुताम् ॥ न रतितत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् ॥ वसाम्यत्र न पुर्यां तु देवी देवमथाब्रवीत् ॥ ६३ ॥ देव उवाच ॥ नाहं वै शमनि वत्स्यामि अविमुक्तं हि मे गृहम् ॥ नाहं तत्र गमिष्यामि गच्छेद्विगृहं प्रति ६४ हसन्नुवाच भगवान् नृपं बकस्त्रिपुरांतकः ॥ तस्मात्तदविमुक्तं हि प्रोक्तं देवेन वै स्वयम् ६५ एवं वाराणसी शप्ता अविमुक्तं च कीर्तितम् ६६ यस्मिन् वसति वै देवः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ युगेषु त्रिषु धर्मात्मा सह देव्यामहे श्वरः ६७ अंतर्धानं कलौ याति तत्पुरां हि महात्मनः ॥ अंतर्हिते पुरे तस्मिन् पुरीसा वसते पुनः ॥ एवं वाराणसी शप्ता निवेशं पुनरागता ६८

मुक्तसंज्ञं वाराणसी क्षेत्रं ॥ ६५ ॥ अत्राप्रकृतस्याविमुक्तस्य कीर्तनं उपरिधारणन्यायेन च वाराणस्यामुख्यमाविमुक्तत्वं दर्शयति तथा हि जावालाः सोविनुके प्रतिष्ठित इत्याविमुक्तप्रतिष्ठत्वात्मानं उपक्षिप्य कुत्रतदविमुक्तमिदं काक्षायां वराणां नास्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इत्यादि भौतिकमविमुक्तं उक्त्वा कृतमच्चास्य स्थानं भ्रुवोर्त्राणस्य च यः संधिरिति प्रश्नपूर्वकं शरीरे तत्स्थानं भ्रूव्राणसंधिरित्यामनंति विस्तरस्त्वस्मत्कृततायामविमुक्तनिरुक्तौ द्रष्टव्यः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अंतर्धानमिति सार्धः पुरमस्यास्तीति पुरी महादेवः अंतर्हितायामपि पुर्याम् स्वयमंतर्हितः सन् वसति देवताप्रतिभाद्युच्छेदेऽपि देवतासान्निध्यं न निवर्त्तत इत्यर्थः पुनः कृतयुगारं भेपुरी नगरी वसत इति व्याख्यानेऽपि अंतर्धानमात्रं पुर्या उक्तं न तुच्छेदः एवं पुरपतेरपि द्रष्टव्यम् किंच यावत्कलेः संध्यां शोस्तिता वदन्न द्वापरधर्माणां कियतामप्यनुवृत्तेः षट्त्रिंशत्सहस्रवत्सरपर्यंतं कलावपि पुरीनां तर्हिता भवाते तन्नितृ तौ केवलस्य कलेः प्रवृत्तौ सत्यामेव च भवति अन्यथा संप्रत्युपलंभो न युज्यतेति दिक् ॥ ६८ ॥

भद्रश्रेण्यस्यपुत्रशतंहत्वातेपुचरमोदुर्दमोबालत्वादुपोक्षितःबालइतिसंधिरार्पः घृणयादयया ॥ ६९ ॥ दायाद्यंपुत्रत्वंकृतवान्स्वीकृतवान्आजह्मेआहृतंदुर्दमेनेत्युत्तरेणान्वयः ७० ॥ ७१ ॥ तेनबालेनैवप्रहृतंअपहृतं तरयदुर्दमस्यराज्यामितिशेषः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ लोपामुद्रा अगस्त्यभार्या शापस्यनिकुंभदत्तस्य ॥ ७६ ॥ रम्यामिति स हस्त्ववर्षपर्यंतंराक्षसाधिष्ठितत्वादरम्यैवपुराआसीदितिगम्यते सन्नतेरलर्कपुत्रस्य ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ वत्सरयअलर्कपितुःपुत्रांतरमाह वत्सभूमिरिति भार्गव
 भद्रश्रेण्यस्यपुत्रोवैदुर्दमोनामविश्रुतः ॥ दिवोदासेनबालेतिघृणयासविवर्जितः ६९ हैहयस्यतुदायाद्यंकृतवान्वैमहीपतिः ॥ आजह्मेपितृदायाद्यंदिवोदा सत्तदंतंबलात् ७० भद्रश्रेण्यस्यपुत्रेणदुर्दमेनमहात्मना ॥ वैरस्यांतंमहाराजक्षत्रियेणविधित्सता ७१ दिवोदासादृषद्वत्यांवीरोजज्ञेप्रतर्दनः ॥ तेनपुत्रेण बालेनप्रतदंतंतस्यवैपुनः ७२ प्रतर्दनस्यपुत्रोद्वौवत्सभार्गौबभूवतुः ॥ वत्सपुत्रोह्यलर्कस्तुसन्नतिस्तस्यचात्मजः ७३ अलर्कःकाशिराजस्तुब्रह्मण्यःसत्यसं गरः ॥ अलर्कप्रतिराजर्षिलोकैर्गीतःपुरातनैः ७४ षष्टिवर्षसहस्राणिषष्टिवर्षशतानिच ॥ युवारूपेणसंपन्नआसीत्काशिकुलोद्वहः ७५ लोपामुद्राप्रसादेन परमायुरवापसः ॥ तस्यासीत्सुमहद्राज्यंरूपयौवनशालिनः ॥ शापस्यांतंमहाबाहुर्हत्वाक्षेमकराक्षसम् ७६ रम्यांनिवेशयामासपुरींवारणसीपुनः ॥ स न्नतेरपिदायादःसुनीथोनामधार्मिकः ७७ सुनीथस्यतुदायादःक्षेम्योनाममहायशः ॥ क्षेम्यस्यकेतुमान्पुत्रःसुकेतुस्तस्यचात्मजः ७८ सुकेतोस्तनयश्चा पिधर्मकेतुरितिस्मृतः ॥ धर्मकेतोस्तुदायादःसत्यकेतुर्महारथः ७९ सत्यकेतुस्तुतश्चापिविभुर्नामप्रजेश्वरः ॥ आनर्तस्तुविभोःपुत्रःसुकुमारस्तुतस्तुतः ८० सु कुमारस्यपुत्रस्तुधृष्टकेतुःसुधार्मिकः ॥ धृष्टकेतोस्तुदायादोवेणुहोत्रःप्रजेश्वरः ८१ वेणुहोत्रस्तुतश्चापिभर्गोनामप्रजेश्वरः ॥ वत्सस्यवत्सभूमिस्तुभृगुभूमिस्तु भार्गवात् ८२ एतेत्वांगिरसःपुत्राजातावंशेभर्गवे ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्तयोःपुत्राःसहस्रशः ॥ इत्येतेकाशयःप्रोक्तानद्दुषस्यनिबोधमे ८३ ॥ ॥ इ ति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिष्कोनत्रिंशोऽध्यायः २९ ॥ ६४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्पन्नाःपितृकन्यायांविंशज्यांमहौजसः ॥ नद्दुषस्य तुदायादाःषड्विंशोपमतेजसः १ यतिर्ययातिःसंयातिरायतिःपांचिकोभवः ॥ सुयातिःषष्ठस्तेषांवैययातिःपार्थिवोऽभवत् ॥ यतिर्ज्यष्ठस्तुतेषांवैययातिस्तु ततःपरम् २ ककुत्स्थकन्यांगांनामलेभेपरमधार्मिकः ॥ यतिस्तुमोक्षमास्थायब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ३

वात्वत्सभ्रातुः ॥ ८२ ॥ अंगिरसःगालवस्यांगिरसत्वात् भार्गवेविद्वामित्रस्यभार्गवत्वात् तयोः वत्सभूमिभृगुभूम्योः काशयःकाशवंश्याः ॥ ८३ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांए कोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ६४ ॥ त्रिंशेयवर्ण्यतेध्यायेययतेस्त्वयंतथा ॥ चरितंचविरक्तिश्चगाथावैराग्यगर्भिणो ॥ १ ॥ उत्पन्नाःपितरः सुस्वधासंज्ञावैद्वयपूज्यास्तेषांकन्या याविरजाख्यायाम् ॥ १ ॥ २ ॥ मोक्षंमोक्षमार्गम् ॥ ३ ॥

ययातिर्भार्यातरमाह देवयानीमिति ॥ ४ ॥ ५ ॥ असंगंसर्वत्रास्वलितगतिम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ शापेकारणमाह गार्ग्यस्यहीति वाक्शूरनिष्ठरभाषिणामिति हिंसने हेतुस्तः ॥ १० ॥ लोहगंधिः बाह्यसदृशः लोहोऽस्त्रीश्चक्रेलोहोजांकके इति मेदिनी जांककः पतितः ज्ञातिबाह्यइति यावत् जुगित्यागेत्यरूपम् ॥ ११ ॥ सांविदम् स्वास्थ्यज्ञा

तेषां ययातिः पंचानां विजित्य वसुधामिमाम् ॥ देवयानीमुशनसः सुतां भार्यामवापसः ॥ शर्मिष्ठा मासुरां चैव तनयां वृषपर्वणः ४ यदुंचतुर्वसुंचैव देवयानीव्य जायत ॥ दृष्टुंचानुंचपूरुंचशर्मिष्ठावर्षपर्वणी ५ तस्मै शक्रो ददौ प्रीतोरथं परमभास्वरम् ॥ असंगं कांचनां दिव्यदिव्यैः परमवाजिभिः ६ युक्तं मनोजवैः शुभ्रैर्ये न भार्यामुवाहसः ॥ सतेन रथमुख्येन षड्भ्रात्रेणाजयन्महीम् ॥ ययातिर्युधिदुर्द्धर्षस्तथा देवान्सवासवान् ७ सरथः पौरवाणां तु सर्वेषामभवत्तदा ॥ याव तु वसुनाम्नो वै कौरवाज्जनमेजयः ८ कुरोः पुत्रस्य राजेंद्रराज्ञः पारीक्षितस्य ह ॥ जगाम सरथो नाशं शापाद्गार्ग्यस्य धीमतः ९ गार्ग्यस्य हि सुतं बालं सराजाज नमेजयः ॥ वाक्शूरं हिंसयामास ब्रह्महत्यामवापसः १० सलोहगंधीराजर्षिः परिधावन्नितस्ततः ॥ पौरजानपदैस्त्यक्तो न लेभेशर्मकं हि चित् ११ ततः स दुः स्वसंतप्तो नालभत्संविदं कचिद् ॥ इंद्रो तः शौनके राजा शरणं प्रत्यपद्यत १२ याजयामास चेंद्रो तः शौनको जनमेजयम् ॥ अश्वमेधेन राजानं पावनार्थं द्विजोत्त मः १३ सलोहगंधो व्यनशत्तस्यावभृथमेत्यह ॥ सच दिव्यो रथो राजन्वसोश्चेदिपतेस्तदा ॥ दत्तः शक्रेण तुष्टेन लेभेतस्माद्बृहद्रथः १४ बृहद्रथाक्रमेणैव गतो बार्हद्रथं नृपम् ॥ ततो हत्वा जरासंधं भीमस्तरथमुत्तमम् १५ प्रददौ वासुदेवाय प्रीत्या कौरवनंदनः ॥ सप्तद्वीपां ययातिस्तु जित्वा पृथ्वीं स सागराम् १६ व्यभ जत्पंचधाराजन्पुत्राणां नाहुषस्तदा ॥ दिशि दक्षिणपूर्वस्यां तुर्वसुं मतिमान्नृपः १७ प्रतीच्या मुतरस्यां च दृष्टुंचानुंचनाहुषः ॥ दिशि पूर्वोत्तरस्यां वै यदुं ज्ये ष्ठं ष्योजयत् १८ मध्ये पूरुंचराजानमभ्यर्षिंचतनाहुषः ॥ तैरियं पृथिवीं सर्वासप्तद्वीपासपत्तना १९ यथा प्रदेशमद्यापि धर्मेण प्रतिपाल्यते ॥ प्रजास्तेषां पुरस्तात्तु वक्ष्यामि नृपसत्तम २० धनुर्न्यस्य पृषत्कांश्च पंचभिः पुरुषर्षभैः ॥ जरावानभवद्राजा भारमावेश्य बंधुषु ॥ निःक्षिप्तशस्त्रः पृथिवीं निरीक्ष्य पृथिवी पतिः २१ प्रीतिमानभवद्राजा ययातिरपराजितः ॥ एवं विभज्य पृथिवीं ययातिर्यदुमव्रवीत् २२ जरां मे प्रतिशृण्व पुत्रकृत्यां तरेण वै ॥ तरुणस्तवरूपेण चरेयं पृथिवीमिमाम् ॥ जरां त्वयि समाधाय तं यदुः प्रत्युवाच ह २३

नोपायम् इंद्रो तशब्दोऽदंतः सांतश्च ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मात्त्वसोः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ दक्षिणपूर्वस्याम् आग्नेयकोणे ॥ १७ ॥ पूर्वोत्तरस्याम् ऐशान्याम् ॥ १८ ॥ मध्ये कुरुपांचालेषु ॥ १९ ॥ २० ॥ पंचभिः पुत्रैः कृतकृत्यः सन् धनुर्न्यस्तवान् ततश्च जरावान् अभूदित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

अनिर्दिष्टा इदंमेदेहातिविशेषतोऽनुक्तमयाचप्रतिश्रुतात्वदिष्टंदास्यामोति तांअज्ञातांअनपाकृत्य ऋणवत्अपरिहृत्य ज्ञाताचेत्स्यात्तर्हितांनिधाय तवजरांगृहीतुंममावकाशः
स्यादितिभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कइति पितृवचनमुल्लंघ्यातिथ्यर्थसाधननंधर्मायेतिभावः देशिकः गुरुः विद्याप्रदः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ पूर्वम् आ

अनिर्दिष्टामयाभिक्षाब्राह्मणस्यप्रतिश्रुता ॥ अनपाकृत्यतांराजन्नगृहीष्यामितेजराम् २४ जरायांबहवोदोषाःपानभोजनकारिताः ॥ तस्माज्जरांनतेराज
न्नगृहीतुमहमुत्सहे २५ संतितेबहवःपुत्रामतःप्रियतरानृप ॥ प्रतिगृहीतुंधर्मज्ञपुत्रमन्यवृणीष्वै २६ सएवमुक्तोयदुनाराजाकोपसमन्वितः ॥ उवाचव
दतांश्रेष्ठाययातिर्गर्हयन्सुतम् २७ कआश्रयस्तवान्योस्तिकोवाधर्मोविधीयते ॥ मामनादृत्यदुर्वुद्धेयदहंतवदेशिकः २८ एवमुक्त्वायदुंतातशशापैन्स
मन्युमान् ॥ अराज्यातेप्रजामूढभवित्रीतिनराधम २९ सतुर्वसुंचद्रुंचाप्यनुंचभरतर्षभ ॥ एवमेवाब्रवीद्राजाप्रत्याख्यातश्चतैरपि ३० शशापतानतिक्रु
द्धोययातिरपराजितः ॥ यथातेकथितंपूर्वमयाराजर्षिसत्तम ३१ एवंशस्त्रासुतान्सर्वान्चतुरःपूरुपूर्वजान् ॥ तदेववचनंराजापूरुमप्याहभारत ३२ तरुण
स्तवरूपेणचरेयंपृथिवीमिमाम् ॥ जरांत्वयिसमाधायत्वंपूरोयदिमन्यसे ३३ सजरांप्रतिजग्राहपितुःपूरुःप्रतापवान् ॥ ययातिरपिरूपेणपूरोःपर्यचरन्म
हीम् ३४ समार्गमाणःकामानामंतंभरतसत्तम ॥ विश्वाच्यासहितोरेमेवनेचैत्ररथेप्रभुः ३५ यदावितृष्णःकामानांभोगेषुसनराधिपः ॥ तदापूरोःसका
शाद्वेस्वांजरांप्रत्यपद्यत ३६ तत्रगाथामहाराजशृणुगीताययातिना ॥ याभिःप्रत्याहरेत्कामान्सर्वतोऽंगानिकूर्मवत् ३७ नजातुकामःकामानामुपभोगेन
शाम्यति ॥ हविषाकृष्णवर्मेवभूयएवाभिवर्धते ३८ यत्पृथिव्यांत्रीहियवंहिरण्यंशश्वःस्त्रियः ॥ नालमेकस्यतत्सर्वमितिपश्यन्नमुद्यति ३९ यदाभा
वंनकुरुतेसर्वभूतेष्वपापकम् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा ४० यदान्येभ्योनविभ्येतयदाचास्मान्नविभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्वेष्टिब्रह्मसंपद्यते
तदा ४१ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्यानिजीर्यतिजीर्यतः ॥ योसौप्राणांतिकोरोगस्तांवृणांत्यजतःसुखम् ४२ जीर्यतिजीर्यतःकेशादंताजीर्यतिजीर्यतः ॥ जी
विताशाधनाशाचजीर्यतोपिनजीर्यति ४३ यच्चकामसुखंलोकेयच्चदिधंमहत्सुखम् ॥ तृणाक्षयसुखस्यैतेनार्हतःषोडशीकलाम् ४४ एवमुक्त्वासराज
र्षिःसदारःप्राविशद्वनम् ॥ कालेनमहतावापिचचारविपुलंतपः ४५ भृगुतुंगेतपस्तस्मात्पसोतेमहातपाः ॥ अनश्रन्देहमुत्सृज्यसदारःस्वर्गमाप्तवान् ॥
४६ तस्यवंशेमहाराजपंचराजर्षिसत्तमाः ॥ यैर्व्याप्तापृथिवीसर्वीसूर्यस्येवगभस्तिभिः ४७

दिपर्वणि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अंतम् तृष्णावसानम् विश्वाचीअसराः इंद्रशापात्ककुत्स्थकन्यागोनाम्नीजाता साययातिनाऊढेतिज्ञेयम् ॥ ३५ ॥ अविनृ
ष्णाइतिच्छेदः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ पंचयदुप्रभृतयः ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांविंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ एकविंशेपुरोर्विशेरौद्राश्वस्यसमुद्भवः तत्पुत्रस्याथकक्षेयोर्विशस्तावन्निरूप्यते ॥ १ ॥ २ ॥ उक्तं
मंडलकृष्टंपोरुपयास्मिन् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ धनेयुश्चैत्यत्रवनेनित्यइत्यपिपाठः ॥ १० ॥ स्त्रीरत्नकूटाःस्त्रीरत्नान्युर्वइयादीनि कुटोनिहोनानियाभ्य

यदोस्तुशृणुराजर्षेर्वंशंराजर्षिसत्कृतम् ॥ यत्रनारायणोज्जेहरिवंशेष्टिणिकुलोद्भवः ४८ धन्यःप्रजावानायुष्मान्कीर्तिमांश्चभवेन्नरः ॥ ययातेश्वरितंपुण्यं पठं
च्छृण्वन्नराधिप ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिययातिचरितेविंशोऽध्यायः ३० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ पूरो
वंशमहं ब्रह्मन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ द्रुह्योश्चानोर्यदोश्चैवतुर्वसोश्चपृथक् १ वृष्णिवंशप्रसंगेनस्वंवंशंपूर्वमेवतु ॥ विस्तरेणानुपूर्व्याचतद्भवान्वक्तु
मर्हति २ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ शृणुपूरोर्महाराजवंशमुत्तमपोरुषम् ॥ विस्तरेणानुपूर्व्याचयत्रजातोसिपार्थिव ३ हंततेकीर्तयिष्यामिपूरोर्वंशमनु
त्तमम् ॥ द्रुह्योश्चानोर्यदोश्चैवतुर्वसोश्चनराधिप ४ पूरोःपुत्रोमहावीर्योराजासीज्जनमेजयः ॥ प्रचिन्वांस्तुसुतस्तस्ययःप्राचीमजयदिशम् ५ प्रचिन्वतःप्रवी
रोभून्मनस्युस्तस्यचात्मजः ॥ राजाचाभयदोनाममनस्योरभवत्सुतः ६ तथैवाभयदस्यासीत्सुधन्वातुमहीपतिः ॥ सुधन्वनोबहुगवःशम्यातिस्तस्यचा
त्मजः ७ शम्यातेस्तुरहस्यातीरौद्राश्वस्तस्यचात्मजः ॥ रौद्राश्वस्यघृताच्यांवैदशाप्सरसिमूनवः ८ ऋचेयुःप्रथमस्तेषांलंकणैर्युस्तथैवच ॥ कक्षेयुःस्थंडि
लेयुश्चसन्नतेयुस्तथैवच ९ दशार्णेयुर्जलेयुश्चस्थलेयुश्चमहायशाः ॥ धनेयुश्चवनेयुश्चपुत्रिकाश्चदशस्त्रियः १० रुद्राशूद्राचभद्राचमलदामलहातथा ॥ स्व
लदाचैवराजेद्रनलदासुरसापिच ॥ तथागोचपलातुस्त्रीरत्नकूटाचतादश ११ ऋषिर्जातोत्रिवंशेतुतासांभर्ताप्रभाकरः ॥ रुद्रायांजनयामाससुतंसोमंयश
स्विनम् १२ स्वर्भानुनाहतेमूर्येपतमानोदिवोमहीम् ॥ तमोभिभूतेलोकेचप्रभायेनप्रकल्पिता १३ स्वस्तितेस्वितिचोक्तोवैपतमानोदिवाकरः ॥ वचना
त्तस्यविप्रर्षेर्नपपातदिवोमहीम् १४ अत्रिश्रेष्ठानिगोत्राणियश्चकारमहातपाः ॥ यज्ञेवत्रेधनंचैवसुरैर्यस्यप्रवर्तितम् १५ सतासुजनयामासपुत्रिकासुसनाम
कान् ॥ दशपुत्रान्महात्मासतपस्युग्रेरतान्सदा १६ तेतुगोत्रकराराजन्ऋषयोवेदपारगाः ॥ स्वस्त्योत्रेयाइतिख्याताःकिंत्वत्रिधनवर्जिताः १७ कक्षेयोस्त
नयाश्वासन्त्रयएवमहारथाः ॥ सभानरश्चाक्षुषश्चपरमंयुस्तथैवच १८

स्ताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ येनअत्रिणा ॥ १३ ॥ १४ ॥ अत्रिश्रेष्ठानोति धर्मशास्त्रेआत्रेयोवधेब्रह्महत्याघतस्योक्तत्वात् यज्ञेचआत्रेयायब्राह्मणायस्वातंत्र्येणदाक्षिणावधिनात्
आत्रेरेवसर्वेषुगोत्रप्रवर्तकेषुश्रेष्ठः ॥ १५ ॥ पुत्रिकासुतुभ्यंकन्यांप्रदास्यामिदेवाग्निगुरुस्सनिधौ ॥ अस्यांयोजायतेपुत्रःसमेपुत्रोभवेदितिपुत्रिकाकरणविधिनाप्राप्तासु ॥ १६ ॥
अतएवाहकिंत्वत्रिधनवर्जिताइति ॥ १७ ॥ कक्षेयोःरौद्राश्वसुतस्यतृतीयस्य ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ महामनसोज्येष्ठपुत्रस्योशनरस्यसंततिमुक्त्वाकनिष्ठपुत्रस्यतितिक्षोर्वशमाह ति
तिक्षोस्तुप्रजाःशृण्वति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ यःपूर्वबलिर्दानवैद्रासीत् सएवसुतपसः पुत्रोबलिनामाभूत् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बालेयंबलेरपत्यम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

सभानरस्यपुत्रस्तुविद्वान्कालानलोनृपः ॥ कालानलस्यधर्मज्ञःसृजयोनामवैसुतः१९ सृजयस्याभवत्पुत्रोवीरोराजापुरंजयः ॥ जनमेजयोमहाराजपुरंजय
सुतोभवत् २० जनमेजयस्यराजर्षेर्महाशालोभवत्सुतः ॥ वेदेषुसपरिज्ञातःप्रतिष्ठितयशाभुवि २१ महामनानामसुतोमहाशालस्यधार्मिकः ॥ जज्ञेवी
रःसुरगणैःपूजितःसुमहायशाः २२ महामनास्तुपुत्रौद्वौजनयामासभारत ॥ उशीनरंचधर्मज्ञंतिक्षिचमहाबलम् २३ उशीनरस्यपत्न्यस्तुपंचराजर्षि
वंशजाः ॥ नृगाकृमीनवादर्वीपंचमीचदृषद्वती २४ उशीनरस्यपुत्रास्तुपंचतासुकुलोद्वहाः ॥ तपसावैसुमहताजातादृषस्यभारत २५ नृगायास्तुनृगः
पुत्रःकृम्यांकृमिरजायत ॥ नवायास्तुनवःपुत्रोदर्वीयाःसुव्रतोभवत् २६ दृषद्वत्यास्तुसंजज्ञेशिबिरोशीनरोनृपः ॥ शिबेस्तुशिवयस्तातयोधेयास्तुनृग
स्यह २७ नवस्यनवराष्ट्रंतुकृमेस्तुकृमिलापुरी ॥ सुव्रतस्यतथांबष्ठाशेबिपुत्रात्रिबोधमे २८ शिबेऽपुत्राश्चत्वारोवीरास्त्रैलोक्यविश्रुताः ॥ वृषदर्भःसुवी
रश्चमद्रकःकैकयस्तथा २९ तेषांजनपदाःस्फीताःकैकयामद्रकास्तथा ॥ वृषदर्भास्तुवीराश्चतितिक्षोस्तुप्रजाःशृणु ३० तैतिक्षवोभवद्राजापूर्वस्यांदिशि
भारत ॥ उषद्रथोमहाबाहुस्तस्यफेनःसुतोऽभवत् ३१ फेनात्सुतपाजज्ञेसुतःसुतपसोबलिः ॥ जातोमानुषयोनौतुसराजाकांचनेषुधिः ३२ महायोगी
सत्बुबलिर्बभूवनृपतिःपुरा ॥ पुत्रानुत्पादयामासपंचवंशकरान्भुवि ३३ अंगःप्रथमतोजज्ञेवंगःसुह्यस्तथैवच ॥ पुंड्रःकलिंगश्चतथाबालेयंक्षत्रमुच्यते ३४
बालेयाब्राह्मणाश्चैवतस्यवंशकराभुवि ॥ बलेस्तुब्रह्मणादत्तावराःप्रीतेनभारत ३५ महायोगित्वमायुश्चकल्पस्यपरिमाणतः ॥ संग्रामेवाप्यजेयत्वंधर्मचै
वप्रधानता ३६ त्रैलोक्यदर्शनंचैवप्राधान्यंप्रसवेतथा ॥ बलेचाप्रतिमत्यं वैधर्मतस्त्वार्यदर्शनम् ३७ चतुरोनियतान्वर्णान्त्वंचस्थापयिताभुवि ॥ इत्यु
क्तोविभुनाराजाबलिःशान्तिपरांययौ ३८ तस्यतेतनयाःसर्वेक्षेत्रजामुनिपुंगवाः ॥ संभूतादीर्घतपसोसुदेष्ण्याममहौजसः ३९ बलिस्तानभिषिच्येहपंचपुत्रा
नकल्मषान् ॥ कृतार्थःसोपियोगात्मायोगमाश्रित्यसप्रभुः ४० अधृष्यःसर्वभूतानांकालापेक्षीचरन्नपि ॥ कालेनमहताराजनस्त्वंचस्थानमुपागमत् ४१
तेषांजनपदाःपंचअंगावंगाःससुह्यकाः ॥ कलिंगाःपुंड्रकाश्चैवप्रजास्त्वंगस्यमेशृणु ४२ अंगपुत्रोमहानासीद्राजेंद्रोदधिवाहनः ॥ दधिवाहनपुत्रस्तुराजादि
विरथोऽभवत् ४३ पुत्रोदिविरथस्यासच्छक्रतुल्यपराक्रमः ॥ विद्वान्धर्मरथोनामतस्यचित्ररथःसुतः ४४

प्रसवे अभ्यनुज्ञायांवाशि
त्वाख्यांसिद्धिमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ परांशान्तिम् ज्ञानजंमोक्षम् ॥ ३८ ॥ क्षेत्रजाःबलेरुध्वरेतेस्त्वात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ स्वंस्थानम् सुतलम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

शक्रेणसहेति शक्रवदेवत्वंप्राप्तव्यक्तम् ॥ ४५ ॥ लोमपादापरनामा दशरथोयमन्यः ॥ ४६ ॥ ऋष्यशृंगस्य शांताभर्तुःप्रसादेन ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पूर्णभद्रोमुनिःतस्यप्र
सादेन ॥ ४९ ॥ वैभांडकिर्विभांडकपुत्रऋष्यशृंगः तस्यार्थेद्रवारणंऐरावतंवारणम् वारिजलेरणतिचरतीतिवारणम् सपुत्रोद्भवमित्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ब्रह्मक्षत्रोत्तरः ब्राह्मणेभ्यःशांत्यादिना क्षत्रियेभ्यःशौर्यादिना उत्तरः श्रेष्ठः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ सत्यकर्मणःपुत्रः सूतःब्राह्मण्यांक्षत्रियाज्जातत्वात् एतेनै

तेनचित्ररथेनाथतदाविष्णुपदेगिरौ ॥ यजतासहशक्रेणसोमःपीतोमहात्मना ४५ अथचित्ररथस्यापिपुत्रोदशरथोऽभवत् ॥ लोमपादइतिख्यातोयस्य
शांतासुताभवत् ४६ तस्यदाशरथिर्वीरश्चतुरंगोमहायशाः ॥ ऋष्यशृंगप्रसादेनजज्ञेकुलविवर्द्धनः ४७ चतुरंगस्यपुत्रस्तुपृथुलाक्षइतिस्मृतः ॥ पृथुला
क्षसुतोराजाचंपोनाममहायशाः ४८ चंपस्यतुपुरीचंपायामालिन्यभवत्पुरा ॥ पूर्णभद्रप्रसादेनहयंगोऽस्यसुतोऽभवत् ४९ ततोवैभांडकिस्तस्यवारणंशक्र
वारणम् ॥ अवतारयामासमर्हीमंत्रैर्वाहनमुत्तमम् ५० हयंगस्यतुदायादोराजाभद्ररथःस्मृतः ॥ पुत्रोभद्ररथस्यासीद्वृहत्कर्माप्रजेश्वरः ५१ बृहद्वर्मःसुतस्त
स्यतस्माज्जज्ञेबृहन्मनाः ॥ बृहन्मनास्तुराजेंद्रजनयामासवैसुतम् ५२ नाम्राजयद्रथंनामयस्माद्वृढरथोऽनृपः ॥ आसीद्वृढरथस्यापिविश्वजिजनमेजय ॥
५३ दायादस्तस्यकर्णस्तुविकर्णस्तस्यचात्मजः ॥ तस्यपुत्रशतंत्वासीदंगानांकुलवर्द्धनम् ॥ बृहद्वर्मसुतोयस्तुराजानाम्राबृहन्मनाः ५४ तस्यपत्नीद्वयंचा
सीच्चैद्यस्यैतेसुतेशुभे ॥ यशोदेवीचसत्याचताभ्यांवंशस्तुभिद्यते ५५ जयद्रथस्तुराजेंद्रयशोदेव्यांव्यजायत ॥ ब्रह्मक्षत्रोत्तरःसत्यांविजयोनामविश्रुतः ॥
५६ विजयस्यधृतिःपुत्रस्तस्यपुत्रोऽधृतव्रतः ॥ धृतव्रतस्यपुत्रस्तस्यकर्ममहायशाः ५७ सत्यकर्मसुतश्चापिसूतस्त्वधिरथस्तुवै ॥ यःकर्णप्रतिजग्राहतं
तःकर्णस्तुसूतजः ५८ एतद्वःकथितंसर्वैकर्णप्रतिमहाबलम् ॥ कर्णस्यवृषसेनस्तुवृषस्तस्यात्मजःस्मृतः ५९ एतंगवंशजाःसर्वेराजानःकीर्तितामया ॥ स
त्यव्रतामहात्मानःप्रजावंतोमहारथाः ६० ऋचेयोस्तुमहाराजरौद्राश्वतनयस्यह ॥ शृणुवंशमनुप्रोक्तंयत्रजातोसिपार्थिव ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिले
पुहरिवंशेशेरिवंशपर्वणिकुक्षेयुवंशानुकीर्त्तनंनामएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनाधृष्यस्तुराजर्षिर्ऋचेयुश्चैकराट्स्मृतः ॥ ऋचेयो
र्ज्वलनानामभार्यावैतक्षकात्मजा १ तस्यांसदेव्यांराजर्षिर्मतिनारोमहीपतिः ॥ मतिनारसुताश्वासन्त्रयःपरमधार्मिकाः २

वतस्यब्राह्मणीपरिग्रहःसूच्यते ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेशेरिवंशपर्वणिकुक्षेयुवंशानुकीर्त्तनंनामएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥
द्वात्रिंशेवर्ण्यतेवंशःऋचेयोर्विविधागतिः ॥ त्रयाणांयदुमुस्यानामजमीढस्यचत्रिधा ॥ १ ॥ अनाधृष्यःअजघ्न्यः ऋचेयुरेव ॥ १ ॥ समतिनारोजातइतिशेषः ॥ २ ॥

तंसुर्नामतःआद्योज्येष्ठःतंसुरोद्यद्व्यापिपाठः ॥ ३ ॥ ४ ॥ काण्वायनाःकण्वस्यगोत्रापत्यानि ॥ ५ ॥ हेभूप यस्यकस्यकन्याईलिनीआसीत् सःईलिनोनामराजाब्रह्मवादिनि
ब्राह्मणसमुदाये अधिअधिकःआसीत् तंसुश्चतांईलिनींस्त्रींस्त्रियंभार्याअभ्यगच्छतअधिगतवान् तस्मात्कण्वोभ्यजायत इलानाम्रोतुयस्यासीत्कन्येतिपाठस्तुप्रामादिकः तंसुना
स्वानुजप्रपौत्रस्यदुहितापरिणीतेत्येवमर्थकत्वादयुक्तश्च ॥ ६ ॥ धर्मेनेत्रःधर्मस्यप्रवर्तकः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दुष्यंतंप्रतिराजानमितिसार्धंलोकद्वयंस्पष्टार्थम् ॥ ११ ॥

तंसुराद्योप्रतिरथःसुबाहुश्चैवधार्मिकः ॥ गौरीकन्याचविख्यातामांधातृजननीशुभा ३ सर्वेवेदविदस्तत्रब्रह्मण्याःसत्यवादिनः ॥ सर्वेकृतास्त्राबलिनःसर्वे
युद्धविशारदाः ४ पुत्रःप्रतिरथस्यासीत्कण्वःसमभवन्नृपः ॥ मेधातिथिःसुतस्तस्ययस्मात्काण्वायनाद्विजाः ५ ईलिनीभूपयस्यासीत्कन्यावैजनमेजय ॥
ब्रह्मवादिन्यधिस्रीचतंसुस्तामभ्यगच्छत ६ तंसोःसुरोधोराजर्षिर्धर्मनेत्रोमहायशः ॥ ब्रह्मवादीपराक्रांतस्तस्यभार्योपदानवी ७ उपदानवीसुतांलेभेच
तुरस्त्वैलिकात्मजान् ॥ दुष्यंतमथसुष्मंतंप्रवीरमनघंतथा ८ दुष्यंतस्यतुदायादोभरतोनामवीर्यवान् ॥ ससर्वदमनोनामनागायुतबलोमहान् ९ चक्रव
र्तीसुतो जज्ञेदुष्यंतस्यमहात्मनः ॥ शकुंतलायांभरतोयस्यनाम्नास्थभारताः १० दुष्यंतंप्रतिराजानंवागुवाचाशरीरिणी ॥ माताभस्त्रापितुःपुत्रोयेनजातः
सएवसः ११ भरस्वपुत्रंदुष्यंतमावमंस्थाःशकुंतलाम् ॥ रेतोधाःपुत्रउन्नयतिनरदेवयमक्षयात् १२ त्वंचास्यधातागर्भस्यसत्यमाहशकुंतला ॥ भरतस्य
विनष्टेषुतनयेषुमहीपतेः १३ मातृणांतातकोपेनमयातेकथितंपुरा ॥ बृहस्पतेरांगिरसःपुत्रोराजन्महामुनिः ॥ संक्रामितोभरद्वाजोमरुद्भिःक्रतुभिर्विभुः ॥
१४ अत्रैवोदाहरंतीमंभरद्वाजस्यधीमतः ॥ धर्मसंक्रमणंचापिमरुद्भिर्भरतायवै १५ अयोजयद्भरद्वाजोमरुद्भिःक्रतुभिर्हितम् ॥ पूर्वंतुवितथेतस्य
कृतेवैपुत्रजन्मनि १६ ततोथवितथोनामभरद्वाजसुतोऽभवत् ॥ ततोथवितथेजातेभरतस्तुदिव्ययौ १७ वितथंचाभिषिच्याथभरद्वाजोवनंययौ ॥
सराजावितथःपुत्रान्जनयामासपंचवै १८ सुहोत्रंचसुहोतारंगयंगंगंतथैवच ॥ कपिलंचमहात्मानंसुहोत्रस्यसुतद्वयम् १९ काशिकश्चमहासत्वस्तथागृत्स
मतिर्नृपः ॥ तथागृत्समतेःपुत्राब्राह्मणाःक्षत्रियाविशः २० काशिकस्यतुकाशयोपुत्रोदीर्घतपास्तथा ॥ बभूवदीर्घतपसोविद्वान्धन्वंतरिःसुतः २१

॥ १२ ॥ १३ ॥ पुराआदिपर्वणिआंगिरसः आंगिरसोवापत्यंभरद्वाजः क्रतुभिः क्रतुदेवताभिर्मरुद्भिःसंक्रामितः भरतपुत्रत्वंप्रापितः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मसंक्रमणंव्याचष्टे
अयोजयदितिवितथेमातृभिःपुत्रव्योतनात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ काशिकश्चेति पूर्वोकाशिकगृत्समदौ आयुसंज्ञातृवृद्धशर्मसुहोत्रक्रमेणचतुर्थोद्भौतुतस्मादेवनहुष
ययातिपूर्वादिक्रमेण एकविंशस्यसुहोत्रस्यपुत्रौ अतोतिविप्रकर्षात्ततोन्वौ अतएवईषन्नामभेदोपिगृत्समदोगृत्समतिरित्यादिदृश्यते ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ दिवोदासपदं व्युत्पादयति दिवोदासइतीति दिवःसप्तस्वर्गान् दश्यतिउपक्षिणोति आत्मैश्वर्यबलेनेतिदिवोदासः कर्मण्यण्विभक्तेरलुक्कार्षः ॥ २३ ॥ समाना
न्वयेयथासमाननामानोभवन्ति एवंसमानकर्माणोपिभवन्तीतिज्ञापयन् पूर्वदिवोदासवत् अनेनापिवाराणसीराज्यादिकंरुतम् पूर्वनिर्कुंभादिविभक्तिकुंभांतरेणतद्वंशेनवाराणसी
शप्ता तद्वत्पूर्वक्षेमकवंशेनक्षेमकांतरेणनिवेशितेत्यादि एकस्मिन्नपिकल्पेऽसरुत्समाननामकर्मणांपुंसांजन्मनविरुध्यतइत्यभिप्रेत्याह एतस्मिन्नित्यादि ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
भद्रश्रेण्यस्येति पूर्वोदिवोदासआयोर्वृद्धशर्मादिक्रमेणदशमः भद्रश्रेण्यश्चनहुषादिक्रमेणयदुवंशजएकादशः यदोस्त्वष्टमः तयोःसमानकालजत्वाद्दिरोधोयुक्तः यस्तुआयोः नहुषा

धन्वंतरेस्तुतनयःकेतुमानिति विश्रुतः ॥ अथकेतुमतःपुत्रोवीरोभीमरथोनृपः २२ सुतोभीमरथस्यासीदिवोदासःप्रजेश्वरः ॥ दिवोदासइतिख्यातःसर्वर
क्षोविनाशनः २३ एतस्मिन्नेवकालेतुपुरींवाराणसीनृप ॥ शून्यानिवेशयामासक्षेमकोनामराक्षसः ॥ शप्ताहिमामतिमतानिकुंभेनमहात्मना २४ शून्या
वर्षसहस्रवैभवित्रीतिनराधिपः ॥ तस्यांतुशप्तमात्रायांदिवोदासःप्रजेश्वरः ॥ विषयांतेपुरीरम्यांगोमयांसन्यवेशयत् २५ भद्रश्रेण्यस्यपूर्वेतुपुरीवाराण
सीभवत् ॥ यदुवंशप्रसूतस्यतपस्यभिरतस्यच २६ भद्रश्रेण्यस्यपुत्राणांशतमुत्तमधन्विनाम् ॥ हत्वानिवेशयामासदिवोदासःप्रजेश्वरः २७ दिवोदास
स्यपुत्रस्तुवीरोराजाप्रतर्दनः ॥ प्रतर्दनस्यपुत्रौद्वौवत्सोभार्गस्तथैव २८ अलर्कोराजपुत्रस्तुराजासन्नतिमान्भुवि ॥ हैहयस्यतुदायाद्यंहृतवान्वैमहीपतिः
२९ आजहेपितुदायाद्यांदिवोदासहृतंबलात् ॥ भद्रश्रेण्यस्यपुत्रेणदुर्दमेनमहात्मना ॥ दिवोदासेनबालेतिघृणयापरिवर्जितः ३० अष्टारथोनामनृपःसु
तोभीमरथस्यवै ॥ तेनपुत्रेषुबालेषुप्रहृतंतस्यभारत ३१ वैरस्यांतंमहाराजक्षत्रियेणविधित्सता ॥ अलर्कःकाशिराजस्तुब्रह्मण्यःसत्यसंगरः ३२ षष्ठिवर्षस
हस्राणिषष्ठिवर्षशतानिच ॥ तस्यासीत्सुमहद्राज्यंरूपयौवनशालिनः ३३ युवारूपेणसंपन्नआसीत्काशिकुलोद्बहः ॥ लोपामुद्राप्रसादेनपरमायुरवापसः
३४ वयसोतेमहाबाहुर्हत्वाक्षेमकराक्षसम् ॥ शून्यानिवेशयामासपुरींवाराणसीनृप ३५ अलर्कस्यतुदायादःसुनीथोनामपार्थिवः ॥ सुनीथस्यतुदायादः
क्षेम्योनाममहायशः ३६ क्षेम्यस्यकेतुमान्पुत्रोवर्षकेतुस्ततोभवत् ॥ वर्षकेतोस्तुदायादोविभुर्नामप्रजेश्वरः ३७

दिक्रमेणपुरुवंशयोऽष्टाविंशोदिवोदासः तस्यततोष्टमेनभद्रश्रेण्येनसहात्यंतकालविप्रकर्षाद्दिरोधोनसंभवतीति अयंपुतत्समानकालीनोन्यद्वभद्रश्रेण्योज्ञेयइतिभावः ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ अष्टारथः प्रतर्दनः भीमरथस्येतिदिवोदासस्यविशेषणम् तस्यदुर्दमस्यबालेषुअसमर्थेषुपुत्रेषु ॥ ३१ ॥ अलर्कःप्रतर्दनस्यपौत्रःपुरीनिवेशयामासे
तितृतीयेनान्वयः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सुहोत्रस्यवितथपुत्रस्य ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सत्यव

आनर्त्तस्तुविभोःपुत्रःसुकुमारस्ततोभवत् ॥ पुत्रस्तुसुकुमारस्यसत्य केतुर्महारथः ३८ ततोभवन्महातेजाराजापरमधार्मिकः ॥ वत्सस्यवत्सभूमिस्तुभा
र्गभूमिस्तुभार्गवात् ३९ एतेत्वांगिरसःपुत्राजातावंशेभार्गवे ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चभरतर्षभ ४० सुहोत्रस्यबृहत्पुत्रोबृहत्तनयास्त्रयः ॥
अजमीढोद्विमीढश्चपुरुमीढश्चवीर्यवान् ४१ अजमीढस्यपत्न्यस्तुतिस्रोवैयशसाम्बिताः ॥ नीलिनीकेशिनीचैवधूमिनीचवरांगना ४२ अजमीढस्यके
शिन्यांजज्ञेजह्नुःप्रतापवान् ॥ आजह्नेयोमहासंत्रंसर्वमेधंमहामखम् ४३ पतिलोभेनयंगंगाविनीताभिससारह ॥ नेच्छतःप्लावयामासतस्यगंगाधतत्सदः
४४ सतयाम्नावितंदृष्ट्वायज्ञवाटंपरंतप ॥ जह्नुर्प्यब्रवीद्रांगंकुद्वोभरतसत्तम ४५ एषतेत्रिषुलोकेषुसंक्षिप्यापःपिबाम्यहम् ॥ अस्यगंगेऽवलेपस्यसद्यः
फलमवाप्नुहि ४६ ततःपीतामहात्मानोगंगंदृष्ट्वाभर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागादुहितृत्वायजाह्वीम् ४७ युवनाश्वस्यपुत्रींतुकावेरींजह्नुरावहत् ॥ गं
गाशापेनदेहाद्वैयस्याःपश्चान्नदीकृतम् ४८ जह्नुस्तुदयितःपुत्रस्त्वजकोनामवीर्यवान् ॥ अजकस्यतुदायादोबलाकाश्वोमहीपतिः ४९ बभूवमृगयाशी
लःकुशिकस्तस्यचात्मजः ॥ पल्लवैःसहसंरुद्रोराजावनचरैस्तदा ५० कुशिकस्तुतपस्तेपेपुत्रमिंद्रसमंप्रभुः ॥ लभेयमितितंशक्रस्त्रासादभ्येत्यजज्ञिवान् ५१
सगाधिरभवद्राजामघवान्कौशिकःस्वयम् ॥ विश्वामित्रस्तुगाधेयोराजाविश्वरथस्तदा ५२ विश्वरुद्विश्वजिज्ञैवतथासत्यवतींनृप ॥ ऋचीकाजमदग्नि
स्तुसत्यवत्यामजायत ५३ विश्वामित्रस्यतुसुतादेवरातादयःस्मृताः ॥ प्रख्यातास्त्रिषुलोकेषुतेषांनामानिमेष्टृणु ५४ देवश्रवाःकतिश्चैवयस्मात्कात्या
यनाःस्मृताः ॥ शालावत्याहिरण्याक्षोरेणोज्ञेयरेणुमान् ५५ सांक्रु त्योगालवोराजन्मौद्रल्यश्चेतिविश्रुताः ॥ तेषांख्यातानिगोत्राणिकौशिकानांमहा
त्मनां ५६ पाणिनोबभ्रवश्चैवध्यानजप्यास्तथैवच ॥ पार्थिवोदेवराताश्चशालंकायनसौश्रवाः ५७ लौहित्यायामदूताश्चतथाकारिषयःस्मृताः ॥ विश्रु
ताःकौशिकाराजन्तथान्येसैधवायनाः ५८ ऋष्यंतरविवाह्याश्चकौशिकाबहवःस्मृताः ॥ पौरवस्यमहाराजब्रह्मर्षेःकौशिकस्यह ५९ संबन्धोह्यस्यवंशेस्मि
नूब्रह्मक्षत्रस्यविश्रुतः ॥ विश्वामित्रात्मजानांतुशुनःशेपोग्रजःस्मृतः ६० भार्गवःकौशिकत्वंहिप्राप्तःसमुनिसत्तमः ॥ देवरातादयश्चान्येविश्वामित्रस्यवैसु
ताः ६१ दृषद्व तीसुतश्चापिविश्वामित्रादथाष्टकः ॥ अष्टकस्यसुतोऽलौहिःप्रोक्तोजह्नुगणोमया ६२

अजमीढस्यवृहतः पुत्रस्यपत्न्यन्तरेप्रसवांतरमाह अजमीढइति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ तेषांपंचानांदेशानारक्षणेअलंसमर्थाएतेइतिश्रुतत्वात्पंचालाइतिनाम ॥ ६७ ॥
॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अयंदिवोदासोब्राह्मणः ॥ ७० ॥ शरद्वतोगौतमस्य ॥ ७१ ॥ सत्यधृतेःशरद्वतःपौत्रस्य पूर्वशरद्वतःसकाशाल्पस्यजन्मउक्तम् अतोयंसत्यधृतिः पिता
महस्वसमाननामेतिगम्यते अत्रेयंकथा शरद्वतः तपोविघ्नार्थआगतांजालपदीमप्सरसंदृष्ट्वा शरद्वान्श्वकमे साचतद्वाह्मंतरात्प्रदुता ततस्तामनुधावतोमहर्षेरेतेश्वस्कंदततोमिथुनंजा

अजमीढोऽपरोवंशःश्रूयतांपुरुषर्षभ ॥ अजमीढस्यनीलिन्यांसुशांतिरुदपद्यत ६३ पुरुजातिःसुशांतेस्तुबाह्याश्वःपुरुजातितः ॥ बाह्याश्वतनयाःपंचवभू
वुरमरोपमाः ६४ मुद्रलःसृजयश्चैवराजाबृहदिषुःस्मृतः ॥ यवीनरश्वविक्रांतःकृमिलाश्वश्वपंचमः ६५ पंचैतेरक्षणायालदेशानामिति विश्रुताः ॥ पंचानां
विद्विपंचालान्स्फीतैर्जनपदैर्वृतान् ६६ अलंसंरक्षणेतेषांपंचालाइतिविश्रुताः ॥ मुद्रलस्यतुदायादोमौद्रल्यःसुमहायशाः ६७ सर्वएतेमहात्मानःक्षत्रोपे
ताद्विजातयः ॥ एतेह्यंगिरसःपक्षंसंश्रिताःकण्वमौद्रलाः ६८ मौद्रलस्यसुतोऽप्येष्टोब्रह्मर्षिःसुमहायशाः ॥ इंद्रसेनोयतोगर्भंवद्व्यश्वंप्रत्यपद्यत ६९ वद्व्य
श्वान्मिथुनंजज्ञेमेनकायामितिश्रुतिः ॥ दिवोदासश्चराजर्षिरहल्याचयशस्विनी ७० शरद्वतस्यदायादमहल्यासमसूयत ॥ शतानंदमृषिश्रेष्ठंतस्यापिसुम
हायशाः ७१ पुत्रःसत्यधृतिर्नामधनुर्वेदस्यपारगः ॥ तस्यसत्यधृतेरेतोदृष्ट्वाप्सरसमग्रतः ७२ अवस्कत्रंशरस्तंवेमिथुनंसमपद्यत ॥ कृपयातच्चजग्राहशं
तनुर्मृगयांगतः ७३ कृपःस्मृतःसवैतस्माद्रौतमीचकृपीतथा ॥ एतेशारद्वताःप्रोक्ताएतेतेगौतमाःस्मृताः ७४ अतऊर्ध्वंप्रवक्ष्यामिदिवोदासस्यसंततिम् ॥
दिवोदासस्यदायादोब्रह्मर्षिर्मित्रयुर्नृपः ७५ मैत्रायणस्ततःसोमोमैत्रेयास्तुततःस्मृताः ॥ एतेहिंसंश्रिताःपक्षंक्षत्रोपेतास्तुभार्गवाः ७६ आसीत्पंचजनःपुत्रः
सृजयस्यमहात्मनः ॥ सुतःपंचजनस्यापिसोमदत्तोमहीपतिः ७७ सोमदत्तस्यदायादःसहदेवोमहायशाः ॥ सहदेवसुतश्चापिसोमकोनामपार्थिवः ७८
अजमीढात्पुनर्जातःक्षीणवंशेतुसोमकः ॥ सोमकस्यसुतोऽजंतुर्नृपस्यपुत्रशतंवभौ ७९ तेषांयवीयान्पृषतोद्वपदस्यपिताप्रभुः ॥ धृष्ट्युम्रस्तुद्वपदाद्वृष्टकेतुश्चत
त्सुतः ८० अजमीढाःस्मृताद्येतेमहात्मानस्तुसोमकाः ॥ पुत्राणामजमीढस्यसोमकत्वंमहात्मनः ८१ महिषीत्वजमीढस्यधूमिनीपुत्रशृद्धिनी ॥ तृतीया
तवपूर्वेषांजननीपृथिवीपते ८२ सातुपुत्रार्थिनीदेवीव्रतचर्यासमान्विता ॥ ततोवर्षायुतंतद्भातपःपरमदुश्चरम् ८३

तमिति ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ दिवोदासस्यक्षत्रियस्य ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अजमीढात्सहदेवात्तस्यज्ञेपशुभूतस्थानेपुत्रशतंवभौ शतंपुत्रानुद्दिश्यतेनैवप
शुनायागस्यकृतत्वात् ॥ ७९ ॥ यवीयान्कनीयान् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ तृतीयाअजमीढस्यभार्या ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ प्रयागादतिक्रम्य प्रयागं त्यक्त्वा कुरुक्षेत्रं स्वस्थानं चकार ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ अरिमेजयः शत्रुकंपनः एजतेः खशूर्पपूर्वपदस्य मुमागमश्च ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कृतयज्ञाचैव
चेदिजा वसुंजनयामासेतिसार्द्धं लोकोवाक्यम् चैव श्रेदिदेश्यः स चासौ उपरिचर श्रेतिसमासः पट्पुत्रान्मानुषीभावे एकांकन्यां मत्सी भूत्वा जनयामासेत्यर्द्धस्यार्थः ॥ ९० ॥
॥ ९१ ॥ कुशस्तृतीयः ॥ ९२ ॥ मारुतः चतुर्थः यदुःपंचमः मत्स्यः मत्सो स काशात्काली सत्यवती षष्ठी सत्तमः सप्तमः पुत्रः पाठांतरं त्वनादरणीयम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

हुत्वाग्निविधिवत्सातुपवित्रमितभोजना ॥ अग्निहोत्रकुशेष्वेव सुष्वापजनमेजय ॥ धूमिन्यासतया देव्या त्वजमीढः समोयिवान् ८४ ऋक्षं संजनयामास धू-
मवर्णं सुदर्शनम् ॥ ऋक्षात्संवरणोज्ज्वलकुरुः संवरणात्तथा ॥ यः प्रयागादतिक्रम्य कुरुक्षेत्रं चकार ह ८५ तद्वै तत्समहाभा गोवर्षाणिसंबहून् यथ ॥ तप्यमाने त-
दाशको यत्रास्य वरदो वभौ ८६ पुण्यं चरमणीयं च पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ तस्यान्ववायः सुमहान् तस्य नाम्ना स्थकौरवाः ८७ कुरोश्च पुत्राश्च त्वारः सुधन्वा
सुधनुस्तथा ॥ परिक्षिप्तमहाबाहुः प्रवरश्चारिमेजयः ८८ सुधन्वनस्तु दायादः सुहोत्रो मतिमांस्ततः ॥ च्यवनस्तस्य पुत्रस्तुराजा धर्मार्थकोविदः ८९ च्य-
वनात्कृतयज्ञस्तु इष्टायज्ञैः सधर्मवित् ॥ विश्रुतं जनयामास पुत्रमिंद्रसमं नृपः ९० चैवोपरिचरं वीरं वसुं नामांतरिक्षगम् ॥ चैवोपरिचराज्ज्ञे गिरिकासप्तमान-
वान् ९१ महारथो मगधराट् विश्रुतो यो बृहद्रथः ॥ प्रत्यग्रहः कुशश्चैव यमाहुर्मणिवाहनम् ९२ मारुतश्च यदुःश्वैव मत्स्यः काली च सत्तमः ॥ बृहद्रथस्य दाया-
दः कुशाग्रो नाम विश्रुतः ९३ कुशाग्रस्यात्मजो विद्वानृषभो नाम वीर्यवान् ९४ वृषभस्य तु दायादः पुष्पवानाम धार्मिकः ॥ दायादस्तस्य विक्रां तो राजा सत्य-
हितः स्मृतः ९५ तस्य पुत्रः सधर्मात्मानाम्ना ऊर्जस्तु जज्ञिवान् ॥ ऊर्जस्य संभवः पुत्रो यस्य जज्ञे स वीर्यवान् ९६ शकले द्वे स वै जातो जरया संधितः स तु ॥ जर-
या संधितो यस्माज्जरा संधस्ततः स्मृतः ९७ सर्वक्षत्रस्य जेता सौ जरा संधो महाबलः ॥ जरा संधस्य पुत्रो वै सहदेवः प्रतापवान् ९८ सहदेवात्मजः श्रीमानुदायुः
समहायशाः ॥ उदायुर्जनयामास पुत्रं परमधार्मिकम् ९९ श्रुतधर्मेति नामानं मगधान् यो वसद्विभुः ॥ परिक्षितस्तु दायादो धार्मिको जनमेजयः १०० जन-
मेजयस्य दायादास्त्रय एव महारथाः ॥ श्रुतसेनो ग्रसेनौ च भीमसेनश्च नामतः १ एते सर्वे महाभागा विक्रां ता बलशालिनः ॥ जनमेजयस्य पुत्रौ तुरथो म-
तिमांस्तथा २ सुरथस्य तु विक्रांतः पुत्रो जज्ञे विदूरथः ॥ विदूरथस्य दायादः ऋक्ष एव महारथः ३

यस्य यस्मात्संभवात्त्यातसः जरासंधः बृहद्रथाज्जरासंध इति प्रागुक्तम् इदानीं तस्मात् षष्ठोऽयमित्युक्तम् तत्र द्वितीयो बृहद्रथः संभवात्स्य इति वाक्यभेदात्कमभेद इति वासमावेयम् ९६
॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ परिक्षितः कुरोर्द्वितीयपुत्रस्य ॥ १०० ॥ जनमेजयस्य पुत्रौ मणिमत्यां जातौ पूर्वोभ्योन्यौ ॥ १ ॥ २ ॥ द्वितीयः पूर्वोकाद्वाक्षात्कुरुपितामहादन्यः ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सप्तवाह्यम् सप्तविधप्राप्तिवाह्यम् साच ज्ञानेधर्मैवलेकामेविज्ञानोपायसंग्रहे ॥ मदर्थेभूभुजांनित्यंप्राप्तिःसप्तविधामतेतिज्ञानेशास्त्रांये विज्ञानेयुक्तिकौशलदौ
मदर्थेशारीरभोगेचंदनतांबूलादौ शेषंस्पष्टं अन्येतुसप्तकगणान्यांवाह्यशून्यमित्याहुःसप्तकगणौचसप्तारत्नानिसप्तमहारत्नानि तथाहि गजवाजिरथास्त्रेषुनिधिमालावरदुमाः १
क्तिःसासिर्मणिच्छत्रविमानानिचतुर्दशेति अस्त्राणिचइवश्चेतिपृथक् निधिनिधानं मालास्तूदुमाःदिव्याश्वंपकादयः सासिःसखद्वःविमानंअट्टालः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

द्वितीयःसवभौराजानाम्रातेनैवसंज्ञितः ॥ द्वावृक्षौतववंशेश्मिन्द्वावेवतुपरिक्षितौ ४ भीमसेनास्त्रयोर्राजन्द्वावेवजनमेजयौ ॥ ऋक्षस्यतुद्वितीयस्यभिमसे
नोऽभवत्सुतः ५ प्रतीपोभीमसेनस्यप्रतीपस्यतुशंतनुः ॥ देवापिर्बाह्लिकश्चैवत्रयएवमहारथाः ६ शंतनोःप्रसवस्त्वेषयत्रजातोसिपार्थिव ॥ बाह्लिकस्यतुरा
ज्यंवेसप्तवाह्यंनरेश्वर ७ बाह्लिकस्यसुतश्चैवसोमदत्तोमहायशाः ॥ जज्ञिरेमोमदत्तात्तुभूरिभूरिश्रवाःशलः ८ उपाध्यायस्तुदेवानांदेवापिरभवन्मुनिः ॥ च्य
वनस्यकृतःपुत्रइष्टश्चासीन्महात्मनः ९ शंतनुस्त्वभवद्राजाकौरवाणांधुरंधरः ॥ शंतनोःसंप्रवक्ष्यामियत्रजातोसिपार्थिव ११० गांगंदेवव्रतंनामपुत्रंसोजनय
त्प्रभुः ॥ सतुभीष्मइतिख्यातःपांडवानांपितामहः ११ कालीविचित्रवीर्यंतुजनयामासभारत ॥ शंतनोर्दयितंपुत्रंधर्मात्मानमकल्मषम् १२ कृष्णद्वैपाय
नश्चैवक्षेत्रेवैचित्रवीर्यके ॥ धृतराष्ट्रंचपांडुंचविदुरंचाप्यजीजनत् १३ धृतराष्ट्रश्चांगार्थापुत्रानुत्पादयच्छतम् ॥ तेषांदुर्योधनःश्रेष्ठःसर्वेषामेवसप्रभुः १४
पांडोर्धनंजयःपुत्रःसौभद्रस्तस्यचात्मजः ॥ अभिमन्योःपरीक्षितुपितातवजनेश्वर १५ एषतेपौरवोवंशोयत्रजातोसिपार्थिव ॥ तुर्वसोस्तुप्रवक्ष्यामि
दृष्ट्योश्चानोर्यदोस्तथा १६ सुतस्तुतुर्वसोर्वाह्विर्वह्नेर्गोभानुरात्मजः ॥ गोभानोस्तुसुतोराजात्रैसानुरपराजितः १७ करंधमस्तुत्रैसानोर्मरुतस्तस्यचात्मजः ॥
अन्यस्त्वावीक्षितोराजामरुतःकथितस्तव १८ अनपत्योभवद्राजायच्चाविपुलदक्षिणः ॥ दृहितासम्मतानामतस्यासीत्पृथिवीपतेः १९ दक्षिणार्थस्त्वै
दत्तासंवर्तायमहात्मने ॥ दुष्यंतंपौरवंचापिलेभेपुत्रमकल्मषम् २० एवंययातेःशापेनजरासंकमणेतदा ॥ पौरवंतुर्वसोवंशःप्रविवेशनृपोत्तम २१
दुष्यंतस्यतुदायादःकरुत्यामःप्रजेश्वरः ॥ करुत्यामातयाक्रीडश्चत्वारस्तस्यचात्मजाः २२ पांडुश्चश्चेकलश्चैवकोलश्चोलश्चपार्थिवः ॥ तेषांजनपदाः
स्फीताःपांड्याश्चोलाःसकेरलाः २३ दृष्ट्योश्चतनयोर्राजनवभुःसेतुश्चपार्थिवः ॥ अंगारसेतुस्तत्पुत्रोमरुतांपतिरुच्यते २४ यौवनाश्चैनसमरेकृच्छ्रेगनि
हतोबली ॥ युद्धंसुमहदस्यासीन्मासान्परिचतुर्दश २५

१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अनपत्यःपुत्रापत्यरहितः ॥ १९ ॥ संवर्तायकृत्विजेदत्तासतीसंवर्तेनचदुष्यंतपित्रेसुधोरायदत्तासतीतस्मात्दुष्यंतपुत्रंलेभे ॥ २० ॥
अतएवतुर्वसोर्वंशःपौरवंवंशंप्रविवेश असंकमणेनेतिच्छेदः ॥ २१ ॥ दुष्यंतस्यशकुंतलायांभरतः अन्यस्यांभार्यायांकुहत्यामश्वासोदित्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २९ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिहरिवंशेष्टोकायांद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ त्रयस्त्रिंशेशेयदोर्वंशोवर्ण्यतेभगवज्जनिः ॥ प्रभावोत्पद्भुतोयत्रकृतवीर्यः ॥

अंगारस्यतुदायादोगांधारोनामभारत ॥ ख्यायतेतस्यनाम्नावैगांधाराविषयोमहान् २६ गांधारदेशजाश्चैवतुरगावाजिनांवराः ॥ अनोस्तुपुत्रोधर्मोभूतघृ
तस्तस्यात्मजोभवत् २७ घृतात्तुदुहोजज्ञेप्रचेतास्तस्यचात्मजः ॥ प्रचेतसःसुचेतास्तुकीर्तिताद्यानवोमया २८ यदोर्वंशंप्रवक्ष्यामिज्येष्ठस्योत्तमतोजसः ॥
विस्तरेणानुपूर्व्यात्तुगदतोमेनिशामय १२९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिपुरुवंशानुकीर्तनेद्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ॥ ७ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ बभूवुस्तुयदोःपुत्राःपंचदेवसुतोपमाः ॥ सहस्रदःपयोदश्चक्रोष्टानीलोजिकस्तथा १ सहस्रदस्यदायादास्त्रयःपरमधार्मिकाः ॥ हैहयश्च
हयश्चैवराजनवेणुहयस्तथा २ हैहयस्याभवत्पुत्रोधर्मनेत्रइतिस्मृतः ॥ धर्मनेत्रस्यकार्तस्तुसाहंजस्तस्यचात्मजः ३ साहंजनीनामपुरीयेनराज्ञानिवेशि
ता ॥ साहंजस्यतुदायादोमहिष्मानामपार्थिवः ४ माहिष्मतीनामपुरीयेनराज्ञानिवेशिता ॥ आसीन्महिष्मतःपुत्रोभद्रश्रेण्यःप्रतापवान् ५ वाराणस्य
धिपोराजाकथितःपूर्वमेवतु ॥ भद्रश्रेण्यस्यपुत्रस्तुदुर्दमोनामविश्रुतः ६ दुर्दमस्यसुतोधीमान्कनकोनामवीर्यवान् ॥ कनकस्यतुदायादाश्चत्वारोलोक
विश्रुताः ७ कृतवीर्यःकृतौजाश्चकृतवर्मातथैवच ॥ कृताग्रिस्तुचतुर्थोभूत्कृतवीर्यात्तथाजुनः ८ यस्तुबाहुसहस्रेणसप्तद्वीपेश्वरोऽभवत् ॥ जिगायपृथिवीमे
कोरथेनादित्यवर्चसा ९ सहिवर्षायुतंतस्वातपःपरमदुश्चरम् ॥ दत्तमाराधयामासकार्तवीर्योत्रिसंभवम् १० तस्मैदत्तोवरान्प्रादाच्चतुरोभूरितेजसः ॥ पूर्वं
बाहुसहस्रतुप्रार्थितंसुमहद्वरम् ११ अधर्मेवर्तमानस्यसद्रिस्तत्रनिवारणम् ॥ उग्रेणपृथिवीजित्वास्वधर्मेणानुरंजनम् १२ संग्रामान्सुबहून्कृत्वाहत्वाचा
रीन्सहस्रशः ॥ संग्रामेवर्तमानस्यवधंचाप्यधिकाद्रणे १३ तस्यबाहुसहस्रंतुयुध्यतःकिलभारत ॥ योगाद्योगेश्वरस्यैवप्रादुर्भवतिमायया १४ तेनेयंपृथि
वीसर्वासप्तद्वीपासपत्तना ॥ सप्तमुद्रासनगराउग्रेणविधिनाजिता १५ तेनसप्तमुद्रापेषुसप्तयज्ञशतानिवै ॥ प्राप्तानिविधिनाराज्ञाश्रूयंतेजनमेजय १६ सर्वे
मज्ञामहाबाहोस्तस्यासन्भूरिदक्षिणाः ॥ सर्वेकांचनयूपाश्चसर्वेकांचनवेदयः १७ सर्वैर्द्वैर्महाराजविमानस्थैरलंकृताः ॥ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्चनित्यमेवोपशो
भिताः १८ यस्ययज्ञेजगौगाथांगंधर्वोनारदस्तथा ॥ वरीदासात्मजोविद्वान्महिम्नातस्यविस्मितः १९

सुतस्यच ॥ १ ॥ बभूवुरिति

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अत्रिसंभवंदत्तदत्तात्रेयमित्यर्थः ॥ १० ॥ पूर्वमित्यनेनएकोवरः ॥ ११ ॥ अधर्मेइतिद्वौवरौ ॥ १२ ॥ संग्रामानितिचतुर्थोवरः ॥
॥ १३ ॥ योगात्योगबलात् माययासंकल्पमात्रेण ॥ १४ ॥ उग्रेणविधिनायुद्धेन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गंधर्वउपवर्हणाख्योवरीदासस्यगंधर्वपतेःपुत्रः ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ योगीकायव्यूहेन युगपत्सप्तस्वपिद्विपेपुदृश्यते ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ यज्ञपालोय जमानः एकेन शरीरेण यागं करोति अपरेण पालनमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥
कार्तवीर्यस्य माहात्म्यमाह सहीत्यादिना ॥ २६ ॥ प्रतिस्त्रोतः विपरीतप्रवाहम् ॥ २७ ॥ शंकितापरेण भुकेति शंकावती अभ्येति समुद्रमिति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

नारद उवाच ॥ न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यंति पार्थिवाः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वा विक्रमेण श्रुतेन च २० सहस्रसमुद्रीपेषु खड्गी चर्मशिराजनी ॥ रथीद्वीपा
ननु च रन्योगी संदृश्यते नृभिः २१ अनष्टद्रव्यता चैव न शोको न च विभ्रमः ॥ प्रभावेन महाराज्ञः प्रजाधर्मेण रक्षतः २२ पंचाशीतिसहस्राणि वर्षाणां वै न राधि
पः ॥ स सर्वत्र भाक्सम्राट् चक्रवर्ती बभूव ह २३ स एव यज्ञपालो भूक्षेत्रपालः स एव च ॥ स एव वृष्ट्या पर्जन्यो योगित्वादर्जुनोऽभवत् २४ स वै बाहुसहस्रेण
ज्याघातकठिनत्वचा ॥ आतिरश्मिसहस्रेण शरदीवदिवाकरः २५ सहिमागान्मनुष्येषु माहिष्मत्यां महाघ्रुतिः ॥ कर्कोटकसुतान् जित्वा पुयं तस्यां न्यवेशयत्
२६ स वै वेगं समुद्रस्य प्रावृट्काले बुजेक्षणः ॥ क्रीडन्निव भुजोद्भिन्नप्रतिस्त्रोतश्चकार ह २७ लुंठिता क्रीडिता तेन फेनस्रग्दाममालिनी ॥ चलदूर्मिसहस्रेण शं
किताभ्येति नर्भदा २८ तस्य बाहुसहस्रेण क्षुभ्यमाणे महोदधौ ॥ भयान्निर्लीनानि श्वेष्टाः पातालस्थामहासुराः २९ चूर्णीकृतमहावीचिचलन्मीनमहाति
मिम् ॥ मारुता विद्वफेनौघमावर्तक्षो भद्रुः सहम् ३० प्रावर्त्तयत्तदाराजासहस्रेण च बाहुना ॥ देवासुरसमाक्षिप्तः क्षीरोदमिव मंदरः ३१ मंदरक्षोभचकिता जमृ
तोद्भवशंकिताः ॥ सहस्रोत्पतिताभीताभीमं दृष्ट्वा नृपोत्तमम् ३२ नतानि श्वलमूर्ध्नीनो बभूवुस्ते महोरगाः ॥ मायाह्नि कदलीखंडे कपितास्तस्य वायुना ३३ स वै
बध्वाधनुर्ज्याभिरुत्सिकं पंचभिः शरैः ॥ लंकेशं मोहयित्वा तु सबलं रावणं बलात् ॥ निर्जित्यैव समानीय माहिष्मत्यां बंधतम् ३४ श्रुत्वा तु बद्धं पौलस्त्यं राव
णं त्वर्जुनेन तु ॥ ततो गत्वा पुलस्त्यस्तमर्जुनं ददृशे स्वयम् ॥ मुमोच रक्षः पौलस्त्यं पुलस्त्येनानुयाचितः ३५ यस्य बाहुसहस्रस्य बभूव ज्यातलस्वनः ॥ युगां
ते त्वंबुदस्येव स्फुटतोद्य शनैरिव ३६ अहो बत मृधेवीर्यं भार्गवस्य यदच्छिनत् ॥ राज्ञो बाहुसहस्रं तु हैमं तालवनं यथा ३७ वृषितेन कदाचित्सभिक्षिताश्चित्रभा
नुना ॥ सभिक्षामददाद्भीरः सप्तद्वीपान्विभावसोः ३८ पुराणि ग्रामघोषांश्च विषयांश्चैव सर्वशः ॥ ज्वालतस्य सर्वाणि चित्रभानुर्दिधक्षया ३९ स तस्य पुरुषे
द्रस्य प्रभावेन महात्मनः ॥ ददाह कार्तवीर्यस्य शैलंश्चैव वनानि च ४० स शून्यमाश्रमं रम्यं वरुणस्यात्मजस्य वै ॥ ददाह वनवद्वीतश्चित्रभानुः सहैहयः ॥
४१ यं लेभे वरुणः पुत्रं पुराभास्वंतमुत्तमम् ॥ वसिष्ठं नाम समुनिः ख्यात आपव इत्युत ४२

बाहुना बाहुभिः प्रावर्त्तयत् शरीरभ्रमणेनावर्त्तितवान् क्षीरोदं मंदर इव ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ पौलस्त्यम् पुलस्त्यापत्यं रक्षः राक्षसम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ राज्ञः कार्तवी
र्यस्य ॥ ३७ ॥ विभावसोर्वह्नेः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

यत्रनिमित्तभूतेआपवोवासिष्ठः ॥ ४३ ॥ तेव्यादुष्करं कर्मजयादिकं कृतं तत् अन्योहनिष्यति नाशयिष्यति तव पराजयो भविष्यतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अनष्टद्रव्यताप्रजाना
मिति शेषः ॥ ४६ ॥ स्वयमेव वृतः दत्तात्रेयात् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ धृष्टोक्तः घृष्टनामा आवृत्य इति जयध्वजस्य विशेषणम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यदोः प्रथमपुत्रस्य
सहस्रदस्य वंशमुक्त्वा द्वितीयस्य पयोदस्य संततिमाह वृषेति अत्र योद एव वर्षणाद्वेतो वृषशब्देनोच्यते पूर्णकर्मिणः पुण्यकर्मिणः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शूरा इति श्लोकः पुस्तकां

यत्रापवस्तुतं क्रोधाच्छप्तवानर्जुनं विभुः ॥ यस्मात्त्रवर्जितमिदं वनं तेममहेहय ४३ तस्मात्तेदुष्करं कर्मकृतमन्योहनिष्यति ॥ रामो नाम महाबाहुर्जामदभ्यः प्र
तापवान् ४४ छित्त्वा बाहुमहसं ते प्रमथ्य तरसा बली ॥ तपस्वी ब्राह्मणश्च त्वां विष्यति स भार्गवः ४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अनष्टद्रव्यतायस्य बभूवामि
त्रकर्शन ॥ प्रभावेन नरेन्द्रस्य प्रजाधर्मेण रक्षतः ४६ रामात्ततोऽस्य मृत्युर्वै तस्य शापान्मुनेर्नृप ॥ वरश्चैष हि कौरव्यस्वयमेव वृतः पुरा ४७ तस्य पुत्रशतस्यासन्
पंचशेषामहात्मनः ॥ कृतास्त्रा बलिनः शूरा धर्मात्मानो यशस्विनः ४८ शूरसेनश्च शूरश्च धृष्टोक्तः कृष्ण एव च ॥ जयध्वजश्च नाम्नासीदावंत्यो नृपतिर्महान् ॥
४९ कार्तवीर्यस्य तनया वीर्यवंतो महारथाः ॥ जयध्वजस्य पुत्रस्तु तालजंघोमहाबलः ५० तस्य पुत्राः शतं ख्यातास्तालजंघा इति श्रुताः ॥ तेषां कुले महारा
जहेहयानां महात्मनाम् ५१ वीतिहोत्राः सुजाताश्च भोजाश्चावंतयः स्मृताः ॥ तौडिकेरा इति ख्यातास्तालजंघास्तथैव च ५२ भरताश्च सुताजाता बहव्वा
न्नानुकीर्तिताः ॥ वृषप्रभृतयो राजन् यादवाः पूर्णकर्मिणः ५३ वृषो वंशधरस्तत्र तस्य पुत्रो भवन्मधुः ॥ मधोः पुत्रशतं त्वासीत् वृषणस्तस्य वंशभाक् ५४ वृष
णात् वृष्णयः सर्वे मधोस्तु माधवाः स्मृताः ॥ यादवा यदुनाचाः प्रेनिरुच्यंते च हेहयाः ५५ शूराश्च शूरवीराश्च शूरसेनास्तथानव ॥ शूरसेन इति ख्यातस्तस्य देशो
महात्मनः ५६ न तस्य वित्तनाशोऽस्ति न प्रप्रतिभवेच्च सः ॥ कार्तवीर्यस्य योजन्मकीर्तयेदिह नित्यशः ५७ एते ययातिपुत्राणां पंच वंशा विशांपते ॥ कीर्तिता
लोकवीराणां येलोकान्धारयंति वै ॥ भूतानीव महाराज पंचस्थावरजंगमान् ५८ श्रुत्वा पंचविसर्गं तुराजा धर्मार्थकोविदः ॥ वशीभवति पंचानामात्मजानां
धेश्वरः ५९ लभेत्पंचवरांश्चैव दुर्लभानि हलौकिकान् ॥ आयुः कीर्ति तथा पुत्रानैश्वर्यं भूमिमेव च ॥ धारणाच्छ्रवणाच्चैव पंचवर्गस्य भारत ६० क्रोष्टोस्तु शृ
णुराजेन्द्रवंशमुत्तमपौरुषम् ॥ यदोर्वंशधरस्याथ यज्वनः पुण्यकर्मणः ६१ क्रोष्टुर्हि वंशं श्रुत्वे मंसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यस्यान्ववायजो विष्णुर्हरिर्वाष्णि कुलोद्बहः
६२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

तरेपुनास्ति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ भूतानि पृथिव्यादीनि यथा लोका निधारयंति तद्वत् ॥ ५८ ॥ पंचानां विसर्गविविधं संसर्गम् वशीनियंता आत्मजानां हतानां इंद्रियाणाम् ॥
॥ ५९ ॥ ६० ॥ क्रोष्टोऽयदोः पुत्रस्य ॥ ६१ ॥ इमं वक्ष्यमाणं अजोजत इति शेषः ॥ ६२ ॥ इति हरिवंशोऽष्टोकायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

चतुस्त्रिंशदोःसूनोःकोटुर्वीशोनुवर्ण्यते ॥ अवतीर्णोहरिर्यत्ररुणःकारणमानुषः ॥ १ ॥ गांधारीति ॥ १ ॥ २ ॥ माद्र्याःपुत्रस्ययुधाजितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ विषयेदेशे ॥ ५ ॥
परिवर्त्तेआगमनमात्रेहरिवाहन.इंद्रः ॥ ६ ॥ गांदिनीनामनिर्वर्त्तिगांतुददाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ जाययिष्यामि जन्मगृह्णीष्यामि ॥ १० ११ ॥ उपासंगादयोऽकूरभ्रात

वेशंपादनउवाच ॥ ॥ गांधारीचैवमाद्रीचक्रोष्टोभार्यिवभूवतुः ॥ गांधारीजनयामासअनमित्रंमहाबलम् १ माद्रीयुधाजितपुत्रंततोन्यंदेवमीदृषम् ॥ ते
पावंशस्त्रिधाभूतोवृष्णीनांकुलवर्धनः २ माद्र्याःपुत्रस्यजज्ञातेसुतौवृष्ण्यंधकावुभौ ॥ जज्ञातेतनयोवृष्णेःश्वफल्कश्चित्रकस्तथा ३ श्वफल्कस्तुमहाराज
धर्मात्मायत्रवर्तते ॥ नास्तिव्याधिभयंतत्रनावर्षभयमप्युत ४ कदाचित्काशिराजस्यविभोभंरतसत्तम ॥ त्रीणिवर्षाणिविषयेनावर्षत्पाकशासनः ५ स
तत्रवासयामासश्वफल्कंपरमार्चितम् ॥ श्वफल्कपरिवर्तेचववर्षहरिवाहनः ६ श्वफल्कःकाशिराजस्यसुतांभार्यामविदत् ॥ गांदिनीनामसागांतुददौविप्रेषुनि
त्यशः ७ सामातुरुदरस्थानुवहून्वर्षगणान्किल ॥ निवसंतीनवैजज्ञेगर्भस्थांतांपिताब्रवीत् ८ जायस्वशीघ्रंभद्रंतेकिमर्थमिहतिष्ठसि ॥ प्रोवाचचैनंगर्भ
स्थाकन्यागांचदिनेदिने ९ यदिदद्यांततोद्याहंजाययिष्यामितांपिता ॥ तथेत्युवाचतंचास्याःपिताकाममपूरयत् १० दातायज्वाचधीरश्वश्रुतवानति
थिप्रियः ॥ अकूरःसुपुवेतस्माच्छ्वफल्कादूरिदक्षिणः ११ उपासंगस्तथामहर्मुदुरश्चारिमजयः ॥ अविक्षिपस्तथोपेक्षःशत्रुब्रोथारिमर्दनः १२ धर्मधृग्य
तिधर्माचिष्टधर्माजांतकस्तथा ॥ आवाहप्रतिवाहौचसुंदरीचवरांगना १३ अकूरेणोग्रसेनायांसुगात्र्यांकुरुगंदन ॥ प्रसेनश्चोपदेवश्चजज्ञातेदेववर्षसौ
१४ चित्रकस्याभवन्पुत्राःपृथुर्विपृथुरेवच ॥ अश्वग्रीवोश्वबाहुश्चसुपाश्वकगवेषणौ १५ अरिष्टनेमिरश्वश्चसुधर्माधर्मभृत्तथा ॥ सुबाहुर्वहुबाहुश्चअवि
ष्टाश्रवणेस्त्रियौ १६ अशमक्यांजनयामासशूरवैदेवमीदृषः ॥ महिष्यांजज्ञिरेशूराद्रोज्यायांपुरुषादश १७ वसुदेवोमहाबाहुःपूर्वमानकदुंदुभिः ॥ जज्ञेय
स्यप्रसूतस्यदुंदुभ्यःप्राणदन्दिवि १८ आनकानांचसंह्लादःसुमहानभवाद्दिवि ॥ पपातपुष्पवर्षेचशूरस्यभवनेमहत् १९ मनुष्यलोकेकृत्स्नेपिरूपेनास्ति
समोभुवि ॥ यस्यासीत्पुरुषाग्न्यस्यकांतिश्चंद्रमसोयथा २० देवभागस्ततो जज्ञेतथादेवश्रवाःपुनः ॥ अनाधृष्टिःकनककोवत्सवानथगृजिमः २१ श्यामः
शमीकोगंडूपःपंचचास्यवरांगनाः ॥ पृथुकीर्तिःपृथाचैवश्रुतदेवाश्रुतश्रवा २२

रः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ चित्रकस्याकूरभ्रातुः ॥ १५ ॥ १६ ॥ देवमीदृषः कोटुस्तृतीयःपुत्रःशूरदंत्यादिरयमित्यन्येशूरसेनात्कार्तवीर्यपुत्राद्दशान्ये ॥ १७ ॥ प्रागदन्स्वयमे
वशब्दंचक्रुः तत्रभगवदवतारस्यभावित्वात् ॥ १८ ॥ आनकानांपठहानाम् १९ ॥ २० वसुदेवादयोगंडुपांताःदशशूरस्यपुत्राः पंचदुहितरश्चेत्याहुदेवभागइत्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ चैद्यस्यदमघोषस्य ॥ २५ ॥ २६ ॥ पृथाकुंतिःकुंतीकुंतिभोजः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अनमित्रात् क्रोष्टुःप्रथमपुत्रात् वृष्णिनंदनात्सर्वयादवाह्लादकात् ॥
 ॥ २९ ॥ ३० ॥ देवभागस्यवसुदेवभ्रातुःदेववत्श्रवःकीर्तिर्यस्यतदेवश्रवसं ॥ ३१ ॥ देवश्रवाः वसुदेवतृतीयोभ्राता शत्रुघ्नं पुत्रं व्यजायत ॥ ३२ ॥ स एव केन चिन्निमित्तेन वा
 लण्डपरित्यक्तो निषादैः संवर्धित इति नैषादिर्जात इत्याह देवश्रवा इति ॥ ३३ ॥ वत्सावान्गुडूपश्रवसुदेवानुजौ ॥ ३४ ॥ विष्वक्सेनः श्रीकृष्णः सुतान् चारुदेष्णादीन् चतुःसं
 राजाधिदेवी च तथापंचैतावीरमातरः ॥ पृथादुहितरंचक्रेकुंतिस्तां कुरुनंदन २३ शूरः पूज्याय वृद्धाय कुंतिभोजाय तां ददौ ॥ तस्मात्कुंतीति विख्याता कुंति
 भोजात्मजा पृथा २४ अंत्यस्य श्रुतदेवायां जगद्गुःसुषुप्ते सुतः ॥ श्रुतश्रवायां चैद्यस्य शिशुपालो महाबलः २५ हिरण्यकशिपुर्योसौ दैत्यराजोऽभवत्पुरा ॥
 पृथुकीर्त्या तु तनयः संजज्ञे वृद्धशर्मणः २६ करुणाधिपतिर्वीरो दंतवक्रो महाबलः ॥ पृथादुहितरंचक्रेकुंतिस्तां पांडुरावहत् २७ यस्यां सधर्मविद्राजा धर्माज्ज
 ज्ञेयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनस्तथावातादिद्राक्षैव धनंजयः २८ लोके प्रतिरथो वीरः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ अनमित्राच्छिनिर्जज्ञे कनिष्ठा वृष्णिनंदनात् २९ शै
 नेयः सत्यकस्तस्माद्युयुधानश्च सात्यकिः ॥ असंगो युयुधानस्य भूमिस्तस्याभवत्सुतः ३० भूमेर्युगंधरः पुत्र इति वंशः समाप्यते ॥ उद्धवो देवभागस्य महाभा
 गः सुतोऽभवत् ॥ पांडितानां परंप्राहुर्देवश्रवसमुद्धवम् ३१ अश्मक्यां प्राप्तवान् पुत्रमनाघृष्टिर्यशस्विनम् ॥ निवृत्तशत्रुं शत्रुघ्नं देवश्रवा व्यजायत ३२ देव
 श्रवाः प्रजातस्तु नैषादिर्यः प्रतिश्रुतः ॥ एकलव्यो महाराजनिषादैः परिवर्द्धितः ३३ वत्सावते त्वपुत्राय वसुदेवः प्रतापवान् ॥ अद्रिर्ददौ सुतं वीरं शौरिः कौशिक
 मौरसम् ३४ गंडूपाय त्वपुत्राय विष्वक्सेनो ददौ सुतान् ॥ चारुदेष्णं सुचारुचंपंचालं कृतलक्षणम् ३५ असंग्रामेण यो वीरो नावर्त्तत कदाचन ॥ रौक्मिणेयो म
 हाबाहुः कनीयान् पुरुषर्षभ ३६ वायसानां सहस्राण्यं तां पृष्ठतो न्वयुः ॥ चारुमासानि भोक्ष्यामश्चारुदेष्णहतानि तु ३७ तं द्विजस्तं द्विपालश्च सुतौ कनकस्य
 तु ॥ वीरश्चाश्वहनश्चैव वीरौ तावावगृजि मौ ३८ श्यामपुत्रः शमीकोस्तु शमीको राज्यमावहत् ॥ जुगुप्समानौ भोजत्वा द्राजसूयमवापसः ३९ अजातशत्रुः श
 त्रूणां जज्ञे तस्य विनाशनः ॥ वसुदेवसुतान् वीरान् कीर्तयिष्यामि तान् शृणु ४०

ख्यान् ॥ ३५ ॥ चारुदेष्णपदं निर्वक्ति असंग्रामेणेति द्वाभ्याम् ॥ ३६ ॥ चारुन्मिष्टान् भक्ष्यान् दिशति अति सृजतीति चारुदेष्ण इत्यर्थः ॥ ३७ ॥ कनकस्य वसुदेवभ्रातुः आवगृ
 जिमो अवगृजिमस्य वसुदेवभ्रातुः ॥ ३८ ॥ श्यामस्य वसुदेवभ्रातुः ॥ पुत्र इव पुत्रोऽनुज एव पुत्रीभूतः शमीको भूदिति शेषः सुमित्र इति पाठे पुत्रस्यैवा विशेषणम् शोभनमित्रत्वम् भो
 जत्वात् एकदेशराजानो भोजाः तद्भावात् जुगुप्समानः आत्मानं न दत्तं राजसूयं साम्राज्यहेतुं अवाप तत्र योग्यतां प्रदर्शयन् तस्य सुमित्रत्वं व्याचष्टे अजातशत्रुरित्यर्द्धेन युधिष्ठिर
 सहायः शमीको राजा भवदिति सार्द्धार्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेशहरिवंशपर्वणिटोकायां वृष्णिवंशकीर्तननामचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ पंचत्रिंशेहरेः प्रोक्तः प्रादुर्भावः परात्मनः ॥ गार्ग्यशापानुरोधेन
यवनाद्भ्यतद्वधौ ॥ १ ॥ यादृति ॥ १ ॥ सुनामांताः पंचपौरव्यः ॥ २ ॥ देवक्यंताः सप्तदेवकस्यदुहितरः परिचारिकेभोगपत्न्यौ ननुदास्यौ याः पत्न्यद्वयमुपक्रमात् ॥ ३ ॥ ४
॥ ५ ॥ चित्रांतानिनवापत्यानि संख्यायरोहिणीतनयादशेत्युक्तिर्युक्तेत्याशंक्याह चित्रासुभद्रेति पुनर्विख्यातेति चित्रापुनर्जज्ञे साचद्वितोयेजन्मनि सुभद्रेति विख्यातेत्यर्थः अत्रपौ
राणिकोकथाचित्रानामकाचिदप्सरामुनिशापाद्रोहिण्यांगर्भवासलेभे सापुनर्जातमात्राग्नियमाणामयायादवेषुजायमानस्य भगवतो लीलानदृष्टाधिष्ठातृत्वमुता पंचकेततश्च तथा
वासनयापुनस्तत्रैवजन्मधृतवतीति तया सह दशसंख्यापूर्तिर्ज्ञेया ॥ ६ ॥ शौरिः श्रीरुष्णः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ त्रिगर्त्तराजस्य देवक्या वृकदेवीति पूर्वणान्वयः त

वृष्णेस्त्रिविधमेतत्तु बहुशाखं महौजसम् ॥ धारयन्विपुलं वंशं नानैरिह युज्यते ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेशहरिवंशपर्वणि वृष्णिवंशकीर्त
ननामचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥ ४२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ याः पत्न्यो वसुदेवस्य चतुर्दश वरांगनाः ॥ पौरवीरोहिणीनाम इंद्रिा च तथा वरा १
वैशाखी च तथा भद्रा सुनामो चैव पंचमी ॥ सहदेवाशांतिदेवाश्चोदेवा देवराक्षिता २ वृकदेव्युपदेवी च देवकी चैव सप्तमी ॥ सुतनुर्वडवा चैव द्वे एते परिचारिके ३
पौरवीरोहिणीनाम बाह्लिकस्यात्मजा भवत् ॥ ज्येष्ठा पत्नी महाराज दयिताऽऽनक दुर्भेः ४ लेभे ज्येष्ठं सुतरां मंसारं शठमेव च ॥ दुर्दमं दमनं च भृंगं पिंडारकमु
शीनरम् ५ चित्रांतामकुमारीं च रोहिणीतनयादश ॥ चित्रासुभद्रेति पुनर्विख्याता कुरुनंदन ६ वसुदेवाच्चेदेवक्यां जज्ञे शौरिर्महायशाः ॥ रामा च निशांता
जज्ञे रेवत्यां दयितः सुतः ७ सुभद्रायां रथीपार्थादभिमन्युरजायत ॥ अकूरात्काशिकन्यायां सत्यकेतुरजायत ८ वसुदेवस्य भार्या सुमहाभागा सुसप्तसु ॥ ये
पुत्रा जज्ञिरे शूरानामतस्तान्निबोध मे ९ भोजश्च विजयश्चैव शांतिदेवामुतावुभौ ॥ वृकदेवः सुनामायां गदश्चास्तां सुतावुभौ १० उपासंगवरं लेभे तनयं देवर
क्षिता ॥ अगावहं महात्मानं वृकदेवीव्यजायत ११ कन्या त्रिगर्त्तराजस्य भर्ता वैशेशिरायणः ॥ जिज्ञासां पौरुषे च केन चस्कंदेय पौरुषम् १२ कृष्णाय स
सप्तप्रसूयो वर्षे द्वादशमेतथा ॥ मिथ्याभिशाप्तो गार्ग्यस्तु मन्थुना भिसमीरितः १३

स्यैव त्रिगर्त्तराजस्य भर्ता पुरोहितः शैशिरायणो गार्ग्यः तदीयः शालोयादवपक्षीयः पुरोहितः कश्चित्तस्य पौरुषमस्ति न वेति जिज्ञासां परिक्षां च के हस्तेन लिङ्गमभिमृष्टवान् अथ अ
नंतरं गार्ग्यस्य पौरुषं तौ न चस्कंदं दृढव्रतत्वात् तस्यानुत्थानात् उत्थने हि किंचिदपिरेतः स्कंदे देव ततो गार्ग्यो न पुंसक इति शालेनोक्त इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे गार्ग्यगोष्ठ्यां द्विजं
शालः पंड इत्युक्तवान्यदा ॥ यदूनां सन्निधौ सर्वे जहसुर्यादवास्तदेति ॥ १२ ॥ कृष्णाय सप्तमः कोपेनात्यंतं कृष्णभास्वरवर्णः कोपेन चास्यावदनं मपीवर्गमभूत्तदेति अन्यत्र दर्शनात् य
तो मिथ्याभिशातः मिथ्यैव न पुंसकोऽयमिति अभिशापं प्रापितः प्रसूयोऽतिविख्यातः द्वादशमे द्वादशे वर्षे शांतकोपः स मन्थुना दैन्येनाभिशापजेन परिभूतः सन्नभिशापनिवृत्त्यर्थं परंप्रसूय

यमुत्पादयिष्यन् गोपकन्यामुपादाय मैथुनायोपचक्रम इति सार्धः ॥ १३ ॥ कासौ गोपकन्या कुतश्चास्यतस्संयोग इत्याह सार्द्धेन गोपालोति अन्येतु कृष्णाय समयः प्ररुह इति पाठित्वा कृष्णाय संलोहचूर्णमभक्षत् अयःप्रख्योलोहवर्ण इति व्याख्यायत ब्रवैष्णवायां संमतिमाहुः संतुमिच्छंस्तपस्तेपेयदुचक्रभयावहम् ॥ आराधयन्महादेवं सोयश्रूर्णमभक्षयत् ददौ वरं तु संतुष्टो वर्षे तु द्वादशेशिवः संयोजयामास च तं यवने शोह्यनात्मजः तद्योषित्संगमाच्चास्यपुत्रो भूदलिसप्रभः तं कालयवनं नामेति तच्छब्दार्थो गार्ग्यः संयोजयामास स्वभार्ययेति शेषः तत्र मानृभेदः कल्पभेदाभिप्रायेण व्याख्येयः शेषं स्पष्टम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ वृषभस्य वलीवर्दस्येव पूर्वार्द्धकायां नाभेरुपारेदेशो येषांते वृषपूर्वार्द्धकायाः ॥ १६ ॥ राज्ञांतेः पुरेव वृधे इत्यनेन

गोपकन्यामुपादाय मैथुनायोपचक्रमे ॥ गोपालीत्वप्सरास्तस्य गोपस्त्रीवेषधारिणी १४ धारयामास गार्ग्यस्य गर्भं दुर्धरमच्युतम् ॥ मानुष्या गार्ग्यभार्यायां नयोगाच्छूलपाणिनः १५ सकालयवनो नाम जज्ञे राजामहाबलः ॥ वृषपूर्वार्द्धकायास्तमवहन्वाजिनोरणे १६ अपुत्रस्य स राज्ञस्तु वृधे तः पुरेशिशुः ॥ यवनस्य महाराजसकालयवनोऽभवत् १७ स युद्धकामि नृपतिः पर्यपृच्छ द्विजोत्तमान् ॥ वृष्ण्यंधककुलं तस्य नारदो कथय द्विभुः १८ अक्षौहिण्या तु सैन्यस्य मथुरामभ्ययात्तदा ॥ दूतं संप्रेषयामास वृष्ण्यंधकनिवेशनम् १९ ततो वृष्ण्यंधकाः कृष्णपुरस्कृत्य महामतिम् ॥ समेतामंत्रयामासुर्वयनस्य भयात्तदा २० कृत्वा च निश्चयं सर्वे पलायनपरायणाः ॥ विहाय मथुरां रम्यां मानयंतः पिनाकिनम् २१ कुशस्थलीं द्वारवतीं निवेशयितुमीप्सवः ॥ इति कृष्णस्य जन्मे दयः शुचिर्नियतेन्द्रियः ॥ पर्वसु श्रावयेद्विद्वाननृणः स सुखी भवेत् २२ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे हरिवंशपर्वणि श्रीकृष्णजन्मानुकीर्तनं नाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ क्रोष्टो रेवा भवत्पुत्रो वृजिनीवान्महायशः ॥ वृजिनीवत्सुतश्चापि स्वाहिः स्वाहाकृतांवरः १ स्वाहिपुत्रो भवद्राजारुषद्वर्दतांवरः ॥ महाक्रतुभिरीजो विविधैर्भूरिदक्षिणैः २ सुतप्रसूतिमन्विच्छन्नृषदुःसोऽयमात्मजम् ॥ जज्ञे चित्ररथस्तस्य पुत्रः कर्मभिरन्वितः ३ आसीच्चैत्ररथिर्वीरो यज्वाविपुलदक्षिणः ॥ शशविंदुः परं वृत्तं राजर्षीणामनुष्ठितः ४ पृथुश्रवाः पृथुयशाराजासीच्छशविंदुजः ॥ शंसंति च पुराणज्ञाः पार्थश्रवसमुत्तरम् ५ अनंतरं सुयज्ञस्तु सुयज्ञतनयोऽभवत् ॥ उशतो यज्ञमखिलं स्वधर्ममुशतांवरः ६

गोपाल्याप्सरासयः शकुंतलावत्परित्यक्त इति गम्यते ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ईप्सवो जाता इति शेषः ॥ २२ ॥ इति श्रीहरेर्वंशे टीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ षट्त्रिंशे वृष्ण्येतवंशः क्रोष्टो र्यदुसुतस्य च ॥ यत्र जातामहालक्ष्मीरुक्मिणी शक्तिरश्वरी ॥ १ ॥ क्रोष्टो रेवेति यथा कृष्णः क्रोष्टुर्वंशे जात एव सत्यभावादयोऽपि तत्रैव जाता इति वक्तुमेवकारः क्षत्रियाणां समानान्वयेऽपि षड्च निवृत्त्यूर्ध्वपुरोहितगोत्रेण अन्योन्यगोत्रभेदाद्विवाहाभवंतीति युज्यत एवेति भावः ॥ १ ॥ २ ॥ सुतप्रसूतिपुत्रप्रजासमृद्धमात्मजं इच्छन् अभूत् तस्य इच्छतः कर्मभिः पुत्रेष्ट्यादिभिः ॥ ३ ॥ अनुष्ठितः आश्रितः ४ पार्थश्रवम् पृथुश्रवसपुत्रम् ॥ ५ ॥ उशतो नाम तः स्वधर्मयज्ञम् उशतां कामयमानानांवरः श्रेष्ठः ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ मरुतःधर्मचचारतत्रहेतुः प्रेत्यभागिति मरणानंतरंस्वफलप्रदानेनसेवदे अप्रेत्यापितद्वाङ्सेवनरुयनोऽतश्चचारततश्चसुतंलेभेइत्यन्वयः ॥ ८ ॥ सुतंइच्छन्सुतप्र
सूतिनामसुलेभेइत्यनुषज्यते ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विदेहेभ्यःविदेहान्त्रातुम् तदधिपतयेराज्ञेददावित्यर्थः ॥ १२ ॥ संश्रितः आश्रितः ज्येष्ठानुसारोजातः ॥ १३ ॥ वार्षक्यात्

शिनेयुरभवत्सूनुरुशतःशत्रुतापनः ॥ मरुतस्तस्यतनयोरार्जर्षिरभवत्पुत्र ७ मरुतोऽलभतज्येष्ठं सुतंकंबलबर्हिषम् ॥ चचारविपुलंधर्ममर्षात्प्रेत्यभागपि
८ सुतप्रसूतिमिच्छन्वैसुतंकंबलबर्हिषः ॥ बभूवरुक्मकवचःशतप्रसवतःसुतः ९ निहयुरुक्मकवचःशतंकवचिनारणे ॥ धन्विनानिशितैर्बाणैरवापश्रि
यमुत्तमाम् १० जज्ञेथरुक्मकवचात्पराजितपरवीरहा ॥ जज्ञिरेपंचपुत्रास्तुमहावीर्याःपराजितः ११ रुक्मेपुःपृथुरुक्मश्चज्यामघःपालितोहरिः ॥ पालि
तंचहरिचैवविदेहेभ्यःपिताददौ १२ रुक्मेपुरभवद्राजापृथुरुक्मस्यसंश्रितः ॥ ताभ्यांप्रव्राजितोराज्याज्यामघोवसदाश्रमे १३ प्रशांतःसवनस्थस्तुब्राह्म
णैश्चावबोधितः ॥ जिगायरथमास्थायदेशमन्यंध्वजीरथी १४ नर्मदाकूलमेकाकीनगरींमृत्तिकावतीं ॥ ऋक्षवंतंगिरिंजित्वाशुक्तिमय्यामुवाससः १५ ज्या
मघस्याभवद्भार्याशैब्याबलवतीसती ॥ अपुत्रोपिचराजासनान्यांभार्यामविंदत १६ तस्यासीद्विजयोयुद्धेतत्रकन्यामवापसः ॥ भार्यामुवाचसंत्रस्तःसुषेतिस
नरेश्वरः १७ एतच्छ्रुत्वाब्रवीद्देवीकस्यचेयंस्तुषेतिवै ॥ अब्रवीत्तदुपश्रुत्यज्यामघोराजसत्तमः १८ यस्तेजनिष्यतेपुत्रस्तस्यभार्योपदानवी ॥ उग्रेणतपसा
तस्याःकन्यायाःसव्यजायत ॥ पुत्रंविदर्भमुभगाशैब्यापरिणतासती १९ राजपुत्र्यांतुविद्वांसौस्तुषायांक्रथकौशिकौ ॥ पश्चाद्विदर्भोऽजनयच्छ्रौरैरण
विशारदौ २० लोमपादंतृतीयंतुपुत्रंपरमधार्मिकम् ॥ लोमपादात्मजोबभूवराष्ट्रतिस्तस्यचात्मजः २१ आहूतेःकौशिकश्चैवविद्वान्परमधार्मिकः ॥
चैदिःपुत्रःकौशिकस्यतस्माच्चैद्यानृपाःस्मृताः २२ भीमोविदर्भस्यसुतःकुंतिस्तस्यात्मजोऽभवत् ॥ कुंतेर्धृष्टसुतो जज्ञेरणधृष्टःप्रतापवान् ॥ धृष्टस्यजज्ञिरेशू
रास्त्रयःपरमधार्मिकाः २३ आवंतश्चदशार्हश्चबलीविषहरश्चयः ॥ दशार्हस्यसुतोव्योमाव्योम्नोजीमूतउच्यते २४ जीमूतपुत्रोबृहतिस्तस्यभीमरथःसुतः ॥
अथभीमरथस्यासीत्पुत्रोनवरथस्तथा २५ तस्यचासीद्वशरथःशकुनिस्तस्यचात्मजः ॥ तस्मात्करंभःकारंभिर्देवरातोभवत्पुत्रः २६ देवक्षत्रोभवत्तस्यदै
वक्षत्रिर्महायशाः ॥ द्रवर्गसमोजज्ञेदेवक्षत्रस्यनंदनः २७ मधूनांवंशकृद्राजामधुमधुरवागपि ॥ मधोर्जज्ञेथवैदर्भ्यांपुत्रोमरुवसास्तथा २८ आसीन्मरुव
सःपुत्रःपुरुद्वान्पुरुषोत्तमः ॥ मधुर्जज्ञेथवैदर्भ्यांभद्रवत्यांकुरुद्वहः २९

प्रशांतस्यकराज्यालिप्सःअवबोधितः

तपआदिनाउद्दीपितःजिगायजितवान् ॥ १४ ॥ १५ ॥ बलवतीप्रगल्भा ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तस्याःउपदानवीसंज्ञायाः उग्रेणतपसा परिणतावृद्धापिशैब्यापुत्रं
व्यजायतजनितवती ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ पुरुद्वान्नामतःतस्यवैदर्भीभद्रवतीभार्यातस्यामधुर्जातः ॥ २९ ॥

तस्यैव ऐश्वर्याः सतीनामद्वितीयाभार्यातस्यांसत्वान्जातः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इतिहरिवंशेष्टोकायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ सप्तत्रिंशेऽध्यायस्योक्तश्रुत्वारः
सत्वतः सुताः ॥ शुचीकराहरीत्यत्रयाणां वंशवर्णनं ॥ १ ॥ सत्वतारं भजमानदेवावृधौ नामानौ ॥ १ ॥ २ ॥ संजय्यौ संजयपुत्र्यौ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ आत्मानं चित्तम्
संयुज्य समाधाय जलं स्पृशन् स्नानाचमनादेरुपलक्षणमेतत् ॥ ७ ॥ एका एका किन्वेव निश्चयं अभिजगाम चकार तस्य तदोयहितस्य चित्तया ॥ ८ ॥ हंतेति सस्नेहमालोचने

ऐश्वर्याकीचाभवद्वार्यासत्वांस्तस्यामजायत ॥ सत्वान्सर्वगुणोपेतः सात्वतां कीर्तिवर्द्धनः ३० इमां विस्मृष्टिं विज्ञाय ज्यामघस्य महात्मनः ॥ युज्यते परया
कीर्त्या प्रजावांश्च भवेन्नरः ३१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहं हरिवंशपर्वणि षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सत्वतां सत्वसंप
न्नान्कौशल्या सुषुवे सुतान् ॥ भजिनं भजमानं च दिव्यं देवावृधं नृपं १ अंधकं च महाबाहुं त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ तेषां विस्मृतांश्च त्वारो विस्तरणे हतां नृगु २
भजमानस्य संजय्यौ बाह्यकाथोपबाह्यका ॥ आस्तां भार्येतयोस्तस्माज्जिरे बहवः सुताः ३ कृमिश्चक्रमणश्चैव धृष्टः शूरः पुरंजयः ॥ एते बाह्यकसंजय्यां
भजमाना द्विजजिरे ४ अयुताजित्सहस्राजिच्छताजिच्चाथ दशकः ॥ उपबाह्यकसंजय्यां भजमाना द्विजजिरे ५ यज्वा देवावृधो राजा च चारविपुलंतपः ॥
पुत्रः सर्वगुणोपेतो मम स्यादिति निश्चितः ६ संयुज्यात्मानमेवं तु पर्णाशया जलं स्पृशन् ॥ सदोपस्पृशतस्तस्य चकार प्रियमापगा ७ चित्तयाभिपरी
ता साजगामैकागिनिश्चयम् ॥ कल्याणत्वात्तरपतेस्तस्य सानिभ्रगोत्तमा ८ नाध्यगच्छततां नारीयस्यामेवं विधः सुतः ॥ जायेतस्मात्स्वयं हंत भवाम्यस्य स
हव्रता ९ अथ भूत्वा कुमारी सा विभ्रती परमवपुः ॥ वरयामास नृपतितामिषे च सप्रभुः १० तस्यामाधत्त गर्भं च तेजस्विनमुदारधीः ॥ अथ सा दशमे मा
सि सुषुवे सरितां वरा ११ पुत्रं सर्वगुणोपेतं बभूव देवावृधानृपात् ॥ अत्र वंशे पुराणज्ञागायंतीति परिश्रुतम् १२ गुणान् देवावृधस्याथ कीर्तयतो महात्मनः ॥
यथैवाग्रे समं दूरात्पश्याम च तथांतिके १३ बभूव श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवावृधः समः ॥ षष्टिश्च पट्च पुरुषाः सहस्राणि च सप्तच १४ एते मृतत्वं संप्रा
प्ता बभूव देवावृधावपि ॥ यज्वादानपतिर्विद्वान्ब्रह्मण्यः सुदृढायुधः १५

सहव्रता धर्मपत्नी ॥ १ ॥ इयेष इच्छितवान् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अंतिके दूराच्च योगबलेनानेकधात्मानं कृत्वा संचरंतं तुल्यवत्पश्यामः ॥ १३ ॥ पट्पष्ठचधिकानि
सप्तसहस्राणि पुरुषाः अमृतत्वं युद्धेन मृत्युमासाद्य ब्रह्मलोकं गता इत्यर्थः ॥ १४ ॥ यज्वा बभूव ॥ १५ ॥

तस्यवधोः अंधकात्सत्वतःपुत्रात् काश्यस्यदृढाश्वस्यदुहिता ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ श्वेतेनशुद्धेन किशोरप्रतिमः तरुणाश्ववदुत्साहवान् किशोरोऽवस्यशाव
कइतिमेदिनी अशीतिचर्मणायुक्तः अशीत्यापुरुषैर्वाह्यं चर्मफलकं दाहमयं आसनविशेषः तेन युक्तः तदारूढः चर्मरुतौ च फलकइति मेदिनी अशीति चर्मणेत्यस्य अभेदात्सत्वं चेत्यर्थः
प्रांचः प्राहुः यद्वानास्ति शीतिः स्वप्ने ये पांते अशीतयो देवाः त एव चर्मवाणत्राणं तेन युक्तः देवरक्षित इत्यर्थः ॥ २१ ॥ अतएव तस्य परिवारः स्तूयते नापुत्रवानिति भोजमाहुकम् ॥ २२ ॥
रूप्यकांचनेत्यर्थः सोपासंगेत्यतः प्राग्द्रष्टव्यः रूप्यमग्न्यः कांचनमग्न्यश्चक्षुः वरत्राः बंधनशृंगलावायेषां तादृशानां नागानां दशसहस्राणि पूर्वस्यां दिशि अनुमोदनं अभ्यनुज्ञां
एतियाति गंतुं प्राप्नुवंति तथा तस्यामेव दिशि स्थानां दशसहस्राणि अनुमोदनं याति उपासंगो युगम् अनुकर्षणं रथाधः स्थितं काष्ठम् वरूथं रथगुप्तिः तद्वतां रथानाम् ॥ २३ ॥ २४ ॥

कीर्तिमांश्च महातेजाः सात्वतानां महावरः ॥ तस्यान्ववायः सुमहान् भोजायेमार्त्तिकावताः १६ अंधकात्काश्यदुहिता चतुरोलभतात्मजान् ॥ कुरुरंभजमा
नंच शर्मिकं बलवर्हिषम् १७ कुरुरस्य सुतो धृष्णुर्धृष्णोस्तुतनयस्तथा ॥ कपोतरोमा तस्याथ तैत्तिरिस्तनयोऽभवत् १८ जज्ञे पुनर्वसुस्तस्मादभिजितु पुनर्वसोः ॥
तस्य वै पुत्रमिथुनं बभूवाभिजितः किलः १९ आहुकश्चाहुकी चैव ख्यातौ ख्यातिमतांवरौ ॥ इमां चोदाहरं त्यत्र गाथां प्रतितमाहुकम् २० श्वेतेन परि
वारेण किशोरप्रतिमो महान् ॥ अशीतिचर्मणायुक्तः स नृपः प्रथमं ब्रजेत् २१ नापुत्रवान्नाशतदोनासहस्रशतायुषः ॥ नाशुद्धकर्मानायवा यो भोजमभितो
ब्रजेत् २२ पूर्वस्यां दिशि नागानां भोजस्येत्यनुमोदनम् ॥ सोपासंगानुकर्षणां ध्वजिनां सवरूथिनाम् २३ रथानां मेघघोषाणां सहस्राणि दशैव तु ॥ रूप्य
कांचनकक्षाणां सहस्राणि दशापि च २४ तावंत्येव सहस्राणि उत्तरस्यां तथा दिशि ॥ आभूमिपालान् भोजान्स्वानुत्तिष्ठन् किंकिणीकिणः २५ आहुकी चाप्य
वंतिभ्यः स्वसारं ददुरंधकाः ॥ आहुकस्य तु काश्यायां द्वौ पुत्रौ सं बभूवतुः २६ देवकश्चोपसेनश्च देवपुत्रसमावुभौ ॥ देवकस्याभवन् पुत्राश्च त्वारश्चिदशोपमाः
२७ देवानुपदेवश्च सुदेवो देवरक्षितः ॥ कुमार्यः सप्त चाप्यासन्वसुदेवाय ताददौ २८

उत्तरस्यामपितावत्येवरथानां नागानां च सहस्राणि तथा दिशि यथा पूर्वोत्तरयोस्तथा वशिष्ठायामपि दिशि दक्षिणस्यां सपाश्रिमायां अनुमोदनं तावत्येव सहस्राणि प्राप्नुवंतीत्यर्थः आभू
मिपालान्सर्वान्सामंतान् अभिव्याप्य वशीकृत्य भोजाः स्वज्ञातयस्तं आहुकं उपतिष्ठन् उपतिष्ठन् सेवितवन्तः किंकिणीकिणः शुद्धघटिकावंतोरथादयः किंकिणीशब्दादीककृतद्वितः
किंकिणीकिण इति दंत्यस्य मूर्द्धन्यत्वमार्षम् भोजान्स्वानुत्तप्त किंकिणीकिण इति पाठे सर्वान् भूमिपालान् व्याप्य स्वान् उत्तप्तं सुवर्णतन्मया किंकिणीयुक्ताः रथादय उत्तप्त किंकिणीकाः
तद्युक्ता उत्तप्त किंकिणीकिणः तादृशान् करोदिति शेषः ॥ २५ ॥ आहुकी आहुकमंबंधिनीं स्वसारं आहुकी संज्ञां अवन्तिभ्यः राज्ञीत्वेन ददुः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कुमार्यः पुत्र्यः २८ ॥

वृकदेवीयुक्ताउपदेवीवृकदेव्युपदेवी ॥ २९ ॥ कंसःपूर्वजःप्रथमःन्यग्रोधायोष्टौसुभूमिपइतिशंकोविशेषणम्गौडपाठेसुभूपणइतिवातस्यैवविशेषणम् अन्येतुसुभूमिपइतिकं
सस्यैवनामेत्याहुस्तेषांतस्यपूर्वजोकिर्विस्थिते परेषुनःकंकश्चैवसुभूमिपइतिशंकुपदेलोपमेवकुर्वति तत्रपाठतत्त्वव्यासएववेद ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहारिवंशोहारिवंशपर्वणिटीकायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ अष्टविंशोऽध्यायःप्रोक्तोभजमानस्यतत्रच ॥ स्यमंतकस्यचमणेःप्रत्यानयनमद्भुतम् ॥ १ ॥ भजमानस्य

देवकीशांतिदेवाचसुदेवादेवरक्षिता ॥ वृकदेव्युपदेवीचसुनाम्रीचैवसप्तमी २९ नवोग्रसेनस्यसुतास्तेषांकंसस्तुपूर्वजः ॥ न्यग्रोधश्चसुनामाचकंकःशंकुःसु
भूमिपः ३० राष्ट्रपालोथसुतनुरनाधृष्टिश्चपुष्टिमान् ॥ तेषांस्वसारःपंचासनकंसकंसवतीतथा ३१ सुतनूराष्ट्रपालीचकंकाचैववरांगना ॥ उग्रसेनःसहा
पत्योव्याख्यातःकुकुरोद्भवः ३२ कुकुराणामिमंवंशंधारयन्नमितौजसाम् ॥ आत्मनोविपुलंवंशंप्रजावानामुयान्नरः ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहारि
वंशोहारिवंशपर्वणिसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भजमानस्यपुत्रोत्तरथमुख्योविदूरथः ॥ राजाधिदेवःशूरस्तुविदूरथसुतोऽभवत्
१ राजाधिदेवस्यसुताजज्ञिरेवीर्यवत्तराः ॥ दत्ताऽतिदत्तबलिनौशोणाश्वःश्वेतवाहनः २ शमीचदंडशर्माचदंडशत्रुश्चशत्रुजित् ॥ श्रवणाचश्रविष्ठाचस्व
सारौसंबभूवतुः ३ शमीपुत्रःप्रतिक्षत्रःप्रतिक्षत्रस्यचात्मजः ॥ स्वयंभोजःस्वयंभोजाद्वृद्धीकःसंबभूवह ४ तस्यपुत्राबभूवुर्हिसर्वेभीमपराक्रमाः ॥ कृतन
र्माग्रजस्तेषांशतधन्वाथमध्यमः ५ देवर्षेर्वचनात्तस्यभिषग्वैतरणश्वयः ॥ सुदांतश्चविदांतश्चकामदाकामदंतिका ६ देववांश्चाभवत्पुत्रोविद्वान्कंबलबर्हिषः ॥
असमौजास्तथावीरोनासमौजाश्चतावुभौ ७ अजातपुत्रायसुतान्प्रददावसमौजसे ॥ सुदंष्ट्रचारुरूपंचकृष्णमित्यंधकास्त्रयः ८ एतेचान्येचबहवोअंधकाः
कथितास्तव ॥ अंधकानामिमंवंशंधारयेद्यस्तुनित्यशः ९ आत्मनोविपुलंवंशलभतेनात्रसंशयः ॥ गांधारीचैवमाद्रीचक्रोष्टुर्भार्येबभूवतुः १० गांधा
रीजनयामासअनमित्रंमहाबलम् ॥ माद्रीयुधाजितंपुत्रंततोवैदेवमीदृषम् ११ अनमित्रममित्राणांजेतारमपराजितम् ॥ अनमित्रसुतोनिघ्नोविघ्नतोद्वौब
भूवतुः १२ प्रसेनश्चाथसत्राजिच्छत्रुसेनाजितावुभौ ॥ प्रसेनोद्वारवत्यांतुनिवसंत्यामहामणिम् १३

रथमुख्यःरथवतांमुख्योऽतिरथइतिवावत् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवर्षेः च्यवनस्यवचनात्तस्यशतधन्वनः भिषक्प्रभृतयश्चत्वारः पुत्राः कामदाकामदंतिका
चेतिद्वेपुत्रौ ॥ ६ ॥ कंबलबर्हिषः मरुत्पुत्रस्य देवानान्तस्पर्त्रयः ॥ ७ ॥ अंधकाः अंधकस्यपुत्राः तान्अंधकएव असमौजसेददावितिगम्यते ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
विघ्नतः निघ्नात् ॥ १२ ॥ शत्रुजिचसेनाजिचशत्रुसेनाजितौ निवसंत्याकृतनिवासायाम् ॥ १३ ॥

उपलब्धवान्परंपरयालब्धवान्समुद्रात्समुद्रं प्राप्यतत्तरेदित्यर्थः कस्माल्लब्धवानित्याकांक्षायामाह तस्येति तस्यप्रसेनसंबन्धिनोभ्रातुःसत्राजित्संज्ञस्य ॥ १४ ॥ निशापायेप्रातः
कालेउपस्पृष्टंस्तानादिकंकर्तुं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथादिविमंडलिनंत्वांपश्यामि तथैवसन्निहितमपिमंडलमात्रंपश्यामि नत्वाकृतिविशेषं अतस्तवसख्येन उपागतस्यस
मीपागतस्यापिइतरजनोपेक्षयामेमयात्वत्तोविशेषतः कोनुग्रहःप्राप्नोतकोपियतः इतरवदहमापित्वांमंडलवंतमेवपश्यामीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ विग्रहवंतंसुस्पष्टावयवम्

दिव्यंस्यमंतकंनामसमुद्रादुपलब्धवान् ॥ तस्यसत्राजितःसूर्यःसखाप्राणसमोभवत् १४ सकदाचित्रिशापायेरथेनरथिनांवरः ॥ अब्धिकूलमुपस्पृष्टु
पस्थातुंययौरविम् १५ तस्योपतिष्ठतःसूर्यैविवस्वानग्रतःस्थितः ॥ अस्पष्टमूर्तिर्भगवान्तेजोमंडलवान्प्रभुः १६ अथराजाविवस्वंतमुवाचस्थितमग्रतः ॥
यथैवंव्योम्निपश्यामिसदात्वांज्योतिषांपते १७ तेजोमंडलिनंदेवंतथैवपुरतःस्थितम् ॥ कोविशेषोस्तिमेवतःसख्येनोपागतस्यैव १८ एतच्छ्रुत्वातुभगवा
न्मणिरत्नंस्यमंतकम् ॥ स्वकंठादवमुच्यैवएकांतेन्यस्तवान्विभुः १९ ततोविग्रहवंतंतददर्शनंनृपतिस्तदा ॥ प्रीतिमानथतं दृष्ट्वा मुहूर्त्तंकृतवान्कथाम् २० त
मपिप्रस्थितंभूयोविवस्वंतंससत्रजित् ॥ लोकानुद्रासयस्येतान्नयेनत्वंसततंप्रभो ॥ तदेतन्मणिरत्नंमेभगवन्दातुमर्हसि २१ ततःस्यमंतकमणिंदत्तवान्नत
स्यभास्करः ॥ सतमाबध्यनगरींप्रविवेशमहीपतिः २२ तंजनाःपर्यधावंतसूर्योयंगच्छतीतिह ॥ पुरींविस्मापयित्वाचराजात्वंतःपुरंययौ २३ तत्प्रसेन
जितंदिव्यंमणिरत्नंस्यमंतकम् ॥ ददौभ्रात्रेनरपतिःप्रेम्णासत्राजिदुत्तमम् २४ समणिःस्यंदतेरुक्मंवृष्ण्यंधकनिवेशने ॥ कालवर्षीचपर्जन्योनचव्याधिभ
यंत्यभूत् २५ लिप्सांचक्रेप्रसेनात्तुमणिरत्नेस्यमंतके ॥ गोविंदोनचतल्लेभेशक्तोपिनजहारसः २६ कदाचिन्मृगयांयातःप्रसेनस्तेनभूषितः ॥ स्यमंतककृ
तेसिंहाद्वधंप्रापवनेचरात् २७ अथसिंहंप्रधावंतमृक्षराजोमहाबलः ॥ निहत्यमणिरत्नंतदायाबिलमाविशत् २८ ततोवृष्ण्यंधकाःकृष्णंप्रसेनवधकार
णात् ॥ प्रार्थनांतांमणेर्बुध्वासर्वेष्वशशंकिरे २९ सशंक्यमानोधर्मात्मानकारीतस्यकर्मणः ॥ आहारिष्येमणिमितिप्रतिज्ञायवनययौ ३० यत्रप्रसेनोमृग
यामाचरत्तत्रचाप्यथ ॥ प्रसेनस्यपदं गृह्यपुरूपैरासकारिभिः ३१ ऋक्षवंतंगिरिवरंविंध्यंचगिरिमुत्तमम् ॥ अन्वेषयन्परिश्रान्तःसददर्शमहामनाः ३२

नृपतिःराजा मंडलाधिपतित्वात् नतुक्षत्रियमात्रः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्यंदतेप्रस्रवति रुक्मंसुवर्णम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ सिंहेदेवताविष्टः नतुपशु
मात्रःतेनतादृङ्मणिधारिणोधर्पणायोगात् ॥ २७ ॥ ऋक्षराजोजांववान् ॥ २८ ॥ शशंकिरे कृष्णेनैवप्रसेनंहत्वामणिर्गृहीतइतिशंकांचकुः ॥ २९ ॥ नकारीअकर्ता
॥ ३० ॥ आसकारिभिःअंतरंगैःकिंकरैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वातपतेर्विशेषणं वारिद्विति ॥ ४६ ॥ भार्याः कृष्णायताददावि

साश्वंहतंप्रसेनं वैनाविदं च्छित्तं मणिम् ॥ अथ सिंहः प्रसेनस्य शरीरस्याविदूरतः ३३ ऋक्षेण निहतो दृष्टः पादैर्ऋक्षश्च सूचितः ॥ पादैर्ऋक्षेण यामास गुहामृक्षस्य
माधवः ३४ महत्पृक्षविले वार्षीं शुश्राव प्रमदेरिताम् ॥ धात्र्या कुमारमादाय सुतं जांबवतो नृप ॥ क्रीडापयंत्यामणिनामारोदीरित्यथेरिताम् ३५ ॥ धात्र्यु
वाच ॥ ॥ सिंहः प्रसेनमवधीद सिंहो जांबवताहतः ॥ सुकुमारकमारोदीस्तवद्येषस्य मंतकः ३६ सुव्यक्तीकृतशब्दस्तु तूष्णीं बिलमथाविशत् ॥ प्रविश्य
चापि भगवान् नृपमृक्षविलमंजसा ३७ स्थापयित्वा बिलद्वारि यदूनं लंगलिना सह ॥ शार्ङ्गधन्वा बिलस्थं तु जांबवंतं ददर्श ह ३८ युयुधेवासु देवस्तु बिले
जांबवता सह ॥ बाहुभ्यामेव गोविंदो दिवसानेकं विंशतिं ३९ प्रविष्टे तु बिलं कृष्णे बलदेवपुरःसराः ॥ पुरीं द्वास्वतीमेत्यहतं कृष्णं न्यवेदयन् ४० वासुदेवस्तु
निर्जित्य जांबवंतं महाबलम् ॥ भेजे जांबवतीं कन्यां ऋक्षराजस्य संमताम् ॥ मणिं स्य मंतकं चैव जग्राह आत्मविशुद्धये ४१ अनुनीय क्षराजानं निर्ययौ च तदा बिला
त् ॥ द्वारकामगमत् कृष्णः श्रिया परमया युतः ४२ एवं समणिमाहृत्य विशोध्य आत्मानमच्युतः ॥ ददौ स त्राजिते तं वै सर्वसात्वतसंसदि ४३ एवं मिथ्याभि शप्तेन
कृष्णेना मित्रघातिना ॥ आत्मा विशोधितः पापाद्विनिर्जित्य स्य मंतकम् ४४ स त्राजितो दशत्वासन्न भार्यास्तासां शतसुताः ॥ ख्यातिमंतस्त्रयस्तेषां भंगका
रस्तु पूर्वजः ४५ वीरो वातपतिश्चैव उपस्वावांश्च ते त्रयः ॥ कुमारश्चापि तिस्रो वै दिक्षु ख्याता न राधिप ४६ सत्यभामोत्तमा स्त्रीणां व्रतिनी च दृढव्रता ॥ तथा प्रस्वा
पिनी चैव भार्या कृष्णाय तां ददौ ४७ सभाक्षो भंगकारिस्तु नारेयश्च नरोत्तमौ ॥ जज्ञाते गुणसंपन्नौ विश्रुतौ रूपसंपदा ४८ माद्री पुत्रस्य जज्ञेथ पृश्निः पुत्रो युधा
जितः ॥ जज्ञाते तनयौ पृश्नेः श्वफल्कश्चित्रकस्तथा ४९ श्वफल्कः काशिराजस्य सुतां भार्यामविदत् ॥ गांदिनी नाम तस्याश्च सदा गाः प्रददौ पिता ५० तस्यां जज्ञे
महाबाहुः श्रुतवानिति विश्रुतः ॥ अकूरोथ महाभागो यज्वा विपुलदक्षिणः ५१ उपासंगस्तथामं गुर्मुदरश्चारिमेजयः ॥ गिरिक्षिपस्तथोपेक्षः शत्रुहाचारि मर्द
नः ५२ धर्मभृद्यति धर्माच गृध्रमोजां धकस्तथा ॥ सुबाहुः प्रतिबाहुश्च सुंदरी च वरांगना ५३ विश्रुता सां बमहिषी कन्या चास्य वसुंधरा ॥ रूपयौवनसं
पन्ना सर्वसत्त्वमनोहरा ५४ अकूरेणो ग्रसेन्यां तु सौतौ द्रौकुरुनंदन ॥ सुदेवश्चोपदेवश्च जज्ञाते देववर्चसौ ५५ चित्रकस्याभवन् पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च ॥ अश्वग्रीवो
श्वबाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ ५६ अरिष्टनेमेरुश्च सुधर्मा धर्मभृत्तथा ॥ सुबाहुर्बहुबाहुश्च विष्ठाश्रवणेस्त्रियौ ५७

तिपाठे तिस्रोऽपि दत्ताः अन्यथा तां उत्तमत्वेन ख्यातां सत्यभामामेवेति व्याख्येयम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कोट्योः कनिष्ठा स्त्रीमाद्री तत्पुत्रस्य युधाजितो वंशमाह माद्रीति ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

मिथ्याभिः शस्तिमिथ्याभिः शापम् वेदजानाति ॥ ५८ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायां अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ६३ ॥ त्रिंशेनवाधिकेऽध्याये सत्राजिद्वय उच्यते ॥ यदु-
वंशोक्तिसंपूर्तिर्मणोरानयनंतथा ॥ १ ॥ यत्तत्त्वभुरकूरस्तद्रत्नं शतधन्वनाहारयामासेत्यन्वयः ॥ १ ॥ अंतरंतादर्थ्यम्यदर्थ्यसमणिस्तंस्वर्णप्रसवादिरूपमर्थमन्विच्छन्नित्यर्थः अ-
तरमवकाशावधिपरिधानांतर्धिभेदतादर्थ्ये इति मेदिनी ॥ २ ॥ ३ ॥ समयं शपथम् ॥ ४ ॥ कृष्णेन श्वशुरवधकृद्देन अभ्युपयत्स्यामः अनुयास्यामः प्रवलीकर्तुमिति शेषः अत्रोपप-

इमां मिथ्याऽभिः शस्ति यः कृष्णस्य समुदाहृताम् ॥ वेदमिथ्याभिः शापास्तं न स्पृशंति कदाचन ५८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि अष्टत्रिंशोऽध्या-
यः ३८ ॥ ॥ ६३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यत्तत्सत्राजिते कृष्णो मणिरत्नस्य मंतकम् ॥ अदात्तद्वारयामास बभ्रुवैशतधन्वना १ यदा हि प्रार्थयामास सत्य-
भामामनिदिताम् ॥ अकूरोत्तरमन्विच्छन्मणिं चैव स्य मंतकम् २ सत्राजितं ततो हत्वा शतधन्वामहाबलः ॥ रात्रौ तं मणिमादाय ततो कूराय दत्तवान् ३ अकूर-
स्तु ततो रत्नमादाय भरतर्षभ ॥ समयं कारयां च क्रेनावेद्यो हं त्वयेत्युत ४ वयमभ्युपयत्स्यामः कृष्णेन त्वामभिदुतम् ॥ ममाद्यद्वारका सर्वाविशेतिष्ठत्यसंशय-
म् ५ हतेऽपि तरिदुःस्वार्ता सत्यभामाय शस्विनी ॥ प्रययौ रथमारुह्य नगरं वारणावतम् ६ सत्यभामा तु तद्वृत्तं भोजस्य शतधन्वनः ॥ भर्तुं निवेद्य दुःस्वार्ता पा-
श्वस्था श्रूय वर्तयत् ७ पांडवानां तु दग्धानां हरिः कृत्वोदकक्रियाम् ॥ कुल्यार्थे चापि पांडूनां न्ययोजयत् सत्यकिम् ८ ततस्त्वरितमागय द्वा रकामं धुसूदनः ॥
पूर्वजं हलिनं श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ९ हतः प्रसेनः सिंहेन सत्राजिच्छतधन्वना ॥ स्य मंतकः समद्रामी तस्य प्रभुरहं विभो १० तदारोहरथं शीघ्रं भोजं हत्वा म-
हाबलम् ॥ स्य मंतको महाबाहो ह्यस्माकं स भविष्यति ११ ततः प्रवृत्तं युद्धं तु मुलं भोजकृष्णयोः ॥ शतधन्वा ततो कूरमवैक्षत्सर्वतो दिशम् १२ संख्यौ ता-
वुभौ दृष्ट्वा तत्र भोजजनार्दनौ ॥ शक्तोऽपि शाठ्याद्वा हिंक्ष्य मकूरो नाभ्यपद्यत १३ अपयाने ततो बुद्धिं भोजश्चक्रे मया हि तः ॥ योजनानां शतं साग्रं हयया प्रत्यपद्य-
त १४ विख्याता हृदयानामशतयोजनगामिनी ॥ भोजस्य वडवाराजं न्यया कृष्णमयोधयत् १५ क्षीणां जवेन च हयामध्वनः शतयोजने ॥ दृष्ट्वा रथस्य तां वृ-
द्धिं शतधन्वानमार्दयत् १६ ततस्तस्या हययास्तु श्रमात्स्वेदाच्च भारत ॥ खमुत्पेतुरथ प्राणाः कृष्णो राममथाब्रवीत् १७ तिष्ठस्वेह महाबाहो दृष्ट्वा हयाम-
या ॥ पद्भ्यां गत्वा हरिष्यामि मणिरत्नस्य मंतकं १८ पद्भ्यामेव ततो गत्वा शतधन्वानमच्युतः ॥ मिथिलामभितो राजन् जावानपरमास्त्रवित् १९

त्तिमाहमेति ॥ ५ ॥ वारणावता ह्वयं हस्तिनापुरम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ कुल्यार्थे अस्थनां संस्कारार्थे कुल्यं स्यात्कीकसे इति मेदिनी ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ भोजः शतधन्वा-
॥ १२ ॥ शाठ्यात् अशक्तिप्रकाशनात् हार्दिक्यं हृदीकपुत्रं शतधन्वाननाभ्यपद्यत साहायार्थं न गतवान् ॥ १३ ॥ हयया अश्वया ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा दो-
षाः क्षीणगतयो निश्चेष्टावा ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २० ॥ २३ ॥ दीक्षामयंकवचदीक्षितस्य युद्धनिषेधादितरैर्वैराप्रसक्तैस्तेनैव स्वशरीररक्षापिकृतेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कच्छेसजलेतीरप्रदेशे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ योगेन बहुधनदानादिसंबंधेनालिंगेन ॥ ३५ ॥ अनार्यकंशाठ्यम् ॥ ३६ ॥ यत्नतो हेतोः रोषो भूत् सच सं

स्यमंतकंचनापश्यद्वत्वाभोजमहाबलम् ॥ निवृत्तंचाब्रवीत्कृष्णं रत्नं देहीतिलांगली २० नास्तीति कृष्णश्चोवाच ततो रामो रुषान्वितः ॥ धिक्शब्दमसकृत्
त्वाप्रत्युवाच जनार्दनम् २१ भ्रातृत्वान्मर्षयाम्येष स्वस्तितेस्तु ब्रजाम्यहम् ॥ कृत्यं न मे द्वारकयानत्त्वयानच वृष्णिभिः २२ प्रविवेश ततो रामो मिथिलामरि
मर्दनः ॥ सर्वकामैरुपचितैर्मैथिलेनाभिपूजितः २३ एतस्मिन्नेव काले तु बभूवर्मा तिमतांवरः ॥ नानारूपांश्च कृतून् सर्वानाजहार निरर्गलान् २४ दीक्षामयं
सकवचं रक्षार्थं प्रविवेश ह ॥ स्यमंतकृते प्राज्ञो गां दीपुत्रो मेहायशाः २५ अथ रत्नानि चाग्र्यानि द्विव्याणिविविधानि च ॥ षष्टिवर्षाणि धर्मात्मा यज्ञेषु विनि
योजयत् २६ अक्रूर्यज्ञा इति ते ख्यातास्तस्य महात्मनः ॥ बह्वन्नदक्षिणाः सर्वे सर्वकामप्रदायिनः २७ अथ दुर्योधनो राजा गत्वा तु मिथिलां प्रभुः ॥ गदाशि
क्षांततो दिव्यांबलभद्रादवाप्तवान् २८ प्रसाद्य तु ततो रामो वृष्ण्यंधकमहारथैः ॥ आनीतो द्वारकामेव कृष्णेन च महात्मना २९ अक्रूरस्त्वं धकैः सार्द्धमथा
याद्रस्तर्षभ ॥ हत्वा सत्राजितं युद्धे सहबंधुं महाबलं ३० ज्ञातिभेदमयात्कृष्णस्तमुपेक्षितवानथ ॥ अपयाते तथा क्रूरेनावर्षत्पाकशासनः ३१ अनावृष्ट्या
यदाराज्यमभवद्बहुधा कृशं ॥ ततः प्रसादयामासुरक्रूरं कुं कुरांधकाः ३२ पुनर्द्वारवतीं प्राप्ते तस्मिन् दानपतौ ततः ॥ प्रववर्ष सहस्राक्षः कच्छे जलनिधेस्तदा ३३
कन्यांच वासुदेवाय स्वसारं शीलसंमतम् ॥ अक्रूरः प्रददौ धीमान् प्रीत्यर्थं कुरुन्दनः ३४ अथ विज्ञाय योगेन कृष्णो बभूवर्मा तिमणिम् ॥ सभामध्यगतं प्राह तम
क्रूरं जनार्दनः ३५ यत्तद्रत्नं मणिवरं तव हस्तगतं विभो ॥ तत्प्रयच्छस्व मानार्हमयि मानार्थकंकथाः ३६ षष्टिवर्षे गते काले यद्रोषो भून्ममानघ ॥ स संरूढोऽस
कृत् प्राप्तस्ततः कालात्ययो महान् ३७ ततः कृष्णस्य वचनात्सर्वसात्वतसंसादि ॥ प्रददौ तं मणिं बभूवर्मा क्लेशेन महामतिः ३८ ततस्तमार्जवप्राप्तं बभूवर्मा स्तादरिं
दमः ॥ ददौ हृष्टमनाः कृष्णस्तं मणिं बभूवर्मा पुनः ३९ सकृष्णहस्तात्सं प्राप्तं मणिरत्नं स्यमंतकम् ॥ आबध्य गां दिनीपुत्रो विरराजं शुमानिव ४० यस्त्वेवं शृ
णुयान्नित्यं शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ सुखानां सकलानां च फलभागि ह जायते ४१ आब्रूवद्भुवनाच्चापियशः ख्यातिर्न संशयः ॥ भविष्यति नृपश्रेष्ठ सत्यमेतद्
वीमते ४२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

रूढः ततश्च कालात्ययप्राप्तश्चिरकालीनो रोषः यदर्थजातः तद्रत्नं प्रयच्छेति पूर्वेणान्वयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ यस्त्विति द्वौ श्लोकौ काचित्पठ्येते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
इति श्रीहरिवंशोटीकायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४१ ॥

चत्वारिंशत्तमेध्याये भगवद्विषयो महान् ॥ जनमेजयस्य भूपस्य प्रश्नभारः प्रतन्यते ॥ १ ॥ स्यमंतकारव्यानप्रसंगेन समर्थोऽपि भगवान् लोकस्थितिं न विभेदकारुणिकत्वाच्चाक्रूरादीनामपराधान्क्षांतवानिति श्रुत्वा भगवन्माहात्म्यश्रवणे जातादरो जनमेजय उवाच प्रादुर्भावानिति प्रादुर्भावान्कथयतां मुखाद्वारा हेपिवराहस्यायं वाराहस्तादृशोऽपि प्रादुर्भावोऽस्तीति नोऽस्माभिः श्रुतम् वरंचतदहश्चेति व्युत्पत्त्या वाराहशब्दः श्रेष्ठयज्ञवाचो ॥ १ ॥ तस्य चरितं सर्वकार्यजनकत्वं विधिं अपूर्वस्वरूपा विष्करणम् विस्तरं अनुष्ठानेति कर्तव्यताम् कर्मतेन संपर्पणीयं देवतादिकम् गुणः द्रव्यदेशकालादिः संतानः प्रयोगविधिहेतुं अधिकारम् मनोपितं त्यागात्मकं स्वरूपसंपादनम् एतत्सर्वं अहं न जानेतस्माद्वदेत्यर्थः ॥ २ ॥ अधियज्ञमेवं वाराहस्वरूपादिकं दृष्ट्वाऽपि देवं तत्पृच्छति किमात्मकः आत्मा स्वरूपं मूर्तिर्वाह्यविग्रहः देवता तदधिष्ठाता ईश्वरः आचारस्तस्य कर्तव्योर्थः प्रभावः सामर्थ्यं ॥ ३ ॥ चरितं ईरितं श्रुतं च परंतु

जनमेजय उवाच ॥ प्रादुर्भावान्पुराणेषु विष्णोरमिते जसः ॥ सतां कथयतामेव वाराह इति नः श्रुतम् १ न जाते तस्य चरितं न विधिं नैव विस्तरम् ॥ न कर्मगुणसंतानं न हेतुं न मनीषितम् २ किमात्मको वाराहः सकामूर्तिः काचदेवता ॥ किमाचारः प्रभावो वा किं वा तेन पुराकृतम् ३ यज्ञार्थं समवेतानां मिषतां च द्विजन्मनाम् ॥ महावाराहचरितं कृष्णद्वैपायने रितम् ४ यथानारायणो ब्रह्मन् वाराहरूपमास्थितः ॥ दंष्ट्रया गांसमुद्रस्थामुजहारारिसूदनः ५ विस्तरं ऐव कर्माणि सर्वाणि रिपुघातिनः ॥ श्रोतुमिच्छाम्यशेषेण हरेः कृष्णस्य धीमतः ६ कर्मणामानुपूर्व्याच्च प्रादुर्भावश्च ये विभोः ॥ याचास्य प्रकृतिर्ब्रह्मं स्तां मे व्याख्यातुमर्हसि ७ कथंच भगवान्विष्णुः सुरशत्रुनिपूदनः ॥ वसुदेवकुले धीमान्वासुदेवत्वमागतः ८ अमरैरावृतं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ देवलोकं समुत्सृज्य मर्त्यलोकमिहागतः ९ देवमानुषयो नैतायो भुवः प्रभवो विभुः ॥ किमर्थं दिव्यमात्मानं मानुष्ये संन्ययोजयत् १० यश्चक्रं वर्तयत्येको मानुषाणामनामयम् ॥ मानुष्ये सकथं बुद्धिचक्रे चक्रभृतां वरः ११ गोपायनं यः कुरुते जगतः सार्वलौकिकम् ॥ सकथं गांगतो देवो विष्णुर्गोपत्वमागतः १२ महाभूतानि भूतात्मा यो दधार चकार च ॥ श्रीगर्भः सकथं गर्भे स्त्रिया भूचरया धृतः १३ येन लोकान् क्रमैर्जित्वा त्रिभिर्स्त्रीभिश्चिदशोऽप्यया ॥ स्थापिता जगतो मार्गास्त्रिर्गर्भमाश्रयः १४

तत्तत्त्वं ज्ञातमित्यर्थः ॥ ४ ॥ यथा उज्जहार तथा श्रुतमिति पूर्वोक्तसंबन्धः ॥ ५ ॥ सर्वाणि वाराहादीनि नानावतारकृतानि ॥ ६ ॥ अस्य प्रादुर्भावितरंगस्य या प्रकृतिः समुद्रस्थानीया ॥ ७ ॥ कथमिति कर्मबन्धहीनोऽपि कथमुत्तमस्थानादवरं स्थानं प्राप्त इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ लीलार्थं अवतारो न स्वप्रयोजनार्थमित्यापि न यतो लीलायामपि जन्मतापारेहारादेः कियतोऽपि प्रयोजनस्य सत्वात् परमानंदरूपस्य तु तदभावादित्याक्षिपति किमर्थमिति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ क्रमैः पादविक्षेपैः त्रिदशोऽप्यया देवानामिष्टसिद्धयर्थं त्रयोमार्गाः धर्मेण स्वर्गः अर्थेनाथलोकः कामेनाथलोकः तेषां मार्गास्त्रिभिः प्राप्यते ॥ १४ ॥

जगत्पंचभूतात्मकंसकारणंपीत्वासंहत्य तोयमयंनिर्विशेषंचिन्मात्ररूपंतत्रैवसलिलएकोद्रेष्टेति सलिलपदप्रयोगात्तादृशंकृत्वा लोकंएकार्णवंचक्रे सर्वचिन्मात्रमितिभावनया तन्मात्रंअत्रशेषयतीतिभावः तत्रसाधनंदृष्टादृश्येनवर्त्मनेति दृश्यंअदृश्यंचिदंशेनजडांशेनचिदचित्त्रायिरूपेणजीवरूपेणैवमार्गेण अयंभावः योहंकारमाश्रित्यसर्वसृजति ते नैवसम्यगाश्रितेनसंहरन्तमपिमाग्राख्यसराणिरूपंसंहरतीति ॥ १५ ॥ विषाणाग्रेणदंताग्रेण विषाणंदंतशृंगयोरित्यमरः ॥ १६ ॥ असुरगणानितिछेदः सुराणांसुरेभ्यः १७ द्विधानरसिहरूपेण ॥ १८ ॥ १९ ॥ सहस्रेत्यन्तंवाचि यंअनिरुद्धाख्यंसर्वावतारविपुषांमूलभूतम् महार्णवस्थानीयम् ॥ २० ॥ नाभ्यानाभिदेशेन उपलक्षिताअरणिः

योंतकालेजगत्पीत्वाकृत्वातोयमयंवपुः ॥ लोकमेकार्णवंचक्रेदृश्यादृश्येनवर्त्मना १५ यःपुराणेपुराणात्मावाराहरूपमास्थितः ॥ विषाणाग्रेणवसुधामुज्जहारास्मूदनः १६ यःपुरापुरूहूतार्थेत्रैलोक्यमिदमव्ययः ॥ ददौजित्वासुरगणान्सुराणांसुरसत्तमः १७ येनसैहंवपुःकृत्वाद्विधाकृत्वाचतत्पुनः ॥ पूर्वदैत्योमहावीर्योहिरण्यकशिपुर्हतः १८ यःपुराह्यनलोभूत्वाऔर्वःसंवर्तकोविभुः ॥ पातालस्थोर्णवगतंपपौतोयमयंहविः १९ सहस्रशिरसंब्रह्मन्सहस्रारंसहस्रदम् ॥ सहस्रचरणदेवंयमाहुर्वैयुगेयुगे २० नाभ्यारण्यांसमुत्पन्नंयस्यपैतामहंगृहम् ॥ एकार्णवजलस्थस्यनष्टेस्थावरजंगमे २१ येनतेनिहतादैत्याःसंग्रामेतारकामये ॥ सर्वदेवमयंकृत्वासर्वायुधधरंवपुः २२ गरुडस्थेनचोत्सिक्तःकालनेमिर्निपातितः ॥ निर्जितश्चमयोदैत्यस्तारकश्चमहासुरः २३ उत्तरांतेसमुद्रस्यक्षीरोदस्यामृतोदधेः ॥ यःशेतेशाश्वतंयोगमास्थायतिमिरंमहत् २४ सुरारणिर्गर्भमधत्तदिव्यंतपःप्रकर्षाददितिःपुराणम् ॥ शक्रंचयोदैत्यगणावरुद्धंगर्भावसानेनिभृतंचकार २५ पदानियोलोकमयानिकृत्वाचकारदैत्यान्सलिलेशयांस्तान् ॥ कृत्वाचदेवांस्रिदिवस्यदेवांश्चक्रेसुरेशंत्रिदशाधिपत्ये २६ पात्राणिदक्षिणादीक्षाचमसोल्लखलानिच ॥ गार्हपत्येनविधिनाअन्वाहार्येणकर्मणा २७ अग्निमाहवनीयंचवेदींचैवकुशंसुवम् ॥ प्रोक्षणीयंध्रुवांचैवआवभृथ्यंतथैवच २८ सुधात्रीणिचयश्चक्रेहव्यकव्यप्रदानद्विजान् ॥ हव्यादांश्चसुरान्यज्ञेकव्यादांस्तुपितृनपि २९ भागार्थेमंत्रविधिनायश्चक्रेयज्ञकर्मणि ॥ यूषान्समित्सुचंसोमंपवित्रान्परिधीनपि ३० यज्ञियानिचद्रव्याणियज्ञांश्चसचयानलान् ॥ सदस्यान्यजमानांश्चमेध्यादींश्चकृतूतमान् ३१

मंथनदंडतुल्यंनलंतस्यानाभ्यारण्यांपैतामहंगृहंपद्मम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ उत्सिक्तःदृप्तः ॥ २३ ॥ तिमिरयोगमायां ॥ २४ ॥ सुरारणिःदेवमाता अदितिर्नाम गर्भवामनरूपं निभृतंपूर्णकामं ॥ २५ ॥ सलिलेशयान्पातालस्थत्वेनसमुद्रजलपिहितत्वात् त्रिदिवस्यदेवान्स्वर्गेक्रीडापारान् ॥ २६ ॥ पात्रादीनि यज्ञोपकरणानि ॥ २७ ॥ आवभृथ्यंयज्ञांतस्नानायहितं तुषनिष्काससोमलिप्तादिकं ॥ २८ ॥ सुधात्रीणिसुधाप्रभृतीनित्रीणिऊर्ध्वमध्याधोगतिसंज्ञानि ॥ २९ ॥ ३० ॥ सचयानलान्द्रष्टकाचयनाद्युक्तानि अग्निस्थापनार्थस्थानानि ॥ ३१ ॥

पारमेष्ठेन परमेष्ठिना प्रवर्तितेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ त्रिविधं श्रुतिस्मृतिशिष्टाचाररूपेण त्रिः प्रकारं प्रमाणम् । त्रिषु नित्यनैमित्तिककाम्येषु कर्मसु प्रमेयेषु क्षेत्राणि स्थावरजंगमानि शरीरा
 णि उपचयो वृद्धिः लक्षणं द्विपात्तु चतुष्पात्त्वादि ॥ ३४ ॥ त्रयोवर्णाद्विशुद्धस्य ज्ञानहर्त्वात्तत्र विवक्षा लोकाभूरादयः त्रैविद्यं ऋग्यजुः सामात्मकम् पावकागार्हपत्यादयः त्रैकाल्यं
 भूतभविष्यद्वर्तमानाख्यम् त्रीणि सात्विकराजस्तमांसानि त्रयोपायाः त्रिविधः स्वार्थभ्रंशः अर्थानुष्ठानपाठव्यसनरूपः पुत्रैषणा वित्तैषणा लोकैषणारूपो वा त्रयोगुणाः सत्त्वादयः त्रयो
 वर्णा इत्यादीनां शिष्टा इत्युत्तरस्थेनान्वयः ॥ ३५ ॥ संस्थातस्त्रयोपिवैतुपुल्येन प्रत्येकमनन्ताः यतो नन्तं कर्मसंकल्पारूपं तेन सृष्टाः येन सृष्टाः सकीदृश इत्यत आह सर्वेति ॥ ३६ ॥ योनृणां ग
 तागताभ्यां मृत्युजन्मभ्यां सर्वत्र ब्रह्माडिनेता यश्च जीवरूपः स नृद्विषयपूर्वेण योगेन द्वांद्वियजन्येन विषयसंबन्धेन रमते स ईश्वरः ॥ ३७ ॥ चातुर्होत्रस्य चत्वारोऽक्रतविजः होतारो यत्र ज्ञेतस्य
 ॥ ३८ ॥ आन्विक्षिकी त्रयोवार्ता दंडनोतिरेति च तसृणां विद्यानां समाहारश्चातुर्विद्यं तस्य दिशः अंतरेण भैरवस्य सदिगंतरः नभोभूतः आकाशत्वमापन्नः विभावसुः अग्निः यद्वा विशेषे
 विवभाजपुरा सर्वपारमेष्ठेन कर्मणा ॥ यागानुरूपान्यः कृत्वा लोकाननुपराक्रमत् ३२ क्षणालवाश्च काष्ठाश्च कलाश्चैकाल्यमेव च ॥ मुहूर्तास्तिथयो मासाः
 पक्षाः संवत्सरास्तथा ३३ ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं त्रिषु ॥ आयुः क्षेत्राण्युपचयो लक्षणं रूपसौष्ठवम् ३४ त्रयोवर्णास्त्रयो लोकास्त्रैविद्यं पावकास्त्रयः
 त्रैकाल्यं त्रीणि कर्माणि त्रयोऽपायास्त्रयोगुणाः ३५ त्रयो लोकाः पुरा सृष्टा येनानन्त्येन कर्मणा ॥ सर्वभूतगणसृष्टा सर्वभूतगुणात्मकः ३६ नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगे
 न रमते च यः ॥ गतागताभ्यां योनेता सर्वत्र जगदीश्वरः ३७ योगतिर्धर्मयुक्तानामगतिः पापकर्मणाम् ॥ चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्होत्रस्य रक्षिता ३८ चातुर्वि
 द्यस्य यो वेत्ता चातुराश्रम्य संश्रयः ॥ दिगंतरो नभोभूतो वायुरापो विभावसुः ३९ चंद्रसूर्यमयं ज्योतिर्योगीशः क्षणदांतकः ॥ यत्परं श्रयते ज्योतिर्यत्परं श्रय
 ते तपः ४० यत्परं प्रादुरपरं यः परमात्मवान् ॥ नारायणपरावेदानारायणपराः क्रियाः ४१ नारायणपरो धर्मो नारायणपरा गतिः ॥ नारायणपरं सत्यं नारा
 यणपरं तपः ४२ नारायणपरो मोक्षो नारायणपरायणम् ॥ आदित्यादिस्तु यो दिव्यो यश्च दैत्यांतको विभुः ४३ युगांतेष्वंतको यश्च यश्च लोकांतकांतकः ॥ से
 तुर्यो लोकसेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ४४ वेद्यो यो वेदविदुषां प्रभुर्यः प्रभवात्मनाम् ॥ सोमभूतस्तु सोम्यानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ४५
 णभातीति विभाः ज्योतिः वसुः वसुमती पृथ्वी ॥ ३९ ॥ चंद्रसूर्यमयं चंद्रसूर्यप्रधानं मनोज्योतिः चक्षुर्ज्योतिश्च योगीशो निर्विकल्पकः मनसोतकः क्षणदारात्रिरेव अंतको नाशको यस्य
 तत्चक्षुर्ज्योतिः परं अंतकशून्यं श्रूयते न हि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यत इति वेदे दृश्यते तपः तपसो ध्यानस्य प्राप्यं मनसैवेदमाप्तव्यमिति श्रुतेः ॥ ४० ॥ यत्परं सूत्रात्मानं अपरं विराजं
 च यं प्रादुः परः परस्तादपि परं सूत्रादपि परम् स च आत्मवान् आत्मेवात्मा मायाख्यं शरीरं तद्वान् मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दिव्यो दिवि चरः ॥ ४३ ॥ लोकांतकां
 तकः मृत्योरपि मृत्युः सेतूनां मर्यादाविधारकाणां मन्वादीनामपि सेतुः नियंतृणामपि नियंतृत्वर्थः मेध्यकर्मणां पावित्राणामपि मेध्यः पावनानां गंगादीनामपि पावनानां पावनः ॥ ४४ ॥
 प्रभावात्मनोऽप्येव स्वभावानां मरीच्यादीनां प्रभुरोऽश्वरः सोमवर्गप्रियदर्शनः तद्रूपः सोमभूतः ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ वायुरेवप्राणः स्थितिहेतुर्गस्यसवायुप्राणः ॥ ४७ ॥ अग्नेः प्राणः सन्नाग्निद्वाराकिं करोति तदाह रसादिति रसात् अग्निपृथक्कृतादन्नसारात्पाकतारतम्येन शोणितादिकमेणरेतो
द्वारागर्भः संभवतीति स च रसमूलेन हेतुभूतेन कर्मणाग्निव्यापारेणेति द्वयोरर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ तत्रगर्भेऽपां विकारः प्रथमो भागः रेतोरूपः श्वेतत्वात् सौम्यश्च सः गर्भोऽमसंभवः
गर्भस्य जठराग्निजन्मायोऽग्निवत्लोहितः स अग्नेयो द्वितीयो भागः ॥ ५० ॥ एतदेवाह शुक्रमिति रसात्मकौ उक्तक्रमेण रसस्यैव विकारौ हियस्मात् एषां रसादोनां वीर्यसारः शशि
पावकौ शुक्रशोणेते ॥ ५१ ॥ अग्नीषोमात्मकत्वं जगतः साधयति कफेति त्रिभिः शुक्राश्रयस्सोमदैवत्यस्य कफस्य स्थानं हृदयं तदेव प्रजापतिदैवत्यस्य मनसोऽपि स्थानं शोणिताश्र
यस्याग्निदैवतस्य पित्तस्य स्थानं नाभिमंडलम् तदेवाग्निदैवत्यायावाचोऽपि स्थानम् स्थानस्थानिनोऽधिष्ठेयाधिष्ठात्रोर्देहदेहिनोरिव व्यवहारतो भेदाभावात् सर्वनामरूपात्मकं जग

मनुष्याणां मनोभूतस्तपोभूतस्तपस्विनाम् ॥ विनयोनयवृत्तीनां तेजस्तेजस्विनामपि ॥ सर्गाणां सर्गकारश्च लोकहेतुरनुत्तमः ४६ विग्रहो विग्रहार्हाणां गति
र्गतिमतामपि ॥ आकाशप्रभवो वायुर्यायुप्राणो हुताशनः ४७ देवा हुताशनप्राणाः प्राणोऽग्नेर्मधुसूदनः ॥ रसाद्वै शोणितं जातं शोणितान्मांसमुच्यते ४८
मांसान् तु मेदसो जन्म मेदसोऽस्थीनि चैव हि ॥ अस्थनो मज्जासभमवन्मज्जातः शुक्रमेव च ४९ शुक्राद्गर्भः समभवद्रसमूलेन कर्मणा ॥ तत्रापां प्रथमो भागः सौम्यो
राशिरुच्यते ॥ गर्भोऽमसंभवोऽग्निर्यो द्वितीयो राशिरुच्यते ५० शुक्रसोमात्मकं विद्यादातृवं विद्विषावकम् ॥ भागौ रसात्मकौ ह्येषां वीर्यं च शशिपावकौ ५१
कफवर्गे भवेच्छुक्रं पित्तवर्गे च शोणितम् ॥ कफस्य हृदयं स्थानं नाभ्यां पित्तं प्रातिष्ठितम् ५२ देहस्य मध्ये हृदयं स्थानं तन्मनसः स्मृतम् ॥ नाभिकोष्ठांतरं तु तत्र
देवो हुताशनः ५३ मनः प्रजापतिर्ज्ञेयः कफः सोमो विभाव्यते ॥ पित्तमाग्निः स्मृतं ह्येतदग्नीषोमात्मकं जगत् ५४ एवं प्रवर्तिते गर्भे वर्द्धितेऽबुदसन्निभे ॥
वायुः प्रवेशं संचक्रे संगतः परमात्मना ५५ ततोऽगानि विस्मृजति विभर्त्ति परिवर्द्धयन् ॥ स पंचधा शरीरस्थो भिद्यते वर्द्धते पुनः ५६ प्राणोऽपानः समानश्च उदा
नोऽन्यान एव च ॥ प्राणः सप्रथमं स्थानं वर्द्धयन् परिवर्त्तते ५७

दग्नीषोमात्मकमित्यर्थः ॥ ५२ ॥ दीव्यति व्यवहर्तीति देवो वागभिमानो ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ अंबुदसन्निभे यथा धूमज्योतिः सलिलपवनैर्मवो वर्द्धते एवं गर्भोऽपि अन्नाग्निपानीय
प्राणैर्वर्द्धतेऽतोऽचेतन इत्यर्थः वायुः प्राणवायुसह चरत्वा द्वायुर्जीवः ईश्वरेण सहितः प्रविशति तेनैव सह उत्क्रामति च ॥ ५५ ॥ ततो देहे प्रवेशानंतरम् अंगानि गिरादीनि विस्मृ
जति निर्माति विभर्त्ति पुष्टानि च करोति सः प्राणो पाधिर्जीवः प्राणस्य पंचधा भावाः स्वयमपि पंचधा भिद्यते स प्राणश्चेव प्राणो नाम भवतीति श्रुतेः ॥ ५६ ॥ प्रथमं स्थानं हृदयं वर्द्धयन्
पिंडमिति शेषः ॥ ५७ ॥

पश्चिमंकायंघादिपादांतं ऊर्ध्वउरोदेशात्संधिरार्पः व्यायच्छतेव्यायामंवलसाध्यंकर्मकरोति येनसव्यानः सर्वदेहसंधिव्यापी समानस्तुनभिदेशस्थः सन्निवर्तयत् अशितपांतादि
 केसमीकुर्यात् यथास्थानंप्रापयेदित्यर्थः तत् एवंप्राणकर्मविभागानंतरंतस्यजीवस्यभूतावाप्तिः पृथिव्यादिसाक्षात्कारोजायते साचइंद्रियगोचरात्इंद्रियाणांयोविषयोरूपादिस्तद्वा
 रातदाश्रयोगृह्यतइत्यर्थः ॥ ५८ ॥ अत्रहेतुमाह पृथिवीति यतः पृथिव्यादीनि इंद्रियाणि इंद्रियरूपेणपरिणम्यशरीरेस्वेस्वेस्थानेनेत्रगोलकादौविष्टानिप्रविष्टानि अतस्ता
 निस्वस्वयोगंप्रचक्रिरे पार्थिवंप्राणंपृथिवीमेवगंधविशिष्टांगृह्णाति आप्थंरसनंपांगुणंसमेवगृह्णाति तैजसंचक्षुःतेजोगुणंरूपम् वायव्यंस्पर्शनंइंद्रियंतद्गुणंस्पर्शनम् नाभसंश्रोत्रंत
 द्दुर्गंशब्दंचगृह्णातीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ देहंउपचितंकठिनांशम् पार्थिवंपृथ्वीविकारम् प्राणोवायुविकारः छिद्राण्याकाशस्त्वायः द्रवभागःसर्वजलम् ॥ ६० ॥ चक्षुःज्योतिः रूपप्र

अपानःपश्चिमंकायमुदानोर्ध्वंशरीरिणः ॥ व्यानोव्यायच्छतेयेनसमानःसन्निवर्तयेत् ॥ भूतावाप्तिस्ततस्तस्यजायतेइंद्रियगोचरात् ५८ पृथिवीवायुराकाशमा
 पोज्योतिश्चपंचमम् ॥ तस्येन्द्रियाणिविष्टानिस्वस्वयोगंप्रचक्रिरे ५९ पार्थिवंदेहमाहुस्तंप्राणात्मानंचमारुतम् ॥ छिद्राण्याकाशयोनीनिजलात्स्वावःप्रव
 र्त्तते ६० ज्योतिश्चक्षुःश्रुतेजात्मातेपांयंतामनःस्मृतः ॥ ग्रामाश्चविषाश्चैवयस्यवीर्यात्प्रवर्तिताः ६१ इत्येवंपुरुषःसर्वान्सृजँलोकान्सनातनान् ॥ कथंलोके
 नैधनेस्मिन्नरत्वंविष्णुरागतः ६२ एषमेसंशयोब्रह्मत्रेवमेविस्मयोमहान् ॥ कथंगतिर्गतिमतामापन्नोमानुषीतनुम् ६३ श्रुतोमेस्वस्यवंशस्यपूर्वेषांचैवसंभ
 वः ॥ श्रोतुमिच्छामिविष्णोस्तुवृष्णीनांचयथाक्रमम् ६४ आश्चर्यंपरमंविष्णुर्देवैर्दैत्यैश्चकथ्यते ॥ विष्णोरुत्पत्तिमाश्चर्यममाचक्ष्वमहामुने ६५ एतदाश्च
 र्यमाख्यानंकथयस्वसुखावहम् ॥ प्रख्यातबलवीर्यस्यविष्णोरमिततेजसः ॥ कर्मचाश्चर्यंभूतस्यविष्णोस्तत्त्वमिहोच्यताम् ६६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषु
 हरिवंशेहरिवंशपर्वणिचत्वारिंशोऽध्यायः ८० ॥ ॥ ६७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रश्नभारोमहांस्तातत्वयोक्तःशार्ङ्गधन्वनिः ॥ यथाशक्त्यातुवक्ष्यामि
 श्रूयतांवैष्णवंयशः १ विष्णोःप्रभावश्रवणेदिष्ट्यातेमतिरुत्थिता ॥ हंतिविष्णोःप्रवृत्तिंचशृणुदिव्यामयेरिताम् २

काशकंजाठरादिवा तेषापृथिव्यादीनांपंचानांतेजात्मातेजसोऽशोमनः सर्वेषामिंद्रियाणांयंतानियामकः यस्यमनसोवीर्यात्सामर्थ्यात्प्राप्ताः रूपाद्याश्रयाःपृथिव्यादयः विषयागं
 धादयः यद्वा ग्रामनगरादयःदेशाः पूर्वपश्चिमादयोनिर्मिताः यद्वा इदंमनस्येवपरमंप्रातिष्ठितं यदिदंकिंचेतिश्रुतेः ॥ ६१ ॥ सनातनान्अनादिसिद्धान् नैधनेनिधनप्रधाने नरत्वं
 मानुषत्वम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ इतिश्रीहरिवंशोटीकायांचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८० ॥ चत्वारिंशत्तमेसैकेश्रवणात्पातकापहे ॥ परात्मनोविचित्रार्थाः
 प्रादुर्भावाउदीरिताः ॥ १ ॥ प्रश्नेतिभारत्वात्दुर्वोढव्यमपियथाशक्तिवक्ष्यामि ॥ १ ॥ प्रवृत्तिलोलाचेष्टितम् ॥ २ ॥

सहस्राक्षमिति यं विप्रा आहुरिति दशमस्येनान्वयः सहस्रशब्दो नंतवाची अव्ययं अविनाशिनम् ॥ ३ ॥ अव्ययं अपरिणामिनम् ॥ ४ ॥ एवं द्वाभ्यां सूक्ष्मं अमूर्तरूपमुक्त्वा स्थूलं मूर्तरूपमाह सवनमिति सवनं कालं हवनं कर्म हव्यं द्यूमानं द्रव्यम् होतारं यजमानम् पात्राणि उक्तेभ्यो न्यायिकपालादीनि पवित्राणि कुशमयदेशादीनि दीक्षां संस्कारम् चरुं स्थालीम् ॥ ५ ॥ प्रोक्षणं प्रोक्षणीपात्रम् दक्षिणा अन्वाहार्यादिः अयनं हविर्भिः प्रचरणम् अध्वर्युं प्रसिद्धम् सामगं उद्गातारम् सदनं पत्नीशालाम् ॥ ६ ॥ होतारं ऋत्विजम् चयनं इष्टकामयं स्थंडिलम् ॥ ७ ॥ हस्वानि एकहायनी शकटादीनि सोमक्रयाद्यर्थानि अतिप्रमाणानि अनदुत्स्तंभशालादीनि अर्थफलं स्वर्गादि ॥ ८ ॥ भागवहं गायत्र्यादिच्छंदः छंदां

सहस्राक्षं सहस्रास्यं सहस्रभुजमव्ययम् ॥ सहस्रशिरसं देवं सहस्रकरमव्ययम् ३ सहस्रजिह्वं भास्वंतं सहस्रमुकुटं प्रभुम् ॥ सहस्रदं सहस्रादिसहस्रभुजमव्ययम् ४ सवनं हवनं चैव हव्यं होतारमेव च ॥ पात्राणि च पवित्राणि वेदी दीक्षां चरुं स्तुवं ५ सुक् सोमं शूर्पमुसलं प्रोक्षणं दक्षिणायनम् ॥ अध्वर्युं सामगं विप्रं सदस्यं सदनं सदः ६ यूपं समित्कुशं दर्वी च मसोलूखलानि च ॥ प्राग्वंशं यज्ञभूमिं च होतारं चयनं च यत् ७ हस्वान्यतिप्रमाणानि चराणि स्थावराणि च ॥ प्रायश्चित्तानि चार्थे च स्थंडिलानि कुशांस्तथा ८ मंत्रं यज्ञवहं वह्निं भागं भागवहं च यत् ॥ अग्ने भुजं सोमभुजं वृताचिं पमुदायुधम् ९ आहुर्वेदविदो विप्रायं यज्ञेशाश्वतं विभुम् तस्य विष्णोः सुरेशस्य श्रीवत्सां कस्य धीमतः १० प्रादुर्भावसहस्राणि अतीतानि न संशयः ॥ भूयश्चैव भविष्यं तत्सिद्धमाह प्रजापतिः ११ यत्पृच्छसि महाराज पुण्यां दिव्यां कथां शुभाम् ॥ यदर्थं भगवान्विष्णुः सुरेशोरिपुसूदनः ॥ देवलोकं समुत्सृज्य वसुदेवकुले भवत् १२ तत्ते हंसं प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वमशेषतः वासुदेवस्य माहात्म्यं चरितं च महाद्युतेः १३ हितार्थं सुरमर्यानां लोकानां प्रभवाय च ॥ बहुशः सर्वभूतात्मा प्रादुर्भवति कार्यतः १४ प्रादुर्भावांश्च वक्ष्यामि पुण्यान् दिव्यगुणैर्युतात् ॥ छांदसीभि रूदाराभिः श्रुतिभिः समलंकृतान् १५ शुचिः प्रयतवाक् भूत्वानिबोधजनमेजय ॥ इदं पुराणं परमं पुण्यं वेदैश्च संमितम् १६ हंत ते कथयिष्यामि विष्णोर्दिव्यां कथां शृणु ॥ यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय तदा संभवति प्रभुः १७ तस्य ह्येकामहा राजमूर्तिर्भवति सत्तमा ॥ नित्यं दिविष्ठाया राजस्तपश्चरति दुश्चरं १८

सि वै देवेभ्यो हव्यमूढ्वा श्रान्तानीति लिंगदर्शनात् अग्ने भुजं प्रापणीयं उदायुधं उदयनीयं ॥ ९ ॥ यं सर्वयज्ञांगमयं यज्ञे आहुः शाश्वतं नित्यैकरूपम् वेदाख्यप्रमाणरूपम् विभुं कुतुहलदातारं ईश्वरम् धीमतः धीप्रवर्तकस्य ॥ १० ॥ प्रजापतिः सर्ववेददर्शी ब्रह्मा ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ हितार्थं श्रेयार्थं प्रभवाय ऐश्वर्याय ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ संभवति शरीरं यत्ते एतेन प्रवृत्तिप्रधाना राजो मूर्तिरूपा ॥ १७ ॥ सा त्विको माह तस्य होति ॥ १८ ॥

तामसीमाह द्वितीयेति निद्रायोगं योगमयीं निद्रां संहारस्य सर्गः संहारक्रिया तदर्थं कोटिशानिद्रायोगम् किमध्यात्मविचितकं कुत्सिताः अध्यात्मविचितकाः सविकल्पसमाधिमतो यस्मात्तम् ॥ १९ ॥ प्रादुर्भावमेवाह पूर्णेति तदंगेलीनानां देवानामाविर्भावतस्य प्रादुर्भावइत्यर्थः देवदेवः महादेवः जगत्पतिर्विष्णुः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सनदिति सनत्कुमारादिरूपो नारायणः पुराणि शरीराणि ब्रह्मादिस्त्वं पर्यतानां प्राणिनां चक्रे ॥ २३ ॥ मध्यस्थौ दानवाविति द्वयोः संबंधः ॥ २४ ॥ अमितं वरं कैवल्यम् ॥ २५ ॥ पुष्करेनाभिकमले यत्र यस्मात् ॥ २६ ॥ यत्र पुराणे वेदः मंत्रब्राह्मणराशिः श्रुतिसमाहितः प्रत्यक्षेणैव निहितो दृश्यते प्रत्यक्षश्रुतिमूलको यमर्थ इत्यर्थः ॥ २७ ॥ यस्य रूपांश्चिदमामविंदद्गुहां प्रविष्टः शरीरस्य मध्ये

द्वितीयाचास्य शयने निद्रायोगमुपाययौ ॥ प्रजासंहारसर्गार्थं किमध्यात्मविचितकम् १९/सुप्तायुगसहस्रं संप्रादुर्भवतिकार्यतः ॥ पूर्णयुगसहस्रे तु देवदेवो जगत्पतिः २० पितामहोलोकपालाश्चंद्रादित्यौ हुताशनः ॥ ब्रह्मा च कपिलश्चैव परमेष्ठितथैव च २१ देवाः सप्तर्षयश्चैव त्र्यंबकश्च महामहायशः ॥ वायुः समुद्रा शैलाश्च तस्य देहं समाश्रिताः २२ सनत्कुमारश्च महानुभावो मनुर्महात्मा भगवान्प्रजाकरः ॥ पुराणदेवोऽथ पुराणि चक्रे प्रदीप्तवैश्वानरतुल्यतेजाः २३ येन चार्णवमध्यस्थौ नष्टे स्थावरजंगमे ॥ नष्टे देवाः सुरगणे प्रनष्टो रगराक्षसे २४ योऽद्भुतकामौ सुदुर्धर्षौ दानवौ मधुकैटभौ ॥ हतौ प्रभवता ते न तयोर्दत्त्वामितं वरम् २५ पुराकमलनाभस्य स्वपतः सागरांभसि ॥ पुष्करे यत्र संभूता देवाः सर्पिर्गणाः पुरा २६ एष पौष्करको नाम प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ पुराणे कथ्यते यत्र वेदः श्रुतिसमाहितः २७ वाराहस्तु श्रुतिमुखः प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ यत्र विष्णुः सुरश्रेष्ठो वाराहरूपमास्थितः ॥ महीं सागरपर्यं तां स शैलवनकाननाम् २८ वेदपादो यूपदंष्ट्रः क्रतुदंतश्चितीमुखः ॥ अग्निजिह्वो दर्भरोमा ब्रह्मशीर्षो महातपाः २९ अहोरात्रे क्षणो दिव्यो वेदांगश्रुतिभूषणः ॥ आज्यनासः सुवातुंडः सामघोषवनो महान् ३० धर्मसत्यमयः श्रीमान् क्रमविक्रममत्कृतः ॥ प्रायश्चित्तनखो धीरः पशुजानुर्महाभुजः ३१ उद्रात्रंतो होमलिङ्गः फलबीजमहौषधिः ॥ वायवंतरात्मा मंत्रस्त्रिफक्विकृतः सोमशोणितः ६२ वेदीस्कंधो हविर्गंधो हव्यकव्यातिवेगवान् ॥ प्राग्वंशका योऽपुतिमान् नानादीक्षाभिराचितः ३३ दक्षिणाहृदयो योगी महासत्रमयो महान् ॥ उपाकर्माष्टरुचकः प्रवर्ग्यावर्तभूषणः ३४

इति वाराहप्रादुर्भावस्य तावत्प्रत्यक्षश्रुतिमूलकत्वं माह वाराहस्तु श्रुतिमुख इति ॥ २८ ॥ वेदाः चतुःसंख्यासांख्यात्पादायस्य आदिवाराहोपासकैर्धर्माङ्गानिवाराहं गुणैर्चितनो यानीत्येवमर्थोऽयं ग्रन्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ फलबीजमहौषधिः फले वृषणौ बीजं तदंतर्गतं रेतः तद्रूपा ओषधयो यस्य प्रसवहेतुत्वसामान्यात् ओषधय एवास्वरेत इत्यर्थः विकृतोऽभिपुतः सोमः सोमरस इत्यर्थः स एव शोणितं यत्र समासैकदेशस्यापि सोमस्य विशेषणं विकृत इति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उपाकर्मास्वाध्यायस्वीकारः स एवौष्ठस्य रुचको भूषणं यस्य प्रवर्ग्यो धर्मसंतपनार्थो महावीरः तस्यावर्तः आवृत्तिः सैव भूषणं यस्य ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ चकारस्थिरामितिशेषः ॥ ३७ ॥ यज्ञवराहेणयज्ञमयेनवराहेण ॥ ३८ ॥ नारसिंहप्रादुर्भावः नृसिंहतापिन्यादिप्रत्यक्षश्रुतिमूलएवेत्यभिसंधायाह नारासिं
हमिति भूत्वाआविर्भूय ॥ ३९ ॥ दैत्यानांआदिपुरुषःहिरण्यकशिपुः ॥ ४० ॥ जलोपवासःजलमात्राहारःस्थानंदृढःसनंमौनंइन्द्रियसंयमः ताभ्यांसहदृढव्रतंपरिग्रहोयस्य

नानालंदोगतिपथोगुह्योपनिषदासनः ॥ छायापत्नीसहायोवैमेरुशृंगइवोच्छ्रितः ३५ महींसागरपर्यंतांसशैलवनकाननाम् ॥ एकार्णवजलेभ्रष्टामेकार्णव
गतांप्रभुः ३६ दंष्ट्रायाःसमुद्धृत्यलोकानांहितकाम्यया ॥ सहस्रशीर्षोदेवादिश्चकारपृथिवीपुनः ३७ एवंयज्ञवराहेणभूत्वाभूतहितार्थिना ॥ उद्धृतापृथिवीस
र्वासागरांबुधरापुरा ३८ वाराहएषकथितोनारसिंहमतःशृणु ॥ यत्रभूत्वामृगेंद्रेणहिरण्यकशिपुर्हृतः ३९ पुराकृतयुगेराजन्सुरारिर्बलदर्पितः ॥ दैत्याना
मादिपुरुषश्चचारतपउत्तमम् ४० दशवर्षसहस्राणिशतानिदशपंचच ॥ जलोपवासनिरतःस्थानमौनदृढव्रतः ४१ ततःशमदमाभ्यांचब्रह्मचर्येणचानव
ब्रह्माप्रीतोभवत्स्यतपसानियमेनच ४२ तवैस्वयंभूर्भगवान्स्वयमागत्यभूपते ॥ विमानेनार्कवर्णेनहंसयुक्तेनभास्वता ४३ आदित्यैर्वसुभिःसाध्यैर्मरुद्भिर्देव
तैःसह ॥ रुद्रैर्विश्वसहायैश्चयक्षराक्षसकिन्नरैः ४४ दिशाभिर्विदिशाभिश्चनदीभिःसागरैस्तथा ॥ नक्षत्रैश्चमुहूर्तैश्चखेचरैश्चमहाग्रहैः ४५ देवर्षिभिस्तपोवृद्धैः
सिद्धैःसप्तर्षिभिस्तथा ॥ राजर्षिभिःपुण्यतमैर्गंधर्वैश्चाप्सरोगणैः ४६ चराचरगुरुःश्रीमान्वृत्तःसर्वैःसुरैस्तथा ॥ ब्रह्माब्रह्मविदांश्रेष्ठोदैत्यंवचनमब्रवीत् ॥
४७ प्रीतोस्मितवभक्तस्यतपसानेनसुव्रत ॥ वरंवरयभद्रंतेयथेष्टंकाममाप्नुहि ४८ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ नदेवासुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ॥ नमा
नुषाःपिशाचाश्चनिहन्त्युर्माकथंचन ४९ ऋषयोवानमांशापैःकुट्टालोकापितामह ॥ शपेयुस्तपसायुक्तावरमेतंवृणोम्यहम् ५० नशस्त्रेणनचास्त्रेणगिरि
णापादपेनवा ॥ नशुष्केणनचोर्द्रेणस्यात्रचाप्येनमेवधः ५१ पाणिप्रहारेणैकेनसभृत्यबलवाहनम् ॥ योमांशाशयितुंशक्तःसमेष्ट्युर्भविष्यति ५२ भवे
यमहमेवार्कःसोमोवायुर्हुताशनः ॥ सलिलंचांतरिक्षंचनक्षत्राणिदिशोदरा ५३ अहंक्रोधश्चक्रामश्चवरुणोवासवोयमः ॥ धनदश्चधनाध्यक्षोयक्षःकिंपुरु
षाधिपः ५४ एवमुक्तस्तुदैत्येनस्वयंभूर्भगवांस्तदा ॥ उवाचदैत्यराजंतंप्रसहन्नृपसत्तम ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतेदिव्यावरास्तातमयादत्तास्तवाद्भुताः ॥
सर्वान्कामानिमांस्तातप्राप्स्यसित्वंनसंशयः ५६ एवमुक्त्वातुभगवान्जगामाकाशमेवहि ॥ वैराजंब्रह्मसदनंब्रह्मर्षिगणसेवितम् ५७ ततोदेवाश्चनागाश्च
गंधर्वामुनयस्तथा ॥ वरप्रदानंश्रुत्वातेपितामहमुपस्थिताः ५८ विभुंविज्ञापयामासुर्देवाइंद्रपुरोगमाः ५९

सतथाविधउपवासः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ धनदःधनप्रदः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ त
वाद्भुताइत्यनर्हत्वाच्चतुर्थीस्थानेषष्ठी ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ वाक्यंदेवानामितिशेषः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ब्रह्मदेवंब्राह्मणानांदैवतम् ॥ ७० ॥ नोऽस्मान् नोऽस्माक्वा

देवाऊचुः ॥ ॥ वरेणानेनभगवन्बाधयिष्यतिनोसुरः ॥ ततःप्रसीदभगवन्वधोप्यस्यविचिंयताम् ६० भगवान्सर्वभूतानांस्वयंभूरादिकृद्विभुः ॥ स्रष्टाचह
व्यकव्यानामव्यक्तःप्रकृतिर्ध्रुवः ६१ सर्वलोकहितंवाक्यंश्रुत्वादेवःप्रजापतिः ॥ प्रोवाचभगवान्वाक्यं सर्वान्देवगणांस्तदा ६२ अवश्यंत्रिदशार्तेनप्रा
प्तव्यंतपसःफलम् ॥ तपसोतिऽस्यभगवान्बधंविष्णुःकरिष्यति ६३ एतच्छ्रुत्वासुराःसर्वेवाक्यंपंकजसंभवात् ॥ स्वानिस्थानानिदिव्यानिजग्मुस्तेवैमुदा
न्विताः ३४ लब्धमात्रेवरेचापिसर्वाःसोऽबाधतप्रजाः ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्योवरदानेनदर्पितः ६५ आश्रमेषुमहाभागान्मुनीन्वैशंसितव्रतान् ॥ सत्यध
र्मतान्दांतान्पुराधर्षितवांस्तुसः ६६ देवांसिभुवनस्थांस्तुपराजित्यमहासुरः ॥ त्रैलोक्यंवशमानीयस्वर्गेवसतिदानवः ६७ यदावरमदोन्मत्तोन्ववसद्वा
नवोभुवि ॥ यज्ञियान्कृतवान्दैत्यान्देवांश्चैवाप्ययज्ञियान् ६८ आदित्याश्वततोर्ब्रूद्विश्वेचमरुतस्तथा ॥ शरण्यंशरणंविष्णुमुपाजग्मुर्महाबलम् ॥ ६९
वेदयज्ञमयं ब्रह्मब्रह्मदेवंसनातनम् ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचप्रभुंलोकनमस्कृतम् ॥ नारायणंविभुंदेवाःशरण्यंशरणागताः ७० ॥ देवाऊचुः ॥ त्रायस्वनोद्यदेवे
शहिरण्यकशिपोर्भयात् ॥ त्वंहिनःपरमोधाताब्रह्मादीनांसुरोत्तम ७१ त्वंहिनःपरमोदेवस्त्वंहिनःपरमोगुरुः ॥ उत्फुलांबुजपत्राक्षःशत्रुपक्षभयंकरः ॥
क्षयायदितिर्वंशस्यशरण्यस्त्वंभवस्वनः ७२ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ भयंत्यजध्वममराद्यभयंवोददाम्यहम् ॥ तथैवत्रिदिवंदेवाःप्रतिपत्स्यथमाचिरम् ७३
एषतंसगणंदैत्यंवरदानेनदर्पितम् ॥ अवध्यममरेद्राणांदानवंतंनिहन्म्यहम् ७४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वासभगवान्विसृज्यत्रिदशेश्वरान् ॥
हिरण्यकशिपोराजराजगामहरिःसभाम् ७५ नरस्यकृत्वार्धतनुंसिंहस्यार्धतनुंप्रभुः ॥ नारसिंहेणवपुषापार्णिसंसृश्यपाणिना ७६ जीमूतघनसंकाशोजी
मूतघननिःस्वनः ॥ जीमूतघनदीप्तौजाजीमूतइववेगवान् ७७ दैत्यंसोतिवलंदीप्तंमृगशार्दूलविक्रमम् ॥ दृष्टैर्दैत्यगणैर्गुप्तंहतवानेकपाणिना ७८ दृष्टिहए
षःकथितोभूयोयंवामनोऽपरः ॥ यत्रवामनमाश्रित्यरूपंदैत्यविनाशकृत् ७९ बलेर्बलवतोयज्ञेबलिनाविष्णुनापुरा ॥ विक्रमैस्त्रिभिरक्षोभ्याःक्षोभितास्ते
महासुराः ८० विप्रचित्तिःशिविःशंकुरयःशंकुस्तथैवच ॥ अयःशिराःशंकुशिराहयग्रीवश्चवीर्यवान् ८१ वेगवान्केतुमानुग्रःसोमव्यग्रोमहासुरः ॥ पुष्क
रःपुष्कलश्चैववेपनश्चमहारथः ८२ बृहत्कीर्तिर्महाजिह्वःसाश्वोश्चपतिरेवच ॥ प्रह्लादोऽश्वशिराकुंभःसंहादोगगनप्रियः ॥ अनुह्लादोहरिहरौवराहःशंकरो
रुजः ८३ शरभःशलभश्चैवकुपनःकोपनःक्रथः ॥ बृहत्कीर्तिर्महाजिह्वःशंकुकर्णोमहास्वनः ८४

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ जीमूतघनसंकाशःभेधकदंबवर्णः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इंद्रतापनश्वातापिश्वेतिद्वंद्वः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ उपावर्ततपरिववृः
 ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ स्तननाभिजानुदेशस्थलम् चंद्रादित्ययोर्वृद्धिर्भूयस्त्वतारतम्येन ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वेदविद्भिः यस्योक्षपुत्रिषुविक्रमणेष्वधिक्षिप्यंतिभुवनानिर्विश्वेत्या
 दि प्रत्यक्षवेदविद्भिः अभूतात्मकः अद्भुतरूपोयमपिप्रत्यक्षश्रुतिमूलः यंवैसूर्यस्वर्भानुस्तमसाऽविध्यदासुरः अत्रयस्तमन्वविदन्नहन्ये अशक्नुवन्निति सूर्यआत्मानंस्वर्भानुर्मायातमसा
 दीर्घजिह्वोर्कनयनोमृदुचापोमृदुप्रियः ॥ वायुर्यविष्ठेनमुचिः शंबरोविज्वरोमहान् ८५ चंद्रहंताक्रोधहंताक्रोधवर्धनएवच ॥ कालकः कालकेयश्चवृत्रः क्रोधो
 विरोचनः ८६ गरिष्ठश्चवरिष्ठश्चप्रलंबनरकावुभौ ॥ इंद्रतापनवातापीकेतुमान्बलदर्पितः ८७ असिलोमापुलोमाचवाक्कलः प्रमदोमदः ॥ खसृमः कालवद
 नः करालः कैशिकः शरः ८८ एकाक्षश्चंद्रहाराहुः संह्लादः सृमरः खनः ॥ शतघ्नीचक्रहस्ताश्वतथापरिघपाणयः ८९ महाशिलाप्रहरणाः शूलहस्ताश्च
 दानवाः ॥ अश्मयंत्रायुधोपेताभिडिपालायुधास्तथा ९० शूलोलूखलहस्ताश्चपरश्वधरास्तथा ॥ पाशमुद्गरहस्तावैतथामुशलपाणयः ९१ नाना
 प्रहरणाघोरानानावेषामहाजवाः ॥ कूर्मकुटुवक्राश्चशूलकमुखास्तथा ९२ खरोप्रवदनाश्चैवराहवदनास्तथा ॥ भीमामकरवक्राश्चक्रोष्ठवक्राश्चदानवाः ॥
 आखुर्दुर्गवक्राश्चघोरावृकमुखास्तथा ९३ मार्जारगजवक्राश्चमहावक्रास्तथापरे ॥ नक्रमेषाननाः शूरागोजाविमहिषाननाः ९४ गोधाशल्यकवक्रा
 श्चक्रौचवक्राश्चदानवाः ॥ गरुडाननाः खड्गमुखामयूरवदनास्तथा ९५ गजेंद्रचर्मवसनास्तथा कृष्णाजिनांवराः ॥ चीरसंतृतदेहाश्चतथावलकलवाससः ॥
 उष्णीषिणोमुकुटिनस्तथाकुंडलिनोसुराः ९६ किरीटिनोल्बशिखाः कंबुग्रीवाः सुवर्चसः ॥ नानावेषधरादैत्यानानामाल्याऽनुलेपनाः ९७ स्वान्यायुधा
 निसंगृह्यप्रदीप्तान्यतितेजसा ॥ क्रममाणंहृषीकेशमुपावर्ततसर्वशः ९८ प्रमथ्यसर्वान्दैतेयान्पादहस्ततलैः प्रभुः ॥ रूपंकृत्वामहाभीमंजहाराशुसमेदिनी
 म् ९९ तस्यविक्रमतोभूमिचंद्रादित्यौस्तनांतरे ॥ नभः प्रक्रममाणस्यनाभ्यांकिलसमास्थितौ १०० परंप्रक्रममाणस्यजानुदेशेस्थितावुभौ ॥ विष्णो
 रतुलवीर्यस्यवदंत्येवंद्विजातयः १ हृत्वासृष्टिर्वीकृत्स्नांजित्वाचासुरपुंगवान् ॥ ददौशक्रायत्रिदिवंविष्णुर्बलवतांवरः २ एषतेवामनोनामप्रादुर्भावोमहा
 त्मनः ॥ वेदविद्भिर्द्विजैरेवंकथ्यतेवैष्णवंयशः ३ भूयोभूतात्मकोविष्णोः प्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ दत्तात्रेयइतिख्यातः क्षमयापरयायुतः ४ तेननष्टेषुवेदेषुप्र
 क्रियासुमखेषुच ॥ चातुर्वर्ण्येतुसंकीर्णधर्मैशित्यिलतांगते ५

विपर्ययेणअविध्यत्जीवत्वमनयत्अवेढक्आत्रेयःअत्रेपत्यानिदत्तात्रेयः बहुत्वंपूजार्थपरयाक्षमयाशांत्यतेनज्ञानमार्गप्रवर्तकोयमवतारइतिज्ञेयम् ॥ ४ ॥ अन्यच्चावतारकृत्यमा
 हृतेनेत्यादिना प्रक्रियासुअनुष्ठानप्रकारेषु शिथिलतांविरलताम् ॥ ५ ॥

आकुलतांअधर्मेणमिश्रताम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

अभिवर्द्धतिचाधर्मेसत्येनष्टेऽनृतेस्थिते ॥ प्रजासुशीर्यमाणासुधर्मेचाकुलतांगते ६ सहयज्ञक्रियावेदाःप्रत्यानीताहितेनवै ॥ चातुर्वर्ण्यमसंकीर्णकृतंतेनम
हात्मना ७ तेनहैहयराजस्यकार्तवीर्यस्यधीमतः ॥ वरदेनवरोदत्तोदत्तात्रेयेणधीमता ८ एतद्बाहुद्वयंयत्तेमृधेममकृतेनघ ॥ शतानिदशबाहूनांभविष्यंतिन
संशयः ९ पालयिष्यसि कृत्स्नांचवसुधांवसुधाधिप ॥ दुर्निरीक्ष्योरिवृंदानांधर्मज्ञश्चभविष्यासि १० एषतेवैष्णवःश्रीमान्प्राहुर्भावोद्भुतःशुभः ॥ कथितोवै
महाराजयथाश्रुतमरिंदम ॥ भूयश्चजामभ्योयंप्राहुर्भावोमहात्मनः ११ यत्रबाहुसहस्रेणविस्मितंदुर्जयंरणे ॥ रामोर्जुनमनीकस्थंजघानचृपतिप्रभुः १२
रथस्थंपार्थिवंरामःपातयित्वार्जुनंयुधि ॥ धर्षयित्वायथाकामंक्रोशमानंचमेघवत् १३ कृत्स्नंबाहुसहस्रंचचिच्छेदभृगुनंदनः ॥ परश्वधेनदीप्तेनज्ञाति
भिःसाहितस्यवै १४ कीर्णाक्षत्रियकोटीभिर्मैरुमंदरभूषणा ॥ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीतेननिःक्षत्रियाकृता १५ कृत्वानिःक्षत्रियांचैवभागवःसुमहातपाः ॥
सर्वपापविनाशायवाजिमेधेनचेष्टवान् १६ तस्मिन्यज्ञेमहादानेदक्षिणांभृगुनंदनः ॥ मारीचायददौप्रीतःकश्यपायवसुंधराम् १७ वारुणांस्तुरगांञ्छीघ्रा
न्रथंचरथिनांवरः ॥ हिरण्यमक्षयंधेनूर्गजेंद्रांश्चमहामनाः ॥ ददौतस्मिन्महायज्ञेवाजिमेधेमहायशाः १८ अद्यापिचहितार्थायलोकानांभृगुनंदनः ॥ च
रमाणस्तपोदीप्तंजामदभ्यःपुनःपुनः ॥ तिष्ठतेदेववद्धीमान्महेंद्रेपर्वतोत्तमे १९ एषविष्णोःसुरेशस्यशाश्वतस्याव्ययस्यच ॥ जामदभ्यइतिख्यातःप्राहुर्भा
वोमहात्मनः २० चतुर्विंशेयुगेचापिविश्वामित्रपुरःसरः ॥ राज्ञोदशरथस्याथपुत्रःपद्मायतेक्षणः २१ कृत्वात्मानंमहाबाहुश्चतुर्द्धाप्रभुरीश्वरः ॥ लोकेराम
इतिख्यातस्तेजसाभास्करोपमः २२ प्रसादनार्थंलोकस्यरक्षसांनिधनायच ॥ धर्मस्यचविवृद्ध्यर्थंजज्ञेतत्रमहायशाः २३ तमप्याहुर्मनुष्येंद्रंसर्वभूतप
वेस्तनुम् ॥ यस्मैदत्तानिचास्त्राणिविश्वामित्रेणधीमता २४ वधार्थंदेवशत्रूणांदुर्धराणिमुरैरपि ॥ यज्ञविघ्नकरोयेनमुनीनांभावितात्मनां २५ मारीच
श्चसुबाहुश्चबलेनबालिनांवरौ ॥ निहतौचनिराशौचकृतौतेनमहात्मना २६ वर्तमानेमखेयेनजनकस्यमहात्मनः ॥ अग्रंमाहेश्वरंचापंक्रीडतालीलयापुरा
२७ यःसमाःसर्वधर्मज्ञश्चतुर्दशवनेवसत् ॥ लक्ष्मणानुचरोरामःसर्वभूतहितेरतः २८ रूपिणीयस्यपार्श्वस्थासीतेतिप्रथिताजनैः ॥ पूर्वोचितातस्यलक्ष्मी
र्भर्तारमनुगच्छति २९ चतुर्दशतपस्तप्त्वावनेवर्षाणिराघवः ॥ जनस्थानेवसन्कार्यंत्रिदशानांचकारह ॥ सीतायाःपदपन्विच्छन्नलक्ष्मणाऽनुचरोविभुः ॥
३० विराधंचकबंधंचराक्षसौभीमविक्रमौ ॥ जघानपुरुषव्याघ्रौगंधर्वौशापवीक्षितौ ३१

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ १२८ ॥ २९ ॥ जनस्थानेदंडकारण्यप्रदेशे ॥ ३० ॥ ३१ ॥

वियोजितौविशेषेणयोजितौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यस्वरावणंआकंदकरम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सचिवैः सुग्रीवविभषिणादिभिः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ लवणःशत्रुघ्नरूपिणाते
नैवहतः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ जारूथ्यान्त्रिगुणीकृतदक्षिणानित्येके अन्येतुजारूथ्यामितिसप्तम्यंतपाठं प्रकल्प्यअयोध्यायामितिव्याचक्षते जरूथंलंदोगप्रसिद्धः स्तोत्रविशेषस्तदहान्

हुताशनार्केदुतडित्घनाभैःप्रतप्तजांबूनदचित्रपुंसैः ॥ महेंद्रवज्राशनिमुल्यसारैःशरैःशरीरेणवियोजितौबलात् ३२ सुग्रीवस्यकृतेयेनवानरेंद्रोमहाबलः ॥
वालीविनिहतोयुद्धेसुग्रीवश्चाभिषेचितः ३३ देवासुरगणानांहियक्षगंधर्वभोगिनाम् ॥ अवध्यंराक्षसेंद्रंतरावणंयुधिदुर्जयम् ३४ युक्तराक्षसकोटी
भिर्नीलांजनचयोपमम् ॥ त्रैलोक्यरावणंघोरंरावणंराक्षसेश्वरम् ३५ दुर्जयंदुर्धरंरुद्रंशार्दूलसमविक्रमम् ॥ दुर्निरीक्ष्यंसुरगणैर्वरदानेनदर्पितं ३६ ज
घानसचिवैःसार्द्धंससैन्यंरावणंयुधि ॥ महाभवनसंकाशंमहाकार्यंमहाबलं ३७ तमागस्कारिणंघोरंरौप्यंयुधिदुर्जयं ॥ सभ्रातृपुत्रसचिवंससैन्यंकू
रनिश्चयं ३८ रावणंनिजघानाशुरामोभूतपतिःपुरा ॥ मधोश्चतनयोदृप्तोलवणोनामदानवः ३९ हतोमधुवनेवीरोवरदृप्तोमहासुरः ॥ समरेयुद्धशौडेन
तथाचान्येऽपिराक्षसाः ४० एतानिकृत्वाकर्मागिरामोधर्मभृतांवरः ॥ दशाश्वमेधान्जारूथ्यानाजहारनिरगलान् १४१ नाश्रूयंताशुभावाचोनाकुलंमा
रुतोववौ ॥ नवित्तरहरणंत्वासीद्रामेराज्यंप्रशासति ४२ पर्यदेवव्रविधवानानर्थश्चाभवंस्तदा ॥ सर्वमासीजगद्वांतरामेराज्यंप्रशासति ४३ नप्राणिनांभ
यंचापिजलानिलनिघातजम् ॥ नचस्मद्वद्वाबालानांप्रेतकार्याणिकुर्वते ४४ ब्रह्मपर्यचरत्क्षत्रंविशःक्षत्रमनुव्रताः ॥ शूद्राश्चैवहिवर्णास्त्रीन्शूद्रपुत्रानहंक
ताः ॥ नार्योनात्यचरन्भर्तृन्भार्योनात्यचरत्पतिः ४५ सर्वमासीजगद्वांतर्निर्दस्युरभवन्मही ॥ रामएकोऽभवद्भर्तारामःपालयिताऽभवत् ४६ आ
युर्वर्षसहस्राणितथापुत्रसहस्रिणः ॥ अरोगाःप्राणिनश्वासन्नरामेराज्यंप्रशासति ४७ देवतानामृषीणांचमनुष्याणांचसर्वशः ॥ पृथिव्यांसमवायोभूद्रामेरा
ज्यंप्रशासति ४८ गाथाअप्यत्रगायंतियेपुराणविदोजनाः ॥ रामेनिबद्धतत्त्वार्थमाहात्म्यंतस्यधीमतः ४९ श्यामोयुवालोहिताक्षोदीप्तास्योमितभाषि
ता ॥ आजानुबाहुःसुमुखःसिंहस्कंधोमहाभुजः ५० दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ अयोध्याधिपतिर्भूत्वारामोराज्यमकारयत् ५१ ऋक्सामय
जुषांघोषोज्याघोषश्चमहात्मनः ॥ अव्युच्छिन्नोभवद्वाज्येदीयतांभुज्यतामिति १५२

जरूथंगरूथम् गणतेःस्तुतिकर्मणइतियास्कःइतिगणतेरूथन्प्रत्ययेआदेश्रुत्वमितितस्यजत्वंजृवृञ्भ्यामूथान्नितिसूत्रेजरूथंमांसमितिशाब्दिकाः जारूथ्यान्स्तुत्यान्पुष्टान्वेत्यथ
॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ सहस्राणिएकादशेतिशेषः ॥ ४७ ॥ समवायः समाजः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ १५२ ॥

॥ ५३ ॥ समहाबलः महताबलेन सैन्योपलक्षितेन कृत्स्नजनेन सहितः समहाबलः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ नवमेऽवतारे एतच्चात्रातुकाभ्या
मपि मत्स्यकूर्माभ्यां सह ज्ञेयम् तथा वेदव्यासोऽपि दशमोज्ञे इति विशेषणं योज्यम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ एते दशातोताः ॥ ६३ ॥ उत्पत्स्यते एकादशोयम् दशमेऽतो ते सतीत्यग्रिमेण संबन्धः ॥ १ ॥ ६४
भाव्याः भवं सततोत्पत्तिप्रशंसंति ते भाव्याः क्षणिकवादिनो बौद्धाः तैः सह संपन्नो वादे युद्धे च संगतः क्षपयित्वा जित्वा हत्वा च तानेव विशिनष्टि भाविना भावं पूर्वोक्तं प्रशंसता बुद्धमुनि

सत्त्वान् गुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा ॥ अतिचंद्रं च सूर्यं च रामो दाशरथिर्वभौ ५३ ईजे कृतुशतैः पुण्यैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ हित्वा यो ध्यां दिवं या तोराववः
समहाबलः ५४ एवमेष महाबाहुरिश्वाकु कुलनंदनः ॥ रावणं सगणं हत्वा दिवमाचक्रमे प्रभुः ५५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अपरः केशवस्यायं प्राहु
र्भावो महात्मनः ॥ विख्यातो माथुरे कल्पे सर्वलोकहिताय वै ५६ यत्र शाल्वं च मंदं च द्विविदं कंसमेव च ॥ अरिष्टमृषभं केशिं पूतनां दैत्यदारिकाम् ५७ नागं
कुवल्यापीडं चाणूरं मुष्टिकं तथा ॥ दैत्यान् मानुषदेहस्थान् मूढयामास वीर्यवान् ५८ छिन्नबाहुसहस्रं च बाणस्याद्भुतकर्मणः ॥ नरकश्च हतः प्रंख्येयवनश्च महा
बलः ५९ हतानि च महीपानां सर्वरत्नानि तेजसा ॥ दुराचाराश्च निहता पार्थिवाश्च महीतले ६० नवमे द्वापरे विष्णुरष्टाविंशे पुराभवत् ॥ वेदव्यासस्तथा ज
ज्ञेजातूकर्ण्य पुरस्सरः ६१ एको वेदश्चतुर्धा तु कृतस्तेन महात्मना ॥ जनितो भारतो वंशः सत्यवत्याः सुतेन च ६२ एते लोकाहितार्थाय प्रादुर्भावामहात्मनः ॥
अतीताः कथिताराजन्कथ्यंते चाप्यनागताः ६३ कल्की विष्णुयशानामंशं भलग्रामको द्विजः ॥ सर्वलोकहितार्थाय भूयश्चोत्पत्स्यते प्रभुः १६४ दशमो
भाव्यसंपन्नो याज्ञवल्क्यपुरःसरः ॥ क्षपयित्वा च तान् सर्वान् भाविनार्येन चोदितान् ६५ गंगायमुनयोर्मध्ये निष्ठां प्राप्स्यतिसानुगः ॥ ततः कुले व्यतीते तु सामा
त्ये सह सैनिके ६६ नृपेष्वथ प्रणष्टेषु तदा त्वप्रग्रहाः प्रजाः ॥ रक्षणे विनिवृत्ते च हत्वा चान्योन्यमाहवे ६७ परस्परं हतस्वाश्च निराक्रंदाः सुदुःखिताः ॥ एवं कष्ट
मनुप्राप्ताः कलिसंध्यां शकेतदा ॥ प्रजाः क्षयं प्रयास्यंति सा द्वैकालियुगे न ह ६८ क्षीणे कालियुगे तस्मिन् ततः कृतयुगं पुनः ॥ प्रपत्स्यते यथान्यायं स्वभावादेव ना
न्यथा ६९ एते चान्ये च बहवो दिव्या देवगुणैर्युताः ॥ प्रादुर्भावाः पुराणेषु गीयते ब्रह्मवादिभिः ७०

नाविष्णोरेवरूपांतरेण भगवता केनचिदर्थेन निमित्तेन कलौ दम्भयज्ञप्रवृत्त्या लोकनाशो माभूदिति यज्ञनिदार्थेन निमित्तेन चोदितान् प्रवर्तितान् एतेन कल्किः प्राक् बौद्धावतारोऽपि सूचि
तः बौद्धपक्षस्यार्थश्च कल्कीत्युक्तम् ॥ ६५ ॥ निष्ठां समाप्तिम् ननु कल्कोऽप्येच्छां निगृहीष्यतीत्यत्र स्मर्यते तत्कथं निष्ठां गमिष्यतीत्युच्यते इति आह तत इति कुले व्यतीते अन्योन्य
दारापहाराद्येति ॥ ६६ ॥ अप्रग्रहाः अनियंतृकाः ईश्वरयत्नं विनैव कामलोभाकांताः प्रजाः परस्परं चातयिष्यंतीत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ तदेवोपसंहरति स्वभावादेव ना
न्यथेति ॥ ६९ ॥ ७० ॥

देवापोतिसंधिरार्षः ॥ ७१ ॥ उद्देशमात्रेण कीर्तनं कृतमनतुसस्य क्व व्याख्यातम् प्रादुर्भावानामन्येषामृषभादीनामानंत्यात् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ एतायोगमायाएव न तु तात्त्विक्यो भगवतो
लीला अस्मदादिलीलावद्रागपूर्विका इत्यर्थः तथा च मंत्रः यदचरस्तन्वावावृधानो बलानींद्रप्रवृत्तवाणो जनेषु मायेत्सा ते यानि युद्धान्याहुर्नाथशत्रुननुपुराविवित्स इति अस्यार्थः हे इंद्रप
रमेश्वर यत्तत्त्वामत्स्यकूर्मादिशरीरेण अचरः चरणं कृतवानसि वावृधानः ववृधे दैत्यादीन् हत्वामहत्त्वं च प्राप्तवानसि लोके बलानि भूमे रूद्धरणादीनि जनेषु प्रवृत्तवाणः ख्यापितवानभूः
सा सर्वा ते तव मायेत्मा यैव सा का यानि युद्धान्याहुः देवासुरसंग्रामाः सर्वे मायैव कुत एतत् यतस्त्वां ननु निश्चितं अद्य वर्तमानकाले पुरावाशत्रुना शनीयं न विवित्सेलभसे सर्वस्यां तरात्म
त्वात्कालत्रयेऽपि तव शत्रुनां स्तीति तस्मात्स्वाप्रार्थानुवादवदेत्पुराणं भगवल्लीलामनुवदतीति मंत्रार्थः ऋद्धिधर्मफलभूतां संपत्तिम् समृद्धियोगैश्वर्यम् ॥ १७४ ॥ इति हरिवंशे टी
कायां एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ७३ ॥ चत्वारिंशे द्विसंयुक्ते सर्वदेवपराजये ॥ देवा आप्यायिताः सर्वे प्रत्यक्षीभूय विष्णुना ॥ १ ॥ पूर्वयदा धर्मस्य

यत्र देवाऽपि मुह्यन्ति प्रादुर्भावानुकीर्तने ॥ पुराणं वर्तते यत्र वेदश्रुति समाहितम् ७१ एतदुद्देशमात्रेण प्रादुर्भावानुकीर्तनम् ॥ कीर्तितं कीर्तनीयस्य सर्व
लोकगुरोः प्रभोः १७२ प्रीयंते पितरस्तस्य प्रादुर्भावानुकीर्तनात् ॥ विष्णोस्तु लवीर्यस्य यः शृणोति कृतांजलिः ७३ एतास्तु योगेश्वरयोगमायाः श्रुत्वानरो
मुच्यते सर्वपापैः ॥ ऋद्धिं सृष्टिं विपुलां श्रवणं गानं प्राप्नोति सर्वं भगवत्प्रसादात् १७४ इति श्रीमहाभारते सिलेष्टुहरिवंशेश्वरिवंशपर्वणि एकचत्वारिंशोऽध्या
यः ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विश्वत्वं शृणु मे विष्णोर्हरित्वं च कृतं युगे ॥ वैकुण्ठत्वं च देवेषु कृष्णत्वं मानुषेषु च १ ईश्वरत्वं च तस्येदं गहनां कर्मणां गतिम् ॥ संप्र
त्यतीतां भाव्यां च शृणु राजन्यथा तथम् २ अव्यक्तो व्यक्तलिङ्गस्थो यत्रैष भगवान्प्रभुः ॥ नारायणो ह्यनंतात्मा प्रभवोऽव्यय एव च ३ एष नारायणो भूत्वा ह
रिं रंसीत्कृतं युगे ॥ ब्रह्माशक्रश्च सोमश्च धर्मः शुक्रो बृहस्पतिः ४ अदितेरपि पुत्रत्वं मेत्ययाद वनंदनः ॥ एष विष्णुरिति ख्यात इन्द्रादवरजोऽभवत् ५

ग्लानिस्तदा भगवानविर्भवतीत्युक्तं साचासुराणामुदयाद्भवति अतस्तेषां वधेन विष्णोर्जगद्रक्षकत्वं निरूपयति विश्वत्वमित्यादिना विशेषेण श्वसित्याश्वसित्यभयं प्राप्य जनो य
स्माति दिवि श्वः आश्वासनकर्ता अभयदातेति यावत्हरति नाशयति दुःखदान्दुरितदैत्यादीनि तिहरिः विगतं कुण्ठनं गतिप्रतिघात आलस्यं वैकल्यं वायस्मात्सविकुण्ठः स्वार्थेऽण्
वैकुण्ठः देवेषु सात्त्विकेषु पालनेषु यस्याशक्त्यत्वादिकं नास्तीत्यर्थः मानुषेषु राजस्तेषु उपेक्षणीयेषु कृष्णत्वं करुणं भूवाचकः शब्दोऽणश्च निर्वृतिवाचक इति स्मृतः केवलं स
त्तारूपेण सांसारिकानंदरूपेण चास्ति त्वं च शृणु ॥ १ ॥ तथा मध्यमे पुर्द्ध्वरत्वं निग्रहानुग्रहकर्तृत्वमेवं विधां भगवतो नानारूपां कर्मणां लीलानां गतिं भूतां भविष्यां च वक्ष्यमाणं शृणु
॥ २ ॥ व्यक्तोऽपि व्यक्तलिङ्गमूर्तिः तत्स्थः यत्र मत्स्याद्यवतारग्रहणे नारायणो मुनिस्तद्रूपः ॥ ३ ॥ नारायणः जगत्सृष्ट्वा तत्र प्रविश्य जीवभावमनुभूय पुनर्जीवत्वहर्ता जीवन्नेव मु
को हरि संज्ञो भूत् कृतयुगे देहि नः सद्यो मुच्यंत इति भावः एतस्यैव रूपं ब्रह्मादय इत्याह ब्रह्मेति ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ प्रधानं त्रिगुणात्मिकामायासैव आत्मा शरीरं यस्य स प्रधानात्मा मायावो मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेरीश्वरः प्रजापतो न मरीच्यादो न् ॥ ७ ॥ तनुस्तन्वानाः कश्यपादे रूपेण स्वरूपाणि विस्तारयंतः ब्रह्मवंशान् नाना गोत्राणि ससृजुः ब्रह्मयज्ञः बहुधा प्रकृतिविरुद्धादिरूपः वेदो वाशाखाभेदेन बहुधा भवत् ॥ ८ ॥ एतत्तु वेदजपरूपम् यदाह शौनकः वेदाक्षराणि यावन्ति पठितानि द्विजातिभिः तावन्ति हरिनामानि कीर्त्तितानि न संशय इति इतोऽपि अन्यत् कोर्त्यमानं विबोधवुध्यस्व वेदजपतुल्यं ॥ ९ ॥ तदेवाह वृत्ते इत्यादिना तारकामयस्तारक प्रधानः ॥ १० ॥ तत्र गुरुदारहर्तुः सोमस्य पक्षे तत्तुल्यशोलत्वादसुरा आसन् ॥ ११ ॥ ते देवाः ॥ १२ ॥ निर्वाणा अर्चिपापिरहिताः तसायस्तुल्याः ते च तैः ऽगाराश्चतद्वर्णिगः आसन्ने

प्रसादजं ह्यस्य विभोरदित्याः पुत्रजन्मतत् ॥ वधार्थं सुरशत्रूणां दैत्यदानवरक्षसाम् ६ प्रधानात्मा पुरा ह्येष ब्रह्माणमसृजत् प्रभुः ॥ सोऽसृजत् पूर्वपुरुषः पुरा कल्पे प्रजापतीन् ७ ते तन्वानास्तनुस्तत्र ब्रह्मवंशाननुत्तमान् ॥ तेभ्योऽभवन् महात्मभ्यो बहुधा ब्रह्मशाश्वतम् ८ एतदाश्चर्यं भूतस्य विष्णोर्नामानुकीर्त्तनम् ॥ कीर्त्तनीयस्य लोकेषु कीर्त्यमानं विबोधमे ९ वृत्ते वृत्रवधे तातवर्त्तमाने कृत्ये युगे ॥ आसीन्नैलोक्यविरुद्धातः संग्रामस्तारकामयः १० तत्रासन् दानवा घोराः सर्वे संग्रामदर्पिताः ॥ घ्नन्ति देवगणान्सर्वान्सयस्कोरग राक्षसान् ११ ते वध्यमाना विमुखाः क्षीणप्रहरणारणे ॥ त्रातारं मनसा जग्मुर्देवं नारायणं हरिम् १२ एतस्मिन् तन्तरे मेघानि निर्वाणां गारवर्षिणः ॥ सार्कचंद्रग्रहगणं छादयंतो न भस्तलम् १३ चंचद्विद्युद्रणा विद्वाघोरानि क्रदिकारिणः ॥ अन्योन्यवेगाभिहताः प्रववुः सप्तमारुताः १४ दीप्ततोयाशनीपातैर्वज्रवेगानिलाकुलैः ॥ ररासघोरैरुत्पातैर्दह्यमानमिवांबरम् १५ पेतुरुल्कासहस्राणि मुहुराकाशगान्ध्यापि ॥ न्युज्जानि च विमानानि प्रपतंत्युत्पतंति च १६ चतुर्युगांतपरीये लोकानां यद्ग्रंथवेत् ॥ तादृशान्येवरूपाणि तस्मिन्नुत्पातलक्षणे १७ तमसानिष्प्रभं सर्वेन प्राज्ञायतं किंचन ॥ तिमिरौघपरिक्षिप्तानरेजुश्चादिशोदश १८ निशेवरूपिणी काली कालमेवावगुंठिता ॥ द्यौर्नभायमिभूता कार्काघोरेण तमसा वृता १९ तान्वनौघान्सतिमिरान्दोभ्यामुत्क्षिप्य सप्रभुः ॥ वपुःसंदर्शयामास दिव्यं कृष्णवपुर्हरिः २० बलाहकां जननिभं बलाहकतनूरुहम् ॥ तेजसा वपुषा चैव कृष्णं कृष्णमिवाचलम् २१ दीप्तपीतांबरधरं तप्तकांचनभूषणम् ॥ धूमांधकारवपुषा युगांताग्निमिवोत्थितम् २२

तिशेषः ॥ १३ ॥ ते मेघाः अन्योन्यवेगैरभिहताः वभूवुरिति शेषः यतः सप्तमारुताः प्रवहादयस्तत्क्षोभकर्तारः प्रववुः तैर्धूलिपटलवद्जनपटलमावर्तितमित्यर्थः ॥ १४ ॥ दीप्तं तप्तं तोयं अशनी च तयोपातैः ररासशब्दं चकार ॥ १५ ॥ न्युज्जानि अधोमुखानि ॥ १६ ॥ चतुर्युगानां अंतपरीये चरमेऽवांतरप्रलये इत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ काली निशादशरात्रिः ॥ १९ ॥ कृष्णं घननीलं वपुर्गस्य सहर्षिर्वपुर्दर्शयामास ॥ २० ॥ वलेति मेघवत् कृष्णवर्णं कृष्णकेशं च तेजसा कृष्णवर्णेन ॥ २१ ॥ २२ ॥

चतुर्द्विगुणाअष्टौपी नाःपुष्टाश्चअंसाबाहुमूलानियस्यतम् चामीकरं सुवर्णतन्मयाः कराकाराःमुष्टयोयेषुतैः चामीकरकराकारैः ॥ २३ ॥ गिरिकूटपर्वतवदचंचलम् कूटोस्त्रोनि
श्वलेराशावितिमेदिनी शिलोच्चयंमनःशिलावर्णनीवीबंधनंयस्यतम् शिलानुप्रस्तरेमता तथामनःशिलायांचेतिमेदिनी उच्चैस्तरेष्वुच्चयःस्यात्समूहेनविविधनइतिच नंदकःखड्गःते
नआनंदितःशोभितःक्रोयस्यतनंदकानंदितकरम् नंदकोहरिखड्गेचेतिमेदिनी ॥ २४ ॥ २५ ॥ हर्यश्वं हरिद्वर्णाश्वः तैः संयुक्तेरथेषुपुर्देशयामासेतिपूर्वेणसंबंधःरथसंयुक्ते
इत्यत्रसंयुक्तरथेइत्यपेक्षितेरथपदस्यपूर्वनिपातःआर्षः चंद्रेति ॥ २६ ॥ रथेददृशेदृष्टःदेवैः किंउदासीनैर्दृशेनेत्याह देवास्तंददृशुरितिबुद्धिपूर्वकंदृष्टवंतइत्यर्थः यस्यचंद्राकौचक्रे मं

चतुर्द्विगुणपीनांसंबलाकापंक्तिभूषणम् ॥ चामीकरकराकारैरायुधैरुपशोभितम् २३ चंद्रार्ककिरणोद्योतांगिरिकूटांशिलोच्चयम् ॥ नंदकानंदितकरंशराशी
विषधारिणम् २४ शक्तिचित्रं हलोदग्रंशंसचक्रगदाधरम् ॥ विष्णुशैलंक्षमामूलंश्रीवृक्षंशार्ङ्गधन्विनम् २५ हर्यश्वरथसंयुक्तेसुपर्णध्वजशोभिते ॥ चंद्रार्कच
चक्ररुचिरेमंदराक्षवृतांतरे २६ अनंतरश्मिसंयुक्तेददृशेमेरुकूबरे ॥ तारकाचित्रकुसुमेग्रहनक्षत्रबंधुरे २७ अयेष्वभयदंयोभिदेवाइत्यपराजिताः ॥ ददृ
शुस्तेस्थितंदेवंदिव्यलोकमयेरथे २८ तेकृतांजलयःसर्वेदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ जयशब्दंपुरस्कृत्यशरण्यंशरणंगताः २९ सतेषांतागिरिःश्रुत्वाविष्णुर्दयितदे
वतः ॥ मनश्चक्रेविनाशायदानवानांमहामृथे ३० आकाशेतुस्थितोविष्णुःसोत्तमेपुरुषोत्तमः ॥ उवाचदेवताःसर्वाःसप्रतिज्ञामिदंवचः ३१ शांतिंभजतभ
द्रंवोमाभैष्टमरुतांगणाः ॥ जितामेदानवाःसर्वेत्रैलोक्यंप्रतिगृह्यताम् ३२ तेतस्यसत्यसंधस्यविष्णोर्वाक्येनतोषिताः ॥ देवाःप्रीतिंपरांजग्मुःप्राप्येवामृत
मुत्थितम् ३३ ततस्तमःसंह्रियतेविनेशुश्चबलाहकाः ॥ प्रववुश्चशिवावाताःप्रसन्नाश्चदिशोदश ३४ सुप्रभाणिचज्योतींषिचंद्रंचक्रुःप्रदक्षिणम् ॥ दीप्तिमं
तिचेतेजांसिचक्रुरकंप्रदक्षिणम् ३५ नविग्रहंग्रहाश्चक्रुःप्रसन्नाश्चापिसिंधवः ॥ नीरजस्काबभुर्मागानाकमार्गादयस्त्रयः ३६ यथार्थमूहुःसरितोनापिबुध्नाभिर
र्णवाः ॥ आसंच्छुभानीन्द्रियाणिनराणामंतरात्मसु ३७ महर्षयोवीतशोकावेदानुच्चैरधीयत ॥ यज्ञेषुबहविःस्वादुशिवमश्रातिपावकः ३८ प्रवृत्तधर्माः
संवृत्तालोकामुदितमानसाः ॥ प्रीत्यापरमयायुक्तादेवदेवस्यभूपते ॥ विष्णोःसत्यप्रतिज्ञस्यश्रुत्वाऽरिनिधनेनिरम् ३९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे
हरिवंशपर्वणिआश्चर्यतारकामयेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ ॥ ७ ॥

दराद्विरक्षः शेषःप्रग्रहः मेरुःकूबरम् ताराएववरूथगतचित्रकुसुमानिग्रहादीनिबंधनानितादृशोविश्वरथेस्थितंदेवाददृशुरित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ दयिताःदेवताः यस्येति
बहुव्रीहिः ॥ ३० ॥ सःउत्तमेइतिच्छेदः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ संह्रियतेसंहृतं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सिंधवः नद्यः नाकमार्गादयस्त्रयः देवयानः पितृयानः मोक्षमार्गश्चे
तित्रयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रवृत्तधर्मोयज्ञादिः संवृत्तःसम्यक्प्रवृत्तःविष्णोर्गिरिश्रुत्वासंवृत्ताः ॥ ३९ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ७ ॥

चत्वारिंशे त्रियुक्ते देवासुरसमागमे ॥ दैत्यसंहननपूर्ववर्ण्यते वीरवल्लभम् ॥ १ ॥ ततः विष्णुमयं विष्णुप्रधानं भयं दैत्यानां श्रुत्वा ॥ त्रिनल्ल्वांतरं द्वादशशतहस्तविस्तृतं नल्वः
 किष्कुचतुःशतमित्युक्तेः मयःकांचनमयं रयं आरोहदितिसप्तमेनान्वयः महान्ति आयुधानि यस्मिन् विक्रमंतं विषमेपि जलाशयादिस्थाने गच्छतम् ॥ २ ॥ ३ ॥ येरयेषु वरास्तेषु उ
 दग्रं श्रेष्ठम् सूपस्थानं शोभननीडम् अगोपमं पर्वततुल्यम् ईहामृगगणैः कृत्रिमसत्त्वसमूहैराकीर्णव्याप्तम् ॥ ४ ॥ हेममयाः केयूरवलयसदृशाः संधिवंधपट्टिकायस्य ॥ ५ ॥ लं
 वैशंपायन उवाच ॥ ततो भयं विष्णुमयं श्रुत्वा दैतेयदानवाः ॥ उद्योगं विपुलं च कुर्युद्वायुधिदुर्जयाः १ मयस्तु कांचनमयं त्रिनल्ल्वांतरमव्ययम् ॥ चतुश्च
 क्रं विक्रमंतं सुकल्पितमहायुधम् २ किंकिणीजालनिर्घोषं द्वीपिचर्मपरिष्कृतम् ॥ खचितं रत्नजालैश्च हेमजालैश्च भूषितम् ३ स्वक्षरथवरोदग्रं सूपस्थानमगो
 पमम् ॥ ईहामृगगणाकीर्णं पक्षिभिश्च विराजितम् ॥ दिव्यास्त्रतूणीरधरं पयोधरनिनादितम् ४ गदापरिवसं पूर्णं मूर्तिमंतं मिवार्णवम् ॥ हेमकेयूरवलयं स्व
 र्णमंडलकूबरम् ५ सपताकध्वजोदग्रं सादित्यमिव मंदरम् ॥ गजेन्द्रांभोदसदृशं लंबकेसरवर्चसम् ६ युक्तमृक्षसहस्रेण सहस्रांबुदनादितम् ॥ दीप्तिमाकाशगंदिव्यं
 रथं पररथारुहम् ७ अद्यतिष्ठद्रणाकांक्षीमेरुं दीप्तिमिवां शुमान् ॥ तारस्तुकोशविस्तारमायसं वायसध्वजम् ८ शैलोत्करसमाकीर्णं नीलांजनचयोपमम् ॥
 काललोहाष्टचरणं लोहेषा युगकूबरं ॥ तिमिरांगारकिरणं गजैतमिव तोयदं ९ लोहजालेन महता सगवाक्षेण दंशितम् ॥ आयसैः परिवैः कीर्णं क्षेपणीयैस्तथाश्म
 भिः १० प्रासैः पाशैश्च विततैरवसक्तैश्च मुद्गरैः ॥ शोभितं त्रासनीयैश्च तोमरैः सपरश्वधैः ११ उद्यंतं द्विशतां हेतोर्द्वितीयमिव मंदरम् ॥ युक्तं खरसहस्रेण सोध्या
 रोहद्रथोत्तमम् १२ विरोचनस्तु संकुद्रो गदापाणि रवस्थितः ॥ प्रमुखेतस्य सैन्यस्य दीप्तिशृंग इवाचलः १३ युक्तं हयसहस्रेण हयग्रीवस्तु दानवः ॥ स्यंदनं
 वाहयामास सपत्नानीकमर्दनः १४ व्यायतं बहुसाहस्रं धनुर्विस्फारयन् महत् ॥ वराहः प्रमुखेतस्योसा वरोह इवाचलः १५ खरस्तु विक्षरन् दर्पात्रे त्राभ्यारो
 षजंजलम् ॥ स्फुरदंतौष्ठवदनः संग्रामं सोभ्यकांक्षत १६ त्वष्टा त्वष्टादशहयं यानमास्थाय दानवः ॥ व्यूहितो दानवैर्व्यूहः परिचक्राम वीर्यवान् १७ विप्रचित्ति
 सुतः श्वेतः श्वेतकुंडलभूषणः ॥ श्वेतशैलप्रतीकाशो युद्धायाभिमुखः स्थितः १८ अरिष्टो बलिपुत्रस्तु वरिष्ठाद्रिशिलायुवैः ॥ युद्धायातिष्ठ दायस्तो धराधर इवापरः
 १९ किशोरस्त्वति संहर्षात् किशोर इव चोदितः ॥ अभवद्वैत्यसैन्यस्य मध्ये रिविबोदितः २०

वकेसरवर्चसं भल्लूकवर्णसिंहवत् शीघ्रपातित्वेनाति तेजस्विनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शैलोत्करः पर्वतानां राशिः काललोहाष्टचरणं रुष्णाय समया अष्टौ चरणाश्च क्राणियस्य तम् ति
 मिरांगाराः रुष्णद्वंगलाः तद्वत्किरणा यस्य ॥ ९ दंशितं वेष्टितम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ स वरोहः जटावान् अचलो वृक्षः न्यग्रोध इत्यर्थः ॥ १५ ॥
 ॥ १६ यानं रथं व्यूहितः व्यूहरचनया स्थापितः ॥ १७ ॥ १८ आयस्तः कृतश्रमः ॥ १९ ॥ किशोर इव अश्वशावक इव ॥ २० ॥

नीहारेराहुः कंकणग्रस्तार्कवदित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ पवनवाहनाः वायुगतयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ गाढसंकुलम् रणौघः संग्रामधारात
स्याभ्युदयउत्कर्षः तस्मै अवकीर्णप्रसृतम् ॥ ३१ ॥ ॥ इतिहरिवंशोटीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ विस्तरोदेवसैन्यस्य चत्वारिंशे चतुर्युजि तेषां सहन

लंबस्तुलंबमेवामः प्रलंबांबरभूषणः ॥ दैत्यव्यूहगतोभातिसनीहारइवांशुमान् २१ स्वर्भानुर्वक्रयोधीतुदशनौष्ठेक्षणायुधः ॥ हंसस्तिष्ठतिदैत्यानां प्रमुखे सम
हाग्रहः २२ अन्ये हयगताभांतिनागस्कंधगताः परे ॥ सिंहव्याघ्रगताश्चान्ये वराहक्षगताः परे २३ केचित्खरोष्ट्रयातारः केचित्तोयदवाहनाः ॥ नानापक्षिग
ताश्चान्ये केचित्पवनवाहनाः २४ पत्तयश्चापरेदैत्याभीषणाविकृताननाः ॥ एकपादाद्विपादाश्च नर्दंतो युद्धकाक्षिणः २५ प्रक्ष्वेडमाना बहवः स्फोटयंतश्चेते
भुजान् ॥ दृप्तशार्दूलनिर्घोषानेदुर्दानवपुंगवाः २६ तेगदापरिवैरुधैर्धनुर्न्यायामशालिनः ॥ बाहुभिः परिघाकारैस्तर्जयंति स्म देवताः २७ प्रासैः पाशैश्च ख
ड्गैश्च तोमरांकुशपट्टिशैः ॥ चिक्रीडुस्ते शतघ्नीभिः शतधरैश्च मुद्गरैः २८ गंडशैलैश्च शैलैश्च परिघैश्चोत्तमायुधैः ॥ चक्रैश्च दैत्यप्रवराश्च क्रूरानंदितंबलम् २९ एवंच
दानवंसैन्यं सर्वयुद्धबलोत्कटम् ॥ देवताभिमुखं तस्यौमेघानीकमिवोत्थितम् ३० तदद्भुतं दैत्यसहस्रगाढं वाय्वग्नि तोयांबुदशैलकल्पम् ॥ बलं रणौघाभ्युद
यावकीर्णं युयुत्सयोन्मत्तमिवावभासे ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुतस्ते दै
त्यसैन्यस्य विस्तरस्तातविग्रहे ॥ सुराणां सर्वसैन्यस्य विस्तरं वैष्णवं शृणु १ आदित्यावसवोरुद्राजश्विनौ च महाबलौ ॥ सबलाः सानुगाश्चैव संनद्यंत यथा ब
लम् २ पुरुहूतस्तु पुरतो लोकपालः सहस्रदक् ॥ ग्रामणी सर्वदेवानां मारुरोहसुरद्विपम् ३ सव्ये चाश्वरथः पार्श्वे पक्षिप्रवरवेगवान् ॥ सुचारुचक्रचरणो हे
मवज्रपरिष्कृतः ४ देवगंधर्वयक्षौघैरनुयातः सहस्रशः ॥ दीप्तिमद्भिः सदस्यैश्च ब्रह्मर्षिभिरभिष्टुतः ५ वज्रविस्फूर्जितोद्भूतैर्विद्युदिन्द्रायुधान्वितैः ॥ गुप्तो बला
हकगणैः कामगैरिव पर्वतैः ६ समारूढः स भगवान् पर्येति मघवागजम् ॥ हविर्धानेषु गायंति विप्रासोममस्वोऽस्थिताः ७ स्वर्गेशक्रानुयानेषु देवतूर्यमिनादिषु ॥
इंद्रं समुपनृत्यंति शतशो ह्यप्सरोगणाः ८ केतुना वंशजा ते नराजमानो यथारविः ॥ युक्तो हरिः सहस्रेण मनोमारुतरं हसा ९ सस्यंदनवरोभातियुक्तो मातलिना
तदा ॥ कृत्स्नः परिवृतो मेरुर्भास्करस्यैव तेजसा १० यमस्तु दंडमुद्यम्य कालयुक्तं च मुद्गरम् ॥ तस्थौ सुरगणानीके दैत्यान्नादेन भीषयन् ११

नंचैव प्रोच्यते तिमनोहरं ॥ १ ॥ श्रुतस्ते ॥ १ ॥ संनद्यंत सन्नद्ध बभूवुः अडभावार्पः ॥ २ ॥ ३ ॥ अस्य पार्श्वे रथः पार्श्वे तीति नृतीयस्येनान्वयः पक्षिप्रवरोगरूढः तद्वद्देगवान्
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ हविर्धानेषु हविः स्थापनमंडपे पुगायंति यमिति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पुनः स्यंदनं वर्णयति केतुनेति ॥ ९ ॥ १० ॥ कालयुक्तं मरणप्रापिकया देवतया युक्तम् ॥ ११ ॥

सागरैर्गुप्तोवरुणः तस्थिवानिति चतुर्थेनान्वयः ॥ १२ ॥ आविध्यभ्रामयित्वा ॥ १३ ॥ पांडुरंश्वेतं द्यूतं उच्चतरं सौक्ष्म्यगुणेन वसनं यस्य हाराणां भारोऽर्पितोऽदरे यस्य स हार
भारार्पितोऽदरः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ शंखपद्मौ मूर्तिमंतौ निधिविशेषौ ताभ्यां ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ चतुर्षु दिक्प्रदेशेषु ॥ २० ॥ २१ ॥ त्रिदिवद्वारचक्रेण स्वर्गप्रदेशे अलातचक्र
वत् भ्रममाणेनेत्यर्थः तपता दीपयतारथेन च चारेत्यन्वयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सोम इति सोमार्थमेवासुरा उद्युक्तास्तेनासुरेष्वेव सोमः पठितुं युक्तस्तथापि देवत्वात्समानजातिपुत्रस्य पाठः
कृतः ॥ २४ ॥ अतएवाह तमिति तं सोमं स्वपक्षो यत्वा दानवाददृशुरिति तृतीयेनान्वयः ऋक्षं नक्षत्रं द्विजाः ब्राह्मणाः जगच्छायां किततनुं नैशस्य तमसः क्षयमिति अयमर्थः द्वेधा भूतैर

चतुर्भिः सागरैर्गुप्तोऽलेलिहानैश्च पन्नगैः ॥ शंखमुक्ताङ्गदधरो विभ्रतो यमयं वपुः १२ कालपाशं समाविध्य हयैः शशिकरोपमैः ॥ वाय्वीरितजलोद्धारैः कुर्व
न्लीलाः सहस्रशः १३ पांडुरो द्यूतवसनः प्रवालरुचिराङ्गदः ॥ मणिश्यामोत्तमवपुर्हारभारार्पितोऽदरः १४ वरुणः पाशभृन्मध्ये देवानि कस्य तस्थिवान् ॥
युद्धवेला मभिलषन् भिन्नवेल इवार्णवः १५ यक्षराक्षसैः सैन्येन गुह्यकानाङ्गणैरपि ॥ मणिश्यामोत्तमवपुः कुबेरो नरवाहनः १६ युक्तश्च शंखपद्माभ्यां
निधीनामधिपः प्रभुः ॥ राजराजेश्वरः श्रीमान् गदापाणिरदृश्यत १७ विमानयोधी धनदो विमाने पुष्पके स्थितः ॥ सराजराजः शुशुभे युद्धार्थी नरवाहनः ॥
प्रेक्ष्यमाणः शिवसखः साक्षादिव शिवः स्वयम् १८ पूर्वपक्षं सहस्राक्षः पितुराजस्तु दक्षिणम् ॥ वरुणः पश्चिमपक्षमुत्तरं नरवाहनः १९ चतुर्षु युक्ताश्च
त्वारो लोकपाला बलौ त्रकटाः ॥ स्वासुदिक्ष्वभ्यरक्षन्वैतस्य देवबलस्य ह २० सूर्यः सप्ताभ्युक्तेन रथेनारवगामिना ॥ श्रिया जाज्वल्यमानेन दीप्यमानेश्वर
श्मिभिः २१ उदयास्तमयं चक्रे मेरुपर्यंतगामिना ॥ त्रिदिवद्वारचक्रे गतपतालोकमव्ययम् २२ सहस्ररश्मियुकेन भ्राजमानः स्वतेजसा ॥ चचार मध्ये देवा
नां द्वादशात्मादिनेश्वरः २३ सोमः श्वेतहयैर्भाति स्यंदने शीतरश्मिवान् ॥ हिमतोयप्रपूर्णाभिर्भाभिराह्लादयन् जगत् २४ तमृक्षयोगानुगतं शिशिरां
शुद्धिजेश्वरम् ॥ जगच्छायां किततनुं नैशस्य तमसः क्षयम् २५ ज्योतिषामीश्वरं योऽग्निरसानां रसनं प्रभुम् ॥ ओषधीनां परित्राणं निधानममृतस्य च २६
जगतः प्रथमभागं सौम्यं शीतमयं रसम् ॥ ददृशुर्दानवाः सोमं हिमप्रहरणस्थितम् २७

विरश्मिभिरस्मयं शशिमंडलं भास्यते तत्र अधोमुखारश्मयः पृथ्वीं प्राप्य तत्र स्थेन महामग्न्यादितेजसा प्रतिस्त्रोतः प्रवर्तिताः चंद्रमंडलमुत्सृत्य गच्छन्ति ते पार्थिवेन नोलि भ्रानुरांजिताः नोल
मेव चंद्रमंडलमवभासयन्ति ततश्चंद्रस्य जगच्छायां किततनुं व्युत्क्रयेतु पूर्वचंद्रमंडलं प्राप्याधः प्रचरन्ति तत्तद्द्वारा चंद्रस्य भास्वरप्रकाशतया नैशस्य तमसः क्षयमिति विशेषणं युज्यत इति ॥
॥ २५ ॥ रसानां रसनं आश्रयं ॥ २६ ॥ जगतोऽग्नौ पोमात्मकस्य प्रथमं अन्नात्मकं भागं सौम्यं सोमरूपं अतएव रसरसमयं ॥ २७

सप्तस्कंधाः आवहप्रवहादयोः शोभेदायत्र आकाशोदेरतिष्ठति तत्रगतं पंचधा प्राणापानादिभेदेन नृपुजंतुषु ॥ २८ ॥ सप्तस्वरानिषादर्षभादयः यस्य वायो यो निराकाशः सप्तस्वरेषु गतास्थिताः शब्दतन्मात्रागतेत्यर्थः ॥ २९ ॥ शब्दयोनिजं आकाशजम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कृष्णवर्त्मा वह्निर्युगांते आभातिसयुगांताभः युगांताप्रितुल्य इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ समुद्रयोनिरित्यत्र योनिशब्दः स्थानवाची योनिष्ठद्रनिषदे अकारीति मंत्रवर्णात् ॥ ३६ ॥ सार्काग्रिर्यथा उत्तमतेजा अत्युत्कृष्टतेजाः तत्तुल्यं चक्रं गदाधरोदधारेति

यः प्राणः सर्वभूतानां पंचधा भिद्यते नृषु ॥ सप्तस्कंधगतो लोकांस्त्रीन्दधारचराचरान् २८ यमादुरग्रेयं तारं सर्वप्रभवमीश्वरं ॥ सप्तस्वरगता यस्य यो निर्गीतिरुदीर्यते २९ यं वदंत्युत्तमं भूतं यं वदंत्यशरीरिणम् ॥ यमादुराकाशगमं शीघ्रगं शब्दयोनिजम् ३० सवायुः सर्वभूतायुरुद्धूतः स्वेन तेजसा ॥ ववौ प्रव्यथयन् दैत्या नृप्रतिलोमः स तोयदः ३१ मरुतो देवगंधर्वा विद्याधरगणैः सह ॥ चिक्रीडुरसिभिः शुभ्रैर्निर्मुकैरिव पन्नगैः ३२ सृजंतः सर्पपतयस्तीव्ररोषमयं विषं ॥ शरभूताः सुरेंद्राणां चैरुर्व्यात्तमुखादिवि ३३ पर्वतास्तु शिलाशृंगैः शतशः सैश्वपादपैः ॥ उपतस्थुः सुरगणान् प्रहर्तुं दानवं बलम् ३४ यः स देवो हृषीकेशः पद्मनाभस्त्रिविक्रमः ॥ कृष्णवर्त्मा युगांताभो विश्वस्य जगतः प्रभुः ३५ समुद्रयोनिर्मधुहाहव्यभुक् कृतुसत्कृतः ॥ भूरापो व्योमभूतात्मा सप्तः शांतिकरोऽरिहा ३६ जगद्योनिर्जगद्बीजो जगद्गुरुदारधीः ॥ सार्कमग्निमिवोद्यंतमुद्यम्योत्तमतेजसम् ३७ अरिघ्नममरानीके चक्रं चक्रगदाधरः ॥ सपरीवेषमुद्यंतं सवितुर्मंडलं यथा ३८ सव्येनालंब्य महतीं सर्वां सुरविनाशिनीम् ॥ करेण कार्त्तविरपुषा शत्रुकालप्रदां गदाम् ॥ शेषैर्भुजैः प्रदीप्तानि भुजगारिध्वजः प्रभुः ३९ दधारायुधजाला निशार्ङ्गादीनि महायशः ॥ सकश्यपः स्वात्मभवं द्विजं भुजगभोजनम् ४० पवनाधिकसंपातं गगनक्षोभणं स्वगम् ॥ भुजगेंद्रेण वदने निविष्टेन विराजितम् ४१ अमृतारं भनिर्मुक्तं मंदराद्रिमिवोच्छ्रितम् ॥ देवासुरविमर्देषु शतशो दृष्टविक्रमम् ४२ महेंद्रेणा मृतस्यार्थे वज्रेण कृतलक्षणं ॥ शिखिनं चूडिनं चैव तप्तकुंडलभूषणम् ॥ विचित्रपक्षवसनं धातुमंतमिवाचलम् ४३ स्फीतक्रोडावलंबेन शीतांशुसमतेजसा ॥ भोगिभोगावसक्तेन मणिरत्नेन आस्वता ४४ पक्षाभ्यां चारुपत्राभ्यामावृत्यदिविलीलया ॥ युगांते सेंद्रचापभ्यां तोयदाभ्यामिवांबरम् ४५ नीललोहितपीताभिः पताकाभिरलंकृतम् ॥ केतुवेषप्रतिच्छत्रं महाकायनिकेतनम् ४६ अरुणावरजं श्रीमानारुह्य समरे हरिः ॥ स देवः स्वेन वपुषा सुपणं खेचरोत्तमम् ४७

तृतीयगतेनान्वयः ॥ ३७ ॥ आस्यमाणायाः गदायाः परिवेषस्योपमा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ द्विजंगरुडं आरुह्य युद्धाय समवर्त्ततेति अष्टमद्वादशस्थाभ्यां संबन्धः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ क्रोडावक्षः अर्धगिलितस्य सर्पस्य शरीरे रत्नेन वक्षस्थलगतेन भातं मिति शेषः भोगः शरीरम् ॥ ४४ ॥ अंबरं आवृत्य स्थितमिति शेषः ॥ ४५ ॥ केतुः शत्रुः केतुर्नारुक् पताकारिग्रहोत्पाते पुलक्ष्मणीति मेदिनी शत्रुवेषेण प्रकटमित्यर्थः महान्कायः लक्ष्मध्वज इति यावत् तस्य निकेतनं अवरोपणस्थानं कायः कैदेव ते मूर्तौ संधिलक्ष्मस्वभावयोरिति मेदिनी ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अंगिराः बृहस्पतिरब्रवीदित्यडभावार्पः ॥ ५२ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चत्वारिंशे पंचयुजिदेवसैन्येपराजिते ॥ मयमायाप्रकर्षश्चउर्वसंभवउच्यते ॥ १ ॥ ताभ्यामिति ॥ १ ॥ अन्योन्यमिश्रिताः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्पं

तमन्वयुर्देवगणामुनयश्चतपोधनाः ॥ गीर्भिः परममंत्राभिस्तुष्टुश्रगदाधरम् ४८ तद्वैश्रवणसंश्लिष्टं वैवस्वतपुरस्सरम् ॥ वारिराजपक्षिस्तदेवराजविराजितम् ४९ चंद्रप्रभाभिर्विमलयुद्धायसमुपस्थितम् ॥ पवनाविद्धनिर्घोषं संप्रदीप्तहुताशनम् ५० विष्णोर्जिष्णोःसहिष्णोश्चभ्राजिष्णोस्तेजसावृतम् ॥ बलं बलवदुद्धृतं युद्धायसमवर्तत ५१ स्वस्त्यस्तुदेवभ्यइतिस्तुत्वातत्रांगिराब्रवीत् ॥ स्वस्त्यस्तुदैत्येभ्यइतिउशनावाक्यमाददे ५२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते० आश्चर्यतारकामयेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ताभ्यांबलाभ्यांसंजज्ञेतुमुल्लोविग्रहस्तदा ॥ सुराणामसुराणांचपरस्परजयैषिणाम् १ दानवादैवतैः साह्रैर्नानाप्रहरणोद्यताः ॥ समीयुर्गुह्यमानावैष्वर्षताः पर्वतैरिव २ तत्सुरासुरसंयुक्तं युद्धमत्यद्भुतं बभौ ॥ धर्माधर्मसमायुक्तं दर्पेण विनयेन च ३ ततोरथैः प्रजविनैर्वाहनैश्चप्रचोदितैः ॥ उत्पततद्भिश्चगगनं सासिहस्तैः समंततः ४ विक्षिप्यमाणैर्मुशलैः संप्रेष्यद्भिश्चायकैः ॥ चापैर्विस्फार्यमाणैश्चापात्यमानैश्चमुद्गरैः ५ तद्युद्धमभवद्दोरंदेवदानवसंकुलम् ॥ जगतस्त्रासजननं युगसंवर्तकोपमम् ६ स्वहस्तमुक्तैः परिधैः क्षिप्यमाणैश्चपर्वतैः ॥ दानवाः समरेजधनुर्देवानिन्द्रपुरोगमान् ७ तेवध्यमानाबलिभिर्दानैर्वैर्जितकाशिभिः ॥ विषण्णमनसो देवाजग्मुर्गुरार्तिपरामृधे ८ तेऽस्त्रजालैः प्रमथिताः परिधैर्भिन्नमस्तकाः ॥ भिन्नोरस्कादिति सुतैर्वैभूरकं व्रणैर्बहु ९ स्पंदिताः पाशजालैश्चनिर्यत्नाश्चशरैः कृताः ॥ प्रविष्टा दानवीमायां न शेकुस्ते विचेष्टितुम् १० संस्तंभितमिवाभाति निःप्राणसदृशकृति ॥ बलं सुराणामसुरैर्निःप्रयत्नायुधं कृतम् ११ मायापाशान्विकर्षंश्चभिदन्वज्रेण ताञ्जशरान् ॥ शक्रोदैत्यबलं वोरं विवेश बहलोचनः १२ सदैत्यान् प्रमुखे हत्वा तद्दानवबलं महत् ॥ तामसेनास्त्रजालेन तमोभूतमथाकरोत् १३ तेन्योन्यं नावबुध्यंत देवान्वादानवानपि ॥ घोरैर्णतमसाविष्टाः पुरुहूतस्य तेजसा १४ मायापाशैर्विमुक्ताश्चयत्नवतः सुरोत्तमाः ॥ वपूंषिदैत्यसंवानां तमोभूता न्यपातयन् १५ अपध्वस्ताविसंज्ञाश्चतमसानीलवर्चसः ॥ पेतुस्ते दानवगणाश्छिन्नपक्षा इवाचंलाः १६ तद्वनीभूतदैत्यानामंधकारमहार्णवम् ॥ प्रविष्टं बलमुन्नस्तं तमोभूतमिवावभौ १७ तदा सृजन्महामायां मयस्तां तामसीदहन् ॥ युगांताग्निमिवात्युग्रां सृष्टामौर्वेण वह्निना १८ साददाहतमः सर्वमायामयविकल्पिता ॥ दैत्याश्च दीप्तवपुषः सद्य उत्तस्थुराहवे १९

दिताः रुधिरस्त्राविणः कृताः पाशजालैर्निर्यत्नाः कृताः संतः शरैः स्पंदिता इति योजना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तामसीं द्रोणं तमोस्त्रमर्यामायाम् और्वेण अविधनेनाग्निना ॥ १८ ॥ १९ ॥

चंद्रविषयंसोमसमीपम् शीतांशुसलिलेशिशिरजलेशयात्शयनाद्देतोः ॥ २० ॥ २१ ॥ देवराजेनइतराग्निवदौर्वाग्निरेपिशांतिजलेनैवभविष्यतीतिमन्वानेन ॥ २२ ॥ वरुणस्त्वविधनोयंवाह्निर्भोमात्रेणशास्यतीत्यर्थेआख्याकिकामाह पुरेति ब्रह्मर्षिर्भृगुस्तज्जः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इदंतावकम् ॥ २६ ॥ गोत्रंपुत्रपौत्रादिसंतानम् कौमारं व्रतं ऊर्ध्वरेतस्त्वम् क्लेशतपोजन्यंस्वेदम् ॥ २७ ॥ प्रजाविनाउच्छिन्नमूलेषुइतिउत्तरस्थेनान्वयः तेषुकारणंवृद्धिहेतुर्नास्तिछिन्नमूलत्वात् ॥ २८ ॥ त्वयितुमूलेविद्यमानेप्रजोच्छे

मायामौर्वीसमासाद्यदह्यमानादिवौकसः ॥ भोजिरेचंद्रविषयंशीतांशुसलिलेशयात् २० तेदह्यमानाह्यौर्वेणतेजसाभष्टतेजसः ॥ शशंसुर्वाज्जिणेदेवाःसंतप्ताःशरणैषिणः २१ संतप्तेमाययासैन्येदह्यमानेचदानवैः ॥ चोदितोदेवराजेनवरुणोवाक्यमब्रवीत् २२ वरुणउवाच ॥ पुराब्रह्मर्षिजःशक्रस्तपस्तेपेऽतिदारुणम् ॥ ऊर्वोमुनिःसतेजस्वीसदृशोब्रह्मणोगुणैः २३ तंतपंतमिवादित्यंतपसाजगदव्ययम् ॥ उपतस्थुर्मुनिगणादेवाब्रह्मर्षिभिःसह २४ हिरण्यकशिपुश्चैवदानवोदानवेश्वरः ॥ ऋषिविज्ञापयामासपुरापरमतेजसम् २४ तमूचुर्ब्रह्मऋषयोवचनंब्रह्मसंमितम् ॥ ऋषिवंशेषुभगवन्छिन्नमूलमिदं कुलम् २६ एकस्त्वमनपत्यश्वगोत्रंयन्नानुवर्तसे ॥ कौमारं व्रतमास्थायक्लेशमेवानुवर्तसे २७ बहूनिविप्रगोत्राणिमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ एकदेहानितिष्ठतिविभक्तानिविनाप्रजाः २८ कुलेषुछिन्नमूलेषुतेषुनोनास्तिकारणम् ॥ भवांस्तुतपसाश्रेष्ठःप्रजापतिसमद्युतिः २९ तत्प्रवर्तस्ववंशायवर्द्धयात्मानमात्मना ॥ त्वमाधत्स्वोर्जितंतेजोद्वितीयांवैतनुंकुरु ३० सएवमुक्तोमुनिभिर्मुनिर्मनसिताडितः ॥ जगर्हेतानृषिगणान्वचनंचेदमब्रवीत् ३१ यथायं शाश्वतोधर्मोमुमीनांविहितःपुरा ॥ सदापिसेवतांकर्मवन्मूलफलाशिनाम् ३२ ब्रह्मयोनौप्रसूतस्यब्राह्मणस्यानुवर्तिनः ॥ ब्रह्मचर्यंमुचरितंब्रह्माणमपि चालयेत् ३३ द्विजानांवृतयस्तिस्त्रोयेष्टहाश्रमवासिनः ॥ अस्माकंतुवनंवृत्तिर्विनाश्रमनिवासिनाम् ३४ अंनुभक्ष्यावायुभक्ष्यादंतोलूखलिकास्तथा ॥ अश्मकुट्टादशनपाःपंचातपतपाश्वये ३५ एतेतपसितिष्ठंतोव्रतैरपिसुदुष्करैः ॥ ब्रह्मचर्यंपुरस्कृत्यप्रार्थयंतपरांगतिम् ३६ ब्रह्मचर्याद्ब्राह्मणस्यब्राह्मणत्वं विधीयते ॥ एवमाहुःपरेलोकेब्रह्मब्रह्मविदोजनाः ३७

दोमाभादेत्याह भवानिति ॥ २९ ॥ द्वितीयांतनुंपुत्रम् ॥ ३० ॥ ताडितःक्षोभंनीतः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ द्विजानामितितस्त्रःयाजनाध्यापनप्रतिग्रहाख्यावृत्तयोर्जीविकाःअस्माकंकौमारव्रतानांतुवनमेववृत्तिःअनेनसमावृत्तानांविनापिविवाहंवानप्रस्थाश्रमोस्तीतिगम्यतेः ॥ ३४ ॥ दशनपाः दंतोलूखलिकाइत्यन्वयःसदंताः सतुपमेवनिवारदिकंभक्षयंतइत्यर्थः अदंतास्त्वश्मकुट्टाः पंचानामपिअग्निचतुष्टयंसूर्यश्वतेषामातपेनऊष्मणातपंतितेपंचातपतपाः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पंचमंपंचशब्दादयोमीयंतएतैरितिपंचमंडंद्रियग्रामम् ॥ पंचभिरिन्द्रियैर्मयंतइतिपंचमोभूतग्रामस्वामितिवा पंचकमितिपठस्वनार्थः ॥ ४० ॥ अयोगेसं
न्यासिनांध्यानभिक्षुणांअवश्यकर्तव्यस्ययोगस्यध्यानस्याभावेकेशहरणमुंडनंवानप्रस्थानांअसंकल्पेपरलोककामनायाअभावेकेवलालोकरंजनार्थाकृच्छ्रादिव्रतक्रिया अव्रह्मचर्ये
अध्ययनाद्यभावेपिचर्याब्रह्मचारिधर्माविष्करणम् ॥ ४१ ॥ यदाइयं मानसीसनत्कुमारादिकाप्रजाब्रह्मणासृष्टातदादाराःकृतत्संयोगश्चक भावस्यचित्तस्यविपर्ययः कामानु
स्ताचक नकिंचिदापितदाआसीदित्यर्थः यथेतिपाठेपियदेत्येवार्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ योनिः पुत्रोत्पत्तिस्थानंआधातव्यानिहितगर्भाकर्तव्या यतस्तपस्विनांदारयोगंकीवत्वमार्प

ब्रह्मचर्येस्थितंधैर्यब्रह्मचर्येस्थितंतपः ॥ येस्थिताब्रह्मचर्येषुब्राह्मणास्तेदिविस्थिताः ३८ नास्तियोगंविनासिद्धिर्नास्तिसिद्धिर्विनायशः ॥ नास्तिलोकेय
शोमूलंब्रह्मचर्यात्परंतपः ३९ तन्निगृह्येन्द्रियग्रामंभूतग्रामंचपंचमम् ॥ ब्रह्मचर्येणवर्त्तताकिमतःपरमंतपः ४० अयोगेकेशहरणमसंकल्पेव्रतक्रिया ॥ अब्रह्म
चर्येचर्याचत्रयस्याहंमसंज्ञितम् ४१ कदाराःकचसंयोगःकचभावविपर्ययः ॥ यदेयंब्रह्मणासृष्टामनसामानसीप्रजा ४२ यद्यस्तितपसोवीर्येयुष्मा
कममितात्मनाम् ॥ सृजध्वंमानसान्पुत्रान्प्राजापत्येनकर्मणा ४३ मनसानिर्मितायोनिराधातव्यातपस्विना ॥ नदारयोगंबीजंवाव्रतमुक्तंतपस्विनाम् ॥
४४ यदिदंलुप्तधर्मार्थेयुष्माभिरिहनिर्भयैः ॥ व्याहृतंसद्भिरत्यर्थमसद्भिरिवमेमतिः ४५ वपुर्दीप्तांतरात्मानमेषकृत्वामनोमयम् ॥ दारयोगंविनास्रक्ष्ये
पुत्रमात्मतनूरुहम् ४६ एवमात्मानमात्मामेद्वितीयंजनयिष्यति ॥ वन्येनानेनविधिनादिधक्षंतमिवप्रजाः ४७ ऊर्वस्तुतपसाविश्रोनिवेशोरुंहृताशने ॥
ममंथैकेनदर्भेणपुत्रस्यप्रभववारणिम् ४८ तस्योरुंसहसामिच्चाज्वालामालीनिर्निधनः ॥ जगतोनिधानाकांक्षीपुत्रोग्निःसमपद्यत ४९ ऊर्वस्योरुविनिर्भयौ
वोनामांतकोऽनलः ॥ दिधक्षन्निवलोकांस्त्रीन्जज्ञेपरमकोपनः ५० उत्पन्नमात्रश्चोवाचपितरंदीप्तिमागिरा ॥ क्षुयामेबाधतेतातजगद्रक्षेत्यजस्वमाम् ५१ त्रि
दिवारोहिभिर्ज्वालैर्जृम्भमाणोदिशोदश ॥ निर्दहन्निवभूतानिववृधेसोंतकोऽनलः ५२ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मासर्वलोकपतिःप्रभुः ॥ आजगाममुनिर्धन्वत्यसृजत्पुत्र
मुत्तमम् ५३ सददर्शोरुमूर्धस्यदीप्यमानंसुताग्निना ॥ और्वकोपाग्निसंतमान्लोकांश्चक्रुषिभिःसह ५४

बीजंघीजाधानंचव्रतंनविहितम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ एपोहंमनोमयंस्वसंकल्पासिद्धंवपुःउप्यतेबीजमस्मिन्निति वपुःयोनिंरुत्वा उद्भाव्यदारयोगंविनापिदीप्तांतरात्मानंआत्मतनूरुहंस्वस्य
पुत्रंरक्ष्ये ॥ ४६ ॥ द्वितीयंआत्मानंपुत्रंआत्मादेहः ॥ ४७ ॥ हृताशनेऊर्ध्वनिवेशयेति ऊर्ध्वोअग्निसमारोप्यतत्पुत्रमथित्वाग्निंजनयामासेत्यर्थःसचाग्निःस्वेनब्राह्मेणचतेजसायुकोदः
सहोदुर्दमश्चाभूदितिवाक्यार्थः ४८ ४९ ॥ ५० ॥ भक्षेभक्षणेतन्निमित्तमांउद्दिश्यजगत्त्यजस्वपुरोडाशवत्कृत्स्नंजगद्रक्षयितुंमामाज्ञापयेस्वत्यर्थः ॥ ५१ ॥ जृम्भमाणःप्रसरन् ५२ ५३ ५४

तेजोवीर्यपुत्रइतियावत् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ प्रभावकालेयौवनसमयेसमागमेऽन्नस्येतिशेषः ॥ ५८॥५९॥ वडवायाअघायामुत्सदृशेसुद्रस्यआस्येमुखेअस्यस्थानम्
अचंचतत्रप्रविष्टाः भौमाआपः तासांस्तुत्यर्थममयोनिरित्याद्युक्तं शेषंस्पष्टं ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ प्रभांयशोमयंतेजः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ समापन्नं

तमुवाचततोब्रह्मामुनिमूर्खसभाजयन् ॥ धार्यतांपुत्रजंतेजोलोकानांहितकाम्यया ५५ अस्यापत्यस्यतेविप्रकरिष्येसाद्यमुत्तमम् ॥ वासंचास्यप्रदास्यामि
प्राशनंचामृतोपमम् ॥ तथ्यमेतन्ममवचःशृणुत्वंवदतांवर ५६ ऊर्वउवाच ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मियन्मेद्यभगवान्शिशोः॥ मतिमेतांददातीहपरमानु
ग्रहायवै ५७ प्रभावकालेसंप्राप्तेकांक्षितव्येसमागमे ॥ भगवंस्तर्पितःपुत्रःकैहंव्यैःप्राप्स्यतेसुखम् ५८ कुत्रचास्यनिवासोवैभोजनंचकिमात्मकम् ॥ वि
धास्यतिभवानस्यवीर्यतुल्यंमहौजसः ५९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वडवामुखेस्यवसतिःसमुद्रास्येभविष्यति ॥ ममयोनिर्जलंविप्रतच्चतोयमयंवपुः ६० तद्वि
स्तवपुत्रस्यविसृजाम्यालयंतुतत् ॥ तत्रायमास्तांनियतःपिबन्वारिमयंहविः ६१ ततोयुगांतेभूतानामेषचाहंचसुव्रत ॥ सहितौविचरिष्यावोलोकानितिपु
नःपुनः ६२ एषोग्निरंतकालेतुसलिलाशीमयाकृतः ॥ दहनःसर्वभूतानांसदेवासुररक्षसाम् ६३ एवमस्त्वितिसोप्यग्निःसंवृतज्वालमंडलः ॥ प्रविवेशार्णव
मुखंनिःक्षिप्यपितरिप्रभाम् ६४ प्रतियातस्ततोब्रह्मातेचसर्वमहर्षयः ॥ और्वस्याग्नेःप्रभावज्ञाःस्वांस्वांगतिमुपाश्रिताः ६५ हिरण्यकशिपुर्दृष्ट्वातद्भुत
मपूजयत् ॥ ऊर्वंप्रणतसर्वांगोवाक्यंचेदमुवाचह ६६ भगवन्नभुतमिदंनिवृत्तलोकसाक्षिकम् ॥ तपसातेमुनिश्रेष्ठपरितुष्टःपितामहः ६७ अहंतुतवपुत्रस्य
तवचैवमहाव्रत ॥ भृत्यइत्यवगंतव्यःश्लाघ्योस्मियदिकर्मणा ६८ तन्मांपश्यसमापन्नंतवैवाराधनेरतम् ॥ यदिसीदेमुनिश्रेष्ठतवैवस्यात्पराजयः ६९
ऊर्वउवाच ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोऽस्मियस्यतेहंगुरुर्मतः ॥ नास्तितेतपसानेनभयमद्येहसुव्रत ७० इमांचमायांगृहीत्स्वममपुत्रेणनिर्मिताम् ॥ निरिंध
नामग्निमयींदुःस्पर्शापावकैरपि ७१ एषातेस्वस्यवंशस्यवशगारिविनिग्रहे ॥ रक्षिष्यत्यात्मपक्षंसपरांश्चप्रहरिष्यति ७२ एवमस्त्वितितांगृह्यप्रणम्यमु
निपुंगवम् ॥ जगामत्रिदिवंहृष्टःकृतार्थोदानवेश्वरः ७३ वरुणउवाच ॥ सैषादुर्विषहामायादेवैरपिदुरासदा ॥ और्वेणनिर्मितापूर्वपावकेनोर्वसूनुना ७४
तस्मिंस्तुव्युत्थितेदैत्येनिर्वीर्येषानसंशयः ॥ शापोह्यस्याःपुरादत्तःसृष्टायेनैवतेजसा ७५

शरणागतं सीदेदुःखंप्राप्स्ये ॥ ६९ ॥ अनेनमामकेन ॥ ७० ॥ निरिंधनांआराधनाद्युत्तेजनानपेक्षाम् ॥ ७१॥७२॥७३॥७४ ॥ तस्मिन्हिरण्यकशिपौव्युत्थितेमृतेसति येन
और्वेण त्वज्जीवनावधिपुपायावीर्यवतोननुततःपरमिति शापरूपमुच्चेयम् ॥ ७५ ॥

भगवान्भवानिन्द्रः ॥ ७६ ॥ सहसंगम्येति अल्पतोयत्वान्मयाएकाकिनाहंतुमशक्योपिचंद्रसंयोगात्बहुलीभावंप्राप्यऔर्वाग्निर्वारितुंशक्यतेइत्यर्थः ॥ ७७ ॥ इतिहारे
वंशेटीकायांपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ षट्चत्वारिंशकेध्यायेदैत्यमायानिवर्हणं ॥ कालनेमिसमुद्योगःसुरत्रासोऽनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ एवमिति अत्रसोमःशक्रेणप्रार्थितः
स्वपक्षानप्यसुरानक्षिणोदित्युच्यते यद्वा बृहस्पतिर्हिंशुक्रोभूत्वेन्द्रस्याभयायसुरेभ्यःक्षयायेति मैत्रायाणिश्रुतेर्वृहस्पतिवचंद्रोपिरूपभेदंरुत्वाअसुरनाशायैवासुरंकर्मरुत्वात्साहाय्ये
नमहांतंतराकामयंसंग्राममुपक्रांतवानितिसमाधेयम् शिशिरायुधंहिमप्रहरणम् ॥ १ ॥ २ ॥ ज्योतिषामीश्वरःसूर्यःतस्यापीश्वरःचंद्रमसावावसर्वाणिज्योर्तापिमहीयंतइतिश्रुतेः
अयमर्थः यथापार्थिवदारुअग्नेर्वर्धकंएवंचांद्रमंभःसर्वेषांदिव्यानामविधनानांतेजसांवर्धकंअतश्चंद्रोपिसूर्यस्येश्वरइति ॥ ३ ॥ पारवर्तसिपारिवर्तयसि ॥ ४ ॥ लोकच्छायामयंभूमि

यद्येषाप्रतिहंतव्याकर्तव्योभगवान्सुखी ॥ दीयतांमेसखाशक्रतोययोनिर्निशाकरः ७६ तेनाहंसहसंगम्ययादोभिश्चसमावृतः ॥ मायामेतांहनिष्यामि
त्वत्प्रसादान्नसंशयः ॥ ७७ ॥ ॥ इतिश्रीमहामारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिऔर्वाग्निंसंभवोनामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७८ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ एवमस्त्वितिसंहृष्टःशक्रस्त्रिदशवर्धनः ॥ संदिदेशाग्रतःसोमंयुद्धायशिशिरायुधम् १ ॥ शक्रउवाच ॥ गच्छसामेसहायत्वंकुरुपाशधरस्य
वै ॥ असुराणांविनाशायजयायचदिवौकसाम् २ त्वमप्रतिमवीर्यश्चज्योतिषांचेश्वरेश्वरः ॥ त्वन्मयंसर्वलोकानांसंरसविदोविदुः ३ क्षयवृद्धीतवाव्य
केसागरस्येवमंडले ॥ परिवर्तस्यहोरात्रकालंजगतियोजयन् ४ लोकच्छायामयंलक्ष्मणतवांकेशशसंज्ञितम् ॥ नविदुःसोमदेवास्त्वांयेचनक्षत्रयोगिनः ५
त्वमादित्यपथाहृद्ध्यज्योतिषांचोपरिस्थितः ॥ तमश्चोत्सार्यवपुषाभासयस्यखिलंजगत् ६ श्वेतभानुर्हिमतनुज्योतिषामधिपःशशी ॥ अबद्धकाल
योगात्माइज्योयज्ञरसोव्ययः ७ ओषधीशःक्रियायोनिरंभोयोनिरनुष्णभाक् ॥ शीतांशुरमृताधारश्चपलःश्वेतवाहनः ८ त्वंकांतिःकांतवपुषांत्वंसोमःसोम
वृत्तिनां ॥ सौम्यस्त्वंसर्वभूतानांतिमिरद्रस्त्वमृक्षराद् ९ तद्रच्छत्वंसहानेनवरुणेनवरुथिना ॥ शमयस्वासुरीमायांययादह्यामसंगरे १०

प्रातिर्विवरूपअंकेउत्संगे अयंभावः यथादर्पणंप्राप्यपरावृत्तानयनरश्मयः ग्रीवास्थमेवमुखंदर्पणगतमिवपश्यन्ति एवंचंद्रमंडलंप्राप्यपरावृत्तास्तेदूरत्वदोषात्पृथिवींअव्यकरूपा
मिवचंद्रमंडलगतांपश्यन्ति सएवचंद्रेकलंकइत्युपचर्यते देवापिदेवाअपि ॥ ५ ॥ ६ ॥ यज्ञरसःसोमरसादुतिपूर्वकेणवर्षादिरूपेण अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते
आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजा इतिस्मृतेः अव्ययःप्रवाह्नित्यः ॥ ७ ॥ अंभोयोनिरितियज्ञरसत्वोपपादनम् ॥ ८ ॥ सोमवृत्तीनांसोमजोविकानांदेवानां ॥ ९ ॥ व
रुथिनासेनावता ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रवृष्टैः प्रकृष्टवैः संवृतं व्यासम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रसिताः कृद्धाः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ पाशहस्तेन वरुणेन ग्रथितान् बद्धान्
नस्यूतान् मयोददर्श मायांच और्वानिष्टां ददर्शेत्यध्याहृत्य योज्यम् ॥ २१ ॥ सः मायांसमृजेद्वितृतीयेन संबन्धः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दानवोत्तमः देवगणान् किरन्दान्

॥ सोम उवाच ॥ यन्मांवदसि युद्धार्थं देवराज जगत्पते ॥ एष वर्षामिशिशिरं दैत्यमायापकर्षणम् ११ एतान्मच्छीतनिर्दग्धान् पश्यत्वं हिमवेष्टितान् ॥ वि
मायांन्विमदांश्चैव दानवांस्त्वं महा मृधे १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो हिमकरोत्सृष्टाः सबाष्पा हिमवृष्टयः ॥ वेष्टयंति स्म तान् वोरान् दैत्यान् मेघगणा इव ॥
१३ तौ पाशशुक्लां शुधरौ वरुणेंद्रमहारणे ॥ जघ्नतुर्हिमपातैश्च पाशघातैश्च दानवान् १४ द्वावंबुनाथौ समरे तौ पाशहिमयोधिनौ ॥ मृधे चेरतुरंभोभिः शुब्धा
विवमहार्णवौ १५ ताभ्यामाप्लाविते सैन्यं तद्दानवमदृश्यत ॥ जगत्संवर्त्तकांभोदैः प्रवृष्टैरिव संवृतम् १६ तावुद्यतां शुपाशौ द्वौ शशांकवरुणौ रणे ॥ शमया
मासतु र्मायां देवौ दैतेयनिर्मिताम् १७ शीतांशुजलनिर्दग्धाः पाशैश्च प्रसितारणे ॥ नशे कुश्चलितुं दैत्या विशिरस्का इवाद्रयः १८ शीतांशुनिहतास्ते तु
पेतुर्दैत्या हिमार्दिताः ॥ हिमप्रावृतसर्वांगानिरूपमाण इवाग्रयः १९ तेषां तु दिवि दैत्यानां विपरीतप्रभाणि च ॥ विमानानि विचित्राणि निपतंत्युत्पतंति च ॥
२० तान्पाशहस्तग्रथितांश्छादितान् हिमरश्मिना ॥ मयोददर्श मायां वै दानवान् दिवि दानवः २१ सशिलाजालविततां गंडशैलादृहासिनीम् ॥ पादयो
त्कटकूटाग्रां कंदराकीर्णकाननाम् २२ सिंहव्याघ्रगजाकीर्णानंदतीमिव यूथपैः ॥ ईहामृगगणाकीर्णापवनाघूर्णितद्रुमाम् २३ निर्मितांस्वेन पुत्रेण क्रौंचेन
दिविकामगाम् ॥ प्रमृतां पार्वतीं मायांसमृजे दानवोत्तमः २४ साश्मशब्दैः शिलावर्षैः संपतद्भिश्च पादपैः ॥ निजघ्ने देवसंघांस्तान् दानवांश्चाप्यजीवयत् २५
नैशाकरी वारुणी च मार्येत दधतस्ततः ॥ अश्मभिश्चायसवनैः किरन्देवगणान् रणे २६ साश्मसंघातविषमाद्रुमपर्वतसंकटा ॥ अभवद्दोरसंचाराष्टथिवीपर्वतै
रिव २७ नानाहतोश्मभिः कश्चिच्छिलाभिश्चाथ ताडितः ॥ नानिरुद्धोद्रुमगणैर्देवोदृश्यत संयुगे २८ तदपभ्रष्टधनुषं भग्नप्रहरणाविलम् ॥ निःप्रयत्नं सुरा
नीकं वर्जयित्वा गदाधरम् २९ सहियुद्धगतः श्रीमान् ईशो नस्मरन् व्यकंपत ॥ सहिष्णुत्वाज्जगत्स्वामी न चुक्रोध गदाधरः ३० कालज्ञः कालमेवाभः समैक्ष
त्कालमाहवे ॥ देवासुरविमर्दसंप्रष्टुकामो जनार्दनः ३१ ततो भगवता दिष्टौ रणे पावकमारुतौ ॥ शमनार्थं प्रवृद्धा यामायायामयमृष्टया ३२

वानजीवयत् इति संबन्धः ॥ २५ ॥ मार्येतरिति संधिर्गर्भः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मयमृष्टयेति षष्ठ्याः सुपांसुलुगित्ययदेश इति प्रांचः गौडास्तुमा
यामयमृष्टयाः प्रवृद्धायाः ॥ शमायवा इत्येव पदं युक्त्रमेण पठंति ॥ ३२ ॥

व्यपकर्षतांदूरीकृतवंतौअडभावआर्षः ॥ ३३ ॥ उद्भातिपादेधृत्वारज्जुखंडवत्शत्रोर्भामणेवेगोययोस्ताभ्यांअतएवप्रवृद्धाभ्याम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ भस्मावयवभूतेषुभ
स्मलेशतांप्राप्तेषु ॥ ३७ ॥ अपविद्धेषुपातितेषु ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ चारित्र्यबंधुषुसदाचारप्रियेषु ॥ ४१ ॥ अभिन्नबंधनेनियतमर्यादे ॥ ४२ ॥ संयानसम्यगभये
नप्रचरणंतेन ॥ वर्तिषुवर्तमानेषु भावेअभ्युदयं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तन्मयास्तत्प्रधानाः जयेनरुतंप्रियंयेषांतेजयकृतप्रियाःक्रियाइतिपाठेजयकृतपदंकृतजय

ततःप्रवृद्धावन्योन्यंप्रवृद्धौज्वालवाहिनौ ॥ चोदितौविष्णुवाक्येनतांमायांव्यपकर्षताम् ३३ ताभ्यामुद्भातवेगाभ्यांप्रवृद्धाभ्यामहाहवे ॥ दग्धासापा
वर्तीमायाभस्मीभूताननाशह ३४ सोनिलोनलसंयुक्तःसोनलश्चानिलाकुलः ॥ दैत्यसेनांददहतुर्युगांतेष्विवमूर्च्छितौ ३५ वायुःप्रधावितस्तत्रपश्चादग्निश्च
मारुतात् ॥ चेतुर्दानवानीकैक्रीडंतावनलानिलौ ३६ भस्मावयवभूतेषुप्रपतत्सूतपतत्सुच ॥ दानवेषुविनष्टेषुकृतकर्मणिपावके ३७ वातस्कंधापवि
द्धेषुविमानेषुसमततः ॥ मायाबंधेविनिवृत्तेस्तूयमानेगदाधरे ३८ निष्प्रयत्नेषुदैत्येषुत्रैलोक्येमुक्तबंधने ॥ संप्रहृष्टेषुदेवेषुसाधुसाध्वितिसर्वशः ३९ जये
दशशताक्षस्यमयस्यचपराजये ॥ दिक्षुसर्वाशुशुद्धासुप्रवृत्तेधर्मसंस्तरे ४० अपावृत्तेचंद्रपथेअयनस्येदिवाकरे ॥ प्रकृतिस्येषुलोकेषुनृपचारित्र्यबंधुषु ४१
अभिन्नबंधनेमृत्यौहूयमानेहुताशने ॥ यज्ञभागिषुदेवेषुस्वर्गार्थंदर्शयत्सुच ४२ लोकपालेषुसर्वेषुदिक्षुसंयानवर्तिषु ॥ भावेतपसिशुद्धानामभावेदुष्टकर्मि
णाम् ४३ देवपक्षेप्रमुदितेदैत्यपक्षेविषीदति ॥ त्रिपादविग्रहेधर्मेअधर्मेपादविग्रहे ४४ अपावृत्तेमहाद्वारेवर्तमानेचसत्पथे ॥ स्वधर्मस्थेषुवर्णेषुलोके
स्मिन्नाश्रमेषुच ४५ प्रजारक्षणयुक्तेषुभ्राजमानेषुराजसु ॥ गीयमानासुगाथासुदेवसंस्तवनादिषु ४६ प्रशांतकलुषेलोकेशांतेतपसिदारुणे ॥ अग्निमारुत
योस्तस्मिन्वृत्तेसंग्रामकर्मणि ॥ तन्मयाविमलालोकास्ताभ्यांजयकृतप्रियाः ४७ पूर्वदेवअयंश्रुत्वामारुताग्निकृतंमहत् ॥ कालनेमिरितिरूपातोदानवः
प्रत्यदृश्यत ४८ आस्कराकारमुकुटःशिंजिताभरणांगदः ॥ मंदराचलसंकाशोमहारजतसंवृतः ४९ शतप्रहरणोदग्रःशतबाहुःशताननः ॥ शतशीर्षाःस्थि
तःश्रीमाञ्जशतशृंगइवाचलः ५० कक्षेमहतिंसंवृद्धोहिमांतइवपावकः ५१ धूम्रकेशोहरितश्मभ्रुर्दंष्ट्रालोष्ठपुटाननः ॥ त्रैलोक्यांतरविस्तारीधारयन्नाविपु
लंवपुः ५२ बाहुभिस्तुलयन्व्योमक्षिपन्पद्भ्यामहीधरान् ॥ ईरयन्मुखनिश्वासेर्वाष्टिमंतोबलाहकाः ५३

क्रियाइतिव्याख्येयम् ॥ ४७ ॥ पूर्वदेवानांदैत्यानांआगतंअयंपूर्वदेवअयम् ॥ ४८ ॥ शिंजितानिशब्दवांतेआभरणानिनूपुरादीनितत्सहितानिअंगदानियस्य ॥ ४९ ॥ ५० ॥
कक्षेवने हिमांतेश्रीमेनिदाघइवेतिपाठः ॥ ५१ ॥ दंष्ट्रालंबहिर्निर्गतदंष्ट्रंओष्ठपुटदंष्ट्रालोष्ठपुटमाननंयस्यसदंष्ट्रालोष्ठपुटाननः ॥ ५२ ॥ वृष्टिमंतःनुमृच्छांदसः वृष्टियुक्तानित्यर्थः ५३ ॥

मंदरोदग्रवर्चसम् स्वर्गश्रेष्ठद्वन्द्वः तद्वच्चोदीर्घमिष्येन्द्रतुल्यमित्यर्थः मंदरोर्म्यशैले स्यात्स्वर्गमंदारयोरपोतिमेदिनी ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सोच्छ्रयन्सः उच्छ्रयन्निति च्छेदः पादपूरणार्थः सुलोपः ॥ ६० ॥ मयेनपरेष्वक्तः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इतिहरिवंशेटीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ सप्ताधिकेतुचत्वारिंशकेऽध्यायेनिरूप्यते कालनेमिसमुद्योगस्त्रिलोकीशासनक्षमः ॥ दानवान्पिप्रीषुः आप्यायितुमिच्छुः प्रोञ्जत्तर्पणेऽस्यरूपम् तपांतिग्रीष्मांते ॥ १ ॥ २ ॥ तेषुर्भवसंज्ञस्तापिपिप्रीषादभीताः

तिर्यगायतरक्ताक्षं मंदरोदग्रवर्चसम् ॥ दिधक्षंतमिवायांतं सर्वान्देवगणान्मृधे ५४ तज्जयंतं सुरगणान्छादयंतं दिशोदश ॥ संवर्तकाले क्षुधितं दृष्टं मृत्युमिवोत्थितम् ५५ सुतलेनोच्छ्रितवता विपुलांगुलिपर्वणा ॥ माल्याभरणपूर्णेन किञ्चिच्चलितवर्मणा ५६ उच्छ्रितेनाग्रहस्तेन दक्षिणेन वपुष्मता ॥ दानवान्देवनिहतानुत्तिष्ठध्वमिति ब्रुवन् ५७ तं कालनेमिं समरे द्विषतां कालसन्निभम् ॥ वीक्षंति स्म सुराः सर्वे भयविक्रवमानसाः ५८ तं स्म वीक्षंति भूतानि क्रमंतं कालनेमिन् ॥ त्रिविक्रमं विक्रमं तं नारायणमिवापरम् ५९ सोच्छ्रयन्प्रथमं पादं मारुता वूर्णितांबरः ॥ प्राकामदसुरो युद्धे त्रासयन् सर्वदेवताः ६० समयेनासुरेन्द्रेण परिष्वक्तः क्रमन्रणे ॥ कालनेमिर्बभौ दैत्यः स विष्णुरिव मंदरः ६१ अथ विव्यथिरे देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ दृष्ट्वा कालमिवायांतं कालनेमिं भयावहम् ६२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दानवांश्चापि पिप्रीषुः कालनेमिं महासुरः ॥ व्यवर्धत महातेजास्तपांते जलदोयथा १ त्रैलोक्यां तर्गतं तंतुदृष्ट्वा ते दानवेश्वराः ॥ उत्तस्थुरपरिश्रान्ताः प्राप्येवामृतमुत्तमम् २ ते भीताभयसंज्ञस्तामयतारपुरोगमाः ॥ तारकामयसंग्रामे सततं जयकांक्षिणः ॥ रेजुरायोधनगता दानवा युद्धकांक्षिणः ३ अस्त्रमभ्यस्यतां तेषां व्यूहं च परिधावताम् ॥ प्रेक्षतां चाभवत्प्रीतिर्दानवं कालनेमिन् ४ ये तु तत्र मयस्यासन्मुख्या युद्धपुरःसराः ॥ तेषु सर्वेभ्यं त्यक्त्वा दृष्ट्वा योद्धुमुपस्थिताः ५ मयस्तारो वराहश्च हयग्रीवश्च वीर्यवान् ॥ विप्रचित्सुतः श्वेतः खरलंबावुभावपि ६ अरिष्टो बलिपुत्रस्तु किशोरोऽष्टौ तथैव च ॥ स्वर्भानुश्चामरप्रख्यो वक्रयोधी महासुरः ७ एतेऽस्त्रविदुषः सर्वे सर्वतपसि सुव्रताः ॥ दानवाः कृतिनो जग्मुः कालनेमिन् मुत्तमम् ८ ते गदाभिश्च गुर्वीभिश्चैव शतग्रीभिस्तथैव च ९ अश्वमभिश्चाद्रिसदृशैर्गंडशैलैश्च दंशितैः १० पट्टिशैर्भिदिपालैश्च परिष्वैश्चोत्तमायुधैः ॥ घातनीभिश्च गुर्वीभिः शतग्रीभिस्तथैव च १० कालकल्पैश्च मुसलैः क्षेपणीयैश्च मुद्गरैः ॥ युगेयैश्चैश्च निर्मुक्तैर्गलैश्च अग्रताडितैः ११ दोर्भिश्चायतपीनांसैः पाशैः प्रासैश्च मूर्च्छितैः ॥ सर्पैर्ललिह्यमानैश्च विसर्पद्विश्च सायकैः १२

वीतभयसंज्ञासा इति पाठे भाविनी आत्मोच्छेदशंकासंज्ञासः सैव तात्कालिकतारकामयसंग्रामे तारानिमित्तप्रवृत्ते युद्धे ॥ ३ ॥ अभ्यस्यतां पुनः पुनः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अस्त्रविदुषः अस्त्रविद्वांसः ॥ ८ ॥ गदादिभिर्मुसलक्षिताः संतो योद्धुं जग्मु रित्यनुपंजनीयम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ दीपशस्त्राण्येवप्रवराः विद्युतोयस्याम् प्रचरेतियुक्तःपाठः निमीलितान्यस्तंगतानिनक्षत्राणिदेवतारूपाण्यस्याम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ २० ॥ दर्पस्यक्षमापराक्रममयम् विनयस्यचक्षमापराक्रममयमितियोजना दृष्टेपुदैत्येषुदेवानांक्षमापूर्वकः पराक्रमस्तद्वधांतःविनोतेपुदैत्येषुदैत्यानांपराक्रमपूर्विका
 क्षमादेवेद्रैश्वर्यसहनाता ॥ २१ ॥ भोमाः निर्भयाः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दैत्यानांस्वनान्निर्दधुः अंतर्हितांश्चक्रुः दैत्यमंतर्दधुःस्वनमितिपाठेदैत्यानामिमंदैत्यमित्य

वज्रैःप्रहरणीयैश्चदीप्यमानैश्चतोमरैः ॥ विकोशैश्चासिभिस्तीक्ष्णैःशूलैश्चशितनिर्मलैः १३ तेवैसंदीप्तिमनसःप्रगृहीतोत्तमायुधाः ॥ कालनेमिंपुरस्कृत्यतस्थुः
 संग्राममूर्धनि १४ सादीपशस्त्रप्रवरादैत्यानांशुशुभेचमूः ॥ द्यौर्निमीलितनक्षत्रासवनेवांबुदागमे १५ देवतानामपिचमूरुचेशक्रपालिता ॥ दी
 पाशीतोष्णतेजोभ्यांचंद्रभास्करवर्चसा १६ वायुवेगवतीसौम्यातारागणपताकिनी ॥ तोयदाविद्ववसनाग्रहनक्षत्रहासिनी १७ यमैन्द्रधनदैर्गुप्तावरुणेनच
 धीमता ॥ संप्रदीप्ताग्निपवनानारायणपरायणा १८ सासमुद्रौघसदृशीदिव्यादेवमहाचमूः ॥ रराजास्त्रवतीभीमायक्षगंधर्वशालिनी १९ तयोश्चम्बोस्तदा
 तत्रबभूवससमागमः ॥ द्यावापृथिव्योःसंयोगोयथास्याद्युगपर्यये २० तद्युद्धमभवद्भोरंदेवदानवसंकुलम् ॥ क्षमापराक्रममयंदर्पस्यविनयस्यच २१ निश्च
 क्रमुर्बलाभ्यांतुताभ्यांभीमाःसुरासुराः ॥ पूर्वापराभ्यांसंरब्धाःसागराभ्यामिवांबुदाः २२ ताभ्यांबलाभ्यांसंहृष्टाश्चेरुस्तेदेवदानवाः ॥ वनाभ्यांपार्वती
 याभ्यांपुष्पिताभ्यांयथागजाः २३ समाजग्मुस्ततोभेरीःशंखान्दध्मुश्चनैकशः ॥ सशब्दोद्यांभुवंचैवदिशश्चसमपूरयत् २४ ज्याघाततलनिर्घोषोधनुषां
 कूजितानिच ॥ दुंदुभीनांनिनदतांदैत्यानांनिर्दधुःस्वनान् २५ तेन्योन्यमभिसंपेतुःपातयंतःपरस्परम् ॥ बभ्रुर्बाहुभिर्बाहून्द्वंद्वमन्येयुयुत्सवः २६
 देवतास्त्वशनीर्वोराःपरिघांश्चोत्तमायसान् ॥ ससर्जुराजौनिस्त्रिशान्गदागुर्वीश्चदानवाः २७ गदानिपातैर्भग्रांगाबाणैश्चशकलीकृताः ॥ परिपेतुर्भृशंकेचि
 न्युज्जाःकेचित्ससर्जिरे २८ ततोरथैःसतुरगैर्विमानैश्चाशुगामिभिः ॥ समीयुस्तेतुसंरब्धारोषादन्योन्यमाहवे २९ संवर्तमानाःसमरेविवर्ततस्तथापरे ॥ र
 थारथैर्निरुध्यंतपदाताश्चपदातिभिः ३० तेषारथानांतुमुलःसशब्दःशब्दवाहिनाम् ॥ बभूवाथप्रसक्तानांभसीवपयोमुचा ३१ बभ्रुजिरेरथान्कोचित्रकेचि
 त्संमृदितारथैः ॥ संबाधमेकेसंप्राप्यनशोकुश्चलितुरथाः ३२ अन्योन्यस्याभिसमरेदोभ्यामुत्क्षिप्यदर्पिताः ॥ संह्लादमानाभरणाजघ्नुस्तत्रासिचर्मिणः ३३

थैः ॥ २५ ॥ २६ ॥ ससर्जुःप्रत्युक्तवतः ॥ २७ ॥ न्युज्जाउपरिपृष्टाः ससर्जिरेसृष्टाःकृताइतियावत् ॥ २८ ॥ २९ ॥ संवर्तमानाःसंमुखंगच्छंतः विवर्तमानाःपरावर्ततः
 ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अन्योन्यस्यदेहंदोभ्यामुत्क्षिप्यनिवार्यजग्मुः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कालनेमिःहिरण्यकशिपोःपुत्रःपितरमेजघानैकइतिवाक्यशेषात् अंबुदोवृत्तिरूपत्वात् पूर्यमाणोविवर्द्धते ॥ ३७ ॥ गात्रेविनिष्पेषुः गात्रसंगमत्रा
त्पूर्णोभूताइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अस्यमेघेनसाय्यमापादयति क्रोधादिति निष्पिनष्टीतिनिष्पेषःपेषणकर्ताअग्निरूपोनिष्पेषोऽशानिःतन्मिश्रःपवनोयासुताःअर्चिषः ॥ ३९ ॥ ४०
॥ ४१ ॥ यस्ताशिखेनमेरुणादैत्यस्यउद्धूतवसनेनमेरुस्थरत्नभासांचसाय्यम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ शस्त्राःविशसनकर्तारः निस्त्रिशाःखड्गापेतैः बाहुभिः बालिभिःइतिवापाठः

अस्त्रेन्येविनिर्भिन्नारक्तवेमुर्हतायुधि ॥ क्षरजलानांसदृशाजलदानांसमागमे ३४ तदस्त्रशस्त्रग्रथितांक्षितोत्क्षिप्तगदाविलम् ॥ देवदानवसंक्षुब्धसंकुलंयुद्ध
मावभौ ३५ तद्दानवमहामेघंदेवायुधतडित्प्रभम् ॥ अन्योन्यवाणवर्षंतद्युद्धंदुर्दिनमावभौ ३६ एतस्मिन्नंतरेकुद्धःकालनेमिमहासुरः ॥ व्यवर्द्धतसमुद्रौ
वैःपूर्यमाणइवांबुदः ३७ तस्यविद्युच्चलापीडाःप्रदीप्ताशनिवर्षिणः ॥ गात्रेनगशिरप्रख्याविनिष्पेषुर्बलाहकाः ३८ क्रोधान्निःश्वसतस्तस्यभूमेदस्वेदवर्षि
णः ॥ साग्निनिष्पेषपवनामुखान्निश्चरर्चिषः ३९ तिर्यगूर्ध्वचगगनेववृष्टस्तस्यबाहवः ॥ पंचास्यःकृष्णवपुषोललिहानाइवोरगाः ४० सोमजालैर्बहुवि
धैर्धनुर्भिःपरिवैरपि ॥ दिव्यैराकाशमावब्रेपर्वतैरुच्छ्रितैरिव ४१ सोनिलोद्धूतवसनस्तस्थौसंग्राममूर्द्धनि ॥ संध्यातपग्रस्तशिखःसार्चिर्मेरुरिवापरः
४२ ऊरुवेगप्रतिक्षिप्तैःशैलशृंगाग्रपादपैः ॥ अपातयद्देवगणान्वज्रेणेवमहागिरिम् ४३ बाहुभिःशस्त्रनिस्त्रिंशैश्चिन्नभिन्नाशिरोरसः ॥ नशेकुञ्चलितुंदेवाः
कालनेमिहतायुधि ४४ मुष्टिभिर्निहताःकेचित्केचिच्चविदलीकृताः ॥ यक्षगंधर्वपतयःपेतुःसहमहोरगैः ४५ तेनवित्रासितादेवाःसमरेकालनेमिना ॥ न
शेकुर्यत्नवंतोपिप्रतिकर्तुंविचेतसः ४६ तेनशक्रःसहस्राक्षःस्तांभितःशरबंधनैः ॥ ऐरावतगतःसंख्येचलितुंनशकह ४७ निर्जलांभोदमदृशानिर्जलार्ण
वसप्रभः ॥ निर्व्यापारःकृतस्तेनविपाशोवरुणोमृधे ४८ रणेवैश्रवणस्तेनपरिधैःकालरूपिभिः ॥ व्यलपल्लोकपालेशस्त्याजितोधनदक्रियाम् ४९ यमः
सर्वहरस्तेनदंडप्रहरणोरणे ॥ याम्यामवस्थांसमरेनीतःस्वांदिशमाविशत् ५० सलोकपालानुत्साद्यकृत्वातेपांचकर्मतत् ॥ दिक्षुमर्वासुदेहंस्वंचतुर्धाविद
धेतदा ५१ सनक्षत्रपथंगत्वादिव्यंस्वर्भानुदर्शितम् ॥ जहारलक्ष्मींसोमस्यतंचास्यविषयंमहत् ५२ चालयामासशीतांशुंस्वर्गद्वाराच्चभास्कम् ॥ सा
यनंचास्यविषयंजहारदिनकर्मच ५३ सोग्निदेवमुखेदृष्ट्वाचकारात्ममुखेस्वयम् ॥ वायुंचतरसाजित्वाचकारात्मवशानुगम् ५४

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ स्तंभितः बद्धः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्रियायुद्धादिरूपाम् ॥ ४९ ॥ याम्यांइतरेपांयमेनसंपादनोयांचचेतनतामितियावत् ॥ ५० ॥ तेपांतर्कमादि
शांपालनंकृत्वाकुर्वन् चतुर्धादिहंविदधेअन्येभ्योपिदृश्यंतइतिकृजःकर्तारिवानिपुतागमश्च ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इतिहरिवंशटीकायांसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ कालनेमिवधःप्रोक्तश्चत्वारिंशेष्टसंयुते ॥ इंद्रादीनानिज
स्थानस्थापनंविष्णुनाकृतम् ॥ १ ॥ पंचेति विपरीतेनअसात्विकेनकर्मणानअभ्यवर्ततनोपतस्थुः ॥ १ ॥ तेषांवेदादीनाम् ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वारूढंशिखिनं चूडामंतम् ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ दानवर्षिणामित्यापोंदैर्व्याभावः दानैःवर्षणशीलानामितिवा ॥ ६ ॥ अशाम्यःशमयितुमशक्यः ॥ ७ ॥ विघृणोनिर्दयःअस्त्रोअस्त्रवान् वालवन्निलज्जश्च सीमंतस्य

ससमुद्रात्समानीयसर्वाश्चसरितोबलात् ॥ चकारात्मवशेवीर्याद्देहभूताश्चसिंधवः ५५ अपःस्ववशगाःकृत्वादिविजायाश्चभूमिजाः ॥ स्थापयामासजगतीं
सुगुप्तांधरणीधरैः ५६ सस्वयंभूरिवाभातिमहाभूतपतिर्महान् ॥ सर्वलोकमयोदैत्यःसर्वलोकभयावहः ५७ सलोकपालैकवपुश्चंद्रमूर्यग्रहात्मवान् ॥ पाव
कानिलसंधातोरराजयुधिदानवः ५८ पारमेष्ठ्येस्थितःस्थानेलोकानांप्रभवात्यये ॥ तुष्टुवुस्तदैत्यगणादेवाइवपितामहम् ५९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषु
हरिवंशेहरिवंशपर्वणिआश्चर्यतारकामयेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ॥ ॥ ६० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पंचतंनाभ्यवर्ततविपरीतेनकर्मणा ॥ वेदोधर्मःक्षमा
सत्यंश्रीश्चनारायणाश्रया १ सतेषामनुपस्थानात्सक्रोधोदानवेश्वरः ॥ वैष्णवंपदमन्विच्छन्ययौनारायणांतिकम् २ सददर्शसुपर्णस्थंशंखचक्रगदा
धरम् ॥ दानवानांविनाशायभ्रामयंतंगदांशुभाम् ३ सजलांभोदसदृशंविद्युत्सदृशवाससम् ॥ स्वारूढंस्वर्णपत्राढ्यंशिखिनंकाश्यपंस्वगम् ४ दृष्ट्वादै
त्यविनाशायरणसुस्थमवस्थितम् ॥ दानवोविष्णुमक्षोभ्यंबभूवुस्तुभ्यमानसः ५ अयंसरिपुरस्माकंपूर्वेषांदानवर्षिणाम् ॥ अर्णवावासिनश्चैवमधोवैकैट
भस्यच ६ अयंसविग्रहोस्माकमशाम्यःकिलकथ्यते ॥ येननःसंयुगेष्वाद्याबहवोदानवाहताः ७ अयंसनिघृणोयुद्धेस्त्रीबालनिरपत्रपः ॥ येनदानवनारी
णांसीमंतोद्वरणंकृतम् ८ अयंसविष्णुर्देवानांवैकुण्ठश्चदिवौकसाम् ॥ अनंतोभोगिनामप्सुस्वयंभूस्वयंभुवः ९ अयंसनाथोदेवानामस्माकंविप्रियेस्थितः ॥
अस्यक्रोधेनमहताहिरण्यकशिपुर्हतः १० अस्यच्छायांसमासाद्यदेवामखमुखेस्थिताः ॥ आप्यमहर्षिभिर्दत्तमभ्रुवंतित्रिधाहुतम् ११ अयंसनिधनेहे
तुःसर्वेषांदेवविदिषाम् ॥ यस्यतेजःप्रविष्टानिकुलान्यस्माकमाहवे १२ अयंसकिलयुद्धेषुसुरार्थेत्यक्तजीवितः ॥ सवितुस्तेजसातुल्यंचक्रंक्षिप
तिशत्रुषु १३

केशवेशशस्यलद्वरणंमुंडनमित्यर्थः ॥ ८ ॥ देवानांअदितिपुत्राणांमध्येविष्णुर्वाहनःदिवौकसांअसुहृद्वादीनांवैकुण्ठःकल्पांत्येकुण्ठितधामाअनंतःशेषःस्वयंभुवःब्रह्मणोपिस्वयंभूःधातु
र्धातित्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ छायांपक्षेकोटिम् त्रिधाअंगप्रधानप्रायश्चित्तभेदेनत्रिप्रकारं नित्यनैमित्तिककाम्यभेदेनवा गार्हपत्याद्युपाधिभेदेनेतिप्रांचः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

अतिक्रांतस्यकालस्यअतिक्रान्तिकालेरुतस्यदैत्यवधस्यफलंआत्मवधम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ जात्यंतरंमत्स्यादिरूपम् ॥ १७ ॥ अनंतःआकाशवत्व्यापकोमूर्तिरहितोपि
भूत्वाआविर्भूय पद्मनाभत्वेनरूपेणतन्नाम्नाचख्यातइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ देवतानांअरणिरिवमातेत्यर्थः ॥ २० ॥ विनंक्ष्यतिअदर्शनंगमिष्यति तथाजन्मांतरेष्यनेनसह
वैरंभविष्यत्येवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२॥२३॥दैत्यत्वंअल्पदर्पबलोऽपि क्रोधादसद्वदन्स्थितःक्षमामतीत्यचभापसे अतस्त्वमात्मनोदोषैरेवहतः ॥ २४ ॥ नतत्रेतियोषितःपुरस्तात्

अयंसकालोदैत्यानांकालभूतेमयिस्थिते ॥ अतिक्रांतस्यकालस्यफलंप्राप्स्यतिदुर्मतिः१४दिष्टयेदानींसमक्षमेविष्णुरेषसमागतः ॥ अद्यमद्वाणनिष्पिष्टोमामे
वप्रणमिष्यति१५यास्याम्यपचिंतिदिष्टयापूर्वेषामथसंयुगे ॥ इमंनारायणंहत्वादानवानांभयावहम्१६क्षिप्रमेववाधिष्यामिरणेनारायणाश्रितान् ॥ जा
त्यंतरगतोप्येषमृधेबाधतिदानवान्१७एषोऽनंतःपुराभूत्वापद्मनाभइतिस्मृतः ॥ जवानैकार्णवेधोरेतोबुभौमधुकैटभौ ॥ विनिवेश्यस्वकेऊरौनिहतौदा
नवेश्वरौ१८द्विधाभूतंवपुःकृत्वासिंहाद्वैनरसंस्थितम् ॥ पितरंमेजघानैकोहिरण्यकशिपुपुरा१९शुभंगर्भमधत्तेममदितिदेवतारणिः ॥ यज्ञकालेबले
यैवैकृत्वावामनरूपताम् ॥ त्रींलोकानाजहारैकःक्रममाणस्त्रिभिःक्रमैः२०भूयस्त्विदानींसमरेसंप्राप्तेतारकामये ॥ मयासहसमागम्यसहदेवैर्विनंक्ष्यति
२१सएवमुक्त्वाबहुधाक्षिपन्नारायणरणे ॥ वाग्भिरप्रतिरूपाभिर्युद्धमेवाभ्यरोचयत्२२क्षिप्यमाणोसुरेन्द्रेणनचुकोपगदाधरः ॥ क्षमाबलेनमहतासस्मि
तंवाक्यमब्रवीत्२३अल्पदर्पबलोदैत्यःस्थितःक्रोधादसद्वदन् ॥ हतस्त्वमात्मनोदोषैःक्षमांयोतीत्यभापसे२४अधमस्त्वंममतोधिगेतत्तवाग्बलं ॥
नतत्रपुरुषाःसंतियत्रगर्जंतियोषितः२५अहंत्वादैत्यपश्यामिपूर्वेषांमार्गगामिनाम् ॥ प्रजापतिकृतंसेतुंकोभिच्चास्वस्तिमान्भवेत्२६अद्यत्वांनाशयि
ष्यामिदेवव्यापारकारकम् ॥ स्वेषुस्वेषुचस्थानेषुस्थापयिष्यामिदेवताः२७॥वैशंपायनउवाच ॥ एवंब्रुवतितद्वाक्यंमृधेश्रीवत्सधारिणि ॥ जहास
दानवःक्रोधात्हस्तांश्चक्रेचसायुधान्२८सबाहुशतमुद्यम्यसर्वास्त्रग्रहणरणे ॥ क्रोधाद्विगुणरक्ताक्षोविष्णुंवक्षस्यताडयत्२९दानवाश्चापिसमरेमयतारपु
रोगमाः ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिंशादृष्ट्वाविष्णुमथाद्रवन्३०सताड्यमानोतिबलैर्दैत्यैःसर्वायुधोद्यतैः ॥ नचचालहरिर्युद्धेऽकंप्यमानइवाचलः३१संसक्तश्च
सुपर्णेनकालनेमीमहासुरः ॥ सर्वप्राणेनमहतींगदामुद्यम्यबाहुभिः३२मुमोचज्वलितांघोरांसंरब्धोगरुडोपरि ॥ कर्मणातेनदैत्यस्यविष्णुर्विस्मयमागतः३३

गर्जनंनमरणावहंतत्रपुरुषांतराभावात् अत्ररणेतुतत्सत्वात्तवमृत्युरेवास्तीतिभावः ॥ २५ ॥ तदेवाह अहमितिसेतुंधर्ममर्यादांस्वस्तिमान्कुशली ॥ २६ ॥ व्यापारःस्वास्थ्यप्र
च्युतिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वप्राणेनसर्वबलेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ आत्मनोवपुःदेहांतरंगरुडरूपम् ॥ ३५ ॥ व्यवर्द्धति ॥ ३६ ॥ सइति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अंवैः वस्त्रैः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सुवर्णनेमिपर्यंतं सुवर्णमयोनेमेश्वक्रधारा
याः पर्यंतः प्रांतदेशो यस्य तत् वज्रनाभदृढमध्यम् ॥ ४१ ॥ स्रग्दाममालाविततम् स्रग्पाणां दान्नां मालापरंपरातद्वत् विततं अलातचक्रवदतिवेगात् प्रयोक्तुर्हस्तमारभ्य लक्ष्यप्रदे
शपर्यंतं अविच्छिन्नधारं विभातोत्यर्थः कामरूपिणतिसकृत्प्रयुक्तमपि प्रयोक्तुमिच्छरियास्थूलसूक्ष्मऋजुतिर्यगादिरूपाणि दधानं पुंस्त्वं तु सर्वत्र तदधिष्ठातृरुद्राभिप्रायेण ॥ ४२ ॥

यदा तस्य सुपर्णस्य पतितामूर्ध्नि सागदा ॥ तदा गमत्पदाभूमिं पक्षीव्यथितविग्रहः ३४ लोष्टैरिष्टैः शिलाभिश्च वज्रप्रहरणैस्ततः । जघ्रुस्ते समरे विष्णुं गोपालं च
महारणे ॥ भ्रमन्तं घूर्णमानं च स्तुतिं देवाः प्रचक्रिरे । जयदेव महाबाहो मधुकैटभनाशन ॥ हिरण्यकशिपोर्वक्षो नखलाङ्गलदारण । उत्तस्थौ चरणाद्विष्णुरम
रैः संस्तुतः पुरा ॥ हतं विष्णुं समाज्ञाय शंखं धूमौ सदानवः । मृदंगाश्च त्रिधा तत्र वादयन्तो महासुराः ॥ तालाश्रयाश्च नृत्तुर्महोत्सव इवाबभौ ॥ सुपर्णं व्यथि
तं दृष्ट्वा क्षतं च वपुरात्मनः ॥ क्रोधात् संरक्तनयनो वैकुण्ठश्चक्रमाददे ३५ व्यवर्द्धत च वेगेन सुपर्णेन समं प्रभुः ॥ भुजाश्चास्य व्यवर्धंत व्याघ्रवृं तो दिशो दश ३६ सदि
शः प्रदिशश्चैव खंचगांचैव पूरयन् ॥ ववृधे स पुनर्लोकान् क्रांतुं काम इवौजसा ३७ तं जयाय सुरेन्द्राणां वर्द्धमानं न भस्तले ॥ ऋषयः सह गं र्वैस्तुष्टुवर्धुसूदनम् ३८
सद्यां किरीटं नलिखन् साभ्रमं वरमंवैरैः ॥ पद्भ्यामाक्रम्य वसुधां दिशः प्रच्छाद्य बाहुभिः ३९ सूर्यस्य रश्मितुल्या भंसहस्रारमरिक्षयम् ॥ दीप्ताग्नि सदृशं वोरं दर्श
नीयं सुदर्शनम् ४० सुवर्णनेमि पर्यंतं वज्रनाभं भयावहम् ॥ मेदोमज्जास्थिरुधिरैर्दिग्धं दानवसंभवैः ४१ अद्वितीयं प्रहारेषु क्षुरपर्यंतं मंडलम् ॥ स्रग्दाममाला
विततं कामगं कामरूपिणम् ४२ स्वयं स्वयं भुवा सृष्टं भयदं सर्वविद्विषाम् ॥ महर्षिरोषैराविष्टं नित्यमाहवदार्पितम् ४३ क्षेपणाद्यस्य मुह्यं तिलोकाः संस्थाणुजं
गमाः ॥ क्रव्यादानि च भूतानि तृप्तिमांति महाहवे ४४ तमप्रतिमकर्माणं समानं सूर्यवर्चसा ॥ चक्रमुद्यम्य समरे क्रोधदीप्तो गदाधरः ४५ संमुष्ण न दानवं तेजः
समरे स्वेन तेजसा ॥ चिच्छेद बाहुं चक्रेण श्रीधरः कालनेमिनः ४६ तत्रैव क्रशतं घोरं साग्निचूर्णाद्विहासिनम् ॥ तस्य दैत्यस्य चक्रेण प्रमथावलाद्भरिः ४७ स
च्छिन्नबाहुर्विशिरानप्राकंपत दानवः ॥ कबंधो वास्थितः संख्ये विशाख इव पादपः ४८ तं वितत्य महापक्षौ वायोः कृत्वा समजवम् ॥ उरसा पातयामास गरुडः
कालनेमिनम् ४९ स तस्य देहो विमुखो विशाखः स्वात्परिभ्रमन् ॥ निपपात दिवं त्यक्त्वा शोभयन् धरणीतलम् ५० तस्मिन्निपतिते दैत्ये देवाः सर्पिर्गणास्तदा ॥
साधुसाध्वितिवैकुण्ठं समेताः प्रत्यपूजयन् ५१ अपरयेतु दैत्या वैयुद्धे दुष्टपराक्रमाः ॥ ते सर्वे बाहुभिर्व्याप्तानशेकुश्चलितुं रणे ५२ कांश्चित्केशेषु जग्राह कांश्चित्कं
ठेभ्यपीडयत् ॥ पाटयत्कस्यचिद्वक्त्रं मध्ये कांश्चिदथाग्रहीत् ५३

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ साग्निचूर्णानि आग्नेयौषधवलेन गोलकोरुक्षेपणयंत्राणि तेषामिव अट्टहासो महाशब्दः तद्युक्तं साग्निचूर्णाद्विहासिनं वक्रशतं पुंस्त्वमार्प ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ बाहुभिः दिशः प्रच्छाद्य बाहुभिरिति प्रागुक्तलक्षणैः हरेरिति शेषः व्याप्ताः आक्रांताः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ विमर्देदैत्यानांविनाशोनिवृत्तेजातेसति ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ निर्यातयप्रयच्छ मृधेत्वयैवानिहतकंटकम्
॥ ६५ ॥ ६६ ॥ देहैर्देहंद्रियादिभिःश्रवणविहितैर्मद्राक्यश्रवणेसादरैःकरणैरंद्रपुरस्कृत्यमद्राक्यंश्रूयतामित्यन्वयः ॥ ६७ ॥ अस्मिन्नः अस्माभिः ॥ ६८ ॥ वैरोचनिर्बालिः स्व

तेगदाचक्रनिर्दग्धागतसत्वागतासवः ॥ गगनादभ्रष्टसर्वांगानिपेतुर्धरणीतले ५४ तेषुसर्वेषुदैत्येषुहतेषुपुरुषोत्तमः ॥ तस्थौशक्रप्रियंकृत्वाकृतकर्मागदा
धरः ५५ तस्मिन्विमर्देनिवृत्तेसंग्रामेतारकामये ॥ तंदेशमाजगामाशुब्रह्मालोकपितामहः ५६ सर्वैर्ब्रह्मर्षिभिःसार्धंगंधर्वैःसाप्सरोगणैः ॥ देवदेवोहर्षिदे
वंपूजयन्वाक्यमब्रवीत् ५७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतंदेवमहत्कर्मसुराणांशल्यमुद्धृतम् ॥ वधेनानेनदैत्यानांवयंहिपरितोषिताः ५८ योयंहतस्त्वयाविष्णोका
लनेमीमहासुरः ॥ त्वमेकोस्यमृधेहंतानान्यःकश्चनविद्यते ५९ एषदेवानपरिभवंल्लोकांश्चसचराचरान् ॥ ऋषीणांकदनंकृत्वामामपिप्रतिगर्जति ६० त
दनेनतयोग्रेणपरितुष्टोस्मिर्मर्माणा ॥ यदयंकालतुल्याभःकालनेमीनिपातितः ६१ तदागच्छस्वभद्रंतेगच्छामदिवमुत्तमम् ॥ ब्रह्मर्षयस्तांतत्रस्थाप्रतीक्षं
तेसदोगताः ६२ अहंमहर्षयश्चैवतत्रत्वांवदतांवर ॥ विधिवच्चार्चयिष्यामोगीर्भिर्दिव्याभिरच्युत ६३ किंचाहंतवदास्यामिवरंवरभृतांवर ॥ सुरेष्वपि स
दैत्येषुवराणांवरदोभवान् ६४ निर्यातयैतत्रैलोक्यंस्फीतंनिहतकंटकम् ॥ अस्मिन्नेवमृधेविष्णोशक्रायसुमहात्मने ६५ एवमुक्तोभगवताब्रह्मणाहरिरव्ययः
देवानशक्रमुखान्सर्वानुवाचशुभयागिरा ६६ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ श्रूयतांत्रिदशाःसर्वेयावंतोत्रसमागताः ॥ श्रवणावीहितैर्देहैःपुरस्कृत्यपुरंदरम् ६७
अस्मिन्नःसमरेसर्वेकालनेमिमुखहताः ॥ दानवाविक्रमोपेताःशक्रादपिमहत्तराः ६८ तस्मिन्महतिसंकंदेद्वावेवतुविनिःसृतौ ॥ वैरोचनश्चदैत्येन्द्रःस्वर्भा
नुश्चमहाग्रहः ६९ तदिष्टांभजतांशक्रोदिशंवह्णएवच ॥ याम्यांयमःपालयतामुत्तरांचधनाधिपः ७० ऋक्षैःसहयथायोगंकालेचरतुचंद्रमाः ॥ अबंदं
तुमुखंसूर्योभजतामयनैःसह ७१ आज्यभागाःप्रवर्त्ततांसदस्यैरभिपूजिताः ॥ हूयंतामग्नयोविप्रैर्वेदेदृष्टेनकर्मणा ७२ देवाश्चबलिहोमेनस्वाध्यायेन
महर्षयः ॥ श्राद्धेनपितरश्चैववृषिणांतुयथापुरा ७३ वायुश्चरतुमार्गस्थस्त्रिधादीप्यतुपावकः ॥ त्रयोवर्णाश्चल्लोकांस्त्रीन्वर्द्धयंत्वात्मजैर्गुणैः ७४ क्रत
वःसंप्रवर्त्ततांक्षणीयैर्द्विजातिभिः ॥ दक्षिणाश्चोपवर्त्ततांयथार्हसर्वसत्रिणाम् ७५ गाश्चमूर्योरसान्सोमोवायुःप्राणांश्चप्राणिषु ॥ तर्पयंतःप्रवर्त्ततांशिवैःसौ
म्यैश्चकर्मभिः ७६ यथावदनुपूर्व्येणमहेंद्रसलिलोद्भवाः ॥ त्रैलोक्यमातरःसर्वासागरांतुनिम्नगाः ७७

भानुःशङ्खः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ त्रिधागार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयरूपेण आत्मजैःस्वाभाविर्गैर्गुणैर्धर्मैः शमोदमस्तपःशौचमित्यादिनागीतासूपादिष्टैः
॥ ७४ ॥ ७५ ॥ गाः चक्षुषि ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥ विश्रंभः विश्वासः वः युष्माभिः क्षुद्राः वंचकाः ॥ ७९ ॥ संस्थितिः मर्यादा ॥ ८० ॥ मोहं विपर्ययबुद्धिययाधर्ममप्यधर्मइतित्यक्षयंति अयमर्मपिधर्मइतिमत्वानुष्ठास्यंति ॥ ८१ ॥ अभयमितिच्छेदः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे षोडशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ पंचाशोऽध्याय एकोने ब्रह्मलोकस्य वर्णनं ॥ तत्रापि यजनं विष्णोर्मुनिभिः कृतमर्थते ॥ १ ॥ ब्रह्मणा सलिलं सलिलाश्रयं कमलयोनिः उत्पत्तिस्थानं यस्य तेन ॥ १ ॥ नीतो ब्रह्मलोकमित्यनुकल्प्यते ॥ २ ॥ उपास्त उपास्ते ३ आसतः आद

दैत्येभ्यस्त्यज्यतां भीश्वशांतिं व्रजत देवताः ॥ स्वस्तिवोस्तु गमिष्यामि ब्रह्मलोकं सनातनम् ७८ स्वग्रहे सर्वलोके वा संग्रामे वा विशेषतः ॥ विश्रंभो हिनमंत व्योनि तं क्षुद्रा हि दानवाः ७९ छिद्रेषु प्रहरंत्येतेन चैषां संस्थितिं ध्रुवा ॥ सौम्यानामृजावानां भवतां चार्जवे मातिः ८० अहंतु दुष्टभावानां युष्मासु सुदुरात्मनाम् ॥ असम्यग्वर्तमानानां मोहं दास्यामि देवताः ८१ यदा च सुदुराधर्षं दानवेभ्यो भयं भवेत् ॥ तदा समुपगम्याशु विधास्ये वस्ततोऽभयम् ८२ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा सुरगणान् विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ जगाम ब्रह्मणा सार्धं ब्रह्मलोकं महायशाः ८३ एतदाश्चर्यमभवत्संग्रामे तारकामये ॥ दानवानां च विष्णोश्च यन्मां त्वं परिपृच्छसि ८४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे ० पर्वणि कालनेमिवधोनामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ॥ ४९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ब्रह्मणा देवदेवेन साद्वै सलिलयोनिना ॥ ब्रह्मलोकगतो ब्रह्मन्वैकुण्ठः किंच कारह १ किमर्थं चादिदेवेन नीतः कमलयोनिना ॥ विष्णुर्दैत्यवधेऽवृत्ते देवैश्च कृतसक्रियः २ ब्रह्मलोके च किं स्थानं कंवा योगमुपास्तसः ॥ कंवादधारनियमं सविभुर्भूतभावनः ३ कथं तस्यासतस्तत्र विश्वं जगदिदं महत् ॥ श्रियमाप्नोति विपुलां सुरासुरनरार्चितां ४ कथं स्वपतिघर्षोर्भवेत्तु बुद्धयते चाबुदप्रवे ॥ कथं च ब्रह्मलोकस्थो धुरं वहति लौकिकीम् ५ चरितं तस्य विप्रेन्द्र दिव्यं भगवतो दिवि ८ विस्तरेण यथा तत्त्वं सर्वमिच्छामि वेदितुम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु नारायण स्यादौ विस्तरेण प्रवृत्तयः ॥ ब्रह्मलोकं यथा रूढो ब्रह्मणा सह मोदते ७ कामं तस्य गतिः सूक्ष्मा देवैरपि दुरासदा ॥ यत्तु वक्ष्याम्यहं राजस्तन्मे निगदतः शृणु ८ एष लोकमयो देवो लोकाश्चैतन्मया स्त्रयः ॥ एष देवमयश्चैव देवाश्चैतन्मया दिवि ९ तस्य पारं न पश्यंति बहवः पारं चितकाः ॥ एष पारं परं चैव लोकानां वेदमाधवः १०

दानस्य पूजामिति शेषः असं गतिदीप्त्यादाने धित्यस्य रूपं आसतइति ॥ ४ ॥ धर्माते आपाढ्यां अंबुदप्रवे मेघानां नाशे सति कार्तिक्यामित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रवृत्तयः प्रवृत्तीः कर्माणीति यावत् ॥ ७ ॥ मेमत्सकाशात् तत्तु विष्णोश्चरित्रम् ॥ ८ ॥ एष इति यथा तत्तुभिः पटः कल्पितः एवं लोकैः हरेः शरीरं कल्प्यते यथा च पटः केवलं पृथ्वीमयः एवं लोकाः विष्णुमयाः एवं देवेष्वपि योज्यम् ॥ ९ ॥ तस्येति लोकानां परं अत एव तेभ्यः परं च आत्मानं वेद ॥ १० ॥

देवानां इंद्रियाणां अंधकारावरणं यस्मिन् विषये वेदानामिति पाठे वा इंद्रियाणां गिरां चाविषयस्येत्यर्थः ॥ ११ ॥ आर्षेण मंत्रप्रतिपाद्येन ॥ १२ ॥ प्राक्सवने प्रातः सवने ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ऋषीणां ऋषीणाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ इज्यंतं ईज्यमानं आत्मानं विग्रहांतरंदधानम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ यत्सामर्थ्यादिकं विद्वांस्प्रत्यक्षमापि परोक्षत्वेन जानंतः कथयन्ति ॥ १९ ॥ विदुषः सकाशात् वेद भवानिति शेषः ॥ २० ॥ भूतेषु देहेन्द्रियादिषु मध्यमानेषु ध्यानवलेन प्रविलाप्यमानेषु सत्सु अंतर्दृष्ट्या जनार्दनादेवायं लोको भवतीति गम्यते ईक्षामात्रनिर्वृत त्वाल्लोकस्य अत्रक्रमेण अव्याकृत ईक्षणजगतां क्रमात् क्षीरदाधिसर्पिषि दृष्टांताः ॥ २१ ॥ इंद्रियभूतैः चेतनाव्याप्तैः परमात्मा स्वयमेव गोचरोऽपि विधीयते आज्ञातो ज्ञाप्यते तथादे

अस्य देवांधकारस्य मार्गितव्यस्य दैवतैः ॥ शृणुवैयत्तदा वृत्तं ब्रह्मलोकं पुरातनम् ११ सगत्वा ब्रह्मगोलो कं दृष्ट्वा पैतामहं पदम् ॥ ववं देतानृषीन् सर्वां विष्णुरा र्षेण कर्मणा १२ सोमि प्राक्सवने दृष्ट्वा हूयमानं महर्षिभिः ॥ अवंदत महातेजाः कृत्वा पौर्वाह्निकीं क्रियाम् १३ सददर्शमखेष्वाज्यैरीज्यमानं महर्षिभिः ॥ भा गं यज्ञियमश्रानस्वदेहमपरांस्थितम् १४ अभिवाद्याभिवाद्यानामृषीणां ब्रह्मवर्चसाम् ॥ परिचक्रामसोर्चित्यो ब्रह्मलोकं सनातनम् १५ सददर्शोच्छ्रितान्युपां श्रपालाग्रविभूषितान् ॥ मखेषु च ब्रह्मर्षिभिः शतशः कृतलक्षणान् १६ आज्यधूमं समाप्राय शृण्वन् वेदान् द्विजेरितान् ॥ यज्ञैरीज्यंतमात्मानं पश्यंस्तत्र च चार ह १७ ऊचुस्तमृषयो देवाः सदस्याः सदसि स्थिताः ॥ अर्घोद्यतभुजाः सर्वे पवित्रांतरपाणयः १८ देवेषु वर्तते यद्वै तद्वि सवें जनार्दनात् ॥ यत्प्रवृत्तं च देवेभ्यस्त द्विद्विमधुसूदनात् १९ अग्नीषोममयं लोकं यं विदुर्विदुषो जनाः ॥ तंसोममग्निं लोकं च वेदविष्णुं सनातनम् २० क्षीराद्यथादधिभवेद्भ्रः सर्पिर्भवेद्य था ॥ मध्यमानेषु भूतेषु तथालोको जनार्दनात् २१ यथेन्द्रियैश्च भूतैश्च परमात्मा विधीयते ॥ तथा देवैश्च वेदैश्च लोकैश्च विहितो हरिः २२ यथा भूतेन्द्रियावाप्ति र्विहिताभ्युविदेहिनाम् ॥ तथा प्राणेश्वरावाप्तिर्देवानां दिविवैष्णवी २३ सत्रिणां सत्रफलदः पवित्रं परमात्मवान् ॥ लोकतंत्रधरो ह्येष मंत्रैर्मंत्रइवोच्यते २४ ऋषय ऊचुः ॥ स्वागतं ते सुरश्रेष्ठ पद्मनाभ महाद्युते ॥ इदं यज्ञियमातिथ्यं मंत्रतः प्रतिगृह्यताम् २५ त्वमस्य यज्ञपूतस्य पात्रं पाद्यस्य पावनः ॥ अति थिस्त्वं हि मंत्रोक्तः संदृष्टः संततं मतः २६

वादिभिरनुग्रहादिकर्तृभिर्विष्णुरित्यर्थः चित्तमात्मन इव नियंतृत्वं विष्णोरेवेति भावः अभिधीयते विदित इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ २२ ॥ यथेति जीवानां भूतैर्द्रियसंबंधो भुवि भूते भ्यो यथा दृष्ट एव देवानां प्राणो बलं ईश्वरः ऐश्वर्यं तदुभयेन संबन्धो विष्णुतो भवतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ आत्मवान् स्वतंत्रः मंत्रैर्मंत्रइवोच्यते इति यथा वाचोमाधुर्यवाचैव वर्णनार्थ एवां विष्णोः स्वरूपं विष्णुनैवार्चनीयमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ मतः ज्ञातः ॥ २६ ॥

जगतो भवायेति अहिंसाप्रतिष्ठायां तत्संनिधौ वैरत्याग इत्येकैकस्य योगांगस्य निर्वैरत्वादिकं फलं परब्रह्ममर्थते पूर्णस्य तु योगस्य जगतो भवार्थत्वमुपपन्नामिति भावः देवाः ऋषयश्चाध्यात्मं इंद्रियाणि प्राणाश्च उपासां चक्रिरे केवलं समीपे स्थिताः न तु स्वकार्यभोगं निवर्तयन्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ मातुर्नाभिदेशादुद्धूतनालं तत्पुष्पेण संयुज्यते पुष्पं चरेतः संसर्गाद्भो भवति स च गर्भो मातृमुक्ताक्षरसेननालद्वारा पुष्टो भवति ततः पक्वफलन्यायेन वृत्ताद्गर्भश्च्युतो भवति एवं विष्णोः सकाशादुद्धूतो ब्रह्मा वैष्णव्यामायया पुष्टः सन् विष्णुतः च्युतो भूत्वात्मानं ततो न्यमन्यत इति तदेतत्कथारूपकेण वर्णयति तस्येति नाभिमध्यात्समुत्थितनालद्वारेणाविर्भूतं आद्यंतस्य आद्यंतवतः ब्रह्मणो वेधसः असंनं आश्रयः पद्मं पद्मकोशाकारं ब्रह्मांडम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मणः इदानीं तनस्य सूत्रं प्राग्भवीयो वासनांतनुः स एव उद्यतकरस्थानीयो यस्य सः स्वपद्मे वस्वास्थ्यादप्रच्युत एव स नृलोकानां कालकृतं पर्ययं ऊर्ध्वाधरीभावं आवर्तयति अयस्कांतन्यायेन सत्तामात्रादकुर्वत एव सकाशात् लोकस्वाभाव्यादेव सृष्ट्यादयो जायन्त इति भावः ॥ १२ ॥ तस्य ब्रह्मणः एवं यथानारायणाद्ब्रह्माऽभवदेवं ब्रह्मणः सकाशात् शादन्येष्वभूविति त्यर्थः ॥ १३ ॥ मेध्याः यज्ञार्हाः ब्राह्मणा अपि कर्मभेदाद्ब्रह्मणा चतुर्द्वा ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्ररूपेण विभागं प्रापिताः स्वांगतिं परमप्राप्यं ईश्वरं कृतांतो केन कृतसिद्धातिन वेदेन उक्तं यत्क

तं शयानं महात्मानं भवाय जगतः प्रभुम् ॥ उपासां चक्रिरे विष्णुं देवाः सर्षिगणास्तथा १० तस्य सुप्तस्य शुशुभे नाभिमध्यात्समुत्थितम् ॥ आद्यंतस्यासंनं पद्मं ब्रह्मणः सूर्यवर्चसम् ॥ सहस्रपत्रं वर्णाढ्यं सुकुमारं विभूषितम् ११ ब्रह्मसूत्रोद्यतकरः स्वपद्मे वमहामुनिः ॥ आवर्तयति लोकानां सर्वेषां कालपर्ययम् १२ विवृत्तात्तस्य वदनाग्निः श्वासपवनेरिताः ॥ प्रजानां पंक्तयो ह्युच्चैर्निष्पतन्त्युत्पतन्ति च १३ ते सृष्टाः प्राणिनो मेध्या विभक्ता ब्रह्मणा स्वयम् ॥ चतुर्द्वा स्वांगतिं जग्मुः कृतांतो केन कर्मणा १४ न तं वेदस्वयं ब्रह्मानां पि ब्रह्मर्षयो व्ययाः ॥ विष्णोर्निद्रामयं योगं प्रविष्टं तमावृतम् १५ ते तु ब्रह्मर्षयः सर्वे पितामहपुरोगमाः ॥ न विदुस्तं कचिदसुप्तं कचिदासीनमासने १६ जागर्ति कोत्र कः शेतैकश्च शक्तश्च नैगते ॥ को भोगवान् को ह्युतिमान् कृष्णात्कृष्णतरश्चकः १७

भतेन स सर्वोपिवर्णः स्वधर्मे निष्ठो मुच्यत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ न तमिति विष्णोर्निद्रामयं अविद्याशबलमपिरूपं दुर्ज्ञेयं किमु त शुद्धमिति भावः योगं प्रविष्टं स्वरूपेण एव समाहितम् ॥ १५ ॥ कचिद्देशे काले वा सुप्तं त्यक्तव्यवहारम् ॥ आसीनं उपात्तव्यवहारं वा न विदुः सृष्टिप्राविण्यात् योगस्य विचारस्य चाभावादिति भावः ॥ १६ ॥ केचिद्विचारयन्तीत्याह जागर्ति इति अत्र देहे को जागर्ति इंद्रियैर्धिषयानुपलभते स भूतयोगाज्जातो मंदशक्तिरुत्पद्यते नो नान्य इति लोकाय तमाशंक्याह कः शेतै इति सुप्ताविपि भूतयोगस्य सत्त्वादिपथोपलब्ध्यापत्तेर्भूतेभ्योन्य आत्मेत्यर्थः सुप्तावानुपात्रकरणत्वेन विषयाननुभवन् मन एव तर्ह्यत्मास्त्वित्याशंक्याह कश्च शक्तश्च नैगते इति विनापिकरणानुग्रहं स्वप्ने मनसो विषयावभासतत्वं दृष्टं तच्च बाह्योऽप्यवत्तदस्य जंतस्ततोऽप्यन्य आत्मेत्यर्थः शक्तः स नैगते स्वशक्त्यं कार्यं न करोतीत्येतन्न युज्यत इति पदार्थः मनसः करणांतरवत्स्वप्रवृत्तिनिवृत्त्योः स्वातंत्र्याभावात् तन्नियाम कावुद्धिरेव आत्मारित्वित्याशंक्याह को भोगवानिति बुद्धेश्च नित्यपरिणामत्वेन कालांतरायाः कालांतरेऽभावात् यो हं बाल्ये इदं फलमश्रौं स एव यौवनेऽद्राक्षं स एवेदानीं

रसयामीतिबुद्धिभेदेपिआत्मैक्यप्रत्याभेज्ञानात्तन्व्योभोकेत्यर्थः अस्तु तर्ह्यहंमुखोत्यनुभवादहंकारएवात्मेतिपक्षः नहंगौरइत्यनुभवाद्देहस्याप्यात्मतापत्तेरहंकारस्यापिसुषुप्तादावद-
 र्शनाच्चाऽप्रदर्श्यभूयमेवात्मास्त्वित्याशंक्याह कोद्युतिमानिति सुषुप्तावात्माभावेसुखमहमस्वाप्संनानांकिंचिद्वेदिषामितिमुषुप्तिकालीनसुखाज्ञानयोरननुभूतयोःपरामर्शयोगात् त-
 दनुभवश्चनतदात्माप्रकाशास्तिस्त्वमंतरेणसंभवतीतिअस्तिभूयसाक्षोआत्मासद्रूपइतिभावः अस्तुतर्ह्ययंसाक्षोपुरुषांतरस्यपुरुषांतरहंसुखोत्यादिव्यवहाराभावात्प्रतिशरीरभिन्नःकेश-
 कर्मविपाकाशयैरपरामृष्टात्पुरुषविशेषादीश्वराच्चविलक्षणोबंधमोक्षादिभागोत्याशंक्याह कृष्णात्कृष्णतरश्चकइति शब्दादिहीनत्वात्परमते प्रधानंअतिसूक्ष्मंव्यवहारतएव वस्तुत-
 स्तुत्रिगुणात्मत्वेनसंहतात्तस्मादसंहतःपुरुषएवसूक्ष्मः नहिततोपिसूक्ष्मईश्वरइतिपातंजलाअप्यभ्युपगच्छंति श्रुतिश्चनान्योतोस्तिदृष्टेतिद्रष्टृतरंनिषेधतीतिनसाक्षिगोन्यःकाश्चिदा-
 त्मास्तीत्यर्थः बंधमोक्षादिव्यवस्थातुतर्कमतेश्रोत्रैक्येपिउपाधिभेदात्शब्दग्रहव्यवस्थावद्भविष्यति केशादिसंबंधस्तुवास्तवःकस्यापिनास्तीतिनात्मभेदोऽनात्मनोऽनोश्वरत्वंचास्ती-

विमृशंतिस्मृतंदेवादिव्याभिरुपपत्तिभिः ॥ नचैनंशेकुरन्वेष्टुंकर्मतोजन्मतोपिवा १८ गाथाभिस्तत्प्रदिष्टाभिर्येतस्यचरितंविदुः ॥ पुराणास्तंपुराणेषुऋष-
 यःसंप्रचक्षते १९ श्रूयतेचास्यचरितंदेवेष्वपिपुरातनम् ॥ महापुराणात्प्रभृतिपरंतस्यनविद्यते २० यच्चास्यदेवदेवस्यचरितंस्वप्रभावजम् ॥ तेनेमाःश्रु-
 तयोव्यासावैदिक्योलौकिकाश्चयाः २१ भवकालेभवत्येषलोकानांलोकभावनः ॥ दानवानामभावायजागर्तिमधुसूदनः २२ यत्रैनंवीक्षितुंदेवानशोकुःसु-
 समव्ययम् ॥ ततःस्वपितिघर्मांतेजागर्तिजलदक्षये २३ सहिवेदाश्चयज्ञाश्चयज्ञांगानिचसर्वशः ॥ यातुयज्ञगतिःप्रोक्तासएषंपुरुषोत्तमः २४ तस्मिन्सु-
 प्तेनवर्ततेमंत्रपूताःक्रतुक्रियाः ॥ शरत्प्रवृत्तयज्ञोयंजागर्तिमधुसूदनः २५ तदिदंवार्षिकंचक्रंकारयत्यंबुदेश्वरः ॥ वैष्णवंकर्मकुर्वाणःसुप्तेविष्णौपुरंदरः २६
 याद्येषागह्वरायानिद्रेतिजगतिस्थिता ॥ साऽकस्माद्वेषिणीघोराकालरात्रिर्महीक्षिताम् २७

तिसर्वमनवद्यं कृष्णात्कृशादित्यर्थः कृपेरौणादिकनप्रत्ययांतस्येदंरूपंकृष्णइति॥ १७॥दिव्याभिःश्रौतीभिःउपपत्तिभिर्युक्तिभिः॥ १८॥गाथाभिःयदक्षरंपंचविधंसमेतीत्यादिभिर्मंत्रै-
 तत्प्रदिष्टाभिःतेनपरमात्मनानिश्वासितरूपेणनिर्दिष्टाभिः तथाचश्रुतिः अस्यमहतोभूतस्यनिश्वासितमेतद्यहंवेदोयजुर्वेदइत्यादि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भवतिआविर्भवति
 ॥ २२ ॥ आविर्भावकालेप्ययंआपाढोमारभ्यकार्त्तिकोपर्यंतंस्वपितोत्याह यत्रैनमिति ॥ २३ ॥ यज्ञगतिर्यज्ञप्राप्यलोकः ॥ २४ ॥ शरदिप्रवृत्तयज्ञोशरादिवाजपेयेनयजेते-
 त्यादिश्रुतेर्वाजपेयादिर्यस्येति यज्ञप्रवृत्तावेवायंप्रतिबुध्यते नत्वयज्ञस्येत्यर्थः ॥ २५ ॥ अतएववार्षिकंवर्षतौभवंइदंचक्रंयज्ञवर्जनरूपोजलधर्मः भाद्रपदीमारभ्यशरदिपितृयज्ञा-
 दीनांप्रवृत्तिर्नात् ॥ २६ ॥ विष्णोःप्रबोधेयज्ञोनिमित्तमित्युक्तम् निद्रायांनिमित्तमाह याहीति गह्वरात्तमोमयीअकस्मत्प्रनिर्निमित्तम् महीक्षितांराज्ञांअन्योन्यंयुध्यतांयदाविनाश-
 रतदाविष्णुःस्वपितिर्हिंसादिदोषोदयादित्यर्थः ॥ २७ ॥

इयमेवतामसीनिशारूपेणनिद्रारूपेणचसर्वान्मोहयतीत्याह तस्याइत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वहरस्यकालस्यैषासखी ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एवमिति हितं भुक्तस्यान्नादेःसम्यक्पाकःश्रमपरिहारश्चेत्यादिः तदर्थायसेवनीयायतद्व्यंरुष्णवर्त्मनासूक्ष्ममार्गेणपरमेश्वरेणध्रियते मन्त्रिद्रयामदुदरस्योलोकः सर्वोपिविश्रम्यतामित्याशयवतेत्यर्थोतःपत्यापतिव्रतेवसुखार्थिनासेवया ॥ ३४ ॥ एवंमहानिद्राप्रसंगाद्वापिकीर्दानंदिनीचर्द्दशस्यजीवस्यानिद्राप्रपंच्यतामेवमहानिद्रामनुसंधत्ते सतयेत्यादिना ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

तस्यास्तनुस्तमोद्वारानिशादिवसनाशिनी ॥ जीवितार्द्धहराघोरासर्वप्राणभृतांभुवि २८ नैतयाकश्चिदाविष्टोऽंभमाणोमुदुर्भुदुः ॥ शक्तःप्रसहितुंवेगंमज्ज त्रिवमहार्णवे २९ अन्नजाभुविमर्त्यानांश्रमजावाकथंचन ॥ सैषाभवतिलोकस्यानिद्रासर्वस्यलौकिकी ३० स्वप्रांतैक्षीयतेह्येषाप्रायशोभुविदेहिनाम् ॥ मृत्युकालेचभूतानांप्राणान्नाशयतेभृशम् ३१ देवेष्वपिदधारैरानान्योनारायणादृते ॥ सखीसर्वहरस्यैषामायाविष्णुशरीरजा ३२ सैषानारायणमुखेदृष्टाकमललोचना ॥ लोकानल्पेनकालेनग्रसतेलोकमोहिनी ३३ एवमेषाहितार्थायलोकानांरुष्णवर्त्मना ॥ ध्रियतेसेवनीयाहिपत्येवचपतिव्रता ३४ सतयानिद्रयाच्छन्नस्तस्मिन्नारायणाश्रमे ॥ स्वपितिस्मत्तदाविष्णुर्मोहयन्जगदव्ययम् ३५ तस्यवर्षसहस्राणिशयानस्यमहात्मनः ॥ जग्मुःकृतयुगंचैवत्रे ताचैवयुगोत्तमम् ३६ सतुद्वापरपर्यंतैज्ञात्वालोकान्सुदुःखितान् ॥ प्राबुध्यतमहातेजाःस्तूयमानोमहर्षिभिः ३७ ॥ ऋषयःकृचुः ॥ जहीहिनिद्रांसहजां भुक्तपूर्वामिवस्रजम् ॥ इमेतेब्रह्मणासाद्धदेवादृशनकाक्षिणः ३८ इमेत्वांब्रह्मविद्वांसोब्रह्मसंस्तववादिनः ॥ वर्द्धयंतिहृषीकेशऋषयःसंशितव्रताः ३९ एतेषामात्मभूतानांभूतानामात्मभावनः ॥ शृणुविष्णोशुभावाचोभूव्योमाभ्यनिलांभसाम् ४० इमेत्वासप्तमुनयःसहितामुनिमंडलैः ॥ स्तुवंतिदेवादिव्या भिर्गेयाभिर्गीर्भिरंजसा ४१ उत्तिष्ठशतपत्राक्षपद्मनाभमहाद्युते ॥ कारणंकिंचिदुत्पन्नंदेवानांकार्यगैरैवात् ४२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ससंक्षिप्यजलंसर्वेतिमिरौघंविदारयन् ॥ उदतिष्ठहृषीकेशःश्रियापरमयाज्वलन् ४३ सददर्शसुरान्सर्वान्समेतान्सपितामहान् ॥ विवक्षतःप्रभुभितान्जगदर्थसमागतान् ४४ तानुवाचहरिर्देवानिद्राविश्रांतलोचनः ॥ तत्त्वदृष्टार्थयावाचाधर्महेत्वर्थयुक्तया ४५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कुतोवोविग्रहोदेवाः कुतोवोअयमागतम् ॥ कस्यवाकेनवाकार्यंकिंवा मयिनवर्तते ४६ किंखल्वकुशलंलोकेवर्ततेदानवोत्थितम् ॥ नृणामायासजननंशीघ्रमिच्छामिवेदितुम् ४७

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भूव्योमेतिभूम्याद्यधिष्ठातृणांदेवतानाम् ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ जलंअखंडानंदंसंक्षिप्यउपाध्यावेशेनअल्पीकृत्यातिमिरौघंशरिरभासाविदारयन् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कस्यदेवस्यकेनअर्थेन कार्यप्रयोजनंकिंवासामर्थ्यम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायापचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ एकाधिकेयपंचाशेध्यायेविष्णोर्निरूप्यते ॥ भूभारहरणार्थायब्रह्मप्रार्थनमद्भुतम् ॥ १ ॥ तच्छ्रुत्वा ॥ १ ॥ कर्णोनौकापरिवर्तकरोमहान्दंडःतस्यधारःकर्णधारस्तद्वदितिलुप्तोपमा ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ षष्ठभागंषट्भागं ॥ ५ ॥ सुकरैर्यथोचितैःकरग्रहैःविशेषेणप्रयुक्तार्थाः बहुकरग्रहोहिराजाप्रजाउद्भासयन्नकोशवृद्धिकरोभवति एतेतुनतथासन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥ अंजसासाकल्येन ॥ ७ ॥ नोद्वेजनीयाःअनुद्वेजकाःसंतः षड्गुणान्नोतिशास्त्रो

एषब्रह्मविदामध्येविहायशयनोत्तमम् ॥ शिवायभवतामर्थेस्थितःकिंकरवाणिवः ४८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिविष्णोर्योगशयनोत्थानंनामपंचाशत्तमोऽध्यायः ५० ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाविष्णुगदितंब्रह्मालोकपितामहः ॥ उवाचपरमंवाक्यंहितंसर्वदिवौकसाम् १ ॥ नास्तिकिचिद्भयंविष्णोसुराणामसुरांतक ॥ येषांभवानभयदःकर्णधारोरणेरणे २ शक्रेजयतिदेवेशेत्वयिचासुरमूदने ॥ धर्मेप्रयतमानानांमानवानां कुतोभयम् ३ सत्येधर्मेचनिरतान्मानवान्विगतज्वरान् ॥ नाकालेधर्मिणोमृत्युःशक्रोतिप्रसमीक्षितुम् ४ मानवानांचपतयःपार्थिवाश्वपरस्परम् ॥ षड्भागमुपभुंजानानभयंकुर्वतेमिथः ५ तेप्रजानांशुभकराःकरदैरवगर्हिताः ॥ सकरैर्विप्रयुक्तार्थाःकोशमापूरयंत्युत ६ स्फीतान्जनपदान्सर्वांन्पालयंतः क्षमापराः ॥ अतीक्ष्णदंडाश्चतुरोवर्णान्जुगुपुरंजसा ७ नोद्वेजनीयाभूतानांसचिवैःसाधुपूजिताः ॥ चतुरंगवलैर्गुप्ताःषड्गुणानुपभुंजते ८ धनुर्वेदपराःसर्वसर्वेवेदेषुनिष्ठिताः ॥ जयंतेषयथाकालंयज्ञैर्विपुलदक्षिणैः ९ वेदानधीत्यदीक्षाभिर्महर्षिर्ब्रह्मचर्यया ॥ श्राद्धैश्चैवेध्वैःशतशस्तर्पयंतिपितामहान् १० नैषामविदितंकिंचिन्निविधंभुविदृश्यते ॥ वैदिकंलौकिकंचैवधर्मशास्त्रोक्तमेवच ११ तेपरावरदृष्टार्थामहर्षिसमतेजसः ॥ भूयःकृतयुगंकर्तुमुत्सहंतेनराधिपाः १२ तेषामेवप्रभावेणशिवंवर्षतिवासवः ॥ यथार्थंचववुर्वाताविरजस्कादिशोदश १३ निरुत्पाताचवसुधासुप्रचाराश्चखेग्रहाः ॥ चंद्रमाश्वसनक्षत्रःसौम्यंचरतियोगतः १४ अनुलोमकरःसूर्यस्त्वयनेद्वेचचारह ॥ हव्यैश्चविविधैस्तप्तःशुभगंधोद्भुताशनः १५ एवंसंयक्प्रवृत्तेषुविद्वद्वेषुमखादिषु ॥ तर्पयत्सुमहींकृस्नानृणांकालभयंकुतः १६ तेषांज्वलितकीर्तीनामन्योन्यवशवर्तिनाम् ॥ राज्ञांबलैर्बलवतांपीडयतेवसुधातलम् १७ सेयंभारपरिश्रान्तापीड्यमानानराधिपैः ॥ पृथिवीसमनुप्राप्तानौरिवासन्नविप्लवा १८

कान् संधिविग्रहयानासनद्वयोभावसमाश्रयाख्यान् उपभुंजतेसेवते ॥ ८ ॥ ९ ॥ वेदानधीत्यमहर्षीन्दीक्षाभिर्नियमग्रहणैः चर्ययायज्ञक्रिययाच ब्रह्माहिरण्यगर्भाख्यंसर्वदेवतामयंतर्पयंति ॥ १० ॥ एषानृपाणाम् ॥ ११ ॥ परेअत्रेचब्रह्माणिदष्टार्थाजातप्रत्ययाः कृतयुगंपापलेशेनाप्यननुविद्वं कृत्स्नधर्मम् ॥ १२ ॥ यथार्थयावत्प्रयोजनम् १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ तर्पयत्सुवृष्ट्यादिनेतिशेषः १६ १७ नराधिपैःरूपैःस्वशरीरैःयुगांतोवाह्निस्तत्सदृशैः पीडयमानेत्यन्वयःआसन्नविप्लवाउपरिस्तविनाशा ॥ १८ ॥

शैलोच्चलितबंधनायथासमुद्रेलोहमयैर्लग्नैर्निर्मुद्रासतमिहतापिवायुनानचाल्यते तद्वत्पृथिवीपर्वतैर्जलमध्येधृतास्ति इदानीं शैलरूपाणि उच्चलितानि बंधनानियस्यास्तथाविधा भूत् अतएव जलस्य उत्पीडा उपगमनेन यापोडातया आकुला स्वेदं आर्द्रताम् ॥ १३ ॥ २० ॥ २१ ॥ निर्विवरानि हच्छासा ॥ २२ ॥ सेयं भूमिर्निरामयं कालं अग्रतः कृत्वा निश्चेष्टासती ममालयं प्राप्तेत्यन्वयः यत्र आमयोपि प्रजानां नास्ति कुतो मृत्युस्तं कालं निमित्तोक्त्य तत्कृतं बहुभारत्वं प्राप्य वहनासमर्थांश्चांतवाहसदृशी सतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ न

युगांतसदृशैरूपैः शैलोच्चलितबंधना ॥ जलोत्पीडाकुलास्वेदंधारयंतीं मुहुर्मुहुः १९ क्षत्रियाणां वपुर्भिश्च तेजसा च बलेन च ॥ नृणां च रात्रैर्विस्तीर्णैः श्राम्य तीव्रसुंधरा २० प्ररेपुरेनरपतिः कोटि संख्यैर्बलैर्वृतः ॥ राष्ट्रे रात्रैश्च बहवो ग्रामाः शतसहस्रशः २१ भूमिपानां सहस्रैश्च ते पांच बलिनां बलैः ॥ ग्रामायु ताद्यैरात्रैश्च भूमिर्निर्विवराकृता २२ सेयं निरामयं कृत्वानिश्चेष्टा कालमग्रतः ॥ प्राप्तममालयं विष्णोर्भवांश्चास्याः परागतिः २३ कर्मभूमिर्मनुष्याणां भूमि रेषा व्यथांगता ॥ यथानसीदित्कार्यं जगत्पेषा हि शाश्वती २४ अस्या हि पीडने दोषो महान्स्यान्मधुसूदन ॥ क्रियालोपश्च लोकानां पीडितं च जगद्भवेत् २५ श्राम्य ते व्यक्तमेवेयं पार्थिवौघप्रपीडिता ॥ सहजां याक्षमां त्यक्त्वा चलत्वमचला गता २६ तदस्याः श्रुतवंतः स्मृतञ्चापि भवता श्रुतम् ॥ भारावतरणार्थं हि मंत्रायामसहत्वया २७ सत्पथे हि स्थिताः सर्वे राजानो राक्षसद्वेजाः ॥ नराणां च त्रयो वर्णा ब्राह्मणाननुयायिनः २८ सर्वे सत्यं परं वाक्यं वर्णाधर्मपरास्तथा ॥ सर्वे वेदपरा विप्राः सर्वे विप्रपरा नराः २९ एवं जगति वत्तं ते मनुष्या धर्मकारणात् ॥ यथा धर्मवधो न स्यात्तथा मंत्रः प्रवर्त्यताम् ३० सतांगतिरियं नान्यधर्मश्चा स्यात्सुसाधनम् ॥ राज्ञां चैव वधः कार्यो धरण्या भारनिर्णये ३१ तदा गच्छ महाभाग सह वै मंत्रकारणात् ॥ ब्रजामो मेरुशिखरं पुरस्कृत्य वसुंधराम् ३२ (एतावदुक्त्वा राजेन्द्र ब्रह्मालोकपितामहः ॥ पृथिव्या सह विश्वात्मा विरराम महाद्युतिः) ३३ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि भारावतरणे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ बाढमियेव सह तैर्दुर्दिनां भोदनिःस्वनः ॥ प्रतस्थे दुर्दिनाकारः सदुर्दिन इवाचलः १ स मुक्तामणि विद्योतं स चंद्रां भोदवर्चसम् ॥ स जटामंडलं कृत्स्नं सीबभञ्छी धरोहरिः २

सोदेत् लोष्ठवद्बहुभारेण विशीर्येत जगती जगदाधारभूता ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ भारनिर्णये भारस्य परिहरणे निमित्ते ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति हरिवंशे टीकायां एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वर्ण्यते थद्विपंचांशे समाजे सुरसंसादि ॥ धरण्या भारखिन्नाया विज्ञप्तिः कुरुणे दया ॥ १ ॥ बाढं दुर्दिनहेतुः बाढुर्दिनो मेघस्तदाकारस्तद्वर्णः सदुर्दिनः गर्जन्मेघसाहितः कृत्स्नं उदरम् कृत्स्नं सर्वां वुक्लिषु इति मेदिनी जटामंडलसहितां विभ्रत्पाठांतरस्पष्टोर्थः ॥ १ ॥ २ ॥

रोमांचाः रोम्णामुच्छ्रायाः तैः कृत्या उद्धताराजयोरेषा इव तद्वान्स्तनद्वयमुखपर्यंतं अंचितम् रश्मिद्वारा स्वतो वापसर्पणं यस्य सः स्तनद्वयमुखांचितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पद्मयोनिर्गता तु
गोनुगामी यस्य तम् ॥ ५ ॥ रत्नपर्वतं मेरुम् कामरूपिणीं यथा संकल्पितं तथारूपधारिणोम् ॥ ६ ॥ वज्रसंधानतोरणां रत्नखचितवहिर्द्वाराम् ॥ ७ ॥ मनोनिर्माणचित्राढ्याम् स्वसंकल्पो
त्यविचित्ररचनावतीम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ कुथामु कुथः स्त्रीपुंसयोर्वर्णकंवले पुंसि वा हि षोति विश्वः ॥ ११ ॥ माशब्दं कुहतेति वदन्निशेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

सचास्योरसिविस्तीर्णे रोमांचोद्धतराजिमान् ॥ श्रोवत्सोराजते श्रीमांस्तनद्वयमुखांचितः ३ पतिवसानो वसने लोकानां गुरुरव्ययः ॥ हरिः सो भवदालक्ष्यः
ससंध्याभ्रइवाचलः ४ तंत्रजंतं सुपर्णेन पद्मयोनिगतानुगम् ॥ अनुजग्मुः सुराः सर्वे तद्रतासक्तचक्षुषः ५ नातिदीर्घेण कालेन संप्राप्तारत्नपर्वतम् ॥
ददृशुर्देवतास्तत्र तां सभां कामरूपिणीम् ६ मेरोः शिखरविन्यस्तां संयुक्तां मूर्ध्ववर्चसा ॥ कांचनस्तंभरचितां वज्रसंधानतोरणाम् ७ मनोनिर्माणचित्राढ्यां वि
मानशतमालिनीम् ॥ रत्नजालांतरवतीं कामगां रत्नभूषिताम् ८ कृत्स्नरत्नसमाकीर्णां सर्वर्तुकुसुमोत्कटाम् ॥ देवमायाधरां दिव्यां विहितां विश्वकर्मणा ९
तां हृष्टमनसः सर्वे यथास्थानं यथाविधि ॥ यथानिर्देशं त्रिदशा विविशुस्ते सभां शुभाम् १० ते निषेदुर्ध्वोक्तेषु विमानेष्वसनेषु च ॥ अद्रासनेषु पीठेषु कुथास्वास्त
रणेषु च ११ ततः प्रभंजनो वायुर्ब्रह्मणा साधुचोदितः ॥ माशब्दमिति सर्वत्र प्रचक्रामाथ तां सभाम् १२ निःशब्दस्तिमिते तस्मिन् समाजे त्रिदिवौकसाम् ॥
बभाषे धरणी वाक्यं खेदात् करुणभाषिणी १३ ॥ धरण्युवाच ॥ त्वया धार्या त्वहं देव त्वया वै धार्यते जगत् ॥ त्वंधारयसि भूतानि भुवनानि बिम्बिषि च १४ यत्त्वं
या धार्यते किंचित् तेजसा च बलेन च ॥ ततस्तव प्रसादेन मया यत्नाच्च धार्यते १५ त्वया धृतं धारयामि नाधृतं धारयाम्यहम् ॥ न हितद्विद्यते भूतं यत्त्वं यानानु
धार्यते १६ त्वमेव कुरुष्वे देव नारायण युगे युगे ॥ मम भारावतरणं जगतो हितकाम्यया १७ तवैव तेजसा क्रांतां रसातलतलंगताम् ॥ त्रायस्व मां सुरश्रेष्ठ त्वमे
व शरणंगताम् १८ दानैः पीड्यमानां हं राक्षसैश्च दुरात्मभिः ॥ त्वमेव शरणं नित्यमुपयास्ये सनातनम् १९ तावन्मे स्तिभयं भूयो यावन्न त्वांकुक्षिणम् ॥
शरणं यामि मनसा शतशो ह्युपलक्ष्ये २० अहमादौ पुराणस्य संक्षिप्ता पद्मयोनिना ॥ मां च वध्वा कृतौ पूर्वे मृन्मयौ द्वौ महासुरौ २१ कर्णलोतोद्भवौ तौ हि विष्णो
रस्य महात्मनः ॥ महार्णवे प्रस्वपतः काष्ठकुड्यसमौ स्थितौ २२

तेजसा दुष्टगजादिरूपेण ॥ १८ ॥ उपयस्ये उपायामि ॥ १९ ॥ ककुब्धिनं धुरंधरं उपलक्ष्ये जानामि ॥ २० ॥ पुराणस्य पणस्य कार्पापणादिव्यवहारप्रवृत्तेः प्रागित्यर्थः संक्षि
प्ता सम्यक् दृष्टा असुरौ मधुकैटभौ कृताविति पाठे पिहतावित्येवार्थः ॥ २१ ॥ तथोक्त्यतिमाह कर्णेति स्त्रोतोद्भवौ त्ववतीति स्त्रोतः मलम् तदुद्भवौ संधिरार्षः विष्णुकर्ममलोद्भूता
वित्यन्यत्र दृष्टम् काष्ठकुड्यसमौ अचेतनौ ॥ २२ ॥

वायुः प्राणरूपी ॥ २३ ॥ पर्यमृशत् पस्पर्श ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नारायणः पितामहो योस्तौ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वर्षाणां संख्याय
स्मिन् युद्धे सहस्रैः संख्यादितित्वं वर्षसंख्यासहस्रशः ॥ ३३ ॥ अथ अनंतरम् अतः युद्धचतोस्तयोर्नारायणस्य च श्रमाभावात् युद्धाय निर्विण्णाविति भावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वि

तौ विवेश स्वयं वायुर्ब्रह्मणा साधु चोदितः ॥ दिवं प्रच्छादयंतौ तु ववृधाते महासुरौ ॥ २३ ॥ वायुः प्राणौ तु तौ गृह्य ब्रह्मा पर्यमृशच्छनैः ॥ एकं मृदुतरं मेने कठिनं वेद
चापरम् ॥ २४ ॥ नामनी तु तयोश्चक्रे सविभुः सलिलोद्भवः ॥ मृदुस्त्वयं मधुर्नाम कठिनः कैटभोऽभवत् ॥ २५ ॥ तौ दैत्यौ कृतनामानौ चेरे तुर्वलदर्पितौ ॥ सर्वमेकार्ण
वं लोकां योद्धु कामौ सुदुर्जयौ ॥ २६ ॥ तावागतौ समालोक्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ एकार्णवां बुनिचयेत् त्रैवांतरधीयत ॥ २७ ॥ सपद्मे पद्मनाभस्य नाभिमध्यात्समु
त्थिते ॥ रोचयामास वसतिं गुह्यां ब्रह्मा चतुर्मुखः ॥ २८ ॥ तावुभौ जलगर्भस्थौ नारायणपितामहौ ॥ बहून्वर्षगणानप्सु शयानौ नचकंपतुः ॥ २९ ॥ अथ दीर्घस्य का
लस्य तावुभौ मधुकैटभौ ॥ आजग्मतुस्तमुद्देशं यत्र ब्रह्मा व्यवस्थितः ॥ ३० ॥ दृष्ट्वा तावसुरौ घोरौ महाकायौ दुरासदौ ॥ ब्रह्मणा ताडितो विष्णुः पद्मनालेन वैत
दा ॥ उत्पपाताथ शयनात्पद्मनाभो महाद्युतिः ॥ ३१ ॥ तद्युद्धं अवहोरंतयोस्तस्य च वैतदा ॥ एकार्णवे तदालोकैत्रै लोके जलतांगते ॥ ३२ ॥ तदा भूतुमुलं युद्धं वर्षसं
ख्यासहस्रशः ॥ नच तावसुरौ युद्धे तदाश्रममवापतुः ॥ ३३ ॥ अथातो दीर्घकालस्य तौ दैत्यौ युद्धदुर्मदौ ॥ ऊचतुः प्रीतमनसौ देवं नारायणं हरिम् ॥ ३४ ॥ प्रीतौ स्व
स्तव युद्धेन श्लाघ्यस्त्वं मृत्युरावयो ॥ आवां जहिन यत्रोर्वी सलिलेन परिहृता ॥ ३५ ॥ हतौ च तव पुत्रत्वं प्राप्नुयावः सुरोत्तम ॥ यो ह्यावां युधि निर्जेता तस्यावां विहि
तौ सुतौ ॥ ३६ ॥ स तु गृह्य मृधे दोभ्यां दैत्यौ तावभ्यपीडयत् ॥ जग्मतुर्निधनं चापितावुभौ मधुकैटभौ ॥ ३७ ॥ तौ हतौ चाहृतौ तोये वपुर्भ्यामेकतांगतौ ॥ मेदोमुमुच
तुर्दैत्यौ मथ्यमानौ जलोर्मिभिः ॥ ३८ ॥ मेदसा तज्जलं व्याप्तं ताभ्यामंतर्दधे नवः ॥ नारायणश्च भगवान्सृजत्सपुनः प्रजाः ॥ ३९ ॥ दैत्ययोर्मेदसाच्छत्रामेदिनी तिततः
स्मृता ॥ प्रभावात्पद्मनाभस्य शाश्वती जगती कृता ॥ ४० ॥ वाराहेण पुराभूत्वा मार्कण्डेयस्य पश्यतः ॥ विषाणेनाहमेकेन तोयमध्यात्समुद्धृता ॥ ४१ ॥ कृता हं क्रमता
भूयस्तदा युष्माकमग्रतः ॥ बलेः सकाशाद्दैत्यस्य विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ४२ ॥ सांप्रतं स्विद्यमानाहमेन मेव गदाधरम् ॥ अनायाजगतो नाथं शरण्यं शरणं गता ॥
४३ ॥ अग्निः सुवर्णस्य गुरुर्वांसूयो गुरुः स्मृतः ॥ नक्षत्राणां गुरुः सोमो मम नारायणो गुरुः ॥ ४४ ॥ यदहं धारयाम्येकाजगत्स्थावरजंगमम् ॥ मया धृतं धारयते सर्व
मेतद्गदाधरः ॥ ४५ ॥ जामदग्न्येन रामेण भारावतरणे प्सया ॥ रोषा त्रिः सप्तकृत्वो हं क्षत्रियैर्विप्रयोजिता ॥ ४६ ॥

हितौ सुतौ ब्रह्मणेति शेषः ॥ ३६ ॥ स तु गृह्येति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कुत्र प्रजा असृजदित्यपेक्षायामाह दैत्ययोरिति ॥ ४० ॥ विषाणेन दंष्ट्राग्रेण ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥ गुरुः कारणं गवारं श्मीनां ॥ ४४ ॥ एतत्सर्वमया सहितम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

समारोप्यरणस्तंभमितिशेषः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वीरस्यरणेहतस्यपत्नीतस्याःव्रतंसद्योहतभर्तृकायारूपंइतियावत् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ धारयितुंलोकंआत्मानंवेतिशेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मनवेश्चाद्धदेवाय ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ क्षयेहेतुमितिसंबंधः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अवरोसव्यःउत्तारणोयः ॥ ६० ॥ इतिहरिवंशेह०टोका

सास्मिवेद्यांसमारोप्यतर्पितानृपशोणितैः ॥ आर्गवेणपितुःश्राद्धेकश्यपायनिवेदिता ४७ मांसमेदोस्थिदुर्गंधादिग्धाक्षत्रियशोणितैः ॥ रजस्वलेवयुवतिः
कश्यपंसमुपस्थिता ४८ समांब्रह्मर्षिरप्याहकिमुर्वित्वमवाद्मुखी ॥ वीरपत्नीव्रतमिदंधारयंतीविषीदसि ४९ साहंविज्ञापितवतीकश्यपंलोकभावनम् ॥
पतयोमेहताब्रह्मन्आर्गवेणमहात्मना ५० साहंविहीनाविक्रांतैःक्षत्रियैःशस्त्रवृत्तिभिः ॥ विधवाशून्यनगरानधारयितुमुत्सहे ५१ तन्मह्यंदीयतांअर्ताभग
वंस्त्वत्समो नृपः ॥ रक्षेत्सग्रामनगरांयोमांसागरमालिनीम् ५२ सश्रुत्वाभगवान्वाक्यंवाढमित्यब्रवीत्प्रभुः ॥ ततोमांमानवेद्रायमनवेसप्रदत्तवान् ५३
सामनुप्रभवंदिव्यंप्राप्येक्ष्वाकुकुलंनृपम् ॥ विपुलेनास्मिकालेनपार्थिवात्पार्थिवंगता ५४ एवंदत्तास्मिमनवेमानवेद्रायधीमते ॥ भुक्काराजसहस्रैश्चमहर्षि
कुलसंमितैः ५५ बहवःक्षत्रियाःशूरामांजित्वादिवमाश्रिताः ॥ तेचकालवशंप्राप्यमय्येवप्रलयंगताः ५६ मत्कृतेविग्रहालोकेवृत्तावर्तंतएवच ॥ क्षत्रिया
णांबलवतांसंग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ५७ एतद्युष्मत्प्रवृत्तेनदैवेनपरिपाल्यते ॥ जगद्धितार्थंकुसुराज्ञांहेतुरणक्षये ५८ यद्यस्तिमयिकारुण्यंभारशैथिल्यकार
णात् ॥ एकश्चक्रधरःश्रीमानभयंमेप्रयच्छतु ५९ यमहंभारसंतप्तासंप्राप्ताशरणार्थिनी ॥ आरोयद्यवरोसव्योविष्णुरेषब्रवीतुमाम् ६० ॥ इतिश्रीमहाभा
स्तेखिलेपुहरिवंशपर्वणिद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ते श्रुत्वापृथिवीवाक्यंसर्वएवदिवौकसः ॥ तदर्थ
कृत्यंसंचित्यापितामहमथानुवन् १ भगवन्हियतामस्याधरण्याभारसंततिः ॥ शरीरकर्तालोकानांत्वंहिलोकस्यचेधरः २ यत्कर्तव्यंमहेंद्रेणयमेनवरुणेनच ॥
यद्वाकार्यंधनेशेनस्वयंनारायणेनवा ३ यद्वाचंद्रमसाकार्यंभास्करेणानिलेनवा ॥ आदित्यैर्वसुभिर्वापिरुद्रैर्वालोकभावनैः ४ अश्विभ्यांदेववैद्याभ्यांसाध्वै
र्वात्रिदशालयैः ॥ बृहस्पत्युशनोभ्यांवाकालेनकलिनापिवा ५ महेश्वरेणवाब्रह्मन्विशाखेनगुहेनवा ॥ यक्षराक्षसगंधर्वैश्चारणैर्वामहोरगैः ६ पतंगैःपर्व
तैश्चापिसागरैर्वामहोर्मिभिः ॥ गंगामुखाभिर्दिव्याभिःसरिद्धिर्वासुरेश्वर ७ क्षिप्रमाज्ञापयविभोःकथमंशःप्रयुज्यताम् ॥ यदितेपार्थिवंकार्यंकार्यंपार्थिववि
ग्रहे ८ कथमंशावतरणंकुर्मःसर्वेपितामह ॥ अंतरिक्षगतायेचपृथिव्यांपार्थिवाश्चये ९

याद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ त्रिपंचाशत्तमेध्यायेकृतमंशावतारणम् ॥ देवोक्तैर्विष्णुनादिष्टैर्व्यायोग्यतउच्यते ॥ १ ॥ ते श्रुत्वा तदर्थंरूपं पृथि
व्याःप्रयोजनस्यसाधकंकार्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पार्थिवंपृथिवीहितं कार्यंप्रयोजनं कार्यंअवश्यकर्तव्यं ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अवरोहत अवतारंकुस्त भावयंतःपालयंतः ॥ १३ ॥ पार्थिवेपृथिवीस्थेवंशेपृथिव्यांयत्तमयाकृतंतच्छ्रुयतां कीदृशेनइमंसंभ्रमं भूमेर्भयंविजानतेतिसं
बंधः ॥ १४ ॥ तनूजेनपुत्रेणसहकथाभिःकथाप्रसंगनिमित्तम् आसेउपविष्टोऽभूवमित्तिद्वयोरन्वयः ॥ १५ ॥ इतिवृत्तैरेतिहासैःगुणैर्गुणवाद्भिः ॥ १६ ॥ समुद्रःमूर्तिमान् ॥ १७ ॥

सदस्यानांचविप्राणांपार्थिवानांकुलेषुच ॥ अयोनिजाश्चैवतनूःसृजामोजगतीतले १० सुराणामेककार्याणांश्रुत्वैतन्निश्चितमतम् ॥ देवैःपरिवृतःप्राहवा
क्यंलोकपितामहः ११ रोचतेमेसुरश्रेष्ठायुष्माकमपिनिश्चयः ॥ सृजध्वंस्वशरीरांशांस्तेजसात्मसमान्भुवि १२ सर्वएवसुरश्रेष्ठास्तेजोभिरवरोहत ॥ आ
वयंतोभुवंदेवीलब्ध्वात्रिभुवनश्रियम् १३ पार्थिवेभारतेवंशेपूर्वमेवविजानता ॥ पृथिव्यांसंभ्रममिमंश्रूयतांयन्मयाकृतम् १४ समुद्रेहंपुरापूर्वेवेलामासा
द्यपश्चिमाम् ॥ आसेसाद्धैतनूजेनकश्यपेनमहात्मना १५ कथाभिःपूर्ववृत्ताभिर्लोकवेदानुगामिभिः ॥ इतिवृत्तैश्चबहुभिःपुराणप्रभवैर्गुणैः १६ कुर्वतस्तु
कथास्तास्तास्समुद्रःसहगंगया ॥ समीपमाजगामाशुयुक्तस्तोयदमारुतैः १७ सवीचिविषमांकुर्वन्गतिंवेगतंरंगिणीम् ॥ यादोगणविचित्रेणसंच्छन्न
स्तोयवाससा १८ शंखमुक्तामलतनुःप्रवालद्रुमभूषणः ॥ युक्तश्चंद्रमसापूर्णसाभ्रगंभीरनिःस्वनः १९ समांपरिभवन्नेवस्वांवेलांसमतिक्रमन् ॥ ह्रिदयामा
सचपलैर्लाविणैरंबुविस्त्रवैः २० तंचदेशंव्यवसितःसमुद्रोद्धिर्विमर्दितुम् ॥ उक्तःसंरब्धयावाचाशांतोसीतिमयातदा २१ शांतोसीत्युक्तमात्रस्तुतनुत्वंसाग
रोगतः ॥ संहतोर्मितरंगौघःस्थितोराजश्रियाज्वलन् २२ भूयश्चैवमयाशप्तःसमुद्रःसहगंगया ॥ सकारणामंतिंकृत्वायुष्माकंहितकाम्यया २३ यस्मात्त्वं
राजतुल्येनवपुषासमुपस्थितः ॥ गच्छार्णवमहीपालोराजैवत्वंभविष्यसि २४ तत्रापिसहजांलीलांधारयन्स्वेनतेजसा ॥ भविष्यसि नृणांभर्ताभारता
नांकुलोद्बहः २५ शांतोसीतिमयोक्तस्त्वंयच्चासितनुतांगतः ॥ सुतनुर्यशसालोकेशंतनुस्त्वंभविष्यसि २६ इयमप्यायतापांगीगंगासर्वांगशोभना ॥ रूपि
णीचसरिच्छ्रेष्ठातत्रत्वामुपयास्यति २७ एवमुक्तस्तुमांक्षुब्धःसोभिवीक्ष्यार्णवोऽब्रवीत् ॥ मांप्रभोदेवदेवानांकिमर्थंशप्तवानसि २८ अहंतवविधेयात्मात्व
त्कृतस्त्वत्परायणः ॥ अशपोऽसदृशैर्वाक्यैरात्मजमांकिमात्मना २९ भगवंस्त्वत्प्रसादेनवेगात्पर्वणिवाद्धैतः ॥ यद्यहंचलितोब्रह्मन्कोत्रदोषोममात्मनः ३०
क्षिप्ताभिःपवनैरद्भिःस्पृष्टोयद्यसिपर्वणि ॥ अत्रमोर्किनुभगवन्विद्यतेशापकारणम् ३१

स्थावररूपेण विषमांगतिंकुर्वन् तोयवाससातोयवत्त्वेनवाससायादोगणाकारंविशिष्टंचित्तंयस्मिन्तेन ॥ १८ ॥ चंद्रमसास्थावरस्वरूपस्याविषमगतिनिमित्तेन ॥ १९ ॥ २०
शांतोसीत्यशांतेपिविरुद्धलक्षणयाउपहासः ॥ २१ ॥ २२ ॥ सकारणांभारावतारणनिमित्तवतीम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवदेवानांरुद्रादीनाम् २८
विधेयात्माआज्ञाकारी अशपः शांपदत्तवानसि ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रमाणं शरणागतोपेक्षायां दोषप्रतिपादकं वेदं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तेजसात्यक्त्वेतिसंबंधः योगबलेन विभज्येत्यर्थः आधत्स्वगर्भेऽंशोपेक्षः
॥ ३८ ॥ तत्र वंशे ॥ ३९ ॥ ४० ॥ संक्रेदं संक्रेदनापराधप्राप्तिमानुषयो निजं दुःखाविस्मरिष्यसि तत्रत्यसुखास्वादानेन ॥ ४१ ॥ प्रजापत्येन वैवाहिकेन ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

उद्धूतैश्च महावातैः प्रवृद्धैश्च बलाहकैः ॥ पर्वणाचेंदुयुक्तेन त्रिभिः क्षुब्धोऽस्मि कारणैः ३२ एवं यद्यपराद्धो हंकारणैस्त्वत्प्रकल्पितैः ॥ क्षुंतुमर्हसि मे ब्रह्मनशापो
यं विनिवर्त्यताम् ३३ एवमयि निरालंबेशपाच्छिथिलतांगते ॥ कारुण्यं कुरु देवेश प्रमाणं यद्यवेक्ष्यसे ३४ अस्यास्तु देवगंगाया गांगतायास्तदाज्ञया ॥
मम दोषाददोषायाः प्रसादं कर्तुमर्हसि ३५ तमहं लक्षणया वाचामहार्णवमथानुवम् ॥ अकारणज्ञं देवानां त्रस्तं शापानलेन तम् ३६ शांतिं व्रजनभे
तव्यं प्रसन्नोऽस्मि महोदधे ॥ शापोऽस्मिन्सरितां नाथ भविष्यं शृणु कारणम् ३७ त्वंगच्छ भारते वंशे स्वं देहं स्वेन तेजसा ॥ आधत्स्व सरितां नाथ त्वत्त्वे मां साग
रीं तनुम् ३८ महोदधे महीपालस्तत्र राजश्रिया वृतः ॥ पालयंश्चतुरो वर्णान् रंस्यसे सलिलेश्वर ३९ इयं च ते सरिच्छ्रेष्ठा विभती रूपमुत्तमम् ॥ तत्कालं रम
णीयां गीगंगापरिचरिष्यति ४० अनया सह जाह्नव्यामोदमानो ममाज्ञया ॥ इमं सलिलं संक्रेदं विस्मरिष्यसि सागर ४१ त्वरता चैव कर्तव्यं त्वये दं मम शास
नम् ॥ प्राजापत्येन विधिना गंगया सह सागर ४२ वसवः प्रच्युताः स्वर्गात् प्रविष्टाश्च रसातलम् ॥ तेषामुत्पादनार्थाय त्वं मया विनियोजितः ४३ अष्टौ तान्
जाह्नवीगर्भानपत्यार्थं दधात्वियम् ॥ विभावसोस्तु ल्यगुणान् सुराणां प्रीतिवर्द्धनान् ४४ उत्पाद्य त्वं वसून् शीघ्रं कृत्वा कुरु कुलं महत् ॥ प्रवेष्टासितनुं त्यक्त्वा
पुनः सागरसागरीम् ४५ एवमेतन्मया पूर्वं हि तार्थवः सुरोत्तमाः ॥ भविष्यं पश्यताभारं पृथिव्याः पार्थिवात्मकम् ४६ तदेष्टं शंतनोर्वंशः पृथिव्यां रोपितो म
या ॥ वसवो ये च गंगायामुत्पन्नास्त्रिदिवौकसः ४७ अद्यापि भुवि गांगेयस्तत्रैव वसुरष्टमः ॥ सप्तमे वसवः प्राप्ताः स एकः परिलंबते ४८ द्वितीयायां स सृष्टा
यां द्वितीया शंतनोस्तनुः ॥ विचित्रवीर्योऽद्युतिमानासीद्राजा प्रतापवान् ४९ वैचित्र्यवीर्यो द्वावेव पार्थिवौ भुवि सांप्रतम् ॥ धृतराष्ट्रश्चापंडुश्च विख्यातौ पुरु
षर्षभौ ५० तत्र पांडोः श्रिया जुष्टे द्वेभार्ये संवभूवतुः ॥ शुभे कुंती च माद्री च देवयोपोपमेतुते ५१ धृतराष्ट्रस्य राज्ञस्तु भार्यैका तुल्यचारिणी ॥ गांधारी भुवि वि
ख्याता भर्तुर्नित्यं व्रते स्थिता ५२ तत्र वंशा विभज्यंतां विपक्षाः पक्ष एव च ॥ पुत्राणां हितयो राज्ञोर्भविता विग्रहो महान् ५३ तेषां विमर्दे दायाद्ये नृपाणां
भविता क्षयः ॥ युगांतप्रतिमं चैव भविष्यति महद्भयम् ५४

विभावसोरग्रेः तुल्यगुणान् तद्वल्लोकप्रीतिकरान् ॥ ४४ ॥ तनुं मनुष्यशरीरम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ परिलंबते भुवं श्रयते ॥ ४८ ॥ सृष्टायां संगतायां भार्यायां सत्यवती सं
ज्ञायाम् द्वितीया भीष्मापेक्षया दनुः पुत्रः चित्रांगदस्य पूर्वमेव मृतत्वा दगणना ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ५३ ॥ ५४ ॥

विविक्तानिविजनानि पुरादीनितेषामोद्योयस्यांसाविविक्तपुराप्रौघाशैथिल्यनिर्वलत्वम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ शंकरस्यांशः अश्वत्थामा ॥ ५७ ॥ अंतकप्रतिमेकल्पांततुल्ये ॥ ५८ ॥
महेश्वरांशेविष्णवंशेश्रीकृष्णोपसृतेवैकुण्ठगतेसति माहेश्वरंरौद्रयुगांशिष्यंकलिः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ महेश्वरंरुद्रंकुमारंस्कंदम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ धर्मस्येतिधर्मपक्षीयाणांग्रहणं कालिरि

सबलेपुनरेद्रेपुशांतयस्त्वितरेतरम् ॥ विविक्तपुराप्रौघाक्षितिःशैथिल्यमेष्यति ५५ द्वापरस्ययुगस्यांतेमयादृष्टंपुरातनम् ॥ क्षयंयास्यंतिशस्त्रेणमानवैः
सहपार्थिवाः ५६ तत्रावशिष्टान्मनुजान्सुप्तान्निशिविचेतसः ॥ धक्ष्यतेशंकरस्यांशःपावकेनास्त्रतेजसा ५७ अंतकप्रतिमेतस्मिन्निवृत्तेकूरकर्मणि ॥ समाप्त
मिदमाख्यास्येत्तृतीयंद्वापरंयुगम् ५८ महेश्वरांशेपसृतेततोमाहेश्वरंयुगम् ॥ शिष्यंप्रवर्त्ततेपश्चाद्युगंदारुणदर्शनम् ५९ अधर्मप्रायपुरुषंस्वल्पधर्मप्रतिग्रह
म् ॥ उत्सन्नसत्यसंयोगंवाद्द्वितानृतसंचयम् ६० महेश्वरंकुमारंचद्रौचदेवौसमाश्रिताः ॥ भविष्यंतिनराःसर्वलोकेनस्थविरायुषः ६१ तदेषनिर्णयःश्रेष्ठःपृ
थिव्यांपार्थिवांतकः ॥ अंशावतरणंसर्वेसुराःकुरुतमाचिरम् ६२ धर्मस्यांशस्तुकुंत्यांवैमाद्र्यांचविनियुज्यताम् ॥ विग्रहस्यकलिभूलंगांधार्यांविनियुज्य
ताम् ६३ एतौपक्षौभविष्यंतिराजानःकालचोदिताः ॥ जातरागाःपृथिव्यर्थेसर्वेसंग्रामलालसाः ६४ गच्छत्वियंवसुमतीस्वांयोर्निलोकधारिणी ॥ मृष्टेयं
नैष्ठिकोराज्ञामुपायोलोकविश्रुतः ६५ श्रुत्वापितामहवचःसाजगामयथागतम् ॥ पृथिवीसहकालेनवधायपृथिवीक्षिताम् ६६ देवानचोदयद्ब्रह्मानिग्रहा
र्थंसुरदिषाम् ॥ नरंचैवपुराणर्षिपेशंचधरणीधरम् ६७ सनत्कुमारंसाध्यांश्चसुरांश्चाग्निपुरोगमान् ॥ वरुणंचयमंचैवसूर्यांचंद्रमसौतदा ६८ गंधर्वाप्सरस
श्चैवरुद्रादित्यास्तथाश्विनौ ॥ ततोशानवर्निदेवाःसर्वेएवावतारयन् ६९ यथातेकथितंपूर्वमंशावतरणंमया ॥ अयोनिजायोनिजाश्चेदेवाःपृथिवीतले ॥
७० दैत्यदानवहंतारःसंभूताःपुरुषेश्वराः ॥ क्षीरिकावृक्षसंकाशावज्रसंहननास्तथा ७१ नागायुतबलाःकेचित्केचिदोषबलान्विताः ॥ गदापरिवशक्ती
नांसंघाःपरिघबाहवः ७२ गिरिशृंगप्रहर्तारःसर्वेपरिघयोधिनः ॥ वृष्णिवंशसमुत्पन्नाःशतशोथसहस्रशः ७३ कुरुवंशेचतेदेवाःपंचालेषुचपार्थिवाः ॥ या
ज्ञिकानांसमृद्धानांब्राह्मणानांचयोनिषु ७४ सर्वास्रज्जामहेश्वासवेदव्रतपरायणाः ॥ सर्वर्द्धिगुणसंपन्नायज्वानःपुण्यकर्मिणः ७५ आचालयेयुर्येशैलान्कुरु
द्वाभिर्धुर्महीतलम् ॥ उत्पतेयुरथाकाशंक्षोभयेयुर्महोदधिम् ७६ एवमादिश्यतान्ब्रह्माभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ नारायणेसमावेश्यलोकान्शांतिमुपागमत् ७७

तितत्पराणांरक्षसां ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ योनिःस्थानंनिष्ठाभरणंतदर्थःनैष्ठिकः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ पूर्वआदिपर्वणि ॥ ७० ॥ क्षीरिकावृक्षः राज्ञीवृक्षः तद्वत्पु
ष्टाः वज्रसंहननाःदृढांगाः ॥ ७१ ॥ ओषवलाः महाप्रवाहवलाः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नारायणेइतिभगवन्लोकान्पाहीत्युक्त्वेत्यर्थः ॥ ७७ ॥

हितेश्वरः हितेसमर्थः ७८ ७९ ॥ इति हरिवंशे टोकायां त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ चतुःपंचाशकेऽध्यायेऽवतारायास्यभूतले ॥ श्रोविष्णुं प्रति देवर्षेर्वक्ष्यमद्भुतमुच्यते ॥ १ ॥
यथानयं यथान्यायम् अंशावतरणे वृत्ते सति नारदः प्रत्यदृश्यते तिष्ठत्येनान्वयः ॥ १ ॥ धर्मस्य भागे युधिष्ठिरेशकस्यार्जुने पवनस्य भोमसेने अश्विनोर्नकुलसहदेवरूपे भागे भास्करस्य
कर्णे ॥ २ ॥ देवपुरोधसो बृहस्पतेर्द्वीगे वसूनामष्टमे भागे ॥ ३ ॥ मृत्योर्यमस्य विदुरे कलेर्दुर्योधने सोमस्याभिमन्यौ शुक्रस्य भूरिश्रवासे वरुणस्य श्रुतायुधे पणशितनये
॥ ४ ॥ शंकरस्याश्वत्थाम्नि मित्रस्य कणिके धनदस्य धृतराष्ट्रे गंधर्वो दोनादेवको ग्रसेन दुःशासनादिषु ५ अंशे देवतापक्षे इत्यर्थः तिष्ठन् स्थितिमान् ॥ ६ ॥ सव्यापवृत्तं अप्रदक्षिण

भूयः शृणु यथा विष्णुरवतीर्णो महीतले ॥ प्रजानां वै हितार्थाय प्रभुः प्राणिहितेश्वरः ७८ यथा तिवंशजस्याथ वसुदेवस्य धीमतः ॥ कुले पूज्येयशस्कर्माज्ज्ञेना
रायणः प्रभुः ७९ ॥ इति श्रीमदंखिं हरिवंशपर्वणि त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतकार्ये गते काले जगत्पञ्चयथानयम् ॥
अंशावतरणे वृत्ते सुराणां भारते कुले १ भागे वतीर्णे धर्मस्य शक्रस्य पवनस्य च ॥ अश्विनोर्दवभिषजोर्भागे वै भास्करस्य च २ पूर्वमेवावनिगते भागे देवपु
रोधसः ॥ वसूनामष्टमे भागे प्रागे वधरणी गते ३ मृत्योर्भागे क्षितिगते कलेर्भागे तथैव च ॥ भागे शुक्रस्य सोमस्य वरुणस्य च गांगते ४ शंकरस्य गते भागे मित्रस्य
धनदस्य च ॥ गंधर्वैरगयक्षाणां आगांशेषु गतेषु च ५ भागे ष्वेतेषु गगनादवतीर्णेषु मेदिनीम् ॥ तिष्ठन्नारायणस्यांशे नारदः समदृश्यत ६ ज्वालिताग्निप्रतीका
शो बालार्कसदृशक्षणः ॥ सव्यापवृत्तं विपुलं जटामंडलमुद्रहन् ॥ चंद्रांशुशुक्ले वसने वसानो रुक्मभूषितः ७ वीणां गृहीत्वा महतीं कक्षासकां सखीमिव ८ कृ
ष्णाजिनोत्तरासंगो हेमयज्ञो पवीतवान् ॥ दंडीकमंडलुवरः साक्षाच्छक्रइवापरः ९ भेत्ता जगति गुह्यानां विग्रहाणां ग्रहोपमः ॥ गाता चतुर्णां विद्वानामुद्राता प्र
थमं त्विजाम् ॥ महर्षिर्विग्रहस्य चिर्विद्वान् गांधर्वको विदुः १० वैरिकेलिकिलो विप्रो ब्राह्मः कलिरिवापरः ॥ देवगंधर्वलोकानामादिव कामहामुनिः ११
सनारदो ब्रह्मर्षिर्ब्रह्मलोकचरो व्ययः ॥ स्थितो देवसमांमध्ये संख्यो विष्णुमब्रवीत् १२ अंशावतरणं विष्णोर्धदिदं त्रिदशैः कृतम् ॥ क्षयार्थं पृथिवीं द्राणां सर्व
मेतदकारणम् १३ यदेतत्पार्थिवं क्षत्रं स्थितं त्वयि यदीश्वर ॥ नृनारायणयुक्तो यं कार्यार्थः प्रतिभाति मे १४ न युक्तं जानता देवत्वया तत्त्वार्थदर्शिना ॥ देव
देव पृथिव्यर्थं प्रयोजुं कार्यमीदृशम् १५

वेष्टितम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ग्रहोपमः सूर्यादिसमः धूमकेत्वादिसम उत्पातहेतुत्वादिति वा ॥ १० ॥ वैरिणां केल्या संग्रामेण किलः क्रीडा यस्य स वैरिकेलिकिलः किल शौक्ये
क्रीडायां चेति शतुरिति प्रांचः लीलाकेलिकिलेति तु विश्वः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अकारणं कारणेन त्वया होतृत्वा न्निष्फलम् ॥ १३ ॥ यत्प्रयतः यत्क्षत्रं युद्धं तत्त्वयि स्थितं त्वदधीनं अतः
कार्यार्थः प्रयोजनसिद्धिः नृनारायणाभ्यां युक् एव मे प्रतिभाति ताभ्यां विनानेत्यर्थः ॥ १४ ॥ ईदृशं नृनारायणहानम् ॥ १५ ॥

अत्रहेतुमाह त्वंहीति त्वांतर्यामिणंविनासर्वेप्येतेनैरर्थकाइत्यर्थः ॥ १६ ॥ अनुयुंजसेननियोजयसि ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अयोध्यायां योद्धुमयोग्यायां ॥ २६ ॥ २७ ॥ विषयस्यत्वदेशस्यआसन्नभूतःसन्निहितोस्मिरपुश्च हप्रसिद्धं तवास्मिसामंतं समीपदेशे स्थितं रिपुं सामंतं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सम्यगितिलोकतएव लौकिकं हिताहितं ज्ञातुं शक्यते न तत्र शास्त्रापेक्षास्तीति भावः ॥ ३१ ॥ जघन्यस्य अवरस्य द्यूतमृगयादौ आदरहीनस्येत्यर्थः ॥ ३२ ॥ मोहैर्मोहहेतुभिः अधृतिरधीरः ईश्वरोवा ॥ ३३ ॥

त्वं हि चक्षुष्मतां चक्षुःश्लाघ्यः प्रभवतां प्रभुः ॥ श्रेष्ठो योगवतां योगी गतिर्गतिमतामपि १६ देवभागान् गतान् दृष्ट्वा किं त्वं सर्वाश्रयो विभुः ॥ वसुंधरायाः सा ह्यार्थमंशं स्वनाऽनुयुंजसे १७ त्वया सनाथदेवांशास्त्वन्मयास्त्वत्परायणाः ॥ जगत्यां संचरिष्यंति कार्यात्कार्यतरंगताः १८ तदहं त्वरया विष्णोः प्राप्तः सुरसभामिमाम् ॥ तव संचोदनार्थं वै शृणु चाप्यत्र कारणम् १९ ये त्वयानिहता दैत्याः संग्रामे तारकामये ॥ तेषां शृणु गतिं विष्णोः ये गताः पृथिवीतलम् २० पुरी पृथिव्यां मुदिता मथुरानामतः श्रुता ॥ निविष्टाय मुनातीरे स्फीता जनपदा युता २१ मधुर्नाम महानासीद्दानवो युधि दुर्जयः ॥ त्रासनः सर्वभूतानां बलेन महता न्वितः २२ तस्य तत्र महच्चासीन् महापादपसंकुलम् ॥ घोरं मधुवनं नाम यत्रासीन् व्यवसत्पुरा २३ तस्य पुत्रो महानासील्लवणो नाम दानवः ॥ त्रासनः सर्वभूतानां महाबलपराक्रमः २४ स तत्र दानवः क्रीडन् वर्षपूगाननेकशः ॥ सदैव तगणाल्लोकानुद्रासयति दर्पितः २५ अयोध्यायामयोध्यायामेदाशरथौ स्थिते ॥ राज्यं शासति धर्मज्ञो राक्षसानां भयावहे २६ स दानवो बलश्लाघी घोरं वनमुपाश्रितः ॥ प्रेषयामास रामाय दूतं पुरुषवादिनम् २७ विषयासन्नभूतोऽस्मि तव राम रिपुश्च ह ॥ न च सामंतमिच्छंति राजानो बलदर्पितम् २८ राज्ञा राज्यव्रतस्येन प्रजानां हितकाम्यया ॥ जेतव्यारिपवः सर्वे स्फीता विषयमिच्छता २९ अभिषेकार्द्रकेशेन राज्ञा रंजनकाम्यया ॥ जेतव्यानीन्द्रियाण्यादौ तज्जये हि ध्रुवोजयः ३० सम्यग्वर्तितुं कामस्य विशेषेण महीपते ॥ नयानामुपदेशेन नास्ति लोकसमो गुरुः ३१ व्यसनेषु जघन्यस्य धर्ममध्यस्य धीमतः ॥ बलज्येष्ठस्य नृपतेर्नास्ति सामंतजंभयम् ३२ सहजैर्बाध्यते सर्वः प्रवृद्धैरिन्द्रियारिभिः ॥ अमित्राणां प्रियकैरैर्मोहैरधृतिरिश्वरः ३३ यत्त्वया स्त्रीकृते मोहात्स गणो रावणो हतः ॥ नैतदौपयिकं मन्ये महद्वैकर्म कुतिसितम् ३४ वनवासप्रवृत्तेन यत्त्वया व्रतशास्त्रिणा ॥ प्रहृतराक्षसानीकेनैष दृष्टः स तां विधिः ३५ सतामक्रोधजो धर्मः शुभानयति स द्रुतिम् ॥ यत्त्वयानिहता मोहाद्दूषिताश्चाश्रमौकसः ३६ स एष रावणो धन्यो यस्त्वया व्रतचारिणा ॥ स्त्रीनिमित्ते हतो युद्धे ग्राम्यान् धर्मान् वेक्षता ३७

औपयिकं युक्तिमत् महदपि न्यमेवेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ नित्यत्वमेवाह वनेति ॥ ३५ ॥ त्वया व्रतवतापियत् मोहात् निहताः रावणादयः तेन आश्रमौकसो व्रतिनो दूषिताः त्वदीयं व्रतोल्लंघनं दृष्ट्वा ज्येष्ठपुत्रो व्रतिनो व्रतलंघयिष्यंति अतो दुराचारप्रवर्त्तकोऽसीति भावः ॥ ३६ ॥ तदेवाह स इति ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ परिदेवना आक्रन्दनम् ॥ ४१ ॥ इतरेषु असत्सु ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सौमित्रिणा शत्रुघ्नेन सह ॥ ४५ ॥ निवेशं वसति स्थानं ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥ विररासविशिष्टं शब्दचकार ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सः शत्रुघ्नः स्वमत्सस्वर्णमुष्टिम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ निवेशं निवासस्थानं नगरमिति यावत् भवाय वृद्धये पुर्यान्गरस्यानिर्माणेयः
 यदिते निहतः संख्ये दुर्बुद्धि रजितेन्द्रियः ॥ युध्य स्वाद्यमया सार्धं मृधेयसि वीर्यवान् ३८ तस्य दूतस्य तच्छ्रुत्वा भाषितं तत्त्ववादिनः ॥ धैर्यादसंभ्रांतवपुः सस्मि
 तं राघवोऽब्रवीत् ३९ असदेतत्त्वया दूतभाषितं तस्य गौरवात् ॥ यन्मां क्षिपसि दोषेण वेदात्मानं च सुस्थिरम् ४० यद्यहं सत्पथे मूढो यदि वारावणो हतः ॥ य
 दिवामेह ताभार्या का तत्र परिदेवना ४१ नवाङ्मात्रेण दुष्यंति साधवः सत्पथे स्थिताः ॥ जागर्ति च यथा देवः सदा सत्स्वितरेषु च ४२ कृतदूतेन यत्कार्यं गच्छत्वं
 दूतमाचिरम् ॥ नात्मश्लाघिषु नीचेषु प्रहरंतीह मद्विधाः ४३ अयं ममानुजो भ्राता शत्रुघ्नः शत्रुतापनः ॥ तस्य दैत्यस्य दुर्बुद्धेर्मृधेप्रतिकरिष्यति ४४ एवमुक्तः
 स दूतस्तु ययौ सौमित्रिणा सह ॥ अनुज्ञातो न रेंद्रेण राघवेण महात्मना ४५ सशीघ्रयानः संप्राप्तस्तद्दानवेषु रमहत् ॥ चक्रे निवेशं सौमित्रिर्वनां तेषु द्वलालसः ॥
 ४६ ततो दूतस्य वचनात्स दैत्यः क्रोधमूर्च्छितः ॥ पृष्ठतस्तद्वनं कृत्वा युद्धायाभिमुखः स्थितः ४७ तद्युद्धमभवद्दोरं सौमित्रेर्दानवस्य च ॥ उभयोरेव बलिनोः
 शूरयो रणमूर्द्धनि ४८ तौ शरैः साधु विस्तरं न्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ न च तौ युद्धवैमुख्यं श्रमं वाप्युपजग्मतुः ४९ अथ सौमित्रिणा बाणैः पीडितो दानवो युधिः ॥
 ततः स शूलरहितः पर्यहीयत दानवः ५० स गृहीत्वां कुशं चैव देवैर्दत्त वरं रणे ॥ कर्षणं सर्वभूतानां लवणो विररासह ५१ शिरो धरायां जग्राह सोऽकुशेन च
 कर्षह ॥ प्रवेशयितुमारब्धो लवणो राघवानुजम् ५२ स रुक्मत्सरुमुद्यम्य शत्रुघ्नः खड्गमुत्तमम् ॥ शिरश्चिच्छेदस्वङ्गेन लवणस्य महामृधे ५३ सहत्वा दा
 नवं संख्ये सौमित्रिर्मित्रवत्सलः ॥ तद्वनंतस्य दैत्यस्य चिच्छेदास्त्रेण बुद्धिमान् ५४ छित्त्वा वनंतं तसौमित्रिर्निवेशं सोऽभ्यरोचयत् ॥ भवाय तस्य देशस्य पु
 र्याः परमधर्मवित् ५५ तस्मिन्मधुवनस्थाने मथुरा नाम सापुरी ॥ शत्रुघ्नेन पुरामृष्टा हत्वा तं दानव वरं ५६ सापुरी परमो दारा सादृष्टा कारतोरणा ॥ स्फीतारा
 प्रसमाकीर्णा समृद्ध बलवाहना ५७ उद्यानवनसंपन्ना सुसीमा सुप्रतिष्ठिता ॥ प्रांशुप्राकारवसना परिखाकुलमेखला ५८ चयाट्टालककेयूरा प्रासादवरकुं
 डला ॥ सुसंवृतद्वारवती च त्वरोद्गारहासिनी ५९ अरोगवरिपुरुषाहस्त्यश्वरथसंकुला ॥ अर्धचंद्रप्रतीका शायमुना तीरशोभिता ६० पुण्यापणवती दु
 र्गारत्नसंचयगर्विता ॥ क्षेत्राणि संस्थवंत्यस्याः काले देवश्च वर्षति ६१ नरनारी प्रमुदिता सापुरी स्मप्रकाशते ॥ निविष्टविषयश्चैव शूरसेनस्ततोऽभवत् ६२
 तस्यां पुण्या महावीर्यो राजा भोजकुलोद्बहः ॥ उग्रसेन इति ख्यातो महासेन पराक्रमः ६३
 परमो धर्मस्तद्वित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अट्टाः चतुष्काः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ निविष्टविषयो ध्यासितमथुरा प्रदेशः ॥ ६२ ॥ महासेन पराक्रमः कार्तिकेय तुल्यः ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अभिनिवेशेन प्रकृत्या ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ क्रव्यादः मांसादोराक्षस इव ॥ ६९ ॥ जघन्य इव अनुज इव जातः ॥ ७० ॥ निरवग्रहो निर्गलः ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ तव त्वत्तः विभ्यतीति द्व्यस्यां तादेशः छांदसः ॥ ८० ॥ नान्येन अनन्येन सर्वेषामंतरात्मनेत्यर्थः त्वया हतस्य दुर्वृत्तस्यापि त्वमेव गतिरिति भावः इतरस्य तु दिवश्च्युतस्य मेदिनी गतिस्तत्राप्यन्येन हतस्य व्युत्थितस्य दुर्वृत्तस्य स्वर्गातिरेव सर्वविरसाधारणापि दुर्लभा किमु तत्त्वत्प्राप्तिः यतस्त्वयि जाग्रतियमरूपे

तस्य पुत्रत्वमापन्नो योसौ विष्णोस्त्वया हतः ॥ कालनेमिर्महादैत्यः संग्रामे तारकामये ६४ कंसो नाम विशालाक्षो भोजवंशविवर्द्धनः ॥ राजा पृथिव्यां विख्यातः सिंहविस्पष्टविक्रमः ६५ राज्ञां भयं करो घोरः शंकनीयो महीक्षिताम् ॥ भयदः सर्वभूतानां सत्पथाद्वाह्यतांगतः ६६ दारुणाभिनिवेशेन दारुणेनांतरात्मना युक्तस्तेनैव दर्पेण प्रजानां रोमहर्षणः ६७ नराजधर्माभिरतो नात्मपक्षसुखावहः ॥ नात्मराज्ये प्रियकरश्चंडः करं रुचिः सदा ६८ सकंसस्तत्र संभूतस्त्वया युद्धे पराजितः ॥ क्रव्यादो बाधते लोकानां सुरेणांतरात्मना ६९ योऽप्यसौ हयविक्रांतो हयग्रीव इति स्मृतः ॥ केशीनामहयो जातः स तस्यैव जघन्यजः ७० सदुष्टो हेषितपटुः केसरी निरवग्रहः ॥ वृंदावने वसत्येको नृणां मांसानि भक्षयन् ७१ अरिष्टो बलिपुत्रश्च कुक्षिपृष्ठपथकृ ॥ गवामरित्वमापन्नः कामरूपी महासुरः ७२ रिष्टो नाम दितेः पुत्रो वरिष्टो दानवेषु यः ॥ सकुंजरत्वमापन्नो दैत्यः कंसस्य वाहनः ७३ लंबो नामेति विख्यातो योसौ दैत्येषु दर्पितः ॥ प्रलंबो नाम दैत्यो सौवटं भांडीरमाश्रितः ७४ खर इत्युच्यते दैत्यो धेनुकः सोऽसुरोत्तमः ॥ घोरं तालवनं दैत्यश्चरत्युद्धासयन् प्रजाः ७५ वाराहश्च किशोरश्च दानवौ यौ महाबलौ ॥ मल्लोरंगगतौ तौ तु जातौ चाणूरमुष्टिकौ ७६ यौ तौ मयश्च तारश्च दानवौ दानवांतक ॥ प्राग्व्योतिषे तौ भौमस्य नरकस्य पुरेतौ ७७ एते दैत्या विनिहतास्त्वया विष्णो निराकृताः ॥ मानुषं वपुरास्थाय बाधंते भुवि मानुषान् ७८ त्वत्कथाद्वेषिणः सर्वे त्वद्रक्तान् घ्नन्ति मानुषान् ॥ तव प्रसादात्तेषां वै दानवानां क्षयो भवेत् ७९ त्वत्तस्ते बिभ्यति दिवित्वत्तो बिभ्यति सागरे ॥ पृथिव्यांतव बिभ्यन्ति नान्यतस्तु कदाचन ८० दुर्वृत्तस्य हतस्यापि त्वयानान्येन श्रीधर ॥ दिवश्च्युतस्य दैत्यस्य गतिर्भवति मेदिनी ८१ व्युत्थितस्य च मेदिन्यां हतस्य नृशरीरिणः ॥ दुर्लभं स्वर्गगमनं त्वयि जाग्रतिकेशव ८२ तदा गच्छस्व यं विष्णो गच्छामः पृथिवीतलम् ॥ दानवानां विनाशाय विस्मृतात्मानमात्मना ८३ मूर्तयो हितवाव्यक्ता दृश्याऽदृश्याः सुरोत्तमैः ॥ तास्वा दृष्टास्त्वया देवाः संभविष्यन्ति भूतले ८४

गपातयितुं सावधाने सतीति श्लोकद्वयार्थः तस्मान्महाकारुणिकस्त्वं तादृशान् कंसादीन् हंतुं भूमावतारं कुरुष्वेति भावः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ एतदेवाह तदित्यादिना ॥ ८३ ॥ अव्यक्ताः नृणां द्रष्टुं अस्पष्टाः सुरोत्तमैरपि विष्णुत्वेन दृश्या अपि परब्रह्मभावेनादृश्यास्ते मूर्तयः शरीराणि देवास्तु तासु दृश्यास्वेव मूर्तिषु संभविष्यन्ति ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ भारतेभरतवर्षे कार्यगुरुः गुरुमहत्कार्यमस्यास्तीतिकार्यगुरुः आहिताग्न्यादित्वात्पूर्वनिपातः चक्षुरिवसत्पथप्रकाशकः ॥ ८६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे
टीकायांचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ पंचपंचाशकेऽध्यायेनारदस्यचसांत्वनं ॥ ब्रह्मणोक्तंविभोर्जन्मस्थानंचापिनिरूप्यते ॥ १ ॥ नारदस्यवरेण्यःभोगमोक्षकामैर्वरणीयः ॥
१ ॥ २ ॥ पुष्यतिपुष्पातिविग्रहंवैरम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ क्षयइति एषांकंसादीनांभुविक्षयःशक्रलोकसत्क्रियाचमयाकारुणिकेनदृष्टाआलो

तवावतरणेविष्णोर्कंसःसविनशिष्यति ॥ सेत्स्यतेचसकार्यार्थोयस्यार्थेभूमिरागता ८५ त्वंभारतेकार्यगुरुस्त्वंचक्षुस्त्वंपरायणम् ॥ तदागच्छहृषीकेशक्षितौ
तान्जहिदानवान् ८६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिनारदवाक्यंनामचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
नारदस्यवचःश्रुत्वासास्मितंमधुसूदनः ॥ प्रत्युवाचशुभंवाक्यंवरेण्यःप्रभुरीश्वरः १ त्रैलोक्यस्यहितार्थाययन्मांवदसिनारद ॥ तस्यसम्यक्पट्टतस्यश्रूय
तामुत्तरंवचः २ विदितादेहिनोजातामयैतेभुविदानवाः ॥ यांचयस्तनुमादायदैत्यःपुष्यतिविग्रहम् ३ जानामिकंसंसंभूतमुग्रसेनसुतंभुवि ॥ केशिनंचापि
जानामिदैत्यंतुरगविग्रहम् ४ नागंकुवलयपीडंमल्लौचाणूरमुष्टिकौ ॥ अरिष्टंचापिजानामिदैत्यंवृषभरूपिणम् ५ विदितोमेखरश्चैवप्रलंबश्चमहासुरः ॥
साचमेविदिताविप्रपूतनाडुहिताबलेः ६ कालियंचापिजानामियमुनाहृदगोचरम् ॥ वैनतेयभयाद्यस्तुयमुनाहृदमाविशत् ७ विदितोमेजरासंधःस्थितोमूर्ध्नि
महीक्षिताम् ॥ प्राग्ज्योतिषपुरेवापिनरकंसाधुतर्क्ये ८ मानुषेपार्थिवेलोकेमानुषत्वमुपागतम् ॥ बाणंचशोणितपुरेगुहप्रतिमतेजसम् ९ दृप्तंबाहुसहस्रे
णदेवैरपिसुदुर्जयम् ॥ मय्यासक्तांचजानामिभारतीमहतीधुरम् १० सर्वतच्चविजानामियथायास्यंतितेनृपाः ॥ क्षयोभुविमयादृष्टःशक्रलोकेचसत्क्रिया ॥
ऐषांपुरुषदेहानामपरावृत्तदेहिनाम् ११ संप्रवेक्ष्याम्यहंयोगमात्मनश्चपरस्यच ॥ संप्राप्यपार्थिवंलोकंमानुषत्वमुपागतः १२ कंसादींश्चापितान्सर्वान्
वधिष्यामिमहासुरान् ॥ तेनतेनविधानेनयेनयःशांतिमेप्स्यति १३ अनुप्रविश्ययोगेनतास्ताहिगतयोमया ॥ अमीषांहिसुरेन्द्राणांहंतव्यारिपवोयुधि १४
जगद्यर्थकृतोयोयमंशोत्सर्गोदिवौकसैः ॥ सुरदेवर्षिगंधर्वैरितश्चानुमतेमम १५ विनिश्चयोहिप्रागेवनारदायकृतोमया ॥ निवासंननुमेब्रह्मन्विदधातुपिता
महः १६ यत्रदेशेयथाजातोयेनवेषेणवावसन् ॥ तानहंसमरेहन्त्यांतन्मेब्रूहिपितामह १७

चितास्त्येव अपरावृत्तःपुनर्भुवमप्रविष्टोदेहीप्राणोयेपांतेषाम् ॥ ११ ॥ योगंउद्यमंप्रवेक्ष्यामि अंतर्यामितयावाहिर्यामितयाचउतंभयामिपार्थिवंपृथिवीविकारंलोकेदेहम् ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ गतयोतर्क्षानादयः हंतव्याःरिपवश्चहंतव्याः ॥ १४ ॥ अंशोत्सर्गोअंशेनावतरणम् दिवौकसैरितिटच्आर्षः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥१८॥१९॥ समुत्पाट्य उन्मूल्य महत्माहात्म्यम् यश इति यावत् ॥ २० ॥ मत्वेन स्वार्थम् ॥ २१ ॥ प्रदीयमानाः मह्यं कश्यपेन प्रत्यर्प्यमाणाः ॥ २२ ॥ गुरुगापित्रा कश्यपेन ॥ २३ ॥ नानुजानाति न प्रत्यर्पयति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्युत्थितस्त्यक्तमर्यादाः ॥ २७ ॥ सेतवो मर्यादाः ॥ २८ ॥ कर्तव्ये सर्वस्मिन् कार्ये प्रदीयतां दापनोयास्त्वयेत्यर्थः ॥ २९ ॥ आत्मा ब्रह्मैव देवतायासाम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उत्सृजं उदसृजम् ॥ ३२ ॥ कश्यप एकोऽशो न दोऽपरो न सुदेव इत्याशयेनाह येनां शोनेति गोपत्वं न दत्त्वम् ॥ ३३ ॥ तेपोति सं

ब्रह्मोवाच ॥ नारायणे मंसिद्वार्थमुपायं शृणु मे विभो ॥ भुवि यस्ते जनयिता जननी च भविष्यति १८ यत्र त्वंच महाबाहो जातः कुलकरो भुवि ॥ यादवानां महद्वंशमखिलं धारयिष्यति १९ तांश्चासुरान्समुत्पाट्य वंशं कृत्वात्मनो महत् ॥ स्थापयिष्यसि मर्यादां नृणां तन्मे निशामय २० पुरा हि कश्यपो विष्णो वरुणस्य महात्मनः ॥ जहार यज्ञिया गावै पयोदास्तु महामखे २१ अदितिः सुरभिश्चैते द्वे भार्ये कश्यपस्य तु ॥ प्रदीयमाना गास्तास्तु नेच्छेतां वरुणस्य चै २२ ततो मां वरुणो भ्येत्य प्रणम्य शिरसा ततः ॥ उवाच भगवन् गवो गुरुणामेह ता इति २३ कृतकार्यो हि गास्तास्तु नानुजानाति मे गुरुः ॥ अन्ववर्तत भार्ये द्वे अदितिः सुरभिः तथा २४ मम ता ह्यक्षया गावो दिव्याः कामदुहाः प्रभो ॥ चरंति सागरान् सर्वा निरक्षिताः स्वेन तेजसा २५ कस्ता धर्षयितुं शक्नोम मगाः कश्यपादृते ॥ अक्षयं या क्षरं त्यग्धं पयो देवामृतोपमम् २६ प्रभुर्वा व्युत्थितो ब्रह्मन् गुरुर्वा यादिवेतरः ॥ त्वयानियम्याः सर्वे वै त्वं हिनः परमागतिः २७ यदि प्रभवतां दंडो लोके कार्यम जानताम् ॥ न विद्यते लोके गुरो न स्युर्वै लोकसेतवः २८ यथा वास्तु तथा वास्तु कर्तव्ये भगवान् प्रभुः ॥ मम गावः प्रदीयतां ततो गंतास्मि सागरम् २९ या आत्म देवता गावो या गावः सत्त्वमव्ययम् ॥ लोकानां त्वत्प्रवृत्तानामेकं गोब्राह्मणं स्मृतम् ३० त्रातव्याः प्रथमं गावस्त्रातास्त्रायंति ता द्विजान् ॥ गोब्राह्मणपरित्राणे परित्रातं जगद्भवेत् ३१ इत्यं बुपतिना प्रोक्तो वरुणे नाहमच्युत ॥ गवां कारणतस्त्वज्ञः कश्यपे शापमुत्सृजम् ३२ येनां शो न हृता गावः कश्यपेन महर्षिणा ॥ स तेनां शो न जगति गीत्वा गोपत्वमेष्यति ३३ याचसा सुरभिर्नाम अदितिश्च सुरारणिः ॥ तेप्युभेतस्य भार्ये वै ते नैव सहयास्यतः ३४ ताभ्यां च सह गोपत्वे कश्यपो भुवि रंस्यते ॥ स तस्य कश्यपस्यांशस्तेजसा कश्यपोपमः ३५ वसुदेव इति ख्यातो गोषु तिष्ठति भूतले ॥ गिरिर्गोवर्धनो नाम मथुरायास्त्वदूरतः ३६ तत्रासौ गोषु निरतः कंसस्य करदायकः ॥ तस्य भार्या द्वयं जातमदितिः सुरभिश्चैते ३७

धिरार्षः ॥ ३४ ॥ सप्रसिद्धोऽन्योयस्तस्य कश्यपस्यांशः स वसुदेवः गोषु गोपालेषु अधिपतित्वेन तिष्ठति ॥ ३५ ॥ तस्येति अदितेरपि यशोदा देवकी भेदेन द्वेरूपे द्वयैक इयं पवतु गोष्वित्यनुपंगात् ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ वर्धयस्ववर्द्धयस्वार्थेणिच् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ त्वैतेत्वात्वाम् ॥ ४१ ॥ आत्मानमितिसार्द्धः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ बालत्वंत्वन्माहात्म्यानाभिज्ञत्वम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ धारयितुंगर्भदतिरोषः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ विक्रान्तैःपादप्रतिमाभिरुपलक्षिताऽतएवपूजिता ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्थादाधुरंधरचतुर्द्ध

देवकीरोहिणीचेमेवसुदेवस्यधीमतः ॥ सुरभीरोहिणीदेवीचादितिर्देवकीत्वभूत् ३८ तत्रत्वंशिशुरेवाद्गोपालकृतलक्षणः ॥ वर्द्धयस्वमहाबाहोपुगात्रवि
क्रमेयथा ३९ छादयित्वात्मनात्मानंमाययायोगरूपया ॥ तत्रावतरलोकानांभवायमधुसूदन ४० जयाशीर्वचनैस्त्वेतेवर्द्धयंतिदिवौकसः ॥ आत्मान
मात्मनाहित्वमवतार्यमहीतले ४१ देवकीरोहिणींचैवगर्भाभ्यांपरितोषया ॥ गोपकन्यासहस्राणिरमयंश्रमेदिनीम् ४२ गाश्वतेरक्षतोविष्णोवनानि
परिधावतः ॥ वनमालापरिक्षिप्तंन्याद्रक्षयंतितेवपुः ४३ विष्णोपद्मपलाशाक्षगोपालवसतिंगते ॥ बालेत्वयिमहाबाहोलोकोबालत्वमेष्यति ४४ त्व
द्रक्ताःपुंडरीकाक्षतवचित्तवशानुगाः ॥ गोषुगोपाभविष्यंतिसहायाःसततंतव ॥ वनेचारयतोगाश्रगोष्ठेषुपरिधावतः ४५ मज्जतोयमुनायांचरतिंप्राप्स्यं
तितेत्वयि ॥ जीवितंवसुदेवस्यभविष्यतिसुजीवितम् ४६ यस्त्वयातातइत्युक्तःसपुत्रइतिवक्ष्यति ॥ अथवाकस्यपुत्रत्वंगच्छेथाःकश्यपादृते ४७ काच
धारयितुंशक्तात्वांविष्णोअदितिंविना ॥ योगेनात्मसमुत्थेनगच्छत्वंविजयायवै ॥ वयमप्यालयान्स्वान्स्वान्गच्छामोमधुसूदन ४८ ॥ वैशंपायनउवा
च ॥ सदेवानभ्यनुज्ञायविविक्तेत्रिदिवालये ॥ जगामविष्णुःस्वदेशंक्षरिदेस्योत्तरांदिशम् ४९ तत्रैवपार्वतीनामगुहामेरोःसुदुर्गमा ॥ त्रिभिस्तस्यैव
विक्रान्तैर्निर्यंपर्वसुपूजिता ५० पुराणंतत्रविन्ध्यस्यदेहंहरिरुदारधीः ॥ आत्मानंयोजयामासवसुदेवगृहेप्रभुः ५१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतोखिलेपुह
रिवंशेहरिवंशपर्वणिपितामहवाक्यंनामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥

रवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्यरुतौभारतभावदोपेहरिवंशार्थप्रकाशेहरिवंशपर्वणिटीकायांपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥

॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषु हरिवंशे प्रथमपर्व संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशांतर्गतं द्वितीयं विष्णुपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथमहाभारते हरिवंशेविष्णुपर्व ॥ ॥ अमुष्मिन्प्रथमेध्यायेस्वर्गादभ्येत्यनारदः ॥ कंसायाकथयत्तस्यकृष्णान्मृत्युरितीर्यते ॥ १ ॥ ज्ञात्वेति ॥ १ ॥ प्रेषया
मास दूतमितिशेषः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विसृज्य प्रकल्प्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ लघुस्वसा कनिष्ठभागेनी तवैवेतिशेषः अ

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ज्ञात्वाविष्णुंक्षितिगतंभागांश्चत्रिदिवौकसाम् ॥ विनाशशंसीकंसस्यनारदोमथुरां
ययौ १ त्रिविष्टपादापतितोमथुरोपवनेस्थितः ॥ प्रेषयामासकंसस्यउग्रसेनसुतस्यवै २ सदूतःकथयामासमुनेरागमनं वने ॥ सना
रदस्यागमनंश्रुत्वात्वरितविक्रमः ३ निर्जंगामासुरःकंसःस्वपुर्याःपद्मलोचनः ॥ सददर्शातिथिंश्लाघ्यंदेवर्षिंवीतकल्मषम् ४ तेजसाज्ज्व
लनाकारंवपुषासूर्यवर्चसम् ॥ सोभिवाद्यर्षयेतस्मैपूजांचक्रेयथाविधि ५ आसनंचाग्निवर्णाभं विसृज्योपजहारसः ॥ निषसादासनेतस्मिन्स
वैशक्रसखोमुनिः ६ उवाचचोग्रसेनस्यसुतंपरमकोपनम् ॥ पूजितोहंत्वयावीरविधिट्टेनकर्मणा ७ गतेत्वेवंममवचःश्रूयतांगृह्यतांत्वया ॥
अनुसृत्यदिवोलोकानहंब्रह्मपुरोगमान् ८ गतःसूर्यसखंतातविपुलंमेरुपर्वतम् ॥ सनंदनवनंचैवदृष्ट्वाचैत्ररथंवनम् ९ आहुतंसर्वतीर्थेषुस
रित्सुसहदैवतैः ॥ दिव्यात्रिधारादृष्टामेपुण्यात्रिपथगानदी १० स्मरणादेवसर्वेषामंहसांयाविभेदिनी ॥ उपस्पृष्टंचतीर्थेषुदिव्येषुचय
थाक्रमम् ११ दृष्टंमेब्रह्मसदनंब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ देवगंधर्वनिर्घोषैरप्सरोभिश्चनादितम् १२ सोहंकदाचिद्देवानांसमाजेमेरुमूर्धनि ॥ सं
गृह्यवीणांसंसक्तामगच्छंब्रह्मणःसभाम् १३ सोहंतत्रसितोष्णीषान्नानारत्नविभूषितान् ॥ दिव्यासनगतान्देवानपश्यंसपितामहान् १४
तत्रमंत्रयतामेवंदेवतानामयाश्रुतः ॥ भवतःसानुगस्यैववधोपायःसुदारुणः १५ तत्रैषादेवकीयातेमथुरायांलघुस्वसा ॥ योस्यागर्भोष्टमः
कंससतेमृत्युर्भविष्यति १६ देवानांसतुसर्वस्वंत्रिदिवस्यगतिश्चसः ॥ परंरहस्यंवेदानांसतेमृत्युर्भविष्यति १७ परश्चैवापरस्तेषांस्व
यंभूश्चदिवौकसाम् ॥ ततस्तेतन्महद्भूतंदिव्यंचकथयाम्यहम् १८ श्लाघ्यश्चसहितेमृत्युर्भूतपूर्वश्चतस्मर ॥ यत्नश्चक्रियतांकंसदेवक्या
गर्भकृतने १९ एषामेवद्वताप्रीतिर्यदर्थंचाहमागतः ॥ भुज्यतांसर्वकामार्थाःस्वस्तितंस्तुब्रजाम्यहम् २० इत्युक्त्वानारदेयातेतस्यवा
क्यंचिंतयन् ॥ जहासोच्चैस्ततःकंसःप्रकाशदशनश्चिरम् २१

न्येतुपितृस्वसेतिपाठंप्रकल्प्यपितृसंबंधिनीस्वसाव्यवहितभगिनीतिव्याचख्युः ॥ १६ ॥ १७ ॥ परोमोक्षःअपरःस्वर्गःतत्प्रदइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ स्वस्तिशोभनम् ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कदनं पीडनम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ केलिकिलः युद्धोत्सुकः सुखिष्ठान्नास्निग्धान् ॥ ३० ॥ कंडूयमानः संघर्षणं जनयन् तंभैः उपायैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीहरिवंशो विष्णुपर्वणि टीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ अस्मिन् द्वितीये ह्यध्याये कंसस्याकुलतोच्यते ॥ विष्णुना योगमायायै देवकार्गनुशासनम् ॥ १ ॥

सस्मितं चैव प्रोवाच भृत्यानामग्रतः स्थितः ॥ हास्यः खलु स सर्वेषु नारदो न विशारदः २२ नाहं भीषयितुं शक्यो देवैरपि सवासवैः ॥ आसनस्थः शयानो वा प्रमत्तो मत्त एव च २३ यो हं दोर्भ्यामुदाराभ्यां क्षोभयेयं धरामिमाम् ॥ कोस्ति मां मानुषलोके यः क्षोभयितुमुत्सहेत् २४ अद्य प्रभृति देवानामेष देवानुवर्तिनां ॥ नृपक्षिपशुसंधानां करोमि कदनं महत् २५ आज्ञाप्य तां हयः केशी प्रलंबोधेनुकस्तथा ॥ अरिष्टो वृषभश्चैव पूतना कालियस्तथा २६ अटध्वं पृथिवीं कृत्स्नां यथेष्टं कामरूपिणः ॥ प्रहरध्वं च सर्वेषु येऽस्माकं पक्षदूषकाः २७ गर्भस्थानामपि गतिर्विज्ञेया चैव देहिनाम् ॥ नारदे न हि गर्भेभ्यो भयं न रसमुदाहृतम् २८ भवंतो हि यथा कामं मोदंतां विगतज्वराः ॥ मां च वो नाथ माश्रित्य नास्ति देवकृतं भयं २९ स तु केलिकिलो विप्रो भेदशीलश्च नारदः ॥ सुखिष्ठानपिलोके स्मिन्भेदयैल्लभते रतिम् ३० कंडूयमानरसततं लोकानटति चञ्चलः ॥ घटमानो न रेंद्राणां तत्रैवैराणि चैव हि ३१ एवं स विलपन्नेव वाड्भात्रेणैव केवलम् ॥ विवेश कंसो भवनं दह्यमानेन चेतसा ३२ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि नारदगमने कंसवाक्यं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सोऽज्ञापयत् संरब्धरसचिवानात्मनो चितान् ॥ यत्ता भवत् सर्वे वै देवक्या गर्भकृतने १ प्रथमा देवहंतव्यागर्भास्ते सप्त एव हि ॥ मूला देवतुहंतव्यरसोनर्थो यत्र संशयः २ देवकी च गृहे गुप्ता प्रच्छन्नैरभिरक्षिता ॥ स्वैरंचरंतु विश्रब्धा गर्भकाले तुरक्ष्यताम् ३ मासान्वै पुष्पमासादीन् गणयंतु मम स्त्रियः ॥ परिणामे तु गर्भस्य शेषं ज्ञास्यामहे वयम् ४ वसुदेवस्तु संरक्ष्यः स्त्रीसनाथा सुभूमिषु ॥ अप्रमत्तैर्मम हितेरात्रावहनि चैव हि ॥ स्त्रीभिर्वर्षवरैश्चैव वक्तव्यं न तु कारणम् ५ एष मानुष्यको यत्नो मानुषैरेव साध्यते ॥ श्रूयतां येन देवं हि मद्भिः प्रतिहन्यते ६ मंत्रग्रामैः सुविहितैरौषधैश्च सुयोजितैः ॥ यत्नेन चानुकूल्येन देवमप्यनुलोम्यते ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं स यत्नवान्कंसो देवकी गर्भकृतने ॥ भयेन मंत्रयामास श्रुतार्थानारदात्सवै ८

आज्ञापयत् आज्ञापितवान् संरब्धः क्रुद्धः ॥ १ ॥ प्रथमात् प्रथमं जन्मदिनं प्राप्येत्यर्थः सोऽष्टमो मूलाद्गर्भधारणादेवौषधाधैरुपायैर्हंतव्य इत्यर्थः ॥ २ ॥ प्रच्छन्नैरंतःपुररक्षकैः ॥ ३ ॥ परिणामे दशममासादौ ॥ ४ ॥ स्त्रीसनाथासु अंतःपुरभूमिषु वर्षवरैः नपुंसकैः वसुदेवसन्निधौ प्रसवे सति स गर्भमन्यत्र मानयत्वित्येतदर्थं सोऽपि रक्ष्य इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुलोम्यते अनुकूलं क्रियते ॥ ७ ॥ श्रुतार्थः ज्ञातप्रयोजनः ॥ ८ ॥

अरिष्टं अक्षेममितिसंज्ञितं उत्पातरूपमित्यर्थः ॥ ९ ॥ आधानं स्थापनं ॥ १० ॥ गर्भशयनाः जलगर्भशायिनः षड्भूतानामतः नाश्वाहंसः सुविक्राथो दमनोरिपुमर्दनः ॥ क्रोधहं
तेति विख्याताः षड्भूतानामदानवा इति पुराणप्रसिद्धाः ॥ ११ ॥ अमृतप्राशनोपमाः देवतुल्या अमरकल्पा इत्यर्थः ॥ १२ ॥ ताततातं स्वपितामहम् लोकपितामहं ब्रह्माणं ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ वरः श्रेष्ठः वरः प्रार्थितोर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वीर्यमाभिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ संयताः हिरण्यकशिपुशापेन निरुद्धाः ॥ २४ ॥

एवं श्रुत्वा प्रयत्नवैकंसस्यारिष्टसंज्ञितम् ॥ अंतर्धानं गतो विष्णुश्चितयामास वीर्यवान् १ सप्ते मान्देवकी गर्भान् भोजपुत्रो वधिष्यति । अष्टमे च
मया गर्भे कार्यमाधानमात्मनः १० तस्य चितयतस्त्वेवं पातालमगमन्मनः ॥ यत्र ते गर्भशयनाः षड्भूतानामदानवाः ११ विक्रांतव
पुषो दीप्तास्ते मृतप्राशनोपमाः ॥ अमरप्रतिमायुद्धे पुत्रा वै कालनेमिनः १२ ते ताततातं संत्यज्य हिरण्यकशिपुपुरा ॥ उपासांचक्रिरे दैत्याः
पुरालोकपितामहम् १३ तप्यमानास्तपस्तीव्रं जटामंडलधारिणः ॥ तेषां प्रीतो भवद्ब्रह्मा षड्भूतानां वरंददौ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भो
भोदानवशादूलास्तपसा हंसुतोषितः ॥ ब्रूतवो यस्य यः कामस्तस्य तंतं करोम्यहम् १५ ते तु सर्वे समानार्था दैत्या ब्रह्माणमब्रुवन् ॥ यदि नो भग
वान् प्रीतो दीयतां नो वरो वरः १६ अवध्याः स्याम भगवन् दैवै तैस्समहोरगैः ॥ शापप्रहरणैश्चैव स्वस्तिनोऽस्तुमर्हर्षिभिः १७ यक्षगंधर्वपति
भिस्सिद्धचारणमानवैः ॥ मा भूद्बधो नो भगवन् ददासि यदि नो वरम् १८ तानुवाच ततो ब्रह्मा सुप्रीतेनांतरात्मना ॥ भवद्भिर्यदिदं प्रोक्तं सर्वमे
तद्भविष्यति १९ षड्भूतानां वरंदत्त्वा स्वयं भूस्त्रिदिवंगतः ॥ ततो हिरण्यकशिपुः सरोषो वाक्यमब्रवीत् २० मामुत्सृज्य वरो यस्माद्वृतो वः पद्मसं
भवात् ॥ तस्माद्वस्त्याजितः स्नेहः शत्रुभूतांस्त्यजाम्यहम् २१ षड्भूतानि इति यो वयः शब्दः पित्रा भविर्द्वितः ॥ स एव वोगर्भगता न्पिता सर्वान्वधि
ष्यति २२ षडेव देवकी गर्भाः षड्भूतैर्वै महासुराः ॥ भविष्यथ ततः कंसो गर्भस्थान् वधिष्यति २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जगामाथ ततो वि
ष्णुः पातालं यत्र ते सुराः ॥ षड्भूतैस्संयतास्संति जले गर्भगृहेशयाः २४ संददर्श जले गुप्तां षड्भूतान् गर्भसंस्थितान् ॥ निद्रया कालरूपि
ण्या सर्वानंतर्हितान्त्सवै २५ स्वप्नरूपेण ते पां वै विष्णुर्देहानथाविशत् ॥ प्राणेश्वरांश्च निष्कृष्य निद्रायै प्रददौ तदा २६

संददर्श सः विष्णुः ॥ २५ ॥ स्वप्नेति ब्रह्मवरदानाद्विनष्टस्थूलदेहानामेव तेषां विष्णुमायाबलेन स्वप्नवज्जन्मांतरप्रतिभासो हिरण्यकशिपुशापानिमित्तो लवणस्येव जात इत्यर्थः प्राणे
श्वरान् जीवान् नन्वेवं स्वदेहाद्बहिर्गतैः पुरुषैर्देशांतरे स्वप्नप्रपंचो जाग्रद्वत्सत्यत एव प्रतीयत इति दर्शितम् ॥ तेन अस्मद्दृष्ट्या षड्भूतानां जन्मयोगमायाकृतत्वादिं ब्रजालपुरवत्
व्यावहारिकं षड्गर्भदृष्ट्या तु स्वप्नवत्प्रातिभासिकमितिसिद्धेर्न काश्चिदोषः ॥ २६ ॥

उत्सृष्टा आज्ञता ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ देवीपूज्या ॥ ३० ॥ सप्तमइति सप्तमस्य गर्भस्य यद्यपि प्रसवे जीवनमविरुद्धं तथापि रोहिण्युदरे प्रवेशस्तस्यांगर्भसंकमश्च मायाबलादेवेति ज्ञेयम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ नवमस्त्वं कृष्णमनु स्यादपि देवक्युदरे स्वल्पकालं प्रवेशो रीति सिद्ध्यति नवम्यामिति त्वष्ट्र्यां कृष्णजन्मतदनंतरं देव्या इति युक्तम् एकस्याम

तां चोवाच ततो निद्रां विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ गच्छ निद्रे मयोत्सृष्टा देवकी भवनांतिकम् २७ इमान् प्राणेश्वरान् गृह्य षड्भान्दानवोत्तमान् ॥ सर्वप्राणेश्वरांश्चैव षड्भानामदेहिनः ॥ षड्भान्देवकी गर्भे योजयस्व यथाक्रमम् २८ जातेष्वेते पुगर्भेषु नीतेषु च यमक्षयम् ॥ कंसस्य विफले यत्ने देवक्याः सफलेश्रमे २९ प्रसादं ते करिष्यामि मत्प्रभावसमं भुवि ॥ येन सर्वस्य लोकस्य देवि देवी भविष्यसि ३० सप्तमो देवकी गर्भे यो शस्सौम्यो ममाग्रजः ॥ स संक्रमयितव्यस्ते सप्तमे मासि रोहिणीम् ३१ संकर्षणान्तु गर्भस्य सतु संकर्षणो युवा ॥ भविष्यत्यग्रजो भ्राता मम शीतांशुदर्शनः ३२ पतितो देवकी गर्भस्सप्तमो यं भयादिति ॥ अष्टमे मयि गर्भस्थे कंसो यत्नं करिष्यति ३३ यातु सानंदगोपस्य दयिता भुवि विश्रुता ॥ यशोदानामभद्रं ते भार्या गोपकुलोद्बहा ३४ तस्यास्त्वं नवमो गर्भः कुले रुमाकं भविष्यसि ॥ नवम्यामेव संजाता कृष्णपक्षस्य वै तिथौ ३५ अहं त्वभिजितो योगे निशाया यौवने स्थिते ॥ अर्द्धरात्रे करिष्यामि गर्भमोक्षं यथा सुखम् ३६ अष्टमस्य तु मासस्य जातावावांततः समम् ॥ प्राप्स्यावो गर्भव्यत्यासं प्राप्ते कंसस्य नाशने ३७ अहं यशोदाया स्यामि त्वं देवि भज देवकीम् ॥ आवयोर्गर्भसंयोगे कंसो गच्छतु मूढताम् ३८ ततस्त्वांगृह्य चरणे शिलायां पातयिष्यति ॥ निरस्यमाना गगनस्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ३९ मच्छवी सद्यशी कृष्णा संकर्षणसमानना ॥ बिभ्रती विपुलौबा हूममबाहूपमौ दिवि ४० त्रिशिखं शूलमुद्यम्य खड्गं च कनकत्सरम् ॥ पार्त्रिचपूर्णमधुना पंकजं च सुनिर्मलम् ४१ नीलकौशेयसंवीता पीतेनोत्तरवाससा ॥ शशिरश्मिप्रकाशेन हारेणोरसिराजता ४२ दिव्यकुंडलपूर्णाभ्यां श्रवणाभ्यां विभूषिता ॥ चंद्रसापत्नभूतेन मुखेन त्वं विराजता ४३ मुकुटेन विचित्रेण केशबंधेन शोभिना ॥ भुजंगाभैर्भुजैर्भीमैर्भूषयंती दिशो दश ४४ ध्वजेन शिखिर्हर्णेन उच्छ्रितेन विराजता ॥ अंगजेन मयूराणामंगदेन च भास्वता ४५ कीर्णाभूतगणैर्घोरैर्मन्त्रियोगानुवर्तिनी ॥ कौमारं व्रतमास्थाय त्रिदिवं त्वंगमिष्यसि ४६

पिरात्रैतात्कालिकतिथिभेदसंभवात् ॥ ३५ ॥ अभिजितो निशाया अष्टममुहूर्तस्य गर्भमोक्षं उदराभिर्गमम् ॥ ३५ ॥ ३७ ॥ व्यत्यासमेवाह अहमिति गर्भसंयोगे अन्योन्यव्यत्यासे ॥ ३८ ॥ निरस्यमाना आस्फट्यमाना ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कनकत्सरं सर्वर्णमुष्टिम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अंगजेन पिच्छेन ॥ ४५ ॥ कीर्णापरिवृता कौमारं कुमारीयोगम् ४६

शतदृक्सहस्राक्षः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सत्याअवश्यफला उपयाचनाममेदंईप्सितंकुरुअहंत्वांपूजायिष्यामीत्येवंरूपाप्रार्थना सत्याउपयाचनायस्यांसातथा ॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पुत्रतःपुत्रप्रभृतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ गतिःआपन्निवारयित्री ॥ ५४ ॥ अनेनवक्ष्यमाणेन तस्यस्तोत्रहंनप्रणश्यामिअद्वयोनभवामि सनित्यमंद्भक्तिलभतेऽहं
चतनंत्यजामीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अस्मिंस्तृतीयेत्वध्यायेविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ आर्यास्तवउ

तत्रत्वांशतदृक्शक्रोमत्प्रदिष्टेनकर्मणा ॥ अभिषेकेणदिव्येनदैवतैस्सहयोक्ष्यसे ४७ तत्रैवत्वांभगिन्यर्थेगृहीष्यतिसवासवः ॥ कुशि
कस्यतुगोत्रेणकौशिकीत्वंभविष्यसि ४८ सतेर्विध्येनगश्रेष्ठेस्थानंदास्यतिशाश्वतम् ॥ ततःस्थानसहस्रैस्त्वंष्टथिर्वीशोभयिष्यसि ४९
त्रैलोक्यचारिणीसात्वंभुविसत्योपयाचना ॥ चरिष्यसिमहाभागेवरदाकामरूपिणी ५० तत्रशुंभनिशुंभौद्वौदानवौनगचारिणौ ॥
तौचकृत्वामनसिमांसानुगौनाशयिष्यसि ५१ कृत्वानुयात्राभूतैस्त्वंसुरामांसबलिप्रिया ॥ तित्यौनवम्यांपूजांत्वंप्राप्स्यसेसपशुक्रियाम् ॥
५२ येचत्वांमत्प्रभावज्ञाःप्रणमिष्यंतिमानवाः ॥ तेषांनदुर्लभंकिंचित्पुत्रतोधनतोपिवा ५३ कांतारेष्ववसन्नानांमग्नानांचमहार्णवे ॥
दस्युभिर्वानिरुद्धानांत्वंगतिःपरमानृणाम् ५४ त्वांतुस्तोष्यंतियेभक्त्यास्तवेनानेनवैशुभे ॥ तस्याहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणश्यति ॥
५५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिभारावतरणेनिद्रासंविज्ञानोनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥

वैशंपायनउवाच ॥ आर्यास्तवंप्रवक्ष्यामियथोक्तमृषिभिःपुरा ॥ नारायणींनमस्यामिदेवींत्रिभुवनेश्वरीम् १ तंहिसिद्धिर्धृतिःकीर्तिः
श्रीर्विद्यासन्नतिर्मातिः ॥ संध्यारात्रिःप्रभानिद्राकालरात्रिस्तथैवच २ आर्याकात्यायनीदेवीकौशिकीब्रह्मचारिणी ॥ जननीसिद्धसेनस्य
उग्रचारीमहाबला ३ जयाचविजयाचैवपुष्टिस्तुष्टिःक्षमादया ॥ ज्येष्ठायमस्यभगिनीनीलकौशेयवासिनी ४ बहुरूपाविरूपाचअ
नेकविधिचारिणी ॥ विरूपाक्षीविशालाक्षीभक्तानांपरिरक्षिणी ५ पर्वताग्रेषुघोरेषुनदीषुचगुहासुच ॥ वासस्तवमहादेविवनेषूप
वनेषुच ६ शबरेर्बर्बरेश्चैवपुलिदैश्चसुपूजिता ॥ मयूरपिच्छध्वजिनीलोकान्क्रमसिसर्वशः ७ कुकुटैश्छागलैर्मपैस्सिंहैर्व्याघ्रैस्समाकु
ला ॥ घंटानिनादबहुलाविध्यवासिन्यभिभ्रुता ८

पन्यस्तोजगद्धितद्वितीयते ॥ १ ॥ आर्यास्तवंअनेनेतिप्राक्कृतं ॥ १ ॥ सिद्धिर्मुक्तिर्धृतिर्जीवनम् ॥ २ ॥ सिद्धसेनस्यस्कंदस्य ॥ उग्रचारीउग्रेणकर्मणाचरतीत्युग्रचारिणी
पुंस्त्वमाषि ॥ ३ ॥ यमस्यभगिनमृत्युः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ छागलैर्मपविशेषैः ॥ ८ ॥

त्रिशूलीत्यादिषुपुंस्त्वमार्षम् ॥ ९ ॥ निष्ठाभरणं परमागतिर्मुक्तिः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सीतालांगलपद्धतिः धरणीधरित्री ॥ १४ ॥ प्रथमायक्षीकुबेरमाता
सांयात्रिकाणांपोतवणिजाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ राजद्वारादिषुपूर्णाक्ष्मीरितिशेषः ॥ १७ ॥ मानसी सत्यसंकल्पात्मिकाचेतोदत्तिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वसूमतीतिदैर्घ्यदृ

त्रिशूलीपट्टिशधरासूर्यचंद्रपताकिनी ॥ नवमीकृष्णपक्षस्यशुक्लस्यैकादशीतथा १ भगिनीबलदेवस्यरजनीकलहप्रिया ॥ आवास
स्सर्वभूतानांनिष्ठाचपरमागतिः १० नंदगोपमुताचैवदेवानांविजयावहा ॥ चीरवासास्सुग्रासाश्चरौद्रीसंध्याचरीनिशा ११ प्रकी
र्णकेशीमृत्युश्चसुरामांसबलिप्रिया ॥ लक्ष्मीरलक्ष्मीरूपेणदानवानांवधायच १२ सावित्रीचापिदेवानांमातामंत्रगणस्यच ॥ कन्यानां
ब्रह्मचर्यत्वंसौभाग्यंप्रमदासुच १३ अंतर्वेदीचयज्ञानामृत्वजांचैवदक्षिणा ॥ कर्पुकाणांचसीतेतिभूतानांधरणीतिच १४ सिद्धिःसां
यात्रिकाणांतुवेलात्वंसागरस्यच ॥ यक्षाणांप्रथमायक्षीनागानांसुरसेतिच १५ ब्रह्मवादिन्यथोदीक्षाशोभाचपरमातथा ॥ ज्योतिषां
त्वंप्रभादेविनक्षत्राणांचरोहिणी १६ राजद्वारेपुतीर्थेषुनदीनांसंगमेषुच ॥ पूर्णाचपूर्णिमाचंद्रेकृत्तिवासाइतिस्मृता १७ सरस्वती
चवाल्मीकेस्मृतिर्द्वैपायनेतथा ॥ ऋषीणांधर्मबुद्धिस्तुदेवानांमानसीतथा ॥ सुरादेवीतुभूतेपुस्तूयसेत्वंस्वकर्मभिः १८ इंद्रस्यचारुदृष्टि
स्त्वंसहस्रनयनेतिच ॥ तापसानांचदेवीत्वमरणीचाग्निहोत्रिणाम् १९ क्षुधाचसर्वभूतानांतृप्तिस्त्वंदैवतेषुच ॥ स्वाहातृप्तिर्धृतिर्मैधाव
सूनात्वंवसूमती २० अशात्वंमानुषाणांचपुष्टिश्चकृतकर्मणाम् ॥ दिशश्चविदिशश्चैवतथाह्यग्निशिखाप्रभा २१ शकुनीपूतनात्वंचरे
वतीचसुदारुणा ॥ निद्रापिसर्वभूतानांमोहिनीक्षत्रियातथा २२ विद्यानांब्रह्मविद्यात्वमोकारोथवषट्कतथा ॥ नारीणांपार्वतीचत्वां
पौराणीमृपयोविदुः २३ अरुंधतीचसाध्वीनांप्रजापतिवचोयथा ॥ यथार्थनामभिर्द्विष्यैरिद्राणीचेतिविश्रुता २४ त्वयाव्याप्तमिदंस
र्वजगत्स्थादरजंगमम् ॥ संग्रामेषुचसर्वेषुअग्निप्रज्वलितेषुच ॥ नदीतीरेषुचौरेषुकांतारेषुभयेषुच २५ प्रज्ञासेराजबंधेचशत्रूणांचप्रम
र्दने ॥ प्राणात्ययेपुसर्वेषुत्वंहिरक्षानसंशयः २६ त्वयिमेहृदयंदेवित्वयिचित्तमनस्त्वयि ॥ रक्षमांसर्वपापेभ्यःप्रसादंकर्तुमर्हसि २७
इमंयस्सुस्तवंदिव्यमितिव्यासप्रकल्पितम् ॥ यःपठेत्प्रातरुत्थायशुचिःप्रयतमानसः २८

तानुरोधतः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ व्यासप्रकल्पितंविष्णुनाकृतमपि व्यासेनपद्यस्वरूपेणरचितम् ॥ २८ ॥

१ कर्पकाणां चेतिपाठोपि. २ पर्यायनामभिः इति पाठान्तरम् ।

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुप० टीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अस्मिन् चतुर्थे त्वध्याये देवक्यां वसुदेवतः ॥ श्रीकृष्णस्योच्यते तावज्जन्मलोकविडम्बनम् ॥ १ ॥ कृते गर्भविधाने गर्भाधाने समुदाहृतान् योगमायायै विष्णुना प्रोक्तान् ॥ १ ॥ आपन्नं देवक्यां प्राप्तं सा योगमाया रोहिणीं प्रति नीतवती अथ देवक्याः सप्तमोगर्भो गलित इति लोकप्रवादानंतरम् ॥ २ ॥ रजस्वला रोहिणी स्वोदरे स्थितं गर्भं पातयति पपात ॥ ३ ॥ पतितं मपि गर्भं अपश्यंती योगमाया तस्यां तर्धानं

त्रिभिर्मसैः कांक्षितं च फलं वै संप्रयच्छसि ॥ पट्विर्मसैर्वरिष्ठं तु वरमेकं प्रयच्छसि २९ अर्चिता तु त्रिभिर्मसैर्दिव्यं चक्षुः प्रयच्छसि ॥ संवत्सरेण सिद्धिं तु यथाकामं प्रयच्छसि ३० सत्यं ब्रह्म च दिव्यं च द्वैपायनवचो यथा ॥ नृणां बंधवंधं घोरं पुत्रनाशं धनक्षयम् ३१ व्याधिमृत्युभयं चैव पूजिता शमयिष्यसि ॥ भविष्यसि महाभागे वरदा कामरूपिणी ॥ मोहयित्वा च तं कंसमेकात्वं भोक्ष्यसे जगत् ॥ अहमप्यात्मनो वृत्तिं विधास्ये गोपुगोपवत् ॥ स्ववृद्धचर्यमहं चैव करिष्ये कंसगोपताम् ३३ एवतां स समादिश्य गतो तं द्धानमीश्वरः ॥ सा चापितं न मस्कृत्य तथा स्त्विति च निश्चिता ३४ यश्चैतत्पठते स्तोत्रं शृणुयाद्वाप्यभीक्ष्णशः ॥ सर्वार्थसिद्धिं लभते नरो नास्त्यत्र संशयः ३५ इति श्रीखिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि स्वप्नगर्भविधाने आर्यास्तुतिर्नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कृते गर्भविधाने तु देवकी देयतोपमा ॥ जग्राह सप्ततान् गर्भान्यथावत्समुदाहृतान् १ षड्गर्भान् त्रिस्सृतां कंसस्तान् जघान शिलातले ॥ आपन्नं सप्तमं गर्भं सानिनायाथ रोहिणीम् २ अर्द्धरात्रे स्थितं गर्भं पातयती रजस्वला ॥ निद्रया सह सा विष्टा पपात धरणीतले ३ सा स्वप्नमिव तं दृष्ट्वा स्वर्गर्भं गर्भमादधत् ॥ अपश्यंती च तं गर्भं मुहूर्तं व्यथिता भवत् ४ तामाह निद्रा संविभ्रानैशेतमसि रोहिणीम् ॥ रोहिणीमिव सोमस्य वसुदेवस्य धीमतः ५ कर्पणेनास्य गर्भस्य स्वर्गर्भं वाहितस्य वै ॥ संकर्पणेनामसुतश्शुभे तव भविष्यति ६ सा तं पुत्रमवाप्येवं हृष्टा किंचिदवाङ्मुखी ॥ विवेश रोहिणीवेशमसुप्रभारोहिणीयथा ७ तस्य गर्भस्य मार्गेण गर्भमाधत्त देवकी ॥ यदर्थं सप्तते गर्भाः कंसेन विनिपातिताः ८ तं तु गर्भं प्रयत्नेन ररक्षुस्तस्य मंत्रिणः ॥ सोप्यत्र गर्भवसतौ वसत्यात्मेच्छया हरिः ९

नातत्वात् ॥ ४ ॥ अथैतां योगनिद्रासमाश्वासयदित्याह ॥ तामिति रोहिणीं वंशवृद्धिकरीम् ॥ ५ ॥ कर्पणेनेति पूर्वदेवक्यास्वर्गर्भे आहितस्य गर्भस्य संप्रति त्वदुरंप्रापितस्य गर्भस्य कर्पणेन आकर्षणाद्धेतोस्तव संकर्षणेनामपुत्रो भविष्यति ॥ ६ ॥ रोहिणीसोमपत्नी यथा बुधक्रोडातद्भवत् ॥ ७ ॥ मार्गेण मार्गेण सप्तमोगर्भो देवक्याः कृतः कदापि तद्वृत्तिमार्गमाणेष्वेव कंसियेषु अष्टमं नूतनं गर्भं देवकी आधत्त ॥ ८ ॥ अत्र काले ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ देवकीविष्णुं अभिजिते मुहूर्तेऽजनयत् विभूषिते विभोः विष्णोः उषिते प्रोषिते ब्रजं प्रति प्रवासे जाते सति सार्धरात्रचतुर्भागायाः रात्रेः सार्द्धभागेऽ
वशिष्टे सति यशोदातां कन्यकामजनयदित्यर्थः अर्धरात्रे जातस्य विष्णोर्धशोदां प्रति आनयने अर्धयाममात्रं जातं तदानयनसमकालमेव यशोदादारिकामसूतत एव तस्याः जन्म नवम्या
यशोदापिसमाधत्त गर्भं तदहरेव तु ॥ विष्णोश्शरीरजां निद्रां विष्णुनिर्देशकारिणीम् १० गर्भकाले त्वसंपूर्णे अष्टमे मासिते स्त्रियौ ॥ देवकी
च यशोदा च सुपुत्राते समंतदा ११ यामेवरजनीं कृष्णो जज्ञे वृष्णि कुलोद्बहः ॥ तामेवरजनीं कन्यां यशोदापिव्यजायत १२ नंदगोपस्य
भार्यैका वसुदेवस्य चापरा ॥ तुल्यकालं च गर्भिण्यौ यशोदादेवकी तथा १३ देवक्यजनयद्विष्णुं यशोदातां तु दारिकाम् ॥ मुहूर्ते अभिजिति
प्राप्ते सार्द्धरात्रे विभूषिते १४ सागरास्समकंपंत चेलुश्च धरणीधराः ॥ जज्वलुश्चाग्नयश्शांता जायमाने जनाहने १५ शिवाश्च प्रववुर्वाताः प्र
शांतमभवद्भजः ॥ ज्योतींष्यति व्यकाशं तजायमाने जनाहने १६ अभिजिन्ना मनक्षत्रं जयंती नाम शर्वरी ॥ मुहूर्तो विजयो नाम यत्र जातो
जनार्दनः ॥ अव्यक्तश्शाश्वतस्सूक्ष्मो हरिर्नारायणः प्रभुः १७ जायमानो हि भगवान्नयनैर्मोहयन् प्रभुः ॥ अनाहता दुर्भयो देवानां प्राणद
न्दिवि १८ आकाशात्पुष्पवृष्टिं च वर्षन्निदशेश्वरः ॥ गीर्भिर्मंगलयुक्ताभिः स्तुवंतो मधुसूदनम् १९ महर्षयस्सगंधर्वा उपतस्थुस्सहा
प्सराः ॥ जायमाने हृषीकेशे प्रहृष्टमभवज्जगत् २० इंद्रश्च त्रिदशैस्सार्द्धं तुष्टावमधुसूदनम् ॥ वसुदेवश्च तं रात्रौ जातं पुत्रमधोक्षजम् २१
श्रीवत्सलक्षणं दृष्ट्वा युतं दिव्यैश्च लक्षणैः ॥ उवाच वसुदेवस्तु रूपं संहर वै प्रभो २२ भीतो हं देवकं सस्य तस्मादेवं ब्रवीम्यहम् ॥ मम पुत्राहता
स्तेन तव ज्येष्ठांबुजेक्षण २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ वसुदेव वचः श्रुत्वा रूपं चाहरदच्युतः ॥ अनुज्ञाप्य पितृत्वेन नंदगोपगृहं नय २४ वसु
देवस्तु संगृह्य दारकं क्षिप्रमेव च ॥ यशोदाया गृहं रात्रौ विवेश सुतवत्सलः २५ यशोदायास्त्वविज्ञातस्तत्र निक्षिप्य दारकम् ॥ प्रगृह्य दार
रिकां चैव देवकी शयने न्यसत् २६ परिवर्ते कृते ताभ्यां गर्भाभ्यां भयविह्वलः ॥ वसुदेवः कृतार्थो वै निर्जगाम निवेशनात् २७ उग्रसेन सुताया
थकं सायानकटुं दुग्धिः ॥ निवेदयामास तदातां कन्यां वरवर्णिनीम् २८ तच्छ्रुत्वा त्वरितः कंसो रक्षिभिस्सह वेगिभिः ॥ आजगाम गृह
द्वारं वसुदेवस्य वीर्यवान् २९

मिति प्रागुक्तं संगच्छते ॥ १४ ॥ समकंपंत उद्रिक्तजलावभूबुस्तत्र हेतुश्चेलुरिति धरणीधराः

शेषादयश्चेलुः भगवतो भारेणेति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अप्सरा इत्यदत्तत्वमार्षमसुरांगना इति वा पाठः ॥ २० ॥ वसुदेवश्च तुष्टावेत्यनुपंगः ॥ २१ ॥ २२ ॥ तव ज्ये
ष्ठाः संघिरार्षः ॥ २३ ॥ रूपंचतुर्भुजम् अहरत्तिरोद्धितकृतवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ताभ्यां तयोरित्यर्थः निवेशनात्सूतिकागृहात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ तुप्रजातेत्यत्रपुत्रजातेतिपाठेपुत्रवज्जातापरिवर्त्तितेतिगूढोभिसंधिःपुत्रेति संबोधनंवा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ गृह्यगृहीत्वाआविध्यधामयित्वाअवधूयतुच्छीकृत्य ॥
 ॥ ३५ ॥ उत्पतत् उदपतत् अनिष्पिष्टेतिच्छेदः ॥ ३६ ॥ आदिश्यतिरस्कृत्यजगामस्वमितिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निशिकालेऽतिशेषःविपरीतेनविशेषेणपरितःप्रसर्प
 सतत्रत्वरितं द्वारिकिंजातमितिचात्रवीत् ॥ दीयतांशीघ्रमित्येवंवाग्भिरुसमभितर्जयत् ३० ततोहाहाकृतास्सर्वादेवकीभवनैस्त्रियः ॥
 उवाचदेवकीदीनाबाष्पगद्गदयागिरा ३१ दारिकातुप्रजातेतिकंसंमभियाचती ॥ श्रीमंतोमेहतास्सप्तपुत्रगर्भास्त्वयाविभो ३२ दारि
 केयंहतैर्वैषापश्यस्वयदिमन्यसे ॥ दृष्ट्वाकंसस्तुतांकन्यामाकृष्यतमुदायतः ३३ हतैर्वैषायदाकन्याजातेत्युक्त्वावृथामतिः ॥ सागर्भश
 यनेक्लिष्टागर्भाबुद्धिन्नमूर्द्धजा ३४ कंसस्यगुरतोऽन्यस्तापृथिव्यांपृथिवीसमा ॥ सवैनांगृह्यपुरुषस्समाविध्यावधूयच ३५ उद्यच्छन्नेव
 सहसाशिलायांसमपोथयत् ॥ सावधूताशिलापृष्ठेऽनिष्पिष्टादिवमुत्पतत् ३६ हित्वागर्भतनुंसातुसहसामुक्तमूर्द्धजा ॥ जगामकंसमा
 दिश्यदिव्यस्त्रगनुलेपना ३७ हारशोभितसर्वांगीमुकुटोज्ज्वलभूषिता ॥ कन्यैवसाभवात्रित्यंदिव्यादेवैरभिष्टुता ३८ नीलपीतांब
 रधरागजकुंभोपमस्तनी ॥ रथविस्तीर्णजघनाचंद्रवक्त्राचतुर्भुजा ३९ विद्युद्विरूपवर्णाभाबालार्कसदृशेक्षणा ॥ पयोधरस्तनवतीसंध्ये
 वसपयोधरा ४० सार्वैनिशितमोग्रस्तेबभौभूतगणाकुले ॥ नृत्यतीहसतीचैवविपरीतेनभास्वती ४१ विहायसिगतारौद्रापपो
 पानमनुत्तमम् ॥ जहासचमहाहासंकंसंचरुषितात्रवीत् ४२ कंसकंसात्मनाशाययदहंघातितात्वया ॥ सहसाचसमुत्क्षिप्यशिला
 यामभिपोथिता ४३ तस्मात्तवांतकालेहंकृष्यमाणस्यशत्रुणा ॥ पाटयित्वाकरैर्देहमुष्णंपास्यामिशोणितम् ४४ एवमुक्त्वावचोघोरं
 सायथेष्टेनवर्त्मना ॥ खंसादेवालयंदेवीसगणाविचचारह ४५ साकन्याववृधेतत्रवृष्णिसंघसुपूजिता ॥ पुत्रवत्पाल्यमानासावसुदेवाज्ञ
 यातदा ४६ विद्धिचैनामथोत्पन्नामंशादेवींप्रजापतेः ॥ एकानंशांयोगकन्यारक्षार्थं केशवस्यतु ४७ तांवैसर्वसुमनसःपूजयंतिस्मयादवाः
 देववद्विव्यवपुषाकृष्णस्संरक्षितोयया ४८ तस्यांगतायांकंसस्तुतांमेनेमृत्युमात्मनः ॥ विविक्तेदेवकीचैवव्रीडितःसमभाषत ४९ कंस
 उवाच ॥ ॥ मृत्योःस्वसःकृतोयत्नस्तवगर्भमयाहताः ॥ अन्यएवान्यतादेविमममृत्युरुपस्थितः ५०

णेन ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ एकाचासावनंशेतिएकानंशाभगवताएकासतीअविभक्ता अज्ञस्तुतेनैकःसन्नपिस्वाविद्ययाततोविभक्तोभवतिइयंतुनतथायतः
 योगकन्यायोगेनकन्याभूताचित्कलैवेयमित्यर्थइतितांविद्धि ॥ ४७ ॥ सुमनसःसुराःयादवाःयदुपजाताः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ मृत्योःपरिहारार्थमितिशेषः ॥ ५० ॥

नैराश्येनकार्कश्येन ॥ ५१ ॥ हेतुभूतःशस्त्रवत्कालाख्यस्यईश्वरस्यप्रयोज्यः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ यथाभागंयथाकर्मैत्यर्थः तेनईश्वरेपिनदोषः यथोक्तं स्वकर्मैवनरं
हंतिनशस्त्ररिपुमृत्यवः ॥ नभेतव्यंनवासभ्यंचोरहत्यावलंबतइति एवंसातिमयिदोषोनासंजनयइतिभावः ॥ ५४ ॥ संस्थितिःखंडनम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ वत्सेतिसंबोधनात्

नैराश्येनकृतोयत्नस्स्वजनेप्रहृतंमया ॥ दैवंपुरुषकारेणनचातिक्रांतवानहम् ५१ त्यजगर्भकृतांचितांसंतापंपुत्रजंत्यज ॥ हेतुभूतस्त्व
हंतेपांसतिकालविपर्यये ५२ कालएवनृणांशत्रुःकालश्चपरिणामकः ॥ कालोनयतिसर्ववैहेतुभूतस्तुमद्विधः ५३ आगमिष्यतिवैदे
वियथाभागमुपद्रवाः ॥ इदंतुकष्टंयजतुःकर्ताहमितिमन्यते ५४ माकापीःपुत्रजांचितांविलापंशोकजंत्यज ॥ एवंप्रायोनृणांयोनिर्ना
स्तिकालस्यसंस्थितिः ५५ एषतेपादयोर्मूर्ध्नापुत्रवत्तवदेवकि ॥ मद्गतस्त्यज्यतारोपोजानाम्यपकृतंत्वयि ५६ इत्युक्तवंतंकंसं
सादेवकीवाक्यमब्रवीत् ॥ साश्रुपूर्णमुखादीनाभर्तारमुदवीक्षतो ॥ उत्तिष्ठतिष्ठवत्सेतिकंसंमातेवजलल्पती ५७ देवक्युवाच ॥ ममा
ग्रतोहतागर्भायेत्वयाकालरूपिणा ॥ कारणंत्वंनवैपुत्रकृतांतोप्यत्रकारणम् ५८ गर्भकृतनमेतन्मेसहनीयंत्वयाकृतम् ॥ पादयोःपतता
मूर्ध्नास्त्वंचकर्मजुगुप्सता ५९ गर्भेतुनियतोमृत्युर्बाल्येपिननिवर्तते ॥ युवापिमृत्योर्विशगःस्थविरोमृतएवतु ६० कालभूतमिदंसर्वहेतुभू
तस्तुत्वद्विधः ॥ अजातेदर्शनंनास्तियथावायुस्तथैवच ६१ जातोप्यजाततांयातिविधात्रायत्रनीयते ॥ तद्गच्छपुत्रमातेभून्मद्गतंमृत्युकार
तम् ६२ मृत्युनापट्टतेपूर्वशेषोहेतुःप्रवर्तते ॥ विधिनापूर्वदृष्टेनप्रजासर्गेणतत्त्वतः ६३ मातापित्रोस्तुकार्येणजन्मतस्तूपपद्यते ॥ निशम्य
देवकीवाक्यंसकंसस्त्वंनिवेशनम् ६४ प्रविवेशसंसंबोधदह्यमानेनचेतसा ॥ कृत्येप्रतिहतेदीनोजगामविमनाभृशम् ॥ ६५ ॥
इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥

कंसादियंज्येष्ठेतिगम्यते ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सहनीयंसोढव्यंक्षांतमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ मृत्योर्दैत्यस्यकारणंमद्गतंतेतवत्तदिमाभूदित्यर्थः ॥ ६२ ॥ विधिनागर्भाधा
नादिसंस्कारेणपूर्वदृष्टेनजन्मांतरियेणकर्मणाप्रजाःसृजतातिप्रजासर्गःकालस्तेनतत्त्वतःलोकदृष्टनिमित्तेनस्तेयादिना ॥ ६३ ॥ कार्येणदुरनादिसेवनेनजन्मतःजातिगुणेनचउपप
द्यतेपरद्रोहादिकंपुनैःकारणैस्तेपिमृताःपुनैरेवकारणैस्त्वंचकारितइतिनात्रतवदोषइतिभावः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अथास्मिन्पंचमेध्यायेवसुदेवोपदेशतः ॥ सकुटुंबस्यनंदस्यव्रजेगमनमीर्यते ॥ १ ॥ प्रागेवप्रसवात्पूर्वमेवव्रजेप्रेषितामितिशेषः ॥ १ ॥ नंदगोपंसपुत्रस्त्रीकंमथुराप्रतिकरं
प्रदातुमागतमित्यर्थाद्भागवताच्चगम्यते ॥ २ ॥ गुणैर्जातकर्मादिसंस्कारैर्लिप्याद्यभ्यासैश्च ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रज्ञादैवाधीनमिदमितिधीःस्थितेभयादिनेशेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥
तत्त्वान्वेषीयथावदालोचयन्बालद्रोहिणांस्वरूपमितिशेषः ॥ ७ ॥ नाम्नानामार्थेननिरीक्षस्वयथाकृष्णस्तवचित्तंकर्षितस्नेहातिशयाद्वशीकरोति ॥ तथासंकर्षणोपित्वारमयत्वि

॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रागेववसुदेवस्तुव्रजेशुश्रावरोहिणीम् ॥ प्रजातांपुत्रमेवाग्रेचंद्रात्कांततराननम् १ सनंदगोपंत्वरितःप्रोवाच
शुभयागिरा ॥ गच्छानयासहैवत्वंव्रजमेवयशोदया २ तत्रतौदारकौगत्वाजातकर्मादिभिर्गुणैः ॥ योजयित्वाव्रजेतातसंवर्द्धययथासुख
म् ३ रौहिणेयंचपुत्रंमेपरिरक्षशिशुंव्रजे ॥ अहंवाच्योभविष्यामिपितृपक्षेपुत्रिणाम् ४ योहमेकस्यपुत्रस्यनपश्यामिशिशोर्मुखम् ॥
न्हियतेहिबलात्प्रज्ञाप्राज्ञस्यापिसतोमम ५ अस्माद्धिमेभयंकसान्निर्घृणाद्वैशिशोर्वधे ॥ तद्यथारौहिणेयंत्वंनंदगोपंममात्मजम् ६ गो
पायसियथाताततत्त्वान्वेषीतथाकुरु ॥ विघ्नाहिबहवोलोकेबालानुत्रासयंतिहि ७ सचपुत्रोममज्यायान्कनीयांश्चतवाप्ययम् ॥
उभावपिसमंनान्नानिरीक्षस्वयथासुखम् ८ वर्द्धमानावुभावेतौसमानवयसौयथा ॥ शोभेतांगोव्रजेतस्मिन्नंदगोपतथाकुरु ९ बाल्ये
केलिकिलस्सर्वोबाल्येमुह्यतिमानवः ॥ बाल्येचंडतमस्सर्वस्तत्रयत्नपरोभव १० नचट्टंदावनेकार्योगवांघोषःकथंचन ॥ भेतव्यंतत्र
वसताकेशिनःपापदर्शिनः ११ सरीसृपेभ्यःकीटेभ्यश्शकुनिभ्यस्तथैवच ॥ गोष्ठेपुगोभ्योवत्सेभ्योरक्षयौतेद्वाविमौशिशू १२ नंदगोपगता
रात्रिश्रीघ्रयानोव्रजाशुगः ॥ इमेत्वांव्याहरंतीवपक्षिणस्सव्यदक्षिणम् १३ रहस्यंवसुदेवेनसोनुज्ञातोमहात्मना ॥ यानंयशोदया
सार्द्धमारुरोहमुद्वान्वितः १४ कुमारस्सकंधवाह्यायांशिविकायांसमाहितः ॥ संवेशयामासशिशुंशयनीयंमहामतिः १५ जगामचविविक्ते
नशीतलानिलसर्पिणा ॥ बहूदकेनमार्गेणयमुनातीरगामिना १६ सददर्शशुभेदेशेगोवर्द्धनसमीपगे ॥ यमुनातीरसंबद्धशीतमारुतसेवि
तम् १७ विरुतश्चापदैरम्यंलतावल्लीमहाद्रुमम् ॥ गोभिस्तृणविलग्नाभिस्स्यंदतीभिरलंकृतम् १८

त्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ केलिकिलः स्वेच्छाविहारी ॥ १० ॥ घोषोगोपग्रामः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ शिविकायांआंदोलिकायां शिविकायांसुखरूपायामितिप्रां
चःमृदुतूलिकायामितितस्यार्थः कशिपुशब्दसादृश्यात् ॥ १५ ॥ बहूदकत्वात् शीतलोऽनिलः सर्पत्यस्मिन्तेनशीतलानिलसर्पिणा १६ सददर्शगोव्रजमितिपंचदशगतेना
वयः १७ विशिष्टंरुतंयेषातैःश्चापदैर्विरुतश्चापदैः लताभुविप्रसर्पत्यःकूष्मांड्यादयोवल्लयः आरोहणसापेक्षाद्राक्षादयःतत्सहितामहांतोद्रुमायस्मिन् र्यंदतीभिःप्रस्तवतीभिः १८

समानतीर्थानिजलावतरणमार्गयेषुतादृशाजलाशयायत्र ॥ १९ ॥ भासाःगृध्राःतदनुसृतैःश्येनैः आमिपादावनाविडालादयस्तदनुसृतैस्ततोऽधिकवलैःसृगालादिभिश्चरतम्
मृगश्चित्रव्याघ्रः ॥ २० ॥ २१ ॥ हंभारवैर्गोशब्दैः ॥ २२ ॥ वाटोवृत्तिस्थानंकंठपरिधिः वाटोमार्गवृत्तिस्थानेइतिमेदिनी ॥ २३ ॥ करीपंशुष्कगोमयचूर्णं २४ क्षेम्यालब्धलक्षणा
र्हाःभटास्तत्प्रचारेणबहुलंसमृद्धिमत् दामनीस्थूणद्वयाक्रांतप्रांतास्थूलरज्जुःयस्यांदामान्यासज्जंतेगर्गरोमंथनकुंभः गर्गरोमीनभेदेस्यान्मंथन्यामपिगर्गरीतिविश्वः ॥ २५ ॥ तत्क्रेत्यंते

समप्रचारंचगवांसमतीर्थजलाशयम् ॥ वृषाणांस्कंधघातैश्चविषाणोद्धृष्टपादपम् १९ भासामिपादानुसृतैश्श्येनैश्चामिपगृध्नुभिः ॥
सृगालमृगसिंहैश्चवसामेदाशिभिर्वृतम् २० शार्दूलशब्दाभिरुतंनानापक्षिसमाकुलम् ॥ स्वादुवृक्षफलंरम्यंपर्षात्तृणवीरुधम् २१ गो
व्रजंगोरुतरंरम्यंगोपनारीभिरावृतम् ॥ हंभारवैश्चवत्सानांसर्वतःकृतनिस्वनम् २२ शकटावर्तविपुलंकंठकीवाटसंकुलम् ॥ पर्यंतेष्वावृतं
वन्यैर्वहद्भिःपतितैर्द्रुमैः २३ वत्सानांरोपितैःकीलैर्दामभिश्चविभूषितम् ॥ करीपाकीर्णवसुधंकटच्छन्नकुटीमठम् २४ क्षेम्यप्रचारबहुलं
हृष्टपुष्टजनावृतम् ॥ दामनीपाशबहुलंगर्गरोद्गारनिस्वनम् २५ तक्रनिस्त्रावमलिनंदधिमंडार्द्रमृत्तिकम् ॥ मंथानवलयोद्गारैर्गोपी
नांजनितस्वनम् २६ काकपक्षधरैर्बालैर्गोपालक्रीडनाकुलम् ॥ सार्गलद्वारगोवाटमध्येगोस्थानसंकुलम् २७ सर्पिषापच्यमानेन
सुरभीकृतमारुतम् ॥ नीलपीतांबराभिश्चतरुणीभिरलंकृतम् २८ वन्यपुष्पावतंसाभिर्गोपकन्याभिरावृतम् ॥ शिरोभिर्धूतकुंभा
भिर्वह्नेरग्रस्तनांबरैः २९ यमुनातीरमार्गेणजलहारीभिरावृतम् ॥ सतत्रप्रविशन्हृष्टो गोव्रजंगोपनादितम् ३० प्रत्युद्गतोगोपवृद्धै
स्त्रीभिर्वृद्धाभिरिवच ॥ निवेशंरोचयामासपरिवर्तैसुखाश्रये ३१ सायत्ररोहिणीदेवीवसुदेवसुखावहा ॥ तत्रतंबालसूर्याभिकृष्णगूढंन्य
वेशयत् ३२ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिगोव्रजगमनंनानामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्रतस्या
सतःकालःसुमहानत्यवर्तत ॥ गोव्रजेनंदगोपस्यबल्लवत्वंप्रकुर्वतः १ दारकौकृतनामानौववृधातेसुखंचतौ ॥ ज्येष्ठस्संकर्षणोनामक
नीयान्कृष्णएवतु २

गोरसाधिक्यमुक्तं निस्त्रवरेचनप्रणालिका तद्देशैवालेनमलिनंमंडपंर्यागतःसारः ॥ २६ ॥ गोपाःक्रीडंत्यस्मिन्निति क्रीडास्थानं आखाडाइतिभाषाप्रसिद्धम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अग्रस्तनांबरैःकांचोलीइतिभाषाप्रसिद्धैःकंचुकैरुपलक्षिताः ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिवर्तेशकटादिप्रकारे सुखकरेआश्रयस्थाने ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिगोव्रजगमनं
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पष्ठेत्वथैतदध्यायेकृष्णेनाधःस्थितेनसः ॥ भजनंपूतनायाश्चशोषणंसमुदीर्यते ॥ १ ॥ तत्रअसतःअप्रकाशमानस्य बल्लवत्वंगोपत्वम् ॥ १ ॥ २ ॥

३ ॥ पृथुर्योदक्षिणाया अयोजितं देवासो अमृतासो अस्थुः ॥ कृष्णादुदस्थादर्याविहायाश्चिकित्संती मानुषायक्षयायेति मंत्रोक्तमर्थमुपबृंहयति शकटस्येति मंत्रार्थस्तु पृथुर्महा
नरथः शकटं दक्षिणायाः दिशः संबंधी मृत्युकरमित्यर्थः अयोजियोजितं शत्रुभिरित्यर्थाल्लभ्यते तमेन रथं देवासो देवाः अमृतासो अमृता आसमंतात् अस्थुः परिवार्य स्थितवन्तः एतस्मिन्नं
तरे सः रथः कृष्णात् कृष्णं प्राप्य तत्प्रेरणेन उदस्थात् उत्थितः विहायाः आकाशाश्रितः विशेषेण हयते गच्छतीति वा यंत्रोत्क्षिप्तगोलकवदाकाशमार्गेणोत्थाय पतितस्तत्र पृष्ठ इत्यर्थः ततश्च
अर्या ईश्वरी स्वामिनी माता तत्रत्यप्रजावा चिकित्संती संशयवती मानुषाय मानुषस्य क्षयाय नाशाय एतेन पततारथेनायं बालकः कथं न नाशित इत्यत्र कारणविशेषमपश्यंतीति सिद्धिहा

मेघकृष्णस्तु कृष्णो भूदेहांतरगतो हरिः ॥ व्यवर्धत गवांमध्ये सागरस्य इवांबुदः ३ शकटस्य त्वधस्सुप्तं कदाचित्पुत्रगृह्णी ॥ यशोदा तं स
मुत्सृज्य जगाम यमुनां नदीम् ४ शिशुलीलां ततः कुर्वन्सहस्तचरणौ क्षिपन् ॥ रुदोदमधुरं कृष्णः पादावूर्ध्वं प्रसारयन् ५ स तत्रैकेन पादेन शक
टं पर्यवर्तयन् ॥ न्युञ्जं पयोधरा कांक्षी चकार चरुरोद च ६ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता यशोदा भयविह्वला ॥ स्नाता प्रस्त्रवादिग्धां गीबद्धवत्सेव सौरभी ७
सा ददर्श विपर्यस्तं शकटं वायुना विना ॥ हा हेति कृत्वा त्वरितादारकं जगृहे तदा ८ न सा बुबोधत त्वेन शकटं परिवर्तितम् ॥ स्वस्ति मे दारकाये
ति प्रीता भीता च सा भवत् ९ किंतु वक्ष्यति ते पुत्रपिता परमकोपनः ॥ त्वय्यधश्शकटे सुप्ते अकस्माच्च विलोडिते १० किं मे स्नानेन दुस्स्ना
नं किंच मे गमनेन नदीम् ॥ पर्यस्ते शकटे पुत्रयात्वां पश्याम्यपावृतम् ११ एतस्मिन्नंतरे गोभिराजगाम वने चरः ॥ कापाय वाससी बिभ्रन्नं
दगोपो ब्रजांतिकम् १२ सददर्श विपर्यस्तं भिन्नभांडघटीघटम् ॥ अपास्तधूर्विभिन्नाक्षं शकटं चक्रमौलिनम् १३ भीतस्त्वरितमागम्य
सहसा सा श्रुलोचनः ॥ अपि मे स्वस्ति पुत्रायेत्यसकृद्वचनं वदन् १४ पिवंतं स्तनमालक्ष्य पुत्रं स्वस्थो ब्रवीत्पुनः ॥ वृषयुद्धं विना केन पर्यस्तं
शकटं मम ॥ प्रत्युवाच यशोदा तं भीतागद्गदभाषिणी ॥ न विजानाम्यहं केन शकटं परिवर्तितम् १५ अहं नदीं गता सौम्यचैलप्रक्षा
लनार्थिनी ॥ आगता च विपर्यस्तमपश्यं शकटं भुवि १७

नैवातिष्ठन्न त्वीश्वरकृत्यमेतदित्यवेदीति भावः एवमेव सर्वेषामर्थानां प्रत्यक्षश्रुतिमूलकत्वमुच्चेयम् वेदोपबृंहणत्वादस्य शास्त्रस्य पुत्रेत्यत्र कर्मतिपाठे कर्मगृह्णीति नैकचित्ता ४ ५
६ ७ विपर्यस्तं विपरीतस्थितम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ गमने प्रयोजनमिति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ भिन्नानि भांडादीनि येन तम् भांडं चक्रोपरितनो ब्यूहः पात्राख्यः घटी धुरोग्रभाग
कलशः घटा घटना च भिन्नानि तानि यस्येति चक्रमौलिनं चक्रमौलाविवोपरि यस्य तं ब्रीह्यादित्वादिनिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

लोडितं उन्मथितम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ सर्वे सर्वात्मनीश्वरे सर्वे समाप्नोषिततोसि सर्वं इति निर्वचनात्संज्ञाशब्दो यमनो नात्र सर्वनामसंज्ञा ॥ २० ॥ २१ ॥ शकुनीपक्षिणीबकानुजात्वात्
वेषधारिणीति मनुष्यवेषधारिणी कंसस्य धात्रीति व्रजस्थैः श्रुता ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रस्त्रवोत्पीडवर्षिणी प्रस्त्रवेन क्षीराधिक्येन यस्तनयो रूतपीडः पीडातिनवर्षिणी ॥ २५ ॥ २६ ॥
२७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तत्र पूतनावधे हेतुं कारणं नाध्यगच्छन्तनादिष्वनन्तः नन्दादयः गोपाबालरूपा देवास्तु जानन्त्येवेत्याह मंत्रः हेतिः पक्षिणी न दभ्रात्यस्मानाष्ट्राणां पदं कृणुते अग्निधाने

तयोः कथयतोरेवमब्रुवंस्तत्रदारकाः ॥ अनेन शिशुनाथानमेतत्पादेन लोडितम् १८ अस्माभिस्संपतद्भिश्च दृष्टमेतद्यदृच्छया ॥ नन्दगोप
स्तुतच्छ्रुत्वा विस्मयं परमं ययौ १९ प्रहृष्टश्चैव भीतश्च किमेतदिति चिंतयन् ॥ नच ते श्रद्धधुर्गोपास्सर्वे मानुषबुद्धयः २० आश्चर्यमिति ते स
र्वे विस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥ स्वेस्थानेशकटं स्थाप्य चक्रबन्धमकारयन् २१ वैशंपायन उवाच ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य शकुनीवेषधारिणी ॥
धात्री कंसस्य भोजस्य पूतनेति परिश्रुता २२ पूतनानामशकुनीघोराप्राणभयंकरी ॥ आजगामार्द्धरात्रे वैपक्षौ क्रोधाद्विधुन्वती २३ ततोर्द्ध
रात्रसमये पूतना प्रत्यदृश्यत ॥ व्याघ्रगंभीरनिर्घोषं व्याहरन्ती पुनः पुनः २४ निलिल्येशकटस्याक्षेप्रस्त्रवोत्पीडवर्षिणी ॥ ददौ स्तनं च कृ
ष्णाय तस्मिन् सुप्ते जने निशि २५ तस्यास्तनं पपौ कृष्णः प्राणैस्सह विनय्य च ॥ छिन्नस्तनी तु सहसा पपात शकुनीभुवि २६ तेन शब्देन वित्र
स्तास्ततो बुबुधिरभयात् ॥ स नन्दगोपोगोपावैयशोदाचसु विह्रुवा २७ तेतामपश्यन् पतितां विसंज्ञां विपयोधराम् ॥ पूतनां पतितां भूमौ वज्रे
णेव विदारिताम् २८ इदं किं त्विति सं त्रस्ताः कस्येदं कर्मचेत्यपि ॥ नन्दगोपं पुरस्कृत्य गोपास्ते पर्यवारयन् २९ नाध्यगच्छन्तं च तदा हेतुं तत्र
कदाचन ॥ आश्चर्यमाश्चर्यमिति ब्रुवंतो नुययुर्गृहान् ३० गते पुते पुगोपे पुविस्मिते पुयथा गृहम् ॥ यशोदानन्दगोपस्तु पप्रच्छ गतसंभ्रमः ३१
कोयं विधिर्न जानामि विस्मयो मे महानयम् ॥ पुत्रस्य मे भयंती व्रंभीरुत्वं समुपागतम् ३२ यशोदा तव व्रीद्धीतानार्यजानामि किं त्विदम् ॥ दा
रकेण सहानेन सुप्ताशब्देन बोधिता ३३ यशोदायामजानंत्यां नन्दगोपः सबांधवः ॥ कंसाद्भयं च कारोग्रं विस्मयं च जगाम ह ३४ इति श्रीम
हाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि शिशुचर्यायां शकटभंगपूतनावधोनाम पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

शन्नो गोभ्यश्च पुरुषेभ्यश्चास्तु मानोर्हिंसी दिह देवाः कपोत इति हेतिरायुधवद्वधकारिणी पक्षिणी पूतनारूपा अस्मान् व्रजस्थान् न दभ्रातिनाभिभवति प्रत्युत अग्निधाने जाठराग्नेर्याने नि
मित्ते शिशोर्जाठरमग्निस्तनदानेन तर्पयितुं आष्ट्राणां असगतिदीप्त्या दानेषु आपयति परलोकं गमयति मृत्युना ग्राहयति वा देहं दीपयति वा आष्ट्रीकृष्णतनुस्तस्यां पदं स्थानं कृणुते कृष्णं
पापयितुं स्वमृत्युरूपां तां तनुं सृशति स्मेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अथास्मिन्सप्तमेऽध्यायेयमलार्जुनयोर्भिदा ॥ मध्यंगेन कृष्णेन ध्वस्तावेवोतिवर्ण्यते १ कालेरिं गिणौ जानुभ्यां रंहणशौ १ अन्योन्यगतौ परस्परस्मिन्तर्भूतौ एकमूर्तिधरौ एकशरीराविव ॥ २ ॥ एकरूपौ अभिन्नौ संतौ निर्माणनिर्मुक्तौ जन्महीनौ ॥ ३ ॥ एकस्य कार्यस्य अंतरं रहस्यं गतौ प्राप्तौ एककार्यनिष्ठावित्यर्थः ॥ ४ ॥ देवानां वृत्तांतः सिद्धांतः पापिष्ठाहंतव्याः यज्ञदानादिकं च प्रवर्त्तनीयमित्येवं रूपस्तदर्थमानुषभूतौ देववृत्तांतमानुषौ ॥ ५ ॥ व्यतिषक्ताभिर्भिश्चाभिः ग्रस्तौ पूर्णमास्यां चंद्रोदये सूर्यस्यास्तमयः तदुदये इंदोरिति

वैशंपायन उवाच ॥ काले गच्छति तौ सौम्यौ दारकौ कृतनामकौ ॥ कृष्णसंकर्षणौ चोभौ रिं गिणौ समपद्यताम् १ तावन्योन्यगतौ बालौ बाल्यादेवैकतांगतौ ॥ एकमूर्तिधरौ कांतौ बालं च द्रार्कवर्चसौ २ एकनिर्माणनिर्मुक्तावेकशय्यासनाशनौ ॥ एकवेषधरावेकं पुष्यमाणौ शिशुव्रतम् ३ एककार्यांतरगतावेकदेहौ द्विधा कृतौ ॥ एकचर्यौ महावीर्यावेकस्य शिशुतांगतौ ४ एकप्रमाणौ लोकानां देववृत्तांतमानुषौ ॥ कृत्स्नस्य जगतो गोपौ संवृत्तौ गोपदारकौ ५ अन्योन्यव्यतिषक्ताभिः क्रीडाभिरभिशोभितौ ॥ अन्योन्यकिरणग्रस्तौ चंद्रसूर्याविवांबरे ६ वि सर्पतौ तु सर्वत्र सर्पभोगभुजावुभौ ॥ रेजतुः पांसुद्विधांगौ दृष्टौ कलभकाविव ७ कचिद्रस्मप्रदीप्तांगौ करिषप्रोक्षितौ कचित् ॥ तौ तत्र पर्यधावेतां कुमारविवपावकी ८ कचिज्जानुभिरुद्धैः सर्पमाणौ विरेजतुः ॥ क्रीडंतौ वत्सशालासुशकृद्विधांगमूर्द्धजौ ९ शुशुभाते श्रिया जुष्टवानंदजननौ पितुः ॥ जनंच विप्रकुर्वाणौ विहसंतौ कचित्कचित् १० तौ तत्र कौतुहलिनौ मूर्द्धजव्याकुलेक्षणौ ॥ रेजतुश्चंद्रवदनौ दारकौ सुकुमारकौ ११ अतिप्रसक्तौ तौ दृष्ट्वा सर्वत्र जविचारिणौ ॥ नाशकतौ वारयितुं नंदगोपः सुदुर्दमौ १२ ततो यशोदा संक्रुद्धा कृष्णं कमललोचनम् ॥ आनाय्य शकटीमूलैर्भर्त्सयंती पुनः पुनः १३ दाम्ना चैवोदरे बध्वा प्रत्यबंधुलूखले ॥ यदि शक्तो सिंगच्छेति तमुक्त्वा कर्मसाकरोत् १४ व्यग्रायांतु यशोदायां निर्जगाम ततो गणात् ॥ शिशुलीलांततः कुर्वन् कृष्णो विस्मापयन् व्रजम् १५ सौ गणात्रिस्सृतः कृष्णः कर्पमाण उलूखलम् ॥ यमलाभ्यां प्रवृद्धाभ्यामर्जुनाभ्यां चरन्वने ॥ मध्यान्निश्चक्राम तयोः कर्पमाण उलूखलम् १६

गोन्योन्यकिरणग्रस्तत्वम् ॥ ६ ॥ सर्पभोगभुजौ सर्पदेहतुल्यवाहू कलभसदृशौ कलभकाविव स्वार्थे वाकः ॥ ७ ॥ पावकी अग्निपुत्रौ द्वौ कालिकाविवेत्यभूतौ समा ॥ ८ ॥ विप्रकुर्वाणौ नवनोतचौर्यादिना उपकारं कुर्वाणौ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

तत्तस्येति अर्जुनाभ्यां अर्जुनौ ऊद्धर्तुमित्यर्थः अत्रेदमाश्रयते ॥ यत्र मंथां विवधते रश्मीन् यमितवाइव । उलूखलमुतानामवेद्विद्रजल्गुलः तानो अद्य वनस्पती ऋष्वार्षभेभिः सोतृभिः इन्द्राय मधुमत्सुतमिति यत्र उलूखले मंथां मथानमिव मंथानं लोककृशकरं मंथां विवधते विशेषेण वधंति मातरः रश्मीनादायरश्मिभिरित्यर्थः यमितवाइव विनिगृहीतुमिव न तु वस्तुतो निगृहीतुं मातृत्वेन मयि खिग्धत्वात् तेन उलूखलेन सुतानां पीडितानां कर्मणि पृष्ठी उलूखलपीडितान् अस्मान् हे इन्द्र मोचनसमर्थं अवरक्ष पादादि त्वादायुदात्तमाख्यातम् इदु एवमेव त्वं जल्गुलोसि एनम् मुंचामीति जल्पितुम् मां च गोपितुं त्रातुं लातुं आदातुं स्वाधीनं कर्तुं च समर्थोसि यत अतोऽत्र मामित्यर्थः एवं यदा सर्वान् प्रार्थयन्नापिन मोचनं लभते तदा वनस्पत्योरंत

तत्तस्य कर्षतो बद्धंति र्यगगतमुलूखलम् ॥ लग्नं ताभ्यां समूलाभ्यामर्जुनाभ्यां च कर्षच १७ तावर्जुनौ कृष्यमाणौ तेन बालेन रंहसा ॥ समूलविटपौ भग्नौ सुतमध्ये जहास वै १८ निदर्शनार्थं गोपानां दिव्यं स्वबलमास्थितः ॥ तद्वामतस्य बालस्य प्रभावादभवद्वृद्धम् १९ यमुनातीरमार्गस्था गोप्यस्तं ददृशुर्निशुम् ॥ क्रंदंत्यो विस्मयंत्यश्च यशोदां युरंगनाः २० तास्तु संभ्रांतवदना यशोदामुचुरंगनाः ॥ एह्यागच्छ यशोदे त्वं संभ्रमात्किं विलंबसे २१ यौ तावर्जुनवृक्षौ तु व्रजे सत्योपयाचनौ ॥ पुत्रस्योपरितावेतौ पतितौ ते महीरुहौ २२ दृढेन दाम्ना तत्रैव बद्धो वत्स इवोदरे ॥ जहास वृक्षयोर्मध्ये तव पुत्रः स बालकः २३ उत्तिष्ठ गच्छ दुर्मेधे मूढे पंडितमानिनि ॥ पुत्रमानय जीवंतं मुक्तं मृत्युमुखादिव २४ साभीता सहसोत्था यहाहाकारं प्रकुर्वती ॥ तं देशमगमद्यत्र पातितौ तावुभौ द्रुमौ २५ सा ददर्शतयोर्मध्ये द्रुमयोरात्मजं निशुम् ॥ दाम्ना निबद्धमुदरे कर्षमाणमुलूखलम् २६ सा गोपी गोपवृद्धश्च समुवाच व्रजस्तदा ॥ पर्यागच्छंतं ते द्रुपुंगोपे पुमहदद्भुतम् २७ जजल्पुस्ते यथा कामंगोपावनविचारिणः ॥ केनेमौ पातितौ वृक्षौ घोषस्यायतनोपमौ २८ विना वातं विनावर्षं विद्युत्प्रपतनं विना ॥ विना हस्ति कृतं दोषं केनेमौ पातितौ द्रुमौ २९ अहो बतनशोभेतां विमूलावर्जुनाविमौ ॥ भूमौ निपतितौ वृक्षौ वितो यौ जलदाविव ॥ यदीमौ घोपरचितौ घोषकल्याणकारिणौ ३०

रागत्वाबंधनदामत्रोडितुं यावद्वलं करोति तावद्वनस्पती एव उन्मूलितौ दृष्ट्वा वदति तान इति त्रातौ नोऽस्माकं व्रजवासिनां वनस्पतिभूतौ अतिप्रसिद्धौ यमलौ अर्जुनजातीयौ भो वनस्पती अद्य इन्द्राय इन्द्रं प्रति गंतुं सुतं तदुन्मूलनेन आत्मानं पीडयंतं देवमधुमत्सुतम् अमृतयुक्तम् अतिस्मयगित्यर्थः यतः ऋष्वौ गतिमंतौ युवांश्चाथारत्वान्मुक्तौ स्थित्यर्थः ऋष्वेभिर्गतिमद्भिर्जगैः जनैः सोतृभिरस्मद्वंधनकरैरुपलक्षितौ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सत्योपयाचनौ प्रार्थितप्रदत्वेन देवताभूतौ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

विपुलाभ्यामर्जुनाभ्याम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एतदिति एवमादीत्यर्थः अत्रतृणावर्त्तवधोपिपुराणांतरादुपसंहर्त्तव्यः तदुपवृंहिकाश्रुतिस्तु साकंयक्षमप्रयतचापेणाकि
किदीविना साकंवातस्यध्राज्यासाकंनश्यनिहाकयेति ॥ खेचरत्वेनयक्षंपूज्यमिवात्मानंमनुते मिमीतेतोलयतिवायक्षमः हेयक्षमराक्षस तद्वत्पीडकेतिवा चापेणतद्वर्णेनहरिणातवहंत्रा
साकंप्रयत भूमावितिशेषः किकिदीविनाज्ञाःसन्दीव्यतीकिकिदीविः किधातोर्वाहुलकात्किप्रत्यये लिङ्भावेचकिकिर्विद्वान्तेनवा तस्यवायोर्ग्राज्यागत्याययाधूलिवात्यारूपया
एनंउपरिनीतवानसि तयासाकंनश्यनाशंप्राप्नुहि निहाकयागत्याचसाकंवा साहित्यंपतनएवनतुनाशे अतस्तेनसहपातितःसन्स्वयमेकएवनाशंप्राप्नुहीत्यर्थः एवंदेवैरुकेतृणावर्तः
पपातममारेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ४ ॥ अस्मिन्नथाष्टमेध्यायेवनांतरमियासतः ॥ तनूरुहसमुत्पन्नावकाःकृष्णस्यवर्ण्यते १

नंदगोपप्रसन्नोतेदुमावेगतावपि ॥ यच्चतेदारकोमुक्तोविपुलाभ्यामपिक्षितौ ३१ औत्पातिकमिदंघोषोत्ततीयंवर्त्ततेत्विह ॥ पूतनाया
विनाशश्चद्रुमयोश्शकटस्यच ३२ अस्मिन्स्थानेचवासोयंघोषस्यास्यनयुज्यते ॥ उत्पाताह्यत्रदृश्यंतेकथयंतोनशोभनम् ३३
नंदगोपस्तुसहसामुक्ताकृष्णमुलूखलात् ॥ निवेश्यचंकैसुचिरंमृतंपुनरिवागतम् ३४ नात्प्यत्प्रेक्ष्यमाणोवैकृष्णंकमललोचनम् ॥
ततोयशोदांगहर्न्वेनंदगोपोविवेशह ॥ सचगोपजनस्सर्वोव्रजमेवजगामह ३५ सचतेनैवनाम्नातुकृष्णोवैदामबंधनात् ॥ गोष्ठेदामोद
रइतिगोपीभिःपरिगीयते ३६ एतदाश्चर्यभूतंहिबालस्यासीद्विचेष्टितम् ॥ कृष्णस्यभरतश्रेष्ठघोषेनिवसतस्तदा ३७ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिशिशुचर्यायांयमलार्जुनभंगेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतौबाल्यमु
त्तीर्णौकृष्णसंकर्षणावुभौ ॥ तस्मिन्नेवव्रजस्थानेसप्तवर्षौबभूवतुः १ नीलपीतांबरधरौपीतश्वेतानुलेपनौ ॥ बभूवतुर्वत्सपालौकाकपक्ष
धरावुभौ २ पणवाद्यंश्रुतिसुखंवादयंतौवराननौ ॥ शुशुभातेवनगतौत्रिशोर्षाविवपन्नगौ ३

एवंतावित्यध्यायः सुदेवोअद्यप्रपतेदनावृतपरावतंपरमांगंतवाउ अधाशयीतनिर्ऋतेरुपस्थेधैनंदकारभसासोअद्युरित्यस्यमंत्रस्योपवृंहणार्थः मंत्रार्थः पुरुरवसंप्रत्युर्वशीवदति सुदेवः
शोभनस्वामिकोव्रजः आद्यक्षरलोपेनवासुदेवोवा अद्यप्रपतेत् अथैवउपद्रवसमकालंगच्छेत् अनावृतनास्तिआवृत्तिरोधकोयस्यतादृशोपिपरावतंपरमावदूरादूरतरं गंतवै गंतुं
उनिश्चितंप्रपतेदित्यन्वयः अधपक्षांतरे यदिसुदेवोनप्रपतेत्तर्हिनिर्ऋतेरुपस्थेदशयीतअथअथवाएनंव्रजंवासुदेवपरिजनंरभसासोरभसाः वेगवंतः वृकाःअद्युःभक्षयेयुः तस्माद्वासु
देवोवातत्परिगृहीतोव्रजोवाटकेभ्योविभेति अतस्त्वादृशोनापिद्विगृहेभ्यःसुतरांभेतव्यमितिभावः इतःस्पष्टार्थमूलम् ॥ १ ॥ २ ॥ पणवोहितुंवीफलोपेतोवाद्यविशेषः आद्य
पदात्तादृशंरुद्रवीणादिकंपणवाद्यमतएवत्रिशोर्षाविवेतिदृष्टांतःसंगच्छते पर्णवाद्यमित्यपपाठः ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चंचूर्यतौ अत्यंतं संचरंतौ किशोराविव अश्वपोताविव ॥ ७ ॥ ८ ॥ अवगीतं नाशितम् भुक्तभोगं काननम् ॥ ९ ॥ काननानि उद्यानानि वनानि अरण्यानि आकाशानि काननानि पत्रादिना शून्यानि ॥ १० ॥ परितो वृत्तचक्राकारः परिधिः अर्गलाश्रयेषु तेषु परिवृत्ता र्गलेषु ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ निर्व्यजनं शाकरूपादिहीनम्

मयूरांगदकर्णौ तु पल्लवापीडधारिणौ ॥ वनमालाकुलोरस्कौद्रुमपोताविवोद्धतौ ४ अरविंदकृतापीडौ रज्जुयज्ञोपवीतिनौ ॥ सशिक्यतुं बकरकौ गोपवेणुप्रवादकौ ५ कचिद्वसंतावन्योन्यं क्रीडमानौ कचिक्कचित् ॥ पर्णशय्यासु संसुप्तौ कचिन्निद्रांतरेक्षणौ ६ एवं वत्सान्पालयंतौ शोभयंतौ महावनम् ॥ चंचूर्यतौ रमंतौ रमकिशोराविव चंचलौ ७ अथ दामोदरश्च श्रोमान् संकर्षणमुवाच ह ॥ आर्यनास्मिन् वने शयंगोपालैस्सह क्रीडितुम् ८ अवगीतमिदं सर्वमावाभ्यां भुक्तकाननम् ॥ प्रक्षीणतृणकाष्ठं च गोपैर्मथितपादपम् ९ घनीभूतानियान्या सन् काननानि वनानि च ॥ तान्याकाशानि कानि दृश्यंते द्ययथा सुखम् १० गोवाटेष्वपि ये वृक्षाः परिवृत्ता र्गलेषु च ॥ सर्वे गोष्ठाग्निपुगताः क्षयमक्षयवर्चसः ११ संनिरुष्टानियान्या सन्काष्ठानि च तृणानि च ॥ तानि दूरावकृष्टा सुमार्गितव्यानि भूमिषु १२ अरण्यमिदमल्पोदमल्पकक्षं निराश्रयम् ॥ अन्वेषितव्यं विश्रामंदारुणं विरलद्रुमम् १३ अकर्मण्ये पुवृक्षेषु स्थितविप्रस्थितद्विजम् ॥ संवासस्यास्य महतो जनेनोत्सादितद्रुमम् १४ निरानंदं निरास्वादं निष्प्रयोजनमारुतम् ॥ निर्विहंगमिदं शून्यं निर्व्यजनमिवाशनम् १५ विक्रीयमाणैः काष्ठैश्च शकैश्च वनसंभवैः ॥ उच्छन्नसंचयतृणैर्घोषोयं नगरायते १६ शैलानां भूषणं घोषो घोषाणां भूषणं वनम् ॥ वनानां भूषणं गावस्ताश्चास्माकं परागतिः १७ तस्मादन्यद्वन्नयामः प्रत्यग्रयवसंधनम् ॥ इच्छंत्यनुपभुक्तानि गावो भोक्तुं तृणानि च १८ तस्माद्वन्नं न वतृणं गच्छंतु धनिनो ब्रजाः ॥ न द्वारबंधावरणानग्रहक्षेत्रिणस्तथा ॥ प्रशस्ता वै ब्रजालोके यथा वै चक्रचारिणः १९ शक्रन्मूत्रेषु तेष्वेव जातक्षाररसायनम् ॥ न तृणं भुंजते गावो नापितत्पयसे हितम् २० स्थली प्रायासुरथ्यासु न वासुवनराजिषु ॥ चरावस्सहितौ गोभिः क्षिप्रं संवाह्यतां ब्रजः २१ श्रूयते हि वनं रम्यं पर्याप्तं तृणसंस्तरम् ॥ नाम्ना वृंदावनं नाम स्वादु वृक्षफलोदकम् २२ अझिल्लिकं टकवनं सर्वैर्वनगुणैर्युतम् ॥ कदंबपादपप्रायं यमुनातीरसंश्रितम् २३

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ कर्त्तव्यमाह तस्मादिति ॥ १८ ॥ ननु पितृपर्यागता भूमिर्निधनापि सुखावहेत्युक्तेः कथं पूर्वस्थानं त्याज्यमित्याह न द्वारेति चक्रेण समुदायेन चरंति ते चक्रचारिणो हंससारसादयः अनिकेतादित्यर्थः ॥ १९ ॥ शक्रन्मूत्रेषु तेष्वेव तृणेषु पतितेषु सत्सु ॥ २० ॥ स्थली प्रायासु समभूमितुल्यासु निस्तृणास्वित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

स्निग्धवनंशीतानिलंचेतिसंवंधः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ चरतोमृगादीनितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पंचबद्धाःपंचादिसंख्ययासंहताः ॥
 ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अगताः असंचाराः ॥ ३७ ॥ तदेवाह एवमिति ॥ ३८ ॥ इतिहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ एतस्मिन्वमे
 स्निग्धशीतानिलवनंसर्वर्तुनिलयंशुभम् ॥ गोपीनांसुखसंचारंचारुचित्रवनांतरम् २४ तत्रगोवर्द्धनोनामनातिदूरेगिरिर्महान् ॥ भ्राज
 तेदीर्घशिखरोनंदनस्येवमंदरः २५ मध्येचास्यमहाशाखोन्यग्रोधोयोनोच्छ्रुतः ॥ भांडीरोनामशुशुभेनीलमेघइवांबरे २६
 मध्येनचास्यकालिंदीसीमंतमिवकुर्वती ॥ प्रयातानंदनस्येवनलिनीसरितांवरा २७ तत्रगोवर्द्धनंचैवभांडीरंचवनस्पतिम् ॥ कालिंदी
 चनदीरस्यांद्रक्ष्यावश्चरतस्सुखम् २८ तत्रायंकल्पतांघोपस्त्यज्यतांनिर्गुणंवनम् ॥ संत्रासयाबोभद्रंतेकिंचिदुत्पाद्यकारणम् २९
 एवंकथयतस्तस्यवासुदेवस्यधीमतः ॥ प्रादुर्बभूवुश्शतशोरक्तमांसवसाशनाः ३० घोराश्रितयतस्तस्यस्वतनूरुहजास्तदा ॥
 विनिष्पेतुर्भयकरास्सर्वशशतशोवृकाः ३१ निष्पतंतिस्मबहवोव्रजस्योत्सादनायवै ॥ लुकात्रिष्पतितान्दृष्ट्वागोषुवत्सेष्वथोत्पु ३२
 गोपीपुचयथाकामंत्रजेत्रासोभवन्महान् ॥ तेवृकाःपंचबद्धाश्चदशबद्धास्तथापरे ३३ त्रिंशद्विंशतिबद्धाश्चशतबद्धास्तथापरे ॥ निश्चरु
 स्तस्यगात्रेभ्यःश्रीवत्सकृतलक्षणाः ३४ कृष्णस्यकृष्णवदनागोपानांभयवर्धनाः ॥ भक्षयद्विश्चतैर्वत्सान्त्रासयद्विश्चगोव्रजान् ॥
 ३५ निशिबालान्हरद्विश्चवृकैरुत्साद्यतेव्रजः ॥ नवनेशक्यतेगंतुंनगाश्चपरिरक्षितुम् ३६ नवनात्किंचिदाहर्तुंनचवातरितुंनदीम् ॥
 त्रस्ताह्युद्विग्नमनसोगतास्तस्मिन्वनेवसन् ३७ एवंवृकैरुदीणैस्तुव्याघ्रतुल्यपराक्रमैः ॥ व्रजोनिष्पंदचेष्टस्सएकस्थानचरःकृतः ३८
 इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोविष्णुपर्वणिशिश्चुर्यायांवृकदर्शनोनामाष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंवृकांश्च
 तान्दृष्ट्वावर्धमानान्दुरासदान् ॥ सश्रीपुमान्सघोषोवैसमस्तोमंत्रयत्तदा १ स्थानेनेहननःकार्यंव्रजामोन्यन्महद्वनम् ॥ यच्छिवंचसु
 खोष्यंचगवांचैवसुखावहम् २ अद्यैवकिंचिरेणस्मव्रजामस्सहगोधनैः ॥ यावद्वृकैर्वंधोरेननस्सर्वोव्रजोव्रजेत् ३ एषांधूम्रारुणांगा
 नांदंष्ट्रिणांनखकर्षिणाम् ॥ वृकाणांकृष्णवक्राणांविभीमोनिशिगर्जताम् ४ ममपुत्रोममभ्राताममवत्सोथगौर्मम ॥ वृकैर्व्यापादिता
 ह्येवंक्रंदतिस्मगृहेगृहे ॥ ५ ॥

ध्यायेरामकृष्णेच्छयापुनः ॥ वृंदावनप्रवेशश्चव्रजस्याद्भुतर्दयते ॥ १ ॥ एवंवृकान् ॥ १ ॥ सुखोष्यंसुखावासम् ॥ २ ॥ ३ ॥ एषांभ्यःसकाशात् ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अवद्युष्यतघोषोजातः भांडंशकटेष्वितिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ पोटैःनौकाभिः ॥ १८ ॥ ईरणं
 उपरं शून्यमित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ नियोगपाशैःमंथनभांडस्थूणायामंथनदंडेनसंयोजनार्थैःपाशैःमांजरेतिमहाराष्ट्रप्रसिद्धैःशिक्यै
 तासांरुदितशब्देनगवांहंभारवेणच ॥ व्रजस्योत्थापनंचक्रुर्योषवृद्धास्समागताः ६ तेषामंतमथाज्ञायगंतुंवृंदावनंप्रति ॥ व्रजस्य
 विनिवेशायगवांचैवहितायच ७ वृंदावननिवासायतान्ज्ञात्वाकृतनिश्चयान् ॥ नंदगोपोवृहद्वाक्यंवृहस्पतिरिवाददे ८ अद्यैवनि
 श्रयप्राप्तिर्यदिगंतव्यमेवः ॥ शीघ्रमाज्ञाप्यतांघोषःसज्जीभवतमाचिरम् ९ ततोवद्युष्यततदाघोषेतत्प्राकृतैर्जनैः ॥ शीघ्रंगावः
 प्रकल्प्यंतांभांडंसमभिराप्यताम् १० वत्सयूथानिकाल्यंतांयुज्यंतांशकटानिच ॥ वृंदावनमितस्स्थानान्निवेशायचगम्यताम् ११ त
 च्छुत्वानंदगोपस्यवचनंसाधुभाषितम् ॥ उदतिष्ठव्रजस्सर्वशीघ्रंगमनलालसः १२ प्रयाह्युत्तिष्ठगच्छामःकिंशेषेसाधुयोजय ॥ उ
 त्तिष्ठेतिव्रजेतस्मिन्गोपकोलाहलोह्यभूत् १३ उत्तिष्ठमानश्शुशुभेशकटीशकटस्तुसः ॥ व्यग्रगोपीसगोपालोघोपस्सागरघोषवान् १४
 गोपीनांगर्गरीभिश्चमूर्ध्निचोत्तंभितैर्धटैः ॥ निष्पपातव्रजात्पंक्तिस्तारापंक्तिरिवांबरात् १५ नीलपीतारुणैस्तासांवस्त्रैरग्रस्तनोच्छ्रितैः ॥
 शक्रचापायतेपंक्तिर्गोपीनामार्गगामिनी १६ दामनीदामभारैश्चकैश्चिक्कायावलंबिभिः ॥ गोपामार्गगताभांतिसावरोहाइवदु
 माः १७ सव्रजोव्रजताभातिशकटौघेनभास्वता ॥ पोटैःपवननिक्षिप्तैर्निष्पतद्भिरिवार्णवः १८ क्षणेनतद्व्रजस्थानमीरणंसमपद्यत ॥
 द्रव्यावयवनिर्धूतंकीर्णंवायसमंडलैः १९ ततःक्रमेणघोपस्सप्राप्तोवृंदावनंवनम् ॥ निवेशंविपुलंचक्रेगवांचैवहितायच २० शकटा
 वर्त्तपर्यंतंचंद्रार्द्धाकारसंस्थितम् ॥ मध्येयोजनविस्तीर्णतावद्विगुणमायतम् २१ कंटकीभिःप्रवृद्धाभिस्तथाकंटकितद्रुमैः ॥ निखा
 तोच्छ्रितशाखाग्रैरभिगुप्तंसमंततः २२ मथैरारोप्यमाणैश्चमंथबंधानुकर्षणैः ॥ अद्भिःप्रक्षाल्यमानाभिर्गर्गरीभिरितस्ततः २३ कीलै
 रारोप्यमाणैश्चदामनीपाशपाशितैः ॥ स्तंभनीभिर्धृताभिश्चशकटैःपरिवर्त्तितैः २४ नियोगपाशैरासक्तैर्गर्गरीस्तंभमूर्द्धसु ॥ छादनार्थं
 प्रकीर्णैश्चकटकैस्तृणसंकटैः २५ शाखाविटंकैर्वृक्षाणांक्रियमाणैरितस्ततः ॥ शोध्यमानैर्गवांस्थानैस्स्थाप्यमानैरुलूखलैः २६ प्राड्मु
 खैस्सिच्यमानैश्चसंदीप्यद्भिश्चपावकैः ॥ सवत्सचर्मास्तरणैःपर्यंकैश्चावरोपितैः २७

वा कटकैर्घटाभारकटुणैःसहिताभिःतृणसंकटैःतृणमयीभिराच्छादनीभिः ॥ २५ ॥ शाखासुविटंकाःपक्ष्युपवेशनस्थानानितैःक्रियमाणैः ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ घर्मेग्रीष्मे तत्रापिपश्चिमे आपाढे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अध्यासंत अध्यासितवंतः ॥ ३५ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां नवमो
 ध्यायः ॥ ९ ॥ एतस्मिन्दशमेध्याये प्रावृद्धर्णनमुच्यते ॥ श्रीनिवासनिवासेन घोषोत्कर्षस्तथादिवः ॥ १ ॥ ताविति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कांतानां क
 तोयमुत्तारयंतीभिः प्रेक्षंतीभिश्च तद्वनम् ॥ शाखाश्चाकर्षमाणाभिर्गोपीभिश्च समंततः २८ युवभिस्स्थविरे श्रेयवगोपैर्व्यग्रकरैर्भृ
 शम् ॥ विशसद्भिः कुठारैश्च काष्ठान्यपितरूनपि २९ तद्गजस्थानमधिकं शुशुभे काननावृतम् ॥ रम्यं वननिवेशं वै स्वादुमलफलोदकम् ॥
 ३० तास्तुकामदुघागावस्सर्वपक्षिरुतं वनम् ॥ वृंदावनमनुप्राप्तानंदनोपमकाननम् ३१ पूर्वमेव तु कृष्णेन गवावैहितकारिणा ॥
 शिवेन मनसा दृष्टं तद्वनं वनचारिणा ३२ पश्चिमे तु ततोरुक्षेधर्मे मासे निरामये ॥ वर्षतीवामृतं देवे तृणं तत्र व्यवर्द्धत ३३ न तत्र वत्सास्सी
 दंतिनगावो नेतरे जनाः ॥ यत्र तिष्ठति लोकानां भवाय मधुसूदनः ३४ ताश्च गावस्सघोषस्तु सच संकर्षणो युवा ॥ कृष्णेन विहितं वासं
 तमध्यासंत निर्वृताः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि वृंदावनप्रवेशो नाम नवमो ध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६९ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तौ तु वृंदावनं प्राप्तौ वसुदेवसुतावुभौ ॥ चेरतुर्वत्स यूथानि चारयंतौ सुरूपिणौ १ पूर्णस्तु वर्मसमयस्तयोस्तत्र वने सु
 खम् ॥ क्रीडतोस्सहगोपालैर्यमुनां चावगाहतौ २ ततः प्रावृद्धनुप्राप्तमनसः कामदीपिनी ॥ प्रवर्षुर्महामेघाश्शक्रचापां कितोदराः ३
 बभूवादर्शनस्सूर्यो भूमिश्चादर्शनादृणैः ॥ पततामेघवातेन नवतोयानुकर्षिणा ४ संमार्जिततलाभूमि र्यौ वनस्थे वलक्ष्यते ॥ नाशितं जल
 दैरुष्णं तोषितावसुधाजलैः ५ नववर्षावसिक्तानि शक्रगोपकुलानि च ॥ नष्टदावाग्निधूमानिव नानि प्रचकाशिरे ६ नृत्यव्यापारकालश्च मयू
 राणां कलापिनाम् ॥ मदरक्ताः प्रवृत्ताश्च केकाः पटुरवास्तथा ७ नवप्रावृषिकांतानां षट्पदाहारदायिनाम् ॥ यौ वनस्थकदंबानां नवाभ्यै
 र्भ्राजते वपुः ८ हासितं कुटजैर्वृक्षैः कदंबैर्वासितं वनम् ॥ (नाशितं जलदैरुष्णं तोषितावसुधाजलैः) ॥ संतप्ताभास्करकरैरभितप्ता दवाग्नि
 भिः ९ जलैर्बलाहकोत्सृष्टैरुच्छ्रुतं तीव्रपर्वताः ॥ महावातसमुद्भूतं महामेघगणार्पितम् ॥ महीमहाराजपुरैस्तुल्यमापद्यते नभः १० क्वचि
 त्कदंबहासाढ्यं शिलीघ्राभरणं क्वचित् ॥ संप्रदीप्तमिवाभाति फुल्लनीपद्रुमं वनम् ११

दंबानामितिसामानाधिकरण्यम् ८ हासितं विकाशितम् ॥ ९ ॥ उच्छ्रुतं तीव्रवाप्यमुद्भिरंतीत्यर्थः महीपुरैस्तुल्यं वपुरापद्यते तत्र दृष्टं ते महावाताः पताकाः महामेघा महाप्रासादाः ॥
 ॥ १० ॥ शिलीघ्राः लुत्राकाः ॥ ११ ॥

क्षुभितमानसःकामातुरोभूत् ॥ १२ ॥ दत्तसारंगनादेनमत्तभ्रमरध्वनिना दर्दुराभेकाः अवकीर्णाव्याप्ता ॥ १३ ॥ १४ ॥ संततोयआसारोधारासंपातस्तेननिर्यत्नाःजडकृताः
नगाग्राणि वृक्षशाखाग्राणि ॥ १५ ॥ तोयेनगंभीराणिनिविडानिलंबानिविस्तृतानिच तेपूदरेषु ॥ १६ ॥ महीरुहैर्मार्गचिह्नभूतैरन्वेष्योजलच्छन्नोमार्गोयस्याःसा ॥ १७ ॥

एंद्रेणपयसासिक्तंमारुतेनचविस्तृतम् ॥ पार्थिवगंधमाघ्रायलोकःक्षुभितमानसः १२ दत्तसारंगनादेनददुरव्याहतेनच ॥ नवैश्रशिखि
विक्रुष्टैरवकीर्णविसुंधरा १३ भ्रमतूर्णमहावर्त्तावर्षप्राप्तमहारयाः ॥ हरंत्यस्तीरजान्वृक्षान्विस्तारंयांतिनिम्नगाः १४ संतता
सारनिर्यत्नःक्लिन्नयत्नोत्तरच्छदाः ॥ नत्यजंतिनगाग्रणिभ्रंताइवपतत्रिणः १५ तोयगंभीरलंबेषुस्रवत्सुचनदत्सुच ॥ उदरेषुनवा
भ्राणांमज्जतीवदिवाकरः १६ महीरुहैरुत्पतितैःसलिलोत्पीडसंकुला ॥ अन्विष्यमार्गावसुधाभातिशाद्वलमालिनी १७ वज्रेणवावरु
ग्णानांनगानांनगशालिनाम् ॥ स्रोतोभिःपरिकृतानिपतंतिशिखराण्यधः १८ पततामेघवर्षेणयथानिम्नानुसारिणा ॥ पल्वलोत्कीर्ण
मुक्तेनपूर्यंतेनराजयः १९ हस्तोच्छ्रितमुखावन्यामेघनादानुसारिणः ॥ भ्रंतातिवृष्ट्यामातंगांगताइवतोयदाः २० प्रावृट्प्रवृत्तिसं
दृश्यदृष्ट्वाचांबुधरान्धनान् ॥ रोहिणेयोमिथःकालेकृष्णवचनमब्रवीत् २१ पश्यकृष्णघनान्कृष्णान्बलाकोज्ज्वलभूषणान् ॥ गगनेत
वगात्रस्यवर्णचोरात्समुच्छ्रितान् २२ तवनिद्राकरःकालस्तवगात्रोपमंनभः ॥ त्वमिवाज्ञातवसतिंचंद्रोवसतिवार्षिकीम् २३ एतन्नी
लांबुदश्यामंनीलोत्पलदलप्रभम् ॥ संप्राप्तेदुर्दिनेकालेदुर्दिनंभातिवैनभः २४ पश्यकृष्णजलोदग्रैःकृष्णैरुद्गृथितैर्घनैः ॥ गोवर्द्धनोयथार
म्योभातिगोवर्द्धनोगिरिः २५ पतितेनांभसाह्येतेसमंतान्मददर्पिताः ॥ भ्राजंतेकृष्णसारंगाःकाननेषुमुदान्विताः २६ एतान्यंबुप्रहृष्टा
निहरितानिमृदूनिच ॥ तृणानिशतपत्राक्षपत्रैर्गूहंतिमेदिनीम् २७ क्षरजलानांशैलानांवनानांजलदागमे ॥ ससस्यानांचसीमानांन
लक्ष्मीर्व्यतिरिच्यते २८ शीघ्रवातसमुद्भूताःप्रोषितौत्सुक्यकारिणः ॥ दामोदरोद्दामरवाःप्रागल्भ्यंयांतितोयदाः २९

१८ ॥ पल्वलेभ्यउत्कीर्णउत्सिक्तंयत्तोयंतेनवर्षेण ॥ १९ ॥ हस्तःशुंडातयासहउच्छ्रितंमुखंयेपांतेहस्तोच्छ्रितमुखाः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चंद्रोनभोवसतिंवसतिआस्ते वार्षिकीवर्षा
भवाम् ॥ २३ ॥ दुर्दिनेमेघच्छन्नेऽह्निकालेप्रावृट्काले दुर्दिनंमेघैराच्छन्नं ॥ २४ ॥ गोवर्द्धनोनामतःगोवर्द्धनोगवावर्द्धयिता ॥ २५ ॥ कृष्णसारंगाभ्रमराः ॥ २६ ॥ गूहंत्याच्छाद
यंति ॥ २७ ॥ सीमानांकृष्टभूमिनांत्रयाणामपिलक्ष्मीर्नव्यतिरिच्यतेनाधिकाभवत्यपितुसमानैवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रोषितानांप्रवासिनांऔत्सुक्यंगृहगमनेतत्कारिणः ॥ २९ ॥

हर्यश्वचापेन इंद्रधनुषारचितं मिश्रितं मध्यमं पदमंतरिक्षम् ॥ ३० ॥ नभसि श्रावणे नभश्चक्षुःसूर्यः ॥ ३१ ॥ संसर्गः संबंधः समुद्रौघानि भैक्षुर्वैरित्यर्थः ॥ ३२ ॥ नीपाः कंदवाना मवांतरजातयः पृथिव्यां सृष्टैरिति शेषः कोलाहलाः कलकलाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ धैविद्युत्कवचैर्मधैर्वभिणं वर्मवत्पुंस्त्वमार्पम् ॥ ३५ ॥ घनैर्निविडैर्मधैः ॥ ३६ ॥ गजाजलग जास्तेषामनीकैः ॥ ३७ ॥ उद्धूतं उद्धूननम् कंपिनः कंपहेतवः सपृषतः सविंदवः उद्दामाः महांतः सपृषतोद्दामा इतिसंधिरार्पः ॥ ३८ ॥ सुतो अदृश्यः चंद्रोयासु ॥ ३९ ॥ चेतन

हरे हर्यश्वचापेन त्रिवर्णेन त्रिविक्रम ॥ विवाणज्येन रचितं तं वेदं मध्यमं पदम् ३० नभस्येप नभश्चक्षुर्नभात्येव चरन्नभः ॥ मेपैश्शतातपकरो विरश्मिरिव रश्मिवान् ३१ द्यावापृथिव्यो रसंसर्गस्सततं विततैः कृतः ॥ अव्यवच्छिन्नधारौ धैर्यस्समुद्रौघसमैर्धनैः ३२ नीपार्जुनकंदवानां पृथिव्यां चातिवृष्टिभिः ॥ गंधैः कोलाहलावांतिवातामदनदीपनाः ३३ संप्रवृत्तमहावर्षं लंबमानमहांबुदम् ॥ भात्यगाधमपर्यंतं ससागरमिवांबरम् ३४ धारानिर्मलनाराचं विद्युत्कवचवर्मिणम् ॥ शक्रचापायुधधरं युद्धसज्जमिवांबरम् ३५ शैलानां चवनानां च द्रुमाणां च वराननम् ॥ प्रतिच्छन्नानि भासंते शिखराणि घनैर्धनैः ३६ गजानीकैरिवाकीर्णं सलिलोद्धारिभिर्धनैः ॥ वर्णसारूप्यतां याति गगनं सागरस्य च ३७ समुद्रोद्धूतजनिता लोलाश्शाडूलकंपिनः ॥ शीतारस्सपृषतोद्दामाः कर्कशावांतिमारुताः ३८ निशासु सुप्तचंद्रासु मुक्ततोया सुतोयदैः ॥ मग्नसूर्यस्य नभसो न विभांति दिशो दश ३९ चेतनं पुष्करं कोशैः क्षुधाध्मातैः समंततः ॥ न घृणीनां न रम्याणां विवेकं यांति कृष्टयः ४० घर्मदोषपरित्यक्तं मेघतोयविभूषितम् ॥ पश्यंदावनं कृष्णवनं चैत्ररथं यथा ४१ एवं प्रावृद्धुणां सर्वान् श्रीमान् कृष्णस्य पूर्वजः ॥ कथयन्नेव बलवान् ब्रजमेव जगाम ह ४२ अन्योन्यं रममाणौ तु कृष्णसंकर्षणाबुभौ ॥ तत्कालज्ञातिभिस्साद्वै चेतुस्तद्वनं महत् ४३ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि प्रावृद्धुणं नाम दशमोऽध्यायः १० ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कदाचित्तु तदा कृष्णो विना संकर्षणेन वै ॥ चचार तद्वनं रम्यं कामरूपी वराननः १

मिति क्षुधाध्मातैर्वीयुना पूरितैः कोशैश्चर्मकोशसदृशैर्मधैरुपलक्षितं पुष्करं वरं चेतनमिव भाती तिलुप्तोपमा सर्वतश्चलद्भिर्मधैर्नभोपि चलतीवेत्यर्थः एवमपि कृष्टयः प्रजाः रम्याणां रात्रीणाम् घृणीनां दिवसानां च विवेकं अन्योन्यतः पृथक्स्वनं यांतीति न अपि तु यांत्येवेति योजना मेघोत्थां च कारावृत्तानि दिना निरात्रिकल्पान्यभूवन्नित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ तत्कालज्ञातिभिः न तु यादववज्जन्मज्ञातिभिः ॥ ४३ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ७ ॥ अस्मिन्नेकादशेऽध्याये वनक्रीडानिरूप्यते कालियक्षवेडदग्धीयमुनादर्शनं हरेः ॥ १ ॥ कदाचिदिति ॥ १ ॥

श्रीवत्सेनउरसाधृतेनेतिशेषः तृतीयांतानांपंचमस्थेनरराजेत्यनेनान्वयः ॥ २ ॥ हस्तेनपंकजोद्भिन्नविकसत्कमलंतत्तुल्यतेजसा क्रांतविक्रांतंगमनंयस्यतादृशेनगामिनागमन
स्वभावेनपादेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ दिवौकसैःदेवैः ॥ ५ ॥ बाल्येपौगंडदशमावधीत्युक्तेः पौगंडे ॥ ६ ॥ ७ ॥ नीपाःकदंबपुष्पाणिकंदलानवांकुराःतैः शोभमानानीपकंदल
मालिनी ॥ ८ ॥ नभस्योभाद्रपदः ॥ ९ ॥ अमलंदिव्यंपत्रंदलंयस्यतेनबर्हिपत्रेणमयूरपिच्छेनशुशुभेइत्यनुपंगः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्रतिव्यूहैःप्रतिध्वनिभिः

काकपक्षधरश्श्रीमान्श्यामःपद्मदलेक्षणः ॥ श्रीवत्सेनोरसायुक्तश्शशांकइवलक्ष्मणा २ सांगदेनाग्रहस्तेनपंकजोद्भिन्नवर्चसा ॥ सु
कुमाराभिताम्रेणक्रांतविक्रांतगामिना ३ पीतेप्रीतिकरेनृणांपद्मकिंजल्कसप्रभे ॥ सूक्ष्मेवसानोवसनेससंध्यइवतोयदः ॥ ४ ॥
वत्सव्यापारयुक्ताभ्यांव्यग्राभ्यांदंडरज्जुभिः ॥ भुजाभ्यांसाधुवृत्ताभ्यांपूजिताभ्यांदिवौकसैः ५ सदृशंपुंडरीकस्यगंधेनकमलस्यच ॥
रराजचास्यतद्बाल्येरुचिरौष्ठपुटंमुखम् ६ शिखाभिस्तस्यमुक्ताभिरराजमुखपंकजम् ॥ वृत्तं पटपदपंक्तीभिर्यथास्यात्पद्ममंडलम् ७
तस्यार्जुनकदंबाढ्यानीपकंदलमालिनी ॥ रराजमालाशिरांसिनक्षत्राणांयथादिवि ८ सतयामालयावीरशुशुभेकंठसक्तया ॥ मेघ
मालांबुदश्यामोनभस्यइवमूर्तिमान् ९ एकेनामलपत्रेणकंठसूत्रावलंबिना ॥ रराजबर्हिपत्रेणमंदमारुतकंपिना ॥ १० ॥ कचि
द्वायन्कचिक्कीडंश्चचूर्यश्चकचिक्कचित् ॥ पर्णवाद्यंश्रुतिसुखंवादयंश्चकचिद्वने ११ गोपवेणुंसुमधुरंकामात्तमपिवादयन् ॥ प्रल्हादना
थंचगवांकचिद्वनगतौयुवा १२ गोकुलंबुधरश्यामश्चचारद्युतिमान्प्रभुः ॥ रेमेचतत्ररम्यासुचित्रासुवनराजिपु १३ मयूररवघुष्टासु
मदनोद्दीपनीपुच ॥ मेघनादप्रतिव्यूहैर्नादितासुसमंततः १४ शाडूलच्छन्नमार्गासुशिर्लीघ्राभरणासुच ॥ कंदलामलपत्रासुस्त्रवंती
पुनवंजलम् १५ केसराणांनवैर्गंधैर्मदनिःश्वसितोपमैः ॥ अभीक्ष्णनिश्श्वसंतीपुकामिनीष्विवनित्यशः १६ सेव्यमानोनवैर्वातैर्द्रु
मसंघातनिरुसृतैः ॥ तासुकृष्णोमुदंलेभेसौम्यासुवनराजिपु १७ सकदाचिद्वनेतस्मिन्गोभिस्सहपरिभ्रमन् ॥ ददर्शविपुलोदग्रंशा
खिनंशाखिनावरम् १८ स्थितंधरण्यामेघाभंनिविडंदलसंचयैः ॥ गगनार्धोच्छ्रिताकारंपर्वताभोगधारिणम् १९ नीलचित्रांग
वर्णैश्चसेवितंबहुभिःखगैः ॥ फलैःप्रवालैश्चघनैस्सेंद्रचापघनोपमम् २०

॥ १४ ॥ कंदलानिनवांकुरितानिअमलानिचपत्राणिगयासु कंदलंतुकपोलेस्यादुपरागेनवांकुरेइतिविश्वः ॥ १५ ॥ कामिनीष्विवेतिलवंतीनामुपमा ॥ १६ ॥ १७ ॥ शा
खिनंवटम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ चित्रांगवर्णैर्मयूरैः ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ निरावषवपवारणम् अनातपंआतपनिवारणम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ क्रीडनकैःक्रीडासाधनैः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तरंगाएवापांगाःकटाक्षास्तैःकु
टिलंतोरम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ मिथुनेचरैश्चक्रवाकादिभिः ॥ ३१ ॥ जलजैर्मानाद्यैःजलजैर्गुणैःशतिलत्वनिर्मलत्वाद्यैःजलजैःपद्मैःजलजैःशैवालैः ॥ ३२ ॥ स्त्रीरूपेणवर्णयति प्रसूतेति

भवनाकारविटपंलतापुष्पसुमंडितम् ॥ विशालमूलावनतंपवनांभोदधारिणम् २१ आधिपत्यमिवान्येषांतस्यदेशस्यशाखिनाम् ॥ कु
र्वाणंशुभकर्मणंनिरावर्षमनातपम् २२ न्यग्रोधंपर्वताग्राभंभांडीरंनामनामतः ॥ दृष्ट्वातत्रमतिचक्रेनिवासायततःप्रभुः२३ सतत्र
वयसातुल्यैर्वत्सपालैस्सहानघ ॥ रेमेवैवासरंकृष्णःपुरास्वर्गगतोयथा २४ तंक्रीडमानंगोपालाःकृष्णंभांडीरवासिनम् ॥ २
मयंतिस्मबहवोवन्यैःक्रीडनकैस्तदा २५ अन्येस्मपरिगायंतिगोपामुदितमानसाः ॥ गोपालाःकृष्णमेवान्येगायंतिस्मरतिप्रियाः २६
तेषांसगायतामेववादयामासवीर्यवान् ॥ पर्णवाद्यांतरेवेणुंतुंबीवीणांचतत्रह २७ कदाचिच्चारयन्नेवगारुसगोवृषभेक्षणः ॥ जगामय
मुनातीरंलतालंकृतपादपम् २८ तरंगापांगकुटिलांवारिस्पर्शमुखानिलाम् ॥ तांचपद्मोत्पलवतींददर्शयमुनानंदीम् २९ सुतीर्थांस्वाद्
सलिलांङ्गदिनींवेगगामिनीम् ॥ तोयवातोद्यतैर्वैर्गैरवनामितपादपाम् ३० हंसकारंडवोद्दुष्टांसारसैश्चनिनादिताम् ॥ अनर्घमिथुनै
श्चैवसेवितांमिथुनेचरैः ३१ जलजैःप्राणिभिःकोणांजलजैर्भूषितांगुणैः ॥ जलजैःकुसुमैश्चित्रांजलजैर्हरितोदकाम् ३२ प्रसृतस्रोतच
रणांपुलिनश्रोणिमंडलाम् ॥ आवर्तनाभिगंभीरांपद्मरोमानुरंजिताम् ३३ तटच्छेदादरांकांतांत्रितरंगवलीधराम् ॥ फेनप्रहृष्टवदनां
प्रसन्नांहंसहासिनीम् ३४ रुचिरोत्पलरक्तोष्ठींनतभ्रूंजलजेक्षणाम् ॥ इददीर्घललाटांतांकांतांशैवलमूर्द्धजाम् ३५ चक्रवाकस्तनत
टींतीरपार्श्वायताननाम् ॥ दीर्घस्रोतायतभुजामाभोगश्रवणायताम् ३६ कारंडवाकुंडलिनींश्रीमत्पंकजलोचनाम् ॥ तटजाभरणोपे
तांमीननिर्मलमेखलाम् ३७ वारिष्ठवृक्षौमांसारसारावनूपुराम् ॥ काशचामीकरंवासोवसानांहंसलक्षणाम् ३८

स्रोतःशब्देसकारलोपआर्षः ३३ तटच्छेदःप्रवाहस्यमध्येकार्श्यम् तिलःतरंगाएववलयः तासांधरां तरंगविवलीधराम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आभोगश्रवणायतां आभोगस्तटस्योभयतः
पूर्णतासैवश्रवणेआयतेयस्यास्ताम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वारिणिष्ठवंतेविस्तारंयांतिशैवालाःकमलिनीदलानिवातेपांयःप्लवःविपुलतासैवशौमंअतसीसूत्रमयंवासोयस्यास्ताम् ॥ ३८

१ अन्योन्यमिथुनैश्चैवतिपाठान्तरम् ।

निपानपंशूनांपानस्थलंतत्रेयश्वापदास्तएवापीडोभूपायस्यास्ताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विषारणयःसर्पाः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ आकाशादपि आकाशमार्गेपि ॥ ४६ ॥ ४७

भीमनक्रानुलिप्तांगीकूर्मलक्षणभूषिताम् ॥ निपानश्वापदापीडान्त्रिभिःपीनपयोधराम् ३९ श्वापदोच्छिष्टसलिलामाश्रमस्थानसंकुलाम्
तांसमुद्रस्यमहिषीमीक्षमाणस्समंततः ४० चचाररुचिरंकृष्णोयमुनामुपशोभयन् ॥ तांचरन्सनर्दीश्रेष्ठांदर्शद्विदमुत्तमम् ४१
दीर्घंयोजनविस्तारंदुस्तरंत्रिदशैरपि ॥ गंभीरमक्षोभ्यजलंनिष्कंपमिवसागरम् ४२ तोयजैश्वापदैस्त्यक्तंशून्यंतोयचरैःखगैः ॥ अगा
धेनांभसापूर्णमेघपूर्णमिवांबरम् ४३ दुःखोपसर्प्यतीरेपुससर्पैर्विपुलैर्विलैः ॥ विषारणिभवस्याग्नेर्धूमेनपरिवेष्टितम् ४४ अभोग्यंतत्पशू
नांहिअपेयंचजलार्थिनाम् ॥ उपभोगैःपरित्यक्तंसुरैस्त्रिपवणार्थिभिः ४५ आकाशादप्यसंचार्थंखगैराकाशगोचरैः ॥ तृणेष्वपिपतत्स्व
प्सुज्वलंतमिवतेजसा ४६ सभंताद्योजनंसाग्रंदेवैरपिदुरासदम् ॥ विषानलेनघोरेणज्वालाप्रज्वलितद्रुमम् ४७ ब्रजस्योत्त
रतस्तस्यक्रोशमात्रेनिरामये ॥ तंदृष्ट्वाचिंतयामासकृष्णोवैविपुलंद्वादम् ४८ अगाधंद्योतमानंचकस्यायंमहतोद्गदः ॥ अस्मिन्सकालि
योनामकालांजनचयोपमः ४९ उरगाधिपतिस्साक्षाद्भदेवसतिदारुणः ॥ उत्सृज्यसागरावासंयोमयाविदितःपुरा ५० भयात्पत
गराजस्यसुपर्णस्योरगाशिनः ॥ तेनेयंदूषितासर्वायमुनासागरंगमा ५१ भयात्तस्योरगपतेर्नायंदेशोनिषेव्यते ॥ तदिदंदारुणाकारम
रण्यंरूढशाडूलम् ५२ सावरोहद्रुमंघोरंकीर्णंनानालताद्रुमैः ॥ रक्षितंसर्प्यराजस्यसचिवैराप्तकारिभिः ५३ वनंनिर्विषयाकारंविषा
न्नमिवदुस्स्पृशम् ॥ तैराप्तकारिभिर्निर्व्यंसर्वतःपरिरक्षितम् ५४ शैवालनलिनैश्चापितृक्षैःक्षुद्रलताकुलैः ॥ कर्तव्यमार्गौभ्राजतेद्वादस्या
स्यतटावुभौ ५५ तदस्यसर्पराजस्यकर्तव्योनिग्रहोमया ॥ यथेयंसरिदंभोदाभवेच्छिवजलाशया ५६ ब्रजोपभोग्याचयथानागे
चदमितेमया ॥ सर्वत्रसुखसंचारासर्वतीर्थसुखाश्रया ५७ एतदर्थंचवासोयंत्रजोस्मिन्गोपजन्मच ॥ अमीषामुत्पथस्थानानिग्रहार्थंदुरा
त्मनाम् ५८ एनंकदंबमारुह्यतदेवशिशुलीलया ॥ विनिपत्यद्गदघोरेदमयिष्यामिकालियम् ५९

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ निर्विषयाकारम् आकाशवनिरालंबनम् ॥ ५४ ॥ कर्तव्यौनतुस्वतःसिद्धौ मार्गौययोस्तौ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सर्पभोगेनसर्पभोगिवंधेन स्पंदितंकिंचिच्चालितंघैर्यादितिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
नंदगोपायवैक्षिप्रंसबलायनिवेद्यताम् ॥ एषतेकृष्यतेकृष्णःसर्पेणेतिमहाङ्गदे १७ नंदगोपस्तुतच्छ्रुत्वावज्रपातोपमंवचः ॥ आर्तःस्व
लितविक्रांतस्तंजगामङ्गदोत्तमम् १८ सबालयुवतीवृद्धस्सचसंकर्षणोयुवा ॥ आक्रीडंपन्नगेंद्रस्यजलस्थंसमुपागमत् १९ नंदगोप
मुखागोपास्तेसर्वेसाश्रुलोचनाः ॥ हाहाकारंप्रकुर्वंतस्तस्थुस्तीरेङ्गदस्यवै २० व्रीडिताविस्मिताश्चैवशोकार्ताश्चपुनःपुनः ॥ केचित्तु
पुत्रहाहेतिहाधिगित्यपरेपुनः २१ अपरेहाहतास्स्मेतिरुदुर्भृशदुःखिताः ॥ स्त्रियश्चैवयशोदांतांहाहतासीतिचुकुशुः २२ यापश्य
सिप्रियंपुत्रंसर्पराजवशंगतम् ॥ स्पंदितंसर्पभोगेनकृष्यमाणंयथामृतम् २३ अश्मसारमयंनूनंहृदयंतेविलक्ष्यते ॥ पुत्रंकथमिमं दृष्ट्वाय
शोदेनावदीर्यसे २४ दुःखितंवतपश्यामोनंदगोपंङ्गदांतिके ॥ न्यस्यपुत्रमुखेदृष्टिंनिश्चेतनमवस्थितम् २५ यशोदामनुगच्छंत्यस्स
र्पावासमिदंङ्गदम् ॥ प्रविशामोनयास्यामोविनादामोदरं व्रजम् २६ दिवसःकोविनासूयंविनाचंद्रेणकानिशा ॥ विनावृषेणकागावो
विनाकृष्णेनकोव्रजः २७ विनाकृष्णंनयास्यामोविवत्साइवधेनवः ॥ तासां विलपितंश्रुत्वातेषांच व्रजवासिनाम् ॥ विलापंनंदगोपस्य
यशोदारुदितंतथा २८ एकभावशरीरज्ञ एकदेहोद्विधाकृतः ॥ संकर्षणस्तुसंकुद्वोबभापेकृष्णमव्ययम् २९ कृष्णकृष्णमहाबाहोगोपा
नानंदिवर्द्धन ॥ दम्यतामेषवैक्षिप्रंसर्पराजोविषायुधः ३० इमेनोबांधवास्तातत्तांमत्मानुषंविभो ॥ परिदेवंतिकरुणंसर्वमानुषबुद्धयः ॥
३१ तच्छ्रुत्वारौहिणेयस्यवाक्यंसंज्ञासमीरितम् ॥ विक्रम्यास्फोटयद्वाहूभित्त्वातन्नागबंधनम् ३२ तस्यपद्मचामथाक्रम्यभोगरारिज
लोत्थितम् ॥ शिरस्तुकृष्णोजग्राहस्वहस्तेनावनाम्यच ३३ तस्यारुरोहसहसामध्यमंतन्महच्छिरः ॥ सोस्यमूर्ध्निस्थितःकृष्णोननर्तरुचि
रांगदः ३४ मृद्यमानस्सकृष्णेनशांतमूर्द्धाभुजंगमः ॥ आस्यैस्सरुधिरोद्गारैःकातरोवाक्यमब्रवीत् ३५ अविज्ञानान्मयाकृष्णरोपो
यंसंप्रदर्शितः ॥ दमितोहंहतविषोवशगस्तेवरानन ३६ तदाज्ञापयकिंकुर्यांसदासापत्यबांधवः ॥ कस्यवावशतांयामिजीवितंमेप्रदी
यताम् ३७ पंचमूर्द्धानंतं दृष्ट्वासर्पसर्पारिकेतनः ॥ अक्रुद्वैवभगवान्प्रत्युवाचोरगेश्वरम् ३८

॥ ३० ॥ ॥ परिदेवंतिशोचंति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ स्थानेअवस्थितौ ॥ ४१ ॥ नन्वन्यत्रगरुडोमांहनिष्यतिअत्रतुमुनिशापाचायातीतिचेत्तत्राह मत्पदानीति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विष्ठितंतीरेऽवस्थितं ॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिश्रीपद० नीलकण्ठकृतौभारतभा० हरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अथत्रयोदशोऽध्यायेधेनुकस्योच्यतेवधः ॥

तवास्मिन्यमुनातोयेनैवस्थानंददाम्यहम् ॥ गच्छार्णवजलंसर्पसभार्यस्सहवांधवः ३९ यश्चेहभूयोदृश्येतस्थानेवायदिवाजले ॥ तव
भृत्यस्तनूजोवाक्षिप्रंवध्यस्समेभवेत् ४० शिवंचास्यजलस्यास्तुत्वंगच्छमहार्णवम् ॥ स्थानेत्विहभवेदोषस्तवांतकरणोमहान् ॥
४१ मत्पदानिचतेसर्पदृष्ट्वामूर्धसुसागरे ॥ गरुडःपन्नगरिपुस्त्वयिनप्रहरिष्यति ४२ गृह्यमूर्ध्नातुचरणौकृष्णस्योरगपुंगवः ॥ पश्यता
मेवगोपानांजगामादर्शनंङ्गदात् ४३ निर्जितेतुगतेसर्पकृष्णमुत्तीर्यधिष्ठितम् ॥ विस्मितास्तुष्टुवुर्गोपाश्चकुश्रैवप्रदक्षिणम् ४४ ऊचु
स्सर्वेचसंप्रीतानंदगोपंवनेचराः ॥ धन्योस्यनुगृहीतोसियस्यतेपुत्रईदृशः ४५ अद्यप्रभृतिगोपानांगवांगोष्ठस्यचानघ ॥ आपत्सुशर
णंकृष्णःप्रभुश्रायतलोचनः ४६ जाताशिवजलासर्वायमुनामुनिसेविता ॥ तीरेचास्यास्सुखंगावोविचरिष्यंतिनस्सदा ४७ व्यक्त
मेववयंगोपावनेयत्कृष्णमीदृशम् ॥ महद्भूतंनजानीमच्छन्नमग्निमिवव्रजे ४८ एवंतेविस्मितास्सर्वेस्तुधंतःकृष्णमव्ययम् ॥ जग्मुर्गो
पगणाघोषंदेवाश्चैत्ररथंयथा ४९ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेखिलेपुहरिवंशोविष्णुपर्वणिद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ वैशपायनउवाच ॥
दमितेसर्पराजेतुकृष्णेनयमुनाङ्गदे ॥ तमेवचेरतुर्दंशंसहितौरामकेशवौ १ आजग्मतुस्तौसहितौगोधनैस्सहगामिनौ ॥ गिरिगोवर्द्धनं
रम्यंवसुदेवसुतावुभौ २ गोवर्द्धनस्योत्तरतोयमुनातीरमाश्रितम् ॥ ददृशातेचतौवीरौरम्यंतालवनंमहत् ३ तौतालपर्णप्रततेरम्ये
तालवनेरतौ ॥ चेरतुःपरमप्रीतौवृषपोताविवोद्धतौ ४ सतुदेशस्सदास्निग्धोलोष्ठपापाणवर्जितः ॥ दर्भप्रायस्थलीभूतःसुमहान्कृष्ण
मृत्तिकः ५ तालैस्तैर्विपुलस्कंधैरुच्छितैश्श्यामपर्वभिः ॥ फलाग्रशाखिभिर्भातिनागहस्तैरिवोच्छ्रितैः ६ तत्रदामोदरोवाक्यमुवा
चवदतांवरः ॥ अहोतालफलैःपक्वैर्वीसितेयंवनस्थली ७ स्वादून्यार्यसुगंधीनिश्यामानिरसवन्तिच ॥ पक्कतालानिसहितौपातयावोल
घुक्रमौ ८ यद्येपामीदृशोगंधोमाधुर्यघ्राणतर्पणः ॥ रसेनामृतकल्पेनभवितव्यंचमेमतिः ९

बलदेवेनतच्चक्रेक्षेमंतालवनंयथा ॥ १ ॥ दमितेइत्यध्यायेसमिद्रगर्दभंसमृणेत्यमुंमंत्रमुपवृंहयति हेइंद्रगर्दभंसमृणमारयेतिमंत्रपादार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ सदेशो
भातीत्युत्तरस्थेनान्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ लघुक्रमौशीघ्रक्रियौ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ निर्माणभूतसारभूतम् निर्माणनिर्मितौसारैइतिमेदिनी अथापि इरिणंतूषरेगून्येइतिमेदिनी ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तालस्वनंआस्फोटनध्वनिम् ॥ १४ ॥ दर्पा
विद्वसटाननःमदेनाविद्धाभ्रामिताःसटाःकेसरायस्मिन्तथाभूतंआननयस्य ॥ १५ ॥ आविद्धंऊर्ध्वोक्तंपुच्छयेन ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ताभ्यांतयोरेवपदयोर्जग्राह आ

दामोदरवचःश्रुत्वारौहिणेयोहसन्निव ॥ पातयन्पकतालानिचालयामासतांस्तरून् १० तत्तुतालवनंनृणामसेव्यंदुरतिक्रमम् ॥ निर्मा
णभूतमिरिणंपुरुषादालयोपमम् ११ दारुणोधेनुकोनामदैत्योर्गर्दभरूपधृक् ॥ खरयूथेनमहतावृतस्समनुसेवते १२ सतुतालवनंधो
रंगहृभःपरिरक्षति ॥ नृपक्षिश्वापदगणांस्त्रासयानस्सुदुर्मतिः १३ तालशब्दंसतंश्रुत्वासंगुष्टंफलपातनात् ॥ नामर्षयत्संक्रुद्धस्ताल
स्वनमिवद्विपः १४ शब्दानुकारीसंक्रुद्धोदर्पाविद्वसटाननः ॥ स्तब्धाक्षोहेषितपटुःखुरैर्निर्द्धारयन्महीम् १५ आविद्धपुच्छोहृषितोव्या
त्ताननइवांतकः ॥ अपतन्नेवददृशेरौहिणेयमुपस्थितम् १६ तालानांतमधोदृष्ट्वासध्वजाकारमव्ययम् ॥ रौहिणेयंखरोदुष्टस्सोदशद
शनायुधः १७ पद्मचामुभाभ्यांचपुनःपश्चिमाभ्यांपराङ्मुखः ॥ जघानोरसिदैत्येद्रोरौहिणेयंनिरायुधम् १८ ताभ्यामेवसजग्राहपद्मचां
तदैत्यगर्दभम् ॥ आवर्जितमुखस्कंधंप्रेरयंस्तालमूर्धनि १९ संभग्नोरुकटिग्रीवोभग्नपृष्ठेदुराकृतिः ॥ खरस्तालफलैस्साद्वैपपातधर
णीतले २० तंगतासुंगतश्रीकंपतितंबीक्ष्यगर्दभम् ॥ ज्ञातींस्तथापरांस्तस्यतृणराजनिसोक्षिपत् २१ साभूगर्दभदेहैश्चतालैःपक्वैश्चपा
तितैः ॥ बभासेछन्नजलदाद्यौरिवाव्यक्तशारदी २२ तस्मिन्गर्दभदैत्येतुसानुगेविनिपातिते ॥ रम्यंतालवनंतद्विभूयोरम्यतरंबभौ २३
विप्रमुक्तभयंशुध्वंविक्ताकारदर्शनम् ॥ चरंतिस्ममुखंग्गावस्ततालवनमुत्तमम् २४ ततःप्रविष्टास्तेसर्वेगोपावनविचारिणः ॥ वीतशो
कभयायासाश्चञ्चूर्यन्तेसमन्ततः २५ ततःसुखंप्रकीर्णासुगोषुनागेन्द्रविक्रमौ ॥ द्रुमपर्णासनेकृत्वातौयथार्हंनिपीदतुः २६ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिधेनुकवधोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथतौजात
हर्षौतुवसुदेवसुतावुभौ ॥ तत्तालवनमुत्सृज्यभूयोभांडीरमागतौ १ चारयंतौविवृद्धानिगोधनानिशुभानिच ॥ स्फीतसस्यप्ररूढानिवी
क्ष्यमाणौवनानिच २ क्ष्वेडयंतौप्रगायंतौप्रचिन्वंतौचपादपान् ॥ नामभिर्व्याहरंतौचसवत्सागाःपरंतपौ ३

वर्जितंभ्रामितंमुखस्कंधंयस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अस्मिन्चतुर्दशोऽध्याये
प्रलंबवधर्इयंते ॥ तेनैवबलभद्रेणकृष्णादेशेनतिष्ठता ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ क्ष्वेडयंतौबाहुआस्फोटयंतौ व्याहरंतौआचारयंतौ ॥ ३ ॥

नियोगपाशैःअञ्जशिक्यैः ॥ ४ ॥ अन्योन्यसदृशावरौअन्योन्यदीतिसर्वलनेनसदृशांवरविव ॥ ५ ॥ कुसुमानांकुसुमैः कर्णपूरौकुर्वाणौ ॥ ६ ॥ ७ ॥ दीक्षांरीतिं ॥ ८ ॥
॥ ९ ॥ स्पंदोलिकाभिर्दोलावलंबैः क्षेपणीयैर्वाटिकायैः ॥ १० ॥ ११ ॥ विष्टंभोदिवोधरुणःपृथिव्याविश्वाउतक्षितयोहस्तेअस्य असत्तत्तसोऽगृणतेनियुत्वान्मध्वोअंशुःपवत
इंद्रियायेत्येतंमंत्रमुपबृंहयति तयोरमयतोरेवमित्यादिना मंत्रार्थस्तु हेसोम तेतवमध्वोब्रह्मस्वरूपिणःअंशुरिवांशुःअंशःपृथिव्यावरुणःभूमेर्धर्तारामरूपधारीरोषःतेत्वयाअसत् अंत
र्यामिणाप्रवाधितःसन्दीप्यमानअतएवउत्सःत्वदाज्ञाकरणेउत्कंठितः नियुत्वान्जगतःप्राणवायुरूपीसूत्रात्मासन्गृणतेआत्मनःस्वरूपंत्वद्वाक्यादवगतंभावयति अहंपरमेश्वर।

नियोगपाशैरासक्तैस्सकंधाभ्यांशुभलक्षणौ ॥ वनमालाकुलोरस्कौबालशृंगाविवर्षभौ ४ सुवर्णांजनचूर्णाभावन्योन्यसदृशांवरौ ॥ म
हेंद्रायुधसंसक्तौशुक्लकृष्णाविवान्बुदौ ५ कुशाग्रकुसुमानांचकर्णपूरौमनोरमौ ॥ वनमार्गेषुकुर्वाणावन्यवेषधरावुभौ ६ गोवर्द्धनस्यानु
चरौवनेसानुचरौतुतौ ॥ चेरतुलोकसिद्धाभिःक्रीडाभिरपराजितौ ७ तावेवंमानुषींदीक्षांवहंतौसुरपूजितौ ॥ तज्जातिगुणयुक्ताभिःक्रीडा
भिश्चेरतुर्वनम् ८ तौतुभांडीरमाश्रित्यबालक्रीडानुवर्तिनौ ॥ प्राप्तौपरमशाखाढ्यंन्यग्रोधंशाखिनांवरम् ९ तत्रस्पंदोलिकाभिश्चयु
द्धमार्गविशारदौ ॥ अश्मभिःक्षेपणीयैश्चतौव्यायाममकुर्वताम् १० युद्धमार्गैश्चविवेधैर्गोपालैःसहितावुभौ ॥ मुदितौसिंहविक्रान्तौय
थाकामंविचेरतुः ११ तयोरमयतोरेवंतल्लिप्सुरसुरोत्तमः ॥ प्रलंबोऽभ्यागमत्तत्रछिद्रान्वेषीतयोस्तदा १२ गोपालवेषमास्थायव
न्यपुष्पविभूषितः ॥ लोभयानस्सतौवीरौहास्यैःक्रोडनकैस्तथा १३ सोऽवगाहतनिशंकस्तेषांमध्यममानुषः ॥ मानुषंवपुरास्थायप्रलं
बोदानवोत्तमः १४ प्रक्रीडिताश्रितेसर्वेसहतेनामरारिणा ॥ गोपालवपुषंगोपामन्यमानास्स्वबांधवम् १५ सतुच्छिद्रांतरप्रेप्सुःप्रलं
बोगोपतांगतः ॥ दृष्टिप्रणिदधेकृष्णेरौहिणेयेचदारुणाम् १६

दनन्योस्मिदेवकार्यार्थमवतीर्णोस्मीत्यालोचयंतीत्यर्थःततोहेतोःदिवःधुलोकमंडपस्यविष्टंभः स्तंभाइवभवंतितेविष्टंभः किंवंतस्येदंद्वितीयावहुवचनं अत्युच्छिन्नान्प्रलंबादीन्
वहुत्वंविभूत्यर्थेइंद्रियायतद्वधेनस्ववर्षीयप्रदर्शयितुंपवतेगच्छंति किमस्यायुधंतदाह विश्वाइति सर्वाःक्षितयःनाशसाधनान्यायुधानिअस्यहस्ते एवंसंति अतोमुष्टिमात्रेणतंजघानेत्यर्थः
विष्णोःसर्वदेवतामयत्वादत्रसोमरूपेणैवास्यस्तुतिर्बोद्धव्याएवमन्यत्रापिश्लोकार्थःस्पष्टः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ देहावेशात्प्रमाद्यतीतिन्यायेनसूत्रांशोपिरामोमुमोहेत्याह

अविषह्यंततोमत्वाकृष्णमद्भुतविक्रमम् ॥ रौहिणेयवधेयत्नमकरोद्दानवोत्तमः १७ हरिणाक्रीडनंनामबालक्रीडनकंततः ॥ प्रक्रीडिता
स्तुते सर्वे द्वौ द्वौ युगपदुत्पतन् १८ कृष्णश्श्रीदामसहितः पुष्टुवेगोपसूनुना ॥ संकर्षणस्तुष्टुतवान्प्रलंबेन सहानघ १९ गोपालास्त्वप
रेद्वंद्वंगोपालैरपरैस्सह ॥ प्रद्रुतालंघयंतो वै ते न्योन्यं लघुविक्रमाः २० श्रीदाममजयत्कृष्णः प्रलंबं रौहिणी सुतः ॥ गोपालैः कृष्णपक्षीयै
र्गोपालास्त्वपरेजिताः २१ तेवाहयंतस्त्वन्योन्यं संहर्षात्सहसाद्रुताः ॥ भांडीरस्कंधमुद्दिश्य मर्यादां पुनरागमन् २२ संकर्षणंतुस्कंधेन
शीघ्रमुत्क्षिप्य दानवः ॥ द्रुतं जगाम विमुखस्सचंद्रइव तोयदः २३ सभारमसहंस्तस्य रौहिणेयस्य धीमतः ॥ वटधेसुमहाकायश्शक्रा
क्रांतइवांबुदः २४ सभांडीरवटप्रख्यंदग्धां जनगिरिप्रभम् ॥ स्वं वपुर्दर्शयामास प्रलंबोदानवोत्तमः २५ पंचस्तबकलम्बेन मुकुटेना
र्कवर्चसा ॥ दीप्यमानाननोदैत्यः सूर्याक्रांतइवांबुदः २६ महाननो महाग्रीवस्सुमहानंतकोपमः ॥ रौद्रश्शकटचक्राक्षोनमयं श्वरणैर्महीम्
२७ स्रग्दामलंबाभरणः प्रलंबांबरभूषणः ॥ वीरः प्रलंबः प्रययौ लंबतोयइवांबुदः २८ सजहाराथवेगेन रौहिणेयं महासुरः ॥ सागरोपप्लव
गतंकृत्स्नलोकमिवांतकः २९ क्रियमाणः प्रलंबेन सतु संकर्षणो बभौ ॥ ऊह्यमानइवाकाशे कालमेघेन चंद्रमाः ३० ससंदिग्धमिवा
त्मानं मेने संकर्षणस्तदा ॥ दैत्यस्कंधगतश्श्रीमान्कृष्णचेदमुवाच ह ३१ क्रियेहं कृष्ण दैत्येन पर्वतोदग्रवर्ष्मणा ॥ प्रदर्शयित्वा महतीं मा
यां मानुषरूपिणीम् ३२ कथमस्य मया कार्यं शासनं दुष्टचेतसः ॥ प्रलंबस्य प्रवृद्धस्य दर्पाद्विगुणवर्चसः ३३ तमाह सस्मितं कृष्णस्सा
स्नाहर्षकलेन वै ॥ अभिज्ञौ रौहिणेयस्य वृत्तस्य च बलस्य च ३४ अहोयं मानुषो भावो व्यक्तमेवानुपालयते ॥ यस्त्वं जगन्मयं देवं गुह्याद्बु
द्ध्यतरंगतः ३५ स्मरनारायणात्मानं लोकानां विपर्यये ॥ अवगच्छात्मानात्मानं समुद्राणां समागमे ३६ पुरातनानां देवानां ब्रह्मण
स्सलिलस्य च ॥ आत्मवृत्तप्रभावाणां संस्मराद्यं च वैवपुः ३७

ससंदिग्धमिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ श्रीकृष्णस्त्वेन पूर्वरूपस्मरणेन प्रबोधयतीत्याह तमाहेत्यादिना ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

अस्यैवसूत्रात्मत्वंविष्टोति शिरःखंड्यादिना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुरित्यादिश्रुतिप्रसिद्धंशुद्धंब्रह्मापिलमेवासीत्याह यत्त्वयेति यत्त्वयानोक्तेत्यादिनास्यवेदकर्तृत्वमुक्तं ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ शेषरूपेणवर्णयति त्वय्येवेति ४४ ॥ ४५ यथेति अहं अंतर्यामी त्वंसूत्रात्मासर्वज्ञत्वादिकंद्वयोःसममेवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ अत्यंतं

शिरःखंतेजलमूर्तिःक्षमाभूर्दहनोमुखम् ॥ वायुर्लोकायुरुच्छ्वासोमनस्त्रष्टाह्यभूतव ३८ सहस्रास्यस्सहस्रांगस्सहस्रचरणेक्षणः ॥ सहस्रपद्मनाभस्त्वंसहस्रांशुधरोरिहा ३९ यत्त्वयादर्शितंलोकेतत्पश्यंतिदिवौकसः ॥ यत्त्वयानोक्तपूर्वाहिकस्तदन्वेष्टुमर्हति ४० यद्वेदितव्यंलोकेस्मिन्तत्त्वयासमुदाहृतम् ॥ विदितंयत्तवैकस्यदेवा अपिनतद्विदुः ४१ आत्मजंतेवपुर्व्योम्निनपश्यंत्यात्मसंभवम् ॥ यत्तुते कृत्रिमंरूपंतदर्चंतिदिवौकसः ४२ देवैर्नदृष्टश्चांतस्तेतेनानंतइतिस्मृतः ॥ त्वंहिसूक्ष्मोमहानेकस्सूक्ष्मैरपिदुरासदः ४३ त्वय्येवजगतः स्तंभेशाश्वतीजगतीस्थिता ॥ अचलाप्राणिनांयोनिर्धारयत्यखिलंजगत् ४४ चतुस्सांगेरभोगस्त्वंचातुर्वर्ण्यविभागवित् ॥ चतुर्युगे पुलोकानांचातुर्होत्रफलाशनः ४५ यथाहमपिलोकानांतथात्वंतच्चमेमतम् ॥ उभावेकशरीरौस्वोजगदर्थेद्विधाकृतौ ४६ अहंवाशाश्वतः कृष्णस्त्वंवाशेषःपुरातनः ॥ लोकानांशाश्वतोदेवस्त्वंहिशेषस्सनातनः ॥ आवयोर्देहमात्रेणद्विधेदंधार्यतेजगत् ४७ अहंयस्सभवाने वयस्त्वंसोहंसनातनः ॥ द्वावेवविहितौह्यावामेकदेहौमहाबलौ ४८ तदास्सेमूढवत्त्वंकिंप्राणेनजहिदानवम् ॥ मूर्ध्निदेवरिपुंदेववज्रकल्पेनमुष्टिना ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संस्मारितस्तुकृष्णेनरौहिणेयःपुरातनम् ॥ बलेनापूर्यततदात्रैलोक्यांतरचारिणा ५० ततःप्रलंबंदुर्वृतंसबद्धेनमहाभुजः ॥ मुष्टिनावज्रकल्पेनमूर्ध्निचैनंसमाहनत् ५१ तस्योत्तमांगंस्वेकायेविकपालंविवेशह ॥ जानुभ्यांचाहतश्शेतेगतासुर्दानवोत्तमः ५२ जगत्यांविप्रकीर्णस्यतस्यरूपमभूतदा ॥ प्रलंबस्यांबरस्थस्यमेघस्येवविदीर्यतः ५३ तस्यभग्नोत्तमांगस्यदेहात्सुस्त्रावशोणितम् ॥ बहुगैरिकसंयुक्तंशैलशृंगादिवोदकम् ५४ तंनिहत्यप्रलंबंतुसंहृत्यबलमात्मनः ॥ पर्यष्वजतवैकृष्णरौहिणेयःप्रतापवान् ५५

साम्यलक्षणमभेदमाह अहमिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ संस्मारितइतिउक्तिमात्रेणबलदेववत्विशुद्धांतःकरणआत्मनोब्रह्मभावमवगच्छतीत्यर्थः ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५

१ सागरयोनिस्त्वमिति पाठे मुद्रितपूर्वे पुस्तके । २ तस्यदेहोबभूतदा इ० मु० पु० पाठः ।

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७ ॥ अथ पंचदशोऽध्यायः गोपानिद्रमत्सुकान् ॥ कृष्णः
पप्रच्छ तद्धेतुं शुश्रावाथ तदुत्तरं ॥ १ ॥ तयोः प्रवृत्तयोरित्यध्यायद्वयं आग्रावभिरहन्येभिरिक्तुभिर्विरिष्ठं वज्रमाजिघर्षति मायिनि शतं वा यस्य प्रचरन्स्वेदमेसंवर्त्तयंतो विचवर्त्तयन् नहे
ति मंत्रस्योपबृंहणार्थं मंत्रार्थमाह यस्य वज्रिणः स्वेदमेस्वगृहे वायुर्वद्रोवांतरिक्षस्थान इत्युक्तेरंतरिक्षे शतं वा ततो धिक्वा संवर्त्तयंतः संवर्त्तयन् प्रलयं कुर्वतः सांवर्त्तकानाममेघाः प्रचरन् प्राचर
न् संचारं कृतवन्तः सः मायिनि मायामनुष्ये श्रीकृष्णे वरिष्ठं श्रेष्ठतमं वज्रं अशनितद्वर्त्तमानं महावृष्टिं आजिघर्षति क्षरति अक्तुभीरात्रिभिः सप्तभिरिति पुराणतः सप्तरात्रं वज्रधारेण पर्जन्येन ववर्षे

तंतु कृष्णश्च गोपाश्च दिवि स्थाश्च दिवौकसः ॥ तुष्टुर्निहते दैत्ये जयाशीर्भिर्महाबलम् ५६ बलेनायं हतो दैत्यो बालेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ वि
वदंत्य शरीरं यो वाचः सुरसमीरिताः ५७ बलदेवेति नामास्य देवैरुक्तं दिवि स्थितैः ॥ बलं तु बलदेवस्य तदा भुवि जनाविदुः ५८ कर्मजं
निहते दैत्ये देवैरपि दुरासदे ५९ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि शिशुचर्यायां प्रलंबवधो नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ वैशंपा
यन उवाच ॥ तयोः प्रवृत्तयोरेवं कृष्णस्य च बलस्य च ॥ वने विचरतो र्मासौ व्यति यातौ र्मवार्षिकौ १ व्रजमाजग्मतुस्तौ तु व्रजेशु श्रुवतुस्त
दा ॥ प्राप्तं शक्रमहं वीरौ गोपांश्चोत्सवलालसान् २ कौतूहलादिदं वाक्यं कृष्णः प्रोवाच तत्र तान् ॥ कोयं शक्रमहो नाम येन वो हर्ष आगतः
३ तत्र वृद्धतमस्त्वेको गोपो वाक्यमुवाच ह ॥ श्रूयतां तात शक्रस्य यदर्थं ध्वज इज्यते ४ देवानामीश्वरश्शक्रो मेघानां चारिः सूदन ॥
तस्य चायं मखः कृष्णलोकनाथस्य शाश्वतः ५ तेन संघोदिता मेघास्तस्य चायुधभूषिताः ॥ तस्यैवाज्ञाकरास्सस्यं जनयंति नवांबुभिः ॥
६ मेघस्य पयसो दाता पुरुहूतः पुरंदरः ॥ संप्रहृष्टस्स भगवान्प्रीणयत्यखिलं जगत् ७ तेन संपादितं सस्यं वयमन्ये च मानवाः ॥ महो
त्सवं प्रयुजानास्तर्पयामश्च देवताः ८

त्यर्थः तत्र हेतुमाह आग्रावभिरहन्येभिरिति आग्रावभिरिति समुदायिभिः ग्रावसमुदायः शिलोच्चयो लक्ष्यते यैः अहन्येभिः अहः क्रतुर्महीति तेऽहन्यास्तैः पर्वते क्रतुमाजिसतीत्यर्थः मायी पुनः
किंचकारे त्यत आह विचवर्त्तयन् नहेति च अनंतरं मायी अहा क्रतुर्न विवर्त्तयन् विपरीतं वर्त्तयन् नास्ते इति शेषः इन्द्रयागार्थमाह तैः संभारैर्गिरियागं प्रवर्त्तयति मायिनि इन्द्रो महर्त्तवृष्टिचकारे
त्यर्थः तयोः प्रवृत्तयोः तयोः प्रवृत्तमानयोः व्यति यातौ व्यतिक्रांतौ ॥ १ ॥ व्रजंगोपसमाजं शक्रमहं इन्द्रोत्सवं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शाश्वतः कुलपरंपरागतः ॥ ५ ॥ ६ ॥
मेघस्य मेघसंघं धिनः ॥ ७ ॥ सस्यं धान्यं वर्त्तयामो जीवामः उपयुजानाः भक्षयंतः संधिरार्षः ॥ ८ ॥

सामृतसजलं ॥ १ ॥ सपुंगवाःसष्टपाः ॥ १० ॥ ११ ॥ दुदोहेति गाःसूर्यरश्मीन् पयस्विनीरितिस्त्रीखंलोकात् अयमर्थः यथास्माकंजठराग्निःप्राणसहायोजलंशोषयति तच्चास्माभिर्वलसाध्येकर्मणिक्रियमाणेरोमकूपद्वाराप्रस्वेदरूपेणवमति एवंवायुसहायःसूर्यःभूम्यादिगतंजलंशोषयति तच्चंद्रेणवलसाध्येनिरंतरभ्रमिरूपेकर्मणिप्रयुक्तःसन्किरणद्वाराचर्मकोशरूपेपुमेघेषुवमतिततस्तान्मेघानिद्रोभिदन्वृष्टिंप्रवर्त्तयतीति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ पयोजलं गोभिःरश्मिभिःपर्जन्यइंद्रः ॥ १८ ॥

देवैर्वर्षतिलोकेस्मिंस्ततस्सस्यंप्रवर्धते ॥ पृथिव्यांतर्पितायांतुसामृतंलक्ष्यतेजगत् १ क्षीरवत्यस्त्विमागावोवत्सवत्यश्चनिर्वृताः ॥ तेनसंवर्द्धितास्तातृणैःपुष्टाःसपुंगवाः १० नासस्यानातृणाभूमिर्निबुभुक्षादितोजनः ॥ दृश्यतेयत्रदृश्यंतेवृष्टिमंतोबलाहकाः ॥ ११ दुदोहसवितुर्गवैशक्रोदिव्याःपयस्विनीः ॥ ताःक्षरंतिनवंक्षीरमेध्यंमेघौघधारितम् १२ वाय्वीरितंतुमेघेषुकरोतिनिनदंमहत् ॥ जवेनावर्तितंचैवगर्जतीतिजनाविदुः १३ तस्यचैवोद्यमानस्यवायुयुक्तैर्बलाहकैः ॥ वज्राशनिसमाशब्दाश्श्रूयंतेनगभेदिनः १४ तज्जलंवज्रनिष्पेपैर्विमुंचंतिनभोगताः ॥ बहुभिःकामगैर्मेघैश्शक्रोभृत्यैरिवेश्वरः १५ कचिद्दुर्दिनसंकाशैःकचिच्छिन्नाभ्रसंनिभैः ॥ कचिद्भिन्नांजनाकारैःकचिच्छीकरवर्षिभिः १६ मंडयंतीवदेवेंद्रोविश्वमेवंनभोघनैः ॥ कचिच्छीकरमुक्ताभंकुरुतेगगनंघनः १७ एवमेतत्पयोदुग्धंगोभिस्सूर्यस्यवारिदः ॥ पर्जन्यस्सर्वभूतानांभवायभुविवर्षति १८ यस्मात्प्रावृट्पिण्डंशक्रस्यभुविभाविनी ॥ तस्मात्प्रावृषिराजानस्सर्वेशक्रंमुदायुताः ॥ महैस्सुरेशमर्चंतिवयमन्येचमानवाः १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेविंशिशुचर्यायांगोपवाक्यंनामपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ गोपवृद्धस्यवचनंश्रुत्वाशक्रपरिग्रहे ॥ प्रभावज्ञोपिशक्रस्यवाक्यंदामोदरोब्रवीत् १ वयंवनचरागोपास्सदागोधनजीविनः ॥ गावोस्मद्दैवतंविद्विगिरयश्चवनानिच २ कर्षुकाणांकृषिर्वृत्तिःपण्यंविपणिजीविनाम् ॥ गावोस्माकंपरावृत्तिरेतत्रैविद्यमुच्यते ३ विद्ययायोययायुक्तस्तस्यसादैवतंपरम् ॥ सैवपूज्यार्चनीयाचसैवतस्योपकारिणी ॥ योन्यस्यफलमश्वानःकरोत्यन्यस्यसत्क्रियाम् ॥ ४ ॥

शक्रस्यविभाविनीपूजयित्रीपूजाकालइत्यर्थः महैःउत्सवैः ॥ १९ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ एतस्मिन्पौडशेध्यायेयुक्तिभिर्मखभेदनं ॥ उपेंद्रेणमहेंद्रस्यशरदोवर्णनंतथा ॥ १ ॥ गोपवृद्धस्यवचनं श्रुत्वा शक्रपरिग्रहेइंद्रमहोत्सवस्वीकारे ॥ १ ॥ २ ॥ पण्यंविक्रेयंद्रव्यं विपणिजीविनांविपणिं त्रैविद्यवार्त्तारूपायाःविद्यायाःभेदत्रयं ॥ ३ ॥ विद्ययावार्त्तया ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ तनवस्तनूः ॥ ६ ॥ ७ ॥ एषां वनां नां वि कुर्वति विकारं जनयति वनालयाः भिल्लाद्याः वनजीविनो गोपतक्षाद्याः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कर्मस्वस्तिवाचनादिकं सुखस्थानपादपाद
दिसन्निधौ समेदेशे ॥ १० ॥ वितत्य कुंडमंडपादिकं विस्तार्य क्रियतां एकत्रेति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रमुदिता प्रमुदितजनत्वात् ॥ १३ ॥ प्रियकैः कदंबभेदैः बाणासनैः
झिंटीपुच्छैः निर्मयूररुतं वर्षापगमात् ॥ १४ ॥ बलाकेव बलाका आकस्मिकपाताऽऽनिः तद्रहिता विवलाकाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ साभिषेकमिव पट्टाभिषिक्तनृपतितुल्यं ॥ १७ ॥

द्वावनथौ सलभते प्रेत्य चेह्यमानवः ॥ कृष्यंता प्रथिता सीमा सीमांतं श्रूयते वनम् ५ वनांता गिरयस्सर्वे साचास्माकं गतिर्ध्रुवा ॥ श्रूयंते
गिरयश्चापिवने स्मिन्कामरूपिणः ॥ प्रविश्य तास्तास्तनवोरमंते स्वे पुसानुषु ६ भूत्वा केसरिणस्सिंहा व्याघ्राश्च नखिनां वराः ॥ वना
निस्वानिरक्षंति त्रासयंतो वनच्छिदः ७ यदा चैषां वि कुर्वति ते वनालयजीविनः ॥ घ्नंति तानेव दुर्वृत्तान् पौरुषादेन कर्मणा ८ मंत्रयज्ञपरा
विप्रास्सीता यज्ञाश्च कर्पुकाः ॥ गिरियज्ञास्तथा गोपा इज्योस्माभिर्गिरिवने ९ तन्मह्यं रोचते गोपा गिरियज्ञः प्रवर्तताम् ॥ कर्म कृत्वा
सुखस्थाने पादपेष्वथ वागिरौ १० तत्र हत्वा पशून्मेध्यान्वितत्यायतने शुभे ॥ सर्वघोषस्य संदोहः क्रियतां किं विचार्यते ११ तं शरत्कुसु
मापीडाः परिवार्य प्रदक्षिणम् ॥ गावो गिरिवरं सर्वास्ततो यांतु पुनर्ब्रजम् १२ प्राप्ता किलेयं हि गवां स्वादुतो यत्तृणागणैः ॥ शरत्प्रमुदि
तारम्यागतमेघजलाशया १३ प्रियकैः पुष्पितैर्गौरं श्यामबाणासनैः क्वचित् ॥ कठोरतृणमाभाति निर्मयूररुतं वनम् १४ विजला विम
ला व्योम्नि विबलाका विविद्युतः ॥ विवर्द्धते जलधरा विदंता इव कुंजराः १५ पटुना मेघनादेन नवतोयानु कर्षिणा ॥ पर्णोत्करघनास्सर्वे प्रसादं
यांति पादपाः १६ सितवर्णांबुदोष्णीपं हंसचामरवीजितम् ॥ पूर्णचंद्रामलच्छत्रं साभिषेकमिवांबरम् १७ हंसैः प्रहसितानीव समु
त्कृष्टानि सारसैः ॥ सर्वाणितनुतां यांति जलानि जलदक्षये १८ चक्रवाकस्तनतटाः पुलिनश्रोणिमंडलाः ॥ हंसलक्षणहासिन्यः पति
यांति समुद्रगाः १९ कुमदोत्फुल्लमुदकंताराभिश्चित्रमंबरम् ॥ सममभ्युत्समयंतो वशर्वरीष्वितरेतरम् २० मत्तक्रौंचावघुष्टेषुकल
मापकपांडुषु ॥ निर्विष्टरमणीयेषु वनेषु रमते मनः २१ पुष्करिण्यस्तडागानि वाप्यश्च विकचोत्पलाः ॥ केदारास्सरितश्चैव सरांसि च
श्रियाऽज्वलन् २२ पंकजानि च ताम्राणि तथान्यानि सितान्यपि ॥ उत्पलानि च नीलानि भोजिरेवारिजांश्चियम् २३

॥ १८ ॥ १९ ॥ अभ्युत्समयंति गर्वमाविष्कुर्वति बहुत्वमार्षं ॥ २० ॥ कलमापकपांडुषु धान्यमंजरीपाकर्षिणेषु निर्विष्टाः कृतविवाहास्तद्वद्रमणीयेषु क्रौंचपुरुष
योः धान्यवरागरां वनयोश्च साम्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

सितापांगाःमयूराः निभृतःपूर्णः ॥ २४ ॥ ऋतुपर्यायोवर्षापगमस्तेनशिथिलैःवृत्तंसमाप्तंयन्तदासमुज्झितैः ॥ २५ ॥ विन्यासैःउपवेशनस्थलैः ॥ २६ ॥ जलजादाःमत्स्या
शिनः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विशोषयनूरसानितिशेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बंधुजीवैःरक्तपुष्पैःअभितःताम्रासुलोहितासु ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इषुसाह्वाःवाणास

मदंजहुःसितापांगामंदंवृधिरेनिलाः ॥ अभवद्वचभ्रमाकाशमभूच्चनिभृतोर्णवः २४ ऋतुपर्यायशिथिलैर्वृत्तनृत्यसमुज्झितैः ॥ मयूरां
गरुहैर्भूमिर्बहुनेत्रेवलक्ष्यते २५ स्वपंकमलिनैस्तोरैःकाशपुष्पलताकुलैः ॥ हंससारसविन्यासैर्यमुनाभातिशोभना २६ कलमापा
करम्येपुकेदारिपुवनेषुच ॥ सस्यादाजलजादाश्चमत्ताविरुरुवःखगाः २७ सिपिचुर्यानिजलदाजलेनजलदागमे ॥ तानिसस्यान्यबाला
निकठिनत्वंगतानिवै २८ त्यक्त्वामेघमयंवासशरद्गुणविदीपितः ॥ एषवैविमलेव्योम्निहृष्टोवसतिचंद्रमाः २९ क्षीरिण्योद्विगुणंगावः
प्रमत्ताद्विगुणंठपाः ॥ वनानांद्विगुणालक्ष्मीस्सस्यैर्गुणवतीमही ३० ज्योतींषिघनमुक्तानिपद्मवंतिजलानिच ॥ मनांसिचम
नुष्याणांप्रसादमुपयांतिवै ३१ असृज्यत्सविताव्योम्निनिर्मुक्तोजलदैर्भृशम् ॥ शरत्प्रज्वलितंतेजस्तीक्ष्णरश्मिर्विशोषयन् ॥
३२ नीराजयित्वासैन्यानिप्रयांतिविजिगीषवः ॥ अन्योन्यराष्ट्राभिमुखाःपार्थिवाःपृथिवीक्षितः ३३ बंधुजीवाभिताम्रासुबद्धपंकवती
षुच ॥ मनस्तिष्ठतिकांतासुचित्रासुवनराजिषु ३४ वनेषुचविराजंतेपादपावनशोभिनः ॥ असनाःसप्तपर्णाश्चकोविदाराश्चपुष्पिताः ॥
३५ इषुसाह्वानिकुंभाश्चप्रियकारस्वर्णकास्तथा ॥ सृमराःपेचुकाश्चैवकेतक्यश्चसमंततः ३६ व्रजेषुचविशेषेणगर्गरोद्गारहासिषु ॥
शरत्प्रकाशयोपेवगोष्ठेष्वटितरूपिणी ३७ नूनंत्रिदशभूयिष्ठमेघकालसुखोषितम् ॥ पतत्रिकेतनंदेवंबोधयंतिदिवौकसः ३८ शरद्वं
सुसस्यायांप्राप्तायांप्रातृषःक्षये ॥ नीलचंद्रार्कैर्वर्णैश्चरचितंबहुभिर्द्विजैः ३९ फलैःप्रवालैश्चघनमिंद्रचापघनोपमम् ॥ भवनाकारविट
पलतापरममंडितम् ४० विशालमूलावनतंपवनाभोगमंडितम् ॥ अर्चयामोगिरिदेवंगाश्चैवचविशेषतः ४१ सावतंसैर्विषाणैश्चबर्हा
पीडैश्चदंशितैः ॥ घंटाभिश्चप्रलंबाभिःपुष्पैश्शारदिकैस्तथा ४२ शिवायगावःपूज्यंतांगिरियज्ञःप्रवर्त्यताम् ॥ पूज्यतांत्रिदशैश्शक्रोगि
रिरस्माभिरिज्यताम् ४३ कारयिष्यामिगोयज्ञंबलादपिनसंशयः ॥ यद्यस्तिमयिवःप्रीतिर्यदिवासुहृदोवयम् ४४

नाः निकुंभाःदंतिविटपाः स्वर्णकाःस्वर्णपर्णाः पुष्पिताइतिपूर्वेणान्वयः सृमराःमृगविशेषाः तेषांशरदिदर्शनात् पेचुकाःघूकाःइतिकेचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
॥ ४० ॥ ४१ ॥ सावतंसैः समुकुटैः बर्हापीडैःमयूरपत्रभूषाभिस्तत्रैवश्रृंगेषुदंशितैर्बद्धैः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ अथसप्तदशेध्यायेगोवर्धनमहोत्सवः ॥ वर्ण्यतेहरिणाकृतोदर्शनतस्यचाकृतं ॥ १ ॥ अविशंकयाइंद्रा
तूमयंअशंकमानाइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ अशंकायांवीजमाहुस्त्वमिति परायणंआश्रयः ॥ ३ ॥ यथास्वर्गगतःस्वर्गस्यइव ॥ ४ ॥ एतच्छकटभंगादिकर्मदृष्टेतिशेषः बोद्ध
व्यात्तद्रष्टुंयोग्यात्तवाभिमानादहंकारादहंकारविष्यामिगोयज्ञंबलादेतन्नसंशयइत्येवंरूपात् एकश्चकारःपादपूरणार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तेत्वयातुल्यः शक्तिधरःका

गावोहिपूज्यास्सततंसर्वेषांनात्रसंशयः ॥ यदिसाम्नाभवेत्प्रीतिर्भवतांविभवायच ॥ एतन्ममवचस्तथ्यंक्रियतामविचारितम् ४५ इति
श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दामोदरवचश्श्रुत्वाहृष्टास्तेगोषु
जीविनः ॥ तद्वागमृतमासाद्यप्रत्यूचुरविशंकया १ तवैषाबालमहतीगोपानांहितवर्द्धिनी ॥ प्रीणयत्येवनस्सर्वान्बुद्धिर्द्विद्विकरीगवाम् २
त्वंगतिस्त्वंरतिश्चैवत्वंवेत्तात्वंपरायणम् ॥ भयेष्वभयदस्त्वन्नस्त्वमेवसुहृदांसुहृत् ३ त्वत्कृतेकृष्णघोषोयंक्षेमीमुदितगोकुलः ॥ कृत्स्नो
वसतिशांतारिर्यथास्वर्गगतस्तथा ४ जन्मप्रभृतिकर्मैतद्देवैरसुकरंभुवि ॥ बोद्धव्याच्चाभिमानाच्चविस्मितानिमनांसिनः ५ बलेनच
पराध्यैनयशसाविक्रमेणच ॥ उत्तमस्त्वंमनुष्येषुदेवेष्विवपुरंदरः ६ प्रतापेनचतीक्ष्णेनदीप्त्यापूर्णतयापिच ॥ उत्तमस्त्वंचमर्त्ये
षुदेवेष्विवदिवाकरः ७ कांत्यालक्ष्म्याप्रसादेनवदनेनस्मितेनच ॥ उत्तमस्त्वंचमर्त्येषुदेवेष्विवनिशाकरः ८ बलेनवपुषाचैवबाल्येन
चरितेनच ॥ स्यात्तेशक्तिधरस्तुल्योनतुकश्चनमानुषः ९ यत्त्वयाभिहितंवाक्यंगिरियज्ञंप्रतिप्रभो ॥ कस्तल्लंघयितुंशक्तोवेलामिवमहो
दधिः १० स्थितश्शक्रमहस्तातश्रीमान्गिरिमहस्त्वयम् ॥ त्वत्प्रणीतोद्यगोपानांगवांहेतोःप्रवर्त्यताम् ११ भोजनान्युपकल्प्यंतांपय
सःपेशलानिच ॥ कुंभाश्चविनिवेश्यंतामुदपानेषुशोभनाः १२ पूर्यंतांपयसानद्योद्रोण्यश्चविपुलायताः ॥ भक्ष्यंभोज्यंचपेयंचतत्सर्वमु
पनीयताम् १३ भाजनानिचमांसस्यन्यस्यतामोदनस्यच ॥ त्रिरात्रंचैवसंदोहस्सर्वघोषस्यगृह्यताम् १४ विशस्यतांचपशवोभोज्या
येमहिषादयः ॥ प्रवर्त्यतांचयज्ञोयंसर्वगोपसुसंकुलः १५ आनंदजननोद्योषोमहान्मुदितगोकुलः ॥ तूर्यप्रणादयोपैश्वर्यवृषभाणांचग
र्जितैः १६ हंभारवैश्वत्सानांगोपानांहर्षवर्द्धनः ॥ दध्मोद्गदोघृतावर्त्तःपयःकुल्यासमाकुलः १७

तिंकेयः ॥ ९ ॥ १० ॥ त्वत्प्रणीतस्त्वयाप्रवर्तितः ॥ ११ ॥ १२ ॥ नद्यःसुधामद्योदीर्घकुल्याः द्रोण्यस्तादृशानिकुंडानि ॥ १३ ॥ संदोहः पयआदिःगृह्यतांनतुविक्रयः
॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ दध्मोद्गदः घृतावर्त्तः साररूपेणघृतंयत्रोपर्यावर्त्ततेसतथा ॥ १७ ॥

प्रभूतश्चासौ आढ्यश्च भूयान्संस्कारकद्रव्यसंयुक्तश्चयस्मिन्नित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ अधिशृतानि वह्निस्थानि च रुस्थाख्यादीनि पर्यंतानि समीपे आसादितानि यस्मिन् ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रधानतः मुख्यास्तत्त्वज्ञाः जग्मुः शरणा मतिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ तंगिरिगिरिखरस्थं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ पर्याप्तुवंतु प्रदासिणं
 कुर्वतु ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सापीडाः सशिरोभूषणाः ताश्च ताः स्तवकांगदाः पुष्पगुच्छाकाराणि वाहुभूषणानि यासां ताः खजश्च आपीडाः शृंगारभूषणानि तैश्च सहितानि स्त्रजापीडा
 मांसराशिः प्रभूताढ्यः प्रकाशो दैनर्पवतः ॥ संप्रावर्तत यज्ञोस्य गिरेर्गोभिस्समाकुलः १८ तुष्टगोपजनाकीर्णो गोपनारी मनोहरः ॥ भक्ष्या
 णां राशयस्तत्र शतशश्चोपकल्पिताः ॥ गंधमाल्यैश्च विविधैर्धूपैरुच्चावचैस्तथा १९ अथाधिशृतपर्यंतं संप्राप्ते यज्ञसंविधौ ॥ यज्ञंगिरेस्तिथौ
 सौम्ये च क्रुर्गोपा द्विजैस्सह २० यजनां तैतदन्नंतु तत्पयोदधिचोत्तमम् ॥ मांसं च मायया कृष्णो गिरिर्भूत्वा समश्नुते २१ तर्पिता
 श्चापि विप्राद्यास्तुष्टास्संपूर्णमानसाः ॥ उत्तस्थुः प्रीतमनसस्स्वस्तिवाच्यथा सुखम् २२ भुक्त्वा चावभृथे कृष्णः पयः पीत्वा च कामतः ॥
 संतृप्तोस्मीति दिव्येन रूपेण प्रजहास वै २३ तंगोपाः पर्वताकारं दिव्यस्त्रगनुलेपनम् ॥ गिरिर्माध्विस्थितं दृष्ट्वा कृष्णजग्मुः प्रधानतः २४
 भगवानपि ते नैवरूपेणाच्छादितः प्रभुः ॥ सहितैः प्रणतो गोपैर्वंदत्वात्मानमात्मना २५ तमूचुर्विस्मिता गोपा देवं गिरिवरे स्थितम् ॥ भगवं
 स्त्वद्वशे युक्ता दासाः किं कुर्मकिंकराः २६ स उवाच ततो गोपा गिरिप्रभवया गिरा ॥ अद्य प्रभृति चेज्यो हंगोपु यद्यस्ति वो दया २७
 अहंवः प्रथमो देवस्सर्वकामकरश्शुभः ॥ मम प्रभावाच्च गवामयुतान्येव भोक्ष्यथ २८ शिवश्च वो भविष्यामि मद्भक्तानां वने वने ॥ रंस्ये
 च सह युष्माभिर्यथा दिवि गतस्तथा २९ ये चेमे प्रथिता गोपानंदगोपपुरोगमाः ॥ एषां प्रीतः प्रयच्छामि गोपानां विपुलं धनम् ३० पर्याप्तु
 वंतु क्षिप्रं मांगावो वत्स समाकुलाः ॥ एवं मम परा प्रीतिर्भविष्यति न संशयः ३१ ततो नीराजना र्थं हि वृंदशो गोकुलानितम् ॥ परिव्रुर्गिरि
 वरं सवृषाणि समंततः ३२ तागावः प्रद्रुता हृष्टास्सापीडस्तवकांगदाः ॥ सस्त्रजापीडशृंगाग्राः शतशोथसहस्रशः ३३ अनुजग्मुश्च गोपा
 लाः कालयंतो धनानि च ॥ भक्तिच्छेदानुलिप्तांगारक्तपीतसितांबराः ३४ मयूरचित्रांगदिनोभुजैः प्रहरणावृतैः ॥ मयूरपत्रवृत्तानां केशवं
 धैः सुयोजितैः ३५ बभ्राजुरधिकंगोपास्समवायेत दाद्रुते ॥ अन्ये वृषानारुहुर्नृत्यंति स्म परे मुदा ३६

निशृंगाग्राणि यासां ताः ॥ ३३ ॥ कालयंतो नियमयंतः धनानि गोधनानि भक्तिच्छेदैर्विभागभेदैः अनुलिप्तांगाः नानावर्णैरनुलेपितानि पृथक्पृथक् गंगानिवैस्तादृशा इत्यर्थः ॥ ३४ ॥
 प्रहरणावृतैः सायुधैः मयूरपत्राणां वृत्तानि मध्यशंकवः तेषाम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीहरिवंशविष्णुपर्वणिटीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अस्मिन्ष्टादशोऽध्याये आसारात्पीडिते ब्रजे ॥ दध्रे कृष्णो गिरिप्रौढया सताहामि
ति वर्ण्यते ॥ १ ॥ महे प्रतिहते शक्र इत्यध्याये तमस्य राजा वरुणस्तमस्विनाक्रुंतुं संचंतमारुतस्य वेधसः दाधारदक्षमुत्तममहर्विंदं ब्रजं च विष्णुः सखिर्वै अपोर्णुते इत्येतं मंत्रमुपबृंह

गोपालास्त्वपरे गाश्च जगृहुर्वेगगामिनः ॥ तस्मिन्पर्यायनिर्वृत्ते गवां नीराजनोत्सवे ३७ अंतर्द्धानं जगामाशु तेन देहेन सोऽचलः ॥ कृष्णो
पि गोपसहितो विवेश ब्रजमेवह ३८ गिरियज्ञप्रवृत्तेन तेनाश्चर्येण विस्मिताः ॥ गोपास्मबालवृद्धावैतुष्टुवुर्मधुसूदनम् ३९ ॥ इति श्रीमहा
भारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि गिरियज्ञप्रवृत्तेन नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥
महे प्रतिहते शक्रो धस्त्रिदशेश्वरः ॥ सांवर्तकं नाम गणंतो यदानामथा ब्रवीत् १ भो बलाहकमातंगाः श्रूयतां मम भाषितम् ॥ यदि
वो मत्प्रियं कार्यं राजभक्तिपुरस्कृतम् २ एते वृंदावनगता दामोदरपरायणाः ॥ नंदगोपादयोगोपाविद्विषंति ममोत्सवम् ३ आजीवो यः
परस्तेषां गोपत्वं च यतस्मृतम् ॥ तागावस्सप्तरात्रेण पीडयंतां वर्षमारुतैः ४ ऐरावतगतश्चाहं स्वयमेवांबुदारुणम् ॥ स्रक्ष्यामि वृष्टिवातं
च वज्राशनिसमप्रभम् ५ भवद्भिश्चंदवर्षेण चरतामारुतेन च ॥ हतास्तास्स ब्रजागावस्त्यक्षयंति भुवि जीवितम् ६ एवमाज्ञापयामास
सर्वान् जलधरां प्रभुः ॥ प्रत्याहते वै कृष्णेन शासने पाकशासनः ७ ततस्ते जलदाः कृष्णाघोरनादाभयावहाः ॥ आकाशं छादयामासु
स्सर्वतः पर्वतोपमाः ८ विद्युत्संपातजननाशकचापविभूषिताः ॥ तिभिरावृतमाकाशं चक्रुस्ते जलदास्तदा ९ गजा इवान्यसंयुक्ताः के
चिन्मकरवच्चसः ॥ नागा इवान्ये गगने चैरुर्जलदपुंगवाः १० तेन्योन्यं वपुषा बद्धाना गूथायुतोपमाः ॥ दुर्दिनं विपुलं चक्रुः छादयंतो न
भस्तलम् ११ नृहस्तनागहस्ताभ्यां विपूनां चैव सर्वतः ॥ धाराभिस्तुल्यरूपा भिर्वपुस्ते बलाहकाः १२ समुद्रं मे निरेतां हि खमारूढं नृच
क्षुपः ॥ दुर्विगाह्यमपर्यंतमगाधं दुर्दिनं महत् १३ नैवापतन्वै खगमादुद्रुवुर्मगजातयः ॥ पर्वताभे पुमेघेषु खेन दत्सु समंततः १४

यति मंत्रार्थस्तु अस्य विष्णोस्तं पर्वतार्थं कृतं स्वं स्वेन संपादितं क्रतुं यज्ञं वरुणोऽश्विनौ च संचंतान्त्वमोदंतमारुतस्तस्य वायो रपि वेधसः स्त्रष्टुः ततश्च स्वमखभंगे कृते इंद्रे कुपिते सति विष्णुः
उत्तमं श्रेष्ठं दक्षं वृष्टिनिवारणक्षमं अहर्विंदं क्रतोर्लब्धं पर्वतं दाधारदधारधृतवान् यतः सखिवान् महान् ब्रजाख्यसखिसमुदायवान् ब्रजं अपोर्णुते तेनाहर्विंदाशैलेन आच्छादयतीति ॥ १ ॥
॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दुर्दिनं दुःस्थं दिनम् ॥ ११ ॥ नृहस्तनागहस्ताभ्यां तुल्यरूपाभिर्धाराभिरितिसंबंधः ॥ १२ ॥ दुर्दिनं मेघच्छन्नमहः ॥ १३ ॥ १४ ॥

नष्टसूर्येदुःकल्पांतःतत्कालसदृशैः १५ ॥ खंकृष्णरात्रौदृतिशेषः ॥ १६ ॥ तोयमयीसरसी ॥ १७ ॥ तोककल्परुताःअत्यल्पशब्दाः कुवगाःप्रवाहेणगच्छंतितेतीररुहादयः
 संकुवंप्रवाहं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ विशेषेणप्रहताःविप्रहताः ॥ २१ ॥ हृष्टरोमाश्रुताआर्द्रतनवश्रुताः ॥ २२ ॥ शीकरवेजिताःअंबुकणैश्चलितास्तेभ्योभीतावा ॥ २३ ॥
 नष्टसूर्येदुःसदृशैर्मैघैर्नभसिदारुणैः ॥ अतिवृष्टेनलोकस्यविरूपमभवद्वपुः१५मेघौघनिष्प्रभाकारमदृश्यग्रहतारकम् ॥ चंद्रसूर्यौशुरहि
 तंखंबभूवातिनिष्प्रभम् १६ वारिणामेघमुक्तेनमुच्यमानेनचासकृत् ॥ आबभौसर्वतस्तत्रभूमिस्तोयमयीयथा १७ विनेदुर्बहिणस्तत्र
 तोककल्परुताःखगाः ॥ विवृद्धिनिम्नगायाताःप्लवगास्संप्लवंगताः १८ गर्जितेनचमेघानांपर्जन्यनिनदेनच ॥ तर्जितानीवकंपतेतृणा
 नितरुभिस्सह १९ प्राप्तोतकालोलोकानांव्यक्तमेकार्णवामही ॥ इतिगोपगणावाक्यंव्याहरंतिभयार्दिताः २० तेनोत्पातांबुवर्षेणगावो
 विप्रहताभृशम् ॥ हंभारवैःक्रंदमानानचेलुःस्तांभितोपमाः २१ निष्कंपसक्थिचरणानिष्प्रयत्नखुराननाः ॥ हृष्टरोमाद्र्तनवःक्षामकुक्षि
 पयोधराः २२ काश्चित्प्राणान्जहुश्चांतानिपेतुःकाश्चिदातुराः ॥ काश्चित्सवत्साःपतितागावश्शीकरवेजिताः २३ काश्चिदाक्र
 म्यक्रोडेनवत्सास्तिष्ठंतिमातरः ॥ विमुखाःश्रांतसक्थ्यश्चनिराहाराकृशोदराः २४ पेतुरार्तावेपमानागावोवर्षपराजिताः ॥ वत्साश्चो
 न्मुखकावालादामोदरमुखाःस्थिताः ॥ त्राहीतिवदनैर्दानैःकृष्णमूचुरिवादिताः २५ गवांतत्कदनंदृष्ट्वादुर्दिनागमजंमहत् ॥ गोपां
 श्चासन्ननिधनान्कृष्णःकोपंसमादधे २६ संचिंतयित्वासंरब्धोदृष्टोयोगोमयेतिच ॥ आत्मानमात्मनावाक्यमिदमूचेप्रियंवदः २७
 अद्याहमिममुत्पाट्यसकाननवनंगिरिम् ॥ कल्पयैयंगवांस्थानंवर्षत्राणायदुर्द्धरम् २८ अयंधृतोमयाशैलःपृथ्वीगृहनिभोपमः ॥
 त्रास्यतेसत्रजागावैमदृश्यश्चभविष्यति २९ एवंसंचिंतयित्वातुकृष्णस्सत्यपराक्रमः ॥ बाह्वोर्बलंदर्शयिष्यन्समीपंतमहीधरम् ३०
 दोभ्यामुत्पाटयामासकृष्णोगिरिरिवाचलः ॥ सधृतस्संगतोमेघैर्गिरिस्सव्येनपाणिना ॥ गृहभावंगतस्तत्रगृहाकारेणवर्चसा ३१ भूमे
 रुत्पाट्यमानस्यतस्यशैलस्यसानुषु ॥ शिलाःप्रशिथिलाश्चेलुर्विनिष्पेतुश्चपादपाः ३२ शिखरैर्धूर्णमानैश्चसीदमानैश्चपादपैः ॥ विधूतै
 श्चोच्छ्रितःशृंगैरगमःखगमोभवत् ३३ चलत्प्रस्रवणैःपार्श्वैर्मैघौघैरेकतांगतैः ॥ विद्यमानाश्मनिचयश्चालधरणीधरः ३४ ॥
 ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ इमंगोवर्धनसंज्ञं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अगमःपर्वतोअचलोपिखगमःखगइवाभूदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ सशैलोमेधैर्मिश्रीकृतः बर्हवान्मयूरः सङ्गवभातीतियोजना ॥ ३६ ॥ आलुतः खउत्पतितः पक्षैर्मैधरूपैरित्यर्थः ॥ ३७ ॥ रीतीः गैरिकादिधातून्निर्वर्तयामास प्रा-
वर्तयत् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पुष्पं पुष्पजातिः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रेसुः शब्दं चक्रुः गर्गराः मंथनस्थालयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ वृष्टस्य वर्षेण छिन्नस्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ जल-
नमेघानां प्रवृष्टानां न शैलस्याश्मवर्षिणः ॥ विविदुस्ते जनारूपं वायोस्तस्य च गर्जतः ३५ मेघैस्स शैलसंस्थानैर्नीलैः प्रस्त्रवणापितैः ॥
मिश्रीकृत इवाभाति गिरिरुद्धाम बर्हवान् ३६ आलुतोयंगिरिः पक्षैरिति विद्याधरो रगाः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव वाचो मुंचंति सर्वशः ३७ स-
हस्रतलविन्यस्तो मुक्तमूलः क्षितेस्तलात् ॥ रीतीर्निर्वर्तयामास कांचनां जनराजतीः ३८ कानिचिच्छिथिलानीव संच्छिन्नार्द्धानि कानि-
चित् ॥ गिरेर्भेदप्रवृष्टानितस्य शृंगाणि चाभवन् ३९ गिरिणा कं पमानेन कं पितानां तु शाखिनाम् ॥ पुष्पमुच्चावचं भूमौ व्यशीर्यत समंत-
तः ४० निस्सृताः पृथुमूर्द्धानि स्स्वस्तिकार्द्धविभूषिताः ॥ द्विजिह्वपतयः क्रुद्धाः खेचराः खेसमंततः ४१ आर्तिजग्मुः खगगणा वर्षेण च भये-
न च ॥ उत्पत्योत्पत्य गगनात् पुनः पेतुरवाङ्मुखाः ४२ रेसुरारोपिताः सिंहारूपाः सजला इव तोयदाः ॥ गर्गरा इव मथ्यंतो नेदुःशार्दूलपुंग-
वाः ४३ विषमैश्च समीभूतैस्समैश्चात्यंतदुर्गमैः ॥ व्यावृत्तदेहस्स गिरिरन्यएवोपलक्ष्यते ४४ अतिवृष्टस्य तैर्मैघैस्तस्य रूपं बभू-
वह ॥ स्तंभितस्येवरुद्रेण त्रिपुरस्य विहायसि ४५ बाहुदंटेन कृष्णस्य विधूतं सुमहत्तदा ॥ नीलाभ्रपटलच्छन्नं तद्विरिच्छन्नमाबभौ ४६
स्वप्नायमानो जलदैर्निर्मलितगुहामुखः ॥ बाहूपधानेन कृष्णस्य प्रसुप्त इव खेगिरिः ४७ निर्विहंगरुतैर्वृक्षैर्निर्मयूररुतैर्वनैः ॥ निरालं-
ब इवाभाति गिरिस्स्वशिखरैर्वृतः ४८ पर्यस्ते र्वूणमानैश्च प्रचलद्भिश्चसानुभिः ॥ सज्वराणीव शैलस्य वनानि शिखराणि च ४९ उत्तमां-
गगतास्तस्य मेघाः पवनबाहनाः ॥ त्वर्यमाणामहेद्रेण तोयं मुमुचुरक्षयम् ५० सलंबमानः कृष्णस्य भुजाग्रे सघनो गिरिः ॥ चक्रा-
रूढ इवाभाति देशो नृपतिपीडितः ५१ समेघनिचयस्तस्यो गिरितं परिवार्यह ॥ पुरं पुरस्कृत्य यथा स्फीतो जनपदो महान् ५२ निवेश्यतं-
करैश्शैलंतोलयित्वा च सस्मितम् ॥ प्रोवाच गोप्ता गोपानां प्रजापतिरिव स्थितः ५३ एतदेवैरसंभाव्यं दिव्येन विधिना मया ॥ कृतंगि-
रिगृहं गोपानिर्वातं शरणं गवाम् ५४

दैः प्रावरणभूतैः पक्षेताड्यप्रदैः श्रमैः गुहामुखानिकंदराद्वाराणि पक्षेद्धदयगुहायामुखानि इंद्रियाणि ॥ ४७ ॥ वनैः वृतः शिखरैरितिसंबंधः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ चक्रारूढः
परचक्रवशात्प्रथमकटाधारुह्यपलायमानो यथा लंबते तद्वदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ दिव्येन विधिना अलौकिकेन प्रभावेण ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ महतीपर्वतवृद्धादपिपुष्कलकुक्षिः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रदरंगतमुखेगह्वरोदरंविशालगर्भम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
स्थावरात्मवान् अकंपइत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ एकोनविंशोऽध्यायेसुरभिब्रह्मचोदितः ॥ इन्द्रोभिपिक्त

क्षिप्रंविशंतुयूथानिगवामिहहिशांतये ॥ निर्वतिपुचदेशेषुनिवसंतुयथासुखम् ॥ यथाश्रेष्ठंयथायथंयथासारंयथासुखम् ५५ विभज्यता
मयंदेशःकृतंवर्षनिवारणम् ॥ शैलोत्पाटनभूरेषामहतीनिर्मितामया ५६ पंचक्रोशप्रमाणेनक्रोशैकंविस्तरोमहान् ॥ त्रैलोक्यमप्युत्स
हतेरक्षितुंकिंपुनर्व्रजम् ५७ ततःकिलकिलाशब्दोगवांहंभारवैस्सह ॥ गोपानांतुमुलोज्ज्वलेमेघनादश्चबाह्यतः ५८ प्राविशंतततोगावो
गोपैर्युथप्रकल्पिताः ॥ तस्यशैलस्यविपुलंप्रदरंगह्वरोदरम् ५९ कृष्णोपिमूलेशैलस्यशैलस्तंभइवोच्छ्रितः ॥ दधारैकेनहस्तेनशैलं
प्रियमिवातिथिम् ६० ततोब्रजस्यभांडानियुक्तानिशकटानिच ॥ विविशुर्वर्षभीतानितद्वहंगिरिनिर्मितम् ६१ अतिदैवंतुकृष्ण
स्यदृष्ट्वातत्कर्मवज्रभृत् ॥ मिथ्याप्रतिज्ञोजलदान्वारयामासवैविभुः ६२ सप्तरात्रेतुनिर्वृत्तेधरण्यांविगतोत्सवः ॥ जगामसंवृतोमेघै
र्वृत्रहास्वर्गमुत्तमम् ६३ निर्वृत्तेसप्तरात्रेतुनिष्प्रयत्नेशतक्रतौ ॥ गताश्रेविमलेव्योम्निदिवसेदीप्तभास्करे ६४ गावस्तेनैवमार्गेणप
रिजग्मुर्यथागतम् ॥ स्वंचस्थानंततोघोषःप्रत्ययात्पुनरेवसः ६५ कृष्णोपितंगिरिश्रेष्ठंस्वस्थानेस्थावरात्मवान् ॥ प्रीतोनिवेशयामा
सशिवायवरदोविभुः ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिगोवर्द्धनोद्धरणंनामअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ धृतंगोवर्द्धनंदृष्ट्वापरित्रातंचगोकुलम् ॥ कृष्णस्यदर्शनंशक्रोरोचयामासविस्मितः १ सनिर्जलांबुदाकारंमत्तंमद
जलोक्षितम् ॥ आरुह्यैरावतंनागमाजगाममहीतलम् २ सददर्शोपविष्टंवैगोवर्द्धनशिलातले ॥ कृष्णमक्लिष्टकर्माणंपुरुहूतःपुरंदरः ३
तंवीक्ष्यबालंमहतातेजसादीप्तमव्ययम् ॥ गोपवेषधरंविष्णुंप्रीतिलेभेपुरंदरः ४ तंसांबुजदलश्यामंकृष्णंश्रीवत्सलक्षणम् ॥ पर्याप्तन
यनश्शक्रस्सर्वैर्नैत्रैरुदैक्षत ५ दृष्ट्वाचैनंश्रियाजुष्टमर्त्यलोकेमरोपमम् ॥ सूपविष्टंशिलापृष्ठेशक्रस्सत्रीडितोभवत् ६ तस्योपविष्टस्य
मुखंपक्षाभ्यांपक्षिपुंगवः ॥ अंतर्द्धानंगतश्छायांचकारोरगभोजनः ७ तंविविक्तेवनगतंलोकवृत्तांततत्परम् ॥ उपतस्थेगजंहित्वाकृष्णं
बलनिपूदनः ८ ससमीपगतस्तस्यदिव्यस्त्रगनुलेपनः ॥ रराजदेवराजोवैवज्रपूर्णकरःप्रभुः ९

वान्कृष्णंगवामैद्वेनिरूप्यते ॥ १ ॥ धृतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पर्याप्तनयनःसंप्राप्तनेत्रफलः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ लोकवृत्तांततत्परंलोकव्यवहारतत्परं ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ पंचभिःस्तवकैर्महागुच्छैर्लंबतेइतितेनपंचस्तवकलंबेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वायंभुवेनयोगेनहरण्यगर्भ्याधारणयातस्यांहिक्रियमाणायांगुरुतरोपिलघु
भंवतिकृष्णधृतगोवर्धनवत्विपुलतरोप्यल्पोभवत्यगस्त्यपीतसमुद्रवत् ॥ १५ ॥ गवांकोपेनेतिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ रोषितःव्रजपक्षपातेनमयिकुद्धःसन्पूर्णत्वंस्वस्याच्छादयसीत्य
र्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ पुंगवःमहोक्षः ॥ २२ ॥ प्रकरणंप्रकर्षेणरचनंपाठांतरेप्रवहणंसृष्टिप्रवाहः ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्थाणुभ्यःपर्वतेभ्यः ॥ २५ ॥ गोलोक

किरीटेनार्कतुल्येनविद्युदुद्योतकारिणा ॥ कुंडलाभ्यांसदिव्याभ्यांसततंशोभिताननः १० पंचस्तवकलंबेनहारेणोरसिभूपितः ॥ सहस्र
पत्रकांतेनदेहभूषणकारिणा ॥ ईक्षमाणःसहस्रेणनेत्राणांकामरूपिणाम् ११ त्रिदशाज्ञापनार्थेनमेघनिर्घोषकारिणा ॥ अथदिव्येनम
धुरंव्याजहारस्वरेणतम् १२ कृष्णकृष्णमहाबाहोज्ञातीनांनंदिवर्द्धन ॥ अतिदिव्यंकृतंकर्मत्वयाप्रीतिमतागवाम् १३ मयोत्सृष्टेषुमे
घेषुयुगांतावर्तकारिषु ॥ यत्त्वयारक्षितागावस्तेनास्मिपरितोषितः १४ स्वायंभुवेनयोगेनयश्चायंपर्वतोत्तमः ॥ धृतोवेशमवदाकाशको
ह्येतैननविस्मयेत् १५ प्रतिपिद्धेममहेमयेयंरुषितेनवै ॥ अतिवृष्टिःकृताकृष्णगवांवैसप्तरात्रिकी १६ सात्वयाप्रतिपिद्धेयंमेघवृष्टिर्दु
रासदा ॥ देवैस्सदानवगणैर्दुर्निवार्यामयिस्थिते १७ अहोमेसुप्रियंकृष्णयत्त्वंमानुषदेहवान् ॥ समग्रंवैष्णवंतेजोविनिर्गुहसिरोपि
तः १८ साधितंदेवतानांहिमन्येहंकार्यमव्ययम् ॥ त्वयिमानुष्यमापन्नेयुक्तेचैवस्वतेजसा १९ सेत्स्यतेसर्वकार्यार्थोर्नाकिंचित्परि
हास्यते ॥ देवानांयद्गवान्नेतासर्वकार्यपुरोगमः २० एकस्त्वमसिदेवानांलोकानांचसनातनः ॥ द्वितीयंनात्रपश्यामिस्तपंचधुरंवहे
त् २१ यथाहिपुंगवःश्रेष्ठोह्यग्रेधुरिनिजाज्यते ॥ एवंचत्वमसिदेवानांमग्नानांद्विजवाहन २२ त्वच्छरीरगतंकृष्णजगत्प्रकरणंत्वदम् ॥
ब्रह्मणासाधुनिर्दिष्टधातुभ्यइवकांचनम् २३ स्वयंस्वयंभूर्भगवान्बुद्ध्याथवयसापिवा ॥ नत्वानुगंतुंशक्नोतिपंगुर्द्रुतगतिंयथा २४
स्थाणुभ्योहिमवान्श्रेष्ठोद्गदानांवरुणालयः ॥ गरुत्मान्पक्षिणांश्रेष्ठोदेवानांचभवान्वरः २५ अपामधस्ताल्लोकोवैतस्योपरिमहीधराः ॥
नगानामुपरिष्ठाद्भूःपृथिव्युपरिमानुषाः २६ मनुष्यलोकादूर्ध्वंतुखगानांगतिरुच्यते ॥ आकाशस्योपरिरविद्वारंस्वर्गस्यभानुमान्
२७ देवलोकःपरस्तस्माद्विमानगमनोमहान् ॥ यत्राहंकृष्णदेवानामैद्रेविनिहितःपदे २८

स्यश्रेष्ठत्वंवक्तुंपीठिकामाह अपामिति ॥ अपालोकोधस्तात् तस्योपर्यप्सुप्लवंतोमहीधराः पर्वताः समुद्रेमग्नान्युपरिदंडानिलोहलांगलानिनात्रमिवमहीधारयंतःअतएवनगाना
मुपरिष्ठाद्भूःस्मृताभुवश्चोपरिनगादृश्यते ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

सोमगतिस्तावतीत्यर्थः कर्मफलं तावदेवेत्यर्थः ॥ २९ ॥ गोलोकस्तु गोपालोपासनागम्यस्ततोऽप्युपरित्याह तस्येति ॥ ३० ॥ तत्रापि गोलोकेऽपि न विद्मः कुतोलभेमेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गवामेवेत्यन्येषां तप आदिनापि दुष्प्राप इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ स एव गोलोकस्त्वया सह भूमावागतः स नृसीदमानावस्थायां लब्धैव त्रात इत्यर्थः तथा च मंत्रवर्णः तावांवास्तु न्युश्मसि गम्यैयत्र गावो भूरिशृंगा अयासः अत्राहतदुरुगायस्य वृष्णः परमं पदमवभाति भूरितातानि वां युवयोः रामकृष्णयोर्वास्तु निरम्य स्थानानि गम्यै गंतुं उश्मसि उष्मः कामयामहे स्वर्गादूर्ध्वं ब्रह्मलोको ब्रह्मर्षिगणसेवितः ॥ तत्र सोमगतिश्चैव ज्योतिषां च महात्मनाम् २९ तस्योपरि गवां लोकस्साध्यास्तं पालयंति हि ॥ सहिसर्वगतः कृष्णमहाकाशगतो महान् ३० उपर्युपरितत्रापि गतिस्तव तपो मयी ॥ यां न विद्मो वयं सर्वे पृच्छंतोऽपि पितामहम् ३१ लोकस्त्वधो दुष्कृतिनां गोलोकस्तु दारुणः ॥ पृथिवी कर्मशालानां क्षेत्रं सर्वस्य कर्मणः ३२ स्वमस्थिराणां विषयो वायुना तुल्यवृत्तिनाम् ॥ गतिश्शमदमाढ्यानां स्वर्गस्सुकृतकर्मणाम् ३३ ब्राह्मेतपसियुक्तानां ब्रह्मलोकः परागतिः ॥ गवामेव तु गोलोको दुरारोहा हि सा गतिः ३४ स तु लोकस्त्वया कृष्णसीदमानः कृतात्मना ॥ धृतो धृतिमता वीरनिघ्नतोऽपद्रवान्गवाम् ३५ तदहं समनुप्राप्तो गवां वाक्येन चोदितः ॥ ब्रह्मणश्च महाभाग गौरवात्तव चागतः ३६ अहं भूतपतिः कृष्णदेवराजः पुरंदरः ॥ अदितेर्गर्भपर्याये पूर्वजस्ते पुराकृतः ३७ स्वतेजस्तेजसा चैव यत्ते दर्शितवानहम् ॥ मेघरूपेण तत्सर्वं क्षंतुमर्हसि मे विभो ३८ एवं क्षांतमनाः कृष्णस्स्वेन सौम्येन तेजसा ॥ ब्रह्मणश्शृणु मे वाक्यं गवां च गजविक्रम ३९ आहत्वां भगवान् ब्रह्मा गावश्चाकाशगादिवि ॥ कर्मभिस्तोऽपि तादिव्यैस्तव संरक्षणादिभिः ४० भवतारक्षिता गावो गोलोकश्च महानयम् ॥ यद्वयं पुंगवैस्साद्धैर्धर्माः प्रसवैस्तथा ४१ कर्षुकान् पुंगवैर्वाह्यैर्मध्येन हविषा सुरान् ॥ श्रियं शकृत्प्रवृत्तेन तर्पयिष्याम कामगाः ४२ तदस्माकं गुरुस्त्वं हि प्राणदश्च महाबलः ॥ अद्य प्रभृतिनो राजा त्वमिन्द्रो वै भवप्रभो ४३ तस्मात्त्वं कांचनैः पूर्यैर्दिव्यस्य पयसो घटैः ॥ एभिरेद्याभिर्षिचस्वमया हस्तावनामितैः ४४ अहं किलेंद्रो देवानां त्वंगवामिन्द्रतांगतः ॥ गोविंद इति लोकास्त्वांस्तोष्यंति भुवि शाश्वतम् ४५

न तु तत्र गंतुं प्रभवामः यत्र ये पुवास्तु पुभूरिशृंगाः महाशृङ्गवत्यो गावः अयासः संचरन्ति अत्र भूलोके अहनि श्रितं तत् गोलोकाख्यं परमं पदं भूरि अत्यंतं मुख्यादपि विशिष्टं अवभाति अत्यंतं शोभते वृष्णः आनंदवर्षुकस्य उरुगायस्य महाकीर्तित्वेति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मेमुखादि विशेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अभिर्षिचस्व आत्मानमिति शेषः अभिषेकादिकं भगवानंगीचकारेत्याह मंत्रः ऋषभं मासमानां तपनानां विषासहिं हं तारं शत्रूणां कृधिविराजं गोपतिं गवामिति विषासहिं सहन समर्थम् ४४ ॥ ४५

ममेति इंद्रादुपरीतिविग्रहेरिलोपेनउपेंद्रेतिनामनिष्पन्नमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वर्षाद्धेआश्विनशुक्रप्रतिपदिध्वजः व्रतसमाप्तिचिन्हम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ आशादक्षिणां
दिशम् ॥ ५० ॥ खगेचातके कृवेपुनदीतरणसाधनेपुविगतपूरासुनदीष्वित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ निर्यात्यविरोच्य ॥ ५३ ॥ शस्त्रसंकाशेकृष्णभास्वरे वानिर्मले ॥ ५४

ममोपरियथेन्द्रस्त्वस्थापितोगोभिरीश्वरः ॥ उपेंद्रइतिकृष्णत्वांगार्यंतिदिविदेवताः ४६ येचेमेवार्पिकामासाश्चत्वारोविहितामम ॥
एषामर्हप्रयच्छामिशरत्कालंतुपश्चिमम् ४७ अद्यप्रभृतिमासौद्वौज्ञार्यंतिमममानवाः ॥ वर्षाद्धेचध्वजोमह्यंततःपूजामवाप्स्यसि ॥ ममां
बुप्रभवंदपैतदात्यक्ष्यंतिबर्हिणः ४८ अल्पवाचोगतमदायेचान्येमेघनादिनः ॥ शांतिसर्वेगमिष्यंतिममकालविचारिणः ४९ त्रिशंकगस्त्य
चरितामाशांचप्रचरिष्यति ॥ सहस्ररश्मिरादित्यस्तापयन्स्वेनतेजसा ५० ततश्शरदियुक्तायामौनकामेपुबर्हिषु ॥ याचमानेखगेतो
यंविष्णुतेपुल्लवेषुच ५१ हंससारसपूर्णेषुनदीनांपुलिनेषुच ॥ मत्तक्रौंचप्रणादेषुप्रमत्तवृषभेषुच ५२ गोषुचैवप्रहृष्टासुक्षरंतीषुपयोबहु ॥
निवृत्तपुचमेघेषुनिर्यात्यजगतोजलम् ५३ आकाशेशस्त्रसंकाशेहंसेषुचरत्सुच ॥ जातपद्मेपुतोयेषुवापीषुचसरत्सुच ५४ तडागेषुच
कांतेषुतोयेषुविमलेषुच ॥ कलमावनताग्रासुकृष्णकेदारपंक्तिषु ५५ मध्यस्थंसलिलारंभंकुर्वतीपुनदीषुच ॥ सुसस्यायांचसीमायांम
नोहर्यामृनेरपि ५६ पृथिव्यांपृथुराष्टायांरम्यायांवर्षसंक्षये ॥ श्रीमत्सुपंक्तिमार्गेषुफलवत्सुतृणेषुच ॥ इक्षुमत्सुचदेशेषुप्रवृत्तेषुमखेषुच
५७ ततःप्रवत्स्यतेपुण्याशरत्सुप्तोत्थितेत्वयि ॥ लोकेस्मिन्कृष्णनिखिलेयथैवत्रिदिवेतथा ५८ नरास्त्वांचैवमांचैवध्वजाकारासुयष्टि
षु ॥ महेन्द्रंचाप्युपेंद्रंचमहयंतिमहीतले ५९ येचावयोःस्थिरेवृत्तेमहेन्द्रोपेंद्रसंज्ञिते ॥ मानवाःप्रणमिष्यंतितेषांनास्त्यनयागमः ६०
ततश्शक्रस्तुतान्गृह्यघटान्दिव्यपयोधरान् ॥ अभिषेकेणगोविंदंयोजयामासयोगवित् ६१ दृष्ट्वातमभिषिक्तंतुगावस्तास्सहयूथपैः ॥
स्तनैःप्रस्त्रवयुक्तैश्चसिपिचुःकृष्णमव्ययम् ६२ मेघाश्चदिवियुक्ताभिस्सामृताभिस्समंततः ॥ सिपिचुस्तोयधाराभिरभिषिच्यतमव्य
यम् ६३ वनस्पतीनांसर्वेषांसुस्त्रावेदुनिभंपयः ॥ ववर्षुःपुष्पवर्षंचनेदुस्तूर्याणिचांबरे ६४ अस्तुवन्मुनयस्सर्वेवाग्भिर्मंत्रपरायणाः ॥
एकार्णविविविक्तंचदधारवसुधावपुः ६५

कलमानांशालिकाणिशानां

अवनतानिअग्राणियासुतासु ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ मखेषु आग्रयणवाजपेयादिषु ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महयंतिपूजयंति ॥ ५९ ॥ स्थिरेशाश्वतेवृत्तेमहाख्येआचारे ॥ ६० ॥ दिव्यंपयोमं
दाकिनीजलंतस्यधरान् ॥ ६१ ॥ ताःगावःस्वर्गस्थाः ॥ ६२ ॥ ६३ ववर्षुःदेवाः नेदुःस्वयमेव ॥ ६४ ॥ एकार्णवाद्विविक्तंपृथग्भूतक्षरिरोदमध्येक्षरिरोदतुल्यापृथग्व्यभवादित्यर्थः ६५

॥ ६६ ॥ ईतयोऽतिवृथायाः ॥ ६७ ॥ गात्ररुहैर्वृक्षादिभिः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ नियोगः कृत्योपदेशः ॥ ७१ ॥ प्रसाध्यतां वध्यतां ॥ ७२ ॥ ममांशोर्जुनः ॥ ७३ ॥
 प्रसादं सागराजगमुर्ववृताजगद्धिताः ॥ मार्गस्थोऽपि बभौ भानुश्रृङ्गो नक्षत्रसंयुतः ६६ ईतयः प्रशमं जगमुर्निर्वैररचनानृपाः ॥ प्रवालपत्रशब-
 लाः पुष्पवंतश्च पादपाः ६७ मदं प्रसुप्नुवुर्नागायातास्तोषं वने मृगाः ॥ अलंकृता गात्ररुहैर्धातुभिर्भातिपर्वताः ६८ देवलोकोपमोलोक-
 स्तृप्तो मृतरसैरिव ॥ आसीत् कृष्णाभिषेको हि दिव्यस्वर्गरसोक्षितः ६९ अभिषिक्तं तु तंगोभिश्शक्रो गोविंदमव्ययम् ॥ दिव्यमाल्यांबर-
 धरं देवदेवो ब्रवीदिदम् ७० एष ते प्रथमः कृष्णनियोगो गोपुयः कृतः ॥ श्रूयतामपरं कृष्णममागमनकारणम् ७१ क्षिप्रं प्रसाध्यतां कंसः
 केशीचतुरगाधमः ॥ अरिष्टश्च मदाविष्टो राजराज्यं ततः कुरु ७२ पितृष्वसरि जातस्ते ममांशो ह मिवास्थितः ॥ सतेरक्ष्यश्च मान्यश्च सख्ये-
 च विनियुज्यताम् ७३ त्वया ह्यनुगृहीतस्स तव वृत्तानुवर्तकः ॥ त्वद्वशे वर्तमानश्च प्राप्स्यते विपुलं यशः ७४ भारतस्य चवंशस्य सवारिष्ठो
 धनुर्धरः ॥ भविष्यत्यनुरूपश्च त्वद्वतेन चरं स्यते ७५ भारतं त्वयि चायत्तं तस्मिंश्च पुरुषोत्तमे ॥ उभाभ्यामपि संयोगेयास्यंति निधनं
 नृपाः ७६ प्रतिज्ञातं मया कृष्ण ऋषिमध्ये सुरेषु च ॥ ममापुत्रोर्जुनो नाम सृष्टः कुंत्यां कुलोद्बहः ७७ सोऽस्त्राणां पारतत्त्वज्ञश्च्रेष्ठश्चा-
 पविकर्षणे ॥ तं प्रवेक्ष्यंति वै सर्वे राजानश्शस्त्रयोधिनः ७८ अक्षौहिणीस्तु शूराणां राज्ञां संग्रामशालिनाम् ॥ स एकः क्षत्रधर्मेण योजयि-
 ष्यति मृत्युना ७९ तस्यास्त्रचरितं मार्गं धनुषोलाघवेन च ॥ नानुयास्यंति राजानो देवावात्वां विना प्रभो ८० स ते बंधुस्सहायश्च संग्रामे
 पुं भविष्यति ॥ तस्य योगो विधातव्यस्त्वया गोविंद मत्कृते ८१ द्रष्टव्यश्च यथा ह वै त्वयामान्यश्च नित्यशः ॥ ज्ञाता त्वमेव लोकानामर्जुन
 स्य च नित्यशः ८२ त्वया च नित्यं संरक्ष्य आहवे पुमहत्सुसः ॥ रक्षितस्य त्वया तस्य न मृत्युः प्रभविष्यति ८३ अर्जुनं विद्धि मां कृष्ण
 मां चैवात्मानमात्मना ॥ आत्मा ते हं यथा शश्वत्तथैव तव सोर्जुनः ८४ त्वया लोकानि माञ्जित्वा बले हं स्तात्रिभिः क्रमैः ॥ देवतानां कृतो
 राजा पुराज्येष्ठक्रमादहम् ८५ त्वांचसत्यमयं ज्ञात्वा सत्येष्टं सत्यविक्रमम् ॥ सत्येनोपेत्य देवावै योजयंति रिपुक्षये ८६ सोर्जुनो
 नाम मे पुत्रः पितुस्ते भगिनी सुतः ॥ इह सौहार्दमायातु भूत्वा सहचरः पुरा ८७ तस्य ते युध्यतः कृष्ण स्वस्थाने पिष्टहेपिवा ॥ वोढव्यापुंग-
 वेने वधूस्सदारणमूर्धनि ८८

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ भारतं भरतानां युद्धम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ योगो ध्यात्मविद्या विधातव्यः अज्ञातो ज्ञापनीयः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८

॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ कानीनंकन्यायांभवम् ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ निर्यातविष्यामिप्रत्यर्पविष्यामि ॥ १०० ॥ यंत्रितः
 वृद्धः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ इति श्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ अस्मिन्विशेत्वयाध्यायेगोपैःकृष्णप्रशंसनं ॥ गोपीसंक्रोडनंवाधकृ
 कंसेविनिहतेकृष्णत्वयाभाव्यर्थदर्शिना ॥ अभितस्तन्महद्युद्धंभविष्यतिमहीक्षिताम् ८९ तत्रतेपांनृवीराणामतिमानुषकर्मणाम् ॥ वि
 जयस्यार्जुनोभोक्तायशसात्वंचयोक्ष्यसे ९० एतन्मेकृष्णकास्त्वेनकर्तुमर्हसिभाषितम् ॥ यद्यहंतेसुराश्चैवसत्यंचप्रियमच्युत ९१ श
 क्रस्यवचनंश्रुत्वाकृष्णोर्गोविंदांगतः ॥ प्रीतेनमनसायुक्तःप्रतिवाक्यंजगादह ९२ प्रोतोस्मिदर्शनादेवतवशक्रशचीपते ॥ यत्त्वया
 भिहितंचेदंनकिंचित्परिहास्यते ९३ जानामिभवतोभावंजानाम्यर्जुनसंभवम् ॥ जानेपितृष्वसारंचपांडोर्दत्तांमहात्मनः ९४ युधिष्ठिरं
 चजानामिकुमारंधर्मनिर्भितम् ॥ भीमसेनंचजानामिवायोःसंतानजंसुतम् ९५ अश्विभ्यांसाधुजानामिसृष्टंपुत्रद्वयंशुभम् ॥ नकुलंस
 हदेवंचमाद्राकुक्षिगतावुभौ ९६ कानीनंचापिजानामिसवितुःप्रथमंसुतम् ॥ पितृष्वसरिकर्णवैप्रसूतंसूततांगतम् ९७ धार्तराष्ट्राश्चमे
 सर्वेविदितायुद्धकाक्षिणः ॥ पांडोरुपरमंचैवशापाशनिनिपातजम् ९८ तद्गच्छत्रिदिवंशक्रसुखायत्रिदिवौकसाम् ॥ नार्जुनस्यरिपुःक
 श्चिन्ममाग्रेप्रभविष्यति ९९ अर्जुनार्थंचतान्सन्वान्पांडवानक्षतान्युधि ॥ कुंत्यानिर्यातविष्यामिनिवृत्तेभारतेमृधे १०० यच्चवक्ष्य
 तिमांशक्रतनूजस्तवसोर्जुनः ॥ भृत्यवत्त्वरिष्यामितवस्त्रेहेनयंत्रितः १ सत्यसंधस्यतच्छ्रुत्वाप्रियंप्रीतस्यभाषितम् ॥ कृष्णस्यसा
 क्षात्रिदिवंजगामत्रिदशेश्वरः ॥ २ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिगोविंदाभिषेकोनामएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गतेशक्रेततःकृष्णःपूज्यमानोब्रजालयैः ॥ गोवर्द्धनधरःश्रीमान्विवेशब्रजमेवह १ तस्यवृद्धाभिनंदंतिज्ञातयश्च
 सहोपिताः ॥ धन्यास्मोनुगृहीतास्मस्त्ववृत्तेननयेनच २ गावोवर्षभयातीर्णावयंतीर्णामहाभयात् ॥ तवप्रसादाद्गोविंददेवतुल्यपराक्रम
 ३ अमानुषाणिकर्माणितवपश्यामगोपते ॥ धारणेनास्यशैलस्यविद्यस्वांकृष्णदेवतम् ४ कस्त्वंभवसिरुद्राणांमरुतांचमहाबलः ॥ वसूनां
 वाकिमर्थंचवसुदेवःपितातव ५ बलंचबाल्येक्रीडाचजन्मचास्मासुगर्हितम् ॥ कृष्णदिव्याचतेचेष्टाशंकितानिमनांसिनः ६ किमर्थंगोप
 वेपेणरमसेस्मासुगर्हितम् ॥ लोकपालोपमश्चैवगास्त्वंकिंपरिरक्षसि ७

तंरात्रावुदीर्यते ॥ १ ॥ गतेब्रजालयैर्गोपैःसह ॥ १ ॥ वृद्धाअभीतिच्छेदःसंधिरार्पः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ यौवनं कांतिमत्त्वम् ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ १७ ॥ संकल्प्य स्वशो कृत्वा कैशोरं वयोदश वर्षावधितस्य कंठपरिभागं एकादशमारभ्येत्यर्थः प्रागुपनयनात् कामचाराद्यनुज्ञास्तीति वाक्यं मानयन् ॥ १८ ॥ १९ ॥ हरितालस्य आर्द्रपंकः ॥ २० ॥ तद्वज्रं तासां कंदं वम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ पंकीकृताः मंडलाकारं पंक्तिरूपेण स्थिताः द्वंद्वशो द्वाभ्यां प्रदेशाभ्यां वर्तते गोपः कृष्णो यासां ताः द्वंद्वशो गोपास्ताश्च ताः कन्यकाश्चेत्यर्थः मनोरमं मंडलमध्यस्थं चरमयं तीत्यर्थः यथोक्तं अंगनामं देवो वादानवो वा त्वं यक्षो गंधर्व एव वा ॥ अस्माकं बांधवो जातो यो सिसोसिनमोस्तुते ८ केनचिद्यदिकार्येण वससीहयदृच्छया ॥ वयंतवा नुगारस्सर्वे भवंतं शरणं गताः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गोपानां वचनं श्रुत्वा कृष्णः पद्मदलेक्षणः ॥ प्रत्युवाच स्मितं कृत्वा ज्ञातीन्त्सर्वान्त्स मागतान् १० मन्यंते मां यथा सर्वे भवंतो भोमविक्रमम् ॥ तथा हं नावमंतव्यस्स्वजातीयोस्मि बांधवः ११ यदित्ववश्यं श्रोतव्यं कालं संप्रतिपाल्यताम् ॥ ततो भवंतः श्राप्यंति मां च द्रक्ष्यंति तत्त्वतः १२ यद्यहं भवतां श्लाघ्यो बांधवो देवसप्रभः ॥ परिज्ञानेन किं कार्यं यद्येषो नु ग्रहो मम १३ एवमुक्तास्तुते गोपा वसुदेव सुतेन वै ॥ बद्धमौनादिशस्सर्वे भेजिरे पिहिताननाः १४ कृष्णस्तु यौवनं दृष्ट्वानि शिचंद्रमसौ वनम् ॥ शारदीं च निशां रम्यां मनश्चक्ररतिं प्रति १५ सकरीषांगरागासुत्रजस्थ्यासुवीर्यवान् ॥ वृषाणां जातदर्पाणां युद्धानि समयो जयत् १६ गोपालांश्च बलोदग्रान्योधयामास वीर्यवान् ॥ वने स वीरोगाश्चैव जग्राह ग्राहवद्विभुः १७ युवतोर्गोपकन्याश्च रात्रौ संकल्प्य कालवित् ॥ कैशोरकं मानयन् वै सहताभिर्मुमोद ह १८ तास्तस्य वदनं कांतं कांता गोपस्त्रियोनिशि ॥ पिबंति नयनाक्षेपैर्गांगितं शशिनं यथा १९ हरितालार्द्रपीतेन सकौशेयेन वाससा ॥ वसानो भद्रवसनं कृष्णः कांततरोऽभवत् २० सबद्धांगदनिर्व्यहश्चित्रयावनमालया ॥ शोभमानो हि गोविंद शोभयामास तद्वज्रम् २१ नामदामोदरेत्येवं गोपकन्यास्तदाब्रुवन् ॥ विचित्रं चरितं घोषे दृष्ट्वा तत्तस्य भास्वतः २२ तास्तं पयोधरोत्तुंगैरुरोभिस्समपीडयन् ॥ भ्रामिताक्षैश्च वदनैर्निरीक्षंते वरांगनाः २३ ता वार्यमाणा पतिभिर्भ्रातृभिर्मातृभिस्तथा ॥ कृष्णं गोपांगनारात्रौ मृगयंते रतिप्रियाः २४ तास्तु पंकीकृतास्सर्वारमयंति मनोरमम् ॥ गायंत्यः कृष्णचरितं द्वंद्वशो गोपकन्यकाः २५

गनामंतरे माधवो माधवं माधवं चांतरे चांगनाः ॥ इत्थमाकल्पिते मंडले मध्यगः संजगौ वेणुना देवकी नंदन इति ॥ श्रुतिश्च पद्यावस्ते पुरुषावपूष्यूर्ध्वा तस्थौ च्यविरे रिहाणा ऋतस्य सद्यविचरामिविद्वान्महद्देवानामसुखमेकमिति पद्यापत्तुं अभिसारिणीभिर्गोपीभिरभिसरितुं योग्या कृष्णमूर्तिः पुरुषावबहुरूपावपूषिवहूनि वस्ते परिधत्ते बहुधा त्वंगतेत्यर्थः ॥

तथाप्यन्याऊर्ध्वागोपीसंपर्कविनातस्थौस्थितामध्येइतिशेषः कीदृशीप्यविं व्रीन्देशान्पार्श्वद्वयंपुरस्ताच्च अवतिप्रकाशतइतिप्यविः त्रेधाभूतां दृष्टिरोरिहाणागिलंती उक्तरूपेरासमंड
लेहि एकैकस्यागोप्याउभयतः कृष्णद्वयंपुरस्तादेकः सर्वसाधारणात्रिधाभूतामपि दृष्टिप्रदेशत्रयस्थः कात्स्न्येन गिलतितोन्यत्रनापैतीत्यर्थः सामूर्तिर्कृतस्य धर्मस्य सञ्च भूतातामनु
चित्यविचरामि त्वद्वियुक्तासतीविद्वीतिकृष्णलीलानुकारात्पुंस्त्वं आरोपयंतीकाप्यवदत् देवानांकृष्णादीनामन्येषां वा कृष्णेन वियोजयतां असुरत्वं निर्दयत्वं महत् एकमुखं कस्या
श्चिद्रासक्रीडायां तिरोहिते कृष्णे इदं वाक्यम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ भावः कृष्णे प्रेमातिशयः तस्य निस्पंदेन बहिराविष्करणेन मधुगं व्रजमंडलंगताः प्राप्ताः ॥ २९ ॥ अनुव

कृष्णलीलानुकारिण्यः कृष्णप्रणिहितेक्षणाः ॥ कृष्णस्य गतिगामिन्यस्तुरुण्यस्तावरांगनाः २६ वनेषु तालहस्ताग्रैः कृजयंत्यस्तथाप
राः ॥ चेरुवैचरितंतस्य कृष्णस्य व्रजयापितः २७ तास्तस्य नृत्यंगीतंच विलासस्मितवीक्षितम् ॥ मुदिताश्चानुकुर्वंत्यः क्रीडंति व्रजयोपितः
२८ भावनिस्पंदमधुरंगायंत्यस्तावरांगनाः ॥ व्रजंगताः सुखंचेरुर्दामोदरपरायणाः २९ करीषपांसुदिग्धांग्यस्ताः कृष्णमनुवात्रिरे ॥ रमयं
त्योयथानागंसंप्रमत्तं करेणवः ३० तमन्याभावविकचैर्नैत्रैः प्रहसिताननाः ॥ पिबंत्यतृप्तवनिताः कृष्णकृष्णमृगेक्षणाः ३१ मुखम
स्याञ्जसंकाशं तृप्तितागोपकन्यकाः ॥ रत्यंतरगतारात्रौ पिबंति रसलालसाः ३२ हाहेति कुर्वतस्तस्य प्रहृष्टास्तावरांगनाः ॥ जगृहु
र्निस्सृतां वार्णानाम्नादामोदरे रिताम् ३३ तासां ग्रथितसीमं तारतिनीत्वा कुलीकृताः ॥ चारुविस्त्रंसि रेकेशाः कुचाग्रे गोपयोपिताम् ३४
एवं स कृष्णो गोपीनां चक्रवालैरलंकृतः ॥ शारदीषु सचंद्रासु निशासु मुमुदे सुखी ३५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि हल्ली
सकक्रीडनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रदोषार्द्धे कदाचित् कृष्णे रतिपरायणे ॥ त्रासयन्त्समदोगोष्ठम
रिष्टः प्रत्यदृश्यत १ निर्वाणांगारमेघाभस्तीक्ष्णशृंगोर्कलोचनः ॥ क्षुरतीक्ष्णाग्रचरणः कालः कालइवापरः २ लेलिहानस्सनिष्पेषं जि
ह्वयोष्ठौ पुनः पुनः ॥ गर्विताविद्वलांगूलः कठिनस्कंधबंधनः ३

त्रिरेपरितः वृत्तवत्यः ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ हाहेति हाराधेहाचंद्रमुखिदृष्ट्यादिशब्दैः स्वस्य विरहात्तत्त्वं कुर्वतः आविष्कुर्वतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ चक्रवालैः मंडलैः हल्लीसकक्रीडनं एकस्यपुंसो बहूभिः स्त्रीभिः
क्रीडनं सैव रासक्रीडा गोपीनां मंडलीनृत्यबंधे हल्लीसकं विदुरितिकोशात् तल्लक्षणं तु पृथुसुवृत्तमसृण्वितस्तिमात्रोन्नतं कौविनिखन्यशंकुं आक्रम्य पद्मधामितरेतरं तु इस्तैर्भ्रमोयं खलुरास
गोष्ठी ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ७ ॥ अथैकविंशेऽध्याये अरिष्टवृषरूपिणम् ॥ देवशत्रुदुराधर्षकृष्णो हनदतीर्यते १ प्रदोषार्द्ध
इति १ निर्वाणांगारदंगालः मेघश्च तदुभयाभः कालः कृष्णवर्णः कालयितासंहर्ता वित्यर्थः ॥ २ ॥ गर्वितादप्येतेन आविद्धं धामितं लांगूलं येन सः कठिनं स्कंधबंधनं ककुधस्य ॥ ३ ॥

ककुदेति ककुदाघातेन उदग्रं अग्रनिहितं कृतं निर्माणं महाप्रासादादिरचनयेन स तथा ककुदाघातेन ताडिते वृक्षप्रासादमूले सर्वमपित द्रव्यत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गृष्टीः
सद्यः प्रसूताः गाः संप्रचचारजगाम रतेः सेकायेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ गावः गाः वैवस्वतवशे स्थितः आसन्नमृत्युः ॥ १२ ॥ १३ तदष्टं उत्फलितं तलांगूलं लोचने च येन सः ॥ १४ ॥

२६

टी.प.२

अ० २१

२६

ककुदोदग्रनिर्माणः प्रमाणादुरतिक्रमः ॥ शकृन्मूत्रोपलिप्तांगोगवामुद्वेजनोभृशम् ४ महाकटिः स्थूलमुखो दृढजानुर्महोदरः ॥ विपा
णावलिगतगतिर्लंबताकंठचर्मणा ५ गवारोहेषु च पलस्तरुघातांकिताननः ॥ युद्धसज्जविषाणाग्रो द्विषद्वृषभसूदनः ६ अरिष्टो नाम
हि गवामरिष्टोदरुणाकृतिः ॥ दैत्यो वृषभरूपेण गोष्ठान्विपरिधावति ७ पातयानोगवांगर्भान्दृष्टो गच्छत्यनार्तवम् ॥ जृंभमाणश्च
चपलोगृष्टीरसंप्रचचारह ८ शृंगप्रहरणो रौद्रः प्रहरन्गोपुदुर्मदः ॥ गोष्ठेषु न रतिलेभे विना युद्धेन गोवृषः ९ कस्यचित्त्वथ कालस्य
स वृषः केशवाग्रतः ॥ आजगाम बलोदग्रो वैवस्वतवशे स्थितः १० स तत्र गास्तु प्रसभं बाधमानो मदोत्कटः ॥ चकार निर्वृषंगोष्ठं निर्वृत्स
शिशुपुंगवम् ११ एतस्मिन्नेव काले तु गावः कृष्णसमीपगाः ॥ त्रासयामास दुष्टात्मा वैवस्वतवशे स्थितः १२ सेंद्राशनिरिवांभोदो
नर्दमानो महासुरः ॥ तालशब्देन तं कृष्णसिंहनादं दैत्यमोहयन् १३ अभ्यधावत गोविंदो दैत्यं वृषभरूपिणम् ॥ सकृष्णंगोवृषो दृष्ट्वा ह
ष्टलांगूललोचनः १४ रोषितस्तालशब्देन युद्धाकांक्षीन नर्दह ॥ तमापतंतं दुर्वृतं दृष्ट्वा वृषभरूपिणम् ॥ तस्मात्स्थानान्न व्यचलत्कृष्णो गि
रिरिवाचलः १५ सकुक्षौ वृषभो दृष्टिं प्रणिधाय धृताननः ॥ कृष्णस्य निधनाकांक्षी तूर्णमभ्युत्पपात ह १६ तमापतंतं प्रमुखे प्रातिजग्राह दु
र्दरम् ॥ कृष्णः कृष्णां जननिभो वृषं प्रतिवृषोपमः १७ स संसक्तस्तु कृष्णो वै वृषेणेव महावृषः ॥ मुमोच वक्रजं फेनं नस्तथाथ सशब्दवत् १८
तावन्योन्यावरुद्धांगौ युद्धे कृष्णवृषावुभौ ॥ रेजतुर्मधसमये संसक्ता विवतो यदौ १९ तस्य दंपं बलं हत्वा कृत्वा शृंगांतरेपदम् ॥ आपीडय द
रिष्टस्य कंठं क्लिन्नमिवांबरम् २० शृंगं चास्य पुनस्तव्यमुत्पाटय मदंडवत् ॥ तेनैव प्राहरद्वत्के सममारभृशहतः २१ स भिन्नशृंगो
भग्नस्यो भग्नस्कंधश्च दानवः ॥ पपातरु धिरो द्वाारी सांबुधार इवांबुदः २२ गोविंदेन हतं दृष्ट्वा द्रुतं वृषभदानवम् ॥ साधुसाध्विति भूतानि
तत्कर्मास्याभितुष्टुवुः २३ स चोपेंद्रो वृषं हत्वा कांतं चंद्रे निशामुखे ॥ अरविदाभनयनः पुनरेवर रासह २४

॥ १५ ॥ संप्रहर्तुकाम इति शेषः ॥ १६ ॥ प्रमुखे मुखे ओष्ठयो रित्यर्थः वेगेन इति वा पाठः ॥ १७ ॥ नस्तः नासिकातः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

गोचत्तयः गोपाः अयंचार्थोदाशतय्याम् प्रनेमस्मिन् दृशे सोमो अंतर्गोपानेमाविरस्थाकृणोति सति गमगृगंवृषभं युयुत्सनद्रुहस्तस्थौ बहुले वद्धो अंतरिति मंत्रेणोपवृंहितः मंत्रार्थ
स्तु अंतर्गोपाः अंतःस्थित्वा गोपायन्तं तर्पामीनेमस्मिन् चर्द्धप्रपंचे स्थावरे सोमः सोमादिरूपः प्रदृशे प्रकर्षेण दृष्टः नेममर्द्धप्रपंचं अस्था अस्थिरं जंगमं आविः कृणोति प्रकटीकरोति सति
गमगृगंवृषभं युयुत्सनद्रुहो मिच्छन् दृष्ट्वा त्रेण भस्मीकर्तुं शक्नोति लिलायातेन सह युयुत्सनद्रुहः द्रोहं कृतवान् तंहतवानित्यर्थः ततश्च बहुले व्रजे अंतः रासमंडलमध्ये वद्धः भक्तजनेन प्रे
तेपि गोचत्तयस्सर्वे कृष्णं कमललोचनम् ॥ उपासांचक्रिरे हृष्टास्सर्वे शक्रमिवामराः २५ ॥ इति श्रीभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि वृष
भासुरवधो नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णं व्रजगतं श्रुत्वा वर्धमानमिवानलम् ॥ उद्वेगमगमत्कस
शंकमानस्ततो भयम् १ पूतनायां हतायांच कालिये च पराजिते ॥ धेनुके प्रलयं नीते प्रलंबे च निपातिते २ धृते गोवर्धने शैले विफलशक्रशा
सने ॥ गोपुत्रातासु च तथा स्पृहणीयेन कर्मणा ३ ककुद्धि निहते रिष्टे गोपेषु मदितेषु च ॥ दृश्यमाने विनाशे च सनिकृष्टे महाभये ४ कर्षणे वृक्ष
योश्चैव शकटस्य तथैव च ॥ अचिंत्यं कर्म तच्छ्रुत्वा वर्द्धमानेषु शत्रुषु ५ प्राप्ता रिष्टमिवात्मानं मेने समथुरेश्वरः ॥ विसंज्ञं द्रियभूतात्मा गतासु
प्रतिमो बभौ ६ ततो ज्ञातीन् समानाध्यपितरंचो ग्रशासनः ॥ निशि स्तिमितमूकायां मथुरायां जनाधिपः ७ वसुदेवं च देवाभं कंकचाहूय या
दवम् ॥ सत्यकंदारुकं चैव कंकावरजमेव च ८ भोजं वैतरणं चैव विकट्टुं च महाबलम् ॥ भयशंखं च धर्मज्ञं विपृथुं च पृथुश्रियम् ९ बभ्रुदानप
तिं चैव कृतवर्माणमेव च ॥ भूरितेजसमक्षो भयं भूरिश्रवसमेव च १० एतान्सयादवान्सर्वानाभाष्य शृणुतेति च ॥ उग्रसेनसुतो राजा प्रो
वाच मथुरेश्वरः ११ भवंतस्सर्वकार्यज्ञा वेदेषु परिनिष्ठिताः ॥ न्यायवृत्तांतकुशलास्त्रिवर्गस्य प्रवर्तकाः १२ कर्तव्यानांच कर्तारो लोकस्य
विबुधोपमाः ॥ तस्थिवांसो महावृत्ते निष्कंपा इव पर्वताः १३ अदंभवृत्तयस्सर्वे सर्वे गुरुकुलोपिताः ॥ राजमंत्रधरास्सर्वे सर्वे धनुषि पार
गाः १४ यशःप्रदीपा लोकाणां वेदार्थानां विवक्षवः ॥ आश्रमाणां निसर्गज्ञा वर्णानां क्रमपारगाः १५

मपाशेन वद्धः सन् तस्थौ क्रीडितुमिति शेषः ॥ २५ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ द्वाविंशतितमोऽध्याये कंसेनाहूय यादवान् ॥ वसुदेवमधिक्षि
प्य अक्रूरः प्रेषितो व्रजं ॥ १ ॥ कृष्णमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्राप्ता रिष्टं प्रातमृत्युं अतएव विसंज्ञानि द्वाद्रियाणि भूतात्मा जीवश्च यस्य ॥ ६ ॥ स्तिमिते निद्रयामूका
यामिव रात्रौ निःशब्दे काल इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ बभ्रुवदानपतिस्तमक्रूरं ॥ १० ॥ आभाष्य प्रत्येकं संबोध्य ॥ ११ ॥ १२ ॥ महावृत्ते महत्याचारे ॥ १३ ॥ १४ ॥ निसर्गज्ञाः स्वाभाविक
कर्मज्ञाः ॥ १५ ॥

सुनियतांशोभनानांविधीनां ॥ १९ ॥ उदितोदितैःकथाप्रसंगेनउद्भूतैः ॥ १७ ॥ अंगिरसांअग्नीनां ॥ १८ ॥ व्यावर्त्तमानंभ्रश्यत् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ शून्यस्यलदयशून्य
स्य चारांधस्यचारचक्षुर्वर्जितस्य राजानश्चारचक्षुषइत्युक्तेः ममकारणात्तमदीयात्प्रभावात्तुनंदगोपस्यगृहेवसुदेवस्यसुतोगोपितः ॥ २२ ॥ पूर्यमाणः पर्वणिअंबुदःसमुद्रः ॥

प्रवक्तारस्सुनियतानेतारोनयदर्शनाम् ॥ भेत्तारःपरराष्ट्राणांत्रातारश्शरणार्थिनाम् १६ एवमक्षतचारित्रैश्श्रीमाद्भिरुदितोदितैः ॥
चौरप्यनुगृहीतास्याद्भवद्भिःकिंपुनर्मही १७ ऋषीणामिववोवृत्तंप्रभावोमरुतामिव ॥ रुद्राणामिववःक्रोधोदीप्तिरंगिरसामिव १८
व्यावर्त्तमानंसुमहद्भवद्भिःख्यातकीर्तिभिः ॥ धृतंयदुकुलंवीरैर्भूतलंपर्वतैरिव १९ एवंभवत्सुयुक्तेषुममचित्तानुवर्त्तिषु ॥ वर्द्धमानोममा
नर्थोभवद्भिःकिमुपेक्षितः २० एषकृष्णइतिख्यातो नंदगोपसुतोव्रजे ॥ वर्द्धमानइवांभोधिर्मूलंनःपरिकृतति २१ अनमात्यस्यशून्य
स्यचारांधस्यममैवतु ॥ कारणान्नंदगोपस्यससुतोगोपितोगृहे २२ उपेक्षितइवव्याधिःपूर्यमाणइवांबुदः ॥ नदन्मेघइवोष्णांतेसदुरा
त्माविवर्द्धते २३ तस्यनाहंगतिजानेनयोगंनपराक्रमम् ॥ नंदगोपस्यभवनेजातस्याद्भुतकर्मणः २४ किंतद्भूतंसमुद्भूतंदेवापत्यं
नविद्महे ॥ अतिदेवैरमानुष्यैःकर्मभिस्सोनुमीयते २५ पूतनाशकुनीबाल्येशिशुनोत्तानशायिना ॥ स्तनपानेप्सुनापीताप्राणैस्सहदु
रासदा २६ यमुनायाद्गदेनागःकालियोदमितस्तथा ॥ रसातलचरोनीतःक्षणेनादर्शनंइदात् २७ नंदगोपसुतोयोगंकृत्वासपुनरुत्थि
तः ॥ धेनुकस्तालशिखरात्पातितोजीवितंविना २८ प्रलंबंयमूधेदेवानशेकुरतिवर्तितुम् ॥ बालेनमुष्टिनैकेनसहतःप्राकृतोयथा २९
वासवस्यात्सवंभक्त्यावर्षवासवरोपजम् ॥ निर्जित्यगोगृहार्थायधृतोगोवर्द्धनोगिरिः ३० हतस्त्वरिष्टोबलवान्निश्शृंगश्चकृतोव्रजे ॥
अबालोबाल्यमास्थायरमतेशिशुलीलया ३१ प्रबंधःकर्मणामेवंतस्यगोव्रजवासिनः ॥ सन्निकृष्टंभयंचैवकेशिनोममचध्रुवम् ३२ भू
तपूर्वश्चमेमृत्युस्सततंपूर्वदैहिकः ॥ युद्धाकांक्षीचसयथातिष्ठतीहममाग्रतः ३३ कचगोपत्वमशुभमानुष्यंमृत्युदुर्बलम् ॥ कचदेवप्रभा
वेनक्रीडितव्यंव्रजेमम ३४ अहोनीचैनवपुषाच्छादयित्वात्मनोवपुः ॥ कोप्येपरमतेदेवश्शमशानस्थइवानलः ३५ श्रूयतेहिपुराविष्णु
स्सुराणांकारणांतरे ॥ वामनेनतुरूपेणजहारपृथिवीमिमाम् ३६

॥ २३ ॥ गतितत्त्वं योगंवशीकरणोपायम् ॥ २४ ॥ देवैरपीतिदेवभ्योप्यधिकइतिसोनुमीयते ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ योगंनागपाशवंधंकृत्वा ॥ २८ ॥ २९ ३० ॥ ३१
प्रबंधः घटनाप्रकारः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मृत्युदुर्बलंमृत्युयोगेनदुर्बलम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

३७ ॥ भवेनरुद्ररूपिणाविष्णुना तत्प्रसिद्धं ब्रह्मणो वरदानादभेद्यमासीत्तदित्यर्थः ॥ ३८ ॥ चालितइतिगुरुपुत्रेणकचेनभार्गवःशुक्रः चालितमृतसंजीविनींविद्यांकरुमैचिदपि
नदास्यामीत्येतस्मान्नियमात्प्रवेशितः कथमित्यतआह दार्दुरीमायांप्रविश्येति यथादुर्दुष्टोमृत्वापुनःपुनरुत्तिष्ठति एवंकचोपिदानवेभ्योसकृन्मृत्युमासाद्यगुरुदरंप्रवेशितस्ततोगुरोः
सकाशात्विद्यांप्राप्यतदुदरंभित्त्वापुनरुत्थितःमृतंचगुरुपुनर्जीवितवान् ततस्तामेवदानवैःकृतांकचहत्यानिमित्तीकृत्यदानवेपुदेवोनववर्षेत्यर्थःएवंदानवानांविनाशःरुद्रद्वारात्रिपु

कृत्वाकेसरिणोरूपंविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ हतोहिरण्यकशिपुर्दानवानांपितामहः ३७ अचिंत्यरूपमास्थायश्वेतशैलस्यमूर्धनि ॥ भ
वेनचावितादैत्याःपुरातन्निपुरंघ्नता ३८ चालितोगुरुपुत्रेणभार्गवोंगिरसेनवै ॥ प्रविश्यदार्दुरीमायामनाट्टिचकारह ३९ अनंत
श्शाश्वतोदेवस्सहस्रशिरसोव्ययः ॥ वाराहरूपमास्थायप्रोज्जहारार्णवान्महीम् ४० अमृतेनिर्मितेपूर्वंविष्णुःस्त्रीरूपमास्थितः ॥ सुरा
णामसुराणांचयुद्धंचक्रेसुदारुणम् ४१ अमृतार्थेपुराचापिदेवदैत्यसमागमे ॥ दधारमंदरंविष्णुरकूपारइतिश्रुतिः ४२ वपुर्वाम
नमास्थायनंदनीयंपुराबलेः ॥ त्रिभिःक्रमैस्तुत्रील्लोकान्जहारत्रिदिवालयम् ४३ चतुर्धातेजसोभागंकृत्वादाशरथेगृहे ॥ सएव
रामसंज्ञोवैरावण्यनशत्तदा ४४ एवमेपनिकृत्यावैतत्तद्रूपमुपागतः ॥ साधयित्वात्मनःकार्यंसुराणामर्थसिद्धये ४५ तदेपनू
नंविष्णुर्वाशक्रोवामरुतांपतिः ॥ मत्साधनेच्छयाप्राप्तो नारदोमांप्रयुक्तवान् ४६ अत्रमेशंकतेबुद्धिर्वसुदेवंप्रतिध्रुवा ॥ अस्यबुद्धिविशे
षेणवयंकातरतांगताः ४७ अहांहिखट्वांगवनेनारदेनसमागतः ॥ द्वितीयंसहिमांविप्रःपुनरेवात्रवीद्वचः ४८ यस्त्वयाहिकृतोय
त्नःकंसगर्भंकृतेमहान् ॥ वसुदेवेनतेरात्रौतत्कर्मविफलीकृतम् ४९ दारिकायात्वयारात्रौशिलायांकंसपातिता ॥ तांयशोदासुतांवि
द्विकृष्णंचवसुदेवजम् ५० रात्रौव्यावर्तितावैतौगर्भौतववधायवै ॥ वसुदेवेनसंधायमित्ररूपेणशत्रुणा ५१ सातुकन्यायशोदा
याविध्येपर्वतसत्तमे ॥ हत्वाशुंभनिशुंभौद्वौदानवौनगचारिणौ ५२ कृताभिषेकावरदाभूतसंघनिषेविता ॥ अर्च्यतेदस्युभिर्वो
रैर्महाबलिपशुप्रिया ५३ सुरापिशितपूर्णाभ्यांकुंभाभ्यामुपशोभिता ॥ मयूरांगदचित्रैश्चबर्हभारैर्विभूषिता ५४

रस्येवकचद्वाराप्यनेनैवकृतइतिभावः ॥ ३३ ॥ सहस्रशिरसइत्यदंतत्वमार्पम् ॥ ४० ॥ चक्रेकारितवान् ॥ ४१ ॥ अकूपारेसमुद्रेकच्छपोभूत्वेतिशेषः ॥ ४२ ॥ लोकान्
आक्रममाणस्त्रिदिवालयंस्वर्गजहार ॥ ४३ ॥ व्यनशत्विनाशितवान् ॥ ४४ ॥ निकृत्याछलेन ॥ ४५ ॥ मत्साधनेच्छयामद्वधेच्छया ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ द्वितीयंद्वितीयवारं
॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ भृंगारुःकनकपात्रंगडुकम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ महतां कर्मणां पूतनावधादीनां कारणहेतुम् ॥ द्वितीयइतिरामापेक्षया सोऽपि वसुदेवाज्जातइतिवासुदेवो भवत्येव ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अनुबंधेन कार्यानुगोचनेन दारुणां दारुणोदकाम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ बांधवकाम्ययामित्रेच्छयामित्रकामेनेत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ह

हृष्टकुटुम्बसंनानादं वनं वायसनादितम् ॥ मृगसंघैश्च संपूर्णमविरुद्धैश्च पक्षिभिः ५५ सिंहव्याघ्रवराहाणां नादेन प्रतिनादितम् ॥ वृक्षगंभीरनिबिडं कांतारैस्सर्वतो वृतम् ५६ दिव्यभृंगारुचमरैरादर्शैरुपशोभितम् ॥ देवतूर्यनिनादैश्च शतशः प्रतिनादितम् ५७ स्थानं तस्यानगे विंध्ये निर्मितं स्वेन तेजसा ॥ रिपूणां त्रासजननी नित्यं तत्र मनोरमे ५८ वसते परमप्रीता दैवतैरपि पूजिता ॥ यस्त्वयं न दगोपस्य कृष्ण इत्युच्यते सुतः ५९ अत्र मे नारदः प्राह सुमहत्कर्मकारणम् ॥ द्वितीयो वसुदेवा द्वैवासुदेवो भविष्यति ६० सहिते सहजो मृत्युर्बांधवश्च भविष्यति ॥ स एव वासुदेवो वै वसुदेव सुतो बली ॥ बांधवो धर्मतो मह्यं हृदयेनांतको रिपुः ६१ यथा हि वायसो मूर्ध्नि पद्भ्यां यस्यावतिष्ठति ॥ नेत्रे तु दतितस्यैव वक्त्रेणामिषगृद्धिना ६२ वसुदेवस्तथैवायं स पुत्रज्ञातिबांधवः ॥ छिनत्ति मम मूलानि भुंक्ते च मम पार्श्वतः ६३ भ्रूणहत्यापि संतार्या गोवधः स्त्रीवधोऽपि वा ॥ न कृतघ्नस्य लोकोऽस्ति बांधवस्य विशेषतः ६४ पतितानुगतं मार्गं निषेवत्यचिरेण सः ॥ यः कृतघ्नोऽनुबंधेन प्रीतिं वहति दारुणाम् ६५ नरकाध्युषितः पंथागतं व्यस्तेन दारुणः ॥ अपापे पापहृदयो यः पापमनुतिष्ठति ६६ अहं वास्वजनः श्लाघ्यस्स वा श्लाघ्यतरस्सुतः ॥ नियमैर्गुणवृत्तेन त्वया बांधवकाम्यया ६७ हस्तिनां कलहे घोरेव धमृच्छंति वीरुधः ॥ युद्धव्युपरमेते तु सहाश्रंति महावने ६८ बांधवानामपि तथा भेदकाले समुत्थिते ॥ बध्यते योऽंतरप्रेप्सुस्स्वजनाय दिवेतरः ६९ कालस्त्वं हि विनाशाय मया पुष्टो विजानता ॥ वसुदेवकुलस्यास्य द्विरोधयसे भृशम् ७० अमर्षी वै रशीलश्च सदा पापमतिशतः ॥ स्थाने यदु कुलं मूढशोचनीयं त्वया कृतम् ७१ वसुदेववृथा वृद्धयन्मया त्वं पुरस्कृतः ॥ श्वेतेन शिरसा वृद्धो नैव वर्षशती भवेत् ७२ यस्य बुद्धिः परिणता स वै वृद्धतरनृणाम् ॥ न तेन वृद्धो भवति येनास्य पलितं शिरः ७३ त्वंच कर्कशशीलश्च बुद्ध्या च न बहु श्रुतः ॥ केवलं वयसा वृद्धो यथा शरदतो यदः ७४

स्तिनामिति यथा हस्तिनां कलहे वीरुधोने श्यंति न तु हस्तिनः एवं मम च कृष्णस्य च कलहे वसुदेवादय एव न क्ष्यंति न त्वावामिति श्लोकद्वयस्यार्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ शठो मिथ्या विनीतश्च शठो गूढापराधकृदिति कोशात् त्वया कुलं पदं शोचनीयं तत्स्थाने युक्तमित्यर्थः ॥ ७१ ॥ हे वृद्ध यत्ततो मया त्वं पुरस्कृतोऽतो हं वृथा व्यर्थं जन्मास्मीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

॥ ७५॥७६ ॥७७॥ मेमया ॥७८॥ जातश्वासौसंवृद्धश्चजातसंदृढः पितृष्वसुरितिपितृव्यसंबन्धिन्याःस्वसुरिति ॥७९॥ चक्रवर्तिनां यस्यमूर्धनिदृश्येतविनालत्रेणभूपतेः पद्मा
नुकारिणीछायातमाहुश्चक्रवर्तिनामित्युक्तलक्षणानां ॥ ८० ॥ ८१ ॥ जयोवास्त्वितिशेषःउभयथाविलज्जयाअवगुंठिताआच्छादितमुखाःयदूनांपुरुषायास्यंति एकेनकपटिनास

किंचत्वंसाधुजानीपेवसुदेववृथामते ॥ हतेकंसेममसुतोमथुरांपालयिष्यति ७५ छिन्नाशस्त्वंवृथावृद्धोमिथ्यात्वेवंविचारितम् ॥ जिजी
विपुर्नसोप्यस्तियोवैतिष्ठेन्ममाग्रतः ७६ प्रहर्तुकामोविश्वस्तेयस्त्वंदुष्टेनचेतसा ॥ तत्तेप्रतिकरिष्येहंपुत्रयोस्तवपश्यतः ७७ नमे
वृद्धवधःकश्चिद्विजस्त्रीवधएवच ॥ कृतपूर्वःकरिष्येवाविशेषेणतुवांधवे ७८ इहत्वंजातसंवृद्धोममपित्राविवर्धितः ॥ पितृष्वसुश्चमेभर्ता
यदूनांप्रथमोगुरुः ७९ कुलेमहतिविख्यातःप्रथितेचक्रवर्तिनाम् ॥ गुर्वर्थंपूजितस्सद्भिर्महद्भिर्धर्मबुद्धिभिः ८० किंकरिष्यामहेसर्वे
सत्सुवक्तव्यतांगताः ॥ यदूनांपूथमुख्यस्ययस्यतेवृत्तमीदृशम् ८१ मद्बधोवाजयोवाथवसुदेवस्यदुर्नयैः ॥ सत्युयास्यंतिपुरु
पायदूनामवगुंठिताः ८२ त्वयाहिमद्बधोपायंतर्कमाणेनवैमृधे ॥ अविश्वास्यंकृतंकर्मवाच्याश्चयदवःकृताः ८३ अशाम्यं वैरमु
त्पन्नंममकृष्णस्यचोभयोः ॥ शांतिमेकतरेशांतिंगतेयास्यंतियादवाः ८४ गच्छदानपतेक्षिप्रंताविहानयितुं व्रजात् ॥ नंदगोपंचगो
पांश्चकरदानममशासनात् ८५ वाच्यश्चनंदगोपोवैकरमादायवार्षिकम् ॥ शीघ्रमागच्छनगरंगोपैस्सहसमन्वितः ८६ कृष्णसं
कर्षणौचैववसुदेवसुताबुभौ ॥ द्रष्टुमिच्छतिवैकंसस्सभृत्यस्सपुरोहितः ८७ एतौयुद्धविदौरंगेकालनिर्माणयोधिनौ ॥ दृढौचकृ
तिनौचैवशृणोमिव्यायतोद्यमौ ८८ अस्माकमपिमल्लौद्वौसज्जौयुद्धकृतोत्सवौ ॥ ताभ्यांसहनियोत्स्येतेतौयुद्धकुशलाबुभौ ८९ द्रष्ट
व्यौचमयावश्यं बालौतावमरोपमौ ॥ पितृष्वसुस्सुतोमुख्यौव्रजवासौवनेचरौ ९० वक्तव्यंचव्रजेतस्मिन्समीपेव्रजवासिनाम् ॥ राजा
धनुर्मखंनामकारयिष्यतिवैसुखी ९१ सन्निकृष्टेवनेतेतुनिवसंतुयथासुखम् ॥ जनस्यामंत्रितस्यार्थेयथास्यात्सर्वमव्ययम् ९२ पय
सस्सर्पिपश्चैवदध्रोदध्युत्तरस्यच ॥ यथाकामप्रदानायभोज्याधिश्रयणायच ९३

वेषुकपटित्वापवादप्रसंगादितिभावः ॥ ८२ ॥ तदेवह त्वयेति वाच्यानिद्याः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ दानपतेहेअकूर ॥ ८५ ॥ वाच्यस्त्वयावक्तव्यः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कालनिर्मा
णयोधिनौ समयानुसारियुद्धकुशलौ व्यायतोद्यमौदीर्घयत्नौ ॥ ८८ ॥ मल्लौचाणूरमुष्टिकौनियोत्स्येतेयुद्धंकरिष्यतः ॥ ८९ ॥ पितृष्वसुरितिपितृव्यसंबन्धिन्याःस्वसुरितिज्ञेयं
कालभेदेनयथाश्रुतमेवास्तु ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ दध्युत्तरस्यदधिमंडस्यतक्रस्यवा भोज्याधिश्रयणायचभोज्यंपायसवदन्नंकर्तुंयत्अधिश्रयणंक्षीरस्यतस्मै ॥ ९३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ उपजप्तोभेदितः ॥ १८ ॥ सागराकारम् अतिगंभीरं आत्मानं मनः ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ तस्मिन्नेवमुहूर्ते मध्यरात्रे ॥ १०३ ॥
॥ इति श्रीहोद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ त्रयोविंशेऽस्मिन् अध्याये उग्रसेनपितामहः ॥ कंकः कंसं विनिर्भर्त्स्य हितमाहेति वर्ण्यते ॥ १ ॥ क्षिप्रमिति ॥ १ ॥ अंधकः कंकापर

अक्रूरगच्छशीघ्रं तं तावानयममाज्ञया ॥ संकर्षणं च कृष्णं च द्रुपुं कौतूहलं हि मे १४ तयोरागमने प्रीतिः परमात्मकता भवेत् ॥ दृष्ट्वा तु
तौ महावीर्यौ तदिदं आस्यामि यद्विदितम् १५ शासनं यदि वा श्रुत्वाममतौ परिभाषितम् ॥ नागच्छेतां यथा कालं निग्राह्यावपितौ मम १६ सां
त्वमेव तु बाले पुप्रधानं प्रथमो नमः ॥ मधुरेणैव तौ मंदौ स्वयमेवानयाशु वै १७ अक्रूरकुरु मे प्रीतिमेतां परमदुर्लभाम् ॥ यदि वानोपज
प्तोऽसि वसुदेवेन सुव्रत १८ तथा कर्तव्यमेतद्विद्यथा तात गमिष्यतः ॥ एवमाक्षिप्यमाणोऽपि वसुदेवो वसूपमः ॥ सागराकारमात्मा
नं निष्प्रकंपमधारयत् १९ वाक्शल्यैस्ताड्यमानस्तुकं सेनादीर्घदर्शिना ॥ क्षमां मनसि संधाय नोत्तरं प्रत्यभाषत १०० ये तु तं
ददृशुस्तत्र क्षिप्यमाणमनेकधा ॥ धिग्धिगित्यसकृत्ते वै शनैरुचुरवाङ्मुखाः १०१ अक्रूरस्तु महातेजा जानन्दिव्येन चक्षुषा ॥ जलं
दृष्ट्वैव तृपितः प्रेषितः प्रीतिमान् भूत् १०२ तस्मिन्नेवमुहूर्ते तु मथुरायास्स निर्ययौ ॥ प्रीतिमान् पुंडरीकाक्षं द्रुपुं दानपतिस्स्वयम् १०३
॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे विष्णुपर्वणि अक्रूरप्रस्थानं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्षिप्रं यदुवृ
षं दृष्ट्वा सर्वे ते यदुपुंगवाः ॥ निपीड्य श्रवणान् हस्तैर्मनिरेतंगता युपम् १ अंधको नु द्विग्रमना धैर्यादविकृतं वचः ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठस्स
माजे कंसमोजसा २ अश्लाघ्यो मे मतः पुत्रतवायं वाक्परिश्रमः ॥ अयुक्तो गर्हितस्स द्विर्बाधेन पुविशेषतः ३ अयादवो यदि भवान् शृणु
तावद्यदुच्यते ॥ नहि त्वां यादवं वीरबलात् कुर्वंति यादवाः ४ अश्लाघ्या वृष्णयः पुत्रये पांत्वमनुशासिता ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा विनिवृत्तः स्व
यंसकृत् ५ भोजो वा यादवो वासिकं सो वासियथा तथा ॥ सहजं ते शिरस्तात जटीमुंडोऽपि वा भव ६ उग्रसेनस्त्वयं शोच्यो योऽस्माकं कुलपां
सनः ॥ दुर्जातीयेन येन त्वमीदृशो जनितः सुतः ७ न चात्मनो गुणांस्तात प्रवदंति मनोपिणः ॥ परेणोक्ता गुणा गौण्यं यांति वेदार्थसंमिताः ८

नामा उग्रसेनस्य पितामह इति प्राञ्चः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ इक्ष्वाकुवंशजो असंमंजाः यथा प्रजापीडकः सकृद्विनिवृत्तो जातः स एव त्वं पुनर्जात इत्यर्थः ॥ ५ ॥ सहजं अवि
कृतं ते तव शिरः उत्तमांगं वृद्धकुंडलं जटीमुंड इति लक्षणायामूर्धन्यान् बध्वोपच्छिन्धि वेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ गौण्यं साफल्यं ॥ ८ ॥

१ महतां पुत्र इति तु मुद्रितपूर्वपुस्तक एव पाठः ।

॥ ९ ॥ असाधुमद्भिर्निंदादियुक्तैः विद्वतःस्पष्टीकृतः ॥ १० ॥ ११ ॥ अंतर्गतान् योगवलाजितानपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ जात्यां
हि उत्पत्तावेव त्वया जातवैरेण चेतसा कृष्णः संकर्षणश्च धृतः ताभ्यां च त्वमपि तथैव जातवैरेण चेतसा धृत इति त्वमेव बालघ्नः प्रथमो पराधी इत्यर्थः ॥ २१ ॥ उद्धूतानि अतिकांपितानि ॥ २२
॥ २३ ॥ २४ ॥ एष इति सर्वतोभद्रचक्रैकं सस्यजन्मनक्षत्रं मृगशिरः ततो दशमं चित्रातस्यैव नक्षत्रं तत्र घोरो ग्रहः राहुः क्रूरोस्ति कुजश्च वक्रो भूयतत्रैवागतोस्ति ताभ्यां कर्म

पृथिव्यां यदुवंशो यं निंदनीयो महीक्षिताम् ॥ बालः कुलांतं कृन्मूढो येषां त्वमनुशासिता १ असाधुमद्भिर्वाक्यैश्च त्वया साध्विति भाषितैः ॥
न चाप्यासादितं कार्यमात्मा च विवृतः कृतः १० गुरोरनवल्लिप्तस्य मान्यस्य महतामपि ॥ क्षेपणकः शुभं मन्ये द्विजस्येव वधे कृते ११ मा
न्याश्चैवाभिगम्याश्च वृद्धास्तात यथाग्नयः ॥ क्रोधो हितेषां प्रदहल्लोकानंतर्गतानपि १२ बुधेन तात दांतेन नित्यमभ्युच्छितात्मना ॥ ध
र्मस्य गतिरन्वेष्ट्यामस्य स्य गतिरप्स्वि १३ केवलं त्वं तु दर्पेण वृद्धान्नि समानिह ॥ वाचा तु दसिर्मम द्रव्यामंत्रोक्ता यथाहुतिः १४ व
सुदेवं च पुत्रार्थे यदि मं परिगर्हसि ॥ तत्र मिथ्या प्रलापं ते निंदा मि कृपणं वचः १५ दारुणे च पिता पुत्रे नैव दारुणतां व्रजेत् ॥ पुत्रार्थं ह्यापदः
कष्टाः पितरः प्राप्नुवंति हि १६ छादितो वसुदेवेन यदि पुत्रश्शिशुस्तदा ॥ मन्यसे यद्यकर्तव्यं तत्पृच्छ पितरं स्वकम् १७ गर्हता वसुदेवं च यदु
वंशं च निंदता ॥ त्वया यादवपुत्राणां वैरजं विषमर्जितम् १८ अकर्तव्यं यदि कृतं वसुदेवेन पुत्रजम् ॥ किमर्थमुग्रसेनेन शिशुस्त्वं न विनाशितः
१९ पुत्रास्मोनरकात्पुत्रो यस्मात्त्राता पितृंस्तदा ॥ तस्माद्बुवंति पुत्रेति पुत्रं धर्मविदो जनाः २० जात्या हि यादवः कृष्णस्स च संकर्षणो युवा ॥
तं चापि विधृतस्ताभ्यां जातवैरेण चेतसा २१ उद्धूतानीह सर्वेषां यदूनां हृदयानिवै ॥ वसुदेवे त्वया क्षिप्ते वासुदेवे च कोपिते २२ कृष्णे च भ
वतो द्वेष्ये वसुदेवविगर्हणात् ॥ शंसंति चेमानि भयं निमित्तान्यशुभानि ते २३ सर्पाणां दर्शनं तं विदुः स्वप्नानां निशाक्षये ॥ पुर्यां वैधव्यशं
सीनिकारणैरनुमीमहे २४ एष घोरो ग्रहः स्वातिमुल्लिखन् खेगभस्तिभिः ॥ वक्रमंगारकश्च क्रेचित्रायां घोरदर्शनः २५ बुधेन पश्चिमा
संध्या व्याप्ता घोरेण तेजसा ॥ वैश्वानरपथेषु क्रोह्यति चारं चारह २६

भंव्याप्यजन्मभं विद्धमिति तव जीव नार्थो यत्नः सर्वो निष्फलो भविष्यति देहश्च न क्षयतीति भावः ॥ २५ ॥ एवं पश्चिमायामुदितो बुधो पिराज्यमंगकृदित्याह बुधेनेति अतिचारं सूयमुल्लं
घ्यगमनं यथा च बुधसूर्यशुक्राणां अत्यंतं पृथग्दर्शनं महतेनाशाय भवतीति भावः ॥ २६ ॥

केतुनापुच्छेनधूमकेतोरुत्पातविशेषस्यभरण्यादीनीति कंसस्यजन्मकर्मभेधूमकेतुनातृतीयेनउपग्रहेणापिविद्धेइत्यर्थः नानुयांतिनिशाकरमित्यनेनचित्रास्थेराहौचित्रातः उत्तराणि त्रयोदशनक्षत्राणि जीवपक्षेसतिपूर्वाणित्रयोदशनक्षत्राणि मृत्युपक्षेपतितानि अतस्तत्रत्यःचंद्रोपिनतैर्नक्षत्रैरुत्तमफलकरत्वेनानुगम्यतइत्यर्थः ॥ २७ ॥ परिघोरविमंडलेतिर्य ग्वृत्तिर्दंडः वाधतिवाधते ॥ २८ ॥ पर्येतिपरिक्रामति वाशतीशब्दंकुर्वाणा ॥ २९ ॥ अपर्वणिअकांडेअकस्मादितियावत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ देवताःदेवताप्रतिमाः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

केतुनाधूमकेतोस्तुनक्षत्राणित्रयोदश ॥ भरण्यादीनिभिन्नाभिनानुयांतिनिशाकरम् २७ प्राक्संध्यापरिघग्रस्ताभाभिर्वाधतिभास्क रम् ॥ प्रतिलोमंचयांत्येवव्याहरंतोमृगद्विजाः २८ शिवाश्मशानान्निष्क्रम्यनिश्वासांगारवर्षिणी ॥ उभेसंध्येपुरींघोरापर्येतिबहुवा शती २९ उल्कानिर्घातनादेनपपातधरणीतले ॥ चलत्यपर्वणिमहीगिरीणांशिखराणिच ३० ग्रस्तःस्वर्भानुनासूर्योदिवानक्तमजाय त ॥ धूमोत्पातैर्दिशोव्याप्ताःशुष्काशनिसमाहताः ३१ प्रस्त्रवंतिघनारक्तंसाशनस्तनयित्नवः ॥ चलितादेवताःस्थानाच्यजंतिविहगा नगान् ३२ यानिराजविनाशायदैवज्ञाःकथयंतिह ॥ तानिसर्वाणिपश्यामोनिमित्तान्यशुभानिवै ३३ त्वंचापिस्वजनद्वेपीराजधर्मपरा ड्मुखः ॥ अनिमित्तागतक्रोधस्सन्निकृष्टभयोह्यसि ३४ यस्त्वंदेवोपमंवृद्धंवसुदेवंवसूपमम् ॥ मोहाक्षिपसिदुर्बुद्धेकुतस्तेशांतिरात्म नः ३५ त्वद्गतोयोहिनस्तेहस्तंत्यजामोघवैवयम् ॥ अहितंस्वस्यवंशस्यनत्वांक्षणमुपास्महे ३६ सहिदानपतिर्धन्योयोद्रक्षयतिवने गतम् ॥ पुंडरीकविशालाक्षंकृष्णमङ्किष्टकारिणम् ३७ छिन्नमूलोह्ययंवंशोयदूनांत्वत्कृतेकृतः ॥ कृष्णोज्ञातीन्समानाग्यससंधानं करिष्यति ३८ क्षांतमेवतवानेनवसुदेवेनधीमता ॥ कालस्सम्यक्परिज्ञातोब्रूहिद्वयंयदिच्छसिं ३९ मह्यंतुरोचतेकंसवसुदेवसहायवा न् ॥ गच्छकृष्णस्यनिलयंसंधिस्तेनचरोचताम् ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशोविष्णुपर्वणिअंधकवचनंनामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अंधकस्यवचश्श्रुत्वाकंसस्संरक्तलोचनः ॥ नकिंचिदब्रवीत्क्रोधाद्विवेशस्वंनिकेतनम् ॥ १ ॥

३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ त्वत्कृतेत्वदर्थत्वयैवेत्यर्थः संधानंइतस्ततोविप्रकीर्णानांयादवानामानयनेनएकीकरणम् ॥ ३८ ॥ कालेनसम्यक्परिगतंनष्टंज्ञानंयस्यसः कालः सम्यक्परिज्ञातः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ चतुर्विंशोत्थाध्यायेअक्रूरागमनात्पुरा केशिनोह यरूपस्यकृष्णाच्चवधउच्यते ॥ १ ॥ अंधकस्येति ॥ १ ॥

॥२॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रागेवअक्रूरप्रेषणात्केशिनः निकटेइतिशेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ वाजिरूपोदैत्यः ॥ ७ ॥ निरवग्रहः उच्छ्रंखलः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ईरिणंशून्यम् ॥ १२ ॥ १३ ॥
 तेचसर्वेयथावेशमयादवाश्रुतविस्तराः ॥ जग्मुर्विगतसंकल्पाःकंसवैकृतशंसिनः २ अक्रूरोपियथाज्ञप्तःकृष्णदर्शनलालसः ॥ जगामर
 थमुख्येनमनसातुल्यगामिना ३ कृष्णस्यापिनिमित्तानिशुभान्यंगगतानिवै ॥ पितृतुल्येनशंसंतिबांधवेनसमागमम् ४ प्रागेवचन
 रेंद्रणमाथुरेणौग्रसेनिना ॥ केशिनःप्रेषितोदूतोवधायोपेद्रकारणात् ५ सचदूतवचश्रुत्वाकेशीक्लेशकरोनृणाम् ॥ वृंदावनगतो
 गोपान्बाधतेस्मदुरासदः ६ मानुपंमांसमश्रानःक्रुद्धोदुष्टपराक्रमः ॥ दुर्दातोवाजिदैव्योसावकरोत्कदनंमहत् ७ निघ्नंगावैसगो
 पालागवांपिशितभोजनः ॥ दुर्मदःकामचारीचसकेशीनिरवग्रहः ८ तदरण्यंश्मशानाभंनृणांमांसास्थिभिर्वृतम् ॥ यत्रास्तेसहिदु
 ष्टात्माकेशीतुरगदानवः ९ खुरेर्दारयतेभूमिवेगेनारुजतेद्रुमान् ॥ हेपितैःस्पृद्धतेवायुंभुतैर्लघयतेनभः १० अतिप्रवृद्धोमत्तश्चदुष्टो
 श्वोवनगोचरः ॥ आकंपितसटोरौद्रःकंसस्यचरितानुगः ११ ईरिणंतद्वनंसर्वतेनासीत्पापकर्मणा ॥ कृतंतुरगदैत्येनसर्वांगोपान्जिघां
 सता १२ तेनदुष्टप्रचारेणदूषितंतद्वनंमहत् ॥ ननृभिर्गोधनैर्वापिसेव्यतेवनवृत्तिभिः १३ निःसंपातःकृतःपंथास्तेनतद्विषयाश्रयः ॥
 मदाच्चलितवृत्तेननृमांसान्यश्रताभृशम् १४ नृशब्दानुसरःक्रुद्धस्सकदाचिद्वनागमे ॥ जगामघोषसंवासंचोदितःकालधर्मणा १५ तं
 दृष्ट्वादुद्रुवुर्गोपाःस्त्रियश्चशिशुभिरसह ॥ क्रंदमानाजगन्नाथंकृष्णंनाथमुपाश्रिताः १६ तासांरुदितशब्देनगोपानांक्रंदितेनच ॥ दृष्ट्वा
 भयंतुकृष्णोवैकेशिनंसोभिदुद्रुवे १७ केशीचाप्युन्नतग्रीवःप्रकाशदशनेक्षणः ॥ हेपमाणोजवोदग्रोगोविंदाभिमुखोययौ १८ तमापतं
 तंसंप्रेक्ष्यकेशिनंहयदानवम् ॥ प्रत्युज्जगामगोविंदस्तोयदशशशिनंयथा १९ केशिनस्तुतमभ्याशेदृष्ट्वाकृष्णमवस्थितम् ॥ मनु
 ष्यबुद्धयोगोपाःकृष्णमूचुर्हितैषिणः २० कृष्णतातनखल्वेषसहसातेहयाधमः ॥ उपसर्प्योभवान्बालःपापश्चैषदुरासदः २१ एषकंस
 स्यसहजःप्राणस्तातबहिश्चरः ॥ उत्तमश्चहयेंद्राणांदानवोप्रतिमोयुधि २२ त्रासनस्सर्वभूतानांतुरगाणांमहाबलः ॥ अवध्यस्सर्व
 भूतानांप्रथमःपापकर्मणाम् २३ गोपानांतद्वचश्श्रुत्वावदतांमधुसूदनः ॥ केशिनासहयुद्धायमर्तिचक्रैरिसूदनः २४ ततस्सर्व्यंदक्षिणं
 चमंडलंसपरिभ्रमन् ॥ पद्मचामुभाभ्यांसहयःक्रोधेनारुजतेद्रुमान् २५

निःसंपातः अगम्यः ॥ १४ ॥ नृशब्दानुसरः मनुष्यशब्दानुसारी कालधर्मणामृत्युना ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ जवोदग्रः उग्रः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

वल्योललाटस्थाः क्रोधजंक्रोधात्प्रास्विन्नम् ॥ २६ ॥ रजसाखुरोद्धूतेनवृत्तंमिश्रंफेनं अयथेतिव्योम्नोविशेषणं असुपिरेगाढेनरजसाव्यासेइत्यर्थः नीहारंअवश्यायंएतेनायंमंत्र
उपवृंहितः नताअर्वीरेणुककाटोअश्रुतेनसंस्कृतत्रमुपयंतिताअभि उरुगायमभयंतस्यताअनुगावोर्मर्तस्यविचरंतियज्वनइति ताःगाअर्वाअश्वरूपीअसुरः रेणुककटितिअति
शयेनवर्षतितेनवाआवृणोतिविश्वमितिरेणुककाटः कटेवर्षावरणयोरित्यस्मात्पङ्कलुकिघञ् नअश्रुतेनव्याप्नोति संस्कृतःसंस्कारोदाहच्छेदौषधपानादिस्तेनत्रायतइतिसंस्कृतत्रो

मुखेलंबसटेचास्यस्कंधेकेशधनावृते ॥ वलयोभ्रतरंगाभाःसुस्तुवुःक्रोधजंजलम् २६ सफेनंवक्रजंचैवववर्षरजसावृतम् ॥ हिमकालेऽयथा
व्योम्निनीहारमिवचंद्रमाः २७ गोविंदमरविंदाक्षंहेपितोद्धारशीकरैः ॥ सफेनैर्वक्रनिर्गीर्णैःप्रोक्षयामासभारत २८ खुरोद्धूतावासिक्तेन
मधुकक्षोदपांडुना ॥ रजसासहयःकृष्णचकारारुणमूर्धजम् २९ ह्रुतवल्गितपादस्तुतक्षमाणोधरांखुरैः ॥ दंतान्निर्देशमानस्तुकेशीकृ
ष्णमुपाद्रवत् ३० ससंसक्तस्तुकृष्णेनकेशीतुरगसत्तमः ॥ पूर्वाभ्यांचरणाभ्यावैकृष्णवक्षस्यताडयत् ३१ पुनःपुनस्सचबलीप्राहिणो
त्पार्श्वतःखुरान् ॥ कृष्णस्यदानवोघोरंप्रहारममितौजसः ३२ वक्रेणचास्यघोरेणतीक्ष्णदंष्ट्रायुधेनवै ॥ अदशद्वाहुशिखरंकृष्णस्यरु
षितोहयः ३३ सलंबकेसरसटःकृष्णेनसहसंगतः ॥ रराजकेशीमेघेनसंसक्तःखड्वांशुमान् ३४ उरस्तस्योरसाहंतुमियेषबलवान्ह
यः ॥ वेगेनवासुदेवस्यक्रोधाद्विगुणविक्रमः ३५ तस्योत्सिक्तस्यबलवान्कृष्णोप्यमितविक्रमः ॥ बाहुमाभोगिनंकृत्वामुखेकुद्धस्स
मादधत् ३६ सतंबाहुमशक्तोवैखादितुंभेतुमेवच ॥ दशनैर्मूलनिर्मुक्तैस्सफेनंरुधिरंवमन् ३७ विपाटिताभ्यामोष्ठाभ्यांकटाभ्यांविद
लीकृतः ॥ अक्षिणीविकृतेचक्रेविसृतेमुक्तबंधने ३८ निरस्तहनुराविष्टशोणिताक्तविलोचनः ॥ उत्कर्णोन्नष्टचेतास्तुसकेशीबद्धचेष्टत ३९
उत्पतन्नसकृत्पादैश्शकृन्मूत्रंसमुत्सृजन् ॥ खिन्नांगरोमाश्रान्तस्तुनिर्यत्नचरणोभवत् ४० केशीवक्रविलग्नस्तुकृष्णबाहुरशोभत ॥ व्या
भुग्नइवधर्मातेचंद्रार्धकिरणैर्धनः ४१

वैद्यस्तंप्रत्यपितागावःनअभ्युपयंति निर्वाधतत्वात् यतस्ताः गावःमर्तस्ययज्वनः नंदादेःसंबंधिन्यः अभयंउरुगायंमहाकीर्तिअनुलक्षीकृत्यचरंतीतिमंत्रार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ खु
रोद्धूतंचतदवसिक्तंव्याप्तंतेनमधुकक्षोदोमधुयाष्टिचूर्णतद्वत्पांडुनारजसा ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आभोगिनं अतिवृद्धम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
कटाभ्यांगंडाभ्यां ॥ ३८ ॥ उत्कर्णःऊर्ध्वकर्णः उत्क्षिप्तइतिवा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ व्याभुग्नइववक्रेणमंडलेनवेष्टिताद्धइत्यर्थः ॥ ४१ ॥

अवनतोमंदतेजाः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ स्वायतंअतिपुष्टं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ पशोर्महिषरूपस्य ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

केशीचकृष्णसंसक्तश्शांतगात्रोव्यरोचत ॥ प्रभातावनतश्चंद्रश्चांतोमेरुमिवाश्रितः ४२ तस्यकृष्णभुजोद्भूताःकेशिनोदशनामुखात् ॥
पेतुश्शरदिनिस्तोयास्सिताभ्रावयवाइव ४३ सतुकेशीभृशंश्रांतःकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ स्वभुजंस्वायतंकृत्वापाटितोबलवत्तदा ४४
सपाटितोभुजेनाजौकृष्णेनविकृताननः ॥ केशीनदन्महानादंदानवोव्यथितस्तदा ४५ विघूर्णमानस्त्रस्तांगोमुखाद्बुधिरमुद्वमन् ॥
भृशंव्यंगीकृतवपुर्निकृताद्धैवाचलः ४६ व्यादितास्योमहारौद्रस्सोसुरःकृष्णबाहुना ॥ निपपातयथाकृतोनागोहिद्विदंलीकृतः ४७
बाहुनाकृतदेहस्यकेशिनोरूपमाबभौ ॥ पशोरिवमहाघोरंनिहतस्यपिनाकिना ४८ द्विपादपृष्ठपुच्छाद्धैश्रवणैकाक्षिनासिके ॥ केशि
नस्तद्विधाभूतेद्वेचाद्धैरेजतुःक्षितौ ४९ केशिदंतक्षतस्यापिकृष्णस्यभुभुभेभुजः ॥ वृद्धस्सालइवारण्येगजेंद्रदशनांकितः ५० तंह
त्वाकेशिनंयुद्धकल्पयित्वाचभागशः ॥ कृष्णःपद्मपलाशाक्षोहसंस्तत्रैवतस्थिवान् ५१ तंहतंकेशिनंदृष्ट्वागोपागोपस्त्रियस्तथा ॥ बभू
वुर्मुदितास्सर्वेहतविघ्रागतक्लमाः ५२ दामोदरंतुश्रीमंतंयथास्थानंयथावयः ॥ अभ्यनंदन्प्रियैर्वाक्यैःपूजयंतःपुनःपुनः ५३ ॥ गोपाऊ
चुः ॥ अहोतातकृतंकर्महतोयंलोककंटकः ॥ दैत्यःक्षितिचरःकृष्णहयरूपंसमास्थितः ५४ कृतंवृंदावनंक्षेमसेव्यंनृमृगपक्षिणाम् ॥
घ्नतापापमिमंतातकेशिनंहयदानवम् ५५ हतानोबहवोगोपागावोवत्सेषुवत्सलाः ॥ नैकेचान्येजनपदाहतानेनदुरात्मना ५६ एषसं
वर्तकंकर्तुमुद्यतःखलुपापकृत् ॥ नृलोकंनिर्नरंकृत्वाचर्तुकामोयथासुखम् ५७ नैतस्यप्रमुखेस्थातुंकश्चिच्छक्तोजिजीविषुः ॥ अपिदे
वसमूहेपुर्किंपुनःपृथिवीतले ५८ अथाहताहंतोविप्रोनारदःखगमोमुनिः ॥ प्रीतोस्मिविष्णोदेवेशकृष्णकृष्णेतिचाब्रवीत् ५९
॥ नारदउवाच ॥ ॥ यदिदंदुष्करंकर्मकृंकेशिजिचांसया ॥ त्वय्येवकेवलंयुक्तंत्रिदिवंयंबकस्यवा ६० अहंयुद्धोत्सुकस्तातत्वंद्रते
नांतरात्मना ॥ इदंनरहयंयुद्धंद्रष्टुंस्वर्गादिहगतः ६१ पूतनानिधनादीनिकर्माणितवदृष्टवान् ॥ अहंत्वेनेनगोविंदकर्मणापरितोषितः
६२ हयादरुमान्महेंद्रोपिबिभेतिबलसूदनः ॥ कुर्वाणाच्चवपुर्घोरंकेशिनोदुष्टचेतसः ६३

॥ ५५ ॥ हताअनेनेतिच्छेदः संघिरार्षः ॥ ५६ ॥ संवर्कंप्रलयं ॥ ५७ ॥ ५८ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

१ कदलीकृतः इति पाठान्तरम् । २ तद्वत्केन इति पाठान्तरम् ।

॥ ६४ ॥ केशिनंवातिहिनस्तीतिकेशवः मत्वर्थीयलोपअ ॥ ६५ ॥ कृत्यशेषंकंसवधादि ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अभ्याशोसमीपे ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अभितःसर्वतः ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ एषमेइतिसंदेशज्ञापकंवाक्यंश्रुतिभिः स्तुतमापिइतःप्रभृतिख्यातिमेष्यति श्रुतयश्च अहश्चकृष्णमहरर्जुनंचविवर्ततेरजसीवेद्याभिः वैश्वानरोजायमानो
 नराजावातिरज्ज्योतिषाग्निस्तमांसीत्याद्याः अहःयुद्धयज्ञः कं गंअनुएकः विवर्ततेविशेषेणजायते तथाअर्जुनंअनुअहर्विवर्तते एकश्चकारोन्वाचये अपरःसमुच्चये तेनकृष्णार्जु
 नाभ्यांविभज्यसमुचित्यवाक्रियमाणौद्वौयुद्धयज्ञौविवर्ततेइतः ॥ उभेअप्यहनीरजसीरजोगुणकार्येवेद्याभिःलब्धुंयोग्याभिःश्रीभिर्हेतुभूताभिः लक्ष्म्यर्थंयुद्धानिजायंतइत्यर्थः ताभ्यां

यत्त्वयापाटितोदेहोभुजेनायतपर्वणा ॥ ६४ ॥ यस्यमृत्युरन्तायविहितोविश्वयोनिना ६४ यस्मात्त्वयाहतःकेशीतस्मान्मच्छासनंशृणु ॥
 केशवोनामनाम्नात्वंख्यातोलोकेभविष्यसि ६५ स्वस्त्यस्तुभवतोलोकेसाधुयाम्यहमाशुगः ॥ कृत्यशेषंचतेकार्यंशक्तस्त्वमसिमाचि
 रम् ६६ त्वयिकार्यांतरगतेनराइवदिवौकः ॥ विडंबयंतःक्रीडंतिलीलांढलमाश्रिताः ६७ अभ्याशेवर्ततेकालोभारतस्याहवोदधेः ॥
 हस्तप्राप्तानियुद्धानिराज्ञांत्रिदिवगामिनाम् ६८ पंथानश्शोधिताव्योम्निविमानारोहणोर्ध्वगाः ॥ अवकाशाविभज्यंतेशक्रलोकेमही
 क्षिताम् ६९ उग्रसेनसुतेशांतेपदस्थेत्यिकेशव ॥ अभितस्तन्महद्युद्धंभविष्यतिमहीक्षिताम् ७० त्वांचाप्रतिमकर्माणंसंश्रयिष्यं
 तिपांडवाः ॥ भेदकालनरेंद्राणांपक्षग्राहोभविष्यसि ७१ त्वयिराजासनस्थेहिराजश्रियमनुत्तमाम् ॥ शुभांत्यक्ष्यंतिराजानस्त्वत्प्र
 भावान्नसंशयः ७२ एषमेकृष्णसंदेशश्रुतिभिःख्यातिमेष्यति ॥ देवतानांदिविस्थानांजगतश्चजगत्पते ७३ दृष्टंमेभवतःकर्मदृष्ट
 श्रासिमयाप्रभो ॥ कंसेभूयस्समेष्ट्यामिसाधितेसाधुयाम्यहम् ७४ एवमुक्त्वातुसतदानारदःखंजगामह ॥ नारदस्यवचश्श्रुत्वा
 देवसंगीतयोनिनः ७५ तथेतिससमाभाष्यपुनर्गोपान्त्समासदत् ॥ गोपाःकृष्णंसमासाद्यविविशुर्व्रजमेवह ७६ ॥ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिकेशिवधेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

चसहायाभ्यांवैश्वानरोविश्वेषांनृणांइष्टफलप्रापकोधर्मःस्वयमदृष्टरूपोपिजायमानआविर्भवन्वाशब्दइवार्थे राजाजायमानःसन्तमांसिअधर्मरूपाणिअसुरांधकाराणिअवातिरत्
 तिरस्कृतवान् केनअग्निज्योतिषे अग्निनाज्योतिषेत्यर्थः खांडवदाहेअग्निनादत्तेचक्रगांडीवेतद्रूपेणज्योतिषेतिभावः ॥ ७३ ॥ साधितेहते ॥ ७४ ॥ संगीतस्ययोनिर्गोधर्वशास्त्रं
 तद्वतःदिव्यसंगीतयोनिनः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ॥ इतिश्रीह. वि. टी. चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

पंचविंशेत्वंथाध्यायेकृष्णस्मरणविह्वः ॥ नानाभिलाषआयातःसायंत्रजमितीर्यते ॥ १ ॥ अथास्तमिति ॥ १ ॥ सत्सुयाज्ञिकेषुप्रादुष्कृताग्निपुसायमग्निहोमार्थप्रकटीकृताग्निषु ॥ २
घोषवासिपुघोपगतेपुसुप्तेषुअव्यक्तशब्देषुकवालकादिषुइतिशेषः ॥ ३ ॥ शक्रगोपाह्वयामोदेइंद्रगोपानामातपतप्तानामत्यंतसुखकरे अभ्यासतस्करे स्वाध्यायानिवर्तके आसन्नांघ
करेवा ॥ ४ ॥ अधिश्रयणं अग्निहोत्रार्थस्यपयसोग्नौस्थापनं वन्यैःनीवारायैःवैखानसैर्वीनप्रस्थैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रकीर्णाविस्तृताःदामन्योर्दीर्घगोबंधनरज्जवोयैस्तेषु काल्यमानेबंध
नार्थनियम्यमाने ॥ ७ ॥ करीषेषु शुष्कगोमयचूर्णेषु ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ सौम्येदौश्वोभूतेमृगशिरसिचंद्रेउपस्थितेसति तद्विकंसस्यजन्मनक्षत्रं राहुकुजधूमकेतुभिश्चित्रास्थैः
प्रागुक्तरीत्यासर्वतोभद्रचक्रेविद्धंसत् चंद्रयोगेमृत्युकरं तेनउदितेमृत्युयोगेसद्यः परेद्युःकालांतरेवामृत्युर्भवतीतिअभिप्रेत्य पुराणांतरेउक्तं रौद्रेतद्रजकंहत्वादित्येकंसेनिपातितइति

वैशंपायनउवाच ॥ अथास्तंगच्छतितदामंदरश्मौदिवाकरे ॥ संध्यारक्ततलेव्योम्निशशांकेपांडुमंडले १ नीडस्थेषुविहंगेषुसत्सुप्रादु
ष्कृताग्निषु ॥ ईपत्तमस्संवृतासुदिक्षुसर्वासुसर्वशः २ घोषवासिपुसुप्तेषुवाशंतीपुशिवासुच ॥ नक्तंचरेषुहृष्टेषुपिशिताशनकांसिषु ३
शक्रगोपाह्वयामोदेप्रदोषेभ्यासतस्करे ॥ संध्यामयीमिवगुहांसंप्रतिष्ठेदिवाकरे ४ अधिश्रयणवेलायांप्राप्तायांगृहमेधिनाम् ॥ वन्यैर्वै
खानसैर्मंत्रैर्हूयमानेहुताशने ५ उपावृत्तासुवैगोषुदुह्यमानासुचत्रजे ॥ असकृद्वाहरंतीषुबद्धवत्सासुधेनुषु ६ प्रकीर्णदामनीकेषुगा
स्तथैवाह्वयत्सुच ॥ सनिनादेपुगोपेषुकाल्यमानेचगोधने ७ करीषेषुप्रकृष्टेषुदीप्यमानेषुसर्वशः ॥ काष्ठभारानतस्कंधैर्गोपैरभ्यागते
स्तथा ८ किंचिदभ्युद्यतेसोमेमंदरश्मौविराजति ॥ ईषद्विगाहमानायांरजन्यांदिवसेगते ९ प्राप्तेदिनव्युपरमेप्रवृत्तेक्षणदामुखे ॥
भास्करेतेजसिगतेसौम्येतेजस्युपस्थिते १० अग्निहोत्राकुलेकालेसौम्येदौसमुपस्थिते ॥ अग्नीषोमात्मकेसंधौवर्तमानेजगन्मये ११
पश्चिमेनाग्निदीप्तेनपूर्वेणोत्पलवर्चसा ॥ दग्धाद्रिसदृशेव्योम्निकिंचित्तरागणाकुले १२ वयोभिर्वासुमशतांबंधुभिश्चसमागमम् ॥ शंस
द्विस्स्यंदनेनाशुप्राप्तोदानपतिर्व्रजम् १३

संधिरत्रार्थःअग्नीषोमात्मकेरात्रौतयोरेवप्रकाशमानत्वात्संधौसंबंधेजगन्मयइतितयोरेवभोक्तृभोग्यात्मकत्वंदर्शितम् ॥ ११ ॥ पश्चिमेनपश्चिमतःअग्निवद्दीप्तेन पूर्वेणपूर्वतःउत्पल
वद्रक्तेनभागेन दग्धाद्रिसदृशेउभयतोदह्यमानाद्रितुल्ये सूर्यास्तस्यचंद्रोदयस्यचासन्नसमयत्वात् ॥ १२ ॥ वासंगृहं उशतांकामयमानानांपांधानांबंधुभिःसहसमागमंशंसद्विर्वयो
भिःपक्षिभिःसहदानपतिरक्रूरोव्रजंप्राप्तः वेदेतु देवानादूतःपूरुधःप्रसूतोनागान्नोवोचतुसर्वतातेत्यादिः सदासुगःपितुमानस्तुपंथाइतिउद्रायोअश्यांसदनंपुरुक्षोरित्यक्रूरस्यमनो
रथोवर्णितःदेवानांकंसंहंतुकामानांकंसवागाद्यभिमानिनामग्न्यादीनामहंदूतोस्मिरुष्णंप्रतिगंतुंप्रस्थितोस्मिपूरुधःबहुप्रकारैःप्रसूतोनिमृष्टः कंसेननोस्मान्प्रतिअनागान्निष्पापा

नृसर्वतातासर्वस्यविस्तारकर्ताहरिःवोचतुवदतु अस्माभिःसहसंभाषणं करोतु तथापंथाःअपिसदासुगःसुगम्यःपितुमान्अन्ववान्अस्तुमार्गेऽप्यंतरायोमाभूदित्यर्थः पुरुक्षोबहूनांक्षयं कर्तुं सदनंगृहंअस्यांव्याप्नुयां उद्रायोउत्कटसंपदः इतिमंत्रपदानामर्थः ॥ १३ ॥ सान्निध्यंस्थानम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रव्याहरतउक्तवान् उत्तानशायिनंकल्पातेबालं वटपत्रशायिनं श्रियात्रैलोक्याक्रमणलक्ष्म्यावामनंबटुम् ॥ १८ ॥ अव्यक्तयौवनंवयःसंधिगतम् ॥ १९ ॥ २० ॥ रहस्यात्माऔपनिषदःपुरुषःअश्रयस्यप्रथमपूजादेःभाजनंपात्रं

प्रविशन्नेवपप्रच्छसान्निध्यंकेशवस्यसः ॥ रौहिणेयस्यचाक्रूरोनंदगोपस्यचासकृत् १४ सनंदगोपस्यगृहंवासायविबुधोपमः ॥ अवतीर्यततोयानात्प्रविवेशमहाबलः १५ हर्षपूर्णेनवक्त्रेणसाश्रुनेत्रेणचैवाहि ॥ प्रविशन्नेवचद्वारिददर्शादोहनेगवाम् १६ वत्सम ध्येस्थितंकृष्णंसवत्समिवगोवृषम् ॥ सतंहर्षपरीतेनवचसागद्गदेनवै १७ एहिकेशवतातेतिप्रव्याहरतधर्मवित् ॥ उत्तानशायिनंदृष्ट्वापुनर्दृष्ट्वाश्रियावृत्तम् १८ अव्यक्तयौवनंकृष्णमक्रूरःप्रशशंसह ॥ अयंसंपुंडरीकाक्षस्सिहशार्दूलविक्रमः १९ संपूर्णजलमेघाभः पर्वतप्रवराकृतिः ॥ मृधेष्वधर्षणीयेनसश्रीवत्सेनवक्षसा ॥ द्विपन्निधनदक्षाभ्यांभुजाभ्यांसाधुभूषितः २० मूर्तिमान्सरहस्यात्माज गतोऽयस्यभाजनम् ॥ गोपवेषधरोविष्णुरुदग्राऽयतनूरुहः २१ किरीटलांछनेनापिशिरसाच्छत्रवर्चसा ॥ कुंडलोत्तमयोग्याभ्यांश्रव णाभ्यांविभूषितः २२ हारार्हेणचपीनेनसुविस्तीर्णेनवक्षसा ॥ द्वाभ्यांभुजाभ्यांवृत्ताभ्यांदीर्घाभ्यामुपशोभितः २३ स्त्रीसहस्रोपच र्येणवपुषामन्मथाधिना ॥ पीतेवसानोवसनेसोयंविष्णुस्सनातनः २४ धरण्याश्रयभूताभ्यांचरणाभ्यामरिदमः ॥ त्रैलोक्याक्रांति भूताभ्यांभुविपद्भ्यांव्यवस्थितः २५ रुचिराग्रकरश्चास्यचक्रांकितइवेक्षते ॥ द्वितीयउद्यतश्चापिगदासंयोगमिच्छति २६ अवती र्णाभवायेहप्रथमंपदमात्मनः ॥ शोभतेद्यभुविश्रेष्ठस्त्रिदशानांधुरंधरः २७ अयंभविष्येकथितोभविष्यकुशलैर्नरैः ॥ गोपालोयादवंवं शंक्षीणंविस्तारयिष्यति २८ तेजसायादवाश्चास्यशतशोथसहस्रशः ॥ वंशमापूरयिष्यतिह्योचाइवमहार्णवम् २९ उदग्राऽयतनूरुहज

धर्वाग्राःश्रेष्ठाश्चैकेशायस्य भक्तदर्शनमात्रेणरोमांचितगात्रइत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ मन्मथाधिना मन्मथःआधीयतेऽस्मिन्नितितथाभूतेन यौवनपौगंडसंधिगतेनेत्यर्थः ॥ २४ ॥ धर णीति येनप्रागुक्तेनएकार्णवेउत्तानशायिनापादाग्रेणैवपृथ्वीधृता तथावटुनापादाभ्यांक्रमणाभ्यांलोकांतरसहिनाआक्रांतासाइदानींतेनवयःसंधिगतेनअस्मदादिनेवश्रीर्यतइत्येत्यत माश्रयमित्यर्थः ॥ २५ ॥ अग्रकरोदक्षिणहस्तःद्वितीयोवामः ॥ २६ ॥ आत्मनोविश्वतैजसप्राज्ञतुरीयाख्यापादचतुष्टयवत्उत्पत्तिक्रमापेक्षयाप्रथमंपदंनिर्गुणंब्रह्मेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ जित्वात्रैलोक्यमिति शेषः ॥ ३३ ॥ प्रसृष्टस्य वैरस्य गाधः पारोयं शमकामादीनामन्यो विरोधोऽस्मिन् प्राप्तेन इत्यतीत्यर्थः अतएवायं प्रश्नोपनिषदि पट्टभिः प्र
श्नैः श्रुतः तत्पूर्वकं प्रतिपादितः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ७ ॥

अस्येदं शासने सर्वजगत्स्थास्यति शाश्वतम् ॥ निहता मित्रसामंतस्फीतं कृतयुगे तथा ३० अयमास्थावसुधांस्थापयित्वा जगद्वशे ॥
राज्ञां भविष्यत्युपरि न च राजा भविष्यति ३१ नूनं त्रिभिः क्रमैर्जित्वा यथानेन प्रभुः कृतः ॥ पुरा पुरंदरो राजा देवतानां त्रिविष्टपे ३२ त
थैव वसुधां जित्वा जितपूर्वां त्रिभिः क्रमैः ॥ स्थापयिष्यति राजानमुग्रसेनं न संशयः ३३ प्रसृष्टस्य वैरगाधोयं प्रश्ने श्वबहुभिः श्रुतः ॥ ब्राह्मणै
र्ब्रह्मवादैश्च पुराणोयं हि गीयते ३४ स्पृष्टहणीयो हिलोकस्य भविष्यति च केशवः ॥ तथा ह्यस्योत्थिता बुद्धिर्मानुष्यमुपजीवितुम् ३५
अहं त्वस्याद्यवसर्ति पूजयिष्ये यथाविधि ॥ विष्णुत्वं मनसा चैव पूजयिष्यामि मंत्रवत् ३६ यच्च ज्ञातिपरिज्ञानं प्रादुर्भावश्चैनृपु ॥
अमानुषं धेद्भिचैनं ये चान्ये दिव्यचक्षुषः ३७ सोऽहं कृष्णेन वैरात्रौ संमन्य विदितात्मना ॥ सहानेन गमिष्यामि सत्रजोयदि मंस्यते ॥
३८ एवं बहुविधं कृष्णं दृष्ट्वा हेत्वर्थकारणैः ॥ विवेश नंदगोपस्य कृष्णेन सह संसदम् ३९ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णु
पर्वणि अक्रूरागमनं नाम पंचविंशोऽध्यायः २५ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सनंदगोपस्य गृहं प्रविष्टस्सहकेशवः ॥ गोपवृद्धान्स
मानीय प्रोवाचामितदक्षिणः १ कृष्णं चैवाब्रवीत्प्रीत्यारौहिणे येन संगतम् ॥ श्वः पुरीमथुरां तात गमिष्यामि सुखाय वै २ यास्यंति
चत्रजारसर्वे गोपालारसपरिग्रहाः ॥ कंसाज्ञया समुचितं करमादाय वार्षिकम् ३ समद्वस्तत्र कंसस्य भविष्यति धनुर्महः ॥ तद्रक्ष्यथ
समृद्धं च स्वजनैश्च समेष्यथ ४ पितरं वसुदेवं च सततं दुःखभाजनम् ॥ दीनं पुत्रवधश्रांतं युवामद्य समेष्यथ ५ सततं पीडयमानं च कं
सेनाशुभबुद्धिना ॥ दशतिशोषितं वृद्धं दुःखैश्शिथिलतांगतम् ६ कंसस्य भयसंभ्रंस्तं भवद्भ्यां च विनाकृतम् ॥ दह्यमानं दिवारात्रौ सोत्कं
ठेनांतरात्मना ७ तां च द्रक्ष्यसि गोविंदपुत्रैरमृदितस्तनीम् ॥ देवकी देवसंकाशांसीदंतीं विहतप्रभाम् ८ पुत्रशोकेन शुष्यंतीं त्वद्वर्श
नपरायणाम् ॥ वियोगशोकसंतप्तां विवत्सामिव सौरभीम् ९

पठिंशतितमेऽध्याये सर्वगोपनिमंत्रणं ॥ दर्शनं वैष्णवं चांभस्य क्रूरस्येति वर्ण्यते ॥ १ ॥ सनंदगोपस्य अमितदक्षिणोदानपतिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दशतिवार्द्धक्येशोपि
तं क्षीणरक्तमांसं यतो वृद्धं जरग्रस्तम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ पुत्रैरमृदितस्तनीमिति कंसापराधसंयोजातशिशुवधरूपं सूचयति क्रोधोद्दीपनाय ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ जीवतोवाक्यकरणादणप्रतिकर्तव्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६

उपप्लुतेक्षणादीनानित्यंमलिनवाससम् ॥ स्वभानुवदनग्रस्तांशशांकस्यप्रभामिव १० तददर्शनपरांनित्यंतवागमनकांक्षिणीम् ॥ त्व
त्प्रवृत्तेनशोकेनसीदंतीवैतपस्विनीम् ११ त्वत्प्रलापेष्वकुशलांख्याबाल्येवियोजिताम् ॥ अरूपज्ञांतविभोवक्रस्यास्येदुर्वचसः ॥
१२ यदित्वांजनयित्वासादेवकीतातप्यते ॥ अपत्यार्थोनुकस्तस्यावरंहेवानपत्यता १३ अपुत्राणांहिनारीणामेकशोकोविधीयते ॥
सपुत्रात्वफलेपुत्रेधिकप्रजातेनतप्यते १४ त्वंतुशक्रसमःपुत्रोयस्यास्त्वसदृशोगुणैः ॥ परेषामप्यभयदोनसाशोपितुमर्हति १५ वृ
द्धौतवांबपितरौपरभृत्यत्वमागतौ ॥ भर्त्सितौत्वत्कृतेनित्यंकंसेनाशुभबुद्धिना १६ यदितेदेवकीमान्यापृथिवीवात्मधारिणी ॥ तांशोकस
लिलेमन्नामुत्तारयितुमर्हसि १७ तंचवृद्धंप्रियसुतंवसुदेवंसुखोचितम् ॥ पुत्रयोगेनसंयोज्यकृष्णधर्ममवाप्स्यसि १८ यथानागस्सुदु
र्घतोदमितोयमुनाद्गदे ॥ विमूलस्सकृतशैलोयथावैभूधरस्त्वया १९ दपोत्सिक्तश्चबलवानरिष्टोविनिपातितः ॥ परप्राणहरःकेशीदुष्टा
त्माचहयोहतः २० एतेनैवप्रयत्नेनवृद्धाबुद्धृत्यदुःखितौ ॥ यथाधर्ममवाप्नोषितकृष्णपरिचित्यताम् २१ निर्भर्त्स्यमानोयैर्दृष्टःपिताते
कंससंसदि ॥ तेसर्वेचक्रुरश्रूणिनेत्रैर्दुःखान्विताभृशम् २२ गर्भावकर्तनादीनिदुःखानिसुबहून्यपि ॥ मातातेदेवकीकृष्णकंसस्यसहतेवशा
२३ मातापितृभ्यांसर्वेणजातेनतनयेनवै ॥ ऋणंवैप्रतिकर्तव्यंयथायोगमुदाहृतम् २४ एवंतेकुर्वतःकृष्णमातापित्रोरनुग्रहम् ॥ परित्य
जेतांतौशोकंस्याच्चधर्मस्तवानघ २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृष्णस्सुविदितार्थोवैतमाहामितविक्रमम् ॥ बाढमित्येवतेजस्वीनचक्रोधव
शंगतः २६ तेचगोपास्समागम्यनंदगोपपुरःसराः ॥ अक्रूरवचनंश्रुत्वाचेलुःकंसस्यशासनात् २७ गमनायचतेसजाबभूवुर्व्रजवासिनः
सज्जंचोपायनंकृत्वागोपवृद्धाःप्रतस्थिरे २८ करंचानडुहस्सर्पिर्महिषांश्रौपनायिकान् ॥ यथासारंयथायूथमुपानीयपयोदधि २९ तंस
जयित्वाकंसस्यकरंचोपायनानिच ॥ तेसर्वेगोपपतयोगमनायोपतस्थिरे ३० अक्रूरस्यकथाभिश्चसहकृष्णेनजाग्रतः ॥ रौहिणेयतृती
यस्यसानिशाव्यत्यवर्तत ३१ ततःप्रभातेविमलेपक्षिव्याहारसंकुले ॥ नैशाकरेरश्मिजालेक्षणदाक्षयसंहते ३२

चेलुःप्रस्थानंचक्रुः ॥ २७ ॥ २८ ॥ औपनायिकान् उपहारार्थान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ नाशयते अदर्शनं नयति वपुस्तेजः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ गुरुकं भारयुक्तं भांडं उपकरणसामग्री ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ हयभांडे अश्वभूषणादौ
 नभस्यरुणसंस्तीर्णे पर्यस्ते ज्योतिषांगणे ॥ प्रत्युपपवनासारैः क्लृप्ते धरणीतले ३३ क्षीणाकारा सुतारा सुसुप्तनिष्प्रतिभासुच ॥ नैशमंतर्द
 धेरूपमुद्रच्छतिदिवाकरे ३४ शीतांशुशशांतकिरणो निष्प्रभस्समपद्यत ॥ एकोनाशयते रूपमेको वद्वयते वपुः ३५ गोभिश्च समकी
 र्णा सुव्रजनिर्माणभूमिषु ॥ मंथनावर्तपूर्णे पुगर्गरेषु नदत्सुच ३६ दामभिर्दम्यमानेषु वत्सेषु तरुणेषु च ॥ गोपैरापूर्यमाणा सुधोष
 रथ्यासु सर्वशः ३७ तत्रैव गुरुकं भांडं शकटारोपितं बहु ॥ त्वरिताः पृष्ठतः कृत्वा जग्मुस्स्यंदनवाहनाः ॥ ३८ ॥ कृष्णोत्थरौ हिणेयश्च
 सचैवामितदक्षिणः ॥ त्रयोरथ गता जग्मुस्त्रिलोकपतयो यथा ३९ अथाह कृष्णमक्रूरो यमुनातीरमाश्रितः ॥ स्यंदनं चात्र रक्षस्व
 यत्नं च कुरुवाजिषु ४० हयेभ्यो यवसंदत्त्वा हयभांडेरथेतथा ॥ प्रगाढं यत्नमास्थाय क्षणं तात प्रतीक्ष्यताम् ॥ ४१ ॥ यमुनायाः दृष्ट्वा
 स्मिंस्तोष्यामि भुजगेश्वरम् ॥ दिव्यैर्भागवतैर्मंत्रैस्सर्वलोकप्रभुं यतः ॥ ४२ ॥ गुह्यं भागवतं देवं सर्वलोकस्य भावनम् ॥ श्रीमत्स्व
 स्तिकमूर्ध्नि प्रणमिष्यामि भोगिनम् ॥ सहस्रशिरसं देवमनंतं नीलवाससम् ४३ धर्मदेवस्य तस्याथ यद्विषं प्रभविष्यति ॥ सर्वतदमृ
 तप्रख्यमशिष्याभ्यमरो यथा ४४ स्वस्तिकायतनं दृष्ट्वा द्विजिह्वं श्रीविभूषितम् ॥ समाजस्तत्र सर्पाणां शांत्यर्थं वै भविष्यति ४५
 आस्तां मांसमुदीक्षंतौ भवंतौ संगतावुभौ ॥ निवृत्तो भुजगेंद्रस्य यावदस्मिद्भद्रोत्तमात् ४६ तमाह कृष्णस्संहृष्टो गच्छ धर्मिष्ठमाचि
 रम् ॥ आवां खलु न शक्नोस्व स्वयं हीनावुपासितुम् ४७ सद्गदे यमुनायास्तु मम ज्जामितदक्षिणः ॥ रसातले सदृष्टो नागलोकमि
 मं यथा ४८ तस्य मध्ये सहस्रास्यं हेमतालोच्छ्रितध्वजम् ॥ लांगलासक्तहस्ताग्रं मुसलोपाश्रितोदरम् ४९ असितांबरसंवीतपांडुरं पां
 दुरासनम् ॥ कुंडलैकधरं मत्तं सुप्तमंबुरुहेक्षणम् ५० भोगोत्करासने शुभ्रे स्वेन देहेन कल्पिते ॥ स्वासीनं स्वस्तिकाभ्यां च वराहाभ्यां म
 होधरम् ५१ किंचित्सव्यापवृत्तेन मौलिना हेमचूलिना ॥ जातरूपमयैः पद्मैर्मालयाच्छन्नवक्षसम् ५२ रक्तचंदनदिग्धां गदीर्घबाहु
 मरिंदमम् ॥ पद्मनाभसिताभ्राभं भाभिर्ज्वलिततेजसम् ५३

॥ ४१ ॥ भुजगेश्वरं शेषमनंताख्यम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ धर्मदेवस्य धर्माधिष्ठातुः अनुग्रहवशात् विषयाप्यमृतम् ॥ ४४ ॥ स्वस्तिकस्यायतनभूतं स्वस्तिकायतनं शेषतः शेषसमीपे

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तस्योत्संगइत्यादिर्ग्रथः सप्ततेसप्तशाकिनएकमेकाशताददुः यमुनायामधिश्रुतमुद्राधोगव्यंमृजेनिराधोअङ्गव्यंमृजेइत्येतंमंत्रमुपबृंहयतिमं
त्रार्थस्तु मारुतंसूक्तंअघमर्षणकालेभगवंतंदृष्ट्वातद्देवतांमारुतंएवंस्तौति सप्तसप्तएकोनपंचाशत्शाकिनः शक्नुवंतितेइतिवाशक्नुवंत्येतैरितिवाशाकिनः शक्तिमंतःशक्तिप्रदावा
मरुतः एकमेकाप्रत्येकंशताशतमैश्वर्यंभवतीतियास्कः ऐश्वर्याणिददुः यतोहंश्रितंएवा स्यपरमासंपदितिवेदशिरोभ्यआकर्णितंराधोधनंसूत्रांतर्यामिरूपंयमुनायांअधिमध्ये मृजे

ददर्शभोगिनांनाथंस्थितमेकार्णवेश्वरम् ॥ पूज्यमानंद्विजिह्वैर्द्रैवासुकिप्रमुखैःप्रभुम् ५४ कंबलाश्वतरौनागौतौचामरकरावुभौ ॥
अवीजयेतांतंदेवंधर्मासनगतंप्रभुम् ५५ तस्याभ्याशगतोभातिवासुकिःपन्नगेश्वरः ॥ वृत्तोन्मैस्सचिवैस्सपैःकर्कोटकपुरस्सरैः ५६
तंगटैःकांचनैर्दिव्यैःपंकजच्छन्नमस्तकैः । राजानंस्त्रापयामासुस्त्रातमेकार्णवांबुभिः ५७ तस्योत्संगेघनश्यामंश्रीवत्साच्छादितोरसम् ॥
पीतांबरधरंविष्णुंसूपविष्टंददर्शह ५८ अपरंचैवसोमेनतुल्यसंहननंप्रभुम् ॥ संकर्षणमिवासीनंतंदिव्यंविष्टरंविना ५९ सकृष्णतत्र
सहसाव्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ तस्यसंस्तंभयामासवाक्यंकृष्णस्स्वतेजसा ६० सोनुभूयभुजंगानांतंभागवतमव्ययम् ॥ उदतिष्ठत्पुन
स्तोयाद्विस्मितोमितदक्षिणः ६१ सतौरथस्थावासीनौतत्रैवबलकेशवौ ॥ निरीक्ष्यमाणावन्योन्यंददर्शाद्भुतरूपिणौ ६२ अथामज्ज
त्पुनस्तत्रतदाक्रूरःकुतूहलात् ॥ इज्यतेयत्रदेवोसौनीलवासाःसिताननः ६३ तथैवासीनमुत्संगेसहस्रास्यधरस्यवै ॥ ददर्शकृष्णम
क्रूरःपूज्यमानंतदाप्रभुम् ६४ भूयश्चसहसोत्थायतंमंत्रंमनसाजपन् ॥ रथंतनैवमार्गेणजगामामितदक्षिणः ६५ तमाहकेशवो
हृष्टःस्थितमक्रूरमागतम् ॥ कीदृशंनागलोकस्यवृत्तंभागवतेऽदे ६६ चिरंचभवताकालोव्याक्षेपेणविलंबितः ॥ मन्येदृष्टंत्वयाश्रयं
हृदयंतेयथाचलम् ६७ प्रत्युवाचसतंकृष्णमाश्रयंभवताविना ॥ किंभविष्यतिलोकेपुस्थावरेपुचरेपुच ६८ तत्राश्रयंमयादृष्टंकृ
ष्णयद्भुविदुर्लभम् ॥ तदिहापियथातत्रपश्यामिचरमामिच ६९ संगतश्चापिलोकानांआश्रयैणेहरूपिणा ॥ अतःपरतरंकृष्णनाश्रयं
द्रष्टुमुत्सहे ७० तदागच्छगमिष्यामःकंसराजपुरींप्रभो ॥ यावन्नास्तं व्रजत्येपदिवसांतेदिवाकरः ७१

मृगयामिपश्यामीत्यर्थः तदेवराधःउत्तुर्ध्वगव्यंगोपुसूर्यराइमपुस्थितंगव्यंमृजेतथाअश्वयंअश्ववतिरथेस्थितंचदेवरानिमृजेअधोपिभूलोकेपश्यामीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ विष्टरंआसनं
विनाभूमावेव ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ व्याक्षेपेणव्यासंगेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ रूपिणामूर्तिमता ॥ ७० ॥ ७१ ॥

॥ इति श्रीमहाभारतेखिलपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ सप्तविंशेस्मिन्नीशेनरजकोनिहतपुरा ॥ कुजास्वानुग्रहोभंगोधनुषश्चात्रवर्ण्य
 ते ॥ १ ॥ तेतुइतिप्रायश्मधुरांप्राप्ताः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ यास्यावेतिलोडुत्तमद्विवचनं आवामितिच्छेदः यास्यावोवामितिपाठं प्रकल्प्य आकारलोप आ
 इति श्रीमहाभारतेखिलपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिअक्रूरकृतनागलोककथनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 तेतुयुक्त्कारथवरंसर्वेवामितौजसः ॥ कृष्णेन सहिता प्रायंस्तथा संकर्षणेन च १ आसेदुस्तेपुरीरम्यांमथुरां कंसपालिताम् ॥ विविशुस्तेपुरी
 रम्यां कालेरक्तदिवाकरे २ तौतुस्वभवनं वीरौ कृष्णसंकर्षणावुभौ ॥ प्रवेशितौ बुद्धिमता ह्यक्रूरेणार्कवर्चसौ ३ तावाहवरवर्णाभौभी
 तोदानपतिस्तदा ॥ त्यक्तव्यातातगमनेव सुदेवगृहेस्पृहा ४ युवयोर्हि कृतेवृद्धः कंसेन स निरस्यते ॥ भर्त्स्यते च दिवारात्रौ नेह स्थातव्य
 मित्यपि ५ तद्युवाभ्यां हि कर्तव्यं पित्रर्थं सुखमुत्तमम् ॥ यथा सुखमवाप्नोति तद्वै कार्यं हि तान्वितम् ६ तमुवाच ततः कृष्णो यास्यावाम
 तर्कितौ ॥ प्रेक्षंतौ मथुरां वीरराजमार्गं च धार्मिक ॥ तस्यैव तु गृहं साधोगच्छावो यदि मन्यसे ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अक्रूरोपिनम
 स्कृत्य मनसा कृष्णमव्ययम् ॥ जगाम कंसपार्श्वं तु प्रदृष्टेनांतरात्मना ८ अनुशिष्टौ च तौ वीरौ प्रस्थितौ प्रेक्षकावुभौ ॥ आलानाभ्यामि
 वोन्मुक्तौ कुंजरौ युद्धकाक्षिणौ ९ तौ तु मार्गगतं दृष्ट्वा रजकरंगकारकम् ॥ अयाचेतां तस्तौ तु वासांसिरुचिराणि वै १० रजकः स तु तौ प्राह
 युवां कस्य वने चरौ ॥ राजवासांसि यौ मौढ्याद्याचेतां निर्भयावुभौ ११ अहं कंसस्य वासांसि नानादेशोद्भवानिवै ॥ कामरागाणि शत
 शोरं जयामि विशेषतः १२ युवां कस्य वने जातौ मृगैः सह विवर्द्धितौ ॥ जातरागा विदं दृष्ट्वा रक्तमाच्छादनं बहु १३ अहो वां जीवितं त्यक्तं
 यौ भवंतां विहागतौ ॥ मूर्खौ प्राकृतविज्ञानौ वा सो याचितुमिच्छथः १४ तस्मै चुकोप वै कृष्णो रजकायाल्पमेधसे ॥ प्राप्तारिष्टाय मू
 र्खाय सृजते वाङ्मयं विषम् १५ तलेनाशनिकल्पेन स तं मूर्ध्न्य ताडयत् ॥ स गतासुः पपातो व्यारं रजको व्यस्तमस्तकः १६ तंहतं परिदेवं त्यो
 भार्यास्तस्य विचक्रुशुः ॥ त्वरितं मुक्तकेश्यश्च जग्मुः कंसनिवेशनम् १७ तावप्युभौ सुवसनौ जग्मतुर्माल्यकारणात् ॥ वीथीं माल्या
 पणानां वै गंधाघ्रातौ द्विपाविव १८

षड्विंशोऽध्यायः तस्यैव कंसस्यैव ॥ ७ ॥ ८ ॥ अनुशिष्टौ आज्ञतौ आलानाभ्यां गजबंधनाभ्यां ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वां युवयोः त्यक्तं नष्टम् ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥ व्यस्तः पृथक्भूतः मस्तको यस्य ॥ १६ ॥ परिदेवं त्यः शोचंत्यः ॥ १७ ॥ १८ ॥

गुणकोग्रथकोनामतस्तुश्रीदामाख्यः ॥ १९ ॥ २० ॥ भवतोःस्वं भवदीयमेतद्धनम् ॥ २१ ॥ मत्संभवामत्प्रीणनप्रभावा ॥ २२ ॥ २३ ॥ उत्तरं कर्तव्यं कंसभयान्नज्ञा
तवान्मौढ्यादित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तीर्थगौजलांतर्गतौ अतएव तत्पंकेन दिग्धांगौ ॥ ३४ ॥ स्थग
गुणकोनामतत्रासीन्माल्यवृत्तिः प्रियंवदः ॥ प्रभूतमाल्यापणवाँल्लक्ष्मीवान्प्रियदर्शनः १९ तंकृष्णश्चलक्षणयावाचामाल्यार्थमाभि
सृष्टया ॥ देहीत्युवाच तत्कालेमालाकारमकातरम् २० ताभ्यां प्रीतो ददौ माल्यं प्रभूतं माल्यजीवनः ॥ भवतोःस्वमिदं चेति प्रोवाच प्रिय
दर्शनो २१ प्रीतः सुमनसा कृष्णो गुणकायवरंददौ ॥ श्रीस्त्वामत्संभवासौम्यधनौघैरभिपत्स्यते २२ सलब्ध्वावरमव्यग्रो माल्यवृ
त्तिरधोमुखः ॥ कृष्णस्य पतितो मूर्ध्ना प्रतिजग्राह तं वरम् २३ यक्षविमावितित दासमेने माल्यजीवकः ॥ सभृशं भयसंविशो नोत्तरं प्रत्यप
द्यत २४ वसुदेवसुतौ तौ च राजमार्गगतावुभौ ॥ कुञ्जाददृशतुर्भूयस्सानुलेपनभाजनाम् २५ तामाह कृष्णः कुञ्जेति कस्येदमनुलेप
नम् ॥ नयस्यं बुजपत्राक्षिप्रमाख्यातुमर्हसि २६ सस्मिता संमुखी भूत्वा प्रत्युवाचां बुजेक्षणम् ॥ कृष्णं जलदगं भीरं विद्युत्कुटिलगामि
नी २७ राज्ञस्त्नानगृहं यामितद्रूहाणानुलेपनम् ॥ दृष्ट्वेव त्वारविं दाक्षविस्मितास्मिवरानन २८ यत्त्वमिच्छसि मे वीरत्वं गृहाणानुलेपनम् ॥
स्थितास्म्यागच्छ भद्रं ते हृदयस्यासि मे प्रियः २९ कुतश्चागम्यते सौम्ययन्मां त्वं नावबुध्यसे ॥ महाराजस्य दयितां न्युक्तामनुलेपने ॥
३० तामुवाच हसंती तु कृष्णः कुञ्जामवस्थिताम् ॥ आवयोर्गात्रसदृशं दीयतामनुलेपनम् ३१ वयं हि देशातिथयो मल्लाः प्राप्तावरानने ॥
दुष्टं धनुर्महद्विराष्ट्रे चैव महर्षिमत ३२ प्रत्युवाचाथ सा कृष्णं प्रियोसिममदर्शने ॥ राजार्हमिदमव्यग्रं तद्रूहाणानुलेपनम् ३३ तावुभा
वनुलिप्तांगौ चारुगात्रौ विरेजतुः ॥ तीर्थगौपंकदिग्धांगौ यमुनायां यथावृषौ ३४ तांच कुञ्जास्थगोर्मध्ये द्वयं गुलेनाग्रपाणिना ॥ शनैस्संपी
डयामास कृष्णो लीलाविधानवित् ३५ साचमग्रं स्थगुं त्वास्वायतां गीशुचिस्मिता ॥ जहासौ चैः स्तनतटाऋजुयष्टिर्लतायथा ३६
प्रणयाच्चापि कृष्णं सावभाषेम तत्काशिनी ॥ कयास्यसिमयारुद्धः कांततिष्ठ गृहाण माम् ३७ तौ जातहासावन्योन्यं सतलाक्षेपमव्ययौ ॥
वीक्ष्यमाणौ प्रहसितौ कुञ्जायाः श्रुतिविस्तरौ ३८

यतिनाभिमाच्छादयतीति स्थगुः भुग्नपृष्ठं स्थडुडिति टवर्गो योपधपाठे तु मूलं मृग्यंतस्य मध्ये उन्नते देशे शनैः संपीडयामास संतोडयामासेति पाठेऽपि स एवार्थः तुडभेदने इति धातुः संतो
डयामासेति पाठेऽपि विषमं पृष्ठं समतयामितवान् ॥ ३५ ॥ अतएव मग्रं तर्हितम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ सतलाक्षेपं अन्योन्यं दत्ततालं यथास्यात्तथा श्रुतौ श्रोत्रगतो विस्तरौ गुणकलापो ययोस्तौ ॥ ३८ ॥

राजसंसदं उपग्रहम् ॥ ३९ ॥ गूढचेष्टाननौ गुप्तचेष्टाप्रारंभौ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ आसमंतात् युज्यंते योधा अस्मात् इत्यायोगो विख्यातिः तथा भूषितम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आयोग
 भूतं प्रख्यातं धनुर्महनिमित्तमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ काक एव काकः भयचकितत्वेन चंचलदृष्टिः उच्छ्वसितीत्युच्छ्वासश्चेति समासः का
 कृष्णस्तुकुब्जां कामार्तां सस्मितं विससर्ज ह ॥ ततस्तौ कुब्जयामुक्तौ प्रविष्टौ राजसंसदम् ३९ तावुभौ ब्रजसंवृद्धौ गोपवेषविभूषितौ ॥
 गूढचेष्टाननौ भूत्वा प्रविष्टौ नृपवेशमतत् ४० धनुःशालांगतौ तत्र बालावपरितर्कितौ ॥ हिमवदनसंभूतौ सिंहाविमदोत्कटौ ४१ दिदृक्ष
 तौ महत्तत्र धनुरायोगभूषितम् ॥ पप्रच्छ तु श्रुतौ वीरावायुधागारिकं तदा ४२ भोः कंसधनुषां पालश्रूयतामावयोर्वचः ॥ कतरत्तद्वनुरसौ
 म्यमहो यं यस्य वर्तते ४३ आयोगभूतं कंसस्य दर्शयस्व यदीच्छसि ॥ सतयोर्दर्शयामास तद्वनुरस्तं भसन्निभम् ४४ अनारोप्य मसंभेद्यं
 देवैरपि सवासवैः ॥ तद्वृहीत्वा तदा कृष्णस्तोलयामास वीर्यवान् ४५ दोष्यैकमलपत्राक्षः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ तोलयित्वा यथाकामं त
 द्वनुरद्वैत्यपूजितम् ४६ आरोपयामास बलीनामयामास चासकृत् ॥ आनाम्यमानं कृष्णेन प्रकर्षादुरगोपमम् ४७ द्विधाभूतमभूमध्ये धनु
 रायोगभूषितम् ॥ भङ्क्त्वा तु तद्वनुरश्रेष्ठं कृष्णस्त्वरितविक्रमः ॥ निश्चक्राम महावेगस्सचसंकर्षणो युवा ४८ धनुषो भङ्गनादेन वायुनिर्घो
 षकारिणा ॥ चचालांतः पुरं सर्वदिशश्चैव पुपूरिरे ४९ निर्गम्य त्वायुधागाराज्जग्मतुर्गोपसन्निधौ ॥ वेगेनायुधपालस्तु गच्छन्संभ्रांतमान
 सः ५० समीपं नृपतेर्गत्वा काकोच्छ्वासोऽभ्यभाषत ॥ श्रूयतां मम विज्ञाप्य माश्रयं धनुषो गृहे ५१ निर्वृत्तमस्मिन्काले यज्जगतस्संभ्रमोप
 मम् ॥ नरो कस्याप्यसदृशो शिखाविततमूर्द्धजो ५२ नीलपीतांबरधरो पीतश्वेतानुलेपनो ॥ तावंतः पुरमज्ञातौ प्रविष्टौ कामवेपिणौ ॥
 देवपुत्रोपमो वीरो बालाविवहुताशनौ ५३ स्थितौ धनुर्गृहे सौम्यौ सहसा खादिवागतौ ॥ मया दृष्टौ परिव्यक्तं रुचिराच्छादनस्रजौ ५४
 तयोरेकस्तुपद्माक्षश्श्यामपीतांबरस्रजः ॥ जग्राहतद्वनूरत्नंदुर्ग्राह्यं दैवतैरपि ५५ तत्सबालो महच्चापं बलाद्यंत्रमिवायसम् ॥ आरोपयि
 त्वावेगेन नामयामास लीलया ५६ आकृष्यमाणं तत्तेन बिबाणं बाहुशालिना ॥ मुष्टिदेशे विकूजित्वा द्विधाभूतमभ्यज्यत ५७ ततः प्रचलि
 ताभूमिर्नैव भाति च भास्करः ॥ धनुषो भङ्गनादेन भ्रमतीव न भस्तलम् ५८ तदद्भुतं महद्दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतः ॥ भयाद्भयदशत्रुभ्य
 स्तदिहाख्यातुमागतः ॥ न जानामि महाराज कौतावमितविक्रमौ ५९

रश्च सोच्छ्वासश्चेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ संभ्रमोपमम् प्रलयतुल्यम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ आयसमिव अनाम्यम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रीमद्रोपी जनमानसाय श्रीकृष्णाय नमः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अष्टाविंशे त्वथा ध्यायेमं चानां रचनोच्यते महामात्राय कंसस्य स्वजन्माथ चिकीर्षितं ॥ १ ॥ पूर्वेणाध्यायेन युवं वस्त्राणि पीवसावसाथे युवोरच्छिद्रा मंतवो हसर्गा इत्यर्धार्थ उपवृंहितः अस्यार्थस्तु युवं युवां पीवसावलेन रजकं हलेत्यर्थः वस्त्राणि वसाथे युवोः युवयोः मंतवो मानयिताः मालाकारकुजाप्रभृतयः सर्गाः सृजंति माल्यानुलेपनादिकं ते सर्गाः अच्छिद्राः नीचत्वकुब्जत्वादिदोषहीना भवंतीति अवातिरतमनृतानि विश्वऋतेन मित्रावरुणासचेथे इत्यस्योपबृंहणार्थ उत्तरो ग्रंथः तत्र अयादवोपिकं सोयदूनामाधिपत्यमिच्छन्नृतः तेन प्रयुक्तानि मल्लादीनि अनृतानि विश्वसर्वाणि तानि अवातिरतं तिरस्कृतवंतौ ऋतेन सत्येनैव यादवत्वेन गोपत्वाच्छादिततया प्रागप्रसिद्धेन मित्रावरुणसूत्रांतर्यामिणौ रामकृष्णौ सचे

एकः कैलाससंकाश एको जनगिरिप्रभः ॥ स तु तच्चापरत्वं वै भंक्त्वा स्तंभमिव द्विपः ६० निष्पपातानि लगतिस्सानुगोमितविक्रमः ॥ अगमत्तं द्विधा कृत्वा न जाने कोप्यसौ नृप ६१ श्रुत्वा धनुषो भंगं कंसो विदितविस्तरः ॥ विसृज्या युधपालं वै प्रविवेश गृहोत्तमम् ६२ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणिकं सधनुर्भंगो नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ स चिंतयित्वा धनुषो भंगं भोजविवर्द्धनः ॥ बभूव विमनाराज चिंतयन् भृशदुःखितः १ कथं बालो विगतभीरवमत्यमहाबलम् ॥ प्रेक्षमाणस्तु पुरुषैर्धनुर्भङ्गाविनिर्गतः २ यस्यार्थे दारुणं कर्म कृतं लोकविगर्हितम् ॥ पितृष्वस्त्रात्मजान् वीरान् षडेवाहं न्यपोथयम् ३ दैवंपुरुषकारेण न शक्यमतिवर्तितुम् ॥ नारदोक्तं च वचनं नूनं मह्यमुपस्थितम् ४ एवं राजा विचिंत्याथ निष्क्रम्य स्वगृहोत्तमात् ॥ प्रेक्षागारं जगामाशु मंचानां मवलोककः ५ सदृष्ट्वा सर्वनिर्मुक्तं प्रेक्षागारं नृपोत्तमः ॥ श्रेणीनां दृढनिर्धुक्तैर्मंचवाटैर्निरंतरम् ६ सोत्तमागारयुक्ताभिर्वलभीभिर्विभूषितम् ॥ छदीभिः संप्रवृद्धाभिरेकस्तंभैर्विभूषितम् ७ सर्वतः सारनिर्व्यूहं स्वायतं सुप्रतिष्ठितम् ॥ उदग्राक्लिष्टसुक्लिष्टं मंचारोहणमुत्तमम् ८

ये संगच्छेथे युवां तत्र कंसस्यानृतत्वमत्र महामात्रकथया उपबृंह्यते स चिंतयित्वेति भोजविवर्द्धनो भोजच्छेदी ॥ १ ॥ २ ॥ यस्यार्थे यन्निमित्तं ॥ ३ ॥ वचनं नवसुदेवयत्नोरात्रावेव विफलं कृत इत्येवं रूपम् ॥ ४ ॥ प्रेक्षागारं धनुर्भङ्गप्रेक्षार्थं कृतं स्थानम् ॥ ५ ॥ निर्युक्तं निष्पन्नं श्रेणीनां एकशिल्पोपजीविनां दृढनिर्धुक्तैर्दृढसंयुक्तैः दृढवद्भैः ॥ ६ ॥ स एको मंचारोहणं दृष्ट्वा रंगमाज्ञापयतेति व्यवहितेन संबंधः वलभीभिः उभयतो नमत्पक्षद्वयाभिः छदीभिः षट्स्तंभाभिः कूटीभिरिति पाठे कोष्ठकोष्ठकैः सप्तच्छदिकैः चतुस्तंभैः ॥ ७ ॥ सारनिर्व्यूहं दृढं नागदंतागृहानिर्गतदारुरूपानि यत्र उदग्रं उच्चं अक्लिष्टं असंकुचितं सुश्लिष्टं च मंचारोहणं सोपानपंक्तिर्यत्र ॥ ८ ॥

परिक्षितं व्याप्तं ॥ ९ ॥ रंगंधनुर्महं आज्ञापयत आज्ञापितवान् ॥ सचित्रा इत्यादिमंचवाटानां विशेषणम् ॥ १० ॥ वपुष्मंतश्चित्रपुरुषादियुकाः उत्तरच्छदाभहास्तरणानि ॥ ११ ॥

करीषस्य शुष्कगोमयचूर्णस्य राशयः मल्लानां स्वेदापमार्जनार्थमंगलार्थं वा ॥ १२ ॥ पानकुंभाः घटोच्छ्रायिकाः ॥ १३ ॥ कषायाः रसाः प्राश्रिकाः युद्धधर्मविदः ॥ १४ ॥ प्रे

नृपासनपरिक्षितसंचारपथसंकुलम् ॥ छन्नंतद्वेदिकाभिश्च मानुषौघभरक्षमम् १ सट्टष्ट्वाभूषितं रंगमाज्ञापयत बुद्धिमान् ॥ श्वस्सचित्रा
स्समाल्याश्च सपताकास्तथैव च १० सुवासिता वपुष्मंत उपनीतोत्तरच्छदाः ॥ क्रियंतां मंचवाटाश्च वलयश्चोवीथयस्तथा ११ रंगवा
टेकरीषस्य कल्प्यं तां राशयो व्ययाः ॥ पटास्तरणशोभाश्च वलयश्चानुरूपतः १२ स्थाप्यंतां सुनिखाताश्च पानकुंभा यथाक्रमम् ॥ उ
दभारसहास्सर्वे सकांचनघटोत्तमाः १३ वलयश्चोपकल्प्यंतां कषायाश्चैव कुंभशः ॥ प्राश्रिकाश्च निमंज्यंतां श्रेण्यश्च सपुरोगमाः १४
आज्ञाचदेयामल्लानां प्रेक्षकाणां तथैव च ॥ समाजे मंचवाटाश्च कल्प्यंतां सूपकल्पिताः १५ एवमाज्ञाप्य राजा स समाजविधिमुत्तमम् ॥
समाजवाटान्निष्क्रम्य विवेश स्वं निवेशनम् १६ आङ्गानंतत्र संचक्रे तस्य मल्लद्वयस्य वै ॥ चाणूरस्य प्रमेयस्य मुष्टिकस्य तथैव च १७ तौ
तुमल्लौ महावीर्यौ बलिनौ बाहुशालिनौ ॥ कंसस्याज्ञां पुरस्कृत्य हृष्टौ विविशतुस्तदा १८ तौ समीपगतौ दृष्ट्वा मल्लौ जगति विश्रुतौ ॥
उवाच कंसो नृपतिस्सोपन्यासमिदं वचः १९ भवंताममैविरुयातौ मल्लौ वीरध्वजोच्छ्रितौ ॥ पूजितौ च यथान्यायं सत्काराहौ विशेषतः ॥
२० तन्मतो यदि सत्कारस्मर्यते सुकृतानि च ॥ कर्तव्यं मे महत्कर्म भवद्भ्यां स्वेन तेजसा २१ यावेतौ मम संवृद्धौ व्रजे गोपालकावुभौ ॥
संकर्षणश्च कृष्णश्च बालावपि जितश्रमौ २२ एतौ रंगगतौ युद्धे युद्धयमानौ वने चरौ ॥ निपातानंत रंशीग्रं हंतव्यौ नात्र संशयः २३ बालावि
मौ सुचपलावक्रियावितिसर्वथा ॥ नावज्ञातत्र कर्तव्या कर्तव्यो यत्न एव हि २४ ताभ्यां युधिनिरस्ताभ्यां गोपाभ्यां रंगसंनिधौ ॥ आयत्यांचत
दात्वे च श्रेयो मम भविष्यति २५ नृपते स्नेहसंयुक्तैर्वचोभिर्हृष्टमानसौ ॥ ऊचतुर्युद्धसंमतौ मल्लौ चाणूरमुष्टिकौ २६ यद्यावयोस्तौ प्रमुखे
स्थास्येते गोपकिल्बिषौ ॥ हतावित्येवमंतव्यौ प्रेतरूपौ तपस्विनौ २७ यद्यावां प्रतियोत्स्येते तावरिष्टपरिभुतौ ॥ आवाभ्यां रो
पयुक्ताभ्यां प्रमुखेतौ वने चरौ २८

क्षकाणां युद्धसाक्षिणाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ सोपन्यासं सोपपत्तिकं ॥ १९ ॥ वीरध्वजः सोत्कर्षसूचकं तोडरादितेन उच्छ्रितौ ॥ २० ॥ २१ ॥ जितश्रमौ कदाचिदपि न श्रमवं
तौ ॥ २२ ॥ निपातानंत रं संबंधमात्रेणेत्यर्थः ॥ २३ ॥ अक्रियौ अशिक्षितौ ॥ २४ ॥ आयत्यां उत्तरकाले तदात्वे वर्तमानकाले ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रमुखेतौ निहंतव्याविति शेषः २८

॥२९॥ ३० ॥ दानोत्कटकटःमदोत्कटकण्डः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ संमुखंगत्वासंप्रवे
 एवंवाग्विषमुत्सृज्यतावुभौमल्लपुंगवौ ॥ अनुज्ञातौनरेन्द्रेणस्वेगृहेतौप्रजग्मतुः २९ महामात्रंततःकंसोबभाषेहस्तिजीविनम् ॥ हस्ती
 कुवलयार्पीडस्समाजहारितिष्ठतु ३० बलवान्मदलोलाक्षश्चपलःक्रोधनोऽनृषु ॥ दानोत्कटकटश्चण्डःप्रतिवारणरोषणः ३१ ससंनोद
 यितव्यस्तेतावुद्दिश्यवनौकसौ ॥ वसुदेवसुतौवीरौयथास्यातांगतायुषौ ३२ त्वयाचैवगजेन्द्रेणयदितौगोष्ठजीविनौ ॥ भवेतांपतितौरं
 गेपश्येयमहमुत्कटौ ३३ ततस्तौपतितौदृष्ट्वावसुदेवस्सबांधवः ॥ छिन्नमूलोनिरालंबस्सभार्योविनशिष्यति ३४ येचेमेयादवामूर्खा
 र्सर्वेकृष्णपरायणाः ॥ विनशिष्यंतिछिन्नाशादृष्ट्वाकृष्णंनिपातितम् ३५ एतौहत्वागजेन्द्रेणमल्लैर्वास्वयमेववा ॥ पुरींनिर्यादवीकृत्वा
 विचरिष्याम्यहंसुखी ३६ पिताहिमेपरित्यक्तोयादवानांकुलोद्बहः ॥ शेषाश्चमेपरित्यक्तायादवाःकृष्णपक्षिणः ३७ नचाहुमग्रसेनेन
 जातःकिलसुतार्थिना ॥ मानुषेणाल्पवीर्येणयथामामाहनारदः ३८ ॥ महामात्रउवाच ॥ कथमुक्तंनारदेनराजन्देवर्षिणापुरा ॥ आश्च
 र्यमेतत्कथितंत्वत्तःश्रुतमीरदम ३९ कथमन्येनजातस्त्वमुग्रसेनात्पितुर्विना ॥ तवमात्राकथंराजन्कृतंकर्मदमीदृशम् ४० अन्यापि
 प्राकृतानारान्कुर्याच्चजुगुप्सितम् ॥ विस्तरंश्रोतुमिच्छामिह्येतत्कौतूहलंहिमे ४१ ॥ कंसउवाच ॥ यथाकथितवान्विप्रोमहर्षिर्नारदः
 प्रभुः ॥ तथाहंसंप्रवक्ष्यामियदितेश्रवणेमतिः ४२ आगतश्शक्रसदनात्सवैशक्रसखोमुनिः ॥ चंद्रांशुशुक्लवसनोजटामंडलमुद्बहन् ४३
 कृष्णाजिनोत्तरीयेणरुक्मयज्ञोपवीतवान् ॥ दंडीकमंडलुधरःप्रजापतिरिवापरः ४४ गाताचतुर्णांदेवानांविद्वान्गांधर्ववेदवित् ॥ सना
 रदोथदेवर्षिर्ब्रह्मलोकचरोव्ययः ४५ तमागतमृषिदृष्ट्वापूजयित्वायथाविधि ॥ पादार्घ्यमासनंदत्वासंप्रवेश्योपविश्यह ४६ सुखोप
 विष्टोथमुनिःपृष्ट्वाचकुशलंमम ॥ उवाचचप्रीतमनादेवर्षिर्भावितात्मवान् ४७ ॥ नारदउवाच ॥ पूजितोहंत्वयावीरविधिदृष्टेनकर्म
 णा ॥ इदमेकंममवचश्श्रूयतांप्रतिगृह्यताम् ४८ गतोहंदेवसदनंसौवर्णमेरुपर्वतम् ॥ सोहंकदाचिद्देवानांसमाजेमेरुमूर्धनि ४९ तत्रमं
 त्रयतामेवंदेवतानामयाश्रुतः ॥ भवतरसानुगस्यैववधोपायस्सुदारुणः ५० तत्रयोदेवकीर्णोविष्णुर्लोकनमस्कृतः ॥ योस्यागर्भोष्टमः
 कंसस्सतेमृत्युर्भविष्यति ५१ देवानांसतुसर्वस्वंत्रिदिवस्यगतिश्चसः ॥ परंरहस्यंदेवानांसतेमृत्युर्भविष्यति ५२
 श्यगृहं ततःपाद्यसहितंअर्घंदत्त्वाआचमनंचदत्त्वातत्संनिधौस्वयमुपविश्य ॥ ४६ ॥ भावितात्मवान् पूतचित्तः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अस्याःदेवक्याः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

रिपवेरिपौ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ कथंकीदृशोद्रुमिलः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ स्त्रीधर्मं अष्टगुणकामवत्त्वम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

यत्नश्चक्रियतांकंसगर्भाणांपातनंप्रति ॥ नावज्ञारिपवेकार्यादुर्बलेस्वजनेपिवा ५३ नचायमुग्रसेनस्सपितातवमहाबलः ॥ द्रुमिलोनाम
तेजस्वोसौभस्यपतिरूर्जितः ५४ श्रुत्वाहंतद्वचस्तस्यकिंचिदोषसमन्वितः ॥ भूयोष्टच्छं कथं ब्रह्मन्द्रुमिलोनामदानवः ५५ मममात्रा
कथंतस्यब्रूहि विप्रसमागमः ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ५६ नारद उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि शृणुराज न्यथार्थतः ॥ द्रुमि
लस्य चमात्राते संवादं च समागमम् ५७ सुयामुनं नाम न गंतवमातारजस्वला ॥ प्रेक्षितुं सहिता स्त्रीभिर्गता वै सा कुतूहलात् ५८ सा तत्र रमणी
ये पुरुचिरद्रुमसानुषु ॥ चचार न गशृंगेषु कंदरेषु न दीपुच ५९ किन्नरोद्गीतमधुराः प्रतिश्रुत्या भिनादिताः ॥ शृण्वंती कामजननीर्वाच
श्श्रोत्रसुखावहाः ६० बर्हिणांचैव विरुतं खगानांच विकूजितम् ॥ अभीक्ष्णमभि शृण्वंती स्त्रीधर्ममभिरोचयत् ६१ एतस्मिन्नंतरे वायुर्वनरा
जिविनिस्सृतः ॥ हृद्यः कुसुमगंधाढ्यो ववौ मन्मथबोधनः ६२ द्विरेफाभरणाश्चैव कदंबावायुघटिताः ॥ मुमुचुर्गंधमधिकं संततासारम्
च्छिताः ६३ केसराः पुष्पवर्षैश्च वटपुर्मदबोधनाः ॥ नीपादीपा इवाभांति पुष्पकंदकधारिणः ६४ महीनवत्तणच्छन्ना शक्रगोपविभूषि
ता ॥ यौवनस्थे ववनितास्वंदधारार्तवंपुः ६५ अथ सौभपतिश्श्रीमान्द्रुमिलोनामदानवः ॥ भविष्यद्वैवयोगेन विधात्रा तत्र नीयते ६६
कामगेन रथेनाशुतरुणादित्यवर्चसा ॥ यदृच्छया गतस्तत्र सुयामुनदिदृक्षया ६७ विहाय सा कामगमो मनसाप्याशुगामिना ॥ सतंप्रा
प्य पर्वतेंद्रमवतीर्य रथोत्तमात् ६८ पर्वतोपवने न्यस्य रथं पररथारुजम् ॥ अथासौ सूतसहितश्च चारनगमूर्द्धनि ६९ ततो बहून्पश्येतां काननानि
वनानि च ॥ सर्वतुंगुणसंपन्ने नंदनस्येव कानने ७० चेरतुर्नगशृंगेषु कंदरेषु न दीपुच ॥ नानाधातुपि न द्वैश्च शृंगैर्बहुभिरुच्छ्रितैः ७१ ना
नारत्नविचित्रेषु कांचनां जनराजतान् ॥ नानाकुसुमगंधाद्यन्ना नानासत्त्वगणैर्युतान् ७२ नानाद्विजगणैस्तुष्टान्नाना पुष्पफलद्रुमान् ॥
नानौषधिसमायुक्तानृपिसिद्धानुसेवितान् ७३ विद्याधरान्किंपुरुषानृक्षवानरराक्षसान् ॥ सिंहान्व्याघ्रान्वराहांश्च महिषाञ्छरभाञ्छशा
न् ७४ सूमरांश्च मरान्यंकून्मातंगान्यक्षराक्षसान् ॥ एवं बहुविधान् पश्यन् चरमाणौ न गतमम् ७५

नीयते अनीयतनीत इत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ विहाय सा आकाशमार्गेण कामगमः इच्छया गंतुं शीलः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ काननानि आरोपितदृक्षाणि वनानि रोपितदृक्षाणि

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

॥ ७९ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ नारायणोऽनिर्भिद्यजाताउर्वशी ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ अचिरप्रभाविद्युदिव योषिद्रणान्योषिद्रणानां यद्वा गणान्वनंचप्रद्योतयत् रूपंदधानेशेषः ८२
दूराद्दर्शनपतिर्देवीदेवसुतोपमाम् ॥ क्रीडमानांसखीभिश्चपुष्पचैवविचिन्वतीम् ७६ ततश्चरंतीं सुश्रोणींसखीभिस्सहसंवृताम् ॥
दृष्ट्वासौभपतिर्दूराद्विस्मयन्सूतमब्रवीत् ७७ कस्येयंमगशावाक्षीवनांतरविचारिणी ॥ रूपौदार्यगुणोपेतामन्मथस्यरतिर्यथा ७८ श
चीवपुरुहूतस्यउताहोवातिलोत्तमा ॥ नारायणोऽनिर्भिद्यसंभूतावरवर्णिनी ॥ ऐलस्यदयितादेवीयोषिद्रत्नंकिमुर्वशी ७९ क्षीरार्णवे
मथ्यमानेसुरासुरगणैस्सह ॥ मंथानंमंदरंकृत्वामृतार्थमिति नश्श्रुतम् ८० ततोमृतात्समुत्तस्थौदेवीश्रीलोकभाविनी ॥ नारायणांक
लुलितार्किश्रीरेषावरांगना ८१ नीलमेघांतरगताद्योतयंत्यचिरप्रभा ॥ तथायोषिद्रणान्मध्येरूपंप्रद्योतयद्वने ८२ अतीवसुकु
मारांगीसुप्रभेदुनिभानना ॥ दृष्ट्वारूपमनिंघांग्याविभ्रांतोव्याकुलेंद्रियः ८३ कामस्यवशमापन्नोमनोविक्कलतीवमे ॥ भृशंके
ततिमेंगानिसायकैःकुसुमायुधः ८४ भित्त्वाहृदिशरान्पंचनिर्दयंहंतिमेमनः ॥ हृदयाग्निवर्द्धयतिआज्यसिक्तइवानलः ॥ कथमद्यभ
वेत्कार्यंशमार्थमन्मथाग्निना ८५ केनोपायेनकिंकुर्मोभजेन्मांमत्तगामिनी ॥ एवंबहुचिंतयानोनोपलभ्यचदानवः ८६ सूतमाह
मुहूर्ततुतिष्ठस्वत्वमिहानघ ॥ अहंयास्यामितांद्रष्टुं कस्येयमितियोषितम् ८७ प्रतीक्षमाणस्तिष्ठस्वयावदागमनंमम ॥ श्रुत्वातुवचनं
तस्यतथास्त्वितिवचोब्रवीत् ८८ एवमुक्त्वादानवैद्रोगमनायमनोदधे ॥ वार्युपस्पृश्यबलवान्ध्यानमेवान्वर्चितयत् ८९ मुहूर्तं ध्यानमा
त्रेणदृष्टंज्ञानबलात्ततः ॥ उग्रसेनस्यपत्नीतिज्ञात्वाहर्षमुपागतः ९० उग्रसेनस्यरूपंवैकृत्वास्वंपरिवर्त्यसः ॥ उपासर्पन्महाबाहुः
प्रहसन्दानवेश्वरः ९१ स्मयमानश्चशनकैर्जग्राहामितवीर्यवान् ॥ उग्रसेनस्यरूपेणमातरंतेव्यधर्षयत् ९२ सापतिस्त्रिगुहहृदयातंभा
वेनोपसर्पती ॥ शंकिताचाभवत्पश्चात्तस्यगौरवदर्शनात् ९३ सातमाहोत्थिताभीतानत्वंममपतिर्ध्रुवम् ॥ कश्चत्वंविकृताचारोयेनास्मि
मलिनीकृता ९४ एकभर्तृव्रतमिदंममसंदूषितंत्वया ॥ पत्युर्मैरूपमास्थायनीचनीचेनकर्मणा ९५ किमांवक्ष्यंतिरुषिताबांधवाःकुल
पांसनीम् ॥ जुगुप्सिताचवत्स्यामिपतिपक्षैर्निराकृता ९६
॥ ८३ ॥ ८४ ॥ निर्दयंयथास्यात्तथामेमां ॥ हृदयाग्निःकामाग्निः वर्द्धयति तिलनिक्षिप्तदहतीत्यर्थः मन्मथाग्निनापृथगर्थेवृत्तीया ॥ ८५ ॥ नोपलभ्य अनुपलभ्य धैर्यमिति शेषः ॥ ८६ ॥
॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ गौरवदर्शनात्प्रतेःस्पर्शगौरवानुभवात् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

अक्षांतं अक्षाणां इंद्रियाणां अंतोनाशो यस्य तम् ॥ ९७ ॥ प्रसज्जं तीक्ष्णं कलहायमानां क्षिप्तः धिक्कृतः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ व्यभिचारादमानुषसंबंधजात् चित्तस्य चंचलत्वात् स्वा
प्राभिचारवदयमानुषजो व्यभिचारस्तवनदोषायेत्यर्थः ॥ १०० ॥ स्त्रियः कुंतीमदयंती प्रभृतयः ॥ १ ॥ शुद्धकेशान्यानि कानि च पापानि केशानां श्रित्यातिष्ठंतीति वचनात् नि

धिङ्मामीदृशमक्षांतं दुष्कुलं व्युत्थितेन्द्रियम् ॥ अविश्वास्यमनायुष्यं पदाराभिर्मर्शनम् १७ सतामाह प्रसज्जं तीक्ष्णः क्रोधेन दानवः ॥
अहं वै त्रुमिलो नाम सौ भस्य पतिरुज्जितः १८ किं मां क्षिपसि रोषेण मूढे पण्डितमानिनि ॥ मानुषं पतिमाश्रित्य नीचं मृत्युवशे स्थितम् १९
व्यभिचारान्न दुष्यंति स्त्रियः स्त्रीमानगर्विते ॥ न ह्यासां नियता बुद्धिर्मानुषीणां विशेषतः १०० श्रूयंते हि स्त्रियो बद्धचो व्यभिचारव्यतिक्रमैः
प्रसूता देवसंकाशान् पुत्रान्निश्चलविक्रमान् १ अतीव हित्वं स्त्रीलोके पतिधर्मवती सती ॥ शुद्धकेशान्विधुन्वंती भाषसे यद्यदिच्छसि २ कस्य
त्वमितियच्चाहं त्वयोक्तो मत्तकाशिनि ॥ कंसस्तस्माद्रिपुध्वंसी तव पुत्रो भविष्यति ३ सा सरोषा पुनर्भूतानि दंती तस्य तं वरम् ॥ उवाच व्यथि
ता देवी दानवंधृष्टवादिनम् ४ धिकेवृत्तं सुदुर्लभं सर्वानि दसि स्त्रियः ॥ संति स्त्रियो नीचवृत्ता र्संति चैव पतिव्रताः ५ यास्त्वेकपत्न्यश्श्रूयं
तेऽरुंधती प्रमुखाः स्त्रियः ॥ धृतायाभिः प्रजा र्सर्वा लोकाश्चैव कुलाधम ६ यस्त्वयाममपुत्रो वै दत्तो वृत्तविनाशनः ॥ न मे बहुमतस्वेषशृणु चापि
यदुच्यते ७ उत्पत्स्यति पुमांश्चैव पतिवंशममाऽद्ययः ॥ भविष्यति स ते मृत्युर्यश्च दत्तस्त्वया सुतः ८ हुमिलस्त्वेवमुक्तस्तु जगामाकाश
मेव तु ॥ तेनैव रथमुख्येन दिव्येनाप्रतिगमिना ९ जगाम च पुरीं दीनामाता तदहरेव ते ॥ मामेव मुक्त्वा भगवान्ना रदो मुनिसत्तमः १०
दीप्यमानस्तपो वीर्यात्साक्षादग्निरिव ज्वलन् ॥ वल्लकीं वाद्यमानो हि सप्तस्वरविमर्च्छिताम् ११ गायनो लक्ष्यवीथीं सजगाम ब्रह्मणोति
कम् ॥ शृणुष्वेदं महामात्रनिबोधवचनं मम १२ तथ्यं चोक्तं नारदेन त्रैलोक्यज्ञेन धीमता ॥ अलंबलेन वीर्येण नयेन विनयेन च १३ प्रमाणै
र्वापि वीर्येण तेजसा विक्रमेण च ॥ सत्येन चैव दानेन नान्योऽस्ति सदृशः पुमान् १४ विदित्वा सर्वमात्मानं वचनं श्रद्धां त्यहम् ॥ क्षेत्रजो हं
सुतस्तस्य उग्रसेनस्य हस्तिप १५ मातापितृभ्यां संत्यक्तः स्थापितस्त्वेन तेजसा ॥ उभाभ्यामपि विद्विष्टो बांधवैश्च विशेषतः ११६

पापान् अस्मानपि विधुन्वंती भर्त्सयंती यदि च्छसितद्वापसे यथेष्टं प्रलपसि मौढ्यादित्यर्थः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ धिगिति कुंत्यादीनामप्यापद्धर्मापेक्षया पुरुषांतरसंज्ञं
धोनकामविकारेणेत्यर्थः सः खंतु सर्वासां निदां कुर्वन् पापतमो सीत्यर्थः ॥ १०५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पुमान् ईश्वरः तेतवत्पुत्रस्य च मयि जातस्य ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ वाद्यमा
नः वादयन् ॥ ११ ॥ लक्ष्यवीथीं ब्रह्मलोकमार्गं देवयानम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ सदृशो मयेति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ ११८ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एकोनविंशोऽंसेभप्रमुखस्याथमारणम् ॥ श्रीकृष्णेनकुवलयपाण्डनाम्नोनिरूप्यते ॥
॥ १ ॥ तस्मिन्नइति ॥ १ ॥ यत्रमंचाःभाति ससमाजवाटः प्राङ्मुखैर्मंचागारैःशुशुभेइतिपंचमवतुर्थतृतीयस्थानांपदानांसंबंधः ॥ तत्रमंचाः कीदृशादित्यनआहद्वितीय
नश्लोकेन सचित्रेति चित्रसहिताःसचित्राः अष्टास्त्रयोअष्टकोणाश्रणायेषांतेसचित्राष्टास्त्रिचरणाः ॥ २ ॥ निर्मुक्तैः विरलतनुभिरंतःपटैर्युक्तानिमंचागाराणि येषुस्थिताःराज

एतानपिहनिष्यामियादवान्कृष्णपक्षिणः ॥ तदिमौघातयित्वातुहस्तिनागोपकिल्बिषौ १७ तद्वच्छगजमारुह्यसांकुशप्रासतोमरः ॥
स्थिरोभवमहामात्रसमाजद्वारिमाचिरम् ११८ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिकंसवाक्यंनामाष्टाविंशोऽध्यायः २८ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्नहनिर्वर्ततेद्वितीयेसमुपस्थिते ॥ आपूर्यतमहारंगःपौरैर्युद्धादेदृशुभिः १ सचित्राष्टास्त्रिचरणास्सार्गल
द्वारवेदिकाः ॥ सगवाक्षार्द्धचंद्राश्चसुतलपोत्तमभूषिताः २ प्राङ्मुखैश्चारुनिर्मुक्तैर्माल्यदामावतंसितैः ॥ अलंकृतैर्विराजद्भिःशारदैरेव
तोयदैः ३ मंचागारैःसुनिर्युक्तैर्युद्धायसुविभूषितैः ॥ समाजवाटःशुशुभेसमेधौघइवार्णवः ४ स्वकर्मद्रव्ययुक्ताभिःपताकाभिर्निरंतरम् ॥
श्रेणीनांचगणानांचमंचाभांत्यचलोपमाः ५ अंतःपुरचराणांचप्रक्षगागाराण्यनेकशः ॥ रेजुःकांचनचित्राणिरत्नज्वालाकुलानिच ६
तानिरत्नौघकृतानिससानुप्रग्रहाणिच ॥ रेजुर्जवनिकाक्षेपैस्सपक्षाइवखेनगाः ७ तत्रचामरहारैश्चभूषणानांचसिंजितैः ॥ वाणीनां
चविचित्राणांविचित्राश्चेरुरर्चिषः ८ गणिकानांपृथङ्मंचाशुभैरास्तरणांबरैः ॥ शोभितावारमुख्याभिर्विमानप्रतिमौजसः ९
तत्रासनानिरुघातानिपर्यंकाश्चहिरण्यमयाः ॥ प्रकीर्णाश्चकुथाश्चित्रास्सपुष्पस्तबकैर्वृताः १० सौवर्णाःपानकुंभाश्चपानभूम्यश्चशोभि
ताः ॥ फलावदंशपूर्णाश्चचांगेर्यःपानयोजिताः ११ अन्येचमंचाबहवःकाष्ठसंचयबंधनाः ॥ रेजुःप्रस्तरणास्तत्रशतशोथसहस्रशः १२

दाराःसर्वबहिस्थंपश्यंतिबाह्याश्चतान्पश्यंतीतितादृशैश्चारुनिर्मुक्तैः ॥ १ ॥ सुनिर्युक्तैःशोभनाःनिर्युक्ताःमह्लादयोयेषुतैः ॥ ४ ॥ स्वकर्मद्रव्ययुक्ताभिः यस्यशिरपवतोयदुपकरणद्रव्यंतेन
चिह्निताभिः श्रेणीनांअनेकजातीनामप्येकशिल्पोपजीविनांगणानांएकजातीनां ॥ ५ ॥ १ ॥ तानीतिजवनिकारूपैराक्षेपैरंतर्द्विकरैस्तिरोहिताधोभागानि रत्नौघैःकृतानिकृता
निप्रेक्षागाराणिससानुप्रग्रहाणिउपरिदेशेसपताकानिखेसपक्षपर्वतवद्भांतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ तत्रप्रेक्षागारेषु ॥ ८ ॥ १ ॥ कुथाःआस्तरणविशेषाः ॥ १० ॥ फलावदंशाःजंबी
राद्युपदंशास्तैःपूर्णाः चांगेर्यः चुक्रिकादिपानरसाः पानयोजिताःपानार्थस्थापिताः ॥ ११ ॥ प्रस्तरणाःप्रकृष्टास्तरणाः ॥ १२ ॥

उत्तमागारिकाः गृहोपरिगृह्यसदुत्तमागारं तत्र भवाः सूक्ष्मजालद्वारावलोक्योयस्तद्वतः प्रेक्षागृहाः प्रेक्षार्थीगृहाः ॥ १३ ॥ प्राङ्मुखः प्रेक्षागारः कंसस्य च काशे इति द्वयोः संबंधः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ राजा कंसः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ आवलितानि प्रस्फुरितानि अंबराणि येषाम् ॥ २० ॥ क्ष्वेडितं तत्साहितेन आस्फोटितेन आस्फालनेन उपल

उत्तमागारिकाश्चैव सूक्ष्मजालावलोकितः ॥ स्त्रीणां प्रेक्षागृहाभांति राजहंसा इवांबरे १३ प्राङ्मुखश्चार्कनिर्युक्तो मेरुशृंगसमप्रभः ॥
रुक्मपत्रनिभस्तंभश्चित्रनिर्योगशोभितः १४ प्रेक्षागारस्स कंसस्य प्रचकाशे धिकं श्रिया ॥ शोभितो माल्यदमैश्च निवासकृतलक्षणः ॥
१५ तस्मिन्नानाजनाकीर्णैर्जनौघप्रतिनादिते ॥ समाजवाटे संस्तब्धे कं पमानार्णवप्रभे १६ राजा कुवल्यापीडस्समाजद्वारिकुंजरः ॥
तिष्ठत्वितिसमाज्ञाप्य प्रेक्षागारमुपाययौ १७ सशुक्लेवाससी बिभ्रच्छ्वेतव्यजनचामरः ॥ शुशुभे श्वेतमुकुटश्चैताभ्रइव चंद्रमाः १८
तस्य सिंहासनस्थस्य सुखासीनस्य धीमतः ॥ रूपमप्रतिमं दृष्ट्वा पौराः प्रोचुर्जया शिषः १९ ततः प्रविविशुर्मल्लारंगमावलितांबराः ॥
तिस्रश्च भागशः कक्षाः प्राविशन्बलशालिनः २० ततस्तूर्यनिनादेन क्ष्वेडितास्फोटितेन च ॥ वसुदेवसुतौ हृष्टौ रंगद्वारमुपस्थितौ २१ (ब
लवौ वस्त्रसंवीतौ सुरवंदनभूषितौ ॥ ऊर्ध्वपीडौ स्त्रगापीडौ बाहुशस्त्रकृतौ यमौ ॥ आस्फोटयंता वन्योन्यं बाहू वैवर्गलोपमौ) २२ तावापतं
तौ त्वरितौ प्रतिषिद्धौ वराननौ ॥ तेन मतेन नागेन चोद्यमानेन वैभूशम् २३ समत्तहस्तीदुष्टात्मा कृत्वा कुंडलिनं करम् ॥ चकार चोदितो यत्नं
निहंतुं बलकेशवौ २४ ततः प्रहसितः कृष्णस्त्रास्यमानो गजेन वै ॥ कंसस्य तन्मतं वैवजगर्हं सदुरात्मनः २५ त्वरते खलुकं सोयंगंतुं वै
वस्वतक्षयम् ॥ यो मामनेन नागेन प्रधर्षयितुमिच्छति २६ सन्निकृष्टे ततो नागे गर्जमाने तथा घने ॥ सहसोत्पत्य गोविंदश्चक्रे तालस्वनं प्रभुः
२७ क्ष्वेडितास्फोटितरवं कृतानागस्य चाग्रतः ॥ करं ससीकरंतस्य प्रतिजग्राह वक्षसा २८ विषाणांतरगोभूत्वा पुनश्चरणमध्यगः ॥
वबाधेत गजं कृष्णः पवनस्तोयदं यथा २९ सहस्ताग्राह्निष्क्रांतो विषाणाग्राच्च दंतिनः ॥ विमुक्तः पदमध्याच्च कृष्णो द्विपमपोथयत् ३०
सोतिकायस्तु संमूढो हंतुं कृष्णमशक्नुवन् ॥ गजस्स्वेष्टेव गात्रेषु मथ्यमानो ररा सह ३१ पपात भूमौ जानुभ्यां दशनाभ्यां तु तोद च ॥
मदं सुस्त्रावरोपाच्च घर्मापाये यथा घनः ३२ कृष्णस्तु तेन नागेन क्रीडित्वा शिशुलीलया ॥ निधनाय मतिं चक्रे कंसद्विष्टेन चेतसा ३३

क्षितौ ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ करं गुंडादंडम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तालस्वनं गजं कोपयितुं करतालिकाध्वनिम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ वबाधव्याकुलं चकार ॥
॥ २९ ॥ अपोथयत् पुच्छाकर्षणेन भूमौ धर्षितवान् ॥ ३० ॥ संमूढः पदमध्याच्च कृष्णो ररा सह ३१ ॥ दशनाभ्यां तु तोद व्यधां प्राप ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

प्रमुखेभूमध्यदेशे विषाणंदंतम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सार्तेतिसंधिरार्षः महन्महांतम् ॥ ३९ ॥ तोरणस्यबहिर्द्वारस्यअंगानिस्तंभादीनि तोरणंवाहनंग
जस्तस्यांगानीतिदंतद्वयंद्वाभ्यांगृहीतमित्यन्ये ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भोजराजःकंसःविषसादविषादंप्राप तत्रहेलंतरं पौराणामनुरागंचकृष्णेआलक्ष्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

सतस्यप्रमुखेपादंकृत्वाकुंभादनंतरम् ॥ दोष्यांविषाणमुत्पाट्यतेनैवप्राहरत्तदा ३४ सतेनवज्रकल्पेनस्वेनदंतेनकुंजरः ॥ हन्यमान
३५ शकृन्मूत्रंमुमोचातौररासह ३६ कृष्णजर्जरितांगस्यकुंजरस्यार्तचेतसः ॥ कटाभ्यामतिसुस्त्राववेगवद्भूरिशोणितम् ३६ लांगुलंचा
स्यवेगेननिश्चर्कपहलायुधः ॥ शैलपृष्ठार्द्धसंलीनंवेनतेयइवोरगम् ३७ तेनैवगजदंतेनकृष्णोहत्वातुदंतिनम् ॥ जघानैकप्रहारिणग
जारोहणमुल्बणम् ३८ सार्तेनादंमहत्कृत्वाविदंतोदंतिनांवरः ॥ पपातसमहामात्रोवज्रभिन्नइवाचलः ३९ ततस्तौतोरणांगानिप्र
गृह्यरणकर्कशौ ॥ गजस्यपादरक्षांश्चजघ्नतुःपुरुषर्षभौ ४० तांश्चहत्वाविविशतुर्मध्यंरंगस्यतावुभौ ॥ नासत्यावश्विनौस्वर्गादवतो
र्णाविवेच्छया ४१ कृष्णयंधकाश्चभोजाश्चददृशुर्वनमालिनौ ॥ क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनादेनबाह्वोरास्फोटितेनच ॥ सिंहनादैश्चतालैश्चहर्ष
यामासतुर्जनम् ४२ तौदृष्ट्वाभोजराजस्तुविषसादवृथामतिः ॥ पौराणामनुरागंचहर्षचालक्ष्यभारत ४३ तंहत्वापुंडरीकाक्षोनदंतदं
तिनांवरम् ॥ अवतीर्णोर्णवाकारंसमाजंसहपूर्वजः ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविष्णुपर्वणिकुवलयपीडवधोनामैकोनत्रिंशो
ऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ प्रविशंतंतुवेगेनमारुतावलिगनांवरम् ॥ पूर्वजंपुरतःकृत्वाकृष्णंकमललो
चनम् १ गजदंतकृतोल्लेखंसुभुजंदेवकीसुतम् ॥ लीलाकृतांगदंवीरंमदेनरुधिरेणच २ वल्गमानंयथासिंहंव्यूहमानंयथाधनम् ॥
बाहुशब्दप्रहारेणचालयंतंवसुंधराम् ३ औग्रसेनिःसमालोक्यदंतिदंतोद्यतायुधम् ॥ कृष्णंभृशायस्तमुखस्सरोषंसमुदैक्षत ४ भुजा
सक्तेनशुशुभेगजदंतेनकेशवः ॥ चंद्रार्द्धबिंबसंसक्तोयथैकशिखरोगिरिः ५

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ त्रिंशोमुष्मिन्त्रयाध्यायेमल्लयुद्धंपरस्परम् ॥ मल्लानांहननंप्रोक्तंकंसस्यसानुगस्यच ॥ १ ॥
प्रविशंतंपूर्वजंपुरतःकृत्वाप्रविशंतमित्यन्वयः ॥ १ ॥ मदेनहस्तिसंवंधिनालितबाहुदेशमित्यर्थः ॥ २ ॥ व्यूहमानंकंसंहंतुंविशेषतःतर्कयंतंतंघनमिवसंचरंतं वापक्षे ॥
॥ ३ ॥ आयस्तमुखःस्नानमुखः ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ अंघ्रंअधयितारंचाणूरपरनामानं कृष्णायदिदेशेति संबंधः बलदेवायमुष्टिकमितिच निकृतिंकपटवंतमित्युभयत्रसंबंधनीयम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अवघुष्टेराजाज्ञयानिः
शब्दाभवतेतिश्राविते ॥ ११ ॥ सप्राश्रिकंसपरीक्षकंअकातरंभीरुहितंनिर्मितंविधिना ॥ १२ ॥ विनेयःपरिहर्तव्यः ॥ १३ ॥ स्थितःस्थितेनसंयुज्यतोनिमुद्बध्यतः ॥ १४ ॥

वल्गमानेतुगोविंदेसकृत्स्नोरगसागरः ॥ जनौघप्रतिनादेनपूर्यमाणइवाबभौ ६ ततःक्रोधाभिताम्राक्षःकंसःपरमकोपनः ॥ चाणूरमा
दिशद्युद्धेकृष्णस्यसुमहाबलम् ७ अंघ्रंमल्लंचनिकृतिमुष्टिकंचमहाबलम् ॥ बलदेवायसक्रोधोदिदेशाद्रिचयोपमम् ८ कंसेनापिसमा
ज्ञप्तश्चाणूरःपूर्वमेवतु ॥ योद्धव्यंसहकृष्णेनत्वयायत्नवतेतिवै ९ सरोषेणतुचाणूरःकषायीकृतलोचनः ॥ अभ्यावर्ततयुद्धार्थमपांपूर्णो
यथाघनः १० अवघुष्टेसमाजेतुनिःशब्दःस्तिमितेजने ॥ यादवास्सहितास्तत्रइदंवचनमब्रुवन् ११ बाहुयुद्धमिदंरंगेसप्राश्रिक
मकातरम् ॥ क्रियाबलसमाज्ञातमशस्त्रंनिर्मितंपुरा १२ अद्रिश्चातिश्रमोनिर्त्यंविनेयःकालदर्शिभिः ॥ करीषेणचमल्लस्यसततंसत्क्रि
यास्मृता १३ स्थितोभूमिगतेनैवयोयथामार्गतःस्थितः ॥ संयुज्यतश्चपर्यायःप्राश्रिकैःसमुदाहृतः १४ बालोवायदिवावृद्धोमध्यो
वापिकृशोपिवा ॥ बलस्थोवास्थितोरंगेज्ञेयःकक्षांतरेणवै १५ बलतश्चक्रियातश्चबाहुयुद्धविशारदैः ॥ निपातानंतरंकिंचि
चिन्नकर्तव्यंविजानता १६ तदिदंप्रस्तुतंरंगेयुद्धंकृष्णांध्रमल्लयोः ॥ बालःकृष्णोमहानंध्रःकथंनःस्याद्विचारणा १७ ततःकिलकिला
शब्दस्समाजेसमवर्तत ॥ प्रावल्गतचगोविंदोवाक्यंचेदमुवाचह १८ अहंबालोमहानंध्रोवपुषापर्वतोपमः ॥ युद्धंमानेनसहरो
चतेबाहुशालिना १९ युद्धव्यतिक्रमःकश्चिन्नभविष्यतिमत्कृतः ॥ नह्यहंबाहुयोधानांदूषयिष्यामियन्मतम् २० योयंकरीषधर्म
श्चतोयधर्मश्चरंगजः ॥ कषायस्यचसंसर्गःसमयोद्येषकल्पितः २१ संयमःस्थिरताशौर्यंव्यायामःसत्क्रियाबलम् ॥ रंगेचनियतासि
द्धिरेतद्युद्धविदामतम् २२

एवंबालोबालेनेत्यादिकक्षांतरेणस्वस्वकक्षामध्यतएवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रकृतोर्विशेषमाह तदिदमिति ॥ १७ ॥ १८ ॥ एवंसंदेहमानंजनंभगवानाश्वासयति अहमिति
१९ ॥ २० ॥ यद्वतिकरीषेणोद्धर्तनंजलेनक्षालनंकषायेणगैरिकेणानुलेपनंचेतिमल्लानांसंप्रदायइत्यर्थः ॥ २१ ॥ संयमः अन्योन्यंअपसारणं स्थिरताअनपसरणं व्यायामः
स्थिरयोरपिहस्तपादादिचालनं सत्क्रियाचालनेपिमर्मास्पर्शित्वं सत्क्रियायामपिबलाधिक्येनरंगेनियतासिद्धिर्जवाख्याषड्भिःसाधनैर्भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥

यद्यपिरंगयुद्धमवैरं तथाप्ययं अंगः कंसो वासवैरं कर्तुमुद्यतो तोस्यवधेनैव जगत्तोषयामिमां विषादं कुरुतोतिमावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ निपातानंतरं न हंतव्यमिति नियममतिक्रम्य हताः ॥ २५ ॥
तदेवाह शस्त्रेति शस्त्रं शत्रोर्विदारणं तदेव सिद्धिर्निष्ठा नानुपातनमात्रं सिद्धिर्न वध इत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ हंतुः प्रयोज्यस्य प्रयोजकस्य वधो वधजं पापम् ॥ ३० ॥
ताभ्यां तयोः ॥ ३१ ॥ कंकटः आलिङ्गनेनावरोधसंनिपातः उभाभ्यां वक्षःसंश्लेषणावरोधः अवधूतं तयोर्विलवता अन्यस्य दूरीकरणं प्रमाथोभूमौ पातनं उन्माथ उद्ध्वानिपातनम्

अवैरमेवं यदयं सवैरं कर्तुमुद्यतः ॥ अत्र वैनिग्रहः कार्यस्तोषयिष्याम्यहं जगत् २३ करूपेषु प्रसूतो यंचाणुरोनामनामतः ॥ बाहुयोधो
शरीरेण कर्मभिश्चारुचित्यताम् २४ एतेन बहवो मल्लानि पातानंतरं हताः ॥ रंगप्रतापकामेन मल्लमार्गश्च दूषितः २५ शस्त्रसिद्धिस्तु योधा
नां संग्रामेशस्त्रयोधिनाम् ॥ रंगसिद्धिस्तु मल्लानां प्रतिमल्लनिपातजा २६ रणे विजयमानस्य कीर्तिर्भवति शाश्वती ॥ हतस्यापिरणेशस्त्रेर्ना
कपृष्ठं विधीयते २७ रणे ह्युभयतस्सिद्धिर्हतस्येह व्रतोपिवा ॥ साहिप्राणां तिकीयात्रामहद्भिस्साधुपूजिता २८ अयं तु मार्गो बलतः क्रियात
श्च विनिःसृतः ॥ मृतस्य रंगे कस्वर्गो जयतो वा कुतोरतिः २९ ये तु केचित्स्वदोषेण राज्ञः पंडितमानिनः ॥ प्रतापार्थं हता मल्लमल्लहंतुर्वधो हि सः
३० एवं संजल्पतामेव ताभ्यां युद्धं सुदारुणम् ॥ उभाभ्यामभवद्दोरं वारणाभ्यां यथावने ३१ कृतप्रतिकृतैश्चित्रैर्बाहुभिश्च सकंकटैः ॥ सन्नि
पातावधूतैश्च प्रमाथोन्मथनैस्तथा ३२ तावुभावपि संश्लिष्टौ यथा शैलमयौ तथा ॥ क्षेपणैर्मुष्टिभिश्चैव वराहोद्धूतनिस्स्वनैः ३३ कीलव
जनिपातैश्च प्रसृष्टाभिस्तथैव च ॥ शलाकानखपातैश्च पादोद्धूतैश्च दारुणैः ३४ जानुभिश्चाश्मनिर्घोषैश्च शरोभ्यां चावघाटितैः ॥ तद्युद्ध
मभवद्दोरमशस्त्रं बाहुतेजसा ३५ बाहुघ्राणेन शूराणां समाजोत्सवसन्निधौ ॥ अरज्यत जनस्सर्वस्सोत्कृष्टनिनदोत्थितः ३६ साधुवादांश्च मं
चेपुघोषयंत्यपरेजनाः ॥ ततः प्रस्विन्नवदनः कृष्णप्रणिहितेक्षणः ॥ न्यवारयत तूर्याणि कंसस्सव्येन पाणिना ३७ प्रतिपिद्वेपुर्नूर्येषु मृदं
गादिपुतेपुवै ॥ खेसंगतान्यवाद्यंतदेव तूर्याण्यनेकशः ३८ युद्धयमाने हृषीकेशे पुंडरीकनिभेक्षणे ॥ स्वयमेव प्रवाद्यंत तूर्यघोषास्तु सर्वशः ३९

॥ ३२ ॥ शैलमयौ गंडशैलोपमौ कठिनौ क्षेपणैरास्फालनैः मुष्टिभिः मुद्रिकांगुलिभिर्हस्ताग्रैः वराहोद्धूतपादयोर्मध्ये प्रविश्यापक्षेपणं निःस्वनः निहीनस्वनो वाचान्यक्कर
णतैः ॥ ३३ ॥ कीलवजनिपातः कूर्परजानुभ्यामाघातः प्रसृष्टः अन्धो न्यमंगुलिप्रदा शलाकानखपाताः जत्रुदेशे अंगुष्ठेन कुक्षिदेशे इतरांगुलिभिश्च सहाक्रमणपादोद्धूतैः तिर्य
क्पादप्रक्षेपेण शत्रोश्चालनं स्थानात् ॥ ३४ ॥ अवघाटितैः तिर्यगास्फालितैः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तापनीयेसौवर्णमयौ नेत्रेनेत्रपिंडौ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मस्तिष्कौगंडप

अंतर्धानगतादेवाविमानैःकामरूपिभिः ॥ चेरुर्विद्याधरैस्सार्द्धकृष्णस्यजयकांक्षिणः ४० जयस्वकृष्णचाणूरंदानवंमल्लरूपिणम् ॥ इ
तिसप्तर्षयस्सर्वैरुचुश्चैव न भोगताः ४१ चाणूरेणचिरंकालं क्रीडित्वा देवकीसुतः ॥ बलमाहारयामासकंसस्याभावदर्शिवान् ४२ तत
श्चचालवसुधामंचाश्चैवजुघूर्णिरे ॥ मुकुटाच्चापिकंसस्यपपातमणिरुत्तमः ४३ दोभ्यामानम्यकृष्णस्तुचाणूरंशीर्णजीवितम् ॥ प्राहरन्मु
ष्टिनामूर्ध्निवक्षस्याहत्यजानुना ४४ निस्सूतेसाश्वरुधिरेतस्यनेत्रेसंबंधने ॥ तापनीयेयथाघंटेकक्षोपरिविलंबिते ४५ पपातसतुरंगस्यम
ध्येनिःसृतलोचनः ॥ चाणूरोविगतप्राणोजीवितांतेमहीतले ४६ देहेनतस्यमल्लस्यचाणूरस्यगतायुषः ॥ सन्निरुद्धोमहारंगस्सशैले
नेवलक्ष्यते ४७ रौहिणेयोहतेतस्मिन्चाणूरेबलदर्पिते ॥ जग्राहमुष्टिकंरंगेकृष्णस्तोसलकंपुनः ४८ सन्निपातेतुतौमल्लौप्रथमेक्रोधमू
च्छितौ ॥ समेयातांरामकृष्णौकालस्यवशवर्तिनौ ४९ निर्घातावनतौभूतारंगमध्येववल्गतुः ॥ कृष्णस्तोसलमुद्यम्यगिरिशृंगोपमंब
ली ॥ भ्रामयित्वाशतगुणंनिष्पिपेपमहीतले ५० तस्यकृष्णाभिपन्नस्यपीडितस्यबलीयसः ॥ मुखाद्बुधिरमत्यर्थमुज्जगाममुमूर्षतः ५१
संकर्षणस्तुसुचिरंयोधयित्वा महाबलः ॥ अंध्रमल्लंमहामल्लोमंडलानिव्यदर्शयत् ५२ मुष्टिनैकेनतेजस्वीसाशनिस्तनयित्नुना ॥ शिरस्य
भ्रम्यहमद्वीरोवज्रेणेवमहागिरिम् ५३ सनिष्पतितमस्तिष्कोविस्त्रस्तनयनोभुवि ॥ पपातनिहतस्तेनततोनादोमहानभूत् ५४ अंध्रतोशल
कौहत्वाकृष्णसंकर्षणाबुभौ ॥ क्रोधसंरक्तनयनौरंगमध्येववल्गतुः ५५ समाजवाटोनिर्मल्लस्सोभवद्भीमदर्शनः ॥ अंध्रेतदामहामल्लेमु
ष्टिकेचनिपातिते ५६ येचसंप्रेक्षकागोपानंदगोपपुरोगमाः ॥ भयक्षोभितसर्वांगारस्सर्वेत्तत्रावतस्थिरे ५७ हर्षजंवारिनेत्राभ्यांवर्षमा
णाप्रवेपती ॥ प्रस्त्रवोत्पीडिताकृष्णंदेवकीसमुदैक्षत ५८ ॥ कृष्णदर्शनजातेनवाष्पेणाकुलितेक्षणा ॥ वसुदेवोजरांत्यक्त्वास्त्रेहेनतरु
णायते ५९ वारमुख्याश्चतारस्सर्वाःकृष्णस्यमुखपंकजम् ॥ पपुर्हिनेत्रभ्रमरैर्निमेषांतरगामिभिः ६० कंसस्याथमुखेस्वेदोभ्रूभेदांतरगो
चरः ॥ अभवद्रोपनिर्यासःकृष्णसंदर्शनेरितः ६१

देशस्थौमांसपिंडौ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ भ्रूभेदोभ्रूद्वयांतरमध्यंतद्रोचरस्तत्रोद्धतःरोषाग्नेर्निर्यासोज्ज्वालाकलापइवेत्यर्थः ॥ ६१ ॥

मानसाग्निनाक्रोधाग्निनाकेशवायसधूमेनकेशवेयत् आयसंकाठिन्यप्रकटीकरणंतदेवधूमवत्तृगमकंस्यतेनकेशवायसधूमेनरोषः द्विषोपकारक्षमत्वेनयस्तापः स एवनिश्वासवायुर्यस्य
॥ ६२ ॥ स्विन्नालिकतलस्यप्रस्विन्नललाटस्य ॥ ६३ ॥ यथावृक्षपत्रगताः अवश्यायविंदवोवालसूर्यकरस्पृष्टाभांतिद्वदित्यर्थः ॥ ६४ ॥ आज्ञापयत आज्ञापितवान्संधि

केशवायसधूमेनरोपनिश्वासवायुना ॥ दीप्तमंतर्गततस्यहृदयमानसाग्निना ६२ तस्यप्रस्फुरितौष्ठस्यस्विन्नालिकतलस्यवै ॥ कंस
वक्रस्यरोपेणरक्तसूर्यायतेवपुः ६३ क्रोधरक्तान्मुखात्तस्यनिःसृताःस्वेदबिंदवः ॥ यथारविकरस्पृष्टावृक्षावश्यायविंदवः ६४ सोज्ञापय
तसंकुदःपुरुषान्व्यायतान्बहून् ॥ गोपावेतौसमाजौघान्निष्क्राम्येतां वनेचरौ ६५ नचैतौद्रष्टुमिच्छामिविकृतौपापदर्शनौ ॥ गोपानामपि
मेराज्येनकश्चित्स्थातुमर्हति ६६ नंदगोपश्चदुर्मेधाःपापेष्वभिरतोमम ॥ आयसैर्निगडाकारैर्लोहपाशैर्निगृह्यताम् ६७ वसुदेवश्चदुर्घ
त्तोनित्यंद्वेपकरोमम ॥ अट्टद्वार्हेणदंडेनक्षिप्रमद्यैवशास्यताम् ६८ येचेमेप्राकृतागोपादामोदरपरायणाः ॥ क्रीयंतांगावएतेपांयच्चास्ति
वसुकिंचन ६९ एवमाज्ञापयानंतंकंसंपरुषभाषिणम् ॥ ददर्शायस्तनयनःकृष्णस्सत्यपराक्रमः ७० क्षिप्तेपितरिचुक्रोधनंदगोपेचके
शवः ॥ ज्ञातीनांचव्यथादृष्ट्वाविसंज्ञांचैवदेवकीम् ७१ संहिह्ववेगेनकेशवोजातविक्रमः ॥ आरुरुक्षुर्महाबाहुःकंसनाशार्थमच्युतः
७२ रंगमध्यादुत्पपातकृष्णःकंसासनांतिकम् ॥ असज्जद्वायुनाक्षिप्तोयथाखस्थोघनाघनः ७३ ददृशुर्नहितंसर्वैरंगमध्यादवष्टुतम् ॥
केवलंकंसपार्श्वस्थंददृशुःपुरवासिनः ७४ सोपिकंसस्तथायस्तःपरीतःकालधर्मणा ॥ आकाशादिवगोविंदमेनेतत्रागतंप्रभुम् ७५ सकृ
ष्णेनायतंकृत्वाबाहुंपरिघसन्निभम् ॥ मूर्धजेपुपरामृष्टःकंसोवैरंगसंसदि ७६ मुकुटश्चापतत्तस्यकांचनोवज्रभूषितः ॥ शिरसस्तस्यकृ
ष्णेनपरामृष्टस्यपाणिना ७७ सग्रह्यस्तकेशश्चकंसोनिर्घत्ततांगतः ॥ तथैवचविसंमूढोवैकल्यंसमपद्यत ७८ निगृहीतश्चकेशेषुगता
सुरिवनिःश्वसन् ॥ नशशाकमुखंद्रष्टुंकंसःकृष्णस्यवैतदा ७९ विकुंडलाभ्यांकर्णाभ्यांचिन्नहारेणवक्षसा ॥ प्रलंबाभ्यांचबाहुभ्यांगा
त्रैर्विसृतभूषणैः ८० भ्रंशितेनोत्तरीयेणसहसावलिताननः ॥ चेष्टमानस्समाक्षिप्तःकंसःकाष्णैर्नतेजसा ८१

रार्पःव्यायतान् अतिघोरान् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ पापेषुकपटेषुनिगडाकारैः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ आयस्तनयनःक्रोधप्रसारितनेत्रः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ घनाघनः
महामेघः ७३ ॥ ७४ ॥ आयस्तःव्याकुलीकृतः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ विसृतभूषणैःभ्रष्टाभरणैः ॥ ८० ॥ उत्तरीयेणवलितंवेष्टितंआननंकंठोयस्य ॥ ८१ ॥

मंचानिष्क्रम्य अधस्तानिपाल्यतदुपरिस्वयंचनिपत्यकेशेषुतंगृह्यचकर्ष ॥ ८२ ॥ देहकृष्टांदेहेनलांगलेनेवकर्षिताम् ॥ ८३ ॥ गतायुषमितिगतसोरपिकर्षणमित्राणां
तोषार्थमित्यर्थः ॥ ८४ ॥ विपरीतेनशूरानर्हेणक्रमेणप्रकारेण ॥ ८५ ॥ विपर्यस्तकंधरायास्तुटितलेनान्यथाभूतम् ॥ ८६ ॥ असंग्रामेति स्वर्गःकीर्तिश्चवीरमार्गःतदुभयप्रष्टव्य
र्थः ॥ ८७ ॥ अथाप्यस्यसद्रतिरस्तीत्याह तस्येति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ प्रस्रवोत्पीडैः प्रस्रवस्यातिभरैः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ कंसभ्रातरंद्रुमिलोत्पन्नमेवकंसमित्रभूतंनत्वौग्रसेनिम् ॥ ९२

चकर्षचमहारंगेमंचानिष्क्रम्यकेशवः ॥ केशेषुतंबलादृह्यकंसंकेशार्हतांगतम् ८२ कृष्यमाणस्सकृष्णेनभोजराजोमहाद्युतिः ॥ समा
जवाटेपरिखांदेहकृष्टांचकारह ८३ समाजवाटेक्रीडित्वाविकृष्यचगतायुषम् ॥ कृष्णोविसर्जयामासकंसदेहमदूरतः ८४ धरण्यामृदितः
शिंशयेतस्यदेहस्सुखोचितः ॥ क्रमेणविपरीतेनपांसुभिःपरुषीकृतः ८५ तस्यतद्ददनंश्यामंसुप्ताक्षंमुकुटंविना ॥ नविभातिविपर्यस्तं
विपलाशंयथांबुजम् ८६ असंग्रामहतःकंसस्सबाणैरपरिक्षतः ॥ केशग्राहान्निरस्तासुर्वीरमार्गान्निराकृतः ८७ तस्यदेहेप्रकाशंतेस
हसाकेशवार्पिताः ॥ मांसच्छेदघनास्सर्वेनखाग्राजीवितच्छिदः ८८ तंहत्वापुंडरीकाक्षःप्रहर्षोद्विगुणप्रभः ॥ ववंदेवसुदेवस्यपादौनिह
तकंटकः ८९ मातुश्चशिरसापादौनिपीडयदुनंदनः ॥ सांसिंचप्रस्रवोत्पीडैःकृष्णमानंदनिःसृतैः ९० यादवांश्चैवतान्सर्वान्यथास्था
नयथावयः ॥ पप्रच्छकुशलंकृष्णोदीप्यमानःस्वतेजसा ९१ बलदेवोपिधर्मात्माकंसभ्रातरमूर्च्छितम् ॥ बाहुभ्यामेवतरसासुनामान
मपोथयत् ९२ तौजितारीजितक्रोधौचिरविप्रोषितौव्रजे ॥ स्वपितुर्भवनंवीरौजग्मतुर्हृष्टमानसौ ९३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरि
वंशेविष्णुपर्वणिकंसवधोनामत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भर्तारंपतितंदृष्ट्वाक्षीणपुण्यमिवग्रहम्
कंसपत्न्योहतंकंससमंतात्पर्यवारयन् १ तंमहीशयनेसुप्तंक्षितिनाथंगतायुषम् ॥ भार्यास्मदृष्ट्वाशोचंतिमृगंयोमृगपतिर्यथा २ हा
हतास्ममहाबाहोहतशाहतबांधवाः ॥ वीरपत्न्योहतवीरेत्वयिवीरव्रतप्रिये ३ इमामवस्थांपश्यंत्यःपश्चिमांतवनैष्टिकीम् ॥ कृपणंरा
जशार्दूलविलपामस्सबांधवाः ४

तावितिवाह्याभ्यंतरशत्रुजयिनावितिविशेषणद्वयार्थः ॥ १३ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ अथैकत्रिशोत्वध्यायेविलापःकंसयोषितां ॥ मातुश्चमंत्र
णंपत्न्युर्विज्ञातिःकंसघातिनः ॥ १ ॥ भर्तारंपतितंदृष्ट्वेत्यादिस्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 छिन्नमूलास्मसंतृताःपरित्यक्तास्त्वयाविभो ॥ त्वयिपंचत्वमापन्नेनाथेस्माकंमहाबले ५ कोनःकोपपरीतांगीरतिसंसर्गलालसाः ॥
 लताइवविचेष्टंतीशयनीयानिनेष्यति ६ इदंतेसदृशंसौम्यहृद्यनिश्वासमारुतम् ॥ दहत्यर्कोमुखंकांतनिस्तोयमिवपंकजम् ७ इ
 मेतेश्रवणेशून्येनशोभेतेविकुंडले ॥ शिरोधरायांसंलीनेसततंकुंडलप्रिये ८ कृतेसमुकुटोवीरसर्वरत्नविभूषितः ॥ अत्यर्थंशिरसो
 लक्ष्मीयोदधारार्कसप्रभाम् ९ अनेनहिकलत्रेणतवांतःपुरशोभिना ॥ कथंदीनेनकर्तव्यंत्वायिलोकांतरंगते १० ननुनामस्त्रिय
 स्साध्यःप्रियभोगेष्ववंचिताः ॥ पतीनामपरित्याज्यास्सत्त्वंनस्त्यज्यगच्छसि ११ अहोकालोमहावीर्योयेनपर्यायकर्मणा ॥ काल
 तुल्यस्सपत्नानांत्वंक्षिप्रमपनीयसे १२ वयंदुःखेष्वनुचितास्सुखेष्वेवत्वयैधिताः ॥ कथंवत्स्यामविधवानाथकार्पण्यमाश्रिताः १३
 स्त्रीणांचारित्रलुब्धानांपतिरेकःपरागतिः ॥ त्वंहिनस्सागतिश्छिन्नाकृतांतेनबलीयसा १४ वैधव्येनाभिभूतास्स्मशोकसंतप्तमानसाः॥रो
 दितव्यद्गदेमग्नाःकगच्छामस्त्वयाविना १५ सहत्वयागतःकालस्त्वदंक्रेकीडितंकृतम् ॥ क्षणेनत्वद्विहीनास्स्मअनित्याहिनृणांगतिः १६
 अहोबलविहीनास्स्मविपन्नेत्वयिमानद ॥ एकदुष्कृतकारिण्यस्सर्वावैधव्यलक्षणाः १७ त्वयास्वर्गप्रतिच्छंदैर्लालितास्स्मरतिप्रियाः
 त्वयिकामवशास्सर्वास्सनस्त्यज्यक्कगच्छसि १८ अस्माकंत्वमनाथानांनाथोह्यसिसुरोपम ॥ आसांविलपमानानांकुररीणामिवप्रभो
 प्रतिवाक्यंजगन्नाथदातुमर्हसिमानद १९ एवमार्तकलत्रस्यशाम्यमानेषुबंधुषु ॥ गमनंतेमहाभागदारुणंप्रतिभातिनः २० नूनंकां
 ततराःकांतपरलोकेवरस्त्रियः ॥ यतस्त्वंप्रस्थितोवीरविहायेमंगृहेजनम् २१ किनुतेकारणंवीरभार्यास्वेतासुभूरिद ॥ आर्तनादंरुदंतोपुय
 न्मोहान्नावबुध्यसे २२ अहोनिष्करुणायात्रानराणामौर्ध्वदेहिकी ॥ यत्परित्यज्यदारान्त्स्वान्निरपेक्षाव्रजंतिहि २३ अपतित्वंस्त्रि
 याश्श्रेयोनुतशूरःपतिःस्त्रियाः ॥ स्वर्गस्त्रीणांप्रियाश्शरास्तेषामपिचताःप्रियाः २४ अहोक्षिप्रमदृश्येननयतात्वारणप्रियम् ॥ प्रहृतंनः
 कृतांतेनसर्वासामंतरात्मसु २५ हत्वाजरासंधबलंजित्वायक्षांश्चसंयुगे ॥ कथंमानुषमात्रेणहतस्त्वंजगतीतले २६ इंद्रेणसहसंग्रा
 मंकृत्वासायकविग्रहम् ॥ अमर्त्यैरजितोयुद्धेमर्त्येणासिकथंहतः ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ रुदिते अनुशयः आशयोतः करणं रुदितानुशयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

त्वया सागरमक्षोभ्यं विक्षोभ्य शरदृष्टिभिः ॥ रत्नसर्वस्वहरणं जित्वा पाशधरं कृतम् २८ त्वया पौरजनस्यार्थमदं वर्पति वासवे ॥ सायके
जलदानं जित्वा बलाद्वर्पं प्रवर्तितम् २९ प्रतापावनतास्सर्वे तव तिष्ठन्ति पार्थिवाः ॥ प्रेषयन्तो वरार्हाणि रत्नान्याच्छादनानि च ३० तवैवं
देवकल्पस्य दृष्टवीर्यस्य शत्रुभिः ॥ कथं प्राणांतकं घोरमीदृशं भयमागतम् ३१ प्राप्तस्समो विधवा शब्दं त्वयि नाथे निपातिते ॥ अप्रमत्ताः
प्रमत्तेन कृतांतेन निराकृताः ३२ यद्येवं नाथ गंतव्यं यदिव विस्मृता वयम् ॥ वाङ्मात्रेणापियामीति वक्तव्येकः परिश्रमः ३३ प्रसीदना
थभीतास्समपादौ ते याममूर्द्धभिः ॥ अलंदूरप्रवासेन निवर्तस्वनराधिप ३४ अहो वीरकथं शेषे निषण्णस्तृणपांसुषु ॥ शयानस्य हिते भू
मौ कस्मान्नो द्विजते वपुः ३५ केन सुप्तप्रहारो यदतोस्माकमतर्कितः ॥ प्रदत्तं केन सर्वासु नारीष्वेवं सुदारुणम् ३६ रुदितानुशयो नार्याजी
वंत्याः परिदेवनम् ॥ किं वयंसति गंतव्ये सह भर्त्रा रुदामहे ३७ एतस्मिन्नंतरे दीनाकंसमाता प्रवेपती ॥ कमेवत्सः कमेपुत्र इति रोरूयती भृ
शम् ३८ सा पश्यन्निहतं पुत्रं निष्प्रभं शशिनं यथा ॥ हृदयेन विदीर्णेन भ्राम्यमाणा पुनः पुनः ३९ पुत्रं समभिवीक्षंती हाहतास्मीति वाशती ॥
स्तृपाणामार्तनादेन विललापरुरोद च ४० सा तस्य वदनं दीनमुत्संगे पुत्रगृद्धिनी ॥ कृत्वा पुत्रेति कारुण्यं विललापार्तयागिरा ४१ पुत्र
शूरव्रते युक्तज्ञातीनां नंदिवर्द्धन ॥ किमिदं त्वरितं वत्स प्रस्थानं कृतवानसि ४२ प्रसुप्तश्चातिविरुते किं पुत्रनियमं विना ॥ वत्सनैवं विधा
भूमौ शेरते कृतलक्षणाः ४३ रावणेन पुरागीतश्लोको यं साधुसंमतः ॥ बलज्येष्ठेन लोके पुराक्षसानां समागमे ४४ एवमूर्जितवीर्यस्य म
म देवनिघातिनः ॥ बांधवेषु भयं घोरं दुर्निवार्यं भविष्यति ४५ तथैव ज्ञातिलुब्धस्य मम पुत्रस्य धीमतः ॥ ज्ञातिभ्यो भयमुत्पन्नं शरीरांतक
रं महत् ४६ सापत्तिं भूपतिरुद्धमुग्रसेनं विचेतसम् ॥ उवाच रुदती वाक्यं विवत्सा हरिणी यथा ४७ एह्ये हिराजञ्जुद्वात्मन्पश्य पुत्रं जनेश्व
रम् ॥ शयानं वीरशयने वज्राहतमिवाचलम् ४८ अस्य कुर्मो महाराज निर्याणसदृशी क्रियाम् ॥ प्रेतत्वमुपपन्नस्य गतस्य यमसादनम् ॥
४९ वीरभोग्या निराज्या निवयं चापि पराजिताः ॥ गच्छ विज्ञाप्य तां कृष्णः कंससत्कारकारणात् ५० मरणांतानि वैराणि शांतं शांतिर्भविष्य
ति ॥ प्रेतकार्याणि कार्याणि मृतः किमपराध्यते ५१

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति श्रीह० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ द्वात्रिंशोऽस्मिन्नाथाध्यायरोहोविज्ञातिरुच्यते ॥ उग्रसेनाभिषेकश्च
 कंससंस्कारपूर्वकः ॥ १ ॥ उग्रसेनः विषपीतः पीतविषः ॥ १ ॥ पश्चानुतापात्पश्चात्तापाच्छांदास्तकारलोपः ॥ २ ॥ तस्मिन्तस्यां ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्त्रीणां परिदेवितमा
 एवमुक्त्वापतिभोजकेशानारुज्यदुःखिता ॥ पुत्रस्यमुखमीक्षंतीविललापैवसाभृशम् ५२ इमास्तेकिंकरिष्यंतिभार्याराजन्सुखोपि
 ताः ॥ त्वांपतिसुपतिप्राप्ययाविपन्नमनोरथाः ५३ इमंतेपितरंवृद्धं कृष्णस्यवशवर्तिनम् ॥ कथंद्रक्ष्यामिशुष्यंतंकासारसलिलंयथा ॥
 ५४ अहंतेजननीपुत्रकिमर्थनाभिभाषसे ॥ प्रस्थितोदीर्घमध्वानंपरित्यज्यप्रियंजनम् ५५ अहोवीराल्पभाग्यायाःकृतांतेनाभिवर्ति
 ना ॥ आच्छिद्यममसंदायोनीयसेनयकोविदः ५६ दानमानगृहीतानितृप्तान्येतानितैर्गुणैः ॥ रुदंतितवभृत्यानांकुलानिकुलयूथप ५७
 उत्तिष्ठनरशार्दूलदीर्घबाहोमहाबल ॥ त्राहिदीनंजनंसर्वपुरमंतःपुरंयथा ५८ रुदतीनांभृशार्तानांकंसस्त्रीणांसुविस्तरम् ॥ जगामास्तं
 दिनकरःसंध्यारागेणरंजितः ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुह० कंसस्त्रीविलापोनामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच
 उग्रसेनस्तुकृष्णस्यसमीपंदुःखितोययौ ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तोविषपीतइवश्वसन् १ सददर्शगृहेकृष्णयादवैःपरिवारितम् ॥ पश्चा
 नुतापाद्ध्यायंतंकंसस्यनिधनाविलम् २ कंसनारीविलापांश्चश्रुत्वासकरुणान्बहून् ॥ गर्हमाणंतथात्मानंतस्मिन्यादवसंसदि ३
 अहोमयातिबाल्येनरोषाद्दोषानुवर्तिना ॥ वैधव्यंस्त्रीसहस्राणांकंसस्यास्यवधेकृतम् ४ कारुण्यंखलुनारीषुप्राकृतस्यापिजायते ॥
 एवमातैरुदंतीपुमयाभर्तरिपातिते ५ परिदेवितमात्रेणशोकःखलुविधीयते ॥ कृतांतस्यानभिज्ञानांस्त्रीणांकारुण्यसंभवः ६ कंसस्यहिव
 धश्श्रेयान्प्रागेवाभिमतोमम ॥ सतामुद्वेजनीयस्यपापेष्वभिरतस्यच ७ लोकेपतितवृत्तस्यपरुषस्याल्पमेधसः ॥ अक्लिष्टमरणंश्रेयो
 नविद्विष्टस्यजीवितम् ८ कंसःपापपरश्चैवसाधूनामप्यसंमतः ॥ धिक्शब्दपतितश्चैवजीवितेचास्यकादया ९ स्वर्गेतपोभृतांवासः
 फलंपुण्यस्यकर्मणः ॥ इहापियशसायुक्तस्स्वर्गस्थैरवधार्यते १० यदिस्युर्निर्वृतालोकास्स्युश्चधर्मपराःप्रजाः ॥ नराधर्मप्रवृत्ताश्चनरा
 ज्ञामनयस्स्पृशेत् ११ निग्रहेदुष्टवृत्तीनांकृतांतःकुरुतेफलम् ॥ इष्टधर्मेपुलोकेपुकर्तव्यंपारलौकिकम् १२
 त्रेणकृतांतस्यापिशोकोविधीयतइतियोजना ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्वर्गस्थैस्तुल्यइतिशेषः ॥ १० ॥ राज्ञानृपान् ॥ ११ ॥ कुरुतेददाति ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ विपरीतस्यपापस्य ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रतीच्छंतु अंगीकुर्वंतु ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अतीवदेवारक्षंतिनरंधर्मपरायणम् ॥ कर्तारस्सुलभालोकेदुष्कृतस्यहिकर्मणः १३ हतस्सोयंमयाकंसस्साध्वेतदवगम्यताम् ॥ मूलच्छेद
कृतस्तस्यविपरीतस्यकर्मणः १४ तदेषसांत्व्यतांसर्वशोकार्तःप्रमदाजनः ॥ पौराश्रपुर्याश्रेण्यश्रसांत्व्यतांसर्वएवाहि १५ एवंब्रुवति
गोविंदेविवेशावनताननः ॥ उग्रसेनोयदून्ग्रहपुत्रकिल्बिषशंकितः १६ सकृष्णपुंडरीकाक्षमुवाचयदुसंसदि ॥ बाष्पसंदिग्धयावाचादी
नयासज्जमानया १७ पुत्रोनिर्यापितःक्रोधान्नोतोयाम्यादिशंरिपुः ॥ स्वधर्माधिगताकीर्तिर्नामविश्रावितंभुवि १८ स्थापितंसत्सु
माहात्म्यंशंकितारिपवःकृताः ॥ स्थापितोयादवोवंशोर्गर्वितारसुहृदःकृताः १९ सामंतेपुनरेंद्रेपुप्रतापस्तेप्रकाशितः ॥ मित्राणितां
भजिष्यंतिसंश्रयिष्यंतिपार्थिवाः २० प्रकृतयोनुयास्यंतिस्तोष्यंतित्वांद्भिजातयः ॥ संधिविग्रहमुख्यास्त्वांप्रणमिष्यंतिमंत्रिणः २१
हस्त्यश्वरथसंपूर्णपदातिगणसंकुलम् ॥ प्रतिगृहाणकृष्णेदंकंसस्यबलमव्ययम् २२ धनंधान्यंचयात्किंचिद्रत्नान्याच्छादनानिच ॥ प्रती
च्छंतुनियुक्तावैत्वदीयाःकृष्णपूरुषाः २३ स्त्रियोहिरण्ययानानियदन्यद्वसुकिंचन ॥ एवंहिविहितेयोगेपर्याप्तेकृष्णविग्रहे २४ प्र
तिष्ठितायामेदिन्यांयदूनांशत्रुसूदन ॥ त्वंगतिश्रयागतिश्चैवयदूनांयदुनंदन २५ शृणुष्ववदतांवीरकृपणानामिदंवचः ॥ अस्यत्वत्कोपद
ग्धस्यकंसस्याशुभकर्मणः २६ तवप्रसादाद्गोविंदप्रेतकार्यंक्रियेतह ॥ तस्यकृत्वानरेंद्रस्यविपन्नस्यौर्ध्वदेहिकम् २७ सस्नुषोहंसभा
र्यश्चरिष्यामिमृगैरुसह ॥ प्रेतसत्कारमात्रेणकंसस्यानृण्यमाप्नुयाम् २९ एतत्तेकृष्णविज्ञाप्यंस्नेहोत्रमयियुज्यताम् ॥ प्राप्नोतिसुग
तितंत्रकृपणःपश्चिमांक्रियाम् ३० एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यकृष्णःपरमविस्मितः ॥ प्रत्युवाचोग्रसेनंवैसांत्वपूर्वमिदंवचः ३१ कालयुक्तमि
दंतातवैतद्यत्प्रभाषितम् ॥ सदृशंराजशार्दूलवृत्तस्यचकुलस्यच ३२ यत्त्वमेवंविधोब्रूषेगतेर्थेदुरतिक्रमे ॥ प्राप्स्यतेनृपसत्कारंकंसः
प्रेतगतोपिसन् ३३ कुलेमहतितेजन्मवेदान्विदितवानसि ॥ कथंनज्ञायतेतातनियतिर्दुरतिक्रमा ३४ स्थावराणांचभूतानांजंगमानां
चपार्थिव ॥ पूर्वजन्मकृतंकर्मकालेनपरिपच्यते ३५

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दृश्यते भोगेनानुभूयते ॥ ३९ ॥ ४० ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ परायणपरः परस्य कर्मणोऽयनं गमनं तत्परस्तदधीनः कालोपिकर्माधीनः ते न स्वकर्मणे वायं मृत इत्यर्थः अहं तु निमित्तमात्रं शस्त्रवदिति भावः यथोक्तं स्वकर्मैव न रहंति न शस्त्ररिपुमृत्यवः नेभं नेभ्यं न वासभ्यं चोरहत्यावलंबत इति ॥ ४५ ॥ सागतिः या काला

श्रुतवन्तो र्थवन्तश्च दातारः प्रियदर्शनाः ॥ ब्रह्मण्यानयसंपन्नादीनानुग्रहकारिणः ३६ लोकपालसमास्ता तमहेंद्रसमविक्रमाः ॥ क्षि
तिपालाः कृतांतेन नीयन्ते नृपसत्तम ३७ धार्मिकारस्सर्वभावज्ञाः प्रजापालनतत्पराः ॥ क्षत्रधर्मपरादांताः कालेन निधनंगताः ३८ स्वय
मात्मकृतं कर्म शुभं वायदिवा शुभम् ॥ प्राप्ते काले तु तत्कर्म दृश्यते सर्वदेहिनाम् ३९ एषा ह्यंतर्हिता माया दुर्विज्ञेया सुरैरपि ॥ यथायं मुह्यते
लोको ह्यत्र कर्मैव कारणम् ४० कालेनाभिहतः कंसः पूर्वकर्मप्रचोदितः ॥ न ह्यहं कारणं तत्र कालः कर्मचकारणम् ४१ सूर्यसोममयं तात कृ
त्स्त्रं स्थावरजंगमम् ॥ कालेन निधनं गत्वा कालेनैव च जायते ४२ सकालस्सर्वभूतानां निग्रहानुग्रहे रतः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि काल
स्य वशगानि वै ४३ स्वदोषेणैव दग्धस्य सूनोस्तवनराधिप ॥ नाहं वै कारणं तत्र कालस्तत्र चकारणम् ४४ अथवाहं भविष्यामि का
रणं नात्र संशयः ॥ परायणपरः कालः किं करिष्यत्यकारणः ४५ कालस्तु बलवान्नाजन्दुर्विज्ञेया हि सागतिः ॥ परावरविशेषज्ञायां यां
ति समदर्शिनः ४६ गतिः कालस्य सायेन सर्वकालस्य गोचरम् ॥ ब्रवीमि यदहं तात तदनुष्ठीयतां वचः ४७ न हिराज्येन मे कार्यं नाप्य
हं नृपकांक्षितः ॥ न चापिराज्यलुब्धेन मया कंसो निपातितः ४८ किंतु लोकहितार्थाय कीर्त्यर्थं च सुतस्तव ॥ व्यंगभूतः कुलस्यास्य सानु
जो विनिपातितः ४९ अहं स एव गोमध्ये गोपैः सह वने चरः ॥ प्रीतिमान्विचरिष्यामि कामचारी यथा गेजः ५० एतावच्छतशोऽप्येवं सत्येनै
तद्ब्रवीमि ते ॥ न मे कार्यं नृपत्वेन विज्ञाप्यं क्रियतामिदम् ५१ भवान्नाजास्तु मान्यो मे यदूनामग्रणीः प्रभुः ॥ विजयायाभिषिच्य स्वस्वरा
ज्येनृपसत्तम ५२ यदि ते मत्प्रियं कार्यं यदिवानास्ति ते व्यथा ॥ मयानि सृष्टं राज्यं स्वं चिराय प्रतिगृह्यताम् ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतच्छ्रुत्वा तु वचनं नोत्तरं प्रत्यभाषत ॥ व्रीडिताधोमुखं तं तुराजानं यदुसंसदि ५४

त्परामोक्षरूपा ॥ ४६ ॥ येन कर्मणा तत्त्वचः वचनप्रतिपाद्यं कर्मानुष्ठीयताम् ॥ ४७ ॥ कांक्षितः कांक्षासंजाताय स्यता दृशः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥
व्रीडितश्चासौ अधोमुखश्च तम् ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ पुरीमार्गे पुरप्रवेशमार्गे ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ अथ खिंशे ल
थाध्याये विद्यापुत्रं गुरुमुखात् ॥ लब्ध्वा तस्मै वरं दत्त्वा प्रत्यायाता वितीर्यते ॥ १ ॥ सकृष्ण इति ॥ २ ॥ ३ ॥ काश्यं काशिदेशजं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्रुतिधरौ श्रवणमात्रग्राहिणौ ॥ ६ ॥ च

अभिषेकेण गोविंदो योजयामास धर्मवित् ॥ सबद्धमुकुटश्च श्रीमानुग्रसेनो महाद्युतिः ॥ चकार सहकृष्णेन कंसस्य निधनक्रियाम् ५५ तं स
र्वेयादवामुख्याराजानं कृष्णशासनात् ॥ अनुजग्मुः पुरीमार्गे देवा इव शतक्रतुम् ५६ रजन्यां तु निवृत्तायां ततस्सूर्ये विराजिते ॥ पश्चिमं
कंससंस्कारं चक्रुस्ते यदुपुंगवाः ५७ शिबिकायामथारोप्य कंसं देहं यथाक्रमम् ॥ नैष्ठिकेन विधानेन चक्रुस्ते कंससंस्क्रियाम् ५८ सनीतो यमु
ना तीरमुत्तमं नृपतेः सुतः ॥ सकृत्तथ यथान्यायं नैधनेन चिताग्निना ५९ तथैव भ्रातरं चास्य सुनामानं महाभुजम् ॥ संस्कारं लभयामासुः सह
कृष्णेन यादवाः ६० ताभ्यां ते सलिलं च कुर्वृष्ण्यंधकपुरोगमाः ॥ अक्षयं चास्तु प्रेतैः भयोभाषमाणाः पुनः पुनः ६१ हिरण्यस्य सुवर्णस्य द
शकोटीस्तथा हरिः ॥ गावोरत्नानि वासांसि ग्रामान्नगरसंमतान् ६२ ददौ कंसं समुद्दिश्य ब्राह्मणेभ्यो नृपोत्तमः ॥ अक्षयं चापि विप्रेभ्यो
भाषमाणाः पुनः पुनः ६३ तयोस्ते सलिलं दत्त्वा यादवा दीनमानसाः ॥ पुरस्कृत्यो ग्रसेनं वै विविशुर्मथुरां पुरीम् ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते खि
लेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि उग्रसेनाभिषेकं कंससंस्कारकथनं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सकृष्णस्तत्र ब
लवान्नौ हिणे येन संगतः ॥ मथुरायादवा कीर्णां पुरीतां सुखमावसत् १ प्राप्त्यौ वनदेहस्तु युक् तो राजश्रिया ज्वलन् ॥ चचार मथुरां वीरस्सर
त्नाकरभूषणाम् २ कस्यचित्त्वथ कालस्य सहितौ रामकेशवौ ॥ गुरुं सांदीपनिं काश्यमवंति पुरवासिनम् ३ धनुर्वेदचिकीर्षार्थमुभौ तावभि
जग्मतुः ॥ निवेद्य गोत्रं स्वाध्यायमाचारेणाभ्यलंकृतौ ४ शुश्रूषून् निरहंकारावुभौ रामजनार्दनौ ॥ प्रतिजग्राहतौ काश्यो विद्याः प्रादाच्च केव
लाः ५ तौ च श्रुतिधरौ वीरयथावत्प्रतिपद्यताम् ॥ अहोरात्रैश्चतुष्पष्ट्यासांगवेदमधीयताम् ६ चतुष्पादं धनुर्वेदं शस्त्रग्रामं ससंग्रहम् ॥ अ
चिरेणैव कालेन गुरुस्तावभ्यशिक्षयत् ७ अतीवामानुषीमेधांचितयित्वा तयोर्गुरुः ॥ मेनेतावागतौ वीरौ देवौ चंद्रदिवाकरौ ८ ददर्श च महा
त्मानावुभौ तावपि पर्वसु ॥ पूजयंतौ महादेवं साक्षाद्विष्णुं व्यवस्थितम् ९ गुरुं सांदीपनिं कृष्णः कृतकृत्योभ्यभाषत ॥ गुर्वर्थं किं ददानी
ति रामेण सह भारत १० तयोः प्रभावं स ज्ञात्वा गुरुः प्रोवाच हृष्टवान् ॥ पुत्रमिच्छाम्य हं दत्तं यो मृतो लवणां भसि ११

तुष्पादं दीक्षासंग्रहसिद्धिप्रयोगाख्ये श्रुतुर्भिः पादैरुपेतं ससंग्रहं सरहस्यम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ तयोश्चंद्रसूर्यत्वमनुमायत दाराध्यत्वेन कृष्णं प्रत्यक्षेणैव दर्शयत्याह ददर्श वेति ॥ १॥ १० ॥ ११ ॥

तस्मृतं मे ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ रत्नानिचवैवस्वतेनदत्तानि ॥ २३ ॥ तस्यवैवस्वतस्यदासैरितिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥

पुत्रएकोपिमेजातस्सचापितिमिनाहतः ॥ प्रभासेतीर्थयात्रायांतन्मेत्वंपुनरानय १२ तथेत्येवाब्रवीत्कृष्णोरामस्यानुमतेस्थितः ॥ गत्वा
समुद्रंतंजस्वीविवेशांतर्जलंहरिः १३ समुद्रःप्रांजलिर्भूत्वादश्यामासस्वंतदा ॥ तमाहकृष्णःकासौभोःपुत्रस्सांदीपनेरिति १४ समुद्रः
प्रत्युवाचेदंदैत्यःपंचजनोमहान् ॥ तिमिरूपेणतंबालंग्रस्तवानितिमाधव १५ उन्मथ्यसलिलादस्माद्रस्तवानितिभारत ॥ सपंचजन
मासाद्यजघानपुरुषोत्तमः ॥ नचाससादतंबालंगुरुपुत्रंतदाच्युतः १६ सतुपंचजनंहत्वाशंखंलेभेजनार्दनः ॥ यस्यदेवमनुष्येषुपांचजन्यइ
तिश्रुतः १७ ततोवैवस्वतपुरंजगामपुरुषोत्तमः ॥ ततोयमोभ्युपागम्यववंदेतंगदाधरम् १८ तुमवाचाथवैकृष्णोगुरुपुत्रःप्रदोयताम् ॥
तयोस्तत्रतदायुद्धमासीद्वोरतरंमहत् १९ ततोवैवस्वतंधोरंनिर्जित्यपुरुषोत्तमः ॥ आससादचतंबालंगुरुपुत्रंतदाच्युतः २० आनिना
यगुरोःपुत्रंचिरंनष्टंयमक्षयात् ॥ ततस्सांदीपनेःपुत्रःप्रभावादमितौजसः २१ दीर्घकालगतःप्रेतःपुनरासीच्छरीरवान् ॥ तदशक्यम
चित्यंचदृष्ट्वासुमहदद्भुतम् २२ सर्वेषामेवभूतानांविस्मयस्समजायत ॥ सगुरोःपुत्रमादायपांचजन्यंचमाधवः ॥ रत्नानिचमहार्हाणि
पुनरायाज्जगत्प्रभुः २३ राक्षसैस्तस्यरत्नानिमहार्हाणिबहूनिच ॥ आनाय्यावेदयामासगुरवेवासवानुजः २४ गदापरिघयुद्धेषुसर्वास्त्रे
षुचतावुभौ ॥ अचिरान्मुख्यतांप्राप्तौसर्वलोकेधनुर्भूताम् २५ ततस्सांदीपनेःपुत्रंतद्रूपवयसंतदा ॥ प्रादात्कृष्णःप्रतीतात्मासहरत्नैरु
दारधीः २६ चिरनष्टेनपुत्रेणकाश्यस्सांदीपनिस्तदा ॥ समेत्यमुमुदेराजन्पूजयन्नामकेशवौ २७ कृतास्त्रौतावुभौवीरौगुरुमामंत्र्यसुव्र
तौ ॥ आयातौमथुरांभूयोवसुदेवसुतावुभौ २८ ततःप्रत्युद्ययुस्सर्वेयादवायदुनंदनौ ॥ सबालाहृष्टमनसउग्रसेनपुरोगमाः २९ श्रेण्यः
प्रकृतयश्चैवमंत्रिणस्सपुरोहिताः ॥ सबालवृद्धासाचैवपुरीसमभिवर्तत ३० नंदितूर्याण्यवाद्यंततुष्टुश्रजनार्दनम् ॥ रथ्याःपताकामालि
न्योभ्राजंतस्मसमंततः ३१ प्रहृष्टमुदितंसर्वमंतःपुरमशोभत ॥ गोविंदागमनेत्यर्थयथैवेन्द्रमहेतथा ३२ मुदिताश्चाथगायंतिगजमार्गेषु
गायकाः ॥ तत्रासीत्प्रथितागाथायादवानांप्रियंकरा ३३ गोविंदरामौसंप्राप्तौभ्रातरौलोकविश्रुतौ ॥ स्वेपुरेनिर्भयास्सर्वेक्रीडध्वंसह
बांधवैः ॥ ३४ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यदुनंदनौयदूनामानंदयितारौप्रत्युद्ययुः संमुखमागमन् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ रैवतस्यपर्वतविशेषस्य ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥
 अथाध्यायेचतुस्त्रिंशोदुहितृभ्यांप्रचोदितः ॥ जरासंधोयदून्हंतुंप्रवृत्तइतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ सकृष्णः ॥ १ ॥ २ ॥ राजगृहेश्वरोजरासंधःदुहितृभ्यांअस्तिप्रास्तिसंज्ञाभ्यांकंसभार्याभ्यां
 नतत्रकश्चिद्दीनोवामलिनोवाविचेतनः ॥ मथुरायामभूद्राजन्गोविंदेसमुपस्थिते ३५ वयांसिसाधुवाक्यानिप्रहृष्टागोहयद्विपाः ॥ नर
 नारीगणास्सर्वेभेजिरेमनसस्सुखम् ३६ शिवाश्चवाताःप्रववुर्विरजस्कादिशोदश ॥ दैवतानिचहृष्टानिसर्वेष्वायतनेषुच ३७ यानि
 लिंगानिलोकस्यचासंस्कृतयुगेपुरा ॥ तानिसर्वाण्यदृश्यंतपुरीप्राप्तेजनार्दने ३८ ततःकालेशिवेपुण्येस्यंदनेनारिमर्दनः ॥ हरियुक्तेन
 गोविंदोविवेशमथुरांपुरीम् ३९ विशंतंमथुरांरम्यांतमुपेंद्रमरिंदमम् ॥ अनुजग्मुर्यदुगणाश्शक्रंदेवगणाइव ४० वसुदेवस्यभवन्तत
 स्तौयदुनंदनौ ॥ प्रविष्टौहृष्टवदनौचंद्रादित्याविवाचलम् ४१ परेणतेजसोपेतौसुरेद्राविवरूपिणौ ॥ तावायुधानिविन्यस्यगृहेस्वेस्वै
 रचारिणौ ४२ मुमुदातेयदुवरोवसुदेवसुतावुभौ ॥ उद्यानेषुविचित्रेषुफलपुष्पावनामिषु ४३ चेतुस्सुमहात्मानौयादवैःपरिवारितौ ॥
 रैवतस्यसमीपेषुसरित्सुविमलासुच ४४ पद्मपत्रवितृद्वासुकारंदवयुतासुच ॥ एवतावेकनिर्माणौमथुरायांशुभाननौ ॥ उग्रसेनानु
 गौभूत्वाकंचित्कालंमुमोदतुः ४५ ॥ इतिश्रीम०हरिवंशेविष्णुपर्वणिरामकृष्णप्रत्यागमनंनामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सकृष्णस्तत्रसहितोरौहिणेयेनसंगतः ॥ मथुरायादवाकीर्णांपुरीतांसुखमावसत् १ प्राप्तयौवनदेहस्तुयु
 क्तोराजश्रियाविभुः ॥ चचारमथुरांप्रीतःसबनाकरभूषणाम् २ कस्यचित्त्वथकालस्यराजाराजगृहेश्वरः ॥ शुश्रावनिहतंकंसंदु
 हितृभ्यामहीपतिः ३ ततोनातिचिरात्कालाजरासंधःप्रतापवान् ॥ आजगामपटंगेनबलेनमहतावृतः ४ जिघांसुर्हिंयदून्क्रुद्धकंस
 स्यापचिर्तस्मरन् ॥ अस्तिःप्रास्तिश्चनाम्नातेमागधस्यसुतेनृप ५ जरासंधस्यकल्याण्यौपीनश्रोणिपयोधरे ॥ उभेकंसस्यतेभा
 र्येप्रादाद्बार्हद्रथोत्पः ६ सताभ्यांमुमुदेराजाबध्वापितरमाहुकम् ॥ समाश्रित्यजरासंधमनादृत्यचयादवान् ॥ शूरसेनेश्वरोराजा
 यथातेबहुशःश्रुतः ७ ज्ञातिकार्यार्थसिद्धयर्थमुग्रसेनहितेरतः ॥ वसुदेवोभवन्नित्यंकंसोनममृषेचतम् ८
 निवेदितेसति ॥ १ ॥ पटंगेनरथगजतुरगपदातिपण्यधान्यापणिकारुचैःपङ्क्तिर्गैरुपेतेन ॥ ४ ॥ अपचितिमानृण्यम् ॥ ५ ॥ बार्हद्रथोजरासंधः ६ सःकंसःविक्रांतःआहुकपुत्रमुग्रसेनम् ॥ ७ ॥ ८ ॥

रवीव इवइ, पाठान्तरम् ।

॥ २ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥३४॥

रामकृष्णौसमाश्रित्यहतेकंसेदुरात्मनि ॥ उग्रसेनोभवद्राजाभोजवृष्णयंधकैर्वृतः १ दुहितृभ्यांजरासंधःप्रियाभ्यांबलवान्नृपः ॥ नो
दितोवीरपत्नीभ्यामुपायान्मथुरांततः १० कृत्वासर्वसमुद्योगंक्रोधादग्निसमोज्ज्वलन् ॥ प्रतापावनतायेचजरासंधस्यपार्थिवाः ११
मित्राणिज्ञातयश्चैवसंयुक्ताःसुहृदस्तथा ॥ तमेवानुययुःसर्वेसैन्यैःसमुदितैर्दृताः १२ महेष्वासामहावीर्याजरासंधप्रियैषिणः ॥ कारु
पोदंतवक्रश्चचेदिराजश्चवीर्यवान् १३ कलिंगाधिपतिश्चैवपौंड्रश्चबलिनांवरः ॥ सांकुतिकेशिकश्चैवभीष्मकश्चनराधिपः १४ पुत्रश्च
भीमकस्यापिरुक्मीमुख्योधनुर्भृताम् ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यांयःस्पृहतेसमहाहवे १५ वेणुदारिश्श्रुतवाचक्रथश्चैवांशुमानपि ॥ अंगराज
श्चबलवान्वंगानामधिपस्तथा १६ कौशल्यःकाशिराजश्चदशार्णाधिपतिस्तथा ॥ सुखेश्वरश्चविक्रांतोविदेहाधिपतिस्तथा १७ मद्र
राजश्चबलवान्त्रिगर्तानामथेश्वरः ॥ शाल्वराजश्चविक्रांतोदरदश्चमहाबलः १८ यवनाधिपतिश्चैवभगदत्तश्चवीर्यवान् ॥ सौवी
रराजश्चैव्यश्चपांड्यश्चबलिनांवरः १९ गांधारराजस्सुबलोन्नजिच्चमहाबलः ॥ काश्मीरराजोगोनर्दोदरदादिपतिर्नृपः ॥ दुर्योध
नादयश्चैवधार्तराष्ट्रामहाबलाः २० एतेचान्येचराजानोबलवंतोमहारथाः ॥ तमन्वयुर्जरासंधंविद्विषंतोजनार्दनम् २१ तेशूरसेनाना
विश्यप्रभूतयवसंधनान् ॥ ऊपुस्संरुध्यमथुरांपुरस्कृत्यबलंतदा २२ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिमथुरोपरोधोनामचतु
स्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मथुरोपवनेगत्तानिविष्टांस्तान्नराधिपान् ॥ अपश्यन्वृष्णयस्सर्वेपुरस्कृत्यजना
र्दनम् १ ततोहृष्टमनाःकृष्णोरामंवचनमब्रवीत् ॥ त्वरतेखलुकार्यार्थोदेवतानांनसंशयः २ यथायंसंनिकृष्टोहिजरासंधोनराधिपः ॥ ल
क्ष्यंतेहिध्वजाग्राणिरथानांवातरंहसाम् ३ एतानिशशिकल्पानिनृपाणांविजिगीषताम् ॥ छत्राण्यार्यविराजंतेप्रोच्छ्रितानिसितानिच ॥
४ अहोनृपथोदग्राविमलाश्छत्रपंक्तयः ॥ अभिवर्तंतिनश्शुभ्रायथाखेहंसंपंक्तयः ५ कालेखलुनृपःप्राप्तोजरासंधोमहीपतिः ॥ आव
योर्युद्धनिकपःप्रथमस्समरातिथिः ६ आर्यतिष्ठावसहितावनुप्राप्तेमहीपतौ ॥ युद्धारंभःप्रयोक्तव्योबलंतावद्विमृश्यताम् ७

पंचत्रिंशोऽध्यायेमथुरामेत्यमाधवः ॥ रुदोधनगरंसेन्यैश्चतुरंगैरितिर्यते ॥ १ ॥ ११ ॥ २ ॥ १ ॥ ४ ॥ ५ ॥ निकपःस्वर्णनिकपवद्वलाबलनिर्णयहेतुः ॥ ६ ॥ बलंपरेषांसैन्यंगता
युः चिरायुर्वेतिविमृश्यतां विचारणीयमित्यर्थः ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ पार्थिवे पृथ्वीस्थजनयोग्ये मृत्युमार्गे इत्यर्थः ॥ १० ॥ प्रोक्षितान्यज्ञपशुवदासन्नमृत्यून ॥ ११ ॥ स्थानेयुक्तं अस्याः भारावतरणमित्यर्थः यतः इयं दिवंगतादिविरथं
ब्रह्माणं प्रतिशरणंगता ॥ १२ ॥ विविक्तं निर्जनम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ हेमकक्षैः सुवर्णशृङ्खलैः ॥ १६ ॥ प्रेक्षमाणैः कूर्दमानैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वनानि च नादयानः ॥

एवमुक्त्वा ततः कृष्णस्वस्थस्संग्रामलालसः ॥ जरासंधबलं प्रेप्सुश्चकार बलदर्शनम् ८ वीक्ष्यमाणश्च तान्सर्वा नृपान्यदुवरो व्ययः ॥ आ
त्मनैवात्मनो वाक्यमुवाच हृदि मंत्रवित् ९ इमे ते पृथिवीपालाः पार्थिवे वल्मनि स्थिताः ॥ ये विनाशंगमिष्यंति शास्त्रदृष्टेन कर्मणा १० प्रो
क्षितान् खल्विमान् मन्ये मृत्युनानृपपुंगवान् ॥ स्वर्गगामीनि चाप्येषां वपूंषि प्रचकाशरे ११ स्थानेभारपरिश्रान्ता वसुधेयं दिवंगता ॥ एषां
नृपाणां मुख्यानां बलौघैरभिपीडिता १२ महीनिरंतराचेयं बलराष्ट्राभिसंरुता ॥ स्वल्पेन खलुकालेन विविक्तं पृथिवीतलम् १३ भवि
ष्यति नरेन्द्रौघैश्शतशो विनिपातितैः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जरासंधस्ततः क्रुद्धः प्रभुस्सर्वमहीक्षिताम् १४ नराधिपसहस्रौघैरनुयातो
महाद्युतिः ॥ व्यायतो दध्नतुरगैस्सुयानैस्सुसमाहितैः १५ रथैस्सांग्रामिकैर्युक्ते रसंगगतिभिः क्वचित् ॥ हेमकक्षैर्महाघटैर्वारणैर्वारिदो
पमैः १६ माहामात्रोत्तमारूढैः कल्पितैरणकोविदैः ॥ स्वारूढैः सादिभिर्युक्तेः प्रेक्षमाणैः प्रवर्णितैः १७ वाजिभिर्मघसंकाशैः प्लवद्भिरिव
पत्तिभिः ॥ खड्गचर्मधरोदग्रैः पत्तिभिर्बलिनांवरैः १८ सहस्रसंख्यासंयुक्तैरुत्पतद्भिरिवोरगैः ॥ एवं चतुर्विधैस्सैन्यैः कंपमानैरिवांबुदैः १९
नृपः प्रयातो बलवान् जरासंधो धृतव्रतः ॥ सरथैर्मघनिर्घोषैर्गजैश्च जलदोपमैः २० हेषमाणैश्चतुरगैः क्ष्वेडमानैश्च पत्तिभिः ॥ नादयानो दि
शस्सर्वास्तस्याः पुर्यावनानि च २१ सराजासागराकारस्सैन्यः प्रत्यदृश्यत ॥ तद्वलं पृथिवीशानां हृष्टयोधजनाकुलम् २२ क्ष्वेडितास्फो
टितरवं मेघसैन्यमिवाबभौ ॥ रथैः पवनसंपातैर्गजैश्च जलदोपमैः ॥ तुरगैश्च जवोपेतैः पत्तिभिः खगमोपमैः २३ विमिश्रं सर्वतोभातिमत्तद्वि
पसमाकुलम् ॥ घर्मांते सागरगतं यथा भ्रपटलं तथा २४ सबलास्ते महीपाला जरासंधपुरोगमाः ॥ परिवार्यपुरीं सर्वानिवेशायोपचक्रि
रे २५ बभौ तस्य निविष्टस्य बलश्रीश्शिविरस्य वै ॥ शुक्लपयंतपूर्णस्य यथारूपं महोदधेः २६ वीतरात्रे ततः काले समुत्तस्थुर्महीक्षितः ॥
आरोहणार्थं पुर्यास्ते समीयुर्बुद्धलालसाः २७ समवार्यकृतास्सर्वे यमुनामनुते नृपाः ॥ निविष्टामंत्रयामासुर्बुद्धकालकुतूहलाः २८

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ विमिश्रं सैन्यमिति शेषः ॥ २४ ॥ निवेशाय स्थानपरिग्रहाय ॥ २५ ॥ शिविरस्य सेनागृहस्य पटमयस्य जात्याभिप्रायमेकवचनम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ ३९ ॥ सकंचुकोष्णीषाःप्रतीहाराः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ योगावृत्तिनिरोधात् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रासाः हस्तक्षेप्यभङ्गाः ऊर्ध्वदुर्गेप्राकारोपरिनिवाह्यंतांप्रापयंतु ॥ ३४ ॥

तेषांसुतुमुलःशब्दशुश्रुवेष्टथिवीक्षिताम् ॥ युगांतेभिद्यमानानांसागराणामिवस्वनः २९ तेषांसकंचुकोष्णीषास्स्थविरावेत्रपाणयः ॥
चेरुर्माशब्दइत्येवंवदंतोराजशासनात् ३० तस्यरूपंबलस्यासीन्निशब्दस्तिमितस्यवै ॥ लीनमीनग्रहस्यवनिशब्दस्ययथोदधेः ॥
३१ निशब्दस्तिमितेतस्मिन्योगादिवमहार्णवे ॥ जरासंधोबृहद्वाक्यंबृहस्पतिरिवाददे ३२ शीघ्रंसमभिवर्ततांबलानिष्टथिवीक्षिताम्
सर्वतो नगरीचैयंजनौघैःपरिवार्यताम् ३३ अश्मयंत्राणियुंजतांक्षेपणीयाश्चमुद्रराः ॥ कार्याभूमिसमासर्वाजलौघैश्चपरिष्ठुता ॥ ऊर्ध्वंचा
पानिवाह्यंतांप्रासावैतोमरास्तथा ३४ दार्यतांचैवटंकाद्यैःखनित्रैश्चपुरीद्रुतम् ॥ नृपाश्चयुद्धमार्गज्ञाविन्यस्यंतामदूरतः ३५ अद्यप्रभू
तिस्सैन्यैर्मेपुरीरोधःप्रवर्त्यताम् ॥ यावदेतौरणेगोपौवसुदेवसुतावुभौ ३६ संकर्षणंचकृष्णंचघातयामिशितैश्शरैः ॥ आकाशमपिबाणौघै
र्निरसंपातयथाभवेत् ३७ मयानुशिष्टास्तिष्ठंतुपुरीभूमिषुभूमिपाः ॥ तेषुतेष्ववकाशेषुशीघ्रमारुह्यतांपुरीम् ३८ मद्रःकलिंगाधिपतिश्च
कितानस्सबाह्लिकः ॥ काश्मीरराजोगोनर्दःकरूपाधिपतिस्तथा ३९ द्रुमःकिंपुरुषश्चैवपार्वतीयोह्यनामयः ॥ नगर्याःपश्चिमद्वारंशीघ्र
मारोधयंतिति ४० पौरवोवेणुदारिश्चवैदर्भस्सोमकस्तथा ॥ रुक्मीचभोजाधिपतिस्सूर्याक्षश्चसमालवः ४१ विंदानुविंदावावंत्यौदंत
वत्क्षेत्रीर्यवान् ॥ छागलिःपुरमित्रश्चविराटश्चमहीपतिः ४२ कौरव्योमालवश्चैवशतधन्वाविदूरथः ॥ भूरिश्चवास्त्रिगर्तश्चबाणःपंचनद
स्तथा ४३ उत्तरंनगरद्वारमेतदुर्गसहानृपाः ॥ आरुह्यचाभिर्मर्दंतांवज्रप्रतिमगौरवाः ४४ उलूकःकेतवश्चैववीरश्चांशुमतस्सुतः ॥ एक
लव्योबृहत्क्षत्रःक्षत्रधर्माजयद्रथः ४५ उत्तमौजाश्चशल्यश्चकौरवाःकैकयास्तथा ॥ वैदिशोवामदेवश्चसांकृतिश्चसिनीपतिः ४६ पूर्वं
नगरनिर्व्यूहमेतेष्वायत्तमस्तुनः ॥ दारयंतोविधावंतुवाताइवबलाहकान् ४७ अहंचदरदश्चैवचेदिराजश्चवीर्यवान् ॥ दक्षिणंनगरद्वारं
पालयामस्सुदंशिताः ४८ एवमेषापुरीक्षिप्रंसमंताद्वेष्टिताबलैः ॥ वज्रावपातविषमंप्राप्नोतुनुमुलंभयम् ४९ गदिनोयेगदाभिस्तेपरि
घैःपरिघायुधाः ॥ अपरेविविधैश्शस्त्रैर्दारयंतुपुरीमिमाम् ५०

॥ ३५ ॥ ३६ निःसंपातंकीलितमिव ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ दुर्गसहादुर्गयुद्धंकर्तुंक्षमाः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ताभ्यां तयो रथे ॥ ६१ ॥ ललामप्रतिमं ध्वजवदुच्छ्रितं ललामं लां छने ध्वजे इति मेदिनी ॥ ६२ ॥ ६३
 अद्यैव नगरी ह्येषा विषमोच्चयसंकटा ॥ कार्याभूमि समा सर्वा भवद्भिर्वसुधाधिपैः ५१ चतुरंगबलैर्व्यूहजरासंधो व्यवस्थितः ॥ अथाभ्यया
 द्यूतं क्रुद्धस्सहस्रैर्नराधिपैः ५२ प्रतिजग्मुर्दशार्हास्तं व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ तद्युद्धमभवद्द्वोरतेषां देवासुरोपमम् ॥ अल्पानां बहुभि
 र्सार्धं व्यतिषकरथद्विपम् ५३ नगरान्निस्सृतौ दृष्ट्वा वसुदेवसुताबुभौ ॥ क्षुभितं नृवरानीकं त्रस्तसंमूढवाहनम् ५४ रथस्थौ दंशितौ चै
 व चेरतुस्तत्रयादवौ ॥ मकराविवसंरब्धौ समुद्रक्षोभणाबुभौ ५५ तयोः प्रयुद्धयतो रसंख्ये मतिरासीन्महात्मनोः ॥ आयुधानां पुराणाना
 मादानकृतलक्षणा ५६ ततः खान्निपतंति स्म दिव्या न्याहवसंल्लवे ॥ लेलिहानानि दीप्तानि महान्ति सुदृढानि च ५७ क्रव्यादैरनुयातानि
 मूर्तिमन्ति वृहन्ति च ॥ तृषितान्याहवे भोक्तुं नृपमांसा निवैभृशम् ५८ दिव्यस्त्रग्दामधारीणि त्रासयन्ति च खेचरात् ॥ प्रभयाभासमानानि प
 तमानानि चांबरात् ५९ हलं संवर्तकं नाम सौनंदं मुसलं तथा ॥ धनुषां प्रवरं शार्ङ्गं द्वाकौ मोदकी तथा ६० चत्वार्येतानि ते जांसि विष्णुप्रह
 रणानि च ॥ ताभ्यां समवतीर्णानि यादवाभ्यां महामृधे ६१ जग्राह प्रथमं रामो ललामप्रतिमं हलम् ॥ सर्पं तमिव सर्पैर्द्रां दिव्यमालाकुलं मृ
 धे ६२ सौनंदं च ततश्च श्रीमान्निरानंदकरं द्विषाम् ॥ सव्येन सात्वतां श्रेष्ठो जग्राह मुशलोत्तमम् ६३ दर्शनीयं च लोकेषु धनुर्जलदनिःस्वनम्
 नाम्ना शार्ङ्गमिति ख्यातं कृष्णो जग्राह वीर्यवान् ६४ देवैर्निगदितार्थस्य गदा तस्या परेकरे ॥ निक्षिप्ता कुमुदाक्षस्य नाम्ना कौमोदकी तिसा
 ६५ तौ सप्रहरणौ वीरौ साक्षाद्विष्णुतनूपमौ ॥ समरे रामगोविंदौ रिपूंस्तान्प्रत्ययुद्धयताम् ६६ सायुधप्रग्रहौ वीरौ ताव न्योन्याश्रयाबुभौ ॥
 पूर्वजानुजसंज्ञौ तौ रामगोविंदलक्षणौ ६७ द्विषत्सु प्रतिकुर्वाणौ पराक्रांतौ यथेश्वरौ ॥ विचरतु र्यथा देवौ वसुदेवसुताबुभौ ६८ हलमुद्यम्य
 रामस्तु सर्पैर्द्रमिव कोपितः ॥ चचार समरे वीरो विद्विषामंतको यथा ६९ विकर्षन्नथ वृंदानि क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ चकार रोषं सफलं नागे
 पुचहये पुच ७० कुंजरां लङ्गलक्षितान् मुशलाक्षेपताडितान् ॥ रामो विराजन् समरे निर्ममं यथा चलान् ७१ ते वध्यमाना रामेणरणे
 क्षत्रियपुंगवाः ॥ जरासंधां तिकं भीताः समरात्प्रतिजग्मिरे ७२ तानुवाच जरासंधः क्षत्रधर्मे व्यवस्थितः ॥ धिगेतां क्षत्रवृत्तिवः स
 मरेकातरात्मनाम् ॥ ७३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ॥
 परावृत्तस्य समरे विरथस्य पलायतः ॥ भ्रूणहत्यामिवासह्यां प्रवदंति मनीषिणः ७४ भीताः कस्मान्निवर्तध्वं धिगेतां क्षत्रवृत्तिताम् ॥
 क्षिप्रं सर्वे निवर्तध्वं मम वाक्येन चोदिताः ७५ 'अथेवातिष्ठतरथैः प्रेक्षकास्समवस्थिताः' ॥ यावदेतौरणे गोपौ प्रेषयामि यमक्षयम् ७६ त
 तस्ते क्षत्रियास्सर्वे जरासंधेन नोदिताः ॥ सृजंतश्शरजालानि हृष्टा योद्धुं व्यवस्थिताः ७७ तेहयैः कांचनापीढैरथैश्चांबुदनादिभिः ॥ ना
 दैश्चांबुदसंकाशैर्महामात्रप्रचोदितैः ७८ सतनुत्रास्सनिस्त्रिंशस्सपत्कायुधध्वजाः ॥ स्वरोपितधनुष्मंतस्सतूणीरास्सतोमराः ७९
 सद्यत्रास्सादिनश्चैव चारुचामरवीजिताः ॥ रणे ते धिगतारे जुस्स्यंदनस्थामहीक्षितः ८० ते युद्धरागारथिनो व्यगाहंत युधां वराः ॥ ग
 दाभिश्चैव गुर्वीभिः क्षेपणीयैश्च मुद्गरैः ८१ एतस्मिन्नंतरे तत्र देवानां नंदिवर्द्धनः ॥ सुपर्णध्वजमास्थाय कृष्णस्तुरथमुत्तमम् ८२ स
 मभ्ययाज्जरासंधं शरैर्विव्याध चाष्टभिः ॥ सारथिंचास्य विव्याध पंचभिर्निशितैश्शरैः ८३ जघान तुरगांश्चाजौ यतमानस्य वीर्यवान् ॥
 तं कच्छू गतमाज्ञाय चित्रसेनो महारथः ८४ सेनानीः कैशिकश्चैव कृष्णं विविधतुः शरैः ॥ त्रिभिर्विव्याध संसक्तं बलदेवं च कैशिकः ८५ ब
 लदेवो धनुश्चास्य भल्लेनाजौ द्विधा करोत् ॥ जवेनाभ्यर्दय च्चापितानरीञ्छरवृष्टिभिः ८६ बाहुभिर्बहुधा वीरान्समंतात्स्वर्णभूषणैः ॥ तं
 चित्रसेनस्संरब्धो विव्याध नवभिश्शरैः ८७ कैशिकः पंचभिश्चापि जरासंधश्च सप्तभिः ॥ त्रिभिस्त्रिभिश्च नाराचैस्तान्बिभेद जनार्दनः
 ८८ पंचभिः पंचभिश्चैव बलदेव शितैश्शरैः ॥ रथंचैवास्य चिच्छेद चित्रसेनस्य वीर्यवान् ८९ बलदेवो धनुश्चास्य भल्लेनाजौ द्विधा करोत् ॥
 सच्छिन्नधन्वा विरथो गदामादाय वीर्यवात् ९० अभ्यधावत्सु संरब्धो जिघांसु मुशलायुधम् ॥ सिसृक्षतस्तु नाराचांश्चित्रसेनवधैषिणः ॥
 धनुश्चिच्छेद रामस्य जरासंधो महाबलः ९१ गदया च जघानाश्वात्क्रोधात्समगधेश्वरः ॥ रामंचाभ्यद्रव द्वीरो जरासंधो महाबलः ९२
 आदाय मुशलं रामो जरासंधमुपाद्रवत् ॥ तयोस्तद्युद्धमभवत्परस्परवधैषिणोः ९३ चित्रसेनस्तु संसक्तं दृष्ट्वारामेण मागधम् ॥ रथमन्यं
 समारुह्य जरासंधमवारयत् ९४ ततो बलेन महता गजानीकेन चाप्यथ ॥ उभयोरंतरे ताभ्यां संकुलं समपद्यत ९५

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

१ एतदर्थं लिखितपुस्तकेन विद्यते ।

॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ७ ॥

ततस्सैन्येनमहताजरासंधोभिसंवृतः ॥ रामकृष्णायगान्भोजानाससादमहाबलः १६ तत्रप्रक्षुभितस्येवसागरस्यमहास्वनः ॥ प्रा
दुर्बभूवतुमुलस्सेनयोरुभयोरपि १७ वेणुभेरीमृदंगानांशंखानांचसहस्रशः ॥ उभयोस्सेनयोरान्जनादुरासीन्महास्वनः १८ क्ष्वेडि
तास्फोटितोत्क्रुष्टेस्तुमुलस्सर्वतोऽभवत् ॥ उत्पतातरजश्चापिखुरनेमिसमुद्धतम् १९ समुद्यतमहाशस्त्राःप्रगृहीतशरासनाः ॥ अन्यो
न्यमभिगजैतश्शूरास्तत्रावतस्थिरे १०० रथिनस्सादिनश्चैवपत्तयश्चसहस्रशः ॥ गजाश्चातिबलास्तत्रसमुत्पेतुस्समंततः १०१ स
सन्निपातस्तुमुलस्त्यक्त्वाप्राणानवर्तत ॥ दृष्ट्वाभिरसहयोधानांजरासंधस्यदारुणः २ ततरिशिनिरनाधृष्टिर्बभ्रुर्विपथुराहुकः ॥ बल
देवंपुरस्कृत्यसैन्यस्यार्द्धेनदंशिताः ३ दक्षिणंपक्षमासेदुश्शत्रुसैन्यस्यभारत ॥ पालितंचेदिराजेनजरासंधेनवाविभो ४ उदीच्यैश्चम
हावीर्यैश्शल्यशाल्वादिभिर्नृपैः ॥ सृजंतश्शरवर्षाणिसमभित्यक्तजीविताः १०५ अवगाहःपृथुःकंकशशतद्युम्नोविदूरथः ॥ हृषीकेशंपुर
स्कृत्यसैन्यस्यार्धेनदंशिताः ६ भीष्मकेणाभिगुप्तश्चरुक्मिणाचमहात्मना ॥ देवकेनापिराजेंद्रतथामद्रेश्वरेणच ७ प्राच्यैश्चदाक्षिणा
त्यैश्चगुप्तवीर्यबलान्वितैः ॥ तेषांचयुद्धमभवत्समभित्यक्तजीवितम् ॥ शक्त्यष्टिप्रासबाणौघान्सृजंतामशनिस्वनान् ८ सात्यकिश्चि
त्रकश्श्यामोयुयुधानश्चवीर्यवान् ॥ राजाधिदेवोमृदुरश्श्वफल्कश्चमहारथः ९ सत्राजिच्चप्रसेनश्चबलेनमहतावृताः ॥ व्यूहस्यपक्षंते
सर्वेप्रतीयुर्द्विषतामधे १० व्यूहस्यार्द्धसमासेदुर्मदुरेणाभिरक्षितम् । राजभिश्चापिबहुभिर्वेणुदारिमुखैस्सह १११ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिमथुरोपरोधेयुद्धवर्णनंनामपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुद्धानिवृष्णीनां
बभूवुःसुमहांत्यथ ॥ मागधस्यमहामात्रैर्नृपैश्चैवानुयायिभिः १ रुक्मिणावासुदेवस्यभीष्मकेणाहुकस्यच ॥ ऋथस्यवसुदेवेनकैशि
कस्यतुबभ्रुणा २ गदेनचेदिराजस्यदंतवक्रस्यशंकुना ॥ तथान्यैर्वृष्णिवीराणांनृपाणांचमहात्मनाम् ३

षट्त्रिंशेथजरासंधोद्वंद्वयुद्धेपराजितः ॥ बलभद्रेणतंहित्वापलायतइतीर्यते ॥ १ ॥ ततोयुद्धानीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

१ सृजतां तुमुलंमहत् इति पाठान्तरम् ।

अहानिपंचेत्यादिसर्वसंख्यासंकलनेसप्तविंशतिदिनानियुद्धमासीदित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अवेक्ष्यरुक्मिणीमित्यतोज्ञापतेइतःपूर्वरुक्मिणीहरणमिति अनगतावेक्षणपरंवा
ददम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ लक्षस्यवधेएककबंधसमुत्थानं अत्रतुसंख्यायाः आवृत्तिःकबंधसंख्यैवकर्तुंनशक्याइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

युद्धमासीद्विसैन्यानांसैनिकैर्भरतर्षभ ॥ अहानिपंचचैकंचषट्सप्ताष्टौचदारुणम् ४ गजैर्गजाहयैरश्वाःपदाताश्चपदातिभिः ॥ रथैर
थाविमिश्राश्चयोधायुयुधिरेन्द्रपं ५ जरासंधस्यनृपतेरामेणासौत्समागमः ॥ महेंद्रस्येववृत्रेणदारुणोरोमहर्षणः ६ अवेक्ष्यरुक्मिणीं
कृष्णोरुक्मिणंनव्यपोथयत् ॥ ज्वलनार्कांशुसंकाशानाशीविषविषोपमान् ७ वारयामासकृष्णोवैशरांस्तस्यतुशिक्षया ॥ इत्येषांसु
महानासीद्विलौघानांपरिक्षयः ८ उभयोस्सैनयोराजन्मांसशोणितकर्दमः ॥ कबंधानिसमुत्तस्थुस्सुबहूनिसमततः ९ तस्मिन्विमर्दे
योधानांसंख्यावृत्तिकराणिच ॥ रथीरामोजरासंधंशरैराशीविषोपमैः १० आवृण्वन्नभ्ययाद्वीरस्तंचराजासमागधः ॥ अभ्यवर्ततवे
गेनस्यंदनेनाशुगामिना ११ अन्योन्यंविविधैरस्त्रैर्विध्वाविध्वाविनेदतुः ॥ तौक्षीणशस्त्रौविरथौहताश्चौहतसारथी १२ गदेगृहीत्वा
विक्रांतौअन्योन्यमभिधावताम् ॥ कंपयंतौभुवंवीरौतावुद्यतगदावुभौ १३ ददर्शतेमहात्मानौगिरिसशिखराविव ॥ व्युपारमंतयु
द्धानिपश्यतांतौमहाभुजौ ॥ संख्यावभिधावतौगदायुद्धेषुविश्रुतौ १४ उभौतौपरमाचार्यौलोकेख्यातौमहाबलौ ॥ मत्ताविवगजौयुद्धे
तावन्योन्यमयुध्यताम् १५ ततोदेवारुसंगंधर्वास्सिद्धाश्चसमहर्षयः ॥ समंततश्चाप्सरसरससमाजग्मुस्सहस्रशः १६ तद्देवयक्षगंधर्व
महर्षिभिरलंकृतम् ॥ शुशुभेभ्यधिकंराजन्दिवंज्योतिर्गणैरिव १७ अभिदुद्रावरामंतुजरासंधोमहाबलः ॥ सव्यमंडलमाश्रित्यबल
देवस्तुदक्षिणम् १८ प्रहरंतौततोन्न्योन्यंगदायुद्धविशारदौ ॥ दंताभ्यामिवमातंगौनादयंतौदिशोदश १९ गदानिपातोरामस्यशुश्रुवे
शानिनिःस्वनः ॥ जरासंधस्यचरणेपर्वतस्येवदीर्यतः २० नस्मकंपयतेरामंजरासंधकरच्युता ॥ गदागदाभृतांश्रेष्ठंविध्यंगिरिमिवानि
लः २१ रामस्यतुगदावेगंवीर्यात्समगधेश्वरः ॥ सेहेधैर्येणमहताशिक्षयाचव्यपोहयत् २२

दिवंस्थानम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ आहतां आजमतुः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ असक्तं निरनुकोशं प्रशांतमिति प्रांचः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अक्षौहिण्यद्वितीयां सासेनाक्षौहिणीनामखांकाष्टैकाद्विकैर्गजैः ॥ रथैरेतै २१८९० ॥ हयैस्त्रिभिः १५६७० ॥ पंचभिश्च १०९४५० ॥ पदातिभिरिति ॥

एवंतौ तत्र संग्रामे विचरंतौ महाबलौ ॥ मंडलानि विचित्राणि विचरतुररिंदम २३ व्यायच्छंतौ चिरंकालं परिश्रान्तौ च तस्थतुः ॥ समाश्वस्य मुहूर्तं
तु पुनरन्योन्यमाहताम् २४ एवंतौ योधमुखौ तु समं युगुधतुश्चिरम् ॥ न च तौ युद्धवैमुख्यमुभावेव प्रजग्मतुः २५ अथापश्यद्रदायुद्धे विशेषं तस्य वीर्यं वा
न ॥ रामः क्रुद्धो गदांत्यक्ताजग्राहमुशलोत्तमम् २६ तमुद्यंतं तदा दृष्ट्वा मुसलं धारदशनम् ॥ अमोघं बलदेवेन क्रुद्धेन तु महारणे २७ ततोंतरिक्षे वागासीत्सु
स्वरा लोकसाक्षिणी ॥ उवाच बलदेवं तं समुद्यतहलायुधम् २८ न त्वयारामवध्यो यमलं खेदेन मागधे ॥ विदितोऽस्य मयामृत्युस्तस्मात्साधुव्युपारम ॥
अचिरैरेव कालेन प्राणांस्त्यक्ष्यति मागधः २९ जरासंधस्तु तच्छ्रुत्वा विमनास्समपद्यत ॥ न प्रजहेत तस्तस्मै पुनरेव हलायुधः ३० तौ व्युपारमतां युद्धे वृष्ण
यस्ते च पार्थिवाः ॥ असक्तमभवद्युद्धं तेषामेवं सुदारुणम् ३१ दीर्घकालं महाराजनिघ्नतामिदं तरेतरम् ॥ पराजिते त्वपक्रान्ते जरासंधे महीपतौ ३२ अस्तं याते दिनकरे
नानुससुस्तदानि शि ॥ समानीयस्व कंसैर्न्यलब्धलक्ष्या महाबलाः ३३ पुरीं प्रविश शूर्पट्टः केशवेनाभिपालिताः ॥ स्वाच्छ्युतान्यायुधान्येवंतान्येवां
तर्दधुस्तदा ३४ जरासंधोऽपि नृपतिर्विमनास्स्वपुरीं ययौ ॥ राजानश्चानुगायेऽस्य स्वराष्ट्राण्येव ते ययुः ३५ जरासंधं तु ते जित्वा मे निरेनैव निजितम् ॥ वृष्णयः
कुरुशार्दूलराजा ह्यतिबलस्स वै ३६ दशचाष्टौ च संग्रामान् जरासंधस्य यादवाः ॥ ददुर्नचैनं समरे हंतुं शो कुर्महाबलाः ३७ अक्षौहिण्यश्च तस्यास
न्विंशतिश्च महामते ॥ जरासंधस्य नृपतेस्तदर्थं यास्तमागताः ३८ अल्पत्वादभिभूतास्तु वृष्णयो भरतर्षभ ॥ बार्हद्रथेन राजेन्द्रराजभिस्सहितेन वै ३९
भयः कृत्वोद्यमं प्रायाद्यादवा नृकृष्णपालितान् ॥ जित्वा तु मागधं संख्ये जरासंधं महीपतिम् ॥ विहरंति स्म सुखिनो वृष्णिर्सिंहा महारथाः ४० ॥ इ
ति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि जरासंधापयानं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सकृष्णस्तत्र बलवा
ब्रौहिणे येन संगतः ॥ मथुरां यादवा कीर्णां पुरीं तां सुखमावसत् १ प्राप्तयौवनदेहस्तु युक्ते राजश्रिया विभुः ॥ चचार मथुरां प्रीतस्स वनाकरभूषणाम् २

॥ ३८ ॥ अभिभूताः पुनः पुनरावेष्टिताः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ४१ ॥ सप्तत्रिंशोऽध्याये संवंधाय विकट्टुणा
सूर्यवंशाद्यदोर्विशप्रसंगो धावतारितः ॥ १ ॥ सकृष्णः संगतः सखीभूतः इतरेषां मिल्य र्थात् ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ पाठांतरे अष्टादशमं अष्टादशं ॥ ५ ॥ वैलक्ष्यात् लज्जातः ॥ ६ ॥ संन्यवर्तत परावृत्तः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ श्रूयतां गृण्वतां पुरः प्राप्तकालोचितम् ॥ १० ॥

कस्यचित्त्वथ कालस्य राजाराजगृहेश्वरः ॥ सस्मारनिहतं कंसं जरासंधः प्रतापवान् ॥ युद्धाय योजितो भूयो दुहितृभ्यां महीपतिः ३ दशसप्तचसंग्रामान्
जरासंधस्य यादवाः ॥ ददुर्नचैनं समरे हंतुं शेकुर्महारथाः ४ ततो मागधरादश्रीमांश्चतुरंगबलान्वितः ॥ भूयोऽप्यष्टादशं कर्तुं संग्रामं सस्मारभत् ५ वैलक्ष्या
त्पुनरेवासौ राजराजगृहेश्वरः ॥ जरासंधो बलीश्रीमान्पाकशासनविक्रमः ६ ससाधनेन महता बृहद्रथसुतो बली ॥ कृष्णस्य वधमन्विच्छन् भूयां वै
संन्यवर्तत ७ तं श्रुत्वा सहितास्सर्वे निवृत्तं मगधेश्वरम् ॥ यादवामंत्रयामासुर्जरासंधमयादिताः ८ ततः प्राहमहातेजा विकदुर्नयकोविदः ॥ कृष्णं कमलप
त्राक्षमुग्रसेनस्य शृण्वतः ९ श्रूयतां तात गोविंदकुलस्यास्य समुद्रवः ॥ श्रूयतामभिधास्यामि प्राप्तकालमहंततः ॥ युक्तं चेन्मन्यसे साधो करिष्यसि वचो
मम १० यादवस्यास्य वंशस्य समुद्रवमशेषतः ॥ यथामेकथितः पूर्वव्यासेन विदितात्मना ११ आसीद्राजामनोर्वेशीमानि क्ष्वाकुसंभवः ॥ हर्यश्वइ
ति विख्यातो महेन्द्रसमविक्रमः १२ तस्यासीद्द्विजाभार्यामधोदैत्यस्यैव सुता ॥ देवीमधुमतीनामयथेन्द्रस्य शची तथा १३ सा यौवनगुणोपेतारूपे
णाप्रतिमाभुवि ॥ मनोरथकरीराज्ञः प्राणेभ्योऽपि गरीयसी १४ दानवैर्द्रकुले जाता सुश्रोणीकामरूपिणी ॥ एकपत्नीव्रतधरास्त्रेवरा रोहिणी यथा १५ सा त
मिक्ष्वाकुशार्दूलं कामयामास कामिनी ॥ सकदाचित्ररश्मिष्ठो भ्रात्रा ज्येष्ठेन माधव १६ राज्यान्निरस्तो विश्वस्तः सोऽयोध्यां संपरित्यजत् ॥ सतदा लपपरीवारः
प्रियया सहितो वने १७ रमे स मेत्य कालज्ञः प्रोवाच कमलेक्षणः ॥ भ्रात्रा विनिष्कृतराज्यात् प्रोवाच कमलेक्षणा १८ एह्यागच्छ नरश्रेष्ठ त्वजराज्यकृतां स्पृ
हाम् ॥ गच्छावस्सहितौ वीरमधोर्ममपितुर्गृहम् १९ रम्यं मधुवनं नाम कामपुष्पफलद्रुमम् ॥ सहितौ तत्र रस्यावो यथादिविगतौ तथा २० पितुर्भेदयि
तस्त्वं हि मातुर्मम च पार्थिव ॥ मत्प्रियार्थं प्रियतरो भ्रातुश्चलवणस्य वै २१ रस्यावस्तत्र सहितौ राज्यस्थाविव कामगौ ॥ तत्र गत्वानरश्रेष्ठ ह्यमराविव नंदने ॥
भद्रं ते विहरिष्यावो यथा देवपुरे तथा २२ तंत्य जावमहाराज भ्रातरं ते भिमानिनम् ॥ आवयोर्द्विषिणं नित्यं मत्तराज्यमदेन वै २३ धिगिमंगर्हितं वासं भृत्यवच्च प
राश्रयम् ॥ गच्छावः सहितौ वीरपितुर्भवनान्तिकम् २४ तस्य सम्यक् प्रवृत्तस्य पूर्वजं भ्रातरं प्रति ॥ कामार्तस्य नरेन्द्रस्य पत्न्यस्तद्गुरुचेवचः २५

मेममाग्रे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ विश्वस्तो ज्येष्ठे भ्रातरिलुब्धेऽपि श्रद्धावान् परित्यजत् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ सम्यक् प्रवृत्तस्येत्यस्य स्वशूरपक्षवलेन भ्रातुर्वधमनिच्छत इत्यर्थः ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ यायातमपीति यादवं ययातिपुत्रस्य यदोःसंबन्धिनंवंशंतेतववंशः समेष्यतिप्रवेक्ष्यति अतएवमोमस्यवंशंअनुते
तववंशोभविष्यतिसूर्यवंशात्च्युतोभविष्यतीत्यर्थः ननु इहैवययातितोयदुःयदोःक्रोष्टाक्रोष्टुःदेवमीढः देवमीढात्गूरःगूराद्वसुदेवोवसुदेवात्कृष्णइतिवंशःप्रागुक्तःपुनःसूर्यवंशी
यात्हर्यश्वात्यदुर्यदोर्मधवोमाधवात्सत्वान्सत्वतोभीमःभीमात्अंधकःअंधकाद्रैवतोःरैवतादृक्षकक्षाद्विश्वगर्भस्तस्मात्वसुर्वसोःवसुदेवोवसुदेवात्कृष्णइति तत्कथंयदोःपष्ठस्यै
वैकादशल्वनचकल्पभेदाभिप्रायमिदंएकग्रंथपठितत्वादितिदुःसमाधेयोयंविरोधः सत्यं तथाप्ययमत्रसमाधिःयायातमपिवंशस्ते इत्येतस्मादेववचनात्एकएवयदुःगृहात्गृहांतर
प्रवेशवत्योगवलेनसूर्यवंशोपिआविर्भूयसूर्यवंशंस्वपक्षेआनीतवान्यथाब्रह्मणोमानसःपुत्रोवसिष्ठः केनचिन्निमित्तेनपुनर्निवावरुणाभ्यामपिजन्मलेभे वसिष्ठत्वंचनजहौ एवंयदु
रेक एवलोलावशात्क्रमेणदेहद्वयंवृत्तवान्तवताद्वौयदुजातौ ततश्चएकएवयदुर्द्वयोर्वैशयोःकर्ताएवंवसुदेवोपिशूराच्चवसोश्चाविर्भवन्नेकएव कचिद्यदोःपंचमःकचिद्दशमइतिथ

ततोमधुपुरंराजाहर्यश्चस्सजगामच ॥ भार्ययासहकामिन्याकामीपुरुषपुंगवः २६ मधुनादानवैंद्रेणसप्तम्रासमुदाहृतः ॥ स्वागतंवत्सहर्यश्चप्रतीतोस्मितव
दर्शनात् २७ यदेतन्ममराज्यंवैसर्वमधुवनंविना ॥ ददामितवराजेंद्रवासश्चप्रतिगृह्यताम् २८ वनेस्मिँल्लवणश्चायंसहायस्तेभविष्यति ॥ अमित्रनिग्रहे
चैवकर्णधारत्वमेष्यति २९ पालथैनंशुभंराष्ट्रंसमुद्रानूपभूषितम् ॥ गोसमृद्धंश्रियाजुष्टमाभीरप्रायमानुषम् ३० अत्रतेवसतस्तातदुर्गेगिरिपुरंमहत् ॥ भ
वितापार्थिवावासस्सुराष्ट्रंविषयोमहान् ३१ अनूपविषयश्चैवसमुद्रांतोनिरामयः ॥ आनर्तैनामतेराष्ट्रंभविष्यत्यायतंमहत् ३२ तद्भविष्यमहंमन्येकालो
गेनपार्थिव ॥ अद्यास्यतांयथाकालंपार्थिवंवृत्तमुत्तमम् ३३ यायातमपिवंशस्तेसमेष्यतियथादवम् ॥ अनुवंशंचवंशस्तेसोमस्यभविताकिल ३४

थायोगंज्ञेयं कृष्णस्तुवंशद्वयानुगताद्वसुदेवाज्जातएकएवसन्वसोरपिपौत्रः शूरस्यचपौत्रः वसुशूरयोरेपिपितृभेदानामभेदोपिस्कंदसनत्कुमारवद्व्यक्त्यैक्यंज्ञेयं तेनपृथायाःपां
डवमातुःशूरोत्पन्नत्वंवसूत्पन्नत्वंचसंगच्छते एवमन्यत्रापिवंशविरोधेप्युक्तं यादवानांदेवतात्वेनएकस्याप्युभयसंबंधस्ययुगपत्संभवाच्चेतिदिक् अयमत्रसंग्रहः नामरूपेअसंख्य
ज्ययदुर्हर्यश्चतोभवत् ॥ स्वरूपेणवसुर्नामशूरोभूद्विश्वगर्भतः ॥ यदुद्युनद्याद्वौजातौवंशौवैवहुधातौ ॥ द्विनाम्निवसुदेवायपितृतीर्थेचसंगताविति अतएववैकुण्ठस्यैन्द्रस्यसप्तगु
नास्तूयमानस्यसंबन्धेन वसूयवोवसुपतेवसुनामिति विद्याहित्वागोपतिंशूरगोनोमिति वसूनांवसुवंश्यानांवसुगोत्रेभवानांवसुपते मुख्यस्वामिन्निति शूरेति शूरागोत्रत्वेनचपृथक्सं
बन्धेनद्वयमंत्रवर्णःसूचयतितथाइंद्रवाक्यमपिअहंभुवंवसुनःपूर्वस्पर्तिरिति प्राश्नावयंशवसातुर्वंशंयदुमिति च स्वस्यहर्यश्चसंतनजवसुसंवाधित्वंतुवसुसहचारितयातस्ययदुसंवाधित्वं
चदर्शयति एतेचमंत्रानाम्राजित्याःसत्त्यायाःपाणिग्रहणप्रसंगेव्याख्यास्यते वसुनावसोःभुवंअभूवम् ॥ ३४ ॥

विभवोमनोरथःतमेवाह तवेमामिति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यायातवंशमित्यत्रसूचितमर्थविवृणोति तस्यैवामिति तस्यपु

एषमेविभवस्ताततवेमंविषयोत्तमम् ॥ दत्त्वायास्यामितपसेसागरंलवणालयम् ३५ लवणेनसमायुक्तस्त्वमिमंविषयोत्तमम् ॥ पालयस्वाखिलंतातस्व
स्यवंशस्यवृद्धये ३६ बाढमित्येवहर्षश्चःप्रतिजग्राहतत्पुरम् ॥ सचदैत्यस्तपोवासंजगामवरुणालयम् ३७ हर्षश्चमहातेजादिव्येगिरिवरोत्तमे ॥
निवेशयामासपुरंवासार्थममरोपमः ३८ आनर्तनामतद्राष्ट्रंमुराष्ट्रंगोधनायुतम् ॥ अचिरेणैवकालेनसमृद्धंप्रत्यपद्यत ३९ अनूपविषयेचैववेलावनवि
भूषितम् ॥ विचित्रंक्षेत्रसस्याढ्यंप्राकारग्रामसंकुलम् ४० शशासन्नृपतिःस्फीतंतद्राष्ट्रंराष्ट्रवर्द्धनः ॥ राजधर्मेणयशसाप्रजानांनंदिवर्द्धनः ॥ ४१ ॥
तस्यसम्यक्प्रचारेणहर्षश्चस्यमहात्मनः ॥ व्यवर्द्धततदक्षोभ्यंराष्ट्रंराष्ट्रगुणैर्युतम् ४२ सहिराजास्थितोराज्येराजवृत्तेनशोभितः ॥ प्राप्तःकुलोचितां
लक्ष्मींवृत्तेनचनयेनच ४३ तस्यैवचसुवृत्तस्यपुत्रकामस्यधीमतः ॥ मधुमत्यांसुतोजज्ञेयदुर्नाममहायशाः ४४ सोवर्द्धतमहातेजायदुर्दुर्भनिस्स्व
नः ॥ राजलक्षणसंपन्नस्तपत्नैर्दुर्गतिक्रमः ४५ यदुर्नामाभवत्पुत्रोराजलक्षणपूजितः ॥ यथास्यपूर्वजोराजापूरुषस्तुमहायशाः ४६ सएकएवत
स्यासीत्पुत्रःपरमशोभनः ॥ ऊर्जितःपृथिवीभर्ताहर्षश्चस्यमहात्मनः ४७ दशवर्षसहस्राणिसकृत्वारज्यमव्ययम् ॥ जगामत्रिदिवंराजाधर्मेणा
प्रतिमोभ्रुवि ४८ ततोयदुरदीनात्माप्रजाभिस्त्वभ्यर्षिचत ॥ पितर्युपरतेश्रीमान्क्रमेणार्कइवोदितः ४९ शशासचेमांवसुधांप्रशांतभयतस्कराम् ॥
यदुरिंद्रप्रतीकाशोऽनृपोयेनास्मयाद्वाः ५० सकदाचिन्नृपश्चक्रेजलक्रीडांमहोदधौ ॥ दारैस्सहगुणोदारैस्सतारइवचंद्रमाः ५१ सतत्रसहसाक्षिमास्तितीर्षुस्साग
रांभसि ॥ धूम्रवर्णेननृपतिस्सर्पराजेनवीर्यवान् ५२ सोपकृष्यतवेगेनजलेसर्पपुरंमहत् ॥ मणिस्तंभगृहद्वारंमुक्तादामविभूषितम् ५३ कीर्णंशंखकुलैश्शुभ्रैरत्न
राशिविभूषितम् ॥ प्रवालांकुरपत्राढ्यैःपादपैरुपशोभितम् ५४ कीर्णंपन्नगवयैर्वैस्समुद्रोदरवासिभिः ॥ स्वर्णवर्णेनआस्वंतंस्वस्तिकेनेन्दुवर्चसा ५५
सतंददर्शराजेंद्रोविमलेसागरांभसि ॥ पत्रगेंद्रपुरंतोयेजगत्यामिवनिर्भितम् ५६ स्वच्छं चैवपुरंतत्रप्रविवेशनृपोयदुः ॥ अगाधंतोयदाकारंपूर्णंसर्पवधूगणैः ॥
५७ तस्यदत्तंमणिमयंजलजंपरमासनम् ॥ स्वास्तीर्णंपद्मपत्रैश्चपद्मसूत्रोत्तरच्छदम् ५८ तमासीनंनृपंतत्रपरमेपन्नगासने ॥ द्विजिंहपतिरव्यग्रोवृषव
र्णोभ्यभाषत ५९

त्रकामतामालक्ष्ययायातोयंयदुः स्वयमेवहर्षश्चस्यपुत्रोजज्ञेजातोयोगवलात्परचित्ताभिज्ञत्वाच्च ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ तनयाव्ययाइतिसंधिराषः ॥ ६२ ॥ तन्ममेति यौवनाश्वस्ययाभगिनीसातत्कनिष्ठस्यहयंश्वस्यापिभगिनीतियदोःसापितृष्वसातदीयाकुमारीयदुःकथंपारिणेतुंक्ष
मेतसापिंड्यस्यानिवृत्तेरिति तथापिमातुलदुहितृपरिणयनसमत्वेनविगीतमपिवरलोभात्सर्पराजेनएतत्कारितंयदुनाचात्यंतदोषाभावादव्युपगतमितिभंतव्यं यद्वान्यएवसयौवनाश्व
इतिकल्प्यम् ॥ ६३ ॥ स्पष्टार्थोऽध्यायशेषःप्राजापत्येनविधिनाविवाहविधिना ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ जलपूर्णेनयोगेनसंकल्पेन ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ एतासुमसुतासुतेतवपंचसु

पितातेस्वर्गतिंप्राप्तःकृत्वावंशमिमंमहत् ॥ भवंतंतेजसायुक्तमुत्पाद्यवसुधाधिपम् ६० यादवानामयंवंशस्त्वन्नाम्नायदुपुंगव ॥ पित्रातेमंगलार्थायस्था
पितःपार्थिवाकरः ६१ वंशेचास्मिन्तवविभोदेवानांतनयाव्ययाः ॥ ऋषीणामुरगाणांचउत्पत्स्यंतेनृयोनिजाः ६२ तन्ममेमास्सुताःपंचकुमार्योवृत्त
संमताः ॥ उत्पन्नायौवनाश्वस्यभगिन्यांनृपसत्तम ६३ प्रतीच्छेमाःस्वधर्मेणप्राजापत्येनकर्मणा ॥ वरंचतेप्रदास्यामिवरार्हस्त्वंमतोमम ६४ भौमा
श्वकुराश्वैवभोजाश्वान्धकयादवाः ॥ दाशार्हावृष्णयश्चेतिख्यातियास्यंतिसप्तते ६५ सतस्मैधूम्रवर्णेवैकन्याःकन्याव्रतेस्थिताः ॥ जलपूर्णेनयोगेनद
दाविंद्रसमायवै ६६ वरंचास्मैददौप्रीतस्सवैपन्नगपुंगवः ॥ श्रावयन्कन्यकास्सर्वायथाक्रममदीनवत् ६७ एतासुतेसुताःपंचसुतासुममानद ॥ उत्प
त्स्यंतेपितुस्तेजोमातुश्चैवममाश्रिताः ६८ अस्मत्समयवद्वाश्वसलिलाभ्यंतरेचराः ॥ तववंशेभविष्यंतिपार्थिवाःकामरूपिणः ६९ सवरंकन्यकाश्चैव
लब्ध्वायदुवरस्तदा ॥ उदतिष्ठतवेगेनसलिलाच्चंद्रमाइव ७० सपंचकन्यामध्यस्थोददृशेतत्रपार्थिवः ॥ पंचतारेणसंयुक्तोक्षेत्रेणवंचद्रमाः ७१ सतदंतःपु
रंसर्वेददर्शनृपसत्तमः ॥ वैवाहिकेनवेषेणदिव्यस्त्रगनुलेपनः ७२ समाश्वस्यचताःसर्वास्सपत्नीःपावकोपमाः ॥ जगामस्वपुरंराजाप्रीत्यापरमयायुतः ७३
इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिविक्रद्वाक्यंनामसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतासुनागकन्यामुकालेनमहतानृ
पः ॥ जनयामासविक्रांतापंचपुत्रान्कुलोद्बहान् १ मुचुकुंदमहाबाहुंपद्मवर्णंतथैवच ॥ माधवंसारसंचैवहरितंचैवपार्थिवम् २ एतापंचसुतात्राजापंचभू
तोपमान्भुवि ॥ ईक्षमाणोनृपःप्रीतिंजगामातुलविक्रमः ३ तेप्राप्तवयसस्सर्वेस्थिताःपंचयथाद्रयः ॥ तेजिताबलदर्पाभ्याभूचुःपितरमग्रतः ४

ताःउत्पत्स्यंतइत्यन्वयः ॥ ६८ ॥ अस्मत्समयवद्वाअस्मद्वरदानानुगृहीताः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ सयदुः ताः पत्नीः समाश्वस्यपितृगृहवियोगदुःखमपनीय ॥
७३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अष्टत्रिंशेखयाध्यायेनागकन्यासुपंचसु ॥ यदोःपंचाभवन्पुत्रामाधवप्रमुखानृपाः
॥ १ ॥ सतासुइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तेजिताः प्रोत्साहिताः ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ विंध्येति विंध्यस्योत्तरतः ऋक्षवतोदक्षिणत इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्रैव सद्यस्योपरिष्ठादेव परतः पाश्र्विमायां दिशि ॥ ९ ॥ पद्मगराजस्य धूम्रवर्णारूपस्य १० स्वपु
रं रैवताचलसमीपस्थं ॥ ११ ॥ १२ ॥ मृगयंतो जिज्ञासमानाः ॥ १३ ॥ दारुणोपलसंकटे विषमाश्मदुर्गने ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ महाश्मसंघातवती

तातयुक्तास्मवयसाबलेमहति संस्थिताः ॥ क्षिप्रमाज्ञमुमिच्छामः किंकुर्मस्तवशासनात् ५ सतावृपतिशार्दूलशार्दूलानिवेगितान् ॥ प्रीत्या परमया प्राह सु
तान्वीर्यकुतूहलात् ६ विंध्यक्षवंतावभितो द्वे पुर्यौ पर्वताश्रये ॥ निवेशयतु यत्नेन मुचुकुंदस्सुतो मम ७ सद्यस्य चोपरिष्ठात्तु दक्षिणां दिशमाश्रितः ॥ पद्मवर्णो
पिमे पुत्रो निवेशयतु माचिरम् ८ तत्रैव परतः कांते देशे चंपकभूषिते ॥ सारसो मे पुरं रम्यं निवेशयतु पुत्रकः ९ हरितो थं महाबाहुस्सागरहरितोदके ॥ द्वीपं प
द्मगराजस्य सुतो मे पालयिष्यति १० माधवो मे महाबाहुर्ज्यैष्ठ्यपुत्रश्च धर्मवित् ॥ यौवराज्येन संयुक्तस्स्वपुरं पालयिष्यति ११ सर्वे वृषाश्रियं प्राप्ता अभिषिक्ता
स्तचामराः ॥ पित्रानुशिष्टाश्च त्वारो लोकपालोपमानृपाः १२ स्वं स्थाने वेशनं सर्वे भेजिरे नृपसत्तमाः ॥ पुरस्थानानि रम्याणि मृगयंतो यथाक्रमम् १३ मु
चुकुंदश्च राजर्षिर्विंध्यमध्यमरोचयत् ॥ स्वस्थानं नर्मदातीरे दारुणोपलसंकटे १४ सच तं शोधयामास विविकं च चकार ह ॥ सेतुं चैव समं चक्रे परिखाश्रामि
तोदकाः १५ स्थापयामास भागेषु देवतायतनान्यपि ॥ रथ्यावीथीर्नृगां मार्गांश्च त्वराणि वनानि च १६ सतां पुरीं धनवतीं पुरुहूतपुरीप्रभाम् ॥ नातिदी
र्घेण कालेन चकार नृपसत्तमः १७ नाम चास्याशुभं चक्रे निर्मितं स्वेन तेजसा ॥ तस्याः पुर्यां नृपश्रेष्ठो देवश्रेष्ठपराक्रमः १८ महाश्मसंघातवती ऋक्षवंतमु
पाश्र्विता ॥ माहिष्मतीनामपुरीप्रकाशमुपयास्यति १९ उभयोर्विंध्ययोः पादेन गयोस्तां महापुरीम् ॥ मध्ये निवेशयामास श्रिया परमया वृताम् २०
पुरिकां नाम धर्मात्मा पुरीं देवपुरीप्रभाम् ॥ उद्यानशतसंवाधां समृद्धापणचत्वराम् २१ ऋक्षवंतं समभितस्तीरे तत्र निरामये ॥ निर्मिता सा पुरी राज्ञा पु
रिकानां नामतः २२ सते द्वे विपुले पुर्यौ देवभोग्योपमेशुभे ॥ पालयामास धर्मात्मा राजा धर्मव्यवस्थितः २३ पद्मवर्णो पिराजर्षिस्सह्यष्टे पुरोत्तम
म् ॥ चकार नद्यावेणायास्तीरे रुलताकुले २४ विषयस्याल्पतां ज्ञात्वा संपूर्णं गच्छामेव च ॥ निवेशयामास नृपस्स वप्रप्रायमुत्तमम् २५ पद्मावतं जन
पदं करवीरं च तत्पुरम् ॥ निर्मितं पद्मवर्णेन प्राजापत्येन कर्मणा २६ सारसेनापि विहितं रम्यं क्रौंचपुरं महत् ॥ चंपकाशोकबहुलं विपुलं ताम्रमृत्तिकम् २७
वनवासीति विख्यातः स्फीतो जनपदो महान् ॥ पुरस्य तस्य तु श्रीमान् दुर्मैस्सार्धं तु कर्तव्यतः २८

तिमाहिष्मतीपदस्यावयवार्थो दर्शितः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ राजामुचुकुंदः ॥ २३ ॥ २४ ॥ विषयस्येति भूभागस्यारूपत्वोपि अतिनिविडतया तत्रैव कुत्सस्यारा
स्य समावेशं कृत्वा तस्यैव महान्तं वप्रं महाप्राकारोपमं चकारेत्यर्थः ॥ २५ ॥ प्राजापत्येन त्वष्टृसंबन्धिना कर्मणा शिल्पेन ॥ २६ ॥ क्रौंचपुरं वेणायाः दक्षिणे भागे ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ दाशाःधीवराः ॥ ३० ॥ संचिन्वंतिराशीन्कुर्वन्ति युक्ताःसावधानाःजातरूपंदीप्तिमत् ॥ ३१ ॥ प्रचिन्वंतोन्वेषयंतः नौभिःमहानौकाभिः संयानगामिनः क्षु
द्रनौकागामिनः क्षुद्रनौकावलेनालोड्यएकत्रमहानौकायांप्रक्षिपंतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यदुवंशस्यद्विशाखत्वमुपसंहरति एवमिति चतुर्थेतिमाधवस्यमुख्यरसं
भरूपत्वात् ॥ शाखारूपेणैवचतुर्धात्वंवंशस्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तस्मिन्भीमे ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पर्ययेअवतारोपरमेसतिभीमेनवैष्णवंस्थानंमथुरारूपं

हरितोपिसमुद्रस्यद्वीपंसमभिपालयत् ॥ रत्नसंचयसंपूर्णेनारीजनमनोहरम् २९ तस्यदाशाजलेमग्नमद्गुरानामविश्रुताः ॥ येहरंतिसदाशंखान्समुद्रोदर
चारिणः ३० तस्यापरेदाशजनाःप्रवालांजनसंभवान् ॥ संचिन्वंतिसदायुक्ताजातरूपंचमौक्तिकम् ३१ जलजानिचरत्नानिनिपादास्तस्यमानवाः ॥ प्र
चिन्वंतोर्णवेयुक्तानौभिस्संयानगामिनः ३२ मत्स्यमांसेनतेसर्ववर्तंतेस्मसदानराः ॥ गृह्णंतस्सर्वरत्नानिरत्नद्वीपनिवासिनः ३३ तैस्संयानगतैर्द्रव्यैर्वणि
जोदूरगामिनः ॥ हरितंतर्पयंत्येकंयथैवंधनदंतथा ३४ एवमिक्ष्वाकुवंशात्तुयदुवंशोविनिर्स्मृतः ॥ चतुर्द्वीयदुपुत्रैस्तुचतुर्भिर्भिद्यतेपुनः ३५ सयदुर्मध
वेराज्यंविसृज्ययदुपुंगवे ॥ त्रिविष्टपंगतोराराजादेहंत्यक्तामहीतले ३६ बभूवमाधवस्तुतस्सत्त्वतोनामवीर्यवान् ॥ सत्त्ववृत्तिर्गुणोपेतोराजाराजगुणस्थितः ३७
सत्त्वतस्यसुतोराराजीमोनाममहानभूत् ॥ येनभैमास्तुसंवृत्तास्तत्त्वतात्सात्वतास्मृताः ३८ राज्येस्थितेनृपेतस्मिन्नामेराज्यंप्रशासति ॥ शत्रुघ्नोलवणं
हत्वाचिच्छेदसमधोर्वनम् ३९ तस्मिन्मधुवनेस्थानेपुरींचमथुरामिमाम् ॥ निवेशयामासविभुस्तुमित्रानंदवर्द्धनः ४० पर्ययेचैवरामस्यभरतस्यतथैवच
सुमित्रासुतयोश्चैवस्थानंप्राप्तंचवैष्णवम् ४१ भीमेनेयंपुरीतेनराज्यसंबंधकारणात् ॥ स्ववशेस्थापितापूर्वंस्वयमध्यासितातथा ४२ ततःकुशेस्थितेराज्ये
लवेतुयुवराजनि ॥ अंधकोनामभीमस्यसुतोराराज्यमकारयत् ४३ अंधकस्यसुतोजज्ञेरैवतोनामपार्थिवः ॥ ऋक्षोपिरैवताजज्ञेरम्येपर्वतमूर्द्धनि ४४
ततोरैवतउत्पन्नःपर्वतस्सागरांतिके ॥ नाम्नारैवतकोनामभूमौभूमिधरस्मृतः ४५ रैवतस्यात्मजोराजाविश्वगर्भोमहायशः ॥ बभूवपृथिवीपालःपृथि
व्यांप्रथितःप्रभुः ४६ तस्यतिसृषुभार्यासुदिव्यरूपासुकेशव ॥ चत्वारोजज्ञिरेपुत्रालोकपालोपमाशुभाः ४७ वसुर्बभूवस्तुपेणश्वसभाक्षश्चैववीर्यवान् ॥
यदुप्रवीराःप्रख्यातालोकपालाइवापरे ४८ तैरयंयादवोवंशःपार्थिवैर्वहुलीकृतः ॥ यैस्साकंलृणलोकेस्मिन्प्रजावंतःप्रजेश्वराः ४९

प्राप्तमित्युत्तरसहितस्यान्वयः ॥ ४१ ॥ राज्यसंबंधकारणात् मधोःपुत्रेऽलवणेनष्टेमधुदौहित्राराज्यप्रार्थिनोभवंतीतिशास्त्रीयसंबंधात्तदौहित्रजत्वाच्चभीमस्येत्यर्थः ॥ ४२ ॥ रा
ज्यअयोध्यायामितिशेषः ॥ ४३ ॥ रैवताद्रैवतोरैवताद्विश्वगर्भइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

वसोरितिवसोःशूरापरनाम्नःसुतोवसुदेवोभवत् ततोवसुदेवोभवत् ततोवसुदेवादनंतरंसवसुर्द्वेदारिकेजनयामास तेचपृथाश्रुतश्रवाख्येकुंतिविषयेकुंतिभोजस्यराज्ञोविषयेगोचरेदु
हितृत्वेनदत्तत्वात्तदधीनेइति यावत् ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ प्रनष्टे अभिभूते ॥ ५३ ॥ पौरमात्रेणपुरवासिलोकसान्धेनत्वांजरासंधाद्रूहायितुंवयंक्षमान एतच्चसर्वज्ञत्वाद्भवःनेववेदे
त्याह ॥ देवेति भावयतीतिभावनः ज्ञाता ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अग्रंप्रतीतिप्रत्यग्रंराजभागार्थरोधोयस्याः सेव यथाहि कर्षकग्रामंकरार्थेराजभ

वसोस्तुकुंतिविषयेवसुदेवस्तुतोविभुः ॥ ततस्तजनयामाससुप्रभेद्वेददारिके ५० कुंतीचपांडोर्महिर्षीदेवतामिवभूचरीम् ॥ भार्याचदमघोषस्यचेदिरा
जस्यसुप्रभाम् ५१ एषतेस्वस्यवंशस्यप्रभवस्सप्रकीर्तितः ॥ श्रुतोमयापुराकृष्णकृष्णद्वैपायनांतिकाव ५२ त्वंत्विदानींप्रनष्टेस्मिन्वंशेवंशभृतांवर ॥
स्वयंभूरिवसंप्राप्तोभवायास्मज्जयायच ५३ नतुत्वांपौरमात्रेणशक्तगूहायितुंवयम् ॥ देवगुह्येष्वपिभवान्त्सर्वज्ञस्सर्वभावनः ५४ शक्तश्चापिजरासंधंनृपं
योधयितुंविभो ॥ त्वद्द्विवशगास्सर्वेवयंयोधव्रतस्थिताः ५५ जरासंधस्तुबलवानृपाणांभूध्नितिष्ठति ॥ अप्रमेयबलश्चैववयंचक्रुशसाधनाः ५६ नचे
यमेकाहमपिपुरीरोधंसहिष्यति ॥ कृशभक्तंधनक्षामादुर्गैरपरिवेष्टिता ५७ असंस्कृतांबुपरिखाद्वारयंत्रविवर्जिता ॥ वप्रप्राकारनिचयाकर्तव्याबहुविस्त
रा ५८ संस्कृतांयुधागारायोक्तव्याचेष्टिकाचयैः ॥ कंसस्यबलभोग्यत्वान्नातिगुप्तापुराजनैः ५९ सद्योनिपतितेकंसेराज्येस्माकंनवोदये ॥ पुरीप्रत्य
ग्ररोधेवनरोधंनिसहिष्यति ६० बलंसंमर्दमग्नंचकृष्यमाणंपरेणह ॥ असंशयमिदंराष्ट्रंजनैस्सहविनंक्ष्यति ६१ यादवानांविरोधेनयोजिताराज्यकामुकैः
तेसर्वेद्वैधमिच्छंतियत्क्षमंतद्विधीयताम् ६२ वंचनीयाभविष्यामोनृपाणांनृपकारणात् ॥ जरासंधमयार्त्तानांद्रवतांराज्यसंभ्रमे ६३ आर्तावक्ष्यंतिनः
सर्वेरुध्यमानाःपुरेजनाः ॥ यादवानांविरोधेनविनष्टास्मेतिकेशव ६४ एतन्मममतंकृष्णविस्रंभात्समुदाहृतम् ॥ त्वंतुविज्ञापितःपूर्वेनपुनस्संप्रबोधितः
६५ यदत्रवःक्षमंकृष्णतच्चैवसंविधीयताम् ॥ त्वमस्यनेतासैन्यस्यवयंवत्त्वच्छासनेस्थिताः ॥ त्वन्मूलश्वविरोधोयंरक्षास्मानात्मनासह ६६ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेसिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिविकट्रुवाक्यंनामअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विकट्रोस्तुवचःश्रुत्वावसुदे
वोमहायशाः ॥ परितुष्टेनमनसावचनंचेदमब्रवीत् १ राजापाङ्गुण्यवक्तवैराजामंत्रार्थतत्त्वविद् ॥ सतत्त्वंचहितंचैवकृष्णोक्तंकिलधीमता २

टाअवरुंधंतितद्वत् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कामुकैरस्माभिः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिकायांअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
एकोनचत्वारिंशोयजरासंधमयाद्भुतिः ॥ उच्यतेजामदभ्येनसंगतीरामकृष्णयोः ॥ १ ॥ विकट्रोस्ति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ हेतुतः मन्त्रिमित्तैरमितिहेतुतः क्रमतः शत्रोः पराक्रमतो न्यायतः यन्त्रिमित्तैर्वैरतस्यैव परिहारेणारिष्टशान्तिः कर्तव्येति युक्तेः शास्त्रतः अशक्तस्यापसरणानुज्ञावशात् दे
वंभाविकार्यं अनुपश्यताम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्र क्रमतः शास्त्रत इत्येतौ हेतू व्याचष्टे बलिन इति सन्निकृष्टेनिकटे ॥ ८ ॥ इतरयोर्हेत्वोरुत्तरमाह अहमित्यादिना ॥ ९ ॥ १०

भाषिताराजधर्माश्च सत्याश्च जगतोहिताः ॥ विकट्टुणाय दुष्टेष्टयाद्विंतं तद्विधीयताम् ३ एतच्छ्रुत्वा पितुर्वाक्यं विकट्टोश्च महात्मनः ॥ विकट्टोस्तद्वचस्त
थ्यं निशम्य यदुपुंगवः ॥ वाक्यमुत्तममेकाग्रो बभूव पुरुषोत्तमः ४ ब्रुवतां वश्रुतं वाक्यं हेतुतः क्रमतस्तथा ॥ न्यायतश्शास्त्रतश्चैवैवं चैवानुपश्यताम् ५
श्रूयतामुत्तरं वाक्यं श्रुत्वा च परिगृह्यताम् ॥ नयेन व्यवहर्तव्यं पार्थिवेन यथाक्रमम् ६ संधिं च विग्रहं चैव यानमासनमेव च ॥ द्वैधीभावं संश्रयं च पाङ्गुण्यं चि
तयेत्सदा ७ बलिनस्संनिकृष्टे तु न स्थेयं पंडितेन वै ॥ अपक्रमेद्विकालज्ञस्समर्थो युद्धमुद्वहेत् ८ अहंतावत्सहार्थेण मुहूर्तोऽस्मिन् प्रकाशिते ॥ जीवितार्थं गमि
ष्यामि शक्तिमानप्यशक्तवत् ९ ततस्स ह्याचल युतं सहार्थेणाहमक्षयम् ॥ आत्मद्वितीयश्रीमंतं प्रवेक्ष्येदक्षिणापथम् १० करवीरपुरं चैव रम्यं क्रौंचपुरं तथा ॥
द्रक्ष्यावस्तत्र सहितौ गोमंतं च नगोत्तमम् ११ आवयोर्गमनं श्रुत्वा जितकाशी स पार्थिवः ॥ अप्रविश्य पुरीं दर्पादनुसारं करिष्यति १२ ततस्स ह्यवनेष्वेव राजा
यातिसानुगः ॥ आवयोर्ग्रहणे चैव नृपतिः प्रयतिष्यति १३ एषानश्च्रेयसीयात्रा भविष्यति कुलस्य वै ॥ पौराणामथ पुर्याश्च देशस्य च सुखावहा १४ न च श
त्रोः परिभ्रष्टाराजानो विजिगीषवः ॥ परराष्ट्रेषु मृष्यंति मृधेशत्रोः क्षयं विना १५ एवमुक्त्वा तु तौ वीरौ कृष्णसंकर्षणौ ॥ प्रपेदतुरसं भ्रातौ दक्षिणौ दक्षि
णापथम् १६ तौ तुराष्ट्राणि शतशश्चरंतौ कामरूपिणौ ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय चेतुर्मार्गं गौसुखम् १७ स ह्यष्ट्रेषु रम्येषु मोदमानौ तथा ॥ दक्षिणापथ
गौवीरावध्वानं संप्रेदतुः १८ तौ च स्वल्पेन कालेन स ह्याचलविभूषितम् ॥ करवीरपुरं प्राप्तास्ववंशेन विभूषितम् १९ तौ तत्र गत्वा वेणायानद्यास्तीरांतमाश्रि
तम् ॥ आसेदतुः प्ररोहाढ्यं यत्रो धंतरुपुंगवम् २० अधस्तात्तस्य वृक्षस्य मुनिं दीप्ततपो धनम् ॥ अंसावसक्तपरशुं जटावल्कलधारिणम् २१ गौरमग्निशिखा
कारं तेजसाभास्करोपमम् ॥ क्षत्रांतं करमक्षोभ्यं वपुष्मंतं भिवार्णवम् २२

॥ ११ ॥ अनुसारं पृष्ठतो धावनम् ॥ १२ ॥ राजाजरासंधः प्रयतिष्यति वेगेनागमिष्यति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ शत्रोः शत्रुप्राप्य परिभ्रष्टाः स्वराष्ट्रे स्थित्वा पृष्ठतो द्वात्रोर्वंधमेव काम
यं तेन तु स्वराष्ट्रं शान्तं त्रमुखायिनः परस्याभिनिवेशाभावादित्यर्थः ॥ १५ ॥ दक्षिणौ समर्थौ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

न्यस्तंसमारोपितं अतएव संकुचितं आधानं त्रेताग्निविस्तारो यस्य तम् अथापि काले प्रादुर्भूतेष्वग्निषु हुतहुताशनम् ॥ २३ ॥ होमार्थं दुह्यते सा होमधुक् सा चासौ कामदोहनाचेति समासः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सधिष्ण्यौ सस्थानौ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ समुद्रात् भूमिषु पातमात्रं प्राप्य तत्र शूर्पारकं नाम नगरं कृतं कृत्वा याः क्षितेः काश्च पायदानत्वात् ॥ २९ ॥

न्यस्तसंकुचिताधानं काले हुतहुताशनम् ॥ छिन्नं त्रिपवणां भोभिराद्यं देवगुह्यं यथा २३ सवत्सांधेनुकांश्चेतां होमधुक् कामदोहनाम् ॥ क्षीरारणिं कर्षमाणं महं द्रगिरिगोचरम् २४ ददृशतुस्तौ स हितावपरिश्रांतमव्ययम् ॥ भार्गवं राममासीनं मंदरस्थं यथारविम् २५ न्यायतस्तौ तु तं दृष्ट्वा पादमूले कृतासनौ ॥ वसुदेवस्तौ वीरौ सधिष्ण्याविवपावकौ २६ कृष्णस्तमृषिषा दूले मुवाच वदतांवरः ॥ शृक्ष्णं मधुरयावाचालो कवृतांतकोविदः २७ भगवन् जामदग्निं त्वामव गच्छामि भार्गवम् ॥ रामं मुनीनामृषभं क्षत्रियाणां कुलांतकम् २८ त्वया सायकवेगेन क्षिप्तो भार्गवसागरः ॥ इषु पातेन नगरं कृतं शूर्पारकं त्वया २९ धनुष्यं च शतायामिषु पंचशतोच्छ्रयम् ॥ सहस्रस्य च निकुंजेषु रूढो जनपदो महान् ३० अतिक्रम्योदधेर्वेलामपरांते निवेशितः ॥ त्वया तत्कार्तवीर्यस्य सहस्रभुजकाननम् ३१ छिन्नं परशुनैकेन स्मरतानि धनं पितुः ॥ इयमद्यापि रुधिरैः क्षत्रियाणां हतद्विषाम् ३२ स्निग्धैस्त्वत्परशून् मृष्टैरक्तपंकावसुंधरा ॥ रैणुकेयं विजानेत्वां क्षितौ क्षितिपरोषणम् ३३ परशुप्रग्रहे युक्तं यथैव हरणे तथा ॥ तदिच्छावस्त्वया विप्रकंचिदर्थमुपश्रुतम् ३४ उत्तरंच श्रुतार्थेन प्रत्युक्तमविशंकया आवयोर्मथुरारामयमुनातीरशोभिनी ३५ यादवौ स्वो मुनिश्रेष्ठ यदि ते श्रुतिमागतौ ॥ वसुदेवो यदुश्रेष्ठः पितानौ हि धृतव्रतः ३६ जन्मप्रभृतिचैवावां जेष्वेव नियोजितौ ॥ तौ स्वः कंसभयात्तत्र शंकितौ परिद्वितौ ३७ वयंच प्रथमं प्राप्तामथुरायां प्रवेशितौ ॥ तावावां व्युत्थितं हत्वा समाजे कंसमोजसा ३८ पितरंतस्य तत्रैव स्थापयित्वा जनेश्वरम् ॥ स्वमेव कर्मचारब्धौ गवां व्यापारकारकौ ३९ अथावयोः पुरंदरं जुग्रांसं धोव्यवस्थितः ॥ संग्रामान्त्सु बहून्कृत्वा लब्धलक्षावपि स्वयम् ४० ततस्स्वपुरक्षार्थं प्रजानां च धृतव्रत ॥ अकृतार्थो वनुद्योगौ कर्तव्यबलसाधनौ ४१ अरथौ पत्तिनौ युद्धे निस्तनुत्रौ निरायुधौ ॥ जरासंधोद्यमभयात्पुराद्वावेव निस्मृतौ ४२ एवमावामनुप्राप्तौ मुनिश्रेष्ठ तवांतिकम् ॥ आवयोर्मत्रमात्रेण कर्तुमर्हसि सत्क्रियाम् ४३ भुत्वैतद्भार्गवोरामस्तयोर्वाक्यमर्निदितम् ॥ रैणुकेयः प्रतिबचो धर्मसंहितमब्रवीत् ४४ अपरांतादहं कृष्णसंप्रतीहागतः प्रभो ॥ एकएव विनाशिष्यैर्युवयोर्मत्रकारणात् ४५

धनुश्चतुर्हस्तं इषुर्द्विहस्तः ॥ ३० ॥ अपरांते पश्चिमसमुद्रतीरे ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कर्तव्यं संपादनीयं बलं सैन्यसाधनं धनादिकं योस्तौ ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ द्वेषानुशायिनाद्वेषमेवानुशेतेऽनुरूप्यतेननुधर्मेतेन ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ विषयांतदेशसोमि निवासायरात्रि
वासाय ॥ ५६ ॥ प्ररुहंउपगिरिम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ श्राम्यतःश्रममाणानूवानप्रस्थानितियावत् ॥ ६१ ॥ वनमेववास्यंवासाहंयस्यसवनवास्यः सचसौ

विदितोमेवजेवासस्तवपद्मनिभेक्षण ॥ दानवानांवधश्चापिकंसस्यापिदुरात्मनः ४६ विग्रहंचजरासंधेविदित्वापुरुषोत्तम ॥ तवसभ्रातृकस्पेहसंप्राप्तोस्मि
वरानन ४७ जानेत्वांकृष्णगोप्तरंजगतःप्रभुमव्ययम् ॥ देवकार्यार्थसिद्धयर्थमवालंबालतांगतम् ४८ नत्वयाविदितंकिंचित्रिपुलोकेषुविद्यते ॥ तथापि
भक्तिमात्रेणशृणुवक्ष्यामितेवचः ४९ पूर्वजैस्तवगोविंदपूर्वपुरमिदंकृतम् ॥ करवीरपुरंनामराष्ट्रंचैवनिवेशितम् ५० पुरेस्मिन्नृपतिःकृष्णवासुदेवोमहा
यशः ॥ शृगालइतिविख्यातोनित्यंपरमकोपनः ५१ नृपेणतेनगोविंदतववंशभवानृपाः ॥ दायादानिहातास्तर्षवीरद्वेषानुशायिना ५२ अहंकारपरो
नित्यमजितात्मातिमत्सरी ॥ राज्यैश्वर्यमदाविष्टःपुत्रेष्वपिचदारुणः ५३ तन्नेहभवतस्स्थानंरोचतेमेनरोत्तम ॥ करवीरपुरेघोरेनित्यंपार्थिवदूषिते ५४
श्रूयतांकथयिष्यामियत्रोभौशत्रुबाधनौ ॥ जरासंधंवल्लोदग्रंभवंतौयोधयिष्यतः ५५ तीर्त्वावेणामिमांपुण्यांनदीमयैवबाहुभिः ॥ विषयांतनिवासाय
गिरिगच्छामदुर्गमम् ५६ रम्यंयज्ञगिरिनामसहस्रप्ररुहंगिरिम् ॥ निवासंमांसभक्षाणांचौराणांघोरकर्मणाम् ५७ नानाद्रुमलतायुक्तंचित्रंपुष्पितपा
दपम् । प्रोष्येतत्रनिशामेकांखट्वांगानामनिघ्नगाम् ५८ अद्रंतेसंतरिष्यामोनिकपोपलभूषणाम् ॥ गंगाप्रपातप्रतिमांभ्रष्टांचमहतोगिरिः ५९ तस्याःप्र
पातंद्रक्ष्यामस्तापसारण्यभूषणम् ॥ उपभुज्यत्विमान्कामान्गत्वातान्धरणीधरान् ६० द्रक्ष्यामस्तत्रतान्विप्राञ्छाम्यतोवैतपोधनान् ॥ रम्यंकौंचपुरंनाम
गमिष्यामःपुरोत्तमम् ६१ वंशजस्तत्रतेराजाकृष्णधर्मरतस्सदा ॥ महाकपिरितिख्यातोवनवास्यजनाधिपः ६२ तमदृष्ट्वैवराजानंनिवासायगतेहनि ॥
तीर्थमानदुर्हंनामतत्रस्थास्यामसंगताः ६३ ततश्च्युतागमिष्यामस्सहस्रस्यविवरेगिरिम् ॥ गोमंतमितिबिख्यातंनैकशृंगविभूषितम् ३४ स्वगतैकमहा
शृंगंदुरारोहंखगैरपि ॥ विश्रामभूतंदेवानांज्योतिभिरभिसंवृतम् ६५ सोपानभूतंस्वर्गस्यगगनाद्रिमिवोच्छ्रितम् ॥ तंविमानावतरणंगिरिमेहमिवापरम्
६६ तस्योत्तमेमहाशृंगेआस्वंतौदेवरूपिणौ ॥ उदयास्तमयेमूर्यंसोमंचज्योतिषांपतिम् ६७, ऊर्मिमंतंसमुद्रंचअपारद्वीपभूषणम् ॥ प्रेक्ष्यमाणौसुखंतत्र
नगाग्रोविचरिष्यथः ६८

जनश्चतस्याधिपतिः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ दर्शयिष्यतिप्रकटीभवियंति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भजस्वलभस्व ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ व्यूहानांशत्रुसैन्यानाम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ चत्वारिंशत्तमेध्यायेवर्ण्यतेरामकृष्णयोः ॥ गोमंतारो

शृंगस्थीतस्यशैलस्यगोमंतस्यवनेचरौ ॥ दुर्गयुद्धेनधावंतौजरासंधंविजेष्यथः ६९ तत्रशैलगतौदृष्ट्वाभवंतौयुद्धदुर्मदौ ॥ अशक्तशैलयुद्धेवैजरासंधोभ
विष्यति ७० भवद्भ्यामपियुद्धेत्प्रवृत्तेतत्रदारुणे ॥ आयुधैस्सहसंयोगं पश्यामिनचिरादिव ७१ संग्रामश्चमहान्कृष्णनिर्दिष्टस्तत्रदैवतैः ॥ यदूनांपार्थि
वानांचमांसशोणितकर्दमः ७२ तत्रचक्रंहलंचैवगदांकौमोदकीं तथा ॥ सौनंदंमुशलंचैवैष्णवान्यायुधानिच ७३ दर्शयिष्यतिसंग्रामेयास्यंतिसमहोक्षिताम्
रुधिरंकालयुक्तानांवपुर्भिःकालसंनिभैः ७४ सचक्रमुशलोनामसंग्रामःकृष्णविश्रुतः ॥ दैवतैरिहनिर्दिष्टःकालस्यादेशसंज्ञितः ७५ तत्रतेकृष्णसंग्रामेसु
व्यक्तंवैष्णवंवपुः ॥ द्रक्ष्यंतिरिपवःसर्वेसुराश्चसुरभावन ७६ तांभजस्वगदांकृष्णचक्रंचचिरविस्मृतम् ॥ भजस्वस्वेनरूपेणसुराणांविजयायवै ७७ बल
श्चापंहलंधोरंमुशलंचारिमर्दनम् ॥ वधायसुरशत्रूणांभजताल्लोकभावनः ७८ एषतेप्रथमःकृष्णसंग्रामोभुविपार्थिवैः ॥ पृथिव्यर्थेसमाख्यातोभाराव
तरणेसुरैः ७९ अयुधावाप्तिरत्रैववपुषोवैष्णवस्यच ॥ लक्ष्म्याश्चतेजसश्चैवव्यूहानांचविदारणम् ८० अतःप्रभृतिसंग्रामोधरण्यांशस्त्रमूर्च्छितः ॥ भविष्य
तिमहान्कृष्णभारतंनामवैशसम् ८१ तद्रच्छकृष्णशैलेंद्रंगोमंतंचनगोत्तमम् ॥ जरासंधमृधेचापिविजयस्त्वामुपस्थितः ८२ इदंचैवामृतप्रख्यंहोमयेनोः
पयोमृतम् ॥ पीत्वागच्छतभद्रंभोमयादिष्टेनकर्मणा ८३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिणिरामवाक्यंनामएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तत्तुधेन्वाःपयःपीत्वाबलदर्पसमन्वितौ ॥ ततस्तौरामसहितौप्रस्थितौयद्गुंगवौ १ गोमंतंपर्वतंद्रष्टुमत्तनागेंद्रगामिनौ
जामदग्न्यप्रदिष्टेनमार्गेणवदतांवरौ २ जामदग्न्यवृतीयस्तेत्रयस्त्रयइवाग्नयः ॥ शोभयंतिस्मपंथानंत्रिदिवंत्रिदशाइव ३ तेचाध्वविधिनासर्वेततोवैदिवस
क्रमात् ॥ गोमंतमचलंप्राप्तमंदरंत्रिदशाइव ४ लताचारुविचित्रंचनानाहुमविभूषितम् ॥ नानागुरुपिनद्वांगंचित्रंचित्रैर्मनोहरैः ५ द्विरेफगणसंकीर्णंशिला
संकटपादपम् ॥ मत्तबर्हिणनिर्घोषैर्नादितंमेघनादिभिः ६ गगनालग्नशिखरंजलदासकपादपम् ॥ मत्तद्विषविषाणाग्रैःपरिवृष्टोपलांकितम् ७ कूजद्वि
श्वांडजगणैस्समंतात्प्रतिनादितम् ॥ दरीप्रपातांबुरवैश्चक्रंशार्दूलपल्लवः ८ नीलाश्मचयसंघातैर्बहुवर्णैर्यथावनम् ॥ धातुविस्त्रावदिग्धांगंसानुप्रसव
भूषितम् ९

हणंतस्मात्प्रत्यावृत्तिर्द्विजन्मनः ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अध्वविधिनामानुषगत्या ॥ ४ ॥ चित्रैःमयूरैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ प्रस्थानिसानूनि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दरीकंदरयोःकृत्रिमाकृत्रिम

कीर्णसुरगणैःकांतैर्मैनाकमिवकामगम् ॥ उच्छ्रितंसुविशालाग्रसमूलांबुपरिस्रवम् १० सकाननदरीप्रस्थंश्वेताभ्रगणभूषितम् ॥ पनसाम्रातकाभ्रौ
धैर्वेत्रस्यंदनचंदनैः ११ तमालैलावनयुतंमरीचक्षुपसंकुलम् ॥ पिप्पलीवल्लिकलिलंचित्रमिंगुदिपादपैः १२ द्रुमैस्सर्जरसानांचसर्वतःपरिशोभितम्
प्रांशुशालवनैर्गुणंबहुचित्रवनैर्युतम् १३ सर्जनिबार्जुनवनंपाटलीकुलसंकुलम् ॥ हितालैश्वतमालैश्वपुत्रागैश्वोपशोभितम् १४ जलेषुजलजैश्चन्नस्थ
लेषुस्थलजैरपि ॥ पंकजैर्द्रुमखंडैश्वसर्वतःप्रतिभूषितम् १५ जंबूजंबूलवृक्षाढ्यंकंदुकंदलभूषितम् ॥ चंपकाशोकंबकुलंबिल्वतिंदुकशोभितम् १६ कुं
जैश्वनागपुष्पैश्वसमंतादुपशोभितम् ॥ नागयूथसमाकीर्णमृगसंवातशोभितम् १७ सिद्धचारणरक्षोभिस्सेवितप्रस्तरांतरम् ॥ गंधर्वैश्वसमायुक्तंगुह्यकैः
पक्षिभिस्तथा १८ विद्याधरगणैर्नित्यमनुकीर्णशिलातलम् ॥ सिंहशार्दूलसन्नादैस्सततंप्रतिनादितम् ॥ सेवितंवारिधाराभिश्चंद्रपादैश्वशोभितम् १९
स्तुतंत्रिदशगंधर्वैरप्सरोगिरिलंकृतम् ॥ वनस्पतीनांदिव्यानांपुष्पैरुद्भावनैश्चैश्वश्रितम् २० शक्रवज्रप्रहाराणामनभिज्ञंकदाचन ॥ द्वाग्निभयनिर्मुक्तंमहा
वातभयोज्झितम् २१ प्रपातप्रभवाभिश्चसरिद्विरुपशोभितम् ॥ काननैराननाकारैर्विशेषद्विरिवश्रियम् २२ जलशैवलशृंगाग्रैरुन्मिषंतमिवश्रिया ॥
स्थलीभिर्मृगजुष्टाभिःकांताभिरुपशोभितम् २३ पार्श्वैरुपलकल्माषैर्मधैरिवविभूषितम् ॥ पादप्रच्छन्नभूमीभिस्सपुष्पाभिस्समंततः २४ मंडितंवनराजी
भिःप्रमदाभिःपतियथा ॥ सुंदरीभिर्दरीभिश्चकंदराभिस्तथैवच २५ तेषुतेष्ववकाशेषुसदारमिवशोभितम् ॥ औषधीदीप्तशिखरंवानप्रस्थानिषेवितम् ॥
जातरूपैर्वनोद्देशैःकृत्रिमैरिवभूषितम् २६ मूलेनसुविशालेनशिरसाप्युच्छ्रितेनच ॥ पृथिवीमंतरिक्षंचगाहयंतमिवस्थितम् २७ तेतमासाद्यगोमंतरम्यंभूमि
धरोत्तमम् ॥ रुचिरंरुरुचुस्सर्वेवासायामरसन्निभाः २८ रुरुहुस्तेगिरिवरंखमूर्ध्वमिवपक्षिणः ॥ असज्जमानावेगेनवैनतेयपराक्रमाः २९ तेतुतस्योत्तरंशृंग
मारूढास्त्रिदशाश्च ॥ अगारंसहसाचकुर्मनसानिर्मितोपमम् ३० निविष्टौयादवौदृष्ट्वाजामदभ्योमहामतिः ॥ रामोभिमतमक्लिष्टमाप्रष्टुमुपचक्रमे ३१
कृष्णयास्याम्यहंतातपुंशूपांरकंविभो ॥ युवयोर्नास्तिवैमुख्यंसंग्रामेदैवतैरपि ३२ प्राप्तवानास्मियांप्रीतिमार्गानुगमनादपि ॥ सामेकृष्णानुगृह्णा
तिशरीरमिदमव्ययम् ३३ इदंयत्स्थानमुद्दिष्टंयत्रायुधसमागमः ॥ युवयोर्विहितोदैवैस्समयस्सांपरायिकः ३४ देवानांमुख्यवैकुण्ठविष्णोदैवैरभिष्टुत ॥
कृष्णसर्वस्यलोकस्यशृणुमेनैष्टिकंवचः ३५

लेनव्यवस्था ॥ २५ ॥ २६ ॥ गाहयंतंगाहमानम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सांपरायिकःपरलोकहितः ॥ ३४ ॥ नैष्टिकंतात्त्विकम् ॥ ३५ ॥

इदंभूभारहरणरूपंप्रस्तुतं आरब्धम् ॥ ३६ ॥ प्रथमो मुख्यः कल्पः प्रयोगः ॥ ३७ ॥ तत्रेति त्वमेव तवायुधादिकं भाव्यमलौकिकेन सामर्थ्येन यदाह यास्कः आत्मैवैषां रथौ भवत्यात्मा
 आत्मा युधमात्मे पव आत्मा सर्वदेवस्येति ॥ ३८ ॥ चतुर्द्विगुणपीनांसं अष्टबाहुमित्यर्थः एतेन कृष्णस्य साक्षाद्विष्णुत्वमुक्तेन तु तदंशत्वं विदित्यं कृष्णस्येदमेव रूपमृद्धिभुजं त्व
 विद्वद्दृश्यमिति ज्ञेयम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वैधव्येन आगामिना अधिवासिता परिगृहीता अतएव एकवेणीधरा असंस्कृतकेशबंधा ॥ ४३ ॥ हे कृष्ण क्षत्रं संक्षिप्य न प्र
 तीक्षत इति पूर्वेषां संबंधः क्षत्रियाः मरणभयात्संकोचं प्राप्य कालावधिं न प्रतीक्षते अपितु उत्फुल्लभूत्वा शीघ्रमेव मरणं कामयन्ते यतः सग्रहं क्रूरैः ग्रहैराक्रांतं क्षत्रमस्ति इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

यदिदंप्रस्तुतं कर्म त्वया गोविंदलौकिकम् ॥ मानुषाणां हितार्थाय लोके मानुषदेहिना ३६ तस्यायं प्रथमः कल्पः कालेन तु वियोजितः ॥ जरासंधेन वैसाद्वैसंग्रा
 मे समुपस्थिते ३७ तत्रायुधबलं चैवरूपं चरणकर्कशम् ॥ स्वयमेवात्मना कृष्ण त्वयात्मानं विधत्स्वह ३८ चक्रोद्यतकरं दृष्ट्वा त्वांगदापाणिमाहवे ॥ चतु
 र्द्विगुणपीनांसं बिभ्येदपिशतक्रतुः ३९ अद्य प्रभृति ते यात्रास्वर्गोक्ता समुपस्थिता ॥ पृथिव्यां पार्थिवेन्द्राणां कृतास्त्रे त्वयि मानद ४० वैन ते यस्य चाह्वानं
 वाहनं ध्वजकर्मणः ॥ कुरुशीघ्रं महाबाहो गोविंद वदतां वर ४१ युद्धकामान् पतयस्त्रिदिवाभिमुखोद्यताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य वशगास्तिष्ठंति रणवृत्तयः ४२
 राज्ञां निधनदृष्टार्था वैधव्येनाधिवासिता ॥ एकवेणीधरा चेयं वसुधा त्वांप्रतीक्षते ४३ सग्रहं कृष्ण न क्षत्रं संक्षिप्यारि विमर्दन ॥ त्वयि मानुष्यमापन्ने युद्धे
 च समुपस्थिते ४४ त्वरस्व कृष्ण युद्धाय दानवानां वधाय च ॥ स्वर्गाय च नरेन्द्राणां देवतानां सुखाय च ४५ सत्कृतो हं त्वया कृष्ण लोके श्वस चराचरैः ॥ त्व
 या सत्कृतरूपेण येन सत्कृतवानहम् ४६ साधयामि महाबाहो भवतः कार्यसिद्धये ॥ स्मर्तव्यश्चास्मि युद्धेषु कान्तारेषु महीक्षिताम् ४७ इत्युक्त्वा जा
 मदभ्यस्तु कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ जयाशिपावर्द्धयित्वा जगामाभीप्सितां दिशम् ४८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हारिवंशेषु विष्णुपर्वणि गोमंतारोहणं नाम
 चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जामदग्न्ये गते रामे तौ यादवकुलोद्बहौ ॥ गोमंतशिखरे रम्ये चेतुःकामरूपिणौ १ वनमालाकुलो
 रस्कौ नीलपीतांबरबुधौ ॥ नीलश्वेतवपुष्मतौ गगनस्था विवांबुदौ २ तौ शैलधातुदिग्धांगौ युवानौ शिखरे स्थितौ ॥ चेतुस्तत्र कान्तेषु वनेषु रतिलालसौ
 ३ उदयंतं निरीक्षतौ शशिनं ज्योतिषां वरम् ॥ उदयास्तमने चैव ग्रहाणां धरणीधरे ४

सत्कृतं सत्कारस्तद्दानं हं त्वया विश्वात्मना यतोऽस्मि अतः सर्वत्र सत्कृतोऽस्मीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ साधयामीति एतेन युद्धे जयार्थिभिः शूरैः परशुरामः स्मर्तव्य इति विधीयत इति ज्ञेयं ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अथैकचत्वारिंशोऽस्मिन् रामकृष्णजिघृक्षया ॥ जरासंधस्य नृपतेरन्वागमनमुच्यते ॥ १ ॥ जामद
 ग्न्ये इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ उदयंतं उद्गच्छंतम् ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ सुच्छायेशोभनायांछायायाम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ रूपिणीमूर्तिमती अमृतारणी अमृतप्रसूः यथावाजपेयसौत्रामण्यादिषुसुगृहवत्सुकृतुषुआ
स्वादितयापुरुषाः अमृतपानमपिप्राप्नुवंतितादृशमेधेत्थर्थः ॥ १३ ॥ कादंबरीमदकलंसुरामदेनाव्यक्तवाचम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ वडवामुखेवडवाभिः सनि
धौपातालेशेषरूपेणनिस्थितं तंवांइदानीमर्तहितं एतेनरामोपिपूर्णवशेषावतारो ननुशेषांशइतिदर्शितं पर्येमिपरिभ्रमामित्वामन्वेपयंतीतिशेषः १८ पुष्पचक्रं विकसितस मुदायः

अथसंकर्षणश्रीमान्विनाकृष्णेनवीर्यवान् ॥ चचारतस्यशिखरेनगस्यनगसन्निभः ५ प्रफुल्लस्यकदंबस्यसुच्छायेनिषसादह ॥ वायुनामंदगंधेनवीज्य
मानस्सुखेनवै ६ तस्यतेनानिलौघेनसेव्यमानस्यतत्रवै ॥ मद्यसंस्पर्शजोगंधस्संसृष्टशन्त्राणमागतः ७ तृष्णाचैनंविवेशाशुवारुणीप्रभवातदा ॥
शुशोषचमुखंतस्यमत्तस्येवापरहेनि ८ स्मारितस्सपुरावृत्तममृतप्राशनंविभुः ॥ तृषितोमदिरान्वेषीततस्तंतरुमैक्षत ९ तस्यप्रावृषिफुल्लस्ययदं
भोजलजोज्झितम् ॥ तत्कोटरस्थंमदिरासंजायतमनोहरा १० तांतुतृष्णाभिभूतात्मापिबन्नार्तइवासकृत् ॥ मोहाच्चचलिताकारस्समजायतसप्रभुः ॥
११ तस्यमत्तस्यवदनंकिंचिलितलोचनम् ॥ धूर्णिताकारमभवच्छरत्कालेदुसप्रभम् १२ कदंबकोटरेजातानाम्नाकादंबरीतिसा ॥ रूपिणीवारुणीतत्र
देवानाममृतारणी १३ कादंबरीमदकलंविदित्वाकृष्णपूर्वजम् ॥ तिस्रस्त्रिदशनार्यस्तमुपतस्थुःप्रियंवदाः १४ मदिरारूपिणीभूत्वाकांतिश्चशशिनःप्रिया
श्रीश्चदेवीवारिष्ठास्त्रीस्वयमेवांबुजध्वजा १५ सांजलिप्रग्रहादेवीरौहिणेयमुपस्थिता ॥ वारुण्यासहितंवाक्यमुवाचमदविह्वलम् १६ बलंजयस्वदैत्यानां
बलदेवदिवीश्वर ॥ अहंतेदयिताकांतावारुणीसमुपस्थिता १७ त्वामेवांतर्हितंश्रुत्वाशाश्वतंवडवामुखे ॥ क्षीणपुण्येववसुधांपर्येमिविमलानन १८ पु
ष्पचक्रानुलिप्तेषुकेसरेषूपितंमया ॥ अतिमुक्तेषुवाक्षोभ्यपुष्पस्तबकवत्सुच १९ अहंकदंबमालीनामेघकालेमुखप्रिया ॥ तृषितंमार्गमाणात्वांस्वेनरूपे
णछादिता २० सास्मिपूर्णनयोगेनयथैवामृतमंथने ॥ समीपंप्रेषितापित्रावरुणेनतवानव २१ सायथैवार्णवगतातथैववडवामुखे ॥ त्वयोपभोक्तुमि
च्छामिसंमतस्त्वंहिमेगुरुः २२ नत्वानंतपरित्यक्ष्येभर्त्सितापित्वयानव ॥ नाहंत्वयाविनालोकानुत्सहेदेवसेवितुम् २३ आदिपद्मंचपद्मांकंदिव्यंश्रवण
भूषणम् ॥ कौशेयानिचनीलानिसमुद्रार्हाणिबिभ्रती २४ मदिरानंतरंकांतिस्संकर्षणमुपस्थिता ॥ मदेनागलितश्रोणीकिंचिदाधूर्णितेक्ष्णा २५ प्रोवाच
प्रणयात्कांतिर्बद्धांजलिपुटासती ॥ जयपूर्वेणयोगेनसस्मितंवाक्यमर्थवत् २६

केसराणामेवतेनानुलिप्तेषुकेसरवत्सुकुसुमादिषु अतिमुक्तेषुवासंतीलतासु ॥ १९ ॥ २० ॥ पूर्णेनयोगेनसर्वांगसंपत्त्यायुकासती ॥ २१ ॥ त्वयाकर्त्तव्योपभोक्तुमात्मानंभोक्तुं
गुरुःस्वामी पाठांतरेगुरोःपितुःसंमतः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ कांतिर्मूर्तिमती जयपूर्वेणयोगेनरामसंबोधनसंबंधेन जयरामेतिशब्देन अभिमुखीकृत्येत्यर्थः ॥ २६ ॥

२७ ॥ श्रीश्ववैष्णव्याविराममेवानुमतेत्याह श्रीश्वेति ॥ २८ ॥ दंशितावस्त्रभूषणादिभिः सपत्न्या ॥ २९ ॥ ३० ॥ मौलिर्मुकुटः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ समुद्रार्हाणि समुद्रः कामः कामं समुद्रमाविशेति मंत्रवर्णात् मनोरथानुरूपानीत्यर्थः भावतः आदरेण प्रतिगृह्णीष्वेत्युच्यते नान्वयः ॥ ३३ ॥ भूषणमेवत्वया लंक्रियालंकरणं भवति न तु तैस्तव तथापि ते तव समयो यमलंकारप्रतिग्रहस्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ताभ्यां तयोः संलापे न्योन्यभाषणे अध्वानमतिचक्रामतत्राजगामेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ किरीटं मोक्षयि

अहंचंद्रादपि गुरुंसहस्रशिरसंप्रभुम् ॥ स्वैर्गुणैरनुरक्तात्वांयथैव मदिरा तथा २७ श्रीश्वपद्मालया देवीविधेयावैष्णवोरसि ॥ रौहिणेयोरसि शुभामाले वामलतांगता २८ सामालाममलांगुल्यवल्स्योरसि दंशिता ॥ पद्मास्यापद्महस्तावैसंकर्षणमथाब्रवीत् २९ रामरामाभिरामस्त्वं वारुण्यासमलंकृतः ॥ काम्यामया च देवेश संगतश्चंद्रमायथा ३० इयंच सामयामौलिः प्रोद्धता वरुणालयात् ॥ मूर्ध्नि शीर्षे सहस्रस्य याते भानुरिवाबभौ ३१ जातरूपमयं चैकंकुण्डलं वज्रभूषितम् ॥ आदिपद्मं च पद्माक्षं दिव्यश्रवणभूषणम् ३२ कौशेयानि च नीलानि समुद्रार्हाणि भावतः ॥ हारंच पीनतरलं समुद्राभ्यंतरोषितम् ३३ देवेमां प्रतिगृह्णीष्व पौराणीभूषणक्रियाम् ॥ समयस्ते महाबाहो भूषणानामलंक्रिया ३४ संगृह्य तमलंकारं ताश्च तिस्रस्तुरस्त्रियः ॥ शुशुभे बलदेवो हि शारदेन्दुसमप्रभः ३५ ससमागम्य कृष्णेन जलजां भोदवर्चसा ॥ मुदं परमिकां लेभे ग्रहयुक्तशशीयथा ३६ ताभ्यामुभाभ्यां संलापे वर्तमाने गृहे यथा ॥ वैनतेयस्ततो ध्वानमतिचक्रामवेगतः ३७ संग्रामयुक्तस्तेजस्वी दैत्यप्रहरणांकितः ॥ देवतानां जयश्लाघी दिव्यस्त्रगनुलेपनः ३८ सुप्तस्य शयने दिव्येक्षीरो देवरुणालये विष्णोः किरीटं दैत्येन हृतं वैरोचनेन वै ३९ तदर्थस्तेन संग्रामः कृतो गुर्वर्थमोजसा ॥ किरीटार्थं समुद्रस्य मध्ये दैत्यगणैस्सह ४० मोक्षयित्वा किरीटं तु वैष्णवं पततांवरः ॥ व्यत्यक्रमतवेगेन गगनं देवतालयम् ४१ सददर्शगुरुशैले विष्णुं कार्यांतरागतम् ॥ तेन क्रोडावलंबेन किरीटेन विराजता ४२ सदृष्टमानुषं विष्णुं शैलराजशिरोगतम् ॥ प्रकाशचेष्टानिर्मुक्तं विमौलिमिव मानुषम् ४३ अभिज्ञस्तस्य भावानां गरुत्मान्पततांवरः ॥ चिक्षेप स्वंगतो मौलिं विष्णोः शिरसि हृष्टवत् ४४ उपेद्रमूर्ध्नि सामौलिरपि न द्वाइवापतत् ॥ शिरसस्स्थाननिर्मुक्ता कृष्णचैवान्वशोभयत् ॥ यथैव मेरुशिखरे भानुर्मध्यं दिने यथा ४५ वैनतेयप्रयोगेण विदित्वा मौलिमागताम् ॥ कृष्णः प्रहृष्टवदनो रामं वचनमब्रवीत् ४६

त्वाक्षीरो देविष्णुमदृष्ट्वा गगनं व्यत्यक्रमतेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ततो गगनादेव शैले विष्णुं सददर्शनं तु वैकुण्ठे क्रोडावलंबेन स्कंधावसक्तेन ॥ ४२ ॥ विमौलिं विकिरीटं एतावता ग्रंथेन कृष्णस्तु भगवान्स्वयमित्येतद्दर्शितं वैकुण्ठक्षीरोदयोस्तदभावात् तत्रापि मूर्तेः सत्वे तु भंशावतारत्वमेव स्यादिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्थानेनिर्युक्तानि श्रथेन योजिता ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अहिशयनात्गतेऽतिशेषः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ एषांस्थानेसति ॥ ६१ ॥
॥ ६२ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ अथद्विचत्वारिंशेस्मिन्जरासंधप्रचोदितैः ॥ राजभिर्विहितोदाहोगोमंतस्येतिवर्ण्यते ॥ १ ॥

त्वरतेखलुकार्यार्थोदेवतानानसंशयः ॥ यथेयमावयोशैलेसंग्रामेरचनाकृता ४७ वैरोचनेनसुप्तस्यमममौलिर्महोदधौ ॥ शक्रस्यसदृशंरूपंदिव्यमास्थाय
सागरात् ४८ ग्राहुरूपेणयोनीतानीतोसौगरुत्मता ॥ ममाहिशयनान्मौलिर्हृत्वाक्षिप्तोगरुत्मता ४९ सुव्यक्तंसन्निकृष्टसजरासंधोनराधिपः ॥ लक्ष्यं
तेहिध्वजाप्राणिरथानांवातरंहसाम् ५० एतानिविजिगीषूणांशशिकल्पानिभूभृताम् ॥ छत्राण्यार्यविराजंतेदंशितानिमितानिच ५१ अहोनृपथोद
विमलाश्छत्रपंक्तयः ॥ अभिवर्तंतिनशुभ्रायथाखेहंसपंक्तयः ५२ अहोद्यौर्विमलाभानांशस्त्राणांविमलानना ॥ प्रभाभास्करभामिश्राचरंतीवदिशोद
श ५३ एतानिनूनंसमरेपार्थिवैरायुधानिच ॥ क्षितानिविनशिष्यंतिमयिसर्वाणिसंयुगे ५४ कालेखलुनृपःप्राप्तोजरासंधोमहीपतिः ॥ आवयोर्युद्धानि
कषःप्रथमःसमरातिथिः ५५ आर्यतिष्ठावसहितौनखल्वनागतेनृपे ॥ युद्धारंभःप्रयोक्तव्योबलंतावद्विमृश्यताम् ५६ एवमुक्ताततःकृष्णस्वस्थस्संग्रामला
लसः ॥ जरासंधवधंप्रेप्सुश्चकारबलदर्शनम् ५७ वीक्ष्यमाणश्चतान्सर्वानृपान्यदुवरोव्ययः ॥ आत्मानमात्मनोवाचयत्पूर्वंदिविमंत्रितम् ५८ इमेतेष्टथि
वीपालाःपार्थिवेवर्त्मनिस्थिताः ॥ येविनाशंगमिष्यंतिशास्त्रदृष्टेनकर्मणा ५९ प्रोक्षितान्खल्विमान्मन्येमृत्युनानृपसत्तमान् ॥ स्वर्गगामीनिचाप्येषांप्रपूषि
प्रचकाशिरे ६० स्थानेभारपरिश्रान्तावसुधेयंदिवंगता ॥ एषानृपतिंसिंहानांबलौवैरभिपीडिता ६१ अल्पेनखलुकालेनविविक्तंष्टथिवीतलम् ॥ अधिष्य
तिनरेद्रौघैराकीर्णचनभस्तलम् ६२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिजरासंधाभिगमनंनामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ जरासंधस्ततःप्राप्तोनृपस्सर्वमहीक्षिताम् ॥ नराधिपैर्बल्युतैरनुयातोमहाद्युतिः १ व्यायतोदग्रतुरगैर्विस्पृष्टार्थसमाहितैः ॥ रथैस्सां
ग्रामिकैर्युक्तैरसंगगतिभिःकचिव २ हेमकक्षैर्महाधंदैर्वारणैर्वारिदोपमैः ॥ महामात्रोत्तमारूढैःकल्पितैरणवलितैः ३ सारूढैस्सादिभिर्युक्तैःप्रेखमाणैःप्रव
लितैः ॥ वाजिभिर्वायुसंकाशैःष्वद्विरिवपत्रिभिः ४ खड्गचर्मबलोदग्रैःपत्रिभिर्वलिगतांबरैः ॥ सहस्रसंख्यैर्निर्मुक्तैरुत्पतद्भिरिवोरगैः ५

जरासंधइति ॥ १ ॥ विस्पृष्टार्थांश्चशास्त्रविदस्तैःसमाहिताःसुशिक्षितास्तैः ॥ २ ॥ ३ ॥ आरूढैस्सर्वत्रप्रसिद्धिस्तयुक्तैःसारूढैःप्रख्यातैःसादिभिःयुक्ताःनियुक्ताःवाजिनस्तैः ॥ ४ ॥ ५ ॥

धृतव्रतइत्यलौकिकमपिसामर्थ्यसूचिम् ॥ १॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ कृतकौतुकाः कृतकौतुकमंगलाः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ नरपतिः शिशुपालोयुद्धाभिज्ञत्वादिति प्रांचः नरपतिर्ग्रथविशेषोयथाह नध्वजादीनांसंस्कारउच्यतेरुद्रयामलादिषु दृश्यमानः तत्रचतुरशीतिभूवला

एवंचतुर्विधैस्सैन्यैः प्रचलद्भिरिवांबुदैः ॥ नृपोभियातोबलवान्जरासंधो धृतव्रतः ६ सरथैर्नोमिवोपैश्वरजैश्चमदसिंजितैः ॥ हेपद्भिश्चापितुरगैः क्ष्वेडितो ग्रे
श्वपत्तिभिः ७ सन्नादयन्दिशस्सर्वास्सर्वाश्चापिगुहाशयान् ॥ सराजासागराकारस्सैन्यः प्रत्यदृश्यत ८ तद्वलं पृथिवीशानां हृष्टयोधजनाकुलम् ॥ क्ष्वेडि
तास्फोटितरवंमेघसैन्यमिवाबभौ ९ रथैः पवनसंपातैर्गजैश्चजलदोपमैः ॥ तुरगैश्चासिताभ्राभैः पत्तिभिश्चापिदंशितैः १० व्यामिश्रंतद्वलं मातिपत्तिद्विपरथा
कुलम् ॥ घर्मांतेसागरगतं यथाभ्रपटलं तथा ११ सबलास्तेमहीपालाजरासंधपुरोगमाः ॥ परिवार्यगिरिं सर्वे निवेशायोपचक्रमुः १२ बभौ तस्य निविष्ट
स्यबलश्रीशिविरस्य वै ॥ शुक्लपर्वणि पूर्णस्य यथारूपं महोदधेः १३ वीतरात्रेततः काले नृपास्ते कृतकौतुकाः ॥ आरोहणार्थं शैलस्य समेतायुद्धलालसाः ॥
१४ समवायीकृतास्सर्वे गिरिप्रस्थेषु ते नृपाः ॥ निविष्टा मंत्रयामासु र्युद्धकालकुतूहलाः १५ एषांतुमुलशब्दशुश्रुवे पृथिवीक्षिताम् ॥ युगांते भिद्यमा
नानां सागराणां यथास्वनः १६ तेषां संकुचोष्णीषास्स्थविरावेत्रपाणयः ॥ चेरुर्माशब्दइत्येवंब्रुवंतोरजशासनात् १७ तस्य रूपं बलस्यासीन्निशब्द
स्तिमितस्य वै ॥ लीनमीनभुजंगस्य निशब्दस्य पयोदधेः १८ तस्मिन्स्तिमितनिशब्दे योगादिव महार्णवे ॥ जरासंधो बृहद्वाक्यं बृहस्पतिरिवाददे १९
शीघ्रं समभिवर्तंतां बलानीहमहीक्षिताम् ॥ सर्वतः पर्वतश्चायं बलैर्वैः परिवार्यताम् २० अश्मयंत्राणि युज्यंतां क्षेपणीयाश्चमुद्राः ॥ ऊर्ध्वं चापि प्रवाह्यं तां प्रा
सावैतो मराणि च २१ ऊर्ध्वं प्रक्षेपणार्थाय दृढानि च लघूनि च ॥ शस्त्रपातविघातानि क्रियंतामाशुशिल्पिभिः २२ शूराणां युद्धयमानानां प्रमत्तानां परस्परम् ॥
यथानरपतिः प्राहतथा शीघ्रं विधीयताम् २३ दार्यतामेषदं कौवैः खनित्रैश्च न गोत्तमः ॥ नृपाश्च युद्धदुर्गज्ञाविन्यस्यंतामदूरतः २४ अद्य प्रभृति सैन्यैर्मगिरिरो
धः प्रवर्यताम् ॥ यावदेतौ पातयामो वसुदेवसुतातुभौ २५ अचलोऽयं शिलायोनिः क्रियतां निश्चलां डजः ॥ आकाशमपि बाणैर्वै निस्संपातं विधीयताम् २६
मयानुसृष्टास्तिष्ठंतु गिरिभूमिषु भूमिपाः ॥ तेषु तेष्ववकाशेषु शीघ्रमारुह्यतां गिरिः २७ मद्रः कलिगाधिपतिश्चेकितानश्च बाह्लिकः ॥ काश्मीरराजो गो न
र्दः करूषाधिपतिस्तथा २८

निचतुरशीतिचक्राणि च ॥ तत्रयस्ययस्ययाभूर्बलकरीशत्रोश्चापकर्षकरीसतानाश्रयत्वित्यर्थः यथापतंति नोवाहाइति पाठे तु तथा गिरिप्रांतो विषमः समीकर्तव्यः यथास्माकं च हयास्तत्र
गच्छंतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ युद्धदुर्गज्ञाः युद्धरहस्यज्ञाः ॥ २४ ॥ २५ ॥ निःसंतापं निर्वकाशं अतएव संचारस्थानाभावान्निश्चलां डजत्वं युज्यते गिरिः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ विमर्दतोविमर्दयंतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रतिबंधेन

हुमः किंपुरुषश्चैवपार्वतीयाश्चमालवाः ॥ पर्वतस्यापरंपार्यंक्षिप्रमारोहयंत्वमी २९ पौरवोवेषुदारिश्चैवैर्भस्सोमकस्तथा ॥ रुक्मीचमोजाधिपतिस्मू
र्याक्षश्चैवमालवः ३० पांचालाधिपतिश्चैवद्रुपदश्चनराधिपः ॥ विंदानुविंदावावंत्यौदंतवक्रश्चवीर्यवान् ३१ छागलिःपुरमित्रश्चदरदश्चमहीपतिः ॥ कौशां
व्योमालवश्चैवशतधन्वाविदूरथः ३२ भूरिश्रवास्त्रिगर्तश्चबाणःपंचनदस्तथा ॥ उत्तरं पर्वतोद्देशंतेतुर्गसहानृपाः ॥ आरोहंतुविमर्दतोवज्रप्रतिमगौरवाः
३३ उलूकःकैतवेयश्चवीरश्चांशुमतःसुतः ॥ एकलव्योदृढाश्चक्षत्रधर्माजयद्रथः ३४ उत्तमौजास्तथाशाल्वःकैरलेयश्चकैशिकः ॥ वैदिशोवामदेवश्चसुकेतु
श्चापिवीर्यवान् ३५ पूर्वपर्वतनिर्व्यूहमेतेष्वायतमस्तुनः ॥ विदारयंतोधावंतुवाताइवबलाहकान् ३६ अहंचदरदश्चैवचेदिगजश्चवीर्यवान् ॥ दक्षिणंशै
लनिचयंदारयिष्यामदंशिताः ३७ एवमेषगिरिःक्षिप्रंसमंताद्वेष्टितोबलैः ॥ वज्रप्रपातप्रतिमंप्राप्तोतुमुलंभयम् ३८ गदिनोवैगदाभिश्चपरिघैःपरिवा
युधाः ॥ अपरोविविधैश्शस्त्रैर्दंरयंतुनगोत्तमम् ३९ एषभूमिधरोद्यैवविषमोऽज्ञशिलान्वितः ॥ कार्योभूमिसमस्सर्वोभवद्विर्वसुधाधिपैः ४० जरासंधवचश्शु
त्वापार्थिवाराजशासनात् ॥ गोमंतंवेष्टयामासुस्सागरःपृथिवीमिव ४१ उवाचराजाचेदीनांदेवानांमववानिव ॥ किंतेयुद्वेनदुर्गेस्मिन्गोमंतेचनगोतमे ॥
४२ दुरारोहश्चशिखरेप्रांशुपादंपकंटके ॥ काष्ठैस्तृणैश्चबहुभिःपरिवार्यसमंततः ४३ अद्यैवदीप्यतांक्षिप्रमलमन्येनकर्मणा ॥ क्षत्रियास्सुकुमाराहिरणेसाय
कयोधिनः ४४ नियुक्ताःपर्वतेदुर्गेनियोक्तुंपादयोधिनः ॥ ननामप्रतिबंधेननचावस्कंदकर्मणा ४५ शक्यएषगिरिस्तातदेवैरप्यवमर्दितुम् ॥ दुर्गयुद्धेक्रम
श्श्रेयात्रोधयुद्धेनपार्थिवाः ४६ भक्तोदकंधनैःक्षीणाःपात्यंतेगिरिसंश्रिताः ॥ वयंबहवइत्येवंनाथेषुनिपुणोनयः ४७ यादवौनावमंतव्यौद्वावप्येतौरणे
स्थितौ ॥ अविज्ञातबलावेतौश्रूयेतेदेवसंमितौ ४८ कर्मभिस्त्वमरौविद्मोवालावतिबलान्वितौ ॥ दुष्कराणीहकर्माणिकृतवंतौयदूतमौ ४९ शुष्काष्ठैस्तृ
णैर्वेष्टयसर्वतःपर्वतोत्तमम् ॥ अग्निनादीपयिष्यामोदद्येतांगतचेतनौ ५० यदिचेन्निष्क्रमिष्येतेदह्यमानावितोतिके ॥ समेत्यपातयिष्यामस्त्यक्ष्यतोजीवि
तंततः ५१ वाक्यमेतत्तुस्सुचेसबलानांमहीक्षिताम् ॥ यदुक्तंचेदिराजेननृपाणांहितशंसिना ५२ ततःकाष्ठैस्तृणैर्वंशैश्शुष्कशस्त्रैश्चपादपैः ॥ उपादी
प्यतशैलैर्द्रसूर्यपादैरिवांबुदः ५३

रोधमात्रेण अवस्कंदेनकर्मणा उपर्युत्प्लवनेन ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भक्तादिभिःरहिताएवपात्यंतेनत्वन्यथा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ पवनायस्तःवायुनाउद्धृतः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ रीतीःधातुरसानांधाराःनिर्वर्तयामासप्रवर्तितवान् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ प्रपातानांप्र

दद्गुस्तेसर्वतस्तूर्णपावकंतत्रपार्थिवाः ॥ यथोद्देशंयथावातंशैलस्यलघुविक्रमाः ५४ सवायुदीपितोवह्निरुत्पपातसमंततः ॥ सधूमज्वालमालाभिर्भाभिः
स्वमिवशोभयन् ५५ सोनलःपवनायस्तःकाष्ठसंचयमूलवान् ॥ ददाहशैलंश्रीभंतंगोमंतंकांतपादपम् ५६ सदह्यमानशैलेंद्रोमुमोचविपुलाशिशलाः ॥
शतशशतधाभूत्वामहोल्काकारदर्शनाः ५७ सचित्रभानुशैलेंद्रोभाभिर्भानुरिवांबुदम् ॥ आलिपतीवविधिवत्समंतादर्चिरुद्धतः ५८ धातुभिःपच्यमा
नैश्वज्वलद्विश्वेवपादपैः ॥ उद्घातंश्चापदोरौतितुघमानइवाद्विराट् ५९ प्रतप्तोदह्यमानस्तुसशैलःकृष्णवर्त्मना ॥ रीतीर्निर्वर्तयामासकांचनांजनराजतीः
६० वह्निनाचापिदीप्तांगोगिरिर्नातिविराजते ॥ धूमांधकारोर्ध्वतनुर्मज्जमानइवांबुदः ६१ विश्लिष्टोपलसंघातःकर्कशांगारवर्षणः ॥ गिरिर्भात्यनलोद्गारै
रुल्कावृष्टिरिवांबुतः ६२ प्रपातप्रस्रवोरक्षिप्तोधूमसंवर्द्धितोदरः ॥ सगिरिर्भस्मतांयातोयुगांताग्निहतोपमः ६३ विह्वलास्तस्यपार्श्वेभ्यस्सर्पादग्धाद्वेदे
हिनः ॥ श्वसंतःपृथुमूर्द्धानोनिश्चेरुरशिवेक्षणाः ६४ उत्पत्योत्पत्यगगनात्पुनःपुनरवाङ्मुखाः ॥ रेसुश्चोद्वेजितास्सिंहाशार्दूलाश्चानलाविलाः ६५ मुमुचुः
पादपाश्वैवदाहनिर्वासजंजलम् ६६ वहत्यूर्ध्वगतिर्वातोभस्मांगाराभिर्पिगलः ॥ धूमच्छायाचगगनेदर्पितांभोददर्शना ६७ त्यज्यमानोमहासानुर्विह
गैःश्चापदैरपि ॥ गिरिर्वैकल्यमायातिप्रागल्भ्यात्कृष्णवर्त्मनः ६८ समुमोचशिलाशैलश्चलोदग्रशिलोच्चयः ॥ वज्रेणपुरुहूतस्ययथास्याहारितस्तथा
६९ आदीप्यतंतुशैलेंद्रंक्षत्रियाव्यूहदंशिताः ॥ अर्धक्रोशमपक्रांताःपावकेनाभितापिताः ७० दह्यमानेनगश्रेष्ठेसीदमानैर्महाद्रुमैः ॥ धूमभारैरनालक्ष्येमूले
शिथिलतांगते ७१ सरोषंहितदाराभोवचनंकेशिसूदनम् ॥ बभाषेपद्मपत्राक्षंससाक्षान्मधुसूदनम् ७२ दह्यतेयंगिरिस्तातससानुशिस्रद्रुमः ॥ आवयोः
कृष्णवैरेणबलिभिर्वसुधाधिपैः ७३ पश्यकृष्णानलोष्णानांसधूमानांसमंततः ॥ वनानांविरसंतीवनगाभ्याशेद्विपोत्तमाः ७४ अयंयद्यावयोरर्थेगोमंत
स्तातदह्यते ॥ अयशस्यमिदंलोकेकौलीनंचमविष्यति ७५ तदस्यानृण्यहेतोर्हिंनगस्यनगसन्निभ ॥ क्षत्रियान्निहनिष्यामोदोभ्यामेवयुधांवर ७६ एतेते
क्षत्रियाःसर्वेगिरिमादीप्यदंशिताः ॥ रथिनस्तातदृश्यंतयेथथादेशंयुयुत्सवः ७७ एवमुक्त्वागिरेःशृंगान्मेरुशृंगादिवोदुराट् ॥ निपपातवलश्रीमान्वनमा
लाधरोयुवा ७८ कादंबरीमदक्षीबोनीलवासास्सिताननः ॥ सशारदेंदुसंकाशोवनमालान्नितोदरः ७९

स्त्वैवैक्षित्तउज्झितः शुभ्रकतांगतइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ रेसुः आर्तनादंचक्रुः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥
दंतीव ॥ ७४ ॥ कौलीनंलोकापवादः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ प्रस्तुतःप्रस्विचः ॥ ८३ ॥ सिंहस्यआरसितमहाध्वनिस्तद्वाचिर्घोषोयस्यसः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ इतिहरिवंशेवि० टीकायां द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ अथत्रिचत्वारिंशेस्मिन्मागधस्यपराजयः ॥ करवीरपुरेप्रोक्तःसृगालस्यवधोद्भूतः ॥ १ ॥ तौनगाद्वइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पतंतिस्मआयुधानी

कांतैककुंडलधरश्चारुमौलिरवाङ्मुखः ॥ निपपातनरेंद्राणांमध्येकेशवपूर्वजः ८० अवलुतेततोरामेकृष्णःकृष्णांबुदोपमः ॥ गोमंतशिस्रराच्छ्रीमानाङ्गुतोमि
तविक्रमः ८१ ततस्तंपीडयामासपद्मचांगिरिवरंहारिः ॥ सपीडितोगिरिस्तेननिर्ममजसमंततः ८२ जलाकुलोपलस्तत्रप्रसुतोद्विरदोयथा ॥ सतेनवा
रिणावह्निस्तत्क्षणात्प्रशमययौ ८३ कल्पांतेवारिधाराभिर्मैवजालैरिवांशुमान् । सिंहारसितनिर्घोषःपीतवासाघनाकृतिः ८४ किरीटमूर्द्धासौभ्यास्यःपुं
डरीकनिभेक्षणः ॥ श्रीवत्सवक्षास्तुमुखस्सहस्राक्षसमष्टुतिः ८५ रामादनंतरंकृष्णःसुतोवैवीर्यवांस्ततः ॥ ताभ्यामेवसुताभ्यांचक्रणैःपीडितोगिरिः ८६
मुमोचसलिलोत्पीडांस्तीव्रपावकशांतये । सलिलोत्पीडनं दृष्ट्वापार्थिवाभयमाविशन् ॥ ८७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे विष्णुपर्वणिगोमंत
दाहोनामद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तौनगादाङ्गुतौदृष्ट्वावसुदेवसुतावुभौ ॥ क्षुब्धंनरवरानीकंसर्वंसमूढदाहनम् १ बा
हुप्रहरणौतौतुचेरतुस्तत्रयादवा ॥ मकराविवसंरब्धौसमुद्रक्षोभणावुभौ २ ताभ्यामृधेप्रविष्टाभ्यांयादवाभ्यामतिस्त्वभूत् ॥ आयुधानांपुराणानामादा
नकृतलक्षणा ३ ततोवरतलाद्भूयःपतंतिस्ममहात्मनोः ॥ मध्येराजसहस्रस्यसमरंप्रतिकांक्षिणोः ४ यानिवैमाथुरेयुद्वेप्राप्तान्याहवशोभिणोः ॥ तान्यं
वरात्पतंतिस्मदिव्यान्याहवसंप्लवे ५ लेलिहानानिदिव्यानिदीप्ताग्निसदृशानिवै ॥ निक्षिप्ययानितत्रैवतानिप्राप्तौस्मयादवौ ६ क्रव्यादैरनुयातानिमूर्ति
मंतिवृंहतिच ॥ तृषितान्याहवेमोक्तुंनृपमांसानिसर्वशः ७ दिव्यस्रग्दामधारीणित्रासयंतिचखेरान् ॥ प्रभयाभासमानानिदंशितानिदिशोदश
८ हलंसंवर्तकंनामसौनंदंमुसलंतथा ॥ चक्रंसुदर्शनंनामगदांकौमोदकींतथा ९ चत्वार्येतानितेजांसिविष्णुप्रहरणानिवै ॥ ताभ्यांसमवतीर्णानियादवा
भ्यामहामृधे १० जग्राहप्रथमंरामोललामप्रतिमरणे ॥ संपेतमिवसर्पेद्रं दिव्यमालाकुलं हलम् ११ सव्येनसात्वतांश्रेष्ठोजग्राहमुसलोत्तमम् ॥ सौनंदं
नामबलवान्निरानंदकरंद्विषाम् १२ दर्शनीयंचलोकेषुचक्रमादित्यवर्चसम् ॥ नाम्नासुदर्शनंनामप्रीतोजग्राहकेशवः १३

तिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ यानितत्रैवमथुरायांनिक्षिप्ययातौतानिप्राप्तौलब्धवंतौ ॥ ६ ॥ ७ ॥ स्रग्दाममालारूपाणिदामानिरञ्जुविशेषाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ताभ्यांतयोरर्थे ॥ १० ॥
ललामप्रतिमं ध्वजतुल्यं ललामंलांछनेध्वजेइतिमेदिनी ॥ ११ ॥ १२ ॥ वर्चसमितिसमासांतादृष्ट् ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ विष्णुतनुःब्रह्मा ॥ तत्तुल्यौ कर्तुमन्यथाकर्तुंशक्तावित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ अप्रतिरूपौअतुल्यौ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

दर्शनीयंचलोकेषुधनुर्जलदनिस्वनम् ॥ नाम्नाशार्द्धमितिख्यातंप्रीतो जग्राहवीर्यवान् १४ देवैर्निगदितार्थस्यगदातस्यापरेकरे ॥ निषिकाकुमुदाक्षस्य
नाम्नाकौमोदकीतिसा १५ तौसप्रहरणौवीरौसाक्षाद्विष्णुतनूपमौ ॥ समरेरामगोविंदौरिपूंस्तान्प्रत्ययुद्धताम् १६ आयुधप्रग्रहौवीरौतावन्योन्यमया
वुभौ ॥ पूर्वजानुजसंज्ञौतुरामगोविंदलक्षणौ १७ समरेप्रतिरूपौतौविष्णुरेकोद्विधाकृतः ॥ द्विषत्सुप्रतिकुर्वाणौपराक्रांतौयथेश्वरौ १८ हलमुद्यम्यराम
स्तुसर्पेद्रमिवकोपनम् ॥ चचारसमरेवीरोद्विषतामंतकोपमः १९ विकर्षत्रयत्रंदानिक्षत्रियाणांमहात्मनाम् ॥ चकाररोषंसफलंनागेषुचहयेषुच २० कुं
जरांलांगलोत्क्षिप्तान्मुसलाक्षेपताडितान् ॥ रामोभिरामस्समरेनिर्ममंथाचलोपमः २१ तेवध्यमानारामेणसमरेक्षत्रियर्षभाः ॥ जरासंधांतिकंभीता
विरथाःप्रतिजग्मिरे २२ तानुवाचजरासंधःक्षत्रधर्मेव्यवस्थितः ॥ धिगेतांक्षत्रवृत्तिवस्समरेकातरात्मनाम् २३ पराक्रांतस्यसमरेविरथस्यपलायतः ॥
भूणहत्यामिवासह्यांप्रवदंतिमनीषिणः २४ पत्तिनोभुविचैकस्यगोपस्याल्पबलीयसः ॥ भीताःकिंविनिवर्तध्वंधिगेतांक्षत्रवृत्तिताम् २५ क्षिप्तंसमभि
वर्तंतांममवाक्येननोदिताः ॥ यावदेतौरणेगोपौप्रेषयामियमक्षयम् २६ ततस्तेक्षत्रियास्सर्वेजरासंधेननोदिताः ॥ क्षिप्तंशरजालानिहृष्टायोद्धुमुप
स्थिताः २७ तेहयैःकांचनापीडैरथैश्वंदुसमप्रभैः ॥ नागैश्चांभोदसंकाशैर्महामात्रप्रणोदितैः २८ सतनुत्राणनिस्त्रिंशास्सायुधाभरणांबरैः ॥ स्वारो
पितधनुष्मंतस्ततूणीरास्ससायकाः २९ सच्छत्रोत्सेधिनस्सर्वेचारुचामरवीजिताः ॥ रणावनिगतारेजुस्स्यंदनस्थामहीक्षितः ३० तौयुद्धरंगापतितौ
विधावंतौमहाभुजौ ॥ वसुदेवसुतौवीरौयुत्तमूप्रत्यदृश्यताम् ३१ तद्युद्धमभवत्तत्रतयोस्तेषांतुंसंयुगे ॥ सायकोत्सर्गबहुलंगदानिर्घातयाम् ३२ ततश्शर
सहस्राणिप्रतीच्छंतौरणेपिणौ ॥ तस्थुर्योधमुख्यौतावभिवृष्टौयथाचलौ ३३ गदाभिश्चैवगुर्वीभिःक्षेपणीयैश्चमुद्गरैः ॥ अर्घमानौमहेष्वासौयादवौ
नचकंपतुः ३४ ततःकृष्णोबुदाकारश्शंखचक्रगदाधरः ॥ व्यवर्द्धतमहातेजावातयुक्तइवानलः ३५ सचक्रेणार्कतुल्येनदीप्यमानेनतेजसा ॥ चिच्छे
दसमरेवीरोनृगजाश्वमहारथान् ३६ गदानिपातविहतालांगलेनचकार्षिताः ॥ नशेकुस्तेरणेस्थातुंपार्थिवानष्टचेतसः ३७ चक्रक्षुरनिकुंतानिविचित्राणिम
हीक्षिताम् ॥ रथयूथानिभग्नानिनशेकुश्रलितुरणे ३८

पराक्रांतस्यशुष्णावशीकृतस्य ॥ २४ ॥ पत्तिनःपदातेः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रतीच्छंतौपृष्ठंतौ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ चक्रक्षुरश्चक्रधारा ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सपूर्वजःसभ्रातृकः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सेव

मुशलाशेषभग्नाश्चकुंजराष्णष्टिहायनाः ॥ घनाइवघनापायेभग्नदंताविचुकुशुः ३९ चक्रानलज्वालहतास्सादिनस्सपदातयः ॥ पेतुःपरासवस्तत्रयथा
वज्रहतास्तथा ४० चक्रलांगलनिर्दग्धतस्सैन्यविदलीकृतम् ॥ युगांतोपहतप्रख्यंसर्वपतितमावभौ ४१ आक्रीडभूमिदिव्यानामायुधानांवपुष्पताम् ॥
वैष्णवानांनृपास्तेतुद्रष्टुमप्यबलीयसः ४२ केचिद्रथास्समृदिताःकेचिन्नितहतापार्थिवाः ॥ भग्नैकचक्रास्त्वपरेविकीर्णाधरणीतले ४३ तस्मिन्विशसनेघोरे
चक्रलांगलसंप्लवे ॥ दारुणानिप्रवृत्तानिरक्षांस्यौत्पातिकानिच ४४ आर्तानांकूजमानानांपाटितानांचवेणुवत् ॥ अंतोनशक्यतेन्वेष्टुंनृनागरथवाजिना
म् ४५ सापातितनरैर्द्राणांरुधिरार्द्रारणक्षितिः ॥ योषेवचंदनाद्रींगीभैरवाप्रतिभातिवै ४६ नरकेशास्थिमज्जात्रैश्शातितानांचदंतिनाम् ॥ रुधिरौघवस्तत्र
छादयामासमेदिनीम् ४७ तस्मिन्महाभीषणकेनरवाहनसंक्षये ॥ शिवानामशिवैश्शब्दैर्नादितेघोरदर्शने ४८ आर्तस्तनितसंनदेरुधिरांबुहदाकुले ॥ अं
तकाक्रीडसदृशेनागदेहैस्समावृते ४९ अपास्तैर्बाहुभिर्योवैस्तुरगैश्चविदारितैः ॥ कंकैश्चबलगृध्रैश्चनादितैःप्रतिनादिते ५० निपातेपृथिवीशानांमृत्युसा
धारणेरणे ॥ कृष्णशत्रुवधंकर्तुंचचारांतकदर्शनः ५१ युगांतार्कप्रभंचक्रंकार्लीचैवायसींगदाम् ॥ गृह्यसैन्यावनिगतोवभाषेकेशवो नृपान् ५२ किन्नयुद्धयतवै
शूराहस्त्यश्वरथसंयुताः ॥ किमिदंगम्यतेशूराःकृतास्त्रादृढनिश्चयाः ॥ अहंसपूर्वजस्संख्येपदातिःप्रमुखेस्थितः ५३ अदृष्टदोषेणरणेभवंतोयेनपालि
ताः ॥ सइदानींजरासंधःकिमर्थनाभिवर्तते ५४ एवमुकेतुनृपतिर्दरदोनामवीर्यवान् ॥ रामंहलाग्रोग्रभुजंप्रत्ययात्सैन्यमध्यगम् ५५ बभाषेसतुताम्राक्षमु
क्षाणमिवसेवनी ॥ एह्येहिरामयुध्यस्वमयासार्द्धमरिंदम ५६ तद्युद्धमभवत्तभ्यांरामस्यदरदस्यच ॥ मृधेलोकवरिष्ठाभ्यांकुंजराभ्यामिवौजसा ५७
योजयित्वाततस्कंधेरामोदरदमाहवे ॥ हलेनबलिनांश्रेष्ठोमुशलैनावपोथयत् ५८ स्वकायगतमूर्ध्निवैमुसलेनावपोथितः ॥ पपातदरदोभूमौदारितार्द्धइ
वाचलः ५९ रामेणनिहतेतस्मिन्दरदेराजसत्तमे ॥ जरासंधस्यराज्ञस्तुरामेणासीत्समागमः ६० महेंद्रस्येववृत्रेणदारुणोलोमहर्षणः ॥ गदेगृहीत्वावि
क्रांतावन्योन्यमभिधावतः ६१ कंपयंतौभुवंवीरौतावुद्यतमहागदौ ॥ ददृशातेमहात्मानौगिरिसिशिखराविव ६२ व्युपारमतयुद्धानिप्रेक्ष्यतौपुरुषर्षभौ ॥
संख्याविवधावंतौगदायुद्धेषुविश्रुतौ ६३

नीकर्षकः सेवनंसीवनोपास्तोर्हिलेरामस्यकर्षणे इतिमेदिनी मत्तोदृषः कर्षकस्येवतद्वचनमगणयंतमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ददृशातेदृश्यते ६२ ६३

६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ विविक्तं शून्यम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ चेदिराजोदमघोषः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२

तावुभौ परमाचार्यौ लोके ख्यातौ महाबलौ ॥ मत्ताविवमहानागावन्थोन्यंसमधावताम् ६४ ततो देवास्संगधर्वास्सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ यक्षाश्चाप्सरसश्चैव
समाजग्मुस्सहस्रशः ६५ तदेव यक्षगंधर्वमहर्षिभिरलंकृतम् ॥ शुशुभेभ्यधिकराजन्नभोज्योतिर्गणैरिव ६६ अभिदुद्रावरामं तु जरासंधो नराधिपः ॥ सव्यं
मंडलमाश्रित्य बलदेवस्तु दक्षिणम् ६७ तावन्थोन्यं प्रजहाते गदायुद्धविशारदौ । दंताभ्यामिव मातंगौ नादयंतौ दिशो दश ६८ गदानि पातो रामस्य शुश्रुवे
शनिनिस्वनः ॥ जरासंधस्य चरणे पर्वतस्येव दीर्यतः ६९ नस्मकंपयते रामं जरासंधं करच्युता ॥ गदागदाभृतां श्रेष्ठं विंध्यंगिरिमिवानिलः ७० रामस्य
तु गदावेगं राजा समगधेश्वरः ॥ सेहे धैर्येण महता शिक्षया च व्यपोथयत् ७१ ततो तस्मिन्निक्षेवागासीत् सुस्वरालोकसाक्षिणी ॥ न त्वयारामवध्यो यमलं खेदेन मान
द ७२ विहितोऽस्य मयामृत्युस्तस्मात्साधुव्युपारम ॥ अचिरेणैव कालेन प्राणांस्त्यक्ष्यति मागधः ७३ जरासंधस्तु तच्छ्रुत्वा विमनाः समपद्यत ॥ न प्राहरत्तत
स्तस्मै पुनरेव हलायुधः ॥ तौ व्युपारमतां युद्धाद्दृष्ट्वा यस्ते च पार्थिवाः ७४ दीर्घकालं महाराज निजघ्नुरितरेतरम् ॥ पराजिते त्वपक्रांते जरासंधे महीपतौ ॥
विविक्तमभवत्सैन्यं परावृत्तमहारथम् ७५ तेनृपाश्चोदितैर्नागैस्स्यंदनैस्तुरगैस्तथा ॥ दुद्रुवुर्भीतिमनसो व्याघ्राघ्रातामृगा इव ७६ तन्नरैर्द्रैः परित्यक्तं भग्नदर्पमहार
थैः ॥ घोरं क्रव्यादबहुलं रौद्रमायोधनं बभौ ७७ द्रवत्सुरथमुख्येषु चेदिराजो महाघुतिः ॥ स्मृत्वा यादवसंबंधं कृष्णमेवान्ववर्तत ७८ वृतः कारुषसैन्येन चेदि
सैन्येन चानघ ॥ संबंधकामो गोविंदमिदमाहसचेदिराट् ७९ अहं पितृष्वसुर्भर्ता वयादवनंदन ॥ सबलस्त्वामुपावृत्तस्त्वं हि मे दयितः प्रभो ८० उक्तश्चै
षमयाराजा जरासंधो लपचेतनः ॥ कृष्णाद्विरमदुर्बुद्धे विग्रहाद्रणकर्मणि ८१ तदेषोद्यमयात्यक्तो मम वाक्यस्य दूषकः ॥ भग्नो युद्धे जरासंधस्त्वया द्रवति सा
नुगः ८२ निर्वैरौ नैष संयाति स्वपुरं पृथिवीपतिः ॥ त्वय्येव भूयोऽप्यपरं दर्शयिष्यति किल्बिषम् ८३ तदिमां संत्यजा शुत्वं महीं हतनराकुलां ॥ क्रव्यादगणसंकी
र्णां सेवितव्या ममानुषैः ८४ करवीरपुरं कृष्णगच्छाम सबलानुगाः ॥ शृगालं वासुदेववैद्रक्ष्यामस्तत्र पार्थिवम् ८५ इमौ रथवरो द्रौपद्युवयोः कारितौ मया ॥
योजितौ शीघ्रतुरगैस्वंगचक्राक्षकूबरौ ८६ शीघ्रमारुहभद्रं ते बलदेव सहायवान् ॥ त्वरामः करवीरस्थं द्रष्टुं ते वसुधाधिपम् ८७ वैशंपायन उवाच ॥ पितृ
ष्वसृपतेर्वाक्यं श्रुत्वा चेदिपतेस्तदा ॥ वाक्यं हृष्टमनाः कृष्णो जगाद जगतो गुरुः ८८ अहो युद्धाभिसंतप्तौ देशकालोचितौ त्वया ॥ बांधवप्रतिरूपेण संसि
क्तौ वचनांबुना ८९ देशकालविशिष्टस्य हितस्य मधुरस्य च ॥ वाक्यस्य दुर्लभालोके वक्तारश्चेदित्तम ९०

किल्बिषमपकारम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ रथवरेष्वपि उदग्रौ श्रेष्ठतमौ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ धरिष्यन्ति जीविष्यन्ति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इतिह० टीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः

चेदिनाथसनाथौ स्वस्मिन्वृत्तौ तददर्शनात् ॥ नावयोः किंचिदप्राप्यं ययोस्त्वं बंधुरिदृशः ११ जरासंधस्य निधनं ये चान्ये तत्समानृपाः ॥ पर्याप्तौ त्वत्सनाथौ
स्वः कर्तुं चेदि कुलोद्बह १२ यदूनां प्रथमो बंधुस्त्वं हि सर्वमहीक्षिताम् ॥ अतः प्रभृति संग्रामान्द्रक्ष्यसे चेदिसत्तम १३ चक्रं मौशलमित्येवं संग्रामं रणवृत्तयः ॥
कथयिष्यन्ति लोके स्मिन्धरिष्यन्ति पार्थिवाः १४ राज्ञां पराजयं युद्धे गोमंते चलसत्तमे ॥ श्रवणाद्वारणाद्वापि स्वर्गलोकां व्रजंति हि १५ तद्वच्छाममहाराज
करवीरं पुरोत्तमम् ॥ त्वयोद्दिष्टेन मार्गेण चेदिराजशिवाय वै १६ ते स्यंदनगतास्सर्वे पवनोत्पातिभिर्हयैः ॥ भेजिरे दीर्घमध्वानं मूर्तिमंत इवाग्रयः १७ ते त्रि
रात्रोपिताः प्राप्ताः करवीरं पुरोत्तमम् ॥ शिवाय च शिवे देशे निविष्टास्त्रिदशोपमाः १८ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे वि० करवीरपुराभिगमनं नाम त्रिचत्वारिंशो
ऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तानागतां चिदित्वा यथशृगालो युद्धदुर्मदः ॥ पुरस्य धर्षणं मत्त्वानिर्जगामेंद्रविक्रमः १ रथे
नादित्यवर्णेन आस्वतारणगामिना ॥ आयुधप्रतिपूर्णेन नेमिनिर्वोषहासिना २ मंदराचलकल्पेन चित्राभरणभूषिणा ॥ अक्षय्यसायकैस्तूणैः पूर्णेनार्णवघो
षिणा ६ हर्यश्वेनाशुगतिना सक्तेन शिखरेष्वपि ॥ हेमकूवरगर्भेण दृढाक्षेणातिशोभिना ४ सुबंधुरेण दीप्तेन पतत्रिवरगामिना ॥ खगतेन वशकस्य हर्यश्वेन र
थाद्रिणा ५ सावित्रे नियमे पूर्णे यंददौ सविता स्वयम् ॥ आदित्यरश्मिभिरिव रश्मिभिर्योनिगृह्यते ६ तेन स्यंदनमुख्येन द्विषत्स्यंदनघातिना ॥ सशृगालो
भ्ययात्कृष्णश्लभः पावकं यथा ७ चापपाणिस्सुतीक्ष्णेषुः कवची हेममालिकः ॥ सितप्रावरणोष्णीषः पावकाकारलोचनः ८ मुहुर्मुहुर्ज्यां च पलं विक्षिप
न्दुस्सहं धनुः ॥ निर्वमत्रोषजं वायुं सानलज्वालमंडलम् ९ आभिर्भूषणपंक्तीनां दीप्तो मेहरिवाचलः ॥ रथस्थ इव शैलेन्द्रः शृगालः प्रत्यदृश्यत १० तस्यारसि
तशब्देन रथनेमिस्त्वेन च ॥ गुरुत्वेन च नाम्यंती च चालोर्वीभयातुरा ११ तमापतंतं श्रीमंतं मूर्तिमंतमिवाचलम् ॥ शृगालं लोकपालाभं दृष्ट्वा कृष्णो न
विष्यथे १२ शृगालश्चापि संरब्धस्स्यंदनेनाशुगामिना ॥ समीपे वासुदेवस्य युयुत्सुः प्रत्यदृश्यत १३ वासुदेवं स्थितं दृष्ट्वा शृगालो युद्धलालसः ॥ अभिदु
द्राववेगेन मेघराशिर्निवाचलम् १४ वासुदेवस्मिन्मंतं कृत्वा प्रतियुद्धाय तस्थिवान् ॥ तद्युद्धमभवत्ताभ्यां समरे घोरे दर्शनम् ॥ उभाभ्यामिव मत्ताभ्यां कुंजरा
भ्यां यथावने १५ शृगालस्त्वब्रवीत्कृष्णं समरे समुपस्थितम् ॥ युद्धरागेण तेजस्वी मोहाच्चलितगौरवः १६

लवधर्षयते ॥ तन्नाशिणां विलापश्च तत्पुत्रस्याभिपेक्षनं ॥ १ ॥ तानागतानिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शक्रस्य रथाद्रिणा समान इति शेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ आरसितशब्देन गर्जितध्वनिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ परिक्षिपन्परिक्षिपत् ॥ २७ ॥ प्रमाणस्थं चक्रमयादपलायितमित्यर्थः ॥ २८ ॥

गोमंतेयुद्धमार्गेणयस्त्वयाकृष्णचेष्टितम् ॥ अनायकानांमूर्खाणांनृपाणांदुर्बलेबले १७ समेसुविदितःकृष्णक्षत्रियाणांपराजयः ॥ कृष्णानामसत्वानाम
युद्धानांरणोत्सवे १८ तिष्ठेदानींयथाकामंस्थितोहंपार्थिवपदे ॥ क्रयास्यसिमयारुद्धोरणेष्वपरिनिष्ठितः १९ नचाहमेकंसबलयुक्तस्त्वांयोद्धुमाहवे ॥
अहमेकस्त्वमप्येकोद्वौयुद्धावरणेस्थितौ २० किंजेनेननिरस्तेनत्वंवाहंकरणेस्थितः ॥ धर्मयुद्धेननिधनंनृजत्वेकतरोरणे २१ लोकेस्मिन्वासुदेवोहंभविष्या
मिहतेत्वायि ॥ हतेमयित्वमप्येकोवासुदेवोभविष्यसि २२ शृगालस्यवचश्श्रुत्वावासुदेवःक्षमापरः ॥ ईर्ष्यतंप्रहरस्वेतितमुक्त्वाचक्रमाददे २३ तत
स्सायकजालानिशृगालःक्रोधमूर्च्छितः ॥ विक्षेपकृष्णघोराणियुद्धायलघुविक्रमः २४ शस्त्राणियानिचान्यानिमुशलाद्यानिसंयुगे ॥ पातयामासगोविं
देसशृगालःप्रतापवान् २५ शृगालप्रहितैरस्त्रैःपावकज्वालमालिभिः ॥ निर्दयाभिहतःकृष्णःस्थितोगिरिरिवाचलः २६ सोस्त्रप्रहाराभिहतःकिंचिद्रो
पसमन्वितः ॥ चक्रमुद्यम्यगोविंदश्शृगालस्यपरिक्षिपन् २७ तंरथस्थंप्रमाणस्थंशृगालंयुद्धदुर्मदम् ॥ जवानसमरेचक्रंजातदर्पमहाबलम् २८ ततस्सु
दर्शनंचक्रंपुनरायाहुरोःकरे ॥ चक्रेणोरसिनिर्भिन्नस्सगतासुर्गतोत्सवः ॥ पपातक्षतजस्त्रावीशृगालोद्विरिवाहतः २९ निशम्यतंनिपतितंवज्रपातादिवाच
लम् ॥ तस्यसैन्यान्यपययुर्विमनांसिहतेनृपे ३० केचित्प्रविश्यनगरंक्षमलाभिहताभृशम् ॥ रुरुर्दुःखसंतप्ताभर्तृशोकाभिपीडिताः ३१ केचित्तत्रै
वशोचंतस्मरंतस्सुकृतानिच ॥ पतितंभूपतिंभूमौनयजंतिस्मदुःखिताः ३२ ततोमेघनिनादेनस्वरेणारिविमर्दनः ॥ कृष्णःकमलपत्राक्षोजनानामभयं
ददौ ३३ चक्रोचितेनहस्तेनराजतांगुलिपर्वणा ॥ नभेतव्यंनभेतव्यमिति तानभ्यभाषत ३४ नास्यपापस्यदोषेणनिराबाधकरंजनम् ॥ वातयिष्या
मिसमरेनेदंशूरव्रतंमतम् ३५ अश्रुपूर्णमुखादीनाःक्रंदमानाभृशंतदा ॥ पतितोवैशृगालारुख्योभृष्टस्सन्दीनमानसः ३६ तेस्मपश्यंतपतितंधरण्यांधरणी
पतिम् ॥ चक्रनिर्दारितोरस्कंभिन्नशृंगमिवाचलम् ३७ विलपंतिस्मतेसर्वेसचिवास्सप्रजाभृशम् ॥ साश्रुपातेक्षणादीनाश्लोकस्यवशमागताः ३८ ते
षारुदितशब्देनपौराणांविस्वैस्स्वैरैः ॥ महिष्यस्तस्यनिष्पेतुस्सपुत्रारुदिताननाः ३९ तास्तंनिपतितंदृष्ट्वाश्वाघ्यंभूमिपतिंपतिम् ॥ स्तनानारुज्यक
रजैर्भृशार्ताःपर्यदेवयम् ४० उरांस्युरसिजांश्चैवशिरोजान्याकुलान्यपि ॥ निर्दयंताडयंत्यस्ताविस्वरंरुदुःस्त्रियः ४१ तस्योरसिसुदुःखार्तामृदिताःक्लि
न्नलोचनाः ॥ पेत्रुर्ध्वंभुजास्सर्वाश्छिन्नमूलालताइव ४२ तासांबाष्पांडुपूर्णानिनेत्राणिनृपयोषिताम् ॥ वारिविप्रहतानीवपंकजानिचकाशिरै ४३

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आरुज्यविदार्य ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ अस्यशृगालस्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ महिषीपट्टराज्ञी ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ परितःकव्यादैरितिशेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥
॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तेनरथेनशृगालायसवितृदत्तेन ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इतिश्रीह० टीकायांचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥

ताःपतिंपतितंभूमौरुदंत्योहृदिताडिताः ॥ लालप्यमानाःकरुणंयोषितःपर्यदेवयन् ४४ पुत्रंचास्यपुरस्कृत्यबालंप्रसुतलोचनम् ॥ शक्रदेवांपितुःपार्श्वेद्विगु
णंरुरुदुःस्त्रियः ४५ अयंतेवीरविक्रान्तोबालःपुत्रोऽनपंडितः ॥ त्वद्विहीनःकथमयंपदेस्थास्यतिपैतृके ४६ कथमेकपदेयक्त्वागतोऽस्यंतःपुरंपरम् ॥ अतृ
प्तास्तवसौख्यानांकिकुर्मोविधवावयम् ४७ तस्यपद्मावतीनाममहिषीप्रमदोत्तमा ॥ रुदतीपुत्रमादायवासुदेवमुपस्थिता ४८ यस्त्वयापातितोवीरण
प्रोक्तेनकर्मणा ॥ तस्यप्रेतगतस्यायंपुत्रस्त्वांशरणंगतः ४९ यदित्वांप्रणमेतासौकुर्याद्वाशासनंतव ॥ नायमेकप्रहारेणजनस्तप्येतदारुणम् ५० यदिकु
र्यादयंमूढस्त्वयिबांधवकंविधिम् ॥ नैवंपरीतःकृष्णस्तेतधरणीतलम् ५१ अयमस्यविपन्नस्यबांधवस्यतवानघ ॥ संततीरक्ष्यतांवीरपुत्रःपुत्रइवात्मजः ॥
५२ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वामहिष्यायदुनंदनः ॥ मृदुपूर्वमिदंवाक्यमुवाचवदतांवरः ५३ राजपत्निगतोरोषस्तहानेनदुरात्मना ॥ प्रकृतिस्थावयंजाता
देविसैषोस्मिबांधवः ५४ रोषोमेविगतस्साध्वितववाक्यैरकल्मषैः ॥ योर्यंपुत्रशृगालस्यममाप्येषनसंशयः ५५ अभयंचाभिषेकंचददाम्यस्मैसुखाय
वै ॥ आहूयंतांप्रकृतयःपुरोधामंत्रिणस्तथा ५६ पितृपैतामहेराज्येतवपुत्रोभिषिच्यताम् ॥ ततःप्रकृतयस्सर्वाःपुरोधामंत्रिणस्तथा ५७ अभिषेकार्थमाज
ग्मुर्यतोवैरामकेशवौ ॥ ततस्सिंहासनस्थंतुराजपुत्रंजनार्दनः ५८ अभिषेकेणदिव्येनयोजयामासवीर्यवान् ॥ अभिषिच्यशृगालस्यकरवीरपुरेसुतम् ॥
कृष्णस्तदहरेवाशुप्रस्थानमभ्यरोचयत् ५९ रथेनहरियुक्तेनतेनयुद्धार्जितेनवै ॥ केशवःप्रस्थितोऽध्वानंवृत्रहात्रिदिवंयथा ६० शक्रदेवोपिधर्मात्मा
सहमात्रापरंतप ॥ सबालवृद्धयुवतीमुख्याःप्रकृतयस्तथा ६१ शिबिकायामथारोप्यशृगालंयुद्धदुर्मदम् ॥ संहतादूरमार्गेणपश्चिमाभिमुखाययुः ६२
नैधनस्यविधानेनचक्रुस्तेतस्यसत्क्रियाम् ॥ सत्कारंकारयामासुःपितृणांपारलौकिकम् ६३ उद्दिश्योद्दिश्यराजानंश्राद्धंकृत्वासहस्रशः ॥ ततस्तेसलिलं
दत्त्वानामगोत्रादिकीर्तनैः ६४ पितर्युपरतेवोरेशोकसंविग्रमानसः ॥ कृत्वौदकंतदाराजाप्रविवेशपुरोत्तमम् ६५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशे
विष्णुपर्वणिशृगालवधोनामचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तौतुस्वल्पेनकालेनदमघोषेणसंगतौ १४ अथाध्ववि
धिनातौतुपंचरात्रोषितौपथि १ दमघोषेणसंगम्यएकरात्रोषिताविव ॥ जग्मतुस्सहितौवीरौमुदापरमयायुतौ ॥ नगरीमथुरांप्राप्तौवसुदेवसुतावुभौ २
पंचचत्वारिंशेकस्मिन्प्रोच्यतेरामकृष्णयोः ॥ मथुरागमनंचाथप्रवेशनमहोत्सवः ॥ १ ॥ तौत्विति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ श्रेण्यः नानाजातीया अनेकशिल्पोपजीविनः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दैवतानि प्रतिमाः ॥ ११ ॥ लिंगानि लक्षणानि ॥ १२ ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ इति श्रीहरिवंशो विष्णुपर्वणि टीकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ षट्चत्वारिंशोऽधिके षड्विंशतिरामस्य गोकुलागमः क्रीडनं
 ततः प्रत्युद्रतास् सर्वे यादवा यदुनंदनौ ॥ सबला हृष्टमनस उग्रसेनपुरोगमाः ३ श्रेण्यः प्रकृतयश्चैव मंत्रिणश्च यथोचिताः ॥ सबालवृद्धासाचैव पुरीसमभि
 वर्तत ४ नंदितूर्याण्यवाद्यंतस्तूयेतां पुरुषर्षभौ ॥ रथ्यापताकामालिन्यो भासंति स्म समंततः ५ हृष्टा प्रमुदिता सर्वा पुरीपरमशोभिता ॥ भ्रात्रोस्तयो
 रागमने यथैवं द्रमहेतया ६ मुदितास्तत्र गायंति राजमार्गेषु गायकाः ॥ स्तवाशीर्बहुला गाथायादवानां प्रियंकराः ७ गोविंदरामौ संप्राप्तौ भ्रातरौ लोकवि
 श्रुतौ ॥ स्वेपुरे निर्भयास्सर्वे क्रीडध्वंयादवास्तुखम् ८ नतत्र कश्चिद्दीनो वामलिनो वा विचेतनः ॥ मथुरायामभूत्कश्चिद्रामकृष्णसमागमे ९ वयांसि सा
 धुवाक्यानि प्रहृष्टा गोहयद्विपाः ॥ नरनारी गणाश्चैव भेजिरे मानसं सुखम् १० शिवाश्च प्रवतुर्वाता विरजस्कादिशोदश ॥ दैवतान्यपि सर्वाणि हृष्यंत्या य
 तनेष्वथ ११ यानि लिंगानि लोकस्य वृत्तानीह कृते युगे ॥ तानि सर्वाण्यदृश्यंतत यो रागमने तदा १२ ततः काले शिवे पुण्ये स्यंदने नारिमर्दनौ ॥ हरियुक्तेन
 तौ वीरौ प्रविष्टौ मथुरां पुरीम् १३ प्रविशंतं पुरीं रम्यां गोविंदराममेव च ॥ अनुजगमु र्यदुगणाशशक्रं देवगणा इव १४ वसुदेवस्य भवनं पितुस्तौ यदुनंदनौ ॥
 प्रविष्टौ हृष्टवदनौ चंद्रादित्या विवाचलम् १५ तत्रायुधानि संन्यस्य गृहे स्वे स्वे रचारिणौ ॥ मुमुदतियदुवरौ वसुदेव सुतावुभौ १६ ततस्तु वसुदेवस्य पादौ सम
 भिपीडय च ॥ तत्रोग्रसेनं राजानमन्यांश्च यदुपुंगवान् १७ यथान्यायं पूजयित्वा तौ सर्वैश्चाभिनन्दितौ ॥ जग्मतुर्हृष्टमनसौ मातुरेव निवेशनम् १८ एवतावे
 क निर्माणौ मथुरायां शुभाननौ ॥ उग्रसेनानुगौ भूत्वा कंचित्कालं मुमोदतुः १९ इति श्रीमहाभारते खिलेषु ह० वि० रामकृष्णयोर्मथुरायां प्रत्यागमनं नाम
 पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य स्मृत्वा गोपेषु सौहृदम् ॥ जगामैको ब्रजं रामः कृष्णस्यानुमते स्थितः १
 सगतस्तत्र रम्याणि ददर्श विपुलानिवै ॥ भुक्तपूर्वाण्यरण्यानि सरांसि सुरभीणि च २ सप्रविष्टस्तु वेगेन तं ब्रजं कृष्णपूर्वजः ॥ वन्येन रमणीयेन वेषेणालंकृतः प्र
 भुः ३ सतानभाषत प्रीत्या यथा पूर्वमस्मिन्मदः ॥ गोपांस्तेनैव विधिना यथान्यायं यथावयः ४ तथैव प्राह तान् सर्वान्तथैव परिहर्षयन् ॥ तथैव सह गोपीभिर्यो
 जयन्मधुराः कथाः ५ तमूचुः स्थविरा गोपाः प्रियं मधुरभाषिणः ॥ रामं रमयतां श्रेष्ठं प्रवासात् पुनरागतम् ६ स्वागतं ते महाबाहो यदूनां कुलनंदन ॥ अद्य स्म
 निर्वृतास्ता तयत्त्वां पश्यामहे वयम् ७ प्रीताश्चैव वयं वीरयत्त्वं पुनरिहागतः ॥ विख्यातं त्रिषु लोकेषु रामशत्रुभयंकरः ८ वर्द्धनीया वयं वीरत्वायादवनंदन ॥
 अथवा प्राणिनस्तातरमंते जन्मभूमिषु ९
 गोपनारीभिः कालिंयाः कर्षणं तथा ॥ १ ॥ कस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ निर्वृताः स्म सुखिनः स्म ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ तिमिनातिमितुल्येनपंचजनेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ रत्नक्रीडनम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ आट
तमौलिनावक्रीभूतकिरीटेन ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्नातुंस्नानपूर्वकंत्वापरिणेतुंइच्छेइच्छामि रूपिणीमूर्तिमतीभूत्वेतिशेषः ॥ ३० ॥ मत्तोक्तामत्तेनोक्तामितिहेतुना

त्रिदशानांवयमान्याध्रुवमद्यामलानन ॥ येस्मदृष्टास्त्वयातातकांक्षमाणास्तवागमम् १० दिष्ट्यातेनिहतामल्लाःकंसश्चविनिपातितः ॥ उग्रसेनोभि
षिक्तश्महात्म्येनजनेनैव ११ समुद्रेचश्रुतोस्माभिस्तिमिनासहविग्रहः ॥ वधःपंचजनस्यैवजरासंधेनविग्रहः ॥ गोमंतेचश्रुतोस्माभिःक्षत्रियैस्सहवि
ग्रहः १२ दरदस्यवधश्चैवजरासंधपराजयः ॥ तत्रायुधावतरणंश्रुतंनःपरमाहवे १३ वधश्चैवशृगालस्यकरवीरपुरोत्तमे ॥ तत्सुतस्याभिषेकश्चनागराणां
चसांत्वनम् १४ मथुरायांप्रवेशश्चकीर्तनीयस्सुरोत्तमैः ॥ प्रतिष्ठिताचवसुधापार्थिवाश्चवशीकृताः १५ त्वचागमनंदृष्ट्वासभाग्यारस्मयथापुरा ॥ तेन
स्मपरितुष्टवैहृषिताश्चसबांधवाः १६ प्रत्युवाचततोरामस्सर्वांस्तानभितःस्थितान् ॥ यादवेष्वपिसर्वेषुभवंतोममबांधवाः १७ इहावयोर्गतंबाल्यमि
हचैवावयोरतम् । अवद्विर्वर्द्धिताश्चैवयास्यामोविक्रियांकथम् १८ गृहेषुभवतांभुक्तंगावश्चपरिरक्षिताः ॥ अस्माकंबांधवास्सर्वेभवंतोबद्धसौहृदाः १९
ब्रुवत्येवंयथातत्त्वंगोपमध्येहलायुधे ॥ संहृष्टवदनाभूयोवभूव्रजयोषितः २० ततोवनांतरगतोरेमेरामोमहाबलः ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तेरामायाविदितात्म
ने २१ गोपालेर्देशकालज्ञैरुपानीयतवारुणी ॥ सोपिबत्पांडुराभ्राभस्तत्कालंज्ञातिभिर्वृतः २२ वनांतरगतोरामःपानंमदसमीरणम् ॥ उपनिन्युस्तत
स्तस्मैवन्यानिविविधानिच २३ प्रत्यग्रमणीयानिपुष्पाणिचफलानिच ॥ मेध्यांश्चविविधान्गंधान्भक्ष्यांश्चहृदयंगमान् २४ सद्योहृतानिपद्मानिविकचा
न्युत्पलानिच ॥ शिरसाचारुकेशनैकिंचिदावृतमौलिना ॥ श्रवणैकावलंबेनकुंडलेनविराजता २५ चंदनार्द्रेणपीतेनवनमालावलंबिना ॥ विबभावुर
सारामःकैलासेनेवमंदरः २६ नीलेवसानोवसनेप्रत्यग्रजलदप्रभे ॥ रराजवपुषाशुभ्रस्तिमिरौघेयथाशशी २७ लांगलेनावसिकेनभुजगाभोगवर्तिना ॥
तथाभुजाग्रश्लिष्टेनमुशलेनचआस्वता २८ समतोवल्लिनांश्रेष्ठोरराजाघूर्णितातनः ॥ शैशिरीषुत्रियामासुयथास्वेदालसशशी २९ रामस्तुयमुनामाहस्नातु
मिच्छेमहानदि ॥ एहिमामभिगच्छत्वंरूपिणीसागरंगमे ३० संकर्षणस्यमत्तोक्तांभारतीपरिभूयसा ॥ नाभ्यवर्तततंदेशंस्त्रीस्वभावेनमोहिता ३१ ततश्चक्रो
धबलवात्रामोमदसमीरितः ॥ चकारसहलंहस्तेकर्षणाधोमुखंबली ३२ तस्यामुपरिमेदिन्यांपेतुस्तामरसस्रजः ॥ मुमुचुःपुष्पकोशैश्चवासरेण्वरुणंजलम् ३३

तांभारतीपरिभूयनाभ्यवर्तत ॥ ३१ ॥ कर्षणायधोमुखंकर्षणाधोमुखम् ॥ ३२ ॥ तस्यांहलाकृष्टायांयाःस्रजःपेतुःताःपुष्पकोशैःकरणैः वासरेण्वरुणंसुगंधिपरागारुणंम
दिरारूपंजलंमुमुचुः उद्वेगुरित्यर्थः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ हृदप्रस्थितसंचयाहृदाप्रस्थिताः ॥ प्रचलिताःसंचयामत्स्यादयोयस्याःसा ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पुलिनंश्रोणिरिवयस्याःविंवरूपमंडलमेवओष्ठोयस्याः अंघ्रि

सहलेननताग्रेणकूलेगृह्यमहानदीम् ॥ चकर्षयमुनारामोव्युत्थितांविनितामिव ३४ साविह्वलजलस्रोताहृदप्रस्थितसंचया ॥ व्यावर्ततनदीभीताहल
मार्गानुसारिणी ३५ लांगलादिष्टवर्मासावेगगाचक्रगामिनी । संकर्षणभयत्रस्तायोषेवाकुलतांगता ३६ पुलिनश्रोणिर्विबौष्ठीमृदितैस्तोयताडितैः ॥
फेनमेखलमूत्रैश्चलितैर्वुदगामिनी ३७ तरंगविषमपीडाचक्रवाकोन्मुखस्तनी ॥ वेगगंभीरवक्रांगीत्रस्तमीनविभूषणा ३८ सितहंसेक्षणापांगीकाशक्षौ
मोच्छ्रितांवरा ॥ तीरजोद्धूतकेशांताजलस्खलितगामिनी ३९ लांगलोच्छ्रितापांगीक्षुभितासागरंगमा । मत्तेवकुटिलानारीराजमार्गेणगच्छती ४०
कृष्यतेसातिवेगेनस्रोतस्खलितगामिनी । उन्मार्गानीतमार्गासायेनद्वंदावनंवनम् ४१ द्वंदावनस्यमध्येनसानीतायमुनानदी ॥ रोख्यमाणेवस्वगैरन्वि
तातोयवासिभिः ४२ सायदासमतिक्रांतानदीद्वंदावनंवनम् ॥ तदास्त्रीरूपिणीभूत्वायमुनाराममब्रवीत् ४३ प्रसीदनाथभीतास्मिप्रतिलोमेनकर्मणा ॥
विपरीतमिदंरूपंतोयंचममजायते ४४ असत्यहंनदीमध्येरौहिणेयत्वयाकृता ॥ कर्षणेनमहाबाहोस्वमार्गव्यभिचारिणी ४५ प्राप्तामांसागरेपूर्वसप्तत्यो
वेगगर्विताः ॥ फेनहासैर्हसिष्यंतितोयव्यावृत्तगामिनीम् ४६ प्रसादंकुरुमेवीरयाचेत्वांकृष्णपूर्वज ॥ सुप्रसन्नमनानित्यंभवत्वंसुरसत्तम ४७ कर्षणायुधकृष्टा
स्मिरोषोयंविनिवर्त्यताम् ॥ मूर्ध्नागच्छामिचरणैतवैषालांगलायुध ४८ मार्गमादिष्टमिच्छामिक्वगच्छामिमहाभुज ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रणयावनतां
दृष्ट्वायमुनांलांगलायुधः ॥ प्रत्युवाचार्षणवधूंमदक्लान्तद्वंद्वचः ४९ लांगलादिष्टमार्गत्वमिमंमेप्रियदर्शने ॥ देशमंबुप्रदानेनप्लावयस्वाखिलंशुभे ५० एषते
सुधुसंदेशःकथितःसागरंगमे ॥ शांतिव्रजमहाभागेगम्यतांचयथासुखम् ५१ यावत्स्थास्यतिलोकोयंतावत्स्थास्यतुमेयशः ॥ यमुनाकर्षणंदृष्ट्वासर्वेते
व्रजवासिनः ५२ साधुसाध्वितिरामायप्रणामंचक्रिरेतदा ॥ तांविस्मृत्यमहाभागांतांश्वसर्वान्ब्रजौकसः ५३ ततस्संचित्यमनसारामःप्रहरतांवरः ॥ पुनः
प्रतिजगामाशुमथुरांरौहिणीसुतः ५४ सगत्वामथुरांरामोभवनेमधुसूदनम् ॥ परिवर्तमानंददृशेष्टथिव्यांसारमव्ययम् ५५ तथैवाध्वन्यवेषेणसोपीश्व
प्यजनर्दिनम् ॥ प्रत्यग्रवनमालेनवक्षसाभिविराजता ५६ सदृष्ट्वातूर्णमायांतरामंलांगलधारिणम् ॥ सहस्रोत्थायगोविंदोददावासनमात्मनः ५७

दगामिनीसागरगामिनी ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ संदेश आज्ञा ॥ ५१ ॥
॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इति श्रीहरिवंशविष्णुपर्वणि टीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ सप्तचत्वारिंशकेऽस्मिन् चाराणां वचनादथ ॥ कृष्णस्येच्छा हि रक्षिमण्यां कुण्डिने गम
नंतथा ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति प्रावृत्तिकाः प्रवृत्तिसूचकाः ॥ १ ॥ आत्ययिकशंसीषु विरोधशंसिषु दैर्घ्यं लंघनोरोधात् ॥ २ ॥ पार्थिवात्ययिकं राज्ञां विनाशकारणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

उपविष्टं तदारामं प्रच्छकुशलं ब्रजे ॥ बांधवेषु च सर्वेषु गोषु चैव जनार्दनः ५८ प्रत्युवाच ततो रामो भ्रातरं साधुभाषिणम् ॥ सर्वत्र कुशलं कृष्णयेषां कुशलमिच्छ
सि ५९ ततस्तयोर्विचित्रार्थाः पौराण्यश्चाभवन् कथाः ॥ वसुदेवाग्रतः पुण्या रामकेशवयोस्तदा ६० इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशविष्णुपर्वण्यमुना
कर्षणं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता लोकप्रावृत्तिकानराः ॥ चक्रायुधगृहं सर्वलोकपालगृहोपमम् १ ते
ष्वात्ययिकशंसीषु लोकप्रावृत्तिकेष्विह ॥ कृतसंज्ञाय दुःश्रेष्ठास्समेताः कृष्णसंसदि २ समागतेषु सर्वेषु यदुमुख्येषु संसदि ॥ प्रावृत्तिकानराः प्राहुः पार्थिवात्य
यिकं वचः ३ जनार्दन नरेन्द्राणां पार्थिवानां समागमः ॥ भविष्यति क्षितीशानां समूहानित्यनेकशः ४ त्वरितास्तत्र गच्छंति नानाजनपदेश्वराः ॥ कुण्डिने पुं
ढरीकाक्षभोजपुत्रस्य शासनात् ५ प्रकाशं स्मकथास्तत्र श्रूयंते मनुजे रिताः ॥ रुक्मिणी किल नाभास्ति रुक्मिणः प्रथमस्वसा ६ भार्वा स्वयंवरस्तत्र तस्याः
किल जनार्दन ॥ इत्यर्थमेते सबला गच्छंति मनुजाधिपाः ७ तस्यास्त्रैर्लोक्यसुन्दर्यास्तृतीये हनिर्यादव ॥ रुक्मभूषणभूषिण्यामविष्यति स्वयंवरः ८ राज्ञां
तत्र समेतानां हस्यश्वरथगामिनाम् ॥ द्रक्ष्यामश्शतशस्तत्र शिविराणि महात्मनाम् ९ सिंहशार्दूलदृप्तानां मत्तद्विरदगामिनाम् ॥ सदा युद्धप्रियाणां हि परस्पर
स्ममर्षिणाम् १० जयाय शीघ्रं संहिता बलौघेन समन्विताः ॥ निरुद्धाः पृथिवीपालाः किमेकांतचरा वयम् ॥ निरुत्साहा भविष्यामो गच्छामो यदुनंदनम् ॥
११ श्रुत्वैतत्केशवो वाक्यं हृदि शल्यमिवापि तम् ॥ निर्जगाम यदुःश्रेष्ठो यदूनां सहितो बलैः १२ यादवास्ते बलोदग्रास्सर्वे संग्रामलालसाः ॥ निर्ययुस्स्यं
दनवैरैर्गर्वितास्त्रिदश इव १३ बलाग्रेण नियुक्तेन हरिरीशानसंमतः ॥ चक्रोद्यतकरः कृष्णो गदापाणिर्व्यरोचत १४ यादवाश्चापरेतव्रवासुदेवानुयायिनः ॥
रथैरादित्यसंकाशैः किंकिणीप्रतिनादितैः १५ उग्रसेनं तु गोविंदः प्राह निश्चितदर्शनः ॥ तिष्ठत्वन्नृपशार्दूल भ्रात्रामेसाहितो नव १६ क्षत्रियाविकृतिप्रज्ञाशशा
स्त्रनिश्चितदर्शनाः ॥ पुरीं शून्यामिमां वीरजघन्येभ्यः पतन्ति ह १७

भोजपुत्रस्य रुक्मिणः शासनात् निमंत्रणात् ॥ ५ ॥ प्रथमामुख्या ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ निरुद्धाः रुक्मिणीलिप्सयेति शेषः तत्र वयं किं भिद्येदेकांतचराः येन निरुत्साहा
भविष्यामः अपितु अतिप्रसिद्धास्तेन सोत्साहा एव तत्र गच्छाम इति सार्द्धं लोकवाक्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ विकृतिप्रज्ञाः कपटबुद्धयः शास्त्रनिश्चितदर्श
नाः राजनीतिविदः जघन्ये मम पृष्ठतः शून्ये इत्यर्थः ॥ १७ ॥

अस्माकं अस्मत्तः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ राजसीतनुं कामक्रोधप्रधानां प्रकृतिं ॥ २६ ॥ पुरातनं प्राक्सिद्धं ॥ २७ ॥ सुखलक्ष्यं साम्यं ॥ २८ ॥ सौम्येन

अस्माकं शंकितास्सर्वे जरासंधवशानुगाः ॥ मोदंते सुखिनस्तत्र देवलोके यथामराः १८ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भोजराजो महायशः ॥ कृष्णस्नेहेन विकृतं भाषे वचनामृतम् १९ कृष्णकृष्णमहाबाहो यदूनानं दिवर्द्धन ॥ श्रूयतां यदहं त्वद्यवक्ष्यामि रिपूंसूदन २० त्वया विहीनास्सर्वे स्मनश्च स्तुखमासितुम् ॥ पुरेस्मिन् विषयांते वापतिहीना इव स्त्रियः २१ त्वत्सनाथा वयं तात त्वद्बाहुबलमाश्रिताः ॥ बिभीमो न रेंद्राणां सेंद्राणामपि मानद २२ विजयाय दुश्रेष्ठयत्रयत्रगमिष्यसि ॥ तत्र त्वं सहितोऽस्माभिर्गच्छेथायादवर्षभ २३ तस्य राज्ञो वचनं श्रुत्वा सस्मितं देवकी सुतः ॥ यथेष्टं भवतामद्य तथा कर्तुं स्म्य संशयम् २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु वैकृष्णो जगामाशुरथेन वै ॥ भीष्मकस्य गृहं प्राप्नो लोहितायतिभास्करे २५ प्राप्ते राजसमाजे तु शिविराकीर्णभूतले ॥ रंगं सुविपुलं दृष्ट्वा राजसीतनुमाविशत् २६ वित्रासनाथं भूपानां प्रकाशार्थं पुरातनम् ॥ मनसा चिंतयामास वै न ते यं महाबलम् २७ ततश्चितितमात्रस्तु विदित्वा विनतात्मजः ॥ सुखलक्ष्यं वपुः कृत्वा निलिल्ये केशवांतिके २८ तस्य पक्षिपातेन पवनोद्घातकारिणा ॥ कंपितामनुजास्सर्वे न्युजाश्च पतिताभुवि २९ गरुडाभिहतास्सर्वे प्रचेष्टं तोयथोरगाः ॥ तान्संनिपतितां दृष्ट्वा कृष्णो गिरिवाचलः ३० सराज्ञः पक्षपातेन मेनेपतगसत्तमम् ॥ ददर्श गरुडं प्राप्सं दिव्यस्रगनुलेपनम् ३१ पक्षपातेन पृथिवीं चालयंतं मुहुर्मुहुः ॥ पृष्ठासक्तैः प्रहरणैर्लेलिह्यंतमिवोरगैः ३२ वैष्णवं हस्तसंश्लेषं मान्यमानैरवाङ्मुखैः ॥ चरणभ्यां प्रकर्षंतं पांडुरंगो गिनां वरम् ३३ हेमपत्रैरुपचितं धातुमंतमिवाचलम् ॥ अमृतारंभहतीरद्विजिह्वं विनाशनम् ३४ त्रासनं दैत्यसंघानां वाहनं ध्वजलक्षणम् ॥ तं दृष्ट्वा सध्वजं प्राप्सं सचिवं सांपरायिकम् ३५ धृतिमंतं गरुटमंतं जगाद मधुसूदनः दृष्ट्वा परमसंहृष्टः स्थितं देवमिवापरम् ३६ तुल्यसामर्थ्ययावाचा गरुटमंतमवस्थितम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्वागतं खेचरश्रेष्ठ सुरसेनारिमर्दन ॥ विनताहृदयानंदं स्वागतं केशवप्रिय ३७ व्रजपत्ररथश्रेष्ठ कैशिकस्य निवेशनम् ॥ वयंतं व्रजगत्वाद्यप्रतीक्षामस्स्वयं वरम् ३८ राज्ञां तत्र समेतानां हसत्यश्वरथगामिनाम् ॥ द्रक्ष्यामः शतशस्तत्र समेतानां महात्मनाम् ३९ एवमुक्त्वा महाबाहुर्वेन ते यं महाबलम् ॥ जगामाथ पुरीं कृष्णः कैशिकस्य महात्मनः ४० वैन ते यस्स श्श्रीमान्यादवैश्वमहारथैः ॥ विदर्भनगरीं प्राप्ते कृष्णे देवकिनंदने ४१

लीनेनापियत्कृतं तदाह तस्येति न्युजाः अधोमुखास्तथा चेष्टं तोयथोरगानोत्थातुं शक्नुवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तान् राज्ञ इति संबन्धः मेनेमनसा पूजितवान् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सचिवं बुद्धिसहायं सांपरायिकं आपदिहितं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कैशिकस्य भीष्मकपितुः ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इति श्रीहरिवंशो विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ विदर्भस्य सभायां तु वचनं रा
हृष्टाः प्रमुदितास्सर्वे निवासायोपचक्रमुः ॥ सर्वे शस्त्रायुधधरा राजानो बलशालिनः ४२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तुराजानय विशारदः ॥
कैशिकस्तत उत्थाय प्रहृष्टेनांतरात्मना ४३ अर्घ्यमाचमनं दत्त्वा सराजैः कैशिकस्स्वयम् ॥ सत्कृत्य विधिवत् कृष्णं स्वपुरं संप्रवेशयत् ४४ पूर्वमेव तु
कृष्णाय कारितं दिव्यमंदिरम् ॥ विवेश सबलश्च श्रीमान् कैलासं शंकरो यथा ॥ खाद्यपानादिरत्नैर्धैरार्चितो वासवानुजः ४५ सुखेन उपितः कृष्णस्तस्य राज्ञो नि
वेशने ॥ पूजितो बहुमानेन स्नेहपूर्णचेतसा ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशो विष्णुपर्वणि रुक्मिणीस्वयं वरे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ते कृष्णमागतं दृष्ट्वा नैते यस्य सहाच्युतम् ॥ बभूवुश्चितया विष्टास्सर्वे नृपतिस्तमाः १ ते स मेत्य सभाराजत्राजानो भीमविक्रमाः ॥
मंत्राय मंत्रकुशलानीति शस्त्रार्थवित्तमाः २ भीष्मकस्य सभारं गत्वा रम्यां हिमपरिष्कृताम् ॥ हिंसासनेषु चित्रेषु विचित्रास्तरणेषु च ॥ निषेदुस्ते नृपवरा देवा
देवसभामिव ३ तेषां मध्ये महाबाहुर्जरासंधो महाबलः ॥ बभापे समहाते जादेवान् देवेश्वरो यथा ४ जरासंध उवाच ॥ श्रूयतां भो नृपश्रेष्ठा भीष्मक
श्च महामतिः ॥ कथ्यमानं मया बुद्ध्या वचनं वदसां वराः ५ यो सौ कृष्ण इति ख्यातो वसुदेव सुतो बली ॥ नैते यस्य सहायेन संप्राप्तः कुंडिनं त्विह ६ कन्याहेतो
र्महातेजायादवैरभिसंवृतः ॥ अवश्यं कुरुते यत्नं कन्यावासिर्नृपः ७ यदत्र कारणं कार्यं मुनयोपेतमृद्वितम् ॥ कुरुध्वं नृपशार्दूला विनिश्चित्य बलाबलम् ८
पदातिनौ महावीर्यौ वसुदेव सुतावभौ ॥ नैते यं विना तस्मिन् गोमंते पर्वतोत्तमे ॥ कृतवंतौ महाघोरं भवद्विर्विदिताहितम् ९ दृष्ट्वा भिर्यादवैश्चैव भोजांधक
महारथैः ॥ समेत्य युद्धयमानस्य कीदृशो विग्रहो भवेत् १० कन्यार्थं यततानेन गरुडस्थेन विष्णुना ॥ कः स्थास्यति रणे तस्मिन्नापिशक्रस्सुरैस्सह ११ यदा
चास्मैनापि सुता कदाचित्संप्रदीयते ॥ ततो ह्ययं बलादेनानेतुं शक्तस्सुरैस्सह १२ पुराणकार्णवैवोरे श्रूयते मेदिनी त्वियम् ॥ पातालतलसंमग्ना विष्णुना प्र
भविष्णुना १३ वाराहं रूपमास्थाय उद्धृता जगदादिना ॥ हिरण्यक्षश्च दैत्यैर्द्रोवराहेण निपातितः १४ हिरण्यकशिपुश्चैव महाबलपराक्रमः ॥ अव
ध्यो मरुदैत्यानामृषिगंधर्वकिन्नरेः १५ यक्षराक्षसनागानां नाकाशेनावनिस्थले ॥ न चाभ्यंतररात्र्यहोर्न शुष्केणार्द्रकेण च १६

जसूच्यते ॥ १ ॥ ते कृष्णमिति नैते येत्यत्र तृतीयालोपार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋद्धितं ऋद्धिः संजायते येन तत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
यदेत्यारभ्य सुरैः सहेत्यंतो यं श्लोकः सर्वपुस्तकेषु न दृश्यते ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६

॥ १७ ॥ योदित्यागर्भसंभूतोतेनैवविष्णुनावलिर्बध्वापातालसंश्रयःकृतइतिपूर्वेणसंबंधः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ पशुनापरशुना ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

अवध्यस्त्रिषुलोकेषुदैत्यैद्रस्त्वपराजितः ॥ नारसिंहेनरूपेणनिहतोविष्णुनापुरा १७ वामनेनतुरूपेणकश्यपस्यात्मजोबली ॥ अदित्यागर्भसंभूतोबलिर्ब
ध्वासुरोत्तमः १८ सत्यरज्जुमयैःपाशैःकृतःपातालसंश्रयः ॥ कार्तवीर्योमहावीर्यस्सहस्रभुजविग्रहः १९ दत्तात्रेयप्रसादेनमतोराज्यमदेनच ॥ जाम
दग्न्योमहातेजारेणुकागर्भसंभवः २० त्रेताद्वापारयोस्संधौरामशशस्त्रभृतांवरः ॥ पशुनावज्रकल्पेनसप्तद्विषेश्वरोनृपः ॥ विष्णुनानिहतोभूयश्चक्षुरूपेण
हैहयः २१ इक्ष्वाकुकुलसंभूतोरामोदाशरथिःपुरा ॥ त्रिलोकविजयंवीरंरावणंसंन्यपातयत् २२ पुराकृतयुगेविष्णुस्संग्रामेतारकामये ॥ षोडशार्द्ध
भुजोभूत्वागरुडस्थोहिवीर्यवान् २३ निजधानासुरान्युद्धेवरदानेनगर्वितान् ॥ कालनेमिश्चदैतेयोदेवानांचभयप्रदः २४ सहस्रकिरणाभेनचक्रे
णनिहतोयुधि ॥ महायोगबलेनाजौविश्वरूपेणविष्णुना २५ अनेनप्राप्तकालास्तेनिहताबहवोसुराः ॥ वनेवनचरादैत्यामहाबलपराक्रमाः २६ निहता
बालभावेनप्रलंबारिष्ठधेनुकाः ॥ शकुर्नीकेशिनंचैवयमलार्जुनकावापि २७ नागंकुवलयार्पीडंचाणूरंमुष्टिकंतथा ॥ कंसंचबलिनांश्रेष्ठंसगणंदेवकीसुतः
२८ निहनद्रोपवेषेणक्रीडमानोहिकेशवः ॥ एवमादीनिदिव्यानिछद्मरूपाणिचक्रिणा २९ कृतानिदिव्यरूपाणिविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ तेनाहंवःप्रवक्ष्या
मिभवतांहितकाम्यया ३० तंमन्येकेशंवविष्णुंसुराद्यमसुरांतकम् ॥ नारायणंजगद्योनिंपुराणंपुरुषंध्रुवम् ३१ स्रष्टारंसर्वभूतानांव्यक्ताव्यक्तंसनातनम् ॥
अदृश्यंसर्वलोकानांसर्वलोकनमस्कृतम् ३२ अनादिमध्यनिधनंक्षरमक्षरशाश्वतम् ॥ स्वयंभुवमजंस्थाणुमजेयंसचराचरैः ३३ त्रिविक्रमंत्रिलोकेशंत्रिदशै
र्द्वारिनाशनम् ॥ इतिमेनिश्चिताबुद्धिर्जातोयमथुरामधि ३४ कुलेमहतिवैराज्ञांविपुलेचक्रवर्तिनाम् ॥ कथमन्यस्यमर्त्यस्यगरुडोवाहनंभवेत् ३५ वि
शेषेणतुकन्यार्थेविक्रमस्थेजनार्दने ॥ कस्स्थास्यतिपुमानद्यगरुडस्याग्रतोबली ३६ स्वयंवरकृतेनासौविष्णुस्स्वयमिहागतः ॥ विष्णोरागमनेचैवमहान्दोषः
प्रकीर्तितः ३७ भवद्विरनुचिंयेदंक्रियतांयदनंतरम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंविब्रुवमाणेतुमगधानांजनेश्वरे ३८ सुनीथोथमहाप्राज्ञोवचनंचेदमब्रवीत् ॥
सुनीथउवाच ॥ सम्यगाहमहाबाहुर्मगधाधिपतिर्नृपः ३९ समक्षंनरदेवानांयथावृत्तंमहाहवे ॥ गोमंतेरामकृष्णाभ्यांकृतंकर्मसुदुष्करम् ४० गजाश्वरथ
संबाधापत्तिध्वजसमाकुला ॥ निर्दग्धामहतीसेनाचक्रलांगलवह्निना ४१

॥ २६ ॥ शकुर्नीपूतनां ॥ २७ ॥ २८ ॥ दिव्यानिकर्माणीतिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ क्षरंदृश्यरूपंअक्षरंकूटस्थम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ एष्यतेकाम्यते महापुरुषविग्रहं युद्धम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टचत्वारिंशो
ऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ऊनपंचाशत्तमेधाध्यायेमागधभाषितात् ॥ दंतवक्रस्यशात्वस्यवचनं सम्यगुच्यते ॥ १ ॥ इत्येवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वासुदेवे

तेनायं मागधश्रीमाननागतमर्चितयत् ॥ ब्रुवते राजसेनायामनुस्मृत्यसुदारुणम् ४२ पदात्योर्युध्यतोस्तत्रबलकेशवयोर्युधि ॥ दुर्निवार्यतरोवोरोह्य
भवद्वाहिनीक्षयः ४३ विदितं वस्सुपर्णस्य स्वागतस्य नृपोत्तमाः ॥ पक्षवेगानिलोद्धृतावभ्रमुर्गनेचराः ४४ समुद्राः क्षुभितास्तर्षे च चालाद्रिमहीमुहुः ॥
वयंसर्वे सुसंत्रस्ताः किमुत्पातेति विह्वलाः ४५ यदा संनद्युध्यते आरूढः केशवः खगम् ॥ कथमस्मद्विधशक्तः प्रतिस्थातुं रणाजिरे ४६ राज्ञां स्वयं वरोनाम
सुमहान् हर्षवर्धनः ॥ कृतो नरवरैराद्यैर्यशोधर्मस्य वैविधिः ४७ इदं तु कुंडिनगरमासाद्य मनुजेश्वराः ॥ पुनरेवैष्यते क्षिप्रं महापुरुषविग्रहम् ४८ यदि सावरये
दन्यं राज्ञां मध्ये नृपात्मजा ॥ कृष्णस्य भुजयोर्वीर्यैः पुमान्प्रसहिष्यति ४९ विज्ञापितमिदं दोषं स्वयं वरमहोत्सवम् । तदर्थमागतः कृष्णो वयं चैव नराधि
पाः ५० कृष्णस्यागमनं चैव नृपाणामतिगर्हितम् ॥ कन्याहेतोर्नरेन्द्राणां यथावदतिमागधः ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि रुक्मि
णीस्वयं वरे सुनीथवाक्ये ऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्ते वचने सुनीथेन महात्मना ॥ करुषाधिपतिर्वीरो दं
तवक्रोभ्यभाषत १ दंतवक्र उवाच ॥ यदुक्तं मागधेनात्र सुनीथेन नराधिपाः । युक्तपूर्वमहं मन्ये यदस्माकं वचोहितम् २ न च विद्वेषणेनाहं न चाहंकारवादि
ना ॥ न चात्मविजिगीषुत्वाद्दूषयामिव चोमृतम् ३ वाक्यार्णवं महागार्धनीनिशाम्नार्थबृंहितम् ॥ कण्ठनिखिलं वक्तुं शकौ वै राजसंसदि ४ किं त्वनुस्मर
णार्थं हं यद्ब्रवीमिशृणुष्व मे ॥ आगतो वासुदेवेति किमाश्चर्यं नराधिपाः ५ यथागता वयंसर्वे कृष्णोपीहतथागतः ॥ किमत्र दोषो गौण्यो वा कन्याहेतोस्स
मागताः ६ यदस्माभिस्समेत्यैक्यात्कृतं गोमंतरोधनम् ॥ तत्र युद्धकृतं दोषं कथं वै वक्तुमर्हथ ७ वनवासे स्थितौ वीरौ कंसव्यामोहहेतुना ॥ देवर्षिवचना
द्राजन्तं दावनतटे स्थितौ ८ तावाहूय वधार्थेन उभौरामजनार्दनौ ॥ नागेनोद्दीपितौ वीरौ हत्वानागं विवेशतुः ९ ततस्त्ववीर्यमाश्रित्य निहतो रंगसागरे ॥
गतासुरिव चासीनो मथुरेशस्सहानुगः १० किमत्र विहितो दोषो येनास्माभिर्वियोधिकैः ॥ उपरोधपरा राजव्यंसर्वे समागताः ११ सेनातिबलमालोक्य
वित्रस्तौ रामकेशवौ ॥ पुरंबलं समुत्सृज्य गोमंतं ते गतावुभौ १२ तत्रापि गतमस्माभिर्हितुं समरयोधिभिः ॥ अप्राप्तयौ वनाभ्यां च पदातिभ्यां रणाजिरे १३

तिसंधिरार्षः ॥ ५ ॥ गौण्यः गुणः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ नागेन कुवल्यापीडेन उद्दीपितौ कोपितौ विवेशतुः रंगभित्तशेषः ॥ ९ ॥ गतासुरिवेत्यसावधानत्वमस्योक्तम् ॥ १० ॥

येन कंसं निघ्नतावयोधिकैरस्माभिः सह वैरं कृतं तस्य उपरोधपरादिवयंतं द्वाकिमत्र दोषो विहितः न कोपीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

रथादिवलेनउपेतैरस्माभिःसहतेनविग्रहोयुद्धंनकृतं अथोपरोधश्चकृतस्तत्रदंडोदहनमेवयुक्तमित्याशयः ॥ १४ ॥ नचाप्ययमधर्मइत्याह ॥ दावाग्नीति तपस्विनोदावाग्निमर
णंश्रेयइति एतौचदुर्विनीततपस्विनौ अतएतयोर्मुख्योदुर्विनीततरः सएतेनमरणेनविनीतःसुशिक्षितःस्यादितिमन्यामइतियोजना अथयुद्धकरणंश्रेयोविमुख्यदूषणमिति
तृतीयाहार्थः सार्द्धश्लोकवाक्यं ॥ १५ ॥ एवंस्वस्यानपराधित्वमुक्त्वासंप्रतिविरोधेहेत्वंतरमाह यत्रयत्रेत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥ पूर्ववैरंस्मृत्वायुद्धंदास्यतीत्यपिनेत्याशयेना

रथाश्वनरनागेननास्माभिर्विग्रहःकृतः ॥ कृत्वोपरोधंशैलस्यक्षत्रधर्मेणदीपितः १४ दावाग्निमुखमाविश्यदुर्विनीततपस्विनौ ॥ विनीतइतिमन्यामस्सर्वे
क्षत्रियपुंगवाः ॥ प्रतियुद्धेकृतेत्वेवंदूषयामजनार्दनम् १५ यत्रयत्रप्रयास्यामोवयंतत्रभवेत्कलिः ॥ प्रीत्यर्थंप्रयतिष्यामोकृष्णेनसहभूमिपाः १६ इदंकुं
डिपुरंकृष्णोनागतःकलिहेतुना ॥ कन्यानिमित्तागमनेकस्ययुद्धंप्रयच्छति १७ मर्त्येस्मिन्पुरुषेद्रोसौनकश्चित्प्राकृतोनरः ॥ देवल्लोकेषुदेवेषुप्रवरःपुरुषो
त्तमः १८ देवानामपिकर्तासौलोकानांचविशेषतः ॥ नचैवबालिशबुद्धिर्नचेर्ष्यानापिमत्सरः १९ नस्तब्धोनकृशोनार्तःप्रणतार्तिहरस्तदा ॥ एषविष्णुः
प्रभुर्देवोदेवानामपिदैवतम् २० आगतोगरुडेनेहछद्मप्राकाश्यहेतुना ॥ नानास्त्रसहितोयातिकृष्णश्शत्रुविनाराने २१ इमांयात्रांविजानीध्वंप्रीत्य
र्थंह्यागतोहारिः ॥ सहितोयादवेंद्रैश्चभोजवृष्ण्यंधकौरिह २२ अर्घ्यमाचमनंदत्वाआतिथ्यंचनराधिपाः ॥ करिष्यामवयंसर्वेकेशवायमहात्मने २३ एवंसं
धानतःकृत्वाकृष्णेनसहितावयम् ॥ वसामोविगतोद्वेगानिर्भयाविगतज्वराः २४ तस्यतद्वचनंश्रुत्वादंतवक्रस्यधीमतः ॥ शाल्वःप्रवदतांश्रेष्ठस्तानुवाचन
राधिपात् २५ शाल्वउवाच ॥ किंभयेनास्यनस्सर्वेन्यस्तशस्त्राभवामहे ॥ संधानकरणाद्वेतोःकृष्णस्यभयंकपिताः २६ परस्तवेनकिंकार्यंविनिव्यबलमा
त्मनः ॥ नैषधर्मेनिरेंद्राणांक्षेत्रधर्मेचतिष्ठतां २७ महत्सुराजवंशेषुसंभूताःकुलवर्द्धनाः ॥ तेषांकापुरुषाबुद्धिःकथंभवितुमर्हति २८ अहंजानामिवैकृष्ण
मादिदेवंसनातनम् ॥ प्रभुंसर्वामेरेंद्राणांनारायणपरायणम् २९ वैकुण्ठमजयंलोकेचराचरगुरुंहरिम् ॥ संभूतंदेवकीर्णंविष्णुंलोकनमस्कृतम् ३० कं
सराजवधार्थायभारावतरणायच ॥ अस्माकंचविनाशायलोकसंरक्षणायच ३१ अंशावतरणेकृत्स्नंजानेविष्णोर्विचेष्टितम् ॥ संग्राममतुलंकृत्वाविष्णु
नासहभूमिपाः ३२ चक्रानलविनिर्दग्धायास्यामोयमसादनम् ॥ तत्वंजानामिराजेन्द्राःकालेनायुःक्षयोभवेत् ३३

ह मर्त्यइति ॥ मर्त्येमनुष्यलोके ॥ १८ ॥ ईर्ष्याअक्षमा मत्सरःपरोत्कर्षासहनम् ॥ १९ ॥ २० ॥ छद्मप्राकाश्यहेतुनास्वयंवरागमनव्याजेनस्वरूपंप्रकाशनीयमितिहेतोः २१ ॥
यादवेंद्राणामुख्यैर्भोजादिभिः ॥ २२ ॥ २३ ॥ संधानतःसाम्ना विगतउद्वेगोयेषांतेविगतोद्वेगाः ॥ २४ ॥ २५ ॥ किमिति अस्यअस्मात्नोस्माकंभयेसतिकिन्यस्तशस्त्राः नभवामहे
अपितुभवामहेएव भीतेनशस्त्रत्यागपूर्वकंसंधानमवश्यंकर्तव्यंनतुवयंभीताःस्मदित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ यमसादनंमृत्योर्मृत्युंविष्णुमित्यर्थः ३३

३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ चेष्टानिकर्माणि ॥ ३७ ॥ यस्ययं तस्यतम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कस्यचित्कस्माच्चित् ॥ ४१ ॥ हियतेकन्येतिशेषः यद्वाऽयमेव हियतेकालेनेति

नाकालेप्रियतेकश्चित्प्राप्तेकालेनजीवति ॥ एवंविनिश्चयंकृत्वानकुर्यात्कस्यचिद्वयम् ३४ सएवभगवान्विष्णुरालोक्यतपसःक्षयम् ॥ निहंतादितिजेंद्राणांय
थाकालेनयोगवित् ३५ बलिवैरोचनिचैवबद्धावध्यमहाबलम् ॥ कृतवान्देवदेवेशःपातालतलवासिनम् ३६ एवमादीनिवैविष्णोश्चेष्टानिचनराधिपाः ॥ त
स्मादयुक्तंभवतांविग्रहार्थंविचारणम् ३७ नचसंग्रामहेतोर्हि कृष्णस्यागमनंविह ॥ यस्यवाकस्यवाकन्यावरयिष्यतितस्यसा ॥ किमत्रविग्रहोराज्ञांप्रीतिर्भ
वतिवैधुवम् ३८ वेशंपायनउवाच ॥ एवंकथयमानानांनृपाणांबुद्धिशालिनाम् ॥ नकिंचिदब्रवीद्रजाभीष्मकःपुत्रकारणात् ३९ महावीर्यमदोत्सिकंभार्गवा
स्त्राभिरक्षितम् ॥ रणप्रचंडातिरथंविचिंत्यमनसासुतम् ४० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ कृष्णंनसहतेनित्यंपुत्रोमेबलदर्पितः ॥ नित्याभिमानाचरणेनबिभेति
चकस्यचित् ४१ कृष्णस्यभुजवीर्येणहियतेनात्रसंशयः ॥ भविष्यतिततयुद्धंमहापुरुषविग्रहम् ४२ द्वेषांचैवाभिमानाचकुतोजीवतिमेसुतः ॥ जीवितंनात्रप
श्यामिममपुत्रस्यकेशवात् ४३ कन्याहेतोस्सुतंज्येष्ठंपितृणानंदिवर्द्धनम् ॥ कारयिष्येकथंयुद्धंपुत्रेणसहकेशवम् ४४ नचनारायणंदेवंवरमिच्छतिरुक्मवान् ॥
मूढभावोमदोन्मत्तःसंग्रामेष्वनिवर्तकः ॥ नियतंभस्मसाद्यातितूलराशिर्यथानलात् ४५ करवीरेश्वरशूरश्रृगालश्चित्रयोधिना ॥ क्षणेनभस्मसानीतःकेशवे
नबलीयसा ४६ वृंदावनेवसत्श्रीमान्केशवोबलिनावरः ॥ उद्धृत्यैकैनहस्तेनसप्ताहं धृतवान्गिरिम् ४७ दुष्करंकर्मसंस्मृत्यमनस्सीदतिमेभृशम् ४८ न
गेद्रेसहसागम्यदैवतैस्सहवृत्रहा ॥ अभिषिच्यब्रवीत्कृष्णमुपेंद्रेतिशचीपतिः ४९ यथावैदमितोनागःकालियोयमुनाहृदे ॥ विषाग्निज्वालितोघोरःका
लांतकसमप्रभः ५० केशीचापिमहावीर्योदानवोहयविग्रहः ॥ निहतोवासुदेवेनदेवैरपिदुरासदः ५१ सांदीपनिमुतश्चैवचिरनष्टोहिसागरे ॥ दैत्यंपंचज
नंहत्वाआनीतोयममंदिरात् ५२ गोमंतेसुमहद्युद्धंबहुभिर्वेष्टितावुभौ ॥ कृत्वावित्रासजननंनागाश्वरथसंक्षयम् ५३ गजेनगजवृंदानिस्थेनरथयोधिनः ॥
सादिनश्चाश्वयोधेननरेणचपदातिनः ॥ जघ्नतुस्तौमहावीर्यौवसुदेवसुतावुभौ ५४ नदेवासुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ॥ ननागानचदैर्येंद्रानपिशाचानगु
ह्यकाः ५५ कृतवंतस्तथाघोरंगजाश्वरथसंक्षयम् ॥ तमनुस्मृत्यसंग्रामंभृशंसीदतिमेमनः ५६ नमयाश्रुतपूर्वोवाद्यष्टपूर्वःकुतोपिवा ॥ तादृशोभुविमर्त्यो
न्योवासुदेवात्सुरोत्तमात् ५७ सम्यगाहमहाबाहुर्देतवक्रोमहीपतिः ॥ सांत्वयित्वामहावीर्यंसंविधास्यामयत्क्षमम् ५८

शेषः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ज्येष्ठसुतंकेशवेनसहकेशवंचपुत्रेणसहकथंयुद्धंकारयिष्येइतियोज्यं ॥ ४४ ॥ रुक्मवान् रुक्मी ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ महावीर्यंश्रीकृष्णम् ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ नरेंद्रोभीष्मकः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ३२ ॥ ६३ ॥ सेनानृपमंडली ॥ ६४ ॥ व्यतिक्रमंराज्ञोऽनादृत्यसंकरं ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ दूताःइंद्रस्येतेशेपः लेखंराजेंद्रत्वेस
र्वैःकृष्णोभिषिच्यतामित्येवंरूपंउद्धृत्यकथकैशिकौसमर्पितवंतइतिशेषः ॥ ६७ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ७१ ॥ अथपंचाशत्

वैशंपायनउवाच ॥ इतिसंचिंत्यमनसाबलाबलविनिश्चयम् ॥ गमनायमर्तिचक्रेप्रसादयितुमच्युतम् ५९ चिंतयानोनरेंद्रस्तुबहुभिर्नयशालिभिः ॥ सू
तमागधवंदिभ्योबोधितस्तुतिमंगलैः ६० प्रमातायारज्यांतुकृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ उपविष्टानृपास्सर्वेस्वेषुविश्रामवेश्मसु ६१ येष्विमृष्टास्तुराजानो
विदर्भायांनराधिपैः ॥ तैरागम्यस्वभूपेषुरहोगत्वानिवेदितम् ६२ श्रुत्वाकृष्णाभिषेकंतुकेचिद्धृष्टानराधिपाः ॥ केचिद्दीनतराभीताउदासीनास्तथापरे
६३ त्रिधाप्रभिन्नासासेनानरनागाश्वमालिनी ॥ महार्णवइवक्षुब्धाअभिषेकेणचालिता ६४ नृपाणांभेदमालोक्यभीष्मकोराजसत्तमः ॥ व्यतिक्रमम
चिंत्यंचकृतंतृपतिनास्वयम् ६५ विचिंत्यमनसाराजादृत्यमानेनचेतसा ॥ जगामनरदेवानांसमाजेप्रतिबोधितम् ६६ एतस्मिन्नंतरेदूताःसंप्राप्ताःकथकैशि
कौ ॥ लेखमुद्धृत्यशिरसाविविशुस्तेनृपार्णवम् ६७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिरुक्मिणीस्वयंवरएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः
४९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ हत्वाकंसंमहावीर्यंदेवैरपिदुरासदम् ॥ नाभिषिक्तःस्वयंराज्येनोपविष्टोनृपासने १ कन्यार्थेचागतःकृष्णस्तत्रा
पिनकृतोतिथिः ॥ अमानमतुलंप्राप्यक्षांतवान्केनहेतुना २ विनतायास्सुतश्चैवमहाबलपराक्रमः ॥ सचापिक्षमयायुक्तःकारणंकिमपेक्षितः ॥ एतदा
ख्याहिभगवन्परंकौतूहलंहिमे ३ वैशंपायनउवाच ॥ विदर्भनगरींप्राप्तैवैनतेयेसहाच्युते ॥ मनसाचिंतयामासवासुदेवायकैशिकः ४ दृष्ट्वाश्वर्यंहिनःसर्वा
त्राजन्यान्प्रवदाम्यहम् । वसुदेवसुतेदृष्टेध्रुवंपापक्षयोभवेत् ५ विशुद्धभावःकृष्णस्यआवयोदृष्टतत्त्वतः ॥ अतःपात्रतरःकोन्यस्त्रिपुल्लोकेषुविद्यते ६ कृष्णा
त्कमलपत्राक्षाद्देवदेवाज्जनार्दनात् ॥ तस्यावांकिंप्रदास्यावआतिथ्यकरणेनृप ७ पात्रमासाद्यवैराजन्यथाधर्मेनलुप्यते ॥ एवमन्योन्यसंचिंत्यभ्रातरौक
थकैशिकौ ८ स्वराज्यंदातुकामौतुजगमतुःकेशवांतिकम् ॥ देवमासाद्यतौवीरौविदर्भनगराधिपौ ९ ऊचतुस्तौमहाभागौप्रणम्यशिरसाहरिम् ॥ अद्या
वांसफलंजन्मअद्यावांसफलंयशः ॥ अद्यावांपितरस्तुमादेवेचावांगृहागते १०

मेतुकृष्णेनाश्वासनंकृतं ॥ नृपाणांसमवेतानांकुण्डिनेभीष्मसंसदि ॥ १ ॥ हत्वेति ॥ १ ॥ अतिथिर्नकृतः आतिथ्येननार्चितःअमानं अपमानम् ॥ २ ॥ कारणंनिमित्तं अपेक्षितः
आश्रितः ॥ ३ ॥ क्षमामूलंक्रथकैशिकयोःकृपेत्याह विदर्भेति ॥ ४ ॥ दृष्ट्वाति आश्चर्यंकृष्णाभिषेकं नोस्मार्कंपापक्षयइति ॥ ५ ॥ सर्वान्द्विशुद्धभावअविशेदितचात्त्यादृत्य
योज्यं क्रथकैशिकयोःदृष्टतत्त्वतःदृष्टतत्त्वात् कृष्णस्यतत्त्वमावाभ्यांदृष्टमस्तीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ आवांआवयोः ॥ १० ॥

सुहितासुपुष्टातवत्वदीयैवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ अभिषिक्तं अभिषेकस्तद्वान्ददामिदद्वः ॥ १२ ॥ आवयोः आवाभ्यांजरासंधोपिनान्यथाकर्तुं शक्नोतीति विपरिणामेन योज्यम् ॥ १३ ॥
 १४ ॥ अनध्यास्यं अध्यासितुं योग्यं नास्ति ॥ १५ ॥ १६ ॥ आस्यति आसिष्यति उपवेक्षतीत्यावत् ॥ १७ ॥ १८ ॥ कारितं विभक्तिलोपार्पः ॥ १९ ॥ न केवलं राजत्वमपि किंतुरा
 जेंद्रत्वं आसनसंकटं उपवेशने संशयः अराजा कथमुच्चतममासनमारोक्ष्यतीत्येवं रूपः ॥ २० ॥ एषां जरासंधादीनां विचेष्टय विचालय ॥ २१ अधिवास्यपूर्वागेन संस्कारेण संयोज्य देव

चामरं व्यजनं छत्रं ध्वजं सिंहासनं बलम् ॥ स्फीतकोशापुरीचेयमावाभ्यां सुहितातव ११ उपेद्रस्त्वं महाबाहो देवं द्रेगाभिषिक्तवान् ॥ आवाभिहिराज्येत्वा
 मभिषिक्तं ददामि ते १२ आवयोर्यत्कृतं कार्यं बहुभिः पार्थिवैरपि ॥ न शक्यतेऽन्यथा कर्तुं जरासंधेन वा स्वयम् १३ शत्रुस्ते मागधो राजा जरासंधो महाद्यु
 तिः ॥ कथां ते ब्रुवते नित्यं नृपाणामभयप्रदः १४ सिंहासनमनध्यास्यं पुरं चास्य न विद्यते ॥ कथं राजसमाजेस्मिन्नास्यते देवकी सुतः १५ कृष्णोऽपि सुम
 हावीर्यो ह्यभिमानि महाद्युतिः ॥ न चागमिष्यते वास्मिन्कन्यार्थे च स्वयं वरे १६ पार्थिवेषूपविष्टेषु स्वेषु सिंहासनेषु वै ॥ कथमास्यति नीचेषु आसनेषु महा
 द्युतिः १७ इति संचिंत्य मानस्तु श्रुत्वा सौभूमिः को नृपः ॥ आवयोः सहसं मंत्र्यविग्रहोपशमार्थिना १८ तव विश्रामहेतोर्हि कारिते दंष्ट्रहोत्तमम् ॥ देवानामा
 दि देवोऽसि सर्वलोके नमस्कृतः १९ मानुष्ये मर्त्यलोकेऽस्मिन्नाजेंद्रत्वं समाचर ॥ समाजमनुजेंद्राणां माभूदासनसंकटम् २० विदर्भनगरे चैषां राजेंद्रत्वं वि
 चेष्टय ॥ आस्यतामासने शुभ्रैश्च प्रभाते महाद्युते २१ अधिवास्याद्यचात्मानं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ यथागमिष्यंति नृपाः करिष्ये देवशासनात् २२
 एवमुक्त्वा सुरश्रेष्ठं प्रणिपत्य कृतांजली ॥ प्रेषयामास तुर्वारैरंगमध्ये नृपैर्भृतैः २३ एवं दूतस्य वचनं यथोक्तं वज्रपाणिना ॥ लिखित्वा सुमहातेजाः कैशिकः
 प्राह शासनम् २४ कैशिक उवाच ॥ विदितं वो नृपाः सर्वे वै न ते य सहाच्युतः ॥ आगतोतिथिरूपेण विदर्भनगरीं हरिः २५ प्राप्तमालोक्य पात्रो यमिति सं
 चिंत्य भूपतिः ॥ प्रददौ वासुदेवाय स्वराज्यं धर्महेतुना २६ इदमासनमास्स्येति भ्रात्रामेवोदितेततः ॥ वागुक्ता चाशरीरेण केनापि व्योमचारिणा २७
 देवदूत उवाच ॥ न युक्तमासनं दातुं त्वया सीनं नराधिप ॥ इदमस्यासनं दिव्यं सर्वरत्नविभूषितम् २८ जांबूनदमयं शुभ्रं रचितं विश्वकर्मणा ॥ प्रेषितं देवरा
 जेन सिंहलक्ष्णलक्षितम् २९

शासनात्पूर्वाध्यायांते उक्तात् इन्द्राज्ञापनात् आगमिष्यंति अभिषेकार्थमिति शेषः ॥ २२ ॥ प्रेषयामास तुः देवशासनमिति विपरिणामेनानुपंगः ॥ २३ ॥ देवदूतस्य वचनं स्वयंपत्रोले
 खित्वा लेख्य द्वारैव आहतथा शासनमपि देवेन्द्राज्ञापत्रमपि प्राह ॥ २४ ॥ तदनुसारी स्वकृतं तावदाह विदितमिति ॥ २५ ॥ भूपतिः क्रथः ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवदूतस्य वाक्यमा
 ह देवदूत उवाचेत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥

अभिषिंचंतुपट्टाभिषेकेणयोजयंतु ॥ ३० ॥ अस्यइंद्रस्य ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ दिव्याभरणा दिव्ययोनयो दिव्यासनाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ येसमागतास्तैर्भवद्भिःशक्रस्यदूनेरितंदुनिर्वा
र्यंतरमित्यन्वयः ३६ अभिषिंचंतंअभिषिच्यमानंकृष्णयुष्माभिर्दर्शनेयुष्मत्कर्तृकेदर्शनेयुक्तंप्रेक्षतमंमन्यामहेइतिशेषः ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वेतिप्राग्व्याख्यातं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

अत्रोपविष्टदेवेशंचराचरनमस्कृतम् ॥ अभिषिंचंतुराजेन्द्रं बहुभिःपार्थिवैस्सह ३० आगताःकुंडिनगरेकन्याहेतोर्नाराधिपाः ॥ नागमिष्यतियःकश्चित्सो
ऽस्यवध्योभविष्यति ३१ इमेचैवाष्टकलशानिधीनामशंसंभवाः ॥ अक्षयाराजराजस्यधनेशस्यमहात्मनः ३२ दिव्याःकांचनरत्नाढ्यादिव्याभर
णयोनयः ॥ राजेंद्रस्याभिषेकार्थमागच्छंतिनृपैर्वृताः ३३ एषशक्रस्यसंदेशःकथितोवोनाराधिपाः ॥ लेखेनाहूयतान्सर्वानभिषिंचंतुकेशवम् ३४
कैशिकउवाच ॥ इतिसंचोद्यस्वस्थोसौदेवदूतोगतोदिवम् ॥ दत्त्वासनंचकृष्णायबालार्कसदृशप्रभम् ३५ तेनाहंनोदयिष्यामिभवद्भिर्येसमागताः ॥ दुर्निवा
र्यंतरंघोरंशक्रस्यस्वयमीरितम् ३६ युष्माभिर्दर्शनेयुक्तमद्भुतंभुविदुर्लभम् ॥ कलशैरभिषिंचंतंस्वयमेवनभस्तलात् ३७ दृष्ट्वाश्रयंहीनस्सर्वाध्रुवंपा
पक्षयोभवेत् ॥ स्नापनार्थंचकृष्णायदेवदेवायविष्णवे ३८ आगच्छध्वंनृपश्चेष्टानभयंकर्तुमर्हथ ॥ आवयोःकृतसंधानोयुष्मदर्धेजनादनः ३९ सर्वेषां
मनुजैर्द्राणामभयंकुरुतेहरिः ॥ विशुद्धभावःकृष्णस्तुआवयोर्दृष्टतत्त्वतः ४० मागधस्यविशेषेणनवैरंहृदिदृश्यते ॥ यदत्रकारणंकार्यंतद्भवद्भिर्विचिंत्यता
म् ४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसंचितयामासुर्नृपाशपापमयार्दिताः ॥ भूयश्शुश्रुवुराजेन्द्राःकेशवायमहात्मने ४२ मेवगंभीरनादेनस्वरेणापूरय
न्नभः ॥ वागुवाचाशरीरेणदेवराजस्यशासनात् ४३ ॥ चित्रांगदउवाच ॥ त्रैलोक्याधिपतिशक्रःप्रजापालनहेतुना ॥ आज्ञापयतिगुष्माकंनृपाणांहित
काम्यया ४४ नयुक्तंवसतान्योन्यंकृष्णेनसहवैरिणा ॥ वसध्वंप्रीतिमुत्पाद्यस्वराष्ट्रेषुनृपोत्तमाः ४५ प्रणतार्तिहरःकृष्णःप्रतिसेनांतकोनरुः ॥ अनेनस
हसंप्रीत्यामोदध्वंविगतज्वराः ४६ मानुषाणानृपादेवानृपाणां देवतास्तुराः ॥ सुराणां देवताशक्रशक्रस्यापिजनादनः ४७ एषविष्णुःप्रभुर्देवोदे
वानामपिदैवतम् ॥ जातोयंमानुषेलोकेनरूपेणकेशवः ४८ अजेयस्सर्वलोकेषुदेवदानवमानवैः ॥ कार्तिकेयसहायस्यअपिशूळभृतस्स्वयम् ४९
तस्मैदेवाधिदेवायकेशवायमहात्मने ॥ अभिषेक्तुंसुरैस्साह्चिकिमिच्छेयमतःपरम् ५० नचाधिकारोदेवानाराजेंद्रस्याभिषेचने ॥ तनाहंनानभिषिंचामिसर्व
लोकनमस्कृतम् ॥ नृपाणामधिकारोयंराजेंद्रस्यनिवेशने ५१ गत्वायूयंविदर्भायांक्रथकैशिकयोःसह ॥ संचिंत्यविधिदृष्टेनकुरुध्वंनृपसत्तमाः ५२

॥ ४१ ॥ शुश्रुवुःअत्रविसर्गलोपआर्षः ॥ ४२ ॥ अशरीरेणअदृश्येनप्रयुक्ता ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ वैरिणाकृष्णेनसहयत्नवसततत्त्वोऽन्योन्यंनयुक्तमितियोजना ॥ ४५ ॥ ४६ ॥
॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कार्तिकेयेत्यत्रतृतीयालोपआर्षःस्वयंजैतुंनशक्तइतिशेषः ॥ ४९ ॥ अभिषेक्तुंइच्छेयमित्यपकृष्ययोज्यम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

वसूनामयं वासवो देवानां दूतोऽस्मीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तिष्ठंतु चत्वारः कृष्णद्वेपिण इत्याशयः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ दत्तमानेन पुत्रदोषादित्याशयः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ खानहे
तोः पट्टाभिपेकार्थम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ पंचयोनिस्तुत्यानि मूलत्वक्पत्रपुष्पफलानि योनयः करणानि तेभ्यः समुत्थानि पंच मंदारपारिजातकसंतानकल्पवृक्षह

प्रीतिसंधानकालो यमिति संचित्य वासवः ॥ बोधनार्थं विस्मृष्टो हं युष्माकं मनुजेश्वराः ५३ विदर्भनगरे कृष्णश्रावितो स्याधिवासनम् ॥ राजेंद्रत्वाभिपेका
र्थं राजानौ क्रयकैशिकौ ॥ ताभ्यां सह नृपश्रेष्ठाः कृत्वा सुमहदुत्सवम् ५४ अभिषेके गस्तृणप्रतिगृह्यास्यदक्षिणाम् ॥ आगमिष्यथ संवृष्टाः पुनरेव स्वयं वर
म् ५५ जरासंधः सुनीथश्चरुर्माचैव महारथः ॥ शाल्वः सौभपतिश्चैव चत्वारो राजसत्तमाः ॥ रंगस्याशून्यहेतोर्हितुं तु इह पार्थिवाः ५६ वैशंपायन उ
वाच ॥ एवमाज्ञां सुरेशस्य श्रुत्वा चित्रांगदे रिताम् ॥ गमनाय मतिचक्रुः सर्व एव नृपोत्तमाः ५७ अनुज्ञातानं द्वे गजरासंघेन धीमता ॥ भीष्मकं पुरतः कृत्वा
प्रयाताः स्वबलैर्वृताः ५८ भीष्मकश्च महाबाहुस्त्वबलेन समन्वितः ॥ जगाम पार्थिवैस्साहं दत्तमानेन चेतसा ५९ यत्र कृष्णो महाबाहुः कैशिकस्य निवेशने
दूरादेव प्रकाशं तीपताकाध्वजमालिनी ६० शुभादेव समारम्या स्नानहेतोर्निहागता ॥ दिव्यरत्नप्रभाकीर्णादिव्यध्वजसमाकुला ६१ दिव्यां वरपताकाख्या
दिव्याभरणभूषिता ॥ दिव्यस्रग्दामकलिलादिव्यगंधाधिवासिता ६२ विमानयानैश्च श्रीमद्भिस्समंतात्परिवारिता ॥ दिव्याप्सरोगणाश्चैव विद्याधरगणास्तथा
६३ गंधर्वा मुनयश्चैव किंनराश्च समंततः ॥ उपगायंति देवेशं मंत्रांतरमाश्रिताः ६४ स्तुवंति मुनयश्चैव सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ देवदुंदुभयश्चैव स्वयमेवानंद
न्दिवि ६५ पंचयोनिस्तुत्यानि गंधचूर्णान्यनेकशः ॥ समंतात्पात्यमानानि चाकाशस्थैर्दिवौकसैः ६६ स्वयमागत्य देवेंद्रो देवैस्सह शचीपतिः ॥ विमान
वरमारुह्य सप्रकाशस्त्र्यतो वरे ६७ अष्टौ ये लोकपालास्ते स्वासुदिक्षु समास्थिताः ॥ उपगायंति नृपं स्तुवंति च समंततः ६८ श्रुत्वा सुतुमुलं नादं सर्व एव
नराधिपाः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनाविविशुस्ते सभां शुभाम् ६९ कैशिकश्च महाबाहुरुपगम्य नराधिपान् ॥ प्रवेशयामास बलीप्रतिपूज्य यथाविधि ७० नि
वेदिते सुरश्रेष्ठे पार्थिवानां समागमे ॥ निर्जगाम हरिश्च श्रीमान्सर्वमंगलपूजितः ७१ ततो वरस्थास्ते दिव्याः कलशाश्चैलंकठिनः ॥ सहकारसमायुक्ता ववर्षुर्ज
लदा इव ७२ दिव्यकांचनरत्नौघैर्दिव्यपुष्पसमन्वितैः ॥ गंधचूर्णविमिश्रैश्च राजेंद्रस्याभिषेचने ७३ यथोक्तविधिपूर्वेण अभिषिच्य जनार्दनम् ॥ दर्शयि
त्वानरेन्द्राणां दिव्यैराभरणैश्शुभैः ७४

रिचंदनाख्यादेवतरवण्वयोनयस्तेभ्यः समुत्थानि ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ सुरश्रेष्ठे कृष्णे ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ दर्शयित्वा दर्शनीयं कृत्वा लंकृत्येत्यर्थः ॥ ७४ ॥

राज्ञागतान्सत्कृत्यमानयित्वातेषामाज्ञांगृहीत्वेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ देवसभेसिंहासनेउपविष्टः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अविज्ञाताः ज्ञान
हीनाः ॥ ८३ ॥ उपरुद्धानां अपराधवतां भवंतं उद्दिष्टः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥
एकपंचाशत्तमेथ कृष्णभीष्मकयोर्हि ॥ उक्तिप्रत्युक्तः प्रोक्ता क्रयकैशिकसत्क्रिया ॥ १ ॥ पुत्रो मे इति ॥ १ ॥ मम मतिस्तु त्वयं वरेदानमतीव बाल्यं एका एकं दृणीतेति युक्तमि

दिव्यां वरविचित्रैश्च दिव्यमाल्यानुलेपनैः ॥ सत्कृत्यविधिवद्वाज्ञ उपविष्टो जनार्दनः ७५ शुभे देवसभेरस्येक्षानहेतोरिहागते ॥ उपास्यमानो यदुभिर्विदर्भै
श्वनराधिपैः ७६ वै न ते यश्च बलवान्कामरूपी नराकृतिः ॥ दक्षिणपार्श्वमाश्रित्य आसनस्थो महाबलः ७७ कथं कैशिकौ च वीरौ वामपार्श्वे तथासने ॥ उप
विष्टौ महात्मानौ देवस्यानुमते नृपौ ७८ तथैव वामपार्श्वे तु वृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सात्यकिप्रमुखा वीरा उपविष्टा महाबलाः ७९ भास्करप्रतिमे दिव्ये दिव्या
स्तरणविस्तृते ॥ सुखोपविष्टं श्रीमंतं देवैरिव शचीपतिम् ८० सचिवैश्चावितास्सर्वे प्राविष्टास्तेन राधिपाः ॥ यथार्हेण च संपूज्य राजानस्सर्व एव ते ८१ सु
खोपविष्टास्तेस्वेषु आसनेषु नराधिपाः ॥ कैशिकस्तु महाप्राज्ञस्सर्वशास्त्रार्थवित्तमः ८२ पूजयित्वा यथान्यायमुवाच वदतां वरः ॥ कैशिक उवाच ॥ अविज्ञाता
नृपास्सर्वे मानुषोयमिति प्रभो ८३ भवंतं मुपरुद्धानां देवत्वं क्षंतुमर्हासि ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ न मे वैरो प्रवसति एकाहमपि कैशिक ८४ विशेषेण न रेंद्राणां क्षत्र
धर्मे वतिष्ठताम् ॥ यो ह्ययमिति धर्मेण अधर्मे तु पराङ्मुखः ८५ तेषां किं हेतुना कोपः कर्तव्यस्त्ववनीश्वराः ॥ यद्गतं तदतिक्रान्तं ये मृतास्ते दिवंगताः ८६ एष
धर्मो नृलोके स्मिन् जायंते चाप्रियंति च ॥ तस्मादशोच्यं भवतां मृतार्थं च नराधिपाः ॥ क्षंतव्यं रोचोस्माकं नीतवैरा भवंतु ते ८७ वैशंपायन उवाच ॥ ॥
एवमुक्त्वानरेंद्रांस्तानाश्वासय मधुसूदनः ॥ कैशिकस्य मुखं वीक्ष्य विरराम महाद्युतिः ८८ एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मको नयकोविदः ॥ पूजयित्वा यथान्या
यमुवाच वदतां वरः ८९ इति श्रीमहाभारते खिलेषु ह० विष्णुपर्वणि रुक्मिणीस्वयंवरे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ भीष्मक उवाच ॥ पुत्रो मे बालभावे
न भग्निर्नादातुमिच्छति ॥ स्वयंवरे न रेंद्राणां न चाहं दातुमुत्सहे १ अतीव बालभावत्वाद्दातुमिच्छेन्मतिर्मम ॥ एकाद्येकं समालोक्य वरयिष्यति मे मतिः २
अतः प्रसादयिष्ये त्वां पुत्रदुर्नयहेतुना ॥ प्रसादं कुरु देव शंस्तुमर्हसि मे प्रभो ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ बालभावेन पुत्रेण चालितं नृपमंडलम् ॥ यदा भवति वै प्रौढः
कीदृशो विनयो भवेत् ४ सूर्येणु स दृशालोकांस्तपसोपार्जितश्रियः ॥ लोके स्मिन्नरदेवानां महाकुलसमुद्भवान् ५

त्याशयेनाह अत इति ॥ ३ ॥ चालितं चालितवान्कर्तरिकः अधिनय इति च्छेदः ॥ ४ ॥ यो विततं वदेत्स्वान् लोकान् दंडवह्निना यमयातनाग्निना निर्दहेदिति द्वयोः संबंधः कीदृशा
न् लोकान् सूर्येणु वत्प्रकाशमानान् महाकुलोत्पन्नत्वेनाविश्वाजिदादिकृतुभवान् यतो ददहेतस्तेषां लोकानां मध्ये स्मिन्नेकस्मिन् पि लोकेन तिष्ठति सर्वेषां दग्धत्वादित्यर्थः ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ आस्तांतावत्पुत्रवार्त्ता त्वमपिमिथ्यैवब्रवीषीत्याह तादृशमिति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नकृतातिथ्यमितिसमस्तपदं अ
तिथ्यहीनतवालयंविदित्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ हेनराधिपराजेंद्राणांपार्थिवोप्यहंहियाभिभूतोस्मि तत्रहेतुर्विदभेति यद्यत्रविश्रामोनकृतः स्यात्तदानर्चानिमित्तोममाभिभवोनजातःस्या

एकस्यापि नृपस्याग्रेमोहाद्योवितथंवदेत् ॥ नसतिष्ठतिलोकेस्मिन्निर्देहदंडवाह्निना ६ एषधर्मो नरेन्द्राणामितितेविदितंप्रभो ॥ लोकधर्मेपुरस्कृत्यपुरागी
तंसवयंभुवा ७ कथंतवसुतस्तेषामग्रतोमनुजेश्वर ॥ वक्तुमर्हतिराजेंद्रवितथंराजसंसदि ८ तादृशंगमतुलंकारयंस्तनयस्तव ॥ कथंत्वयाह्यविज्ञातइति
मेसंशयोमहान् ९ आगतानानरेन्द्राणामनलार्कैर्दुवर्चसाम् ॥ यथार्हेणतुसंपूज्यआतिथ्यंकृतवानसि १० रथाश्चनरनागानांविमर्दमतुलंतथा ॥ कथंन
ज्ञातवात्राजस्तवपुत्रस्यचेष्टितम् ११ विषादोनभवेदत्रचतुरंगबलागमे ॥ कथंनज्ञायतेराजन्नितिमेबुद्धिसंशयः १२ ममागमनमेवेहप्रायेणनहितंतव ॥
अतो नकृतमातिथ्यमपात्रायनरेश्वर १३ पात्रेभ्योदीयतांकन्यांमामपास्यनरेश्वर ॥ ममागमनदोषेणकथंकन्यांनदास्यसे १४ कन्याविघ्नंकुर्वाणोनरके
परिपच्यते ॥ इतिधर्मविदैर्गीतंमन्वादिभिर्नरोत्तमैः १५ अतोर्थेनप्रविष्टोहंरंगमध्येविशांपते ॥ विदित्वानकृतातिथ्यंनरदेवतवालयम् १६ हियाभिभूतो
राजेंद्रपार्थिवोहंनराधिप ॥ विदर्भनगरेराजन्बलविश्रामहेतुना १७ अवाभ्यांकृतमातिथ्यंकैशिकस्तुप्रियातिथिः ॥ उषितौचयथास्वर्गेपुरागरुडकेशवौ
१८ यैशंपायनउवाच ॥ एवमेवंतुवाणंतंकृष्णंवाग्वज्रचोदितम् ॥ श्लक्ष्णवाचांबुनासिच्यशमितोग्निरिवज्वलन् १९ भीष्मकउवाच ॥ प्रसीददेवलो
केशपाहिमांलोकशासन ॥ अज्ञानतमसाविष्टंज्ञानचक्षुष्प्रदोभव २० मानुष्येमांसचक्षुष्पादसम्यग्विदितावयम् ॥ नप्रसिद्ध्यंतिकर्माणिक्रियतामविचार
णात् २१ अवंतंशरणंप्राप्यदेवानामपिदैवतम् ॥ सम्यग्भवतुमेदृष्टिःसंपश्यंतुचमेक्रियाः २२ अनिष्पन्नामपिक्रियांनयोपेतांविचक्षणाः ॥ फलदांहिप्र
कुर्वंतिमहासेनापतिर्यथा २३ अवंतंशरणंप्राप्यनातिवार्धंतिमेभ्यम् ॥ यन्मयाचितितंकार्यंतद्बवाञ्छ्रोतुमर्हसि २४ नदातुमिच्छेत्कन्यांवैपार्थिवेभ्य
स्त्वयंवरे ॥ प्रसादंकुरुदेवेशनकोपंकर्तुमर्हसि २५ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ वचनेनाकिमुक्तेनत्वयाराजन्महामते ॥ स्वकन्यांदास्यसेनेतिकोत्रनेतातवा
नघ २६

दितिभावः ॥ १७ ॥ एवमप्यावाभ्यांकृष्णगरुडाभ्यांकृतंपूर्णआतिथ्यंलब्धमेवेतिशेषःतत्रहेतुमाह कैशिकस्त्विति ॥ १८ ॥ वाग्वज्रंचोदितंयेनतंकृष्णंआसिच्यसएवशमितःशान्तिनी
तः ॥ १९ ॥ २० ॥ असम्यग्विदिताः विपरीतज्ञानाः क्रियतांकुर्वताम् ॥ २१ ॥ संपश्यंतुसंपन्नाःसंतु ॥ २२ ॥ २३ ॥ बाधतिबाधतेमेमां ॥ २४ ॥ स्वयंवरणंयत्रक्रियायांतथा
स्वयंवरं मेकन्यांदातुंनइच्छेत्पुत्रइतिशेषः स्वयंवरेहिसतित्वामेवसादृणुयादित्यभिप्रेत्यत्वयागतेपुत्रोमेस्वयंवरंनइच्छेदित्यर्थः ॥ २५ ॥ नेतानियंता ॥ २६ ॥

मेमया मादेहि अन्यस्मै ददस्वमह्यं इत्युभयमापि नाख्येयम् संबंधेस्वयं भाविनि क्षमैवास्माकं कारणं प्रधानमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एतदेवाह मेरुकूट इत्यादिना कृतं स्वीकृतम् निःसृष्टा आ
ज्ञप्ता श्रीपतिना विष्णुना ॥ २८ ॥ प्रत्यवेक्ष्य अनुकंप्य वासवं इंद्रं ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ एकाय एकस्मै ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अस्मद्विधे अ

मादेहीति न चाख्येयं ददस्वेति न मेव च ॥ रुक्मिण्या दिव्यमूर्ति त्वं संबंधे कारणं मम २७ मेरुकूटे पुरा देवैः कृतं मंशावतारणम् ॥ तदानि सृष्टा सा पूर्वं गच्छ
त्वं पतिना सह २८ मानुष्ये कुंडिनगरे भीष्मकस्यांगनोदरे ॥ जायस्व विपुलश्रोणिप्रत्यवेक्ष्य च वासवम् २९ तेनाहं वः प्रवक्ष्यामि राजव्रतकंवचः ॥
श्रुत्वा स्वयं विनिश्चित्य यद्युक्तं तत्करिष्यति ३० रुक्मिणीनाम ते कन्यानसाप्राकृतमानुषी ॥ श्रीरेषा ब्रह्मवाक्येन जाता केनापि हेतुना ३१ न च सामनुजं
द्राणां स्वयं वरविधिक्षमा ॥ एकावैकाय दातव्या इति धर्मो व्यवस्थितः ३२ न च तां शक्यसे राजलक्ष्मीं दातुं स्वयं वरे ॥ सदृशं वरमालोक्य दातुमर्हसि ध
र्मतः ३३ अतः त्वैव तेनैव विघ्नकारणहेतुना ॥ आगतः कुंडिनगरे देवराजेन चोदितः ३४ अहं चैवागतो राज्ञां द्रष्टुकामो मम होत्सवम् ॥ तां च कन्यां वरारो
हां पद्मेन रहितां श्रियम् ३५ क्षंतव्यमिति यत्प्रोक्तं त्वयाराजन्ममाग्रतः ॥ युक्तिपूर्वमहं मन्ये कलुषाय न पार्थिव ३६ पूर्वमेव मया ख्यातं येनास्मि विषये तव ॥
आगतस्सौम्यरूपेण तेनैव क्षांतवान्विभो ३७ क्षांतेषु गुणबाहुल्यं दोषापहरणं क्षमा ॥ कथमस्मद्विधेराजं कलुषो वसते हृदि ३८ कुलजे सत्त्वसंपन्ने धर्मज्ञे सत्य
वादिनि ॥ भवादृशे कथं राजं कलुषो भुवि वर्तते ३९ क्षांतो यमिति मंतव्यं मम सेनासहागतम् ॥ न चाहं सेनया साद्वैयास्यामि रिपुवाहिनीम् ४० अक्षांत
श्चारिसेनायां यास्यामि द्विजवाहने ॥ स्थितस्सोमार्कसं काशान्यायुधानि कैरैर्वृतः ४१ मान्योऽस्माकं त्वयाराजं न्वयसाच पितामहः ॥ पालयस्व पुरीं सम्यक्
क्षेत्रेषु पितृवद्भस ४२ कलुषो नाम राजेन्द्र वसेत्कापुरुषेषु वै ॥ शूरेषु शुद्धावेषु कलुषो वसते कथम् ४३ जानीध्वमेषामेवृत्तिः पुत्रेषु पितृवद्भयम् ॥ इमावपि च
राजानौ विदर्भनगराधिपौ ४४ आतिथ्यकरणेऽस्माकं स्वराज्यं दत्तवानुभौ ॥ तेन दानफलेनास्य दशपूर्वा दिवं गताः ४५ भविष्याश्चैव राजानः पुत्रपौत्रादशाव
राः ॥ तेपितत्रैव यास्यंति देवलोकं नराधिपाः ४६ अनयोऽस्तु चिरं कालं भुक्त्वा राज्यमकंठकम् ॥ यदा भिलाषं मोक्षस्य यास्येते निर्वृतिं सुखम् ४७ नरेन्द्रा
श्च महाभाग ये भिषेचितुमागताः ॥ कालेन तेपियास्यंति देवलोकं त्रिविष्टपम् ४८ स्वस्तिवोस्तु गमिष्यामि वैनतेय सहायवान् ॥ नगरीं मथुरां रम्यां भोजरा
जेन पालिताम् ४९

स्मद्विधस्य हृदि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अस्माकं पितामान्यः वयसा च त्वया समः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ एषानि कलुषामेवृत्तिरिति जानीध्वम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

वैदर्भीभ्यांक्रयकैशिकाभ्यांसह सभात्सभास्थानात् ॥५०॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तातुराजानंभीष्मकंयदुनंदनः ॥ राज्ञश्चैवमुपामंयवैदर्भीभ्यांविशेषतः ॥ सभान्निष्क्रम्यदेवेशोजगामरथमंतिकम् ५०
ततःप्रहृष्टोराजर्षिर्भीष्मकःकिलकेशवम् ॥ तेसर्वेचमहीपालाविषण्णवदनाभवन् ५१ आद्यंस्वायंभुवंरूपंसुरासुरनमस्कृतम् ॥ सहस्रपात्सहस्राक्षंसह
स्रभुजविग्रहम् ५२ सहस्रशिरसंदेवंसहस्रमुकुटोज्ज्वलम् ॥ दिव्यमाल्यांबरधरंदिव्यगंधानुलेपनम् ५३ दिव्याभरणसंयुक्तंदिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥
कृष्णरत्नकारविंदाक्षचंद्रसूर्याग्निलोचनम् ५४ दृष्ट्वासराजाराजेंद्रंप्रणिपत्यकृतांजलिः ॥ वाङ्मनःकायसंयुक्तंस्तोतुमारब्धवांस्तदा ५५ भीष्मकउवाच ॥
देवदेवनमस्तुभ्यमनादिनिधनायवै ॥ शाश्वतायादिदेवायनारायणपरायण ५६ स्वयंभुवेचविश्वायस्थानवेवेधसायच ॥ पद्मनाभायजटिनेदंडिने
पिंगलायच ५७ हंसप्रभायहंसायचक्ररूपायवैनमः ॥ वैकुंठायनमस्तस्मैअजायपरमात्मने ५८ सदसद्भावयुक्तायपुराणपुरुषायच ॥ पुरुषोत्तमाय
युक्तायनिर्गुणायनमोस्तुते ५९ वरदोभवमेनित्यंत्वद्रक्तायसुरोत्तम ॥ लोकनाथोसिनाथस्त्वंविष्णुस्त्वंविदितात्मनाम् ६० ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एवंस्तुत्वामहादेवंनृपाणामग्रतो नृपः ॥ महार्हमणिमुक्ताभिर्वज्रवैदूर्यहासिनम् ६१ शातकुंभस्यनिचयंकृष्णायप्रददौनृपः ॥ पुनश्चक्रेनमस्कारंनैवतेये
महाबले ६२ ॥ भीष्मकउवाच ॥ नमस्तस्मैखर्गेद्रायनमोमारुतरंहसे ॥ कामरूपायदिव्यायकाशयपायचवैनमः ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इतिसंक्षे
पतःस्तुत्वास्तत्कृत्स्नवरभूषणैः ॥ ततोविसर्जयामासकृष्णंकमललोचनम् ६४ अनुजग्मुर्नृपाश्चैवप्रस्थितंवासवानुजम् ॥ प्रतिशृण्वच्चसत्कारंनृपानामंय
वीर्यवान् ६५ जगाममथुरांकृष्णोद्योतयानोदिशोदश ॥ वैनतेयंपुरस्कृत्यसौम्यरूपंखगोत्तमम् ६६ महतारथद्वंदेनपरिवार्यसमततः ॥ मेरीपटहनादेनशं
खदुंदुभिनिस्स्वनैः ६७ बृंहितेनचनागानांहयानांहेषितेनच ॥ सिंहनादेनशूराणारथनेमिस्त्रनेनच ६८ तुमुलस्तुमहानासीन्महामेवरवोपमः ॥ गतेकृष्णे
महावीर्येआदायवरमासनम् ६९ सभामादायदेवाश्चप्रययुस्त्रिदशालयम् ॥ महताचतुरंगेणबलेनपरिवारिताः ७० क्रोशमात्रमुपत्रय्यअनुज्ञातेजनादर्ने ॥
प्रययुस्तेनृपास्सर्वेपुनरेवस्वयंवरम् ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिकृष्णाभिषेकोनामएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ७१ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रयातेवसुदेवपुत्रेनराधिपाभूषणभूषितांगाः ॥ सभांसमाजग्मुसुरेंद्रकल्पाःप्रबोधनार्थंगमनोत्सवास्ते ॥ १ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ द्विपंचाशत्तमेध्यायेमागधादिप्रचोदितः
शाल्वोगायवनेंद्रंतंकृष्णमानापनुत्तये ॥ १ ॥ ततःसभांभीष्मकस्यसभांजग्मुर्विसर्गलोपआर्षः ॥ १ ॥

राजाभीष्मकः ॥ २ ॥ स्वयंवरेकृष्णविरोधाख्योदोषोविश्वक्षयकरोभविष्यतीतिमत्वास्वयंवराथमाहूतान्नृपान्सांत्वयतिस्वयमितिशेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

सभागतान्सोमरविप्रकाशान्सुखोपविष्टान्चिरासनेषु ॥ समीक्ष्यराजासुनयार्थवादीजगादवाक्यंनरराजसिंहः २ स्वयंवरकृतंदोषंविदित्वावोनराधिपाः ॥
 क्षंतव्योममवृद्धस्यदुर्द्धस्यफलोदयम् ३ वैशंपायनउवाच ॥ एवमाभाष्यतान्सर्वान्सत्कृत्यचयथाविधि ॥ ततोविसर्जयामासन्नृपांस्तान्मध्यदेशजान्
 ४ पूर्वपश्चिमजांश्चैवउत्तरापथिकानपि ॥ तेषिसर्वमहेष्वासाःप्रहृमनसोनराः ५ यथार्हेणचसंपूज्यजग्मुस्तेनरपुंगवाः ॥ जरासंधस्सुनीथश्चदंतवक्र
 श्ववीर्यावान् ६ शाल्वस्सौभपतिश्चैवमहाकूर्मश्चपार्थिवः ॥ क्रयकैशिकमुख्याश्चनृपाःप्रवरवंशजाः ७ वेणुदारिश्चराजर्षिःकाश्मीराधिपतिस्तथा
 एतेचान्येचबहवोदक्षिणापथिकानृपाः ८ श्रोतुकामारहोवाक्यंस्थितावैभीष्मकांतिके ॥ तान्वैसमक्षिराजेंद्रस्सराजाभीष्मकोबली ९ स्नेहपूर्णेनमनसा
 स्थितांस्तानवनीश्वरान् ॥ त्रिवर्गसहितंश्लक्ष्णंषड्गुणालंकृतंशुभम् १० उवाचनयसंपन्नंस्निग्धगंभीरयागिरा ॥ भीष्मकउवाच ॥ भवतामवनी
 शानांसमालोक्यनयान्वितम् ११ वचनंव्याहृतंश्रुत्वाकृतवान्कार्यमीदृशम् ॥ क्षंतव्यंभवतांसद्विर्वयंनित्यापराधिनः १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमु
 क्तातुराजासभीष्मकोनयकोविदः ॥ उवाचसुतमुद्दिश्यवचनंराजसंसदि १३ ॥ भीष्मकउवाच ॥ पुत्रस्यचेष्टामालोक्यत्रासाकुलितलोचनः ॥ मन्येवा
 लानिमांलोकान्सपुषुषःपरः १४ कीर्तिकीर्तिमतांश्रेष्ठेयश्श्वयशभागवली ॥ स्थापिताभुविमर्त्यैस्मिन्स्वबाहुबलमूर्जितम् १५ धन्याखलुमहाभागा
 देवकीयोषितांवरा ॥ पुत्रंत्रिधृवनश्रेष्ठंकृत्वागर्भेणकेशवम् १६ कृष्णंकमलपत्राक्षंश्रीपुंजममरार्चितम् ॥ नेत्राभ्यांस्नेहपूर्णंभ्यांवीक्षतेमुखसंपंकजम् १७
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंलालप्यमानंतुराजानंराजसंसदि ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचाशाल्वराजोमहाद्युतिः १८ ॥ शाल्वउवाच ॥ अलंस्वेदेनराजेंद्रसुता
 यरिपुमर्दिने ॥ क्षत्रियस्यरणेरारजन्ध्रुवंजयपराजयौ १९ नियतागतिमर्त्यानामेषधर्मस्सनातनः ॥ बलकेशवयोरन्यस्तृतीयःकःपुमानिह २० रणेयोध
 यितुंशक्तस्तवपुत्रमहाबलम् ॥ रथातिरथवृंदानामेकएवरणाजिरे २१ रिपून्बाधयितुंशकोधनुर्गृह्यमहाभुजः ॥ भार्गवास्त्रमहारौद्रंदेवैरपिदुरासदम् ॥
 २२ मृजतोबाहुवीर्येणकःपुमान्प्रसहिष्यति ॥ अयंतुपुरुषःकृष्णोद्व्यनादिनिधनोऽव्ययः २३ तंविजेतानृलोकेस्मिन्नापिशूलधरस्स्वयम् ॥ तवपुत्रोमहा
 राजसर्वशास्त्रार्थतत्त्वविद् २४ विदित्वादेवमीशानंनयोधयतिकेशवम् ॥ अद्यतस्यरणेजेतायवनाधिपतिर्नृप ॥ २५ ॥

॥ ११ ॥ व्याहृतंकृष्णस्तुतिरूपं कृतःकारितःकृतवान्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ इमानितिपुत्रंप्रदृश्याह एषःकृष्णः ॥ १४ ॥ यशभाग्यशोभोगी स्थापितास्थापयिष्यति १५
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ अयोशनः लोहचूर्णाहारः मुनिनागार्गेण ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ब्रह्मणोवचनं अन्योऽस्य मृत्युरस्तीति बलदेवं प्रत्यशरीरवाक्यम् ॥
॥ ३३ ॥ पूर्वस्मिन्काले ॥ ३४ ॥ यथा कन्यास्वपतिमपहाय जारमाश्रयते एवमहं स्वबलमनाश्रित्य परमाश्रयामीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ योगविहीनः उपायहीनः ॥ ३७

सकालयवनो नाम अवध्यः केशवस्य ह ॥ तप्त्वा सुदारुणं घोरं तपः परमदुश्चरम् २६ रुद्रमाराधयामास द्वादशाब्दानयोशनः ॥ पुत्रकामेन मुनिना तोष्य रु
द्रात्सुतो वृतः २७ माथुराणामवध्योऽयं भवेदिति च शंकरात् ॥ एवमस्ति वतिरुद्रोऽपि प्रददौ मुनये सुतम् २८ एवं गार्ग्यस्य तनयश्श्रीमान् रुद्रवरोद्भवः ॥ माथु
राणामवध्योऽयं माथुरायां विशेषतः २९ कृष्णोऽपि बलवानेषमाथुरे जातवानयम् ॥ स जेष्यति रणे कृष्णं माथुरायां समागतः ३० मन्यध्वं यदि वा युक्तां नृपावा
चं मे ये रिताम् ॥ तत्र दूतं विसृज्य ध्वं यवनैर्द्रपुरं प्रति ३१ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा सौभपते र्वाक्यं सर्वे ते नृपसत्तमाः ॥ कुर्म इत्यब्रुवन् हृष्टा जरासंधं महाबलम् ३२
सतेषां वचनं श्रुत्वा जरासंधो महीपतिः ॥ बभूव विमनराजं ब्रह्मणो वचनं स्मरन् ३३ जरासंध उवाच ॥ मां समाश्रित्य पूर्वस्मिन् नृपानृपभयादिताः ॥ प्राप्नुवं
तु हं तं राज्यं स भृत्यबलवाहनम् ३४ इहाहं चोद्यते भूपैः परसंश्रयहेतुना ॥ कन्येव स्वपतिद्वेषादन्यं रतिपरायणा ३५ अहो सुबलवद्दैवमशक्यं विनिवर्तितुम्
यदहं कृष्णभीतोऽन्यं संश्रयामि बलाधिकम् ३६ नूनं योगविहीनो हं कारयिष्ये पराश्रयम् ॥ श्रेयो हि मरणं मर्त्यं चान्यं संश्रये नृपाः ३७ कृष्णो वा बलदेवो वा
यो वा सौवानराधिपाः ॥ हं तारं प्रतियोत्स्यामि यथा ब्रह्म प्रचोदितः ३८ एषामे निश्चिता बुद्धिरेतत्सत्पुरुषव्रतम् ॥ अतोऽन्यथानशक्तो हं कर्तुं परसमाश्रयम् ॥
३९ भवतां साधुवृत्तानामावाधेन करोति सः ॥ तेन दूतं प्रदास्यामि नृपाणां रक्षणाय वै ४० व्योममार्गेण यातव्यं यथा कृष्णो न बाधते ॥ गच्छंतमनुचित्यै
वं प्रेषयध्वं नृपोत्तमाः ४१ अयं सौभपतिश्श्रीमाननलाकेन्दुविक्रमः ॥ रथेनादित्यवर्णेन प्रयाति स्वपुरं बली ४२ यवनैर्द्रो यथाभ्येति नरेन्द्राणां समागमम् ॥
वचनं च तथा स्माभिर्दूत्येनः कृष्णविग्रहे ४३ वैशंपायन उवाच ॥ पुनरेवा ब्रवीद्वाजा सौभस्य पतिमूर्जितम् ॥ गच्छ सर्वनरेन्द्राणां साहाय्यं कुरुमानद ४४ यव
नैर्द्रो यथायाति यथा कृष्णं विजेष्यति ॥ यथा वयं च तुष्यामस्तथानीति विधीयताम् ४५ एवं संदिश्य सर्वोऽस्ताभीष्मकं पूज्यधर्मतः ॥ प्रययौ स्वपुरं राजा स्वे
न सैन्येन संवृतः ४६ शाल्वोऽपि नृपतिश्चेष्टस्ताभ्यां संपूज्यधर्मतः ॥ जगामाकाशमार्गेण रथेनानिलरंहसा ४७ तेऽपि सर्वे महीपाला दक्षिणापथवासिनः
अनुब्रज्य जरासंधं गतास्स्वनगरं प्रति ४८

हं ता अरमिति छेदः ब्राह्मेण अशरीरेण वचनेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दूत्ये दूतकर्मणि यथाऽस्माभिर्वचनं वक्तव्यं तथाऽयं वदस्वित्यर्थः नः अस्माकं कृष्णविग्रहे
उपस्थिते सति ॥ ४३ ॥ राजा जरासंधः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

तावुभौकथकैशिकौ दुर्नयंचपुत्रस्यानुचितयत् ॥४९॥ विदिताज्ञातवती ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायाद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५२॥
 त्रिपंचाशत्तमेध्यायेशाल्वआकाशवर्त्मना ॥ अभ्ययाद्यवनाधीशपुत्रीविज्ञप्तिकारणात् ॥ १ ॥ १ ॥ पदःस्थानंचद्विश्चित्रवर्गेनातिवेदिनामित्युक्तत्रिवर्गवेत्ता । पटुणान्संधिवि
 भीष्मकस्सहपुत्रेणतावुभौचित्यदुर्नयम् ॥ स्वेगृहेभ्यवसद्दीनःकृष्णमेवानुचितयत् ४९ विदितारुक्मिणीसाध्वीस्वयंवरनिवर्तनम् ॥ कृष्णस्यागमना
 द्वेतोर्नृपाणां दोषदर्शनम् ५० गत्वातुसासखीमध्येउवाचत्रीडितानना ॥ नचान्येषांनरेंद्राणांपत्नीभवितुमुत्सहे ॥ कृष्णात्कमलपत्राक्षात्सत्यमेतद्वचोम
 म ५१ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिरुक्मिणीस्वयंवरानामद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ वेशंपायनउवाच यवनानांबलोदग्रःसकालयव
 नोनृपः ॥ बभूवराजाधर्मेणरक्षितापुरवासिनां १ त्रिवर्गविदितःप्राज्ञष्पटुणानुपजीवकः ॥ सप्तव्यसनसंमूढोगुणेष्वभिरतस्सदा २ श्रुतिमान्धर्मशीलश्च
 सत्यवादीजितेंद्रियः ॥ सांग्रामिकविधिज्ञश्चदुर्गलाभानुसारणः ३ शूरोप्रतिबलश्चैवमंत्रिप्रवरसेवकः ॥ सुखासीनस्सभारम्यांसचिवैःपरिवारितः ४ उ
 पास्यमानोयवनैरात्मविद्धिर्विपश्चितैः ॥ विविधाश्चकथादिव्याःकथ्यमानाःपरस्परम् ५ एतस्मिन्नेवकालेतुदिव्यगंधवहोनिलः ॥ प्रववौमदनाबोधंच
 कारसुखशीतलः ६ किंस्विदित्येकमनसस्सभायांयेसमागताः ॥ उत्फुल्लनयनास्सर्वेराजाचैवावलोक्यसः ७ अपश्यंतरथंदिव्यमायांतंआस्करोपमम् ॥
 शातकुंभमयैःशुभैरथांगैरुपशोभितम् ८ दिव्यरत्नप्रभाकीर्णंदिव्यध्वजपताकिनम् ॥ वाहितंदिव्यतुरगैर्मनोमारुतरंहसैः ९ चंद्रभास्करविंबानिकृत्वा
 जांबूनदेनतम् ॥ रचितैर्वैविश्वकृतावैयाघ्रवरभूषितम् १० रिपूणांत्रासजननंमित्राणांहर्षवर्द्धनम् ॥ दक्षिणादिगुपायांतरथंपररथारुजं ११ तत्रोपविष्टं
 श्रीमंतंसौभस्यपतिमूर्जितम् ॥ दृष्ट्वापरमसंहृष्टश्चाध्यंपाद्योतिचासकृत् १२ उवाचयवनैर्द्रस्यमंत्रीमंत्रविदांवरः ॥ तत्रोत्थायमहाबाहुस्स्वयमेवनृपासनात्
 १३ प्रत्युद्रम्यार्घ्यमादायरथावतरणेस्थितः ॥ शाल्वोपिचमहातेजादृष्ट्वाराजानमागतम् १४ मुदापरमयायुक्तंशक्रप्रतिमतेजसम् ॥ अवतीर्यसुविश्रब्ध
 एकएवरथोत्तमात् १५ विवेशपरमंप्रीतोमित्रदर्शनलालसः ॥ दृष्ट्वाधुमद्यतरंराजाशाल्वोराजर्षिसत्तमः १६ उवाचश्लक्ष्णयावाचानार्वाहोस्मिमहाद्युते ॥
 दूतोहंमनुजेंद्राणांसकाशाद्भवतोक्तं १७ प्रेषितोबहुभिस्सार्द्धंजरासंधेनधीमता ॥ तेनमन्येमहाराजनार्वाहोस्मीतिराजसु १८ कालयवनउवाच ॥ जा
 नाम्यहंमहाबाहोदौत्येनत्वामिहागतं ॥ साहित्येनरदेवानांप्रेषितोमागधेनवै १९ ग्रहयानासनद्वैधीभावाश्रयान् । सप्तव्यसनानिधूतंमांसं सुरावेश्यात्रिवर्गेष्वन
 भिज्ञतेत्युक्तानि तेषु संमूढोऽनभिज्ञः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ रंहसैर्वैगिभिः ॥ ९ ॥ वैय्याघ्रवरंव्याघ्रचर्मवरंतेनभूषितंपरिहृतम् ॥ १० ॥ दक्षिणादक्षि
 णतः दिशः सकाशात्उपयांजम् ॥ ११ ॥ अर्घ्यपाद्यंचासकृत् उवाचविभक्तिलोपआर्षः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ अर्चितं अर्चनम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ यत्तस्य जरासंधस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ जगतां बाधवाधकः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

तेन त्वामर्चयेराजन्विशेषेण महामते ॥ अर्धपाद्यादिस्तक्रैरासनेन यथाविधि २० भवत्यभ्यर्चिते राज्ञां सर्वेषामर्चितं भवेत् ॥ आस्यतामासने शुभ्रमया
साद्वं जनेश्वर २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सहस्तालिंगनं कृत्वा पृष्ठाचकुशलामयम् ॥ सुखोपविष्टौ सहितौ शुभे सिंहासने स्थितौ २२ ॥ कालयवन उवाच ॥
यद्वाहुबलमाश्रित्य वयं सर्वे नराधिपाः ॥ वसामो विगतो द्विग्रादेवा इव शचीपतिम् २३ किमसाध्यं भवेदस्य येनासि प्रेषितो मयि ॥ वदसं वचस्तस्य किमा
ज्ञापयति प्रभुः ॥ करिष्ये वचनं तस्य अपि कर्मसु दुष्करम् २४ ॥ शाल्व उवाच ॥ यथा वदति राजेन्द्र मगधाधिपतिस्तव ॥ तथा हंसं प्रवक्ष्यामि श्रूयतां यवना
धिप २५ जरासंध उवाच ॥ जातो यं जगतां बाधी कृष्णः परमदुर्जयः ॥ विदित्वा तस्य दुर्वृत्तमहं हंतुं समुद्यतः २६ पार्थिवैर्बहुभिस्साद्वै समग्रबलवान्नैः ॥
उपरुध्य महासैन्यैर्गोभंतमचलोत्तमम् २७ चेदि राजस्य वचनं महार्थं श्रुतवानहम् ॥ यदा तयोर्विनाशाय हुताशनमयोजयम् २८ ज्वालाशतसहस्राब्ज्युगां
ताग्निसमप्रभम् ॥ दृष्ट्वारामोगिरेः कूटादाप्नुतो हेमतालधृक् २९ विनिष्पत्य महासेनां मध्ये सागरसन्निभाम् ॥ आजवानदुराधर्षो नराश्वर्यदंतिनाम् ३०
सर्पंतमिव सर्पेर्द्रविकृष्या कृष्यलांगलम् ॥ नरनागाश्ववृंदानि मुशलेन व्यपोथयत् ३१ गजेन गजमास्फाल्य रथेन रथयोधिनम् ॥ हयेन च हयारोहं पदाते
न पदातिनम् ३२ समरे समहाते जातृपार्कशतसंकुले ॥ विचरन् विधान् मार्गां निद्रावेभास्करो यथा ३३ रामादनंतरं कृष्णः प्रवृत्त्यर्कसमप्रभम् ॥ चक्रं चक्र
भृतां श्रेष्ठसिंहः क्षुद्रमृगं यथा ३४ प्रविचाल्य महावीर्यः पादवेगेन तंगिरिम् ॥ शत्रुसैन्ये पपातो चैर्षदुवीरः प्रतापवान् ३५ प्रनृयन्निव शैलेन्द्रस्तोयवारा
भिषेचितः ॥ घूर्णमानो विवेशोर्वी विनिर्वाप्य हुताशनम् ३६ आदीप्य मानशिखरादवपुः स्य जनार्दनः ॥ जवानवाहिनीं राजंश्चक्रव्यग्रेण पाणिना ३७ वि
क्षिप्य विपुलं चक्रं गदापातादनंतरम् ॥ नरनागाश्ववृंदानि मुशलेन व्यचूर्णयत् ३८ क्रोधानिलसमुद्धूतचक्रलांगलवह्निना ॥ निर्दग्धवामहतीसेनानरेन्द्राकां
मिपालिता ३९ नरनागाश्वकलिलं पत्तिध्वजसमाकुलम् ॥ रथानि किंपदाताभ्यां क्षणेन विदलीकृतम् ४० सेनां प्रभग्नमालोक्य वक्रानलमयादिताम् ॥
महतारथवृंदेन परिवार्य समंततः ४१ तत्राहं युद्धयमानस्तुभ्रातास्य बलवान्बली ॥ स्थितो ममाग्रतः शूरो गदापाणिर्हलायुधः ४२ द्वादशाक्षौहिणीर्हत्वा
प्रभिन्न इव केसरी ॥ हलंसौ नंदमुत्सृज्य गदयामामताडयत् ४३

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ हलंसौ नंदं मुत्सृज्य गदयामामताडयत् ॥ ४३ ॥

वैशाखेनविशाखः कार्तिकेयः तस्येदं वैशाखं शक्तिप्रहरणं तेन ॥ ४४ ॥ स्थानं मर्मस्थानमास्थाय अभिलक्ष्य वैशाखं मोक्तुं इच्छन्वीक्षते स्मेत्यध्याहृत्य योज्यम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ कुलां कुशे
न कौशुथिव्यां लीयते इति कुलं हलंत देवां कुशः तेन निद्धूतां कं पितां भ्रामितां वा कृत्वेति शेषः ॥ ४७ ॥ वाक्वाचम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ देवदेवं देवराजानं प्राप्त

वज्रपातनिभं वेगं पातयित्वा ममोपरि ॥ भूयः प्रहर्तुं कामो मां वैशाखेनास्थितो महीम् ४२ वैशाखं स्थानमास्थाय गुहः क्रौंचं यथापुरा ॥ तथा मां दीर्घने
त्राभ्यामीक्षते निर्दहन्निव ४५ तादृग्रूपं समालोक्य बलदेवं रणाजिरे ॥ जीवितार्थी नृलोके स्मिन्कः पुमान् स्थातुमर्हति ४६ गृहीत्वा सगदां भीमां कालदंड
मिवोद्यताम् ॥ कुलां कुशेन निर्धूतां स्थित एवाग्रतो मम ४७ ततो जलदगं भीरुस्वरेणापूरयन्नभः ॥ वागुवाचा शरीरेण स्वयं लोकपितामहः ४८ प्रहर्तव्यो न
राजाय मवध्यो यंतवानव ॥ कल्पितो स्य वधो न्यस्माद्विरमस्व हलायुध ४९ श्रुत्वा हं तेन वाक्येन चिताविष्टो निवर्तितः ॥ सर्वप्राणहरं धोरं ब्रह्मणा स्वयमीरित
म् ५० तेनाहं वः प्रवक्ष्यामि नृपाणां हितकाम्यया ॥ श्रुत्वा त्वमेव राजेन्द्रं कर्तुमर्हसि तद्वचः ५१ तपसेऽग्निं गमहता पुत्रार्थी तोष्यशंकरम् ॥ प्राप्तवान्नरदेवं त्वा
मवध्यं माथुरैर्जनैः ५२ महामुनिश्चायसचूर्णमश्नन्नुपस्थितो द्वादशवार्षिकं व्रतम् ॥ सुरासुरैस्संस्तुतपादपंकजस्स लब्धवान्निष्पितकामसंपदम् ५३ तपो
बलाद्गार्ग्यमुनेर्महात्मनो वरप्रभावाच्छकलेंदुमौलिनः ॥ अवन्तमासाद्य जनार्दनो हिमं विलीयते भास्कररश्मिना यथा ५४ यतः स्वराज्ञां वचनप्रचोदितो ब्रज
स्वयात्रां विजयाय केशवम् ॥ प्रविश्य राष्ट्रं मथुरां च सेनयानि हयकृष्णं प्रथयन् स्वकं यशः ५५ माथुरो वासुदेवो यं बलदेवस्स बांधवः ॥ तौ विजेष्य
सि संग्रामे गत्वा तां मथुरां पुरीम् ५६ ॥ शाल्व उवाच ॥ इत्येवं नरपति भास्करप्रगीतं वाक्यं ते कथितमिदं हितं नृपाणाम् ॥ तत्सर्वं सहस्रचिवैर्विमृश्य बुद्ध्याय
द्युक्तं कुरु मनुजेंद्रं चात्मनिष्ठम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि शाल्ववाक्यं नाम त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ वैशाखायन उवाच ॥
एवं कथयमानं तं शाल्वराजं नृपाज्ञया ॥ उवाच परमप्रीतो यवनाधिपतिर्नृपः १ ॥ कालयवन उवाच ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि सफलं जीवितं मम ॥ कृ
ष्णनिग्रहहेतोर्धनियुक्तो बह्वभिर्नृपैः २ दुर्जयस्त्रिपुलोकेऽपु सुरासुरगणैरपि ॥ तस्य निग्रहहेतोर्मां मवधार्य जयाशिषम् ३ प्रहृष्टैराजसिंहैस्तैरवधार्यो जयो मम ॥
तेषां वाचां बुवर्षेण विजयो मे भविष्यति ४ करिष्ये वचनं तेषां नृपसत्तमचोदितम् ॥ पराजयोऽपि राजेन्द्र जयेन सदृशो मम ५ अद्यैव तिथिं नक्षत्रं मुहूर्तं करणं शुभ
म् ॥ यास्यामि मथुरां राजन्विजेतुं केशव रणे ६

वान् महामुनिरित्यग्निमेणसंबंधः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ चतुष्पंचाशत्
मेथ शाल्ववाक्येन तेजितः ॥ अभ्ययाद्यवनाधीशः कृष्णं जेतुमिति धैर्ये ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ सिद्धादेशायअवितथाशिषे ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ इतिहस्विंशोऽऽणिटीकायांचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ पंचपंचाशत्तमेधगरुडप्रेषणांतरं ॥ राजेंद्रस्याभि
पेकश्चवर्ण्यतेतिमहोत्सवः ॥ १ ॥ विदर्भनगराद्यातेमथुरांप्रति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ गमिष्येतिसंधिरार्पः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ स्वैरिष्यौनर्तक्यः

वैशंपायनउवाच ॥ एवमाभाष्यराजानंसौभस्यपतिमूर्जितम् ॥ सत्कृत्यचयथान्यायमहार्हमणिभूषणैः ७ ब्राह्मणेभ्योददौवित्तंसिद्धादेशायवैनुपः ॥ पु
रोहितायराजेंद्रप्रददौबहुशोधनम् ८ हुत्वाग्निविधिवद्राजाकृतकौतुकमंगलः ॥ प्रस्थानंकृतवान्सम्यक्जेतुकामोजनार्दनम् ९ शाल्वोपिभरतश्रेष्ठकृता
र्थोद्दृष्टमानसः ॥ यवनेंद्रपरिष्वज्यजगामस्वपुरंचपः १० इति० हरि० कालयवनवाक्यंनामचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ विद
र्भनगराद्यातेशक्रतुल्यपराक्रमे ॥ किमर्थंगरुडोनीतःकिंचकर्मचकारसः १ नचारुरोहभगवान्वैनतेयंमहाबलम् ॥ एतन्मेसंशयंब्रह्मन्ब्रूहितत्त्वंमहामुने
२ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुराजन्सुपर्णेनकृतंकर्मातिमानुपम् ॥ विदर्भनगरींगत्वावैनतेयोमहाद्युतिः ३ असंप्राप्तेचनगरीमथुरांमधुसूदने ॥ मनसाचिं
तयामासवैनतेयोमहाद्युतिः ४ यदुक्तंदेवदेवेननृपाणामग्रतःप्रभो ॥ यास्यामिमथुरांरम्यांभोजराजेनपालिताम् ५ इतितद्वचनस्यांतेगमिष्येतिविचिंतयन् ॥
कृतांजलिपुटःश्रीमान्प्रणिपत्याब्रवीदिदम् ६ गरुडउवाच ॥ देवयास्यामिनगरींरैवतस्यकुशस्थलीम् ॥ रैवतंचगिरिरिम्यंनंदनप्रतिभवनम् ७ रुक्मिणोद्वा
सितांरम्यांशैलोदधितटाश्रयाम् ॥ वृक्षगुल्मलताकीर्णांपुष्परेणुविभूषिताम् ८ गजेंद्रभुजगाकीर्णांऋक्षवानरसेविताम् ॥ वराहमहिपाक्रांतांमृगयूथैरनेक
शः ९ तांसंमंतात्समालोक्यवासाथंतेक्षमाक्षमम् ॥ यदिस्याद्भवतोरम्याप्रशस्तानगरीतिच ॥ कंटकोद्धरणंकृत्वाआगमिष्येतवांतिकम् १० वैशंपायनउ
वाच ॥ एवंविज्ञाप्यदेवेशंप्रणिपत्यजनार्दनम् ॥ जगामपतंगेंद्रोपिपश्चिमाभिमुखोबली ११ कृष्णोपियदुभिस्साद्धैविवेशममथुरांपुरीम् ॥ स्वैरिष्यउ
ग्रसेनश्चनागराश्चैवसर्वशः ॥ प्रत्युद्रम्यार्चयन्कृष्णंप्रहृष्टजनसंकुलम् १२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ श्रुत्वाभिषिक्तंराजेंद्रंबहुभिःपार्थिवोत्तमैः ॥ इंद्रेणकृतसंधानंदूतंचित्रांगदंकृतम् १४ एकैकंनृपतेर्भागंशत
साहस्रसंमितम् ॥ राजेंद्रेत्वर्बुदंदत्तंमानवेषुचवैदश १५ येतत्रसमनुप्राप्तानरिकास्तेगृहंगताः ॥ शंखोपादवरूपेणप्रददौहरिचिंतितम् १६ एवंनिधिपति
श्रीमान्दैवतैरनुमोदितः ॥ इतिश्रुत्वात्मिकजनालोकप्रावृत्तिकान्नरात् १७

॥ १२ ॥ १३ ॥ कृतसंधानंकृताभिसंधिदूतंचित्रांगदंकृत्वेतिसंबंधः ॥ १४ ॥ नृपतेर्मांडलिकस्यशतसहस्रंलक्षदंत्तं मांडलिकेशाय अर्बुदं मनुष्यमात्रेदशसहस्रं ॥ १५ ॥ न
रिक्ताःनअपूर्णाः शंखोनिधिः यादवरूपेणधनंददौ ॥ १६ ॥ १७ ॥

चकारनृपइत्युत्तरेणान्वयः तोरणवंतौ उभयपार्श्वौ यस्य तत् तोरणोभयपार्श्वौ पार्श्वत इति प्रथमार्थे तसिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ सभासभायां ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चंदनोदकस्य सेचि
तं सेकं कारयामासेति पूर्वेण संबन्धः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ पुरानंदं पुरस्यानंदं करं विधिमित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ मधुरं मधुपुरं तद्वासिनः ॥ २८ ॥ उग्रसेनेन सह इति शेषः ॥ २९ ॥

चकारमहतीं पूजां देवतायतनेष्वपि ॥ वसुदेवस्य भवने तोरणोभयपार्श्वतः १८ नटानां नृत्यगेयानि वाद्यानि च समंततः ॥ पताकाध्वजमालाढवां कारयामा
स वै नृपः १९ कंसराजस्य च सभां विचित्रां वस्त्रप्रभाम् ॥ पताकाविधिं वा कारादापयामास भोजराट् २० तोरणं गोपुरं चैव सुधापंकानुलेपनम् ॥ कारयामास
राजेंद्रो राजेंद्रस्यासनालयम् २१ नटानां नृत्यगेयानि वाद्यानि च समंततः ॥ पताकावनमालाढवाः पूर्णकुंभास्समंततः २२ राजमार्गे पुराजेंद्रं चंदनोदकसेचितम् ॥
वस्त्राभरणं कारादापयामास भूतले २३ धूपं पार्श्वोभये चैव चंदनागुरुगुगुलैः ॥ गुडं सर्जरसं चैव दद्यामानं ततस्ततः २४ वृद्धस्त्रीजनसंघैश्च गायद्भिः स्तुति
मंगलम् ॥ अर्घ्यं कृत्वा प्रतीक्षंते स्वेष्टेषु स्थानेषु योषितः २५ एवं कृत्वा पुरानंदमुग्रसेनो नराधिपः ॥ वसुदेवगृहं गत्वा प्रियाख्यानं निवेद्य च २६ रामेण सह सं
न्यनिर्गतो रथमतिक्रम्य ॥ तस्मिन्नेवांतरे राजञ्छंखध्वनिरभून्महान् २७ पांचजन्यस्य निनदं श्रुत्वा मधुरवासिनः ॥ स्त्रियो वृद्धाश्च बालाश्च मृता मागधवंदि
नः २८ विनिर्ययुर्भहासेनारामं कृत्वा प्रतो नृप ॥ अर्घ्यपाद्यं पुरस्कृत्य उग्रसेनेन धर्मिता २९ दृष्टिपंथानमासाद्य उग्रसेनो महीपतिः ॥ अवतीर्य रथाच्छुभ्रात्पा
दमार्गेण चाग्रतः ३० दृष्ट्वा सीनं रथे रम्ये दिव्यरत्नविभूषितम् ॥ अंगेष्वभरणं चैव दिव्यरत्नप्रभायुतम् ३१ वनमालोरसं दिव्यं तपंतमिव भास्करम् ॥ चाम
रं व्यजनं छत्रं खगेंद्रध्वजमुच्छ्रितम् ३२ राजलक्षणसंपूर्णमासन्नार्कमिवोज्ज्वलम् ॥ श्रियाभिभूतं देवेशं दुर्निरीक्ष्य तरंहरिम् ३३ दृष्ट्वा स राजा राजेंद्रहर्षगद्गद
यागिरा ॥ बभ्रापे पुंडरीकाक्षं रामं बलनिषूदनम् ३४ रथेन नमयागंतुं युक्तपूर्वेति चिंत्य वै ॥ अवतीर्णो महाभाग गच्छ त्वं स्यंदनेन च ३५ विष्णुना छत्रं
पेण गत्वे मां मथुरां पुरीम् ॥ अनुप्रकाशितात्मानं देवं द्रव्यं नृपार्णवे ३६ तमहं स्तोतुमिच्छामि सर्वभावेन केशवम् ॥ प्रत्युवाच महातेजाराजानं कृष्णपूर्वजः ३७
न युक्तं नृपते स्तोतुं ब्रजंतं देवसत्तमम् ॥ विना स्तोत्रेण संतुष्टस्तव राजन् जनार्दनः ३८ तुष्टस्य स्तुतिना किं ते दर्शनेन तव स्तुतिः ॥ राजेंद्र त्वमनुप्राप्य आगत
स्तव वेश्मनि ३९ न त्वया स्तुतवा ब्राजन् दिव्यैः स्तोत्रैरमानुषैः ॥ एवमाब्रुवमाणौ तौ संप्राप्तौ केशवांतिकम् ४० अर्चोद्यतभुजं दृष्ट्वा स्थापयित्वा रथात्तमम् ॥
उवाच वदतां श्रेष्ठ उग्रसेनं नराधिपम् ४१

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अभिभूतं व्यातं ॥ ३३ ॥ बलनिषूदनं शत्रुसैन्यहंतारं ॥

३४ ॥ त्वंस्यंदनेन गच्छेत्पुक्त्वा वतीर्णो भवतु इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ गत्वा प्राप्य ॥ ३६ ॥ नृपार्णवे देवं द्रव्यं दर्शितामिति शेषः तं अनुप्रकाशितात्मानं पश्चात्प्रदर्शितस्वरूपमहं स्तोतुमिच्छा
मीत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ हे नृपते त्वयानयुक्तं न युज्यत इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ स्तुतिना स्तुत्या दर्शनमात्रेण स्तुतिर्जातैवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ वदतां श्रेष्ठः कृष्णः ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्थानभागंक्षुद्रराजप्रदेयंराज्यधनांशं ॥ ४५ ॥ तथाशतसाहस्रिकःलक्षसंमितःवस्त्रादिवर्जितःकेवलकांचनमयःत्वदर्थेस्थापितोस्तीतिसं
बंधः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ देवायकांतायअनंतायशेषाय शौरिणेगूरुपुत्राय सीरिणइतिपाठेहलिनेवज्राणिना ॥ ४९ ॥ दिव्याभरणमिष्येकलंजात्यभिप्रायेणदीनारः

यन्मयाचाभिषिक्तस्त्वंमथुरेशोभवत्विति ॥ नयुक्तमन्यथाकर्तुंमथुराधिपतेस्वयम् ४२ अर्धमाचमनीयंचपाद्यंचास्मैनिवेदितम् ॥ नदातुमहंसेराजत्रेष
मेमनसःप्रियः ४३ तवाभिप्रायंविज्ञायब्रवीमिन्पतेवचः ॥ त्वमेवमाथुरोराजानान्यथाकर्तुमर्हसि ४४ स्थानभागंचनृपतेदास्यामितवदक्षिणाम् ॥ य
थानृपाणांसर्वेषांतथातेस्थापितोग्रतः ४५ शतसाहस्रिकोभागोवस्त्राभरणवर्जितः ॥ आरुहस्वरथंशुभ्रंचामीकरविभूषितम् ४६ चामरंव्यजनंछत्रंध्वजंच
मनुजेश्वर॥दिव्याभरणसंयुक्तंमुकुटंआस्करप्रभम् ४७धारयस्वमहाभागपालयस्वपुरीमिमाम् ॥ पुत्रपौत्रैःप्रमुदितोमथुरांपरिपालय ४८ जित्वारिगणसंघां
श्वभोजवंशंविद्वह्य ॥ देवदेवाद्यनंतायशौरिणेवज्राणिना ४९ प्रेषितंदेवराजेनदिव्याभरणमंबरम् ॥ माथुराणांचसर्वेषांभागादीनारकादश ५० सूत
मागधवंदीनामेकैकस्यसहस्रिकम् ॥ वृद्धस्त्रीजनसंधानांगणिकानांशतंशतम् ५१नृपेणसहतिष्ठंतिकट्टप्रमुखाश्चये॥दशसाहस्रिकोभागस्तेषांधात्राप्रकल्प
तः ५२ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसंपूज्यराजानंमाथुराणांचमूमुखे ॥ कृत्वासुमहदानंदांमथुरांमधुमूदनः ५३ दिव्याभरणमाल्यैश्चदिव्यांबरविलेपनैः ॥
दीप्यमानस्समंताच्चदेवाइवात्रिविष्टपे ५४ भेरीपटहननेनशेखदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ बृंहितेनचनागानांहयानांहेषितेनच ५५ सिंहनादेनशूराणांरथनेमि
स्वनेनच ॥ तुमुलस्तुमहानासीन्मेघनादइवांबरे ५६ बंदिभिस्तूयमानंचनमश्चकुरापिप्रजाः ॥ दत्त्वादानमनंतंचनययौविस्मयंहरिः ५७ स्वभावोन्नत
भावत्वादृष्टपूर्वात्ततोधिकम् ॥ अनहंकारभावाच्चविस्मयंनजगामह ५८ दीप्यमानंस्ववपुषाजायांतंआस्करप्रभम् ॥ दृष्ट्वामथुरवासिन्योनमश्चकुपदप
दे ५९ एपनारायणश्रीमान्क्षीरार्णवनिकेतनः ॥ नागपर्यंकमुत्सृज्यप्राप्तोयंमथुरांपुरीम् ६० बद्धाबलिंमहावीर्यंदुर्जयंत्रिदशैरपि ॥ शक्रायप्रददौराज्यंत्रै
लोक्यंवज्रापाणये ६१ हत्वादैत्यगणान्सर्वान्कंसंचबलिनांवरम् ॥ भोजराजायमथुरांदत्त्वाकेशिनिषूदनः ६२ नाभिषिक्तस्स्वयंराज्येनचासीनोचपासने
राजेंद्रत्वंचसंप्राप्यमथुरामाविशत्ततः ६३ एवमन्योन्यसंजल्पंश्रुत्वापुरनिवासिनाम् ॥ बंदिमागधमूतानामिदमूचुर्गणाधिपाः ६४ किंवाशक्यामहेव
क्तुंगुणानांतिगुणोदधे ॥ मानुषेणैकजिह्वेनप्रभावोत्साहसंभवान् ६५

स्वर्णसाहस्रमित्यभिधानोक्तेः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ धात्राइंद्रेण ॥ ५२ ॥ मथुरांप्रविवेशइतिशेषः ॥ ५३ ॥ देवाइवासन्नितिशेषः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पूर्वात्पूर्व
त्वात् ॥ ५८ ॥ मथुरवासिन्यः मथुरावासिन्यः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भोजराजायउग्रसेनाय ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ गुणानांप्रभावः उत्साहः संभवश्चतान् ६५

जिह्वास्थेनवागिन्द्रियेणद्विसाहस्रस्थानेष्वभिव्यक्तेनेत्यर्थः वासुकिरत्रशेष एव ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ कलशैः कर्तृभिः ॥ ६८ ॥ धन्याभूदितिशेषः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

सतत्रभोगीनागेंद्रः कदाचिदेवबुद्धिमान् ॥ द्विसाहस्रेणजिह्वेनवासुकिः कथायिष्यति ६६ किंत्वद्भुतमिदंलोकेमानवेद्रेषुभूतले ॥ नभूतंनभविष्यंचशक्रादा
सनमागतम् ६७ सभावतरणंचैवकलशैरागतंस्वयम् ॥ नश्रुतंनचदृष्टंवातेनमन्यामहेह्रुतम् ६८ धन्यादेवीमहाभागादेवकीयोपितांवरा ॥ भवंतंत्रिदश
श्रेष्ठधृत्वागर्भेणकेशवम् ६९ कृष्णपद्मपलाशाक्षंश्रीपुंजममरार्चितम् ॥ नेत्राभ्यांसेहपूर्णाभ्यांवीक्ष्यतेमुखपंकजम् ७० इतिसंजलयमानानांशृण्वंतौपृथ
गीरितम् ॥ उग्रसेनंपुरस्कृत्यभ्रातरौरामकेशवौ ७१ प्राकारद्वारिसंप्राप्तावर्चयामासवैतदा ॥ अर्घ्यमाचमनंदत्त्वापाद्यंपाद्येतिचाब्रवीत् ७२ उग्रसेनस्त
तोर्धामान्केशवस्यरथाग्रतः ॥ प्रणम्यशिरसाकृष्णं गजमारुह्यवीर्यवात् ॥ घनवत्तोयधारेणववर्षकनकांबुभिः ७३ धनौवैवर्षमाणस्तुसंप्राप्तःपितृवेश्मनि
मथुराधिपतिश्श्रीमानुवाचमधुसूदनम् ७४ राजेंद्रत्वमनुप्राप्ययुक्तंमेनृपवेश्मनि ॥ स्थापितुंदेवराजेनदत्तंसिंहासनंप्रभो ७५ नेष्यामिमथुरेशस्यसभांभु
जबलार्जिताम् ॥ प्रसादयिष्येभगवन्नकोपंकर्तुमर्हसि ७६ देवकीवसुदेवश्चरोहिणीचविशांपते ॥ नकिंचित्कारणेशत्कार्पकृमविमोहिता ७७ कंसमा
ताततोरारजन्नर्चयामासकेशवम् ॥ नानादिग्देशजानीतंकंसेनोपार्जितंधनम् ७८ देशकालंसमालोक्यपादयुग्मेन्यवेदयत् ॥ उग्रसेनंसमाहूयउवाचशु
क्ष्णयागिरा ७९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नचाहंमथुराकांक्षीनमयावित्कांक्षया ॥ घातितस्तवपुत्रोयंकालेननियनंगतः ८० यजस्वविविधान्यज्ञान्दद
स्वविपुलंधनम् ॥ जयस्वरिपुसैन्यानिममबाहुबलाश्रयात् ८१ त्यजस्वमनसस्तापंकंसनाशोद्भवंभयम् ॥ नयस्ववित्निचयंमयादत्तंपुनस्तव ८२ इ
तिप्राश्नास्यराजानंकृष्णस्तुहलिनासह ॥ प्रविवेशततश्श्रीमान्मातापित्रोरथांतिकम् ८३ आनंदपरिपूर्णाभ्यांहृदयाभ्यामहाबलौ ॥ पितृमात्रोस्तुपा
दान्वैनमश्चक्रतुरानतौ ८४ तस्मिन्मुहूर्तेनगरीमथुरातुबभूवसा ॥ स्वर्गलोकंपरित्यज्योवतीर्णैवामरावती ८५ वसुदेवस्यभवनंसमीक्ष्यपुरवासिनः ॥
मनसांचितयामासुर्देवलोकेनभूतलम् ८६ विसृज्यमथुरेशंतुमहिषीसहितंतदा ॥ भवनंवसुदेवस्यप्रविश्यबलकेशवौ ८७ न्यस्तशस्त्रावुभौवीरौस्वगृहे
स्वैरचारिणौ ॥ ततःकृताह्निकौभूत्वासुखासीनौकथांतरे ८८

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ मथुराधिपतिः उग्रसेनः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ मथुरेशस्यतव ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ उवाचकृष्णः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८

घनाआकाशेद्वयत्रसंधिरार्पः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ विज्ञातौज्ञातवंतौ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ असौजरासंधःकालयवनोवा ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

एतस्मिन्नेवकालेतुमहोत्पातोबभूवह ॥ बभ्रमुश्वघनाकाशेचेलुश्वभुविपर्वताः ८९ समुद्राःक्षुभितास्सर्वेविभ्रांतोभोगिनावरः ॥ कंपितायादवास्सर्वेन्युजा
श्वपतिताभुवि ९० तौतान्निपतितान्द्वारामकृष्णौतुनिश्वलौ ॥ महतापक्षवातेनविज्ञातौपतगोत्तमम् ९१ ददर्शसमनुप्राप्तंदिव्यस्रगनुलेपनम् ॥ प्रण
म्यशिरसाताभ्यांसौम्यरूपीकृतासनः ९२ तंदृष्ट्वासमनुप्राप्तंसचिवंसांपरायिकम् ॥ धृतिमंतंगरुत्मंतमुवाचबलिमूदनः ९३ स्वागतंस्वेचरश्रेष्ठसुरसेना
रिमर्दन ॥ विनताहृदयानंदस्वागतंकेशवप्रिय ९४ तमुवाचततःकृष्णःस्थितंदेवमिवापरम् ॥ तुल्यसामर्थ्ययावाचाजासीनंविनतात्मजम् ९५ ॥ श्री
कृष्णउवाच ॥ यास्यामःपतगश्रेष्ठभोजस्यांतःपुरंमहत् ॥ तत्रगत्वासुखासीनामंत्रयामोमनोनुगम् ९६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रविष्टौतौमहावीर्यौबल
देवजनार्दनौ ॥ वैनतेयतृतीयौचगुह्यमंत्रमथाब्रुवन् ९७ अवध्योसौकृतोस्माकंसुमहच्चरिपोर्बलम् ॥ वृतस्सैन्येनमहतामहद्विश्चनराधिपैः ९८ बहुला
निचसैन्यानिहंतुंवर्षशतैरपि ॥ नशक्ष्यामःक्षयंकर्तुंजरासंधस्यवाहिनीम् ९९ अतर्थेवैनतेयत्वांब्रवीमिमथुरांपुरीम् ॥ नसतोरावयोश्श्रेयोभवेदितिमे
मतिः १०० ॥ गरुडउवाच ॥ देवदेवंनमस्कृत्यगतोहंभवतोंतिकात् ॥ वासार्थमीक्षितुंभूमितवदेवकुशस्थलीम् १ गत्वाहंस्वेसमास्थायसमंतादव
लोक्यताम् ॥ दृष्ट्वाहंविबुधश्रेष्ठपुरीलक्षणपूजिताम् २ सागरानूपविपुलांप्रागुदकप्लवशीतलाम् ॥ सर्वतोदधिमध्यस्थामभेद्यांत्रिदशैरपि १०३ स
र्वरत्नाकरवतींसर्वकामफलदृमाम् ॥ सर्वर्तुकुसुमाकीर्णींसर्वतस्सुमनोहराम् १०४ सर्वाश्रमाधिवासांचसर्वकामगुणैर्युताम् ॥ नरनारीसमाकीर्णीनित्या
मोदविवर्द्धिनीम् १०५ प्राकारपरिखोपेतांगोपुरादालमालिनीम् ॥ विचित्रचत्वरपथांविपुलद्वारतोरणाम् ६ यंत्रार्गलविचित्राढ्यांहेमप्राकारशोभिता
म् ॥ नरनागाश्वकलिलारथसैन्यसमाकुलाम् ७ नानादिदेशजाकीर्णींदिव्यपुष्पफलदृमाम् ॥ पताकाध्वजमालाढ्यांमहाभवनशालिनीम् ८
भीषणीरिपुसंधानांमित्राणांहर्षवर्द्धनीम् ॥ मनुजेंद्राधिवासेभ्योविशिष्टांगरोत्तमाम् ९ रैवतचगिरिश्रेष्ठंकुरुदेवसुरालयम् ॥ नंदनप्रतिमंदिव्यंपुरद्वा
रस्यभूषणम् ११० कारयस्वाधिवासंचतत्रगत्वासुरोत्तम ॥ कुमारीणांप्रचारश्चसुरमण्योभविष्यति ११ नाम्नाद्वारवतीज्ञेयात्रिपुलोकेषुविश्रुता ॥ भ
विष्यतिपुरीरम्याशक्रस्येवामरावती १२

॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ सुरमण्योसुतरारमणीयः ॥ १११ ॥ ११२ ॥

यदिमहोदाधिभूमिंदास्यतितर्हिउक्तगुणापुरीस्यादितियोजना ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥
॥ १२४ ॥ १२५ ॥ इतिहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ७ ॥ षट्पंचाशत्तमेध्यायेद्वारावतिविवक्षया ॥ हेतुमद्वचआभाष्यमथुराचलनं

यदिस्यात्संवृतांभूमिंप्रदास्यतिमहोदाधिः ॥ यथेष्टविविधंकर्मविश्वकर्माकरिष्यति १३ मणिमुक्ताप्रवालाभिर्वज्रवैदूर्यसप्रभैः ॥ दिव्यैरभिप्राययुतैर्दि-
व्यरत्नैस्त्रिलोकजैः १४ दिव्यस्तंभशताकीर्णान्स्वर्गेदेवसभोपमान् ॥ जांबूनदमयाञ्छुभान्सर्वरत्नविभूषितान् १५ दिव्यध्वजपताकाढ्यान्देवगंधर्वपा-
लितान् ॥ चंद्रसूर्यप्रतीकाशान्प्रासादान्कारयप्रभो १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंकृत्वातुसंकल्पेनतेयोथकेशवम् ॥ प्रणम्यशिरसाताभ्यांनिषसादकृता-
सनः १७ कृष्णोपिरामसहितोविचित्रहितमीरितम् ॥ प्रकाशंकर्तुंकामौतौविसृज्यविनतात्मजम् १८ सत्कृत्यविधिवद्राजन्महार्हवरभूषणैः ॥ मोदेतेसु-
खिनौतत्रसुरलोकेयथामरौ १९ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाभोजराजोमहायशः ॥ कृष्णंस्नेहेनविस्त्रब्धंवभाषेवचनामृतम् २० कृष्णकृष्णमहाबाहोयदूनांनंदि-
वर्द्धन ॥ श्रूयतांवचनंत्वाद्यवक्ष्यामिरिपुसूदन २१ त्वयाविहीनास्सर्वेस्मिनशकास्सुखमासितुम् ॥ पुरेस्मिन्विषयांतेवापतिहीनाइवस्त्रियः २२ त्व-
त्सनाथावयंतातत्त्वद्वाहुबलमाश्रिताः ॥ बिभीमोननेंद्राणांसेंद्राणामपिमानद २३ विजयाययदुप्रेष्ठयत्रयत्रगमिष्यसि ॥ तत्रत्वंसहितोस्माभिर्गच्छेथा-
यादवर्षभ २४ तस्यराज्ञोवचश्श्रुत्वासस्मितंदेवकीसुतः ॥ यथेष्टंभवतामद्यतथाकर्तास्म्यसंशयम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोविष्णुपर्व-
णिमंत्रोदाहरणेरुक्मिणीस्वयंवरेराजेंद्राभिषेचनसमाप्तिर्नामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यसभ्यांस्तान्यदुसंस-
दि ॥ बभाषेपुंडरीकाक्षोहेतुमद्राक्ष्यमुत्तमम् १ यादवानामियंभूमिर्मथुराराष्ट्रमालिनी । वयंचैवैहंसंभूताव्रजेचपरिवर्द्धिताः २ तदिदानींगतंदुःखंशत्रव-
श्वपराजिताः ॥ नृपेपुजनितंवैरंजरासंधेनविग्रहः ३ वाहनानिचनस्संतपिपादातंचाप्यनंतकम् ॥ रत्नानिचविचित्राणिमित्राणिचबहूनिच ४ इयंचमा-
थुरीभूमिरल्पागम्यापरस्यतु ॥ वृद्धिश्चैवपरास्माकंबलतोमित्रतस्तथा ५ कुमारकोट्यायाश्चमाःपदातीनांगणाश्चये ॥ एषामभीहवसतांसंमर्दमुपलक्ष-
ये ६ अत्रनोरोचतेमह्यंनिवासोयदुपुंगवाः ॥ पुरींनिवेशयिष्यामिममतत्क्षंतुमर्हथ ७ एतद्यदुनुरूपंवोममाभिप्रायजंवचः ॥ भवायभवतांकालेयदुकंय-
दुसंसदि ८ तमूचुर्यादवास्सर्वेहृष्टेनमनसातदा ॥ साध्यतांयदभिप्रेतंजनस्यास्यभवायवै ९ ततस्संमंत्रयामासुर्वृष्णयोमंत्रमुत्तमम् ॥ अवध्योसौकृतो-
स्माकंसुमहच्चरिपोर्बलम् १०

हरेः ॥ १ ॥ कस्यचिदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ राजाजरासंधः सकालयवनः कालयवेन सहितः ॥ १२ ॥ इदं अवध्यो सावित्यादि पूर्वोक्तं अपयानं प्रतिपेदिरे शरणीचक्रुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
सूतैः प्रुतैः आज्ञामात्रादुत्पतद्भिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वास्तुस्थानम् ॥ २४ ॥ सिकतायुक्ताताम्रमृत्तिकायस्मिन् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

कृतस्सैन्यक्षयश्चापिमहानिहनराधिपैः ॥ बहुलानि च सैन्यानि हंतुं वर्षशतैरपि ॥ न शक्ष्यामो ह्यतस्तेषामपयाने भवन्मतिम् ११ तस्मिंश्चैवांतरे राजास
कालयवनस्तदा ॥ सैन्येन तद्विधेनैव मथुरामभ्युपागमत् १२ ततो जरासंधबलं दुर्निवार्यमभूत्तदा ॥ ते कालयवनं चैव श्रुत्वेदं प्रतिपेदिरे १३ केशवः पुनरेवा
हयादवान्सत्यसंगर ॥ अद्यैव दिवसः पुण्योनिर्यामस्स्वबलानुगाः १४ ततो निश्चक्रुः सर्वेयादवाः कृष्णशासनात् ॥ ओषाडवसमुद्रस्य बलौघप्रति
नादिताः १५ संगृह्यते कलत्राणि वसुदेवपुरोगमाः ॥ सुसन्नद्वैर्जर्मैरैतैरैश्वर्यैश्च दंशितैः १६ आह्वयतुं दुर्भीन् सर्वे स्वजनज्ञातिबांधवाः ॥ निर्यगुर्यादवास्स
र्वेमथुरामपहाय वै १७ स्यंदनैः कांचनापीडैर्मतैश्चरवारणैः ॥ सूतैः प्रुतैश्चतुरगैः कशापार्णिप्रणोदितैः १८ स्वानि स्वानि बलाग्राणि शोभयंतः प्रक
र्षिणः ॥ प्रत्यङ्मुखाय युद्धं प्रवृण्वन् भर्तृर्षभ १९ ततो मुख्यतमास्सर्वेयादवारणकोविदाः ॥ अनीकाग्राणि कर्षंतो वासुदेवपुरोगमाः २० ते स्मनाना
लताचित्रं नालिकरवनायुतम् ॥ कीर्णनागबलैः कांतकेतकीखंडमंडितम् २१ तालपुन्नागबकुलद्राक्षावनघनं कचिद् ॥ अनूपसिंधुराजस्य प्रपेतुर्यदुपुं
गवाः २२ ते तत्र रमणीयेषु विषयेषु सुखाप्रियाः ॥ मुमुदुर्यादवास्सर्वे देवास्स्वर्गगता इव २३ पुरवास्तु विचिन्वन्तः कृष्णस्तु परवीरहा ॥ ददर्श विपुलं दे
शं सागरेणोपशोभितम् २४ वाहनानां हितं चैव सिकताताम्रमृत्तिकम् ॥ पुरलक्षणसंपन्नं कृतास्पदमिव श्रिया २५ सागरानिलसंवीतं सागरां वुनिपेवित
म् ॥ विषयं सिंधुराजस्य शोभितं पुरलक्षणैः २६ तत्रैव तको नाम पर्वतो नातिदूरतः ॥ मंदरोदारशिखरस्सर्वतोभिविराजते २७ तत्रैकलव्यसंवासो द्रोणेना
ध्युषितश्चिरम् ॥ प्रभूतपुरुषोपेतस्सर्वरत्नसमाकुलः २८ विहारभूमिस्तत्रैव तस्य राज्ञस्सुनिर्मिता ॥ नाम्ना द्वारवती नाम स्वायताष्टापदोपमा २९ के
शवेन मतिस्तत्र पुर्यर्थे विनिवेशिता ॥ निवेशंतं त्रसैन्यानां रोचयंतस्मयादवाः ३० ते रक्तसूर्यदिवसे तत्र यादवपुंगवाः ॥ सेनापालांश्च संचक्रुस्संक्रंधावार
निवेशनम् ३१ ध्रुवाय तत्र न्यवसत् केशवस्सहयादवैः ॥ देशे पुरनिवेशाय स यदुप्रवरो विभुः ३२ तस्यास्तु विधिवन्नामवास्तूनि च गदाग्रजः ॥ निर्ममे पुरुष
श्रेष्ठो मनसा यादवोत्तमः ३३ एवं द्वारवतीं चैव पुरीं प्राप्य स बांधवाः ॥ सुखिनो न्यवसन् राजन्स्वर्गे देवगणा इव ३४

अष्टापदोपमा शारिकाफलतुल्या दीर्घचतुरस्रद्वयसंबंधवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ मतिः इच्छा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वास्तूनि गृहाणि निर्ममे विभक्तवान् मनसा संकल्पमात्रेण ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ सप्तपंचाशत्तमेऽस्मिन्मुचुकुन्ददृशा हरिः ॥ यवनं घातयामास मानयन्शांकरं वरं ॥ १ ॥ भगवन्निति ॥ १ ॥ परित्यज्य गत इत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ दारान्विद्यमानानपि निर्विदितानाभ्यगच्छत् ॥ ७ ॥ राजनिराजसभायां ॥ ८ ॥ अलिप्तस्तु अनि

कृष्णोपिकालय वनं ज्ञात्वा केशिनिपूदनः ॥ जरासंधभयाच्चैव पुरीं द्वारवतीं ययौ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वारावती प्रयाणना मषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण महात्मनः ॥ चरितं वासुदेवस्य यदुश्रेष्ठस्य धीमतः १ किमर्थं च परित्यज्य मथुरां मधुसूदनः ॥ मध्यदेशस्य ककुदंधाम लक्ष्म्याश्च केवलम् २ शृंगं ग्रथिव्यास्स्वालक्ष्यं प्रभूतधनधान्यवत् ॥ आर्याद्वयजलभूयिष्ठम धिष्ठानवरोत्तमम् ३ अयुद्वेनैव दाशार्हस्य कृत्वान् द्विजसत्तम ॥ सकालयवनश्चापि कृष्णो किंप्रत्यपद्यत ४ द्वारकां च समासाद्य वारिदुर्गां जनार्दनः ॥ किंच कारमहाबाहुर्महायोगी महामताः ५ किं वीर्यः कालयवनः केन जातश्च वीर्यवान् ॥ यमसद्यं समालक्ष्य व्यपयातोजनार्दनः ६ वैशंपायन उवाच ॥ वृष्णी नामंधकानां च गुरुर्गार्ग्यो महामनाः ॥ ब्रह्मचारी पुराभूत्वा न स्मदारांस्सर्विदति ७ तथा हि वर्तमानं तमूर्ध्वरेतसमव्ययम् ॥ श्यालोभिश्चस्तवाङ्गार्ग्यमपु मानितिराजनि ८ सोभिश्चस्तस्तदाराजन्नगरे त्वजितं जये ॥ अलिप्तंस्तु स्त्रियं चैव तपस्तेपे सुदारुणम् ९ ततो द्वादशवर्षाणि सोयश्चूर्णमभक्षयत् ॥ आ राधयन् महादेवमर्चित्यं शूलपाणिनम् १० रुद्रस्तस्मै वरं प्रादात्समर्थं युधिनिग्रहे ॥ वृष्णीनामंधकानां च सर्वतेजो मयं सुतम् ११ ततश्शुश्रावतं राजाय वना धिपतिर्वरम् ॥ पुत्रपसवजं देवादपुत्रः पुत्रकामिता १२ स नृपस्तमुपानाय्य सांत्वयित्वा द्विजोत्तमम् ॥ तं गोपमध्ये यवनो गोपस्त्रीषु समासृजत् १३ गोपा लीत्वप्सरास्तत्र गोपस्त्रीविषधारिणी ॥ धारयामास गार्ग्यस्य गर्भं दुर्द्ध्वरमच्युतम् १४ मानुष्यां गार्ग्यभार्यायां नियोगाच्छूलपाणिनः ॥ सकालयवनो नाम जज्ञेशूरो महाबलः १५ अपुत्रस्याथ राज्ञस्तु ववृधेतः पुरेशिशुः ॥ तस्मिन्नुपरते राजन्सकालयवनो नृपः १६ युद्धाभिकामो नृपतिः पर्यपृच्छ द्विजोत्तमान् ॥ वृष्ण्यंधककुलंतस्य नारदेन निवेदितम् १७ ज्ञात्वा तु वरदानं तन्नारदान्मधुसूदनः ॥ उपप्रेक्षत तेजस्वी वद्वैतं यवनेषु तम् १८ समृद्धो हिय दाराजाय वनानां महाबलः ॥ तत एवं नृपाम्लेच्छास्तं प्रित्यानुययुस्तदा १९ शकास्तुषारादरदाः पारदाश्शृंगलाः खसाः ॥ पल्लवाश्शतशश्चान्ये म्लेच्छा हेमवता स्तथा २०

च्छन्कोपेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ पुत्रस्य कामिता कामयिता ॥ १२ ॥ तं गार्ग्यं उपानाय्य स्वगृहमाचार्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ मानुष्यां मानुषीरूपायामप्सरसि भार्यायां भार्या वद्वर्त्तमानायाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

शलभैरिवेतिवहुत्वेष्टांतः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ राजानोऽस्मान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

सतेःपरिवृतोराजादस्युभिःशलभैरेव ॥ नानाविषायुर्धैर्भीमैर्मथुरामभ्यवर्तत २१ गजवाजिखरोश्राणामयुतैर्बुदैरपि ॥ पृथिवीकंपयामाससैन्येनमहता
वृतः २२ रेणुनासूर्यमार्गंतुसमवच्छाद्यपार्थिवः ॥ मूत्रेणशकृतांचैवसैन्येनसमृजेनदीम् २३ अश्वोष्ट्रशकृतांराशेर्निस्मृतेतिजनाधिप ॥ ततोश्वशकृ
दित्येवनामनद्याबभूवह २४ तत्सैन्यंमहदायाद्वैश्रुत्वावृष्ण्यंधकाग्रणीः ॥ वासुदेवस्समानाय्यज्ञातीनिदमुवाचह २५ इदंस्मृत्यितंतघोरंवृष्ण्यंधकमयं
महत् ॥ अवध्यश्चापिनश्शत्रुर्वरदानात्पिनाकिनः २६ सामादयोभ्युपायाश्चविहितास्तेस्यसर्वशः ॥ मत्तोमदबलाभ्यांतुयुद्धमेवाचिकीर्षति २७ एता
वानिहवासश्चकथितोनारदेनमे ॥ एतावेतिचवक्तव्यंसामैवपरमंमतम् २८ जरासंधश्चनोराजानित्यमेवनमृष्यते ॥ तयान्येष्टथिवीपालावृष्णिचक्रप्रता
पिताः २९ केचित्कंसवधाञ्चापिविरकास्तद्रतानृपाः ॥ समाश्रित्यजरासंधमस्मानिच्छंतिबाधितुम् ३० बहवोज्ञातयश्चैवयदूनांनिहतानृपैः ॥ व
र्द्धितुंनैवशक्ष्यामपुरेस्मिन्नितिकेशवः ३१ अपयानेमर्तिकृत्वादूतंतस्मैससर्जह ॥ ततःकुंभेमहासर्पंभिर्ब्रांजनचयोपमम् ३२ घोरमाशीविषं कृष्णकृष्णः प्रा
क्षेपयत्तदा ॥ ततस्तंमुद्रयित्वातुस्वेनदूतेनहारयत् ३३ निदर्शनार्थं गोविंदोभीषयामासतंतृपम् ॥ सदूतःकालयवनेदर्शयामासतंवटम् ३४ कालसर्पो
पमःकृष्णइत्युक्ताभरतर्षभ ॥ तत्कालयवनोबुद्धात्रासनंयादवैःकृतम् ३५ पिपीलिकानांचंडानांपूरयामासतंवटम् ॥ ससर्पोबहुभिस्तीक्ष्णैस्सर्वतस्तैःपि
पीलिकैः ३६ भक्ष्यमाणःकिलांगेषुभस्मीभूतोभवत्तदा ॥ तंमुद्रयित्वातुवटंतथैवयवनाधिपः ॥ प्रेषयामासकृष्णायबाहुल्यमुपवर्णयन् ३७ वासुदेव
स्तुतंदृष्ट्वायोगंविहतमात्मनः ॥ उत्सृज्यमथुरामाशुद्रारकामभिजग्मिवान् ३८ वैरस्यांतंविधित्संस्तुवासुदेवोमहायशाः ॥ निवेश्यद्वारकाराजान्वृष्णी
नाश्वास्यचैवह ३९ पदातिःपुरुषव्याघ्रोबाहुप्रहरणस्तदा ॥ आजगाममहावीर्योमथुरामधुसूदनः ४० तंदृष्ट्वानिर्ययौदृष्टस्सकालयवनोरुषा ॥ प्रेक्षा
पूर्वंचकृष्णोपिनिश्चर्कर्महाबलः ४१ अथान्वगच्छद्गोविंदंजिघृक्षुर्वनेश्वरः ॥ नचैनमशकद्राजागृहीतुंयोगधर्मिणम् ४२ मांधातुस्तुसुतोराजामुचुकुं
दोमहायशाः ॥ पुरादेवासुरेयुद्धेकृतकर्मांमहाबलः ४३ वरेणच्छंदितोदेवैर्निद्रामेवगृहीतवान् ॥ श्रांतस्यतस्यवागेवंतदाप्रादुरभूत्किल ४४ प्रसुप्तो
ध्येद्योमांतंदहेयमहंसुराः ॥ चक्षुषाक्रोधदीप्तेनएवमाहपुनःपुनः ४५ एवमस्त्वितितंशकउवाचत्रिदशैस्तह ॥ ससुरैरभ्यनुज्ञातआदिराजमुपागमत्
४६ सपर्वतगुहांकांचित्प्रविश्यश्रमकर्षितः ॥ सुष्वापकालमेतंवैयावत्कृष्णस्यदर्शनम् ४७

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ चत्वारःतुर्वसुर्द्व्युरनुःपुनरितियवीयसोयवीयांसः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

तत्सर्वेवासुदेवायनारदेननिवेदितम् ॥ वरदानंचदेवेभ्यस्तेजस्तस्यचभूपतेः ४८ कृष्णोनुगम्यमानश्चतेनम्लेच्छेनशत्रुणा ॥ तांगुहांसुचुकुंदस्यप्रविवेश
विनीतवत् ४९ शिरःस्थानेतुराजर्षेर्मुचुकुंदस्यकेशवः ॥ संदर्शनपथं त्यक्ता तस्थौ बुद्धिमतांवरः ५० अनुप्रविश्यवनोददर्शष्टथिवीपतिम् ॥ सतंसुसंकु
तांताभमाससादमुर्धमतिः ५१ वासुदेवंतुतमत्वाघट्टयामासपार्थिवम् ॥ पादेनात्मविनाशायशलभःपावकंयथा ५२ मुचुकुंदस्तुराजर्षिःपादस्पर्शप्रबो
धितः ॥ निद्राच्छेदेनचुक्रोधपादस्पर्शनेतेनच ५३ संस्मृत्यसवरंशक्रादवैक्षततमग्रतः ॥ सदृष्टमात्रःक्रोधेनसंप्रजज्वालसर्वशः ५४ ददाहपावकस्तंतुशु
ष्कंवृक्षमिवाशनिः ॥ क्षणेनकालयवनंनेत्रतेजोविनिर्गतः ५५ तंवासुदेवश्श्रीमंतंचिरसुप्तंनराधिपम् ॥ कृतकार्योब्रवीद्वोमानिदंवचनमुत्तमम् ५६ राज
श्चिरप्रसुप्तोसिकथितोनारदेनमे ॥ कृतंमेसुमहत्कार्यंस्वस्तितेस्तुव्रजाम्यहम् ५७ वासुदेवमुपालक्ष्यराजाहसंप्रमाणतः ॥ पारिकृतंयुगंमेनेकालेनमहता
तदा ५८ उवाचराजागोविंदंक्रोभवान्किमिहागतः ॥ कश्चकालःप्रसुप्तस्ययदिजानासिकथ्यताम् ५९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सोमवंशोद्भवोराजाययाति
नामनाहुषः ॥ तस्यपुत्रोयदुर्ज्येष्ठश्चत्वारोऽन्येयवीयसः ६० यदुवंशात्समुत्पन्नंवसुदेवात्मजंविभो ॥ वासुदेवंविजानीहि नृपतेत्वामिहागतम् ६१ त्रेता
युगेप्रसुप्तोसिविदितोमेसिनारदाव ॥ इदंकलियुगंविद्विकिमन्यत्करवाणिते ६२ ममशत्रुस्त्वयादग्धोदेवदत्तवरोनृप ॥ अवध्योयोमयासंख्येभवेद्वर्षश
तैरपि ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तस्सतुकृष्णेननिर्जगामगुहामुखात् ॥ अन्वीयमानःकृष्णेनकृतकार्येणधीमता ६४ ततोददर्शष्टथिवीमावृ
तांहस्वकैर्नरैः ॥ स्वल्पोत्साहैरल्पबलैरल्पवीर्यपराक्रमैः ॥ परेणाधिष्ठितंचैवराज्यंकेवलमात्मनः ६५ प्रीत्याविमृज्यगोविंदंप्रविवेशमहद्वनम् ॥ हिमवंत
मगाद्राजातपसेधृतमानसः ६६ ततस्सतपआस्थायविनिर्मुच्यकलेवरम् ॥ आरुरोहदिवंराजाकर्मभिस्सर्वैर्जिताशुभैः ६७ वासुदेवोपिधर्मात्माउ
पायेनमहामनाः ॥ घातयित्वात्मनश्शत्रुंतत्सैन्यंप्रत्यपद्यत ६८ प्रभूतरथहस्त्यश्ववर्मशस्त्रायुधध्वजम् ॥ आदायोपययौधीमान्ससैन्यंनिहतेश्वरम् ६९
निवेदयामासततो नराधिपेतदुग्रसेनेप्रतिपूर्णमानसः ॥ जनार्दनोद्धारवर्तीचतांपुरीमशोभयतेनयनेनभूरिणा ७० इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णु
पर्वणिकालयवनवधोनामसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रभातेविमलेभास्करेउदितेतदा ॥ कृतजाप्योहृषीकेशो
बनांतेनिषसादह १

६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ अष्टपंचाशत्तमेथाध्यायेवष्टारमाह्वयन् ॥ द्वारकातिविशेषाद्याहरिस्तेनविनिर्भमे ॥ १ ॥ ततइति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ रोहिण्याम् रोहिणीनक्षत्रे श्रेष्ठे अहनिमंदवासरे शनौ हि सुसमारंभकृतवान्धिरः स्वयं ॥ इति वचनात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ त्रिकंति सृभिः अष्टपंक्तिभिः
कल्पितं त्रिकोणां त्रिकं चत्वरं च तसृभिः श्रुतं रत्नं तदेव राजमार्गः द्वाभ्यां पण्यपंक्तिभ्यां कल्पितदीर्घरथारूपः ॥ ९ ॥ शिल्पिमुख्यानां आह्वायका इति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

परिचक्रामतं देशं दुर्गस्थानदिदृक्षया ॥ उपतस्थुः कुलप्राश्यायादवायदुनंदनम् २ रोहिण्यामहनि श्रेष्ठे स्वस्तिवाच्यद्विजोत्तमान् ॥ पुण्याहघोषैर्विपुलैर्दु-
र्गस्यारब्धवान्क्रियाम् ३ ततः पंकजपत्राक्षोयादवान्केशिसूदनः ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठो देवान् चत्वरिपुर्यथा ४ कल्पितेयं मया भूमिः पश्य ध्वंद्वेव सन्नवत् ॥ ना-
मचास्याः कृतं पुर्याः ख्यातिं यदुपयास्यति ५ इयं द्वास्वतीनामपृथिव्यां निर्मिता मया ॥ भविष्यति पुरीरम्या शक्रस्येवामरावती ६ तान्येवास्याः कारयिष्ये चि-
ह्नान्यायतनाचि च ॥ चत्वरान् राजमार्गं श्वसम्यगंतः पुराणि च ७ देवा इवात्र मोदंतु भवंतो विगतज्वराः ॥ बाधमानारिपूनुग्रानुग्रसेन पुरोगमाः ८ गृह्यं तां
वेश्मवास्तूनि कल्प्यं तां त्रिकचत्तराः ॥ मीयं तां राजमार्गं श्वप्रासादस्य च यागतिः ९ प्रेष्यं तां शिल्पिमुख्यानां युक्तानां वेश्मकर्मसु ॥ नियुज्यं तां च देशेषु प्रेष्य
कर्मकरा राजनाः १० एवमुक्ते तु यद्वोगृहसंग्रहतत्पराः ॥ यथानिवेशं संहृष्टाश्चक्रुर्वास्तुपरिग्रहम् ११ सूत्रहस्तास्ततोभानं च कुर्यादवसत्तमाः ॥ पुण्येह निम-
हाराजद्विजातीनभिपूज्य च १२ वास्तुदैवतकर्माणि विधिना कारयंति च ॥ स्थपतीनथ गोविंदस्तत्रोवाच महामतिः १३ अस्मदर्थं सुविहितं क्रियतामत्र मंदि-
रम् ॥ विविक्तचत्वरपथं सुनिविष्टे दैवतम् १४ तेतथेति महाबाहुमुक्त्वा स्थपतयस्तदा ॥ दुर्गकर्माणि संस्कारानुपकल्पयथाविधि १५ यथान्यायं नि-
र्मिरे दुर्गोण्यायतनानि च ॥ स्थानानि निदधुश्चात्र ब्रह्मादीनां यथाक्रमम् १६ अपामग्रे स्रुरेशस्य दृष्टदोल्लखलस्य च ॥ चातुर्दैवानि चत्वारिद्वाराणि निदधु-
श्चेत् १७ शुद्धाक्षमैंद्रं भ्लाटं पुष्पदंतं तथैव च ॥ तेषु वेश्मसु युक्तेषु यादवेषु महात्मसु १८ पुर्याः क्षिप्रं निवेशार्थं चिंतयामासमाधवः ॥ तस्य दैवोत्पिता बुद्धि-
र्विमलाक्षिप्रकारिणी १९ पुर्याः प्रियकरी सा वैयदूनामभिवाद्धिनी ॥ शिल्पिमुख्यस्तु देवानां प्रजापति सुतः प्रभुः २० विश्वकर्मा स्वमत्या वै पुरीं संस्थापयि-
ष्यति ॥ मनसा समनुध्याय तस्यागमनकारणात् ॥ त्रिदशाभिमुखः कृष्णो विविक्ते समपद्यत २१ तस्मिन्नेव ततः काले शिल्पाचार्यो महामतिः ॥ विश्वक-
र्मासुरश्रेष्ठः कृष्णस्य प्रमुखे स्थितः २२ ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ शक्रेण प्रेषितः क्षिप्रं तव विष्णो धृतव्रत ॥ किं कर्तव्यमनुप्राप्तशशाधिमां किं करोमि ते २३

स्थपतीन्वास्तुकर्मज्ञान् सूत्रधारान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ संस्कारान् कटक्याद्युद्वासानावटारोवादीन् ॥ १५ ॥ ब्रह्मादीनां द्वारे पितामहं विद्यादित्याशास्त्रोक्तानां गृहवलिदेवतानां ॥ १६ ॥
चतुर्देवानि तिपाठे देवाः शुद्धाक्षादयस्तद्वन्ति तांश्च तत्तत्स्थापनपूर्वकं पूजयेदित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

यथामेव ब्रह्मादयो मान्यास्तथा त्वं देवमान्यो ब्रह्मादीनां मान्योऽसि वः युष्मत्तः पूजायां बहुत्वं विशेषो विशिष्टत्वं नास्ति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रकाशार्थं स्वकोशलस्य मयि मन्त्रि
मिच्छन् ॥ २८ ॥ २९ ॥ मम स्थानं वैकुण्ठं इदं ह्यस्य कार्यम् ॥ ३० ॥ मतीश्वरः मतिमतां प्रभुः ॥ ३१ ॥ पुरीपुण्या भूमिः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मारु

यथा सौ देवदेवो मे शंकरश्च यथा व्ययः ॥ तथा त्वं देवमान्यो मे विशेषो नास्ति वः प्रभो ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यज्ञापिकां वाचमुत्तजस्व महाभुज ॥ एषोऽस्मि परिदृष्टार्थः
किं करोमि प्रशाधि माम् ॥ २५ ॥ श्रुत्वा विनीतं वचनं केशवो विश्वकर्मणः ॥ प्रत्युवाच यदुश्रेष्ठः कंसारिर तुल्वचः ॥ २६ ॥ श्रुतार्थो देवगुह्यस्य भवान्यत्र वयं स्थिताः ॥
जवश्यं त्विह कर्तव्यं सदनं मे सुरोत्तम ॥ २७ ॥ तदियं पूः प्रकाशार्थं निवेशयामयि सुव्रत ॥ मत्प्रभावा नुरूपैश्च गृहैश्च येन समंततः ॥ २८ ॥ उत्तमा च पृथिव्यां वै यथा स्व
र्गे मरावती ॥ तथेयं हितव्या कार्या शक्तो ह्यसि महामते ॥ २९ ॥ मम स्थानमिदं कार्यं यथा वै त्रिदिवे तथा ॥ मर्त्याः पश्यन्तु मे लक्ष्मीं पुर्याय दुकुलस्य च ॥ ३० ॥ एवमुक्त
स्ततः प्राह विश्वकर्मा मतीश्वरः ॥ कृष्णमक्षि कर्माणं देवामित्रविनाशनम् ॥ ३१ ॥ सर्वमेतत् करिष्यामि यत्त्वया मिहितं प्रभो ॥ पुरीत्वियं जनस्यास्य न पर्याप्ता
भविष्यति ॥ ३२ ॥ भविष्यति च विस्तीर्णा वृद्धिरस्यास्तु शोभना ॥ चत्वारः सागरा ह्यस्यां विचरिष्यन्ति रूपिणः ॥ ३३ ॥ यदीच्छेत्सागरः किंचिदुत्सृष्टुमपि तोयरा
ट् ॥ ततस्स्वायतलक्षण्या पुरीस्यात्पुरुषोत्तम ॥ ३४ ॥ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रागेव कृतानि श्रव्यः ॥ सागरं सरितां नाथमुवाच वदतां वरः ॥ ३५ ॥ समुद्रदशचद्वे च यो
जनानि जलाशये ॥ प्रतिसंहितामात्मा यद्यस्ति मयि मान्यता ॥ ३६ ॥ अवकाशे त्वया दत्ते पुरीयं मामकं बलम् ॥ पर्याप्तविषयारम्या समग्रं विमहिष्यति ॥ ३७ ॥
ततः कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा नदनदीपतिः ॥ समारुतेन योगेन उत्ससर्ज जलाशयम् ॥ ३८ ॥ विश्वकर्मा ततः प्रीतः पुर्यास्संलक्ष्य वास्तुतत् ॥ गोविंदे चैव सन्मानं कृत
वात्सागरस्तदा ॥ ३९ ॥ विश्वकर्मा ततः कृष्णमुवाच यदुनंदनम् ॥ अद्य प्रभृति गोविंदसर्वे समधिरोहत ॥ ४० ॥ मनसानिर्मिता चेयं मया पूः प्रवरा विभो ॥ अचिरे
णैव कालेन गृहसंवाधमालिनी ॥ ४१ ॥ भविष्यति पुरीरम्या सुद्वारा प्राग्य तोरणा ॥ चयाट्टालकैर्यूरा पृथिव्यां कुदोपमा ॥ ४२ ॥ अंतःपुरं च कृष्णस्य परिचर्याक्ष
यं महत् ॥ चकार तस्यां पुर्यां वैदेशो ब्रिदश पूजिते ॥ ४३ ॥ ततस्सानिर्मिता कांता पुरीद्वारा वती तदा ॥ मानसेन प्रयत्नेन वैष्णवी विश्वकर्मणा ॥ ४४ ॥ विधानविहितत्वा
रा प्राकारवरशोभिता ॥ परिखाचयसंगुप्ता साट्टप्राकार तोरणा ॥ ४५ ॥ कांतनारी नरगणावाणिग्निरुपशोभिता ॥ नानापण्यगणाकीर्णां खेचरी वचगांगता ॥
४६ ॥ प्रपावापी प्रसन्नोदा उद्यानैरुपशोभिता ॥ समंततस्संवृतां गीवानिते वायतेक्षणा ॥ ४७ ॥

तेन योगेन वायुसंकोचनप्रधानेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्राग्य तोरणा श्रेष्ठं वंदनमालिका ॥ ४२ ॥ परिचर्याक्षयं स्नानादिगृहम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ गांधिवीम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

वेदमोत्तमेषु उच्चैश्च वेदमसु घनाचिता मेघव्याता अत्युच्चैत्यर्थः ॥ ४८ ॥ निचयशालिनी समृद्धिमती ॥ ४९ ॥ सुक्षेत्रापुण्याधिवसती ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ उदग्रा

समृद्धचत्वरवती वेशमोत्तमघनाचिता ॥ रथ्याकोटिसहस्राढ्याशुभराजपथोत्तरा ४८ भूषयंती समुद्रं सास्वर्गमिन्द्रपुरीयथा ॥ पृथिव्यां सर्वरत्नानामेकानिचय
शालिनी ४९ सुराणामपि सुक्षेत्रासामंतक्षोभकारिणी ॥ अपकाशंतदाकाशंप्रासादैरुपकुर्वती ५० पृथिव्यां पृथुराष्ट्रायां जनौघप्रतिनादिता ॥ ओवैश्ववारिरा
जस्य शिशिरीकृतमारुता ५१ अनुपोपवनैः कांतैः कांत्या जनमनोहरा ॥ सतारकाद्यौरिव साद्वारकाप्रत्यराजत ५२ प्राकारेणार्कवर्णेन शातकौभेन संवृता ॥
हिरण्यप्रतिवर्णैश्च गृहैर्गंधीरनिस्सुवनैः ५३ शुभमेघप्रतीकाशैर्द्वारैस्सौधैश्च शोभिता ॥ क्वचित्क्वचिदुदग्राग्रैरुपावृतमहापथा ५४ तामावसत्पुर्णकृष्णस्त
र्वेयादवनंदनाः ॥ अभिप्रेतजनाकीर्णो सोमः स्वमिव भासयन् ५५ विश्वकर्मा च तां कृत्वा पुर्णशक्रपुरीमिव ॥ जगाम त्रिदिवं देवो गोविंदेनाभिपूजितः ५६
भूयश्च बुद्धिरभवत्कृष्णस्य विदितात्मनः ॥ जनानि मान्धनौ वैश्वतर्पयेयमहं यदि ५७ सवैश्रवणसंस्मृतं निधीनामुत्तमं निधिम् ॥ शंखमाह्वयतो पेंद्रो निशि
स्वेभवने प्रभुः ५८ सशंखः केशवाह्वानं ज्ञात्वा हि निधिराट्स्वयम् ॥ आजगाम समीपं वैतस्य द्वारवतीपतेः ५९ सशंखः प्राजलिभूत्वा विनयादवनिगतः ॥
कृष्णं विज्ञापयामास यथा वैश्रवणं तथा ६० भगवन् किमया कार्यं सुराणां वित्तरक्षिणा ॥ नियोजय महाबाहो यत्कार्यं यदुनंदन ६१ तमुवाच हृषीकेश शंखं गु
ह्यमुत्तमम् ॥ जनाः कृशधना ये स्मिंस्तान्धनेनाभिपूरय ६२ नेच्छाम्यन शितं द्रष्टुं कृशं मलिनमेव च ॥ देहीति चैव याचंतं नगर्यां निर्द्वनं नरम् ६३ ॥ वै
शंपायन उवाच ॥ ॥ गृहीत्वा शासनं मूर्ध्ना निधिराट् केशवस्य ह ॥ निधीना ज्ञापयामास द्वारवत्यां गृहे गृहे ६४ धनौघैरभिवर्षध्वंचक्रुस्सर्वं तथा चते ॥
नाधनो विद्यते तत्र क्षीणभाग्योऽपि वानरः ६५ कृशो वामलिनो वापि द्वारवत्यां कथंचन ॥ द्वारवत्यां पुरिपुरा केशवस्य महात्मनः ६६ चकार वायोरा
ह्वानं भूयश्च पुरुषोत्तमः ॥ तत्र स्थ एव भगवान्यादवानां प्रियंकरः ६७ प्राणयोनिस्तु भूतानामुपतस्थे गदाधरम् ॥ एकमासीनमेकांते देवगुह्यधरं प्रभुम् ॥
६८ किमया देवकर्तव्यं सर्वगेनाशुगामिना ॥ यथैव दूतो देवानां तथैवास्मितवानघ ६९ तमुवाच ततः कृष्णो रहस्यं पुरुषो हरिः ॥ मारुतं जगत् प्राणं रूपिणं
समुपस्थितम् ७० गच्छ मारुत देवेश मनुमान्यसहामरैः ॥ सभां सुधर्मा मादाय देवेभ्यस्त्वमिहानय ७१ यादवा धर्मिका ह्येते विक्रांताश्च सहस्रशः ॥
तस्यां विशेषयुरेते वै न तु याकृत्रिमा भवेत् ७२ यादवक्षया स भारम्या कामगा कामरूपिणी ॥ सायदून्धारयेत् सर्वान्यथैव त्रिदशांस्तथा ७३

ग्रेरत्युच्चसौधैः उपावृतः छायापिहितः महापथो यस्यां सा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अनशितं निरञ्जम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥७४॥ ७५ ॥ ७६ ॥७७॥ ७८ ॥ ७९ ॥ काश्यसांदीपनि ॥ ८० ॥ स्थविरान्दशेतिवक्ष्यमाणान् उद्धवोवासुदेवश्चक्रोविष्टुरेवच ॥ श्वफल्काश्चित्रकश्चैवगदःसत्यकएवच ॥ बलभद्रःपृथुश्चैवमंत्रेभ्यंतरादशेति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटोकायांअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ अथैकोनपष्टित

संगृह्यवचनंतस्यकृष्णस्यालिष्टकर्मणः ॥ वायुरात्मोपमगतिर्जगामत्रिदिवालयम् ७४ सोनुमान्यसुरान्सर्वान्कृष्णवाक्यंनिवेद्यच ॥ सभांसुधर्माभादाय पुनरायान्महीतलम् ७५ सुधर्मायसुधर्मांतांकृष्णायालिष्टकारिणे ॥ देवोदेवसभांदत्वावायुरंतरधीयत ७६ द्वाखवत्यास्तुसामध्येकेशवेननिवेशिता ॥ सुधर्मायदुमुख्यानांदेवानांत्रिदिवेयथा ७७ एवंदिव्यैश्चभोगैश्चजलजैश्चाव्ययोहरिः ॥ द्रव्यैरलंकरोतिस्मपुरींस्वांप्रमदामिव ७८ मर्यादाश्चैवसंचक्रे श्रेणीश्चप्रकृतीस्तथा ॥ बलाध्यक्षांश्चयुक्तांश्चप्रकृतीशांस्तथैवच ७९ उग्रसेनंनरपतिकाश्यंचापिपुरोहितम् ॥ सेनापतिमनाधृष्टिं विकटुंमंत्रिपुंगवम् ८० यादवानांकुलकरान्स्थविरान्दशतत्रवै ॥ मतिमान्स्थापयामाससर्वकार्येष्वनंतरान् ८१ रथेष्वतिरथोयंतादारुकःकेशवस्यवै ॥ योधमुख्यश्चयोधानां प्रवरस्सात्यकिःकृतः ८२ विधानमेवंकृत्वाथकृष्णःपुर्यामनिंदितः ॥ मुमुदेयदुभिस्साद्वैलोकस्रष्टामहीतले ८३ रेवतस्याथकन्यांचरेवतीशीलसंमताम् ॥ प्राप्तवान्बलदेवस्तुकृष्णस्यानुमतेतदा ॥ ८४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिद्वारावतीनिर्माणंनामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुजरासंधं प्रतापवान् ॥ नृपानुद्योजयामासचेदिराजप्रियेप्सया १ सुतायाभीष्मकस्याथरुक्मिण्यारुक्म भूपणः ॥ शिशुपालस्यनृपतेर्विवाहोभविताकिल २ दंतवक्रस्यतनयंसुवक्रममितौजसम् ॥ सहस्राक्षसयंयुद्धेमायाशतविशारदम् ३ पौंड्रस्यवासुदे वस्यतथापुत्रंमहाबलम् ॥ सुदेवंवीर्यसंपन्नंरथगक्षौहिणीपतिम् ४ एकलव्यस्यपुत्रंचवीर्यवंतंमहाबलम् ॥ पुत्रंचपांडचराजस्यकलिगाधिपतितथा ५ कृताप्रियंचकृष्णेनवेणुदारिंनराधिपम् ॥ अंशुमंतंतथाक्रांश्चतुर्धर्माणमेवच ६ निवृत्तशत्रुंकार्लिंगांधाराधिपतितथा ॥ प्रसह्यचमहावीर्यैकौशांब्या धिपमेवच ७ भगदत्तोमहासेनश्शलश्शाल्वोमहाबलः ॥ भूरिश्रवामहासेनःकुंतिवीर्यश्चवीर्यवान् ॥ स्वयंवरायैसंप्राप्ताभोजराजनिवेशने ८ ॥ जन मेजयउवाच ॥ कस्मिन्देशेनृपोज्जेरुक्मवीदेदविदांवरः ॥ कस्यान्वयवायेद्युतिमान्संभृतोद्विजसत्तम ९ वैशंपायनउवाच ॥ राजर्षेर्यादवस्यासीद्विदर्भो नामवैसुतः ॥ विंध्यस्यदक्षिणेपार्श्वेविदर्भायांन्यवेशयत् १०

मेगत्वाकुंडिनमोजसा ॥ रामोपरान्समासज्यरुक्मिणीमहरद्धरिः ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति चेदिराजोदमघोषःतस्यप्रियशिशुपालारुख्यपुत्रस्यविवाहस्तदीप्सया ॥१॥ तदेवाह सुता याइति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ निवृत्ताः निष्प्रचाराः शत्रवोयस्यनिवृत्तशत्रुंकीलितशत्रुमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ श्रवादाकर्णनात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सुनीथस्यसुनीथपुत्रस्यशिशुपालस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सु

क्रथकैशिकमुख्यास्तुपुत्रास्तस्यमहाबलाः ॥ बभूवुर्वीर्यसंपन्नाः पृथग्वंशकरानृपाः ॥ ११ तस्यान्ववायेभीमस्यजजिरेवृष्णयोन्तृपाः ॥ क्रथस्यत्वंशुमान्वंशेभीष्म
कःकैशिकस्यतु १२ हिरण्यरोमेत्याहुर्दक्षिणात्येश्वरंनृपाः ॥ अगस्त्यगुप्तामाशांयःकुंडिनस्थोन्वशाचृपः १३ रुक्मीतस्याभवत्पुत्रोरुक्मिणीचविशांपते ॥
रुक्मीचास्त्राणिदिव्यानिदुमात्प्रापमहाबलः १४ जामदग्न्यात्तथारामाद्वाह्ममस्त्रमवाप्तवान् ॥ प्रास्पद्वैतसकृष्णेननियमद्रुतकर्मणा १५ रुक्मिणीत्वभवद्राज
नृपेणासदृशीभुवि ॥ चक्रमेवासुदेवस्तांश्रवादेवमहाद्युतिः १६ सतयाचाभिलषितश्रवादेवजनार्दनः ॥ तेजोवीर्यबलोपेतस्तमेभर्ताभवेदिति १७ तांद
दौनचक्रुष्णायद्वेषाद्रुक्मीमहाबलः ॥ कंसस्यवधसंतापात्कृष्णायामिततेजसे ॥ याचमानायकंसस्यद्वेष्योयमितिचिंतयन् १८ चैद्यस्याथर्मुनाथस्यजरासं
धस्तुभूमिपः ॥ वरयामासतांराजाभीष्मकंभीमविक्रमम् १९ चेदिराजस्यतुवसोरासीत्पुत्रोबृहद्रथः ॥ मगधेषुपुरायेननिर्मितोसौगिरित्रजः २० तस्या
न्ववायेजज्ञेसौजरासंधोमहाबलः ॥ वसोरेवतदावंशेदमघोषोपिचेदिराट् २१ दमघोषस्यपुत्रास्तुपंचभीमपराक्रमाः ॥ अगिन्यांवसुदेवस्यश्रुतश्रवासिजज्ञि
रे २२ शिशुपालोदशग्रीवोरैभ्योथोपदिशोबली ॥ सर्वास्रकुशलावीरावीर्यवंतोमहाबलाः २३ ज्ञातेस्समानवंशस्यसुनीथःप्रददौसुतम् ॥ जरासंधस्तु
सुतवद्वदर्शनंजुगोपच २४ जरासंधंपुरस्कृत्यवृष्णिशत्रुंमहाबलम् ॥ कृतान्यागांसिचैद्येनवृष्णीनांचाप्रियैषिणा २५ जामातात्वभवत्तस्यकंसस्त
स्मिन्हतेयुधि ॥ कृष्णार्थवैरमभवजरासंधस्यवृष्णिभिः २६ भीष्मकंवरयामाससुनीथार्थेचरुक्मिणीम् ॥ तांददौभीष्मकश्चापिशिशुपालायवीर्य
वान् २७ ततश्चैद्यमुपादायजरासंधोनराधिपः ॥ ययौविदर्भान्सहितोदंतवक्त्रेणयायिना २८ अनुज्ञातश्चपौड्रेणवासुदेवेनधीमता ॥ अंगवंगकर्लिगानां
ईश्वरस्समहाबलः २९ मानयिष्यंश्चतान्द्रुक्मीप्रत्युद्रम्यनराधिपान् ॥ वरयापूजयोपेतांस्तान्निनायपुरींप्रति ३० पितृष्वसुःप्रियार्थंचरामकृष्णावुभाव
पि ॥ प्रययुर्वृष्णयश्चान्येरथैस्तत्रबलान्विताः ३१ क्रथकैशिकभर्तातान्प्रतिगृह्ययथाविधि ॥ पूजयामासपूजार्हान्वहिश्चैवन्यवेशयत् ३२ श्वोभाविनि
विवाहेष्वरुक्मिणीनिर्ययौबहिः ॥ चतुर्युजारथेनैद्रेदेवतायतनेशुभे ३३ इंद्राणीमर्चयिष्यंतीकृतकौतुकमंगला ॥ दीप्यमानेनवपुषाबलेनमहतावृता ॥
३४ तांददर्शतदाकृष्णोलक्ष्मीसाक्षादिवस्थिताम् ॥ रूपेणाग्रेणसंपन्नादेवतायतनांतिके ३५

नीथः सुतंशिशुपालंददौ तवायंसहकारीभूयादिति ॥ २४ ॥ वृष्णीनांदुःखदानितिशेषः ॥ २५ ॥ तत्रनिमित्तमाह जामातेति ॥ २६ ॥ वरयामासजरासंधःसुनीथार्थेशिशुपाला
र्थे २७ यायिनागच्छतासहसहायेनवा २८ २९ ३० ३१ क्रथकैशिकानांदेशानांभर्ताज्येष्ठोदमघोषः ३२ चतुर्युजाचतुरश्ववता ऐंद्रेज्येष्ठानक्षत्रे ३३ ३४ ३५

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रभासद्भिः प्रकर्षेण भासमानैः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रमाथे हरणे प्रणिधाय निवेद्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ युयुधाने सात्यकौ ४७ ॥ ४८ ॥

वह्नेरिव शिखां दीप्तां मायां भूमिगतामिव ॥ पृथिवीमिव गंभीरा मुत्थितां पृथिवीतलात् ३३ मरीचिमिव सोमस्य सौम्यां स्त्रीविग्रहां भुवि ॥ श्रीमिवाश्रयं
विना पद्मं विष्यां श्रीसहायिनीम् ॥ कृष्णेन मनसा दृष्टां दुर्निरीक्ष्यां सुरैरपि ३७ श्यामावदाता सा ह्यासीत् पृथुचार्याय ते क्षणा ॥ ताम्रौष्ठनयना पांगीपीनो
रुजघनस्तनी ३८ बृहती चारुसर्वांगी तन्वी शशिसितानना ॥ ताम्रतुंगनखो सुभूर्नीलकुंचितमूर्धजा ३९ अत्यर्थरूपतः कांतापीनश्रोणिपयोधरा ॥ ती
क्ष्णशुक्लैस्समैर्दतैः प्रभासद्भिर्लंकृता ४० अनन्याप्रमदालोके रूपेण यशसा श्रिया ॥ रुक्मिणीरूपिणी देवी पांडुरक्षौमवासिनी ४१ तां दृष्ट्वा ववृधे कामः
कृष्णस्य प्रियदर्शनाम् ॥ हविषेवानलस्यार्चिर्मनस्तस्यां समादधत् ४२ रामेण सह निश्चित्य केशवस्तु महाबलः ॥ तत्प्रमाथे करोद्बुद्धिं वृष्णिभिः प्र
णिधाय च ४३ कृते तु देवतार्क्ये निष्कामं तीसुरालयात् ॥ उन्मथ्य सह सा कृष्णस्वन्निनाय रथोत्तमम् ४४ वृक्षमुत्पाद्य रामोऽपि जवानापततः परान् ॥ स
मनह्यंत दाशार्हास्तदाज्ञासाश्वसर्वशः ४५ ते रथैर्विविधाकारैस्समुच्छिन्नमहाध्वजैः ॥ वाजिभिर्वारणैश्चैव परिववृहला युधम् ४६ आदाय रुक्मिणीं कृष्णो
जगामाशुपुरीं प्रति ॥ रामेभारंतमासज्य युयुधाने च वीर्यवान् ४७ अक्रूरे विपृथौ चैव गदे च कृतवर्मणि ॥ चक्रदेवे सुदेवे च सारणे च महाबले ४८ निर्वृत्तशत्रौ
विक्रांतिभंगकारे विदूरथे ॥ उग्रसेनात्मजे केशवस्तु च केशवः ४९ राजा धिदेवे मृदरे प्रसेने चित्रकेतया ॥ अतिदांते बृहद्गुर्गेश्व फले सत्यके पृथौ ५० वृ
ष्ण्यंधकेषु चान्येषु मुख्येषु मधुसूदनः ॥ गुरुमासज्यतं भारं ययौ द्वारवतीं प्रति ५१ दंतवक्रो जरासंधः शिशुपालश्च वीर्यवान् ॥ सन्नद्वानिर्ययुः कुद्वाजिवांसंतोज
नार्दनम् ५२ अंगवंगकलिगैश्च सार्द्धं पौंड्रैश्च वीर्यवान् ॥ निर्ययौ चेदि राजस्तु भ्रातृभिः समहारथैः ५३ तान् प्रत्यगृह्णन् संरब्धा वृष्णिग्वीरामहारथाः ॥ संकर्ष
णं पुरस्कृत्य वासवं मरुतो यथा ५४ आपतंतं हि वेगेन जरासंधं महाबलम् ॥ षड्भिर्विव्याध नाराचैर्युयुधानो महामृधे ५५ अक्रूरे दंतवक्रं तु विव्याध नवाशिः
शरैः ॥ तं प्रत्याविद्वद्यत् कारुषो बाणैर्दशभिराशुगैः ५६ विपृथुः शिशुपालं तु शरैर्विव्याध सप्तभिः ॥ अष्टभिः प्रत्यविद्वद्यत् शिशुपालः प्रतापवान् ५७ गवेषण
स्तु चैद्यंतु षड्भिर्विव्याध मार्गणैः ॥ अतिदांस्तथाष्टाभिर्बृहद्गुर्गेश्वपंचभिः ५८ प्रतिविग्राधतांश्चैव पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ जवानाश्चाश्चतुरश्वतुर्भिर्विपृ
थोः शरैः ५९ बृहद्गुर्गेश्वभलेन शिरश्चिच्छेदचारिहा ॥ गवेषणस्य सूतं तु प्राहिणोद्यमसादनम् ६० हताश्वं तुरथं यत्वापि पृथुस्तु महाबलः ॥ आरुरो हरथं शीघ्रं
बृहद्गुर्गेश्व वीर्यवान् ६१ विपृथोः सारथिश्चापि गवेषणस्थं द्रुतम् ॥ आरुह्य जवनान्श्चात्रियंतु मुपचक्रमे ६२

४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कारुषो दंतवक्रः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

कलापिनः वाणहस्ताः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ बलीशिशुपालभ्राता ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ राजपुत्रंपौड्रकवासुदेवसुतम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ निच्छेदेनप्राक्षितेन

तेकुद्वाःशरवर्षेणसुनीथंसमवाकिरन् ॥ नृत्यंतरथमार्गेषुचापहस्ताःकलापिनः ६३ चक्रदेवोदंतवक्रविभेदोरसिपत्रिणा ॥ षड्रथंपंचभिश्चैवविव्याधयु
धिमार्गणैः ६४ ताभ्यांसविद्धोदशभिर्बाणैर्मर्मातिगैःशितैः ॥ ततोबलीचक्रदेवंविभेददशभिःशरैः ६५ पंचभिश्चापिविव्याधसोपिदूराद्विदूरथम् ॥ विदू
रथोपितंपड्विर्विव्याधाजौशितैःशरैः ६६ त्रिंशताप्रत्यविध्यतंबलीबाणैर्महाबलम् ॥ कृतवर्माविभेदाजौराजपुत्रंत्रिभिःशरैः ६७ न्यहनत्सारथिंचास्यध्व
जंचिच्छेदसोच्छ्रितम् ॥ प्रतिविव्याधतंकुद्वाःपौड्रःषड्विःशिलीमुखैः ६८ धनुश्चिच्छेदचाप्यस्यभलेनकृतवर्मणः ॥ निवृत्तशत्रुःकालिंगविभेदनिशितैःशरैः ॥
तोमरेणांसदेशेतनिर्विभेदकलिंगराट् ६९ गजेनासाद्यकंकस्तुगजमंगस्यवीर्यवान् ॥ तोमरेणविभेदांगविभेदांगश्वतंशरैः ७० चित्रकश्वश्वफल्कश्वसत्यक
श्वमहारथः ॥ कलिंगस्यतथानीकंनाराचैर्विभिदुःशतैः ७१ तंनिष्ठद्रुमेणाजौवंगराजस्यकुंजरम् ॥ जवानरामःसंकुद्धोवंगराजंचसंगुगे ७२ तंहत्वारथ
मारुह्यधनुरादायवीर्यवान् ॥ संकर्षणोजवानोत्रैर्नाराचैःकैशिकान्वहन् ७३ षड्विर्निहत्यकारुषान्महेष्वासान्सवीर्यवान् ॥ शतंजवानसंकुद्धोमागधानां
महाबले ७४ निहत्यतान्महाबाहुर्जरासंधंततोभ्ययात् ॥ तमापतंतंविव्याधनाराचैर्मार्गधस्त्रिभिः ७५ तंविभेदाष्टभिःकुद्धोनाराचैर्मुसलायुधः ॥ चि
च्छेदचास्यभलेनध्वजंहेमपरिष्कृतम् ७६ तद्युद्धमभवद्भोरंतेपांदेवासुरोपमम् ॥ मृजतांशरवर्षाणिनिघ्नतामितरेतरम् ७७ गजैर्गजाहिसंकुद्वाःसंनिपेतुःसह
स्रशः ॥ रथैरथाश्चसंरब्धाःसादिनश्चापिसादिभिः ७८ पदातयःपदार्तांश्चशक्तिचर्मासिपाणयः ॥ छिदंतश्चोत्तमांगानिविचेर्युधितेपृथक् ७९ असीनां
पात्यमानानांकवचेपुमहास्वनः ॥ शराणांपततांशब्दःपक्षिणामिवशुश्रुवे ८० भेरीशंखमृदंगानांवेणूनांचमृध्वनिम् ॥ जुगूहवोषःशस्त्राणांज्याघोषश्चम
हात्मनाम् ८१ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिरुक्मिणीहरणंनौमैकोनष्टितमोऽध्यायः ५९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृष्णेनहियमाणांतां
रुक्मीश्रुत्वातुरुक्मिणीम् ॥ प्रतिज्ञामकरोकुद्वाःसमक्षंभीष्मकस्यह १ ॥ रुक्म्युवाच ॥ अहत्वायुधिगोविंदमनानीयचरुक्मिणीम् ॥ कुंडिनंनप्रवेक्ष्यामिस
त्यमेतद्वीर्यमहम् २ आस्थायसरथंवीरःसमुदग्रायुधध्वजम् ॥ जवेनप्रययौकुद्धोबलेनमहतावृतः ३ तमन्वयुर्नृपाश्चैवदक्षिणापथवर्तिनः ॥ क्राथो
शुमाञ्श्रुतर्वाचवेणुदारिश्चवीर्यवान् ४ भीष्मकस्यसुताश्चान्येरेथेनरथिनांवराः ॥ क्रथकैशिकमुख्याश्चसर्वएवमहारथाः ५

द्रुमेणनिष्पन्नदक्षेण ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ जुगूहसमावृणोत् ॥ ८१ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामैकोनष्टितमोऽध्या

यः ॥ ५९ ॥ ७ ॥ अथषष्टितमेध्यायेरुक्मिणंश्रीहरिःस्वयं जित्वामुक्त्वाथवैदर्भीमुपयेमइतीर्यते ॥ १ ॥ कृष्णेनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तं रुक्मिणं जनार्दनं जिघांसतः १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ १४ १५ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

ते गत्वा दूरमध्वानं सरितं नर्मदामनु ॥ गोविंदं ददृशुः कुह्याः सहैव प्रियया स्थितम् ६ अवस्थाप्य च तत्सैन्यं रुक्मीमदबलान्वितः ॥ चिकीर्षुर्द्वैरथं युद्धमभ्यया
न्मधुसूदनम् ७ सविध्या धत्तुः पृथ्वा गोविंदं निशितैः शरैः ॥ तं प्रत्यविध्यत्सप्तत्या बाणैर्युधिजनादनः ८ यतमानस्य चिच्छेदध्वजं चास्य महाबलः ॥ ज
हार च शिरः कायात्सारथेस्तस्य वीर्यवान् ९ तं कृच्छ्रगतमाज्ञाय परिवर्जुर्जनादनम् ॥ दाक्षिणात्या जिघांसतो राजानः सर्व एव हि १० तमं शुमान् महाबाहुर्विव्या
ध दशभिः शरैः ॥ श्रुतवापंचभिः कुहो वेणुदारिश्च सप्तभिः ११ ततोऽंशुमंतं गोविंदो बिभेदोरसि वीर्यवान् ॥ निपसाद रथोपस्थे व्यथितः सनराधिपः १२ श्रुत
वर्णो जघानाश्वांश्चतुर्भिश्चतुरः शरैः ॥ वेणुदारे ध्वजं छित्त्वा भुजं विव्याध दक्षिणम् १३ तथैव च श्रुतवापंचं शरैर्विव्याध पंचभिः ॥ शिश्रिये सध्वजं श्रांतो न्यपीद
च्च व्यथान्वितः १४ मुचंतः शरवर्षाणि वासुदेवं ततोऽभ्ययुः ॥ क्रथकैशिकमुख्याश्च सर्व एव महारथाः १५ बाणैर्बाणांश्च चिच्छेद ते पांयुधिजनादनः ॥ जघान
चैपांसं रब्धः पतमानश्च ताञ्छरान् १६ पुनरन्याश्चतुःषष्ट्या जवानानि शितैः शरैः ॥ कुह्यानापततो वीरानाद्रवत्समहाबलः १७ विद्रुतं स्वबलं दृष्ट्वा रुक्मीक्रो
धवशंगतः ॥ पंचभिर्निशितैर्बाणैर्विव्याधोरसिकेशवम् १८ सारथिं चास्य विव्याध सायकैर्निशितैस्त्रिभिः ॥ आजघान शरेणास्य ध्वजं च नतपर्वणा १९ के
शवस्त्वरितं दृष्ट्वा कुहो विव्याध मार्गणैः ॥ धनुश्चिच्छेद चाप्यस्य यतमानस्य रुक्मिणः २० अथान्यद्वनुरादाय रुक्मीकृष्णजिघांसया ॥ प्रादुश्चकार चान्या
नि दिव्यान्यस्त्राणि वीर्यवान् २१ अस्त्रैरस्त्राणि सवार्यतस्य कृष्णो महाबलः ॥ पुनश्चिच्छेद तच्चापं रथेषां च त्रिभिः शरैः २२ सच्छिन्नधन्वविरथः खड्गमादाय च
र्भच ॥ उत्पपात रथाद्वीरोगरुत्मानिव वीर्यवान् २३ तस्याभिपततः खड्गं चिच्छेद युधिकेशवः ॥ नाराचैश्च त्रिभिः कुहो बिभेदै नमयोरासि २४ सपपात महा
बाहुर्वसुधामनुनादयन् ॥ विसंज्ञो मूर्च्छितो राजा वज्रेणेव महासुरः २५ तांश्च राज्ञः शरैः सर्वान् पुनर्विव्याध माधवः ॥ रुक्मिणं पतितं दृष्ट्वा व्यद्रवं तनराधिपाः ॥
२६ विचेष्टमानं तं भूमौ भ्रातरं वीक्ष्य रुक्मिणी ॥ पादयोर्न्यपतद्विष्णोर्भ्रातुर्जीवितकांक्षिणी २७ तामुत्थाप्य परिष्वज्य सांत्वयामास केशवः ॥ अभयं रु
क्मिणे दत्त्वा प्रययौ स्वपुरं ततः २८ वृष्णयोपि जरासंधं भक्तत्वा तांश्चैव पार्थिवान् ॥ प्रययुर्द्वारकां हृष्टः पुरस्कृत्य हलायुधम् २९ प्रयाते पुंडरीकाक्षे श्रुतवा
भ्येत्यसंगरे ॥ रुक्मिणं रथमारोप्य प्रययौ स्वां पुरीं प्रति ३० अनानीय स्वसारं तु रुक्मीमानमदान्वितः ॥ हीनप्रतिज्ञो नैच्छत्सप्रवेष्टुं कुंडिनं पुरम् ३१ विदर्भेषु
निवासार्थं निर्ममेन्यत्पुंमहत् ॥ तद्रोजकटमित्येव बभूव भुवि विश्रुतम् ३२

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कालिंदीसूर्यस्यपुत्रीयमुनांप्रथमां मित्रविंदांराजाधिदेव्यांपितृष्वसरिआवंत्याज्जातांद्वितीयां सत्यांअयो
ध्यापतेर्नग्नजितःपुत्रीनाग्नजितीतृतीयां जांबवतःसुतांजांबवतीचतुर्थीं रोहिणींश्रुतकीर्तीपितृष्वसरिकैकेयाज्जातांभद्रापरनाम्नीपंचमीं ॥४१॥ मद्राजसुतालक्ष्मणामितिव्यवहि
तेनान्वयस्तांषष्ठीं सात्राजितीसत्यभामांसप्तमीं ॥ ४२ ॥ शैव्यस्यसुतांतन्वीं नामतःगांधार्थभिधामष्टमीं एताःपट्टनायिकाःरुक्मिणीतुसाक्षात्श्रीरवेत्यासु नगणिता समंग

तत्रौजसामहातेजादाक्षिणांदिशमन्वशात् ॥ भीष्मकःकुंडिनेचैवराजोवासमहाभुजः ३३ द्वारकांचापिसंप्राप्तेरामेवृष्णिबलान्विते ॥ रुक्मिण्याःकेशवः
पाणिजग्राहविधिवत्प्रभुः ३४ ततःसहतयोरेमेप्रिययाप्रीयमाणया ॥ सीतयेवपुरारामःपौलोम्येवपुरंदरः ३५ साहितस्याभवज्ज्येष्ठापत्नीकृष्णस्यभामिनी
पतिव्रतागुणोपेतारूपशीलगुणान्विता ३६ तस्यामुत्पादयामासपुत्रान्दशमहारथा ॥ चारुदेष्णंसुदेष्णंचप्रद्युम्नंचमहाबलम् ३७ सुषेणंचारुगुप्तंचचारु
बाहुंचवीर्यवान् ॥ चारुविंदंसुचारुंचभद्रचारुंतथैवच ३८ चारुंचबलिनांश्रेष्ठंसुतांचारुमतीतथा ॥ धर्मार्थकुशलास्तेतुरुतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ३९ महिषीः
सप्तकल्याणीस्ततोऽन्यामधुसूदनः ॥ उपयेमेमहाबाहुर्गुणोपेताःकुलोद्भवाः ४० कालिंदीमित्रविंदांचसत्यानाग्नजितीमपि ॥ सुतांजांबवतश्चापिरोहिणीका
मरूपिणीम् ४१ मद्राजसुतांचापिसुशीलांशुभलोचनाम् ॥ सात्राजितीसत्यभामांलक्ष्मणांचारुहासिनीम् ४२ शैव्यस्यचसुतांतन्वींरूपेणाप्सरसोप
माम् ॥ स्त्रीसहस्राणिचान्यानिषोडशातुलविक्रमः ॥ उपयेमेदृषीकेशःसर्वाभेजेसताःसमम् ४३ पराद्वर्चवस्त्राभरणाःकामैःसर्वैःमुखोचिताः ॥ जज्ञिरे
तासुपुत्राश्चतस्यवीराःसहस्रशः ४४ शास्त्रार्थकुशलाःसर्वेबलवंतोमहारथाः ॥ यज्वानःपुण्यकर्माणोमहाभागामहाबलाः ४५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
खि०हरि०विष्णु०रुक्मिणीहरणंनामषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकालेव्यतीतेतुरुक्मिमीमहतिवीर्यवान् ॥ दुहितुःकां
रयामासस्वयंवरमरिंदम् १ तत्राहूताहिराजानोराजपुत्राश्चरुक्मिणा ॥ समाजग्मुर्महावीर्यानानादिग्भ्यःश्रियान्विताः २ तत्राजगामप्रद्युम्नःकुमारैरपरैर्वृ
तः ॥ साहितंचकमेकन्यासचतांशुभलोचनाम् ३ शुभांगीनामवैदर्भीकांतिद्युतिसमन्विता ॥ पृथिव्यामभवत्ख्यातारुक्मिणस्तनयातदा ४ उपविष्टेषुसर्वेषु
पार्थिवेषुमहात्मसु ॥ वैदर्भीवरयामासप्रद्युम्नमरिसूदनम् ५ सहिसर्वास्रकुशलःसिंहसंहननोयुवा ॥ रूपेणाप्रतिमोलोकेकेशवस्यात्मजोभवत् ६

कसमयावच्छेदेननतुपर्यायेणभेजेऽपयेमेच मूर्तिभेदेनयोगेश्वरत्वात् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटिकायांपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ४१ ॥
एकषष्ठितमेध्यायेप्रद्युम्नतत्तनूजयोः विवाहःकथ्यतेतत्ररुक्मिणश्चतथावधः ॥ १ ॥ २ ॥ साकन्याचकमेकामितवती ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सिंह
संहननःसिंहवदतिट्टांगः बरांगरूपोपेतोयःसिंहसंहननोहिसइत्युक्त्वा ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कितवै

वयोरूपगुणोपेताराजपुत्रीचसाभवत् ॥ नारायणीचंद्रसेनाजातकामाचतंप्रति ७ वृत्तेस्वयंवरेजगमूराजानःस्वपुराणिते ॥ उपादायचवैदर्भीप्रद्युम्नोद्धार
कांययौ ८ रेमेसहतयावीरोदमयंत्यानलोयथा ॥ सतस्यांजनयामासदेवगर्भोपमंसुतम् ९ अनिरुद्धमितिरुपातं कर्मणाप्रतिमंभुवि ॥ धनुर्वेदेचवेदेचनी
तिशास्त्रेचपारगम् १० अभवत्सयदाराजन्ननिरुद्धोवयोनितः ॥ तदास्यरुक्मिणःपौत्रिंश्रीमतीरुक्मसन्निभाम् ॥ पत्न्यर्थेवरयामासनाम्नारुक्मवती
तिसा ११ अनिरुद्धंगुणैर्दातुंकृतबुद्धिर्नृपस्ततः ॥ प्रीत्याहिरोक्मिण्यस्यरुक्मिण्याश्चाप्युपग्रहात् १२ विस्पद्ब्रह्मपिष्ठेनवैरंत्यज्यमहायशाः ॥
ददामीत्यब्रवीद्राजाप्रीतिमान्जनमेजय १३ केशवःसहरुक्मिण्यापुत्रैःसंकर्षणेनच ॥ अन्यैश्चवृष्णिभिःसार्द्धंविदर्भान्सबलययौ १४ संयुक्ताज्ञा
तयश्चैवरुक्मिणःसुहृदश्च्ये ॥ आहूतारुक्मिणातेपितत्राजगमुर्नराधिपाः १५ शुभेतिथौमहाराजनक्षत्रेचाभिपूजिते ॥ विवाहःसोनिरुद्धस्यबभूवपरमो
त्सवः १६ पाणौगृहीतेवैदर्भ्यास्त्वनिरुद्धेनतत्रवै ॥ वैदर्भ्यादवानांचबभूवपरमोत्सवः १७ रेमेरेवृष्णयस्तत्रपूज्यमानायथामराः ॥ अथाश्म
कानामधिपोवेणुदारिरुदारधीः १८ अक्षःश्रुतर्वाचाणूरःक्राथश्चैवांशुमानपि ॥ जयत्सेनःकलिंगानामधिपश्चमहाबलः १९ पांड्यश्चनृपतिःश्री
मानृषीकाधिपतिस्तथा ॥ एतेसंमंत्र्यराजानोदाक्षिणात्यामहर्द्वयः २० अभिगम्याब्रुवन्सर्वैरुक्मिणंरहसिप्रभुम् ॥ भवानक्षेषुकुशलोवयंचापिरिरंसवः ॥
प्रियद्यूतश्चरामोसावक्षेष्वापिपुणोपिच २१ तेभवंतंपुरस्कृत्यजेतुमिच्छामतंवयम् ॥ इत्युकीरोचयामासरुक्मीद्यूतंमहारथः २२ तेशुभांकांचन
स्तंभांकुसुमैर्भूषिताजिराम् ॥ सभामाविविशुर्दृष्टाःसिकांचंदनवारिणा २३ तांप्रविश्यततःसर्वैशुभ्रस्त्रगनुलेपनाः ॥ सौवर्णेष्वासनेष्वासांचक्रिरेविजि
गीषवः २४ आहूतोबलदेवस्तुकितवैरक्षकोविदैः ॥ बाढमित्यब्रवीद्वृष्टःसहर्द्व्यामपण्यताम् २५ निरुक्त्याविजिगीषंतोदाक्षिणात्यानराधिपाः ॥ म
णिमुक्ताःसुवर्णंचतत्रानिन्युःसहस्रशः २६ ततःप्रावर्ततद्यूतंतेषांरतिविनाशनम् ॥ कलहस्यास्पदंघोरंदुर्मतीनांक्षयावहम् २७ निष्काणांचसहस्राणि
सुवर्णस्यदशादितः ॥ रुक्मिणासहसंपातेबलदेवोग्लहंददौ २८ तंजिगायततोरुक्मीयतमानंमहाबलम् ॥ तावदेवापरंभूयोबलदेवंजिगायसः २९
असृज्जीयमानस्तुरुक्मिणाकेशवाग्रजः ॥ सुवर्णकोटीर्जग्राहग्लहंतस्यमहात्मनः ३० जितमित्येवहृष्टोयतमाहूतिरभाषत ॥ श्लाघ्यमानश्चाचिक्षेपप्रह
सन्मुशलायुधम् ३१ अविद्योदुर्बलःश्रीमान्हिरण्यममितंमया ॥ अजेयोबलदेवोयमक्षद्यूतेपराजितः ३२

यूतवेदिभिः ॥ २५ ॥ निरुक्त्याकपटेन ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ आहूतिः अत्यंतकुठिलः हृकौटिल्यइत्यस्यरूपंचिक्षेपनिर्निद ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अधिपांसुले अधिकसरजस्के क्रोधकाले द्यूतदेशे चेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ चातुरक्षे चतुरंकांकितेऽक्षे निर्वृत्ते निपतिते सति उभयोर्धने प्रत्येकं दशधा कृते यदि वा दीपकां पातयेत्तदा एकमंशं धनाद्धरेत् द्वयं कपाते पूर्वणसहजीनं शान्च्यं कपाते पूर्वैस्त्रिभिः सह षडंशान् चतुरं कपाते पूर्वैः षड्भिः सह दशांशान् हरेदिति द्यूतविदां म

कलिं गराजस्तच्छ्रुत्वा प्रजहास भृशं तदा ॥ दंतां सदर्शयन् हृष्टस्तत्राकुद्वचद्वलायुधः ३३ रुक्मिणस्तद्वचश्श्रुत्वा पराजयनिमित्तजम् ॥ निगृह्यमाणस्तीक्ष्णाभिर्वाग्भिर्भीष्मकसूनुना ३४ रोषमाहारयामास जितरोषोऽपि धर्मवित् ॥ संकुद्वोधर्षणां प्राप्य रौहिणेयो महाबलः ३५ धैर्यान्मनः सन्निधाय ततो वचनमब्रवीत् ॥ दशकोटि सहस्राणि ग्लहणं कोममापरः ३६ एनं संपरिगृह्णीष्व पातया क्षात्रराधिप ॥ कृष्णाक्षालोहिताक्षांश्च देशे स्मिंस्त्वधिपांसुले ३७ इत्येवमाह्वयामास रुक्मिणं रौहिणीसुतः ॥ अनुक्त्वा वचनं किंचिद्वाढमित्यब्रवीत्पुनः ३८ अक्षान् रुक्मीततो हृष्टः पातयामास पार्थिवः ॥ चातुरक्षे तु निर्वृत्ते निर्जितः सनराधिपः ३९ बलदेवेन धर्मेण नेत्युवाच ततो बलम् ॥ धैर्यान्मनः समाधाय सन किंचिदुवाच ह ४० बलदेवं ततो रुक्मीमया जितमिति स्मयन् ॥ बलदेवस्तु तच्छ्रुत्वा जिह्मं वाक्यं नराधिप ४१ भूयः क्रोधसमाविष्टो नोत्तरं व्याजहार ह ॥ ततो गंभीरनिर्वोषा वागुवाचा शरीरिणी ४२ बलदेवस्य तं क्रोधं वर्धयंती महात्मनः ॥ सत्यमाह बलः श्रीमान् धर्मेणैष पराजितः ४३ अनुक्त्वा वचनं किंचित्प्राप्तो भवति कर्मणा ॥ मनसा समनुज्ञातं तत्स्यादित्यवगम्यताम् ४४ इति श्रुत्वा वचस्तथ्यमंतरिक्षात्सुभाषितम् ॥ संकर्षणस्तथोत्थाय सौवर्णेनोरुणा बली ४५ रुक्मिण्या भ्रातरं ज्येष्ठं निजवानमहीतले ॥ विवादे कुपितो रामः क्षेप्तारं किल रुक्मिणम् ॥ जवानाष्टापदेनैव प्रमथ्य यदुनंदनः ४६ ततो पश्यत्यसंकुद्वः कलिं गाधिपतेरपि ॥ दंतान् बभञ्ज संरंभादुन्ननादचसि हवत् ४७ खड्गमुद्यम्य तान् सर्वांस्त्रासयामास पार्थिवान् ॥ स्तंभं सभायाः सौवर्णमुत्पाट्य बलिनां वरः ४८ गजेन्द्र इव सस्तंभं कर्षन् संकर्षणस्ततः ॥ निर्जगाम सभाद्वारा त्रासयामास कैशिकान् ४९ रुक्मिणं निकृतिप्रज्ञं सहत्वा यादवर्षभः ॥ वित्रास्य विद्विषः सर्वांस्सिंहः क्षुद्रमृगानिव ५० जगाम शिबिरं रामः स्वयमेव जनावृतः ॥ न्यवेदयत्स कृष्णाय तत्र सर्वं यथा भवत् ५१ नोवाच स तदा कृष्णः किंचिद्गमं महाद्युतिः ॥ निगृह्य च तदात्मानं कृच्छ्रादश्रूण्य वर्तयत् ५२ नहतो वासुदेवेन यः पूर्वंपरवीरहा ॥ ज्येष्ठो भ्राताथ रुक्मिण्या रुक्मिणीस्येह कारणात् ५३ सरामकरमुक्तेन निहतो द्यूतमंडले ॥ अष्टापदेन बलवान्नाजावज्रधरोपमः ५४ तस्मिन्हते महावीर्ये नृपतौ भीष्मकात्मजे ॥ हुमभार्गवतुल्ये वैदुद्रभार्गवशिक्षिते ५५

र्यादया सर्वधनं जितमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अनुक्त्वापि जयं प्राप्नोति राम इत्यध्याहृत्य योज्यं मनसा प्रतिवादिना मिति शेषः मनसा नुज्ञातमपि वाचानाभ्यनुज्ञाय तद्विदितो रात्र्यां तेषामिति भावः ॥ ४४ ॥ उरुणामहता अष्टापदेनेति वक्ष्यमाणत्वात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ कलिं गाधिपतेर्जयत्सेनस्य ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

कृतौसक्रियायांकुशलेइत्येकदेशेनसंबंधःनित्ययाजिनिनित्यकर्मपरे ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अथाध्यायेषष्टितमेद्वाधिकेस्मिन्निरूप्यते ॥ बलदेवस्यमाहात्म्यंभूरिभाग्यवतांप्रियम् ॥ १ ॥ भूयइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

कृतौचयुद्धकुशलेनित्ययाजिनिपातिते ॥ वृष्णयश्वांधकाश्चैवसर्वेविमनसोभवन् ५६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रुक्मिणीचमहाभागाविलपंत्यार्तयागिरा ॥ विलपंतंतीतथादृष्ट्वासांत्वयामासकेशवः ५७ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंरुक्मिणोनिधनंयथा ॥ वैरस्यचसमुत्थानंवृष्णिभिर्भरतर्षभ ५८ ॥ वृष्णयोपिमहाराजधनान्यादायसर्वशः ॥ रामकृष्णौसमाश्रित्यययुर्द्वारिवर्तीप्रति ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकपष्टितमोऽध्यायः ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ भूयएवतुविप्रर्षेबलदेवस्यधीमतः ॥ माहात्म्यंश्रोतुमिच्छामिशेषस्यधरणीभृतः १ अतीवबलदेवंतंतेजोराशिमानिर्जितम् ॥ कथयंतिमहात्मानंयेपुराणविदोजनाः २ तस्यकर्माण्यहंविप्रश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ अनंतंयंविदुर्नागमादिदेवंजनेश्वरम् ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुराणेनागराजोसौपठयतेधरणीधरः ॥ शेषस्तेजोनिधिःश्रीमानकंप्यःपुरुषोत्तमः ४ योगाचार्योमहावीर्योदेवमंत्रमुखोबली ॥ जरासंधंगदायुद्धेजितवान्योनचावधीत् ५ बहवश्चैवराजानःप्रथिताःपृथिवीतले ॥ अन्वयुर्मागधंसर्वेतेचापिविजितारणे ६ नागायुतबलप्राणोभीमोभीमपराक्रमः ॥ असलद्वलदेवेनबाहुयुद्धेपराजितः ७ दुर्योधनस्यकन्यांतुहरमाणोन्यगृह्यत ॥ सांबोजांबवतीपुत्रोऽनगरेनागसाह्वये ८ राजभिःसर्वतोरुद्धोहरमाणोबलात्किल ॥ तदुपश्रुत्यसंरुद्धआजगाममहाबलः ९ रामस्तस्यतुमोक्षार्थमागतोनालभच्चतम् ॥ ततश्चक्रोधबलवानद्भुतंचाकरोन्महत् १० अनिवार्यमभेद्यंचिदव्यमप्रतिमंबले ॥ लांगलास्त्रंसमुद्यम्यब्रह्ममंत्राभिमांत्रितम् ११ प्राकारवप्रेविन्यस्यपुरस्यचमहाद्युतिः ॥ प्रसेपुमैच्छद्रंगायांनगरंकौरवस्यतत् १२ तद्विघूर्णितमालक्ष्यपुरंदुर्योधनोऽनृपः ॥ सांबंनिर्यातयामाससभार्यंतस्यधीमतः १३ ददौशिष्यं तदात्मानंरामस्यसुमहात्मनः ॥ गदायुद्धेकुरुपतिंशिष्यंजग्राहतंचसः १४ ततःप्रभृतिराजेंद्रपुरमेतद्विघूर्णितम् ॥ आवर्जितमिवाभातिगंगाभाभिमुखंनृप १५ इदमत्यद्भुतंकर्मरामस्यकथितंभुवि ॥ भांडीरेकथितंराजन्यत्कृतंशौरिणापुरा १६ प्रलंबंमुष्टिनैकेनयज्जवानहलायुधः ॥ धेनुकंतुमहावीर्यंचिक्षेपनगमूर्धनि ॥ सगतायुःपपातोव्यांदैत्योर्गदभरूपधृक् १७ लवणजलगमामहानदीद्भुतजलवेगतंरंगमालिनी ॥ नगरमभिमुखंयदाहताहलविधृतायमुनायमस्वसा १८ बलदेवस्यमाहात्म्यमेतत्तेकथितंमया ॥ अनंतस्याप्रमेयस्यशेषस्यधरणीभृतः १९

भीमोभीमसेनः ॥ ७ ॥ न्यगृह्यतनिगृहीतःकौरवैरितिशेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ अथात्रविषष्टितमसुरेंद्रः कृष्णमब्रवीत् । कुंडलाभ्यां देतेर्मातुर्हर्तुं श्रापनिवर्हणम् ॥ १ ॥ प्रत्येत्येति ॥ १ ॥
तैः यदुभिः ॥ २ ॥ यानिरात्नानि प्रत्यपद्यत तानि नैर्ऋतान् प्रत्यवारयत् राक्षसैः स्वगृहे आनाय्यस्थापितवानित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मूर्तिलिंगस्थः दृश्यज्ञापकं सत्त्वं मूर्तिलिंगतस्थः

इति पुरुषवरस्य लांगलेर्बहुविधमुत्तममन्यदेवच ॥ यदकथितमिहाद्यकर्म ते तदुपलभस्व पुराणविस्तरात् २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे वि
ष्णुपर्वणि बलदेवमाहात्म्यं नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ ॥ ॥ जनमेजय उवाच । प्रत्येत्यद्वारकां विष्णुर्हर्तुं रुक्मिणिवीर्यवान् ॥ अकरोद्यन्महाबाहुस्तन्मेव
दमहामुने १ वैशंपायन उवाच ॥ सतैः परितृतः श्रीमान्पुरीयादवनन्दनः ॥ द्वारकां भगवान्विष्णुः प्रत्यवैक्षतवीर्यवान् २ प्रत्यपद्यत रत्नानि विविधानि वसूनि
च ॥ यथा हि पुंडरीकाक्षो नैर्ऋतान् प्रत्यवारयत् ३ तत्र विघ्नं चरंति स्म देतयाः सहदानवैः ॥ तान् जवानमहाबाहुर्वदन्तान् महासुरान् ४ विघ्नं चास्याकरोत्तत्र न
रको नामदानवः ॥ त्रासनः सर्वदेवानां देवराज रीपुर्महान् ५ सबभौ मूर्तिलिंगस्थः सर्वदेवाधिबाधिता ॥ देवतानामृषीणां च प्रतीपमकरोत्तदा ६ त्वष्टुर्दुहितरंभौ
मः कशेरुमगमत्तदा ॥ गजरूपेण जग्राह रुचिरां गींचतुर्दशीम् ७ प्रमथ्य तां वारोहान्नरको वाक्यमब्रवीत् ॥ नष्टशोकमयो मोहात्प्राग्ज्योतिषपतिस्तदा
८ यानि देवमनुष्ये पुराणानि विविधानि च ॥ विभर्ति वमही कृत्स्नासागरेषु च यद्वसु ९ अद्य प्रभृति तानीह सहिताः सर्वनैर्ऋताः ॥ ममैवोपाहरिष्यंते देव्या
श्वसहदानवैः १० एवमुत्तमरत्नानि वस्त्राणि विविधानि च ॥ सजहार तदा भौमस्तन्नायि चकार सः ११ गंधर्वाणां च याः कन्या जहार नरको बली ॥ याश्च
देवमनुष्याणां सप्तचाप्सरसांगणाः १२ चतुर्दश सहस्राणि एकविंशच्छतानि च ॥ एकवेणीधराः सर्वाः सती मार्गमनुव्रताः १३ । वैशंपायन उवाच ॥ तासां
पुरवरंभौ मोकारयन्मणिपर्वतम् ॥ अलकायामदीनात्मा मुरोः स्वविषयं प्रति १४ ताश्च प्राग्ज्योतिषपतिं मुरोश्चैव दशात्मजाः ॥ नैर्ऋताश्च यथामुख्याः पा
लयंत उपासते ॥ स एष तमसः पारेवरदत्तो महासुरः १५ न चासुरगणैः सर्वैः सहितैः कर्मतत्पुरा ॥ कृतपूर्वं तदा वोरंयदकार्षीन्महासुरः १६ अर्दितधर्षयामा
सकुंडलार्थं महासुरः ॥ यं महीसुषुवे देवीयस्य प्राग्ज्योतिषं पुरम् १७ द्वारपालाश्च चत्वारस्तस्यासंयुद्धमुदमाः ॥ हयग्रीवो निमुदश्च वीरः पंचनदस्तथा १८

प्राग्ज्योतिषपुरस्थो वा बाधितावाधकः ॥ १ ॥ कशेरुस्थानविशेषं अगमत् चतुर्दशीं सर्वदा चतुर्थ्या दशया युक्तां सा च गर्भकौमारपौगंडसंधि यौवनमिति दशभ्य उर्ध्वं पंचदशभ्योर्वाक् च
तुर्दशवार्षिकीमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तच्चरन् जतं आहूतमपि नाधिचकार न बुभुजे ॥ ११ ॥ १२ ॥ एकविंशच्छतानि शतानि चोद्रेचतुर्दश वेति षोडश सहस्राणि श
तं च एकवेणीधराः कुमारिकाः ॥ १३ ॥ मुरोर्देवस्य ॥ १४ ॥ ताः प्राग्ज्योतिषपतिं चेत्यन्वयः स एष नरकः तमसः नीलवर्णस्य समुद्रस्य पारेतिरे ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वासवक्षयात्तुद्रालयात् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

मुरुःपुत्रसहस्रैश्वरदत्तोसुरोमहान् ॥ आदेवयानमावृत्यपथानंसमुपस्थितः ॥ वित्रासनःसुकृतिनांविरूपैराक्षसैःसह १९ तद्वधार्थमहाबाहुःशंखचक्र
गदासिभृत् ॥ जातोवृष्णिषुदेवक्यांमुदेवाज्जनार्दनः २० तस्याथपुरुषेन्द्रस्यलोकप्रथिततेजसः ॥ निवासोद्धारकादेवैरुपायादुपपादिता २१ अती
वहिपुरीरम्याद्धारकावासवक्षयात् ॥ महार्णवपरिक्षिप्तापंचपर्वतशोभिता २२ तस्यांदेवपुराभायांसभाकांचनतोरणा ॥ सादाशार्हीतिविख्यातायोज
नायामविस्तृता २३ तत्रवृष्ण्यंधकाःसर्वैरामकृष्णपुरोगमाः ॥ लोकयात्रामिमांकृत्स्नांपरिरक्षंतआसते २४ तत्रासीनेषुसर्वेषुकदाचिद्भरतर्षभ ॥ दि
व्यगंधोववौवायुःपुष्पवर्षपपातह २५ ततःकिलकिलाशब्दःप्रभाजालाभिसंवृतः ॥ मुहूर्तमंतरिक्षेऽभूत्ततोभूमौप्रतिष्ठितः २६ मध्येतुतेजसस्तस्य
पांडुरंगजमास्थितः ॥ वृत्तोदेवगणैःसर्वैर्वसिवःसमदृश्यत २७ रामकृष्णौचराजासवृष्ण्यंधकगणैःसह ॥ प्रत्युद्ययुर्महात्मानंपूजयंतःसुरेश्वरम् २८
सोवतीर्यगजान्तूर्णपरिष्वज्यजनार्दनम् ॥ सस्वजेबलदेवंचतंचराजानमाहुकम् २९ वृष्णीनन्यान्सस्वजेचयथाकालंयथावयः ॥ पूजितोरामकृष्णाभ्या
माविवेशसतांसभाम् ३० तत्रासीनोभ्यलंछत्वासभांताममरेश्वरः ॥ अर्षादिसमुदाचारंप्रत्यगृह्ण्यथाविधि ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अथोवाच
महातेजावासवोवासवानुजम् ॥ सांत्वपूर्वकरेणास्यसंस्पृश्यवदनंशुभम् ३२ देवकीनंदनवचःशृणुमेमधुसूदन ॥ येनत्वाभिगतोस्म्यद्यकार्येणामित्र
कर्शन ३३ नैर्ऋतोत्तोरकोनामब्रह्मणोवरदर्पितः ॥ अदित्याःकुंडलेमोहाज्जहारदितिनंदनः ३४ देवानांविप्रियेनित्यमृषीणांचसर्वतर्ते ॥ तंचदेवांतरं
प्रेक्ष्यजहित्वंपापपूरुषम् ३५ अयंत्वांगस्डस्तत्रप्रापयिष्यतिकामगः ॥ कामवीर्योतितेजस्वीवैनतेयोतरिक्षगः ३६ अवध्यःसर्वभूतानांभौमःसनर
कोसुरः ॥ निषूदयित्वातंपापंक्षिप्रमांगंतुमर्हसि ३७ इत्युक्तःपुंडरीकाक्षोदेवराजेनकेशवः ॥ प्रतिजज्ञेमहाबाहुर्नरकस्यनिवर्हणे ३८ ततःसहैव
शक्रेणशंखचक्रगदासिभृत् ॥ प्रतस्थेगर्हणेनाथसत्यभामासहायवान् ३९ क्रमेणसप्तस्कंधान्समरुतांसहवासवः ॥ पश्यतांयदुसिंहानामूर्ध्वमाचक्र
मेवली ४० वारणेंद्रगतःशक्रोगर्हस्थोजनार्दनः ॥ विदूरत्वात्प्रकाशेतेसूर्याचंद्रमसाविव ४१ अंतरिक्षेचगंधर्वैरप्सरोग्भिश्चकेशवः ॥ स्तूयमानो
थशक्रश्चक्रमेणांतरधीयत ४२ समाधायेतिकर्तव्यंवासवोविबुधाधिपः ॥ स्वमेवभवनंप्रायात्कृष्णःप्राग्योतिषंप्रति ४३

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सत्यभामासहायवान्इतिअस्याःसत्यभामायाःप्रथिव्यंशत्वात्प्रथिव्याज्ञायैवतस्यमृत्युर्विहितोस्तीतिसत्यभामाज्ञायैवतंहनिष्यामीत्याशयः ॥ ३९ ॥

सप्तस्कंधान्आवहप्रवहादीन्वायुमार्गान् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ मौरवान्मुखविहितान्क्षुरांतवदतिसूक्ष्मान्दृढतरायवसंयोगंपापाणादिकमपिप्रविश्यछेतुमहानित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

पक्षानिलहतोवायुःप्रतिलोमंववौतदा ॥ ततोभीमरवामेधावभ्रमुर्गनेचराः ४४ क्षणेनसमनुप्राप्तोद्विजेनाकाशगेनवै ॥ दूरादेवचतान्दध्वाप्रययौ
यत्रतोस्थिताः ४५ अपश्यद्द्वारितत्रस्थांहस्त्यश्वरथवाहिनीम् ॥ क्षुरांतान्मौरवान्पाशान्पद्सहस्रान्ददर्शह ४६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गरुडस्योपरिश्री
माञ्छंखचक्रगदाधरः ॥ विभ्रन्नीलांबुदाकारंपीतवासाश्चतुर्भुजः ४७ वनमालाकुलोरस्कःश्रीवत्सांकितभूषणः ॥ किरीटमूर्द्धासूर्याभःसविद्युदिवचंद्रमाः
४८ ज्यांविकूजन्महाशब्दःश्रूयतेशनिनिःस्वनः ॥ ज्ञात्वाचदानवःसर्वस्वयंविष्णुरिहागतः ४९ क्रोधाद्विगुणरक्ताक्षोमुरुःकालांतकोपमः ॥ अभ्यधाव
तवेगेनशक्तिगृह्यमहासुरः ५० चिक्षेपसुमहाशक्तिवज्रकांचनभूषिताम् ॥ तामापतंतींशक्तितुमहोल्कांज्वलितामिव ५१ समाधत्तशरंचैकरुक्मपुंखं
जनार्दनः ॥ द्विधाच्छिनत्क्षुरप्रेणवासुदेवःसवीर्यवान् ५२ शक्तिचिच्छेदतत्रासौविद्युत्पुंजइवज्वलन् ॥ पुनश्चक्रोधरक्ताक्षोमुरुर्गृह्यमहागदाम् ५३
इंद्राशनिरिवेद्रेणविकृष्टइवनिःस्वनः ॥ आकर्णमुक्तंचिक्षेपार्धचंद्रंसुरोत्तमः ५४ मध्यदेशेतुचिच्छेदगदांतांरुक्मभूषिताम् ॥ पुनश्चिच्छेदभलेनदानवस्यशि
रोरणे ५५ संछिद्यपाशान्सर्वास्तान्मुरुहत्वासबांधवम् ॥ सोऽग्यात्रक्षोगणान्हत्वानरकस्यमहाबलान् ५६ शिलासंधानतिक्रम्यभगवान्देवकीसुतः ॥
अपश्यद्दानवंसैन्यंनिसुदंचमहाबलम् ५७ हयग्रीवंचदितिजंतथान्यांश्चित्रयोधिनः ॥ रोधयामासतन्मार्गंस्वसैन्येनमहाबलः ५८ निसुदोबलिनांश्रे
ष्ठोरथमारुह्यसत्वरम् ॥ जग्राहकार्मुकंदिव्यंहेमपृष्ठंदुरासदम् ५९ विव्याधदशभिर्बाणैर्निसुदोमधुसूदनम् ॥ केशवश्चापिसप्तत्याविव्याधनिशितैःशरैः ॥
६० अप्राप्तांश्चांतरिक्षेताञ्शरांश्चिच्छेदमाधवः ॥ तेसर्वसैनिकाःकृष्णंसमंतात्पर्यवारयन् ६१ शरजालेनमहताछाद्यमानःसुरोत्तमः ॥ दृष्ट्वातान्दा
नवान्सर्वान्सक्रोधोमधुसूदनः ६२ ततोदिव्येनचास्त्रेणपार्जन्येनजनार्दनः ॥ महताशरवर्षेणवारयामासतद्वलम् ६३ पंचपंचशरैस्तेषुएकैकेनचतान्बहू
न् ॥ पार्जन्यस्यप्रभावेणसर्वान्मर्मस्वताडयत् ६४ दुहुवुर्भयसंत्रस्ताभग्रास्तेदानवारणे ॥ स्वसैन्यंविद्रुतंदृष्ट्वानिश्चक्रामपुनर्मध्ये ६५ विसृजञ्छरवर्षाणि
छादयामासकेशवम् ॥ नविभातिरणेमूर्योनापिव्योमदिशोदश ६६ शरैःसंछादयामासानिसुदोगरुडध्वजम् ॥ सावित्रंनामदिव्यास्त्रंजग्राहपुरुषोत्तमः ६७
तेनबाणेनतान्बाणांश्चिच्छेदसमरेहरिः ॥ बाणैर्बाणांश्चसंछिद्यतस्यकृष्णोमहाबलः ६८ छत्रमेकेनबाणेनरथेषांचत्रिभिःशरैः ॥ पुनश्चिच्छेदतानश्वांश्च
तुर्भिश्चतुरशरैः ६९ सारथिपंचभिर्बाणैर्ध्वजमेकेनचिच्छिदे ॥ शरैकेनवपुःकृष्णःसुतीक्ष्णेनाशितेनवै ७०

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ महालांगलनिर्भिन्नाः लांगलेनभूरिविदारितदेहाः शंखशक्तिर्महानादस्तेनैवपातिताः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१

शिरश्चिच्छेभलेननिमुंदस्यसुरोत्तमः ॥ यःसहस्रसमास्त्वेकःसर्वान्देवानयोधयत् ७१ निमुंदंपतितंदृष्ट्वाहयग्रीवःप्रतापवान् ॥ शिलांप्रगृह्यमहर्तीतो
लयामासदानवः ७२ आविध्यसहसामुंचच्छिलांशैलसमांप्रभुः ॥ गृहीत्वादिव्यपार्जन्यमस्रमस्रविदांवरः ७३ दिव्यास्त्रेणशिलांविष्णुःसप्तधाकृत
तेजसा ॥ तद्विदार्यमहच्चाश्मपातयामासभूतले ७४ ततस्तैःशार्ङ्गनिर्मुक्तैर्नानावर्णैर्महाशरैः ॥ यथादेवासुरंयुद्धमभवद्भरतर्षभ ॥ नानाप्रहरणाकीर्णतथा
घोरमवर्तत ७५ ततःशार्ङ्गविनिर्मुक्तैर्नानावर्णैर्महाशरैः ॥ गरुडस्थोमहाबाहुर्निजवानमहासुरान् ७६ महालांगलनिर्भिन्नाःशंखशक्तिनिपातिताः ॥ वि
नेशुर्दानवाःसर्वेसमासाद्यजनार्दनम् ७७ केचिच्चक्राग्निनिदेग्धादानवाःपेतुरंबराव् ॥ संनिकर्षगताःकेचिद्रतासुविकृताननाः ७८ असृजञ्छरवर्षाणिवृष्टि
मंतइवांबुदाः ॥ विकृतांगासुराःसर्वेकृष्णबाणप्रपीडिताः ७९ शोणिताक्ताःस्मदृश्यंतेपुष्पिताइवार्किशुकाः ॥ व्यद्रवंतसुवित्रस्ताभग्रास्त्राश्वित्रयोधिनः ॥
८० पुनश्चक्रोधरक्ताक्षोवायुवेगेनदानवः ॥ दशव्यामोच्छ्रितंवृक्षंसमारुह्यवनस्पतिम् ८१ वृक्षमुत्पाट्यवेगेनप्रतिगृह्याभ्यधावत् ॥ चिक्षेपसुमहावृक्षंशिक्ष
यासुधनाकृतिः ८२ वृक्षवेगानिलोद्भूतःशुश्रुवेसुमहास्वनः ॥ ततःशरसहस्रेणयतमानोजनार्दनः ८३ नैकधातंप्रचिच्छेदचित्रभक्तिनिभाकृतिम् ॥ पुनश्चै
केनबाणेनहयग्रीवस्यचोरसि ८४ विव्याधस्तनयोर्मध्येसायकोज्वलनप्रभः ॥ विवेशसोतिवेगेनहृदंभित्त्वाविनिर्गतः ८५ तंजघानमहाघोरंहयग्रीवंमहाबल
म् ॥ अपारतेजादुर्द्वर्षःसवैयादवनंदनः ८६ मध्येलोहितगंगस्यभगवान्देवकीसुतः ॥ औदकायांविहृपाक्षंपापमानंपुहरोत्तमः ८७ अष्टौशतसहस्राणि
दानवानांपरंतप ॥ निहत्यपुरुषव्याघ्रःप्राग्ज्योतिषमुपाद्रवत् ८८ हत्वापंचनदंनामनरकस्यमहासुरम् ॥ ततःप्राग्ज्योतिषंनामदीप्यमानमिवश्रिया
८९ पुरमासादयामासयुद्धंतत्राभवन्महत् ॥ ततःप्रध्मापयच्छंखांचजन्ममहाबलः ९० शुश्रुवेसुमहाशब्दःसंवर्तनिनदोयथा ॥ श्रूयतेत्रिषुलोकेषुभीमगं
भीरनिःस्वनः ॥ तंश्रुत्वानरकश्चासीत्क्रोधसंरक्तलोचनः ९१ लोहचक्राष्टसंयुक्तांत्रिनल्वप्रतिमंरथम् ॥ रत्नकांचनचित्राढयंवेदिकाभोगविस्तरम् ९२ ॥
वज्रध्वजेनमहताकांचनेनविराजितम् ॥ हेमदंडपताकाढयंयैदूर्यमाणिक्यरम् ९३ युक्तमधसहस्रेगरयंपररथारुजम् ॥ लोहजालैश्चसंछन्नंचित्रभक्तिविरा
जितम् ९४ रथमध्यगतोवीरस्ससंध्यइवभास्करः ॥ नानाप्रहरणाकीर्णरथंहेमपरिष्कृतम् ९५

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ लोहितगंगस्यसिंधोःप्रदेशविशेषस्यमध्ये औदकायांउदकपरिखायांपुर्याम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ रथंआरुरोहेतिशेषः ॥ ९५ ॥

॥ १६ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ मधुःकैटभध्रातातद्वत् ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

वज्ररथोरश्च्छदिमिदुवर्णव्यानद्वमुक्तानलतुल्यतेजाः ॥ किरीटमूर्द्धकिहताशनाभःकर्णौतथाकुण्डलयोर्ज्वलन्तो १६ धूम्रवर्णमहाकायारकाक्षाविकृतान
नाः ॥ नानाकवाचिनःसर्वदैत्यदानवराक्षसाः १७ खड्गचर्मधराःकेचित्केचित्तूर्णधनुर्भृतः ॥ शक्तिहस्तास्तथाकेचिच्छूळहस्तास्तथापरे १८ गजवाजिरथौ
वैश्वकालयन्तश्चमेदिनीम् ॥ निर्ययुर्नगरात्सर्वेषुमन्त्रद्व्याप्रहारिणः १९ वृत्तोदैत्यगणैःसार्द्धैनरकःकालसन्निभः ॥ भेरीशंसमृदंगानांपगवानांसहस्रराः १००
वाद्यमानानिनुश्रावजामृतानिनदोपमः ॥ यतःकृष्णस्ततो गत्वा सर्वेतेविकृताननाः १ परिवार्यगरुत्मंतंमर्वेयुधंतसंगताः ॥ महताछादयामासुःशरवर्षेण
सैनिकाः २ शक्तिशूलगदाप्रासांस्तोमरात्सायकान्वहून् ॥ आकाशंछादयामासुर्विमुंचंतःसहस्रशः ३ कृष्णःकृष्णोंबुदाकारःशार्ङ्गगृध्रधनुस्ततः ॥ वि
स्फार्यसुमहच्चापंधनुर्जलदनिस्वनम् ४ व्यसृजच्छरवर्षाणिदानवानांजनार्दनः ॥ शरवर्षेणतत्सैन्यंव्यद्रवतुमहाहवात् ५ तद्युद्धमभवद्दोरंघोररूपेणरक्ष
सा ॥ भग्नव्यूहाश्चेत्सर्वेकृष्णबाणप्रपीडिताः ६ केचिच्छिन्नभुजाश्चैवच्छिन्नग्रीवाशिराननाः ॥ केचिच्चक्रद्विधाच्छिन्नाःकेचिद्वाणादितोरसः ७ केचिद्धि
धाकृताःशक्त्यागजाश्वरथवाहनाः ॥ केचित्कौमोदकीभिन्नाःकेचिच्चक्रविदारिताः ८ एवंविमथितासर्जानराश्वरथवाहिनी ॥ तत्रासोन्नरेकेणास्ययुद्धं परम
दारुणम् ९ यत्समासेनवक्ष्यामितन्मेनिगदतःशृणु ॥ त्रासनःसुरसंघानांनरकःपुरुषोत्तमम् १० योद्ययामासतेजस्वीमधुवन्मधुमूदनम् ॥ क्रोधरक्तांत
नयनोनरकोधनसन्निभः ११ जग्राहकार्मुकंवीरःशक्रचापमिवोच्छ्रितम् ॥ तथार्ककिरणप्रख्यंबाणंजग्राहकेशवः १२ दिव्येनास्त्रेणसमरेपूरयामासतंरथम्
उत्तमास्त्रंमहापातंमुमोचनरकोबली १३ वज्रविस्फूर्जिताकारमायातंवीक्ष्यकेशवः ॥ चिच्छेदास्त्रंमहाभागश्चक्रेणमधुमूदनः १४ व्यहनत्सरथंचास्यशरै
केणजनार्दनः ॥ सरथंसध्वजंसाश्वंजवानदशभिःशरैः १५ तनुत्रंचैवचिच्छेदशरेणमधुमूदनः ॥ ततोविमुक्तकवचःसर्पस्यैवतनुर्यथा १६ हताश्रोपिरणेवी
रोवितनुत्रंश्चदानवः ॥ जग्राहविमलज्वालांलोहभारार्पितंदृढम् १७ आविध्यसहसामुकंशूलमिन्द्राशनिप्रभम् ॥ तदापतत्समंप्रेक्ष्यशूलंहेमपरिष्कृतम्
१८ द्विधाच्छिन्नंक्षुरप्रेणकृष्णेनाद्भुतकर्मणा ॥ तद्युद्धमभवद्दोरंघोररूपेणरक्षसा १९ शस्त्रपातमहावातंनरकेणमहात्मना ॥ मुहूर्तंयोद्ययामासनरकंमधुमूदनः
२० अथोग्रचक्रश्चक्रेणप्रदीप्तेनाकरोद्विधा ॥ चक्रद्विधाकृतंतत्स्थशरीरमपतद्भुवि २१

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ भूमिः रूपिणी भूत्वा ॥ २४ ॥ २५ ॥ हे देव तस्य नरकस्य ते प्रसिद्धे ॥ २६ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ चतुःषष्टितमेध्याये ह्यमुष्मिन्
विभक्तं कुलिशेनैवागिरेः शृंगं द्विधा कृतम् ॥ कृष्णमासाद्य देवेशं जगामास्तमिवांशुमान् २२ चक्रोत्कृति तगात्रोसौ दानवः पतितोरणे ॥ वज्रप्रहारनिर्भिन्नं य
थागैरिकपर्वतम् २३ भूमिरनुपतितं पुत्रं निरीक्ष्यादाय कुण्डले ॥ उपातिष्ठत गोविंदं वचनं चेदमब्रवीत् २४ दत्तस्त्वयैव गोविंदस्त्वयैव विनिपातितः ॥ यथे
च्छसितथा क्रीडबालः क्रीडनकैरिव २५ इमे ते कुण्डले देव प्रजास्तस्यानुपालय ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि नरकवधे त्रि
षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निहत्य नरकं भौमं वासवोपमविक्रमम् ॥ वासवावरजो विष्णुर्ददर्श
नरकालयम् १ अथार्थगृहमासाद्य नरकस्य जनार्दनः ॥ ददर्श घनमक्षय्यं रत्नानि विविधानि च २ मणिमुक्ताप्रवालानि वैदूर्यस्य च संचयान् ॥ मासारगल्व
कूटानि तथा वज्रस्य संचयान् ३ जांबूनदमयान्यस्य शातकुंभमयानि च ॥ प्रदीप्तज्वलनाभानि शीतरश्मिभानि च ४ शयनानि महार्हाणि तथा सिंहास
नानि च ॥ हिरण्यदंडरुचिरं शीतरश्मिसमप्रभम् ५ ददर्श तन्महच्छत्रं वर्षमाणमिवांबुदम् ॥ जातरूपस्य शुभ्रस्य धाराः शतसहस्रशः ६ वरुणादाहृतं पूर्वं
नरकेणेति नः श्रुतम् ॥ यावद्रत्नं गृहे दृष्टं नरकस्य धनं बहु ७ नैव राज्ञः कुबेरस्य न शक्रस्य यमस्य च ॥ रत्नसंनिचयस्तादृग्दृष्टपूर्वो न च श्रुतः ८ हते भौमे नि सुं
दे च हयग्रीवे च दानवे ॥ उपानि न्युस्ततस्तानि रत्नान्यंतःपुराणि च ९ दानवा हतशिष्टा ये कोशसंचय रक्षिणः ॥ केशवाय महार्हाणि यान्यर्हति जनार्दनः १०
दैत्या ऊचुः ॥ इमानि मणिरत्नानि विविधानि बहूनि च ॥ भीमरूपाश्च मातंगाः प्रवालविकृतां कुशाः ११ हेमसूत्रा महाकक्षाश्चापतोमरशालिनः ॥ रुचिरा
भिः पताकाभिः शबलारुचिरां कुशाः १२ ते च विंशतिसाहस्रा द्विस्तावयः करेणवः ॥ अष्टादशसहस्राणि देशजाश्चोत्तमाहयाः १३ गोषु चापि भवेत्कामो यावत्तव
जनार्दन ॥ तावती प्रापयिष्यामो वृष्ण्यंधकनिवेशनम् १४ आविकानि च मूक्षमाणिशयनान्यासनानि च ॥ कामव्याहारिणश्चैव पक्षिणः प्रियदर्शनाः ॥
१५ चंदनागरुकाष्ठानि तथा कालीयकान्यपि ॥ वसुयन्त्रिषु लोकेषु धर्मेणाधिगतं तव १६ प्रापयिष्याम तत्सर्वं वृष्ण्यंधकनिवेशनम् ॥ देवगंधर्वरत्नानि पत्र
गानांचयद्वसु ॥ तानि सर्वाणि संतीह नरकस्य निवेशने १७ वैशंपायन उवाच ॥ तच्च सर्वं हृषीकेशः परिगृह्य परीक्ष्य च ॥ सर्वमाहारयामास दानवैर्द्वारकां पुं
रीम् १८ ततस्तद्वारुणं छत्रं स्वयमुत्क्षिप्य माधवः ॥ हिरण्यवर्षे वर्षतमारुहो हविर्हंगमम् १९

दनस्थितं ॥ पारिजातं समुद्धृत्य द्वारकामनयद्भरिः ॥ १ ॥ निहत्येति ॥ १ ॥ २ ॥ मासारं मरकतं गल्वश्चंद्रकांतः वज्रं हीरः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अंतःपुरा
णिकन्यारत्नानि ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ शबलानां नावर्णाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कालीयकानि कालागरुकाष्ठानि ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

माणपर्वतंकन्यावरोधपुरम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ महाबाहुंकृष्णम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

गरुडपतगश्रेष्ठमूर्तिमंतमिवांबुदम् ॥ ततोऽभ्ययाद्रिरिश्रेष्ठमभितोमणिपर्वतम् २० तत्रपुण्यावबुर्वाताह्यभवंश्वामलाःप्रभाः ॥ मणनिांहेमवर्णानामभि
भूयदिवाकरम् २१ तत्रवैदूर्यरत्नानिददर्शमधुसूदनः ॥ सतोरणपताकानिद्वाराणिशिखराणिच २२ विद्युद्भूतमेघाभःप्रबभौमणिपर्वतः ॥ हेमचित्रवि
तानैश्वप्रासादैरुपशोभितः २३ तत्रतावरहेमाभाददर्शमधुसूदनः ॥ गंधर्वसुरमुख्यानांप्रियादुहितरस्तथा २४ ददर्शपृथुलश्रोणीःसरुद्धागिरिकंदरे ॥
नरकेणसमानितारक्ष्यमाणाःसमंततः २५ त्रिविष्टपसमेदेशेतिष्ठतीरपराजिताः ॥ निर्विशंखोयथादेव्यःसुखिन्यःकामवर्जिताः २६ परिवबुर्माहाबाहुमेकवे
णीधराःस्त्रियः ॥ सर्वाःकाषायवासिन्यःसर्वाश्चनियतेन्द्रियाः २७ व्रतोपवासतन्वंग्यःकांक्षंयःकृष्णदर्शनम् ॥ समेत्ययदुर्लभस्यसर्वाश्चक्रुःस्त्रियोजलीन् ॥
२८ नरकंनिहतंज्ञात्वासुरैर्वैमहासुरम् ॥ हयग्रीवंनिमुदंचताःकृष्णपर्ववारयन् २९ येचासारक्षिणोवृद्धादानवायदुनंदनम् ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वेप्रणिपेतुर्ध
योधिकाः ३० तासांपरमनारीणामृषभाक्षंनिरीक्ष्यतम् ॥ सर्वासामेवसंकल्पःपतित्वेनाभवत्ततः ३१ तस्यचंद्रोपमंवक्त्रंनिरीक्ष्यमुदितेन्द्रियाः ॥ संप्रहृष्टा
महाबाहुमिदंवचनमब्रुवन् ३२ सयंचयत्पुरावायुरिहास्मान्वाक्यमब्रवीत् ॥ सर्वभूतमतिज्ञश्चदेवर्षिरपिनारदः ३३ विष्णुर्नारायणोदेवःशंखचक्रगदासिभृ
त् ॥ सभौमंनरकंहत्वाभर्ताचमवितासवः ३४ सुप्रियंबतपश्यामश्चिरश्रुतमरिंदमम् ॥ दर्शनेनकृतार्थाहिवयमद्यमहात्मनः ३५ ततस्ताःसांत्वयामामप्र
मदावासवानुजः ॥ सर्वाःकमलपत्राक्षीर्दृष्ट्वाचोवाचमाधवः ३६ यथार्हतःपूजयित्वासमाभाष्यचकेशवः ॥ यानैःकिंकरसंयुक्तैरुवाहमधुसूदनः ३७ किं
कराणांसहस्राणिरक्षसांवातरंहसाम् ॥ शिबिकांवहतांतत्रनिर्वोषःसुमहानभूत् ३८ तस्यपर्वतराजस्यशृंगंयत्परमार्चितम् ॥ विमलार्केन्दुसंकाशंमणिकां
चनतोरणम् ३९ सपक्षिगणमातंगंसमृगव्यालपादपम् ॥ शाखामृगगणाकीर्णंसुप्रस्तरशिलातलम् ४० न्यंकुभिश्चवरहैश्चरुभिश्चनिषेवितम् ॥ सप्रपा
तंमहासानुंविचित्रशिखरद्रुमम् ४१ अत्यद्भुतमर्चित्यंचमृगवृंदविलोडितम् ॥ जीवंजीवकसंधैश्चबर्हिभिश्चनिनादितम् ४२ तदप्यतिबलविष्णुर्देभ्यामु
त्पाव्यभासुरम् ॥ आरोपयामासबलीगरुडेपक्षिणांवरे ४३ मणिपर्वतशृंगंचसभार्यंचजनार्दनम् ॥ उवाहलीलयापक्षिगरुडःपततांवरः ४४ सपञ्चल
विक्षेपैर्हिमाद्रिशिखरोपमम् ॥ दिक्षुसर्वासुसंहादंजनयामासपक्षिराट् ४५ आरुजन्पर्वताग्राणिपादपांश्चसमुत्क्षिपन् ॥ संजहारमहाभ्राणिविजहारचका
निचिन् ४६

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उवाहद्वारकांप्रापयामास ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ जीवंजीवकश्चकोरः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आजमानानिसमानि ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४

विषयंसमतिक्रम्यदेवयोश्चंद्रसूर्ययोः ॥ ययौवातजवःपक्षीजनार्दनवशेस्थितः ४९ समेरुगिरिमासाद्यदेवगंधर्वसेवितम् ॥ देवसद्मानिसर्वाणिददर्शमधुसू
दनः ४८ विश्वेषांमरुतांचैवसाध्यानांचनराधिप ॥ आजमानान्यतिक्रामन्नश्विनोअपरंतप ४९ प्राप्यपुण्यतमौल्लोकान्देवलोकमरिंदम ॥ शक्रसद्वसमा
साद्यप्रविवेशजनार्दनः ५० अवतीर्यसताक्षरान्नुददर्शविबुधाधिपम् ॥ प्रीतश्चैवाभ्यनंदंतंदेवराजःशतक्रतुः ५१ प्रादायकुंडलेदिव्येववंदेतंतदाच्युतः ॥
सभार्योविबुधश्रेष्ठनरश्रेष्ठोजनार्दनः ५२ अर्चितोदेवराजेनरत्नैश्चप्रतिपूजितः ॥ सत्यभामाचपौलोम्यायथावदभिनंदिता ५३ वासवोवासुदेवश्चजग्मतुः
सहितौतदा ॥ अदित्याभवनंदिव्यंदेवमातुर्महर्द्धिमत् ५४ तत्रादितिमुपास्थंतीमप्सरोभिःसमंततः ॥ ददर्शातिमहात्मानौमहाभागांतपोन्विताम्
५५ ततस्तेकुंडलेदिव्येप्रादाददितिनंदनः ॥ ववंदेतांशचीभर्तामातरंस्वांपुरंदरः ५६ जनार्दनंपुरस्कृत्यकर्मचैवशशंसतत् ॥ अदितिस्तौसुतौप्रीत्यापरि
ष्वज्याभिनंद्यच ५७ आशीर्भिरनुकूलाभिरुभावप्यवदत्तदा ॥ पौलोमीसत्यभामाचप्रीत्यापरमयायुते ५८ अगृह्णीतांवराह्यादेव्यास्तेचरणौशुभौ ॥
तेचाप्यभ्यवदत्प्रेम्णादेवमातायशास्विनी ५९ यथावदब्रवीच्चैवजनार्दनमिदंवचः ॥ अधृष्यःसर्वभूतानामवध्यश्चभविष्यसि ६० यथैवदेवराजोयमाजि
तोलोकपूजितः ॥ भवत्वियंवरोहानित्यंचप्रियदर्शना ६१ सर्वलोकेषुविख्यातादिव्यगंधामनोरमा ॥ सत्यभामोत्तमास्त्रीणांसुभगास्थिरयौवना ६२
जरांनयास्यतिवधूर्यावत्त्वंकृष्णमानुषः ॥ एवमभ्यर्चितःकृष्णोदेवमात्रमहाबलः ६३ देवराजाभ्यनुज्ञातोरत्नैश्चप्रतिपूजितः ॥ वैनतेयंसमारुह्यसहितः
सत्यभामया ६४ देवाक्रीडंपरिक्रामन्पूज्यमानंसुरार्षिभिः ॥ सददर्शमहाबाहुराक्रीडेवासवस्यह ६५ दिव्यमभ्यर्चितंदेवैःपारिजातंमहाद्रुमम् ॥ नित्यपु
ष्पधरंदिव्यपुण्यगंधमनुत्तमम् ६६ यमासाद्यजनःसर्वोजार्तिस्मरतिपौर्विकीम् ॥ संरक्ष्यमाणंदेवैस्तंप्रसन्न्यामिताविक्रमः ६७ उत्पाट्यारोपयामासविष्णुस्तं
गरुडोपरि ॥ सोपश्यत्सत्यभामाचदिव्यमप्सरसांगणम् ६८ पृष्ठतःसत्यभामाचदिव्यायोषाचवीक्षिताम् ॥ प्रायात्तेताद्वारवर्तीवायुजुष्टेनवैपथा ६९
श्रुत्वातंदेवराजस्तुकर्मकृष्णस्यतत्तदा ॥ अनुमेनेमहाबाहुःकृतकर्मतिचाब्रवीत् ७० सपूज्यमानस्त्रिदशैःसप्तर्षिगणसंस्तुतः ॥ प्रतस्थेद्वारकांकृष्णोदेव
लोकादरिंदम ७१ सोभिपत्यमहाबाहुर्दीर्घमध्वानमल्पवत् ॥ पूजितोदेवराजेनददृशेयादवींपुरीम् ७२ तथाकर्ममहत्कृत्वाभगवान्वासवानुजः ॥ उपा
याद्वारकांकृष्णःश्रीमान्गरुडवाहनः ७३

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सः कृष्णः सत्यभामाचापश्यत् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटाकायांचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ पंचषष्टितमेध्यायेद्युतरोःपुष्पमधिनी ॥ रुक्मिणीहरिणाश्रुत्वारुष्टासत्येतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ प्रादुर्भावेति ॥ १
षड्गुणं ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यज्ञानस्ययशसः श्रियः वैराग्यस्यचधर्मस्यषण्णांभगइतीङ्गना इतिषड्विधैश्वर्यमुक्तं यद्वा षड्गुणंषड्गानिच सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधःस्वतंत्रतानित्यमलु

इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजातहरणंद्वारकाप्रवेशोनामचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ४४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्रादुर्भावेमु
निश्रेष्ठमाथुरेचरितंशुभम् ॥ शृण्वन्नैवाधिगच्छामितृप्तिरुष्णस्यधीमतः १ द्वारकायानिवसतःकृतदारस्यषड्गुणम् ॥ चरितंब्रह्मिहकृष्णस्यसर्वंहिविदितंतव
२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जनमेजयकृष्णस्यकृतदारस्यभारत ॥ निबोधचरितंचित्रंतस्यैवसदृशंप्रभो ३ प्राप्तदारोमहातेजावासुदेवःप्रतापवान् ॥ रुक्मि
ण्यासहितोदेव्याययौरेवतकंचुप ४ उपवासावसानंहिरुक्मिण्याःप्रतिपूजयन् ॥ तर्पयिष्यन्स्वयंविप्रान्जगाममधुसूदनः ५ कुमारःप्रययुस्तत्रपुत्रभा
तरएवच ॥ प्रेषितावासुदेवेननारदस्याभ्यनुज्ञया ६ षोडशस्त्रीसहस्राणिजग्मुरेवचधीमतः ॥ ऋद्वचापरमयाराजन्विष्णोरेवानुरूपया ७ ततस्तत्रद्विजा
तीनांकामान्प्रादादधोक्षजः ॥ अर्थिनांधर्मनित्यानांबंदिनामिष्टवादिनाम् ८ कल्याणनामगोत्राणामहतांपुण्यकर्मणाम् ॥ योनैःश्रौतैश्चमास्वैश्चशुद्धानां
कुरुनंदन ९ तर्पयित्वाद्विजान्कामैरिष्टैरिष्टःसतांगतिः ॥ ज्ञातीन्संतर्पयामासयथाहंभक्तवत्सलः १० उपवासावसानेथभगवान्सविशेषतः ॥ बहुमेनेप्रियां
भार्यारुक्मिणींभीष्मकात्मजाम् ११ वसतस्तस्यकृष्णस्यसदारस्यामितौजसः ॥ सहासीनस्यरुक्मिण्यानारदोभ्याययौमुनिः १२ आगतंचाप्रमेयात्मा
मुनिर्मिद्रानुजस्तदा ॥ शास्त्रदष्टेनविधिनाअर्चयामासकेशवः १३ सोर्चितोवासुदेवेनमुनिरर्च्यतमःसताम् ॥ पारिजाततरोःपुष्पंददौकृष्णायभारत
१४ तद्दृक्षराजकुसुमंरुक्मिण्याःप्रददौहरिः ॥ पार्श्वस्थासाहिकृष्णस्यभोज्यानरवराभवत् १५ प्रतिशृणुतुतत्पुष्पंकामारणिरनिदिता ॥ शिरस्यमलप
त्राक्षीददौकृष्णेगितानुगा १६ त्रैलोक्यरूपसर्वस्वनारायणमनोहरा ॥ शुशुभेदेवपुष्पेणद्विगुणंभैष्मकीतदा १७ तानारदस्तथोवाचमुनिर्ब्रह्मसुतस्त
दा ॥ तवैवौपयिकंपुष्पमेकंदेविपतिव्रते १८ अलंकृतंपुष्पमेतत्संसर्गात्तवसर्वथा ॥ अत्यर्हीचमतामेतत्स्वमेतत्पुष्पाद्धृतव्रते १९ कल्याणगुणसंपन्नेसततं
भर्तृवत्सले ॥ अम्लानमेतत्सततंपुष्पंभवतिकामिनि २० संवत्सरपरंकालंकालज्ञेगुणसंमते ॥ ईप्सितानपिगंधांश्चददातिवदतांवरे २१ शीतोष्णेचे
प्सितेदेविपुष्पमेतत्प्रयच्छति ॥ स्रवत्यपिरसान्देविमनसाकांक्षितान्वरान् २२

तशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चविभोर्विभुज्ञाःषडाह्रंगानिमहेश्वरस्येतिवायुपुराणोक्तानि ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अवसानंव्रतपारणाम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ योनैःयोनिबंधैःश्रौ
तैःअध्ययनसंबंधैःमास्वैःआलिङ्ग्यसंबंधैः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ हेनरवर ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ औपयिकंयोग्यम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ भगाधानं ऐश्वर्याधायकम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सुवादिभानितिपुंस्त्वमार्षम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कृतिः स्वभावः सामर्थ्यमित्यर्थः सर्गकृतब्रह्मणा कृतेति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ महेंद्रस्य सुरताचरणाणि श्वेति सुरतारणीस्त्री च माताचेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ वसुदेवताः वसुमुख्याः तेषां कालो ब्रह्मानेन संवत्सरः पर उत्कृष्टो

सेव्यमानं च सौभाग्यं ददाति वर्णनि ॥ स्वयंपितृथागंधानीप्सितान्प्रीतिवर्द्धनान् २३ यानियानि च पुष्पाणि त्वंदेव्यभिलषिष्यसि ॥ कुसुमं वृक्षराजस्य तानि तानि प्रदास्यति २४ एतदेव भगाधानं धर्मिष्ठेषु पुत्रदंतथा ॥ मर्तिच नाशुभे धत्ते धार्यमाणं सदाशुभे २५ यद्यदिच्छसि वर्णं च तत्सर्वं धारयिष्यति ॥ स्वल्पं वायदिवास्थूलं छंदस्तस्मै भविष्यति २६ अनिश्रगंधरणं तत्समं गंधवर्द्धनम् ॥ प्रदीपकर्मरात्रौ च करोति कमलेक्षणे २७ संतानकस्रजो मालां पुष्पवस्त्रादिवाच्युतम् ॥ पुष्पमंडपमुख्यानि चितितेन प्रदास्यति २८ बुभुक्षावापि पासावाग्लानिर्वाप्यथ वाजरा ॥ देवद्वारं यस्यास्ते स्वच्छंदेन भविष्यति २९ अनुगीतानि गीतानि दास्यत्यपि च चितिते ॥ सुवादित्रांसमधुरांस्तथैव तव संमतान् ३० पूर्णं संवत्सरे देवि पुष्पमेतत्तवांतिकात् ॥ निर्वर्त्स्य ते तत्स्वरं समयेन प्रयास्यति ३१ कृतिरेषा हि भद्रं ते पारिजातस्य सुप्रभे ॥ निसर्गतः सर्गकृता सत्कारार्थं मुरादिषाम् ३२ उमादेव वरस्येष्टा हि मालयसुता सती ॥ धारयंती श्वरी नित्यं पुष्पाण्येतानि सुप्रभे ३३ अदितिश्च स पौलोमी महेंद्रसुरतारिणी ॥ सा वित्री देवमाता च श्रीश्च सर्वगुणोचिता ३४ देवपत्न्यस्तथैवान्या देवाश्च वसुदेवताः ॥ संवत्सरपरः कालः सर्वेषां न तु संशयः ३५ षोडशस्त्रीसहस्राणां मध्ये त्वं खलु वर्तसे ॥ अद्येष्टां वासुदेवस्य वेद्वित्वां भोजनं दिनि ३६ सपत्न्यस्ते गुणोपेते सर्वाः सर्वेश्वरप्रिये ॥ अवमाना वसे केन त्वया सित्काद्यभामिनि ३७ प्रकाशमद्यसौ भाग्यमनिवार्यं यशश्च ते ॥ मंदारकुसुमं दत्तं यत्ते मधुनिघातिना ३८ अद्य सा त्राजिती देवी ज्ञास्यते वरवर्णिनी ॥ सौभाग्याद्यं सदावेतियात्मानं सुभगं सती ३९ सां वमाता च गंधारी भार्याश्चान्यामहात्मनः ॥ सौभाग्यार्थं दत्तां कां क्षामद्य मोक्षयंति निःस्पृहाः ४० सौभाग्यैकरथो जैत्रस्तव देव्यद्यनिःसृतः ॥ मनोरथरथानां यः सहस्रैरपि दुर्जयः ४१ अद्याहमवगच्छामि सर्वथा सर्वशोभने ॥ आत्मा द्वितीयः कृष्णस्य भोजे त्वमिति भामिनि ४२ त्रैलोक्यरत्नसर्वस्वमददाद्य तत्राच्युतः ॥ जीवितातिशयस्तेन त्वया प्राप्तो हरिप्रिये ४३ नारदेनैव मुक्तं तु त्वं वाक्यं नराधिप ॥ तत्रस्थाः शुश्रुवुः प्रेष्याः प्रेषिताः सत्यभामया ४४ देवीनां च तथान्यासां पत्नीनां च विशांपते १३ दृष्ट्वा ताः सविशेषं च नारदेनाभ्युदाहृतम् ४५ तच्च श्रुत्वा सुनिखिलं प्रेष्याभिः स्त्रीस्वभावतः ॥ प्रकाशीकृतमेवासीद्विष्णोरंतःपुरे तदा ४६

न ततो धिकोप्यस्तीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ भोजनं दिनि हेरुक्मिणि ॥ ३६ ॥ सित्का अद्येति च्छेदः संधिरार्षः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सां वमाता जां ववती ॥ ४० ॥ निःसृतः प्रसृतः ॥ ४१ ॥ हे भोजे भोजकन्ये ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

कौलीनकुलगुहं देव्यः कृष्णपत्न्यः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सकुंकुमंकुंकुमरकंशुकुतमंचतदेकं चशुकुतमैकं अंशुकं वलंदरोपचिह्नम् ॥ ५१ ॥ क्रोधगृहं असंस्कृतं
गुह्यगृहम् ॥ ५२ ॥ पर्यंतदेशं ललाटप्रांतदेशम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ कुशेशं मुखकमलं ॥ ५५ ॥ इति श्रीमहा० खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचपाष्ठितमोऽध्यायः

कर्णाकर्णिततो देव्यः कौलीनमिव संघशः ॥ मंत्रयांचक्रिरे हृष्टारुक्मिण्यातिगुणोदयम् ४७ अर्हेति पुत्रमातेति ज्येष्ठेति च समागताः ॥ प्रायेण प्रवदंति स्म
हृष्टादामोदरस्त्रियः ४८ ममृषेन सपत्न्यास्तुतसौ भाग्यगुणोदयम् ॥ सत्यभामाप्रियानित्यं विष्णोरतुलतेजसः ४९ रूपयौवनसंपन्नास्वसौ भाग्येन ग
र्विता ॥ अभिमानवती देवी श्रुत्वैवैष्यावशंगता ५० समुत्सृजंती वसनं सकुंकुमं शुचिस्मिता शुकुतमैकं मंशुकम् ॥ जग्राह रोषाकुलितेन चेतसा वहेस्त
दा श्रीरिव द्विर्तेधना ५१ दंदह्यमाना ज्वलनेन वर्द्धता ईर्ष्यासमुत्थेन गतप्रभेव ॥ क्रोधान्विता क्रोधगृहं विविकं विवेश तारेव वनं सतोयम् ५२ बद्धालालटे
हिमचंद्रशुक्लंदुकूलपटं प्रियरोषचिह्नम् ॥ पर्यंतदेशं सरसेन देवी विलिप्य सालोहितचंदनेन ५३ संस्मृत्य संस्मृत्य शिरःसरोषं प्रकंपमाना समुपोपविष्टा
दीर्घोपधानेशयने पनीयविभूषणान्ये वनिबद्धवेणी ५४ अकारणार्थेन विकृष्यमाणा प्रेष्या जनस्याभिजनान्वितापि ॥ विचूर्णयामास कुशेशं सानिःश्वस्य
निःश्वस्य नखैर्नतभूः ५५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे वि० पारिजातहरणे पंचपाष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
उपविष्टं मुनिं ज्ञात्वा रुक्मिण्या सहकेशवः ॥ निश्चक्रामा प्रमेयात्मा व्यपदेशेन सर्ववित् १ जगाम त्वरितश्चैव सत्यभामा गृहं महत् ॥ स्म्ये रैवतकोद्देशे निर्मि
तं विश्वकर्मणा २ अभिमानवतीमिष्टां प्राणैरपि गरीयसीम् ॥ जानन्सात्राजितीं विष्णुर्विवेश शनकैरिव ३ रुषितामिव तां देवीं स्नेहात्संकल्पयन्निव ॥ भीत
भीतः स शनकैर्विवेश मधुमूदनः ४ सेवकं द्वादशे तु तिष्ठेत्युक्त्वा विवेश ह ॥ नारदस्योपचारार्थं मधुमूदनं विनियुज्य सः ५ सददर्शप्रियां दूरात्कोधागारगतां
तदा ॥ प्रेष्यामिव स्थितां कोपान्निश्च संतीमुहुर्मुहुः ६ करजाग्रावलीढं तु पंकजं मुखपंकजे ॥ संश्लेषयित्वा निश्चस्य विहसंतीं पुनपुनः ७ किंचिदाकुलिता
ग्रेण चरणेन वसुंधराम् ॥ कृत्वा पृष्ठेथ वदनं विहरंतीं पुनः पुनः ८ करपद्मे पुनः सव्ये मुखपद्मं निवेश्य च ॥ वनितां चारुसर्वांगीं ध्यायंतीं कमलेक्षणाम् ९
सरसंचंदनं गृह्य प्रेष्या हस्तादनिदिताम् ॥ प्रह्लादयित्वा हृदयं क्षिपंतीं निर्दयं पुनः १०

॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ एतस्मिन् षट्पाष्ठितमेगत्वा भामा गृहे हरिः ॥ तस्यैह्यपृच्छलद्रोपस्य कारणं चेति वपश्यते ॥ १ ॥ उपविष्टमिति व्यपदेशेन व्याजांतरेण सर्ववित्सत्यभामाभाव
वित् ॥ १ ॥ २ ॥ विवेश आससाद ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पंकजं क्रीडाकमलं विहसंतीं सपत्नीमत्तोपिसौ भाग्याधिक्यं प्राप्तवतीत्याश्चर्येणेति भावः ॥ ७ ॥ वसुंधरां लिख
तीमिति शेषः ॥ पृष्ठेति तिर्यक्त्वस्योपलक्षणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रह्लादयित्वा चंदनस्तुत्या प्रेष्यांस्तुत्वापि विक्षिपंतीं निर्दंतीं तिनं प्रातस्त्वमस्याः व्यकम् ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ अवगुंठयवलेणावृत्यउपधानेउच्छीर्षकेअंतरंअवकाशम् ॥ १२ ॥ संज्ञायसंकेत्यतांसोन्वगमत् ॥ १३ ॥ ग्रहायगृहीत्वा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गंधाश्रयमदृष्ट्वा मेदिन्येवगंधंमुंचतीति तर्कयति कथमिति एकतरोतिशयिततरः ॥ १९ ॥ विवेक्षंतीव्यवेक्षमाणा भागुरिमतेनाकारलोपः अनुदात्तेत्त्वलक्षणस्यात्मनेपदस्यानित्यत्वात्पर

पुनरुत्थायशयनात्पतंतीचपुनःपुनः ॥ तास्ताश्वेषःप्रियायाश्वतथान्याददृशेहरिः ११ अवगुंठयदावक्रमुपधानेन्यवेशयत् ॥ इदमंतरमित्येवंतदागत्वा जनार्दनः १२ प्रेष्याजनंसंज्ञायअनाख्येयोस्मिसंज्ञया ॥ सशंकितप्रचारश्ववारितोन्वगमत्सताम् १३ ग्रहायव्यजनंचैवस्थित्वासपरिपार्श्वतः ॥ शनैरिवास्तजद्वातंजहासशनकैरिव १४ सपारिजातपुष्पस्यसंसर्गादनुवासितः ॥ बभारभगवान्गंधं दिव्यमानुषदुर्लभम् १५ अत्यद्भुतं सुगंधं च जिघ्रित्वा विस्मयान्विता ॥ अपावृणोन्मुखं सत्याकिमेतदिति चाब्रवीत् १६ सोत्थिता पृष्ठतो देवमपश्यंती शुचिस्मिता ॥ पर्यपृच्छदथो प्रेष्यागंधस्य प्रभवे तदा १७ ताः पृष्टास्त्वप्रभाषंत्योजानुभ्यां धरणींगताः ॥ अधोमुख्यस्ततस्तस्थुः कृतांजलिपुटास्तदा १८ तदपूर्वमदृष्ट्वैव गंधं मुंचति मेदिनी ॥ कथमेकतरस्तस्यागंधोयमितितत्सल्लु १९ किं त्विदं स्यादिति च सा विवेक्षंती समंततः ॥ ददृशे केशवं देवी सहस्रालोकभावनम् २० युज्यतीति ततो वाचसहस्रास्त्राविलेक्षणा ॥ अवतितेकरोषेण बभूव प्रणयान्विता २१ सा प्रस्फुरितचार्वोष्ठीनिश्वस्य अधोमुखी तदा ॥ मुहूर्तमसितापांगीतस्थावन्यमुखी शुभा २२ निबध्य भ्रुकुटिं वामां सम्यग्विक्षिप्य लोचने ॥ निवेश्य वदनं हस्तेशोभसीत्यब्रवीद्वरिम् २३ तस्याः सुस्त्रावनेत्राभ्यां वारिप्रणयकोपजम् ॥ कुशेशयपलाशाभ्यामवशयाजलं यथा २४ समुत्पत्य जलं तत्र पतितं वदनां बुजात् ॥ प्रतिजग्राह पद्माक्षः कराभ्यामतिसत्वरः २५ अधोरसिपततोयं श्रीवत्सां कौबुजेक्षणः ॥ प्रियानयनजंदेवः परिमृज्येदमब्रवीत् २६ स्रवत्यसितपत्राक्षिकिमर्थं तव भाभिनि ॥ तोयं सुंदरिनेत्राभ्यां पुष्कराभ्यामिवोदकम् २७ प्रभाते पूर्णचंद्रस्य मध्याह्ने पंकजस्य च ॥ विभर्तितव किं वक्रं वपुस्तव मनोहरे २८ किमर्थं कौकुमं वा सोमहारजतमेव च ॥ नानुगृह्णासि सुश्रोणि शुक्लं वा सोनुगृह्यते २९ वासस्येते तवाभीष्टे महारजतकौकुमे ॥ देवाभिगमनादूर्ध्वं शुक्लं नेष्टं हितस्त्रियाः ३०

स्मैपदम् ॥ २० ॥ युज्यतीति उवाच सद्योस्त्राविलेक्षणा भूतनतु अन्यत्वं वक्तुमशकत् ॥ २१ ॥ अन्यमुखी लक्षणमनवेक्ष्यमाणा ॥ २२ ॥ शोभसीत्युपलंभार्थं नतुरं जनार्थं ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ २५ ॥ उरसि परिमृज्येति स्नेहातिशयसूचनम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ वपुः स्वरूपम् ॥ २८ ॥ कुंकुमेन रक्तकौकुमं पीतारुणमित्यर्थः महारजतेन रक्तद्रव्यविशेषेण गङ्गम् महारजतं रक्तकौकुममित्यर्थः ॥ २९ ॥ देवेति देवपूजायामेव शुक्लमिष्टं नान्यदित्यर्थः ॥ ३० ॥

चित्रकस्थानंपत्रलेखास्थानम् आक्रांतमश्रुलिसमित्यर्थः ॥ अवरोधूसरोवर्णः देहकांतिस्तद्वतिहेअवरवर्णिनि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ रत्नैश्वरत्नजातसंबन्धिभिः ॥ ३५ ॥ स्मेरेणउत्फुल्लेन माद्यमामद्य ॥ ३६ ॥ तोयमश्रु अंजनेनदुर्दिनंमलिनम् ॥ ३७ ॥ द्विषमित्यदंतत्वंकप्रत्ययांतत्वात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

किंचानाभरणंगात्रंसुगात्रितवकप्यताम् ॥ चित्रकस्थानमाक्रांतंरुमादवरवर्णिनि ३१ श्वेतेनतवपादेनवाससाप्रियदर्शने ॥ ललाटंसेव्यतेरुमाच्चंदनेनसुगंधिना ३२ सरसेनायतापांगिकांतेनहृदयप्रिये ॥ प्रभोपमदंकेनापिकारणेनाननस्यच ॥ करोषिममवात्यर्थमनोग्लापयसिप्रिये ३३ प्रमृतश्चंदनरसः कपोलप्रणयीतव ॥ पत्रलेखासपत्नत्वंप्राप्तोनातिविराजते ३४ रत्नैश्चाभरणैर्मुक्तातवग्रीवानशोभते ॥ ग्रहनक्षत्ररहिताद्यौरिवाव्यक्तशारदी ३५ पूर्णचंद्रसपत्नेनस्मेरेणाबहुभाषिणा ॥ किमुनोभाषसेमाद्यमुखेनोत्पलगंधिना ३६ अर्द्धाक्ष्णापिहितावन्मांकिमर्थेननिरक्ष्यसे ॥ मुंचस्येवसनिश्वासंतोयमंजनदुर्दिनम् ३७ अलमिदीवरश्यामेरुदितेनमनस्विनि ॥ जलमंजनकल्माषंमामोक्षीराननद्विषम् ३८ त्वदीयोहंयदादेविरुयातो जगति किंकरः ॥ नज्ञापयसि किंमात्वंपुरेववरवर्णिनि ३९ किमकार्षमहंदेविविप्रियंतवभामिनि ४० येनातिमात्रमात्मानमायासयसिसुंदरि ४० मनसाकर्मणावाचानत्वामतिचराम्यहम् ॥ सर्वथासर्वचार्वगिसत्यमेतद्वीम्यहम् ४१ बहुमानोपमान्यासुस्त्रीषुसर्वासुशोभने ॥ स्नेहश्चबहुमानश्चत्वामृतेऽन्यासुनास्तिमे ४२ नैवत्वांमदनोजह्यान्मृतेपिमयिमामकः ॥ इतिमेनिश्चितांविद्विचेतःसुरसुतोपमे ४३ क्षमादयश्चमदिन्यांशब्दाद्याश्चांबरेगुणाः ॥ ध्रुवंपंकजगर्भाभेत्यिस्नेहस्तथामम ४४ रुचिरग्नौयथादिव्याप्रभाचैवदिवाकरे ॥ कांतिश्चाशश्वतीचंद्रेस्नेहस्त्वयितथामम ४५ एवंवादिनमात्मेष्टंसत्यभाभाजनार्दनम् ॥ शनैरुवाचनेत्राभ्यांप्रमृज्यसुभगाजलम् ४६ मदीयस्त्वमितिल्यासीन्ममानित्यंमनःप्रभो ॥ अद्यसाधारणस्नेहंत्वयितावद्रतास्म्यहम् ४७ नाज्ञासिषमहंपूर्वमनित्यं कालपर्ययम् ॥ अद्यलोकगतिंकृत्स्नामवगच्छामिनध्रुवम् ४८ अमृतायाद्वितीयोपिजन्मौहिममसर्वथा ॥ किमब्रवहुनोकेनहृदयंवेदितेच्युत ४९ वाङ्मात्रमेवपश्यामिसाधुर्यंसंप्रयुज्यसे ॥ मयिस्नेहश्चकृतकस्तवान्यत्रनकृत्रिमः ५० ऋजुस्वभावांभक्तांचसर्वथापुरुषोत्तम ॥ अवजानासिजानन्मांकेतवींष्टिमास्थितः ५१ एतावत्सलुपर्याप्तंष्टंष्टव्यमव्ययम् ॥ श्रुतंचाप्यथयच्छ्राव्यंष्टष्टस्नेहफलोदयः ५२ यदित्वहमनुग्राह्यामामनुज्ञातुमर्हसि ॥ तपस्येहंपरंकृत्वानिश्चयंपुरुषोत्तम ५३

मदनोनैवजह्यादित्यरतिगौवनंवातवमास्त्वित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अमृतायाःजीवत्याः ममद्वितीयस्त्वमिति अपिशब्दात्तवाप्यहमेवद्वितीयेति मयास्वजन्मऔहिअतर्कि यथाहंत्वदन्यंनजनेएवंत्वमपिमदन्यांनजानासीत्येवमहंनित्यंतर्कितवतीत्यर्थः ॥ जन्मोहि पुंस्त्वमर्षमितिप्रांचः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ग्रहाय आदाय हरिवाससः पटांतं अंचलम् ॥ ५५ ॥ इति श्रीनीलकंठेयभारवभावदीपेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायां षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥
सप्तषष्टितमेऽध्याये पारिजातद्रुणाततः ॥ हरिणा सांख्यितासत्यासुरेंद्रमदभित्तये ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ शापितासिचपयेनाभियुक्तसि अनत्ययः अविनाशः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

भर्तुश्चलंदेन नारीणांतपोवाव्रतकानिवा ॥ निष्फलं खलु यद्भर्तुरच्छंदेन क्रियेत हि ५४ इतीदमुक्त्वा पुनरेव शोभनामुमोच तोयं नयनोद्भवं सती ॥ ग्रहाय पी
तं हरिवाससः शुभापटांतमाधाय मुखे शुचिस्मिता ५५ इति श्रीमन्खिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणि पारिजातहरणे षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ नारायणः सत्यभामां पुनरेवैष भारत ॥ प्रोवाच प्रणयात्कुह्यामभिमानवतीं सतीम् १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ दहंती वममां गानिशोकः कम
ललोचने ॥ किमु तत्कारणं येन त्वमेव मतिविक्रवा २ शापितासि मम प्राणैराचक्ष्वानत्ययो यदि ॥ श्रोतव्यं यदि भक्तेन भर्त्रा सर्वो गशो भवे ३ ततः प्रोवाच
भर्तारं सत्यासत्यव्रते स्थितम् ॥ बाष्पगद्गदया वाचा तथैवाधोमुखी स्थिता ४ त्वयैव स्थापितं पूर्वैर्सां भाग्यं मम मानद ॥ जगत्प्रमलपत्राक्षयत्ख्यातं केशि
नाशन ५ शिरो वहामि चेष्टत्वा त्वाहं देव गर्विता ॥ सर्वसीमंतिनी मध्ये स्मृहणीयास्मि सर्वथा ६ साहमद्यावहास्यामि सपत्नीनां जनस्य च ॥ इति प्रेष्या
भिराख्यातं श्रुत्वा तथ्यं ततस्ततः ७ यत्पारिजातकुसुमं दत्तवान् नारदस्तव ॥ तत्किं लेष्टं जने दत्तं त्वया हं परिवर्जिता ८ रत्नातिशयदानेन तस्यामभ्यधिकः कि
ल ॥ स्नेहश्च बहुमानश्च प्रकाशं गमितस्त्वया ९ तामस्तौषीत्समक्षं ते प्रियां सकिञ्चनारदः ॥ तमश्रौषीश्च हृष्टस्त्वं प्रियायाः संस्तवं किल १० स्तोतव्यो य
दि तावत्स नारदेन तवाग्रतः ॥ दुर्भगो यं जनस्तत्र किमर्थमनुशब्दितः ११ प्रणयस्य रसं दत्त्वा पश्चात्तापः प्रभो यदि ॥ अनुज्ञामि प्रयच्छस्व तपः कर्तुं प्रसीद मे ॥
१२ स्वप्नेनापि न दृष्ट्वा हं श्रद्धयां पुष्करेक्षण ॥ यदन्यदेव निर्वृत्तमश्रौषं पश्यतस्तव १३ कामं कामोस्तु तस्यैव मुनेरतुल्यतेजसः ॥ अत्र मन्युस्तु मे देवसां नि
ध्यंतव तत्र यत् १४ मानार्थं जीव्यते लोके सद्भिरित्युक्तवानसि ॥ तदेवं सति नेच्छामि जीवितुं मानवर्जिता १५ मामाभवद्यतोरक्षाभयमद्य ततो मम ॥ सर्व
तोरक्षतेयो मां समानाद्याभिरक्षति १६ हागतिं कां गमिष्यामि त्यक्त्वा देवत्वया विभो ॥ कुमुद्वती गतां नूनं गतिं यास्याम्यसंगता १७ किमकार्षमहं
मोहादीश्वराणां प्रिया प्रियम् ॥ प्रिया भूत्वा प्रिया भूता यद्यहं तव मानद १८

शिरः प्रौढिम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ इष्टजने इति शेषात् रुक्मिण्या अभिधानम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ यदहं स्वप्नेन योगमयेन दृष्ट्वापि न श्रद्धयां तव अन्यत्र प्रेमास्तीति
तदेव निर्वृत्तमश्रौषं इति योज्यम् ॥ १३ ॥ मुनेः कामो रुक्मिणीस्तु तावस्तु परंतु तव तत्त्वोत्र श्रवणमयुक्तमिति भावः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कुमुद्वती गतां चंद्रकरस्पर्शादुल्लसनां
अस्पर्शमुकुलीभाव रूपां गतिं कुमुद्वत्या अजभार्यायाम् गतिर्भर्तुरग्रे मरणं तां वा ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ परपुष्टस्वनोन्मिश्रं कोकिलध्वनिनादितम् द्वेष्ट्यातवेति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ कः स्मरिष्यति मायि मृतायामिति भावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ नाहमिति हेतत्पक्षमत्सपत्नी
पक्षपातिन् पक्षहेऽरिदमसंसारशत्रुनाशन इतः पूर्वत्वाकितवंधूर्तइत्यादिरूपंतवसार्वात्म्यं ब्रह्मदाशाब्रह्मदासाब्रह्मेमेकितवाउतेत्याद्यागमादपि नाज्ञासिषं अद्यतु हेअजनजन्मा
दिहीनतवंतत्पक्षचंचलइति ज्ञातोसि तस्याः मत्सपत्न्याः मायायाः पक्षे एव चंचलो मायाविशिष्टचिद्रूपस्य तव मायांशे नैव चांचल्यं च कत्वं च नतुचिदंशेनेत्यथैवमित्यर्थः तत्पक्षेति
समासैकदेशोपिवंचकशब्देन संबद्धं आवर्तते ॥ २५ ॥ वाङ्मनसोरगोचरो हं कथं त्वया ज्ञात इत्यत आह स्वरेति हे देव त्वं स्वरश्च वर्णश्च इंगितं च आकारश्च तैः लिङ्गैः कृत्वा त्वं अतिगू
ढो निष्प्रकटोपि यस्ततः शठो मध्यस्थ उदासीन इति ज्ञातोसि अयं भावः वागाद्युद्बोधकतया संघातविशिष्टरूपेण प्रत्यगात्मत्वात् नित्यं ज्ञातोपि साक्षिवदसंगत्वेन इदानीमेव ज्ञात इत्यर्थः

वसंतकुसुमैश्चित्रं सदारैव तं कंगिरिम् ॥ प्रियाभूत्वाऽप्रियाभूता कथं द्रक्ष्याम्यहं पुनः १९ परपुष्टस्वनोन्मिश्रं पुष्पगंधवहं शुचिम् ॥ कथं नामानिलं द्वेष्ट्यासेवेयं
दुर्भगासती २० जलक्रीडांतवां कस्था देवकृत्वा महोदधौ ॥ कथं दौर्भाग्यमापन्ना पश्येयमपि सागरम् २१ सात्राजिति प्रियानान्यात्वतो मे स्तीति वि
द्विमाम् ॥ यदवोचः कृतघातमथ वाकः स्मरिष्यति २२ यद्वाक्षीद्विमांश्च श्रूयमानेन नंदिनी ॥ अवज्ञातां त्वयारार्ज्जुनं नंदौर्भाग्यकार्शिताम् २३ किं नु गूढे
न मे प्रेम्णा मुस्मिन्नेनापि मानद ॥ यत्समानां जनैर्देवो मानं पश्यति नित्यदा २४ नाहं त्वां कितवंधूर्तमज्ञासिषमरिंदम ॥ अद्य ज्ञातोसि तत्पक्षचंचलो जनवंच
कः २५ स्वरवर्णे गिताकारैर्निगूढो देवयत्नतः ॥ चौरज्ञातोसि तत्पक्षवाङ्मात्रमधुरः शठः २६ एवमीष्यावशं प्राप्तां देवीं सात्राजितीं हरिः ॥ अभिमानवतीं
देवः सांत्वपूर्वमथाब्रवीत् २७ मैवं पद्मपलाशाक्षि प्राणेश्वरिवदप्रिये ॥ किमब्रबहुनोक्तेन त्वदीयमवगच्छामां २८ तत्पारिजातकुसुमंतस्यादेविममाग्रतः
नारदो मत्प्रियं कुर्वन्मुनिरल्लिष्टकर्मकृत् २९ दाक्षिण्यादानुरोधोच्चदत्तवान्नात्र संशयः ॥ प्रसीदैकापराधं मे मर्षयस्व शुचिस्मिते ३० पारिजातकपुष्पाण्यदी
च्छस्यतिकोपने ॥ तदा दातास्मि मुश्रोणि सत्यमेतद्वीमते ३१ स्वर्गास्पदादानयित्वा पारिजातं ह्रुमेश्वरम् ॥ गृहेते स्थापयिष्यामि यावत्कालं त्वमिच्छ
सि ३२ एवमुक्ता तु हरिणा प्रोवाच हरि वल्लभा ॥ यद्येवं सद्गुणः शक्यस्त्विहानयितुमच्युत ३३ मन्युरेष प्रमृष्टो हि भवेद्बहुगुणं मम ॥ सीमंतिनीनां सर्वासाम
धिकास्यामधोक्षज ३४ तथास्तु प्रथमः कल्प इति तां धुमूदनः ॥ प्रोवाचाप्रतिमो देवो जगतः प्रभवाप्ययः ३५

अतएव चौरवत्प्रच्छन्नत्वाच्चौरैतिसंबोधयति तत्पक्षेति मायापक्षे ब्राह्मलौकिकांतैश्चर्यविषये रम्यारामाः जरामरणवर्जितः कायः संकल्पमात्रोपनताभोगा इत्यादि वाङ्मात्रेण मधुरः म
धुरभाषी वेदकर्तृत्वात् असि नत्वर्थतस्तत्रमाधुर्यमस्तीति भावः यतः शठ उदासीन अभोक्तृत्वात् शठो मध्यस्थ पुरुषे धूर्तं च तूरयोरपीति विश्वः कथापक्षे तु द्वयोरपि श्लोकयोः स्पष्ट एवार्थः
॥ २६ ॥ २७ ॥ त्वदीयमात्मानमिति शेषः पक्षे स्पष्टम् ॥ २८ ॥ तस्यादत्तवानित्यग्रिमस्थेन संबंधः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ स्वर्गास्पदात्स्वर्गस्थानात् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
प्रमृष्टस्त्यक्तः बहुगुणं सुखमिति शेषः ॥ ३४ ॥ प्रथमो मुख्यः कल्पः सांत्वनोपायः ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भृंगारेणकनकपात्रेण भृंगारीक्षिणिकायांचकनकालौपुनःपुमानितिमेदिनी ॥ ४० ॥ परमानं पायसम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ विद्यसंदेवब्राह्मणशेषम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सोमःउमयासहवर्तमानःसप्रवरःप्रमथगणयुतः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

तथेत्युकेतिकृष्णेनतुतोषसमितिजय ॥ सत्यभामासतामिष्टाकंसनाशनवल्लभा ३६ ततःस्नातोजगन्नाथःसर्वेशःसर्वभावनः ॥ चकारावश्यकंसर्वसर्वकामप्र
दःसताम् ३७ दध्यौचनारदंदेवःस्नातोदेवमुनिर्नृप ॥ अभ्याजगामस्नानांतेमुनिश्रेष्ठोमहोदयौ ३८ तमागतंनरपतेसतांगतिरधोक्षजः ॥ सत्ययासहधर्मा
त्मायथाविधिअपूजयत् ३९ पादौप्रक्षालयांचक्रेमुनेःसात्राजितीस्वयम् ॥ जलंदेवःस्वयंकृष्णोभृंगारेणददौतदा ४० अथोपकल्पयामाससुखासीनाय
केशवः ॥ परमानंसमुनयेप्रयतात्माजगद्गुरुः ४१ तल्लोककर्त्रासत्कृत्यदत्तंमुनिरुदारधीः ॥ बुभुजेवदतांश्रेष्ठःश्रद्धयापरयायुतः ४२ उपस्पृश्यततस्त्वत्सःप्रद
दौचाशिषःप्रभोः ॥ ताश्चप्रीतेनमनसाप्रतिजग्राहकेशवः ४३ ततःसात्राजिर्तोदेवीप्रणतानारदोब्रवीत् ॥ प्रसार्यदक्षिणंहस्तंसजलंजलजेक्षणाम् ४४ य
थेदानींतथैवत्वंभवदेविपतिव्रता ॥ सविशेषंचसुभगाभवमतपसोबलात् ४५ इत्युक्तामुनिमुखेनसत्यभामाहरिप्रिया ॥ उत्तस्थौमहतायुक्ताहर्षेणतुन
राधिप ४६ सकृष्णोप्यभ्यनुज्ञांतुलब्ध्वामुनिवरात्तदा ॥ बुभुजेविवसंधीमानप्रमेयपराक्रमः ४७ ततस्त्वावश्यकंकृत्वासत्यभामापिभारत ॥ अनुज्ञया
तदाभर्तुर्विवेशांतर्गृहमुदा ४८ ततोविनिर्गतादेवीकृष्णस्यैवाभ्यनुज्ञया ॥ स्थितापार्श्वेचकृष्णस्यनमस्कृत्वामहात्मने ४९ ततोमुहूर्तमासित्वानारदःकृ
ष्णमब्रवीत् ॥ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिशकलोकमधोक्षज ५० तत्राद्यंदेवमीशानंनमस्कृत्यमहेश्वरम् ॥ गार्ग्यंतिदेवगंधर्वास्तथैवाप्सरसांगणाः ५१ मा
सिमास्युचितं ह्येतन्महेंद्रसदनेप्रभो ॥ पूजार्थंदेवदेवस्यगांधर्वनृत्यमेवच ५२ अंतर्हितोदेवदेवःसोमःसप्रवरोविभुः ॥ पश्यत्यमरमुख्येनकृतंभक्त्याद्रिधा
तिना ५३ निमंत्रितोहंपूर्वेद्युःपुष्पंदत्तंमहाद्युते ॥ पारिजातस्यभद्रंतैतरुराज्ञोमहात्मनः ५४ यदेतदातहंसवर्गात्त्वदर्थंतुमयाविभो ॥ देवोपभोग्यमेतद्वित
रुराजसमुद्भवम् ५५ इष्टःसवृक्षःसततंशच्याःपुष्करलोचन ॥ सौभाग्यमावहत्येवपूज्यमानोपिनित्यशः ५६ पुण्यंकर्तुंतदासृष्टःपारिजातोमहाद्रुमः ॥
अदित्याधर्भनित्येनकश्यपेनमहात्मना ५७ पुरादित्यामहातेजास्तोषितःकिलकश्यपः ॥ वरेणच्छंदयामासमारोचस्तपसोनिधिः ५८ सोवाचसुभगाये
नभवेयंमुनिसत्तम ॥ स्वलंकृताकामतश्चसर्वैरेवविभूषणैः ५९ ईप्सितंगीतनृत्यंचभवेन्ममतपोधन ॥ कुमारीनित्यदाचैवभवेयंतपसोनिधे ६० विरजा
शोकरहिताभवेयमितिनित्यदा ॥ पतिभक्तिमतीचैवधर्मशीलातथैवच ६१

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ पुष्पाणीतितज्जातीयसुगंधद्रव्यमात्रस्योपलक्षणं बहूनिचतानिरूपाणिचेतिविग्रहः रूपाणिइतिशब्दात् गांधर्वमित्यर्थः रूपंस्वभावसौंदर्येनालोकेपशुश
वदयोरितिमेदिनीपद्मानांविधिमात्रस्योपलक्षणम् ॥ ६४ ॥ अतएवमंदारात्कल्पवृक्षाच्चाप्यंसारभूतइत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ततस्तत्रनिबध्नेत्यादिनापरकृतिसरूपार्थवादेनसौभाग्यकामन
याभर्तृसहितस्यपारिजातस्यदानंकर्तव्यम् निष्क्रयेणपुनर्भर्ताचभोक्तव्यइतिविविचयेयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ विष्णुपद्याःगंगायाःपरिउपरिजातइतिपारिजातः
स्वार्थेऽण् संयोगेमतुमानयितुंविद्योगेदारयितुंचयोग्यानिमंदाराणिचतानिपुष्पाणिचतैः ॥ ७० ॥ कोविदारइत्याविकारात् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरि

पारिजातंततोस्त्राक्षीदित्याःप्रियकाम्यया ॥ सर्वकामप्रदैःपुष्पैरावृतंतनित्यगंधदैः ६२ त्रिशालं सर्वदादृश्यं सर्वभूतमनोहरम् ॥ सर्वपुष्पाणिदृश्यंतेतस्मिन्ने
वमहाद्रुमे ६३ ईदृशान्यपिपुष्पाणिबिभर्त्येकापिरूपिणी ॥ बहुरूपाणिचाप्यन्यापद्मानिचततोपरा ६४ मंदारादपिवृक्षाच्चसारमुद्धृत्यकश्यपः ॥ त
स्मादेतत्तुष्टैःसर्वेषांश्रेष्ठतांगतः ६५ ततस्तत्रनिबध्नाथकश्यपंप्रददौशुभे ॥ अदितिर्ममपुण्यार्थसौभाग्यार्थतथैवच ६६ अदित्याकश्यपोदत्तःपुण्यार्थंच
तथामम ॥ पुष्पदाम्नावेष्टयित्वाकंठेपुण्यार्थमात्मवान् ६७ निष्क्रयेणमयामुक्तःकश्यपस्तुतपोधनः ॥ इंद्रोदत्तस्तथैवद्राण्यासौभाग्यार्थततोमम ६८ सोम
श्चाप्यथरोहिण्याऋद्धचाचधनदस्तथा ॥ एवंसौभाग्यदोवृक्षःपारिजातोऽनंतसंशयः ६९ पारिजातोविष्णुपद्याःपारिजातेतिशब्दितः ॥ मंदारपुष्पैर्यद्युक्तो
मंदारस्तेनकथ्यते ७० कोप्ययंदारुरित्याहुरजानंतोयतोजनाः ॥ कोविदारइतिख्यातस्ततःसमुपहातरुः ७१ मंदारःकोविदारश्चपारिजातश्चनामभिः ॥
सवृक्षोज्ञायतेदिव्योयस्यैतत्कुसुमोत्तमम् ७२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजातहरणसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽजिगमिषुंतत्रनारदंमुनिसत्तमम् ॥ प्रोवाचभगवान्विष्णुरप्रमेयपराक्रमः १ महर्षेधर्मतत्त्वज्ञस्वर्गगतत्वात्त्वयानव ॥ दृष्ट्वासद
स्यान्देवस्यात्रिपुरघ्नस्यधीमतः २ अनाज्ञायामद्वचनाद्विज्ञाप्यःपाकशासनः ॥ संभावयित्वाभ्रातृत्वंपौराणंवेत्तिस्यन्मुने ३ यमस्त्राक्षीन्मुनिश्रेष्ठोभगवान्क
श्यपस्तर्हम् ॥ पारिजातंपुरादित्याःसुखार्थंधर्मसत्तमः ४

वंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ अष्टषष्ठितमेध्यायेमुष्मिन्चारदसंनिधौ ॥ पारिजातस्तस्मात्तत्त्वैप्रतिज्ञाहरिणाकृता ॥ १ ॥ एवंतावत्पूर्वाध्यायेनिमंत्रितो
हम् पुष्पंदत्त्वामहामतेइतिनारदवचःश्रुत्वातस्यचस्वकार्योपयोगित्वाद्भगवाच्चारदंउवावेत्याह ततोऽजिगमिषुमिति ॥ १ ॥ अत्रनारदेनपूर्वस्वप्रयोजनमुक्तं निमंत्रितोहंपूर्वेषुः
पुष्पंदत्त्वामहामतइतितत्कुर्वन्नेवमयापिकार्यंकुर्वितिभगवाच्चारदमाह महर्षेइति ॥ २ ॥ अनाज्ञयाश्रेष्ठस्यभूत्यंप्रतियत्प्रेरणरूपंवचनंतदाज्ञातयाविनेत्यर्थःविज्ञापनाउत्तमस्यनि
रुष्टेनप्रार्थनेतिभेदःपौराणंवामनावतारीयम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

सदत्तः सन्नितिशेषः तव इन्द्रस्य संबन्धिनं तं देवीभिः पूर्वोक्ताभिरादित्यादिभिर्नारदाय दत्तम् ॥ नारदेन च पुनस्तुभ्यं दत्तमिति श्लोकद्वयस्य संबन्धः ॥ ५ ॥ ६ ॥ आनाययत्कृष्णः ॥ ७ ॥ पूर्वोक्तमर्थं स्पष्टीकरोति दत्तेदान इति आस्माकं दानफलं भविष्यति तव तु कापि हानिर्नास्तीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

सपुण्यमति सौभाग्यं ददाति तुरुत्तमः ॥ तव दत्तं पुरा दानं ब्रतेन तुरुत्तमम् ५ देवीभिर्धर्मनित्याभिर्धर्मार्थममरोत्तमम् ॥ दत्तं श्रुत्वा भिकांक्षं तिदातुं पत्न्यो मम प्र
भो ६ पुण्यार्थं दानधर्मार्थं मम प्रीत्यर्थमेव च ॥ आनाययद्वावर्ती पारिजातं महाद्रुमम् ७ दत्ते दाने पुनः स्वर्गं तं रुत्वं नेतुमर्हसि ॥ सवाच्य एवं भगवान्बलभिद्रुग
वंस्त्वया ८ तथा तथा प्रयत्नश्चकार्योऽस्मिन्मुनिसत्तम ॥ यथा तत्तुवरं दद्यात्पारिजातं सुरेश्वरः ९ तत्र द्रुतगुणं तावत्पश्यामस्ते तपोधन ॥ संभाव्या सर्वकृत्यानां
संपद्वित्वयि मे मता १० एवं नारायणे नोक्तो नारदो भगवानृषिः ॥ प्रहस्योवाच केशिघ्नमिदं वाक्यं तपोधनः ११ बाढमेवं प्रवक्ष्यामि यदुमुख्य सुरेश्वर ॥ न तु
दास्यति देवेन्द्रः पारिजातं कथंचन १२ मंदरं पर्वतश्चैष्टं दानं वै सिद्धिदं शैस्तथा ॥ निक्षिप्य तोयधौ पूर्वं पारिजातः समाहृतः १३ मंदरात्पर्वतश्चैष्टात्रयितुं प्रेषितः पुरा
पारिजातं हरेणापिलोककर्त्रा जनार्दन १४ स्वयं विज्ञापितो गत्वा ततः शक्रेण शंकरः ॥ आक्रीडतु मउद्याने शच्याः स्यादिति याचितः १५ तथा स्त्विदं विवरोदतो महा
देवेन चानघ ॥ न च नीतः पारिजातो मंदरं चित्रकंदरम् १६ क्रीडावृक्षः स शच्याति व्यपदेशेन मोक्षितः ॥ महेन्द्रेण महाबाहो पारिजातस्ततः पुरा १७ प्रियार्थमु मया
साक्षात्पारिजातवनं हरः ॥ गव्यूतिशतविस्तीर्णं मंदरस्यैव कंदरम् १८ न तत्र सूर्यभाः कृष्णप्रविशंति न गोतमे ॥ न च चंद्रप्रभाः शीतानैव कृष्णसदा गतिः १९
शीतोष्णे छंदस्तत्र शैलपुत्र्या भवंति हि ॥ स्वयं प्रभवं न तद्विमहादेव स्य तेजसा २० वर्जयित्वा महादेवौ स गणौ यदुनंदन ॥ मां चान्यस्तद्वनं दिव्यं न प्रयातिक
थंचन २१ स्रवंति तत्र वाष्पेण पारिजाताः समंततः ॥ सर्वरत्नानि मुख्यानि मनसा कांक्षितानि वै २२ गणास्तान्युपभुंजंति प्रवराणां महात्मनाम् ॥ आज्ञा
या देवदेवस्य लोकनाथस्य केशव २३ पारिजाताद्द्रुतगुणं फलं तेषां तथा वनम् ॥ अभिमानं प्रभाश्चैव गुणाभूरि गुणास्तथा २४ मूर्तिमंतश्च ते वृक्षाः सोमं देवं वृ
षध्वजम् ॥ उपतिष्ठंति सततं प्रवरैः सह केशव २५ रौद्रेण तेजसा जुष्टा दुःखैर्हीनाः सुखान्विताः ॥ त्रयोमंदरं ते हि दयिताः शैलकन्यया २६ प्रविवेशां धको
नामघोरस्तत्र महाबलः ॥ दैतेयो वरदानेन दर्पितः पापनिश्चयः २७ सह तो देवदेवेन हरेणामित्रवातिना ॥ अवध्यः सर्वभूतानां वृत्राहशगुणं वली २८

क्रीडावृक्ष इति मिषेण मोक्षितः मोक्षितः शच्या इति छेदः संधिरार्थः ततो रुद्रात् ॥ १७ ॥ उमया उमायाः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ देवौ देवी देवश्चेति द्वंद्वैकरोपः तौ मां च वर्जयित्वेति संबन्धः
२१ २२ गणा संघाः प्रवराणां प्रमथानां ॥ २३ ॥ २४ ॥ सोमं उमासहिम् ॥ २५ ॥ कन्यया कन्यायाः ॥ २६ ॥ वरदानेन सर्वव्रतवगतिरकुंठितास्त्विदं वंरूपेण २७ २८

दुःखं दुःखलभ्यम् २९ सहितोहितेनेष्टसुखदानेनयुक्तः सहितः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पारावर्यस्यलोकमर्यादायाः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विष्णोर्भवेत्सर्वेऽप्यनृत
वादिनोभविष्यतीत्यर्थः कारणानुसारित्वात्कार्यस्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति ० वि० टीकायामष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ एकोनसप्ततितमेऽध्यायेऽस्मिन्कृष्णवाक्श्च

एवंदुःखं न ते देव पारिजातं प्रदास्यति ॥ पुष्कराक्षसहस्राक्षः सत्यमेतद्व्रीमि ते २९ सततं सहितो देव्याश्च च्यासहि वरदुमः ॥ सर्वकामप्रदः कृष्णतथेन्द्रायमहौ
जसे ३० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मुनेतद्युज्यते साधुमहादेवेन धीमता ॥ यच्छचीकारणं कृत्वाननीतः सतरुः पुरा ३१ सज्येष्ठः सर्वभूतानां लोककृ
त्प्रभवो व्ययः ॥ पारावर्यस्य सदृशं कृत्वानिति मेमतिः ३२ अहं यवीयान् देवस्य सर्वथा बलवातिनः ॥ लालनीयश्च भगवन् जयंत इव सततम् ३३ सर्वथा भ
गवांस्तावदुपायैर्बहुविस्तरैः ॥ करोतु यत्नं प्रीत्यर्थं शको ह्यसितपोधन ३४ मयामुने प्रतिज्ञातं पुण्यार्थं सत्यमामया ॥ स्वर्गादिहानयिष्यामि पारिजात
मिति प्रभो ३५ मया तदनुत्कृतं कथं शक्यं तपोधन ॥ नाहं तं हि वचो विप्रोक्तं पूर्वमयानव ३६ मयि भग्नं प्रतिज्ञैवै लोकानां विष्णोर्भवेत् ॥ यन्मया हि मु
निश्रेष्ठलोकधर्मा गुणान्विताः ॥ परिवार्याः स्थितौ सर्वे सकथं नृत्तं वदेत् ३७ न देवगंधर्वगणानराक्षसानां च सुरानैव च यक्षपन्नगाः ॥ मम प्रतिज्ञामपहंतु मु
द्यता मुने स मर्थाः खलु भद्रमस्तु ते ३८ स पारिजातं यद्दिनं प्रदास्यति प्रयाच्यमानो भवतामरेश्वरः ॥ ततः शचीव्यामृदिता नुलेपने गदां विमोक्ष्यामि पुरंदरोर
सि ३९ इति प्रवाच्यो यदि सामपूर्वकं प्रयाच्यमानो न तं हं प्रयच्छति ॥ सुनिश्चयं मद्रमनाय सर्वथा त्वयाऽपि कार्यः खलु न त्रनिश्चयः ४० ॥ ॥ इति श्रीमहा
भारते खिलेऽष्टविंशेऽध्यायेऽष्टविंशोऽध्यायः ६८ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदोऽयमुनि
र्गत्वा महेंद्रसदनं प्रति ॥ तारात्रिमवसत्तत्र ददृशे च महोत्सवम् १ तत्रादित्यामहात्मानो वसवश्च सुरोत्तमाः ॥ राजर्षयश्च विद्वांसः स्वर्गताः कर्मभिः शुभैः २
नागायक्षाश्च सिद्धाश्च चारणाश्च तपोधनाः ॥ ब्रह्मर्षयश्च शतशो देवर्षि मनवस्तथा ३ सुपर्णाश्च महात्मानो मरुतश्च महाबलाः ॥ दिवौ कसानिकायाश्च शत
शोऽन्ये समागताः ४ उपर्युपरि सर्वेषां सोमदेशो महेश्वरः ॥ तस्यावमिताविक्रांतः स्वैर्गणैः परिवारितः ५ देवर्षिभिर्मुनिश्रेष्ठैः संवृतः सर्वभावनः ॥ कल्पां
तरसहस्रेषु क्षयोपेपां विद्यते ६ यानर्चयंत सततं देवा देवेश्वरोपमाः ॥ आत्मज्ञानावलेपां धाये च धर्मपाथि स्थिताः ७ रुद्राश्च काश्यपा देवमध्युपासंत भा
रत ॥ स्कंदश्च भगवानग्निर्गंगा च सरितां वरा ८ अर्धिष्मांस्तुं बुरुक्षैव भारिश्च वदतां वरः ॥ नेतारो देवदेवानामेते हितपसान्विताः ९ एताननुविधीयंते सर्व
देवगणानृप ॥ धर्मनित्यास्तपो नित्याः सतां मार्गमुपाश्रिताः १०

वाक् ॥ पारिजातं न दा

स्यामीत्याह शक इतीर्यते ॥ १ ॥ नारदोऽथेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ नावलेपां धाः गर्वहीनाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ भारिर्गंधर्वविशेषः ॥ ९ ॥ अनुविधीयंते अनुसरंति ॥ १० ॥

तान् मानुषान् अर्चयन्ति दृष्टफलप्रदानेन पूजयन्ति ॥ ११ ॥ देवानां कृत्येषु ये वर्तन्ते इति च ज्ञेयं अनुष्ठिताः अनुष्ठितवन्तः ॥ १२ ॥ १३ ॥ षड्गुणान्वाक्रिमस्त्रिगुणधमधुरलास्यविभ
काववद्वास्वान् ॥ १४ ॥ १५ ॥ जुजोष प्रीत्या जग्राह उपस्थानं नृत्यादिरूपां परिचर्याम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तस्यैवार्तिहरणं कार्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥

ये त्विमे मानुषा देवा अर्चयन्ति शुभार्थिनः ॥ तानर्चयन्ति ह्यमरास्तथाराजञ्छुभार्थिनः ११ पितृकृत्येषु देवानां संन्यासं ये त्वनुष्ठिताः ॥ स्वाध्यायवन्तः कौरव्य
सदानियमचारिणः १२ गंधर्वाधिपतिः श्रीमांस्तत्र चित्ररथो नृप ॥ सपुत्रो वा दयामास देववाद्यानि हृष्टवत् १३ ऊर्णायुश्चित्रसेनश्च हाहाहूस्तथैव च ॥
डुंबरस्तु बुरुश्चैव जगुरन्ये च षड्गुणान् १४ उर्वशीविप्रचित्तिश्च हेमामरं आचभारत ॥ हेमदंता घृताची च सहज न्यातथैव च १५ जुजोष भगवान् देवस्तदुपस्था
नमात्मवान् ॥ वृत्तेन तुष्टः शक्रस्य जगाम जगतो गतिः १६ गते भूतपतौ सर्वे नृपा जग्मुर्यथा गतम् ॥ महेंद्रेणार्चिता देवाः स्वाने वानिलयांगताः १७ ततः स
र्वेषु यातेषु सुखासीनं पुरंदरम् ॥ सदस्यैः स्वैः सहासीनं नारदो भियौ मुनिः १८ तमिन्द्रः पूजयामास समुत्थाय तपोधनम् ॥ दिदेश कुशगर्भं च पीठमात्मा
सनोपमम् १९ नारदो धमहातेजामहेंद्रमिदमब्रवीत् ॥ दूतो ह्यमरश्रेष्ठ विष्णो रतुलतेजसः २० किंचित्कार्यं पुरस्कृत्य प्रेषितोऽस्मि महात्मना ॥ आनर्ता
दार्तिहरणं तस्यैवानघतेजसः २१ प्रीतिवाक्यानि हृद्यानि प्रयुज्य मुनये तदा ॥ ततः प्रहृष्टो भगवान् ब्रवीत्पाकशासनः २२ किमाह पुरुषश्रेष्ठः शीघ्रमाचक्ष्व
मेमुने ॥ चिरस्य खलु कृष्णेन संस्मृतोऽस्मि महात्मना २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ महेंद्रे द्रानुजं द्रष्टुं गतो हं भ्रातरंतव ॥ कथंचिद्द्वारकांतत्र काश्यपा
नां यशस्करम् २४ तंतुरैव तकेऽद्राक्षंतदासीनमरिदमम् ॥ रुक्मिण्या सहितं वीरंस्तु वंतं वृषभध्वजम् २५ पारिजाततरोः पुष्पंतस्य दत्तं मयानघ ॥ विस्मा
पनार्थं देवेश पत्नीनामुस्तेजसः २६ तद्दृष्ट्वा तस्य पत्न्यस्तु विस्मयं परमं ययुः ॥ बहुकामप्रदं पुष्पं वृक्षराजसमुद्रवम् २७ गुणास्तासां मया ख्यातास्तस्य
पुष्पस्य मानद ॥ सृष्टिश्च पारिजातस्य कश्यपेन महात्मना २८ अदित्या कश्यपो दत्तः पुण्यार्थं च यथामम ॥ पुष्पदाम्नावेष्टयित्वा कंठे पुण्यार्थमात्मवान्
२९ त्वंच दत्तो यथा शच्या देवाश्चान्ये सुरेश्वर ॥ निष्कयश्च यथा दत्तः कश्यपायैर्महर्षिभिः ३० तच्छ्रुत्वा तस्य पत्न्ये कासत्यभामेति विश्रुता ॥ पुण्यकार्थं मन
श्चक्रे दयिता ते यवीयसः ३१ तया चाभ्यर्थितो भर्ता देवदेव्या गणेश्वरः ॥ प्रतिजज्ञे सधर्माय वीर्यास्तव मानद ३२ ततो मामुक्तवाचीरो विष्णुर्बलवतां
वरः ॥ यथा वत्सुरमुख्येशाब्रुवतः शृणु भावतः ३३ लालनीयो यवीयास्तु प्रणिपत्या च्युतो ब्रवीत् ॥ आनयेयं सुरश्रेष्ठ पारिजातं वरदुमम् ३४ मनोरथोस्तु
सफलो वध्वास्तेऽसुरमूदन ॥ धर्मकृत्ये विशेषेण वध्वास्ते सुरसत्तम ३५

चिरस्यचिरेण ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ तासां कृष्णपत्नीनां पुरः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ भजासनमित्यनेनदूतत्वात्तिष्ठेवैतावद्वचनंनारदउक्तवानितिगम्यते ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रवर्तामिप्रवर्ते ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ त्रिदिवस्थःसन्त्वमपीतिसंबंधःनत्ववनिस्थइत्यर्थः ॥ ५२ ॥ आमिषभोज्यानांमांसभक्षैःहृष्टःपुष्टःअतएवदत्तत्वाद्धर्ममति

अयंदर्शितकल्याणोलोकोलोकगणेश्वर ॥ पश्यंत्वमरकल्याणंमत्प्रभावाच्चमानवाः ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वासुदेववचःश्रुत्वामहेन्द्रःकुलनंदन ॥ ना
रदंवदतांश्रेष्ठमिदंवाक्यमथाब्रवीत् ३७ भजासनंद्विजश्रेष्ठयुक्तमुक्तंत्वयाद्विजः ॥ संदेशंप्रतिदास्यामिविष्णोरतुलतेजसः ३८ आसीनेनारदेशक्रोलब्धा
नुज्ञोथनारदात् ॥ स्वमासनंततोभेजेतस्यैवसदृशंप्रभो ३९ उपविष्टःसुरपतिरथोवाचतपोधनम् ॥ निरीक्ष्यस्वबलंवीर्यंहर्षदं वृत्रनाशनः ४० ॥ शक्रउवाच ॥
महर्षेकुशलंपृष्ट्वावक्तव्यस्तेजनार्दनः ॥ वचनान्ममधर्मज्ञसर्वभूतसुखावहः ४१ मदनंतरमीशस्त्वंजगतोनात्रसंशयः ॥ त्वदीयःपारिजातश्चरत्नान्यन्यानि
चाच्युत ४२ त्वंतुभारावतरणंकर्तुंदेवमहींगतः ॥ मानुष्यंसर्ववृत्तानांस्थितःकार्यस्यसिद्धये ४३ त्वयितीर्णप्रतिज्ञेहिपुनःप्राप्तेत्रिविष्टपम् ॥ पूरयिष्या
मिवध्वास्तेइष्टान्कामानधोक्षज ४४ स्वर्गीयानिचरत्नानिनेतव्यानिकेशव ॥ स्वल्पार्थेमानुपलोकमितिपूर्वकृतास्थितिः ४५ उक्त्वमहिस्थितिर्दैवीप्र
वर्तामिमहाबल ॥ यद्यहंकिंप्रवक्ष्यंतिप्रजापतिगणाःप्रभो ४६ ब्रह्मणासहपुत्रेणसपौत्रेणमहात्मना ॥ नियमाःसर्वकृत्यानांस्थापिताजगतोध्रुवाः ४७
प्रजापतिकृतंमार्गमपास्यव्रजतोमम ॥ श्रुत्वाप्रजापतिर्धीमाञ्छापमप्युत्सृजेप्रभुः ४८ अस्माभिर्भिद्यमानंहिमर्यादासेतुबंधनम् ॥ भेत्स्यंत्यशंकिता
दैव्यदैत्यपक्षास्तथापरे ४९ स्त्रीनिमित्तमितोनीतेपारिजातेदुमेश्वरे ॥ स्वर्गोक्तसोभविष्यंतिविमनस्काश्चमानद ५० उपभोगामनुष्याणांविहितायेस्वयंभु
वा ॥ तैस्तुतुष्यतुमेभ्रातासंपश्यन्कालपर्ययम् ५१ इहापितातत्रिदिवेममयःस्यात्परिग्रहः ॥ त्रिदिवस्थोपितंकृष्णःसर्वभोक्तुमिहार्हति ५२ हृष्टोह्यामिष
भोज्यानामभिमानाज्जनार्दनः ॥ ततोधर्मसमुत्सृज्यपापमेवानुवर्तते ५३ स्त्रीवश्यताख्याप्यमानाकृष्णस्यहिमहात्मनः ॥ जगत्पश्यशसायोगंजनयेदिति
मेमतिः ५४ मानुष्यंमानुषेप्राप्तोयदेतन्मधुसूदनः ॥ कुर्यान्निर्बंधनीयंयद्वात्राज्येष्टेनारद ५५ स्वर्ग्यरत्नविलोपेनधर्षणास्यान्ममानव ॥ ज्ञाति
तोधर्षणांचैवविशेषेणैवगर्हिता ५६ धर्ममर्थचकामंचक्रमेणमधुसूदनः ॥ सेवत्वेपसतांधर्मान्स्थापितान्पद्मयोनिना ५७ महीतलंपारिजातमर्पयिष्या
म्यहंयदि ॥ पौलोमीमादितःकृत्वाकोनुमांबहुमंस्यते ५८ पारिजातंमहीपृष्ठेदृष्ट्वापृष्ठाचमानुषाः ॥ स्वर्गाधिनोद्यमिष्यंतिदृष्ट्वास्वर्गफलंक्षितौ ५९ पा
रिजातगुणान्मर्त्याजुषंतियदिनारद ॥ देवतानांमनुष्याणांविशेषोभविष्यति ६०

क्रामति यथाहापस्तंबःहृष्टोदृष्ट्यतिदत्तोधर्ममतिक्रामतीति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ मानुषेलोके ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ईतयः अतिवृष्ट्यादयः ॥ ६८ ॥ नक्षमनयोग्यम् ॥ ६९ ॥ कार्यकर्मकार्यकर्तव्यम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥
॥ ७३ ॥ इति श्रीहरिवंशविष्णुपर्वणि टीकायामेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ अथास्मिन्सप्ततितमे प्रतिज्ञानारदे रिताम् ॥ कृष्णस्य बलमिच्छुत्वा न दास्या

तत्रयत्क्रियते कर्म इह तद्गुण्यते नरैः ॥ स्वर्गार्थेन यतिष्यंति पारिजातगुणान्विताः ६१ सर्वरत्नवरः स्वर्गे पारिजातस्तपोधन ॥ तुल्यं देवसमैर्मर्याः सर्वदेवजग
द्भवेत् ६२ यज्ञैर्मर्त्या नयक्ष्यंति लब्धस्वर्गफलाभुवि ॥ न पूर्तानि प्रदास्यंति तुल्यत्वममरैर्गताः ६३ यज्ञैर्जप्याह्निकैश्चैव नित्यमाप्याययंति नः ॥ मानु
षाः स्वर्गमिच्छन्तः श्रद्धधानास्तपोधन ६४ तत्सर्वे न करिष्यंति पारिजातगुणान्विताः ॥ निस्तेजसो भविष्यामते गतास्तद्विहीनताम् ६५ इतः सुवृष्ट्या स
स्येस्ते जीवंति पुरुषाभुवि ॥ आप्याययन्तस्तेऽप्यस्मान्दानैर्यज्ञैस्तथैव च ६६ न बुभुक्षापि पासाबाधते यदि मानुषान् ॥ रोगोजरावामृत्युर्वाधर्मज्ञरतिरे
व च ६७ दौर्गन्ध्या सुघोरा वा ईतयः कर्मसंभवाः ॥ किमु द्योगं करिष्यंति पारिजातगुणान्विताः ६८ सर्वधानयन्तं तत्र पारिजातस्य नक्षमम् ॥ इति वाच्यस्त्वया
विप्रविष्णुरक्लिष्टकर्मकृत् ६९ यथा यथा च मे भ्राता तुष्यत्येतद्विचारयन् ॥ तथा तथा त्वया कार्यं कार्यं मत्प्रीतिमिच्छता ७० हाराश्च मणयश्चैव चंदान्यगुरु
णि च ॥ वस्त्राणि च विचित्राणि वध्वास्त्वं द्वारकां नय ७१ योग्यानि यानि मर्त्यानां यावद्विच्छति केशवः ॥ न स्वर्गपरिमोषं तु कर्तुमर्हति सांप्रतम् ७२ ददा
मिरत्नानि यथेप्सितान्यहं बहूनि चित्राणि विभूषणानि च ॥ न पारिजातं च कथंचन द्रुमं पुनः प्रदास्यामि दिवौ कसां प्रियम् ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले
पुहरिवंशविष्णुपर्वणि पारिजातहरणे इंद्रवाक्यं नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ देवराज वचः श्रुत्वा नारदः कुरुनंदन ॥
प्रावोच वाक्यं वाक्यज्ञो धर्मात्मा धर्मवित्तमः १ अवश्यमेव वक्तव्यं हितं बलनिषूदन ॥ मया तव महाबाहो बहुमानोऽस्ति मे त्वयि २ उक्तो मया वासुदेवो जान
ता भवतो मतम् ॥ न दत्तः पारिजातो यं हरस्यापि त्वया पुरा ३ हेतवश्च मया तस्य दर्शितास्ते समासतः ॥ न चावगतवान् देवः सत्यमेतद्भवीमि ते ४ उपेन्द्रो हं हें
द्रेण लालनीयः स देति माम् ॥ उवाच पुंडरीकाक्षो दत्तमुत्तरमेव च ५ पुनः पुनर्मया वास्य हेतवो देव दर्शिताः ॥ ततो न बुद्धिर्व्यावृत्ता वृत्रनाशन तस्य वै ६ अपि
चाप्युक्तवान् देवो वाक्यांते मधुसूदनः ॥ प्रत्याह पुरुषश्रेष्ठः सरोषमिव वासव ७ न देवगं ध्वजगानराक्षसान् वा सुरानैव च पन्नगोत्तमाः ॥ मम प्रतिज्ञामपहंतु
मुद्यतामुने स मर्थाः खलु भद्रमश्नुते ८ स पारिजातं यदि न प्रदास्यति प्रयाच्यमानो भवता पुरंदरः ॥ ततः शचीव्यामृदिता नुलेपने गदां विमोक्षयामि पुरंदरोरसि ॥
९ उपेन्द्रस्य मे हेंद्रायं भ्रातुस्ते निश्चयः परः ॥ यदत्र मन्यसे न्याय्यं संप्रधार्य कुरुष्वतत् १०

मित्यवावदीत् ॥ १ ॥ देवराजोति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ हेतवः महीतलं पारिजातमित्यादिना पूर्वोक्ताः न चावगतवान् ॥ नांगीकृतवान् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ १२ ॥ १३ ॥ १४ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ज्ञातिभेदः भ्रातृकलहः नोत्सामिः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ व्यपदेश्यवाच्यम् ॥ २४ ॥

तत्त्वं हितं च देवेश श्रूयतां वदतो मम ॥ नयनं पारिजातस्य द्वारकां मम रोचते ११ नारदे नैव मुक्तस्तु सुव्यक्तं बलदेह भिक् ॥ रोषाविष्टः सहस्राक्षो ब्रवीदेतन्नराधिप १२ अनागसि मयि ज्येष्ठे सोदरे यदिकेशवः ॥ एवं प्रवृत्तः किं शक्यं कर्तुं मद्यतपोधन १३ बहूनि प्रतिलोमानि पुरासकृतवान् मयि ॥ कृष्णो नारदसोढानि भ्रातेति स्म मया सदा १४ खांडवे चार्जुन रथं पुरावाहयता सता ॥ मदीया वारिता मेवाः शमयंतो ग्निमुद्धतम् १५ गोवर्द्धनं धारयता विप्रियं च कृतं मम ॥ तथा वृत्रवधे प्राप्ते साहाय्यार्थं वृत्तो मया १६ समोहमिति सर्वेषां भूतानामिति चोक्तवान् ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य वृत्रश्च निहतो मया १७ देवासुरेषु प्राप्तेषु संग्रामेषु च नारद ॥ युध्यत्यात्मेच्छया कृष्णो मुने सुविदितं तव १८ बहुनात्र किमुक्तेन तस्मादिष्ट्या प्रवर्तताम् ॥ ज्ञातिभेदो न नः कार्यः साक्षीत्वं मम नारद १९ ममो रसि गदां मोक्तुमुद्यतो यदिकेशवः ॥ अनुशुद्ध्याथ पौलोमीं गुणः कइह दृश्यते २० उदवासगतो धीमान् पितानः कश्यपः प्रभुः ॥ अदित्यासहमेमात्रा तयोर्वाक्यमिदं भवेत् २१ अजितात्मा मम भ्रातार जसा तमसा वृतः ॥ कामेन च स्त्रियो वाक्या देवमा मुक्तवान् गुरुम् २२ धिक् स्त्रियः सर्वथा विप्रधिग्राजसमर्ति तथा ॥ यत्राधिक्षिप्तवान् विष्णुरेवं मां स्त्रीजितो द्विज २३ न दृष्टं कश्यपकुले व्यपदेश्यं महामुने ॥ नैव दक्षकुलं दृष्टं मातुर्मे यत्र संभवः २४ न ज्येष्ठतान राजत्वं देवानां प्रातिमानितम् ॥ कामरागाभिभूतेन कृष्णेन खलु नारद २५ पुत्रदारसहस्रैर्हि भ्रातानघ विशिष्यते ॥ सदृते ज्ञानसंपन्न इति ब्रह्मा पुरा ब्रवीत् २६ नास्ति भ्रातृसमो बंधुराहार्य इतरो जनः ॥ इति मामब्रवीन्मातापिता चैव प्रजापतिः २७ सोदरे तु विशेषं तु पिता मे कश्यपो ब्रवीत् ॥ दृष्ट्वा मया विरुद्धं ते दानवाः पापनिश्चयाः २८ काममेतन्न वक्तव्यं स्वयमात्मस्तु वान्वितम् ॥ प्राप्तस्त्ववसरो विप्रयदि हाद्योच्यते मया २९ धनुर्ज्यायां मुनिश्रेष्ठ छिन्नायां हि पुरानघ ॥ धन्वी भिरमराणां च वरदानां महामुने ३० उत्कृता शिरसो विष्णोः पुरा देहो धृतो मया ॥ संधिते च शिरो यत्नाच्छिन्नं रौद्रेणे तेजसा ३१ अहं विशिष्टो देवानामित्युक्त्वा पुनरच्युतः ॥ धनुरारोप्य दर्पेण स्थितो नारदकेशवः ३२ किं मां पिता वामाता वा वक्ष्यतीति मयामुने ॥ स्नेहेन च स्थितं विष्णोः शरीरं मुनि सत्तम ३३ ऐंद्रवैष्णवमस्यैव मुने भागमहं ददौ ॥ यवीयां समहं प्रेम्णा कृष्णं पश्यामि नारद ३४ संग्रामेषु प्रहर्तव्यं तेन पूर्वतपोधन ॥ राजा किलाहं समरे प्रहराम्यग्रतो ध्रुवम् ३५ प्रादुर्भावेषु सर्वेषु स्वशरीरमिवानघ ॥ यतो रक्ष्यामि धर्मज्ञकेशवं भक्तिमाश्रितम् ३६

॥ २५ ॥ २६ ॥ आहार्यः संभोज्यः संपाद्यो वा ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ धनुर्ज्यायामिति शतपथोक्त इति हासो वगमितः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ऐंद्रमेवाधिपत्यं श्रावणभाद्रपदपूज्यत्वं वैष्णवं कृत्वा हृददौ दत्तवान् वैचित्र्येनात्र परोक्षता ॥ ३४ ॥ अन्यत्र समरेऽहमग्रतः प्रहरामि यतो राजा प्रभुः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ३८ ॥ परिभाषितः आकुष्टः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ केशवेत्येवेतिसंधिरार्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सद्यंसोढव्यम् ॥ ४३ ॥ रथांगेनचक्रेण नंदकेनखड्गेन ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पलाशपत्रार्धमिति लयाजितः पारिजातस्य पलाशपत्रमात्रं पत्रार्द्धवानप्रदास्यति वृक्षस्य कावर्त्तित्यर्थः ॥ ४९ ॥ जिह्मतां कुटिलताम् ॥ ५० ॥

इदं भंक्त्वामदीयं च भवनं विष्णुना कृतम् ॥ उपर्युपरि लोकानामधिकं भुवनं मुने ३७ अवमानः स च मया पृष्ठतः क्रियते मुने ॥ लालनीयो मया बाल इत्येवं भ्रातृगौरवात् ३८ बालो यं मम पुत्रेति यवीयानिति नारद ॥ पित्रामात्राच गोविंदो मानी च परिभाषितः ३९ इष्टस्तत्र जनानां च केशवः सुविशेषतः ॥ वयं द्वेष्ट्या न संदेहस्तत्र स्नेहोतिरिच्यते ४० सर्वज्ञो बलवान्छूरः पात्रं मानयिता तथा ॥ केशवेत्येव च ध्यानं यत्तद्विद्यतांगतम् ४१ गच्छ नारद वक्तव्यः केशवो वचना न्मम ॥ आहूतो न निर्वर्तयं समं प्रतिशत्रुभिः ४२ यदीच्छसितदा गच्छ सद्यं ते यत्त्वमिच्छसि ॥ प्रहरस्व च पूर्वत्वं भार्याजितययेच्छसि ४३ रथांगेनाथशा र्ङ्गेण गद्यानंदकेन च ॥ प्रहरारुह्य गरुडं दृढो भूत्वा जनार्दन ४४ प्रहृते प्रहरिष्यामि यथा शक्त्या च केशव ॥ अहो धिग्यदिमांस्नेहो विक्लवं न करिष्यति ४५ यावन्नसंग्रामगतो जितो हं चक्रपाणिना ॥ पारिजातं न दास्यामि तावद्गोमुनि सत्तम ४६ मां समाह्वयते ज्येष्ठं यवीयान् स तपोधन ॥ अहं तं मर्षयिष्यामि किमर्थं स्त्रीजितं हरिम् ४७ अद्यैव गच्छ भगवन् द्वारकां कृष्णपालिताम् ॥ विवादे संस्थितः सोऽज्ञ इति वाच्यस्त्वया च्युतः ४८ पलाशपत्रार्द्धमपि त्वया जितो न पारिजातस्य तव प्रदास्यति ॥ इति प्रवाच्यो मधुसूदनस्त्वया वचो मदीयं स्मरता तपोधन ४९ पुनः प्रवाच्यो भगवंस्त्वया च्युतो मम प्रियार्थं खलु निर्विशंकितम् ॥ न मायया हर्तुमिहार्हसि द्रुमं सुयुद्धमेवास्तु धिगस्तु जिह्मताम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे इंद्रवाक्यं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ महेंद्रवचनं श्रुत्वा नारदो वदतां वरः ॥ विविक्ते देवराजानमिदं वचनमब्रवीत् १ कामप्रियाणि राजानो वक्तव्यानां त्रसंशयः ॥ प्राप्तकालं तु वक्तव्यं हितमप्रियमप्युत २ अनियुक्तपुरोभागो न स्यादिति वदंति हि ॥ सुलोकगतिं तच्च ज्ञानयविज्ञानकोविदः ३ कार्याकार्ये समुत्पन्ने परिपृच्छति मां भवान् ॥ यतस्ततः प्रवक्ष्यामि गृह्यतां यद्विरोचते ४ अनुक्तेनापि सुहृदा वक्तव्यं जानता हितम् ॥ न्याय्यं च प्राप्तकालं च पराभवमनिच्छता ५ वक्तव्यं सर्वथा सद्भिर्प्रियं चापि यद्विदितम् ॥ आनृण्य मे तस्मै हस्य सद्भिरेवा दत्तं पुरा ६

॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ५३ ॥ अथैकसप्ततितमेऽध्याये शक्रविनिश्चयं ॥ सनिर्वंधं हरेर्वक्तुं नारदो द्वारकांगतः ॥ १ ॥ महेंद्रेति ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ अनियुक्तपुरोभागः अनाज्ञप्तः सन् पुरोवर्त्तनं भवेत्तन्निश्चितम् ॥ ३ ॥ तथापि यतः भवानपि कार्याकार्यमां पृच्छति ततो हं अननुपुष्टोऽपि तु भ्यं हितं वदामीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अप्रियं अतिकटुकमपि हितं परिणामसुखं ॥ ६ ॥

अनृतइति त्वय्यनृतत्वाद्यभावात्त्वांप्रतिवदामीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विपाकंफलम् ॥ १२ ॥ विश्वंकार्यप्रधानंकारणंचअध्यास्तेअधितिष्ठतिरथ
मिवयंता प्रकृत्यामाययातत्क्षेत्रंकारणस्थूलसूक्ष्मदेहाख्यंप्रकाशयतीतिक्षेत्रज्ञत्वम् ॥ १३ ॥ अव्यक्तस्यअव्याकृतस्यव्यक्तोभागःकार्यहिरण्यगर्भादिः यःसर्वभवोद्भवः सर्वसंसा
रबीजं तस्यात्माअंतर्यामीचेतयिता नकेवलंतस्यैवअपितुसर्वस्यधीमतःचेतनावतःजंतुमात्रस्येत्यर्थः १४ रुद्रादप्ययमनन्यइत्याह प्रकृत्याइति प्रकृत्याः चिच्छक्तेःप्रथमोमुख्यो
शःव्यक्तःइदममात्राकारःविश्वस्त्रीसंज्ञःकृत्स्नभोग्यवस्तुसंज्ञइत्यर्थः अतएवलोकश्चेतनस्तस्यभावनःसंतर्पयिता ॥ १५ ॥ तस्याःप्रकृतेःप्रथमोगुणउमावत् गुणीउमयारुक्मिण्या

अनृतेधर्मभग्नेचनशुश्रूषतिचाप्रिये ॥ नप्रियंनहितंवाच्यंसद्भिरेवेतिनिदिताः ७ सर्वथोदववक्तव्यंश्रूयतांशृण्वतांवर ॥ श्रुत्वाचकुरुसर्वज्ञममश्रेयस्करं
वचः ८ अन्योन्यभेदोभ्रातृणांसुहृदांवाबलांतक ॥ भवत्यानंदकृद्देवद्विषतांनात्रसंशयः ९ हितानुबंधसहितंकार्यंज्ञेयंसुरेश्वर ॥ विपरीतंचतद्बुद्धानित्यं
बुद्धिमतांवर १० यत्स्यात्तापकरंपश्चाद्वारब्धंकार्यमीदृशम् ॥ आरभेन्नैवतद्विद्वानेषबुद्धिमतांनयः ११ विपाकमस्यकार्यस्यनानुपश्यामिशोभनम् ॥ य
दत्रकारणंदेवनिबोधविबुधाधिप १२ यकोविश्वमध्यास्तेप्रधानंजगतोहरिः ॥ प्रकृत्यायंपरं सर्वेक्षेत्रज्ञं वैविदुर्बुधाः १३ तस्याव्यक्तस्ययोव्यक्तोभागःसर्व
भवोद्भवः ॥ तस्यात्मापरमोदेवोविष्णुःसर्वस्यधीमतः १४ प्रकृत्याःप्रथमोभागउमादेवीयशस्विनी ॥ व्यक्तःसर्वमयोविश्वस्त्रीसंज्ञोलोकभावनः १५ रु
क्मिण्याद्याःस्त्रियस्तस्याव्यक्तत्वेप्रथमोगुणः ॥ अव्ययाप्रकृतिर्देवीगुणीदेवोमहेश्वरः १६ नविशेषोस्यरुद्रस्यविष्णोश्चामरसत्तम ॥ गुणिनश्चाव्ययःशा
स्तासदाचप्रथमोगुणः १७ नारायणोमहातेजाःसर्वकृल्लोकभावनः ॥ भोक्तामहेश्वरोदेवःकर्ताविष्णुरधोक्षजः १८ ब्रह्मादेवगणाश्चान्येपश्चात्सृष्टामहा
त्मना ॥ महादेवेनदेवेशप्रजापतिगणास्तथा १९ एवंपुराणपुरुषोविष्णुर्देवेषुपठ्यते ॥ अचिंत्यश्चाप्रमेयश्चगुणेभ्यश्चपरस्तथा २० अदित्यातपसावि
ष्णुर्महात्मारोहितःपुरा ॥ वरेणच्छंदितातेनपरितुष्टेनचादितिः २१ तयोक्तस्त्वत्समंपुत्रमिच्छामीतिसुरोत्तम ॥ प्रणिपत्यचविज्ञायनारायणमधोक्षज
म् २२ तेनोक्तंभुवनेनास्तिमत्समःपुरुषोऽपरः ॥ अंशेनतुभविष्यामिपुत्रःखल्वहमेवते २३
वाउपहितोगुणीमहेश्वरःरुद्रोविष्णुर्वा ॥

॥ १६ ॥ तदेवाहनेतिअर्द्धेन गुणिनोमायाविनोरुद्रस्यविष्णोर्वाविशेषोभेदकोगुणोनास्ति अतोविष्णुनाद्रावितंत्वांरुद्रोपिनरक्षिष्यतीतिभावःगुणिनइतिसार्द्धश्लोकद्वयंवाक्यं
किंचतस्यगुणिनोपियःशास्ता अव्ययोऽपरिणामी प्रथमोऽध्यस्तात्पूर्वत्वादधिष्ठानस्ययतः अगुणो यः सएवनारायणः एतेनतुर्यमूर्तिनारायणइतिदर्शितम् साचब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्य
एकैकगुणोपाधिभ्योऽन्यासर्वगुणोपाधिमयी तेनैवयोभोक्तारुद्रः कर्ताविष्णुः ब्रह्माचबुद्ध्यभिमानो देवाश्चंद्रियाभिमानिनस्तत्सर्वेसृष्टाइतियोजना ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
२० ॥ छंदिताअनुगृहीता २१ तथेतिपंचानांतात्पर्यं त्वद्भातृत्वान्तवायंताधारणोऽपितुअकर्मजनितोदेवभावोऽस्यारित त्वंतु कर्मदेवत्वात्ततोनिष्ठोसीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ भूतस्य भव्यस्य च भवाप्यय उत्पत्तिप्रलयस्थानं सर्वजगदुपादानभूत इत्यर्थः ॥ २५ ॥ य एवं भूतः स एव साक्षात्कृष्ण इत्याह प्रादुर्भावमिति ॥ २६ ॥ पल्लपिंडः मांसपिंडः ॥ २७ ॥ सर्वात्मा व्यष्टि समष्टि देहेंद्रियाद्याकारस्तैस्तैर्भावैस्तत्तद्धर्मैर्विकुर्वति विकारं प्राप्नोति सर्वज्ञो हं दुःखहमित्याद्यभिमानवान्भवतीत्यर्थः वस्तुतस्त्वतिगुणो गुणातीतः ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ अनंतः शेषः धारणार्थं भुव इति शेषः ॥ ३० ॥ श्वेत इति अत्र कालिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्तिष्ठं स्वेता भवति कुतंसं पद्यते चरान्ति श्रुतेः ॥ योऽविद्यानिद्रायां शेतेति मूढः स पुमान् कलिः तदनुग्रहार्थं अस्मिन् ईश्वरः कृष्णः कृष्णावताररूपी भवति यः किंचित् श्रेयोदर्शी अर्द्धप्रबुद्धः स द्वापरः तं प्रति पीतवर्णः हिरण्यवन्मनोहरो भवति स किंचिद्

सजातः सर्वकृदेवो भ्राता तव सुरेश्वर ॥ नारायणो महातेजाय मुपेन्द्रं प्रचक्षते २४ इच्छन्नेव हरिर्देवकाशयपत्वमुपागतः ॥ तैस्तैर्भावैर्विकुरुते भूतभव्यभवाप्ययः २५ प्रादुर्भावं गतो देवो जगतो हितकाम्यया ॥ माथुरं जगतो नाथः कर्ता हर्ता च केशवः २६ यथा पल्लपिंडः स्याद्व्याप्तः स्नेहेन मानद ॥ तथा जगदिदं व्याप्तं विष्णुना प्रभविष्णुना २७ ब्रह्मण्य देवः सर्वात्मा तैस्तैर्भावैर्विकुर्वति ॥ जगत्यतिगुणो देवो वैकुण्ठः सर्वभावनः २८ अतः समस्तदेवानां पूज्य एव च केशवः ॥ पद्मनाभश्च भगवान् प्रजासर्गकरो विभुः २९ अनंतो धारणार्थं च विभर्ति च महद्यशः ॥ यज्ञ इत्यपि सद्भिश्च कथ्यते वेदवादिभिः ३० श्वेतः कृतयुगे देवो रक्तस्त्रेतायुगे तथा ॥ द्वापरे च तथा पीतः कृष्णः कलियुगे विभुः ३१ अवधीत्स हिरण्यक्षं दिव्यरूपधरो हरिः ॥ दधाराप्सु निमज्जंती मेषदेवो वसुंधराम् ३२ वाराहं वपुराश्रित्य जगतो हितकाम्यया ॥ जघ्ने हिरण्यकशिपुं नारसिंहवपुर्हरिः ३३ जिगाय जगतीं चैव विष्णुर्वा मनरूपधृक् ॥ बबन्ध च बलिं देवः श्रीमान् पद्मबन्धनैः ३४ देवदानवसंभूता माक्रामयदपि श्रियम् ॥ त्वय्यनंतः पुरा विष्णुरुदारो मितविक्रमः ३५ सावशेषं तपोयस्य तन्निहंति जनार्दनः ॥ अलीके प्वपिवर्तंतं व्रतमेतन्महात्मनः ३६ जघ्ने च दानवान्मुख्यान् देवानां ये च शत्रवः ॥ तव प्रियार्थं गोविंदो धर्मनित्यः स तां गतिः ३७ रामत्वमपि चावाप्य जघ्ने रावणमात्मवान् ॥ भूत्वा कामगुणांश्चैव जघान द्विरदं हरिः ३८ हिताय जगतो द्यापिलोके वसति मानुषे ॥ उपेन्द्रो जगतां नाथः सर्वभूतोत्तमोत्तमः ३९ जटीकृष्णा जिनीदं बीदृष्टपूर्वो मया हरिः ॥ दैतेयेषु चरन् देवस्त्वणेष्वग्निरिवोद्धतः ४०

कृत्युन्मुखो भवतीत्यर्थः यस्तु श्रेयोर्थेयतते स त्रेता तदनुग्रहार्थं रक्तोऽनुरक्तो मातृवद्भवति यस्तु युधिष्ठिरादिव दत्तं भक्तस्स कृतं तं प्रति शुक्रः स्वीयं शुद्धमेवरूपं प्रकाशयतीति यथा श्रुतव्याख्यानंतु सर्वेषु युगेषु सर्वेषां रूपाणां सत्त्वान्युज्यत इति दिक् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ देवानां दानवानां च यत्नसंभूतां साधारणीमपि श्रियं त्वपित्वान्निमित्तं आक्रामयत् आक्रांतवान् ॥ ३५ ॥ अलीकेषु मायासु वर्तमानमापि हं त्येवेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ भूत्वा आविर्भूयते प्ववतारेषु कामगुणान्यथेष्टं शौर्यादिगुणयुक्तानसुरान् हरिर्दरदं सिंहो गजानिव जघान द्विरदमित्येकत्वमपि लुप्तोपमा च ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ दृढानां वृद्धवाक्यानाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पुरातने वामनावतारो किं नारद्वनं गच्छितमापि

अद्राक्षमपि गोविंदं दानवैर्कार्णवं जगत् ॥ कुर्वाणं दानवैर्हीनं जगतो हितकाम्यया ४१ अवश्यं पारिजातं तेन यिष्यति जनार्दनः ॥ द्वारकाममरश्रेष्ठना नृत्तचक्र
वीम्यहम् ४२ आत्मेहाभिभूतस्त्वं न कृष्णे प्रहरिष्यसि ॥ नाति कृष्णस्त्वपि ज्येष्ठे प्रहरिष्यति वासव ४३ नैव चेच्छ्रेष्ठोऽप्यतिप्रोक्तं मया देवकथंचन ॥ पृच्छ
त्वं न यधर्मज्ञान्येहितास्तव मंत्रिणः ४४ वैशंपायन उवाच ॥ नारदे नैव मुक्तस्तु महेंद्रो जनमेजय ॥ इदमुत्तरमशिशोः प्रत्युवाच जगद्गुरुम् ४५ एवं विधप्रभावं
त्वं कृष्णं वदसि यद्विज ॥ एवमेतत्सु बहुशः श्रुतं खलु मया मुने ४६ यत्तैश्चैवं विधः कृष्णस्ततो हंतस्य वैतरुम् ॥ न प्रदास्यामि दातव्यं सतां धर्ममनुस्मरन् ४७
महाप्रभावो नाल्पार्थे रुष्येदिति विचिंतयन् ॥ व्यवस्थितो हं भद्रं ते मुने सर्वगुणादिति ४८ महाप्रभावाः सततं भवंति हि स हि षण्वः ॥ श्रोतारश्चैव सततं वृद्धा
नां ज्ञानचक्षुषां ४९ महात्माकारेणाल्पे कृष्णो धर्मभृतां वरः ॥ आत्राज्येष्ठेन सर्वज्ञो विरोधं गुणमुहति ५० यथैव मम मातुः सवरं प्रादादधोक्षजः ॥ तथैव त
स्याः पुत्राणां ज्येष्ठानां सोऽमुहति ५१ यथैवोपेन्द्रतां यातः स्वयमिच्छन् जनार्दनः ॥ तथैव भ्रातुरिन्द्रस्य सम्मानं कर्तुमर्हति ५२ ज्येष्ठ्यमेतेन देवेन नारद्वर्धं किं
पुरातने ॥ अथेदानीमपीच्छेत्स ज्येष्ठोस्तु मधुसूदनः ५३ सुनिश्चितं बलरिपुमीक्ष्य नारदो विसर्जितस्त्रिदशवरेण धर्मभृत् ॥ ययौ पुरीं यदुवृषभाभिरक्षितां कु
शस्थलीं धृतिमतिमांस्तपोधनः ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे नारदस्य स्वर्गात्पुनरागमनं नामैकसप्ततितमो
ऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथैत्यद्वाकारम्यां नारदो मुनिस्तमः ॥ ददर्श पुरुषश्रेष्ठं नारायणमरिंदमम् १ स्ववे
श्मनि सुखासीनं सहितं सत्यभामया ॥ विराजमानं वपुषा सर्वतेजोतिगामिना २ तमेवार्थं महात्मानं चिंतयंतं दृढव्रतम् ॥ केवलं योजयंतं च वाक्यमात्रेण भा
विनीम् ३ दृष्ट्वैव नारदं देवः प्रत्युत्थाय अधोक्षजः ॥ पूजयामास च तथा विधिदृष्टेन कर्मणा ४ सुखोपविष्टं विश्रांतं प्रहस्य मधुसूदनः ॥ वृत्तांतं परिपप्रच्छ पारि
जाततरुं प्रति ५ अथाचष्टमुनिः सर्वं विस्तरेण तपोधनः ॥ इंद्रानुजायेंद्रवाक्यं निखिलं जनमेजय ६ श्रुत्वा कृष्णस्तु तत्सर्वं नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ अमरावतीं
पुरीं यास्ये श्वो हं धर्मभृतां वर ७ इत्युक्त्वा नारदेनैव सहितः सागरं ययौ ॥ संदिदेश ततस्तत्र विविक्तो नारदं हरिः ८ महेंद्रं भवनं गत्वा अद्य ब्रूहि तपोधन ॥ अ
भिवाद्य महात्मानं मद्वाक्यममरोत्तमम् ९

लारद्वमेव ५३ ॥ ५४ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ द्विसप्ततितमेऽध्याये ज्ञातव्यं द्रुपदविचेष्टितम् ॥ कश्यपो रुद्रमस्तौषित्सो मद्र
त्यभिधीयते ॥ १ ॥ अथैत्येति ॥ १ ॥ २ ॥ योजयंतं भाविनीं सत्यभामाम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहोएतदारब्धंकृत्यधिगितिकृत्यनिंदयाकृत्यवंतमेवधिकरोतीतिद्वयोःसंबंधः ॥ १३ ॥ अनाख्यात्वाअपृष्टाआर्षोव्यवभावः मममांप्रति ॥ १४ ॥ १५ ॥ लाघवंपराजयं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सदृशींआत्मवच्छ्रुद्धादेवशर्मणोगौतमगोत्रस्यभार्याअह्वयांइच्छतः अन्यायेनकामयानस्यशतक्रतोरुपरि एव

नयुद्धेप्रमुखेशकस्थातुमर्हसिमेप्रभो ॥ पारिजातस्यनयनेनिश्चितंत्वमवेहिमां १० एवमुक्तस्तुकृष्णेननारदस्त्रिदिवंगतः ॥ आचक्षेथकृष्णोक्तदेवेंद्रस्या
मितौजसः ११ ततोबृहस्पतेःशक्रःशशंसबलनाशनः ॥ श्रुत्वाबृहस्पतिर्देवमुवाचकुरुनंदन १२ अहोधिग्ब्रह्मसदनंमयियातेशतक्रतो ॥ दुर्नीतमिदमा
रब्धमत्रभेदोहिदारुणः १३ अनाख्यात्वाकथंनामभवताभुवनेश्वर ॥ ममैतत्कृत्यमारब्धंदेवकेनापिहेतुना १४ अथवाभवितव्येनकर्मजेनप्रयुज्यते ॥
जगद्वृत्रघ्नविविधंनशक्यमनिवर्तितुम् १५ सहसैवतुकार्याणामारंभोनप्रशस्यते ॥ तदेतत्सहसार्ब्धंकार्यंदास्यतिलाघवम् १६ बृहस्पतिमहात्मानंमहेन्द्रस्त्व
ब्रवीद्वचः ॥ एवंगतेद्यत्कार्यंतद्गवान्वक्तुमर्हति १७ तमुवाचाथधर्मात्मागतानागततत्त्वविद् ॥ अधोमुखश्चितयित्वाबृहस्पतिरुदारधीः १८ यतस्वस
हपुत्रेणयोधयस्वजनार्दनं ॥ तथाशक्ररिष्यामियथान्याय्यंभविष्यति १९ बृहस्पतिस्त्वेवमुक्त्वाक्षीरोदंसागरंगतः ॥ आचष्टमुनयेसर्वकश्यपायमहा
त्मने २० तच्छ्रुत्वाकश्यपःक्रुद्धोबृहस्पतिमभाषत ॥ अवश्यंभाव्यमेतद्गोःसर्वथानात्रसंशयः २१ इच्छतःसदृशींभार्यामहर्षेर्देवशर्मणः ॥ अपध्यानकृतो
दोषःपतत्येषशतक्रतोः २२ तस्यदोषस्यशांत्यर्थमारब्धश्चमुनेमया ॥ उदवासःसदोषश्चप्राप्तएवमुदारुणः २३ तद्गमिष्यामिमध्येस्यसहादित्यातपोधन ॥
उभौतौवारिष्यामिदैवंसंवदतेयदि २४ बृहस्पतिस्तुधर्मात्माकारीचमिदमब्रवीत् ॥ प्राप्तकालंत्वयातत्रभवितव्यंतपोधन २५ तथेतिकश्यपश्चोक्त्वा
संप्रस्थाप्यबृहस्पतिम् ॥ जगामार्चयितुंदेवंरुद्रंभूतगणेश्वरम् २६ तत्रसौम्यंमहात्मानमानर्च्यवृषभध्वजम् ॥ वरार्थीकश्यपोधीमानदियासहितःप्रभुः
२७ तुष्टावचतर्माशानंमारीचःकश्यपस्तदा ॥ वेदोक्तैःस्वकृतैश्चैवस्तवैस्तुयंजगद्गुरुम् २८

दोषः पराभवरूपः मुनेः अपध्यानजः मानुषंभावमगणयतस्तवमानुषाद्भयंमहद्भविष्यतीतिमुनेरपध्यानंतज्जः २२ यद्यप्यारब्धःतथापिप्राप्तएवेत्यध्याहृत्ययोज्यम् ॥ २३ ॥
अस्यविरोधस्यमध्येगमिष्यामिमध्यस्थोभूत्वावारिष्यामीत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ वेदोक्तैःस्वकृतैःस्वकृतिमिश्रैः ॥ २८ ॥

तानेवाह उरुक्रममित्यादिना द्वाविंशद्भिः श्लोकैः उरुक्रममिति विष्णोर्विशेषणम् उरुर्महान् वैलोक्याक्रमणसमर्थः क्रमः पादविक्षेपो यस्य स इति योगात् न चैतद्दामनस्यैव रुद्रे विष्णवे भेद-
मन्तरेण संगच्छते अभेदश्च तयोर्विव प्रतिविव भावेन वा शास्त्रदृष्ट्या चेत्त्यन्यदेतत् एकस्यैव विश्वेश्वरस्य सर्वाणि नामानि त्येव तत्त्वं विश्वं कर्मकृति साध्यं यस्येति कुलालवन्निमित्तत्वमुक्तं
जगत्स्रष्टारमितिकालादिसाधारणकारणरूपत्वम् धर्मदृश्यं पुण्यप्राप्यं वरेशं अनुग्राहकं कर्मकर्तृणां समित्युपसर्गस्य नमस्येदित्यनेन संबंधः संनमस्येदित्यर्थः वेदे व्यवहिताश्चेति धातूप-
सर्गयोर्व्यवहितत्वस्मरणात् सर्वसर्वात्मकम् धृतिमद्धाम धृतिः सात्विकी धृत्या यया धारयते मनः प्राणैर्द्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सापार्थसात्विकीत्येवं लक्षणा तद्वतां धा-
मस्त्वप्रकाशचैतन्यरूपमधिष्ठानं योगिनां निलयमित्यर्थः ॥ २९ ॥ आपः पुरुषवचसो भवन्तीति श्रुतेरपां कार्यशरीरं आपः षड्पाधिः ससर्वायस्य गर्भप्रतिविवचैतन्यरूपधारयिष्यः दधति
आपोगर्भइति पाठोपि धारयिष्यः आपोपियस्य गर्भः संकल्पोत्थस्तरंगइत्यर्थः ॥ ३० ॥ शालेति अरुन्मुखान्यतीन् शालावृकैभ्यः प्रयच्छामिति श्रुतेः वेदांतविचारहीनमाजितैर्द्रियं यति

कश्यप उवाच ॥ ॥ उरुक्रमं विश्वकर्माणमीशं जगत्स्रष्टारं धर्मदृश्यं वरेशम् ॥ ससर्वत्वां धृतिमद्धाम दिव्यं विश्वेश्वरं भगवंतं नमस्ये २९ यो देवानामधिप-
पापहर्ता तंतं विश्वं येन जगन्मयत्वात् ॥ आपोगर्भस्य शुभाधरिभ्यो विश्वेश्वरं तं शरणं प्रपद्ये ३० शालावृकान्यो यतिरूपो निजघ्रे दत्तानि द्रेण प्रणुदो हि-
तानाम् ॥ विरूपाक्षं सुदर्शनं पुण्ययोनिं विश्वेश्वरं शरणं यामि मूर्ध्ना ३१ भुंकेत्येको विभुर्जगतो विश्वमग्रं धाम्नां धाम सुकृतित्वान्न धृष्यः ॥ पुण्यात्समांम-
हसा शाश्वतेन सोमपानां मरीचिपानां वरिष्ठः ३२ अथर्वाणं सुशिरसं भूतयोनिं कृतिनं वीरं दानवानां च बाधम् ॥ यज्ञे हृतिं यज्ञियं संस्कृतं वै विश्वेश्वरं शरणं यामि दे-
वम् ३३ जगज्जालं विततं यत्र विश्वं विश्वात्मानं प्रीतिदेवं गतानाम् ॥ य ऊर्ध्वगं रथमास्था ययाति विश्वेश्वरः सुमना मेस्तु नित्यम् ३४ अंतश्चरं रोचनं चारुशास्त्रं
महाबलं धर्मनेतारमीडयम् ॥ सहस्रनेत्रं शतवर्त्मानमुग्रं महदेवं विश्वसृजं नमस्ये ३५

मिद्रः शालावृकैर्भक्षयति तानि द्रियशालावृकान्यः यतिरूपोजितेन्द्रियः सन्निजघ्रे हतवान् हितानां शमदमादिरूपाणां मित्राणां प्रणुदः प्रणोदनपरान् अभिभावकान् यामि शरणं मूर्ध्ना च
प्रपद्ये नमस्करोमि ॥ ३१ ॥ य एको जगतो विभुः स्वामी अग्र्यं ज्येष्ठं विभुं शृङ्गान् जनान् भुंके भुनाक्ति पालयति अग्र्यं सूक्ष्ममपि विश्वं भुंके संहरति वा धाम्नां चक्षुः सूर्यादीनां धामप्रकाशं
सुकृतित्वात् तस्मात्सुकृतमुच्यत इति श्रुतेः सुकृतशब्दितब्रह्मरूपत्वात् न धृष्यः अभयरूपइत्यर्थः पुण्यात् पोषयेत् सोमपानां कर्मठानां मरीचिपानां चंद्रादिपानमात्रेण वर्तयतांम
हामुनीनां वरिष्ठः स्वर्गब्रह्मलोकादिस्थानप्रदइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ अथर्वाणं अथर्ववेदप्रतिपाद्यं सुशिरसं शिरःपंचकोशेति भूतयोनिजगत्कारणं बाधं बाधकं ॥ ३३ ॥ यत्राधिष्ठाने ज-
गज्जालं जगदिद्रजालं विततं विश्वं कृत्स्नं गतानां शरणं प्राप्तानां प्रीतिदेवं सुखप्रकाशकं यत्यः ऊर्ध्वगं अंतरिक्षचरं रथं वाहनं आस्था ययाति संचरति सुमनाः सुखकरः ॥ ३४ ॥ रोच-
नं चिन्मयं चारुशास्त्रं मणीयाः शाखावेदमया यस्मात् जातास्तं शतवर्त्मानं शतपथविहितकर्मफलप्रदम् ॥ ३५ ॥

शुचिअसंगं योगयोगमाप्यं शंसनवेदप्रशस्यं शर्वशृणोतिहिनस्तीतिसंहर्तारं शंभुसुखहेतुं शंकरंसुखकरं धुरंधरं जगतामिति शेषः चंद्रचिह्नं चंद्रमौलिं हृषीकाणां हिंसाणां कालादीनां अयनं आश्रयम् ॥ ३६ ॥ आशुः शीघ्रफलप्रदं शिशानं रागादिदोषाणां तनूकरणं वृषभं शमादिगुणानां वर्षकं रोरुवाणं प्रातःसवनं आदिक्रमेण गर्जितं कृतं अनुष्ठितं धर्मयज्ञादिरूपं शिष्यतइति शेषो पूर्वधर्मजं पुण्यं आशुफलभोगेन शीघ्रनाशशीलः शेषो यस्य तं अतएव चाल्पफलत्वाद्धितं निष्फलप्रायं एवं सति नानुष्ठेयो धर्म इत्यत आह वसुंधरं समृजिकं मृजीकासत्त्वशुद्धिस्तदुद्देशेन तया सह क्रियमाणं समृजिकं अतएव वसुंधरं कर्मजं पुण्यं वसुतस्य धारकं अफलोदयं शुद्धयर्थं कृतो धर्मो न नश्यतीत्यर्थः समंबुद्धयवधिभूतं सर्वस्वरूपमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ धृतकर्मफलप्रतिभुवं यज्ञाशेषं देवतांतरवत् यज्ञांगभावहीनं ज्ञातंसंतं स्वतः पुरुषार्थभूतमित्यर्थः एवं सत्यपियजतां अभियाज्यं इज्यारं भविष्यं यतो हविर्भुजं भुवनानां जगती स्थानां जगतां वाज्येष्ठं द्विजं ब्राह्मणरूपं धर्मभूतां मध्ये ॥ ३८ ॥ गुणेभ्य इन्द्रियादिभ्यः परंतु रीयं पृश्निगर्भः विष्णुस्तत्स्वरूपं शयः अश्रुते इति व्यापकं शृंगं प्रपंचं व्याप्यापिशृंगवत्ततो रितं

शुचियोगं शंसनं शांतपापं शर्वशंभुं शंकरं भूतनाथं ॥ धुरंधरं गोपतिं चंद्रचिह्नं हृषीकाणामयनं यामिमूर्ध्ना ३६ आशुः शिशानं वृषभं रोरुवाणं कृतं धर्मवितथं चाशुशेषं ॥ वसुंधरं समृजिकं समं त्वां धृतव्रतं शूलधरं प्रपद्ये ३७ अनंतवीर्यं धृतकर्मणमाद्यं यज्ञाशेषं यजतां चाभियाज्यं ॥ हविर्भुजं भुवनानां सदैवं ज्येष्ठं द्विजं धर्मभूतां प्रपद्ये ३८ परंगुणेभ्यः पृश्निगर्भस्वरूपं यशः शृंगं व्यूहनं कांतरूपं ॥ शुद्धात्मानं पुरुषं सत्यधामं समोहनं दुष्कृतिनां नमस्ये ३९ युक्तो कारं स्वशिरसं चारु कर्मदृढव्रतं दृढधनान्माजं ॥ शूरं वेत्तारं धनुषोस्त्रातिरेकं पतिं पशूनां शमनं नमस्ये ४० एको रातिश्चैव भूतं भविष्यं सर्वातिथिर्यो हि जुषत्यरिभः ॥ अरिं तु दोनुत्तमः संविभागी विभाजको मां भगवान्पातु देवः ४१ य एको याति जगतां विश्वमीशो य एको दान्मरुतां प्राणमभ्यं ॥ येनानृशं स्याच्छाश्वतं सामजुष्टं समाजुष्यात्सु कृतिश्चैव सेव्य ४२ ब्रह्मासृजद्यो भुवनोत्तमोत्तमोत्तमो विद्वान्ब्राह्मणः पुङ्गवस्य ॥ मृष्टारसं व्याहृतिस्थं समग्रं समायादिह बहुरूपो रिहांगैः ॥ ४३ ॥

व्यूहनं मरणीयतया जगत्क्षोभकं सत्यधामं अवाधितचैतन्यस्वरूपं समोहनं मायाविनम् ॥ ३९ ॥ युक्तानां योगिनां ओंकारं सर्वप्रपंचरूपं स्वशिरसं ओंकारस्यापिशिरोर्द्धमात्रातद्रूपं चारु कर्म हिंसाशून्यधर्मस्वरूपं आजं क्षेपणक्रियारूपं शूरं धनुषो वेत्तारं अस्त्रातिरेकं सर्वास्त्रेभ्यो धिकं पशूनां जीवानां शमनं संहर्तारं ॥ ४० ॥ एको द्वितीयः रातिमित्रं सर्वातिथिरभिः जुषति हविर्भुक्ते अरिभः कामादिदोषभः अरिं तु दः रक्षोभः संविभागी विभागभागविभाजकश्च ॥ ४१ ॥ जगतां ईश एकोपि विश्वजलचंद्रवत् प्रातिप्रविशति मरुतां प्राणमदात् प्राणस्य प्राणमित्यर्थः आनृशं स्यात् दयालुत्वात् साममैत्री जुष्टं सेवितं जुष्यान्नयतु ॥ ४२ ॥ ब्रह्माचतुर्मुखः भुवनोत्तमोत्तमं सत्यलोकं असृजत् यतः ब्राह्मणः ब्रह्मवित् अतएव पुङ्गवस्य स्य पुङ्गुभिर्गुणैः ऐश्वर्यज्ञानयशः श्रीवैराग्यधर्मैस्तुतः पूर्णः पूर्णत्वादेव व्याहृतिस्थं संप्रणवंतं दर्थभूतं कृत्स्नं प्रपंचं सृष्ट्वा इह प्रपंचे आयात् प्राविष्टः अरिहा कामादिदोषभः अंगैः सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधः स्वतंत्रतानित्यमलुप्तशक्तिः अनंतशक्तिश्च विभोर्विभुज्ञाः षडाहुरंगानि महेश्वरस्येति पुराणोक्तं बहुरूपः ॥ ४३ ॥

व्यंजनः अतीन्द्रियाणामपीन्द्रियादीनामर्थानां ज्ञापकः अजनो अजन्मा समग्रः दृग्दृश्यात्मा स्पृशिः विषयस्पृक् शंभुः तत्स्पर्शजसुखभोक्ता प्राणदः जीवनकृत् ध्रुवोरसः परमानन्दः पवमानस्य वायोर्भर्ता प्राणपतिः सपत्नीशः पत्नीशाम्यांसहितः यज्ञादिकृत् शंकरस्तत्फलकरः सारस्यबोधस्य च धाता जनयिता ४४ व्यंबकं त्रिनेत्रं वीर्युष्माकं विप्राणां ज्ञानिनाम् ॥ ४५ ॥ आस्यं अग्निरूपेण त्रिवृत्सोमं त्रिवृत्तदयः स्तोमाः स्तोत्राण्यस्मिन्स्तंसोमयागं वृक्षहंसं सारवृक्षघ्नं कर्मसाक्ष्यं कर्मसाक्षिणं भूतायनं भूतानां लयस्थानं ॥ ४६ ॥ सास्यं प्रकृत्यवस्था वेदव्रते पुवेदोक्तयज्ञेषु बहुधानानां दैवतरूपेण गीतं अभिप्रविष्टं सर्वगो व्याप्य ईशं निर्यन्तारं ॥ ४७ ॥ महाजिनं गजाजिनवंतं मेखलालं मेखलया अलंकृतं सुतोषणं अल्पायासप्रसन्नं भूतान्त्यसिद्धं अतएव क्षेत्रज्ञं देहेंद्रियाहंकारादिप्रकाशकं वंदनं वंदनीयं वंदनानां वंदनीयानां ॥ ४८ ॥ कर्तिकृतीनां यज्ञानां यज्ञं यज्ञियानामपि यष्टव्यमित्यर्थः शतात्मानं अनंतं

व्यंजनो जनोऽथ विद्वान्समग्रः स्पृशिः शंभुः प्राणदः कृत्तिवासाः ॥ रसो ध्रुवः पवमानस्य भर्ता सपत्नीशः शंकरः सारधाता ॥ ४४ ॥ व्यंबकं पुष्टिदं वीर्युष्माकं धर्मविप्राणां वरदं यज्वनां च ॥ वराद्वरं रणजेतारमीशं देवं देवानां शरणं यामिरुद्रं ४५ आस्यं देवानां मंतकं दुष्कृतीनां त्रिवृत्स्तोमं वृक्षहं कर्मसाक्ष्यम् ॥ भूतायनं भूतपतिं गुणज्ञं गुणाकारं शरणं यामिरुद्रम् ४६ अनुद्धृतं यज्ञकर्तारं मंतं मध्यं चाद्यं यज्ञकृतां साम्यरूपम् ॥ वेदव्रते पुबहुधा गीतमीशमभिप्रिविष्टं शरणं यामिरुद्रम् ॥ ४७ महाजिनं व्रतिनं मेखलालं सुतोषणं क्रोधधवं विपापं ॥ भूतं क्षेत्रज्ञं गुणिनं वाकपदिनं न तोस्मीशं वंदनं वंदनानाम् ४८ देवं देवानां पावनं पावनानां कर्तिकृतीनां महतो महांतम् ॥ शतात्मानं संस्तुतं गोपतीनां पतिं देवं शरणं यामिरुद्रम् ४९ अंतश्चरं पुरुषं गुह्यं संज्ञं प्रभास्वंतं प्रणवं विप्रदीपम् ॥ हेतुं परं परमस्याक्षरस्य शुभं देवं गुणिनं सन्नतोस्मि ५० प्रसूतिरुभयोर्न प्रसूतश्च सूक्ष्मः पृथग्भूतेभ्यो न पृथक्कैव भूतः ॥ स्वयंभूतः पातु मां सर्वसादः प्रदः स्वादः संमदः पातुरत्नम् ५१ आसन्नः सन्नतरः साधनानां श्रद्धावतां श्रद्धावृत्तिप्रणेता ॥ पतिर्गणानां महतां सत्कृतीनां पायान्मेषः पूरणः षड्गुणानाम् ५२

मूर्तिं गोपतीनां इंद्रियाधिष्ठातृदेवनानां संस्तुतं अधिष्ठातृत्वेन चक्षुषश्चक्षुरित्यादि श्रुतेः ॥ ४९ ॥ प्रभास्वंतं स्वप्रकाशं विप्रदीपं ज्योतिरपि सूर्यादिकं ज्योतिरंतरेण चक्षुरादिनाभास्यं भवति इदं तु न तथा विगतप्रदीपत्वात् अक्षरस्य जीवाख्यप्रतिबिंबस्य हेतुं बिंबभूतं ॥ ५० ॥ उभयोः जगज्जीवयोः प्रसूतिर्योनिः न प्रसूतश्च यो निरपि न कारणातीतत्वात् अतएव सूक्ष्मो दुर्ग्राह्यः भूतेभ्यः पृथक् न पृथक् एकभूतश्च पृथगिति तदधिष्ठानत्वात् एकभूत इति तदभेदाग्रहात् स्वयंभूतः सर्वजगदाकारेण निष्पन्नः सर्वसीदति लीयते स्मिति सर्वसादः प्रदः प्रकृष्टोदाता स्वादः रुचिः आम्रादिषु माधुर्यरूपेणायमेवास्तीत्यर्थः संतदोहर्षः रत्नं रमणीयं ॥ ५१ ॥ आसन्नः अंतर्गामीत्वेन निकटगः साधनानां तद्गतां तु सन्नवरः अनावृतः श्रद्धावृत्तिः श्रद्धागृहीतमहावाक्यजावृत्तिरहंब्रह्मास्मीति ज्ञानं तस्य प्रदाता मामां ईषः इष्ट्यमाणस्यार्थस्य पूरणः षड्गुणानां च सर्वज्ञत्वादीनां पूरणः ॥ ५२ ॥

अंतर्बहिर्द्विजिनानां आधिव्याध्यादीनां कामकृशादीनां वा स्वयंकर्तृतेति निमित्तकारणत्वं भूताकारेण भवितुं शीलमस्येति भूतभावी उपादानं विकुर्वन् विकारं प्राप्नुवन् क्रोधादीन् आवि
 कुर्वन् सुकृतिनां साधूनां मेममचवृजिनं प्रणुयात् ॥ ५३ ॥ उद्धृताः कंटकवत्नाशिताः शरेण यतो दग्धा अतो वितथाः ताः विफलमरणाः अशस्त्रपुतत्वात् परदाहेन दग्धत्वादित्यर्थः
 शापादीश इति पाठे ईद्रस्य गौतमशापात् विश्वस्य सर्वस्य उदस्य उदकस्य सर्वकारणस्य प्रधानस्येत्यर्थः धाताधारकः सर्वाश्रयत्वात् ॥ ५४ ॥ भागीयसां अतिशयेन भागभाजां देवानां भा
 गं अंतं अपमानेन वधं च इच्छन् दाक्षो यज्ञकृद्दक्ष इति वक्तव्ये उपचारादुक्तं येन कृतो वच्छिन्नः सन्नन्वधावत् यज्ञेशं शरणं आजगामेत्यर्थः तत्र यज्ञवाक्यमुदाहरति विद्वानिति ॥ ५५ ॥ योजग
 त्सृष्ट्वाऽस्ति अतिगुह्यो गोप्यो ब्रह्मरूपी ईश्वरस्ततो न्यो विष्णुः पालनकर्ता स च धन्यः महाभागः यतः संस्कृतः शमादिसंस्कारयुक्तोऽत एव उत्तमो यः समौदार्यः समां मुखप्रभवत्वा न्मुखार्दि
 द्रश्वाग्निश्चेति श्रुतौ ईद्राग्नीतौ प्रमुखे आदौ यस्य तस्मिन् यज्ञे नित्यं चिन्वान ईश्वरं स्वाभेदेन सर्वत्र पश्यन् नारायणः समां पातु मत्संततिमिंद्रं रक्षतु यतः षड्गुणानां भैश्वर्यादीनां प्रथमो मुख्य
 अंतर्बहिर्द्विजिनानां निहंता स्वयंकर्ता भूतभावी विकुर्वन् ॥ धृतायुधः सुकृतिना मुत्तमौजा प्रणुद्यान्मेवृजिनं देवदेवः ५३ येनोद्धृतास्त्रैः पुरामा यिनो वै दग्धा घो
 रेण वितथाः ताः शरेण ॥ महत्कुर्वंतो वृजिनं देवतानां ज्यायानां शः पातु विश्वो दधाता ५४ भागीयसां भागमतो तं मिच्छन्मखो दाक्षो येन कृतो न्वधावत् ॥
 विद्वान्यज्ञस्यादिरथांतः स देवः पायादीशो मां दक्षयज्ञांत हेतुः ५५ अन्यो धन्यः संस्कृतश्चोत्तमश्च जगत्सृष्ट्वा यो तिसर्वातिगुह्यः ॥ समां मुखप्रमुखे पातु नित्यं वि
 चिन्वानः प्रथमः षड्गुणानाम् ५६ गुणत्रैकाल्यं यस्य देवस्य नित्यं सत्त्वोद्रेको यस्य भावात्प्रसूतः ॥ गोप्ता गोपृणां सन्नदो दुष्कृतीनामाद्यो विश्वस्य बाधमानस्य क्रुद्धः ॥
 ५७ धाम्नो यस्य हरिर्ग्रोऽथ विश्वो ब्रह्मा पुत्रैः सहितश्च द्विजाश्च ॥ पराभूता भवने यस्य सोमो जुषत्त्वेषः श्रेयसे साधुगोप्ता ५८ यस्माद्भूतानां भूतिरंतो थ मध्यं धृति
 भूतिर्यश्च गुहाश्रुतिश्च ॥ गृहाभिभूतस्य पुरुषेश्वरस्य महात्मनः संमृडवेद्यस्य तस्य ५९

आश्रय इत्यर्थः मखप्रमुखे इति

पाठेऽग्निविष्णु ॥ ५६ ॥ गुणत्रैकाल्यं कार्योत्पत्तिस्थिति संहारसमयवत्त्वं यत्स्थित्यं प्रवाह नित्यतया उत्पत्त्यादयो यतो भवंतीत्यर्थः एतेन ब्रह्मकर्म उक्तं सत्त्वोद्रेकः सत्त्वाधिक्यं च यस्य वि
 ष्णुरूपस्य नित्यं यस्य च विष्णोर्भावात्स्वरूपपात्प्रसूतः आविर्भूतः कृष्णो गोपृणां मिद्रादीनां गोप्ता सत्त्वमयत्वात् यश्च सन्नदः सन्नवसानो नाशस्तत्प्रदः कालरुद्ररूपेणेत्यर्थः विश्वस्या
 द्योमातृपितृवत्पालकोपि बाधमानस्य जगत्पीडकस्य क्रुद्धः सन् सन्नद इत्यनुवर्तते ॥ ५७ ॥ यस्य धाम्नः तेजो जालस्य हरिर्विष्णुरग्रः अग्रमिवाग्रः सूक्ष्मोऽथ विश्वो विराट् ब्रह्मा हिरण्यग
 र्भः पुत्रैः सनकाद्यैः सहितो न्ये च द्विजाः मरीच्यादयः संभूता इति शेषः ते च यस्य सोमस्य उमा सहितस्य भवने द्वारप्रवेशे पराभूताः संतः प्रवेशं नलभंत इत्यर्थः एष देवः सोमः जुषतु अस्मा सुप्री
 यताम् ॥ ५८ ॥ यस्माद्भूतानां वियदादीनां भूतिः संभवः अंतो नाशः मध्यं स्थितिश्च भवति अतो यस्य कस्यापि पराभूतस्य नरस्य मृडवेद्यस्य मृड एव वेद्यो न्वेऽप्यो यस्य शिवैकशरणस्य तत एव
 धृत्यादिरूपो नुग्रहो गुहाश्रुतिर्गुह्यवस्तुश्रवणं च भवति अत एव तस्य पुरुषेश्वरस्येति महात्मन इति च विशेषणं युज्यते व्यसनागमेशरणीकृतो विश्वकर्ता व्यसनभर्गं करिष्यत्येवेति भावः ५९

यदित्यथाकार्यसर्वस्त्रीपुंसरूपं भगलिङ्गां कं एवं कारणमापितस्य तदनु रूपं भगलिङ्गां कं भग लिङ्गसंयोगरूपप्रतिमात्मकं अवगंतव्यं तेन यदि दृश्यते लोके शिवं लिङ्गं तदा भिमानिचेतनो
 द्रवमिदं ब्रह्मांडमित्यर्थः अतएवासौ सर्वसर्वेश्वरः सर्वविशेषात्कृत्स्नः प्रपञ्चः सर्वसमाप्नोषिततो सर्वइति निर्वचनात्तदुपादानभूतो विष्णुरपि सर्वेश्वरार्थः तयोरोश्वरस्तुरीयब्रह्म
 रूपइत्यर्थः ॥ ६० ॥ धर्मधृग्वरं धर्मभृतां श्रेष्ठम् ॥ ६१ ॥ येन कार्येण यदर्थं संस्तौषितं ज्ञाने प्रजापते हे कश्यप ॥ ६२ ॥ प्रकृतिं स्वास्थ्यं तत्रापि धर्मात्मा हारिर्जेष्यत इत्याह पा
 रिजातं त्विति ॥ ६३ ॥ इंद्रस्तु अधर्मदोषादभिभवंप्राप्स्यतीत्याशयेनाह अपध्यातइति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कमलभवात्मजस्य मरीचेः सूनुः सुमनौकसं सुमनसां दिवानां ओकां

यलिङ्गां कं त्र्यंबकः सर्वमीशो भगलिङ्गां कं यद्वचुमासर्वधात्री ॥ नान्यत्तृतीयं जगतीहास्ति किंचिन्महादेवात्सर्वसर्वेश्वरोसौ ६० इति संस्तूयमानस्तु भगवा
 न्मृषभध्वजः ॥ दर्शयामास धर्मात्मा कश्यपं धर्मधृग्वरम् ६१ उवाच चैनं देवेशः प्रसन्नेनान्तरात्मना ॥ येन संस्तौषिकार्येण त्वंतज्ज्ञाने प्रजापते ६२ इंद्रो
 पेद्रौ महात्मानौ देवौ प्रकृतिमेष्यतः ॥ पारिजातं तु धर्मात्मानयिष्यति जनार्दनः ६३ अपध्यातो महेन्द्रो हि मुनिना देवशर्मणा ॥ अस्याकांक्षत्पुरा भार्या तपो
 दीप्तस्य कश्यप ६४ गम्यतां तत्र धर्मज्ञदाक्षायिण्यासहत्वया ॥ अदित्याश्रकसदनं श्रेयस्ते पुत्रयोर्धुवम् ६५ इति हरवचनं निशम्य विद्वान्कमलभवात्मजसू
 नुरप्रमेयः ॥ त्रिदशगणगुरुं प्रणम्य रुद्रं मुदितमनाः सुमनौकसं जगाम ६६ ॥ इति श्रीमहाराते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे कश्यपकृत रुद्रस्तो
 त्रं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ विष्णुर्महातेजामुहूर्ताभ्युदिते रवौ ॥ मृगयाव्यपदेशेन ययौरैव तं कं
 गिरिम् १ आरोप्यैकरथे देवः सात्याकिं नरपुंगवम् ॥ प्रद्युम्नमुगच्छेति प्रोक्त्वा कुरुकुलोद्ब्रह्म २ रैवतं च गिरिं देवो गत्वादारुकमब्रवीत् ॥ मदीयं रथमेनं त्वं
 ग्रहायेहैवदारुक ३ प्रतिपालय मां सौम्यदिना द्विवारयन् हरीन् ॥ रथेनैव प्रवेष्टा हं द्वारकां मृतसत्तम ४ इति संदिश्य भगवानारुरोह जयोद्यतः ८ ताक्ष्यं स
 सात्यको धीमान् प्रमेयपराक्रमः ५ पृथग्रथेन कौरव्यप्रद्युम्नः शत्रुमुदनः ॥ आकाशगामि नाराजं पृष्ठतः कृष्णमन्वयात् ६ निमेषान्तरमात्रेण नंदनं काननं
 हरिः ॥ देवोद्यानं ययौ धीमान् पारिजातजिहीर्षया ७ ददर्श तत्र भगवान् देवयोधान् दुरासदान् ॥ नाना युधधरा न्वीरा नंदनस्थानधोक्षजः ८ तेषां संपश्यता
 मेव पारिजातं महाबलः ॥ उत्पाद्या रोपयामास पारिजातं सतांगतिः ९

सियत्र तं देवलोकां संधिरार्षः ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीमहाराते हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ अथ त्रिसप्ततितमेऽध्याये स्मिन्निद्रकृष्णयोः ॥ युद्धं तु
 वर्ण्यते तत्र विष्णोस्तर्कपुं उच्यते ॥ १ ॥ अथ विष्णुः मृगयाव्यपदेशेन मृगयां ललेन ॥ १ ॥ २ ॥ ग्रहाय गृहीत्वा ॥ ३ ॥ प्रतिपालय प्रतीक्षस्व हरीन् अध्वान् प्रवेक्ष्यामि ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पारिजातं संपश्यतां पश्यतस्तानादृष्ट्येत्यर्थः पारिजातं आरोपयामासेति पृथगन्वयान्नपौनरुक्त्यं ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ हियतिहियते ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूर्वद्वारंदंद्रपुर्याएव ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ वर्त्तितिवर्त्तमाने ॥ २३ ॥

गरुडंपक्षिराजानमयत्वेनैवभारत ॥ उपस्थितोविग्रहवान्पारिजातःसकेशवम् १० सांखितोवासुदेवेनपारिजातश्चभारत ॥ उक्तश्चवृक्षमाभैस्त्वंकेशवे
नमहात्मना ११ तंप्रस्थितंतरुद्व्यपारिजातमधोक्षजः ॥ अमरावतींपुरींश्रेष्ठांततश्चक्रेप्रदक्षिणाम् १२ तेतुनंदनगोप्ताःपारिजातोद्भूतोत्तमः ॥ हियती
तिमहेंद्रायगतानृपशशंसिरे १३ अथैरावतमारुह्यनिर्ययौपाकशासनः ॥ जयंतेनरथस्थेनपृष्ठतोनुगतःप्रभुः १४ पूर्वमभ्यागतंद्वारंकेशवंशत्रुनाशन
म् ॥ दृष्ट्वावाचप्रवृत्तंभोःकिमिदंमधुसूदन १५ प्रणम्यगरुडस्थोथकेशवःशक्रमब्रवीत् ॥ वध्वास्तेपुण्यकार्यायनीयतेयंवरदुमः १६ तमुवाचततःशक्रो
मामैवंपुष्करेक्षण ॥ अयोधयित्वानतर्नयितव्यस्त्वयाच्युत १७ प्रहरस्वमहाबाहोप्रथमंमयिकेशव ॥ प्रतिज्ञासफलातेस्तुमुक्त्वाकौमोदकींमयि ॥
१८ ततःकृष्णःशरैस्तीक्ष्णैर्देवराजजोत्तमम् ॥ बिभेदाशानिसंकाशैःप्रहसन्निवभारत १९ विव्याधगरुडंवज्रीदिव्यैःशरवरैस्तथा ॥ बाणांश्चिच्छेदस
हसाकेशवस्यतरस्विनः २० यान्यान्मुमोचदेवेंद्रस्तांस्तांश्चिच्छेदमाधवः ॥ माधवेनप्रयुक्तांश्चिच्छेदबलवृत्रहा २१ महेंद्रस्यचशब्देनधनुषःकुरुन
दन ॥ शार्ङ्गस्यचनिनादेनमुमुहुःस्वर्गवासिनः २२ तयोर्वर्तितिसंग्रामेगरुडस्थोमहाबलः ॥ पारिजातंजयंतोथहर्तुमभ्युद्यतोबली २३ प्रयुम्नमथकं
सघ्नोवारयेतितदाब्रवीत् ॥ ततस्तंवारयामासरौक्मिणेयःप्रतापवान् २४ जयंतोजयतांश्रेष्ठोरौक्मिणेयमथेषुभिः ॥ सर्वगात्रेषुविहसन्नाजवानरथेस्थि
तः २५ रथस्थएवरथिनंकामस्तुकमलेक्षणः ॥ ऐंद्रिमभ्यर्दयामासबाणैराशीविषोपमैः २६ ससन्निपातस्तुमुलोबभूवकुरुनंदन ॥ जयंतस्यचवीर
स्यरौक्मिणेयस्यचोभयोः २७ कृतप्रतिकृतंयुद्धेचक्रतुस्तौमहाबलौ ॥ महेंद्रोपेंद्रतनयौजगत्यस्त्रभृतांवरौ २८ देवाश्चमुनयश्चैवददृशुर्विस्मयान्वि
ताः ॥ तंसंग्रामंमहाघोरंसिद्धाश्चैवसचारणाः २९ ततस्तुप्रवरोनामदेवदूतोमहाबलः ॥ पारिजातंपुनर्हर्तुमियेषकुरुनंदन ३० सखासदेवराजस्यमहा
स्त्रविदरिंदमः ॥ अवध्योवरदानेनब्रह्मणःकुरुनंदन ३१ ब्राह्मणस्तपसासिद्धोजंबुद्वीपाद्विगतः ॥ स्वशक्त्यानृपसंयातःसखित्वंबलवातिना ३२ त
मापतंतंसंप्रेक्ष्यकृष्णःसात्यकिमब्रवीत् ॥ अत्रस्थएवप्रवरंशरैर्वारयसात्यके ३३ नत्वत्रनिर्दयंबाणामोक्तव्याःसात्यकेत्वया ॥ अस्यब्राह्मणचापल्यंसो
ढव्यंसलुसर्वथा ३४ ततःषष्ठ्यारथेषूणांगरुडस्थंद्विजस्तदा ॥ आजघानमहाबाहोसात्यकिंप्रवरोभृशम् ३५ शिनेर्नसाधनुस्तस्यक्षिपतःसायकानृप ॥
चिच्छेदपुरुषव्याघ्रोवचनंचेदमब्रवीत् ३६

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कृतप्रति

कृतंअन्योन्यंशस्त्रास्त्रपरिहारं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणचापल्यंब्राह्मणत्वाच्चापल्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिनेर्नसासात्यकिः ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मन्यंतोमानयंतः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कार्ष्णिनीतिशिष्येइत्यनुकृष्यते ॥ ४३ ॥ हंतैतिसंबोधनम् गृह्णगृहाण प्रतीच्छदेहि प्रहारमितिशेषः ॥
॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दीप्यंतदीप्यमानंपुंस्त्वंआर्ष शरैरुपेतंबाणजालम् ॥ ४६ ॥ रौक्मिणेयस्यापिचोरंदुःसहंकिमुतान्यस्य ॥ ४७ ॥ तेनपतितेनापि ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

ब्राह्मणोनाभिहंतव्यस्तिष्ठतिष्ठस्ववर्त्मनि ॥ अवध्यायादवानांहिस्वापराधेपिहिद्विजाः ३७ प्रवरस्तुप्रहस्यैनमुवाचकुरुनंदन ॥ अलंक्षांयानृणांशूरयु
द्वयसर्वात्मनारणे ३८ जामदग्यस्यरामस्यशिष्योहमपियादव ॥ नामतःप्रवरोनामसखाशक्रस्यधीमतः ३९ नदेवायोद्भुमिच्छंतिमन्यंतोमधु
सूदनम् ॥ आनृण्यंसौहृदस्याहमधिगंतास्मिमाधव ४० ततस्तयोस्तदारौद्रःसंग्रामोववृधेनृप ॥ अस्त्रैर्दिव्यैर्नरव्याघ्रशैनेयद्विजमुख्ययोः ४१ द्यौ
श्चालतदाराजनृहचलाश्चसहस्रशः ॥ तस्मिन्वर्ततिसंग्रामेतेषामतिमहात्मनाम् ४२ नातिशिष्येरणेकार्ष्णिर्नैद्रिमस्रभृतांवरम् ॥ ऐंद्रिःकार्ष्णिमहा
त्मानंमायिनंशूरसत्तमम् ४३ हंतगृह्णप्रतीच्छेतितावुभौयोधसत्तमौ ॥ युयुधातेनरश्रेष्ठपरस्परजयैषिणौ ४४ अथशार्ङ्गायुधसुतंशचीपुत्रःप्रतापवान् ॥
विभाष्याभ्यहनद्राजन्दिव्येनास्त्रेणसत्वरः ४५ सोस्त्रंतदभिदीप्यंतमापतंतंशितैःशरैः ॥ तस्तंभेबाणजालेनतदद्भुतमिवाभवत् ४६ ततस्तदीप्यमानंतुप
पातरणमूर्धनि ॥ रौक्मिणेयस्यकौरव्यघोरंदानवमर्दनम् ४७ तेनास्त्रेणरथोदग्धःप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ॥ नादहतत्सुघोरंतंरौक्मिणेयंनराधिप ४८ दहत्य
ग्निंनखल्वग्निरुद्धतोतिविशांपते ॥ दग्धाद्रथान्महाबाहूरौक्मिणेयःप्रचक्रमे ४९ अथनारायणसुतोविरथोरधिनांवरः ॥ स्थितोधनुष्मानाकाशेजयंत
मिदमब्रवीत् ५० महेंद्रपुत्रादिव्यंत्वंयदस्त्रंमुक्तवानसि ॥ नाहमीदृशरूपाणांशक्योहंतुंशतैरपि ५१ प्रयत्नंकुरुशिक्षाणांयत्नमेद्यप्रदर्शय ॥ नास्तिमेतिश
यंकर्त्तासंग्रामेमरनंदन ५२ आसीन्मेसाध्वसंदृष्टारथस्थंत्वांधृतायुधम् ॥ विभेमितवनेदानींयुद्धेदृष्टबलोवलम् ५३ मनसास्मर्यतांसैषपारिजातस्त्वया
तरुः ॥ शक्यंनखलुहस्ताभ्यांस्पृष्टव्योयस्त्वयाह्यसौ ५४ रथोमायामयोदग्धस्त्वयायोह्यस्रतेजसा ॥ ईदृशानांसहस्राणिस्रष्टुंशक्तोस्मिमायया ५५ एव
मुक्तोजयंतश्चमुमोचास्त्रंमहाबलः ॥ तपसोपचितंतेनस्वयमेवातितेजसा ५६ तत्प्रद्युम्नोमहावेगंशरजालैरवारयत् ॥ चत्वार्यस्त्राणिदिव्यानिमुमुचेचाप
राणिसः ५७ दिक्षुसर्वासुररुधुस्तान्यस्त्राण्यथभारत ॥ रौक्मिणेयंमहात्मानमंतरिक्षेचपंचमम् ५८ महोल्कासदृशान्बाणानस्त्राण्यमरसत्तमः ॥ मुमो
चयानिघोराणिप्रद्युम्नंप्रतिसर्वतः ५९ तानिसर्वाणिबाणैर्वैःकार्ष्णिणस्त्राण्यवारयत् ॥ जयंतंचापारैर्बाणैर्विव्याधनिशितैस्तदा ६० ततोनादःसमुत्सृष्टोह्य
मरैःपुण्यकर्मभिः ॥ दृष्ट्वास्थैर्यंचशैर्ध्वंचप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ६१

तवत्वत्तः युद्धेदृष्टंरिपोर्बलंयेनसः अबलं अल्पबलं ॥ ५३ ॥ खलुयस्मात् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ सजयंतः अपराणिततोप्यधिकानि ॥ ५७ ॥ पंचमंपश्चात्प्रयुक्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

हस्तावापंहस्तत्राणंच ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ मांसांन्युच्चकर्तुः ॥ ६७ ॥ अथाष्टधारेत्यत्रास्त्रवरवाणेनेतिपाठेऽस्त्रादपिवरोयोवाणस्तेन ॥ ६८ ॥ तंसात्य
किं ॥ ६९ ॥ ७० ॥ विहस्तमिवेतिविकलहस्तमिव ॥ ७१ ॥ त्सरुदेशेमुष्टिप्रदेशेशरशतेनाशितेखड्गे रिक्कहस्तमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

प्रवरस्यापिबाणेनशितेनाशिनिपुंगवः ॥ चिच्छेदेष्वासनंवीरोहस्तावापंचभारत ६२ ततोऽन्यत्सतुजग्राहमहत्तद्वनुरुत्तमम् ॥ महेंद्रदत्तंप्रवरोमहा
शानिसमस्वनम् ६३ सतेनवीरोमहताधनुषाविप्रसत्तमः ॥ शरान्मुमोचविविधानर्करश्मिनिभास्तदा ६४ चकर्तचधनुश्चित्रंशैनेयस्यामितौजसः ॥ वि
व्याधसर्वगात्रेषुबाणैरपिचसात्यकिम् ६५ धनुरादायशैनेयस्ततोऽन्यत्कुरुनंदन ॥ दृढंभारसहंधीमान्विव्याधप्रवरंरणे ६६ उच्चकर्तंतुरन्योन्यवर्मणीतौ
शितैःशरैः ॥ गात्रेभ्यश्चैवमांसानिमर्माभिद्विःशरोद्यमैः ६७ अथाष्टधारबाणेनपुनरिष्वासनंद्विधा ॥ चिच्छेदप्रवरोवीरस्त्रिभिश्चैनमताडयत् ६८ अन्य
दिष्वासनंतंतुग्रहीतुमनसंद्विजः ॥ गद्याताडयामासक्षेप्ययालघुहस्तवान् ६९ सोसिंचर्मचजग्राहसात्यकिःप्रहसन्निव ॥ नजग्राहधनुर्धीमान्गद्याभि
हतोभृशम् ॥ ततःशरशतान्येवमुमोचप्रवरस्तदा ७० विहस्तमिवविज्ञायसात्यकिंकियदुनंदनम् ॥ प्रद्युम्नोस्यददौखड्गंनिर्मलाकाशसन्निभम् ७१ तस्यचि
च्छेदभल्लेननिस्त्रिशंप्रवरस्तदा ॥ त्सरुदेशेपातयच्चप्रवरःप्रहसन्निव ७२ व्यधमच्चतथाचर्मशितैर्बाणैरजिह्वगैः ॥ आजघानचशक्त्यैनंहृदिविप्रो ननादच ॥
७३ तंविक्रवमिवज्ञात्वापारिजातजिहीर्षया ॥ ताक्ष्याभ्याशेरथेनैवसतस्थौप्रवरस्तदा ७४ तंपक्षपुटवेगेनचिक्षेपगरुडस्तथा ॥ गव्यूतिमेकांसरथःसप
पातमुमोहच ७५ तंजयंतोनियत्याथपतितंत्राह्यणंनृप ॥ समाश्वास्यरथंशीघ्रंसमारोपितवांस्तदा ७६ शैनेयमापिमुह्यंतंपतंतंचमुहुर्मुहुः ॥ आश्वासयानः
प्रद्युम्नःपितृव्यंपरिष्वजे ७७ तंहिपस्पर्शहस्तेनसव्येनमधुसूदनः ॥ विरुजःस्पर्शमात्रेणसात्यकिःसमपद्यत् ७८ प्रद्युम्नोदक्षिणेपार्श्वेवामेतुशिनिपुंग
वः ॥ तस्थतुःपारिजातस्ययुद्धशौडतराबुधौ ७९ जयंतःप्रवरश्चैवरथेनैकेनभारत ॥ संपतंतौमहेंद्रेणप्रहस्योक्तौमहात्मना ८० नासन्नमभिगंतव्यंगरुडस्यक
थंचन ॥ बलवानेषपततांराजाचविनतासुतः ८१ दक्षिणेचैवसव्येचपार्श्वेममधृतायुधौ ॥ उभौस्थितौयुद्धयमानंमामेवहिप्रपश्यतम् ८२ एवमुक्तौस्थि
तौवीरौततःशक्रस्यपार्श्वयोः ॥ दृढशतेयुद्धयमानौदेवराजजनार्दनौ ८३ अथेंद्रोगरुडंबाणैर्महाशानिसमस्वनैः ॥ विव्याधसर्वगात्रेषुमहास्त्रप्रवरैस्त
था ८४ सतान्बाणानगणयन्वैनतेयःप्रतापवान् ॥ ससाराभिमुखोवीरःशक्रनागमरिदमः ८५ उभौतौसहसाराजन्बलिनौगजपक्षिणौ ॥ प्रयुद्धौवीर्य
संपन्नौमहाप्राणौदुरासदौ ८६

निरुजःपीडाहीनः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ शक्रनागंऐरावतंप्रति ॥ ८५ ॥ प्रयुद्धौप्रकर्षेणयुद्धयमानौ ॥ ८६ ॥

रदनैः दंतैः करेणशुंडादंडेन ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अस्मिन्जंबुप्रहितेद्वीपे ॥ ९१ ॥ पूर्वाभ्युपगमात् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ निसर्गेणस्वभावे
नतपोवलाच्च ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ नाडिकाघटिका ॥ ५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥

रदनैःपन्नगरिपुंकरेणशिरसातदा ॥ ऐरावतोगजपतिराजधाननदंस्तथा ८७ तथानखांकुशैस्तीक्ष्णैर्वैनतेयोबलोत्कटः ॥ तथापक्षनिपातैश्चशक्रनागंजघान
ह ८८ मुहूर्त्तंसुमहानासीत्संपातोगजपक्षिणोः ॥ विस्मापनीयोजगतःप्रेक्षितृणांभयावहः ८९ मूर्ध्न्यथैरावतंताक्षर्यस्ताडयामासभारत ॥ नखांकुशक
रालेनचरणेनमहाबलः ९० संप्रहाराभिसंतप्तोनिपपातत्रिविष्टपात् ॥ पारियात्रेगिरिश्रेष्ठेद्वीपेस्मिन्जनमेजय ९१ पतंतमपितंशक्रोनमुमोचमहाबलः ॥
कारुण्यादथसौहार्दात्पूर्वाभ्युपगमादपि ९२ कृष्णोप्यन्वगमञ्चैनंष्टुतःप्रभवाव्ययः ॥ पारिजातवताधीमान्गरुडेनमहाबलः ९३ सतस्थौपर्वतश्रे
ष्ठेपारियात्रेतवृत्रहा ॥ ऐरावतेसमाश्वस्तेसंभ्रामोववृधेपुनः ९४ शैराशीविषप्रख्यैरत्नयुक्तैःसुतेजितैः ॥ अन्योन्यंकुरुशार्दूलशक्रकेशवयोर्महान् ९५ त
तोवज्रायुधोवज्रमशनिंचपुनःपुनः ॥ मुमोचगरुडेरान्नैरावतरिपौनृप ९६ वज्राशनिनिपातांस्तान्तेहेशक्रस्यपक्षिराट् ॥ अवध्योबलिनांश्रेष्ठोनिर्गणत
तोबलात् ९७ मुमोचपक्षमेकैकंमानयन्नशनिंसदा ॥ वज्रंचदेवराज्ञोथभ्रातुःकश्यपसंभवः ९८ आक्रम्यमाणस्ताक्षर्येणन्यमज्जन्तृपतेगिरिः ॥ विवेशधर
णीराजञ्छीर्यमाणःसंततः ९९ चुकूजबहुमानेनकृष्णस्यसतुपर्वतः ॥ तंचाद्राक्षीत्ततःकृष्णःकिंचिच्छेषमधोक्षजः १०० तंमुक्त्वागरुडेनाथतस्थौदे
वोविहायसि ॥ प्रद्युम्नंचतदोवाचसर्वकलोकभावनः १ इतोद्वारवतीं गत्वारथमानयमाचिरम् ॥ सदारुकंमहाबाहोमत्तेजोबलमाश्रितः २ वक्तव्योबल
भद्रश्चराजाचकुराधिपः ॥ श्वोजित्वेद्रंत्वागमिष्येद्वारकामितिमानद ३ तथेत्युक्त्वातुधर्मात्माप्रद्युम्नःपितरंविभुः ॥ गत्वायथोक्तमुक्त्वाचया
दवेद्रवलावुभौ ४ नाडिकांतरमात्रेणपुनस्तंदेशमाययौ ॥ दारुकेणसमायुक्तंस्थमास्थायभारत १०५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणि
पारिजातहरणेकृष्णेद्रयुद्धेत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमारुह्यरथंकृष्णःपारियात्रंगिरिरिययौ ॥ यत्रैरावतमा
स्थायस्थितःसुरपतिःप्रभुः १ पारियात्रोगिरिश्रेष्ठोदृष्ट्वायांतंजनार्दनम् ॥ शाणपादसमोभूत्वाप्रविवेशवसुंधराम् २ प्रियार्थंवासुदेवस्यप्रभावज्ञोमहात्मनः ॥
तस्यप्रीतोहृषीकेशःपर्वतस्यजनाधिप ३

चतुर्भिरधिकेसप्ततितमेहरिणाशिवः ॥ प्रसादितोवरान्प्रादादभीष्टानितिवर्ण्यते ॥ १ ॥ तमारुह्योति ॥ १ ॥ शाणपादाः माषाः माषराशिवत्प्राशियिलोभवदित्यर्थःचंदनघर्षणपाषाणोमहा
राष्ट्रेषुसहाणइतिप्रसिद्धः तस्यपादवक्षुद्रोवाऽधोऽग्रावा शाणोमाषचतुष्टयेलोहादीनांचनिरुषइतिमेदिनी ॥ २ ॥ प्रियार्थंरथगतेरप्रतिबंधार्थंप्रीतोभूदितिशेषः ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ नातिकल्पं ईषदसमर्थ ॥ ७ ॥ समुपोह्यते समानीयते कालेनेति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्रजंगिरिमयं पर्वतं ददमयम् आवरणं कृत्वेत्यर्थः ब्रजो गोष्ठेयं वृं देष्वि
ति मेदिनी ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ नारायणः कृष्णः ॥ १३ ॥ शाणप्रमाणः शाणबीजप्रमाण इति वा ॥ १४ ॥ शाणपादः शाणुदाने शाणतिददत्यस्यामिति शाणाभारतभू
मिः सपादमात्रं यस्य शाणपाद इत्यर्थः एतदेवाह पुण्येनेति अर्द्धेन उपरिभागेन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ईशेशं ईशानां ब्रह्मादीनामपि ईश्वरं व्यापकं अग्राह्यं व्याप्ता

ततः प्रयातं युद्धार्थमच्युतं कुरुनंदन ॥ स पारिजातोगुरुः पृष्ठतो नुययौ तदा ४ प्रद्युम्नः सायकिश्चापि गुरुस्थौ महाबलौ ॥ गतावुभौरक्षणार्थं पारिजातमरिं
दमौ ५ ततस्त्वस्तंगतः सूर्यः प्रवृत्तारजनी नृप ॥ उपस्थितं पुनर्युद्धं शक्यं केशवयोरिह ६ सुप्रहाराहंतं दृष्ट्वा विष्णुरैरावतं गजम् ॥ नातिकल्पं महातेजा देवराजा
नमब्रवीत् ७ गरुडाभिहतः पूर्वेनातिकल्पो गजोत्तमः ॥ ऐरावतो महाबाहोरात्रिश्च समुपोह्यते ८ श्वः प्रभाते यथा कामं प्रवर्तस्व यथेच्छसि ॥ एवमस्त्विति
कृष्णं तु देवराजो ब्रवीत् प्रभुः ९ उवास पुष्कराभ्यां शे देवराजः पुरंदरः ॥ ब्रजंगिरिमयं कृत्वा धर्मात्मा नृपसत्तम १० ब्रह्मा ततो जगामाथ कश्यपश्च महानृषिः ॥
अदितिश्चैव सर्वे च देवामुनय एव च ११ साध्या विश्वे च कौरव्यनासत्या विश्विनौ तथा ॥ आदित्याश्चैव रुद्राश्च वसवश्च जनेश्वर १२ नारायणश्च पुत्रेण सत्यकेन
च भारत ॥ सहोवासगिरौ रम्ये पारियात्रे प्रहृष्टवत् १३ यत्स शाणप्रमाणोऽस्य भक्त्या समभवत् नृप ॥ वरं प्रादात्ततस्तस्य पर्वतस्य महाद्युतिः १४ शाणपाद इति
ख्यातो भविष्यसि महागिरे ॥ पुण्येनार्द्धेन तु ल्योहिपुण्यो हिमवतः शुभः १५ एवमेव च भूयिष्ठो भवपर्वतसत्तम ॥ मेरुणास्पृष्टमानो हि बहुचित्रमृगैर्युतः ॥
रमेत्वां पश्यमानो हं बहुचित्रनगायुतम् १६ तथा दत्त्वा वरं तस्य पर्वतस्य तु केशवः ॥ दध्यौ गंगां सरिच्छ्रेष्ठानमस्कृत्वा वृषध्वजम् १७ अथाययौ विष्णुपदी
स्मृता कृष्णेन भारत ॥ संपूज्य तां ततः कृष्णः कृत्वा स्नानमधोक्षजः १८ उदकं च गुहायाथ बिल्वं च हरिरव्ययः ॥ देवमावाहयामास रुद्रं सर्वेश्वरेश्वरम् १९
ततः प्राप्नो महादेवः सोमः सप्रवरो विभुः ॥ तस्थावुपरि बिल्वस्य तथा गंगोदकस्य च २० तं पारिजातकुसुमैरर्चयामास केशवः ॥ तुष्टाववाग्निरीशेशं सर्वक
र्तारमीश्वरम् २१ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ रुद्रो देवस्त्वं रुद्रनाद्रावणाच्चरोरुयमाणो द्रावणाच्चातिदेवः ॥ भक्तं भक्तानां वत्सलं वत्सलानां कीर्त्या युंश्चे
शाद्य प्रभवाम्यंतरेण २२

वित्यस्य रूपं ॥ २१ ॥ हे देव क्रीडापरहेद्योतमानत्वं लमेव रुद्रोऽसि सोरो दीद्यदरो दीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति श्रुतेः शोकास्पदभूतो जीवः एते हीदं सर्वं रोदयं तितस्माद्रुद्रा इति श्रुतेः प्रकरांतरेणाव
यवार्थावगमाद्रोदनादेः कारयिताभयंकरः भीषारमाद्वातः पवत इत्यादि शास्त्रप्रसिद्धो महेश्वरश्च लमेवासि नान्यो तोस्ति द्रष्टव्यादि श्रुतेः स्त्वदन्यश्चेत नो नास्तीत्यर्थः एवं रुद्रपदस्य समुदा
यार्थमुक्त्वा वयवार्थमाह रुद्रनाद्रावणाच्चेति रुद्रनात्मायापंजरेण जीवपक्षिणो निरोधनात् इमे लिङ्गिद्रोदसीमायया एहि काये इति धकारस्थाने दकारनिपातनस्य दर्शितत्वात् तस्मिंश्चान्यो

माययासन्निरुद्धइतिश्रुतेश्च रुणद्धीतिरुद्रः रावणा न्मायायाहिंसनाच्चतस्याभिध्यानाद्योवजानात्तत्त्वभावात् भूयश्चातोविश्वमायानिष्टतिरितिध्यातुमायाविनिवर्तकश्रुतेः त्वमेवसंसार
दोमोक्षप्रदश्चातोरुद्रइत्युच्यते प्रकारान्तरेणनिर्वक्ति रोरूपमाणोद्रावणाच्चेतिरोरूप्यते भृशंशब्दतेवाउच्यतेवागालंबनीभूतःप्रपंचोरुःतस्यद्रावणात्त्ववणोदकन्यायेनप्रविलापनाद्वा
रुद्रःयद्दारोरूप्यमाणःशब्देनप्रतिपाद्यमानएवज्ञातमात्रःसन् संसारस्य द्रावणात् रुद्रइत्युच्यतेजीवईशश्चजीवानारोधकोरोधनाशकः वाच्यमात्रलयस्थानंरुद्रोवागेकगोचरइतिअतिदे
वः देवंप्रकाशकमतिक्रांतः स्वप्रकाशइत्यर्थः युंक्ष्वमामितिशेषः ॥ २२ ॥ ग्राम्यारण्यानांभोगसक्ताविरक्तानांपशूनांजिवानां ॥ २३ ॥ ईशंवरंइतीश्वरपदंनिर्वक्तियस्मादिति शा
स्त्रार्थभूतश्चासौसर्वशास्त्रार्थतत्त्वजानंतीतिशास्त्रार्थतज्ज्ञाः २४ शास्त्रार्थमेवाहभूतमितिअव्यक्तात्जीववदप्रसिद्धात्अक्षरात्त्वत्तएवजगद्भूतंहिअत्यंतअंतमतिक्रांतएतेनातोऽन्यदार्त्तमिति
श्रुतेरितरस्यांतत्वमुक्तं धीरधीप्रवर्तक अक्षराणांजीवानांईशानियंतःअक्षरेश भवत्यस्मादितिभवःईश्वराणांकारणं स्वतस्तुभूतंनित्यसिद्धं अत्युदारंअच्छेशोपिमहावरप्रदं २५ योहंविद

ग्राम्यारण्यानांत्वंपतिस्त्वंपशूनांख्यातोदेवःपशुपतिःसर्वकर्मा ॥ नान्यस्त्वत्तःपरमोदेवदेवजगत्पतिःसुरवीरारिहंता २३ यस्मादीशोमहतामीश्वराणां
भवानाद्यःप्रीतिदःप्राणदश्च ॥ तस्माद्वित्वामीश्वरंप्राहुरीशंसंतोविद्वांसःसर्वशास्त्रार्थतज्ज्ञाः २४ भूतंयस्माज्जगदत्यंतधीरत्वत्तोव्यक्तादक्षरादक्षरेश ॥ तस्मा
त्त्वामाहुर्भवइत्येवभूतंसर्वेश्वराणांमहतामप्युदारम् २५ यस्माज्जितैरभिषिक्तोसिसर्वैर्देवासुरैःसर्वभूतैश्वदेव ॥ महेश्वरंविश्वकर्माणमाहुस्त्वांवैसर्वेतेनदेवा
तिदेव २६ पूज्योदेवैःपूज्यसेनित्यदावैश्वच्छ्रेयःकांक्षिभिर्वरदामेयवीर्य ॥ तस्माद्विख्यातोभगवान्देवदेवःसतामिष्टःसर्वभूतात्मभावी २७ भूमित्रया
णांदेवयस्मात्प्रतिष्ठापुनर्लोकानांभावनामेयकीर्तिः ॥ त्र्यंबकेतिप्रथमंतेननामतवाप्रमेयत्रिदशेशनाथ २८ शर्वःशत्रूणांशासनादप्रमेयस्तथाभूयःशासना
च्चेश्वरेण ॥ सर्वव्यापित्वाच्छंकरत्वाच्चसद्भिःशब्दस्येशानःश्रीकरार्काग्र्यतेजाः २९

भनगरेसर्वैःराजभिश्चनिर्जितैरभिषिक्तोस्मिसोपित्वमेवेतिप्रत्यगभेदेनस्तौतियस्माज्जितैरिति असिअस्मि त्वांमदभिन्नम् ॥ २६ ॥ पूज्यइत्यस्याद्यःपादएकादशाक्षरोद्वितीयश्रुतुर्द
शाक्षरः सर्वभूतात्मभावीसर्वाणिभूतानिआत्मनिभावयितुंशीलमस्यसतथा ॥ २७ ॥ भूमित्रयाणांभूमिप्रभृतीनित्रयाणित्रिकाणि भूमिरंतरिक्षंधौरिति प्राणोपानोव्यानइतिअग्नि
र्वायःसूर्यइति भूतंभवित्यद्वर्तमानइत्येवमादितेषांप्रतिष्ठालयस्थानं भावनहेउत्पत्तिकारण पुनरित्यनेनलयोदयधारायाअनादिखंडर्शितं तेनत्रिकाणालयोदयकरत्वेनहेतुनाऽप्यं
केतित्रीणि सर्गस्थित्यंतादीनिअवयतिगमयतिप्रकाशयतीतियोगात्त्र्यंबकइतितवनामप्रथमंमुख्यं हेअप्रमेयहेत्रिदशेशानांब्रह्मादीनांनाथ ॥ २८ ॥ शर्वपदयोगमाह शर्वइति
शृणातिहिनस्तीतिशर्वः अप्रमेयःशत्रुभिरक्षेप्यःअप्रमेयःभूयइत्यंतरीयामित्वेनशासतोपिपुनरीश्वरेणराजादिभावेनइत्थंभावेतृतीयातेनापिरूपेणशासनात् सर्वव्यापित्वात्अंतर्ब
हिश्चव्याकपत्वात्शंकरःसुखकरःसद्भिःसतांहेतोरित्यर्थः नतुदुष्टानांशंकरःशब्दस्येशानःसर्वशब्दप्रमेयत्वेनावच्छेदकःहेश्रीकर ऋचःसामानियजुषिसाहिश्रीरमृतासतामिति

एपास्यपरमासंपदितिचश्रुतिभ्यांश्रीशब्दोदितापरविद्याचतयोःकर्ता अर्कादप्यग्र्यं अधिकंतस्यापिप्रकाशकंतेजोयस्यसोर्काग्रतेजास्त्वमसीतिशेषः ॥ २९ ॥ संसक्तानां
भक्तानांशमंसुखं भ्रातृव्यान् असुरान्व्यनैषीःशिक्षितवानसितेषांहितायैवेतिअतःसर्वेषांकल्याणकारिखातृशंक्रोसि ॥ ३० ॥ कल्पः समर्थोपिवात्सल्यात्कृतापकारमपि
नवाधसेइत्याहदत्तइति सुरराज्ञाद्रेणाविष्णुनावाप्रहारोदत्तः तेनवज्रचक्रयोरपमानोमाभूदितिहेतुनाकंठेनैल्यंधत्सेप्रत्युतप्रहर्तुर्यशएवतनोषिनतुशासनामितिमहाकारुणिकत्वा
न्मांपाहीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ गुणिनंगुणवंतंअंबिकांचगुणवयोरूपामितिशेषः ॥ ३२ ॥ वेदैः अजामेकांलोहितशुद्धामित्यादिनागीतासाहिमायातत्त्वमहांतंप्रसूताजनितव
तीसचमहान्क्रियाशक्तिमान्ज्ञानशक्तिमान् तत्राद्येनरूपेणयज्ञोसिलोकप्रसिद्धः दीक्षाणांदीक्षावतांद्वितीयेनयोगिनांयज्ञोजीवेशयोःपरमात्माग्रौप्रक्षेपरूपोसिहेदेवत्वत्समंअत्यद्भुतं

संसक्तानानित्यदायत्करोषिशमंभ्रातृव्यान्यद्यनैषीःसमस्तान् ॥ तस्माद्देवःशंक्रोस्यप्रमेयःसद्भिर्द्धर्मज्ञैःकथ्यसेसर्वनाथः ३० दत्तःप्रहारःकुलिशेनपू
र्वंतवेशानसुरराज्ञातिवीर्य ॥ कंठेनैल्यंतेनतेयत्प्रवृत्तंतस्मात्ख्यातस्त्वंनीलकंठेतिकल्पः ३१ यल्लिगांकंयच्चलोकेअगांकंसर्वंसोमत्वंस्थावरंजंगमंच ॥
प्राहुर्विप्रांस्त्वांगुणिनंतत्वविज्ञास्तथाध्येयामंबिकांलोकधात्रीम् ३२ वेदैर्गीतासाहितत्वंप्रसूतायज्ञोदीक्षाणांयोगिनांचातिरूपः ॥ नायद्भुतत्वत्समं
देवभूतंभूतंभव्यंभवदेवाथनास्ति ३३ अहंब्रह्माकपिलोयोप्यनंतःपुत्राःसर्वेब्रह्मणश्चातिवीराः ॥ त्वत्तःसर्वदेवदेवप्रसूताएवंसर्वेशःकारणात्मात्वमीडयः ॥
३४ इतिसंस्तूयमानस्तुभगवान्गोवृषध्वजः ॥ प्रसार्यदक्षिणंहस्तंनारायणमथाब्रवीत् ३५ मनीषितानामर्थानांप्राप्तिस्तेसुरसत्तम ॥ पारिजातंच
हर्तासिमाभूत्तेमनसोव्यथा ३६ यथामैनाकमाश्रित्यतपस्त्वमकरोःप्रभो ॥ तथाममवरंकृष्णसंसृत्यस्थैर्यमाप्नुहि ३७ अवध्यस्त्वमजेयश्चमत्तःशूरतर
स्तथा ॥ भवितासीत्यवोचंयत्तत्तथानतदन्यथा ३८ यश्चस्तवेनमांभक्त्यास्तोष्यतेमरसत्तम ॥ त्वयाकृतेनधर्मज्ञधर्मभाक्संभविष्यति ॥ समरेचजयंवि
ष्णोप्राप्यपूजांतथोत्तमाम् ३९ बिल्वोदकेश्वरोनामभविताहमिहानघ ॥ देवेश्वरत्वयास्थापिदेवसिद्धोपयाचनः ४० इहस्थोपोषितोविद्वान्भक्तिमान्मम
केशव ॥ त्रिरात्रमीप्सितांलोकान्गमिष्यतिजनार्दन ४१ अविंध्यानामदेशेस्मिन्गंगाचैवभविष्यति ॥ गंगास्नानसमंस्नानंमंत्रतोभवितातथा ४२

भूतंनास्ति अथयतः भूतंवाभव्यंवाभवद्वर्तमानंवानास्ति यत्तद्वश्यंतत्सर्वकालत्रयेपिनास्ति अतस्तदंतर्गतंअद्भुतंयत्किंचित्तत्त्वंत्साम्यंकथंलभेतेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अतिवीराः आभ्यंतरश
त्रुजयिनःसनकाद्याः इंद्राद्यावासर्वशत्रुजयिनः त्वत्तत्त्वदंशात् कारणस्यापिआत्माअधिष्ठानंयत्रईश्वरोपिकल्पितइत्यर्थः अतएवईडयःस्तुत्यः ॥ ३४ ॥ गोवृषः महोक्षः ध्वजेय
स्यसगोवृषध्वजः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मत्तः शूरतरइत्यस्याभिव्यक्तिर्वाणयुद्धेव्यक्तीभविष्यति ॥ ३८ ॥ पूजांप्राप्यधर्मभाक्भविष्यतीतिसंबंधः ॥ ३९ ॥ अस्यापि
स्थापितः हेदेवसिद्धंउपयानंप्रार्थनायस्मादित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ मंत्रतःगंगास्नानकर्मंत्रपाठात् ॥ ४२ ॥

अंतर्द्धरणीदेशोभूविवरप्रदेशोगुप्तपराक्रम्यपराक्रमेणवसंतीत्युत्तरेणसंबंधः ॥ ४३ ॥ सानौअवच्छन्नावसंति अपायेविलंचविशंतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ मानुषभावेनअंतरितःप्रच्छन्नः
॥ ४५ ॥ ४६ ॥ स्तूयस्तुत्वा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अधिष्ठायनियम्य घोरांअसुरान् ॥ ५० ॥ मूर्धितव ॥ ५१ ॥ त्वत्तः त्वत्संबंधिभिः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

पट्पुरंनामनगरंदानवानांजनार्दन ॥ अत्रांतर्द्धरणीदेशेपराक्रम्यमहाबलाः ४३ एतेदैत्यादुरात्मानोजगतोदेवकंटकाः ॥ छन्नावसंतिगोविंदसानावस्यम
हागिरेः ४४ अवध्यादेवदेवानांवरणब्रह्मणोनघ ॥ मानुषांतरितस्तस्मात्त्वमेतान्जहिकेशव ४५ एवमुक्त्वामहादेवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ परिष्वज्यम
हात्मानंवासुदेवंजनाधिप ४६ ततोयातेमहादेवप्रभातायांनराधिप ॥ तस्यांनिशायांगोविंदःस्तूयपर्वतमब्रवीत् ४७ तवाधःपर्वतश्रेष्ठनिवसंतिमहासुराः
अवध्यादेवदेवानांवरणब्रह्मणःपुरा ४८ निर्गमिष्यंतितेनैवमयारुद्धामहाबलाः ॥ द्वारेनिरुद्धेतत्रैवविनंक्ष्यंतिममाज्ञया ४९ त्वयिसन्निहितश्चाहंअविष्या
मिमहागिरे ॥ अधिष्ठायमहाघोरान्निवत्स्यामिचपर्वत ५० आरुह्यमूर्ध्निमद्रूपंदृष्ट्वापर्वतसत्तम ॥ गोसहस्रप्रदानस्यफलंप्राप्स्यतिशाश्वतम् ५१ त्वत्तो
श्मभिश्चप्रतिमांकारयित्वाहिभक्तिः ॥ शुश्रूषयंतियेनित्यंममयास्यंतितेगतिम् ५२ इतितंपर्वतंकृष्णोवरदोनुगृहीतवान् ॥ तदाप्रभृतिदेवेशस्त
त्रसन्निहितोच्युतः ५३ पाषाणैःप्रतिमांतातकारयित्वाचकौरव ॥ शुश्रूषंतिकृतात्मानोविष्णुलोकाभिकांक्षिणः ५४ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोवि
ष्णुपर्वणिपारिजातहरणेकृष्णकृतशिवस्तुतिर्नामचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोरथवरंकृष्णःसमारुह्यमहामनाः ॥
विल्वोदकेश्वरंदेवंनमस्कृत्यययौनृपः १ महेंद्रमाह्वयामासरथस्थोमधुसूदनः ॥ सत्कृतंपुष्कराभ्याशेसर्वैर्देवगणैःसह २ ततःशक्रोजयंतोथहरिभिर्युक्तमु
त्तमम् ॥ आरुरोहरथंदेवःसर्वकामप्रदःसताम् ३ ततोरथस्थयोर्युद्धमभवत्कुरुंदन ॥ देवयोर्दिवयोगेनपारिजातकृतेतदा ४ ततोहनद्रणेविष्णुर्बाणैःशत्रु
बलार्दनः ॥ सैन्यानिदेवराजस्यबाणजालैरजिह्वगैः ५ उपेद्रंनमहेंद्रोथनैवविष्णुःसुरेश्वरम् ॥ ताडयामासतुर्वीरौशस्त्रैःशकावपिप्रभो ६ एकैकमश्वंदश
भिर्महेंद्रस्यजनार्दनः ॥ विव्याधविशिखैस्तीक्ष्णैस्त्रयुक्तैर्जनेश्वर ७ शैव्याद्यानपिदेवेंद्रःशरैरमरसत्तमः ॥ छादयामासराजेंद्रघोरैस्त्राभिर्मंत्रितैः ८ सच
बाणसहस्रैश्चकृष्णोगजमवाकिरत् ॥ गरुडंचमहातेजाबलभिद्धरिवाहनम् ९ भूयिष्ठाभ्यांरथाभ्यांतौतदहःशत्रुदारुणौ ॥ युयुधातेमहात्मानौनारायणसु
राधिपौ १० चकंपेवसुधाकृत्स्नानौर्जलस्थेवभारत ॥ दिशांदाहेनदिग्देशाःसंघृताश्चसमंततः ११

इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ पंचसप्ततितमिध्यायेयुद्धेनाराध्यवासवं ॥ द्वारकामनयदृष्टःपारिजातमितीर्यते ॥ १ ॥ ततोरथे
ति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शैव्याद्यान्शैव्यसुग्रीवबलाहकमेघपुष्पाख्यान्कृष्णाश्वान् सैन्याद्यानितिपाठेसेनायांशूरभूतानश्वादीन् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्योतीषिताराः ॥ १६ ॥ गर्दभवत्तूषराणि अरुणानि च संस्थानानि येषातिः छिन्नाभैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

चेलुर्गिरिवराश्चैवपेतुश्चशतशोदुमाः ॥ पेतुश्चधरणीपृष्ठमर्त्याधर्मगुणान्विताः १२ निर्घाताशतशश्चान्येपेतुस्तत्रनराधिप ॥ ऊहुश्चसरितःसर्वाःप्रति
स्रोतोविशांपते १३ विष्वग्वातावबुश्चैवपेतुरुल्काश्चनिष्प्रभाः ॥ मुहुर्मुहुर्भूतसंवारथनादेनमोहिताः १४ प्रज्ज्वालजलेचैववन्निर्जनपदेश्वर ॥ युयुधु
श्चग्रहैःसाद्वैग्रहानमसिसर्वतः १५ ज्योतीषिशतशःपेतुःस्वर्गाच्चधरणीतलम् ॥ दिशांगजाःप्रकुपितानागाश्चधरणीतले १६ गर्दभारुणसंस्थानैश्छिन्ना
भैश्चावृतनभः ॥ विनदद्भिर्महारावावृक्षशोणितवर्षिभिः १७ नभूर्नद्यौर्नगगननरेन्द्रवृषभाभवन् ॥ स्वस्थानिसुरवीरौतुदृष्टायुद्धगतौतदा १८ जेपुर्मुनि
गणामंत्रान्जगतोहितकाम्यया ॥ ब्राह्मणाश्चमहात्मानोह्यतिष्ठंस्तेषुसत्त्वराः १९ ततोब्रह्मामहातेजाःकश्यपंवाक्यमब्रवीत् ॥ गच्छवध्वासहादित्यापुत्रौ
वारयमुव्रत २० सतथेति तदादेवमुक्त्वापद्मभवंमुनिः ॥ जगामरथमास्थायतस्थौनरवरांतिके २१ स्थितंतुकश्पपदृष्ट्वासहादित्यातदांतरा ॥ उभौरथा
भ्यां धरणीमवतीर्णौमहाबलौ २२ न्यस्तशस्त्रौचतौवीरौवदंतुररिदमौ ॥ पितरौधर्मतत्त्वज्ञौसर्वभूताहितरेतौ २३ उभौगृहीत्वाहस्ताभ्यामदितिस्त्व
ब्रवीच्चद्वः ॥ असोदराविवैवंकिमन्योन्यंहंतुमिच्छतः २४ स्वल्पमर्थंपुरस्कृत्यप्रवृत्तमतिदारुणम् ॥ सदृशंनेतिपश्यामिसर्वथाममपुत्रयोः २५ श्रोतव्यं
यदिमातुश्चपितुश्चैवप्रजापतेः ॥ न्यस्तशस्त्रौस्थितौभूत्वाकुरुतंवचनंमम २६ तथेत्युक्त्वाचतौदेवौस्नातुकामौमहाबलौ ॥ गंगांजग्मतुरेवाथप्रजल्पंतौ
परस्परम् २७ ॥ शक्रउवाच ॥ त्वंप्रभुर्लोककृत्कृत्स्नराज्येहंस्थापितस्त्वया ॥ स्थापयित्वाकथंनामपुनर्ममिवमन्यसे २८ भ्रातृत्वमुपगम्यैवज्येष्ठत्वं
चाप्यपोह्यच ॥ कथंकमलपत्राक्षनिर्वाणंकर्तुमिच्छसि २९ स्नातौतुजाह्नवीतोयेपुनरभ्यागतौतृप ॥ यत्रादितिःकश्यपश्चमहात्मानौदृढव्रतौ ३० प्रि
यसंगमनंनामतंदेशंमुनयोवदन् ॥ यत्रतौसंगतौचोभौपितृभ्यांकमलेक्षणौ ३१ ततःशक्रस्यकौरव्यदत्त्वावाचाभयंतदा ॥ यत्रदेवगणाःसर्वेसमेताधर्मचा
रिणः ३२ ततोययुर्विमानैस्तुदेवाःसर्वैत्रिविष्टपम् ॥ ऋद्ध्यापरमयायुक्तास्तेषामेवानुरूपया ३३ कश्यपश्चादितिश्चैवतथाशक्रजनार्दनौ ॥ विमानमे
करुह्यगताराजंस्त्रिविष्टपम् ३४ तेशक्रसदनंप्राप्तारम्यंसर्वगुणान्वितम् ॥ ऊषुरेकत्रकौरव्यमुदिताधर्मचारिणः ३५ शचीतुकश्यपंपत्न्यासहितंधर्मवत्स
ला ॥ उपाचरन्महात्मानंसर्वभूतहितरेतम् ३६

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अभयंदत्त्वादत्तवान्कृष्णइतिशेषःददातेःआतोमनिनूकनिब्रनिपश्चेतिकनिप् ॥ ३२ ॥ ३३
॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ पुण्यकं व्रतोत्सवम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नियोगान्प्रीतिदेयान् आभरणादीन् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भैमानां भीमवंशोद्भवानां यादवानाम् ॥

ततस्तस्यां प्रभातायां रजन्यामब्रवीद्वरिम् ॥ अदितिर्धर्मतत्त्वज्ञा सर्वभूतहितं वचः ३७ उपेन्द्रद्वारकां गच्छ पारिजातं नय स्वच ॥ वध्वासंप्रापयस्व शेषपुण्यकं ह
दये स्थितम् ३८ पुण्यके सत्यया प्राप्ते पुनरेषत्वया तरुः ॥ नंदने पुरुषश्चेष्टस्थाप्यः स्थाने यथोचिते ३९ एवमस्त्विति कृष्णेन देवमाता यशस्विनी ॥ उक्ता ध
र्मगुणैर्युक्तानां रदेन महात्मना ४० ततो भिवाद्यपितरं मातरं च जनार्दनः ॥ महेंद्रसहस्रचयाथ प्रतस्थे द्वारकां प्रति ४१ ददौ कृष्णाय पौलोमीनियोगान्कुरु
नंदन ॥ सर्वासामेव कृष्णस्य भार्याणां धर्मचारिणी ४२ दिव्यानां सर्वरत्नानां वाससां च मनस्विनी ॥ नानारागविरक्तानां सदैवारजसामपि ४३ भार्याणां
च सहस्राणि यानि षोडशमाधवे ॥ प्रतिगृह्य महातेजाः प्रययौ द्वारकां प्रति ४४ संपूज्यमानो द्युतिमान् खेचरैः पुण्यकर्मभिः ॥ ससात्यकिः सपुत्रश्च प्राप्तो रैवतकं
गिरिम् ४५ सतत्रस्थापयित्वा च पारिजातं वरद्रुमम् ॥ सत्यकंप्रेषयामास द्वारकां द्वारशालिनीम् ४६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पारिजातमिहानीतं महेंद्रसदना
न्मया ॥ निवेदय महाबाहो भैमानां भैमवर्द्धन ४७ अद्य द्वारवतीं चैव पारिजातमहं द्रुमम् ॥ प्रवेशयिष्ये नगरे शोभाप्रक्रियतां शुभा ४८ इत्युक्तः सत्यको ग
त्वा तथोक्त्वा पुनरागतः ॥ कुमारैर्नागरैः सार्द्धं सां वप्रभृतिभिः प्रभो ४९ ततो ग्रतः पारिजातमारोप्य गरुडे तदा ॥ प्रद्युम्नो द्वारकां रम्यां विवेश रथिनां वरः ५० शै
व्यादिहययुक्तेन रथेनानुययौ हरिः ॥ तस्याथ रथमुख्येन सत्यकः सां व एव च ५१ ये त्वन्ये नृपवाष्णे यायानैर्बहुविधैस्तथा ॥ ययुः प्रहृष्टास्तत्कर्म पूजयंतो म
हात्मनः ५२ सत्यकाद्विस्तरं श्रुत्वा यादवानागरास्तथा ॥ विस्मयं परमं जगुर्प्रमेयस्य कर्मणा ५३ तं दिव्यकुसुमं वृक्षं दृष्ट्वा नर्तनिवासिनः ॥ राजव्रतवत्पु
हृष्टाः पश्यमाना महोदयम् ५४ तमद्भुतमर्चियं च मदकेलिकलां डजम् ॥ वृक्षोत्तमं पश्यतां वै वृद्धानामगमजरा ५५ ये त्वंधचक्षुषः सर्वे ते भवन्दिव्यचक्षुषः ॥
विरोगारोगिणश्चासन्नात्वा गंधं वनस्पतेः ५६ लपंतः कोकिलाञ्छेताञ्छ्रुत्वा नर्तनिवासिनः ॥ बभूवुर्हृष्टमनसो ववंदुश्च जनार्दनम् ५७ नानाविधानितू
र्याणि गेयानि मधुराणि च ॥ शुश्रुवुस्तस्य वृक्षस्य नातिदूरं गतानराः ५८ योयं संकल्पयामास गंधं हृदयं नरस्तथा ॥ स तदैव तमाजघ्रे पारिजातसमुद्भवम् ५९
ततः प्रविश्य रम्यां तु द्वारकां यदुनंदनः ॥ वसुदेवं महात्मानं ददृशे देवकीं तथा ६० कुकुराधिपतिं चैव बलं भ्रातरमेव च ॥ वृद्धाश्च यादवानां ये मानार्हानमरो
पमान् ६१ विमृज्य तान्वै भगवाननादिनिधनोच्युतः ॥ संपूज्य च यथान्यायं स्वमेव भवनं गतः ६२

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पश्यमानाः पश्यंतः ॥ ५४ ॥ मदेन केलिकलाः क्रीडापराः अंजया व्रतं ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ६० ६१ ६२ ॥

सत्यभामयासत्यभामायाः ग्रहायगृहीत्वाविवेश ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ व्रतकस्यव्रतेप्रदेयस्यदानस्य ६९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह०वि०टीका
यांपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ षट्सप्ततितमेध्यायेऽमुष्मिन्पुण्यकसिद्धये ॥ नारदायप्रदायाथद्युतरुंचानयद्विवं ॥ १ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ कालेदानोचिते ॥ ३ ॥

ससत्यभामयावासंविवेशमधुसूदनः ॥ पारिजातंतरुश्रेष्ठग्रहायगदपूर्वजः ६३ सादेवीपूजयामासप्रहृष्टावासवानुजम् ॥ प्रतिजग्राहतंचापिपारिजातंम
हाडुमम् ६४ मनीषितेनसतरुल्पोभवतिभारत ॥ महंश्रवासुदेवस्यतदद्भुतमभून्महत् ६५ कदाचिद्वारकांसर्वीप्रच्छादयतिभारत ॥ कदाचिद्वस्तथा
र्यस्तुभवत्यंगुष्ठसन्निभः ६६ ननंदसत्याकौरव्यदेवीप्राप्यमनोरथम् ॥ पुण्यकार्थंतुसंभारान्संभर्तुमुपचक्रमे ६७ यानिद्रव्याणिकौरव्यजंबूदीपेतुकानिचित्
योग्यानिनानि कृष्णेनसंभृतानिमहात्मना ६८ मुनिं तदासंस्मृतवान्सनारदंजनार्दनः सर्वगुणोचितंवशी ॥ प्रतिग्रहार्थंव्रतकस्यसत्ययायथोपदिष्टस्यपुरं
दरानुजः ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजाताननंनामपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ अथकृष्णस्यकौरव्यध्यातमात्रस्तपोधनः ॥ आजगाममुनिश्रेष्ठोनारदोवदतांवरः १ संपूजयित्वाविधिवद्वासुदेवोविशांपते ॥ प्रतिग्र
हार्थंविधिवच्छ्रीमान्भक्तयान्यमंत्रयत् २ ततःकालेचसंप्राप्तेस्नातंदेवोमहामुनिम् ॥ संपूजयमाल्यैर्गंधैश्चभोजयासभारत ३ सार्वकामिकमन्नाद्यंसर्वभूतकृ
दन्वयः ॥ सत्ययाप्रिययासाद्वैप्रहृष्टेनांतरात्मना ४ पुष्पदामावसज्याथकंठेकृष्णस्यभाविनी ॥ बबंधकृष्णंसुभगापारिजातेवनस्पतौ ५ अद्भिर्ददौनार
दायततोनुज्ञाप्यकेशवम् ॥ देवीधेनुसहस्रचक्रांचनस्यचपर्वतम् ६ हिरण्यरूप्यमिश्रंचमणिरत्नप्रभस्यच ॥ तिलमिश्रस्यचतथाधानैरन्यैर्युतस्यच ७
प्रतिगृह्यतुतत्सर्वनारदोमुनिसत्तमः ॥ ससंप्रदृष्टोभुक्त्वाथभूयःकेशवमब्रवीत् ८ भोःकेशवमदोयस्त्वमद्भिर्दत्तोसिसत्यया ॥ सत्वंमामनुगच्छस्वकुरुयद्य
द्वीम्यहम् ९ प्रथमःपक्षइत्येवमब्रवीन्मधुसूदनः ॥ ब्रजंतमनुवव्राजनारदंचजनार्दनः १० परिहासंबहुविधंकृत्वामुनिवरस्तदा ॥ तिष्ठस्वगच्छामीत्यु
क्त्वापरिहासविचक्षणः ११ अपनीयततःकंठात्पुष्पदामैनमब्रवीत् ॥ कपिलांगांसवत्सांभोनिष्क्रयार्थंप्रयच्छमे १२ कृष्णाजिनंतिलैःपूर्णंप्रयच्छचसकां
चनम् ॥ एषोत्रनिष्क्रयःकृष्णविहितोवृषकेतुना १३ तथेत्युक्त्वाहृषीकेशस्तथाचक्रेजनधिप ॥ सउवाचमुनिश्रेष्ठंहसित्वामधुसूदनः १४ वरंवरयधर्म
ज्ञयस्तेनारदकांक्षितः ॥ तत्तेदातास्मिधर्मज्ञपराप्रीतिर्हिमेत्वयि १५

॥ ४ ॥ भाविनीसद्भाववती ॥ ५ ॥ देवीकेशवमनुज्ञाप्यअद्भिर्नारदायददावित्यन्वयः ॥ ६ ॥ कांचनस्येतिविशेष्यंषष्ठ्यंतानां मणीनांरत्नानांचप्रभायस्मिन्तस्य ॥ ७ ८ ॥
॥ ९ ॥ प्रथमोमुख्यः पक्षोयद्वासेनस्वामिकार्यकर्तव्यमित्यर्थः ॥ १० ॥ परिहासंपादुकानयनाद्याज्ञापनैः ॥ ११ ॥ १२ ॥ वृषकेतुनारुद्रेण ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सन्नि योर्गदिव्यवस्त्राभरणादिकं इंद्राणीप्रेषितं विभज्यददौ ॥ २० ॥ प्रवृत्ते सगुणान्ख्यापयामास ॥ २१ ॥ गणाः सुतृत्संवाधिसमूहाः ॥ २२ ॥ तानेवाह पांडवानिति ॥ २३ ॥ श्रुतश्रवापितृष्वसाशिशुपालमाता ॥ २४ ॥ २५ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मानुषोमानुषरूपीदेवः ॥ ३३ ॥

नारद उवाच ॥ ॥ नित्यमेवास्तु मे प्रीतो भवान्विष्णोः सनातन ॥ त्वत्प्रसादात्तु सालोक्यं ब्रजेयं ते महामते १६ अयोनिजो भवेयं ते नारायणसतांगते ॥ भवेयं ब्राह्मणश्चैव पुनर्जात्यं तरेष्वपि १७ एवमास्त्विति तं देवो विष्णुः प्रोवाच भारत ॥ तु तोष च ततो धीमान् नारदो मुनिसत्तमः १८ षोडशस्त्रीसहस्राणि विष्णोरतुल्यतेजसः ॥ निमंत्रिता ज्ञिकौरव्यसत्ययाहरिकांतया १९ तासां ददौ सन्नि योगमेकैकं हरि वल्लभा ॥ शच्यायो वासुदेवस्य पुरादत्तो नराधिप २० पारिजातो वसंस्तत्र ततः प्रवृत्ते तदा ॥ आज्ञया वासुदेवस्य नारदेन महात्मना २१ निमंत्रिता गणाः सर्वे कैशेन महात्मना ॥ विभूतिं पारिजातस्य ददृशुः कुरुनंदन २२ पांडवांश्चानयामास सहैव पृथया हरिः ॥ द्रौपद्या च महातेजास्तथैव च सुभद्रया २३ श्रुतश्रवां च ससुतां भीष्मकं ससुतं तदा ॥ अन्यानपि च कौरव्यमित्रसंवाधिवंधवान् २४ रमे च सह पार्थेन फाल्गुनेन जनार्दनः ॥ सांतःपुरो महातेजाः परमर्द्ध्या वसन्नृप २५ संवत्सरे ततो याते केशिहामरसत्तमः ॥ पारिजातं पुनः स्वर्गमानयत्सर्वभावनः २६ तत्रादितिकश्यपं च दृष्ट्वा स्वजननीं प्रभुः ॥ शक्रेण सहितो धीमान् प्रमेयपराक्रमः २७ तमुवाचादितिर्माता प्रणतं मधुसूदनम् ॥ सौभ्रात्रमस्तु वा मेवं नित्यं चामरसत्तम २८ मनोरथं मम त्वंच पूरयस्व जनार्दन ॥ तथेत्येवा ब्रवीत्कृष्णस्ततो मातरमात्मवान् २९ आमंत्रयित्वा पितरौ देवराजानमब्रवीत् ॥ वासुदेवो महातेजाः कालप्राप्तमिदं वचः ३० महादेवेन देवेशं सदिष्टोऽस्मि महात्मना ॥ अंतर्भूमितले वध्यानसुरान्प्रतिमानद ३१ तदितो दशरात्रेण हंताहमसुरोत्तमान् ॥ तत्रोपविष्टान्स्थातव्यं प्रवरेण महात्मना ३२ जयं तेन च वीरेण दानवानां जिघांसया ॥ एकोत्र मानुषो देवो देवपुत्रस्तथापरः ३३ अवध्याः किल ते देवैर्ब्रह्मणो वरदं रिताः ॥ अस्माभिः किल हंतव्या मानुषत्वमुपागते ३४ तथेति कृष्णं सहरिः प्रीतरूपस्तथा ब्रवीत् ॥ सस्वजाते ततो देवा वन्योन्यं जनमेजय ३५ इति श्रीम० खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे स्वर्गोपारिजातस्थापनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ पुण्यकानां ममोत्पत्तिकथयस्व द्विजोत्तम ॥ द्वैपायनप्रसादेन सर्वं हि विदितं तव १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ उमया पुण्यकविधिर्न रंद्रोत्पादितः पुरा ॥ शृणु येन विधानेन लोके धर्मभृतां वर २

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ सप्ताधिके सप्ततिमे पुण्यकानां निरूप्यते ॥ पार्वत्यात्पसायुक्तं स्वरूपं तद्विधिस्तथा ॥ १ ॥ पुण्यकानामिति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ वधेकृतेसति ॥ ४ ॥ ५ ॥ तत्रजांबवत्यादयोपिसमागताः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गंगाद्यानद्यभिमानिन्योदेवताः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

स्वर्गात्रीतेपारिजातेकृष्णेनास्तिष्कर्मणा ॥ ययौद्वारवतींधीमान्नारदोमुनिसत्तमः ३ देवासुरेन्द्रपश्रेष्ठसंग्रामेसमुपस्थिते ॥ षट्पुरस्यवधेघोरेमहादेवाज्ञया
नव ४ कृष्णेनसहितंविप्रंनारदंधर्मवित्तमम् ॥ आसीनंपरिपप्रच्छरुक्मिणीभैष्मिकीनृप ५ तत्रजांबवतीदेवीसत्यभामाचभामिनी ॥ गांधारराजपुत्रीच
योग्युक्तानराधिप ६ देव्यश्चनृपकृष्णस्यबह्वचोऽन्यावैसमागताः ॥ कुलशीलगुणोपेताधर्मशाला पतिव्रताः ७ ॥ रुक्मिण्युवाच ॥ मुनेधर्मभृतांश्रेष्ठधर्म
ज्ञानभृतांवर ॥ उत्पत्तिपुण्यकानांत्वंवक्तुमर्हस्यशेषतः ८ विधिचफलयोगंचदानकालंतथैवच ॥ कौतूहलंनस्तत्सिद्धिंवदस्ववदतांवर ९ ॥ नारदउवाच ॥
शृणुवैदर्भिर्धर्मज्ञेसपत्नीभिःसहानघे ॥ पुण्यकानांविधिःप्रोक्तोयथादेविपुरामया १० चचारोमाव्रतंदेवीपुण्यकानांशुचिव्रता ॥ व्रतावसानेयतयासख्यो
देविनिमंत्रिताः ११ अदित्याद्याःसुताःसर्वादक्षस्यास्तिष्कर्मणः ॥ पौलोमीचशचीदेवीरूपातालोकेपतिव्रता १२ रोहिणीचमहाभागासोमस्यदयितासती ॥
फाल्गुनीचतथापूर्वारेवतीचविशांपते १३ तथाशतभिषाचैवमघाचकुरुनंदन ॥ एताभिर्हिमहादेवीपूर्वमाराधितासती १४ गंगासरस्वतीचैववेणीगो
दाचनिम्नगा ॥ तथावैतरणीचैवगंडकीयाचभारत १५ अन्याश्चसरितोरम्यालोपामुद्राचभारत ॥ सत्यश्चान्याजगद्देविधारयंतिहिताःशुभाः १६ शुभाश्च
गिरिनंदिन्योवह्निकन्याश्चसुव्रताः ॥ स्वाहावह्निप्रियादेवीसावित्रीचयशस्विनी १७ ऋद्धिःकुबेरकांताचजलेचमहिषीतथा ॥ भार्यापितृपतेश्चैववसुपत्न्य
स्तथाचयाः १८ ह्रीःश्रीर्धृतिस्तथाकीर्तिराशामेधाचसुव्रताः ॥ प्रीतिर्मतिश्चख्यातिश्चसन्नतीतिश्चतपोधनाः १९ देव्यःसत्यस्तथैवान्याःसर्वभूतहितेतराः ॥
तासांव्रतावसानेचपूजांचक्रेविकातदा २० तिलरत्नमयंदत्वापर्वतंसर्वधान्यवत् ॥ वासोभिर्भूषणैर्मुख्यैर्नारंगैःसुमध्यमे २१ प्रतिगृह्यतुतांपूजांदत्तांदे
व्यातपोधनाः ॥ उपविष्टाःकथाश्चित्राःकुर्वंत्योभर्तृदेवताः २२ पुण्यकार्थैकथास्तासामासन्देवीशशंसयाः ॥ विधिचपुण्यकस्याथसतीनांभर्तृदेवते २३
तासामंतेनसाध्वीनांसर्वासांसोमनंदिनी ॥ पर्यपृच्छदुमादेवीपुण्यकानांविधिंवरा २४ उमातासांप्रियार्थंतुपुण्यकान्यब्रवीत्तदा ॥ समक्षंममवैदर्भिसर्व
भूतहितेतरा २५ ममैवचमयादत्तःसतदारत्नपर्वतः ॥ प्रतिगृह्यमयाचैवकृतोब्राह्मणसाच्छुभे २६ उमात्वरुंधर्तासाध्वीमामंययदभाषत ॥ शृणुकल्याणि
वक्ष्यामिसर्वाभिःसहिताशुभे २७ पुण्यकानांविधिकृत्स्नंयथावदनुपूर्वशः ॥ यथाचैवमयादृष्टस्तत्तत्पविधिःशुभे २८

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भर्तृदेवतेपतिव्रतासमुदाये ॥ २३ ॥ सोमनंदिनीअरुंधती ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टोकायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ अथाष्टसप्ततितमेऽध्याये स्मिन्प्राह पार्वती ॥ अरुंधत्यै कवक्रेण प्रागुक्तमपि विस्तरात् ॥ १ ॥

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पुण्यकविधिकथनं नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ उमोवाच ॥ सर्वज्ञाहं यदा भर्तुः प्रसादेन शुचिस्मिते ॥ तदा पुराममादिष्टो दृष्टः पुण्यविधिः शुभः १ सनातनः पुण्यविधिरिति बुद्ध्यावगम्यताम् ॥ महादेव प्रसादेन मया दृष्टस्त्वरुंधति २ पुण्यकानि च सर्वाणि चीर्णवत्यस्म्यनिर्दिते ॥ अनुज्ञया भगवतो भर्तुः शर्वस्य धीमतः ३ सती त्वंधर्मचरणं यस्या नित्यमखंडितम् ॥ पुण्यकानां विधिस्तस्याः पुराणैः परिकीर्तितः ४ दानोपवासपुण्यानि सुकृतान्यप्यरुंधति ॥ निष्फलान्यसतीनां हि पुण्यकानि तथा शुभे ५ यावंचयंति भर्तारं यो निदुष्टाश्च याः स्त्रियाः ॥ यो निदोषात् पुण्यफलं नाश्रंति निरयंगमाः ६ साध्यो जगद्धारयंति सुशीलाः पतिदेवताः ॥ अनन्याधर्मनित्याश्च सतीपंथानमाश्रिताः ७ अवाग्दुष्टाः शौचयुक्ता धृतिमत्यः शुभव्रताः ॥ सततं साधुवादिन्यो धारयंति जगत्सलु ८ व्याधितः पतितो वापि दीनो वापि कथंचन ॥ न त्यक्तव्यः स्त्रिया भर्ता धर्म एषः सनातनः ९ अकार्यकारिणं वापि पतितं वापि निर्गुणम् ॥ स्त्रीपतितारयत्येव तथात्मानं शुभानने १० यो निदुष्टस्त्रियो नास्ति प्रायश्चित्तं हतैव सा ॥ वाग्दुष्टे विहितं सद्भिः प्रायश्चित्तं पुरातने ११ भर्तुश्छंदेन कर्तव्यं व्रतकंसर्वदा स्त्रिया ॥ उपवासोपवासयेकांक्षं त्यासुकृतांगतिम् १२ कल्पांतरसहस्रेषु न स्त्री सा लभते गतिम् ॥ तिर्यग्यो नि सहस्रेषु पच्यते यो नि विप्रवात् १३ यदि सानाममानुष्यं स्त्री लभेदसती सती ॥ चंडालयो नौ दुर्मेधा जायते कुराशना १४ भर्ता देवः सदा स्त्रीणां सद्भिर्दृष्टस्तपोधने ॥ यस्याहितुष्यते भर्ता सा सती धर्मचारिणी १५ कौतूहलहतानां तु स्त्रीणां लोको न शोभनः ॥ भर्तयेव मनोयासांस द्रावेन व्यवस्थितम् १६ कर्मणामनसा वाचापतिनातिचरंति याः ॥ तासां पुण्यफलं सौम्ये पुण्यकैः समुदाहृतम् १७ पुण्यकानां विधिं कृत्स्नं स्वर्लोकां प्रति शोभने ॥ निबोध सहसर्वाभिर्दृष्टो यस्तपसा मया १८ स्नात्वा स्त्री प्रातरुत्थाय पतिं विज्ञापयेत्सती ॥ उपवासार्थमथ वा व्रतकार्थं धृतव्रते १९ श्वशुराभ्यांच चरणौ सततं सत्तमस्य च ॥ ग्रहायौ दुर्बरांत्रं सकुशं साक्षतं तथा २० गोशृंगदक्षिणं सिच्यप्रति गृह्णीत तज्जलम् ॥ ततो भर्तुः सती दद्यात्स्नातस्य प्रयतस्य च ॥ २१ आत्मनोपि निषेक्तव्यं ततः शिरसि तज्जलम् ॥ त्रैलोक्यसर्वतीर्थेषु स्नानमेतदुदाहृतम् २२ उपवासेषु कर्तव्यमेतद्विव्रतकेषु च ॥ स्नानमेतद्विषामान्यं स्त्रीणां पुंसांच भाविनि २३

सर्वज्ञेति आदिष्टोऽपदिष्टो भर्तृत्यर्थात् दृष्टो ज्ञातश्च ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अखंडितं ईप्सितं भवेत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पुरातने वेदे ॥ ११ ॥ हे सत्ये अरुंधति ॥ १२ ॥ १३ ॥ असती भूत्वा सती विद्यमाना १४ कौतूहलं आश्चर्यं प्रोक्तम् ॥ १५ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ औदुंबरं ताम्रमयम् २० सिच्यसिक्त्वा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

व्रतांगिनयमानाहअशल्येत्यादिना ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पादुकार्थं तृणैर्वैत्रादिभिः पादत्राणं कर्तव्यं न तु चर्ममयमित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अमृताहरतिका आमलका वा श्रीफलैः पक्व
 विल्वफलैः अमृन्मिश्रितैरिति च्छेदः ॥ ३० ॥ अभ्यंजनं कल्कस्नानं ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥
 ७८ ॥ अथैकोनाशीतितमेऽध्याये त्रनिरूप्यते ॥ नित्यशौषे विधिर्यश्च काम्यानां परमो विधिः ॥ १ ॥ विधिने निचरे द्वतमिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ यानि मंत्रिता एकादशस्त्रियः ताः स
 अरुंधतिमया दृष्टतपसा हरते जसा ॥ अशल्यविद्वंशयनमासनं च तथा विधम् २४ स्वयंप्रक्षालनं चापि पादयोः नुशब्दितम् ॥ अश्रुप्रपातारोषश्च कलहश्च
 कृतः सति ॥ उपवासाद्वाताद्वापि सद्यो भ्रंशयति स्त्रियः २५ शुक्लमेव सदा वासः प्रशस्तं चंद्रसंभवे ॥ अंतर्वासो परंचैव उपवासे व्रते तथा २६ पादुकार्थं तृ
 णैः कार्यं सर्वदा व्रतके सति । उपवासेऽपि चाविधिरेष एव प्रवर्तितः २७ अंजनं रोचनं चापि गंधान्मुमनसस्तथा ॥ व्रतके चोपवासे च नित्यमेव विवर्जयेत् २८
 दंतकाष्ठं शिरःस्नानमुद्धर्तनमथापि वा ॥ विवर्जितं मृदा सर्वशौचायं तु विधीयते २९ बिल्वामृतफलैर्नित्यं श्रीफलैश्च समाचरेत् ॥ प्रक्षालनं वै शिरसः स
 दामृन्मिश्रितैर्जलैः ३० शिरसो अभ्यंजनं सौम्येनैव तावत्प्रशस्यते ॥ न पादयोर्न गात्रस्य स्नेहेनेति स्थितिः स्मृता ३१ गोयानमुष्ट्रयानं च खरयानं च व
 र्जितम् ॥ नग्नस्नानं च सततं व्रते चाप्युपवासके ३२ नदीजलं प्रस्रवजं प्रशस्तं सोमनं दिनि ॥ शुभे तडागे वाप्यादौ विस्तीर्णे जलजायुते ३३ गत्वा स्नानं
 प्रशस्तं तु सदैव खलु सर्वथा ॥ अलाभे त्ववरुद्धास्त्री घटस्नानं समाचरेत् ३४ नवैश्च कुम्भैः स्नातव्यं विधिरेष पुरातनः ॥ स्नानं च कार्यं शिरसा तपःफलमवा
 मुयात् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणेष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ उमो वाच ॥ विधिने तेन कृत्स्ने
 न स्त्री सदा भर्तु देवता ॥ चरेत्संवत्सरं दांताषण्मासान्मासमेव च १ स्त्रियो ह्यावाहयेत्साध्वीरेकादशसमाधिना ॥ स्वयंचैव विधिर्दृष्टो व्रतकानां मया शु
 भः २ अद्भिर्दद्यात्सतीः सर्वाया मूलव्रतिनी भवेत् ॥ तासां तु निष्क्रयो देयः कालदेशानुरूपतः ३ ततो मासां तं शुक्रस्य तित्थौ च नवमी तथा ॥ आराध
 यित्वा कर्तव्यं व्रतकस्यापवर्जनम् ४ उपवासमहोरात्रं व्रतकं चापि निश्चितम् ॥ आदौ चांते च कुर्वीत व्रतकस्यापि सिद्धये ५ क्षुरकमृततोभर्तुरात्मनश्चैव
 कारयेत् ॥ उत्सादनं च स्नानं च तस्मिन् बहूनि संस्मृतम् ६ ततो विवाहवत्स्नानं विहितं पुण्यकेशुभे ॥ मंडनं चैव विहितं माल्यधारणमेव च ७ कुम्भैस्तु स्नाप्य
 माने मंसाध्वी मंत्रमुदीरयेत् ॥ भर्तुः पादौ नमस्कृत्य मनसा वाथ वागिरा ॥ ८ ॥
 वा अद्भिः साकं आचार्याय दद्यात् संनिहितत्वात् निष्क्रयो देयः पूर्वभर्तृभ्यः कृत्वा आचार्याय देयास्ततः आचार्यान् निष्क्रयेण गृहीतास्तद्भर्तृभ्यः प्रदद्यादित्यर्थः ३ अपवर्जनं समा
 पनम् ४ ५ व्रतकं उदिश्येति शेषः आत्मनश्च केशवर्जनं खमात्रनिष्ठं तं सर्वान् केशान्समुद्धृत्य छेदयेदंगुलद्वयम् एवमेव हि नारीणां वपनं सर्वदा स्मृतमिति स्मृत्युक्तप्रकारेण वाक्षुर
 कर्म ॥ ६ ॥ ७ ॥ इमं वक्ष्यमाणं ॥ ८ ॥

ऋषीणां देव्यः जनयिष्यः यासुजातः कश्यप इति लिङ्गात् दिवि भवाः आदित्यलोकावस्थानात् मन्दंत्यो यज्ञे मंदंती संज्ञाः शंकराः सुखकराः यतो धर्मस्य धात्र्यः पोषकाः हिरण्यवर्णाः निर्मलाः
पावकाः शोधकाः रसेनानि जगुणेन जुषंतु प्रीयंतु ॥ ९ ॥ १० ॥ पौराणान्मंत्रानाह शुभेति शुभाकल्याणकरी भर्तुर्भवेयमिति सर्वत्र संवधनीयं अव्यया अक्षोणाधनादिभिः यदाह याज्ञवल्क्यः
संयतो पस्करादक्षात् दृष्ट्वा व्ययपराङ्मुखा इति वरेण वरहेतोर्दास्या तुल्येति नाचकर्मापि कर्तुं योग्या भवेयं यथोक्तं कार्येषु दासशियनेषु भेत्यादि ॥ अन्यत्र रूपतीक्रुद्धापि भर्तुर्वंशंगा स्यात् ॥ ११ ॥

आपो देव्यः ऋषीणां हि विश्वधात्र्यो दिव्या मंदंत्यो याः शंकरा धर्मधात्र्यः ॥ हिरण्यवर्णाः पावका शिवतमेन रसेन श्रेयसो मां जुषंतु ९ अपामेष स्मृतो मंत्रः सर्वत्रा
न्यत्र मेशृणु ॥ मंत्राः पुराणविहिताः स्त्रीणां सर्वांगशोभने १० शुभाव्यया गुणिनी युक्तधर्मा भर्त्रा साकं मम दास्या वरेण ॥ माकर्मणामनसा वापि वाचा भर्तु
र्भवेयं रूपतीस्यां वंशंगा ११ सपत्नीनामधिनित्यं भवेयं सपुत्रा स्यात् शुभगा चारूपा ॥ संपन्नहस्ता गुणवादिनी च सर्वात्मना स्यात् माद रिद्रा भवेयम् १२ पति
श्वमे स्यात् सुमुखो मत्प्रतीक्षो नित्यं मद्रक्तः स्यान्मन्मतिर्मद्रतिश्च ॥ प्रीतिश्च नौ स्याच्चक्रवाकानुरूपामने विरागो न भवेत्साधुवत् स्यात् १३ लोकान्साध्वीनामु
त्तमानां व्रजेयं याभिः सर्वधार्यते विश्वरूपम् ॥ उभे कुले याः शुभाः पावयंति पितुर्भर्तुश्च पतिभक्त्योर्जिताश्च १४ भूमिर्वायुर्जलमाकाशमग्निरंतः क्षेत्रज्ञः प्रकृतिर्योम
हांश्च ॥ अहंकारश्च ममसाक्ष्येनियुक्ताः स्मरेयुर्भेनिश्चयं च व्रतं च १५ यैरारब्धो देहिनां भौतिको यं विधिः सत्त्वाद्यैर्भूतयुक्तैः सर्वाजैः ॥ संत्वे ते मे साक्षिणः सर्वसंस्था
व्रते चास्मिन्निश्चये चापि नित्यम् १६ चंद्रादित्यौ पुण्यसाक्षीयमश्च दिशः सर्वादश चात्मा च मेयम् ॥ संत्वे ते वै साक्षिणः सर्वसंस्थाव्रते चास्मिन्निश्चये चापि नित्ये
१७ मंत्रैरैतैः पुराणोक्तैः सर्वद्रव्याभिमंत्रिणम् ॥ व्रतचर्यात्प्रभृतिवै पुराणे समुदाहृतम् १८ स्नात्वाथ वाससीदद्याद्भर्तुः कर्त्यस्वयं शुभे ॥ अथात्मकर्ति
तं न स्याच्छुभे विघ्नेन केनचित् १९ वासो न्यदेव दद्याच्च श्वेतं मुख्यं नवं शुचि ॥ स्वकर्तितं च सूत्रं तु वाससातेन मिश्रयेत् २० ततो द्विजं शुचिं दातं ज्ञानविज्ञानको
विदम् ॥ भोजयेच्च यथाशक्त्या सह भर्त्रा सुमध्यमे २१ ब्राह्मणस्यापि दातव्यं वासो युग्मं महातपे ॥ शय्यासनं गृह्णान्यं दासं दासीं तथैव च २२ अलंकारः श
किततश्चरत्नपर्वत एव च ॥ सर्वधान्यसमुन्मिश्रस्ति लैश्च सविशेषतः २३

अधि उपरि संपन्नहस्ता अन्नदानादौ मुक्तहस्ता ॥ १२ ॥ मनो विरागः अन्योन्यमनुरक्तता ॥ १३ ॥ विश्वस्वरूपं स्वरूपं विश्वमित्यर्थः ॥ १४ ॥ भुमिरिति भूयाद्यभिमानिन्यो
देवताः व्रतं च निश्चयं भर्कं च स्मरेयुः ॥ १५ ॥ विधिर्विध्यर्हो देहः यैरारब्धो भूतयुक्तैर्जायुजादिसंबन्धैः सत्त्वाद्यभिमानिदैवतैः सर्वाजैस्तत्प्राणिकर्मप्रयोजितैः ॥ १६ ॥ आत्मा मनः ॥
१७ ॥ व्रतचर्यात् व्रतारं भावप्रभृतिप्रत्यहमेव कार्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कर्त्यकर्तनादिना संपाद्य शुभे हे अरुंति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ महातपेतपस्विनि ॥ २२ ॥ २३ ॥

सतिसंभवेहस्त्यश्वादीनां अवचयः समूहोदातव्यः अन्यथा गौरेव देयादेयैवेत्यन्वयः ॥ २४ ॥ प्रतिमां उमामहेश्वरयोः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ शिलां शिलामयीं प्रतिमां दध्यादिभिः पंचामृतस्नानादिना पूजयेदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ न देयं भर्तुं छंदेन विना ॥ ३० ॥ कूर्चः मयूरपुच्छमुष्टिः कुशमुष्टिरित्यासनामित्यर्थः अजिनं आसनार्थं कूर्चसाहचर्यात् कृष्णाजिनं तु प्रावरणार्थम् ॥ ३१ ॥ पुरोधिका अग्रगण्या ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एतद्व्रतकरः व्रतेन क्रियत इति व्रतप्रसाधः प्रियार्थं

वासोभिश्च प्रतिच्छन्नो नावावर्णैरुंधति ॥ हस्त्यश्वावचयश्चैव देया गौरेव च ध्रुवम् २४ लवणप्रतिमां दद्यान्न वनीतस्य चापराम् ॥ गुडस्य मधुनश्चैव सुवर्णस्य च शोभनाम् २५ तथैव सर्वगंधानां रसानां पृथगेव च ॥ तथा सुमनसां दद्याद्भूषणसौंदर्यस्य च २६ फलानां चैव सर्वेषां वाससामपि नंदिनि ॥ चित्रप्रतिकृतिं चैव काष्ठस्य प्रतिमां तथा २७ शिलां प्रतिकृतिं चैव दध्नाथपयस्तथा ॥ सर्पिषा दूर्वया चैव यान्यामप्यभीप्सति २८ कालदे शानुरुपंच देयं विभवतः सति ॥ अल्पं वा बहुलं वा पि भर्तुं छंदेन सर्वदा २९ तिलपात्रं प्रदातव्यं न देयं ननु शोभने ॥ गौस्त्ववश्यं प्रदातव्या कपिलाकां स्य मेव च ३० कृष्णाजिनं च सुभगे सति लंवाससं न्वितम् ॥ आदर्शश्चैव कूर्चश्च तथाजिनमर्निदिते ३१ एतद्वत्त्वासर्वकामानां प्रोतिवरवर्णिनि ॥ पुरोधिका पुत्रवती सुभगारूपभागिनी ३२ मृष्टहस्ता धनाढ्या च स्त्री भवत्यमलेक्षणा ॥ इच्छया लभते चैव कन्यारूपगुणान्विताः ३३ भवति सुभगा श्रार्यास्तथैव च पुरोधिकाः ॥ पुत्रवत्यो धनाढ्याश्च शीलवत्यश्च नित्यदा ३४ अरुंधति कृतं ह्येतन्मयैव प्रथमं यतः ॥ उमाव्रतकमित्येव ख्यातमत्र महीतले ३५ एतदेवोत्तमं स्त्रीणां व्रतं तस्मात्समाचरेत् ॥ सर्वकामानवाप्नोति दत्तवैवैतदर्निदिते ३६ एतद्व्रतकरो ह्येव देवदेवो वृषध्वजः ॥ पुराभिषिक्तवानसौ म्ये प्रियार्थं मम सर्वकृत् ३७ व्रतकस्यावसाने थ देयं भोज्यं च नित्यदा ॥ स्त्रीणां कामाः प्रदेयाश्च सदृशाः कालदेशयोः ३८ एकैकस्य प्रदातव्यं व्रतकं वरवर्णिनि ॥ छंदतो ब्राह्मणानां तु देयमन्नं स दक्षिणम् ३९ पायसं तत्र दातव्यं व्रतकेनान्यदिष्यते ॥ नात्र प्राणिबन्धः कार्यः पुराणेनियता श्रुतिः ४० अथ द्वितीयं वक्ष्यामि व्रतं सोमसमुद्भवे ॥ महादेवप्रसादेन दृष्टवत्यस्मिन् च छुमे ४१ सर्वाः पुत्रफलानार्यः सद्भिरिते दुदाहृतम् ॥ तस्मादन्विष्यतीं दद्यात्सपुत्रकरकान् शुभे ४२ ज्येष्ठा षाढौ शुभौ मासौ पुरोक्तं विधिमाचरेत् ॥ अथ वा ज्येष्ठमेवैकमाषाढं वा समाचरेत् ४३ ततो मासद्वये पूर्णमासे वा वरवर्णिनि ॥ सपुत्रकरकान् दद्यात्फाणितप्रतिपूरितान् ४४ सर्पिषः पयसश्चैव दध्नाथमधुनो नवे ॥ जलस्य च तथा दद्यात्पूरयित्वा शशिप्रभे ४५

पट्टमहिषीत्वार्थं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ व्रतकं व्रतोपकरणं द्रव्यविभज्य देयमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अन्विष्यतीं पुत्रकामनां करकान् नृनासिकान्वितान् अल्पघटान् सपुत्रे विदोषणं तदर्थिनीभिर्देयान् ४२ ॥ दानकालमाह ज्येष्ठेति पुरोक्तं गोशृंगसेवनादि ४३ ॥ फाणितं शर्करोदकं पानकार्थं ४४ ॥ सर्पिष इत्यादीनां पृथग्ग्रहणात् ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ व्रतांतरमाहयज्ञोपवीतमिति ॥ ४९ ॥ अपत्याख्यानयोगेनयत्पूर्वदानमुक्ततत्पुत्रापत्यकामापुनक्षत्रस्यपुण्यादेर्योगेनदद्यात् एवंकन्याकामास्त्रीनक्ष
त्रेरोहिण्यादेर्योगेकरकादिदद्यात् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ कौमुद्यांकार्तिकयापौर्णमास्यां संस्थाप्यसमाप्य ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नारीधान्यंद्विदलं तथाफलंचद्विदलमेवेत्यर्थः ॥ ५४ ॥

एकस्मैज्ञानद्वद्वायसुव्रतायजितात्मने ॥ सपुत्रकरकान्दद्याद्यावंतोमनसःप्रियाः ४६ इच्छेतस्त्रीदुहितरंस्त्रीणां कामकरंततः ॥ किंचिद्द्रव्यंमुताकामात्सुतां
प्राप्नोत्यसंशयः ४७ गौर्वाथकांचनंवापिदक्षिणाचैवशस्यते ॥ विप्रस्याच्छादनं देयमवश्यंतु शुचिस्मिते ४८ यज्ञोपवीतव्रतकेदद्यान्नारीशुचिव्रता ॥ सपुत्रकर
काणांतुविधिरुक्तोविपाश्चिता ४९ अपत्याख्यानयोगेनब्राह्मणेभ्यःशुचिव्रता ॥ संवत्सरंसंपूर्णंव्रतधर्मानुपालिनी ५० करकानपिदद्याच्चपूर्णेसंवत्सरेशुभे
अनुज्ञयासदाभर्तुःसत्यवादिन्यरुंधति ५१ सुवर्णसूत्रंविप्रायकौमुद्यांदातुमर्हति ॥ यज्ञोपवीतंविप्रस्यव्रतंसंस्थाप्यकामिकम् ५२ यज्ञोपवीतंकरकंदक्षि
णांचस्वशक्तिः ॥ प्रयच्छतीसतीस्त्रीभ्यःसर्वान्कामान्समश्रुते ५३ नवंनभक्षयेत्किंचिन्नारीधान्यमथोफलम् ॥ पुष्पाणिनोपयुंजीतयावदेवंसमाचरेत् ५४
एकभक्तेनधर्मज्ञेपुण्यकंकर्तुमर्हति ॥ ब्राह्मणायतथादेयंभर्तुश्चतदनंतरम् ५५ एवंसंवत्सरंकृत्वासुभगारूपशालिनी ॥ भवत्यविधवाचैवस्त्रीधनस्यतथे
श्वरी ५६ वार्ताकानिनखादेद्यास्त्रीपूर्णेपरिवत्सरम् ॥ नसापुत्रविनाशंहिपश्यतीत्यवगम्यताम् ५७ शशकंमृगमांसवानित्यमेवविवर्जयेत् ॥ नाप्नोति
मरणंनारीप्राप्नोतिपतिदेवताम् ५८ अलाबुंवर्जयेन्नारीतथैवोत्पादिकामपि ॥ अलाबुंकांचनींदद्याद्याभर्तुःसुखमिच्छति ५९ पूर्णेसंवत्सरेदद्यादैकैकंशा
कमादृता ॥ सदक्षिणपुत्रवतीभवत्येकापुरोधिका ६० स्वयंप्रक्षालयानास्त्रीस्वपादावेवमादितः ॥ प्रतिष्ठालभतेनित्यमुद्वेगंनाधिगच्छति ६१ दिवायासू
र्यपूतेनवर्तयेत्स्त्रीपांतिव्रता ॥ एकंसंवत्सरंपूर्णंरात्रावब्रतंविवर्जयेत् ६२ साजीवपुत्रासुभगाभवत्यमरवर्णिनी ॥ अधितिष्ठतिसर्वाश्चसपत्न्योनात्रसंशयः ६३
पूर्णेसंवत्सरेदद्यात्सौवर्णसूर्यमुत्तमम् ॥ ब्राह्मणायामिदंरूपायदरिद्रायशस्विने ६४ फलानिवाथपुष्पाणिभक्ष्याण्यपिचमुव्रता ॥ दद्यादनस्तमितकेचरितव्र
तकातथा ६५ यातथास्तमितेसूर्येभुंकेस्त्रीनियतासती ॥ चंद्रनक्षत्रपूतानिभोज्यानिवरवर्णिनि ६६ सादद्यात्कांचनंचंद्रनक्षत्राणिग्रहानपि ॥ अ
भिरूपायविप्रायवासश्चलवणान्वितम् ६७ चंद्रशीतलगात्रीसाभवत्यमरवर्णिनी ॥ सुभगादर्शनीयाचपुत्रवत्यपिभाविनी ६८ पौर्णमास्यांतुसततंप्राप्तेसो
मोदयेगना ॥ अर्धंदद्यात्सुमनसांसाक्षतंसकुशंतथा ६९

५५ ॥ ॥ ५६ ॥ वार्ताकानिदृताकानि ॥ ५७ ॥ मरणमल्पायुष्यंपतिदेवतांपातिव्रत्यं ॥ ५८ ॥ अलाबुंतुंनोफलं ॥ उत्पादिकांउपोदकींपोईइतिप्रसिद्धां ॥ ५९ ॥ ६०

॥ प्रक्षालयानाप्रक्षालयंती ॥ ६१ ॥ व्रतांतरमाहदिवेति दिनैकभोजिनी ॥ ६२ ॥ सपत्न्यः सपत्नीः अधितिष्ठतीआक्रम्यतिष्ठती ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ व्रतांतरमाह
यातथेति ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

यावकंसगुडघृतंगोधूमानम् ॥ ७० ॥ व्रतांतरमाह ॥ अदृष्टेति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकोनाशीतितमोध्यायः ॥ ७९ ॥
॥ ७९ ॥ अथाशीतितमेध्यायेमुष्मिन्प्रोक्तानिकामतः ॥ अंगनिर्वेशहेतूनिब्रनकानि शुभान्यलं ॥ १ ॥ निर्वेष्टव्यमिति परमुखप्राप्तियोग्यं कर्तव्यं ॥ १ ॥ क्षिपतिउपोषणेन
यति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ऊर्मिमन्तः सर्पसर्पणतुल्याः स्वरालाग्राः सुतरां कुटिलाग्राः ॥ ५ ॥ धात्र्या आमलक्या बिल्वेन श्रीफलेन समंकृत्वा तेन शिरः प्रक्षालयेत् ॥ ६ ॥

यावकंच बलिंदद्याद्वाचसहसंयुतम् ॥ एवं याकुरुतेनियं सर्वान्कामानवाप्नुयात् ७० अदृष्टाया तु नाश्रातिमूर्धनारीपतिव्रता ॥ दुर्दिने वाथवाय्वश्रेष्ठे
न्कामानवाप्नुयात् ७१ कांचनं शक्तितो दद्यात्सावित्राय मनस्विनी ॥ सुभगादर्शनीया च भवत्यमरवर्णिनी ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेवि
ष्णुपर्वणि पारिजातहरणे व्रतकथनं नामैकोनाशीतितमोध्यायः ॥ ७९ ॥ ७९ ॥ अगवत्युवाच ॥ निर्वेष्टव्यं शरीरं यैर्व्रतकैः पुण्यकैरपि ॥ अरुंधतिप्रवक्ष्या
मि सहेताभिर्वरेण तु १ कृष्णाष्टमीयाक्षिपति स्याद्दामूलफलाशिनी ॥ ब्राह्मणायैकमशनं स्वं दत्त्वा भर्तृदेवता २ शुक्लवस्त्राशुभाचारागुरुदैवतपूजका ॥ एवं
संवत्सरं कृत्वा ततो दद्याद्ब्रिजातये ३ गोवालरज्जुमुकृतंचामरंच ध्वजं तथा ॥ दक्षिणापूर्णमिष्टान्नं शक्यावापिशुचि व्रते ४ ऊर्मिवंतः स्वरालाग्राः श्रोणिदेशावलं
बिनः ॥ तस्याभवंतिके शास्तु भक्तिमत्याहिभर्तारि ५ शिरोनिर्वेष्टुकामा तु गोमयेन शिरः सती ॥ प्रक्षालयेन्मलं धात्र्या बिल्वेन श्रीफलेन च ६ गोमूत्रं च सदा
प्राश्येच्छिरः स्नानं च मिश्रयेत् ॥ कृष्णांचतुर्दशी त्वेतत्कर्तव्यं रवार्णिनि ७ भवत्यविधवा चैव सुभगा विज्वरा तथा ॥ शिरोरोमैर्नैव चास्याः शरीरमाभितप्य
ते ८ दर्शनीयं ललाटं याकांक्षति स्त्रीशुचिस्मिते ॥ तिथिप्रतिपदं नियं साक्षिपेदेकभोजना ९ पयसा च तथा श्रीयाद्यावत्संवत्सरोगतः ॥ ब्राह्मणाय ततो द
द्यात्पटं रूप्यमयं शुभं १० ललाटं रूपसंपन्नमाप्नोति स्त्री सुमध्यमा ॥ सततं स्त्री द्वितीयायां भुवोरिच्छेत्सुरूपतां ११ अनंतरोपवासेन शाकभक्ताशना सती ॥
ततः संवत्सरे पूर्णं ब्राह्मणं स्वस्तिवाचयेत् १२ फलैः परिणतैः सौम्यैर्मषाणां दक्षिणां न्वितैः ॥ लवणेन च भद्रं तेषूतपात्रेन चानघे १३ आत्मनः शोभनौ कर्णा
विच्छेत्तौ स्त्री सुमध्यमा ॥ नक्षत्रेश्रवणे प्राप्ते ध्रुवं भुंजीत पावकं १४ ततः संवत्सरे पूर्णं कर्णौ दद्याद्द्विरण्मयौ ॥ घृते प्रक्षिप्य विप्राय पयसा सहिते शुभे १५ नासा
मिच्छेत्तु ललाटं तामव्यंगां व्याधि वर्जितां ॥ तिलगुल्मं सदा सिंचेद्यावत्पुष्पद्विदिरक्षितः १६ अनंतरोपवासेन सेक्तव्यः सलिलैः सदा ॥ तस्मादवाप्यपुष्पा
णि घृते प्रक्षिप्य दापयेत् १७

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पयसा सह श्रीयादोदनं पटं स्त्रीभिः शिरोदेशे बंधनीयं रूप्यमयं स्वर्णमयम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ माषाणां सुवर्णमाषाणाम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५
तिलगुल्मं तिलस्तोमं अनंतरे यवहितपूर्वदिने उपोष्येत्यर्थः ॥ एवं यावद्धान्योत्पत्तिकर्तव्यम् ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भक्तद्वयमपिनाश्रीयादुपवसेदित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तृणराजस्तालः ॥ ३० ॥

स्वक्षीभवेयमितियास्त्रीकांक्षयमृतोद्भवे ॥ अनंतरं वैभुंजानापयसाथवृतेनवा १८ ततःसंवत्सरेपूर्णेपद्मपत्राणिमंडिता ॥ तथैवोत्पलपत्राणिन्यसेत्क्षीरे
शुचिस्मिते १९ छवमानानिविप्रायततोदद्यात्सतीसति ॥ कृष्णसारसमानाक्षीतद्वत्भावतिस्मवे २० इच्छेदोष्ठौचारुहृषीयास्त्रीधर्मगुणान्विता ॥ सा
मृन्मयेनतुपिबेदुदकंवत्सरंसती २१ अयाचितेनभुंजीतनवम्यांधर्मभागिनी ॥ ततःसंवत्सरेपूर्णेविद्रुमंदातुमर्हति २२ तेनविंबफलाभौष्ठीस्त्रीभवत्येवशो
भने ॥ सुभगाथवपुःपुत्रधनाढ्यागोमतीतथा २३ याचारुहृषीयानिच्छेतदंतानमरवर्णिनि ॥ शुक्लाष्टमीनसाश्रीयाद्रक्तद्वयमर्निदिता २४ ततःसंवत्सरेपूर्णे
दद्याद्रौप्यमयान्सती ॥ दंतान्प्रक्षिप्यधर्मज्ञेपयस्यतिगुणेदिते २५ तेनसाजातिपुष्पाभान्दंतान्प्राप्नोतिसासती ॥ सौभाग्यमपिचाप्नोतिसपुत्रवंतथा
नवे २६ सर्वमेवमुखंकांतमिच्छेद्यारुचिरानने ॥ सापूर्णमास्यांस्नात्वातुप्राप्यचंद्रोदयेशुभे २७ यावकंपयसासिद्धंदत्त्वाविप्रायभाभिनी ॥ ततःसंवत्सरे
पूर्णेचंद्ररूप्यमयंशुभम् २८ पद्मेफुल्लेतुविन्यस्यब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयेत् ॥ पूर्णचंद्रमुखीतेनदानेनस्त्रीशुभाभवेत् २९ स्तनाविच्छितियानारीतृणराजफ
लोपमौ ॥ अयाचितं दशम्यांसानित्यमश्रीतवाग्यता ३० संवत्सरेततः पूर्णद्वेबिल्वेकांचनेशुभे ॥ सदक्षिणेब्राह्मणायप्रयच्छतिधृतात्मने ३१ सौभाग्यं
परमाप्नोतिबहुपुत्रांस्तथैवच ॥ सदोन्नतौस्तनौसास्त्रीविभर्त्यमरवर्णिनि ३२ शातोदरत्वमिच्छंतीक्षिपेदेकांतभोजनी ॥ पंचम्यांतत्रभोक्तव्यमन्नंतोयेनानि
त्यदा ३३ ततःसंवत्सरेपूर्णेदद्याज्जातिलतांशुभे ॥ फुल्लंसदक्षिणांधन्येब्राह्मणायधृतात्मने ३४ हस्ताविच्छितियानारीरूपयुक्तौसुमध्यमे ॥ द्वादशींसाक्षिप
त्वेवंशाकैःसर्वैरर्निदितैः ३५ संवत्सरेततःप्राप्तेरौक्मेपद्मेददातुसा ॥ ब्राह्मणायामिहृषीयायतथापद्मद्वयंशुभम् ३६ श्रोणींविशालामन्विच्छेत्स्त्रीक्षिपत्वेवसुव्रते ॥
त्रयोदशीमेकभक्तमश्रात्वेवमयाचितम् ३७ ततःसंवत्सरेपूर्णेऽलवणंसंप्रयच्छतु ॥ प्रजापतिमुखाकारंरुत्वातत्रवरानने ३८ कांचनंचैवदातव्यंतदाकारस्यसर्व
दा ॥ अंजनेनचधर्मज्ञाशनकैरवचूर्णयेत् ३९ रत्नानिचैवपूर्णानिवासोऽरुक्तं चदापयेत् ॥ तेनश्रोणीमभिमतांस्त्रीसौम्येप्रतिपद्यते ४० मधुरांवाचमिच्छंती
वर्जयेल्लवणंसती ॥ संवत्सरंवासंवाप्रयच्छेत्तलवणंततः ४१ सदक्षिणंब्राह्मणायपरंमाधुर्यमिच्छती ॥ शुक्लाक्याच्छतगुणंभवत्यमरवर्णिनि ४२

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शातोदरत्वंकृशोदरत्वम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्रजापतेश्चतुर्वक्त्रस्यमुखाकारंराशेश्चतुर्विधमुखाकारंरुत्वेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ तदाकारस्य
प्रजापतिमुखाकारस्यसदृशाकारं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ माभवत्वित्यन्वयः ॥ ५१ ॥ पर्यश्रातु अतथ्यमनृतं ॥ ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायाम्

गूढगुल्फशिरोपादाविच्छत्यासोमनंदिनि ॥ षष्ठ्यां षष्ठ्यां वरारोहे भोक्तव्यं सलिलौदनम् ४३ अग्निर्वा ब्राह्मणो वापि न स्पृष्टव्यः पदासदा ॥ यदा पदास्पृशे
संचवंदे ततः पसान्विते ४४ पादेन चैव पादौ तु प्रक्षालय तु मर्हति ॥ एतैर्नित्यव्रतैर्युक्ता धर्मज्ञा पतिदेवता ४५ कूर्मैरूप्यमयौ दद्याद्ब्राह्मणाय पतिव्रते ॥ तौ
वराय ब्राह्मणाय स्थापयित्वा घृतेन घे ४६ पद्मे चाधो मुखे कृत्वा दद्याद्दिप्राय नंदिनि ॥ रक्तैर्द्रव्यैर्मिश्रित्वा कांचनेनाभ्यलंकृतौ ४७ सर्वमेव तु यागात्रमि
च्छत्यतिमनोहरम् ॥ त्रिरात्रं पुष्पकाले साकरोतु पतिदेवता ४८ कौमुद्यामथ वा षष्ठ्यां माध्यां चाश्रयजेतथा ॥ मातरं पितरं चैव मन्यते तिथिदैवतं ४९ घृ
तं च नित्यं विप्रेभ्यो ददातु लवणं तथा ॥ संमार्जनं गृहे चैव करोतु पतिदेवता ५० उपलेपनं च धर्मज्ञे बलिकर्म च मानिनि ॥ वाग्दुष्टा चैव माशुभ्रे भवत्वात्मा र्थपं
डिता ५१ पर्यश्रातु च साकं चिदपि दासं यशस्विनी ॥ बलिं सृजत्वतथ्यं च परित्यजतु भामिनि ५२ इति श्रीमहा० खि० ह० वि० पारिजातहरणे
व्रतकविधानेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ध ॥ उमोवाच ॥ बांधवान्सगुणानिच्छेदेकभक्तेन नित्यदा ॥ सप्तमीं सप्तमीं नित्यं क्षपेत् स्त्री पतिदेवता ॥ १
ततः संवत्सरे पूर्णे वृक्षं दद्याद्द्विरण्मयं ॥ सदक्षिणं ब्राह्मणाय शुभं वंधुमती भवेत् २ करं जेदीपकं दद्यात्सदा या प्रमदावरे ॥ पूर्णे संवत्सरे दद्यात्सौवर्णं दीपकं ततः
३ रुच्या सास्त्री भवेद्भर्तु रिष्टा पुत्रवती तथा ॥ सपत्नीनामधितथा दीपवज्ज्वलते शुभे ४ याशेषभोजनी नित्यं नैव च स्यादरुतुदा ॥ न च स्याद्यश्नासौ म्येनि
त्यं च पतिदेवता ५ शौचान्विता च सततं न च रूक्षाभिभाषिणी ॥ श्वश्रूश्च शुरयोर्नित्यं शुश्रूषाभिरतासती ६ किं तस्या व्रतकैः कार्यं किं वा स्यादुपवासकैः
या भर्तृदेवतानित्यं सत्यधर्मगुणान्विता ७ विधवा स्त्री तु या हि स्यादैवयोगात्सती सति ॥ तस्या वक्ष्यामि यो धर्मः पुराणोक्तः सुमध्यमे ८ पतिं संकल्पयि
त्वा सा चित्रस्थं वाथ मृन्मयं । तस्य पूजां सदा कुर्यात्सतां धर्ममनुस्मरन् ९ तत एवाभ्यनुज्ञासानित्यं याचेत सुव्रता ॥ व्रतके चोपवासे च भोजने च विशेषतः
१० भर्तृलोकान्त्रजत्येव न चेद्युच्चरते पतिम् ॥ शांडिली सूर्यवद्भातिसततं पतिदेवता ११ अद्य प्रभृति सर्वेषां देवानां चैव योषितः ॥ द्रक्ष्यंति पुण्यकविधिं पौ
राणो यः सनातनः १२ मुनिश्च नारदः कृत्स्नं पौराणं ज्ञास्यते विधिम् ॥ उपवासस्य धर्मात्मा व्रतकानां तथैव च १३ अदितिस्तपसे द्राणी त्वं च सोमसुतेवरे ॥
प्रवर्तने पुण्यकानां व्रतकानां च सर्वदा १४ कीर्तनीयाः सतीनां हि भविष्यथ गुणान्विताः ॥ उपवासव्रतविधिं यथावदिह कृत्स्नशः १५

शीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ एकाशीतितमेऽध्याये सौष्ठवं स्वजनस्य च ॥ भवेद्यैर्वैर्ब्रतैर्यद्यत्तत्स्पष्टं निरूप्यते ॥ १ ॥ बांधवानिति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ व्यशना अन्नवर्जिता
सौम्ये बुधवासरे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

१६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ युक्तैः उचितसाधनैः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ आत्मनो गंगायाजले स्वयमावृते स्वयमुपगते वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८

प्रादुर्भावेषु सर्वेषु भार्याविष्णोर्महात्मनः ॥ ज्ञास्यंति पुण्यकविधिं नियमेव सनातनम् १६ सविशेषं च धर्माणां स्त्रीधर्मेषु प्रशस्यते ॥ पतिभक्तिरदुष्टत्वमवा
गदुष्टत्वमेव च १७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवमुक्तास्तु ताः साध्व्यो महादेव्या तपोधनाः ॥ जग्मुर्हृष्टा महादेवीं प्राणिपत्यहरप्रियाम् १८ अदितिं त्रतकं च
केशृणुयद्धर्मचारिणी ॥ उमाव्रतविधिः सर्वः पूर्वोद्दिष्टस्तथाकृतः १९ पारिजाते निबध्नाथममदत्तस्तु कश्यपः ॥ अदितिं त्रतकं नाम तद्वत्तस्य भामया २० त
देवव्रतकंदत्तं सावित्र्या धर्मनित्यया ॥ तैरेव युक्तैः संयुक्तमिदं त्वभ्यधिकं कृतम् २१ संध्याकाले तु संप्राप्ते स्थाने स्थाने तथैव च ॥ पूजनं वानमस्करो जपश्च द्विगुणः
स्मृतः २२ सावित्रीव्रतकं कृत्वा तथा दित्याव्रतं सती ॥ भर्तुः कुलं पितृकुलमात्मानं चैव तारयेत् २३ इंद्राणीव्रतकं च क्रेतदेवौ मयथाविधि ॥ रक्तमभ्यधिकं वा
सोभोजनं चैव सामिषम् २४ चतुर्थे दिवसे वापि पुण्यकार्थं विधिः पुनः ॥ अहोरात्रोपवासश्च देयं कुंभशतं तथा २५ गंगया व्रतकंदत्तं तदेवै मयं शस्करि ॥ स्नान
मभ्यधिकं त्वन्नप्रत्युषस्यात्मनो जले २६ अन्यस्मिन्वा जले माघशुक्लपक्षे हरिप्रिये ॥ एतद्गंगाव्रतं नाम सर्वकामप्रदं स्मृतम् २७ सप्तसप्तचसप्ताथ कुलानि हरिव
ल्लभे ॥ स्त्रीतारयति धर्मज्ञा गंगाव्रतकचारिणी २८ देयं कुंभसहस्रं तु गंगाया व्रतकेशुभे ॥ तारणं पारणं चैव तद्व्रतं सार्वकामिकम् २९ यमभार्या च काराथव्रतं
यामरथं शुभम् ॥ हेमं ते तत्तु कर्तव्यमाकाशे हरिवल्लभे ३० इमानि चैव वाक्यानि ब्रूयादाकाशमास्थिता ॥ स्नात्वा शुचिसमाचारानमस्कृत्य पतिं शुभे ३१
चराम्यहं यामरथं हिमं पृष्ठेन धारये ॥ पतिव्रता जीवपुत्राभवेयं च पुरोधिका ३२ सपत्नीरधितिष्ठेयं पश्येयं चैव मायमम् ॥ सभर्तृपुत्राजिवियेयं चिरं च सुखमेव च
३३ पतिलोकं च गच्छेयं भवेयं नंदिनी तथा ॥ सुचैलाभृष्टहस्ता च स्वजनेष्टा गुणान्विताः ३४ एवं कृत्वा ततो विप्रमधुना स्वस्तिवाचयेत् ॥ तिलैरपि तथा कृ
ष्णैः पायसेन तु भोजयेत् ३५ एवं व्रतानि देवीभिः कृतान्यमरवर्णिनि ॥ महादेव्या पुरोक्तानि रुद्रपत्न्या हरिप्रिये ३६ अहं ब्रवीमि तपसामदीयेन समन्विताः
सर्वाद्रक्ष्यथ गुण्यानि व्रतकानि तथैव च ३७ पौराणान्युमया देव्यायानि दृष्टानि वै पुरा ॥ कल्याणगुणयुक्तानि पावनानि शुभानि च ३८ वैशंपायन उवाच ॥
रुक्मिणीव्रतकं च क्रेद्वा व्रतकविस्तरम् ॥ उमाया वरदानेन दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा ३९ उमाव्रतेषु सर्वेषु वृषदानं तथाधिकम् ॥ रत्नमालाप्रदानं च तथान्नं सार्व
कामिकम् ४०

तारणंदुःखानां पारणं मनोरथानाम् ॥ २९ ॥ यामरथं नाम तः आकाशे अनाच्छादिते देशे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ धारये धारयंती ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सृष्टहस्ता विशुद्धकरा ॥ ३४ ॥

॥ मधुना मधुरसेन ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तपसामन्तपो बलेनातीन्द्रियमपि पुण्यफलं द्रक्ष्यथ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पारिजातहरणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ समाप्तं चेदं हरिवंशपूर्वार्धम् ॥ द्व्यधिके त्राशी

तथा जांबवती चक्रे पुरोमाव्रतकं यथा ॥ ददावभ्यधिकं सातुरत्नवृक्षं मनोहरम् ४१ सत्याददौ तथैवाथ पुरोमाव्रतकं यथा ॥ पीतमभ्यधिकं वासस्तयादत्तमुमाव्र
ते ४२ रोहिण्याथ च फाल्गुन्यामघया च पुरातने ॥ व्रतानि खलु दत्तानि बहूनि कुलवर्द्धने ४३ ददौ शतभिषाचैव व्रतकं पुण्यलक्षणम् ॥ येन नक्षत्रमुख्यत्वं
जगाम कुरुनंदन ४४ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे उमाव्रतकथनसमाप्तिः पारिजातहरणकथनसमाप्तिर्नाम चैकाशीतितमोऽ
ध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ वैशंपायन धर्मज्ञ व्यास शिष्य तपोधन ॥ पारिजातस्य हरणे षट्पुंरं परिकीर्तितम् १ निवासोऽसुरमुख्या
नां दारुणानां तपोधन ॥ तेषां वधं मुनि श्रेष्ठ कीर्तय स्वांधकस्य च २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ त्रिपुरे निहते वीर रुद्रेणा क्लिष्टकर्मणा ॥ तत्र प्रधाना बहवो बभूवुरसु
रोत्तमाः ३ शराग्निना न दग्धास्ते रुद्रेण त्रिपुरालयाः ॥ षष्टिः शतसहस्राणि नन्यूना न्यधिकानि च ४ ते ज्ञातिवधसंतप्ताश्च कुर्वीराः पुरातपः ॥ जंबू मार्गं सता
मिष्टमहर्षिगणसेविते ५ आदित्याभिमुखा वीराः सहस्राणां शतं समाः ॥ वायुभक्षानृपश्रेष्ठस्तु वंतः पद्मसंभवम् ६ तेषामुदुंबरं राजन्गण एकः समाश्रितः ॥ वृ
क्षं तत्रावसन् वीरास्ते कुर्वन्तो महत्तपः ७ कपित्थवृक्षमाश्रित्य केचित्तत्रोषिताः पुरा ॥ सृगालवाटीस्त्वपरे चेरुग्रंतथा तपः ८ वटमूले तथा चेरुस्तपः कौरं
वनं नंदन ॥ अधीयंतो परं ब्रह्मवटं गत्वा सुरात्मजाः ९ तेषां तुष्टः प्रजाकर्तारं देवपितामहः ॥ वरं दातुं सुरश्रेष्ठः प्राप्नो धर्मभृतां वरः १० वरं वरयते त्युक्तास्ते राजन्प
द्मयोनिना ॥ नेषुस्तद्वरदानं तु द्विषतस्त्रयं बंधकं विभुं ११ इच्छंतोऽपचित्तिगंतुं ज्ञानिनां कुरुनंदन ॥ तानुवाच ततो ब्रह्मा सर्वज्ञः कुरुनंदन १२ विश्वस्य जगतः
कर्तुः संहर्तुं श्रमहात्मनः ॥ कः शक्तोऽपचित्तिगंतुं मास्तुवोऽत्र वृथा श्रमः १३ अनादिमध्यनिधनः सोमो देवो महेश्वरः ॥ तमसूयमुखं स्वर्गवस्तुमिच्छंति ये
सुराः १४ तेनेषुस्तत्र केचित्तु दुरात्मानो महासुराः ॥ अथेपुरपरे राजन्नसुराभव्यभावनाः १५ नेषुर्ये सुदुरात्मानस्तांनुवाच पितामहः ॥ वरयध्वं वरं वीरारुद्र
क्रोधमृतेऽसुराः १६ त ऊचुः सर्वदेवानां मवध्यास्यामहे विभो ॥ पुराणि षट्चनो देवभवत्वं तर्महीतले १७ सर्वकामसमृद्धार्थं षट्पुंरं चास्तुनः प्रभो ॥ वयं
च षट्पुंरं गत्वा वसेम च सुखं विभो १८

तितमे ह्यध्याये वर्ण्यते ततः ॥ षट्पुंरस्थानि कुंभस्य वधोपक्रमविस्तरः ॥ १ ॥ अथ उत्तरार्द्धकथानिरूप्यते ॥ वैशंपायनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सृगालोपि वृक्ष
विशेषः साहचर्यात् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तेन असुराः नेषुः नांगीकृतवन्तः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अपचित्तिरुद्रद्रोहेण आनृप्यं ॥ १३ ॥ असूयप्रतिगजित्वा ॥ १४ ॥ नेषुः ब्रह्मोक्तं
भव्यभावनाः दीर्घदर्शनाः भवमहिमाभिज्ञावा ॥ १५ ॥ रुद्रक्रोधं रुद्रक्रोधनं कते विना ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

१९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भाव्यभावनाइतियदुकंतदेवस्पष्टयतियेपिमक्काइति अपिशब्दस्तुशब्दार्थे ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ कापित्थिकाकापित्थंतस्यवृक्षे २७
मासांतपक्षांतौअमापूर्णिमे ॥ २८ ॥ २९ ॥ नचविदेशेविदूरेदेशवानिवसतः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ औदुंबरानित्यादितत्तत्स्थाननिवासिसंज्ञाःधर्मात्मानः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तैरसू

रुद्रा दुर्ग्रभयंनस्याद्येननोज्ञातयोहताः ॥ निहतं त्रिपुरं दृष्ट्वाभीतास्मत्पसानिधे १९ ॥ ॥ पितामह उवाच ॥ ॥ असुराभवतावध्यादेवानांशंकरस्यच ॥
नवाधिष्यथचेद्विप्रान्सत्पथस्थान्सतांप्रियान् २० विप्रोपघातंमोहाच्चेत्करिष्यथकथंचन ॥ नाशंयास्यथविप्राहिजगतःपरमागतिः २१ नारायणाद्विभेत
व्यंकुर्वद्ब्रिह्मणाहितम् ॥ सर्वभूतेषुभगवान्हितंधत्तेजनार्दनः २२ तेगताअसुराराजन्ब्राह्मणायेविसर्जिताः ॥ येपिभक्तामहादेवमसुरार्धमचारिणः २३
स्वयंहिदर्शनंतेषांददौत्रिपुरनाशनः ॥ श्वेतंवृषभमारुह्यसोमःसप्रवरःप्रभुः ॥ उवाचेदंचभगवानसुरान्ससतांगतिः २४ वैरमुत्सृज्यदंभंचहिंसांचासुरसत्त
माः ॥ मामेवचाश्रितास्तस्माद्वरंसाधुददामिवः २५ यैर्दीक्षिताःस्थमुनिभिःसत्क्रियापरमैर्द्विजैः ॥ सहतैर्गम्यतांस्वर्गःप्रीतोहंवःसुकर्मणा २६ इहयच्चै
ववत्स्यंतितापसाब्रह्मवादिनः ॥ अपिकापित्थिकावृक्षेतेषांलोकोयथामम २७ इहमासांतपक्षांतौयःकरिष्यतिमानवः ॥ वानप्रस्थेचविधिनापूजयन्मांतपो
धन २८ वर्षाणांससहसंतुतपसांप्राप्स्यतेफलम् ॥ कृत्वात्रिरात्रंविधिवल्लप्स्यतेचेप्सितांगतिं २९ अर्कद्वीपेनिवसतोद्विगुणंतद्भविष्यति ॥ नविदेशेचभद्रं
वोवरमेतद्ददाम्यहम् ३० श्वेतवाहननामानंश्वर्मांपूजयिष्यति ॥ सर्वतोभयचित्तोपिगतिंसममयास्यति ३१ औदुंबरान्वाटमूलांन्द्रिजान्कापित्थिकानपि
तथासृगालवाटीयान्धर्मात्मानोदृढव्रतान् ३२ मुनींश्चब्रह्मवादीयान्सविशेषेणयेनराः ॥ पूजयिष्यंतिसततंतेयास्यंतीप्सितांगतिम् ३३ इत्युक्त्वा
थमहादेवोभगवान्श्वेतवाहनः ॥ तैरेवसहितःसर्वैरुद्रलोकंजगामवै ३४ जंबूमार्गंगमिष्यामिजंबूमार्गेवसाम्यहम् ॥ एवंसंकल्पमानोपिरुद्रलोकेमहीयते
॥ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतोखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिषट्पुरवधेद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतस्मिन्नेवकालेचतुर्वेदपडंगवित् ॥ ब्राह्मणोयाज्ञवल्क्यस्यशिष्योधर्मगुणान्वितः १ ब्रह्मदत्तेतिविख्यातोविप्रोवाजसनेयिवान् ॥ अश्वमेधःकृतस्तेनव
सुदेवस्यधीमतः २ ससंवत्सरदीक्षायांदीक्षितःषट्पुरालयः ॥ आवर्तायाःशुभेतीरेसुनद्यामुनिजुष्टया ३ सखाचवसुदेवस्यसहाध्यायीद्विजोत्तमः ॥
उपाध्यायश्चकौरव्यक्षीरहोतामहात्मनः ४ वसुदेवस्तत्रयातोदेवक्यासहितःप्रभो ॥ यजमानेषट्पुरस्थंयथाशक्रोबृहस्पतिम् ५

सुरैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतोखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ अधिकेथाशीतितमेत्राध्यायेयज्ञविस्तरः ॥ वर्ण्यतेब्रह्मदत्तस्यतत्रदुष्ट
विनिग्रहः ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति ॥ १ ॥ ब्रह्मदत्तेत्यत्रसंधिरार्थः कारितःसंपादितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ क्षीरहोताऽध्वर्युः ॥ ४ ॥ ५ ॥

उपासंतिसेवंते ॥ ६ ॥ ७ ॥ ददौसमागतेभ्यः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुराणशब्देनात्रवेदोभिधीयतेतस्मिन् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

तत्सत्रं ब्रह्मदत्तस्य बह्वर्चं बहुदक्षिणम् ॥ उपासंति मुनिश्रेष्ठमहात्मानो दृढव्रताः ६ व्यासो हं याज्ञवल्क्यश्च सुमंतुर्जैमिनिस्तथा ॥ धृतिमान् जाबलिश्चैव देव
लाघाश्च भारत ७ ऋष्यानुरूपया युक्तं वसुदेवस्य धीमतः ॥ यत्रेप्सितान्ददौ कामान् देवकीधर्मचारिणी ८ वासुदेवप्रभावेन जगत्स्रष्टुर्महीतले ॥ तस्मिन् सत्रे
वर्तमाने दैत्याः षट्पुरवासिनः ९ निकुंभाद्याः समागम्य तमूचुर्वरदर्पिताः ॥ कार्यतां यज्ञभागो नः सोमं यास्यामहे वयम् ॥ कन्याश्च ब्रह्मदत्तो नो यजमानः प्रय
च्छतु १० बह्वचः संत्यस्य कन्याश्च रूपवंत्यो महात्मनः ॥ आहूयताः प्रदातव्याः सर्वथैवाहिनः श्रुतम् ११ रत्नानि च ब्रह्मदत्तो विशिष्टानि ददातु नः ॥ अन्यथा
तु न यष्टव्यं वयमाज्ञापयामहे १२ एतच्छ्रुत्वा ब्रह्मदत्तस्तानुवाच महासुरान् ॥ यज्ञभागो न विहितः पुराणेऽसुरसत्तमाः १३ कथं सत्रे सोमपानं शक्यं दातुं मया
हिवः ॥ पृच्छतेह मुनिश्रेष्ठान्वेदभाष्यार्थकोविदान् १४ कन्याहिममया देयास्ताश्च संकल्पिता मया ॥ अंतर्वेद्यां प्रदातव्याः सदृशानाम संशयम् १५ रत्नानि
नितु प्रयच्छामि सांत्वेनाहं विचिंत्यताम् ॥ बलान्नैव प्रदास्यामि देवकीपुत्रमाश्रितः १६ निकुंभाद्यास्तुरुषिताः पापाः षट्पुरवासिनः ॥ यज्ञवादं विलुलुपुर्जहुः
कन्याश्च तास्तथा १७ तदृष्ट्वा संप्रवृत्तान् दुध्यावान् कदुंदुभिः ॥ वासुदेवं महात्मानं बलभद्रं गदंतथा १८ विदितार्थस्ततः कृष्णः प्रद्युम्नमिदमब्रवीत् ॥ गच्छ
कन्यापरित्राणं कुरुपुत्राशुमायया १९ यावद्यादवसेन्येन षट्पुरं यास्य हंप्रभो ॥ सययौ षट्पुरं वीरः पितुराज्ञाकरस्तदा २० निमेषांतरमात्रेण गत्वा कामो
महाबलः ॥ कन्यास्तामायया धीमान् पजह्ये महाबलः २१ मायामयीश्च कृत्वान्यान्यस्तवान्नु किमणीसुतः ॥ माभैरिति च धर्मात्मा देवकं मुक्तवांस्तदा
२२ मायामयीस्ततो हत्वा सुताह्यस्य दुरासदाः ॥ षट्पुरं विविशुर्द्विद्याः परितुष्टानराधिप २३ कर्मचार्यते तत्र विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ यद्विशिष्टं बहुगुणं
तदभूच्चनराधिप २४ एतस्मिन् तरे प्राप्ता राजानस्तत्र भारत ॥ सत्रे निमंत्रिताः पूर्ववद्ब्रह्मदत्तेन धीमता २५ जरासंधो दंतवक्रः शिशुपालस्तथैव च ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च
मालवास्तगणास्तथा २६ रुक्मीचैवाह्वतिश्चैव नीलोवाधर्मएव च ॥ विद्वानुर्विदावा वं त्र्यौशल्यः शकुनिरेव च २७ राजानश्चापरे वीरामहात्मानो दृढा
युधाः ॥ आवासितानातिदूरे षट्पुरस्य च भारत २८ तान् दृष्ट्वा नारदः श्रीमान् चिंतयदनिर्दिष्टः ॥ क्षत्रस्य यादवानां च भविष्यति समागमः २९ अत्र हेतुरहं यु
द्धे तस्मात्तत्प्रयताम्यहम् ॥ एवं संचिंतयित्वा धनिकुंभं भवनं गतः ३०

तत्पुत्रं वाटलुंठनं ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रभो इति संबोधनम् ॥ कन्यागोस्त्वसंभावयति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सुता ब्रह्मदत्तस्य पारंपर्यतो दुरासदाः ॥ २३ ॥ कर्मसत्राख्यं
आसार्थते प्रसार्थते विधीयत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

३१ ॥ विभुः स्वामी सखा मित्रं च पितुः सखा इति पाठांतरम् ३२ आनीतेति डाजतं आनीता इत्यर्थः प्रियकाम्यया तदाराधनेन निमित्तभूतेन ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कन्याः कम
नीयाः कुमार्यः संगमे संगमे प्रतिसंगम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सर्वा अप्सरसां गुणैर्युक्ताः अतएव सर्वा गीतादिजानंतीति वाक्यभेदः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

पूजितः सनिकुंभेन दानवैश्च तथापरे ॥ उपविष्टः सधर्मात्मानिकुंभमिदमब्रवीत् ३१ कथं विरोधं यदुभिः कृत्वा स्वस्थैरिहास्यते ॥ यो ब्रह्मदत्तः सहरिः सहित
स्य विभुः सखा ३२ शतानि पंचार्थाणां ब्रह्मदत्तस्य धीमतः ॥ आनीता वसुदेवस्य सुतस्य प्रियकाम्यया ३३ शतद्वयं ब्राह्मणीनां राजन्यानां शतं तथा ॥ वै
श्यानां शतमेकं च शूद्राणां शतमेव च ३४ ताभिः शुश्रूषितो धीमान् दुर्वासा धर्मवित्तमः ॥ तेन तासां वरोदतो मुनिना पुण्यकर्मणा ३५ एकैकस्तनयोराराजत्रे
कैकादुहिता तथा ॥ रूपेणानुपमाः सर्वा वरदानेन धीमतः ३६ कन्या भवंति तनयास्तस्यासुरपुनः पुनः ॥ संगमे संगमे वीरभर्तृभिः शयने सह ३७ सर्वपुष्प
मयं गंधं प्रस्रवंति वरांगनाः ॥ सर्वदा यौवने न्यस्ताः सर्वाश्चैव पतिव्रताः ३८ सर्वा गुणैरप्सरसां गीतनृत्यगुणोदयं ॥ जानंति सर्वा दैतेय वरदानेन धीमतः ३९ पुत्रा
श्च रूपसंपन्नाः शास्त्रार्थकुशलास्तथा ॥ स्वेस्वे स्थिता वर्णधर्मे यथा वदनु पूर्वशः ४० ताः कन्याभैममुख्यानां दत्ताः प्रायेण धीमता ॥ अवशेषं शतं त्वेकं यदानी
तं किल त्वया ४१ तदर्थं यादवान् वीरयोधयिष्यसि सर्वथा ॥ सहायार्थं तुराजानो व्रियं तां हेतुपूर्वकम् ४२ ब्रह्मदत्तसुतार्थं च रत्नानि विविधानि च ॥ दीयंतां भू
मिपालानां सहायार्थं महात्मनां ४३ आतिथ्यं क्रियतां चैव ये समेष्यंति वै नृपाः ॥ एवमुक्ते तथा च कुरसुरास्तेऽतिहृष्टव ४४ लब्ध्वा पंचशतं कन्यारत्नानि
विविधानि च ॥ यथार्हेण न रद्रेस्ता विभक्ता भक्तवत्सलाः ४५ ऋते पांडुसुतान् वीरान् वारितानां रदेन ते ॥ निमेषांतरमात्रेण तत्र गत्वामहात्मना ४६ तुष्टैस्तैरसु
राद्युक्ताराजन्भूमिपसत्तमैः ॥ सर्वकामसमृद्धार्थैर्भवद्भिः स्वगमैः स्वयम् ४७ अर्चितः स्मयथान्यायं क्षत्रं किं वः प्रयच्छतु ॥ क्षत्रं चार्चितं पूर्वं हि दिव्यैर्वीरैर्भव
द्विधैः ४८ निकुंभोथा ब्रवीद्दृष्टः क्षत्रं सुररिपुस्तदा ॥ अनुवर्णयित्वा क्षत्रस्य माहात्म्यं सत्यमेव च ४९ युद्धं नोरिपुभिः साद्वैभविष्यति नृपोत्तमाः ॥ साहाय्यं
दातुमिच्छामो भवद्भिस्तत्र सर्वथा ५० एवमस्त्विति तानूचुः क्षत्रियाः क्षीणकिल्बिषाः ॥ पांडवेयान् नृते वीरान् श्रुतार्थान्नारदादिभ्यो ५१ क्षत्रियाः सन्निविष्टा
स्ते युद्धार्थं कुरुनंदन ॥ पत्न्यस्तु ब्रह्मदत्तस्य यज्ञवाटंगता अपि ५२ कृष्णोपि सेनया साद्वैप्रययौ षट्पुंरं विभुः ॥ महादेवस्य वचनमुद्रहन्मनसा नृप ५३ ॥
स्थापयित्वा द्वारव्यामाहुं कं पार्थिवं तदा ॥ सतया सेनया साद्वैपौराणां हितकाम्यया ५४ यज्ञवाटस्या विदूरे देवो निविशे विभुः ॥ देशे प्रवरकल्याणे वसुदे
वप्रचोदितः ५५ दत्तगुल्माप्रतिसंस्कृतांतं विधिवत्प्रभुः ॥ प्रद्युम्नमटने श्रीमान् रक्षार्थं विनिज्युष्य च ५६

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तं स्कंधावारं दत्तगुल्माप्रतिसंस्कृतं चैव नृपस्यैव स्थितिर्गुल्मैर्न प्रतिसर अनिष्टमार्गो यस्मिंस्तं अटने रक्षार्थं परिभ्रमणे ॥ ५६ ॥

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां च शीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ चतुर्भिरधिके शीतितमेकामस्य विक्रमः ॥ राजावध्वारिपूनाजित्वा कन्यास्त्वानीय आगतः ॥ १ ॥
मुहूर्तेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ तृतीयाषष्ठ्यर्थे ॥ ३ ॥ वियति उपरिभागे ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ निचक्षुरादिवः ९ सनत्कुमारोऽपि यादवः ॥ १० ॥ ११ ॥ मेघानामिव नादो येषां तान्

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि षट्पुरवधे कृष्णस्य षट्पुरगमने च शीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मुहूर्ताभ्युदिते
सूर्ये जनचक्षुषि निर्मले ॥ बलः कृष्णः सायकश्चतार्क्ष्यमारुरुहस्तदा १ बद्धगोधांगुलित्राणां दंशिता युद्धकांक्षिणः ॥ बिल्वोदके श्वरं देवं नमस्कृत्य सुरोत्तमं
२ आवर्तयाजले स्नात्वा रुद्रेण वरदत्तया ॥ गंगायाः कुरुशार्दूल रुद्रवाक्येन पुण्यया ३ प्रद्युम्नग्रे सैन्यस्य वियतिस्थाप्यमानदः ॥ रक्षार्थं यज्ञवाटस्य पाण्डवा
न्विनियुज्य च ४ शेषां सेनां गुहाद्वारिभगवान्विनियुज्य च ॥ जयंतमथ सस्मार प्रवरं च सतांगतिः ५ तावापेततुरेवाथ स्वयं चापश्यतां तथा ॥ वियत्येव नि
युक्तौ तौ प्रद्युम्न इव भारत ६ ततः कृष्णस्य वचनादाहतोरणदुंदुभिः ॥ जलजामुरजाश्चैव वाद्यान्येवापराणि च ७ माकरो रचितो व्यूहः सांवेन च गदेन च ॥ सा
रणश्चोद्धवश्चैव भोजो वै तरणस्तथा ८ अनाद्यष्टिश्च धर्मात्मा पृथुर्विपृथुरेव च ॥ कृतवर्मा च दंष्ट्रश्च निचक्षुरारिमर्दनः ९ सनत्कुमारो धर्मात्मा चारुदेष्णश्च भारत ॥
अनिरुद्धसहायौ तौ पृष्ठानीकं ररक्षतुः १० शेषायादवसेना तु व्यूहमध्ये व्यवस्थिता ॥ रथैरश्वैर्नरैर्नागैराकुलाकुलवर्द्धन ११ षट्पुरादपि निष्क्रान्ता दानवा युद्ध
दुर्मदाः ॥ आरुह्य मेघनादां श्वगर्दभानपि हास्तिनः १२ मकराञ्जिशुमारांश्च द्रुतानपि च भारत ॥ महिषानपि खड्गांश्च उष्ट्रानपि च कच्छपान् १३ एतैरेवरथै
र्युक्ता विविधायुधपाणयः ॥ किरीटापीडमुकुटैरंगदैरपि मंडिताः १४ नानर्दमानैर्विविधैस्तूर्यैर्नैर्मिस्वनाकुलैः ॥ प्रध्मायमानैः शंसैश्च महान्बुदसमस्वनैः ॥
१५ तासामसुरसेनानामुद्यतानां जनेश्वर ॥ निकुंभो निर्ययावग्रे देवानामिव वासवः १६ भूमिं द्यां च वृष्टिरेदानवास्ते बलोत्कटाः ॥ नदंतो विविधान्नादा
न्ध्वेडंतश्च पुनः पुनः १७ राजसेनापि संयत्ता चेदिराजपुरोगमाः ॥ असुराणां सहायार्थं निश्चिता जनमेजय १८ दुर्योधनं भ्रातृशतं चेदिराजानुजाग्रं ॥ स्थि
तं रथैर्नरव्याघ्रगंधर्वनगरोपमैः १९ कठिनानादिनो वीराद्रुपदस्य दनास्तथा ॥ रुक्मीचैवाह्वतिश्चैव तस्थुर्निश्चितौरणे ॥ तालवृक्षप्रतीकाशे धुन्वानौ धनु
षीशुभे २० शल्यश्च शकुनिश्चोभौ भगदत्तश्च पार्थिवः ॥ जरासंधस्त्रिगर्तश्च विराटश्च सहोत्तरः २१ युद्धार्थमुद्यता वीरानि कुंभाद्याजयैषिणः ॥ युयुत्समा
नायदुर्भेदे वैरिव महासुराः २२ ततो निकुंभः समरेशरैराशीविषोपमैः ॥ ममर्दसमरे सेनां भैमानां भीमदर्शनाम् २३ सेनापतिरनाद्युष्टिर्ममृषेत त्रयादवः ॥
ममर्दघोरैर्बाणैर्वैश्चित्रपुंसैः शिलाशितैः २४

॥ १२ ॥ द्रुतान् जविनः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ भूमिं द्यां च पूर
यित्वेति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ चेदिराजः शिशुपालस्तदनुजेभ्योऽग्रम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ निकुंभ आद्यः प्रधानः येषां ते ॥ २२ ॥ भैमानां यदूनां ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सनत्कुमारंयादवविशेषं ऋक्षंजांबवतीपुत्रं निशठोल्मुकोबलभद्रपुत्रौ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्ताःप्रक्षिताःइषवोयेनसः

नरथोसुरमुख्यस्यददृशेनचवाजिनः ॥ नध्वजौननिकुंभस्तुसर्वेबाणाभिसंवृताः २५ सपरीत्यततोवीरोनिकुंभोमायिनांवरः ॥ अस्तंभयदनाधृष्टिमाय
याभैमसत्तमम् २६ स्तंभयित्वानयद्वीरंगुहांषट्पुरसंज्ञिताम् ॥ रुद्धाचाभ्यगमद्वीरोमायाबलमुपाश्रितः २७ पुनरेवानिकुंभस्तुक्रुतवर्माणमाहवे ॥ आ
नयच्चारुदृष्टंभोजवैतरणंतथा २८ सनत्कुमारमृक्षंचतथैवनिशठोल्मुकौ ॥ बहूंश्चैवापरान्भोजान्मायाबलसमाश्रितः २९ नतस्यददृशेदेहोमायाच्छत्रो
जनेश्वर ॥ नयतोयादवान्गोरान्गुहांषट्पुरसंज्ञिताम् ३० तदृष्ट्वाकदंघोरंभैमानांभयवर्द्धनः ॥ चुकोपभगवान्कृष्णोबलःसत्यकएवच ३१ सविशेषंतथा
कामःसांबश्चपरवीरहा ॥ अनिरुद्धश्चदुर्धर्षोभैमाश्चबहवोपरे ३२ ततःशार्ङ्गायुधःशार्ङ्गैकृत्वासज्यंनरेश्वर ॥ दानवेषुप्रवृत्तेषुतृणेष्विवहुताशनः ३३ तदृष्ट्वा
दानवादेवमभिदुद्वुरीश्वरम् ॥ शलभाःकालपाशार्ताःप्रदीप्तमिवपावकम् ३४ समुत्सृज्यशतघ्नीश्चपरिघांश्चसहस्रशः ॥ शूलानिचाग्निमुत्थुलानिप्रदीप्तां
श्चपरश्वधान् ३५ पर्वताग्राणिवृक्षांश्चघोराश्चविपुलाःशिलाः ॥ उत्क्षिप्यचगजान्मत्तान्स्थानपिहयानपि ३६ नारायणाग्निस्तान्सर्वान्ददाहप्रहसन्निव ॥
बाणार्चिषामहातेजाजगद्धितकरोहरिः ३७ शारदंवर्षणंयद्वत्सेहेधीरोगवांपतिः ॥ तद्वद्यदुवृषःसेहेबाणवर्षमरिदमः ३८ नसेहिरेसुराबाणान्नारायणधनु
श्च्युतान् ॥ वर्षंपर्जन्यविहितंवाल्मुकासेतवोयथा ३९ नशेकुःप्रमुखेस्थातुंकृष्णस्यासुरसत्तमाः ॥ व्यादितास्यस्यसिंहस्यवृषभाइवभारत ४० तेवध्य
मानाःकृष्णेनदिवमाचक्रमुस्तदा ॥ जीविताशांवहंतस्तुनारायणभयार्दिताः ४१ तानाकाशगतानैर्द्विर्जयंतःप्रवरस्तथा ॥ निजघ्नतुःशरैर्घोरैर्वलिताचिसमैः
प्रभो ४२ निपेतुरसुराणांतुशिंसांसिधरणीतले ॥ वृणराजफलानीवमुक्तानिशिखरात्तरोः ४३ निपेतुर्बाहवश्छिन्नादैयानांवसुधातले ॥ कालेनोपहतावी
राःपंचवक्त्राइवोरगाः ४४ रौक्मिणेयस्ततःसृष्ट्वाघोरांमायामर्यांगुहाम् ॥ अदृश्यनिष्क्रमंवीरःक्षत्रंप्रक्षेपुमुद्यतः ४५ गदेनसहधर्मात्मासारणेनसुतेनच ॥
सांबेनचापैश्चापिपूर्वयेनप्रवेशिताः ४६ प्रमथ्यतरसाकर्णयंतंतरणमूर्धनि ॥ जग्राहबलवान्कार्ष्णिःप्रस्फुरंतंततस्ततः ४७ विनयचगुहांवीरोघोरांमा
यामर्यांगुहम् ॥ दुर्योधनंचराजानंविराट्द्रुपदावपि ४८ शकुनिंचैवशल्यंचनीलंचापिनदीसुतम् ॥ विंदानुविंदौराजानौजरासंयंचभारत ४९ त्रिगतांमा
लवांश्चैववासात्यांश्चमहाबलान् ॥ धृष्टद्युम्नादिकांश्चैवपांचालानस्रकोविदान् ५०

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ शिखरादग्रात् तरोस्तृणराजस्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नदी
सुतंभीष्मं ॥ ४९ ॥ दसातिः सुराष्ट्रावंत्योरंतरं तत्रभवावासात्याः ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ गृहायगृहीत्वाप्रवराणारुद्रपार्षदानामध्येउत्तमःशैलादिर्नदी ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ निःश्वसंतः

तथाभृतिमुवाचेदंमातुलंरुक्मिमैवच ॥ शिशुपालंचराजानंभगदत्तंचभारत ५१ संबंधंचगुरुत्वंचमानयामिनराधिपाः ॥ गुहामिमांघोररूपांयत्रप्रक्षेप
यामिवः ५२ बिल्वोदकेश्वरेणाहमाज्ञप्तःशूलपाणिना ॥ प्रक्षेप्तव्यानरेन्द्रास्तेगुहायामितिधीमता ५३ आश्रित्यशांबरिमायांनिकुंभेनमहात्मना ॥ प्रक्षि
प्तान्यादवांश्चैवमोक्षयिष्यामिसर्वथा ५४ इत्युक्तोशिशुपालस्तुराजासेनापतिस्तथा ॥ शरैस्ततर्दतान्मैमानप्रद्युम्नंचविशेषतः ५५ बिल्वोदके
श्वरंदेवरौक्मिणेयोनमस्यच ॥ आरभन्नृपतिबंधुंशिशुपालंमहाबलम् ५६ ततःपाशसहस्राणिगृहायप्रवरोत्तमः ॥ शैलादिरब्रवीद्वीरैरौक्मिणेयंमहाब
लम् ५७ बिल्वोदकेश्वरोदेवःप्राहत्वायदुनंदन ॥ सर्वंकुरुतथारात्र्यांचोक्तस्त्वंभोयथामया ५८ कन्यार्थैरत्नलुब्धांस्तुबन्धनेमान्नराधिपान् ॥ पाशै
स्त्वमेवमोक्तुंचप्रमाणंयदुनंदन ५९ असुरांस्तुमहाबाहोनिःशेषान्कर्तुमर्हसि ॥ एवमेवचवक्तव्यस्त्वयावीरजनार्दनः ६० ततःसभगदत्तंचशिशुपालंचभू
मिप ॥ आभृतिंचैवरुक्मिंचशेषांश्चान्यान्नराधिपान् ६१ बबंधहरदत्तैस्तैःपाशैरुत्तमवीर्यधृक् ॥ मायामयीगुहांचैवमानयत्कुरुनंदन ६२ बद्धाचरौक्मि
णेयोथनिःश्वसंतइवोरगान् ॥ अनिरुद्धंचकाराथरक्षितारंस्वमात्मजम् ६३ तेषांनिरवशेषेणबबंधयदुनंदनः ॥ सेनापतीन्क्षत्रियांश्चकोशाध्यक्षांश्चभारत
६४ हस्त्यश्वरथदंदांश्चकारचतथात्मसात् ॥ अव्यग्रस्तुततोहंतुमसुरानुद्यतःप्रभो ६५ सन्नद्धएवचोवाचब्रह्मदत्तंद्विजोत्तमम् ॥ विस्मयबंधवर्ततांकर्ममा
भैःषश्यधनजयम् ६६ नदेवेभ्योनासुरेभ्योनागेभ्योद्विजसत्तम ॥ भयंहिविद्यतेतस्यगोप्ताग्रेयस्यपांडवाः ६७ नचासुरैस्तवसुताःस्पृष्टाःखल्वपिचेतसा ॥
यज्ञवाटेनिरीक्ष्यंतांमाययानिहितामया ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिषट्पुर्वधेचतुरशीतितमोऽध्यायः ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ रुद्धेषुभूमिपालेषुसानुगेषुविशांपते ॥ आविवेशासुरांश्चाथकश्मलंजनमेजय १ दिशःप्रतस्थुस्तेवीरावध्यमानाःसमततः ॥ कृष्णानंत
प्रभृतिभिर्यदुभिर्द्युद्धमुर्मदैः २ निकुंभस्तानथोवाचरुषितोदानवोत्तमः ॥ भित्त्वाप्रतिज्ञांकिमोहाद्रयार्तायातविव्वलाः ३ हीनप्रतिज्ञाःकालोकान्प्रयास्य
थपलायिताः ॥ अगत्वापचितियुद्धेज्ञातीनांकृतनिश्चयाः ४ फलंजित्वेहभोक्तव्यंरिपून्समरकर्कशान् ॥ हतेनचापिशूरेणवस्तव्यंत्रिदिवेसुसम् ५ पला
यित्वागृहंगत्वाकस्यद्रक्ष्यथहेमुखम् ॥ दारान्वक्ष्यथकिंचापिधिग्धिक्किंचिनलज्जथ ६

कर्मणिप्रथमाछांदसी ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ निहितानिधानवद्रक्षिता ॥ ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुरशीतितमोऽध्या
यः ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पंचाधिकेशीतितमेध्यायेमुष्मिन्मथस्फुटः ॥ निकुंभप्रमुखानांचयदुभिर्बंधउच्यते ॥ १ ॥ रुद्धेष्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सुमहान्सुमहांतम् ॥

एवमुक्तो निवृत्तास्ते लज्जमाना नृपासुराः ॥ द्विगुणेन च वेगेन युयुधुर्यदुभिः सह ७ उत्सवे युद्धशौडानां नानाप्रहरणैर्नृप ॥ येयांति यज्ञवाटं तं तान्निहंति धनं जयः
॥ ८ यमौ भीमश्च राजा च धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ द्यां प्रयाता नृजवान् नैद्रिः प्रवरश्च द्विजोत्तमः ९ अथासुरा मृक्तो यादव्यकेशशैवलशाड्डला ॥ चक्रकूर्मरथावर्ता
गजशैलानुशोभिनी १० ध्वजकुंतत रुच्छन्नास्तनितोत्कुष्ठनादिनी ॥ गोविंदशैलप्रभवा भीरुचित्तप्रमाथिनी ११ असृग्बुद्बुदफेनादद्या असिमत्स्यतरंगि
णी ॥ सुस्रावशोणितनदी नदी वज्रलदागमे १२ तान्दृष्ट्वैव निकुंभस्तुवर्द्धमानांश्च शात्रवान् ॥ हतान् सर्वान्सहायांश्च वीर्यादेवोत्पपात ह १३ सवारितो जयंते न
प्रवरेण च भारत ॥ शरैः कुलिशसंकाशैर्निकुंभोरणकर्कशः १४ सन्निवृत्त्याथ दष्टौष्ठः परिषेणदुरासदः ॥ प्रवरं ताडयामास स पपात महीतले १५ ऐंद्रिस्तं पतितं
भूमौ बाहुभ्यां परिष्वजे ॥ विदित्वा चैव स प्राणं हित्वा सुरमाभिदुतः १६ अभिदुत्य निकुंभं च निस्त्रिंशेन जघान ह ॥ परिषेणापि दैते योजयंतं समताडयत् १७ तत
क्षबहुलं गात्रं निकुंभस्यैद्रि राहवे ॥ संचितयामास तदा वध्यमानो महासुरः १८ कृष्णेन सह योद्धव्यं वैरिणा ज्ञातिघातिना ॥ श्रावयामि किमात्मानमाहवेश
क्रसूनुना १९ एवं स निश्चयं कृत्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ जगाम चैव युद्धार्थं यत्र कृष्णो महाबलः २० तं दृष्ट्वा रवतस्कंधमास्थितो बलनाशनः ॥ द्रष्टुमभ्यागतो
युद्धं जहृपे सह दैवतैः २१ साधुसाध्विति पुत्रं च परितुष्टः स सस्वजे ॥ प्रवरं चापि धर्मात्मा सस्वजे मोहवर्जितम् २२ देवदुंदुभ्यश्चापि प्रणेदुर्वासवाज्ञया ॥ जय
मानं रणे दृष्ट्वा जयंतरणदुर्जयम् २३ ददर्शाथ निकुंभस्तु केशवर्णदुर्जयम् ॥ अर्जुनेन स्थितं सार्धं यज्ञवाटा विदूरतः २४ सनादं सुमहान् कृत्वा पक्षिराजमताड
यत् ॥ परिषेण सुधौरेण बलं सत्यकमेव च २५ नारायणं चार्जुनं च भीमं चार्थयुधिष्ठिरम् ॥ यमौ च वासुदेवं च सांबं कामं च वीर्यवान् २६ युयुधेमा ययादैत्यः
शीघ्रकारी च भारत ॥ नचैनं ददृशुः सर्वे सर्वशस्त्रविशारदाः २७ यदा तु नैवापश्यंस्तं तदा बिल्वोदकेश्वरम् ॥ दध्यौ देवं हृषीकेशः प्रमथानां गणेश्वरम् २८ तत
स्ते ददृशुः सर्वे प्रभावादति तेजसः ॥ बिल्वोदकेश्वरस्याशु निकुंभं मायिनां वरम् २९ कैलासशिखराकारं ग्रसंतं मिवाधिष्ठितम् ॥ आह्वयंतरणे कृष्णं वैरिणं ज्ञाति
नाशनम् ३० सज्जगांडीवमेवाथ पार्थस्तस्य रथेषुभिः ॥ परिवंचैव गात्रेषु विव्याधैनमथा सकृत् ३१ ते बाणास्तस्य गात्रेषु परिषेच जनाधिप ॥ भग्नाः शि
लाशिताः सर्वे निपेतुः कुंचिताक्षितौ ३२ विफलानस्त्रयुक्तांस्तान् दृष्ट्वा बाणान्धनं जयः ॥ पप्रच्छ केशवं वीरः किमेतदिति भारत ३३ पर्वतानपि भिंदंति मम व
ज्रोपमाशराः ॥ किमिदं देवकीपुत्रविस्मयोत्र महान्मम ३४

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

महद्भूतलोकोत्तरविक्रमः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ३८ ॥ ब्रह्मण्यः ब्राह्मणकुलहितः गतिराश्रयः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अन्विष्यतद्रमनमार्गमिति शो
 तमुवाच ततः कृष्णः प्रहसन्निवभारत ॥ महद्भूतं नि कुंभोयं कौंतेय शृणु विस्तरात् ३५ पुरागत्वोत्तरकुंभस्तपश्चक्रे महासुरः ॥ शतं वर्ष सहस्राणां देवशत्रुदुरासदः
 ३६ अथैनं छंदयामास वरेण भगवान्हरः ॥ सवत्रे त्रीणि रूपाणि नवध्यानि सुरासुरैः ३७ तमुवाच महादेवो भगवान् वृषभध्वजः ॥ मम ब्राह्मणानां
 वा विष्णोर्वा प्रियमाचरन् ३८ भविष्यसि हरेर्वध्यो न त्वन्यस्य महासुर ॥ ब्रह्मण्यो हंच विष्णुश्च विप्राणां परमा गतिः ३९ स एष सर्वशस्त्राणामवध्यः पांडुनंदन
 त्रिदेहोतिप्रमाथी च वरमत्तश्च दानवः ४० आनुमत्या पहरणे देहोऽस्यैको हतो मया ॥ अवध्यं षट्पुण्ड्रं देहमिदमस्य दुरात्मनः ४१ दिर्तिशुश्रूषाति त्वेको देहोऽस्य त
 पसान्वितः ॥ अन्यस्तु देहो घोरोऽस्य येनावसति षट्पुण्ड्रम् ४२ एतत्तु सर्वमाख्यातं नि कुंभं चरितं मया ॥ त्वरयास्य वधे वीरकथापश्चाद्भविष्यति ४३ तयोः कथय
 तोरेव कृष्णयोरसुरस्तदा ॥ गुहां षट्पुण्ड्रं तां विवेशरणदुर्जयः ४४ अन्विष्यतस्य भगवान्विवेश मधुसूदनः ॥ तां षट्पुण्ड्रं गुहां घोरां दुर्द्धर्षां कुरुनंदन ४५ चंद्रमू
 र्यप्रमाहीनां ज्वलंतीं स्वेन तेजसा ॥ सुखदुःखोष्णशीतानि प्रयच्छंतीं यथेप्सितम् ४६ तत्र प्रविश्य भगवानपश्यत जनाधिपान् ॥ युयुधेसहवरेण नि कुंभेन ज
 नाधिप ४७ कृष्णस्यानुप्रविष्टास्तु बलाद्यायादवास्तदा ॥ प्रविष्टाश्च तथा सर्वे पांडवास्ते महात्मनः ४८ समेतास्तु प्रविष्टास्ते कृष्णस्यानुमतेन वै ॥ युयुधे
 स तु कृष्णेन रौक्मिणेयः प्रचोदितः ॥ अनयद्यादवान्सर्वान्या नयं बद्धवान्पुरा ४९ ते मुक्तारौ रौक्मिणेयेन प्राप्ता यत्र जनार्दनः ॥ प्रहृष्टमनसः सर्वे नि कुंभं वधकां क्षि
 णः ५० राजानो वीरमुंचेति पुनः कामं यथाब्रुवन् ॥ सुमोच चाथ तान् वीरो रौक्मिणेयः प्रतापवान् ५१ अधोमुखमुखाः सर्वे बद्धमौनानराधिपाः ॥ लज्जयाभि
 झुता वीरास्तश्चुर्नष्टश्रियस्तदा ५२ नि कुंभमपि गोविंदः प्रयतंतं जयं प्रति ॥ योधयामास भगवान्वोरमात्मारिपुं हरिः ५३ परिवेणाहतः कृष्णो नि कुंभेन भृशं
 विभो ॥ गदया चापि कृष्णेन नि कुंभस्ताडितो भृशम् ५४ तावुं भौमो हमापन्नौ सुप्रहारहतौ तदा ॥ ततः प्रव्यथितान् दृष्ट्वा पांडवांश्चाथ यादवान् ५५ जेपुर्मु
 निगणास्तत्र कृष्णस्य हितकाम्यया ॥ तुष्टुवुश्च महात्मानं वेदप्रोक्तैस्तथास्तवैः ५६ ततः प्रयागत प्राणो भगवान्केशवस्तदा ॥ दानवश्च पुनर्वीरावुद्यतौ स
 मरंप्रति ५७ वृषभा विवनर्दंतौ गजा विवचभारत ॥ शालावृका विवकुद्धौ प्रहरंतौ रणोत्कटौ ५८ अथ कृष्णं तदोवाच नृपं वागशरीरिणी ॥ चक्रेण शमयस्वैनं
 देव ब्राह्मणकण्टकं ५९ इति होवाच भगवान् देवो बिल्बोदकेश्वरः ॥ धर्मं यशश्चाविपुलं प्राप्नुहि त्वं महाबल ६०

७ः ॥ ४५ ॥ सुखदुःखेति स्वीयानां सुखं परेषां दुःखमिति वक्तव्यम् ॥ ४६ ॥ जनाधिपान् नि कुंभं निगृहीतान् यदून् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कृष्णेनेति ॥ तत्र तेनायमर्थः स नि कुंभः
 कृष्णेन सह युयुधे रौक्मिणेयस्तु कृष्णेनैव प्रचोदितः मनसा प्रेरितो यादवाननयदित्युत्तरेण संबन्धः ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ सूर्यमंडलवर्चसमिति सुदर्शनविशेषणत्वात्पुंस्त्वम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ प्रवरंश्रेष्ठम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ददौ तेभ्य
इतिशेषः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ इति श्रीमहाभारतेस्त्रिलोकेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४ ॥ षडशीतितमे मुष्मिन् च

तथेत्युक्त्वानमस्कृत्वालोकनाथः सतांगतिः ॥ सुदर्शनं मुमोचाथ चक्रंदैत्यकुलांतकम् ६१ तन्निकुंभस्यचिच्छेदशिरःप्रवरकुंडलम् ॥ नारायणभुजोत्सृष्टं सूर्यमं
डलवर्चसम् ६२ उत्पपाताशिरस्तस्य भूमौ ज्वलितकुंडलम् ॥ मेघमत्तो गिरिः शृंगाम् मयूरद्वभूतले ६३ निकुंभे निहते तस्मिन् देवो बिल्वोदकेश्वरः ॥ तुतो
षचनरव्याघ्रजगन्नासकरो विभुः ६४ पपात पुष्पवृष्टिश्चक्रमृष्टानभस्तलात् ॥ देवदुंदुभयश्चैव प्रणेदुररिनाशने ६५ ननंदचजगत्कृत्स्नं मुनयश्च विशेषतः ॥
दैत्यकन्याश्च भगवान्यदुभ्यः शतशो ददौ ६६ क्षत्रियाणां च भगवान्सां त्वयित्वा पुनः पुनः ॥ रत्नानि च विचित्राणि वासांसि प्रवराणि च ६७ रथानां वाजियुक्तानां ष
ट्सहस्राणि केशवः ॥ अददत्पांडवेभ्यश्च प्रीतात्मा गदपूर्वजः ६८ तदेव चाथ प्रवरं षट्पुंरपुरवर्द्धनः ॥ द्विजाय ब्रह्मदत्ताय ददौ ताक्ष्यं वरध्वजः ६९ सत्रे समाप्ते च
तदा शंस चक्रगदाधरः ॥ विसर्जयित्वा तत्क्षत्रपांडवांश्च महाबलः ७० बिल्वोदकेश्वरस्याथ समाजमकरोत्प्रभुः ॥ मांसरूपसमाकीर्णं बहुव्रतं व्यंजनाकुलम् ७१
नियुद्धकुशलान्मल्लान् देवो मल्लप्रियस्तदा ॥ योधयित्वा ददौ भूरिवित्तं वस्त्राणि चात्मवान् ७२ मातापितृभ्यां सहितो यदुभिश्च महाबलः ॥ अभिवाद्य ब्रह्म
दत्तं ययौ द्वारवतीं पुरीं ७३ सविवेश पुरीं रम्यां हृष्टपुष्टजनाकुलां ॥ पुष्पचित्रपथां वीरो वद्यमानो नरैः पथि ७४ इमं यः षट्पुंरुवधं विजयं चक्रपाणिनः ॥ शृणु
याद्वापठेद्वापियुद्धे जयमवाप्नुयात् ७५ अपुत्रो लभते पुत्रमधनो लभते धनम् ॥ व्याधितो मुच्यते रोगी बद्धश्चाप्यथ बंधनात् ७६ इदं पुंसवनं प्रोक्तं गर्भाधा
नं च भारत ॥ श्राद्धेषु पठितं स म्यंगक्षय्यकरणं स्मृतम् ७७ इदममरवरस्य भारते प्रथितं बलस्य जयं महात्मनः ॥ सततमिदं हि यः पठेन्नरः सुगतिमितिो व्रजते
गतज्वरः ७८ मणिकनकविचित्रपाणिपादो निरतिशयार्कगुणारिहादिनाथः ॥ चतुर्दधिशयश्चतुर्विधात्मा जयति जगत्पुरुषः सहस्रनामा ७९ इति श्रीम
हाभारतेस्त्रिलोकेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि षट्पुंरुवधो नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ श्रुतोयं षट्पुंरुवधो रम्यो मुनिवरोत्तम ॥
पुरोक्तमंधकवधं वैशंपायन कीर्तय १ भानुमत्याश्च हरणं निकुंभस्य वधं तथा ॥ प्रवृहिवदतां श्रेष्ठपरंकौतूहलं हि मे २ वैशंपायन उवाच ॥ दितिर्हतेषु पुत्रेषु
विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ तपसाराधयामास मारीचं कश्यपं पुरा ३ तपसा कालयुक्तेन तथा शुश्रूषयामुनेः ॥ आनुकूल्येन च तथा माधुर्येण च भारत ४ ॥
परितुष्टः कश्यपस्तुतामुवाच तपोधनः ॥ परितुष्टोऽस्मि ते भद्रे वरं वरय सुव्रते ५

याध्याये हि वर्ण्यते ॥ अंधकस्य वधः प्रोक्तो राजप्रश्नानुसारतः १ श्रुतोयमिति १ निकुंभस्य त्रिदहस्य वधं भानुमत्या हरणे भगवता प्रोक्तम् २ ३ कालयुक्तेन बहुकालानेन ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ब्रवीत् अत्र ब्रवीत् ॥ १६ ॥ सोढव्यं दुर्वृत्तत्वमिति शेषः ॥ १७ ॥ अत्र भवती पूज्यादिति तस्याः

दितिरुवाच ॥ हतपुत्रास्मि भगवन् देवैर्धर्मभृतां वर ॥ अवध्यं पुत्रमिच्छामि देवैरमितविक्रमम् ६ ॥ कश्यप उवाच ॥ अवध्यस्ते सुतो देवि दाक्षायणि भवेदिति ॥ देवानां संशयो नात्र कश्चित्कमललोचने ७ देवदेवमृते रुद्रं तस्य न प्रभवाम्यहम् ॥ आत्मा ततस्ते पुत्रेण रक्षितव्यो हि सर्वथा ८ अन्वाला भततां देवी कश्यपः सत्यवागथ ॥ अंगुल्योदरदेशे तु सा पुत्रं सुषुवेततः ९ सहस्रबाहुं कौरभ्य सहस्रशिरसं तथा ॥ द्विसहस्रेक्षणं चैव तावच्चरणमेव च १० सत्रजत्यंधवद्यस्मादनंधो पिहि भारत ॥ तमंधकोयं नाग्नेति प्रोचुस्तत्र निवासिनः ११ अवध्योस्मीति लोकान्सर्वान् बाधति भारत ॥ हरयपि च रत्नानि सर्वाण्यात्मबलाश्रयात् १२ वासयत्यात्मवीर्येण निगृह्याप्सरसांगणान् ॥ सवेश्मन्यूर्जितो त्यर्थं सर्वलोकभयंकरः १३ परदारापहरणं पररत्नविलोपनम् ॥ चकार स ततमो हादंधकः पापनिश्रयः १४ त्रैलोक्यविजयं कर्तुमुद्यतः स तु भारत ॥ सहायैरसुरैः सार्द्धं बहुभिः सर्वधर्षिभिः १५ तच्छ्रुत्वा भगवांश्छक्रः कश्यपं पितरं ब्रवीत् ॥ अंधकेनेदमारब्धमीदृशं मुनिसत्तम १६ आज्ञापय विभो कार्यमस्माकं समनंतरम् ॥ यवीयसः कथं नाम सोढव्यं स्यान्मुने मया १७ इष्टपुत्रे प्रहर्तव्यं कथं नाम मया विभो ॥ इहात्र भवती कुर्यान्मन्युं मयि हते सुते १८ देवेंद्रवचनं श्रुत्वा कश्यपो धात्रवीन्मुनिः ॥ वारयिष्यामि देवेंद्र सर्वथा भद्रमस्तु ते १९ अंधकं वारयामास दित्या सह तु कश्यपः ॥ त्रैलोक्यविजयाद्विरुच्छ्रुच्छ्रेण भारत २० वारितोऽपि सदुष्टात्मा बाधत्येवादिबौकसः ॥ तैस्तैरुपायैर्दुष्टात्मा प्रमथ्य च तथा मरान् २१ बभंज कानने वृक्षानुद्यानानि च दुर्मतिः ॥ उच्चैः श्रवः सुतान् श्वान् बलादप्यानयद्दिवः २२ नागान् दिशा गजसुतान् दिव्यान् पिच भारत ॥ बलाद्वरति देवानां पश्यतां वरदं पितः २३ देवानां प्याययंते तु ये यज्ञैस्तपसा तथा ॥ तेषां चकार विघ्नं सदुष्टात्मा देवकंटकः २४ नेजुर्यज्ञैस्त्रयोवर्णास्ते पुश्चनतपांस्यपि ॥ अंधकस्य भयाद्राज्यज्ञविघ्नानि कुर्वतः २५ तस्येच्छया वातिवायुगदित्यश्च तपत्युत ॥ चंद्रमा वासनक्षत्रो दृश्यते नैव वा पुनः २६ न ब्रजंति विमानानि विहाय सिंभयात्प्रभो ॥ अंधकस्यातिघोरस्य बलदृप्तस्य दुर्मतेः २७ निर्दोषं वपुर्द्वारं जगदीरतथा भवत् ॥ अंधकस्यातिघोरस्य भयात्कुरुकुलोद्वह २८ कुरुंस्तथोत्तरान्पापो द्वावया मास भारत ॥ भद्राश्वान्केतुमालांश्च जंबुद्वीपांस्तथैव च २९ मानयंति च तं देवादानवाश्च दुरासदाः ॥ भूतानि च तथान्यानि समर्थान्यपि सर्वथा ३०

इष्टपुत्रे मया हते स तिसामयिमन्युं कुर्यात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कच्छ्रुच्छ्रेण अतिकच्छ्रेण ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ नेजुः यज्ञानचक्रः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अंधकस्य भयादिति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अश्रुप्रमार्जनं शोकापनयनम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तपोधनाः हे शौनकाः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति वक्ष्यमाणं कार्यं कर्तव्यम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ऋषयो वध्यमानास्तु समेता ब्रह्मवादिनः ॥ अर्चितयन्त्रं धकस्य वधं धर्मभृतां वर ३१ तेषां बृहस्पतिर्मध्ये धीमानिदमथाब्रवीत् ॥ नास्य रुद्रादृते मृत्युर्विद्यते
चकथंचन ३२ तथा वरेदीयमाने कश्यपेनापि शब्दितः ॥ नाहं रुद्रात्परित्रातुं शक्त इत्येव धीमतः ३३ तमुपायं चितयामः शर्वीयेन सनातनः ॥ जानीयात्स
र्वभूतानि पीड्यमानानि शंकरः ३४ विदितार्थी हि भगवानवश्यं जगतः प्रभुः ॥ अश्रुप्रमार्जनं देवः करिष्यति सतांगतिः ३५ व्रतं हि देवदेवस्य भवस्य जगतो गुरोः ॥
संतोऽसंयोरक्षितव्या ब्राह्मणास्तु विशेषतः ३६ ते वयं नारदं सर्वे प्रयामः शरणं द्विजम् ॥ उपायं वेत्स्यते तत्र वयस्यो हि भवस्य सः ३७ बृहस्पतिवचः श्रुत्वा सर्वे
प्यथ तपोधनाः ॥ तावद्बृहथुराकाशे प्रासं देवर्षि सत्तमम् ३८ पूजयित्वा यथान्यायं सत्कृत्य विधिवन्मुनिम् ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ देवर्षे भगवन्साधो कै
लासं व्रज सत्वरम् ३९ विज्ञमुमर्हसे देवमंधकस्य वधे हरम् ॥ त्राणार्थं नारदं प्रोचुस्तांस्तथेति सचोक्तवान् ४० ऋषिष्वथ प्रयातेषु तत्कार्यं नारदो मुनिः ॥ वि
चार्य मनसा विद्वानितिकार्यं सदृष्टवान् ४१ स देवदेवं भगवान्द्रष्टुं मुनिरथाययौ ॥ मंदारवनमध्यस्थो यत्र नित्यो वृषध्वजः ४२ स तत्र रजनीमेकामुषित्वा मुनि स
त्तम ॥ मंदाराणां वने रम्ये दयितः शूलपाणिनः ४३ आजगाम पुनः स्वर्गं लब्ध्वा नुज्ञां वृषध्वजात् ॥ मंदारपुष्पैः सुकृतां मालामाबध्य मारुत ४४ ग्रथितां
सविशेषां तां सर्वगंधोत्तमोत्तमाम् ॥ संतानमाल्यदामंच तैरेव कुसुमैः कृतम् ४५ तच्च कंठे समासज्य महागंधं नराधिप ॥ आययावंध कोयत्र दुरात्मा बलदर्पितः
४६ अंधकस्त्वथ तदंघ्र्या गंधमघ्राय चोत्तमम् ॥ संतानकानां स्रङ्मालां महागंधां महामुने ४७ कुत्रायं पुष्पजातिर्वाकमनीया तपोधन ॥ गंधान्ध्वान् शुभां
स्तान् हि मोः पुण्यतिमुहुर्मुहुः ॥ स्वर्गे संतानकुसुमान्यतिवर्तत सर्वथा ४८ कः प्रभुस्तस्य वृक्षस्य शक्यं वानयितुं मुने ॥ आचक्ष्वयद्यनुग्राह्या वयं ते देवतातिथे
४९ तमुवाच मुनिश्रेष्ठः प्रहसन्निवभारत ॥ आदाय दक्षिणे हस्ते महस्तपसो निधिः ५० मंदरे पर्वतश्रेष्ठे वीरकामगमं वनम् ॥ तत्र चैवं विधं पुष्पं भोः सृष्टिः शू
लपाणिनः ५१ न तु तत्र वनं कश्चिदच्छंदेन महात्मनः ॥ प्रवेष्टुं लभते तद्विरक्षंति प्रवरोत्तमाः ५२ नानाप्रहरणाघोरानानाविषादुरासदाः ॥ अवध्याः सर्वभू
तानां महादेवाभिरक्षिताः ५३ नित्यं प्रकीडते तत्र सोमः सप्रवरो हरः ॥ मंदारद्रुमखंडेषु सर्वात्मा सर्वभावनः ५४ तपोविशेषैराध्यायहरं त्रिभुवनेश्वरम् ॥
शक्यं मंदारपुष्पाणि प्राप्नुं कश्यपवंशज ५५

॥ ४३ ॥ मंदारः सुरतरुस्तत्पुष्पैः ॥ ४४ ॥ संतानोपि देवद्रुम एव ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ स्रङ्माला पुष्पदाम ॥ ४७ ॥ इयमिति वक्तव्येऽयमिति उक्तिर्मत्तत्वात् संतानकुसुमानि
अतिवर्त्तन्ति अभिभवति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ महात्मनो महादेवस्य प्रवरोत्तमाः गणोत्तमाः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ नीरागिरसान् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ वर्धतेप्रसरंति ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेटीकायांपडशोतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥
 स्त्रिरत्नमणिरत्नानियानिचान्यानिचाप्यथ ॥ कांसितानिफलंतिस्मतेद्रुमाहरवल्लभाः ५६ नतत्रसूर्यःसोमोथतपत्यतुलविक्रमः ॥ स्वयंप्रभंतस्वनंतद्रोदुः
 स्वविवर्जितम् ५७ तत्रगंधान्स्रवत्यन्येनीराण्यन्येमहाद्रुमाः ॥ वासांसिविविधान्यन्येसुगंधीनिमहाबल ५८ अक्षयंभोज्यंचपेयंचचोष्यंलेह्यंतथैवच ॥ त
 रुभ्यःस्रवतेतेभ्योविविधंमनसोप्सितम् ५९ पिपासावाबुभुक्षावागलानिश्चितापिवानघ ॥ नमंदारवनेवीरभवतीत्युपधार्यताम् ६० नतेवर्णयितुंशक्यागु
 णावर्षशैतैरपि ॥ गुणयेतत्रवर्द्धतेस्वर्गाद्विद्रुगुणोत्तराः ६१ अतीवहिजयेल्लोकान्समहेन्द्रान्नसंशयः ॥ एकाहमपियस्तत्रवसेच्चदितिजोत्तम ६२ स्वर्गस्या
 पिहितस्वर्गसुखानामपितत्सुखम् ॥ बभूवजगतःसर्वमितिमेधीयतेमनः ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिअंधकवधेपडशीतितमोऽ
 ध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अंधकोनारदवचःश्रुत्वातत्त्वेनभारत ॥ मंदरंपर्वतंगंतुंमनोदध्रेमहासुरः १ सोसुरान्सुमहाते
 जाःसमानियमहाबलः ॥ जगाममंदरंकुद्रोमहादेवालयंतदा २ तंमहाभ्रप्रतिच्छन्नमहौषधिसमाकुलम् ॥ नानासिद्धसमाकीर्णमहर्षिगणसेवितम् ३ चं
 दनागरुवृक्षाढ्यंसरलद्रुमसंकुलम् ॥ किन्नरोद्गीतरम्यंचबहुनागकुलाकुलम् ४ वातोद्भूतैर्वनैःफुल्लैर्नृत्यंतमिवचक्रचिद ॥ प्रसुतैर्धातुभिश्चित्रैर्विलिप्तमिवचक्र
 चिद ५ पक्षिस्वनैःसुमधुरैर्नंदंतमिवचक्रचिद ॥ हंसैःशुचिपदैःकीर्णसंपतद्भिरितस्ततः ६ महाबलैश्चमहिषैश्चरद्भिर्दैत्यनाशनैः ॥ चंद्रांशुविमलैःसिंहैर्भू
 षितहेमसंचयम् ७ मृगराजसमाकीर्णमृगवृंदनिषेवितम् ॥ समंदरंगिरिंप्राहरूपिणंबलदर्पितः ८ वेत्सित्वांहियथावध्योवरदानादहंपितुः ॥ ममचैववशे
 संवैत्रेलोक्यंसचराचम् ९ प्रतियोद्धुंनमांकश्चिदिच्छत्यपिगिरेभयात् ॥ पारिजातवनंचास्तितवसानौमहागिरे ॥ सर्वकामप्रदैःपुष्पैर्भूषितंरत्नमुत्तमम् १०
 तदाचक्ष्वोपभोक्ष्यामितद्वनंतवसानुजम् ॥ किंकरिष्यसिक्लुहस्त्वमनोहित्वरतेमम ११ त्रातारंनानुपश्यामिमयाखल्वर्दितस्यते ॥ इत्युक्तोमंदरस्तेनत
 त्रैवांतरधीयत १२ ततोऽहंकोतिरुषितोवरदानेनदर्पितः ॥ सुमोचनादंसुमहादिदंवनमब्रवीत् १३ मयावैत्वंयाच्यमानोयस्मान्नबहुमन्यसे ॥ अहंचूर्णीक
 रोमित्वांबलंपर्वतपश्यमे १४ एवमुक्त्वागिरेःशृंगमुत्पात्त्वबहुयोजनम् ॥ निष्पिपेषागिरेस्तस्यशृंगेष्वन्यत्रवीर्यवान् १५ सहतैरसुरैःसर्वैर्वरदानेनदर्पितः
 तंप्रच्छन्ननदीजालंअज्यमानंमहागिरिम् १६

॥ ॥ ४४ ॥ ॥ सप्ताशीतितमेध्यायेमुष्मिन्अंधकवैरिणा ॥ अंधकस्ययुधिप्राणात्तद्वारुद्रेणचोच्यते ॥ १ ॥ अंधकइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ५ ॥ शुचिपदैःस
 वःसभाशुचिस्थानेसीदंतितिष्ठंतीतिशुचिपदास्तैःशुद्धसदोभिः शुचिपदैरित्यपिपाठः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ रत्नमुत्तमंदिव्यंश्रेष्ठम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
 १४ ॥ १५ ॥ प्रच्छन्नानिदीनांजालानिसमूहायव्रतम् ॥ १६ ॥

अष्टाशीतितमेमुष्मिन्ध्यायेवलकृष्णयोः ॥ वर्ण्यतेचजलक्रीडाविशिष्टापिंडनारके ॥१॥ मुनेधक श्राव्यःअवश्यंश्रोतव्यः १ निकुंभस्यत्रिदेहस्य ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ब
लोवलरामः ॥ ६ ॥ ७ ॥ दैत्याधिवासंसमुद्रंनिर्जित्यस्वस्थानादवसार्यतत्रनिवेशिताः ॥ ८ ॥ वेषयोषितः वरांगनाः ॥ ९ ॥ १० ॥ चक्रवाकयोरिवययोः अन्योन्यंअनुरागस्ते
जनमेजयउवाच ॥ मुनेधकवधःश्राव्यःश्रुतोयंस्वलुभोभया ॥ शांतिस्त्रयाणांलोकानांकृतादेवेनधीमता १ निकुंभस्यहतंदेहंद्वितीयंचक्रपाणिना ॥ यदर्थं
चयथाचैवतद्भवान्वक्तुमर्हति २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रद्धधानस्यराजेन्द्रवक्तव्यंभवतो नव ॥ चरितंलोकनाथस्यहरेरमिततेजसः ३ द्वारवत्यांनिवसतो
विष्णोरतुलतेजसः ॥ समुद्रयात्रासंप्राप्तातीर्थैर्पिंडारकेनृप ४ उग्रसेनोनरपतिर्वसुदेवश्चभारत ॥ निक्षिप्तौनगराध्यक्षौशेषाःसर्वेविनिर्गताः ५ पृथग्बलः
पृथग्धीमांलोकनाथोजनार्दनः ॥ गोष्ठ्याःपृथक्कुमाराणांनृदेवामिततेजसाम् ६ गणिकानांसहस्राणिनिःसृतानिनराधिप ॥ कुमारैःसहवार्ष्णेयैरुपवद्भिः
स्वलंकृतैः ७ दैत्याधिवासंनिर्जित्ययदुभिर्दृढविक्रमैः ॥ वेश्यानिवेशितावीरद्वारवत्यांसहस्रशः ८ सामान्यास्ताःकुमाराणांक्रीडानार्योमहात्मनाम् ॥
इच्छाभोग्यागुणैरेवराजन्नावेषयोषितः ९ स्थितिरेषाहिभैमानांकृताकृष्णेनधीमता ॥ स्त्रीनिमित्तंभवेद्वैरंमायदूनामितिप्रभो १० रेवत्याचैकयासार्धं
बलोरेमेनुकूलया ॥ चक्रवाकानुरागेणयदुश्रेष्ठःप्रतापवान् ११ कादंबरीपानकलोभूषितोवनमालया ॥ चिक्रीडसागरजलेरेवत्यासहितोबल १२
षोडशस्त्रीसहस्राणिजलेजलजलोचनः ॥ रमयामासगोविंदोविश्वरूपेणसर्वदृक् १३ अहमिष्टामयासाद्वैजलेवसतिकेशवः ॥ इतितामेनिरेसर्वारात्रोना
रायणस्त्रियः १४ सर्वाःसुरतचिह्नांग्यःसर्वाःसुरततर्पिताः ॥ मानमूढुश्चताःसर्वागोविंदेबहुमानजम् १५ अहमिष्टाहमिष्टेतिस्निग्धेपरिजनेतदा ॥ नाराय
णस्त्रियःसर्वामुदाशश्लाघिरेशुभाः १६ करजद्विजचिह्नानिकुचाधरगतानिताः ॥ दृष्ट्वादृष्ट्वाजहृषिरेदर्पणेकमलेक्षणाः १७ गोत्रमुद्दिश्यकृष्णस्यजगिरे
कृष्णयोषितः ॥ पिवंत्यइवकृष्णस्यनयनैर्वदनावुजम् १८ कृष्णार्पितमनोदृष्ट्यःकांतानारायणस्त्रियः ॥ मनोहरतराराजन्नभवन्नेकानिश्रयाः १९ एका
र्पितमनोदृष्ट्योनेर्ष्यांताश्चक्रिरेंगनाः ॥ नारायणेनदेवेनतर्प्यमाणमनोरथाः २० शिरांसिगर्वितान्यूहुःसर्वानिरवशेषतः ॥ बालभ्यंकेशवमयंवहंत्यश्चारु
दर्शनाः २१ ताभिस्तुसहचिक्रीडसर्वाभिर्हरिरात्मवान् ॥ विश्वरूपेणविधिनासमुद्रेविमलेजले २२ उवाहसर्वगंधाढ्यंस्वच्छंवारिमहोदधिः ॥ तोयंवि
लवणंमृष्टंवासुदेवस्यशासनाव् २३

न ॥ ११ ॥ कादंबरीसुरातस्याःपानेनकलःविकलः १२ विश्वरूपेणसर्वरूपात्मनायावंत्यस्त्रियस्तावद्भीरूपैरित्यर्थः ॥ १३ १४ ॥ ॥ तदेवाहाहमिति चिह्नानिनस्वस्तानि
॥ १५ ॥ शश्लाघिरेआत्मानंप्रशंसिरे १६ करजाः नखाःद्विजाःदंताःतज्जानेचिह्नानि ॥ १७ ॥ गोत्रनामजगिरेगीतंकृतवत्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ हृषीकेशः इन्द्रियाणामीश्वरोपिकांतावशगतो भवादित्यन्वयः ॥ ३३ ॥ वंशरूपेण कुलानुरूपेण वंशो वेणो
कुले वर्गे इति विश्वः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ते कुमारः ॥ ३७ ॥ स्वभिनयानि शोभनः अभिनयः पदार्थस्य वाक्यार्थस्य च प्रदर्शनं यत्र तानि ॥ ३८ ॥ पंचचूडां अप्सरसं कौबेर्यः

गुल्फदघ्नं जानुदघ्नमूरुदघ्नमथापि वा ॥ नार्यस्ताः स्तनदघ्नं वाजलं समभिकांक्षितम् २४ सिषिचुः केशवं पत्न्यो धीरा इव महोदधिम् ॥ सिपेचताश्च गोविंदो मे
घः फुल्लता इव २५ अवलंब्य पराः कंठे हरिहरिणलोचनाः ॥ उपगूहस्वमां वीरपतामीत्यब्रुवन् स्त्रियः २६ काश्चित्काष्ठमयैस्ते रुः प्लवैः सर्वांगशोभनाः ॥ क्रौं
चबर्हिणनागानामाकारसदृशैः स्त्रियः २७ मकराकृतिमिश्रान्यामीनामैरपि चापराः ॥ बहुरूपाकृतिधरैः पुष्पुवृश्वापराः स्त्रियः २८ स्तनकुंभैस्तथा ते रुः कुं
भैरिव तथापराः ॥ समुद्रसलिलेरम्ये हर्षयंत्यो जनार्दनम् २९ ररामसहस्रकिमण्याजले तस्मिन्मुदायुतः ॥ येनैव कार्ययोगेन रमतेऽमरसत्तमः ३० तत्त
देवहिताश्च कुर्मुदानारायणस्त्रियः ॥ तनुवस्त्रावृतास्तन्व्यो लीलयंत्यस्तथापराः ॥ चिक्रीडुर्वासुदेवस्य जले जलजलोचनाः ३१ यस्यायस्यास्तु यो भाव
स्तां तां तेनैव केशवः ॥ अनुप्रविश्य भावज्ञो निनायात्मवशं वशी ३२ हृषीकेशोऽपि भगवान् हृषीकेशः सनातनः ॥ बभूव देशकालेन कांतावशगतः प्रभुः ३३
कुलशीलसमोऽस्माकं योगो यमिति मे निरे ॥ वंशरूपेण वर्तंतं मंगनास्ता जनार्दनम् ३४ तदा दाक्षिण्ययुक्तं तस्मिन् पूर्वाभिभाषिणम् ॥ कृष्णं भार्याश्च कामि
रेभक्त्या च बहु मे निरे ३५ पृथग्गोष्ठ्यः कुमारानां प्रकाशं स्त्रीगणैः सह ॥ अलंच कुर्जलं वीराः सागरस्य गुणाकराः ३६ गीतनृत्यविधिज्ञानां तासां स्त्रीणां जने
श्वर ॥ तेजसाप्याहृतानां ते दाक्षिण्यात् स्थिरे वशे ३७ शृण्वंतश्चारुगीतानि तथा स्वभिनयान्यपि ॥ तूर्याण्युत्तमनारीणां मुमुहुर्यदुपुंगवाः ३८ पंचचूडांत
तः कृष्णः कौबेर्यश्च वराप्सराः ॥ माहेंद्रीश्चानयामास विश्वरूपेण हेतुना ३९ ताः प्रोवाच प्रमेयात्मा सांत्वयित्वा जगत्प्रभुः ॥ उत्थापयित्वा प्रणताः कृतां जलि
पुटास्तथा ४० क्रीडायुवयो भैमानां प्रविशध्वमशंकिताः ॥ मत्प्रियार्थं वरारोहारमयध्वं च यादवान् ४१ दर्शयध्वं गुणान्सर्वान्नृत्यगीतैरहस्सु च ॥ तथाभि
नययोगेषु वाद्येषु विविधेषु च ४२ एवं कृते विधास्यामि श्रेयो वामनसेप्सितं ॥ मच्छरीरसमाद्येते सर्वे निरवशेषतः ४३ शिरसा ज्ञांतु ताः सर्वाः प्रतिगृह्य हरेस्त
दा ॥ क्रीडायुवयो विविधशुभैर्मानामप्सरो वराः ४४ ताभिः प्रविष्टमात्राभिर्द्योतितः समहार्णवः ॥ सौदामिनीभिर्नभसि घनवृंदमिवानघ ४५ ताजले स्थ
लवत्स्थित्वा जगुश्चाप्यथ वादयन् ॥ चक्रुश्चाभिनयं सम्यग्स्वर्गावासइवांगनाः ४६

कौबेरीः वराप्सराः श्रेष्ठा अप्सरसः विश्वरूपेण जीवनि यंतुत्वेन हेतुना निमित्तेन ॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्रविशध्वं मनोहारिण्यो भवन्त्यः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भैमानां भीमजानां या
दवानां समीपमिति शेषः अप्सरो वराः वराप्सरसः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ जलवाद्यान्यवादयन् नित्यपि पाठः ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ तान्मैमान्बहून्वातस्कंधान् बहुषुवातस्कंधेषुआवहप्रवहादिषुऊर्ध्वोर्ध्वेषुपातमार्गेषुउत्तरोत्तररमणीयेषुउत्क्षिप्यनीलातत्रविजहुरितिपूर्वेणान्वयःततश्चतेभै
मास्ताःनारीर्मानयन्ति ॥ ४९ ॥ एतांविद्यतिक्लीडांलृष्णोपिचकोरत्याहलृष्णोपीति सर्वैरितिअष्टोत्तरशताधिकंग्राह्यम् ॥ ५० ॥ विस्मयंदिक्लीडाकृतम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥ इच्छयास्थलवज्जलेप्यधावन्इच्छयानिमज्जन्त्यःमज्जन्त्येत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ स्वस्तिकाः शारिफलकाकाराः ॥ ५८ ॥ कैलासादिवच्छंदोय
धेष्टरूपिलंयथेष्टकारिलंचयेषांते ॥ ५९ ॥ मसारोमरकतःगलुश्चंद्रकांतःअर्कःसूर्यकांतस्तैर्व्यस्तैःसमस्तैर्वाचित्रागैरंचितैरित्यर्थः चित्रभक्तिशतैःनानारूपास्तरणशतैः ॥ ६० ॥

गंधैर्माल्यैश्चतादिव्यैर्वस्त्रैश्चायतलोचनाः ॥ हेलामिहास्यभावैश्चजहुर्भैममनांसिताः ४७ कटाक्षैरिगितैर्हास्यैःकेलिरोषैःप्रसादितैः ॥ मनोनुकूलेर्भैमानांस
माजहुर्मनांसिताः ४८ उत्क्षिप्योत्क्षिप्यचाकाशंदातस्कंधान्बहून्श्वातान् ॥ मदिरावशगान्भैमानानयन्तिवराप्सराः ४९ लृष्णोपितेषांप्रीत्यर्थंविजहेविय
तिप्रभुः ॥ सर्वैःषोडशभिःसाद्वैस्त्रीसहस्रैर्मुदान्वितः ५० प्रभावज्ञास्तुतेवीराःकृष्णस्यामिततेजसः ॥ नजग्मुर्विस्मयंभैमागांभीर्यपरमास्थिताः ५१ ॥
केचिद्रैवतकंगत्वापुनरायांतिभारत ॥ गृहाण्यन्येवनान्यन्येकांक्षितान्यरिमर्दन ५२ अपेयःपेयसलिलःसागरश्चाभवत्तदा ॥ आज्ञयालोकनाथस्यवि
ष्णोरतुलतेजसः ५३ अधावन्स्थलवज्जापिजलेजलजलोचनाः ॥ गृह्यहस्तेतथानार्योयुक्तामज्जन्तथापिच ५४ भक्ष्यभोज्यानिपेयानिचोष्यलेह्यंतथैवच
बहुप्रकारंमनसाध्यातेतेषांभवत्युत ५५ अम्लानमाल्यधारिण्यस्तास्त्रियस्ताननिदितान् ॥ रहःसुरमयांचक्रुःस्वर्गेदेवरतानुगाः ५६ नौभिर्गृहप्रकारा
भिश्चिक्रीडुरपराजिताः ॥ तास्तानुल्लिप्तमुदिताःसायाह्लेधकवृष्णयः ५७ आयताश्चतुरस्त्राश्चतुर्वाश्चस्वास्तकास्तथा ॥ प्रासादानौषकौरव्यविहिताविश्वक
र्मणा ५८ कैलासमंदरच्छंदामेरुच्छंदास्तथैवच ॥ तथानानावयच्छंदास्तथेहामृगरूपिणः ५९ वैदूर्यतोरणैश्चित्राश्चित्राभिर्मणिभक्तिभिः ॥ मसारग
ल्वर्कमयैश्चित्रभक्तिशतैरपि ६० आक्रीडगरुडच्छंदाश्चित्राःकनकरीतिभिः ॥ क्रौंचच्छंदाःशुकच्छंदागजच्छंदास्तथापरे ६१ कर्णधारैर्गृहीतास्तानावः
कार्तस्वरोज्ज्वलाः ॥ सलिलंशोभयामासुःसागरस्यमहोर्मिमत् ६२ समुच्छिन्नतःसितैःपोतैर्यानपात्रैस्तथैवच ॥ नौभिश्चझिल्लिकाभिश्चशुशुभेवरुणाल
यः ६३ पुराण्याकाशगानीवगंधर्वाणामितस्ततः ॥ बभ्रमुःसागरजलेभैमयानानिसर्वतः ६४

आक्रीडगरुडःलीलागरुडसदृशःकनकरीतिभिःकनकधाराभिः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ पोतैर्जलाखेटयोग्यैःक्षुद्रनौकारूपैः यानपात्रैःसर्वसंभारसंभृताभिःसामग्रीनौकाभिः नौ
भिःअतिवेगवतीभिर्दीर्घनौकाभिः झिल्लिकाभिःप्रासादाद्यंकिताभिर्नृत्यगीतादिलीलायोग्याभिरायताभिर्नौभिरितिभेदः तत्रपोताःविमानवत्संचरन्ति यानपात्राणिनंदनसमृद्धिर्भ
ति नावोरथदीर्घिकादियुक्ताःझिल्लिकाःसर्वस्वगर्पदार्थवत्यः ॥ ६३ ॥ इतिक्रमात्श्लोकचतुष्टयेनाहपुराणतयादिना ॥ ६४ ॥

६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ वनैषुनौस्थेष्वेव ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इच्छतांइच्छयावभूव ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ परिच्छदस्यषोडशस्त्री
सहस्रपरिवारस्यानुरूपं ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ इतिश्रीमहाभारतोखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिष्टिकायांअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ७ ॥ नवाधिकेशीतितमेध्या

नंदनच्छंदयुक्तेषुयानपात्रेषुभारत ॥ नंदनप्रतिमंसर्वविहितंविश्वकर्मणा ६५ उद्यानानिसमावृक्षादीर्विकाःस्यंदनानिच ॥ निवेशितानिशिल्पानितादृशा
न्येवसर्वथा ६६ स्वर्गच्छंदेषुचान्येषुसमासात्स्वर्गसन्निभा ॥ नारायणाज्ञयावीरविहिताविश्वकर्मणा ६७ वनेषुरुरुर्हृदंमधुरंचैवपक्षिणः ॥ मनोहरतरं
चैवभैमानामतितेजसाम् ६८ देवलोकोद्भवाःश्वेताविलेपुःकोकिलास्तदा ॥ मधुराणिविचित्राणियदूनांकांक्षितानिच ६९ चंद्रांशुसमरूपेषुहर्म्यपृष्ठेषुव
र्हिणः ॥ ननृतुर्मधुरारावाःशिखंडिगणसंवृताः ७० पताकायानपात्राणांसर्वाःपक्षिगणायुताः ॥ भ्रमरैरुपगीताश्चलग्दामासक्तशक्तिभिः ७१ नारायणाज्ञ
यावृक्षाःपुष्पाणिमुमुचुर्भ्रंशम् ॥ ऋतवश्चारूपाणिविहायसिगतास्तदा ७२ ववौमनोहरोवातो रतिखेदहरःसुखः ॥ रजोभिःसर्वपुष्पाणांपृक्तश्चंदनशैत्यभृ
त् ७३ शीतोष्णमिच्छतांतत्रवभूववसुधापते ॥ वासुदेवप्रमादेनभैमानांकीडतांतदा ७४ नक्षुत्पिपासानग्लानिर्नर्चिताशोकएवच ॥ आविवेशतदाभैमान्प्र
भावाच्चक्रपाणिनः ७५ अप्रशान्तमहानूर्यागीतनृत्योपशोभिताः ॥ बभूवुःसागरक्रीडाभैमानामतितेजसाम् ७६ बहुयोजनविस्तीर्णसमुद्रंसलिलाशयम् ॥
रुद्धाचिक्रीडुरिद्राभाभैमाःकृष्णाभिरक्षिताः ७७ परिच्छदस्यानुरूपंयानपात्रंमहात्मनः ॥ नारायणस्यदेवस्यविहितंविश्वकर्मणा ७८ रत्नानियानित्रैलो
क्येविशिष्टानिविशांपते ॥ कृष्णस्यतानिसर्वाणियानपात्रेतितेजसः ७९ पृथक्पृथक्निवासाश्चस्त्रीणांकृष्णस्यभारत ॥ मणिवैदूर्यचित्रास्ताःकार्तस्वरवि
भूषिताः ८० सर्वर्तुकुसुमाकीर्णाःसर्वगंधाधिवासिताः ॥ यदुर्सिंहैःशुभैर्जुष्टाःशकुनैःस्वर्गवासिभिः ८१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतोखिलेपुहरिवंशेविष्णु
पर्वणिभानुमतीहरणेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रेमेबलश्चंदनपंकदिग्धःकादंबरीपानकलःपृथुश्रीः ॥ रक्तेक्षणोरेवतिमा
श्रयित्वाप्रलंबबाहुस्खलितःप्रपातः १ नीलांबुदाभेवसनेवसानश्चंद्राशुगौरोमदिराविलासः ॥ रराजरामोंबुदमध्यमेत्यसंपूर्णबिंबोभगवानिवेदुः २ वामैक
कर्णमलकुंडलश्रीःध्मेरन्मनोज्ञाज्जकृतावतंसः ॥ तिर्यक्कटाक्षंप्रिययामुमोदरामोमुखंचार्यंभिवीक्ष्यमाणः ३ अथाज्ञयाकंसानिकुंभशत्रोरुदाररूपोप्सरसांग
णःसः ॥ द्रष्टुमुदारेवतिमाजगामवेलालयंस्वर्गसमानमृद्व्या ४

येमुष्मिन्निरूप्यते ॥ छालिकयाद्यागमःक्रीडागानंभोज्यंमहाद्भुतम् ॥ १ ॥ अथजलक्रीडावर्णनम् रेमेबलइति कादंबरीपानकलःकदंबप्रसूतमदिरापानेनमनोहरः रेवतिमितिद्र
स्वत्वमार्धच्छंदोनुरोधात् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वेलालयंसागरम् ॥ ४ ॥

ताअप्सरसः तासुचकाश्चनवाद्यानुरूपंनृतुः ॥ अन्याःसम्यक्सर्वभावेनजगुः ॥ ५ ॥ अभिनयेनहस्तादिचालनेनलब्धंशिक्षितंषत्हावादिपुष्पायदूनांअर्थयुक्तप्रयोजनवत् तद्व्यं चतदनुकूलं च ॥ ६ ॥ रासंगानं ॥ ७ ॥ कंसप्रलंबादिवधंतदनुकारिनृत्यंचक्रुरित्यर्थः ॥ ८ ॥ अरिष्टधेनुकाभ्यांअरिष्टधेनुकयोः ॥ ९ ॥ १० ॥ शंखहृदात्तुशंखादिनि

तारिवर्तीचाप्यथवापिरामंसर्वानमस्कृत्यवरांगयिष्यः ॥ वाद्यानुरूपंनृतुःसुगायःसमंततोऽन्याजगिरेचसम्यक् ५ चक्रुस्तथैवाभिनयेनलब्धंयथावदेषांप्रियमर्थयुक्तम् ॥ तद्व्यानुकूलंचबलस्यतस्यतथाज्ञयारैवतराजपुत्र्याः ६ चक्रुर्हंसस्यश्वतथैवरासंतदेशभाषाकृतिवेषयुक्ताः ॥ सहस्ततालंललितंसलीलंवरंगनामंगलसंभृतांग्यः ७ संकर्षणाधोक्षजनंदनानिसंकीर्तयंत्योथचमंगलानि ॥ कंसप्रलंबादिवधंचरम्यंचाणूरघातंचतथैवरंगे ८ यशोदयाचप्रथितंयशोथदामोदरत्वंचजनार्दनस्य ॥ वधंतथारिष्टकधेनुकाभ्यांव्रजेचवासंशकुनीवधंच ९ तथाचभग्नौयमलार्जुनौतौसृष्टिवृकाणामपिवत्सयुक्तम् ॥ सकालियोनागपतिर्हृदेचकृष्णेनदांतश्चयथादुरात्मा १० शंखहृदादुद्वरणंचवीरपद्मोत्पलानांमधुसूदनेन ॥ गोवर्द्धनोर्थेचगवांघृतोभूयथाचकृष्णेनजनार्दनेन ११ कुजांयथागंधकपीषिकांचकुजत्वहीनांकृतवांश्चकृष्णः ॥ अवामनंवामनकंचचक्रेकृष्णोयथात्मानमजोप्यनिद्यः १२ सौभ्रमाथंचहालायुधत्वंवधंमुरस्याप्यथदेवशत्रोः ॥ गंधारकन्यावहनेनृपाणांरथेतथायोजनमूर्जितानाम् १३ ततःसुभद्राहरणेजयंचयुद्धेचबालाहकजंबुमाले ॥ रत्नप्रवेकंचयुधार्जितैर्यत्समाहृतंशक्रसमक्षमासीत् १४ एतानिचान्यानिचचारुरूपजगुःस्त्रियःप्रीतिकराणिराजन् ॥ संकर्षणाधोक्षजहर्षणानिचित्राणिचानेककथाश्रयाणि १५ कादंबरीपानमदोत्कटस्तुबलःपृथुश्रीःसचुकूर्दरामः ॥ सहस्तस्तालंमधुरंसमंचसभार्ययारेवतराजपुत्र्या १६ तंकूर्दमानंमधुसूदनश्चदृष्ट्वामहात्माचमुदान्वितोभूत् ॥ चुकूर्दसत्यासहितोमहात्माहर्षागमार्थंचबलस्यधीमान् १७ समुद्रयात्रार्थमथागतश्चुकूर्दपार्थोनरलोकवरिः ॥ कृष्णेनसाद्वैमुदितश्चुकूर्दसुभद्रयाचैववरांगयिष्या १८ गदश्चधीमानथसारणश्चप्रद्युम्नसांबौनृपसात्यकिश्च ॥ सात्राजितीसूनुर्दुरावीर्यःसुचारुदृष्ट्वाश्चसुचारुरूपः १९ वीरौकुमारौनिशठोल्मुकौचरामात्मजौवीरतमौचुकूर्दतुः ॥ अक्रूरसेनापतिशंकरश्चतथापरैर्मकुलप्रधानाः २० तद्यानपात्रंवद्वेष्टेदानींकृष्णप्रभावेनजनेंद्रपुत्र ॥ आपूर्णमापूर्णमुदारकीर्तेचुकूर्दयद्विर्नृपभैममुखैः २१ तैराससकैरतिकूर्दमानैर्यदुप्रवीरैरमरप्रकाशैः ॥ हर्षान्वितंवीरजगत्तथाभूच्छेसुश्चपापानिजनेंद्रसूनो २२

धियुक्तात्तस्मादेवहृदात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ बालाहकजंबुमालिभ्यांसहृत्तेयुद्धेतच्चपाशेप्रसिद्धम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुर्दधातुरत्रगानार्थःचुकूर्दजगौ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यानपात्रनौः ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ हेराजपुत्रमुनिरत्रदीर्घाभावश्छांदसः हेलाविकारैःलीलानुकारैःरासप्रणेतामुनिराजपुत्रेत्यपिपाठः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सहा
र्द्धभैमाः अर्धभैमैःसहवर्तमानाः पुत्रयोर्व्यत्याससमत्वद्योतनार्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वेलिकातीरासंबंधिनीपत्सुखापादयोःसुखस्पर्शा यद्वस्त्वंतरमितीति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पिव

देवोतिथिस्तत्रचनारदोथविप्रप्रियार्थंमुक्तेशिशत्रोः ॥ चुकूर्दमध्येयदुसत्तमानांजटाकलापागलितैकदेशः २३ रामप्रणेतामुनिराजपुत्रसएवतत्राभवदप्र
मेयः ॥ मध्येचगत्वासचुकूर्दभूयोहेलाविकारैःसविडंबितांगैः २४ ससत्यभामामथकेशवंचपार्थसुभद्रांचबलंचदेवम् ॥ देवीतथारेवतराजपुत्रींसदृश्यसदृ
श्यजहासधीमान् २५ ताहासयामाससुधैर्ययुक्तास्तैस्तरुपायैःपरिहासशीलः ॥ चेष्टानुकारैर्हसितानुकारैर्लीलानुकारैरपरैश्चधीमान् २६ आभाषितं
किंचिदिवोपलक्ष्यनादातिनादान्भगवान्मुमोच ॥ हसन्विहासांश्चजहासहर्षाद्वास्यागमेकृष्णविनोदनार्थम् २७ कृष्णाज्ञयासातिशयानितत्रयथानुरूपा
णिदुर्गुवत्यः ॥ रत्नानिवस्त्राणिचरूपवंतिजगत्प्रधानानिचूदेवमनोः २८ माल्यानिचस्वर्गसमुद्रवानिसंतानदामान्यतिमुक्तकानि ॥ सर्वर्तुकान्यप्य
नयंस्तदानींदुर्दुर्हरेरिंगितकालतज्ज्ञाः २९ रासावसानेत्त्वथगृह्यहस्तेमहामुनिनारदमप्रमेयः ॥ पपातरुष्णोभगवान्समुद्रेसात्राजितिंचार्जुनमेवचाथ ॥
३० उवाचचामेयपराक्रमोथशैनेयमीषत्प्रहसन्पृथुश्रीः ॥ द्विधाकृतास्मिन्पतताशुभूत्वाक्रीडाजलेनौस्तुसहांगनाभिः ३१ सरेवतीकोस्तुबलोर्द्धनेतापु
त्रामदीयाश्चसहार्द्धभैमाः ॥ भैमार्द्धमेवाथबलात्मजाश्चसत्पक्षिणःसंतुसमुद्रतोये ३२ आज्ञापयामासततःसमुद्रंकृष्णःस्मितंप्रांजलिंनंप्रतीतः ॥ सुगं
धतोयोभवमृष्टतोयस्तथाभवग्राहविवर्जितश्च ३३ दृश्याचतेरत्नविभूषितातुसावेलिकाभूरथपत्सुखाच ॥ मनोनुकूलंचजनस्ययत्तत्प्रयच्छविज्ञास्यसि
मत्प्रभावात् ३४ भवस्वपेयोप्यथचेष्टपेयोजनस्यसर्वस्यमनोनुकूलः ॥ वैडूर्यमुकामणिहेमचित्राभवंतुमत्स्यास्त्वयिसौम्यरूपाः ३५ विभृस्व
चत्वंकमलोत्पलानिसुगंधसुस्पर्शरसक्षमाणि ॥ षट्पादजुष्टानिमनोहराणिकीलालवर्णैश्चसमन्वितानि ३६ भैरेयमाध्वीकसुरासवानांकुंभांश्चपूर्णान्स्थ
पयस्वतोये ॥ जांबूनदंपाननिमित्तमेषांपात्रंपपुर्षेषुददस्वभैमाः ३७ पुष्पोच्चैर्वासितशीततोयोभवाप्रमत्तःखलुतोयराशे ॥ यथाव्यलीकंनभवेद्यदूनां
सस्त्रीजनानांकुरुतत्प्रयत्नम् ३८ इतीदमुक्त्वाभगवान्समुद्रंततःप्रचिक्रीडसहार्जुनेन ॥ सिषेचपूर्वंनृपनारदंतुसात्राजितीकृष्णमुखंगितज्ञा ३९ ततोम
दावर्जितचारुदेहःपपातरामःसलिलेसलीलम् ॥ साकारमालंब्यकरंकरेणमनोहरारैवतराजपुत्रीम् ४०

विभृस्वविभृद्धिधारयेत्यर्थः कीलालमत्ररक्तं ॥ ३६ ॥ भैरेयादयोमद्यभेदाःभैरेयमत्रगौडीसुरा पौष्ण्यानिषेधात् माध्वीकसुरामधुपुष्पसंभवाआसवस्तालादिसंभवः स्वतोयेस्वजलो
परिस्थापयेत्यग्रहस्वत्वमार्ष पपुःपिवेयुः ॥ ३७ ॥ व्यलीकमन्यार्यं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ साकारंआकारःकामगतितंनेसहयथास्यात्तथा ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ जलदुर्गान्जलवाद्यविशेषान् ॥ ४५ ॥ कुशेशयाकोशःकमलकलिका आपीडोमुकुटं सुराणामिवचारूणिदौर्गंध्यादिरहितानिमुखानि
यासांताः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पक्षेएकत्रस्थितोबलंसिपेचेत्यन्वयःसचबलः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तेभैमानोपरेमुः क्रीडांनतत्यजुः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ विविक्तगात्राः

कृष्णात्मजायेत्वथभैममुख्यारामस्यपश्चात्पतिताःसमुद्रे ॥ विरागवस्त्राभरणाःप्रहृष्टाःक्रीडाभिरामामदिराविलाक्षाः ४१ शेषास्तुभैमाहरिमभ्युपेताः
क्रीडाभिरामानिशठोलमुकाद्याः ॥ विचित्रवस्त्राभरणाश्चमत्ताःसंतानमाल्यावृतकंठदेशाः ४२ वीर्योपपन्नाःकृतचारुचिह्नाविलिप्तगात्राजलपात्रहस्ताः ॥
गीतानितद्वेशमनोहराणिस्वरोपपन्नान्यथगायमानाः ४३ ततःप्रचर्कुर्जलवादितानिनानास्वराणिप्रियवाद्यघोषाः ॥ सहाप्सरोभिस्त्रिदिवालयामिःकृ
ष्णाज्ञयावेशवधूशतानि ४४ आकाशगंगाजलवादनज्ञाःसदायुवत्योमदनैकचिताः ॥ अवादयंस्ताजलदुर्गान्श्ववाद्यानुरूपंजगिरेचहृष्टाः ४५ कुशेश
याकोशविशालनेत्राःकुशेशयापीडविभूषिताश्च ॥ कुशेशयानांरविबोधितानांजहुःश्रियंताःसुरवारमुख्याः ४६ स्त्रीवक्त्रचंद्रैःसकलैंदुकल्पैरराजराजंच्छ
तशःसमुद्राः ॥ यदृच्छयादेवविधानतोवानभोयथाचंद्रसहस्रकीर्णम् ४७ समुद्रमेघःसरराजराजञ्छतहृदास्त्रीप्रभयाभिरामः ॥ सौदामिनीभिन्नइवांबुनाथो
देदीप्यमानोनभसीवमेघः ४८ नारायणश्चैवसनारदश्चसिपेचपक्षेकृतचारुचिह्नः ॥ बलंसपक्षंकृतचारुचिह्नंसचैवपक्षंमधुसूदनस्य ४९ हस्तप्रमुक्तैर्जल
यंत्रकैश्चप्रहृष्टरूपाःसिपिचुस्तदानीम् ॥ रागोद्वेतावारुणिपानमत्ताःसंकर्षणांधोक्षजदेवपत्न्यः ५० आरकनेत्राजलमुक्तिसक्ताःस्त्रीणांसमक्षंपुरुषायमाणाः ॥
तेनोपरेमुःसुचिरंचभैमामानंवंहंतोमदनंमदंच ५१ अतिप्रसंगंतुविचिंत्यकृष्णस्तान्वारयामासरथांगपाणिः ॥ स्वयंनिवृत्तोचलवाद्यशब्दैःसनारदःपार्थस
हायवांश्च ५२ कृष्णंगितज्ञाजलयुद्धसंगाद्रैमानिवृत्तादृढमानिनोपि ॥ नित्यंतथानंदकराःप्रियाणांप्रियश्चतेषांनृत्तुःप्रतीताः ५३ नृत्यावसानेभगवानु
पेंद्रस्तत्याजधीमानथतोयसंगान् ॥ उत्तीर्यतोयादनुकूललेपंजग्राहदत्वामुनिसत्तमाय ५४ उपेंद्रमुत्तीर्णमथाशुदृष्ट्वाभैमाहितेतत्यजुरेवतोयम् ॥ विवि
क्तगात्रास्त्वथयानभूमिंकृष्णाज्ञयातेययुरप्रमेयाः ५५ यथानुपूर्व्याचयथावयश्चयत्सन्नियोगाश्चतदोपविष्टाः ॥ अन्नानिवीराबुभुजुःप्रतीताःपपुश्वपेयानि
यथानुकूलम् ५६ मांसानिपक्वानिफलम्लकानिचुक्रोत्तरेणाथचदाडिमेन ॥ निष्टप्तशूलान्शकलान्पशूंश्चतत्रोपजहुःशुचयोथसूदाः ५७ शुद्धवपुषःविभक्त
गात्रा इति पाठे चंदनाद्यनुलिप्तावयवाः ॥ ५५ ॥ यत्सन्नियोगाःयदनुशिष्टाःप्रतीताःप्रख्याताःयथानुकूलंयथाहितं ॥ ५६ ॥ फलप्रभावाअम्लिकाअम्लतायेषुतानिचुक्रोत्तरेणचुक्रताभि
केनसूदाःसूपकाराःसूपाइतिवापाठःनिष्टप्तशूलान्शूलंसमारोप्यनिष्टप्तानित्यर्थः निष्टप्तशूल्यानितिवा निष्टप्तशूल्यान्आतितप्तपक्वान्शकलान्स्वांङितान्पशून्हरिणसूकरादीन् ५७ ॥

सुखिन्नशूल्यान्शूलमारोप्यास्विन्नानित्यर्थः वृक्षाम्लं अम्लवेतसादि ॥ पौरोगवोक्त्यासूदोक्तक्रमेण उपजहुः परिवेषणंचक्रुः ॥ ५८ ॥ पीवाराणिपुष्टानि ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥
 मातुलिंगानिरुद्धकानि पर्णासः कुठेरकं भूस्तृणं शाकभेदः उपदंशैः पानपात्रैः ॥ ६१ ॥ कट्वांकः कटुरसः तद्युक्तकाष्ठशूलानियेषुते ॥ ६२ ॥ आर्द्रादीन्खाद्यविशेषान्कि
 लादान्महिषीदुग्धसिक्तान् ॥ ६३ ॥ अपानपाः त्यक्तमद्यादिपानाः पानमित्युपलक्षणं मांसादेः ॥ ६४ ॥ आरनालान्कांजिकानिर सालानिति पाठे तुरसालान् अपरिमितघृत
 शर्करादिसंस्कृतान् पालवीपुकपर्दनिर्मितपात्रेषु वा वृहच्छरावेषु खादन् अखादन् ६५ ६६ ६७ षट्ग्रामाः स्थानानियेषां रागाणां तैर्यः समाधिः चित्तैकाग्र्यंतद्यस्यांतां ते च मध्यशुद्ध

सुखिन्नशूल्यान्महिषांश्ववालाञ्छलान्सविष्टमृतावसिक्तान् ॥ वृक्षाम्लसौवर्चलचक्रपूर्णपौरोगवोक्त्या उपजहुरेषाम् ५८ पौरोगवोक्त्या विधिना मृगाणां
 मांसानि सिद्धानि च पीवाराणि ॥ नानाप्रकाराण्युपजहुरेषां मृशानि पक्वानि च चुक्रचूतैः ५९ पार्श्वानि चान्येशकलानि तत्र ददुः पशूनां घृतमृक्षितानि ॥ सामुद्रचू
 रैरवचूर्णिता निचूर्णेन मृष्टेन समारिचेन ६० समूलकैर्दाडिममातुलिंगैः पर्णासिर्हि वार्द्रकभूस्तृणैश्च ॥ तदोपदंशैः सुमुखोत्तरैस्ते पानानि हृष्टाः पुरप्रमेयाः ६१
 कट्वांकशूलैरपि पक्षिभिरुच्यताम्लसौवर्चलतैलमिकैः ॥ भैरेयमाध्वीकसुरासवांस्तेषुः प्रियाभिः परिवार्यमाणाः ६२ श्वेतेन युक्तानृपशोणितेन भक्ष्यान्सु
 गंधांलवणान्वितांश्च ॥ आर्द्रां किलादान् घृतपूर्णकांश्च नानाप्रकारानपि खंडखाद्यान् ६३ अपानपाश्वोद्धवभोजमिश्राः शाकैश्च मूषैश्च बहुप्रकारैः ॥ पेयैश्च द
 ध्रापयसाचवीराः स्वन्नानिराजन्वुभुजुः प्रहृष्टाः ६४ तथारनालांश्च बहुप्रकारान्पुः सुगंधानपि पालवीषु ॥ शृतं पयः शर्करया च युक्तं फलप्रकारांश्च बहूंश्च खाद
 न् ६५ तृप्ताः प्रवृत्ताः पुनरेव वीरास्ते भैममुख्यावनिता सहायाः ॥ गीतानिरम्याणि जगुः प्रहृष्टाः कांताभिनीतानि मनोहराणि ६६ आज्ञापयामास ततः सत
 स्यानि शिप्रहृष्टो भगवानुपेन्द्रः ॥ छालिक्यगेयं बहुसन्निधानं यदेव गंधर्वमुदाहरंति ६७ जग्राह वीणा मथनारदस्तु पद्ममरागादिसमाधियुक्ताम् ॥ हल्लीसकं
 तु स्वयमेव कृष्णः सवंशघोषं नरदेव पार्थः ६८ मृदंगवाद्यानपरांश्च वाद्यान्वराप्सरास्ताजगृहुः प्रतीताः ॥ आसारितां ते च ततः प्रतीतारंभोत्थितासाभिनयार्थ
 तज्ज्ञा ६९ तयाभिनीते वरगात्रयश्चातुतोषरामश्च जनार्दनश्च ॥ अथोर्वशीचारुविशालनेत्रा हेमाचराजत्रयमिश्रकेशी ७०

भिन्नगौडमिश्रगीतरूपाः हल्लीसकं बहुभिः स्त्रीभिः सह नृत्यम् ऋल्लीसकमिति पाठे न दाख्यवाद्यविशेषम् झल्लीसकमिति पाठे निपादर्षभादिसप्तस्वरयुतं झल्लीसकं वाद्यविशेषम्
 जग्राहेति विपरिणामेन क्रियासंबंधः वंशघोषेण सह यथास्यात्तया ॥ ६८ ॥ पार्थस्तु मृदंगवाद्यान् जग्राहेत्यनुपंगः अपरांश्च वाद्यान्वराप्सरास्तोजगृहुरितिसंबंधः आसारितां तद्वति भर
 तोमुनिश्चतुर्विधमासारितं नृत्यविधावुपदिदेशेति ॥ प्रथमं नर्तकीप्रवेशः ततश्चासारितार्थाभिनयं नाट्ये ततस्तालानुगत्यांगहरणम् ततो देवताचिन्हरूपेण नृत्यम् एवं चतुर्ष्वप्यभिसारे
 पूक्तम् एवमेष नर्तकीप्रवेशो भरतस्यानुमतः तदेतरेभानर्तकीउत्थिताप्रविष्टायतः सा अभिनयचतुरा ॥ ६९ ॥ अभिनीते अभिनये कृते द्वितीयासारे उर्वशी उत्थिता इत्यनुपंगः ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ तारंभाद्याः पारितोषितेन परितोषणेन तोषयामासेति शेषः तां बूलयोगाश्चेति पदत्रयं वाक्यं ॥ ७२ ॥ तदा जलक्रीडाया मागताभिः पंचचूडाकौबेरीमाहेंद्रीभिश्च तां बूलयोगाः गर्वाकुरा आहताः वयमेताभ्यो भिकाइति स्वगुणा आविष्कृता इत्यर्थः तदेवाह फलानीत्येकश्लोको वाक्यम् ॥ ७३ ॥ कृष्णेच्छया मानुषाणामनुग्रहाय त्रिदिवा तान भिक्षालिक्यं भुं

तिलोत्तमाचाप्यथ मेनका च एतास्तथान्याश्च हरिप्रियार्थम् ॥ जगुस्तथैवाभिनयं च चक्रुरिष्टैश्च कामैर्मनसो नुकूलैः ७१ तावासुदेवेऽप्यनुरक्तचित्ताः स्वगीतनृत्याभिनयैरुदारैः ॥ नरेन्द्रमनोपरितोषितेन तां बूलयोगाश्च वराप्सरोभिः ७२ तदा गताभिर्नृवराहृतास्तु कृष्णेऽप्ययामानमयास्तथैव ॥ फलानि गंधोत्तमवंति विराशच्छालिक्यगांधर्वमथाहृतं च ७३ कृष्णेच्छया च त्रिदिवा नृदेव अनुग्रहार्थं भुवि मानुषाणाम् ॥ स्थितं च रम्यं हरितेजसे वप्रयोजयामास सरोक्मिणे यः ७४ छालिक्यगांधर्वमुदारबुद्धिस्तेनैव तां बूलमथ प्रयुक्तम् ॥ प्रयोजितं पंचभिर्द्रितुल्यैश्छालिक्यमिष्टं सततं नराणाम् ७५ शुभावहं वृद्धिकरं प्रशस्तं मंगल्यमेवाथ तथा यशस्यम् ॥ पुण्यं च पुष्ट्यभ्युदयावहं च नारायणस्येष्टमुदारकीर्तेः ७६ भरापहं धर्मभरावहं च दुःस्वप्ननाशं परिकीर्त्यमानम् ॥ करोति पापं च तथा विहंति शृण्वन्सुरावासगतो नरेन्द्रः ७७ छालिक्यगांधर्वमुदारकीर्तिर्मनोकेलैकं दिवसं सहस्रम् ॥ चतुर्युगानां नृपरेव तोयततः प्रवृत्ता च कुमारजातिः ७८ गांधर्वजातिश्च तथा परापि दीपाद्यथा दीपशतानिराजन् ॥ विवेद कृष्णश्च सनारदश्च प्रद्युम्नमुख्यैर्नृपभैरवमुख्यैः ७९ विज्ञानमेतद्विपरेयथा वदुर्देशमात्राच्च जनास्तु लोके ॥ जानंति छालिक्यगुणोदयानां तोयं नदीनामथवासमुद्रे ८० ज्ञातुं समर्थो हि मवान् गिरिर्वाफलाग्रतो वा गुणतोऽथ वापि ॥ शक्यं न छालिक्यमृते तपोभिः स्थाने विधानान्यथ मूर्च्छनासुः ८१ षड्भामरागे पुचतत्र कायं तस्यैकदेशावयवेन राजन् ॥ लेशाभिधानां सुकुमारजातिनिष्ठां सुदुःखेन नराः प्रयांति ८२ छालिक्यगांधर्वगुणोदयेऽप्येदेव गंधर्वमहर्षिसंघाः ॥ निष्ठां प्रयांतीत्यवगच्छ बुद्ध्या छालिक्यमेवं मधुमूदनेन ८३ भैमोत्तमानां नरदेवदत्तं लोकस्य चानुग्रहकाम्ययैव ॥ गतं प्रतिष्ठाममरोपगेयं बालायुवानश्च तथैव वृद्धाः ८४ क्रीडंति भैमाः प्रसवोत्सवेषु पूर्वंतु बालाः समुदावहंति ॥ वृद्धाश्च प्रात्प्रतिमानयंति स्थाने पुनित्यं प्रतिमानयंति ८५ मर्त्येषु मर्त्या न्यदवोति विराः स्ववंशधर्मैः समनुस्मरंतः ॥ पुरातनं धर्मविधानतज्ज्ञाः प्रीतिः प्रमाणं न वयः प्रमाणम् ८६ प्रीतिप्रमाणानि हि सौहृदानि प्रीतिपुरस्कृत्याहिते दशार्हाः ॥ वृष्ण्यंधकाः पुत्रसुखा बभूवुर्वि सर्जिताः केशि विनाशनेन ८७

विआहृतं फलानि च देवयोग्यानि आहृतानि ततः किमन्त आहस्यं तमिति प्रथुम्रादौ ॥ ७४ ॥ पंचभिः कृष्णरामप्रद्युम्नानिरुद्धसां वैः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ दुःस्वप्ननाशं करोति तथा पापं च विहंतीत्यन्वयः ॥ ७७ ॥ यच्छालिक्यगांधर्वसुरावासगतो रेवतः शृण्वन् चतुर्युगानां सहस्रं एकं दिवसं मेने तत एव कुमारजातिप्रमुखा गंधर्वभेदाः प्रवृत्ता इति वाक्यार्थः ॥ ७८ ७९ ८० ॥ स्थाने तद्युक्तं नालं इति पाठः सुगमः ॥ ८१ ॥ लेशाभिधानां सुकुमारजातिगायंतो निष्ठां समाप्तिं नरादुःखेन गच्छंति छालिक्यस्य वार्तेत्यर्थः ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७

प्रहृष्टरूपस्य सुहृष्टरूपाविनोदिताः केशिनिपूदनेनेत्यपि पाठः ॥ ८८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशो विष्णुपर्वणि टीकायामेकोनत्रतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥
 अथास्मिन्नवतितमे ह्यध्याये सन्निरूप्यते ॥ भानुमत्यापहरणं निकुंभस्य तथा वधः ॥ १ ॥ तेषां क्रीडेति ॥ १ ॥ भानोर्यादव विशेषस्य ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्ववैरं प्रपंचयति भ्रातुर्हीति
 ॥ ४ ॥ प्रस्तुतमाह भानोरेवेति भानोरेव कन्यापुरे महानादार्तरावः सहसा आकस्मिकः समुपस्थितः अभ्युत्थितः कथंभूते कन्यापुरे दुराधर्षेण स्वाधीने निरीश्वरे रक्षकाभावात् यदूनां
 क्रीडासकत्वात् तत्तुनातिचित्रमित्याह छिद्रज्ञ इति अवसरेणेत्येन प्रत्ययांतं अवसरेदानवाधमो निकुंभः छिद्रान्वेषी मायया च नरतो वसति तिष्ठत्येव क अरण्ये द्वारकोपवने इति सार्द्धं स्थो

स्वर्गंगताश्चाप्सरसांसमूहाः कृत्वा प्रमाणं मधुकंसशत्रोः ॥ प्रहृष्टरूपस्य सुहृष्टरूपा बभूव दृष्टः सुरलोकसंघः ॥ ८८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशो विष्णु
 पर्वणि भानुमतीहरणे छालिक्यक्रीडावर्णनं नामैकोनत्रतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेषां क्रीडाप्रसक्तानां यदूनां पुण्यकर्मणाम् ॥
 छिद्रमासाद्य दुर्बुद्धिर्देवशत्रुदुरासदः १ कन्यां भानुमतीं नाम भानोर्दुहितरं नृप ॥ जहारात्मवधाकांक्षीनि कुंभो नाम दानवः २ अंतर्हितो मोहयित्वा यदूनां
 प्रमदाजनम् ॥ मायावीमायया राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ३ भ्रातुर्हिवज्रनाभस्य तस्य कन्याप्रभावती ॥ प्रद्युम्नेन हृतावीरवज्रनाभस्तथा हतः ४ भानोरेव त
 थारण्येव सत्यवसरेण हि ॥ अस्वाधीने दुराधर्षे छिद्रज्ञो दानवाधमः ५ कन्यापुरे महानादः सहसा समुपस्थितः ॥ तस्यां हि यंत्यां कन्यायां रुदंत्यां समितिं जयः ॥
 ६ वसुदेवाहु कौवीरौ दंशितौ निर्गता बुभौ ॥ आर्तनादमुपश्रुत्य मानोः कन्यापुरे तदा ७ न दृष्टिगोचरौ तौ तु ददृशाते पकारिणम् ॥ तथैव दंशितौ यातौ यत्र कृष्णो
 महाबलः ८ श्रुतार्थः स्वं विमानं तदारुरो हजनादनः ॥ पार्थेन सहितस्ताक्ष्येनागशत्रुमरिंदमः ९ रथीत्वमनुगच्छेति संदिश्य मकरध्वजम् ॥ त्वरेति गरुडं वी
 रः संदिदेश च काश्यपम् १० वज्रं नगरमायांतं नि कुंभं रणदुर्जयम् ॥ पार्थकृष्णौ महात्माना वासेदतुरं रिंदमौ ११ प्रद्युम्नश्च महातेजामायिनां प्रवरो नृप ॥ नि
 कुंभश्चाथ तान् दृष्ट्वा त्रिधात्मानं मथाकरोत् १२ तान् सर्वान्यो धयामास नि कुंभः प्रहसन्निव ॥ बहुकंटकगुर्वीभिर्गदाभिरमरोपमः १३ सव्येनालंब्य हस्तेन क
 न्यां भानुमतीं नृप ॥ दक्षिणेनाथ हस्तेन गदया प्राहरत् पुनः १४ कन्यार्थेन च कृष्णो वाकामो वा नृप सत्तम ॥ निर्दयं प्रहरंति स्म नि कुंभे च महासुरे १५ समर्थास्ते
 महात्मानः शत्रुहंतुं दुरासदाः ॥ निशश्च सुर्नरपते दयाभारावपीडिताः १६ श्रेष्ठो धनुष्पतां पार्थः सर्वथा कुशलो युधि ॥ नागोऽष्टविधिनादैयं शरपंत्याजघान ह १७

कोवाक्यं हियंत्यां हियमाणायां ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विमानं वाहनं तर्हि किंसामान्यं न ताक्ष्यमित्यादि ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तान् दानवान् ॥ १२ ॥ तान् कृ
 ष्णादीन् ॥ १३ ॥ भानुमतीं चर्मस्थानीयां ॥ १४ ॥ १५ ॥ निशश्च सुः निश्वासं मुमुचुः ॥ १६ ॥ नागोऽष्टविधिनेति कथा कश्चिद्धनुर्द्धरोऽखलाघवं दर्शयन् अजगरवेषितमुष्टं
 दृष्ट्वा अस्त्रप्रयोगविशेषादजगरमेव हंतितुं क्रमेलकं तद्वत् ॥ १७ ॥

तेकृष्णप्रमुखाजघ्नरितिक्रियाविपरिणामेनानुषंगः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पृष्ठतोव्यवहृतावेवानुययतुरित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ अरिमर्दनोपि ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ भैमः प्र
 तेतुवैतस्तिकैर्बाणैर्विविधान्दानवान्युधि ॥ नकन्यांकलयायुक्तयाशिक्षयाचमहीपते १८ ततः सकन्ययासाद्वैतत्रैवांतरधीयत ॥ आसुरोमाश्रितोमायान
 चतांवेतिकश्चन १९ तंकृष्णैरौक्मिणेयश्चपृष्ठतोनुययुस्तदा ॥ हारितःशकुनोभूत्वातस्थावथमहासुरः २० तंबाणैःपुनरेवाथवीरोभूयोधनंजयः ॥ वैत
 स्तिकैर्मर्मभिद्रिःकन्यांरक्षन्नताडयत् २१ सइमां पृथिवीं कृत्स्नांसप्तद्वीपांमहासुरः ॥ बभ्रामानुगतश्चैवतैर्वीरैरिमर्दनः २२ गोकर्णस्योपरिष्ठात्तुपर्वतस्यम
 हासुरः ॥ पपातवेलंगंगायाःपुलिनेसहकन्यया २३ नदेवानासुराश्चापिलंघयंतितपोधनाः ॥ गोकर्णतेजसागुप्तमहादेवस्यभारत २४ एतदंतरमासा
 द्यप्रद्युम्नःशीघ्रविक्रमः ॥ कन्यांभानुमतींभैमोजग्राहरणदुर्जयः २५ असुरःसोर्दितोराजंकृष्णाभ्यांनिशितैःशरैः ॥ त्यक्त्वाथोत्तरगोकर्णनिकुंभोदक्षिणांदि
 शम् ॥ जगामपृष्ठतोयातौकृष्णौताक्ष्यगतौतदा २६ विवेशषट्पुरं चैवज्ञातीनामालयंतदा ॥ तत्रवीरौगुहाद्वारिकृष्णौरात्रौतदोषतुः २७ रौक्मिणे
 योपिकृष्णेनसंदिष्टोद्वारकांपुरीम् ॥ अनयद्भानुतनयांप्रहृष्टेनांतरात्मना २८ नयित्वाचाययौवीरःषट्पुरंदानवाकुलम् ॥ ददर्शचगुहाद्वारिकृष्णौभी
 मपराक्रमौ २९ ऊषतुर्द्वारमाक्रम्यषट्पुरस्यमहाबलौ ॥ कृष्णौप्रद्युम्नसहितौनिकुंभवधकांक्षिणौ ३० ततोऽनंतरमेतस्माद्विष्ठादतिबलस्तदा ॥ निर्जगा
 मबलीयोऽनिकुंभोभीमविक्रमः ३१ तस्यनिर्गच्छतस्तस्माद्विष्ठात्पार्थोविशांपते ॥ रुरोधसर्वतोमार्गेशरैर्गंडीवनिःसृतैः ३२ सोभिसृष्ट्यगदांघोरासुद्य
 म्यबहुकंटकाम् ॥ शिरस्यताडयत्पार्थनिकुंभोबलिनांवरः ३३ अदृष्टेनाहतोवीरःशिरस्यथमुमोहसः ॥ गदयाभिहतेपार्थैरकंवमतिमुद्यति ॥ हसित्वा
 सोसुरोदृष्टोरौक्मिणेयमताडयत् ३४ तंप्राङ्मुखमुखंवीरंमायावीमायिनांवरम् । अदृष्टेनाहतोवीरःशिरस्यथमुमोहसः ३५ तथागतौतुदृष्टातौमुह्यमा
 नौसुताडितौ ॥ अभिदुद्रावगोविंदोऽनिकुंभंक्रोधमूर्च्छितः ३६ कौमोदकींसमुद्यम्यगदपूर्वोद्भवोगदाम् ॥ तावन्योन्यंदुराधर्षागजंतावभिपेततुः ३७ ऐ
 रावतगतःशक्रःसर्वदेवगणैःसह ॥ ददर्शतन्महायुद्धंघोरंदेवासुरंतदा ३८ दृष्ट्वादेवान्हृषीकेशश्चित्रैर्युद्धैररिंदमः ॥ इयेषदानवंहंतुंदेवानांहितकाम्यया ३९
 समंडलानिचित्राणिदर्शयामासकेशवः ॥ कौमोदकींमहाबाहुर्लालयन्पुद्गकोविदः ४० तथैवासुरमुख्योपिगदांतांबहुकंटकाम् ॥ शिक्षयाभ्रामयानोथमं
 डलानिचचारह ४१ वृषभाविवगजंतौबृंहताविवकुंजरौ ॥ इषितांतरमासाद्यकृद्द्वौशालावृकाविव ४२

द्युम्नः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अभिसृत्य अभिमुखं आगत्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इ
 येषङ्च्छांचकार ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इषितावासितापुष्पवतीति यावत् ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अवष्टभ्येतिरपूतर्षेख्यापयितुंआत्मेच्छयेतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ तंशरीरंपरित्यजंगतम् ॥ ५० ॥ वीरव्रतंतरक्षप

आजघाननिकुंभस्तुगदयागदपूर्वजम् ॥ स्पष्टाष्टघंटयावीरनादंमुक्तातिदारुणम् ४३ तत्कालमेवकृष्णोपिभ्रामयित्वामहागदाम् ॥ निकुंभमूर्धनितदा
पातयामासभारत ४४ अवष्टभ्यमुहूर्तंतुहरिःकौमोदकींगदाम् ॥ तस्थौजगद्गुर्ध्रीमान्मुमोहपतितःक्षितौ ४५ हाहाभूतंजगत्सर्वतत्कालमभवत्तदा ॥
तथागतेवासुदेवेनरदेवमहात्मानि ४६ आकाशगंगातोयेनशीतेनचसुगंधिना ॥ सिषेचामृतमिश्रेणकृष्णंदेवेश्वरःस्वयम् ४७ नूनमात्मेच्छयाकृष्णस्त
थाचक्रेसुरोत्तमः ॥ कोहिशकोमहात्मानंयुद्धेमोहयितुंहरिम् ४८ कृष्णःप्रत्यागतप्राणश्चक्रमुद्यम्यभारत ॥ प्रतीच्छेतिदुरात्मानमुवाचरिपुनाशनः ४९
निकुंभोप्यतिमायावीउत्पपातदुरासदः ॥ शरीरंतत्परित्यज्यनतुतंवेत्तिकेशवः ५० मुमूर्षतिमृतोवायमितिमत्वाजनार्दनः ॥ ररक्षस्मरमाणोथवी
रोवीरव्रतंविभो ५१ अथप्रद्युम्नकौंतेयावागतौलब्धचेतनौ ॥ स्थितौनारायणाभ्याशेनिकुंभवधनिश्चितौ ५२ प्रद्युम्नोप्यथमायावीविदितःकृष्णमब्रवी
त् ॥ निकुंभस्तातनास्त्यत्रगतःक्वापिसुदुर्मतिः ५३ प्रद्युम्नेनैवमुक्तेतुतन्ननाशकलेवरम् ॥ प्रजहासाथभगवानर्जुनेनसहप्रभुः ५४ तदायुतसहस्राणि
निकुंभानांजनाधिप ॥ ददृशुस्तेततोवीराःक्षितौदिविचसर्वतः ५५ सहस्राण्येवकृष्णंतुतथापार्थमारिंदम ॥ रौक्मिणेयंतथावीरंतदद्भुतमिवाभवत् ॥
५६ पांडवस्यधनुःकेचित्केचिदस्यमहाशरान् ॥ अन्येस्यजगद्गुर्हस्तावन्येपादौमहासुराः ५७ एवंग्रहायतंवीरमगमंस्तेविहायसि ॥ पार्थानामपिको
व्यस्तुगृहीतानांतदाभवन् ५८ नांतंददर्शकृष्णश्चकार्ष्णिश्चरिपुनाशनौ ॥ विच्छिद्यतौशरैर्वीरोनिकुंभंपार्थवार्जितौ ५९ एकैकस्तुद्विधाच्छिन्नोद्वेधाभव
तिभारत ॥ दिव्यज्ञानस्तदाकृष्णोभगवाननुदृष्टवान् ६० निकुंभंतत्त्वत्थापिददर्शमधुसूदनः ॥ स्रष्टारंसर्वमायानांहर्तारंफाल्गुनस्यच ६१ सचक्रेण
शिरस्तस्यचकर्तासुरसूदनः ॥ पश्यतांसर्वभूतानांभूतभव्यभवोहरिः ६२ समुक्त्वाफाल्गुनंराजञ्जिन्नेशिरसिभारत ॥ पपातासुरमुख्योथच्छिन्नमू
लइवदुमः ६३ अथाकाशगतंपार्थपतमानंविहायसः ॥ कृष्णवाक्येनजग्राहकार्ष्णिर्वियतिमानद ६४ निकुंभेपतितेभूमौसमाश्वास्यधनंजयम् ॥ ज
गामद्वारकांदेवःपार्थकामसमन्वितः ६५ समियायदशार्हाथद्वारकांमुदितोविभुः ॥ नारदंचमहात्मानंववंदेयदुनंदनः ६६ नारदोथमाहातेजाभातुंया
दवमब्रवीत् ॥ आनोमाकार्ष्णिर्मन्युत्वंश्रूयतांभैमनंदन ६७

तितंनहतवान् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ विदितः कर्तारिक्तःवेत्तीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ननाशअदृश्यमभूत् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ मन्युंकन्यापहारजंदैन्यम् ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां नवातितमोऽध्यायः ९०

क्रीडंत्यारैव तोद्याने दुर्वासाः कोपितो नया ॥ सशशापत तोरोषान्मुनिर्दुहितरंतव ६८ अतिदुर्ललितैः कन्याशत्रुहस्तंगमिष्यति ॥ सुतार्थे ते मया साद्वैमु
निभिः सप्रसादितः ६९ बालां व्रतवतीं कन्यामनागसमिमां मुने ॥ शप्तवानसिधर्मज्ञकथं धर्मभृतां वर ॥ अनुग्रहं विधत्स्वात्रवयं विज्ञापयामहे ७० अ
स्माभिरेव मुक्तस्तु दुर्वासाभैर्मनंदन ॥ उवाचाधोमुखो भूत्वा मुहूर्तं कृपयान्वितः ७१ यद्वोचमहं वाक्यं तत्तथानतदन्यथा ॥ रिपुहस्तमवश्यं हि गमिष्यति न
संशयः ७२ अदूषितानुधर्मेण भर्तारमुपलप्स्यति ॥ बहुपुत्रा बहुधना सुभगा च भविष्यति ७३ सुगंधगंधाचसदा कुमारी च पुनः पुनः ॥ न च शोकमिमं
घोरं तन्वंगीधारायिष्यति ७४ एवं भानुमतीं वीरसहदेवाय दीयताम् ॥ श्रद्धाधानः स शूरश्वधर्मशीलश्च पाण्डवः ७५ ततो भानुमतीं भानुर्ददौ माद्री सुताय वै ॥
सहदेवाय धर्मात्मानारदस्य वचः स्मरन् ७६ आनीतः सहदेवश्च प्रेषितश्चक्रपाणिना ॥ विवाहे च तदा वृत्ते स भार्यः स पुरींगतः ७७ इमं कृष्णस्य विजयं यः पठे
च्छृणुयादथ ॥ विजयं सर्वकृत्येषु श्रद्धाधानो लभेन्नरः ७८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि भानुमतीहरणे निकुंभवधोनाम नवातित
मोऽध्यायः ९० ॥ ॥ धृ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भानुमत्या प्रहरणं विजयं केशवस्य च १ क्रीडां च सागरे दिव्यां वृष्णीनाम तितेजसाम् ॥ अश्रौषं
परमाश्चर्यं मुने धर्मभृतां वर २ वज्रनाभवधं ह्युक्तं निकुंभवधकीर्तने ॥ तन्मे कौतूहलं श्रोतुं प्रसादाद्भवतो मुने ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते वर्तयिष्यामि
वज्रनाभवधं नृप ॥ विजयं चैव कामस्य सांवस्यैव च भारत ४ मेरोः सानौ नरपते तपश्चक्रे महासुरः ॥ वज्रनाभ इति ख्यातो निश्चितः समितिजयः ५ तस्य तु
ष्टोमहातेजा ब्रह्मलोकापितामहः ॥ वरेण च्छंदयामास तपसा परितोषितः ६ अवध्यत्वं स देवभ्यो ववेदानवसत्तमः ॥ पुंस्त्वज्रपुंश्चापि सर्वरत्नमयं शुभम् ७
स्वच्छंदेन प्रवेशश्च नवायोरपि भारत ॥ अर्चिते तेन कामानामुपपत्तिर्नराधिप ८ शाखानगरमुख्यानां संवाहानां शतानि च ॥ नगरस्याप्रमेयस्य समंताज्ज
नमेजय ९ तथा तदभवत्तस्य वरदानेन भारत ॥ उवास वज्रनगरं वज्रनाभो महासुरः १० कोटिशो वरलब्धं तमसुराः परिवार्यते ॥ ऊर्ध्वं वज्रपुरे राजन् सं
वाहेषु तथैव च ११ शाखानगरमुख्येषु रम्येषु च नराधिप ॥ हृष्टपुष्टप्रमुदिता नृपदेवस्य शत्रवः १२ वज्रनाभो थदुष्टात्मा वरदानेन दार्पितः ॥ पुरे स्य चा
त्मनश्चैव जगद्वाधितुमुद्यतः १३ महेंद्रमव्रवीद्वत्वा देवलोकं विशांपते ॥ अहमीशितुमिच्छामि त्रैलोक्यं पाकशासन १४ अथ वामे प्रयच्छस्व युद्धं देवग
णेश्वर ॥ सामान्यं हि जगत्कृत्स्नं काश्यपानां महात्मनाम् १५ भानुमत्या प्रहरणमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शाखानगरं च तुर्दिक्षु संवा
हानां सकाराणामुद्यानानाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ वरलब्धं लब्धवरम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ईशितुं पालितुं लंखधुना स्वर्गराज्यं त्यजेति भावः ॥ १४ ॥ काश्यपानां देवानां अदेवानां च ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ न्याय्यं न्यायादनपेतम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ शौरैः वसुदेवस्य ॥ २२ ॥ सतांगतेः ब्रह्मकृतमयादाया असंगः सतां मार्गः अतोऽसुरेच्छयैव तत्र प्रवेशो लभ्यते न बलः

सबृहस्पतिना साद्वैमंत्रयित्वा महेश्वरः ॥ वज्रनाभं सुरश्रेष्ठः प्रोवाच कुरुवंशज १६ सत्रेषु दीक्षितः सौम्यः कश्यपो नः पिता मुनिः ॥ तस्मिन् वृत्ते यथान्याय्यं
तथा सहि करिष्यति १७ ततः सपितरंगत्वा कश्यपं दानवोऽब्रवीत् ॥ यथोक्तं देवराजेन तमुवाचाथ कश्यपः १८ सत्रे वृत्ते करिष्यामि यथान्याय्यं भविष्यति ॥
त्वं तु वज्रपुरे पुत्रवसगच्छ समाश्रितः १९ एवमुक्ते वज्रनाभः स्वमेव नगरंगतः ॥ महेंद्रोऽपि यथौ देवो द्वारकां द्वारशालिनीम् २० गत्वा चांतर्हितो देवो वासुदेव
मथाब्रवीत् ॥ वज्रनाभस्य वृतांतं तमुवाच जनार्दनः २१ शौरैरुपस्थितो देववाजिमेधो महाक्रतुः ॥ तस्मिन् वृत्ते वज्रनाभं पातयिष्यामि वासव २२ तत्रोपायं
प्रवेशे तु चिंतयावः सतांगतेः ॥ नानिच्छया प्रवेशोऽस्ति तत्र वायोरपि प्रभो २३ ततो गतो देवराजो वासुदेवेन सत्कृतः ॥ वाजिमेधे च संप्राप्ते वासुदेवस्य भारत २४
तस्मिन् यज्ञे वर्तमाने प्रवेशार्थं सुरोत्तमो ॥ चिंतयामास तु वीरौ देवराजा च युतावौ २५ तत्र यज्ञे वर्तमाने सुनाट्येन नटस्तदा ॥ महर्षींस्तोषयामास भद्रनामे
तिनामतः २६ तं वरेण मुनिश्रेष्ठाच्छंदयामासुरात्मवत् ॥ सवत्रे तु नटो भद्रो वरं देवेश्वरोपमः २७ देवं द्रक्ष्येच्छं देन सरस्वत्या प्रचोदितः ॥ प्राणिपत्यमुनिश्रेष्ठा
नश्वमेधे समागतान् २८ ॥ नट उवाच ॥ भोज्यो द्विजानां सर्वेषां भवेयं मुनि सत्तमाः ॥ सप्तद्वीपांश्च पृथिवीं विचरेयमिमामहम् २९ प्रसिद्धाकाशगमनः
शक्रुवंशविशेषतः ॥ अवध्यः सर्वभूतानां स्थावराये च जंगमाः ३० यस्य यस्य च वेपेण प्रविशेयमहं खलु ॥ मृतस्य जीवतो वापि भाव्येनोत्पादितस्य वा ३१
स तूर्यस्तादृशः स्याद्वै जरारोगविवर्जितः ॥ तुष्येयुर्मुनयो नित्यमन्ये च मम सर्वदा ३२ एवमस्त्विति संप्रोक्तो ब्राह्मणैर्नृपतेन तः ॥ सप्तद्वीपांश्च सुमतीं पर्यटत्यमरो
पमः ३३ पुराणि दानवैर्द्राणामुत्तरांश्च कुरुंस्तथा ॥ भद्राश्चात्केतुमालांश्च कालांश्च द्वीपमेव च ३४ पर्वणीषु तु सर्वासु द्वारकां यदुमंडिताम् ॥ आयाति वरदतः
स लोकवीरो महानटः ३५ ततो हं सान्धार्तारान् देवलोकनिवासिनः ॥ उवाच भगवान् शक्रः सांत्वयित्वा सुरेश्वरः ३६ भवंतो भ्रातरौ स्माकं काश्यपा देवपक्षि
णः ॥ विमानवाहा देवानां सुकृतीनां तथैव च ३७ देवानामस्ति कर्तव्यं कार्यं शत्रुवधान्वितम् ॥ तत्कर्तव्यं न मंत्रश्च भेतव्यो वः कथंचन ३८ न कुर्वतां देवताज्ञा
मुग्रोदंडः पतेदपि ॥ सर्वत्राप्रतिषिद्धं योगमनहंससत्तमाः ३९

दित्यर्थः ॥ २३ २४ २५ ॥ तत्र वासुदेवज्ञेनाट्येन नृत्येन ३६ ॥ २७ ॥ देवैर्द्रादिभिरंतस्थैः प्रेरित इत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ प्रकर्षेण सिद्धं आकाशे गमनं यस्य सः तादृशः भवेयमि
ति शेषः शक्रुवन् शक्तिमान् ॥ ३० ॥ भाव्येन भविष्येण रूपेण मया तु सद्य एवोत्पादितस्य वेपेण प्रवेष्टुं शक्यमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

अप्रवेक्ष्यमितिलेदः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंश

गत्वाऽप्रवेश्य मन्येषां वज्रनाभपुरोत्तमम् ॥ इतो तः पुरवापीषु चरध्वमुचितं हि वः ४० तस्यास्ति कन्यारत्नं हि त्रैलोक्यातिशयं शुभम् ॥ नाम्ना प्रभावती नाम
चंद्राभेव प्रभावती ४१ वरदानेन सालब्धामात्रा किल वरानना ॥ हैमवत्या महादेव्याः सकाशादिति नः श्रुतम् ४२ स्वयं वराचसा कन्या बंधुभिः स्थापिता स
ती ॥ आत्मेच्छया पतिं हंसा वरिष्यति शोभना ४३ तद्भवद्भिर्गुणावाच्याः प्रद्युम्नस्य महात्मनः ॥ सद्भूताः कुलरूपस्य शीलस्य वयसस्तथा ४४ यदा सा
रक्तभावा च वज्रनाभसुता सती ॥ तस्याः सकाशात्संदेशो नयितव्यः समाधिना ४५ प्रद्युम्नस्य पुनस्तस्मादानयध्वंतथैव च ॥ स्वबुद्ध्या प्राप्तकालं च संविधेयं हितं
मम ४६ नेत्रवक्त्रप्रसादश्च कर्तव्यस्तत्र सर्वथा ४७ तथा तथा गुणावाच्याः प्रद्युम्नस्य महात्मनः ॥ यथा यथा प्रभावत्या मनस्तत्र भवेत्स्थितम् ४८ वृत्तांतश्चा
नुदिवसं प्रदेयो मम सर्वथा ॥ द्वारवत्यां च कृष्णस्य भ्रातुर्मम वीयसः ४९ तावद्यत्नश्च कर्तव्यः प्रद्युम्नो यावदात्मविव ॥ पर्यावर्तेद्वारो हां वज्रनाभसुतां विभुः ५०
अवध्यास्ते तु देवानां ब्रह्मणो वरदर्पिताः ॥ देवपुत्रैर्हि हंतव्याः प्रद्युम्नप्रमुखैर्युधि ५१ न दोदत्तवरस्तस्य वेषमास्थाय यादवाः ॥ प्रद्युम्नाद्यागमिष्यंति वज्रना
भविनाशनाः ५२ एतच्च सर्वं कर्तव्यमन्यच्च सर्वमेव हि ॥ प्राप्तकालं विधातव्यमस्माकं प्रियकाम्यया ५३ प्रवेशस्तत्र देवानां नास्ति हंसाः कथंचन ॥ वज्रनाभे
प्सिते तत्र प्रवेशः खलु सर्वथा ५४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते वा सववचः श्रु
त्वा हंसा वज्रपुरं ययुः ॥ पूर्वोचितं हि गमनं तेषां तत्र जनाधिप १ ते दीर्घिकासुरम्यासु निपेतुर्वीरपक्षिणः ॥ पद्मोत्पलैरावृता सुकांचनैः स्पर्शनक्षमैः २ ते वै न दं
तो मधुरं संस्कृता पूर्वभाषिणः ॥ पूर्वमप्यागतास्ते तु विस्मयं जनयंति हि ३ अंतःपुरोपभोग्यासु चैरुर्वापीषु ते नृप ॥ इष्टास्ते वज्रनाभस्य त्रिविष्टपनिवासिनः
४ ॥ आलपंतः सुमधुरं धार्तराष्ट्रजनेश्वर ॥ सतानुवाच दैतेयो धार्तराष्ट्रानिदं वचः ५ त्रिविष्टपे नित्यरता भवंत आरुभाषिणः ॥ यदैवे होत्सवोस्माकं भवद्भिरव
गम्यते ६ आगतं व्यंजालपादाः स्वमिदं भवतां गृहम् ॥ विस्रब्धं च प्रवेष्टव्यं त्रिविष्टपनिवासिभिः ७ ते तथोक्ताः शकुनयो वज्रनाभेन भारत ॥ तथेत्युक्त्वा
हिविविशुदीनैर्वदन्निवेशनम् ८ चक्रुः परिचयं ते च देवकार्यं व्यपेक्षया ॥ मानुषालापिनस्ते तु कथाश्चक्रुः पृथग्विधाः ९ वंशवद्धाः काश्यपानां सर्वकल्याणभा
गिनां ॥ स्त्रियोरेमुर्विशेषेण शृण्वंत्यः संगताः कथाः १० विचरंतस्ततो हंसा ददृशुश्चारुहासिनीम् ॥ प्रभावती वरारो हां वज्रनाभसुतां तदा ११ हंसाः परिचि
तां च क्रुस्तां ततश्चारुहासिनीम् ॥ सखीं शुचिमुखीं च क्रेहंसीं राजसुतां तदा १२

विष्णुपर्वणि टीकायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ७९ ॥ ते वा सवोति

॥ १ ॥ २ ॥ संस्कृता पूर्वभाषिणः संस्कृतं अपूर्वभाषं ते तथा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जालपादाः भो हंसाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ काश्यपानां दानवानाम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ रतिःसुखं ॥ १६ ॥ १७ ॥ रूपंस्वभावेसौदर्येइतिमेदिनी कुलंजनपदेगृहेइतिविश्वः १८ किमर्थमेप्स्यति तस्यात्रागमनंप्रसक्तमेवनास्तीत्यर्थः १९
 ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अनंगंकामदेवंसांगं कृत्वापुत्रोविहितइत्यन्वयः निर्वर्हितःहतः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तेजसाप्रभावेन २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यमुद्दिश्य
 सातांकदाचित्पप्रच्छवज्रनाभसुतांसखीम् ॥ विश्रंभितांपृथक्मूकैरारुह्यानकशतैर्वराम् १३ त्रैलोक्यसुंदरीवोदित्वामहं हि प्रभावति ॥ रूपशीलगुणैर्देविकिंचि
 त्त्वां वक्तुमुत्सहे १४ व्यतिक्रामतितेभीरुयौवनचारुहासिनि ॥ यदतीतं पुनर्नेति गतं स्रोत इवां भसः १५ कामोपगोगतुल्याहिरतिर्देवि न विद्यते ॥ स्त्रीणां जगति
 कल्याणिसत्यमेतद्वीमते १६ स्ययं वरेचन्यस्तात्वं पित्रासर्वंगशोभने ॥ न च कांश्चिद्वरयसे देवा सुरकुलोद्भवान् १७ ब्रीडितायां तिसुश्रोणिप्रत्याख्याता
 स्त्वया शुभे ॥ रूपशौर्यगुणैर्युक्तान्सदृशांस्त्वं कुलस्य हि १८ आगता त्रेच्छसे देवि सदृशां कुलरूपयोः ॥ इहैष्यतिकिमर्थं त्वांप्रद्युम्नो रुक्मिणीसुतः १९ त्रै
 लोके यस्य रूपेण सदृशो न कुलेन वा ॥ गुणैर्वाचारुसर्वंगिशौर्येणाप्यस्ति वा शुभे २० देवेषु देवः सुश्रोणिदानवेषु च दानवः ॥ मानुषेष्वपि धर्मात्मा मनुष्यः
 समहाबलः २१ यंसदा देवि दृष्ट्वा हि स्रवंति जघनानि हि ॥ आपीनानीव धेनूनां स्रोतांसि सरितामिव २२ न पूर्णचंद्रेण मुखं न यने वा कुशेशयैः ॥ उत्सहेनो
 पमातुं हि मृगेंद्रेणाथ वा गतिम् २३ जगतः सारमुद्धृत्य पुत्रः स विहितः शुभे ॥ कृत्वा नंगं वरेसांगं विष्णुना प्रभविष्णुना २४ हृतेन शं वरोवा ल्येयेन पापो निव
 र्हितः ॥ मायाश्च सर्वाः संप्राप्तान च शीलं विनाशितम् २५ यान्यान् गुणान् पृथुश्रोणिमनसा कल्पयिष्यसि ॥ एष्टव्यास्त्रिषु लोकेषु प्रद्युम्ने सर्व एव ते २६ रुच्याव
 ह्निप्रतीकाशः क्षमया पृथिवीसमः ॥ तेजसामूर्यसदृशो गांभीर्येण दूदोपमः ॥ प्रभावती शुचिमुखी त्विति होवाच भामिनी २७ ॥ ॥ प्रभावत्युवाच ॥ वि
 ष्णुर्मानुषलोकस्थः श्रुतः सुबहुशो मया ॥ पितुः कथयतः सौम्येनारदस्य च धीमतः २८ शत्रुः किल सदैत्यानां वर्जनीयः स दानवे ॥ कुलानि किल दैत्यानां ते
 न दग्धानि मानिनि २९ प्रदीप्तेन रथांगेन शार्ङ्गेन गदया तथा ॥ शाखानगरदेशेषु वसंतिकिल ये सुराः ३० इत्येते दानवेंद्रेण संदिश्यंते हितं प्रति ॥ मनोरथो
 हिसर्वासां स्त्रीणामेव शुचिस्मि ते ३१ भवेद्विमेपति कुलं श्रेष्ठं पितृकुलादिति ॥ यदि नामाभ्युपायः स्यात् तस्येहागमनं प्रति ३२ महाननुग्रहो मे स्यात् कुलं
 स्यात्पावितं च मे ॥ समर्थानां मे पृष्टात्वं प्रयच्छ शुचिलापिनि ३३ प्रद्युम्नः स्याद्यथा भर्ता समेष्टुष्णि कुलोद्भवः ॥ अत्यंतवैरी दैत्यानामुद्वेजनकरो हरिः ३४ अ
 सुराणां स्त्रियो वृद्धाः कथयंत्यो मया श्रुताः ॥ प्रद्युम्नस्य तथा जन्मपुरस्तादापि मे श्रुतम् ३५

दानवेंद्रेण असुराः संदिश्यंते तं बलवंतं प्रति स्त्रीणां मनोरथः भवत्येव काममूढत्वात् वैरि कुलेष्वनुरागो भवतीति भावः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ समर्थानां कार्यघटनोपायम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ संस्तवः मदीयास्तुतिर्नविद्यते नटनिकटेये

यथा च तेन निहतो बलवान्कालशंवरः ॥ हृदि मे वर्तते नित्यं प्रद्युम्नः खलु सत्तमे ६५ हेतुः सनास्ति स्यात्तेन यथाममसमागमः ॥ दासीतवाहं सख्यार्हेदूत्येत्वांच
विसर्जये ३७ पंडितासि वदोपायं ममतस्य च संगमे ॥ ततस्तां सांत्वयित्वा सा प्रहसंती दमब्रवीत् ३८ ॥ ॥ शुचिमुख्युवाच ॥ ॥ तत्र दूती गमि
ष्यामि तवाहं चारुहासिनि ॥ इमां भक्तिं वो दारां प्रवक्ष्यामि शुचिस्मिते ३९ तथा चैव करिष्यामि यथैष्यति तवांतिकम् ॥ साक्षात्कामेन सुश्रोणि भाविष्यति
सकामिनि ४० इति मे भाषितं नित्यं स्मरेथाः शुचिलोचने ॥ कथा कुशलतां पित्रे कथय स्वायतेक्षणे ४१ मम त्वंतत्र मे देवि हितं सम्यक् प्रपत्स्यसे ॥ इत्यु
क्त्वा सा तथा चक्रे यत्तत्सातामथा ब्रवीत् ४२ दानवेन्द्रश्च तां हंसी पप्रच्छांतः पुरेतदा ॥ प्रभावत्या समाख्याता कथा कुशला ताव ४३ तत्त्वं शुचिमुखि ब्रूहि कथां
योग्यतया वरे ॥ किं त्वया दृष्टमाश्चर्यं जगत्पुत्तमपाक्षिणि ४४ अदृष्टपूर्वमन्यैर्वा योग्या योग्यमनिदिते ॥ सोवाच वज्रनाभं तु हंसी वरनरोत्तम ४५ श्रू
यतामित्यथामंभ्यं दानवेन्द्रं महाद्युतिम् ॥ दृष्टमेशां डिलीनामसाध्वी दानवसत्तम ॥ आश्चर्यं कर्म कुर्वती मे रुपाश्वे मनस्विनी ४६ सुमनाश्चैव कौशल्या सर्व
भूताहिते रता ॥ कथंचिद्वरशां डिल्याः शैलपुत्र्याः शुभासखी ४७ नटश्चैव मया दृष्टो मुनिदत्तवरः शुभः ॥ कामरूपी च मोक्षश्च त्रैलोक्ये नित्यसंततः ४८ कु
रुन्यात्पुत्तरां वीरकालाभ्रद्वीपमेव च ॥ भद्राश्चान्केतुमालांश्च द्वीपानन्यांस्तथानव ४९ देवगंधर्वगेयानि नृत्यानि विविधानि च ॥ सवेति देवा नृत्येन वि
स्मापयति सर्वथा ॥ ५० ॥ वज्रनाभ उवाच ॥ श्रुतमेतन्मया हं सिनचिरादिव विस्तरम् ॥ चारणानां कथयतां सिद्धानां च महात्मनाम् ५१ कुतूहलं म
माप्यस्ति सर्वथा पाक्षिनां दिनि ॥ नटे दत्तवरे तस्मिन् संस्तवस्तु न विद्यते ५२ ॥ हंस्युवाच ॥ सप्तद्वीपान्विचरति नटः सदिति जोत्तम ॥ गुणवंतं जनं श्रुत्वा गु
णकार्यः स सर्वथा ५३ तव चेच्छृणुयाद्वीरसद्वृतं गुणविस्तरम् ॥ नटं तदा गतं विद्विषुरंतव महासुर ५४ ॥ वज्रनाभ उवाच ॥ उपायः सृजतां हंसियेनेह स
नटः शुभे ॥ आगच्छेन्मम भद्रं तो विषयं पाक्षिनां दिनि ५५ ते हं सा वज्रनाभेन कार्यं हेतोर्विसर्जिताः ॥ देवेंद्रायाथ कृष्णाय शशंसुः सर्वमेव तत् ५६ अधोक्षजेन प्र
द्युम्नो नियुक्तस्तत्र कर्मणि ॥ प्रभावत्याश्च संसर्गवज्रनाभं वधेतथा ५७ दैवीमायां समाश्रित्य संविधाय हरिर्नटम् ॥ नटवेषेण भैमानां प्रेषयामास भारत ५८
प्रद्युम्नं नायकं कृत्वा सांबं कृत्वा विदूषकम् ॥ पारिपार्श्वे गदं वीरमन्याभैमांस्तथैव च ५९

नश्रुतगुणो मामसौ उपेयादित्यर्थः संस्तवः परिचयो वा ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ नटं भद्राख्यस्य नटस्य वेषं भैमानां यादवानाम् ॥ ५८ ॥ विदूषकं उपहा
सकं पारिपार्श्वे इत्यनेन श्रुतिधरत्वं लक्ष्यं गदं श्रुतिधरं कृत्वेत्यर्थः ॥ ५९ ॥

वारमुखावेद्याःतत्तूर्यसदृशाःतदीयनृत्यगीतवादित्रसादृश्याः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखि०हरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांद्दिनवतितमोऽध्यायः ९२

वारमुख्यानटीःकृत्वातत्तूर्यसदृशास्तदा ॥ तथैवभद्रंभद्रस्यसहायांश्चतथाविधान् ६० प्रद्युम्नविहितंरम्यंविमानंतेमहारथाः ॥ जग्मुरारुह्यकार्याथंदे
वानाममितौजसाम् ६१ एकैकस्यसमारूपेपुरुषाःपुरुषस्यते ॥ स्त्रीणांचसदृशाःसर्वेतेस्वरूपैर्नराधिपाः ६२ तेवज्जनगरस्याथशाखानगरमुत्तमम् ॥ ज
ग्मुर्दानवसंकीर्णंसुपुरंनामनामतः ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवज्रनाभप्रद्युम्नोत्तरेप्रद्युम्नादिगमनेद्दिनवतितमोऽध्यायः ९२ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततस्वपुरवासीनामसुराणांनराधिप ॥ ददावाज्ञांवज्रनाभोदीयतांगृहमुत्तमम् १ आतिथ्यंक्रियतामेषांबहुरत्नमुपायनम् ॥ वा
सांसिसविचित्राणिसुखायजनरंजनम् २ भर्तुराज्ञांसमालभ्यतथाचक्रुश्चसर्वशः ॥ पूर्वश्रुतो नटःप्राप्तःकौतूहलमजीजनत् ३ नटस्याथददुर्दैत्याःसत्कारं
परयामुदा ॥ पर्यायार्थंददुश्वापिरत्नानिसुबहून्यथ ४ ततःसननृतेतत्रवरदत्तो नटस्तथा ॥ स्वपुरेपुरवासीनांपरंहर्षसमादधत् ५ रामायणंमहाका
व्यमुद्देश्यंनटकीकृतम् ॥ जन्मविष्णोरमेयस्यराक्षसेंद्रवधेप्सया ६ लोमपादोदशरथऋष्यशृंगमहामुनिम् ॥ शांतामप्यानयामासगणिकाभिःसहान
घ ७ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाभरतश्चैवभारत ॥ ऋष्यशृंगश्चशांताचतथारूपैर्नटैःकृताः ८ तत्कालजीविनोवृद्धादानवाविस्मयंगताः ॥ आचक्षुश्चतेषांवैरू
पतुल्यत्वमच्युतम् ९ संस्काराभिनयौतेषांप्रस्तावानांचधारणम् ॥ दृष्ट्वासर्वेप्रवेशंचदानवाविस्मयंगताः १० तेरक्ताविस्मयंनेदुरसुराःपरयामुदा ॥ उ
त्थायोत्थायनाव्यस्यविषयेषुपुनःपुनः ११ ददुर्वस्त्राणितुष्टाश्चग्रैवेयवलयानिच ॥ हारान्मनोहरांश्चैवहेमवैडूर्यभूषितान् १२ पृथगर्थेषुदत्तेषुलोकेस्ते
तुष्टुवर्णदाः ॥ असुरांश्चमुनींश्चैवगात्रैरभिजनैरपि १३ प्रेषितंवज्रनाभस्यशाखानगरवासिभिः ॥ नटस्यदिव्यरूपस्यनरेंद्रागमनंतदा १४ पुराश्रुतार्थो
दैर्येंद्रःप्रेषयामासभारत ॥ आनीयतांवज्रपुरंनटोसावितिहर्षितः १५ दानवेंद्रवचःश्रुत्वाशाखानगरवासिभिः ॥ नीतावज्रपुरंरम्यंनटवेपेणयादवाः १६
आवासश्चततोदत्तःसुकृतोविश्वकर्मणा ॥ एष्टव्यंयच्चतत्सर्वदत्तंशतगुणोत्तरम् १७

ततःपूर्वश्रुतोभद्रनामाननटएवाप्रप्राप्तइतितेषांबुद्धिरभूदित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पर्यायार्थेवेषधारणार्थं ॥ ४ ॥ वासीनांदैर्ष्यमार्षम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अच्युतहेराज
न् ॥ ९ ॥ संस्कारः वेषधारणं अभिनयःक्रियादर्शनंप्रस्तावःक्रियाणप्रसंजनं प्रवेशंपात्राणांप्रथमदर्शनम् ॥ १० ॥ विस्मयंसविस्मयंसाश्चर्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

कालोत्सवं महाकालरुद्रस्योत्सवं च केनटद्वारा च मूवाटं सैनिकाह्वानं प्रेक्षणार्थम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ छत्रे जालजवनिकापिहितस्थाने अतएव च क्षुर्दृश्ये च क्षुः संनिहितं दृश्यं नाट्यं यत्र तत्तथा भूते ॥ २० ॥ भैमा अपीति संधिपार्षः ॥ २१ ॥ घनं कांस्यतालादिकम् ससुषिरं सल्लिखं प्रभृतिकं मुरजामर्दलाः आनकः पटहः तंत्रीति रुद्रवीणादिकानामुपलक्षणम् एवमादीनां तोद्यान्वाद्यविशेषान् ॥ २२ ॥ भैमस्त्रियः भैमैरानीतावारनार्यः ॥ २३ ॥ आगांधारमिति निषादं भगांधारषड्जमध्यमधैवताख्यान्सप्तस्वरान् व्याप्य ग्रामः कतिपय

अथ कालोत्सवं च केवञ्चनाभोमहासुरः ॥ कारयामास रम्यं च च मूवाटं प्रहृष्टवान् ॥ १८ ॥ ततस्तान्परिविश्रांतान् प्रेक्षार्थं प्रचोदयत् ॥ दत्त्वारत्नानि भूरीणि वज्रनाभोमहाबलः १९ उपविष्टश्च तान्द्रष्टुं सहजातिभिरात्मवान् ॥ छत्रे चांतःपुरं स्थाप्य च क्षुर्दृश्येन राधिपः २० भैमापि बद्धने पथ्या नटवेषधरास्तथा ॥ कार्यार्थं भीमकर्माणो नृत्यार्थं मुपचक्रमुः २१ ततो घनं ससुषिरं मुरजानकभूषितम् ॥ तंत्रीस्वरगणैर्विद्वानां तोद्यान्वाद्ययन् २२ ततस्तु देवगांधारं छाळिक्यं श्रवणामृतम् ॥ भैमस्त्रियः प्रजगिरे मनःश्रोत्रसुखावहम् २३ आगांधारग्रामरागंगं गावतरणं तथा ॥ विद्वमासारितं रम्यं जगिरे स्वरसंपदा २४ लयतालसंश्रुत्वा गंगावतरणं शुभम् ॥ अमुरांस्तोषयामास उत्थायोत्थाय भारत ॥ २५ ॥ नादिं च वादयामास प्रद्युम्नो गदएव च ॥ सांबश्च वीर्यसंपन्नः कार्यार्थं नटतांगतः २६ नाद्यं ते च तदा श्लोकं गंगावतरणाश्रितम् ॥ रौक्मिणेयस्तदोवाच मम्यक्ष्ण विनयान्वितम् २७ रंभाभिसारं कौबेरं नाटकं न नृतुस्ततः ॥ शूरो रावणरूपेण रंभावेपं मनोवती २८ नलकूबरस्तु प्रद्युम्नः सांबस्तस्य विदूषकः ॥ कैलासोरूपितश्चापि माययायदुनंदनैः २९ शापश्च दत्तः क्रुद्धेन रावणस्य दुरात्मनः नलकूबरेण च यथारंभाचप्यथ सांत्विता ३० एतत्प्रकरणं वीराननृतुर्यदुनंदनाः ॥ नारदस्य मुनेः कीर्तिं सर्वज्ञस्य महात्मनः ३१ पादोद्धारेण नृत्येन तथैवाभिनयेन च ॥ तुष्टुवुर्दानवा वीराभैमानामति तेजसाम् ३२ तेदुर्बलमुख्या निरत्नान्याभरणानि च ॥ हारां स्तरलविद्धांश्च वैदूर्यमणिभूषितान् ३३ विमानानि विचित्राणि रथांश्चाकाशगामिनः ॥ गजानाकाशगांश्चैव दिव्यानां गजकुलोद्भवान् ३४ चंदनानि च दिव्यानि शीतानि रसवंति च ॥ गुरुण्यगुरुमुख्यानि गंधाढ्यानि च भारत ३५ चिंतामणीनुदारांश्च चिंतिते सर्वकामदान् ॥ प्रेक्षासु तासु बद्धीषु ददंतो दानवास्तथा ३६

स्वरसंघः ते च त्रयः रागो वसंतादिः ॥ साकल्येन गांधारादयो यत्र तद्गंगावतरणं नाम गीतविशेषविद्वंसागांतरमिश्रं आसारितं मूर्च्छितं जगिरे गीतं कृतवंत्यः ॥ २४ ॥ २५ ॥ नादिं नादिके श्वरमुखं चर्मकोशमयं वाद्यविशेषम् द्वादशपटहशब्दो नादिरित्यन्ये नादीमिति पाठे नादौ देवद्विजादीनां शुभशंसिनीं अष्टमिर्दशभिर्वा अवान्तरवाक्ययुक्तां पूवरंगप्रधानां वाक्यावलीं वा दयामास पपाठेति केचित् ॥ २६ ॥ नाद्यं ते मंगलपद्यपाठति ॥ २७ ॥ कूबरो नलकूबरः तत्संबंधितं कौबेरं मनोवती नाम काचिद्द्वारांगना ॥ २८ ॥ रूपितः कल्पितः ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नृत्येन रावणशपजाह्लादप्रवृत्तेन ॥ ३२ ॥ तरलोवर्तुलोमणिः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ समागमेकालःकृतइतिसंबंधः ॥ ४० ॥ आत्मवतिआत्मभक्ते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ संविधानंसंकेतम् ॥ ४५ ॥ कामंप्रद्युम्नं ग
 धनरत्नैर्विरहिताःकृताःपुरुषसत्तम ॥ स्त्रियोदानवमुख्यानांतथैवचजनेश्वर ३७ ततोहंसीप्रभावयाःसखीप्राहप्रभावतीम् ॥ गतास्मिद्वारकांरम्यांभैमगु
 षामनिंदिते ३८ प्रद्युम्नश्चमयादृष्टोविविकेचारुलोचने ॥ भक्तिश्चकथितातस्यमयातवशुचिस्मिते ३९ तेनदृष्टेनकालश्चकृतःकमललोचने ॥ अथप्रदोष
 समयेत्वयासहसमागमे ४० तदद्यरुचिरश्रोणितवप्रियसमागमः ॥ नद्यात्मवतिभाषंतिमिथ्याभैमकुलोद्भवाः ४१ ततःप्रभावतीदृष्टाहंसीतामिदमब्रवी
 त् ॥ उषितासिमयावासेस्वप्नुमर्हसिसुंदरि ४२ त्वयाहंसहितावासेद्रष्टुमिच्छामिकैशविम् ॥ निःसाध्वसाभविष्यामित्वयासहविहंगमे ४३ हंसीतथेति
 चोवाचसखीकमललोचनाम् ॥ आरुरोहचतद्वर्म्यंप्रभावत्याविहंगमा ४४ विश्वकर्मकृतेतत्रहर्म्यंष्ट्रेप्रभादती ॥ संविधानंचकाराशुप्रद्युम्नागमनक्षमम् ॥
 ४५ तस्मिन्कृतसंविधानेकाममानयितुंययौ ॥ प्रभावतीमनुज्ञाप्यहंसीवायुसमागतौ ४६ नटवेषधरंकामंगत्वोवाचशुचिस्मिता ॥ अद्यभूतःसभगव
 न्समयोवर्ततेनिशि ४७ तथेतिप्राहतांकामःसानिवृताथपक्षिणी ॥ अभ्यागताचसाहंसीप्रभावतिमथाब्रवीत् ॥ अभ्येतिरौक्मिणेयोसावाश्वसायतलो
 चने ४८ प्रद्युम्नोनीयमानंतुददृशेमाल्यमात्मवान् ॥ भ्रमरैरावृतंवीरःसुगंधमरिमर्दनः ४९ निलिल्येतत्रमाल्येतुभूत्वामधुकरस्तदा ॥ प्रभावत्यानी
 यमानेविदितार्थःप्रतापवान् ५० प्रवेशितंचतन्माल्यंस्त्रीभिर्मधुकरायुतम् ॥ उपनीतंप्रभावत्यैस्त्रीभिस्तद्वमरावृतम् ५१ अविदूरेचविन्यस्तंप्रभावत्याज
 नाधिप ॥ भ्रमरास्तेययुःसौम्यसंध्याकालेद्युपस्थिते ५२ सभैमप्रवरोवीरस्तैःसहायैर्विहीनतः ॥ कर्णोत्पलेप्रभावत्यानिलिल्येशनकैरिव ५३ ततःप्र
 भावतीहंसीमुवाचवदतांवरा ॥ उद्यतंपूर्णचंद्रसासमीक्ष्यातिमनोहरम् ५४ सखिदह्यतिमेंगानिमुखंचपरिशुष्यति ॥ औत्सुक्यंहृदिचातीवकोयंव्याधिर
 नौपधः ५५ दधद्विगुणमौत्सुक्यमसौपूर्णनिशाकरः ॥ नवोदितःशीतरश्मिःसरल्यंहरतिचप्रियः ५६ नदृष्टपूर्वोहिमयाश्रुतमात्रेणकांक्षितः ॥ अहोधूमयतं
 गानिस्त्रीस्वभावस्यधिक्खलु ५७ कल्पयामियथाबुद्ध्यायदिनाभ्येतिमेप्रियः ॥ कुमुद्वतीगतंमार्गंहागमिष्याम्यकिंचन ॥ मदनाशीविषेणास्मिहाहाद
 ष्टामनस्विनी ५८ शीतवीर्याःप्रकृत्यैवजगतोह्लादनाःसुखाः ॥ दहंतिममगात्राणिकिंचुचंद्रगभस्तयः ५९
 तौगत्याम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ आश्वसेतिच्छेदः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ प्रभावत्याप्रभावत्यर्थं नीयमानेमाल्ये ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ प्रियोपिसख्यं
 हरतिअप्रियवद्भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ कुमुद्वतीगतंमार्गंजीवत्येवभर्तारियौवनेमरणम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ कल्पयेएवकल्पयाम्येव आत्मनोमनसःस्थैर्यकार्यमित्येतमर्थकल्पयेनतुसिद्धयतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥ इतिश्रीम. खि. वि. टीकायांविनवतितमोऽ

प्रकृत्याशीतलोवायुर्नानापुष्परजोवहः ॥ दावाग्निसदृशोमेघदंदहीतिशुभांतनुम् ६० ततःसंकल्पयेएवस्थैर्यकार्यमिवात्मनः ॥ नावतिष्ठतिनिर्वीर्यमनः
संकल्पधर्षितम् ६१ विमनस्कास्मिमुह्यामिवेपथुर्मेमहान्दृदि ॥ बभ्रमीतिचमेदृष्टिर्हाहायामिध्रुवंक्षयम् ६२ ॥ इतिश्रीम०खि०हरिवंशेविष्णुपर्व
णिवज्रनाभपुरेप्रद्युम्नगमनेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ६४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आविष्टेयमयाबालासर्वथेत्यवगम्यतु ॥ कार्ष्णिहृष्टेनमनसाहं
सीमिदमुवाचह १ दैत्येद्रतनयांप्राप्तमवगच्छस्वमामिह ॥ षट्पदैःसहषट्पादोभूत्वामाल्येनिलीयहि २ विधेयोस्मिप्रभावत्यायथेष्टंमयिवर्तताम् ॥ इत्यु
क्त्वाददर्शयामाससुरूपोरूपमात्मनः ३ तद्वर्त्म्यष्टंभयाद्योतितंतस्यधीमतः ॥ अभिभूताप्रभाचैवराजंश्वद्रोद्ववाशुभा ४ प्रभावत्यास्तुतंदृष्ट्वाववृधेकामसा
गरः ॥ चंद्रस्येवोदयेप्राप्तेपर्वण्यांसरितांपतिः ५ सलज्जाधोमुखीकिंचित्किंचित्तिर्यगवेक्षिणी ॥ प्रभावतीतदातस्थौनिश्चलंकमलेक्षणा ६ करेणाधःप्रदेशे
तांचारुभूषणभूषिताम् ॥ स्पृष्ट्वावाचवरारोहांरोमांचिततनुस्ततः ७ मनोरथशतैर्लब्धकिंपूर्णैर्दुसमप्रभम् ॥ अधोमुखंमुखंकृत्वानमांकिचित्प्रभापसे ८
प्रभोपमर्दमाकार्षीर्वदनस्यवरानने ॥ साध्वस्तंयज्यतांभीरुदासःसाध्वनुगृह्यताम् ९ नकालमिवपश्यामिभीरुभीरुत्वमुत्सृज ॥ याचाम्येषोजलिंलुक्त्वा
प्राप्तकालंनिबोधमे १० गांधर्वेणविवाहेनकुरुष्वानुग्रहंमम ॥ देशकालानुरूपेणरूपेणाप्रतिमासती ११ उपस्पृश्यततोभैमोमणिस्थंजातवेदसम् ॥ जुहा
वसमयेवीरःपुष्पैर्मंत्रानुदीरयन् १२ जग्राहाथकरंतस्यावराभरणभूषितम् ॥ चक्रेप्रदक्षिणंचैवतंमणिस्थंहताशनम् १३ प्रज्ज्वालसतेजस्वीमानयन्नच्यु
तात्मजम् ॥ भगवान्जगतःसाक्षीशुभस्याथाशुमस्यच १४ उद्दिश्यदक्षिणांवीरोविप्राणांयदुनंदनः ॥ उवाचहंसीद्वारस्थांतिष्ठावारक्षपक्षिणि १५ त
स्यांप्रणम्ययातायांकामस्तांचारुलोचनाम् ॥ ग्रहायदक्षिणेहस्तेनिनायशयनोत्तमम् १६ ऊरावेवोपवेश्यैनांसांत्वयित्वापुनःपुनः ॥ चुचुंबशनकैर्गंडवा
सयन्मुखमारुतैः १७ ततोस्याश्वपौवक्रपद्ममधुकरोयथा ॥ आलिलिंगेचसुश्रोणीर्णक्रेणरतिकोविदः १८ अरामयद्रहस्यैनांनचोद्वेजितवांस्तदा ॥
अपकृष्टंचरत्यर्थंरतिकार्यविशारदः ॥ उवाससतयासाद्वैरमन्कृष्णसुतःप्रभुः १९ अरुणोदयकालेचययौयन्नटालयम् ॥ अकामयाप्रभावत्याकथंचित्स
विसर्जितः २० तामेवमनसाकांतांकारूपांसमुद्रहन् ॥ तऊर्ध्वनटवेषेणकार्यार्थंभैमवंशजाः २१

ध्यायः ॥ ९३ ॥ ६४ ॥ आविष्टेयमिति ॥ १ ॥ अवगच्छस्वज्ञापय माल्येनिलीयप्राप्तंमाम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ आवांदंपती ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अपकृष्टंअर्थंचरतिनवोद्वलादितिभावः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ महात्मनां नटानाम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

प्रतीक्षंतस्तदावाक्यमिंद्रकेशवयोस्तदा ॥ उद्योगं वज्रनाभस्य त्रैलोक्यविजयं प्रति २२ प्रतीक्षतो महात्मानो गुह्यसंरक्षणे रताः ॥ कश्यपस्य मुनेः सत्रं याव
तावन्नराधिप २३ देवासुराणां सर्वेषामविरोधो महात्मनाम् ॥ त्रैलोक्यविजयार्थाय ततां धर्मचारिणाम् २४ एवं कालं प्रतीक्षाणां वसतां तत्र धीमताम् ॥
संप्राप्तः प्रावृषोरम्यः सर्वभूतमनोहरः २५ अहर्निशं च तृतां प्रयच्छंति मनोजवाः ॥ शक्रकेशवयोर्हंसाः कुमारानां महात्मनाम् २६ रेमे सह प्रभावत्या प्रद्युम्न
श्वानुरूपया ॥ रात्रौ रात्रौ महातेजा धार्तराष्ट्राभिरक्षितः २७ तैर्हि वज्रपुरं हंसैर्वसद्विर्वासवाज्ञया ॥ व्याप्तं नृपनटांस्तान्स्तु न विदुः कालमोहिताः २८ दिवा
पिरौक्मिणे यस्तु प्रभावत्या नृपालये ॥ तिष्ठत्यंतर्हितो वीरो हंससंवाभिरक्षितः २९ मायया स्य प्रतिच्छाया दृश्यते हिनटालये ॥ देहाद्धैनतु कौरव्यसिषेवे
सौप्रभावतीम् ३० सन्नतिं विनयं शीलं लीलां दाक्ष्यमथार्जवम् ॥ स्पृहयंत्यसुरा दृष्ट्वा विद्वतां च महात्मनाम् ३१ रूपं विलासं गंधं च मज्जुभाषामथार्थताम् ॥
तासां यादव नारीणां स्पृहयंत्यसुरस्त्रियः ३२ वज्रनाभस्य तु भ्राता सुनाभो नाम विश्रुतः ॥ दुहितृद्वयं च नृपतेस्तस्य रूपगुणान्वितम् ३३ एका च द्रवती नाम्ना
गुणवत्यथ चापरा ॥ प्रभावत्यालयं ते तु व्रजतः खलु नित्यदा ३४ ददृशा ते तु ते तत्र रतिसक्तां प्रभावतीम् ॥ परिपप्रच्छ तु श्वैव विस्त्रं भो पगतां सतीम् ३५ सो वा
चममविद्यां स्तियाधीतां कांक्षितं पतिम् ॥ रत्यर्थमानयत्याशुसौभाग्यं च प्रयच्छति ३६ देवं वादानवं वापि विवशं सद्य एवाहि ॥ साहं रमामिकां तेन देवपुत्रे
ण धीमता ३७ दृश्यतां मत्प्रभावेण प्रद्युम्नः सुप्रियो मम ॥ ते दृष्ट्वा विस्मयं याते रूपयौवनसंपदं ३८ पुनरेवाब्रवीत्ते तु भगिन्यौ चारुहासिनी ॥ प्रभावती वरारो
हा कालप्राप्तमिदं वचः ३९ देवा धर्मरतानित्यंदं भशीलामहासुराः ॥ देवास्तपसिरक्ता हि सुखेरक्ता महासुराः ४० देवाः सत्येरतानित्यमनृतं ते तु महासुराः ॥ धर्म
स्तपश्च सत्यं च यत्र यत्र जयो ध्रुवम् ४१ देवपुत्रौ वरयतां पती विद्यां ददाम्यहम् ॥ उचितौ मत्प्रभावेण सद्य एवोपलप्स्यथः ४२ तां तथेत्यू च तुर्ह्ये भगिन्यौ
चारुलोचनाम् ॥ परिपप्रच्छ भैमं च कार्यं तत्पतिमानिनी ४३ सपितृव्यं गदं वीरं सां वंचाथ ब्रवीत्तदा ॥ रूपान्वितौ सुशीलौ च शूरौ चरणकर्माणि ४४ ॥ प्रभा
वत्युवाच ॥ ॥ परितुष्टेन दत्ता मे विद्या दुर्वाससापुरा ॥ परितुष्टेन सौभाग्यं सदा कन्यात्वमेव च ४५ देवदानवयक्षाणां यंध्यास्यासि सतेपतिः ॥ भविते
ति मया चैव वीरो यमभिकांक्षितः ४६ गृहीतं तदिमां विद्यां सद्यो वां प्रियसंगमः ॥ ततो जगद्गृहं तुर्ह्ये तां विद्यां भगिनी मुखात् ४७ दध्यतुर्गदसां बौच विद्या
मभ्यस्यते शुभे ॥ तौ प्रद्युम्नेन सहितौ प्रविष्टौ भैमं नन्दौ ४८

॥ ४१ ॥ भैमं प्रद्युम्नं कार्यं कर्तव्यं कस्यानयनं कर्तव्यमित्येवं रूपं तत्पतिमानिनी तं पतिं मन्यते तथा ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ दध्यतुः ध्यातव्यौ ॥ ४८ ॥

कार्पिणाप्रचुम्नोक्तयामाययाप्रच्छन्नयथास्यात्तथाप्रविष्टौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इ०वि०टी० चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ नभोनभस्यइति ॥ १ ॥ २ ॥ सट
शाःधाराः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शिखीन्शिखिनःमयूरान् समादतानृत्पेएवादरयुक्तान् ॥ ७ ॥ ८ ॥ आशंकमानाःशाद्वलभूमौसारूप्यादनतिसादृश्यत्वात्संतिनसंती

प्रच्छन्नौमाययावीरौकार्पिणनामायिनानृप ॥ गांधर्वेणविवाहेनतावप्यरिबलार्दनौ ४९ पाणिजगृहतुर्वीरौमंत्रपूर्वसतांप्रियौ ॥ चंद्रवत्यागदःसांबोगुण
वत्याचकैशविः ५० रेमिरेसुरकन्याभिर्वीरास्तेयदुपुंगवाः ॥ मार्गमाणास्त्वनुज्ञातिशक्रकेशवयोस्तदा ५१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेवि०
प्रभावतीपाणिग्रहणेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नभोनभस्येथनिरीक्ष्यमासिकामस्तदातोयददृंदकीर्णाम् ॥ प्रभावतींचा
रुविशालनेत्रामुवाचपूर्णदुनिकाशवक्रः १ तवाननाभोवरगात्रिचंद्रेनदृश्यतेसुंदरिचारुर्विंबः ॥ त्वत्केशपाशप्रतिमैर्निरुद्धोबलाहकैश्चारुनिरंतरोरु २
संदृश्यतेसुभ्रुतद्विद्वनस्थात्वंहेमचार्वाभरणान्वितेव ॥ मुंचंतिधाराश्रवणनानंदतस्त्वद्वारयष्टेःसदृशावरांगि ३ घनप्रदेशेषुबलाकपंत्यस्त्वदंतपंक्तिप्रतिमावि
भांति ॥ निमग्नपद्मानिसरित्सुसुभ्रुनभांतितोयानिरयाकुलानि ४ अमीघनावायुवशोपयाताबलाकमालामलचारुदंताः ॥ अन्योन्यमभ्याहनिपुंवृत्ता
वनेषुनागाइवशुक्लदंताः ५ धनुस्त्रिवर्णवरगात्रिपश्यकृतंतवापांगमिवाननस्थं ॥ विभूषयंतंगगनंघनाश्वप्रहर्षणंकामिजनस्यकांते ६ घनान्नदंतःप्रतिनर्द
मानात्रिरीक्ष्यसुश्रोणिशिखीन्प्रहृष्टान् ॥ समादतानुद्धतपिच्छभारान्प्रियाभिरामानुपनृत्यमानान् ७ हर्म्येषुचान्येशशिपांडुरेपुराजंतिषुश्रोणिमयूरसं
घाः ॥ मुहूर्तशोभामतिचारुरूपांदत्वापतंतोवलभीपुटेषु ८ प्रक्लिन्नपक्षास्तरुमस्तकेषुमुहूर्तचूडामणितांविधाय ॥ प्रयांतिभूमिनवशाद्वलानामाशंकमा
नाधृतचारुदेहाः ९ प्रवातिधारांतरनिःसृतश्वसुखोनिलश्वंदनपंकशीतः ॥ कदंबसर्जार्जुनपुष्पभूतंसमावहन्गंधमनंगबंधुं १० रतिश्रमस्वेदविनाशहेतुर्न
वोदभारानयनेचहेतुः ॥ नमारुतःस्याद्यदिचारुगात्रिनमेघकालोममवल्लभःस्यात् ११ एवंविधेषुप्रियसंगमेषुरतावसानेयदुपैतिवायुः ॥ रतिश्रमस्वेदहरः
सुगंधीततःपरंकिंसुखमस्तिलोके १२ जलाप्लुतानीक्ष्यमहानदीनांसुगात्रिहंसाःपुलिनानिहृष्टाः ॥ गताःश्रममानसवासलुब्धाःससारसाःक्रौंचगणानुविद्धाः
१३ नभांतिनद्योन्सारंगसिचैवहतत्विषीवायतचारुनेत्रे ॥ गतेषुहंसेष्वथसारसेपुरथांगतुल्याह्वयनेषुचैव १४ भोगैकदेशेनशुभंशयानंध्रुवजगन्नाथमुपेद्रमशीश
म् ॥ निद्राभ्युपेतावरकालतज्ज्ञाश्रियंप्रणम्योत्तरचारुरूपाम् १५ तिशंकमानादित्यर्थः ॥ ९ ॥ पंकइवशीतःपुष्पेभ्योभूतं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ गताःश्रममानसेवा
सार्थश्राम्यतोहंसायत्रदृष्टाः तेनमानसाद्यप्यस्थानस्याधिक्यमुक्तं ईक्ष्यवीक्ष्य ॥ १३ ॥ हतत्विषीवहतशोभेइवउपलक्षणमेतत् नद्यादीनानद्योपिहतत्विषइत्यर्थःअथप्रादृपिइतो
न्यत्रेतिशेषः १४ भोगैकदेशेनसंपैकपार्श्वेनउपलक्षितं सप्तम्यर्थेवावृत्तीया निद्राश्रियंप्रणम्यईशंउपेता भगवतिनिद्रातिश्रीर्जागर्तित्यर्थः वरकालतज्ज्ञाप्रादृषंहर्चिजानाना १५॥

॥ १६ ॥ ध्रुवं सर्वदा स्खवंति ऋतवः सर्वे इति शेषः ॥ १७ ॥ नागा इति भ्रमरैः पेपीयमानानां वृक्षादीनां सुकुमारतरानां विषवक्त्राः स्पृशन्तोऽपि ग्लानिनयन्तीत्याश्चर्यमिति भावः ॥ १८ ॥
तव चारुमुखस्तनोरुकर्तृनभः वीक्ष्य अभिन्नवृष्टं कामोद्रेकात् स्वन्नमभूदिति शेषः पतिष्यन्तमिति पुंस्त्वमार्थम् ॥ १९ ॥ बलाकानां मालेव आकुलं निविडं माल्यदामेव तेन ॥ २० ॥
प्रवृत्तचक्रः चक्रं आज्ञा ॥ २१ ॥ पूतं निर्मलम् अतएव पवित्रं शोधकं ॥ २२ ॥ प्लवंगमो भेकः गृह्णारंभासमर्थः वार्षिकेषु अष्टसु पक्षेषु गोष्ठेऽगोष्ठेऽत्र जस्तद्वत् वृष्ट्यार्तः सन् विरौतिरावेदष्टं

निद्रायमाणे भगवत्युपेन्द्रे मेघां बराक्रान्तिं शाकरोद्य ॥ पद्मामलाभः कमलायताक्षिरुष्णस्य वक्त्रानुकृतिकरोति १६ कदंबनीपार्जुनकेतकानां सजो ध्रुवं कृष्णमुपानयन्ति ॥ पुष्पाणि चान्यान्यृतवः समस्ताः कृष्णात्प्रमादानभिकांक्षमाणाः १७ नागाश्चरन्तो विषादिग्धवक्त्राः स्पृशन्ति पुष्पाण्यपि पादपान्यान् ॥ पेपीयमानान् भ्रमरैर्जनानां कौतूहलं ते जनयन्त्यतीव १८ तोयातिभारां बुदद्वंद्वं नभः पतिष्यन्तमिवाभिवीक्ष्य ॥ निपानगंभरिमाभिन्नवृष्टं मनोहरं चारुमुखस्तनोरु १९ बलाकमालाकुलमाल्यदामानिरीक्ष्य रम्यं घनवृंदमेतत् ॥ सस्यानिभूमावभिवर्षमाणं जगद्धितार्थं विमलांगयष्टे २० जलावलंबां बुदद्वंद्वं कर्षीं घनैर्घनान्योध्यतीव वायुः ॥ प्रवृत्तचक्रो नृपतिर्वनस्थान्गजान्गजैः स्वैरिव वीर्यदत्तान् २१ अभौममं भो विस्मजन्ति मेवाः पूतं पवित्रं पवनैः सुगंधि ॥ हर्षावहं चातकबर्हिणा नां वरांडजानां जलदप्रियाणाम् २२ प्लवंगमः षोडशपक्षशायी विरौतिगोष्ठः सहकामिनीभिः ॥ ऋचो द्विजातिः प्रियसत्यधर्मायथा सुशिष्यैः परिवार्यमाणः २३ गुणो महान्स्तोयदकालजो यं प्रबुद्धमेघस्वनभीषितायत् ॥ परिष्वजन्तः परिवर्द्धयन्ति विनापिशय्यासमयं प्रियाणाम् २४ दोषो यमेकः सलिललग्नस्य मां प्रत्युदारान्वयवर्णशीले ॥ न दृश्यते यत्तव वक्त्रतुल्यो घनग्रहप्रस्ततनुः शशांकः २५ प्रदृश्यते भीरुयदाशशांको घनांतरस्थो जगतः प्रदीपः ॥ तदानुपश्यंति जनाः प्रहृष्टा बंधुं प्रवासादिव सन्निवृत्तम् २६ विलापसाक्षी प्रियहीनितानां संदृश्यते भीरुयदाशशांकः ॥ नेत्रोत्सवः प्रोषितकामुकानां दृष्ट्वैव कांतं भवतीत्यवैमि २७ नेत्रोत्सवः कांतसमागतानां दावाग्नि तुल्यः प्रियहीनितानाम् ॥ तेनैव देहेन वरांगनानां चंद्रोपिता वत्पियविप्रियश्च २८ विनापि चंद्रेण पुरेपितुस्ते यतः प्रभाचंद्रगभस्तिगौरी ॥ गुणा गुणांश्चंद्रमसो न वेद्विद्यतस्ततो हं प्रशशंसयिष्ये २९ अवापयो ब्राह्मणराज्यमीड्योदुरापमन्यैः सुकृतैस्तपोभिः ॥ गायन्ति विप्राः पवमानसंज्ञं समागताः पर्वणि चाप्युदारम् ३०

त. ऋचो द्विजातिरिति ॥ २३ ॥ प्रियाणां काममिति शेषः ॥ २४ ॥ मां प्रातिभातीति शेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ इतरेषां नेत्रोत्सवोऽपि प्रोषितकामुकानां दृष्ट्वैव कांतं कस्य मुखस्य अंतं अवसानं भवतीति यद्वा प्रोषितकामुकानां कांतं दृष्ट्वैव नेत्रोत्सवो भवतीत्यवैमिनान्यथा ॥ २७ ॥ प्रियश्चासौ विप्रियश्चेति समासः ॥ २८ ॥ विनापीत्यनेन वज्रपुरे गृहांतः चंद्रदर्शनं नासीदिति गम्यते प्रशशंसयिष्ये अतिशयेन कथयिष्ये स्वार्थे णिच् ॥ २९ ॥ पर्वणियज्ञे ॥ ३० ॥

यस्यबुधस्यपुच्छरवाः सुतस्तस्यपितार्यश्चैड्यः स्तुत्यः प्राणाग्निः ब्रह्मणेप्राणाय जुष्टंनिर्वपामीतिमंत्रलिङ्गात् ब्रह्मौदनिकोऽग्निः गंधर्वलोकात्पुच्छरवसा आनीयमानोमध्येमार्गेनिहितः
सन्नष्टः तमेवनष्टमग्निमन्विष्यन्तस्था नेशमीगर्भमश्वत्थमपश्यत् ततोऽश्वत्थादरणीं आत्तद्याग्नित्रयसाध्यंत्रेताकर्मप्रावर्तयत्पुच्छरवा इति तत्रौषधिवनस्पतीनामीशश्चंद्रोऽश्वत्थोत्पा
दनद्वारानष्टमग्निमजीजनदित्युच्यते भवात्मारुद्रेणशिरसाधृतत्वात्तस्यात्मेवात्मा भवात्मा ॥ ३१ ॥ यश्चंद्रः उर्वशीं पौत्रात्मनास्वयंवाचकमेकामितवान् अमृतेतिपीतस्याप्यापूरणं

पिताबुधस्योत्तरवीर्यकर्मापुच्छरवायस्यसुतोऽनृदेवः ॥ प्राणाग्निरीड्योऽग्निमजीजनद्योनष्टंशमीगर्भमश्वत्थमपश्यत् ३१ तथैवपश्चाच्चकमेमहात्मापुरोर्वशीम
प्सरसांवरिष्ठाम् ॥ पीतः पुरायोमृतसर्वदेहोमुनिप्रवीरैर्वरगात्रिवारैः ३२ नृपः कुशाग्रैः पुनरेवयश्चधीमानतोऽग्निर्दिविपूज्यतेच ॥ आयुश्चवंशेनहुषश्चयस्ययो
देवराजत्वमवापवीरः ३३ देवातिदेवोभगवान्प्रसूतोवंशेहरिर्यत्रजगत्प्रणेता ॥ भैमः प्रवीरः सुरकार्यहेतोर्यः सुभुदक्षस्यवृतः सुताभिः ३४ बभूवराजाथवसु
श्चयस्यवंशेमहात्माशशिवंशदीपः ॥ यश्चक्रवर्तिस्त्वमवापवीरः स्वैः कर्मभिः शक्रसमप्रभावः ३५ यदुश्चराजाशशिवंशमुख्योयोवापमद्यामधिराजभावम् ॥
भोजाः कुलेयस्यनराधिपस्यवीराः प्रसूताः सुरराजतुल्याः ३६ नकूटक्यस्यनृपोऽस्तिवंशेननास्तिकोऽनैकृतिकोऽपिवाथ ॥ अश्रद्धधानोऽप्यथवाकदर्यः शौर्येणवा
वारिरुहाक्षिहीनः ३७ वंशेवधूस्त्वंकमलायताक्षिश्लाघ्यागुणानामतिपात्रभूता ॥ कुरुप्रणामंशिखराग्रदंतितस्यत्वमीशस्यसतांप्रियस्य ३८ नारायणाया
त्मभवायनायलोकायनायत्रिदशायनाय ॥ स्वर्गेद्रकेतोः पुरुषोत्तमायकुरुप्रणामंश्चशुरायदेवि ३९ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशेविष्णुपर्वणिप्रद्युम्नभा
षणेपंचनवतितमोऽध्यायः ९५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सत्रावसानेऽश्वमुनेकश्यपस्यातितेजसः ॥ जग्मुर्देवासुराः स्वानिस्थानान्यमितवि
क्रमाः १ वज्रनाभोपिनिर्वृत्तेसत्रेकश्यपमभ्यगात् ॥ त्रैलोक्यविजयाकांक्षीतमुवाचाथकश्यपः २ वज्रनाभनिबोधत्वंश्रोतव्यंयदिचेन्मम ॥ वसवज्जपुरे
पुत्रस्वजनेनसमावृतः ३ तपसाभ्याधिकः शक्रः शक्यश्चैवस्वभावतः ॥ ब्रह्मण्यश्चकृतज्ञश्चज्येष्ठः श्रेष्ठतमोगुणैः ४ राजाकृत्स्नस्यजगतः पात्रभूतः सतां
गतिः ॥ संप्राप्तोलोकराज्यंसर्वभूतहितेरतः ५

सूचितं घोरैरितिदेहस्यैवपानंनंतुचकारेवादित्युक्तं ॥ ३२ ॥ यस्यवंशे आयुर्नृपः कुशाग्रैरेवकुशाग्रोपलक्षितक्रतुपरंपरयादिविगतोऽग्निः अग्निसायुज्यंप्राप्तः पूज्यतेचेतिपूर्वार्द्धार्थः
यस्यवंशेनहुषश्चादिविगतः योदेवराजत्वमवापेत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ यश्चंद्रः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शिखराग्रदंतिशिखरंलोहितमणिविशेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इ
ति श्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशेविष्णुपर्वणिपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ सत्रावसानेइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

विहन्यसेम्रियसे ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

नैवशक्यस्त्वया जेतुं वज्रनाभविहन्यसे ॥ अहिंपदाव्युक्रमन्वैनचिराद्विनशिष्यसि ६ वज्रनाभश्चतद्वाक्यं नाभिनंदति भारत ॥ कालपाशपरीतांगो मर्तु
कामइवौषधं ७ अभिवाद्यसदुर्बद्धिः कश्यपं लोकभावनं ॥ त्रैलोक्यविजयारंभे मर्तिचक्रे दुरासदः ८ ज्ञातियोधान्समानीय मित्राणि सुबहूनि च ॥ प्रतस्थे स्व
र्गमेवाग्रे विजिगीषन् विशांपते ९ एतस्मिन्नंतरे देवौ कृष्णं द्रौचमहाबलौ ॥ प्रेषयामास तु हंसां वज्रनाभं वधं प्रति १० समागतास्तु तच्छ्रुत्वा यदुमुख्या महाबलाः
मंत्रयित्वा महात्मानं श्रितामापेदिरे तथा ११ वज्रनाभो हंतव्यः प्रद्युम्नेनेत्यसंशयम् ॥ तयोर्दुहितो भार्याभक्त्याताः सर्वभावनाः १२ सर्वाः सगर्भास्ता
श्चैव किं नु कार्यमनंतरम् ॥ प्राप्तः प्रसवकालश्च तासां नातिचिरादिव १३ संमंत्रयित्वैतदर्थं हंसां नूचुर्महाबलाः ॥ आख्येयमर्थं वत्स त्वं शक्रकेशवोस्तदा १४
हंसैर्गत्वा तदाख्यातं देवयोस्तद्यथा तथम् ॥ ताभ्यां हंसास्तु संदिष्टानभेतव्यमिति प्रभो १५ उत्पत्स्यंति गुणैः श्लाघ्याः पुत्रावः कामरूपिणः ॥ गर्भस्थाः सर्व
वेदांश्च सांगां न्वेत्स्यंति निदिताः १६ तथा चानागतं सर्वमस्त्राणिविविधानि च ॥ सद्य एव युवानश्च भविष्यति सुपंडिताः १७ एवमुक्ता गता हंसाः पुनर्वज्रपुरं
विभो ॥ शशंसुश्चैव भैमानां शक्रकेशवभाषितं १८ प्रभावती तदा पुत्रं सुषुवे सदृशं पितुः ॥ सद्यो यौवनसंप्राप्तं सर्वज्ञत्वं च भारत १९ मासमात्रेण सुषुवे देवी
चंद्रवती नृप ॥ चंद्रप्रभमिति ख्यातं तनयं सदृशं पितुः २० सद्यश्च यौवनं प्राप्तं सर्वज्ञत्वं च भारत ॥ गुणवत्यपि पुत्रं च गुणवंतमनिदिता २१ युवानावथ सद्यस्तौ
सर्वशान्मार्थकोविदौ ॥ इंद्रोपेन्द्रप्रसादेन संवृतौ युद्धवर्धनौ २२ हर्म्यं पृष्ठे वर्द्धमाना दृष्टास्ते यदुनंदनाः ॥ इंद्रोपेन्द्रेच्छया वीरनान्यथेयवधार्यताम् २३ निवेदि
ताश्च संभ्रातैर्दैत्यैराकाशरक्षिभिः ॥ वज्रनाभाय वीराय त्रिविष्टपजयैषिणे २४ वधाय सर्वगृह्यंतां ममैते गृह्यधर्षकाः ॥ इत्युवाचा सुरपतिर्वज्रनाभो महासुरः
२५ ततः सैन्यं समाज्जप्तमसुरेन्द्रेण धमिता ॥ आवारयामास दिशः सर्वाः कुरुकुलोद्बह २६ गृह्यंतां माशु वध्यंतामिति वाचस्ततस्ततः ॥ उच्चैरुसुं द्रस्यशासना
दरिशासिनः २७ तच्छ्रुत्वा व्यथितास्तेषां मातरः पुत्रवत्सलाः ॥ रुरुदुस्ता रूढयश्च प्रद्युम्नः प्रहसन् ब्रवीत् २८ मा भैष्ट जीवमानेषु स्थितेष्वस्मासु सर्वथा ॥
किं नो दैत्याः करिष्यंति सर्वथा भद्रमस्तु वः २९ प्रभावतीमथोवाच प्रद्युम्नो विष्टवां स्थिताम् ॥ पिता तव गदापाणिः पितृव्याश्च स्थितास्तव ३० भ्रातरश्चैव ते दे
वि ज्ञातयश्च तथा परे ॥ एते पूज्याश्च मान्याश्च तवार्थं खलु सर्वथा ३१ अगिन्यौ पृच्छ भद्रं ते कालोयं खलु दारुणः ॥ मरणं सहमानानां युद्ध्यतां विजयो ध्रुवम् ३२
दानवेन्द्रादयो ह्येते योत्स्यंते स्म द्रुधैषिणः ॥ किमत्र कार्यमस्माभिः सर्वैश्चक्रांतरस्थितैः ॥ ३३ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ चक्रांतरस्थितैः त्वदाज्ञावर्तिभिः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एतत्तु एतस्मात् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सूपस्पृष्टासम्यक्संमार्ज्य ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ चक्रेनिर्ममे ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ भेदनैःसू

प्रभावतीरुदंतीतुप्रद्युम्नमिदमब्रवीत् ॥ शिरस्यंजलिमाधायजानुभ्यां पतितक्षितौ ३४ गृहाणशस्त्रमात्मानंरक्षशत्रुनिबर्हण ॥ जीवनपुत्रांश्चदारांश्चद्रष्टासि
यदुनंदन ३५ आर्योऽनृवरवैदर्भीमिनिरुद्धं चमानद ॥ स्मृत्यैतन्मोक्षयात्मानं व्यसनादरिमर्दन ३६ दुर्वाससावरोदतोमुनिनाममधीमता ॥ वैधव्यरहिता
हृष्टाजीवपुत्राभविष्यसि ३७ एषमेहदयाश्वासोभवितानतदन्यथा ॥ सूर्याग्नितेजसोवाक्यंमुनेर्द्रिानुजातमज ३८ इत्युक्त्वाथासिमादायसूपस्पृष्टामन
स्विनी ॥ प्रददौरौक्मिणेयायजयस्वेतिवरंवरा ३९ सतंजग्राहधर्मात्माप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ प्रणम्यशिरसादत्तंप्रिययाभक्तियुक्तया ४० चंद्रवत्यपिनि
स्त्रिशंगदायप्रददौमुदा ॥ तदागुणवतीचैवसांबायासिमहात्मने ४१ हंसकेतुमथोवाचप्रद्युम्नः प्रणतंप्रभुः ॥ इहैवसांबसाहितोयुध्यस्वसहयादवैः ४२
आकाशेदिक्षुसर्वासुयोत्स्याम्यहमरिंदम ॥ इत्युक्त्वाथरथंचक्रेमाययामायिनांवरः ४३ सहस्रशिरसंनागंकृत्वासारथिमात्मवान् ॥ अनंतभोगंकारैर्व्यसर्वना
गोत्तमोत्तमम् ४४ सतेनरथमुख्येनहर्षयन्वैप्रभावतीम् ॥ चचारासुरसैन्येषुतुणेष्विवहुताशनः ४५ शरैराशीविषप्रख्यैर्द्धचंद्रानुकांतिभिः ॥ भेदनैर्गाध
नैश्चैवततर्ददितिसंभवान् ४६ असुराश्चरणेमत्ताः कार्ष्णिगश्चैरितस्ततः ॥ जम्बुकमलपत्राक्षंपरंनिश्चयमास्थिताः ४७ चिच्छेदबाहून्केषांचित्केयूरवलयो
ज्ज्वलान् ॥ सकुंडलानिकेषांचिच्छिरांस्यपिचचिच्छिदे ४८ क्षुरच्छिन्नैः शिरोभिश्चकायैश्चशकलैरपि ॥ असुराणांमहीकीर्णाप्रद्युम्नेनातितेजसा ४९
देवेश्वरोदेवगणैः सहितः समितिजयः ॥ ददर्शमुदितोयुद्धंभैमानांदितिजैः सह ५० येगदंचैवसांबंचदैत्याः समभिदुदुवुः ॥ तेययुर्निधनंसर्वेयादांसीवमहोद
धौ ५१ विषमंतुतदायुद्धं दृष्ट्वादेवपतिर्हरिः ॥ गदायप्रेषयामासस्वरंथंहरिवाहनः ५२ दिदेशमातलिसुतंतंयतारंचमुवर्चसम् ॥ सांबायेरावणंनागंप्रेषया
मासचेश्वरः ५३ जयंतंरौक्मिणेयस्यसहायमददद्विभुः ॥ ऐरावणमधिष्ठातुंवप्रंसनियुक्तवान् ५४ देवपुत्रद्विजौवीरावप्रमेयपराक्रमौ ॥ अनुज्ञाप्यसु
राध्यक्षं ब्रह्माणंलोकभावनम् ५५ तंमातलिसुतंचैवगजमैरावणंतदा ॥ देवः प्रेषितवाञ्छक्रोविधिज्ञोवरकर्मसु ५६ क्षीणमस्यतपोवध्योयदूनामेषदुर्मतिः
प्रविशंतितुभूतानिसर्वत्रतुयथेप्सितम् ५७ प्रद्युम्नश्चजयंतश्चप्राप्तौहर्म्यंमहाबलौ ॥ असुराञ्छरजालौघैर्विक्राम्यंतौप्रणश्यतुः ५८ गदंकार्ष्णिस्तदोवाचदु
र्वार्यरणदुर्जयः ॥ उपेद्रानुजशक्रेणरथोयंप्रेषितस्तव ५९

दमाग्रैःशरैः शरीरप्रवेशेनविदारणैःगाधनैःस्थूलपैः अनुकांतिभिर्बाणैर्दृढप्रहारमात्रैःततर्दपीडयामास ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ हरिवाहनइंद्रः ॥ ५२
॥ ५३ ॥ प्रवरंइंद्रस्यसखायंब्राह्मणं ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ उपहारोमहापूजा ॥ ६१ ॥ अभ्युत्थानकृतं उपक्रमकर्तारम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ कोट्यः कोटोः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इति श्रीमहा

हरियुद्धमातलिसुतोयंताचायंमहाबलः ॥ प्रवराधिष्ठितश्चायंसांबस्यैरावणोगजः ६० अयोपहारोरुद्रस्यद्वारकायांमहाबलः ॥ श्रृण्वतिहृषीकेश
स्तस्मिन्वृत्तेच्युतानुज ६१ तस्याज्ञयावधिष्यामोवज्रनाभंसंवाधवम् ॥ अभ्युत्थानकृतं पापं त्रिविष्टपजयं प्रति ६२ करिष्यामिविधानंचनैषशक्रं सु
तान्वितम् ॥ विजेष्यत्यप्रमादस्तु कर्तव्य इति मेमतिः ६३ कलत्ररक्षणं कार्यं सर्वोपायैर्नैर्बुधैः ॥ कलत्रधर्षणलोके मरणादतिरिच्यते ६४ एवं संदिश्य भै
मः सगदसांबो महाबलः ॥ प्रद्युम्नकोट्यः ससृजे मायया दिव्यरूपया ६५ तमश्चनाशयामास दैत्यसृष्टंदुरासदम् ॥ जहृषे देवराजश्च तं दृष्ट्वा रिपुमर्दनम् ६६ द
दृशः सर्वभूतानि कार्ष्णिं सर्वेषु शत्रुषु ॥ अंतरात्मनि वर्तंतं क्षेत्रज्ञमिव तं विदुः ६७ एवं व्यतीतारजनीरौ क्षिमेण यस्य युध्यतः ॥ असुराणां त्रिभागश्च निहतो
चाति तेजसा ६८ यावद्विधो धयामास कार्ष्णिं दैत्यान् रणाजिरे ॥ संध्योपास्ता जयं तेन तावद्विष्णुपदीजले ६९ अयोधयज्जयंतश्चावद्वैद्यान् महाबलः ॥ ता
वदाकाशगंगायां भैमः संध्यामुपास्तवान् ७० ॥ ॥ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि प्रद्युम्नदैत्ययुद्धे षण्णवतितमोऽध्यायः ९६ ॥ ६७ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ जगतश्च क्षुषिततो मुहूर्ताभ्युदिते रवौ ॥ प्रादुरासीद्वरिर्देवस्ताक्ष्येणोरगशत्रुगा १ हंसवायुमनोभिश्च सुशीघ्रतरगः खगः ॥ तस्थौ वियति
शक्रस्य समीपे कुरुनंदन २ समेत्य च यथान्यायं कृष्णो वासवसन्निधौ ॥ पांचजन्यं हरिर्दध्मौ दैत्यानां भयवर्द्धनम् ३ तं श्रुत्वाभ्यागतस्तत्र प्रद्युम्नः परवीरहा
वज्रनाभं जहीत्युक्तः केशवेन त्वरेति च ४ ताक्ष्यमारुह्य गच्छेति पुनरेव प्रणोदितः ॥ चकार स तथा वीरः प्रणिपत्य सुरोत्तमौ ५ समनोरं हसा वीरताक्ष्येणाशुययौ
नृप ॥ अभ्यासं वज्रनाभस्य महाद्वंद्वस्य भारत ६ ततस्ताक्ष्यगतो वीरस्ततर्दरणमूर्द्धनि ॥ वज्रनाभं स्थिरो भूत्वा सर्वास्त्रविदं निर्दिशतः ७ तेन ताक्ष्यगतेनैव ग
दया कृष्णसूनुना ॥ उरस्यभ्याहतो वीरो वज्रनाभो महात्मना ८ स तेनाभिहतो वीरो दैत्यो मोहवशं गतः ॥ चक्षारचभृशं रक्तं भ्रमैव गता सुवत् ९ आश्वसे
त्यथ तं कार्ष्णिं रुवाच रणदुर्जयः ॥ लब्धसंज्ञः स वीरस्तु प्रद्युम्नमिदमब्रवीत् १० साधुयादव वीर्येण श्लाघ्यो मम रिपुर्भवान् ॥ प्रतिप्रहारकालोयं स्थिरो भवम
हाबल ११ एवमुक्त्वा महानादं मुक्त्वा मेघगतोपमम् ॥ गदां मुमोच वेगेन स घटं बाहुकंटकाम् १२ तया ललाटे भिहतः प्रद्युम्नो गदयानृप ॥ उद्धमन्नुधिरं
भूरिमुमोहयदुनंदनः १३ तं दृष्ट्वा भगवान् कृष्णः पांचजन्यं जलोद्भवम् ॥ दध्मावाश्वासनकरं पुत्रस्य रिपुनाशनः १४

भारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ६७ ॥ जगत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ महाद्वंद्वस्य महाव्युत्क्रमणस्य दुरंतस्येत्यर्थः ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ चक्षारमुखेन उद्गर्णवान् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ तस्यप्रद्युम्नस्य ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लब्धस्यशत्रुपराजयस्यप्रशमनदुःखापनोदनम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ विजयस्यइंद्रपौत्र
स्य ॥ २५ ॥ प्रद्युम्नस्यप्रद्युम्नपुत्रस्यरौक्मिणेयोत्रसांबस्तत्सुतस्यपरिशेषाचंद्रप्रभस्यगदपुत्रस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ऋषिवंशेऋषिसंघसमीपेअभिषिकाइतिपूर्व

तंपांचजन्यशब्देनप्रत्याश्वस्तंमहाबलम् ॥ दृष्ट्वाप्रमुदितालोकाविशेषेणेंद्रकेशवौ १५ तस्यचक्रंकरेयातंकृष्णच्छंदेनभारत ॥ क्षुरनेमिसहस्रारंदैत्यसंघकुलां
तकम् १६ तन्मुमोचाच्युतसुतस्तस्यनाशायभारत ॥ नमस्कृत्वासुरेंद्रायकृष्णायचमहात्मने १७ वज्रनाभस्यतत्कायादुच्चकर्तशिरस्तदा ॥ नारायणसु
तोन्मुक्तंदैत्यानामनुपश्यताम् १८ गदःसुनाभमवधीद्यतमानंरणाजिरे ॥ हर्म्यपृष्ठेजिघांसंतरणदृष्टंभयानकम् १९ सांबःसमरमध्यस्थानसुरानरिम
र्दनः ॥ निनायनिशितैर्बाणैःप्रेताधिपपरिग्रहम् २० निकुंभोपिहतेवीरेवज्रनाभेमहासुरे ॥ जगामषट्पुरंवीरोनारायणभयार्दितः २१ निबर्हितेदेवरिपौ
वज्रनाभेमहासुरे ॥ अवतीर्णौमहात्मानौहरीवज्रपुरंतदा २२ लब्धप्रशमनंचैवचक्रतुःसुरसत्तमौ ॥ सांत्वयामासतुश्चैवबालवृद्धंभयार्दितम् २३ इंद्रोपे
द्रौमहात्मानौमंत्रयित्वामहाबलौ ॥ आयत्तांचतदात्वेचबृहस्पतिमतानुगौ २४ वज्रनाभस्यतद्राज्यंचतुर्द्वाचक्रतुर्नृप ॥ विजयस्यचतुर्भागंजयंततनयस्य
वै २५ प्रद्युम्नस्यचतुर्भागैरौक्मिणेयसुतस्यच ॥ चंद्रप्रभस्यददतुश्चतुर्भागंजनेश्वर २६ कोट्यश्चतस्रोग्रामाणामधिकास्ताविशांपते ॥ शाखापुरसहस्रं
चस्फीतंवज्रपुरोपमम् ॥ चतुर्द्वाचक्रतुस्तत्रसंहृष्टौशक्रकेशवौ २७ कंबलाजिनवासांसिरत्नानिविविधानिच ॥ चतुर्द्वाचक्रतुर्वीरौवीरवासवकेशवौ २८
ततोभिषिकास्तेवीराराजानोवासवाज्ञया ॥ देवदुंदुभिवाद्येननृपविष्णुपदीजलैः २९ स्वयंशक्रेणदेवेनकेशवेनचधीमता ॥ ऋषिवंशेमहात्मानःशक्रमाधव
नंदनाः ३० विजयस्यप्रसिद्धैवगतिर्वियतिधीमतः ॥ मातृजेनगुणेनापिमाधवानांमहात्मनाम् ३१ अभिषिच्यजयंतंतुवासवोभगवान्ब्रवीत् ॥ त्वयैतेवी
रसंरक्ष्याराजानःसमितिंजयाः ३२ ममवंशकरोऽत्रैकःकेशवस्यत्रयोऽनघ ॥ अवध्याःसर्वभूतानांअविष्यंतिममाज्ञया ३३ गमनागमनंचैवदिविसिद्धंअवि
ष्यति ॥ त्रिविष्टपंद्वारकांचरम्यांभैमाभिरक्षिताम् ३४ दिशागजसुतान्नागान्हयांश्चोच्चैःश्रवोन्वयान् ॥ इच्छयैषांप्रयच्छस्वरथांस्त्वष्टुकृतानपि ३५
गजावैरावणसुतौशत्रुंजयारिपुंजयौ ॥ प्रयच्छाकाशगौवीरौसांबस्यचगदस्यच ३६ आकाशेनपुरीयातुंद्वारकांभैमरक्षिताम् ॥ आयातौचसुतौद्रष्टुंयथेष्टं
भैमनंदनौ ३७ इतिसंदिश्यभगवान्देवराजःपुरंदरः ॥ जगामभगवान्स्वर्गद्वारकामपिकेशवः ३८

स्थेनान्वयः ॥ ३० ॥ गतिःविभज्यराज्यंग्राह्यमित्यर्थः मातृजेनगुणेनअसुरदौहितृत्वेनमाधवानांपुत्रत्रयंममचपुत्रइत्येवंचतुर्धाविभागः ॥ ३१ ॥ ब्रवीत् अत्रवीत् ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रयच्छस्वेतिजयंतंप्रतिउक्तिः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रद्युम्नोत्तरप्रद्युम्नस्य उत्कर्षः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ इति श्रीभारते खिले पुहारिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ दद

पण्मासानुषितस्तत्र गदः प्रद्युम्न एव च ॥ सांभश्च द्वारकांयातारूढे राज्ञे महाबलाः ३९ अद्यापि तानि राज्यानि मेरोः पार्श्वे तथोत्तरे ॥ तिष्ठन्ति च जगद्यावत्स्था
स्यं त्यमरसंनिभ ४० निवृत्ते मौशले युद्धे स्वर्गं यातेषु वृष्णिषु ॥ गदप्रद्युम्नसांवास्ते गतावज्रपुरं विभो ४१ ततः प्रोष्य पुनर्योतिस्वर्गं स्वैः कर्मभिः शुभैः ॥ प्रसा
देन च कृष्णस्य लोककर्तुर्जनेश्वर ४२ प्रद्युम्नोत्तरमेतत्तेन देवकथितं मया ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं शत्रुनाशनं मेव च ४३ पुत्रपौत्राविवर्द्धते आरोग्यधनसंपदः ॥ य
शो विपुलमाप्नोति द्वैपायनवचो यथा ४४ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे विष्णुपर्वणि वज्रनाभवधोनाम सप्तमवतितमोऽध्यायः ९७ ॥ ध ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ ददर्शाथ पुरीकृष्णो द्वारकां गृहे स्थितः ॥ देवसद्वप्रतीकाशां समंतात्प्रतिनादिताम् १ मणिपर्वतयंत्राणितथा क्रीडागृहाणि च ॥ उद्यानवनमुख्या
निवलभीचत्तराणि च २ संप्राप्ते तु तदा कृष्णे पुरीं देवकिनंदने ॥ विश्वकर्माणमाहूय देवराजो ब्रवीदिदम् ३ प्रियमिच्छसि चेत्कर्तुं महांशिलपमतांवर ॥
कृष्णप्रियार्थं भूयस्त्वं प्रकुरुष्व मनोहराम् ४ उद्यानशतसंवाधां द्वारकां स्वर्गसंमिताम् ॥ कुरुष्व विबुधश्रेष्ठ यथाममपुरी तथा ५ यत्किंचिन्निषु लोकेषु तत्र भू
तं प्रपश्यसि ॥ तेन संयुज्यतां क्षिप्रं पुरीं द्वारवती त्वया ६ कृष्णो हि सुरकार्येषु सर्वेषु सततोत्थितः ॥ संग्रामान्वोरूपांश्च विगाहति महाबलः ॥ तामिदं वच
नाद्रत्वा विश्वकर्मा पुरीं ततः ७ अलं चक्रे समंताद्वैयधेन्द्रस्यामरावती ॥ तां ददर्श दशार्हाणामीश्वरः पक्षिवाहनः ॥ विश्वकर्मा कृतैर्दिव्यैरभिप्रायैरलंकृताम् ॥
८ तां तदा द्वारकां दृष्ट्वा प्रभुर्नारायणो विभुः ॥ हृष्टः सर्वार्थसंपन्नः प्रवेष्टुमुपचक्रमे ९ सोपश्य हृक्ष खंडांश्च रम्यान् दृष्टे मनोहरान् ॥ द्वारकां प्रति दाशार्हाश्चित्रिता
न् विश्वकर्मा १० पद्मखंडाकुलाभिश्च हंससेवितवारिभिः ॥ गंगासिंधुप्रकाशाभिः परिखाभिर्वृतां पुरीम् ११ प्राकारेणार्कवर्णेन शातकौभेन राजता ॥ च
यमूर्ध्नि निविष्टेन द्यायथैवाभ्रमालया १२ काननैर्नंदनप्रख्यैस्तथा चैत्ररथोपमैः ॥ बभौ चारुपरिक्षिप्ताद्वारकाद्यौरिवांबुदैः १३ बभौ रैवतकः शैलोरम्यसा
नुगुहाजिरः ॥ पूर्वस्यां दिशिलक्ष्मीवाग्मणिकां च न तोरणः १४ दक्षिणस्यां लताविष्टः पंचवर्णो विराजते ॥ इंद्रकेतुप्रतीकाशः पश्चिमायां तथाक्षयः १५ उ
त्तरां दिशमयथैविभूषयति वेणुमान् ॥ मंदराद्रिप्रतीकाशः पांडुरः पार्थिवर्षभ १६ चित्रकं पंचवर्णं च पांचजन्यं वनं महत् ॥ सर्वर्तुकवनं चैव आतिरैवतकं प्रति
१७ लतावेष्टितपर्यंतं मेरुप्रभवनं महत् ॥ आतिमानुवनं चैव पुष्पकं च महद्वनम् १८

शेति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ खंडान्समूहान् ॥ १० ॥ ११ ॥ चयमूर्ध्नि अदालोपरि ॥ १२ ॥ १३ ॥ मणिकां च न मयानि तोरणानि च
हि द्वारानियस्य ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ चित्रकादीनि चतुर्दशवनानि ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ महानदोमंदाकिनोपंचाशद्विंशसृजांसहस्रसंवत्सरे सत्रे पंचपंचाशतस्त्रिवृतः संवत्सराः पंचपंचाशतः पंचदशाः पंचपंचाशतः सप्तदशाः पंचपंचाशतः एकविंशतिसंख्याकाभिः पंचाशद्विः सहस्रसंपत्तिभिर्हृतावत्संख्यैः तत्फलभूतैरह्यानादिभिरितियावत् भावयंतो हर्षयंतो जनानिति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ किंकिणो किनां भुद्रयं टिकावतानं तर्कानाम् ॥ २६ ॥ द्वादशायतां द्वादशयोजनदीर्घा उपनिवेशाः शारवानगराणि तेषां द्विराजभिर्द्विगुणायतां गुणदीर्घा च ॥ २७ ॥ अष्टेति पंचगृहपंक्तिभिश्चतस्रो रथ्या भवन्ति ताश्चतस्र ऊर्ध्वाश्चतस्रः तिस्रश्चतासां संख्यः षोडशतेषां मध्ये षोडशचत्वरानि ॥ एकेनैव मार्गेण युक्तं यतः पारोक्षिणां परिवृतां सागरेणेत्यर्थात् एकमार्गाचासौ पारोक्षिणाचेति स

अक्षकैर्बीजकैश्चैव मंदारैश्चोपशोभितम् ॥ शतावर्तवनं चैव करवीराकरंतथा १९ भाति चैत्ररथं चैव नंदनं च वनं महत् ॥ रमणं भावनं चैव वेणुमद्वैसमंततः ॥ २० वैदूर्यपत्रैर्जलजैस्तदामंदाकिनीनदी ॥ भाति पुष्करणीरम्या पूर्वस्यां दिशि भारत २१ सानवो भूषितास्तत्र केशवस्य प्रियैषिभिः ॥ बहुभिर्देवगंधर्वैश्चोदितैर्विश्वकर्मणा २२ महानदीद्वारवती पंचाशद्विर्महामुखैः ॥ प्रविष्टा पुण्यसलिला भावयंतो समंततः २३ अप्रमेयां महोत्सेधामगाधपरिस्त्रायुताम् ॥ प्राकारवरसंपन्नां सुधापांडुरलेपनाम् २४ तीक्ष्णयंत्रशतघ्नीभिर्हंमजालैश्च भूषिताम् ॥ आयसैश्च महाचक्रैर्ददर्शद्वारकां पुरीम् २५ अष्टौरथसहस्राणि नगरे किंकिणीकिनाम् ॥ समुच्छ्रितपताकानियथा देवपुरे तथा २६ अष्टयोजनविस्तीर्णामचलां द्वादशायताम् ॥ द्विगुणोपनिवेशां च ददर्शद्वारकां पुरीम् २७ अष्टमार्गमहारथ्यां महाषोडशचत्वराम् ॥ एकमार्गपरिक्षिप्तां साक्षादुशनसाकृताम् २८ स्त्रियोपियस्यां युधेरन्किमुवृष्णिमहारथाः ॥ व्यूहानामुत्तमामार्गाः सप्तचैव महापथाः २९ तत्र वैविहिताः साक्षाद्विधा विश्वकर्मणा ॥ तस्मिन्पुरवरश्रेष्ठे द्वादशार्हाणां यशास्विनाम् ३० वेशमानि जहृषेदृष्ट्वा ततो देवकिनंदनः ॥ कांचनैर्मणिसोपानैरुपेतानि नृहर्षणैः ३१ भीमवोषमहावोषैः प्रासादवरवत्सरैः ॥ समुच्छ्रितपताकानि पारिप्लववनानि च ॥ ३२ कांचनाग्राणि भास्वन्ति प्रासादशिखराणि च ॥ गृहाणिरमणीयानि मेरुकूटनिभानि च ३३ पांडुपांडुराश्रयं शशातकुंभपरिष्कृतैः ॥ रम्यसानुगृहैः शृंगैर्विचित्रैरिव पर्वतैः ३४ पंचवर्णैः सुवर्णैश्च पुष्पवृष्टिसमप्रभैः ॥ पर्जन्यतुल्यनिर्वोषैर्नानारूपैरिवाद्भिभिः ३५ दावाग्निज्जलितप्रख्यैर्निर्मितैर्विश्वकर्मणा ॥ आश्लिषद्भिरिवाकाशमतिचंद्रार्कभास्वरैः ३६ तैर्दाशार्हैर्महाभागैर्बभासेतद्वनद्रुमैः ॥ वासुदेवं द्रपर्जन्यैर्गृहमेधैरलंकृता ३७ मासः उशनसापुरनिर्माणविदाशुक्रेण ॥ २८ ॥ व्यूहानां सेनानिवेशविशेषाणां च क्रकौ चाकाराणाम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पांडुपांडुराण्येतादपि श्वेतानि अतिश्वेतैरुपेतानि गृहाणोत्यर्थः शातकुंभपरिष्कृतैः सुवर्णधाराविचित्रैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तैरिति सार्द्धं श्लोकः तद्वनद्रुमैः तानि चित्रकादानि च तानि वनानि तद्वनानि तत्संबंधिभिर्द्रुमैः बभासे पुरोतिशेषः अत्र सहस्राक्षत्वपुण्यितत्वयोर्वृष्टिकर्तृत्वपुष्पवर्षत्वयोश्च साम्यादिद्रवृक्षाणामिन्द्रपर्जन्यसमत्वं दाशार्हाणां रुष्णादीनां वासुदेवस्य विष्णोः सगणस्य च समत्वं मितियोग्यतया ज्ञेयम् ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ जगतिपर्वतैः कोत्रमैः कोडापर्वतैः ॥ ४० ॥ कांचननामप्रासादं रुक्मिण्याः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भोगवनामपांडुरसत्यभामायाः ॥ ४३ ॥ व्यक्तसंजवनः व्यक्तस्प
ष्टसंजवनप्रतिक्षणमभिनवरूपत्वं यस्य स तथाविधः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ मेरुनामप्रासादो नाम्नजित्याः सत्यायाः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पद्मकूलारूपो भोमायाः ॥ ४९ ॥
सूर्यप्रभो नाम लक्ष्मणायाः ॥ ५० ॥ परमित्येव तन्नाम कंगुहं मित्रविंदायाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सुवार्तायाः प्रासादः केतुमात्राम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ यत्र भगवान् देवान् द्विजांश्चो

ददृशे द्वारकाचारुमेघैर्द्यौरिव संवृता ॥ साक्षाद्भगवतो वेश्मविहितं विश्वकर्मणा ३८ ददृशे वासुदेवस्य चतुर्योजनमायतम् ॥ तावदेव च विस्तीर्णमप्रमेयं महा
धनम् ३९ प्रासादवरसंपन्नैर्युक्तं जगति पर्वतैः ॥ यच्च कारमहाभागस्त्वष्टावासवनोदितः ४० प्रासादं चैव हेमाभं सर्वभूतमनोहरं ४१ मेरोरिव गिरेः शृंगमु
च्छिन्नं कांचनं महत् ॥ रुक्मिण्याः प्रवरं वासं विहितं विश्वकर्मणा ४२ सत्यभामापुनर्वेश्मयदावसतपांडुरम् ॥ विचित्रमणिसोपानंतद्विदुर्भोगवन्निति ४३
विमलादित्यवर्णाभिः पताकाभिरलंकृतं ॥ व्यक्तसंजनो देशो यश्चतुर्दिग्भ्रमहाध्वजः ४४ स च प्रासादमुख्यो थजां वयस्याविभूषितः ॥ प्रभयाभ्यभवत्सर्वो
स्तानन्याभास्करो यथा ४५ उद्यद्भास्करवर्णाभस्तयो रंतरमाश्रितः ॥ विश्वकर्मकृतो दिव्यः कैलासशिखरोपमः ४६ जांबूनदं इवादीप्तः प्रदीप्तज्वलनो यथा
सागरप्रतिमोत्तिष्ठन् मेरुरित्यभिविश्रुतः ४७ तस्मिन् गांधारराजस्य दुहिता कुलशालिनी ॥ गांधारी भरतश्रेष्ठकेशेन निवेशिता ४८ पद्मकूल इति ख्यातं प
द्मवर्णं महाप्रभम् ॥ सुभीमायामहाकूटं वासं सुरचिरप्रभम् ४९ सूर्यप्रभस्तु प्रासादः सर्वकामगुणैर्युतः ॥ लक्ष्मणाया नृपश्रेष्ठ निर्दिष्टः शार्ङ्गधन्वना ५० वैडू
र्यमणिवर्णाभिः प्रासादो हरितप्रभः ॥ यं विदुः सर्वभूतानि परमित्येव भारत ५१ वासंतं मित्रविंदाया देवर्षिगणपूजितम् ॥ महिष्यावासुदेवस्य भूषणं तेषु वेश्म
सु ५२ यस्तु प्रासादमुख्योत्रविहितो विश्वकर्मणा ॥ अतीवरम्यरम्यो सौधिष्ठितः पर्वतो यथा ५३ सुवार्तायानि वासंतं प्रशस्तं सर्वदैवतैः ॥ महिष्यावासुदेवस्य
केतुमानिति विश्रुतः ५४ तत्र प्रासादमुख्यो वैयं त्वष्टाविदधे स्वयम् ॥ योजनायतविष्कंभः सर्वरत्नमयः शुभः ५५ स श्रीमान्विरजानामव्यराजत तत्र सुप्रभः ॥
उपस्थानगृहं यत्र केशवस्य महात्मनः ५६ तस्मिन् सुविहिताः सर्वैरुक्मदंडाः पताकिनः ॥ सदने वासुदेवस्य मार्गसंजवनध्वजाः ५७ रत्नजालानि दिव्यानि
तत्रैव च निवेशिताः ॥ आहृत्य यदुसिंहेन वैजयंतो च लोमहान् ५८ हंसकूटस्य यच्छृंगमिन्द्रगुप्त्रसरः प्रति ॥ षष्ठितालसमुत्सेधमर्धयोजनमायतम् ५९ स
किं नरमहानागंतदप्यमिततेजसा ॥ पश्यतां सर्वभूतानामानीतं लोकविश्रुतं ६०

पतिष्ठते स विरजानामप्रासादः विजयो नाम इति पाठः ॥ ५६ ॥ मार्गसंजवनध्वजाः संगमकाध्वजाः यैध्वजैश्चिन्हभूतैर्भगवद्ब्रह्ममार्गो विगम्यत इत्यर्थः ॥ ५७ ॥ वैजयंत इन्द्रध्वजः इन्द्र
प्रासादो वा ॥ ५८ ॥ हंसकूटस्य पर्वतविशेषस्य ॥ ५९ ॥ आनीतं विश्वकर्मणे त्युत्तरात् ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ येभ्यरक्षस्तैः सहेतिशेषः जुष्टपादपमितिपूर्वान्वयि ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ विहिताआज्ञाकारिणः कृताः ॥ ६९ ॥ ७० ॥

आदित्यपथगंयत्तुमेरोः शिखरमुत्तमं ॥ पुंडरीकशतैर्जुष्टं विमानैश्च हिरण्यमयैः ६१ जांबूनदमयं दिव्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तदप्युत्पाद्य कृष्णार्थमानि
तं विश्वकर्मणा ६२ राजमानमतीवाग्न्यं सर्वौषधिसमान्वितं ॥ तदिदं वचनात्त्वष्टाकार्यहेतोः समानयत् ६३ पारिजातश्च तत्रैव केशवेनाहृतः स्वयं ६४ नीय
मानेतु तत्रासीद्युद्धमद्भुतकर्मणः ॥ कृष्णस्य येभ्यरक्षस्तु देवाः पादपमुत्तमम् ६५ पुंडरीकशतैर्जुष्टं विमानैश्च हिरण्यमयैः ॥ विहितावासुदेवार्थं रत्नपुष्पफलदु
माः ॥ ६६ ॥ पद्मखंडजलोपेतारत्नसौगंधिकोत्पलाः ॥ मणिहेममृत्वाकीर्णाः पुष्करिण्यः सरांसि च ॥ ६७ ॥ तासां परमकूलानि शोभयंति महादुमाः ॥
शालास्तालाः कदंबाश्च शतशाखाश्च रौहिणाः ६८ ये च हेमवतो वृक्षा ये च मेरुहास्तथा ॥ आहत्य यदुसिं हार्थं विहिता विश्वकर्मणा ६९ रक्तपीतारुणश्या
माः श्वेतपुष्पाश्च पादपाः ॥ सर्वर्तुफलसंपन्नास्तेषु काननसंधिषु ७० समकूलजलोपेताः शांतशर्करवालुकाः ॥ तस्मिन् पुरवरे नद्यः प्रसन्नसलिलाहदाः ७१ पु
ष्पाकुलजलोपेतानानादुमलताकुलाः ॥ अपराश्च भवन्नद्यो हेमशर्करवालुकाः ७२ मत्तबर्हिणः सर्वैश्च कोकिलैश्च सदा मदैः ॥ बभूवुः परमोपेतास्तस्यां पुर्यां
च पादपाः ७३ तत्रैव गजयूथानि पुरे गोमहिषास्तथा ॥ निवासश्च कृतस्तत्र वराहमृगपक्षिभिः ७४ पुर्यां तस्यां तुरम्यायां प्राकारो वै हिरण्यमयः ॥ व्यक्तः कि
ष्कुशतोत्सेधो विहितो विश्वकर्मणा ७५ अतीवरम्यः सोऽथासीद्वेष्टितः पर्वतो यथा ॥ ते च ते च महाशैलाः सरितश्च सरांसि च ॥ परिक्षिप्तानि भौमेन वनान्युपवना
नि च ७६ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वारकाविशेषनिर्माणनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ ॥ ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमालोक
यानः सद्धारकां वृषभक्षणः ॥ अपश्यत्स्वगृहं कृष्णः प्रासादशतशोभितम् १ मणिस्तंभसहस्राणामयुतैर्विवृतं शतैः ॥ तोरणैर्ज्वलनप्रख्यैर्मणिविद्रुमराजतैः २
तत्र तत्र प्रभासाद्भिश्चित्रकांचनवेदिकैः ॥ प्रासादस्तत्र सुमहान् कृष्णोपस्थानिकोऽभवत् ३ स्फाटिकस्तंभविवृतो विस्तीर्णः सर्वकांचनः ॥ पद्माकुलजलोपेता
रक्तसौगंधिकोत्पलाः ४ मणिहेमनिभाश्चित्रारत्नसोपानभूषिताः ॥ मत्तबर्हिण जुष्टाश्च कोकिलैश्च सदा मदैः ५ बभूवुः परमोपेता वाप्यश्च विकचोत्पलाः ॥ वि
श्वकर्मकृतः शैलः प्राकारस्तस्य वेश्मनः ६ व्यक्तकिष्कुशतोत्सेधः परिखापरिवेष्टितः ॥ तद्गृहं वृष्णि सिंहस्य निर्मितं विश्वकर्मणा ७ महेंद्रसदृशं वेश्म समं ताद
र्धयोजनम् ॥ तत्र स्थं पांडुरं शौरिर्मूर्ध्नि तिष्ठद्रुतमतः ८

श्वकर्मणा ७६ ॥ इति श्रीम. वि. टी. अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ विवृतं स्पष्टीकृतं तं भ्रमभयैव ग्रस्तांधकारमित्यर्थः ॥ २ ॥ कांचनवेदिकैस्तो
रणैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ परमोपेता अनुयज्ञायुक्ताः संकल्पितरूपधारिण्य इत्यर्थः परमं स्यादनुज्ञायामिति मोदिनो शैलः शिलामयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

रासप्रांतशब्दचकार ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ईश्वराः इंद्रादयः अनुचराः यस्य ईश्वरानुचरः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

प्रीतः शंखमुपाध्मासीद्विषतां रोमहर्षणं ॥ तस्य शंखस्य शब्देन सागरश्रुक्षुभेष्टशं ॥ ररासचनभः कृत्स्नं तच्चित्रमभवत्तदा ९ पांचजन्यस्य निर्वोषं संश्रुत्य
कुक्कुरांधकाः ॥ विशोकाः समपद्यंत गरुडस्य च दर्शनात् १० शंखचक्रगदापाणिं गरुडस्योपरि स्थितम् ॥ दृष्ट्वा जहृषिरे पौराभास्करोपमतेजसम् ११
ततस्तूर्यप्रणादश्च भेरीणां च महास्वनाः ॥ जज्ञिरे सिंहेनादाश्च सर्वेषां पुरवासिनाम् १२ ततस्ते सर्वदा शार्हाः सर्वे च कुक्कुरांधकाः ॥ प्रीयमाणाः समाजग्मुरा
लोक्य मधुमूदनम् १३ वासुदेवं पुरस्कृत्य शंखतूर्यरवैः सह ॥ उग्रसेनो ययौ राजा वसुदेवनिवेशनम् १४ आनंदिनीपर्यचरत्स्वेषु वेश्मसु देवकी ॥ रोहिणी
च यशोदा च आहुकस्य च याः स्त्रियः १५ ततः कृष्णः सुपर्णेन स्वनिवेशनमभ्यगात् ॥ चचार च यथोद्देशमीश्वरानुचरो हरिः १६ अवतीर्य गृहद्वारं कृष्ण
स्तुय दुर्नंदनः ॥ यथा हं पूजयामास यादवान्यादवर्षभः १७ रामाहुकगदाक्रूरप्रद्युम्नादिभिरर्चितः ॥ प्रविवेश गृहं शौरिरादाय मणिपर्वतं १८ तंच शक्र
स्य दयितं पारिजातं महाद्रुमं ॥ प्रवेशयामास गृहं प्रद्युम्नो रुक्मिणीसुतः १९ तेन्योन्यं ददृशुर्वीरा देहबंधान् मानुषान् ॥ पारिजातप्रभावेन ततो मुमुदिरे जनाः
२० तैः स्तूयमानो गोविंदः प्रहृष्टैर्यादवर्षभैः ॥ प्रविवेश गृहं श्रीमान्विहितं विश्वकर्मणा २१ ततो तः पुरमध्ये तं सशृंगमणिपर्वतम् ॥ न्यवेशय दमेयात्मा वृ
ष्णिभिः सहितो च्युतः २२ तंच दिव्यं द्रुमश्रेष्ठं पारिजातममित्रजित् ॥ अर्च्यमर्चितमव्यग्रमिष्टे देशे न्यवेशयत् २३ अनुज्ञाप्य ततो ज्ञातीन् केशवः परवीरहा
ताः स्त्रियः पूजयामास संहृतान् रकेणयाः २४ वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैर्दासीभिर्धनसंचयैः ॥ हारैश्चंद्रांशुसंकाशैर्मणिभिश्च महाप्रभैः २५ पूर्वमभ्यर्चिताश्चैव वसुदे
वेन ताः स्त्रियः ॥ देवक्या सह रोहिण्या रेवत्या चाहुकेन च २६ सत्यभामोत्तमास्त्रीणां सौभाग्येनाभवत्तदा ॥ कुटुंबस्येश्वरत्वासीद् रुक्मिणीभीष्मकात्मजा
२७ तासां यथा हर्हर्म्याणि प्रासादां शिखराणि च ॥ आदिदेश गृहान् कृष्णः पारिबर्हं श्वपुष्कलान् २८ इति श्रीमद्विष्णुविद्धारका प्रवेशनं नाम नववति
तमोऽध्यायः ९९ ॥ ९९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संपूज्य गरुडं वासुदेवोऽनुमान्य च ॥ सखिवच्चोपगृह्यैनमनुजज्ञे गृहं प्रति १ सोऽनुज्ञातो हि सत्कृत्य प्र
णम्य च जनार्दनम् ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेपक्षीयथेष्टगने चरः २ सपक्षवातसंक्षुब्धं समुद्रं मकरालयम् ॥ कृत्वा वेगेन महता ययौ पूर्वमहोदधिम् ३ कृत्य काले उप
स्थास्य इत्युक्त्वा गरुडे गते ॥ कृष्णो ददर्श पितरं वृद्धमानकटुं दुग्धिम् ४ उग्रसेनं च राजानं बलदेवं च सात्यकिम् ॥ काश्यपं सांदीपनिं चैव ब्रह्मगाग्धं तथैव च ५

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ संवृताः दूषणं विना आनीताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां नववतितमोऽ

ध्यायः ॥ ९९ ॥ ९९ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

रत्नप्रवेकैः रत्नोत्तमैः ॥ ६ ॥ ७ ॥ चाक्रिकोराजाज्ञाघोषकः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विविशुः अभिनिविशुः आसनेषु उपविष्टाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ संमानयामा

अन्यांश्च वृद्धान् वृष्णीनां तांश्च भोजांधकांस्तथा ॥ रत्नप्रवेकैर्दाशार्हान्वीर्यलब्धैस्तथार्चयत् ६ हताब्रह्मद्विषः सर्वजयंत्यंधकवृष्णयः ॥ रणात्प्रतिनिवृत्तो य
मक्षतो मधुसूदनः ७ इति च त्वरध्यासु द्वारवत्यां सुपूजितः ॥ चाक्रिको घोषयामास पुरुषो मृष्टकुंडलः ८ ततः सांदीपनिं पूर्वमभिगम्य जनार्दनः ॥ ववंदे वृ
ष्णिनृपतिमाहुर्कं विनयान्वितः ९ तथा हि परिपूर्णाक्षमानं दागतचेतसम् ॥ ववंदे सह रामेण पितरं वासवानुजः १० उपगम्य तथा शेषान्सत्कृत्य च यथार्ह
तः ॥ सर्वेषां नाम जग्राह दाशार्हाणामधोक्षजः ११ ततः सर्वाणि दिव्यानि सर्वरत्नमयानि च ॥ आसनाभ्यानि विविशुरुर्पेद्रप्रमुखास्तदा १२ ततस्तद्धनमक्ष
यं किं करैर्यत्समाहृतम् ॥ तत्सभामानयामासुः पुरुषाः कृष्णशासनात् १३ ततः संमानयामास दाशार्हांश्च यदूत्तमः ॥ सर्वान्दुंदुभिः शब्देन पूजयिष्यन् जनार्
दनः १४ तामासनवर्ती रम्यां मणिविद्रुमतोरणाम् ॥ सभां सर्वदशार्हास्ते विविशुः कृष्णशासनात् १५ ततः पुरुषसिंहे र्याय दुभिः सर्वतो वृता ॥ सर्वार्थगुण
संपन्ना सासभा भरतर्षभ ॥ शुशुभेऽभ्यधिकं शुभासिं हैर्गिरिगुहायथा १६ रामेण सह गोविंदः कांचनं महदासनम् ॥ उग्रसेनं पुरस्कृत्य भोजवृष्णि पुरस्कृतः
१७ तत्रोपविष्टांस्तान् वीरान्यथा प्रीतिर्यथा वयः ॥ समाभाष्य यदुश्रेष्ठानुवाच पुरुषोत्तमः १८ ॥ इति श्रीमहाभारतो खिलेषु हरिखंशे विष्णुपर्वणि सभाप्रवेशनं नाम
मशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भवतां पुण्यकीर्तीनां तपो बलसमाधिभिः ॥ अपध्यानाच्च पापात्माभैः सनरकोहतः १ मोक्षितं बंध
नाहुः संकन्यांतः पुरमुत्तम् ॥ मणिपर्वतमुत्पाट्य शिखरंचैतदाहृतम् २ अयं धनौषः सुमहार्णिकरैराहृतो मम ॥ ईशा भवंतो द्रव्यस्य तानुक्त्वा विरराम ह
३ तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य भोजवृष्ण्यंधकावचः ॥ जहसुर्हृष्टरोमाणः पूजयंतो जनार्दनम् ४ ऊचुः श्वेनं नृवीरास्ते कृतांजलिपुटास्ततः ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो
त्वयि देव किनंदने ५ यत्कृत्वा दुष्करं कर्म देवैरपि दुरासदम् ॥ लालयेः स्वजनान् भोगैरत्नैश्च स्वयमर्जितैः ६ ततः सर्वदशार्हाणामाहुः कस्य च याः स्त्रियः ॥ प्रीयमा
णाः समाजमुवांसु देवदिव्यक्षया ७ देवकी सप्तमादेव्योरोहिणी च शुभानना ॥ ददृशुः कृष्णमासीनं रामं चैव महाभुजम् ८ तौ तु पूर्वमतिक्रम्योरोहिणीमभिवा
द्य च ॥ अभिवाद्य तां देवीं देवकीं रामकेशवौ ९ सा ताभ्यामृषभाक्षाभ्यां पुत्राभ्यां शुशुभे बिका ॥ अदितिर्देवमातेव मित्रेण वरुणेन च १० ततः प्राप्तानरा
भ्यौ तु तस्याः सादुहिता तदा ॥ एकानंशे तियामाहुर्नरा वै कामरूपिणीम् ११

सधनानि विभज्य ददावित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीम. ० खि. ० ह. ० वि. ० टी. ० शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ भवतामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ नराभ्यौ प्रति एकानंशासायोगमायादुहिता तस्याः यशोदायाः ॥ ११ ॥

क्षणः उक्तविधः संकेतः मुहूर्तः उक्तः कालश्च ताभ्यां जज्ञे आविर्बभूव ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

तथा क्षणमुहूर्ताभ्यां यया जज्ञे सुरेश्वरः ॥ यत्कृते स गणकं संजघान पुरुषोत्तमः १२ साकन्याववृधेत तत्र वृष्णि स दानि पूजिता ॥ पुत्रवत्पाल्यमाना वै वासुदेवा
ज्ञातदा १३ एकानंशे तियामाहु रूपां मानवाभुवि ॥ योगकन्यां दुग्धधर्षी रक्षार्थं केशवस्य ह १४ यवैः सर्वे सुमनसः पूजयन्ति स्म यादवाः ॥ देववाद्दिव्य
पुरुषः कृष्णः संरक्षितो यया १५ तां च तत्रोपसंगम्य प्रियामिव सखीं स्वसाम् ॥ दक्षिणेन कराग्रेण परिजग्राह माधवः १६ तथैव रामो तिबलः संपरिष्वज्य भावि
नीम् ॥ मूढ्युपाधाय सव्येन प्रतिजग्राह पाणिना १७ ददृशुस्ताः स्त्रियो मध्ये भगिनीं रामकृष्णयोः ॥ रुक्मपद्मव्यग्रकरां श्रियं पद्मालयामिव १८ तथाक्ष
तमहावृष्ट्या पुष्पैश्च विविधैः शुभैः ॥ अवकीर्य च लाजैस्ताः स्त्रियो जगमुर्यथा लयम् १९ ततस्ते यादवाः सर्वे पूजयन्तो जनार्दनम् ॥ उपोपवि विशुः प्रीताः प्रशंसं
तोद्भुतं कृतम् २० पूज्यमानो महाबाहुः पौराणान् रतिवर्द्धनः ॥ विरराज महाकीर्तिर्देवैरिव सतैः सह २१ समासीनेषु सर्वेषु यादवेषु जनार्दनम् ॥ नियोगात्रिदशं
द्रस्य नारदो भ्यागमत्सभाम् २२ सोऽथ संपूजितः पूज्यः शूरैस्तेर्यदुपुंगवैः ॥ करं संस्पृश्य सहरेर्विवेश परमासने २३ सुखोपविष्टस्तान् वृष्णीनुपविष्टानुवाच ह
संप्राप्तं शक्रवचनाज्जानीध्वं मानं रर्षभाः २४ शृणु ध्वं राजशार्दूलाः कृष्णस्यास्य पराक्रमम् ॥ यानि कर्माणि कृतवान् बाल्यात् प्रभृतिकेशवः २५ उग्रसेन सुतः
कंसः सर्वान्निर्मथ्य यादवान् ॥ राज्यं जग्राह दुर्बुद्धिर्बद्ध्वा पितरमाहुकम् २६ समाश्रित्य जरासंधं श्वशुरं कुलपांसनः ॥ भोजवृष्ण्यंधकान् सर्वानवमन्यत दु
र्मतिः २७ ज्ञाति कार्यं चिकीर्षुस्तु वसुदेवः प्रतापवान् ॥ उग्रसेनस्य रक्षार्थं स्वपुत्रं पर्यरक्षत २८ सगोपैः सह धर्मात्मा मथुरोपवने स्थितः ॥ अत्यद्भुतानि क
र्माणि कृतवान् मधुमूदनः २९ प्रत्यक्षं शूरसेनानां श्रूयते महद्भुतम् ॥ उत्तानेन शयानेन शकटांतरचारिणा ३० राक्षसीनिहतारौ द्राशकुनीवेषधारिणी ॥
पूतनानामघोरासामहाकायामहाबला ३१ विषदिग्धं स्तनैर्द्राप्रयच्छन्ती जनार्दने ॥ ददृशुर्निहता तां ते राक्षसीं वनगोचराः ३२ पुनर्जातीयमित्याहु रुरुक्त
स्मादधोक्षजः ॥ अत्यद्भुतमिदं चासीद्यच्छिशुः पुरुषोत्तमः ३३ पादांगुष्ठेन शकटं क्रीडमानो व्यलोडयत् ॥ दाम्नाचो लूखले बद्धो विप्रकुर्वन् कुमारकम् ३४
बभञ्जार्जुनवृक्षौ द्वौ ख्यातो दामोदरस्तदा ॥ कालियश्च महानागो दुग्धधर्षो महाबलः ३५ क्रीडता वासुदेवेन निर्जितो यमुनाहरे ॥ अक्रूरस्य समक्षं च यत्रा
गभवने विभुः ३६ पूज्यमानं तदानागौर्दिव्यं वपुरधारयत् ॥ शीतवातादितागाश्च दृष्ट्वा कृष्णेन धीमता ३७ धृतो गोवर्धनः शैलः सप्तरात्रं महात्मना ॥ शिशु
ना वासुदेवेन गवां त्राणार्थमिच्छताम् ३८

अवमन्यते तेषां अवमानमकरोत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ शकटांतरचारिणा शकटनाशार्थं चेष्टमानेन ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ सुनामानमित्यनेन कथांतरं सूच्यते ॥ ४१ ॥ भयं दैत्यांतरवधश्रवणजम् ॥ ४२ ॥ प्रग्रहं सहायं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नंदगो
तथोक्षदुष्टोतिबलोमहाकायो नरांतकृत् ॥ गोपतिर्वासुदेवेन हतोरिष्टो महासुरः ३९ धेनुकः समहाकायो दानवः सुमहाबलः ॥ निहतो वासुदेवेन गवां त्राणा
यदुर्मतिः ४० सुनामानमभिघ्नः सर्वसैन्यपुरस्कृतम् ॥ वृकैर्विद्रावयामास गृहीतं समुपस्थितम् ४१ रौहिणेयेन संगम्य वने विचरता पुनः ॥ गोपवेषधरेणै
व कंसस्य भयमाहितम् ४२ तथा ब्रजगतः शौरिर्दृष्ट्वा युद्धबलं हयम् ॥ प्रग्रहं भोजराजस्य जघान पुरुषोत्तमः ४३ प्रलंबश्च महाबाहो रौहिणेयेन धीमता ॥
दानवो मुष्टिनैकेन कंसमात्यो निपातितः ४४ एतौ हि वसुदेवस्य पुत्रौ सुरसुतोपमौ ॥ ववृधो तमहावीर्यौ ब्रह्मगार्ग्येण संस्कृतौ ४५ जन्मप्रभृतिचाप्येतौ गा
र्ग्येण परमर्षिणा ॥ याथातथ्येन विज्ञाप्य संस्कारप्रतिपादितौ ४६ यदा त्विमौ नरश्रेष्ठौ स्थितौ यौ वनसंमुखे ॥ सिंहशावा विवो दीर्णौ मत्तौ हैमवतौ य
था ४७ ततो मनांसि गोपीनां हरमाणौ महाबलौ ॥ आस्तां गोष्ठवरौ वीरौ देवपुत्रोपमघुती ४८ एतौ जयेवा युद्धे वा क्रीडासु विविधासु च ॥ नंदगोपस्य गोपा
लान् शेकुः प्रसमीक्षितुम् ४९ व्यूढोरस्कौ महाबाहू शालस्कंधाविवो द्रतौ ॥ श्रुत्वा सौव्यथितः कंसो मंत्रिभिः सहितोऽभवत् ५० नाशकञ्च यदा कंसो गृहीतुं व
लकेशवौ ॥ निजग्राहततः क्रोधाद् वसुदेवं सबांधवम् ५१ सहो ग्रसेनेन तदा चोरवद्राढबंधनम् ॥ कालं महांतमसु वल्लच्छमानकटुं दुभिः ५२ कंसस्तु पितरं व
द्वाशूरसेनां च शासह ॥ जरासंधं समाश्रित्य तथैवाहृतिभीष्मकौ ५३ कस्यचित्त्वथ कालस्य मथुरायां महोत्सवम् ॥ पिनाकिनं समुद्दिश्य च कंसो नरा
धिपः ५४ तत्र मल्लाः समाजग्मुर्नाना देश्या विशांपते ॥ नर्तना गायनाश्चैव कुशलानृत्यकर्मसु ५५ ततः कंसो महातेज रंगवाटं महाधनम् ॥ कुशलैः कारया
मास शिल्पिभिः साधुनिष्ठितैः ५६ तत्र मंच सहस्राणि पौरजानपदैर्जनैः ॥ समाकीर्णानि दृश्यंते ज्योतीर्षिगगने यथा ५७ भोजराजः श्रिया जुष्टं रंगवाटं महर्द्धि
मत् ॥ आरुरोहततः कंसो विमानं सुकृतीयथा ५८ रंगवाटे गजं मत्तं प्रभूतायुधकल्पितम् ॥ शूरैरधिष्ठितः कंसः स्थापयामास वीर्यवान् ५९ यदा हि स
महातेजारा मरुष्णौ समागतौ ॥ शुश्राव पुरुषव्याघ्रौ सूर्याचंद्रमसाविव ६० तदा प्रभृति यत्नो भूद्रक्षां प्रतिनराधिप ॥ न च शिश्ये सुखं रात्रौ मरुष्णौ विंचितय
न् ६१ श्रुत्वा तुरामः कृष्णश्च तं समाजमनुत्तमम् ॥ उभौ विविशतुर्वीरौ शार्दूलौ गोब्रजं यथा ६२ ततः प्रवेशे सरुद्रौ रक्षिभिः पुरुषर्षभौ ॥ हत्वा कुवलयपी
ठं ससादिनमरिंदमौ ॥ अवमृद्य दुराधर्षै रंगविशतुस्तदा ६३ चाणूरं ध्रौविनिष्पिप्य केशवेन बलेन च ॥ औग्रसेनिः सुदुष्टात्मा सानुजो विनिपातितः ६४
यत्कृतं यदुसिहेन देवैरपि सुदुष्करम् ॥ कर्म तत्केशवादन्यः कर्तुमर्हति कः पुमान् ६५

पस्य सुतावतिशेषः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ शिश्येशयनं कृतवान् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

१ तथैवाहृतिभीष्मकौ ३० पाठान्तरम् ।

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ कुंडलेअदितिसंवंधिनो ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इतिश्रीम० भा० खि० ह० विष्णुपर्वणिटीकायामेकोत्तरशततमोऽध्यायः

यद्विनाधिगतपूर्वैः प्रहादबलिशंवरैः ॥ तदिदं प्रापितं वित्तं शौरिणा भवतां कृते ६६ एतेन मुरुमाक्रान्य दैत्यं पंचजनं तथा ॥ निष्क्रम्य शैलसंघाता त्रिसुंदः सग
णो हतः ६७ नरकश्च हतो भौमः कुंडले चाहते शुभे ॥ प्राप्तं च दिवि देवेषु केशवेन महद्यशः ६८ वीतशोकभया बाधा कृष्णबाहुबलाश्रयाः ॥ यजध्वं विविधै
र्यज्ञैर्यादवा वीतमत्सराः ६९ देवानां सुमहत्कार्यं कृतं कृष्णेन धीमता ॥ प्रियमावेदयाम्येष भवतां भद्रमस्तु वः ७० यदिष्टं वो यदुश्रेष्ठाः कर्तास्मि तदतंद्रितः ॥
भवतामस्मि यूयंच मम युष्मास्व हं स्थितः ७१ इति संबोधयन् कृष्णमब्रवीत्पाकशासनः ॥ समांप्रैक्षीत् सुरश्रेष्ठं प्रीतस्तुष्टास्तथा वयम् ७२ यत्र धीः श्रीः स्थि
ता तत्र यत्र श्रीस्तत्र सन्नतिः ॥ संनतिर्धीस्तथा श्रीश्च नित्यं कृष्णे महात्मनि ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि नारदवाक्यं नामैकोत्तरशत
तमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ सादितामौरवाः पाशानि सुंदनरकौहतौ ॥ कृतः क्षेम्यः पुनः पंथापुरं प्राक् ज्योतिषं प्रति १ शौरिणा
पृथिवीपालास्त्रासिताः स्पर्द्धिनोरणे ॥ धनुषश्च निनादेन पांचजन्यस्वनेन च २ मेघप्रख्यैरथानीकैर्दाक्षिणात्यैः सुरक्षितं ॥ रुक्मिणं युधिनिर्जित्य महाबल
पराक्रमं ॥ रुक्मिणीमाजहाराशुकेशवो वृष्णिपुंगवः ३ ततः पजन्यघोषेण रथेनादित्यवर्चसा ॥ अवाप्य माहिर्षीभोजं शंखचक्रगदासिञ्चत् ४ जारूथ्या
माहूतिः क्राथः शिशुपालश्च निर्जितः ॥ वक्रश्च सहसैन्येन शतधन्वाथ निर्जितः ५ इंद्रद्युम्नो हतः कोपाद्यवनश्च कशेरुमान् ॥ हतः सौभपातिः श्रीमान् शाल्वश्च दृ
ढधन्वना ६ पर्वतानां सहस्रं च चक्रेण पुरुषोत्तमः ॥ विकीर्य पुंडरीकाक्षो द्युमत्सेनं व्यपोथयत् ७ महेंद्रशिखरं चैव निमेषांतरचारिणौ ॥ जघान पुरुषव्याघ्रो
रावणस्याभितश्चरौ ८ ॥ इरावत्यां महाभोजावग्निसूर्यसमौ युधि ॥ गोपतिस्तालके तुश्च निहतौ शार्ङ्गधन्वना ९ अक्षप्रपातने चैव दिभो हंसश्च दानवौ ॥
उभौ तावपि कृष्णेन सानुगौ विनिपातितौ १० दग्धावाराणसी चैव केशवेन महात्मना ॥ सराष्ट्रः सानुबंधश्च काशीनामधिपोहतः ॥ ११ ॥ विजित्य च य
मं संख्येशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अथेंद्रसेनिरानीतः कृष्णेनाद्भुतकर्मणा १२ सहितः सर्वयादोभिः समरेषु महाबलः ॥ प्राप्य लोहितकूटं च कृष्णेन वरुणोजितः ॥
१३ महेंद्रभवेन यातो देवैर्गुप्तो महात्मभिः ॥ अर्चितयित्वा देवैर्द्रं पारिजातद्रुमो हतः १४ पांडुचंपौ द्रुं कलिं गंच मात्स्यं चैव जनार्दनः ॥ जघान सहितां सर्वा
न् गराजंतं यैव च १५ एष चैकशतं हत्वारणे राज्ञां महात्मनाम् ॥ गांधारीमावहद्दीरो महिर्षी प्रियदर्शनम् १६

॥ १०१ ॥ सादितामौरवाः मुरुताः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ महेंद्रस्य पर्वतस्याशिखरे इरावत्यां नगर्यामिति द्वयोः संबंधः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अक्षप्रपातने

चक्षुर्विक्षेपमात्रे निमित्ते सति स्थानविशेषे वा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

जिगायजयवंतमकरोत् अंतर्भावितण्यंतोयंशब्दः ॥ १७ ॥ चक्रानुयानैःरथैःप्रहवणेसंग्रामेइत्यर्थः अक्षराधिक्यमार्ष जिगायजितवान्अर्जुनद्वारेतिभावः ॥ १८ ॥ १९ ॥

तथागांडीवधन्वानं क्रीडंतं मधुसूदनः ॥ जिगायभस्तश्रेष्ठं कुंत्याः प्रमुखतो विभुः १७ द्रोणं द्रौणिंकृतं कर्णेभीष्मं चैव सुयोधनम् ॥ चक्रानुयानैः प्रहवणे जिगाय पुरुषोत्तमः १८ बभ्रोश्च प्रियमन्विच्छन् शंस च क्रगदासिभृत् ॥ सौवीरराजस्य सुतां प्रसह्य हतवान् प्रभुः १९ पर्यस्तां पृथिवीं कृत्स्नां सांश्चां सरथं कुंजराम् ॥ वेणुदारिकृते यत्ना जिगाय पुरुषोत्तमः २० अवाप्य तपसो वीर्यं बलमोजश्च माधवः ॥ पूर्वदेहे जहारायं बलेस्त्रिभुवनं हरिः २१ वज्राशनिगदाखड्गैस्त्रासयद्विश्च दानवैः ॥ यस्यानाधिगतो मृत्युः पुरं प्रागज्योतिषं प्रति २२ अभिभूतश्च कृष्णेन स गणः सुमहाबलः ॥ बलेः पुत्रो महावीर्यो बाणो द्रविणवत्तरः २३ पीठं तथा महाबाहुः कंसामात्यं जनार्दनः ॥ पैठिकं चासिलोमानं निजघान महाबलः २४ जृंभैरावणं चापि विरूपं च महायशः ॥ जघान पुरुषव्याघ्रो दैत्यमानुषरूपिणम् २५ तथानागपतिं तोये कालीयं च महौजसं ॥ निर्जित्य पुंडरीकाक्षः प्रेषयामास सागरं २६ संजीवयामास मृतं पुत्रं सां दीपनेस्तथा ॥ निर्जित्य पुरुषव्याघ्रो यमं वैवस्वतं हरिः २७ एवमेष महाबाहुः शास्ता तेषां दुरात्मनां ॥ देवांश्च ब्राह्मणांश्चैव यो द्विषंति स दानृप २८ निहत्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुण्डले ॥ देवमातुर्ददौ चैव प्रीत्यर्थं वज्रपाणिनः २९ एवं च देवैः त्यानां सुराणां च महायशः ॥ भयाभयकरः कृष्णः सर्वलोककरो विभुः ३० संस्थाप्य धर्मान् मर्त्येषु यज्ञैरिष्ट्वा मक्षिणैः ॥ कृत्वा देवार्थं ममितं स्वस्थानं प्रति पत्स्यते ३१ कृष्णो भोगवतीं रम्यामृषिकांतां महायशः ॥ द्वारकामात्मसात्कृत्वा समुद्रं गमायिष्यति ॥ ३२ बहुरत्नसमाकीर्णां चैत्ययूपशतां किताम् ॥ द्वारकां वरुणावासं प्रवेक्ष्य तिस्रकाननाम् ३३ तां सूर्यसदनं प्रख्याम तज्ञः शार्ङ्गधन्वनः ॥ विस्मृष्टां वासुदेवेन सागरः प्लावयिष्यति ॥ ३४ सुरासुरमनुष्येषु नासीन्न भविता क्वचित् ॥ यइमामावसेत्कश्चिदन्ये वै मधुसूदनात् ३५ एवमेष दशार्हणां विधाय विधिमुत्तमम् ॥ विष्णुर्नारायणः सोमः सूर्यश्च भविता स्वयम् ३६ अप्रमेयस्त्वांचित्यश्च यथाकामचरो वशी ॥ मोदत्येष सदा भूतैर्बालः क्रीडनकैरिव ३७ न प्रमातुं महाबाहुः शक्यो यं मधुसूदनः ॥ परं ह्यपरमेतस्माद्विश्चरूपान्न विद्यते ३८ श्रुतो यमेवं शतशस्तथा शतसहस्रशः ॥ अंतो हि कर्मणामस्य दृष्टपूर्वो न केनचित् ३९ एवमेतानि कर्माणि शिशुमध्यगतस्तदा ॥ कृतवान् पुंडरीकाक्षः संकर्षणसहायवान् ४० इत्युवाच पुराव्यासस्तपो वीर्येण च क्षुषा ॥ महायोगी महाबुद्धिः सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति संस्तूय गोविंदं महेंद्रवचनान्मुनिः ॥ यदुभिः पूजितः सर्वैर्नारदस्त्रिदिवं ययौ ४२

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ देवार्थं देवानां प्रयोजनं स्वस्थानं वैकुण्ठं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ न विद्यते पृथगिति शेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पुराव्यासः पूर्वकल्पीयो व्यासः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ बहूनामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

ततस्तद्वसुगोर्विदोदिदेशांधकवृष्णिषु ॥ यथाहंपुंडरीकाक्षो विधिवन्मधुसूदनः ४३ यादवश्च धनं प्राप्य विधिवद्भूरिदक्षिणैः ॥ यज्ञैरिष्ट्वा महात्मानो द्वारका
मावसत्पुरीम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि नारदवाक्यनाम द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ध ॥ जनमेजय उवाच ॥
बहूनां स्त्रीसहस्राणामष्टौ भार्याः प्रकीर्तिताः ॥ तासामपत्यान्यष्टानां भगवान्प्रब्रवीतु मे १ वैशंपायन उवाच ॥ अष्टौ महिष्यः पुत्रिण्य इति प्राधान्यतः स्मृताः
सर्वा वीरप्रजाश्चैव तास्वपत्यानि मे शृणु २ रुक्मिणी सत्यभामा च देवीनां प्रजिते तथा ॥ सुदत्ता च तथा शैब्या लक्ष्मणा चारुहासिनी ३ मित्रविंदा च कालिं
दीजां बवत्यथ पौरवी ॥ सुभीमा च तथा माद्री रुक्मिणी तनयान् शृणु ४ प्रद्युम्नः प्रथमं जज्ञे शंभरांतकरः शुभः ॥ द्वितीयश्चारुदेष्णश्च वृष्णिर्सिंहो महारथः ५
चारुभद्रश्चारुगर्भः सुदेष्णो हुमएव च ॥ सुपेणश्चारुदेष्णश्च चारुर्विदश्च वीर्यवान् ६ चारुबाहुः कनीयांश्च कन्याचारुमती तथा ॥ जज्ञिरे सत्यभामायां भानु
भीमरथस्तथा ७ रोहितो दीप्तिमांश्चैव ताम्रजाक्षोजलंतकः ॥ भानुभीमनिकाचैव ताम्रपर्णी जलंधमाः ८ च तस्यो जज्ञिरे तेषां स्वसारोगरुडध्वजात् ॥ जां
बवत्याः सुतो जज्ञे सांबः समिति शोभनः ९ मित्रवान् मित्रविंदश्च मित्रवत्यपि चांगना ॥ मित्रबाहुः सुनीथश्च नान्ना जित्याः प्रजाः शृणु १० भद्रकारो भद्रविंदः क
न्याभद्रवती तथा ॥ सुदत्तायां तु शैब्यायां संग्रामजिद जायत ११ सत्यजित्सेनजिज्ञैव तथा शूरः सपत्नजित् ॥ सुभीमायाः सुतो माद्र्यावृकाश्चोवृकनिर्वृतिः
१२ कुमारो वृकदीप्तिश्च लक्ष्मणायाः प्रजाः शृणु ॥ गात्रवान् गात्रगुप्तश्च गात्रविंदश्च वीर्यवान् १३ जज्ञिरे गात्रवत्या च भगिन्यानुजया सह ॥ अश्रुतश्च सुतो जज्ञे
कालिद्याः श्रुतसंमतः १४ अश्रुतं श्रुतसेनायै प्रददौ मधुसूदनः ॥ तंप्रदाय हृषीकेशतां भार्यामुदितो ब्रवीत् १५ एष वा मुभयोरस्तु दायादः शाश्वतीः समाः ॥
बृहत्यां तु गदस्याहुः शैब्यायामंगदं सुतम् १६ उत्पन्नं कुसुदं चैव श्वेतं श्वेता तथांगना ॥ अगावहः सुमित्रश्च शुचिश्चित्ररथस्तथा १७ चित्रसेनः सुदेवायाश्चि
त्राचित्रवती तथा ॥ वनस्तंबश्च जज्ञाते सुतस्तंब वनश्च ह १८ निवासनो वनस्तंबः कन्यास्तंबवती तथा ॥ उपसन्नश्च शंकुश्च वज्रांशुः क्षिप्र एव च १९ कौशि
क्यां श्रुतसो मायायां यौधिष्ठियां युधिष्ठिरः ॥ कापालीगरुडश्चैव जज्ञाते चित्रयोधिनौ २० एवमादीनि पुत्राणां सहस्राणि निबोध मे ॥ दशायुतं समाख्याता वा
सुदेवस्य ते सुताः २१ अयुतानि तथा चाष्टौ शूरारणविशारदाः ॥ जनार्दनस्य प्रसवः कीर्तितो यंतथामया २२

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वां आवयोः रुष्णश्रुतसेनयोः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ दशायुतं लक्षं ॥ २१ ॥

अष्टौ अयुतानो त्यशो तिसहस्रं च पुत्राः ॥ २२ ॥

अनिरुद्धइतिच्छेदः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तुर्याचतुर्थ्यागुद्रायामित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीम० खि० हरिवंशे विष्णुपर्वणि टी

प्रद्युम्नस्य सुतो जज्ञे वैदभ्यां राजसत्तम ॥ अनिरुद्धोरणेऽरुद्धो जज्ञे समृगकेतनः २३ रेवत्यां बलदेवस्य जज्ञाते निशठो लमुकौ ॥ भ्रातरौ देवसंकाशावुभौ पुरुष
सत्तमौ २४ सुतनुश्च सुताराचशौरैरास्तां परिग्रहः ॥ पौंड्रकः कपिलश्चैव वसुदेवस्य तौ सुतौ २५ तारायां कपिलो जज्ञे पौंड्रश्च सुतनोः सुतः ॥ तयोर्नृपो भ
वत्पौंड्रः कपिलश्च वनं ययौ २६ तुर्यां समभवद्दीरो वसुदेवान्महाबलः ॥ जरानामनिषादानां प्रभुः सर्वधनुष्मताम् २७ काश्यां मुपाश्वतनयं लेभे सांवात्तर
स्विनम् ॥ सानुर्जज्ञे निरुद्धस्य वज्रः सानोरजायत २८ वज्राजज्ञे प्रतिरथः सुचारुस्तस्य चात्मजः ॥ अनमिताच्छिनिर्जज्ञे कनिष्ठादृष्णिनं दनात् २९ शिने
स्तु सत्यवाक् जज्ञे सत्यकश्च महारथः ॥ सत्यकस्यात्मजः शूरो युयुधानस्त्वजायत ३० असंगो युयुधानस्य मणिस्तस्याभवत्सुतः ॥ मणेर्युगंधरः पुत्र इति
वंशः समाप्यते ३१ ॥ ॥ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि वृष्णिवंशानुकीर्तनेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ य एष
भवता पूर्वं शंबरघ्नेत्युदाहृतः ॥ प्रद्युम्नः सकथं जज्ञे शंबरं तद्वीहिमे १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रुक्मिण्यां वासुदेवस्य लक्ष्म्यां कामो धृतव्रतः ॥ शं
रांतकरो जज्ञे प्रद्युम्नः कामदर्शनः ॥ सनत्कुमार इति यः पुराणे परिगीयते २ तं सप्तरात्रे संपूर्णे निशीथे मूर्तिकाग्रहात् ॥ जहार कृष्णस्य सुतं शिशुं वैकालशंबरः ३
विदितं तस्य कृष्णस्य देवमायानुवर्तिनः ॥ ततो न निगृहीतः सदानवो युद्धदुर्मदः ४ समृत्युना परीता युर्मायया प्रजहार तम् ॥ दोभ्यामुत्क्षिप्य नगरं स्वं
निनाय महासुरः ५ अनपत्या तु तस्या सीद्वार्यारूपगुणान्विता ॥ नाम्ना मायावती नाम मायेव शुभदर्शना ६ ददौ तं वासुदेवस्य पुत्रं पुत्रमिवात्मजम् ॥ तस्या
महिष्या मायिन्या दानवः कालचोदितः ७ मायावती तु संहृष्टा संप्रहृष्टतनू रूहा ॥ हर्षेण महता युक्ता पुनः पुनरुदैक्षत ८ अथ तस्य निरीक्षंत्याः स्मृतिः प्रादु
र्बभूव ह ॥ अयं सममकांतो भूत्स्मृत्स्वैवं चान्वर्चितयत् ९ अयं स नाथो भर्ता मेयस्यार्थे हं दिवानिशम् ॥ चिंताशोकार्णवे मग्नान् विदामि रतिकचित् १० अयं
भगवता पूर्वं देवेन शूलिना ॥ खेदितेन कृतो नंगो दृष्टो जात्यंतरे मया ११ कथमस्य स्तनं दास्ये मातृभावेन जानती ॥ भर्तुर्भार्या त्वहं भूत्वा वक्ष्ये वा पुत्र इत्यु
त १२ एवं संचिंत्य मनसा धात्र्या स्तंसा समर्पयत् ॥ रसायनप्रयोगैश्च शीघ्रमेव व्यवर्धयत् १३ धात्र्याः सकाशात् सचतां शृण्वन् रुक्मिणिर्नंदनः ॥ मायावती
मविज्ञानान्मेने स्वामेव मातरम् १४ सा च तं वर्द्धयामास कार्ष्णिं कमललोचनम् ॥ मायाश्चास्मै ददौ सर्वादानवीः काममोहिता १५

कार्याऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ७ ॥ य एष इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ रतिप्रतिच्छायामायावती नाम भार्या त्वमापन्नानतुरतिरित्येव्यकीकारिष्यति
॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

१६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

सयदायौवनस्थस्तुप्रद्युम्नः कामदर्शनः ॥ चिकीर्षितज्ञानारीणां सर्वास्रविधिपारगः १६ तं सामायावतीकांतं कामयामास कामिनी ॥ इंगितैश्चापिवोक्षंती
 प्रालोभयत सस्मिता ॥ प्रसज्जंती तु तां दिवी बभाषे चारुहासिनीम् १७ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ मातृभावं व्यतिक्रम्य किमेवं वर्तसे न्यथा ॥ अहो दुष्टस्वभावा सि
 स्त्री त्वेच पलमानसा १८ या पुत्रभावमुत्सृज्य मायिलोभात् प्रवर्तसे ॥ न तु ते हं सुतः सौम्ये को यं शीलविपर्ययः १९ तत्त्वमिच्छाम्यहं देविकथितं को न्वयं विधिः
 विद्युत्संपातचपलः स्वभावः खलु योषिताम् २० यानरेषु प्रसज्जं तेन गात्रेषु घना इव ॥ यदिते हं सुतः सौम्ये यदिवानात्मजः शुभे २१ कथितं तत्त्वमिच्छामि
 किमिदं ते चिकीर्षितम् ॥ एवमुक्ता तु सा भीरुः कामेन व्याधितेन्द्रिया २२ प्रियं प्रोवाच वचनं विविक्ते केशवात्मजम् ॥ न त्वं मम सुतः कांतनापितेशं वरः
 पिता २३ रूपवानसि विक्रांतस्त्वं जात्या वृष्णि नंदनः ॥ पुत्रस्त्वं वासुदेवस्य रुक्मिण्या नंदवर्धनः २४ दिवसे सप्तमे बालो जातमात्रोपवाहितः ॥ सूति
 कागारमध्यात्त्वं शिशुरुत्तानशायितः २५ मम भर्त्रा हृतो सित्वं बलवीर्यप्रवर्तिना ॥ पितुस्ते वासुदेवस्य धर्षयित्वा गृहं महत् २६ पाकशासनकल्पस्य
 तद्वत्स्वं शंबरेण ह ॥ सा च ते करुणं माता त्वां बालमनुशोचती २७ अत्यर्थं तप्यते वीरविक्त्वा सौरभीयथा ॥ सोपिशक्रादपि महान्पिता ते गरुडध्वजः २८
 इह त्वां नाभिजानाति बालमेवोपवाहितं ॥ कांतवृष्णि कुमारस्त्वं न हित्वं शंबरात्मजः २९ वीरनैवं विधान् पुत्रान्दानवा जनयंति हि ॥ अतो हं कामयामि त्वां न हित्वं
 जनितो मया ३० रूपं ते सौम्यपश्यंतीसीदामि तद्वदिदुर्बला ॥ यन्मे व्यवसितं कांतयत्नु मे तद्वदिवर्तते ३१ तन्मे मनसि वाष्पेयप्रतिसंधातुमर्हसि ॥ एष
 ते कथितः सर्वः सद्भावस्त्वयि यो मम ३२ यथानमम पुत्रस्त्वं न पुत्रः शंबरस्य च ॥ श्रुत्वैव मम खिलं सर्वं मायावत्या प्रभाषितम् ३३ चक्रायुधात्मजः क्रुद्धः शंबरं
 स समाह्वयत् ॥ सर्वमायास्वभिज्ञो सौ नाम विश्राव्य चात्मनः ३४ अहो दानवदुष्टात्मा केशवस्यात्मजं शिशुम् ॥ हरर्तनिभयश्चैव भयमद्य करोम्यहम् ३५
 कथं वै क्रोधमागच्छेद्दध्यते वा कथं मया ॥ प्रथमं किं करिष्यामि येन कुप्यति मंदर्धीः ३६ अस्ति चास्य ध्वजं चित्रं सिंहकेतुविभूषितं ॥ तोरणं गृहमा
 साद्य उच्छ्रितं मे रुष्टं गवत् ३७ एतदुन्मथ्य पातिष्ये भल्लेन निशितेन वै । ध्वजच्छेदं विदित्वा थं शंबरो निष्क्रमिष्यति ३८ ततो युद्धेन हत्वा जौगं तास्मिन् द्वार
 कां प्राति ॥ इत्युक्त्वा सज्जमाचक्रे स शरंचापमोजसा ३९ चिच्छेद ध्वज रत्नं तु शंबरस्य महाभुजः ॥ तच्छ्रुत्वा तु ध्वजच्छेदं प्रद्युम्नेन महात्मना ४०
 क्रुद्धस्त्वाज्ञापयामास पुत्रान्वैकालशंबरः ॥ जिघांसध्वं महावीरारौक्मिणेयं त्वरान्विताः ४१

३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्रतीहारोद्धारपालःचित्रंयथास्यात्तथाचित्रंआश्चर्यशशंसाद्भुतंनामाभूतपूर्वम् ॥ ५२ ॥ ५३

नैनवैद्रष्टुमिच्छामिममविप्रियकारकं ॥ श्रुत्वातुशंबरद्वाक्यंमुतास्तेशंबरस्यह ४२ संनद्धानिर्ययुर्हृष्टाःप्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ चित्रसेनोतिसेनश्चविष्वक्से
नोगदस्तथा ४३ श्रुतसेनःसुषेणस्तुसोमसेनोमनस्तथा ॥ सनानीःसैन्यहंताचसेनाहासैनिकस्तथा ४४ सेनस्कंधोतिसेनश्चसेनकोजनकःसुतः ॥ सका
लोविकलःशांतःसशांतांतकरोविभुः ४५ कुंभकेतुःसुदंष्ट्रश्चेकेशिरित्येवमादयः ॥ चक्रतोमरशूलानिपट्टिशानिपरश्वधान् ४६ गृहीत्वानिर्ययुर्हृष्टामन्यु
नापरमाप्नुताः ॥ आह्वयंतममित्रंवैतस्थुःसंग्राममूर्द्धनि ४७ प्रद्युम्नस्तुमहाबाहूरथमारुह्यसत्वरम् ॥ निर्ययौचापमादायसंग्रामाभिमुखस्तदा ४८ ततः
प्रवृत्तंयुद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ शंबरस्यतुपुत्राणांकेशवस्यचसूनुना ४९ ततोदेवाःसगंधर्वाःसमहोरगचारणाः ॥ देवराजंपुरस्कृत्यविमानाग्रेषुधिष्ठि
ताः ५० नारदस्तंबुरुश्चैवहाहाहूश्चगायनाः ॥ अप्सरोभिःपरिवृताःसर्वेत्त्रावतस्थिरे ५१ देवराजप्रतीहारोगंधर्वश्चित्रमद्भुतम् ॥ शशंसदेवराजायव
ज्जिणेतद्विचेष्टितम् ५२ शंबरस्यशतंपुत्राएकःकृष्णस्यचात्मजः ॥ बहूनांयुध्यतामेषःकथंविजयमाप्नुयात् ५३ तच्छ्रुत्वाभाषितंतस्यप्रहस्यबलसूदनः ॥
उवाचवचनंचेदंशृणुयोस्यपराक्रमः ५४ कामोयंपूर्वदेहेतुहरक्रोधाग्निनाहतः ॥ रत्याप्रसादितोदेवःकामपत्न्यात्रिलोचनः ॥ परितुष्टेनदेवेनवरमस्याःप्र
दीयते ५५ विष्णुर्मानुषदेहस्तुद्वारकायांभविष्यति ॥ तस्यपुत्रत्वमस्यैवभविष्यतिनसंशयः ५६ अनंगइतिविख्यातस्त्रैलोक्येतुमहायशाः ॥ तत्रोत्प
न्नोमहातेजाःशंबरघातयिष्यति ५७ सप्ताहेजातमात्रेतरुक्मिण्याःक्रोडसंस्थितम् ॥ आस्थायशंबरोमायांप्रद्युम्नमपनेष्यति ५८ तद्रच्छशंबरगृहंभार्या
मायावतीभव ॥ मायारूपप्रतिच्छन्नाशंबरमोहयिष्यसि ५९ तत्रत्वमात्मनःकांतंबालरूपंविवर्द्धय ॥ प्राप्तयौवनदेहस्तुशंबरंनिहनिष्यति ६० ततस्त्व
यासहानंगोद्धारकांवैगमिष्यति ॥ रमिष्यतित्वयासाद्वैशैलपुत्र्यायथाह्वहम् ६१ एवमादिश्यदेवेशोजगामपुरुषोत्तमः ॥ कैलासंमेरुसंकाशंसिद्धचारण
सेवितम् ६२ कामपत्नीप्रणम्याथदेवदेवमुमापतिम् ॥ जगामशंबरगृहंकालस्यांतंप्रतीक्षती ६३ एवमेषमहाबाहुःशंबरंनिहनिष्यति ॥ सहपुत्रेणप्रद्युम्नो
हंतातस्यदुरात्मनः ६४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिशंबरवधेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रवृद्धं
युद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ शंबरस्यतुपुत्राणांरुक्मिण्यानंदनस्यच १ ततःक्रुद्धामहादैत्याःशरशक्तिपरश्वधान् ॥ चक्रतोमरकुंतानिभुशुंडीर्भुशुलानिच २

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ॥ इतिश्रीम० खि० ह० वि० प० टो० चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥
ततइति ॥ १ ॥ २ ॥

सर्वमस्यतेक्षिप्यतेनेनेतिसर्वास्त्रतच्चतुश्चतस्मात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनंगः प्रद्युम्नः ॥ ५ ॥ ६ ॥ समयुध्यत एकत्वमार्पयुद्धं कृतवन्तः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ऋष्याः

युगपत्पातयन्तिस्मप्रद्युम्नोपरिवेगिताः ॥ काष्ण्यानिस्तुसंकुद्धः सर्वास्त्रधनुषश्च्युतैः ३ एकैकंपंचभिः कुद्धश्चिच्छेदरणमूर्धनि ॥ पुनरेवासुराः कुद्धाः सर्वेते
कृतनिश्चयाः ४ ववृषुः शरजालानि प्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ ततः प्रकुपितो नंगोधनुरादाय सत्वरः ५ शंबरस्य जघानाशुदशपुत्रान्महौजसः ॥ ततोपरेण भलेन कु
पितः केशवात्मजः ६ चिच्छेदाशुशिरस्तस्य चित्रसेनस्य वीर्यवान् ॥ ततस्तेहतशेषास्तु समेत्य समयुध्यत ७ शरवर्षं विमुंचंतो ह्यभ्यधावन् जिघांसितुम् ॥
ततः संधाय बाणांस्ते विमुंचंतोरणोत्सुकाः ८ क्रीडन्निव महातेजाः शिरांस्येषामपातयत् ॥ निहत्य समरे सर्वान् शतमुत्तमधन्विनाम् ९ प्रद्युम्नः समराकांक्षी
तस्यौ संग्राममूर्धनि ॥ हतं पुत्रशतं श्रुत्वा शंबरः क्रोधमादधे १० मृतं संचोदयामासरथं मे संप्रयोजय ॥ राज्ञो वाक्यं निशम्याथ प्रणम्य शिरसाभुवि ११ स
सैन्यं नोदयामासरथं ससुसमाहितम् ॥ युक्तमृष्यसहस्रेण सर्पराजसकेतनम् १२ शार्दूलचर्मसंविष्टं किंकिणीजालमालिनम् ॥ ईहामृगगणाकीर्णं पंक्तिभ
क्तिविराजितम् १३ ताराचित्रपिनद्वांगं स्वर्णकूबरभूषितम् ॥ सुपताकमहोच्छ्रायं मृगराजो ग्रहेतनम् १४ सुविभक्तवरुथं चलोहेषावज्रकूबरम् ॥ मंदरो
दग्रशिखरंचारुचामरभूषितम् १५ नक्षत्रमालापिहितं हेमदंडसमाहितम् ॥ विराजमानं श्रीमंतमारोहच्छंबरोरथम् १६ कांचनंचित्रसन्नाहंधनुर्गृह्यशरां
स्तथा ॥ प्रस्थितः समराकांक्षी मृत्युना परिचोदितः १७ चतुर्भिः सचिवैः साद्वै सैन्येन महतावृतः ॥ दुर्धरः केतुमाली च शत्रुहंता प्रमर्दनः १८ एतैः परि
वृतो मात्यैर्युयुत्सुः प्रस्थितोरणे ॥ दशनागसहस्राणिरथानां द्वेशते तथा १९ हयानां चाष्टसाहस्रैः प्रयुतैश्च पदातिनाम् ॥ एतैः परिवृतो योधैः शंबरः प्रययौ
तदा २० प्रयातस्य तु संग्रामे उत्पाता बहवो भवन् ॥ गृध्रचक्राकुले व्योमसंध्याकाराभ्रनादितम् २१ गर्जति परुषं मेघाः निर्वातश्चांबरात्पतत् ॥ शिवा विनेदु
रशिवं सैन्यं संकालयन्महत् २२ ध्वजशीर्षे पतद्गृध्रः कांक्षन् वैदानवासृजम् ॥ रथाग्रे पतितश्चास्य कबंधो भुवि दृश्यते २३ वीचीकूचीति वाशंति शंबरस्य रथो
परि ॥ स्वर्भानुग्रस्तजादित्यः परिवैः परिवेष्टितः २४ स्फुरते नयनं चास्य सव्यं भयनिवेदनम् ॥ बाहुः प्रकंपते सव्यः प्रस्खलन्नयवाजिनः २५ ध्वांक्षो मूर्ध्नि
निपतितः शंबरस्य सुरारिणः ॥ ववर्ष रुधिरं देवः शर्करां गारमिश्रितम् २६ उल्कापातसहस्राणि निपेतूरणमूर्धनि ॥ प्रतोदोन्यपतद्दस्तात्सारथेर्हययायिनः ॥
२७ एतान् चितयित्वा तु उत्पातान्समुपस्थितान् ॥ प्रययौ शंबरः कुद्धः प्रद्युम्नवधकांक्षया २८

मृगविशेषास्तेषां सहस्रेण

॥ १२ ॥ पंक्तिभक्तिभिः दशभिश्चित्रभागैः उपर्युपरिकोष्ठकैर्विराजितं शोभमानम् ॥ १३ ॥ १४ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ निर्वातः अशानिः
पतत् अपतत् संकालयन् नृक्षपयन् ॥ २२ ॥ गृध्रः दानवासृजं दानवरक्तम् ॥ २३ ॥ वाशंतिपक्षिण इति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सुरारिणः देवशत्रोः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

२९ ॥ ३० ॥ असंख्यैः संख्यातुमयोग्यैः अतिप्रसिद्धनामभिरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ विभेदविभिदुः ॥
 भेरीमृदंगशंखानां पणवानकदुंदुभेः ॥ युगपन्नाद्यमानानां पृथिवीसमकंपत २९ तेन शब्देन महता संव्रस्ता मृगपक्षिणः ॥ समंताद्दुन्दुवुस्तस्माद्भयविक्रवचे
 तसः ३० रणमध्ये स्थितः कार्ष्णिश्चितयन्निधनं रिपोः ॥ सैन्यैः परितृतो संख्यैर्युद्धायकृतनिश्चयः ३१ क्रुद्धः शरसहस्रेण प्रद्युम्नं समताडयत् ॥ संप्राप्तांश्चै
 वतान्वाणांश्चिच्छेदकृतहस्तवत् ३२ प्रद्युम्नो धनुरादाय शरवर्षं मुमोच ह ॥ तस्मिन् सैन्येन कोप्यस्तियो न विद्वः शरेण वै ३३ प्रद्युम्न शरपातेन तत्सैन्यं विमु
 खीकृतम् ॥ शंबरस्य तथाभ्याशे स्थितं संहृत्य भीतवत् ३४ स्वबलं विदुतं दृष्ट्वा शंबरः क्रोधमूर्च्छितः ॥ आज्ञापयामास तदा सचिवान्दानवेश्वरः ३५ ग
 च्छध्वं मन्निभोगेन प्रहरध्वं रिपोः सुतम् ॥ नोपेक्षणीयः शत्रुर्वै वध्यतां क्षिप्रमेष वै ३६ उपेक्षित इव व्याधिः शरीरं नाशयेद्भवम् ॥ तदेष दुर्मतिः पापो वध्यतां म
 त्प्रियेप्सया ३७ ततस्ते सचिवाः क्रुद्धाः शिरसा गृह्यशासनम् ॥ शरवर्षं विमुचंतस्त्वरितानो दयन्नथान् ३८ तान् दृष्ट्वा धावतः संख्यैः क्रुद्धो मकरकेतनः ॥
 चापमुद्यम्य संभ्रांतस्तस्थौ प्रमुखतो बली ३९ दुर्द्धरं पंचविंशत्याशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ विभेदमुमहाते जाः केतुमालिं त्रिषष्टिभिः ४० सप्तत्याश्च त्रुहंतारं द्य
 शीत्यातु प्रमर्दनम् ॥ विभेदपरमामर्षी रुक्मिण्यानां दिवर्धनः ४१ ततस्ते सचिवाः क्रुद्धाः प्रद्युम्नं शरवृष्टिभिः ॥ एकैकशो विभेदाजौ पष्टिभिः पष्टिभिः शरैः ४२
 तान् प्राप्तान् शरान्वाणौश्चिच्छेदमकरध्वजः ॥ ततोर्द्धचंद्रमादाय दुर्द्धरस्य ससाराधिम् ४३ जघान पश्यतां राज्ञां सर्वेषां सैनिकस्य वै ॥ चतुर्भिरथ नाराचैः सुपर्वैः
 कंकतेजितैः ४४ जघान चतुरः सोऽश्वान् दुर्द्धरस्य रथं प्रति ॥ एकेन योऽक्रंछत्रं च ध्वजमेकेन बंधुरम् ४५ पृष्ट्वा च युगचक्राक्षं चिच्छेदमकरध्वजः ॥ अथापरं शरं गृ
 ह्यकंकपत्रं सुतेजितम् ४६ मुमोच हृदये तस्य दुर्द्धरस्यान्यजीविनः ॥ सगतासुर्गतश्रीको गतसत्त्वो गतप्रमः ४७ निपपात रथोपस्थात् क्षीणपुण्य इव ग्रहः ॥
 दुर्द्धरे निहते शूरे दानवे दानवेश्वरः ४८ केतुमाली शरव्रातैरभिदुद्रावकृष्णजम् ॥ प्रद्युम्नमथ संक्रुद्धो भृकुटीभीषणाननः ४९ कृत्वाभ्यधावत्सहसातिष्ठतिष्ठेति
 चाब्रवीत् ॥ संक्रुद्धः कृष्णमूनुस्तु शरवर्षैरवाकिरत् ५० पर्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव यथावनः ॥ सविद्धो दानवामात्यः प्रद्युम्नेन धनुष्मता ५१ चक्रमादा
 यचिक्षेप प्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ तंतुप्राप्तं सहस्रारं कृष्णचक्रं समद्युतिम् ५२ निपत्योत्पत्य सहसा सर्वेषामेव पश्यतां ॥ तेनैव तस्य चिच्छेदकेतुमालेः शिरस्त
 दा ५३ तद्दृष्ट्वा कर्मविपुलं रौक्मिणेयस्य देवराट् ॥ विस्मयं परमं प्राप्तः सर्वैर्देवगणैः सह ५४ गंधर्वाप्सरसश्चैव पुष्पवर्षैरवाकिरन् ॥ केतुमालिं हतं दृष्ट्वा शत्रु
 हंता प्रमर्दनः ॥ महाबलसमूहेन प्रद्युम्नमथ दुद्रुवे ५५ ते गदां मुशलं चक्रं प्रासतो मरसायकान् ॥ भिदिपालान् कुठारांश्च भास्वरान् कूटमुद्रान् ५६
 ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ पर्वैरित्यदंतत्वमार्षम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तत्रधन्विनः धनर्द्धरान् विलोडयति मथ्नाति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

युगपत्संक्षिपन्ति स्म वधार्थं कृष्णनन्दने ॥ सोपितान्यस्रजालानि स्रजालैरनेकधा ५७ चिच्छेदबहुधा वीरोदर्शयन् पाणि लाघवम् ॥ गजानसोभ्यहन
वक्रद्वोगजारोहान्सहस्रशः ५८ रथान्साराथिभिः सार्द्धं हयांश्चैव ममर्दह ॥ पातयन्स्तान् शस्त्रातैर्नाविद्धः कश्चिदीक्ष्यते ५९ एवं सर्वाणि सैन्यानि ममंथ
मकरध्वजः ॥ नदीं प्रावर्तयद्दोरांशोणितां वुतरंगिणीम् ६० मुक्ताहारोर्मिबहुलां वसामेदोस्थिपङ्किनीम् ॥ छत्रद्वीपशरावतीं रथैः पुलिनमण्डिताम् ६१
केयूरकुण्डलाकूर्मोर्ध्वजमत्स्यविभूषितां ॥ नागग्राहवतीं रौद्रीमत्स्यकूर्मविभूषिताम् ६२ केशशैवलसंछन्नां श्रोणिमूत्रमृणालिकाम् ॥ नराननसुपद्मां च
हंसजामरवीजिताम् ६३ शिरस्तिमिसमाकीर्णां शोणितौघप्रवर्तिनीम् ॥ नदीं दुस्तरणीं भीमामनङ्गेन प्रवर्तिताम् ६४ दुष्प्रेक्ष्यां दुर्गमां रौद्राङ्गीनते
जः सुदुस्तराम् ॥ शस्त्रग्राहवतीं घोरां यमराष्ट्रविवर्द्धनीम् ६५ तत्र रुक्मिसुतः श्रीमान् विलोडयति धन्विनः ॥ शत्रुहन्तारमाश्रित्य शरानभ्यकिरन् बहून् ६६
शत्रुहन्ता पुनः क्रुद्धो मुमोच शरमुत्तमम् ॥ प्रद्युम्नस्य समासाद्य हृदये निपपातह ६७ सविद्वस्तेन बाणेन प्रद्युम्नो न व्यकंपत ॥ शक्तिं जग्राह बलवान्
शत्रुहन्त्रे मुपूर्ववे ६८ साक्षिसारौ किमणेयेन शक्तिर्ज्वालाकुलारणे ॥ पपात हृदयं भित्त्वा शकाशानि समस्वना ६९ सभिन्नहृच्चस्तङ्गां गोकुलमर्मास्थि
बंधनः ॥ पपातरुधिराद्वारी शत्रुहन्ता महाबलः ७० पतितं शत्रुहन्तारं दृष्ट्वा तस्थौ प्रमर्दनः ॥ जग्राह मुशलं सोधवचनं चेदमाददे ७१ तिष्ठ किं प्राकृतै
रेभिः करिष्यासि रणप्रियः ॥ मां योधयस्व दुर्बुद्धे तत्स्त्वं न भविष्यासि ७२ वृष्णिवंशकुले जातः शत्रुस्मत्पिता तव ॥ पुत्रं हन्ता स्म्यहन्तस्य ततोऽसौ निहतो भवेत्
७३ मृतेन तेन दुर्बुद्धे सर्वदेवक्षयो भवेत् ॥ दैतेयादानवाः सर्वे मोदन्तां हतशत्रवः ७४ हते त्वयि ममास्त्रेण त्वत्समुत्थैश्च शोणितैः ॥ शंबरस्य तु पुत्राणां करो
म्युदकसक्रियां ७५ अद्य साभीष्मकसुता करुणं विलपिष्यति ॥ निहतं त्वांच श्रुत्वाैव यौवनस्थं गतायुषं ७६ स ते पिता च क्रधरो निष्फलाशो भविष्य
ति ॥ हतं त्वांस विदित्वा यथा प्राणांस्त्यक्ष्यति मन्मथीः ७७ इत्युक्त्वा परिषेणाशुताडयद् रुक्मिणीसुतम् ॥ ताडितो हि महति जारौ किमणेयः प्रतापवान् ७८
दोर्भ्यामुत्क्षिप्य तस्यैवरथं मद्यां व्यचूर्णयत् ॥ सो वल्लभ्य रथात्तस्मात्पदातिरवतस्थिवान् ७९ तां गदां गृह्य सहस्रारौ किमणेयमुपाद्रवत् ॥ तथैव गदया कामः
प्रमर्दनमपोथयत् ८० हते प्रमर्दने दैत्ये दृष्ट्वा सर्वे प्रदुर्बुधुः ॥ नशक्ताः प्रमुखे स्थातुं सिंहत्रासाद्रजा इव ८१ सारमेयं यथा दृष्ट्वाऽविगणो वै पलायते ॥
तथा सेनाविषीदन्ती प्रद्युम्नस्य भयार्दिता ८२

अस्मत् अस्माकम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

भीष्मसुतारुक्मिणी ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ताडयत् अताडयत् ॥ ७८ ॥ रथमेवोत्क्षिप्य चूर्णयत् ॥ ७९ ॥ तां प्रसिद्धां तथैव रिपुप्रयुक्त्यैव ॥ ८० ॥ ८१ अवोतिच्छेदः ॥ ८२ ॥

विशोभनास्त्रकचंदनपत्रलेखादिहितासमवगूहतेदेहसंकोचयति ॥८३॥ साध्वसैः निर्दयकार्मुकैः रतिमिवसमरंरतिसमरं पक्षेरतिसमरइवेतिविग्रहः ८४ इतिश्रोमहाभारतेखिलेषु

क्षतजादिग्धवस्त्रावैमुक्तकेशाविशोभना ॥ रजस्वलेवयुवतिः सेनासमवगूहते ८३ मदनशरविभिन्नासैनिकानभ्ययायाद्युवतिसदृशवेषासाध्वसैः पीडयमा-
ना ॥ रतिसमरमशक्तावीक्षितुंसोच्छ्वसंतीस्वगृहगमनकामानेच्छतेस्थातुमत्र ८४ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिशंबरसैन्यभंगोनामपंचा-
धिकशततमोऽध्यायः १०५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शंबरस्तुततः क्रुद्धः सूतमाहविशांपते ॥ शत्रुप्रमुखतोवीररथमेवाहयद्भुतम् १ यावदेनशरैर्हन्मिममवि-
प्रियकारकम् ॥ ततोभर्तृवचः श्रुत्वासूतस्तत्प्रियकारकः २ रथंसंचोदयामासचामीकरविभूषितम् ॥ तंदृष्ट्वा रथमायांतंप्रघुम्नः फुल्ललोचनः ३ संधेचापमा-
दायशरंकनकभूषितम् ॥ तेनाहनत्सुमंक्रुद्धः कोपयन्शंबरंरणे ४ हृदयेताडितस्तेनदेवशत्रुः सुविक्रवः ॥ रथशार्किसमाश्रित्यतस्थौसोथविचेतनः ५ सचे-
तनांपुनः प्राप्यधनुरादायशंबरः ॥ विव्याधकार्ष्णिंकुपितः सप्तभिर्निशितैः शरैः ६ तानप्राप्तान्शरान्सोथसमभिः समधाच्छिनत् ॥ शंबरंचजघानाथसप्तया-
निशितैः शरैः ७ पुनः शरसहस्रेणकंकर्हणवाससा ॥ अहनच्छंबरंक्रोधाद्वाराभिरिवपर्वतं ८ प्रदिशोविदिशश्चैवशरधारासमावृता ॥ सदिशोविदिशश्चै-
वशरधारासमावृणोत् ९ अंधकारीकृतं व्योमदिनकर्तानदृश्यते ॥ ततोऽधकारमुत्सार्यवैद्यतास्त्रेणशंबरः १० प्रघुम्नस्यरथोपस्थेशरवर्षमुमोचह ॥ तदस्त्र-
जालंप्रघुम्नः शरेणानतपर्वणा ११ चिच्छेदबहुधाराजन्दर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ हतेतस्मिन्महावर्षेशराणांकार्ष्णिनातदा १२ द्रुमवर्षमुमोचाथमाययाका-
लशंबरः ॥ द्रुमवर्षोच्छिन्नं दृष्ट्वा प्रघुम्नः क्रोधमूर्च्छितः १३ आग्नेयास्त्रमुमोचायंतेनवृक्षाननाशयत् ॥ भस्मीभूतेवृक्षवर्षेशिलासंघातमुत्सृजत् १४ प्र-
घुम्नस्तंतुवायव्यैः प्रोत्सारयतसंयुगे ॥ ततोमायांपरांचक्रेदेवशत्रुः प्रतापवान् १५ सिंहान्वयाघ्नान्वराहांश्चतरभूतक्षवानरान् ॥ वारणांवारिदप्रख्यान्हया-
नुष्टान्विशापते १६ मुमोचधनुरायम्यप्रघुम्नस्यरथोपरि ॥ गंधर्वास्त्रेणचिच्छेदसर्वांस्तान्खंडशस्तदा १७ प्रघुम्नेनतुसामायाहतातांवीक्ष्यशंबरः ॥
अन्यांमायांमुमोचाथशंबरः क्रोधमूर्च्छितः १८ गजेंद्रान्निभ्रवदनाम्पट्टिहायनयौवनान् ॥ महामात्रोत्तमारूढान्कल्पितात्रणकोविदान् १९ तामापतंतीं-
मायांतुकार्ष्णिः कमललोचनः ॥ सैर्हीमायांसमुत्सृष्टुंचक्रेबुद्धिमहामनाः २० सासृष्टासिंहमायातुरौ किमणेयेनधीमता ॥ मायानागवतीनष्टाआदित्येनैव-
शर्वरी २१ निहतांहस्तिमायांतुतांसमीक्ष्यमहासुरः ॥ अन्यांसंमोहिनीमायांसोत्सृजद्धानवोत्तम २२

हरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांपंचाधिकशततमोऽध्या-
यः ॥ १०५ ॥ शंबरइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ रथशार्किरथस्योत्साहहेतुं ध्वजं शार्किरस्त्रांतरसौर्यामुत्साहादौवलेखियामितिमेदिनी ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वारिदप्रख्यान्मेघवत् मृज्यमानान् प्रख्यावृहत्प्रेक्षणेबुद्धाविति विश्वः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

तां दृष्ट्वा मोहिनीनाममायां मयविनिर्मिताम् ॥ संज्ञास्त्रेण तु प्रद्युम्नो नाशयामास वीरवान् २३ शंबरस्तु ततः क्रुद्धो हतया मायया तदा ॥ सैर्हीमायां महातेजाः
सोऽसृज हानवेश्वरः २४ सिंहाना पततो दृष्ट्वा रौक्मिणेयः प्रतापवान् ॥ अस्रं गांधर्वमादाय शरभान् सृजत्तदा ॥ तेषां पदाबलोदग्रान् खदंष्ट्रा युधारणे २५
सिंहान् विद्रावयामासुर्वायुर्जलधरानिव ॥ सिंहान् विद्रवतो दृष्ट्वा मायया घ्रापदेन वै २६ शंबरश्चितयामास कथमेनं निहन्मिवै ॥ अहो मूर्खस्वभावो हं यन्म
यानहतः शिशुः २७ प्राप्तयौवनदेहस्तु कृतास्त्रश्चापि दुर्मतिः ॥ तत्कथं निहनिष्यामि शत्रुं रणाशिरस्थितम् २८ माया सा तिष्ठते तीव्रापन्नगीनामभीषणा
दत्ता मे देवदेवेन हरेणा सुरघातिना २९ तां सृजामि महामाया माशी विषसमाकुलाम् ॥ तया दह्येत दुष्टा त्मा ह्येष मायामयो बली ३० सा सृष्टा पन्न
गीमाया विषज्वाला समाकुला ॥ तया पन्नगमग्न्या तु सरथं सहवाजिनम् ३१ समूतं सहिप्रद्युम्नं बन्धशरबन्धनैः ॥ बध्यमानं तदा दृष्ट्वा आत्मानं वृष्णिवंश
जः ३२ मायां संचितयामास सौपर्णो सर्पनाशिनीम् ॥ सा चिंतिता महामाया प्रद्युम्नेन महात्मना ३३ सुपर्णा विचरंति स्म सर्पान् एतां महाविषाः ॥
अग्रायां सार्पमायायां प्रशंसंति सुरासुराः ३४ सा धुवीरमहाबाहो रुक्मिण्या नंदवर्धन ॥ यस्वया धर्षिता माया तेन स्म परितोषिताः ३५ हतायां सर्पमाया
यां शंबरश्चितयत्पुनः ॥ अस्ति मे कालदंडा मोमुद्रो हेमभूषितः ३६ तमप्रतिहतं युद्धे देवदानवमानवैः ॥ पुरा यो मम पार्वत्या दत्तः परम तुष्टया ३७ गृहा
ण शंबरे मत्वं मुद्रं हेमभूषितम् ॥ मया सृष्टं स्वदेहे वै तपः परम दुश्चरम् ३८ मायां तं करुणं नाम सर्वासुरविनाशनम् ॥ अनेन दानवैरौद्रौ बलिनी कामरूपिणौ
३९ शुंभश्चैव निशुंभश्च स गणौ सूदितौ मया ॥ प्राणसंशयमापन्ने त्वया मोक्ष्यः सशत्रवे ४० इत्युक्त्वा पार्वती देवी तत्रैवांतरधीयत ॥ तदहं मुद्रं श्रेष्ठं मो
क्षयिष्यामि शत्रवे ४१ तस्य विज्ञाय चित्तं तु देवराजो भ्यभाषत ॥ गच्छ नारद शीघ्रं त्वं प्रद्युम्नस्य रथं प्रति ४२ संबोधय महाबाहुं पूर्वजातिचमोक्षय
वैष्णवास्त्रं प्रयच्छास्मै वधार्थं शंबरस्य च ४३ अभेद्यं कवचं चास्य प्रयच्छासु रमूदने ॥ एवमुक्तो मघवतानारदः प्रययौ त्वरन् ४४ आकाशे धिष्ठितोऽ
वोचन्मकरध्वजकेतनम् ॥ कुमारपश्य मां प्राप्तं देवगंधर्वनारदम् ॥ प्रेषितं देवराजेन तव संबोधनाय वै ४५ स्मरत्वं पूर्वं कंभावं कामदेवो सिमानद ॥ हरको
पानलाद्गन्धस्तेनानंग इहोच्यते ४६ त्वं वृष्णिवंशजा तोसि रुक्मिण्या गार्भसंभवः ॥ जातोसि केशवेन त्वं प्रद्युम्न इति कीर्यसे ४७ आहूय शंबरेण त्वमिहा
नीतोसि मानद ॥ सप्तरात्रे त्वसंपूर्णे मूर्तिकागारमध्यतः ४८ वधार्थं शंबरस्य त्वं हियमाणो ह्युपेक्षितः केशवेन महाबाहो देवकार्यार्थसिद्धये ४९

४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ देवगंधर्वप्रियो नारदो देवगंधर्वनारदस्तं ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ तवेति रतिरेवमायामयंशरीरांतरंस्वसदृशं कृत्वामायावतीसंज्ञं कृत्वादैत्यं रमयतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ रतेः प्रीतेः एतेन रतेः पातिव्रत्यभंगो नास्तीति दर्शितम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

यैषामायावतीनामभार्यावैशंबरस्यतु ॥ रतितां विद्विकल्याणीतवभार्यापुरातनीम् ५० तव संरक्षणार्थाय शंबरस्य गृहे वसत् ॥ मायां शरीरजांतस्य मोह
नार्थं दुरात्मनः ५१ रतेः संपादनार्थाय प्रेषयत्यनिशंतदा ॥ एवं प्रद्युम्नबुद्धवैतत्रभार्याप्रतिष्ठिता ५२ हते त्वं शंबरे वीरवैष्णवास्त्रेण संयुगे ॥ गृह्यमायाव
तीं भार्याद्वारकांगंतुमर्हसि ५३ गृहाण वैष्णवं चास्त्रं कवचं च महाप्रभम् ॥ शक्रेण तव स गृह्यप्रेषितं शत्रुमुदन ५४ शृणु मे ह्यपरं वाक्यं क्रियतामविशं
कया ॥ अस्य देवरिपोस्तातमुद्रो नित्यमूर्जितः ५५ पार्वत्यां परितुष्टायां दत्तः शत्रुनिबर्हणः ॥ अमोघश्चैव संग्रामे देवदानवमानवैः ५६ तदस्त्रप्रति
घातार्थं देवी त्वं स्मर्तुमर्हसि ॥ स्तव्या चैव नमस्या च महादेवी रणोत्सुकैः ५७ तत्र वै क्रियतां यत्नः संग्रामेरिपुणा सह ॥ इत्युक्त्वानारदो वाक्यं प्रययौ यत्र वा
सवः ५८ इति श्रीमत्सिल्लेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि नारदवाक्यं नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शंबरस्तु ततः
क्रुद्धो मुद्गरं तं समाददे ॥ मुद्गरे गृह्यमाणे तु द्वादशार्काः समुत्थिताः १ पर्वताश्चालिताः सर्वे तथैव वसुधातलम् ॥ उन्मार्गाः सागरायाताः संक्षुब्धाश्चापि देवताः
२ गृध्रचक्राकुलं व्योम उल्कापातो बभूव ह ॥ वर्षर्षधिरं देवः परुषं पवनो ववौ ३ एवं दृष्ट्वा महोत्पातान् प्रद्युम्नः स त्वरान्वितः ॥ अवतीर्य रथाद्वीरः कृतांजलिपु
टः स्थितः ४ देवीं स स्मारमनसा पार्वतीं शंकरप्रियाम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवीं स्तोतुं समुपचक्रमे ५ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ओं नमः कात्यायन्यै गिरिशायै नमो
नमः ॥ नमस्त्रैलोक्यमायायै कात्यायन्यै नमो नमः ६ नमः शत्रुविनाशिन्यै नमो गौर्यै शिवप्रिये ॥ नमस्येशुभमथर्नीनिशुभमथनीमपि ७ कालरात्रि नमस्तु
भ्यं कौमर्यै च नमो नमः ॥ कांता रवासिनीं देवीं नमस्यामि कृतांजलिः ८ विंध्यवासिनीं दुर्गां त्रारण दुर्गारणप्रियाम् ॥ नमस्यामि महादेवीं जयांच विजयांतथा
९ अपराजितां नमस्येह मजितां शत्रुनाशिनीम् ॥ घंटाहस्तां नमस्यामि घंटा मालाकुलांतथा १० त्रिशूलिनीं नमस्यामि महिषासुरघातिनीम् ॥ सिंहान
नां नमस्यामि सिंहप्रवरकेतनाम् ११ एकानंशां नमस्यामि गायत्रीयज्ञसत्कृताम् ॥ सावित्रीं चापि विप्राणां नमस्येहं कृतांजलिः १२ रक्षमां देवि सततं संग्रामे
विजयं कुरु ॥ इतिकामवचस्तुष्टादुर्गासंप्रीतमानसा १३ उवाच वचनं देवी सुप्रीतेनांतरात्मना ॥ पश्य पश्य महाबाहो रुक्मिण्या नंदवर्द्धन १४ वरं वरय व
त्सत्त्वममो घं दर्शनं मम ॥ देव्यास्तु वचनं श्रुत्वा रोमांचो द्रतमानसः १५ प्रणम्य शिरसा देवीं विज्ञमुपचक्रमे ॥ यदित्वं देवि तुष्टासि दीयतां मे यदीप्सितं १६

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सिल्लेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ शंबरस्त्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ गिरिशायै गिरिशायै देव्यं मार्षम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वाचोचुःपूजयन्संधिरार्षः ॥ २२ ॥ २३ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्री

वरंचवरदेयाचेसर्वाभिप्रेपुमेजयः ॥ यस्त्वयामुद्ररोदतःशंबरस्यात्मसंभवः १७ एषमेगात्रमासाद्यमालापद्मवतीभवेत् ॥ तथास्त्विचिचसाप्युक्तातत्रैवांत
रधीयत १८ प्रद्युम्नस्तुमहातेजास्तुष्टोरथमथारुहत् ॥ मुद्ररंतं गृहीत्वाचशंबरःक्रोधमूर्च्छितः १९ भ्रामयित्वासचिक्षेपप्रद्युम्नोरसिवीर्यवान् ॥ सगत्वा
मदनाभ्यासंमालाभूत्वातुपौष्करी २० प्रद्युम्नस्यचकंठेतुसमासकाव्यराजत ॥ नक्षत्राणांतुमालायांयथापरिवृतोविधुः २१ ततोदेवाःसगंधर्वाःसिद्धाश्च
परमर्षयः ॥ साधुसाध्वितिवाचोचुःपूजयन्केशवात्मजम् २२ मुद्रं पुष्पभूतंतुदृष्ट्वाप्रद्युम्नसन्निधौ ॥ वैष्णवंपरमास्रंतुनारदेनयथाहृतं २३संदधेचापमा
नम्यद्ददंवचनमब्रवीत् ॥ यद्यहंरुक्मिणीपुत्रःकेशवस्यात्मजोऽहम् २४ तेनसत्येनबाणेनजहित्वंशंबररणे ॥ इत्युक्त्वाचापमाकृष्यसंधायचमहाम
नाः २५ चिक्षेपशंबरस्याथदहल्लोकत्रयंयथा ॥ सक्षिसोऽष्टाङ्गिर्सांहेनशरःक्रव्यादमोहनः २६ हृदयंशंबरस्याथभित्त्वाधरणिमागतः ॥ नचास्यमांसंनस्त्रायु
र्नास्थिनत्वङ्गशोणितम् २७ सर्वतद्भस्मसाद्रूतंवैष्णवास्त्रस्यतेजसा ॥ हतेदैत्येमहाकायेदानवेशंबरधमे २८ जहृषुर्देवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ उर्व
शीमेनकारंभाविप्रचित्तिस्तिस्तिलोत्तमा २९ ननृतुर्दृष्टमनसोजगत्तथावरजंगमं ॥ देवराजस्तुसुप्रीतःसर्वदेवगणैःसह ॥ प्रद्युम्नंपुष्पवर्षेणतमभ्यर्च्यप्रहृष्टवत्
३० अथसमरहतेतुदैत्यराजेमधुमथनस्यसुतेनवैष्णवास्त्रैः ॥ विंशतिरिपुभयाःसुराश्चजग्मुर्मकरविभूषणकेतनस्तुवंतः ३१ सचसमरपरिश्रमवहन्वैनगरमुखंप्र
विवेशरौक्मिणेयः ॥ प्रियतमइवकांतयाप्रहृष्टस्त्वरितपदंरतिदर्शनंचकार ३२ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिशंबरवधोनामसप्ताधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समाप्तमायोमायज्ञोविक्रान्तःसमरेव्ययः ॥ अष्टम्यानिहतोयुद्धेमायावीकालशं
वरः १ तमृक्षवंतेनगरेनिहत्यासुरसत्तमम् ॥ गृह्यमायावर्तीदेवीभागच्छन्नगरंपितुः २ सोंतरिक्षगतोभूत्वामायावीशीघ्रविक्रमः ॥ आजगामपुरीरम्यार
क्षितांतैजसापितुः ३ सोंऽतरिक्षान्निपतितःकेशवांतःपुरेशिशुः ॥ मायावयासहतयारूपवानिवमन्मथः ४ तस्मिंस्तत्रावपतितेमहिष्यःकेशवस्ययाः ॥
विस्मिताश्चैवदृष्टाश्चभीताश्चैवाभवन्स्ततः ५ ततस्तंकामसंकाशंकांतयासहसंगतम् ॥ प्रेक्षंत्योदृष्टवदनाःपिबंयोनयनोत्सवम् ६ तंत्रीडितमुखंदृष्ट्वालज्ज
मानंपदेपदे ॥ अथवन्निगंधसंकल्पाःसर्वास्ताःकृष्णयोषितः ७ रुक्मिणीचैवतंदृष्ट्वाशोकात्पुत्रगृहिणी ॥ सपत्नीशतसंकीर्णासवाष्पावाक्यमब्रवीत् ८
यादृक्स्वप्नोमयादृष्टोनिशायायौवनेगते ॥ कंसारिणाममानीयदत्तंसाहारपल्लवं ९

महाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ६३ ॥ समाप्तेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

शशिरश्मिप्रतीकाशमुक्तादामविभूषितम् ॥ केशवेनांकमारोप्यममकंठेन्यबध्यत १० श्यामासुचारुकेशास्त्रीशुक्लांबरविभूषिता ॥ पद्महस्तानिरीक्षंतीप्र
विष्टाममवेशमनि ११ तयापुनरहंगृह्यस्नापितारुचिरांबुना ॥ कुशेशयमर्यामालांस्त्रीसंगृह्याथपाणिना १२ ममभूषण्युपाग्रायदत्तास्वच्छातयामम ॥ ए
वंस्वप्नान्कीर्तयंतीरुक्मिणीहृष्टमानसा १३ सखीजनवृतादेवीकुमारंवीक्ष्यतमुहुः ॥ धन्यायाःस्खलवयंपुत्रोदीर्घायुःप्रियदर्शनः १४ ईदृशःकामसंका
शोयौवनेप्रथमेस्थितः ॥ जीवपुत्रत्वयापुत्रकासौभाग्यसमन्विता १५ किमर्थंचाबुदश्यामःसभार्यस्त्वमिहागतः ॥ अस्मिन्वयासिसुव्यक्तंप्रद्युम्नोममपुत्रकः
१६ भवेद्यदिननीतःस्यात्कृतांतेनबलीयसा ॥ व्यक्तंकृष्णकुमारस्त्वेनमिथ्याममतार्कितम् १७ विज्ञातोसिमयाचिह्नैर्विनाचक्रंजनार्दनः ॥ मुखंनारा
यणस्येवकेशाःकेशांतएवच १८ ऊरूवक्षोभुजौतुल्यौहलिनःश्वशुरस्यमे ॥ कस्त्वंवृष्णिंकुलंसर्वंघोतयन्वपुषास्थितः १९ अहो नारायणस्यैवदिव्या
तेपरमातनुः ॥ एतस्मिन्नंतरेकृष्णःसहसाप्रविवेशह ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाशंबरस्यवधंप्रति २० सोपश्यत्तंसुतंज्येष्ठंसिद्धंमन्मथलक्षणैः ॥ स्नुषांमाया
वतीचैवहृष्टचेताजनार्दनः २१ ॥ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ सोऽब्रवीत्सहसादेवीरुक्मिणीदेवतामिव ॥ अयंसदेविसंप्राप्तःसुतश्चापधरस्तव २२ अनेनशं
बरंहत्वामायायुद्धविशारदम् ॥ हतामायासुताःसर्वायाभिर्देवाग्बाधयत् २३ सतीचेयंशुभासाध्वीभार्यावैतनस्यते ॥ मायावतीतिविरुधाताशंबरस्यगृ
होषिता २४ माचतेशंबरस्येयंपत्नीतिभवतुव्यथा ॥ मन्मथेतुगतेनाशंगतेचानंगतांपुरा २५ कामपत्नीनकांतैषाशंबरस्यरतिप्रिया ॥ मायारूपेणतंदैत्यं
मोहयत्यसकृच्छुभा २६ नचैषातस्यकौमारेवशेतिष्ठतिशोभना ॥ आत्ममायामयंकृत्वारूपंशंबरमाविशत् २७ पत्न्येषाममपुत्रस्यस्नुषातववरांगना ॥ लो
ककांतस्यसाहाय्यंकरिष्यतिमनोमयम् २८ प्रवेशयैनांभवनंपूज्यांज्येष्ठांस्तुषांमम ॥ चिरंप्रनष्टंचसुतंभजस्वपुनरागतम् २९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
श्रुत्वातुवचनंदेवीकृष्णेनोदाहृतंतदा ॥ प्रहर्षमतुलंलब्ध्वारुक्मिणीवाक्यमब्रवीत् ३० अहो धन्यतरास्मीतिवीरपुत्रसमागमात् ॥ अद्यमेसफलःकामः
पूर्णमेघमनोरथः ३१ चिरंप्रनष्टपुत्रस्यदर्शनंप्रिययासह ॥ आगच्छपुत्रभवनंसभार्यःप्रविवेशह ३२ ततोऽभिवाद्यचरणौगोविंदंमातरंचताम् ॥ प्रद्यु
म्नःपूजयामासहलिनंचमहाबलम् ३३ उत्थाप्यतंपरिष्वज्यमूर्धुपाग्रायवीर्यवान् ॥ प्रद्युम्नंबलिनांश्रेष्ठंकेशवःपरवीरहा ३४ स्नुषांचोत्थाप्यतांदेवीरु
क्मिणीरुक्मभूषणा ॥ परिष्वज्योपसंगृह्यस्नेहाद्रद्रदभषिणी ३५

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले षुहरिवंशे विष्णुपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ६९ ॥ अत्राश्रयेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विधय

समेत्य भुवनं पत्न्या शर्चीद्रमदितिर्यथा ॥ प्रवेशयामास तदारुक्मिणी सुतमागतम् ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले षुहरिवंशे विष्णुपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अत्राश्रयात्मकं स्तोत्रमाह्निकं यजतां वर ॥ प्रद्युम्ने द्वारकां प्राप्ते हत्वा तं कालशंबरम् १ बलदेवेन रक्षार्थं प्रोक्तमाह्निकमुच्यते ॥ यजस्वा तु च पश्रेष्ठसायं पूतात्मतां व्रजेत् २ कीर्तितं बलदेवेन विष्णुना चैव कीर्तितम् ॥ धर्मकामैश्च मुनिभिर्ऋषिभिश्चापि कीर्तितम् ३ कर्हिचिद्बुक्मिणी पुत्रो हलिना संयुतो गृहे ॥ उपविष्टः प्रणम्याथ तमुवाच कृताञ्जलिः ४ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ कृष्णानुज महाभाग रोहिणीतनय प्रभो ॥ किञ्चित् स्तोत्रं मम ब्रूहि यजस्वानिर्भयो भवम् ५ ॥ ॥ श्रीबलदेव उवाच ॥ ॥ सुरासुरगुरुर्ब्रह्मापातु मां जगत्पतिः ॥ अथोंकारवषट्कारौ सावित्रीविधयस्तयः ६ ऋचो यजूंषि सामानि च छंदांस्तथा र्वणानि च ॥ चत्वारस्त्वखिला वेदाः सरहस्याः सविस्तराः ७ पुराणमिति हासश्च खिलान्युपखिलानि च ॥ अंगान्युपांगानि तथा व्याख्यातानि च पातु माम् ८ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ इंद्रियाणि मनो बुद्धिस्तथा सत्त्वं रजस्तमः ९ व्यानोदानः समानश्च प्राणोपानश्च पंचमः ॥ वायवः सप्त चैवान्ये येष्वायत्तमिदं जगत् १० मरीचिरंगिरात्रिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ ऋगुर्वसिष्ठो भगवान्पातु ते मां महर्षयः ११ कश्यपाद्याश्च मुनयश्चतुर्दशदिशो दश ॥ नरनारायणौ देवौ स गणौ पातु मां सदा १२ रुद्राश्चैकादश प्रोक्ता आदित्या द्वादशैव तु ॥ अष्टौ च वसवो देवा अश्विनौ द्वौ प्रकीर्तितौ १३ ह्रीः श्रीर्लक्ष्मीः स्वधामेधा तुष्टिः पुष्टिः स्मृतिर्धातिः ॥ आदितिर्दितिर्दनुश्चैव सिंहादि तैत्त्यमातरः १४ हिमवान्हेमकूटश्च निषधः श्वेतपर्वतः ऋषभः पारियात्रश्च विंध्यो वैडूर्यपर्वतः १५ सहोदयश्च मलयो मेरुमंदरदुर्दुराः ॥ क्रौंचकैलासैव नाकाः पातु मां धरणीधराः १६ शेषश्च वासुकिश्चैव विशालाक्षश्च तक्षकः ॥ एलापत्रः शुक्लवर्णः कंबलाश्च तरावुभौ १७ हस्तिभद्रः पितरकः कर्कोटकधनंजयौ ॥ तथा पूरणकश्चैव नागश्च करवीरकः १८ सुमनास्यो दधिमुखस्तथा शृंगारपिंडकः ॥ मणिनागश्च भगवांस्त्रिपुलोकेषु विश्रुतः १९ नागराडश्चिकर्णश्च तथा हारिद्रकोपरः ॥ एते चान्ये च बहवो ये चान्ये नानुकीर्तिताः २० भूधराः सत्यधर्माणः पातु मां भुजगेश्वराः ॥ समुद्राः पातु च त्वारोगं गच्छस रितां वरा २१ सरस्वती चंद्रभागा शतहृदो विकाशिका ॥ द्वारावती विषाशा च शरयूयमुना तथा २२ कल्माषी च रथोष्मा च बाहुदा च हिरण्यदा ॥ प्लक्षा चैक्षुमती चैव स्रवन्ती च बृहद्रथा २३

स्त्रयः अपूर्वा विधिर्नियमविधिः परिसंख्याविधिश्चेति मीमांसकप्रसिद्धाः ॥ ६ ॥ ऋच इत्युगाद्यभिमानिनी देवता लक्ष्यंते ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सप्त वायवः आवहः प्रवहश्चैव उद्दहः संवहस्तथा विवहः प्रवहश्चैव तथा परिवहो निल इत्यन्यत्र प्रोक्ताः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ख्याताचर्मण्वतीचैवपुण्याचैववधूसरा ॥ एताश्चान्याश्वासरितोयाश्चन्यानानुकीर्तिताः २४ उत्तरापथगामिन्यःसलिलैःस्नपयंतुमाम् ॥ वेणीगोदावरीसी
ताकावेरीकौकणावती २५ कृष्णावेणामुक्तिमतीतमसापुष्पवाहिनी ॥ ताम्रपर्णीज्योतिरथाउत्पलौदुंबरावती २६ नदीवैतरणीपुण्याविदर्भानर्मदा
शुभा ॥ वितस्ताभीमरण्याचण्डेलाचैवमहानदी २७ कालिंदीगोमतीपुण्यानदःशोणश्चविश्रुतः ॥ एताश्चान्याश्चैवैनद्योयाश्चान्यानानुकीर्तिताः २८
दक्षिणापथवाहिन्यःसलिलैःस्नपयंतुमाम् ॥ क्षिप्राचर्मण्वतीपुण्यामहीशुभ्रवतीतथा २९ सिंधुर्वेत्रवतीचैवभोजांतावनमालिका ॥ पूर्वभद्रापराभद्राऊ
र्मिलाचरपरदुमा ३० ख्यातावेत्रवतीचैवचापदासीतिविश्रुता ॥ प्रस्थावतीकुंडनदीनदीपुण्यासरस्वती ३१ चित्रघ्नीचेंडुमालाचतथामधुमतीनदी ॥
उमागुरुनदीचैवतापीचविमलोदका ३२ विमलाविमलोदाचमत्तगंगापयस्विनी ॥ एताश्चान्याश्चैवैनद्योयाश्चान्यानानुकीर्तिताः ३३ तामांसम
भिषिचंतुपश्चिमामाश्रितादिशम् ॥ भागीरथीपुण्यजलाप्राच्यांदिशिसमाश्रिता ३४ सातुदहतुमेपापंकीर्तिताशंभुनाधृता ॥ प्रभासंचप्रयागंचनैमि
षंपुष्कराणिच ३५ गंगातीर्थंकुरुक्षेत्रंश्रीकंठगौतमाश्रमम् ॥ रामहृदविनशनंरामतीर्थंतथैवच ३६ गंगाद्वारंकनखलंसोमोवैयत्रचोत्थितः ॥ कपा
लमोचनंतीर्थंजूमार्गंचविश्रुतम् ३७ सुवर्णबिंदुविख्यातंतथाकनकपिंगलम् ॥ दशाश्वमेधिकचैवपुण्याश्रमविभूषितम् ३८ बदरीचैवविख्यातानर
नारायणाश्रमः ॥ विख्यातंफल्गुतीर्थंचतीर्थंचंद्रवटंतथा ३९ कोकामुखंपुण्यतमंगंगासागरमेवच ॥ मगधेषुतपोदश्वगंगोद्रेदश्वविश्रुतः ४० तीर्थान्येता
निपुण्यानिसेवितानिमहर्षिभिः ॥ सूकरंयोगमार्गंचश्वेतद्वीपंतथैवच ४१ ब्रह्मतीर्थंरामतीर्थंवाजिमेधशतोपमम् ॥ धारासंपातसंयुक्तागंगाकिल्बिष
नाशिनी ४२ गंगवैकुण्ठकेदारंसूकरोद्रेदनंपरम् ॥ तंशापमोचनंतीर्थंपुनस्वेतानिकिल्बिषात् ४३ धर्मार्थकामविषयोयशःप्राप्तिःशमोदमः ॥ वरुणे
शोधधनदोयमोनियमएवच ४४ कालौनयःसनतिश्चक्रोद्योमोहःक्षमाधृतिः ॥ विद्युतोभाण्यथौषध्यःप्रमादोन्मादविग्रहाः ४५ यक्षाःपिशाचगंधर्वाः
किन्नराःसिद्धचारणाः ॥ नक्तंचराःखेचरिणोदंष्ट्रिणःप्रियविग्रहाः ४६ लंबोदराश्चबलिनःपिंगाक्षाविश्वरूपिणः ॥ मरुतःसहपर्जन्याःकलात्रुटिलवाः
क्षणाः ४७ नक्षत्राणिग्रहाश्चैवऋतवःशिशिरादयः ॥ मासाहोरात्रयश्चैवसूर्याचंद्रमसौतथा ४८ आमोदश्चप्रमोश्चप्रहर्षःशोकएवच ॥ रजस्तमस्तपःस
त्यंशुद्विबुद्धिर्धृतिःश्रुतिः ४९ रुद्राणीभद्रकालीचभद्राज्येष्टातुवारुणी ॥ भासीचकालिकाचैवशांडिलीचेतिविश्रुता ५०

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

आर्याकुहूःसिनीवालीभीमाचित्ररथीरतिः ॥ एकानंशाचकूश्मांडीदेवीकात्यायनीचया ५१ लोहित्याजनमाताचदेवकन्यातुयाःस्मृताः ॥ गोनंदादेव
पत्नीचमारक्षंतुसबांधवं ५२ नानाभरणवेषाश्चनानारूपांकिताननाः ॥ नानादेशविचारिण्योनानाशस्त्रोपशोभिताः ५३ मेदोमज्जाप्रियाश्चैवमद्यमांस
वसाप्रियाः ॥ मार्जारद्वीपिवक्त्राश्चगजसिंहनिभाननाः ५४ कंकवायसगृध्राणांक्रौंचतुल्याननास्तथा ॥ व्यालयज्ञोपवीताश्चचर्मप्रावरणास्तथा ५५
क्षतजोक्षितवक्त्राश्चखरभेरीसमस्वनाः ॥ मत्सराःक्रोधनाश्चैवप्रासादारुचिरालयाः ५६ मत्तोन्मत्तप्रमत्ताश्चप्रहरंत्यश्वधिष्ठिताः ॥ पिंगाक्षपिंगकेशाश्चततो
न्यालूनमूर्धजाः ५७ ऊर्ध्वकेश्यःकृष्णकेश्यःश्वेतकेश्यस्तथावराः ॥ नागायुतबलाश्चैववायुवेगास्तथापराः ५८ एकहस्ताएकपादाएकाक्षाःपिंगलामताः
॥ बहुपुत्राल्पपुत्राश्चद्विपुत्राःपुत्रमंडिकाः ५९ मुखमुंडीबिडालीचपूतनागंधपूतना ॥ शीतवातोष्णवेतालीरेवतीग्रहसंज्ञिताः ६० प्रियहास्याःप्रियक्रोधाः
प्रियावासाःप्रियंवदाः ॥ सुखप्रदाश्वासुखदाः सदाद्विजजनप्रियाः ६१ नक्तंचराःसुखोदकाःसदापर्वणिदारुणाः ॥ मातरोमातृवत्पुत्रंरक्षंतुममानित्यशः
६२ पितामहमुखोद्भूतारौरुद्रांगसंभवाः ॥ कुमारस्वेदजाश्चैवज्वरावैवैष्णवादयः ६३ महाभीमामहावीर्यादर्पोद्भूतामहाबलाः ॥ क्रोधनाःक्रोधनाःक्रूराः
सुरविग्रहकारिणः ६४ नक्तंचराःकेसरिणोदंष्ट्रिणःप्रियविग्रहाः ॥ लंबोदराजघनिनःपिंगाक्षविश्वरूपिणः ६५ शक्त्यृष्टिशूलपरिघप्रासचर्मासिपाणयः ॥
पिनाकवज्रमुशलब्रह्मदंडायुधप्रियाः ६६ दंडिनःकुंडिनःशूराजटामुकुटधारिणः ॥ वेदवेदांगकुशलानित्ययज्ञोपवीतिनः ६७ व्यालापीडाःकुंडलिनोवीराः
केयूरधारिणः ॥ नानावसनसंवीताश्चित्रमाल्यानुलेपनाः ६८ गजाश्चोष्णमार्जारसिंहव्याघ्रनिभाननाः ॥ वराहोलूकगोमायुमृगाखुमहिषाननाः ६९ वाम
नाविकटाःकुजाःकरालालूनमूर्धजाः ॥ सहस्रशतशश्चान्येसहस्रजटधारिणः ७० श्वेताःकैलाससंकाशाःकेचिद्दिनकरप्रभाः ॥ केचिज्जलदवर्णाभानीलांज
नचयोपमाः ७१ एकपादाद्विपादाश्चतथाद्विशिरसोपरे ॥ निर्मांसाःस्थूलजंघाश्चव्यादितास्याभयंकराः ७२ वापीतडागकूपेषुसमुद्रेषुसरित्सुच ॥
श्मशानशैलवृक्षेषुशून्यागारनिवासिनः ७३ एतेग्रहाश्चसततंरक्षंतुममसर्वतः ॥ महागणपतिर्नंदीमहाकालोमहाबलः ॥ माहेश्वरोवैष्णवश्चज्वरौलोकभ
यावहौ ७४ ग्रामणीश्चैवगोपालोभृंगरीटिर्गणेश्वरः ॥ देवश्चवामदेवश्चदंष्टाकर्णःकरंधमः ७५ श्वेतमोदःकपालीचजंभकःशत्रुतापनः ॥ मज्जनोन्मज्ज
नौचोभौसंतापनविलापनौ ७६

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

निजवासोघमश्वेवस्थूणाकर्णःप्रशोषणः ॥ उल्कामालीधमधमोज्वालामालीप्रदर्शनः ७७ संघट्टनःसंकुटनःकाष्ठभूतःशिवंकरः ॥ कूश्मांडःकुंभमूर्धाचरो
चनोवैकृतोग्रहः ७८ अनिकेतःसुरारिन्नःशिवश्वाशिवएवच ॥ क्षेमकःपिशिताशीचसुरारिर्हरिलोचनः ७९ भीमकोग्राहकश्चैवतथैवाग्रमयोग्रहः ॥ उप
ग्रहोर्यकश्चैवतथास्कंदग्रहोपरः ८० चपलोसमवेतालस्तामसःसुमहाकापिः ॥ हृदयोद्वर्तनश्चैःकुंडाशीकंकणप्रियः ८१ हरिश्मश्रुर्गुरुमंतोमनोमारुतरं
हसः ॥ पार्वत्यारोषसंभूताः सहस्राणिशतानिच ८२ शक्तिमंतोद्युतिमंतोब्रह्मण्याःसत्यसंगराः ॥ सर्वकामापहतारोद्विषतांचमृधेमृधे ८३ रात्रावहनिदु
र्गेषुकीर्तिताःसकलैर्गुणैः ॥ तेषांगणानांपतयःसगणाःपांतुमांसदा ८४ नारदःपर्वतश्चैवगंधर्वाप्सरसांगगाः ॥ पितरःकारणकार्यमाधयोव्याधयस्तदा
८५ अगस्त्योगालवोगार्ग्यःशक्तिर्धौम्यःपराशरः ॥ कृष्णात्रेयश्चभगवानसितोदेवलोबलः ८६ बृहस्पतिरुतथ्यश्चमार्कंडेयःश्रुतश्रवाः ॥ द्वैपायनोवि
दर्भश्चैमिनिर्माठरःकठः ८७ विश्वामित्रोवसिष्ठश्चलोमशश्चमहामुनिः ॥ उत्तंकश्चैवरैभ्यश्चपौलोमश्चद्वितस्त्रितः ८८ ऋषिर्वैकालवृक्षीयोमुनिर्मेधातिथि
स्तथा ॥ सारस्वतोयवक्रीतिःकुशिकोगौतमस्तथा ८९ संवर्तःऋष्यशृंगश्चस्वस्त्यात्रेयोविभांडकः ॥ ऋचीकोजमदग्निश्चतथौर्वस्तपसानिधिः ९० भरद्वा
जःस्थूलशिराःकश्यपःपुलहःऋतुः ॥ बृहदग्निर्हरिश्मश्रुर्विजयःकण्वएवच ९१ वैतंडीदीर्घतापाश्चवेदगार्थोशुमाञ्छिवः ॥ अष्टावक्रोदधीचिश्चश्वेतकेतु
स्तथैवच ९२ उद्दालकःक्षीरपाणिःशृंगीगौरमुखस्तथा ॥ अग्निवेश्यःशमीकश्चप्रमुचुर्मुमुचुस्तथा ९३ एतेचान्येचऋषयोबहवःशंसितव्रताः ॥
मुनयःशंसितात्मानोयेचान्येनानुकीर्तिताः ९४ क्रतवःश्लाघिनःशांताःशांतिंकुर्वंतुमेसदा ॥ त्रयोमयस्त्रयोवेदास्त्रैविद्याकौस्तुभोमणिः ९५ उच्चैःश्रवाह
यःश्रीमान्वैद्योधन्वंतरिर्हरिः ॥ अमृतंगौःसुपर्णश्चदधिगौराश्चसर्षपाः ९६ शुक्लाःसुमनसःकन्याःधेतच्छत्रयवाक्षताः ॥ दूर्वाहिरण्यगंधाश्चवालव्यजनमेवच
९७ तथाप्रतिहतचक्रमहोक्षश्चंदनंविषम् ॥ श्वेतोदृषःकरीमत्तःसिंहोव्याघ्रोहयोगिरिः ९८ पृथिवीचोद्धृतालाज्राब्राह्मणामधुपायसम् ॥ स्वस्तिकोव
द्वैमानश्चनद्यावर्तःप्रियंगवः ॥ श्रीफलंगोमयंमत्स्योदुदुभिःपटहस्वनः ९९ ऋषिपत्न्यश्चकन्याश्चश्रीमद्भद्रासनंधनुः ॥ रोचनारुचकश्चैवनदीनांसंगमो
दकं १०० सुपर्णाःशतपत्राश्चकोराजीवजीवकाः ॥ नंदीमुखोमयूरश्चबद्धमुक्तामणिध्वजाः १०१ आयुधानिप्रशस्तानिकार्यसिद्धिकराणिच ॥ पुण्यं
वैविगतकेशंश्रीमद्वैमंगलान्वितम् १०२

९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥

॥ १०३ ॥ मंगलाष्टशतं अष्टौशतानिमंगलवस्तुनामधेयानि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटोकायांनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥

रामेणोदाहृतं पूर्वमायुःश्रीजयकांक्षिणा ॥ यद्दंश्रावयेद्विद्वांस्तथैवशृणुयान्नरः ३ मंगलाष्टशतंस्नातो जपन्पर्वणिपर्वणि ॥ वधबंधपरिक्षेपं व्याधिशोकपराभ
वम् ४ नचप्राप्नोतिवैकल्पं परत्रेहचशर्मदम् ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंपवित्रंवेदसंमितम् ५ श्रीमत्स्वर्ग्यंसदापुण्यमपत्यजननंशिवम् ॥ शुभंक्षेमकरंनृणां
मेधाजननमुत्तमं ६ सर्वरोगप्रशमनंस्वकीर्तिकुलवर्द्धनं ॥ श्रद्धधानोदयोपेतोयःपठेदात्मवान्नरः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा लभतेचशुभांगतिम् १०७ ॥ इतिश्री
महाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवलदेवाह्निकं नामनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हृतोयदैवप्रद्युम्नःशंबरेणात्म
घातिना ॥ मासेस्मिन्नेवसांबस्तुजांबवत्यामजायत १ बाल्यात्प्रभृतिरामेणशस्त्रेषुविनियोजितः ॥ रामादनंतरश्चैवमानितःसर्ववृष्णिभिः २ जातमात्रे त
तःकृष्णःशुभांतामवसत्पुरीम् ॥ निहतामित्रसामंतःशक्रोद्यानंयथामरः ३ यादवींचश्रियंदृष्ट्वास्वांश्रियंदेष्टिवासवः ॥ जनार्दनभयाच्चैव नशांतिंलेभिरुत्पाः
४ कस्यचित्त्वथकालस्यपुरेवारणसाह्वये ॥ दुर्योधनस्ययज्ञेवैसमीयुःसर्वपार्थिवाः ५ तांश्रुत्वामाधवींलक्ष्मींसपुत्रंचजनार्दनम् ॥ पुरींद्वारवतींचैवानिविष्टांसा
गरांतरे ६ दूतैस्तैःकृतसंधानाःपृथिव्यांसर्वपार्थिवाः ॥ श्रियंद्रष्टुंहृषीकेशमाजग्मुःकृष्णमंदिरम् ७ दुर्योधनमुखाःसर्वेधृतराष्ट्रवानुगाः ॥ पांडवप्रमुखाश्चै
वधृष्टद्युम्नादयोऽनृपाः ८ पांडवाश्चोलकलिंगेशाबाल्हीकाद्राविडाःखशाः ॥ अक्षौहिणीःप्रकर्षंतोदशचाष्टौचभूमिपाः ९ आजग्मुर्यादवपुरींगोविंदभुजपा
लिताम् ॥ तेपर्वतरैवतकंपरिवार्यावनीश्वराः १० विविशुर्योजनाख्यासुस्वासुस्वासुचभूमिषु ॥ ततःश्रीमान्रहृषीकेशःसहयादवपुंगवैः ११ समीपं
मानवेंद्राणांनिर्ययौकमलेक्षणः ॥ सतेषांनरदेवानांमध्यस्थोमधुसूदनः १२ व्यराजतयदुश्रेष्ठःशरदीवदिवाकरः ॥ सतत्रसमुदाचारंयथास्थानंयथावयः
१३ कृत्वासिंहासनेकृष्णःकांचनेनिषसादह ॥ राजानोपियथास्थानंनिषेदुर्विविधेष्वथ ॥ १४ ॥ सिंहासनेषुचित्रेषुपीठेषुचनराधिपाः ॥ सयादवनरै
द्राणांसमाजःशुशुभेतदा १५ सुराणामसुराणांचसदसिब्रह्मणोयथा ॥ तेषांचित्राःकथास्तत्रप्रवृत्तास्तत्समागमे ॥ यदूनांपार्थिवानांचकेशवस्योपशृण्व
तः १६ एतस्मिन्नंतरेवायुर्ववौमेघरवोपमः ॥ तुमुलंदुर्दिनंचासीत्सविद्युस्तनयितुमत् १७ तद्दुर्दिनतलंभित्वानारदःप्रयदृश्यत ॥ संवेष्टितजटाभारो
वीणासक्तेनबाहुना १८ सपपातनरेंद्राणांमध्येसागरसंनिभः ॥ नारदोग्निशिखाकारःश्रीमान्रशकसखोमुनिः १९

॥ १०९ ॥ हतइति ॥ १ ॥ अनंतरः अनूनः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ योजनारख्यासुबहूनांसैनिकानांप्रधानराज्ञौकोदेशेनाऽमुकदेशोयेन
स्यातव्यमित्येवंरूपासुव्यवस्थायोजनास्तदारख्यासु ॥ ११ ॥ १२ ॥ समुदाचारं वंदनादिरूपं शिष्टाचारम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अत्रकूर्मादिक्रमेण आश्चर्यत्वधन्यत्वयोःपराकाष्ठाकृष्णइतिनारदमुखात्तस्यज्ञानंदक्षिणाभिःसहेतिवासुदेवस्यप्रत्युत्तरंयेवि

तस्मिन्निपतितेभूमौनारदेमुनिपुंगवे ॥ तदद्भुतमहामैघंन्यपाकृष्यतदुर्दिनम् २० सोवगाह्यनरेंद्राणामध्येसागरसंनिभः ॥ आसनस्थंयदुश्रेष्ठमुवाचमुनि
रव्ययम् २१ आश्चर्यंखलुदेवानामेकस्त्वंपुरुषोत्तमः ॥ धन्यश्चासिमहाबाहोलोकेनान्योस्तिकश्चन २२ एवमुक्तःस्मितंकृत्वाप्रत्युवाचमुनिप्रभुः ॥ आश्चर्यंश्चै
वधन्यश्चदक्षिणाभिःसहेत्यहम् २३ एवमुक्तोमुनिश्रेष्ठःप्राहमध्येमहीभृताम् ॥ कृष्णपर्याप्तवाक्योस्मिगमिष्यामियथागतम् २४ तंप्रस्थितमभिप्रेक्ष्य
पार्थिवाःप्राहुरीश्वरम् ॥ गुह्यमंत्रमजानंतोवचनंनारदेरितम् २५ आश्चर्यमित्यभिहितंधन्योसीतिचमाधव ॥ दक्षिणाभिःसहेत्येवंप्रत्युक्तेपिचनारदे २६
किमेतन्नाभिजानीमोदिव्यमंत्रपदमहत् ॥ यदिश्राव्यमिदंकृष्णश्रोतुमिच्छामतत्त्वतः २७ तानुवाचततःकृष्णःसर्वानपार्थिवपुंगवान् ॥ श्रोतव्यंनारदस्त्वे
षद्विजोवःकथयिष्यति २८ ब्रूहिनारदतत्त्वार्थंश्रोतुकामामहीभुजः ॥ यत्त्वयाभिहितंवाक्यंमयानुप्रतिभाषितम् २९ सपीठेकांचनेशुभ्रेसूपविष्टःस्वलंकृतः ॥
प्रभावंतस्यवंधस्यप्रवक्तुमुपचक्रमे ३० ॥ नारदउवाच ॥ श्रूयतांभोऽनृपश्रेष्ठायावंतःस्थसमागताः ॥ अस्यकृष्णस्यमहतोयथापारमहंगतः ३१ अहंकदाचिद्रं
ग।यास्तीरेत्रिषवणातिथिः ॥ चराम्येकःक्षपापायेदृश्यमानेदिवाकरे ३२ अपश्यंगिरिकूटाभंकपालद्वयदेहिनम् ॥ क्रोशमंडलविस्तारंतावद्विगुणमायतम् ३३
चतुश्चरणसुश्लिष्टंस्त्रिचैवसंपंकिलम् ॥ ममवीणाकूर्तिकूर्मेगजचर्मचयोपमम् ३४ सोहंतंपाणिनास्पृष्ट्वाप्रोक्तवान्जलचारिणम् ॥ त्वमाश्चर्यशरीरोसिकूर्मध
न्योसिमेमतः ३५ यस्त्वमेवमभेद्याभ्यांकपालाभ्यांसमावृतः ॥ तोयेचरासिनिःशंकःकिंचिदन्यमर्चितयम् ३६ समामुवाचांबुचरःकूर्मोमानुषवत्स्वयं ॥ किमा
श्चर्यमयिमुनेधन्यश्चाहंकथंविभो ३७ गंगेयानिम्नगाधन्याकिमाश्चर्यमतःपरं ॥ यत्राहमिवसत्त्वानिचरंत्ययुतशोद्विज ३८ सोहंकुतूहलाविष्टोनदीगंगामुप
स्थितः ॥ धन्यासित्वंसरिच्छ्रेष्ठेनित्यमाश्चर्यभूषिता ३९ यात्वमेवंमहादेहैःश्वापदैरुपशोभिता ॥ हृदिनीसागरंयासिरक्षंतीतापसालयान् ४० एवमुक्ताततो गं
गारूपिणीप्रत्यभाषत ॥ नारददेवगंधर्वेशक्रस्यदायितां द्विजम् ४१ मामैवंदेवगंधर्वसंग्रामकलहप्रिय ॥ नाहंधन्याद्विजश्रेष्ठनैवाश्चर्योपशोभिता ४२ तवसत्ये
निविष्टस्यवाक्यंमंप्रतिवाधते ॥ सर्वाश्चर्यकरोलोकेधन्यश्चैवार्णवोद्विज ४३ यत्राहमिवविस्तीर्णाःशतशोयांतिनिम्नगाः ॥ सोहंत्रिपथगावाक्यंश्रुत्वा
र्णवमुपस्थितः ४४ आश्चर्यंखलुलोकानांधन्यश्चासिमहार्णव ॥ येनखल्वसियोनिस्त्वमंभसांसलिलेश्वरः ४५

पुलंदक्षिणैर्यज्ञेश्वरमांयजतेतएवमप्याश्चर्यत्वधन्यत्वयोःविश्रांतिंजानंतीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तेजिताक्षोभिता ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पारक्यापरकीया ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१

स्थानेत्वांवारिवाहिन्यःसरितोलोकपावनाः ॥ इमाःसमभिगच्छंतिपत्न्योलोकनमस्कृताः ४६ समुद्रस्त्वेवमुक्तस्तुततोमामवदद्वचः ॥ स्वजलौघतलं
भित्वाच्युत्थितःसवनेरितः ४७ मांवेदेवगंधर्वनास्म्याश्रयोद्विजर्षभ ॥ वसुधेयंमुनेधन्यायत्राहमुपरिस्थितः ४८ ऋतेतुष्टिर्वीलोकेकिमाश्रयमतः
परम् ॥ सोहंसागरवाक्येनक्षितिक्षितितलेस्थितः ४९ कौतूहलसमाविष्टोद्यद्बुजंगतोगतिम् ॥ धरित्रिदेहिनांयोनेधन्याखल्वसिशोभने ५० आश्रयं
चापिभूतेषुमहयाक्षमयायुते ॥ तेनखल्वसिभूतानांधरणीमनुजारणिः ५१ क्षमात्वत्तःप्रभूताचकर्मचांवरगामिनाम् ॥ ततोभूःस्तुतिवाक्येनसामयोक्तेन
तेजिता ५२ विहायसहजंधैर्यंप्रत्यक्षामांप्रापत ॥ देवगंधर्वमामैवंसंग्रामकलहप्रिय ५३ नास्मिधन्यानचाश्रयंपारक्येयंघृतिर्मम ॥ एतेधन्याद्विज
श्रेष्ठपर्वताधारयंतिमाम् ५४ आश्रयाणिचदृश्यंतेएतेलोकस्यहेतवः ॥ सोहंधरणिवाक्येनपर्वतान्समुपस्थितः ५५ धन्याभवंतोदृश्यंतेबह्वाश्रयाश्वभूध
राः ॥ कांचनस्याग्ररत्नस्यधातूनांचविशेषतः ५६ तेनखल्ववाकराःसर्वेभवंतोभुविशाश्वताः ॥ तेममैतद्वचःश्रुत्वापर्वतास्तस्थुषांवराः ५७ ऊचुर्मांसांत्वयुका
निवचांसिवनशोभिताः ॥ ब्रह्मर्षेनवयंधन्यानाप्याश्रयाणिसंतिनः ॥ ब्रह्माप्रजापतिर्धन्यःसर्वाश्रयःसुरेष्वपि ५८ सोहंप्रजापतिंगत्वासर्वप्रभवमव्ययम् ॥
तस्यवाक्यस्यपर्यायपर्याप्तमिवलक्षये ५९ सोहंपितामहंदेवलोकयोनिंचतुर्मुखम् ॥ स्तोतुंपश्चादुपगतःप्रणतोवनताननः ६० सोहंवाक्यसमाप्त्यर्थं
श्रावयेपद्मयोनिजम् ॥ आश्रयंभगवानेकोधन्योसिजगतोगुरुः ६१ नकिंचिदन्यत्पश्यामिभूतंयद्भवतासमम् ॥ त्वत्तःसर्वमिदंजातंजगत्स्थावरजंगमम् ६२
सदेवदानवामर्त्यालोकभूतेंद्रियात्मकाः ॥ भवंतिसर्वदेवेशदृष्टासर्वमिदंजगत् ६३ तेनखल्वसिदेवानांदेवदेवःसनातनः ॥ तेषामेवासियत्स्रष्टालोका
नामादिसंभवः ६४ ततोमांप्राहभगवानब्रह्मालोकपितामहः ॥ धन्याश्रयाश्रितैर्वाक्यैःकिमांनारदभाषसे ६५ आश्रयंपरमंवेदाधन्यावेदाश्चनारद ॥ ये
लोकान्धारयंतिस्मवेदास्तत्त्वार्थदर्शिनः ६६ ऋक्सामयजुषांसत्यमथर्वणिचयन्मतम् ॥ तन्मयंविद्विमांविप्रधृतोहंतैर्मयाचते ६७ पारमेष्ठ्येनवाक्येन
नोदितोहंस्वयंभुवा ॥ वेदोपस्थानिकांचक्रेमतिसंस्थानविस्तरात् ६८ सोहंस्वयंभूवचनाद्वेदान्वैसमुपस्थितः ॥ अवोचंतांश्वचतुरोमंत्रप्रवचनान्वितान्
६९ धन्याभवंतःपुण्याश्रनित्यमाश्रयंभूषिताः ॥ आधाराश्चैवविप्राणामेवमाहप्रजापतिः ७० स्वयंभुवोपीहपरंभवत्सुप्रश्रमागतम् ॥ युष्मत्परतरंना
स्तिश्रुत्यावातपसापिवा ७१

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखि

प्रत्यूषुस्तेततोवाक्यंवेदामामभितःस्थिताः ॥ आश्चर्याश्चैवधन्याश्चयज्ञाश्चात्मपरायणाः ७२ यज्ञार्थेचवयंसंस्थाधात्रायेनस्मनारद ॥ तदस्माकंपरोयज्ञोन
वयंस्ववशेस्थिताः ७३ स्वयंभुवःपरावेदावेदानांक्रतवःपराः ॥ ततोहमब्रुवयंज्ञानबृहद्वाग्भिःपुरस्कृतान् ७४ भोयज्ञाःपरमंतेजोयुष्मासुखलुक्ष्यते ॥ ब्र
ह्मणाभिहितंवाक्यंयज्ञवेदैरुदीरितम् ७५ आश्चर्यमन्यल्लोकेस्मिन्भवद्भोनाभिगम्यते ॥ धन्याःस्खलुभवंतोयेद्विजातीनांस्ववंशजाः ७६ तेपिखल्वग्नय
स्तृप्तिंयुष्माभिर्योतितर्पिताः ॥ भागैश्चत्रिदशाःसर्वेमंत्रैश्चैवमहर्षयः ७७ अग्निष्टोमादयोयज्ञाममवाक्यादनंतरम् ॥ प्रत्यूचुर्मांततोवाक्यंसर्वेयूपध्वजाःस्थि
ताः ७८ आश्चर्यशब्देनास्मासुधन्यशब्दोपिवा मुने ॥ आश्चर्यंपरमंविष्णुःसह्यस्माकंपरागतिः ७९ यदाज्यंवयमश्रीमोहृतमग्निषुपावनम् ॥ तत्सर्वंपुं
ढरीकाक्षोलोकमूर्तिःप्रयच्छति ८० सोहंविष्णोर्गतिंप्रेत्सुरिहसंपतितोभुवि ॥ दृष्टश्चायंमयाकृष्णोभवद्भिरिहसंवृतः ८१ यन्मयाभिहितोद्वेषत्वमाश्चर्यं
जनार्दन ॥ धन्यश्चासीतिभवतामध्यस्थोद्वयपार्थिवाः ८२ प्रत्युक्तोहमनेनाद्यवाक्यस्यास्ययदुत्तरम् ॥ दक्षिणाभिःसहेत्येवंपर्याप्तंवचनंमम ८३ यज्ञानां
हिगतिर्विष्णुःसर्वेषांसहदक्षिणः ॥ दक्षिणाभिःसहेत्येवंप्रश्नोममसमाप्तवान् ८४ कूर्मेणाभिहितंपूर्वंपारंपर्यादिहागतम् ॥ सदक्षिणेस्मिन्पुरुषेत्वाक्यंप्र
तिपादितम् ८५ यन्मांभवंतःपृच्छंतिवाक्यस्यास्यविनिर्णयम् ॥ तदेतत्सर्वमाख्यातंसाधयामियथागतम् ८६ नारदेतुगतेस्वर्गं सर्वेतेष्टथिवीभुजः
विस्मिताःस्वानिराश्राणिजग्मुःसबलवाहनाः ८७ जनार्दनोपि सार्हतोयदुग्भिःपावकोपमैः ॥ स्वमेवभवनंवीरोविवेशयदुनंदनः ॥ ८८ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेखिलेषुहिरवंशेविष्णुपर्वणिधन्योपाख्यानंनामदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ भूयएवमहाबाहोकृष्णस्यजगतांपतेः ॥ माहात्म्यंश्रोतुमिच्छामिपरमंद्विजसत्तम १ नहिमेतद्विस्तीहशृण्वतस्तस्यधीम
तः ॥ कर्मणामनुसंधानंपुराणस्यमहात्मनः २ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ नांतःशक्यःप्रभावस्यवक्तुं वर्षशतैरपि ॥ गोविंदस्यमहाराजश्रूयतामिदम
द्भुतम् ३ शरतल्पेशयानेनभीष्मेणपरिचोदितः ॥ गांडीवधन्वावीभत्सुर्माहात्म्यं केशवस्ययत् ४ राज्ञांमध्येमहाराजज्येष्ठंभ्रातरमब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरंजि
तामित्रमितितच्छृणुकौरव ५

लेषुहिरवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ भूयएवेतिपूर्वधन्योपाख्यानेयज्ञानामाश्चर्यभूतःकृष्णइत्युक्तं इदानींयज्ञभोक्तुःश्वेतद्वी
पपतेरपिकृष्णआश्चर्यभूतइत्युच्यतआख्यायिकामुखेन तेनकृष्णस्तुभगवान्स्वयमित्येतदुपपादितंभवति ॥ १ ॥ अनुसंधानंअनुक्रमम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

संबंधीन्संबंधिनःअवलोककःअवलोकयितुं ॥ ६॥ एकाहेनएकसूक्त्यावतासोमयागेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ध्रियेत्जीवेत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रक्षसीति
काकूत्न्यानरक्ष्यसीत्यभिप्रायउच्चेयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इ०म०खि०ह०वि० टी०एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ११२ ॥ मुहूर्तेनेति ॥ १ ॥ २ ॥

अर्जुनउवाच ॥ पुराहंद्वारकांयातःसंबंधीनवलोककः ॥ न्यवसंपूजितस्तत्रभोजवृष्ण्यंधकोत्तमैः ६ ततःकदाचिद्धर्मात्मादीक्षितोमधुसूदनः ॥ एकाहे
नमहाबाहुःशास्त्रदृष्टेनकर्मणा ७ ततोदीक्षितमासीनमभिगम्यद्विजोत्तमः ॥ कृष्णंविज्ञापयामासत्राहित्राहीतिचाब्रवीत् ८ ब्राह्मणउवाच ॥ रक्षा
धिकारोभवतःपरित्रायस्वमांविभो ॥ चतुर्थींशंहिधर्मस्यरक्षितालभतेफलं ९ वासुदेवउवाच ॥ नभेतव्यंद्विजश्रेष्ठरक्षामित्वांकुतोभयम् ॥ ब्रूहितत्वे
नभद्रंतेयद्यपिस्यात्सुदुष्करम् १० ब्राह्मणउवाच ॥ जातोजातोमहाबाहोपुत्रोमेहियतेनघ ॥ त्रयोद्विताश्वतुर्थंत्वंकृष्णरक्षितुमर्हसि ११ ब्राह्मण्याःसू
तिकालोद्यतत्ररक्षाविधीयताम् ॥ यथाध्रियेदपत्यंमेतथाकुरुजनार्दन १२ अर्जुनउवाच ॥ ततोमामाहगोविंदोदीक्षितोहंक्रताविति ॥ रक्षाचब्राह्मणे
कार्यासर्वावस्थागतैरपि १३ श्रुत्वाहमेवंकृष्णस्यवचोवोचंनराधिप ॥ मांनियोजयगोविंदरक्षिष्येहंद्विजंभयात् १४ इत्युक्तःसस्मितंकृत्वामामुवाच
जनार्दनः ॥ रक्षसीत्येवमुक्तस्तुब्रीडितोस्मिनराधिप १५ ततोमांब्रीडितंमत्वापुनराहजनार्दनः ॥ गम्यतांकौरवश्रेष्ठशक्यतेयदिरक्षितुम् १६ त्वत्पुरो
गाश्वरक्षंतुवृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ ऋतेरामंमहाबाहुंप्रद्युम्नंचमहाबलं १७ ततोहंवृष्णिसैन्येनमहतापरिवारितः ॥ तमग्रतोद्विजंकृत्वामुवाच ॥ सहसेनया
१८ इतिश्रीमहाभारतेसैलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवासुदेवमाहात्म्येएकादशाधिकशततमोऽध्यायः १११ अर्जुनउवाच ॥ मुहूर्तेनवयंग्रामंतंप्राप्यभरतर्षभ
विश्रांतवाहनाःसर्वेनिवासायोपसंस्थिताः १ ततोग्रामस्यमध्येहंनिविष्टःकुरुनंदन ॥ समंताद्वृष्णिसैन्येनमहतापरिवारितः २ ततःशकुनयोदीप्ता
मृगाश्चकूरभाषिणः ॥ दीप्तायांदिशिवासंतोभयमावेदयंतिमे ३ संध्यारागोजपावर्णोभानुमांश्चैवनिष्प्रभः ॥ पपातमहतीचोल्कापृथिवीचाप्यकंपत ४
तान्समीक्ष्यमहोत्पातान्दारुणांल्लोमहर्षणान् ॥ योगमाज्ञापयंतत्रजनस्योत्सुकचेतसः ५ युयुधानपुरोगाश्ववृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सर्वेयुक्तरथाःसज्जाः
स्वयंचाहंतथाभवम् ६ गतेऽर्द्धरात्रसमयेब्राह्मणोभयविक्रवः ॥ उपागम्यभयादस्मानिदंवचनमब्रवीत् ७ कालोयंसमनुप्राप्तोब्राह्मण्याःप्रसवस्यमे ॥ तथा
भवंतस्तिष्ठंतुनभवेद्वचनंयथा ८ मुहूर्तादेवचाश्रौषंकृपणंरुदितस्वनम् ॥ तस्यविप्रस्यभवनेहियतेऽहियतेतिच ९ अथाकाशेपुनर्वाचमश्रौषंबाल
कस्यवै ॥ ऊहेतिहियमाणस्यनचपश्यामिराक्षसम् १० ततोस्माभिस्तदातातशरवर्षैःसमंततः ॥ विष्टंभितदिशःसर्वाहृतएवसबालकः ११

३ ॥ जपावर्णःपौंड्रपुष्पेजपामतेतिविश्वःधूसरांकुरकुसुमवत्पीतवर्णइत्यर्थः ४ ॥ योगंसेनायाःसन्नाहं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हियतेशिशुःअहियतद्वदति ॥ ९ १० ॥ ११

आर्तेतिलेदः संधिरार्षः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ आरोप्यरथइ

ब्राह्मणोर्तस्वरं कृत्वा तदेतस्मिन् कुमारके ॥ वाचः सपरुषास्तीव्राः श्रावयामासमांतदा १२ वृष्णयो हतसंकल्पास्तथा हं नष्टचेतनः ॥ मामेवं हि विशेषेण
ब्राह्मणः प्रत्यभाषत १३ रक्षिष्यामीति चोक्तं तेन च रक्षितवानसि ॥ शृणुवाक्यमिदं शेषं यत्त्वमर्हसि दुर्मते १४ वृथा त्वं स्पृष्ट्वेति नित्यं कृष्णेनामितबुद्धिना ॥
यदि स्यादिह गोविंदो नैतदत्यहितं भवेत् १५ यथा चतुर्थं धर्मस्य रक्षितालभते फलम् ॥ पापस्यापि तथा मूढभागं प्राप्नोत्यरक्षिता १६ रक्षिष्यामीति चोक्तं तेन
च शक्तो सिरक्षितुम् ॥ मोवं गांडीवमेतत्ते मोवं वीर्यं यज्ञश्चेत् १७ अकिंचिदुक्तांतं विप्रं ततो हं प्रस्थितस्तथा ॥ सह वृष्ण्यंधकसु तैर्यत्र कृष्णो महाधुतिः १८
ततो द्वा रवतीं गत्वा दृष्ट्वा मधुनिघातिनम् ॥ ब्रीडितः शोकसंतप्तो गोविंदो नोपलक्षितः १९ स तु मां ब्रीडितं दृष्ट्वा विनिदन् कृष्णसन्निधौ ॥ मौढ्यं पश्यतमेयो हं श्र
द्धयेच्छां बिकथनम् २० न प्रद्युम्नो नानिरुद्धो न रामो न चकेशवः ॥ यत्र शक्ताः परित्रातुं को न्यस्तदवनेश्वरः २१ धिगर्जनं वृथानादं धिगात्मश्लाघिनो धनुः ॥
दैवापमृष्टो यो मोक्षर्यादागच्छति च दुर्मतिः २२ एवं शपति विप्रपौर्विद्यामास्थाय वैष्णवीम् ॥ ययौ मं यमिनीं वीरो यत्रास्ते भगवान् यमः २३ विप्रापत्य
मचक्ष्णानस्ततः ऐंद्रीमगात्पुरीम् ॥ आग्नेयी नैर्ऋती सौम्या मुदीचीं वारुणीं तथा २४ रसातलं नाकपृष्ठं धिष्ण्या न्यन्या न्युदायुधः ॥ ततोऽलब्ध्वा द्विजसु तमानि
स्तीर्णप्रतिश्रवः २५ अग्निविविक्षुः कृष्णेन प्रद्युम्नेन निषेधितः ॥ दर्शयेद्विजमूनुं ते मावज्ञात्मानमात्मना २६ कीर्तित एते विपुलांस्थापयिष्यंति मानवाः ॥
इति संभाष्य मां स्नेहात् समाश्वास्य च माधवः २७ सांत्वयित्वा तु तं विप्रमिदं वचनब्रवीत् ॥ सुग्रीवं चैव शैब्यं च मेघपुष्पबलाहकौ २८ योजयाश्चानिति त
दादारु कं प्रत्यभाषत ॥ आरोप्य ब्राह्मणं कृष्णो ह्यवरोप्य च दारुकम् २९ मामुवाच ततः शौरिः सारथ्यं क्रियतामिति ॥ ततः समास्था यरथं कृष्णो हं ब्राह्मणः
सच ॥ प्रयातास्मदिशं सौम्या मुदीचीं कौरवर्षभ ३० ॥ ॥ इति श्री ० हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां वासुदेवमाहात्म्ये कृष्णस्य उदीचीगमनद्वादशाधिकश
ततमोऽध्यायः ११२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततः पर्वतजालानि सरितश्च वनानि च ॥ अपश्यं समतिक्रम्य सागरं वरुणालयम् १ ततो र्वमुदधिः
साक्षादुपनीय जनार्दनम् ॥ स प्रांजलिः समुत्थाय किं करोमीति चाब्रवीत् २ प्रतिगृह्य स तां पूजां तमुवाच जनार्दनः ॥ रथपंथानमिच्छामि त्वया दत्तं न दीपते ॥
३ अथाब्रवीत् समुद्रस्तु प्रांजलिर्गरुडध्वजम् ॥ प्रसीद भगवन् नैव मन्योप्येवं गमिष्यति ४ त्वयैव स्थापितः पूर्वमगाधोऽस्मि जनार्दन ॥ त्वया प्रवर्तिते मार्गे
यास्यामि गमनीयताम् ५

तिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ वर्णरूपाणि वेषवन्तिरूपाणि ॥ १५ ॥ प्रतिजग्राहकुशलप्रश्नादिनामानयामास ॥ १६ ॥ विवरंगूढस्था

अन्येप्येवंगमिष्यन्तिराजानोदर्पमोहिताः ॥ एवंसंचिंयगोविंदयत्क्षमंतस्माचर ६ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ब्राह्मणार्थमदर्थंचकुरुसागरमद्वचः ॥ महते
नपुमान्कश्चिदन्यस्त्वांधर्षयिष्यति ७ अथाब्रवीत्समुद्रस्तुपुनरेवजनार्दनम् ॥ अभिशपभयाद्रीतोवाढमेवंभविष्यति ८ शोषयाम्येषमार्गंतयेनत्वंकृ
णयास्यसि ॥ रथेनसहसूतेनसध्वजेनतुकेशव ९ वासुदेवउवाच ॥ ॥ मयादत्तोवरःपूर्वेनशोषंयास्यसीतिह ॥ मानुषास्तेनजानीयुर्विविधात्रलसंच
यान् १० जलंस्तंभयसाधोत्वंततोयास्याम्यहंरथी ॥ नचकश्चित्प्रमाणंतैरत्नानांवेत्स्यतेनरः ११ सागरेणतथेत्युक्तेप्रस्थिताःस्मोजलेनवै ॥ स्तंभितेन
पथाभूमौमणिवर्णेनभास्वता १२ ततोर्णवंसमुत्तीर्यकुरुनप्युत्तरान्वयं ॥ क्षणेनसमतिक्रान्तागंधमादनमेवच १३ ततस्तुपर्वताःसप्तकेशवंसमुपस्थिताः ॥
जयंतोवैजयंतश्चनीलोरजतपर्वतः १४ महामेरुःसकैलासइंद्रकूटश्चनामतः ॥ बिभ्राणावर्णरूपाणिविविधान्यद्भुतानिच १५ ॥ उपस्थायचगोविंदंकिंकु
र्मेत्यनुवंस्तदा ॥ तांश्चैवप्रतिजग्राहविधिवन्मधुसूदनः १६ तानुवाचत्दृषीकेशःप्रणामावनतान्स्थितान् ॥ विवरंगच्छतोमेघरथमार्गःप्रदीयताम् १७
तेकृष्णस्यवचःश्रुत्वाप्रतिगृह्यचपर्वताः ॥ प्रददुःकामतोमार्गंगच्छतोभरतर्षभ १८ तत्रैवांतर्हिताःसर्वेतदाश्चर्यतरंमम ॥ असकंचरथोयातिमेघ
जालेष्विवांशुमान् १९ सप्तद्वीपान्सिंधूंश्चसप्तसप्तगिरीनथ ॥ लोकालोकंतथातीत्यविवेशसुमहत्तमः २० ततःकदाचिद्दुःखेनरथमूढस्तुरंगमाः ॥ पंक
भूतंहितिमिरंस्पर्शाद्विज्ञायतेनृप २१ अथपर्वतभूतंतत्तिमिरंसमपद्यत ॥ तदासाद्यमहाराजनिष्प्रयत्नाहयाःस्थिताः २२ ततश्चक्रेणगोविंदःपाटयित्वात
मस्तदा ॥ आकाशंदर्शयामासरथपंथानमुत्तमम् २३ निष्कम्यतमसस्तस्मादाकाशेदर्शिते तदा ॥ भविष्यामीतिसंज्ञामेभयंचविगतंमम २४ ततस्तेजः
प्रज्वलितमपश्यतदांबरे ॥ सर्वलोकंसमाविश्यस्थितंपुरुषविग्रहम् २५ तंप्रविष्टोत्दृषीकेशोदीप्ततेजोनिर्धितदा ॥ रथएवस्थितश्चाहंसचब्राह्मणसत्त
मः २६ समुद्धृतीततःकृष्णोनिश्चक्रामतदाप्रभुः ॥ चतुरोबालकान्गृह्यत्ब्राह्मणस्यात्मजांस्तदा २७ प्रददौब्राह्मणायाथपुत्रान्सर्वान्जनार्दनः ॥ त्रयःपूर्वं
त्दृतायेचसद्योजातश्चबालकः २८ प्रदृष्टोब्राह्मणस्तत्रपुत्रान्दृष्ट्वापुनःप्रभो ॥ अहंचपरमप्रीतोविस्मितश्चाभवंतदा २९ ततोवयंपुनःसर्वेब्राह्मणस्यचतेसुताः
यथागतानिवृत्ताःस्मृतथैवभरतर्षभ ३० ततःस्मद्वारकांप्राप्ताःक्षणेननृपसत्तम ॥ असंप्राप्तेऽर्द्धदिवसेविस्मितोहंपुनःपुनः ३१ सपुत्रंभोजयित्वातुहिजंकृ
ष्णोमहायशाः ॥ धनेनवर्षयित्वाचगृहंप्रस्थापयत्तदा ३२

नम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भवि

प्यामिजीविष्यामीतिसंज्ञाज्ञानमभूत् ततःप्राक्मृतोहमित्येवबुद्धिरासीदितिभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ तंप्रसिद्धंईश्वरम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरे वंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ७ ॥ ततः कृष्ण इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तच्चैतितत्प्रसिद्धं तत्तज्जगत्कर्तृतेजः तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीति श्रुतेस्तदित्येवाभिधम् ॥ ५ ॥ आगमनकाले ॥ ६ ॥ ७ ॥ महत्तज्जगद्रक्षां कुरभूतं तेजः तदभिमानिचेतनेन मम फलोपमस्य दर्शनार्थं ते बालाहताः ॥ ८ ॥ समहानहमेव यच्च महत्तेजस्तन्ममैव तेजः एतेन महतों कुरस्य कारणबीजोपम ईश्वरः तादृशानामनेकेषामीश्वराणामाश्रयो हं फलमिवानेकेषां बीजा इति श्रीम ० खि ० ह ० वि ० वासुदेवमाहात्म्ये ब्राह्मणपुत्रानयने त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततः कृष्णो भोजयित्वा शतानि सुबहूनि च ॥ विप्राणामृषिकल्पानां कृतकृत्यो भवत्तदा १ ततः सह मया भुक्त्वा वृष्णि भोजैश्च सर्वदा ॥ विचित्राश्च कथा दिव्याः कथयामास भारत २ ततः कथां तैत्राहमभिगम्य जनार्दनं ॥ अपृच्छं तद्यथा वृत्तं कृष्णं यदृष्टवानहम् ३ कथं समुद्रः स्तब्धो दः कृतस्तुकमलेक्षण ॥ पर्वतानां च विवरं कृतं तत्कथमच्युत ४ तमस्तच्च कथं घोरं घनं चक्रेण पाटितम् ॥ तच्च यत्परमं तेजः प्रविष्टोसि कथं च तत् ५ किमर्थं तेन ते बालास्तदा चापहृताः प्रभो ॥ यच्च ते दीर्घमध्वानं संक्षिप्तं तत्कथं पुनः ६ कथं चाल्पेन कालेन कृतं तत्तद्रतागतम् ॥ एतत्सर्वं यथा वृत्तमाचक्ष्वममकेशव ७ वासुदेव उवाच ॥ महर्शनार्थं ते बालाहतास्तेन माहात्मना ॥ विप्रार्थमेष्यते कृष्णो नागच्छेदन्यथेति ह ८ ब्रह्म तेजो मयं दिव्यं महद्यदृष्टवानसि ॥ अहं स भरत श्रेष्ठ मत्तेजस्तत्सनातनम् ९ प्रकृतिः साममपराव्यकाव्यक्ता सनातनी ॥ यां प्रविश्य भवंतीह मुक्ता योगविदुत्तमाः १० सा सांख्यानां गतिः पार्थ योगिनां च तपस्विनाम् ॥ तत्पदं परमं ब्रह्म सर्वं विभजते जगत् ११ मामेव तद्वनं तेजो ज्ञातुमर्हसि भारत ॥ समुद्रः स्तब्धो तोयोहमहं स्तंभयिता जलम् १२ अहं ते पर्वताः सप्त ये दृष्टा विविधास्त्वया ॥ पंकभूतं हिति मिमं दृष्टवानसि यद्वितत् १३ अहं तमो घनीभूतमहमेव च पाटकः ॥ अहं च कालो भूतानां धर्मश्चाहं सनातनः १४ चंद्रादित्यौ महाशैलाः सरितश्च सरांसि च ॥ चतस्रश्च दिशः सर्वा ममैवात्मा चतुर्विधः १५ चातुर्वर्ण्यं मत्प्रसूतं चातुराश्रम्यमेव च ॥ चातुर्विध्यस्य कर्ताहमिति बुध्यस्व भारत १६ अर्जुन उवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेशेव त्वुमिच्छामि ते प्रभो ॥ पृच्छामि त्वां प्रपन्नो हं नमस्ते पुरुषोत्तम १७ वासुदेव उवाच ॥ ब्रह्म च ब्राह्मणाश्चैव तपःसत्यं च भारत ॥ उग्रं बृहत्तमं चैव मत्तस्तद्विद्विषां डव ॥ प्रियस्ते हं महाबाहो प्रियो मेसि धनं जय १८

नामित्यर्थः ॥ १ ॥ सामहत्तत्वाख्या प्रकृतिः परा अहंकारादिभ्यः श्रेष्ठा ज्येष्ठत्वात् सा च व्यक्ता दृश्यांशेन व्यक्ता अव्यक्ता दृग्गंशेन तां प्रविश्येति तत्रैव गत्वा चिज्जडयोर्विवेकः सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिर्नाम भवति अतस्तत्साक्षात्कारणमेव मुक्तिसाधनं विभजते जगत्त्रिचिदंशाज्जडांशं पृथक् करोतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ यथा तन्मम रूपं तथान्यदपि दृश्यमित्याह मामेवेत्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ चंद्र इति तेजः पृथिवीजलाकाशात्मना चतुर्विधः एतच्च वायोरप्युपलक्षणं पंचापि भूतानि अहमेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ तेत्वा ॥ १७ ॥ उग्रं संसरणं नानाकेशकृत्वा बृहत्तमं वैकल्यं अखंडानंदरूपत्वात् मत्तुद्भूतं ब्रह्मादिमत्तः प्राप्यं रुद्रादि ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सत्कार्यअसत्कारणंसदसत्त्रेत्युभयविशेषणंकार्यकारणगंसत्चिदंशेनअसत्दृश्यांशेनताभ्यांपरंतुसदेवतत्परंशुद्धंब्रह्माहमेव ॥ २३ ॥ २४

तेनतेकथयिष्यामिनान्यथावक्तुमुत्सहे ॥ अहंयजुंषिसामानिऋचश्चाथर्वणानिच १९ ऋषयोदेवतायज्ञामत्तेजोभरतर्षभ ॥ पृथिवीवायुराकाशमा
पोज्योतिश्चपंचमम् २० चंद्रादित्यावहोरात्रंपक्षामासास्तथर्तवः ॥ मुहूर्ताश्चकलाश्चैवक्षणाःसंवत्सरास्तथा २१ मंत्राश्चविविधाःपार्थयानिशास्त्रा
णिकानिचित् ॥ विद्याश्चवेदितव्यंचमत्तःप्रादुर्भवंतिहि २२ मन्मयंविद्विक्कौतेयक्षयंसृष्टिंचभारत ॥ सच्चासच्चममैवात्मासदसच्चैवयत्परम् २३ ॥ ॥
अर्जुनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तोस्मिऋष्णेनप्रीयमाणेनवैतदा ॥ तथैवचमनो नित्यमभवन्मेजनार्दने २४ एतच्छ्रुत्वाचक्षुःश्रेष्ठोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ पूजयामासधर्मात्मागोविंदंपुरुषोत्तम
म् २५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वाकुरुश्रेष्ठोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ पूजयामासधर्मात्मागोविंदंपुरुषोत्तम
म् २६ विस्मितश्चाभवद्राजासहस्रैःसहोदरैः ॥ राजभिश्चसमासीनैर्येतत्रासन्समागताः २७ ॥ ॥ इतिश्रीम०सि०ह०वि०वासुदेवमाहात्म्येऋष्णार्जु
नभाषणेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ११४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ भूयएवद्विजश्रेष्ठयदुसिंहस्यधीमतः ॥ कर्माण्यपरिमेयानिश्रोतुमिच्छा
मितत्वतः १ श्रूयंतेविविधानिस्मअद्भुतानिमहाद्युतेः ॥ असंख्येयानिदिव्यानिप्रकृतान्यपिसर्वशः २ यान्यहंविविधान्यस्यश्रुत्वाप्रीयेमहामुने ॥ प्रब्रूयाः
सर्वशस्ताततानिमेशृण्वतो नव ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बहून्याश्चर्यभूतानिकेशवस्यमहात्मनः ॥ कथितानिमहाबाहोनांतंशक्यंहिकर्मणाम् ४ गंतुंहि
भरतश्रेष्ठविस्तरेणसमततः ॥ अवश्यंहिमयावाच्यंलेशमात्रेणभारत ५ विष्णोरमितवीर्यस्यप्रथितोदारकर्मणः ॥ आनुपूर्व्याप्रवक्ष्यामिशृणुष्वैकमनानृ
प ६ द्वारवत्यांनिवसतायदुसिंहेनधीमता ॥ राष्ट्राणिनृपमुख्यानांक्षोभितानिमहात्मनाम् ७ यदूनामंतरप्रेप्सुर्विचक्रोदानवोहतः ॥ पुरंप्राक्ज्योतिषंग
त्वापुनस्तेनमहात्मना ८ समुद्रमध्येदुष्टात्मानरकोदानवोहतः ॥ वासवंचरणेजित्वापारिजातोत्ततोबलात् ९ वरुणश्चैवभगवान्निर्जितोलोहितेहृदे ॥
दंतवक्त्रश्चकारुषोनिहतोदक्षिणापथे १० शिशुपालश्चसंपूर्णेकिल्बिषैकशतेहतः ॥ गत्वाचशोणितपुरंशंकरेणाभिरक्षितः ११ बलेःसुतोमहावीर्यबाणो
बाहुसहस्रभृत् ॥ महामृधेमहाराजजित्वाजीवनविसर्जितः १२ निर्जितःपावकश्चैवगिरिमध्येमहात्मना ॥ शाल्वश्चविजितःसंख्येसौभश्चविनिपातितः
१३ विक्षोभ्यसागरंचैवपांजचन्योवशीकृतः ॥ हयग्रीवश्चनिहतो नृपाश्चान्येमहाबलाः १४ जरासंधस्यनिधनेमोक्षिताःसर्वपार्थिवाः ॥ रथेनजित्वा
नृपतीन्गांधारतनयादृताः १५

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इ०खि०ह०वि० चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ भूयएवेति ॥ १

॥ २ ॥ तातेतिवात्सल्योत्पादनायसंबोधयति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ गिरिमध्येमेरुमध्ये ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इतिश्रीम ० वि० टी० पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ भूयइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

अष्टराज्याश्चशोकार्ताः पांडवाः परिरक्षिताः ॥ दाहितंचवनंधोरपुरुहूतस्यखांडवम् १६ गांडीवंचाग्निना दत्तमर्जुनायोपपादितम् ॥ दौत्यंचतत्कृतंघोरेविग्रहेजनमेजय १७ अनेनयदुमुख्येनयदुवंशोविवर्धितः ॥ कुंत्याश्चप्रमुखेप्रोक्ताप्रतिज्ञापांडवान्प्रति १८ निवृत्तेभारतेयुद्धेप्रतिदास्यामितत्सुतान् ॥ मोक्षितश्चमहातेजानृगःशापात्सुदारुणात् १९ यवनश्चहतःसंख्येकालइत्यभिविश्रुतः ॥ वानरौचमहावीर्यौर्मैदोद्विविदएवच २० विजितौयुधिदुर्द्धौजांबवांश्चपराजितः ॥ सांदीपनेस्तथापुत्रस्तवचैवपितातथा २१ गतौवैवस्वतवशंजीवितौतस्यतेजसा ॥ संग्रामाबहवःप्राप्ताघोरानरवरक्षयाः २२ निहताश्चनृपाःसर्वेकृत्वातजयमद्भुतम् ॥ जनमेजयास्ययुद्धेषुयथातेवर्णितामया २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवासुदेवमाहात्म्येपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ॥ जनमेजयउ० ॥ ॥ भूयएवमहाबाहोर्यदुसिंहस्यधीमतः ॥ कर्माण्यपरिमेयानिश्रुतानिद्विसजत्तम १ त्वत्तःश्रुतवर्तांश्चेष्टवासुदेवस्यधीमतः ॥ यत्त्वयाकथितंपूर्वेबाणंप्रतिमहासुरम् २ तदहंश्रोतुमिच्छामिविस्तरेणतपोधन ॥ कथंचदेवदेवस्यपुत्रत्वमसुरोगतः ३ योभिगुप्तःस्वयंब्रह्मन्शंकरेणमहात्मना ॥ सहवासंगतेनैवसगणेनगुहेनतु ४ बलेर्बलवतःपुत्रोज्येष्ठोभातृशतस्ययः ॥ वृत्तोबाहुसहस्रेणदिव्यास्त्रशतधारिणा ५ असंख्यैश्चमहाकायैर्महाबलशतैर्वृतः ॥ वासुदेवेनसकथंबाणःसंख्येपराजितः ६ संख्यैश्चैवयुद्धार्थीजीवन्मुक्तःकथंचसः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुष्ववाहितोराजकृष्णस्यामिततेजसः ७ मनुष्यलोकेबाणेनयथाभूद्विग्रहोमहान् ॥ वासुदेवेनयत्रासौरुद्रस्कंदसहायवान् ८ बलिपुत्रोरणश्लाघीजित्वाजीवन्विसर्जितः ॥ तथाचास्यवरोदत्तःशंकरेणमहात्मना ९ नित्यंसांनिध्यतांचैवगणापत्यंतथाक्षयम् ॥ यथाबाणस्यतद्युद्धंजीवन्मुक्तोयथाचसः १० यथाचदेवदेवस्यपुत्रत्वंसोसुरोगतः ॥ यदर्थंचमहयुद्धंतत्सर्वमखिलंशृणु ११ दृष्ट्वाततःकुमारस्यक्रीडतश्चमहात्मनः ॥ बलिपुत्रोमहावीर्योविस्मयंपरमंगतः १२ तस्यबुद्धिःसमुत्पन्नातपश्चर्तुंसुदुष्करम् ॥ रुद्रस्याराधनार्थायदेवस्यस्यांयथासुतः १३ ततोऽग्लपयदात्मानंतपसाश्चाध्यतेचसः ॥ देवश्चपरमंतोषंजगामचसहोमया १४ नीलकंठःपरांप्रीतिं गत्वाचासुरमब्रवीत् ॥ वरंवरयभद्रंतेयतेमनसि वर्त्तते १५ अथबाणोब्रवीद्वाक्यंदेवदेवमहेश्वरम् ॥ देव्याःपुत्रत्वमिच्छामित्वयादत्तंत्रिलोचन १६ शंकरस्तुतथेत्युक्त्वारुद्राणीमिदमब्रवीत् ॥ कनीयान्कार्तिकेयस्यपुत्रोयंप्रतिगृह्यताम् १७

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ देवदेवस्यरुद्रस्यपुत्रत्वंगणमुख्यत्वं ॥ ११ ॥ कुमारस्यकार्तिकेयस्यक्रीडतःरुद्राराधनात्मिकां क्रीडां दृष्ट्वेतियोज्यं ॥ १२ ॥ १३ ॥ श्लाघतेअहमेवमहान्तपस्वीतिमन्यते ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

महासेनःकार्तिकेयः ॥ १८ ॥ श्रीमंतबाणं ॥ १९ ॥ प्रशासतेप्रशास्ति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

यत्रोत्थितोमहासेनःसोमिजोरुधिरेपुरे ॥ तत्रोद्देशेपुरंचास्यमविष्यतिनसंशयः १८ नाम्नातच्छोणितपुरंभविष्यतिपुरोत्तमम् ॥ मयाभिगुप्तंश्रीमंतंनक
श्चित्प्रसहिष्यति १९ ततःसानिवसन्बाणःपुरेशोणितसाह्वये ॥ राज्यंप्रशासतेनित्यंक्षोभयन्सर्वदेवताः २० अवतीर्यमदोत्सिक्तोबाणोबाहुसहस्रवान् ॥
अर्चितयन्देवगणान्युद्धमाकांक्षतेसदा २१ ध्वजंचास्यददौप्रीतःकुमारोत्थमितेजसम् ॥ वाहनंचैवबाणस्यमयूरंदीप्ततेजसम् २२ नदेवानचगंधर्वानय
क्षानापिपन्नगाः ॥ तस्ययुद्धेव्यतिष्ठंतदेवदेवस्यतेजसा २३ त्र्यंबकेनाभिगुप्तश्चदर्पोत्सिक्तोमहासुरः ॥ भूयोमृगयतेयुद्धंशूलिनंसोभ्यगच्छत २४ सरु
द्रमभिगम्याथप्रणिपत्याभिवाद्यच ॥ बलिस्सुरिदंवाक्यंपप्रच्छवृषभध्वजम् २५ असकृन्निर्जितादेवाःससाध्याःसमरुद्रणाः ॥ मयामदबलोत्सेकात्ससै
न्येनतवाश्रयात् २६ इमंदेशंसमागम्यवसंतस्मिपुरेसुखम् ॥ तेपराजयसंत्रस्तानिराशामत्पराजये २७ नाकपृष्ठमुपागम्यनिवसंतियथासुखम् ॥ सोहं
निराशोयुद्धस्यजीवितंनाद्यकामये २८ अयुध्यतोवृथात्घेषांबाहूनांधारणंमम ॥ तद्ब्रूहिममयुद्धस्यकच्चिदागमनंभवेत् २९ नमेयुद्धंविनादेवरतिरस्ति
प्रसीदमे ॥ ततःप्रहस्यभगवानब्रवीद्वृषभध्वजः ३० भविता बाणयुद्धंवैयथातच्छृणुदानव ॥ ध्वजस्यास्ययदाभंगस्तवतातभविष्यति ॥ स्वस्थानेस्थापित
स्याथतदायुद्धंभविष्यति ३१ इत्येवमुक्तःप्रहसन्बाणस्तुबहुशोमुदा ॥ प्रसन्नवदनोभूत्वापादयोःपतितोऽब्रवीत् ॥ दिष्ट्याबाहुसहस्रस्यनवृथाधारणंमम
३२ दिष्ट्यासहस्राक्षमहंविजेतापुनराहवे ॥ आनंदेनाश्रुपूर्णान्भ्यानेत्राभ्यामारिमर्दनः ॥ पंचांजलिशतैर्देवंपूजयन्पतितोभुवि ३३ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥
उत्तिष्ठोत्तिष्ठबाहूनामात्मनःस्वकुलस्यतु ॥ सदृशंप्राप्स्यसेवरियुद्धमप्रतिमंहत् ३४ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्ततोबाणस्यंबकेणमहात्मना ॥
हर्षेणात्युच्छ्रितंशीघ्रंनत्वासवृषभध्वजम् ३५ शितिकंठविसृष्टस्तुबाणःपरपुरंजयः ॥ ययौस्वभवनंतत्रयत्रध्वजगृहंमहत् ३६ तत्रोपविष्टःप्रहसन्कुंभांड
मिदमब्रवीत् ॥ प्रियमावेदयिष्यामिमवतोयन्मनोगतम् ३७ इत्येवमुक्तःप्रहसन्बाणमप्रतिमंरणे ॥ प्रोवाचराजर्त्तिकत्वेतद्ब्रुकामोसिमत्प्रियं ३८ विस्म
योत्फुल्लनयनःप्रहर्षादिवभाषसे ॥ त्वत्तःश्रोतुमिहेच्छामिवरंकिंलब्धवानसि ३९ शितिकंठप्रसादेनस्कंदगोपायनेनच ॥ कच्चित्रैलोक्यराज्यंतेव्यादिष्टंशूलपा
णिना ४० अस्यचक्रमयत्रस्तानिवसंतिजलाशये ॥ कच्चिच्छार्ङ्गगदापाणेःस्थितस्यपरमाहवे ४१

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कुंभांडंस्वस्यअमात्यं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ स्कंदगोपायनेनस्कंदकृतेनत्राणेन ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ असंसकांअस्खलितां ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
 वृषदंशोविडालः जगर्जेत्यमंगलशब्दकरणलक्ष्यते ॥ ५९ ॥ ६० ॥ स्वपक्षेचेति देवनक्षत्रेषु उदितः कृत्तिकां प्रविष्ट इत्यर्थः तेन रोहिणीवाणस्य जन्मनक्षत्रं षड्विंशं भरणी

कच्चिदिंद्रस्तवभयात्पातालमुपयास्यति ॥ कच्चिद्विष्णुपरित्रासंविमोक्षयंति दितेः सुताः ४२ पातालवासमुत्सृज्य कच्चित्तवबलाश्रयात् ॥ विबुधावासनि
 रताभविष्यंति महासुराः ४३ बलिर्विष्णुपराक्रांतो बद्धस्तवपितानृप ॥ सलिलौघाद्दिनिष्क्रम्य कच्चिद्राज्यमवाप्स्यति ४४ दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यस्र
 गंधलेपनम् ॥ कच्चिद्वैरोचनीतातद्रक्ष्यामः पितरंतव ४५ कच्चिन्निभिः क्रमैः पूर्वं हृतां लोकानि मान्प्रभो ॥ पुनः प्रत्यानयिष्यामोजित्वासर्वान् दिवौकसः ॥
 ४६ स्निग्धगंभीरनिर्घोषं शंखस्वनपुरोजवम् ॥ कच्चिन्नारायणं देवं जेष्यामः समितिं जयम् ४७ कच्चिद्वृषध्वजस्तातप्रसादसुमुखस्तव ॥ यथा ते हृदयोत्कं
 पः साश्रुर्बिंदुः प्रवर्तते ४८ कच्चिदीश्वरतोषेण कार्तिकेयमतेन च ॥ प्राप्तवानसि सर्वेषामस्माकराज्यसंपदम् ४९ इतिकुंभां डवचनैश्चोदितः सोसुरोत्तमः ॥
 बाणोवाणीमसंसकांप्रोवाच वदतांवरः ५० ॥ ॥ बाण उवाच ॥ ॥ चिरात्प्रभृति कुंभां डनयुद्धं प्राप्य ते मया ॥ ततो मया मुदा पृष्ठः शतिकंठः प्रताप
 वान् ५१ युद्धाभिलाषः सुमहान् देवसंजायते मम ॥ अभिप्राप्स्याम्यहं युद्धं मनसस्तुष्टिर्वर्धनम् ५२ ततो हं देवदेवेन हरेणामित्रवातिना ॥ प्रहस्य सुचिरं
 कालमुक्तोस्मि वचनं प्रियम् ॥ प्राप्स्यसे सुमहद्युद्धं त्वं बाणाप्रातिमं महत् ५३ मयूरध्वजभंगस्ते भविष्यति यदासुर ॥ तदा त्वं प्राप्स्यसे युद्धं सुमहदिति नंद
 न ५४ ततो हं परमप्रीतो भगवंतं वृषध्वजम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवं तवांतिकमुपागतः ५५ इत्येवमुक्तः कुंभां डः प्रोवाच नृपति तदा ॥ अहो न शोभनं राजन्यदेवं
 भाषसे वचः ५६ एवं कथयतोस्तत्र तयो रन्योन्यमुच्छ्रितः ॥ ध्वजः पपात वेगेन शक्राशनिसमाहृतः ५७ तं तथा पतितं दृष्ट्वा सोसुरो ध्वजमुत्तमम् ॥ प्रहर्षमनु
 लंभे मेनेचाहवमागतम् ५८ ततश्चकंपेव सुधाशक्राशनिसमाहृता ॥ ननादां तर्हि तोभूमौ वृषदंशो जगर्ज च ५९ देवानामपि यो देवः सोऽप्यवर्षत वासवः ॥
 शोणितं शोणितपुरे सर्वतः परमंततः ६० सूर्यो भित्त्वा महोल्काचपपातधरणीतले ॥ स्वपक्षे चोदितः सूर्यो भरणीं समपीडयत् ६१ चैत्यवृक्षेषु सहसा धा
 राः शतसहस्रशः ॥ शोणितस्य स्रवन्धोरानिपेतुस्तारकाभृशम् ६२ राहुरग्रसदादियमपर्वणि विशांपते ॥ लोकक्षयकरे काले निर्वातश्चापतन्महान् ६३
 दक्षिणां दिशमास्थाय धूमकेतुः स्थितो भवत् ॥ अनिशं चाप्यविच्छिन्नाववुर्वाताः सुदारुणाः ६४

चतस्याभिषेचनिकं नक्षत्रं विद्धं तेन देहस्य पीडापदात् च्युतिश्चेति दर्शितं चोदितः सूर्यो भरणीं समपीडयत् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ राहुरिति तदैव नित्यं समंगतिरपिराहुर्विषमगत्या सूर्य
 नक्षत्रमाक्रांतवानित्यर्थः आदित्यमग्रसदिति तत्रैव चंद्रयोगोपि गम्यते ततश्च जन्मतः सप्तविंशे नक्षत्रे सूर्यग्रहणं चेद्वाणवत्फलं द्रष्टव्यं ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

परिघःपारिवेषः ॥ ६५ ॥ वक्रमितितत्रैवदुर्योगांतरमाह जन्मनक्षत्रोहिणी ॥ ६६ ॥ चैत्यश्चत्वरवान्नगरसूचकोवृक्षः ॥ ६७ ॥ निश्चयंममपराभवोभविष्यतीत्येवंरूपम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ नशोभनंअशोभनं ॥ ७० ॥ ७१ ॥ शक्रध्वजतरोःयत्रशक्रध्वजआसज्यतेसतरुःपूर्वोक्तःचैत्यवृक्षःतस्ययथापतनंजातंतथातवपतनंभविष्यतीत्यर्थः ॥ ७२

श्वेतलोहितपर्यंतःकृष्णग्रीवस्तडिद्व्युतिः॥त्रिवर्णपरिघोभानुःसंध्यारागमथावृणोद६५वक्रमंगारकश्चक्रेलुक्तिकासुभयंकरः ॥ बाणस्यजन्मनक्षत्रंभर्त्सयन्निवस
वर्षः६६अनेकशास्त्रैश्चनिपपातमहीतले ॥ अर्चितःसर्वकन्याभिर्दानवानांमहात्मनाम्६७एवंविधरूपाणिनिमित्तानिनिशामयन् ॥ बाणोबलमदोन्म
त्तोनिश्चयंनाधिगच्छति ६८ विचेतास्त्वभवत्प्राज्ञःकुंभांडस्तत्त्वदर्शिवान् ॥ बाणस्यसचिवस्तत्रकीर्तयन्बहुकिल्बिषं ६९उत्पाताह्यब्रह्मशयंतंकथयंतोनशो
भनं ॥ तवराज्यविनाशायभविष्यंतिनसंशयः ७० वयंचान्येचसचिवाभृत्यायेचतवानुगाः ॥ क्षयंयास्यंतिनचिरात्सर्वेपार्थिवदुर्नयात् ७१ यथाशक्रध्व
जतरोःस्वदर्पात्पतनंभवेत् ॥ बलमाकांक्षतोमोहात्थाबाणस्यनर्दतः ७२ देवदेवप्रसादात्तुत्रैलोक्यविजयंगतं ॥ उत्सेकादृश्यतेनाशोयुद्धाकांक्षीननर्दह ॥
७३ बाणःप्रीतमनास्त्वेवंपपौपानमनुत्तमम् ॥ दैत्यदानवनारीभिःसार्द्धमुत्तमविक्रमः ७४ कुंभांडश्चितयाविष्टोराजवेशमाभ्ययात्तदा ॥ अर्चितयज्ञतत्त्वार्थं
तैस्तैरुत्पातदर्शनैः ७५ राजाप्रमादीदुर्बुद्धिर्जितकाशीमहासुरः ॥ युद्धमेवाभिलषतेनदोषान्मन्यतेमदात् ७६ महोत्पातभयंचैवनतन्मिथ्याभविष्य
ति ॥ अपीदानींभवेन्मिथ्यासर्वमुत्पातदर्शनम् ७७ इहत्वास्तेत्रिनयनःकार्तिकेयश्चवीर्यवान् ॥ तेनोत्पन्नोपिदोषोनःकच्चिद्रच्छेत्पराभवम् ७८ उत्प
न्नदोषप्रभवःक्षयोयंभवितामहान् ॥ दोषाणांनभवेन्नाशइतिमेधीयतेमतिः ७९ नियतंदोषएवायंभविष्यतिनसंशयः ॥ दौरात्म्यान्नृपतेरस्यदोषभूताहि
दानवाः ८० देवदानवसंधानांयःकर्ताभुवनप्रभुः ॥ भगवान्कार्तिकेयश्चकृतवाँलोहितेपुरे ८१ प्राणैःप्रियतरोनित्यंभविष्यतिगुहःसदा ॥ तादृशिष्टश्चबा
णोपिशिवस्यसततंप्रियः ८२ दर्पोत्सेकात्तुनाशायवरंयाचितवान्भवम् ॥ युद्धहेतोःसलुब्धस्तुसर्वथानभविष्यति ८३ यदिविष्णुपुरोगानामिन्द्रादीनां
दिवौकसाम् ॥ भवित्रीह्यभवत्प्राप्तिर्भवहस्ताकृतंभवेत् ८४ एतयोश्चहिकोयुद्धंकुमारभवयोरिह ॥ शक्रोदातुंसमागम्यबाणसाहाय्यकांक्षिणोः ८५
नचदेववचोमिथ्याभविष्यतिकदाचन ॥ भविष्यतिमहयुद्धंसर्वदैत्यविनाशनम् ८६ सएवंचितयाविष्टःकुंभांडस्तत्त्वदर्शिवान् ॥ स्वस्तिप्रणिहितांबुद्धि
चकारसमहासुरः ८७ येहिदेवैर्विरुध्यंतेपुण्यकर्मभिराहवे ॥ यथाबलिर्नियमितस्तथातेयांतिसंक्षयम् ८८

देवेतिर्द्वैश्वरानुगृहीतोपिदर्पान्नश्यतीतिभावः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ उत्पन्नोदोषो दशार्ण्यस्ततः प्रभवोयस्यसतथा ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥
॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ स्वस्तिप्रणिहितांकल्याणाभिनिवेशनी ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ७ ॥ क्रीडेति ॥ १ ॥ २ ॥ संतानकस्य कल्पतरुविशेषस्य ॥ ३ ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रसादयामासेत्युक्तेरिदं सूच्यते मद्भार्यारूपग्रहणेन मामपि सर्वीतर्यामिणामियं मोहयितुं प्रवृत्तेति महादेवस्य तस्या उपरिक्रियानपिकोपो जात आसीदिति तत एवा
 इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि बाणयुद्धे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ११६ वैशंपायन उवाच ॥ क्रीडाविहारोपगतः कदाचिदभवद्भवः ॥
 देव्यासहनदीतीरे रम्ये श्रीमतिसप्रभुः १ शतानितत्राप्सरसांचिक्रीडुश्च समंततः ॥ सर्वर्तुकवने रम्ये गंधर्वपतयस्तथा २ कुसुमैः पारिजातस्य पुष्पैः संतान
 कस्य च ॥ गंधोद्दाममिवाकाशं नदीतीरं तु सर्वशः ३ वेणुवीणा मृदंगैश्च पणवैश्च सहस्रशः ॥ वाद्यमानैः सशुश्रावगीतमप्सरसां तदा ४ सूतमागधकल्पैश्च
 स्तुवन्नप्सरसां गणाः ॥ देवदेवं सुवपुषं स्रग्विं रक्तवाससम् ५ श्रीमहेशं देवदेवमर्चयंति मनोरमं ॥ ततस्तु देव्यारूपेण चित्रलेखा वराप्सराः ६ भवं प्रसाद
 यामास देवी च प्राह स तदा ॥ प्रसादयंती मीशानं प्रहसं सप्सरोगणाः ७ भवस्य पार्षदा दिव्या नाना रूपामहौजसः ॥ देव्या ह्यनुज्ञया सर्वे क्रीडंत तत्र तत्र ह ८ ॥
 अथ ते पार्षदास्तत्र रहस्ये सुविपश्चितः ॥ महादेवस्य रूपेण तच्चिह्नं रूपमास्थिताः ९ ततो देव्या सुरूपेण लीलया वदनेन च ॥ देवी प्रहासं मुमुचे ताश्चैवाप्सरस
 स्तदा ॥ ततः किल किलाशब्दः प्रादुर्भूतः समंततः १० प्रहर्षमतुलं लेभे भवः प्रीतमनास्तदा ॥ बाणस्य दुहिता कन्या तत्रोषानामभामिनी ११ देवं संक्रीडि
 तं दृष्ट्वा देव्या सहनदी गतम् ॥ दीप्यमानं महादेवं द्वादशादित्यतेजसम् १२ नानारूपं वपुः कृत्वा देव्या प्रियचिकीर्षया ॥ उपामनोरथं चक्रे पार्वत्याः सन्निधौ
 तथा १३ धन्या हि भर्तृसहितारमत्येवं समागता ॥ मनसा त्वथ संकल्पमुषया भाषितं तथा १४ विज्ञाय तमभिप्रायमुषायाः पर्वतात्मजा ॥ प्राह देवी ततो वा
 क्यमुषां हर्षयतीति शनैः १५ उपेतुं शीघ्रमप्येवं भर्त्रा सह रमिष्यसि ॥ यथा देवो मया सादृशं करः शत्रुनाशनः १६ एवमुक्ते तदा देव्या वाक्ये चिंता विलेक्षणा ॥
 उषा भावं तदा चक्रे भर्त्रारस्येकदा सह १७ तदा हैमवती वाक्यं संप्रहस्येदमब्रवीत् ॥ उपे शृणुष्व वाक्यं मे यदा संयोगमेप्यसि १८ वैशाखे मासि हर्म्यस्थां द्वाद
 श्यां त्वां दिनक्षये ॥ रमयिष्यति यः स्वप्ने स ते भर्ता भविष्यति १९ एवमुक्ता दैत्यसुता कन्या गणसमावृता ॥ अपाक्राम तहर्षेण रममाणायथा सुखम् २० ततः
 सखीभिर्हास्यंती हर्षेणोत्फुल्ललोचना ॥ तालिकासन्निपातैश्च ह्यन्योन्यमभ्यवर्तत २१

पराधात् चित्रलेखा स्वांशेन कुंभांडस्य बाणामात्यस्य कन्या जातेति अग्रिमग्रंथाद्भवत्येते प्रसादयंती तां अप्सरोगणाः प्रहसंति ईशोपिका पटचं भियं करोतीत्याशयेन ॥ ७ ॥ क्रीडंते महा
 देवस्य रूपेणेति द्वयोः संबंधः ॥ ८ ॥ तच्चिह्नं वृषभध्वजादिचिह्नरूपं देव्यारूपेण युक्ताः अप्सरसोऽपि क्रीडंत इत्यनुषज्जते ॥ ९ ॥ ततश्च देवी प्रहासं मुमुचे तत्र हेतुः चित्रलेखा यामा
 नभंगार्थं सर्वा अप्सरसो देवीरूपं जगृहस्तस्याश्च भ्रातिमुत्पादयितुं सर्वे पार्षदाः महादेवरूपं जगृहुरिति प्रघट्टकार्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ संक्रीडितम् क्रीडितं ॥ १२ ॥ नानारूपं
 वपुः कृत्वा संक्रीडितमिति पूर्वेण संबंधः ॥ १३ ॥ भाषितं सखीजने इति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हास्यतीति परिहास्यमाना वर्धतीति वर्धमाना २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ यत्तव मनोरथं मनोरथगोचरं प्रार्थितं वस्तु तत्तदेव्या तव दत्तमिति सखीनां वाक्यं प्रति पूज्य उपाप्रतीक्षते इति शेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

किन्नर्यो यक्षकन्याश्च नानादैतेयकन्यकाः ॥ अप्सरोगणकन्याश्च उपायाः सखितांगताः २२ उक्ता च तत्र ताभिश्च भर्ता तव वरानने ॥ अविष्यत्यचिरेणैव देव्या वचनकल्पितः २३ नहि देव्या वचो मिथ्या भविष्यति कदाचन ॥ रूपाभिजनसंपन्नः पतिस्ते कल्पितस्तथा २४ उपासखीनां तद्वाक्यं प्रति पूज्य यथाविधि ॥ यत्तन्मनोरथं देव्या भावयंती व्यवस्थिता २५ ततः क्रीडाविहारं तमनुभूय सहो मया ॥ गते ह निततः सर्वानार्यस्ताः परमाद्भुताः २६ ययुः स्वानालयान् सर्वां देवीचादर्शनंगता ॥ काश्चिदश्वैस्तथा यानैर्गजैरन्यास्तथारथैः २७ पुरं प्रविशिशुर्दृष्टाः काश्चिदाकाशमास्थिताः ॥ ततः प्रभृतिसादेवी काममोहंगता विभो २८ देव्यास्तु वचनं स्मृत्वा संस्मरंती पतितदा ॥ निद्रानभजते रात्रौ न दिवा भोजनं तथा २९ स्मरंती पतिभावं सा विललाप नृपात्मजा ॥ निंदती शशिनं ना केसेवती न च चंदनम् ३० सा बालामोहिता राजकुलमेन परिपीडिता ॥ उपचर्येति तां सख्यो विज्वरामपि सज्वराम् ३१ तप्यते हृदयं तस्यालेपितं चंदनेन च ॥ कपोले पांडिमाचिह्नं नेत्रे जलसमन्विते ३२ जुंभं च तथा स्वापो देहे तस्या व्यवर्धत ॥ पद्मिनी कंदचूर्णानि शीतलानि मुहुर्मुहुः ३३ क्षिपंति सख्यो हृदये पीडिते मन्मथाग्निना ॥ व्यजनानि प्रकुर्वंति पृच्छंति च पुनः पुनः ३४ काव्यथा किं शरीरं ते किमिदं तव भामिनि ॥ किंतु भ्यंरोचते देवितदा ख्यातिविरानने ३५ कस्मादिदं स मुत्पन्नं दुःखसाध्यं मनोरमे ॥ त्वन्मनो नु गतं वाक्यं वदं त्येतास्तु सारिकाः ३६ शुक्लानीलतमाः सुभ्रुपठंति हि पुमानिव ॥ प्रह्लादजननं वाक्यं किमर्थं नाद्य आपसे ३७ तव तातो महावीरो देवानामपि दूर्जयः ॥ तस्याग्रे तिष्ठते कोपिन भूमौ वरवर्णिनि ३८ बलेः पुत्रो महावीरो बाणो हि दुरतिक्रमः ॥ जित्वा मरावती कंचनगरं शोणिता ह्वयम् ॥ यत्र संतिष्ठते देवः शूलहस्तो महेश्वरः ३९ पुत्रो यमिति जानीहि गिरिजां यो ब्रवीद्वरः ॥ बाणं प्रति महादेवस्तव तात मुपे शृणु ४० काव्ययेति मुखे चेदं नासाग्रं च विराजते ॥ नीहारविंदवः पद्मे राजंते शरदागमे ४१ संपूर्णचंद्रप्रतिमं मुखं चंद्रो यथा घने ॥ न शोभते तु विच्छायां किमर्थं कारणं वद ४२ श्वासान्मुंचसि दाले त्वं न रतिं याति भावतः ॥ गृहाण भोजनं दिव्यं यत्ते मनसि वर्तते ४३ तांबूलरोचते पूर्वं तत्किमर्थं न गृह्यते ॥ मिष्टानि यानि वस्तूनि दुर्लभानीतैर्जनैः ४४ गृहाण देवि उत्तिष्ठ वद पीडां शरीरजाम् ॥ इति कोलाहलं श्रुत्वा उपावेशमसमुद्रवम् ४५ दासीभिः कीर्तितं तत्र मातुरग्रे पृथक् पृथक् ॥ राजपुत्री यदा देविसमायाता गृहे सती ४६ जलक्रीडाविहाराच्च मुके वपरिलक्ष्यते ॥ अतो दासीजनादेविव दामस्त्वां वयं जनाः ४७ कोमोहः किमिदं मौनं कः स्वापो म्लानता कथम् ॥ विचार्य भिषजो देवि दिश्यंतां कष्टशांतये ४८ शिरोषपुष्पसदृशं च छरीरं सुकोमलम् ॥ तत्कथं सहते देवि व्याधिभारं वरानने ४९

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोवि

इतिश्रुत्वातदादेवीसत्वरहंसगामिनी ॥ प्राप्यदेशमुषायत्रकिमिदंकष्टलक्षणं ५० पल्लवाकृतिहस्तेनकोमलं तस्करंतदा ॥ स्पृष्ट्वांगुलीरनायासंस्फोटया
मासभाविनी ५१ किमस्ति तव कल्याणिकाव्यथा तव वर्तते ॥ एते वैद्याः समागत्य पृच्छन्ति भवतीं हितम् ५२ ॥ वैद्या ऊचुः ॥ ॥ जलक्रीडांगता तत्र
राजपुत्री सखीगणैः ॥ पार्वत्याः क्रीडितं तत्र जानीमः श्रमसंभवं ५३ श्रमाह्वानिः समुत्पन्ना जृम्भणं च पुनः पुनः ॥ स्वापश्च जायते तेन माभयं कर्तुमर्हसि ५४ ॥
॥ देव्युवाच ॥ ॥ तद्दयेनिहितं वैद्याश्च दं हिमसंयुतम् ॥ अमात्याः किमिदं शीघ्रं किमिदं बुद्बुदायते ५५ अतिदाहो महान्स्वेदः पिपासान् बुभुक्षते ॥ प्र
लाप एव किं तस्य शास्त्रतो ब्रूत निश्चितम् ५६ ॥ वैद्या ऊचुः ॥ ॥ क्रीडाविहारे मिलिताः स्त्रीजना देवसन्निधौ ॥ रूपेणाप्रतिमा देवी राजपुत्री च भाविनी ५७
दृष्टिपातः कृतस्तामिस्तेन पुत्र्यां व्यथा भवत् ॥ रक्षामंत्रैस्तथापीतैः सर्षपैस्तां कुमारिकाम् ५८ पानीयैरभिषेकेण पराशांतिर्भाविष्यति ॥ इत्युक्त्वा भिषजः
सर्वे निवृत्ता नृपवेशमतः ५९ सूचयंतः पुनः सर्वे कामाभिप्रायं जां व्यथाम् ॥ मातृष्टावरारोहा चिरकालमुवाच सा ६० लज्जावती महाभागामातरं रुदती भृश
म् ॥ मातर्नरोचते नित्यं भाषणं न च योजनम् ६१ न चाप्युत्सवकं मातः सदा हं तद्दयं शृणु ॥ इत्युक्त्वा विररामात्थ्युषानारीवरानना ६२ सर्वाभिः स्त्रीभिरा
रब्धमन्योन्यं मुखवीक्षणम् ॥ लज्जानुकारि नारीणां यौवनं हि भवेदिति ६३ इयं च राजकन्या हि भर्तृयोग्या किमुच्यते ॥ पितुः प्रसादान्मातुश्च प्राप्नुयात्सदृशं
वरम् ६४ इति श्री महाभारतेखिलेपुहरिवंशे विष्णुपर्वणि बाणयुद्धे उषाविरहो नाम सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ तत्रस्थाः परमानार्यश्चित्रेण परमाद्भुताः ॥ ततो हर्म्यं शयानां तु वैशाखे मासि भाविनीम् १ द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य सखीगणवृत्तांतदा ॥ यथोक्तः पु
रुषः स्वप्ने रमयामास तां शुभाम् २ विचेष्टमाना रुदती देव्या वचनचोदिता ॥ सा स्वप्ने रमिता तेन स्त्रीभावं चापि लंभिता ॥ शोणिता का प्ररुदती सहसैवोत्थिता
निशि ३ तां तथारुदतीं दृष्ट्वा सखीभयसमन्विता ॥ चित्रलेखा वचः स्निग्धमुवाच परमाद्भुतम् ४ उषे माभिः किमेवं त्वं रुदती परितप्यसे ॥ बलेः सुतसुता च त्वं
प्रख्याता किं भयान्विता ५ न भयं विद्यते लोके तव सुभ्रुविशेषतः ॥ अभयं तव वामोरुपितादेवांतकोरणे ६ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ मद्रंते विषादं मा कृथाः शुभे ॥ नैव विधे
षु वासेषु भयमस्ति वरावने ७ असकृद्देवसहितः शचीभर्ता सुरेश्वरः ॥ अप्राप्त एव नगरं पित्रा ते मृदितोरणे ८

पुनर्वर्णिटीकायां सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

१ तत्र ३० पा० २ अत्र न समापितोऽध्यायो लिखितपुस्तके ।

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ मह्यंमम ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ दुष्टेनकामवतामनसायत्तिक्रियतेतदेवअशुभंवापापपुण्यंवा नत्वनिच्छाप्राप्तमित्यर्थः १८

अयं देवसमूहस्य भयदश्च पिता तव ॥ महासुरवरः श्रीमान्बलेः पुत्रो महाबलः ९ एवं साभिहिता सख्या बाणपुत्री यशस्विनी ॥ स्वप्ने रूपं यथा दृष्टं न्यवेदयदनि-
दिता १० ॥ उपोवाच ॥ एवं संधर्षिता सा ध्वी कथं जीवितुमुत्सहे ११ पितरं किं नु वक्ष्यामि देव शत्रुमारिंदमम् ॥ एवं संपूषण करिवंशस्यास्य महौजसः १२
श्रेयो हि मरणं मह्यं न मे श्रेयोद्य जीवितम् ॥ ईप्सितो वा यथा कोपि पुरुषो विगतो हि मे १३ जाग्रती वयथा चाहमवस्थेयं कृतामम ॥ निशायां जाग्रती वा हं नीता केन
दशामिमां ॥ कथमेवं कृतानाम कन्या जीवितुमुत्सहे १४ कुलोपक्रोशन करी कुलांगारी निराश्रया ॥ जीवितुं न स्पृहेन्नारी सा ध्वी नाम प्रतः स्थिता १५ इत्येवं बाष्प-
पूर्णाक्षी सखी जनवृता तदा ॥ विललाप चिरं कालमुषाकमललोचना १६ अनाथवत्तां रुदती सख्यः सर्वा विचेतसः ॥ ऊचुरश्रुपरीताक्षी मुषां सर्वाः समागताः १७ दु-
ष्टेन मनसा देवि शुभं वायदि वा शुभम् ॥ क्रियते न च ते सुभुक्तिं चिद्दुष्टं मनः शुभे १८ प्रसभं देव संयोगाद्यदि भुक्ता सिभामिनि ॥ स्वप्रयोगेन कल्याणिव्रतलोपो न विद्य-
ते १९ व्यभिचारेण ते देवि नास्तिकश्चिद्वातिक्रमः ॥ न च स्वप्रकृतो दोषो मर्त्यलोके स्ति सुंदरि २० एवं विप्रर्षयो देवि धर्मज्ञाः कथयंति वै ॥ मनसा चैव वाचा च क-
र्मणा च विशेषतः ॥ दुष्टाया त्रिभिरेतैस्तु पापासा प्रोच्यते बुधैः २१ न च ते दृश्यते भीरुमनः प्रचलितं सदा ॥ कथं त्वं दोषसंदुष्टा नित्यता ब्रह्मचारिणी २२ य-
दि सुप्ता सती सा ध्वी शुद्धभावामनस्विनी ॥ इमामवस्थां प्राप्ता त्वं नैव धर्मो विलुप्यते २३ यस्या दुष्टं मनः पूर्वकर्मणा चोपपादितम् ॥ तामाहुरसतीनाम सती-
त्वमसि भाविनि २४ कुलजारूपसंपन्नानित्यता ब्रह्मचारिणी ॥ इमामवस्थां नीता सिकालो हि दुरतिक्रमः २५ इत्येवमुक्तां रुदती बाष्पेणावृतलोचनाम् ॥
कुंभांडदुहिता वाक्यं परमं त्विदमब्रवीत् २६ त्यज शोकं विशालाक्षि अपापा त्वं वरानने ॥ श्रुतं मे यदि दं वाक्यं यथा तथ्येन तच्छृणु २७ उपेयदुक्ता देव्या
सि भर्तारं ध्यायती तदा ॥ समीपे देवदेवस्य स्मरमामि नितद्वचः २८ द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य वैशाखे मासि यो निशि ॥ हर्म्यै शयानां रुदती स्त्री त्वंसमुपनेष्यति २९
भविता स हि ते भर्ता शूरः शत्रुनिबर्हणः ॥ इत्युवाच चोदृष्टा देवी तव मनो गतम् ३० न हितद्वचनं मिथ्या पार्वत्या यदुदाहृतम् ॥ सा त्वं किमिदमर्थं रोदिषीं दुनि-
भानने ३१ एवमुक्ता तया बाला स्मृत्वा देवी वचस्ततः ॥ अभवन्नृशोका सा बाणपुत्री शुभेक्षणा ३२ ॥ उपोवाच ॥ स्मरामि भामिनि वचो देव्याः क्रीडा गते भवे ॥
यथोक्तं सर्वमखिलं प्राप्तं हर्म्यतले मया ३३ भर्ता तु मम यद्येष लोकनाथस्य भार्यया ॥ व्यादिष्टः सकथं ज्ञेयस्तत्र कार्यं विधीयताम् ३४ इत्येवमुक्ते वचने कुं-
भांडदुहिता पुनः ॥ व्याजहार यथान्यायमर्थतत्त्वविशारदा ३५ न हितस्य कुलं देवि न कीर्तिनां पिपौरुषम् ॥ कश्चिज्जानाति तत्त्वेन किमिदं त्वं विमुह्यसे ३६

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रचलितं कामवेगवशीकृतं कथं त्वं दोषसंदुष्टा न कथमपीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ रामादितिकुंभांडदुहितुर्नामरामाचित्रलेखांशत्वात् चित्रलेखायाः सामर्थ्यं स्वयं जानन्ती उपा

अदृष्टश्चाश्रुतश्चैव दृष्टः स्वप्ने च यः शुभे ॥ कथं ज्ञेयो भवेद्भोरुसोस्माभिरतितस्करः ३७ येन त्वमसितापांगिमत्तकाशिनिविक्रमात् ॥ रुदतीप्रसभंभुक्ताप्रवि
श्यातः पुरंसखि ३८ न ह्यसौ प्राकृतः कश्चिद्यः प्रविष्टः प्रसह्यते ॥ नगरं लोकविलयातमेकः शत्रुनिवर्हणः ३९ आदित्यावसवोरुद्राअश्विनौ च महौजसौ ॥ नश
क्ताः शोणितपुरं प्रवेष्टुं भीमविक्रमाः ४० सोयमेतैः शतगुणैर्विशिष्टश्चारिमूदनः ॥ प्रविष्टः शोणितपुरं बाणमाक्रम्य मूर्धनि ४१ यस्यानैवं विधो भर्ता भवेद्युद्ध
विशारदः ॥ कस्तस्याजीवितेनार्थो भोगैर्वास्त्यं बुजेक्षणे ४२ धन्यास्यनुगृहीतासि यस्यास्ते पतिरिदृशः ॥ प्राप्तो देव्याः प्रसादेन कंदर्पसमविक्रमः ४३ इदं
तु यत्कार्यं तमं शृणु त्वंतन्मये रितम् ॥ विज्ञेयो यस्य पुत्रो वै यन्नामायत्कुलश्वसः ४४ इत्येवमुक्ते वचने तत्रोपाकाममोहिता ॥ उवाच कुंभांडसुतां कथं ज्ञास्याम्य
हंसखि ४५ त्वमेव चिंतय सखि नोत्तरं प्रतिभाति मे ॥ स्वकार्यमुद्यते लोको यथा जीवं लभाम्यहम् ४६ उपायावचनं श्रुत्वा रामावाक्यमिदं पुनः ॥ उवाच रुद
ती चोपां कुंभांडदुहिता सखी ४७ कुशला ते विशालाक्षि सर्वथा संधिविग्रहे ॥ अप्सराचित्रलेखा वै क्षिप्रं विज्ञाप्यतां सखि ४८ अस्याः सर्वमशेषेण त्रैलोक्यं
विदितं सदा ॥ एवमुक्ता तदैवोषाहर्षेणागतविस्मया ४९ तामप्सरसमाना ग्यचित्रलेखां सखीं प्रियाम् ॥ कृतांजलिपुटादीना उषावचनमब्रवीत् ५० सा
तच्छ्रुत्वा तु वचनमुपायाः परिकीर्तितम् ॥ आश्वासयामास सखी वाणपुत्रीं यशस्विनीम् ५१ ततः सा विस्मया विष्टा वचनं प्राह दुर्वचम् ॥ चित्रलेखामप्सर
संप्रणयात्तां सखीमिदम् ५२ परमं शृणु मे वाक्यं यत्त्वां वक्ष्यामि भामिनि ॥ भर्तारं यदि मेऽद्य त्वं नानयिष्यसि मत्प्रियम् ५३ कांतं पद्मपलाशाक्षं मत्मातंगगा
मिनम् ॥ त्यक्ष्याम्यहं ततः प्राणानचिरात्तनुमध्यमे ५४ चित्रलेखा ब्रवीद्वाक्यमुषां हर्षयतीति शनैः ॥ नैषोर्थः शक्यते स्माभिर्वै तु भामिनि सुव्रते ५५ न
कुलेन न वर्णेन न शीलेन न रूपतः ॥ न देशतश्च विज्ञातः सहिचोरो मया सखि ५६ किंतु कर्तुं यथा शक्यं बुद्धिपूर्वमेव मया सखि ॥ प्राप्तं च शृणु मे वाक्यं यथाकामम
वाप्स्यसि ५७ देवदानवयक्षाणां मंधवोरगरक्षसाम् ॥ ये विशिष्टाः प्रभावेण रूपेणाभिजनेन च ५८ यथा प्रभावं तान्सर्वानालिखिष्याम्यहं सखि ॥ मनु
ष्यलोके ये चापि प्रवरा लोकविश्रुताः ५९ सप्तरात्रेण ते भीरुदर्शयिष्यामि तानहम् ॥ ततो विज्ञाय पादस्थं भर्तारं प्रतिपत्स्यसे ६० सा चित्रलेखा योक्ता उषा
हितचिकीर्षया ॥ क्रियतामेवमित्याह चित्रलेखां सखीं प्रियाम् ६१ ततः कुशलहस्तत्वाद्यथालेख्यं समंततः ॥ इत्युक्ता सप्तरात्रेण कृत्वा लेख्यगतां स्तुतान् ॥
६२ चित्रपट्टगतान् मुख्यानां नयामास शोभना ॥ ततः प्रास्तीर्य पट्टं सा चित्रलेखा स्वयंकृतम् ६३ या अपि निवेदयति ॥ ४७ ॥ कुशलेति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

चित्रलिखितयोगादर्थसंज्ञां अप्सरसं ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ पादस्थं चित्रफलकस्थं पट्टस्थमित्यपि पाठः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ सज्जनः उत्तमाभिजनः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ योगिनीदंपत्योः संबंधकर्तुमर्हायोग्या ७६

उषायैदर्शयामाससखीनांतुविशेषतः ॥ एतेदेवेषुयेमुख्यास्तथादानववंशजाः ६४ किंनरोगयक्षाणां राक्षसानां समंततः ॥ गंधर्वासुरदैत्यानां ये चान्ये भोगिनः स्मृताः ६५ मनुष्याणांच सर्वेषां ये विशिष्टतमानराः ॥ तानेता न्पश्यसर्वोस्त्वं यथैव लिखितान्मया ६६ यस्ते भर्ता यथा रूपो समया लिखितः सखि तत्त्वं प्रत्यभिजानीहि स्वप्रेयं दृष्टवत्यसि ६७ ततः क्रमेण सर्वोस्तान्दृष्ट्वा सामत्तकाशिनी ॥ देवदानवगंधर्वविद्याधरगणानथ ॥ अतीत्य च यदून् सर्वान् ददर्श यदुनंदनम् ६८ तत्रानिरुद्धं दृष्ट्वा सा विस्मयोत्फुल्ललोचना ॥ उवाच चित्रलेखांतामयं चौरैः सवैसखि ६९ येनाहं दूषिता पूर्वैस्वप्रेहम्यगतासती ॥ सोयं विज्ञातरूपो मे कुतो यं रतितस्करः ७० चित्रलेखे वदस्वैनंतत्त्वतो मम शोभने ॥ कुलशीलाभिजनतो नाम किंचास्य भामिनि ॥ ततः पश्चाद्विधास्यामि कार्यं स्यास्य विनिश्चयम् ७१ चित्रलेखोवाच ॥ अयं त्रैलोक्यनाथस्य नप्ता कृष्णस्य धीमतः ॥ भर्ता तव विशालाक्षि प्राद्युम्निर्भीमविक्रमः ७२ न ह्यस्ति त्रिषु लोकेषु सदृशोऽस्य पराक्रमे ॥ उत्पाट्य पर्वतानेप पर्वतैरेव शातयेत् ७३ धन्यास्य नु गृहीतासि यस्यास्ते यदुपुंगवः ॥ त्र्यक्षपत्न्या समादिष्टः सदृशः सज्जनः पतिः ७४ उषोवाच ॥ त्वमेवात्र विशालाक्षि योग्या भव वरानने ॥ न शक्या हि गतिश्चान्या अगत्या मे गतिर्भव ७५ अंतरिक्षचरा च त्वं योगिनी कामरूपिणी ॥ उपायस्यास्य कुशलाक्षि प्रमानय मे प्रियं ७६ उपायश्चित्यतां भीरुं प्रतर्क्य प्रिये सुखं ॥ सिद्धार्था संनिवर्तस्व येनोपायेन सुंदरि ७७ भवेदापत्सु यन्मित्रं तन्मित्रं शस्यते बुधैः ॥ कामार्ता वास्मि सुश्रोणि भव मे प्राणधारिणी ७८ यद्येनं मे विशालाक्षि भर्तारममरोपमम् ॥ अद्य नानयसि क्षिप्रं प्राणांस्त्यक्ष्याम्यहं शुभे ७९ उषायावचनं श्रुत्वा चित्रलेखा ब्रवीद्वचः ॥ श्रोतुमर्हसि कल्याणिवचनं मे शुचिस्मिते ८० यथा बाणस्य न गरीरक्ष्यते देविसर्वशः ॥ द्वारकापितथा भीरु दुराधर्षा सुरैरपि ८१ अयस्मय प्रतिच्छन्ना गुप्तद्वारा च सापुरी ॥ गुप्ता वृष्णि कुमारैश्च तथा द्वारकावासिभिः ८२ प्रांते सलिलसंयुक्ता विहिता विश्वकर्मणा ॥ रक्ष्यते पुरुषैर्धैरैः पद्मनाभस्य शासनात् ८३ शैलप्राकारपरिखा दुर्गमार्ग प्रवेशिनी ॥ सप्तप्राकाररचिता पर्वतैर्धातुमंडितैः ८४ न च शक्यमविज्ञातैः प्रवेष्टुं द्वारकापुरीम् ॥ आत्मानं मांचरक्षस्व पितरंच विशेषतः ८५

॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ अयस्मयैः कपाटैः प्रतिच्छन्ना ॥ ८२ ॥ प्रांते सलिलसंयुक्ता समुद्रपारे खावती ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ निर्वर्धाकरणेन अन्यथा त्रयाणामपि क्लेशः प्रसज्येत इत्यर्थः ॥ ८५ ॥

॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ तारामिवेतिरुत्सनगरप्रभायाएकीभावउक्तः ॥ ९० ॥ इतिश्रीमहा
 ॥ उषोवाच ॥ तवयोगप्रभावेणशक्यंतत्रप्रवेशनम् ॥ किमेबहुविलापेनश्रूयतांसखिकारणम् ८६ अनिरुद्धस्यवदनंपूर्णचंद्रसमप्रभम् ॥ यद्यहंतत्रप
 श्यामियास्यामियमसादनम् ८७ दूतमासाद्यकार्याणांसिद्धिर्भवतिभामिनि ॥ तस्मादौत्येनमेगच्छजीवन्तीमांयदीच्छसि ८८ यदित्वंमेविजानासिस
 ख्यंप्रेम्णाचभाषितम् ॥ क्षिप्रमानयमेकांतंतवास्मिशरणंगता ८९ जीवितस्यहिसंदेहःक्षयंचैवकुलस्यच ॥ कामार्ताहिनपश्यंतिकामिग्योमदविकृ
 वाः ९० प्रयत्नोयुज्यतेकार्येष्वितिशास्त्रनिदर्शनम् ९१ त्वंचशकाविशालाक्षिद्वारकायाःप्रवेशने ॥ संस्तुतासिमयाभीरुकुरुमेप्रियदर्शनम् ९२ ॥ चित्र
 लेखोवाच ॥ ॥ सर्वथासंस्तुतातेहंवाक्यैरमृतसोदरैः ॥ कारिताचसमुद्योगंप्रियैःकातैश्चभाषितैः ९३ एषागच्छाम्यहंभीरुक्षिप्रंवैद्वारकांपुरीम् ॥ भर्तारमा
 नयाम्यद्यतवष्टणिकुलोद्भवम् ॥ अनिरुद्धंमहाबाहुंप्रविश्यद्वारकांपुरीम् ९४ सावचस्तथ्यमशिवंदानवानांभयावहम् ॥ उक्त्वाचांतर्हिताक्षिप्रंचित्र
 लेखामनोजवा ९५ सखीभिःसहिताभूषांचितयंतीतुसास्थिता ॥ तृतीयेतुमुद्गतेसानष्टाबाणपुरात्तदा ९६ सखीप्रियंचिकीर्षंतीपूजयंतीतपोधनान् ॥ क्ष
 नेनसमनुप्राप्ताद्वारकांकृष्णपालिताम् ९७ कैलासशिखराकारैःप्रासादैरुपशोभिताम् ॥ ददर्शद्वारकांरम्यांदिवितारामिवस्थिताम् ९८ ॥ इतिश्रीमहा
 भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिउषाहरणेचित्रलेखायाःद्वारकागमनंनानामाष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ११८ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अ
 थद्वारवर्तीप्राप्यस्थितासाभवनांतिके ॥ प्रवृत्तिहरणार्थायचित्रलेखाव्यर्चितयत् १ अथर्चितयतीसातुबुद्धिबुद्ध्यर्थनिश्चयम् ॥ अपश्यन्नारदंतत्रध्यायंतमु
 दकेमुनिम् २ तदंष्ट्राचित्रलेखातुहर्षेणोत्फुल्ललोचना ॥ उपसृत्याभिवाद्याथतत्रैवाधोमुखीस्थिता ३ नारदस्त्वाशिषंदत्वाचित्रलेखामथाब्रवीत् ॥ कि
 मर्थमिहसंप्राप्ताश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ४ देवार्षिमथतांदिव्यनारदंलोकेपूजितम् ॥ कृतांजलिपुटाभूत्वाचित्रलेखात्वथाब्रवीत् ५ भगवन्श्रूयतांवाक्यंदौत्ये
 नाहमिहागता ॥ अनिरुद्धंमुनेनेतुंयदर्थंचष्टृणुष्वमे ६ नगरेशोणितपुरेबाणोनाममहासुरः ॥ तस्यकन्यावरारोहानाम्रोपेतिचविश्रुता ७ भगवन्सानुरक्ता
 चप्राद्युम्निपुरुषोत्तमम् ॥ देव्यावरविसर्गेणतस्याभर्ताविनिर्मितः ८ तंचनेतुंसमायातातत्रसिद्धिविधत्स्वमे ॥ मयानीतेनिरुद्धेतुनगरंशोणिताह्वयम् ९ प्रवृत्तिः
 पुंडरीकाक्षेत्वयाख्येयामहामुने ॥ अवश्यंभविताचैवकृष्णेनसहविग्रहः ॥ बाणस्यसुमहान्संख्येदिव्योहिसमहासुरः १०

भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ॥ अथेति प्रवृत्तिःबाणपुरेऽनिरुद्धोनीतइतिवार्तातस्याःहरणंकृष्णेप्रापणंतदर्थंचितयंतीबा
 णवर्गशमनार्थिनीचित्रलेखाव्यर्चितयत् ॥ १ ॥ बुद्धिबुद्ध्यर्थनिश्चयंबुद्ध्यायबुद्ध्यर्थनिश्चयस्तं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ ज्ञापितः कथं भवेत् इदं च कृष्णबाणयोर्युद्धं कथं भवेदित्योजना ॥ १२ ॥ सरुष्णस्तत्त्वार्थदृष्टिरेति मम भयं नास्ति परंतु अनिरुद्धः कथं हि येत् कथं हरणं प्राप्नुयात्तद्वदेति
भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अभयं भयनिवर्तकं वचनं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रवृत्तिः युद्धं कारयितुमिति शेषः ॥ १८ ॥ कृतकृत्यः विद्याविषये यत्कृत्यं पुरश्चरणादितत्सर्वमयामृतमस्ति तेन

न च शक्तो निरुद्धस्तं युद्धे जेतुं महासुरम् ॥ सहस्रबाहुमायांतं जयेत्कृष्णो महाभुजः ११ भगवन्सन्निकर्षते यदर्थमहमागता ॥ कथं हि पुंडरीकाक्षो ज्ञापितस्त
दिदं भवेत् १२ त्वत्प्रसादाच्च भगवन्नमेकृष्णाद्रयं भवेत् ॥ सहितत्त्वार्थदृष्टिस्तु अनिरुद्धः कथं हि येत् १३ कुट्टो हि स महाबाहुस्त्रैलोक्यमपि निर्दहत् ॥ पौत्र
शोकाभिसंतप्तः शापेन सदहेतुमा १४ तत्रोपायं च भगवन्चितितुं वै त्वमर्हसि ॥ यथा ब्रूषालमेत्कांतं ममैवाभयं भवेत् १५ इत्येवमुक्तो भगवांश्चित्रलेखां
सनारदः ॥ उवाच स शुभं वाक्यं मा भैस्त्वमभयं शृणु १६ त्वयानीते निरुद्धे तु कन्यावेशमप्रवेशिते ॥ यदि युद्धं भवेत्तत्र स्मर्त्यो हं शुचिस्मिते १७ ममै
ष परमः कामो युद्धं द्रष्टुं मनोरमे ॥ तद्दृष्ट्वा च महाप्रीतिः प्रवृत्तिश्च दृढा भवेत् १८ गृह्यतांतामसीं विद्या सर्वलोकप्रमोहिनी ॥ कृतकृत्यस्तु ते देवि एष विद्यां द
दाम्यहम् १९ एवमुक्ते तु वचनेनारदेन महर्षिणा ॥ तथैति वचनं प्राह चित्रलेखामनोजवा २० अभिवाद्य महात्मानमृषीणां नारदं वरम् ॥ साजगमानिरु
द्धस्य गृहं चैवांतरिक्षगा २१ ततो द्वावतीमध्ये कामस्य भुवनं शुभम् ॥ तत्समीपे निरुद्धस्य भवनं साविवेशह २२ सौवर्णवेदिकास्तंभं रुक्मवैडूर्यतोरणम् ॥
माल्यदामावसक्तं च पूर्णकुंभोपशोभितं २३ बहिर्कंठनिभग्रीवं प्रासादैरेकसंचयैः ॥ मणिप्रवालविस्तीर्णं देवगंधर्वनादितम् २४ ददर्श भवनं यत्र प्राद्युभिरव
सत्सुखम् ॥ ततः प्रविश्य सहसा भवनंतस्य तन्महत् २५ तत्रानिरुद्धं सापश्यच्चित्रलेखा वराप्सराः ॥ मध्ये परमनारीणां तारापतिमिवोदितम् २६ क्रीडा
विहारे नारीभिः सेव्यमानमितस्ततः ॥ पिवंतं मधुमाध्वीकं श्रिया परमया युतम् २७ वरासनगतं तत्र यथा चैव विलंतथा ॥ वाद्यते समतालं च गीयते मधुरंत
था २८ न च तस्य मनस्तत्र तमेवार्थमर्चितयत् ॥ स्त्रियः सर्वगुणोपेतानृत्यं ते तत्र तत्र वै २९ न चास्य मनस्तुष्टिं चित्रलेखा प्रपश्यति ॥ न चाभिरमते भोगै
र्न चापि मधुसेवते ३० व्यक्तमस्य हितस्त्वप्रोहृदये परिवर्तते ॥ इति तत्रैव बुद्ध्या च निश्चिता गतसाध्वसा ३१ सा दृष्ट्वा परमस्त्रीणां मध्ये शक्रध्वजोपमम् ॥
चितया विष्टहृदया चित्रलेखामनस्विनी ३२ कथं कार्यमिदं कार्यं कथं स्वस्ति भवेदिति ॥ सांतर्हिता चितयित्वा चित्रलेखाय शस्विनी ३३

प्राप्तमात्रैवासिद्धिकरीयं विद्येत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ बहिर्कंठनिभग्रीवमित्युपरि प्रदेशस्थः कंठभागोजहइति प्रसिद्धो यस्य तं प्रासादैरेकसंचयैः एकएव संचयो
दीर्घकाष्ठपाषाणोवायेषु मध्ये स्तंभरहितैरेत्यर्थः मणिभिः प्रवालैश्च विस्तीर्णं विशेषेणास्तरणरूपेण रचितम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ऐडविलंकुबेरं ॥ २८ ॥ न मनस्तत्र रेमेइ
ति शेषः यतो सैतमेव उपासंभोगमेवाचितयत् एतेन यथा उपास्वप्नेऽनिरुद्धमपश्यदेवमितरोपितामपश्यदिति ज्ञेयं २९ ३० निश्चितानि श्रयवती गतसाध्वसानिर्भया ३१ ३२ ३३ ॥

छादयामास अनिद्वयतिरिक्तान् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ विभर्ति या इत्यनुपज्यते ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वरोत्सर्गे वरप्रदानकाले दत्तो वरत्वेनेति शेषः ४२
तामस्याच्छादयामास विद्यया शुभलोचना ॥ ततो रिक्षा देवा शुभासादोपर्यधिष्ठिता ३४ प्रायुर्म्मिनवचनं प्राह श्लक्ष्णं मधुरया गिरा ॥ चक्षुर्दत्त्वा तु सा तस्मै कृ
त्वा चात्मनि दर्शनम् ३५ विविक्ते सा च वैदेशे तं वाक्यमिदमब्रवीत् ॥ अपिते कुशलं वीर सर्वत्र यदुनंदन ३६ अहस्ता वत्प्रदोषो वा कश्चिद्रच्छति ते सुखम् ॥
शृणुष्व त्वं महाबाहो विज्ञप्तिमेरती सुत ३७ उषायाममसख्यास्तु वाक्यं वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ स्वप्ने तु या त्वया दृष्टा स्त्री भावं चापि भाविता ३८ विभर्ति हृदये
यात्वां उषया प्रेषिता त्वहम् ॥ रुदंती जृम्भी चैव निःश्वसंती मुहुर्मुहुः ३९ त्वदर्शनपरा सौम्य कामिनी परितप्यते ॥ यदि त्वं यास्यसे वीरधारिण्यतिजीवित
म् ४० अदर्शनेन मरणं तस्यानास्यत्र संशयः ॥ यदि नारी सहस्रं ते हृदि स्थं यदुनंदन ४१ स्त्रियाः कामयमानायाः कर्तव्या हस्तधारणा ॥ त्वंच तस्या वरोत्स
र्गे दत्तो देव्या मनोरथः ४२ चित्रपटं मया दत्तं त्वच्चिह्नं दृश्य जीवति ॥ सानुक्रोशो यदुश्रेष्ठ भवतस्या मनोरथे ४३ उषाते पतते मूर्ध्नि वयं यच्च दुनंदन ॥ श्रूयतां चो
द्भवस्तस्याः कुलशीलं च या दृशम् ४४ संस्थानं प्रकृतिं चास्याः पितरं च ब्रवीमि ते ॥ वैरोचनि सुतो वीरो बाणो नाम महासुरः ४५ सराजा शोणितपुरे तस्य त्वा
मिच्छते सुता ॥ त्वद्भावगतचित्ता सा त्वन्मयं चापि जीवितम् ४६ मनोरथकृतो भर्ता देव्या दत्तो न संशयः ॥ त्वत्संगमात्सा सुश्रोणी प्राणान्धारयते शुभा
४७ चित्रलेखा वचःश्रुत्वा सो निरुद्धो ब्रवीदिदम् ॥ दृष्टा स्वप्ने मया साहितम् मतः शृणु शोभने ४८ रूपं कांतिमतिं चैव संयोगं रुदितं तथा ॥ एवं सर्वमहोरात्रं मु
त्वाभिपरिचितयन् ४९ यद्यहं समनुग्राह्यो यदि सख्यं त्वमिच्छसि ॥ नयस्व चित्रलेखे मां द्रष्टुमिच्छाम्यहं प्रियाम् ५० कामसंतापसंतप्तः प्रियासंगमकाम
तः ॥ एषो जलिर्मया बद्धः सत्यं स्वप्रंकुरूपमे ५१ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा चित्रलेखा वराप्सराः ॥ सफलोद्यममल्लेशः सख्यामेयत्पयाचितम् ५२ वैशंपायन उ
वाच ॥ ईप्सितं तस्य विज्ञाय अनिरुद्धस्य भामिनी ॥ चित्रलेखा तस्तुष्टा तथेति च तमब्रवीत् ५३ हर्म्ये स्त्री गणमध्यस्थं कृत्वा चांता र्हितं तदा ॥ उत्पपात शृ
हीत्वा सा प्राद्युग्निं युद्धदुर्मदम् ५४ सा तमध्वानमागम्य सिद्धचारणसेवितम् ॥ सहसा शोणितपुरं प्रविवेश मनोजवा ५५ अदर्शनं तमानीय मायया कामरू
पिणी ॥ अनिरुद्धं महाभागाय त्रोषातत्र गच्छति ५६ उषाया दर्शयच्चैनं चित्राभरणभूषितम् ॥ चित्रांबरधरं वीरं रहस्यमरूपिणम् ५७ तत्रोषां विस्मितां
दृष्ट्वा हर्म्यस्थां सखिसन्निधौ ॥ प्रवेशयामास च तं तदा सा स्वगृहं ततः ५८ प्रहर्षोत्फुल्लनयना प्रियं दृष्ट्वा र्थकोविदा ॥ सा हर्म्यस्था तमवर्षेण यादवं समपूजयत्
५९ चित्रलेखां परिष्वज्य प्रियाख्या नैरतोषयत् ॥ त्वरिता कामिनी प्राह चित्रलेखां भयातुरा ६०

त्वच्चिह्नं त्वत्प्रतिमां कितं ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अदर्शनं अन्यैरदर्शनम् ॥ ५६ ॥ दर्शयत् अदर्शयत् ५७ ५८ ५९ ६० ॥

कथं केनोपायेन गुह्यं गोपनीयं तद्वदेति भावः गुह्ये गुप्ते ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

सखीदंवैकथं कार्यं गुह्यं कार्यं विशारदे ॥ गुह्ये कृते भवेत्स्वस्ति प्रकाशे जीवितक्षयः ६१ इत्युक्त्वा त्वरमाणा सा गुह्यदेशे स्वलंकृता ॥ कांतेन सह संयुक्ता स्थिता वैभीतभीतवत् ६२ चित्रलेखा ब्रवीद्वाक्यं शृणु त्वं निश्चयं सखि ॥ कृतं पुरुषकारेण दैवं नाशयते सखि ६३ यदि देव्याः प्रसादस्ते ह्यनुकूलो भविष्यति ॥ अद्य माया कृतं गुह्यं न काश्चिज्ज्ञास्यते नरः ६४ सख्या वै एव मुक्ता सा पर्यवस्थितचेतना ॥ एवमेतदिति प्राह सानिरुद्धमिदं वचः ६५ दिष्ट्या स्वप्रगतश्चैरोदृश्यते सुभगः पतिः ॥ यत्कृते तु वयं खिन्ना दुर्लभा प्रियकांक्षया ६६ कश्चित्तव महाबाहो कुशलं सर्वतो गतम् ॥ हृदयं हि मृदुस्त्रीणां तेन पृच्छाम्यहं तव ६७ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा उषायाः श्लक्ष्णमर्थवत् ॥ सौम्या ह्यदुशार्दूलः शुभाक्षरतरं वचः ६८ हर्षविभ्रुतनेत्रायाः पाणिना श्रुतमृज्य च ॥ प्रहस्य सस्मितं प्राह हृदयग्राहकं वचः ६९ कुशलं मे वरारोहे सर्वत्र मितमाषिणि ॥ त्वत्प्रसादेन मे देवि प्रियमावेदयामि ते ७० अदृष्टपूर्वश्च मया देशो यं शुभदर्शने ॥ निशि स्वप्ने यथा दृष्टः सकृत् कन्यापुरे तथा ७१ एवमेव महंभीरुत्वत्प्रसादादि हागतः ॥ न च तद्दुष्टमन्या वै मिथ्या वाक्यं भविष्यति ७२ देव्यास्ते प्रीतिमाज्ञायत्वा त्प्रियार्थं च मामिनि ॥ अनुप्राप्नोस्मि चाद्यैव प्रसीद शरणं गतः ७३ इत्युक्त्वा त्वरमाणा सा गुह्यदेशे स्वलंकृता ॥ कांतेन सह संयुक्ता स्थिता वैभीतभीतवत् ७४ ततश्चोद्वाह धर्मेण गांधर्वेण समीयतुः ॥ अन्योन्यं रमतुस्तौ तु चक्रवाकौ यथा दिवा ७५ पतिना सानिरुद्धेन मुमुदेतु वरांगना ॥ कांतेन सह संयुक्ता दिव्यवस्त्रानुलेपना ७६ रममाणा निरुद्धेन अविज्ञाता सुता तदा ॥ तस्मिन्नेव क्षणे प्राप्ते यदूनामृषभो हि सः ७७ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यस्त्रगनुलेपनः ॥ उषा सह संयुक्ता विज्ञातो बाणरक्षिभिः ७८ ततस्ते श्वारपुरुषैर्बाणस्य वेदितं द्रुतम् ॥ यथा दृष्टमशेषेण कन्यायास्तदतिक्रमम् ७९ ततः किं करसैन्यं तु न्यादिभ्यो मकर्मणा ॥ बलेः पुत्रेण वीरेण बाणेना मित्रवातिना ८० गच्छध्वं सहिताः सर्वे हन्यतामेव दुर्मतिः ॥ येन नः कुलचारि त्रंदूषितं दूषितात्मना ८१ उषायां धर्षितायां हिकुलं नो धर्षितं महत् ॥ अ संप्रदत्तां योस्मामिः स्वयं ग्राहमधर्षयत् ८२ अहो वीर्यमहो धैर्यमहो धार्ष्ट्यं च दुर्मतेः ॥ यः पुरा वने च दं प्रविष्टो नः बालिशः ८३ एवमुक्त्वा पुनस्तां तु किकरां श्रोदयदृशम् ॥ ते तस्या ज्ञामथो गृह्यसु संनद्धा विनिर्ययुः ॥ यत्रानिरुद्धो ह्यभवत्त्रागच्छन् महाबलाः ८४ नानाशस्त्रोद्यतकरानानारूपाभयंकराः ॥ दानवाः समभिकृद्वाः प्राद्युम्नि वधकांक्षिणः ८५ रुरोदतद्वलं दृष्ट्वा बाष्पेणावृतलोचना ॥ प्राद्युम्नि वधभीता सा बाणपुत्री यशस्विनी ८६ ततस्तुरुदतीं दृष्ट्वा तां सुतां मृगलोचनाम् ॥ हाहा कांतेति वेपंतमिनिरुद्धोऽभ्यभाषत ८७

॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ योद्धुमपोढानां युद्धं कर्तुं बहिर्निर्गतानां बाणयानां बाणभटानां षष्ठीद्वितीयार्थे तान् निशम्य दृष्ट्वा अस्मरतस्मृतवती ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

अभयं तेस्तु सुश्रोणिमाभैस्त्वं हिमयि स्थिते ॥ संप्राप्तो हर्षकालस्तेनेहास्ति भयकारणम् ८८ कृत्स्नोऽयं यदि बाणस्य भृत्यवर्गो यशस्विनि ॥ आगच्छति न मे
चिंताभीरुपश्याद्य विक्रमम् ८९ तस्य सैन्यस्य निनदं श्रुत्वा भ्यागच्छतस्ततः ॥ सहसैवोत्थितः श्रीमान् प्राद्युम्निः किमिति ब्रुवन् ९० अथ सोपश्यत बलं नानाप्र
हरणोद्यतम् ॥ स्थितं समंततस्तत्र परिवार्य गृहं महत् ९१ ततो भ्यगच्छच्चरितो यत्र तद्वेष्टितं बलं ॥ कुद्वः स्वबलमास्थाय अदशदशनच्छदम् ९२ ततो यो
द्धुमपोढानां बाणयानां निशम्यतु ॥ साचित्रलेखास्मरत नारददेवदर्शनम् ९३ ततो निमेषमात्रेण संप्राप्तो मुनिपुंगवः ॥ स्मृतो यच्चित्रलेखायाः पुरं शोणित
साह्वयं ९४ अंतरिक्षे स्थितस्तत्र सो निरुद्धमथाब्रवीत् ॥ माभयं स्वस्ति ते वीरप्राप्तोऽस्म्यद्य पुरंतव ९५ ततश्च नारदं दृष्ट्वा सोऽभिवाद्य महाबलः ॥ प्रहृष्टमान
सो भूत्वा युद्धार्थमभिवर्तत ९६ ततस्तेषां स्वनं श्रुत्वा सर्वेषां मेव गर्जतां ॥ सहसैवोत्थितः शूरस्तोत्रार्दित इव द्विपः ९७ तमापतंतं संप्रेक्ष्य स दष्टौष्ठं महाभुजम्
प्रासादाच्चावरोहतं भयार्ताविप्रदुद्बुधुः ९८ अंतः पुरद्वारगतं परिघं गृह्य चातुलम् ॥ वधाय तेषां चिक्षेप नाना युद्धविशारदः ९९ ते सर्वे बाणवर्षैश्च गदाभिर्मुशलैस्त
था ॥ असिभिः शक्तिभिः शूलैर्निजघ्नूण गोचरे १०० सहन्यमानो नाराचैः परिवैश्वसमंततः ॥ दानवैः समिति कुद्वैः प्राद्युम्निः शस्त्रकोविदैः १ नाशुभ्यस्सर्व
भूतात्मानन्दमेघइवोष्णगे ॥ आविध्य परिघं वोरं तेषां मध्ये व्यतिष्ठत ॥ सूर्यो दिवि चरन् मध्ये मेवानामिव सर्वशः २ दंडकृष्णाजिनधरो नारदो हृष्टमानसः ॥
साधुसाध्वितिवै तत्र सो निरुद्धमभाषत ३ ते हन्यमाना रौद्रेण परिघेणामितौजसा ॥ प्राद्वंत भयात्सर्वे मेवावाते रिता यथा ४ विद्राव्य दानवा न्वीरः परिघेण सु
विक्रमः ॥ अनिरुद्धो रणे दृष्टः सिंहनादननाद च ॥ घर्मांते तोयदो व्योम्नि न दन्निव महास्वनः ५ तिष्ठ ध्वमिति चुक्रोश दानवान् युद्धदुर्मदान् ६ प्राद्युम्निर्व्यहन
च्चापि सर्वांश्शत्रुनिवर्हणः ॥ तेन ते समरे सर्वे हन्यमाना महात्मना ७ यतो बाणस्ततो भीता ययुर्बुद्धपराङ्मुखाः ॥ ततो बाणसमीपस्थाः श्वसंतो रुधिरोक्षिताः
८ न शर्मलेभिरेदैत्या भयविक्रवचेतसः ॥ मा भैष्ट मा भैष्ट इति राज्ञा ते तेन चोदिताः ९ त्रासमुत्सृज्य चैकस्थायुध्यध्वं दानवर्षभाः ॥ तानुवाच पुनर्बाणो भय
विस्रस्तलोचनान् १० किमिदं लोकविख्यातं यश उत्सृज्य दूरतः ॥ भवंतो यांति वै क्लृप्यं क्लीबा इव विचेतसः ११ कोऽयं यस्य भयत्रस्ता भवंतो यांत्यनेकशः ॥
कुलापदेशिनः सर्वे नाना युद्धविशारदाः १२ भवद्भिर्न हि मे कार्यं युद्धसाहाय्यमद्य वै ॥ अब्रवीद्धंस ते त्येवं मत्समीपाच्च न शयत १३

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ सर्वभूतात्मा अनिरुद्धाख्यः समष्ट्यहंकाररूपत्वेनेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ ११ ॥ कुलापदेशिनः प्रख्यातकुलाः ॥ १२ ॥ भवद्भिर्मेसाहाय्यं न कार्यं इति ध्वंसतेति चाब्रवीदिति संबन्धः ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ प्रमाथगणः प्रमथगणः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

अथतान्वाग्भिरग्राभिस्त्रासयन्बहुधाबली ॥ व्यादिदेशरणेशूरानन्यानयुतशःपुनः १४ प्रमाथगणभूयिष्ठं व्यादिष्टं तस्य निग्रहे ॥ अनीकं सुमहारौ
द्रं नानाप्रहरणोद्यतम् ११५ अथांतरिक्षे बहुधा विद्युद्गद्गिरिवांबुदैः ॥ बाणानीकैः समभवद्वाप्तं संदीप्तलोचनैः १६ केचित्क्षितिस्थाः प्राक्रोशन्गजा इव समंत
तः ॥ अंतरिक्षे व्यराजंत घर्मांत इव तोयदाः १७ ततस्तत्सुमहसैन्यं समेतमभवत्पुनः ॥ तिष्ठतिष्ठेति च तदा वाचोऽश्रूयंत सर्वशः १८ अनिरुद्धोरणे वीरः स च
तानभ्यवर्तत ॥ तदा श्रयं समभवद्यदेकस्तु समागतः १९ अयुध्यत महावीर्यैर्दानवैः सह संयुगे ॥ तेषामेव च जग्राह परिवांस्तोमरानपि १२० तैरेव च तदा
युद्धे तान् जघान महाबलः ॥ पुनः परिघमुत्सृज्य प्रगृह्य रणमूर्धनि २१ स तेन विचरन् मार्गानेकः शत्रुनिबर्हणः ॥ भ्रांतमुद्वांतमाविद्धमाप्नुतं विष्णुतं भुतम् २२
॥ इति प्रकारान्द्वात्रिंशद्विचरन्नाभ्यवृश्यत ॥ एकं सहस्रं शस्त्रात्रदृष्ट्य रणमूर्धनि २३ क्रीडंतं बहुधा युद्धे व्यादितास्य मिवांतकम् ॥ ततस्तेनाभिसंतप्ता रुधिरौ
घपरिष्ठुताः २४ पुनर्भग्नाः प्राद्रवंत यत्र बाणो व्यवस्थितः ॥ गजवाजिरथौ वैस्ते चोद्यमानाः समंततः २५ कृत्वा चार्तस्वरं घोरं दिशो जग्मुर्हतौ जसः ॥ एकै
कस्योपरितदा तेन्योन्यं भयपीडिताः २६ वमंतः शोणितं जग्मुर्विषादाद्विमुखारणे ॥ नवभूवपुरादेवैर्युध्यतां तादृशं भयम् २७ यादृशं युध्यमानानामनिरु
द्धेन संयुगे ॥ केचिद्रमतोरुधिरं पतन्वमुधातले २८ दानवागिरिशृंगाभागदाशूलासिपाणयः ॥ ते बाणमुत्सृज्य रणे जग्मुर्भयसमाकुलाः २९ विशाल
माकाशतलं दानवानिर्जितास्तदा ॥ निःशेषभग्नां महतीं दृष्ट्वा तां वाहिनीं तदा १३० बाणः क्रोधात्प्रज्वालसमिद्धोऽग्निरिवाध्वरे ॥ अंतरिक्षचरो भूत्वा साधुवा
दिसमंततः ३१ नारदो नृत्यति प्रीतो ह्यनिरुद्धस्य संयुगे ॥ एतस्मिन्ननरे चैव बाणः परमकोपनः ३२ कुंभांडसंगृहीतं तुरथ मास्थाय वीर्यवान् ॥ ययौ यत्रानिरु
द्धो वै उद्यतासीरथे स्थितः ३३ पट्टिशासिगदाशूलमुद्यम्य च परश्वधान् ॥ बभौ बाहुसहस्रेण शक्रो ध्वजशतैरिव ३४ बद्धगोधांगुलित्रैश्च बाहुभिः समहा
भुजः ॥ नानाप्रहरणोपेतः शुशुभे दानवोत्तमः ३५ सिंहनादं न दन्कुद्धो विस्फारितमहाधनुः ॥ अब्रवीत्तिष्ठतिष्ठतिक्रोधसंरक्तलोचनः ३६ वचनं तस्य सं
श्रुत्य प्राद्युम्निरपराजितः ॥ बाणस्य वदनं संख्ये समुद्रीक्ष्य ततो ह सत् ३७ किंकिणीशतनिर्घोषं रक्तध्वजपताकिनम् ॥ ऋष्यचर्मा विनद्वांगं दशनलवं महारथ
म् ३८ तस्य वाजिसहस्रं तुरथेऽयुक्तं महात्मनः ॥ पुरा देवासुरे युद्धे हिरण्यकशिपोरिव ३९ तमापतंतं ददृशे दानवं यदुपुंगवः ॥ संप्रहृष्टस्ततो युद्धे तेजसा चा
प्यपूर्यत १४० असिचर्मधरो वीरः स्वस्थः संग्रामलालसः ॥ नरसिंहो यथा पूर्वमादिदैव्यवधोद्यतः १४१

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ऋण्यो मृगविशेषः नल्वो हस्तचतुःशतम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ १४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षुद्रकाणां बाणविशेषणां षष्ठीतृतीयार्थे ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

आपतंतं ददर्शाथ खड्गचर्मधरंतदा ॥ खड्गचर्मधरंतं तु दृष्ट्वा बाणः पदातिनम् ४२ प्रहर्षमतुल्लेभे प्राद्युग्मिनवधकांक्षया ॥ तनुत्रेण विहीनश्च खड्गपाणिश्च यादवः ४३ अजेय इति तं मत्वा युद्धायाभिमुखः स्थितः ॥ अनिरुद्धेन बाणो जितकाशी महाबलः ४४ वाचं चोवाच संक्रुद्धो गृह्यतां हन्यतां मिति ॥ वाचं च ब्रुवतस्तस्य श्रुत्वा प्राद्युग्मिनराहवे ४५ बाणस्य ब्रुवतः क्रोधाद्वसमानो भ्युदैक्षत ॥ उषां भयपरित्रस्तां रुदतीं तत्र मामिनीम् ४६ अनिरुद्धः प्रहस्याथ समाश्रास्य च तां स्थितः ॥ अथ बाणः शरौ बाणां क्षुद्रकाणां समंततः ४७ चिक्षेप समरे क्रुद्धो ह्यनिरुद्धवधेऽप्यस्य ॥ अनिरुद्धस्तु चिच्छेदकांक्षंस्तस्य पराजयम् ४८ वर्षशरजाहलानि क्षुद्रकाणां समंततः ॥ बाणो निरुद्धशिरसि वांक्षंस्तस्य रणे वधम् ४९ ततो बाणसहस्राणि चर्मणा व्यवधूय सः ॥ बभौ प्रमुखतस्तस्य स्थितः सूर्यइवोदये १५० सोमिभूय रणे बाणमास्थितो यदुनंदनः ॥ सिंहप्रमुखतो दृष्ट्वा गजमेकं यथावने ५१ ततो बाणः सबाणौ वैर्मर्मभेदिभिराशुगैः ॥ विव्याध निशि तैस्तीक्ष्णैः प्राद्युग्मिनमपराजितम् ५२ समाहतस्ततो बाणैः खड्गचर्मधरोपतत् ॥ तमापतंतं निशितैरभ्यघ्नन् सायकैस्तथा ५३ सोतिविद्धो महाबाहुर्बाणैः सन्नतपर्वभिः ॥ क्रोधेनाभिप्रज्ज्वालचिकीर्षुः कर्मदुष्करम् ५४ रुधिरौघक्षुत्तैर्गात्रैर्बाणवर्षैः समाहितः ॥ अभिभूतः सुसंक्रुद्धो ययौ बाणरथं प्रति ५५ असिभिर्मुशलैः शूलैः पट्टिशैस्तोमैरस्तथा ॥ सोतिविद्धः शरौ चैव प्राद्युग्मिनं न व्यकंपत ५६ आस्रुत्य सहसा कुद्धोरथैः पातस्य सोऽच्छिनत् ॥ जघान चाश्वान् खड्गेन बाणस्य रणमूर्ध्वे नि ५७ तंपुनः शरवर्षेण पट्टिशैस्तोमैरपि ॥ चकारांतर्हितं बाणो युद्धमार्गविशारदः ५८ हतो यमिति विज्ञाय प्रणदन्नैर्ऋता गणाः ॥ ततो वस्रुत्य सहसारथ्यार्थे व्यवस्थितः ५९ शक्तिबाणस्ततः क्रुद्धो घोररूपां भयानकाम् ॥ जग्राह ज्वलितां घोरं घंटामालाकुलारणे १६० ज्वलनादित्यसंकाशां यमदंडो ग्रदर्शनाम् ॥ प्राहिणोत्तामसंगेन महोल्कां ज्वलितामिव ६१ तामापतंतीं संप्रेक्ष्य जीवितां तं करीतदा ॥ सोमिभ्रुत्य तदा शक्तिजग्राह पुरुषोत्तमः ६२ निर्बिभेदततो बाणंतया शक्त्या महाबलः ॥ साभित्वा तस्य देहं वै प्राविशद्वरणीतलम् ६३ सगाढविद्धो व्यथितो ध्वजयष्टिः समाश्रितः ॥ ततो मूर्च्छाभिभूतं तं कुमांडो वाक्यमब्रवीत् ६४ उपेक्षसे दानवैर्द्रकिमेवं शत्रुमुद्यतम् ॥ लब्धलक्षो ह्ययं वीरो निर्विकारो दृश्यते ६५ मायामाश्रित्य युध्यस्व नायं वध्यो न्यथा भवेत् ॥ आत्मानं मां च रक्षस्व प्रमादात् किमुपेक्षसे ६६ वध्यतामयमद्यैव न नः सर्वान्विनाशयेत् ॥ अन्यांश्च शतशो हत्वा उषां नीत्वा त्रजिष्यति १६७

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ असंगेन उपासंबंधस्यापि वधेन एतस्मिन्मते मम दुहिता विधवा भविष्यतीत्यपि अविगण्येत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ १६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

कुंभांडवचनैरेवंदानवेद्रः प्रणोदितः ॥ वाचंरुक्षामभिकुद्धः प्रोवाचवदतांवरः ६८ एषोहमस्यविदधेमृत्पुं प्राणहरंरणे ॥ आदास्याम्यहमेतंवैगरुत्मानिवपन्न
गम् ६९ इत्येवमुक्त्वासरथः सध्वजः साश्वसाराथिः ॥ गंधर्वनगराकारस्तत्रैवांतरधीयत ७० मुमोचनिशितान्बाणान्छन्नोमायाधरोबली ॥ विज्ञायां
तर्हितं बाणं प्राद्युम्निरपराजितः ७१ पौरुषेण समायुक्तः संप्रैतदशोदश ॥ आस्थायतामसीं विद्यां तदा कुद्धो महाबलः ७२ मुमोच विशिखां स्तीक्ष्णां
श्छन्नो मायाधरो बली ॥ प्राद्युम्निर्विशिखैर्बद्धः सर्पभूतैः समंततः ७३ वेष्टितो बहुधा तस्य देहः पन्नगराशिभिः ॥ स तु वेष्टितः सर्वांगो बद्धः प्राद्युम्नि राहवे ७४
निष्प्रयत्नः कृतस्तस्थौ मैनाक इव पर्वतः ॥ ज्वालावलीढवदनैः सर्पभोगैर्विचेष्टितः ७५ अभितः पर्वताकारः प्राद्युम्निरभवद्गणे ॥ निष्प्रयत्नगतिश्चापि सर्पवक्र
मयैः शरैः ७६ न विव्यथे स भूतात्मा सर्वतः परिवेष्टितः ॥ ततस्तं वाग्भिरुग्राभिः संरब्धस्तमतर्जयत् ७७ बाणो ध्वजं समाश्रित्य प्रोवाचामर्षितो वचः ॥ कुंभांड
वध्यतां शीघ्रमयं वैकुलपांसनः ७८ चारित्र्येन मेलोक्ते दूषितं दूषितात्मना ॥ इत्येवमुक्ते वचने कुंभांडो वाक्यमब्रवीत् ७९ राजन्वक्ष्याम्यहं किंचित्तन्मेशृणु
यदीच्छसि ॥ अयं विज्ञायतां कस्य कुतो वायमिहागतः ८० केन वायमिहानीतः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ मया यंबहुशोरा जन्मदृष्टो युध्यन्महारणे ८१ क्रीडन्निव
चयुद्धेषु दृश्यते देवसूनुवत् ॥ बलवान् सत्वसंपन्नः सर्वशास्त्रविशारदः ८२ नायं वधकृतं दोषमर्हते दैत्यसत्तम ॥ गांधर्वेण विवाहेन कन्येयंतव संगता ८३ अदेया
ह्यप्रतिग्राह्या अतश्चित्यवधं कुरु ॥ विज्ञाय च वधं वास्य पूजां वास्य करिष्यसि ८४ वधे ह्यस्य महान् दोषो रक्षणे सुमहान् गुणः ॥ अयं हि पुरुषोत्कृष्टः सर्वथा
मानमर्हति ८५ सर्वतो वेष्टिततनुर्न्यथ तेषां भोगिभिः ॥ कुलशौण्डीर्यवीर्यैश्च सत्त्वेन च समन्वितः ८६ पश्य राजन् महावीर्यैरन्वितः पुरुषोत्तमः ॥ न नोग
णयते सर्वान्वधं प्राप्तोऽप्ययं बली ८७ यदि माया प्रभावेण नात्र बद्धो भवेदयम् ॥ सर्वान्सुरगणान्संख्येयो धयेन्नात्र संशयः ८८ सर्वसंग्राममार्गज्ञो भवेद्भी
र्याधिकस्तव ॥ शोणितौ घृष्टौ गर्गात्रैर्नागभोगैश्च वेष्टितः ८९ त्रिशिखां भ्रुकुटिकृतवान् चिंतयति नः स्थितान् ॥ इमां वस्थां नीतो निस्वबाहुबलमाश्रितः ९०
न चिंतयति राजंस्त्वां वीर्यवान् कोऽप्यसौ युवा ॥ सहस्रबाहोः समरोद्धि बाहुः समवस्थितः ॥ न चिंतयति ते वीर्यमयं वीर्यमदान्वितः ९१ उचितं यदि ते राजन् ज्ञेयो वीर्य
बलान्वितः ॥ कन्याचेयं न चान्यस्य निर्यायितेन संगता ९२ यदि चेष्टतमः कश्चिदयं वंशो महात्मनाम् ॥ ततः पूजामयं वीरः प्राप्स्यते चासुरोत्तमः ९३ रक्ष्यतामि
ति चोक्तवैवतथास्त्विति च तस्थिवान् ॥ एवमुक्ते तु वचने कुंभांडेन महात्मना ९४

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टोकायां प्रायुष्मि शरवंधोनामैकाने विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ११९ ॥

तथेत्याह च कुंभाडं बाणः शत्रुनिषूदनः ॥ संरक्षिणस्ततोदत्वा अनिरुद्धस्य धीमतः ९५ ययौ स्वमेव भवनं बलेः पुत्रो महायशः ॥ संयतं मायया दृष्ट्वा अनिरुद्धं महा
बलम् ९६ ऋषीणां नारदः श्रेष्ठोऽब्रजद्वा रवतीं प्रति ॥ ततो ह्याकाशमार्गेण मुनिर्द्वा रवतीं गतः ९७ गते ऋषीणां प्रवरे सो निरुद्धो व्यचिंतयत् ॥ नष्टो यं दानवः
क्रूरो युद्धमेप्यत्यसंशयः ९८ स गत्वानारदस्तत्र शंखचक्रगदाधरम् ॥ ज्ञापयिष्यति तत्त्वेन इममर्थेन संशयः ९९ नागैर्विचेष्टितं दृष्ट्वा उषा प्रायुष्मि मातुरा ॥
रुरोद बाष्प रुद्धा क्षीता माहरुदतीं पुनः २०० किमिदं रुद्यते भीरुमा भैस्त्वमृगलोचने ॥ पश्य सुश्रोणि संप्राप्तं मत्कृते मधुमूदनम् २०१ यस्य शंखध्वनिं श्रुत्वा
बाहुशब्दं बलस्य च ॥ दानवानां शमेप्यंति गर्भाश्चासुरयोषिताम् २०२ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तानिरुद्धेन उषा विश्रंभमागता ॥ नृशंसं पितरं चैव शो
चते सा सुमध्यमा २०३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि बाणानिरुद्धयुद्धे एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ११९ ॥ ॥ ११ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ॥ यदा बाणपुरे वीरः सो निरुद्धः सहोषया ॥ सं निरुद्धो न रं द्रेण बाणेन बलिमूनुना १ तदा देवीं कोटवतीं रक्षार्थं शरणं गतः ॥ यद्रीतमनि
रुद्धेन देव्याः स्तोत्रमिदं शृणु २ अनंतमक्षयं दिव्यमादिदेवं सनातनम् ॥ नारायणं नमस्कृत्य प्रवरं जगतां प्रभुम् ३ चंडीकात्यायनीं देवीमायां लोकनमस्कृताम्
वरदां कीर्तयिष्यामि नामभिर्हरि संस्तुतैः ४ ऋषिभिर्देवतैश्चैव वाक्पुष्पैरर्चितां शुभाम् ॥ तां देवीं सर्वदेहस्थां सर्वदेवनमस्कृताम् ५ अनिरुद्ध उवाच ॥ महेंद्रविष्णु
भगिनि नमस्यामि हिताय वै ॥ मनसा आवशुद्धेन शुचिः स्तोष्ये कृतांजलिः ६ गौतमीकं सभयदां यशोदानं दवर्द्धिनीम् ॥ मेध्यांगो कुलसंभूतां नंदगोपस्य नंदि
नीम् ७ प्रज्ञां दक्षां शिवां सौम्यां दनुपुत्रविमर्दिनीम् ॥ तां देवीं सर्वदेहस्थां सर्वभूतनमस्कृताम् ८ दर्शनीं पूरणीं मायां बह्वि सूर्यराशिप्रभाम् ॥ शांतिध्रुवां च जननीं
मोहिनीं शोषणीं तथा ९ सेव्यां दैवैः सर्पिणैः सर्वदेवनमस्कृताम् ॥ कालीं कात्यायनीं देवीं भयदां भयनाशिनीम् १० कालरात्रिकाम गमां त्रिनेत्रां ब्रह्मचारिणी
म् ॥ सौदामिनीं मेघरवां वेतालान् विपुलाननाम् ११ यूथस्याद्यां महाभागां शकुनीं रवतीं तथा ॥ तिथीनां पंचमीं षष्ठीं पूर्णमार्सी चतुर्दशीम् १२ सप्तविंशतिं ऋक्षा
णि नद्यः सर्वादि शोदश ॥ नगरोपवनोद्यानद्वाराद्यालकवासिनीम् १३ ह्रीं श्रीं गंगां च गंधर्वीं योगिनीं योगदां सताम् ॥ कीर्तिमाशां दिशं स्पशानं मस्यामिरस
स्वतीम् १४ वेदानां मातरं चैव सावित्रीं भक्तवत्सलाम् ॥ तपस्विनीं शांतिकरीमेकानंशां सनातनीम् १५ कौटीयीं मदिरां चंडामिलां मलयवासिनाम् ॥ भू
तधात्रीं भयकरीं कूशमांडीं कुसुमप्रियाम् १६ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सिद्धसेनस्यकार्तिकेयस्य ॥ २० ॥ देवकन्यानामितितत्प्रभृतिनारीषुअसिसानिध्यंकुरुषेद्वर्त्यश्रुतुर्थेनान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

दारुणीमदिगवासांविध्यकैलासवासिनीम् ॥ वरांगनांसिहरथीबहुरूपांवृषध्वजाम् १७ दुर्लभांडुर्जयांडुर्गानिशुंभभयदर्शिनीम् ॥ सुरप्रियांसुरादेवीवज्रपा
प्यनुजांशिवाम् १८ किरातींचीरवसनांचौरसेनानमस्कृताम् ॥ आज्यपांसोमपांसौम्यांसर्वपर्वतवासिनीम् १९ निशुंभशुंभमथनींगजकुंभोपमस्तनीम्
जननींसिद्धसेनस्यसिद्धचारणसेविताम् २० चरांकुमारप्रभवांपार्वतीपर्वतात्मजां ॥ पंचाशद्देवकन्यानांपत्न्योदेवगणस्यच २१ कद्रुपुत्रसहस्रस्यपुत्रपौत्र
वरास्त्रियः ॥ मातापिताजगन्मान्यादिविदेवाप्सरोगणैः २२ ऋषिपत्नीगणानांचयक्षगंधर्वयोषितां ॥ विद्याधराणांनारीषुसाध्वीषुमनुजासुच २३ एवमे
तासुनारीषुसर्वभूताश्रयाह्यसि ॥ नमस्कृतासित्रैलोक्योर्कनरोद्गीतसेविते २४ अर्चित्याह्यप्रमेयासियासिसासिनमोस्तुते ॥ एभिर्नामभिरन्यैश्चकीर्तिता
ह्यसिगौतमि २५ त्वत्प्रसादादविघ्नेनाक्षिप्रमुच्येयबंधनात् ॥ अवेक्षस्वविशालाक्षिपादैतेशरणत्रजे २६ सर्वेषामेवबंधानांमोक्षणकर्तुमर्हसि ॥ ब्रह्मावि
ष्णुश्चरुद्रश्चंद्रसूर्याग्निमारुताः २७ अश्विनौवसवश्चैवधाताभूमिर्दिशोदश ॥ मरुतासहपर्जन्योधाताभूमिर्दिशोदश २८ गावोनक्षत्रवंशाश्चग्रहानद्योहदा
स्तथा ॥ सरितःसागराश्चैवनानाविद्याधरोरगाः २९ तथानागाःसुपर्वाणोगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ कृत्स्नंजगदिदंप्रोक्तंदेव्यानामानुकीर्तनात् ३० देव्या
स्तवामिमुपुण्यंयःपठेत्सुसमाहितः ॥ सातस्मैसप्तमेमासिवरपथ्यंप्रयच्छति ३१ अष्टादशभुजादेवीदिव्याभरणभूषिता ॥ हारशोभितसर्वांगीमुकुटोज्ज्वल
भूषणा ३२ कात्यायनीस्तूयसेत्वंवरमथ्यंप्रयच्छसि ॥ अतस्तवीमितांदेवींवरदेवामलोचने ३३ नमोस्तुतेमहादेविसुप्रीतामेसदाभव ॥ प्रयच्छत्वंवरं
ह्यायुःपुष्टिंचैवक्षमांधृतिम् ३४ बंधनस्थोविमुच्येयंसत्यमेतद्भवेदिति ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंस्तुतामहादेवीदुर्गादुर्गपराक्रमा ३५ सांनिध्यंकल्पया
मासअनिरुद्धस्यबंधने ॥ अनिरुद्धहितार्थायदेवीशरणवत्सला ३६ बद्धबाणपुरेवीरमानिरुद्धंव्यमोक्षयत् ॥ सांत्वयामासतंवीरमनिरुद्धममर्पणम् ३७
पूजयामासतांवीरःसोनिरुद्धःप्रतापवान् ॥ प्रसादंदर्शयामासअनिरुद्धस्यबंधने ३८ नागपाशेनबद्धस्यतस्योषाहृतचेतसः ॥ स्फोटयित्वाकराग्रेणपंज
रंवज्रसन्निभम् ३९ रुद्धबाणपुरेवीरंसानिरुद्धमभाषत ॥ सांत्वयंतीवचोदेवीप्रसादाभिमुखीतदा ४० श्रीदेव्युवाच ॥ चक्रायुधोमोक्षयिताऽनिरुद्धत्वांब
धनादाशुसहस्वकालम् ॥ छित्त्वासबाणस्यसहस्रबाहुंपुरींनिजानंप्रतिदैत्यसूदनः ४१

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ देव्यानामानुकीर्तनात् ब्रह्मादिकंसर्वजगत्कीर्तितमितिवदतादेव्याएवसर्वोपादानत्वरूपजगत्कारणत्वमुक्तंभवति ॥ ३० ॥ ३१

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ चक्रायुधएवमोचकोनत्वस्मदादयइत्याशयेनाहचक्रेति ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ तत इति ॥ १ ॥

ततो निरुद्धः पुनरेव देवीं तुष्टाव हृष्टः शशिकांतवक्रः ॥ अनिरुद्ध उवाच ॥ नमोस्तु ते देविवरप्रदेशिवे नमोस्तु ते देवि सुरारिनाशिनि ४२ नमोस्तु ते कामचरे सदाशिवे नमोस्तु ते सर्वहितैषिणि प्रिये ॥ नमोस्तु ते भयकरिविद्विषांसदानमोस्तु ते बंधनमोक्षकारिणि ४३ ब्रह्मार्णीद्रागिरुद्राणीभूतभव्यभवेशिवे ॥ ब्राहिमांसर्वभीतिभ्यो नारायणि नमोस्तु ते ४४ नमोस्तु ते जगन्नाथे प्रिये दांते महाव्रते ॥ भक्तिप्रिये जगन्मातः शैलपुत्रिवसुंधरे ४५ ब्राहिमांस्त्वं विशालाक्षि नारायणि नमोस्तु ते ॥ त्रायस्व सर्वदुःखेभ्यो दानवानां भयं करि ४६ रुद्रप्रिये महाभागे भक्तानामार्तिनाशिनि ॥ नमो भिशिरसा देवी बंधनस्थो विमोक्षितः ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ आर्यास्तव मिदं पुण्यं यः पठेत्सु समाहितः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ बंधनस्थो विमुच्येत स तं व्यासवचो यथा ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि अनिरुद्धकृत आर्यास्तवो नाम विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२० ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो निरुद्धस्य गृहे रुरुदुःसर्वयोषितः ॥ प्रियं नाथमपश्यंत्यः कुर्ये इव संवशः १ अहो धिक्किमिदं नाथनाथे कृष्णे व्यवस्थिते ॥ अनाथा इव संव्रस्तारुदिमो भयपीडिताः २ यस्येद्रप्रमुखा देवाः सादित्याः समरुद्रणाः ॥ बाहुच्छाया मुपाश्रित्य वसंति दिवि देवताः ३ तस्योत्पन्नमिदं लोके भयदस्य महाभयम् ॥ तस्या निरुद्धः पौत्रस्तु वीरः केनापि नो हतः ४ अहो नास्ति भयं नूनं तस्य लोके सुदुर्मते ॥ वासुदेवस्य यः क्रोधमुत्पादयति दुःसहम् ५ व्यादितास्यस्य यो मृत्योर्दंष्ट्राग्रे परिवर्तते ॥ स वासुदेवं समो मोहादभ्युदियाद्रिपुः ६ इदमेवं विधं कृत्वा विप्रियं यदुपुंगवे ॥ कथं जीवन्विमुच्येत साक्षादपि शचीपतिः ७ हृतनाथाः स्मशोच्याः स्मवयं नाथं विना कृताः ॥ विप्रयोगेन नाथस्य कृतांतवशगाः कृताः ८ इत्येवं तावदंत्यश्च रुदंत्यश्च पुनः पुनः ॥ नेत्रजं वारिमुचुराशिवं परमांगनाः ९ तासां बाष्पांबु पूर्णानि नयनानि च काशिरे ॥ सलिले नाष्ठुतानीव पंकजानि जलागमे १० तासां मरालपक्ष्माणि राजयंति शुभानि च ॥ रुधिराणां पुतानीव नयनानि च काशिरे ११ तां ग्राह्मर्म्यं तलस्थानां पूर्णं आसीन् महास्वनः ॥ कुररीणामिवाकाशे रुदतीनां सहस्रशः १२ तं श्रुत्वा निनदं घोरो मपूर्वं भयमागतम् ॥ उत्पेतुः सहसा स्वेभ्यो गृहेभ्यः पुरुषर्षभाः १३ कस्मादेषो निरुद्धस्य श्रूयते सुमहास्वनः ॥ गृहे कृष्णाभिगुप्तानां कुतो नो भयमागतम् १४ इत्येव मूचुस्तेऽन्योन्यं स्नेहविल्वगद्गदाः ॥ अधर्षिता यथासिंहा गुहाभ्य इव निःसृताः १५ सन्नाह भेरी कृष्णस्य आहता महती तदा ॥ यस्याः शब्देन ते सर्वे समागम्य च धिष्ठिताः १६ किमेतदितितेऽन्योन्यं समपृच्छंतया दवाः ॥ अन्योन्यस्य हिते सर्वे यथावृत्तमवेदयन् १७

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ मरालाः हंसाः तेषां रुधिराणां वपक्ष्माणि रक्तातिनयनानि च काशिरे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

ततस्तेवाप्पपूर्णाक्षाः क्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ निःश्वसंतोव्यतिष्ठंतयादवायुद्वदुर्मदाः १८ तूष्णींभूतेषुसर्वेषुविप्रथुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ कृष्णं प्रहरतां श्रेष्ठनिः
श्वसंतं मुहुर्मुहुः १९ किमिदं चितयाविष्टः पुरुषेन्द्रभवानिह ॥ तव बाहुबलप्राणाः स्वास्थिताः सर्वयादवाः २० भवंतमाश्रिताः कृष्णसंविभक्ताश्च सर्वशः ॥ तथै
व बलवान् शक्रस्त्वय्यावेश्यजयाजयौ २१ सुखं स्वपतिनिःशंकः कथं त्वंचितयान्वितः ॥ शोकसागरमक्षोभ्यं सर्वे ते ज्ञातयोगताः २२ तान्मज्जमानानेकस्त्वं
समुद्धरमहाभुज ॥ किमेवं चितयाविष्टो न किंचिदपि भाषसे २३ चिंतां कुर्वन् तथा देव न त्वमर्हसि माधव ॥ इत्येवमुक्तः कृष्णस्तु निःश्वस्य सुचिंरंबु २४ प्रा
ह वाक्यं स वाक्यज्ञो ब्रह्मपतिरिव स्वयम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विप्रथो चितयाविष्टो ह्येतत्कार्यमचितयम् २५ विचितयं स्त्वं हं चास्य कार्यस्य न लभे गतिम् ॥
तथा हं भवताप्युक्तो नोत्तरं विदधे क्वचित् २६ दाशार्हगणमध्ये हं वदाम्यर्थवर्ती गिरम् ॥ शृणु ध्वं यादवाः सर्वे यथा चितान्वितो ह्यहम् २७ अनिरुद्धे हृते वीरिष्ट
थिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥ अशक्ता इति मंस्यंते सर्वानस्मान्स्वबांधवान् २८ आहुकश्चैव नो राजा हृतः शाल्वेन वै पुरा ॥ प्रत्यानीतः स चास्माभिर्गुह्यं कृत्वा सुदारुण
म् २९ प्रद्युम्नश्चापिनो बालः शंबरेण हृतो ह्यभूत् ॥ स तं निहत्य समरे प्राप्नो रुक्मिणि नंदनः ३० इदं तु सुमहत्कष्टं प्राद्युम्निः कप्रवासितः ॥ नैवं विधमहं दोषं न स्मरे
मनुजर्षभाः ३१ भस्मना गुंठितः पादो येन मे मूर्ध्नि पातितः ॥ तस्याहं सानुबंधस्य हरिष्ये जीवितं रणे ३२ इत्येवमुक्ते कृष्णेन सात्यकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ चाराः
कृष्णप्रणीयंतामनिरुद्धस्य मार्गणे ॥ स पर्वतवनोद्देशां मार्गे तु वसुधामिमाम् ३३ आहुकं प्राह कृष्णस्तु स्मितं कृत्वा वचस्तदा ॥ आभ्यंतराश्च बाह्याश्च व्या
दिश्यंतां चरानृप ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा आहुकस्त्वरितोऽब्रवीत् ॥ अन्वेषणेनिरुद्धस्य स चारान्दिष्टवांस्तदा ३५ ततश्चारास्तु
व्यादिष्टाः पार्थिवेन यशस्विना ॥ हयार्थाश्च व्यादिष्टाः पार्थिवेन महात्मना ॥ अभ्यंतरं च मार्गध्वं बाह्यतश्च समंततः ३६ वेणुमंतं लताविष्टं थारैव तं कंगिरि
म् ॥ ऋक्षवंतं गिरिचैव मार्गध्वं त्वरिता हयैः ३७ एकैकं तत्र चोद्यानं मार्गध्वं काननानि च ॥ यातव्यं चापि निःशंकं पुद्यानानि समंततः ३८ हयानां च सहस्रा
णिरथानां चाप्यनेकशः ॥ आरुह्य त्वरिताः सर्वे मार्गध्वं यदुनंदनम् ३९ सेनापतिरनाधृष्टिरिदं वचनमब्रवीत् ॥ कृष्णमक्लिष्टकर्माणमच्युतं भीतभीतवत् ४०
शृणु कृष्णवचो मह्यं रोचते यदिते प्रभो ॥ चिरात्प्रभृतिमेव कुंभवंतं जायते मतिः ४१ असिलो मापुलो माचनि सुंदनरकौहतौ ॥ सौभः शाल्वश्च निहतौ
मैदो द्विविद एव च ४२ हयग्रीवश्च सुमहात्मानुबंधस्त्वया हतः ॥ तादृशे विग्रहे वृत्ते देवहेतोः सुदारुणे ४३

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

सर्वाण्येतानिकर्माणिनिःशेषाणिरणेरणे ॥ कृतवानसिगोविंदपार्ष्णिग्राहश्चनास्तिते ४४ इदं कर्मत्वया कृष्णसानुबंधं महत्कृतम् ॥ पारिजातस्य हरणे यत्कृतं
कर्मदुष्करम् ४५ तत्र शक्रस्त्वया कृष्ण ऐरावतशिरोगतः ॥ निर्जितो बाहुवीर्येण त्वया युद्धविशारदः ४६ तेन वैरं त्वया सार्द्धं कर्तव्यं नात्र संशयः ॥ वैरानुबंधं
श्रमहांस्तेन कार्यं त्वया सह ४७ तत्रानिरुद्धहरणं कृतं मघवता स्वयम् ॥ न ह्यन्यस्य मवेच्छति वैरिनिर्यातनं प्रति ४८ इत्येवमुक्ते वचने कृष्णो नागइव श्वसन् ॥
उवाच वचनं धीमाननाधृष्टि महाबलम् ४९ सेनानी स्तातमामैवं न देवाः क्षुद्रकर्मिणः ॥ नाकृतज्ञानचक्री बानावलिमानबालिशाः ५० देवतार्थं च मे यत्नो म
हान्दानवसंक्षये ॥ तेषां प्रियार्थं चरणे हन्मिदं हान्महाबलान् ५१ तत्परस्तन्मनश्चास्मितद्रक्तस्तत्प्रियेरतः ॥ कथं पापं करिष्यंति विज्ञायैवं विधं हि माम् ५२
अक्षुद्राः सत्यवन्तश्च नित्यं भक्तानुकंपिनः ॥ तेभ्यो न विद्यते पापं बालिशत्वात्प्रभाषसे ५३ कदाचिदिह पुंश्चल्या अनिरुद्धो हतो भवेत् ॥ देवेषु समहेतरेषु नैतत्क
र्म विधीयते ५४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं चिंतयमानस्य कृष्णस्याद्भुतकर्मणः ॥ कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा ततोऽक्रूरोऽब्रवीद्वचः ५५ मधुरं शृण्वया वाचा अर्थ
वाक्यविशारदः ॥ यच्छक्रस्य प्रभो कार्यं तदस्माकं विनिश्चितम् ५६ अस्माकं चापि यत्कार्यं तद्विकार्यं शचीपते ॥ संरक्षया श्ववयं देवैरस्माभिश्चापि देवताः ॥ दे
वतार्थं वयं चापि मानुषत्वमुपागताः ५७ एवमक्रूरवचनैश्चोदितो मधुसूदनः ॥ स्निग्धगंभीरया वाचा पुनः कृष्णोभ्यभाषत ५८ नायं देवैर्न गंधर्वैर्न यक्षैर्न च राक्षसैः
प्रद्युम्नपुत्रोपहतः पुंश्चल्यानुमहायशाः ५९ मायाविदग्धाः पुंश्चल्यो दैत्यदानवयोषितः ॥ ताभिर्हृतो न संदेहो नान्यतो विद्यते भयम् ६० ॥ वैशंपायन उ
वाच ॥ इत्येवमुक्ते वचने कृष्णेन तु महात्मना ॥ अथावगम्य तत्त्वेन यद्भूतं यदुमंडले ६१ हर्षयन्स तु सर्वेषां मृतमागधवंदिनाम् ॥ मधुरः श्रूयते गोपो माधव
स्य निवेशने ६२ ते चाराः सर्वतः सर्वे सभाद्वारमुपागताः ॥ शनैर्गद्गदया वाचा इदं वचनमब्रुवन् ६३ उद्यानानि गुहाः शैलाः सभानद्यः सरांसि च ॥ एकैकं शत
शोराजन्मार्गितं न च दृश्यते ६४ अन्ये कृष्णं चराराजन्नुपागम्य तदाब्रुवन् ॥ सर्वे नो विदिता देशाः प्राद्युम्निर्न च दृश्यते ६५ यदन्यत्संविधातव्यं विधानं यदुनं
दन ॥ तदाज्ञापय नः क्षिप्रमनिरुद्धस्य मार्गणे ६६ ततस्ते दीनमनसः सर्वे बाष्पाकुलेक्षणाः ॥ अन्योन्यमभ्यभाषंत किमतः कार्यमुत्तरम् ६७ संदष्टोष्ठपुटाः
केचित्केचिद्बाष्पाकुलेक्षणाः ॥ केचिद्भुकुटिमास्थाय चिंतयन्त्यर्थसिद्धये ६८ एवं चिंतयतां तेषां बह्वर्थमभिभाषितम् ॥ अनिरुद्धः कुतश्चेति संभ्रमः सु
महानभूत् ६९

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

अन्योन्यमभिवीक्षंतेयादवाजातमन्यवः ॥ तांनिशांविमनस्कास्तेगमयेयुःकथंचन ॥ अनिरुद्धोहृतश्चेतिपुनःपुनररिंदम ७० एवंचब्रुवतांतेषांप्रभातारजनी
तदा ॥ ततस्तूर्यनिनादैश्वशंखानांचमहास्वनैः ॥ प्रबोधनंमहाबाहोःकृष्णस्याक्रियतालये ७१ ततःप्रभातेविमलेप्रादुर्भूतेदिवाकरे ॥ प्रविवेशसभामेको
नारदःप्रहसन्निव ७२ दृष्ट्वातुयादवान्सर्वान्कृष्णेनसहसंगतान् ॥ ततःसजयशब्देनमाधवंप्रयपूजयत् ७३ अथाभ्युत्थायविमनाःकृष्णःसमितिदुर्जयः
मधुपर्कचंगांचैवनारदायददौप्रभुः ७४ सोपविश्यासनेशुभ्रेसर्वास्तरणसंवृते ॥ सुखासीनोयथान्यायमुवाचेदंवचोऽर्थवत् ७५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
किमेवांचितयाविष्टानिःसंगागतमानसाः ॥ उत्साहहीनाःसर्वैवैह्मीबाइवसमासते ७६ इत्येवमुकेवचनेनारदेनमहात्मना ॥ वासुदेवोऽब्रवीद्वाक्यंश्रूयतांभग
वन्निदम् ७७ अनिरुद्धोहृतोब्रह्मन्केनापिनिशिसुव्रत ॥ यस्यार्थेसर्वेवास्मंचितयाविष्टचेतसः ७८ एषतेयदिवृतांतःश्रुतोदृष्टोपिवासुने ॥ भगवन्कथ्य
तांसाधुप्रियमेतन्ममानघ ७९ इत्येवमुकेवचनेकेशेनमहात्मना ॥ प्रहस्यैतद्वचःप्राहश्रूयतांमधुसूदन ८० निवृत्तंसुमहद्युद्धंदेवासुरसमंमहत् ॥ अनिरु
द्धस्यचैकस्यबाणस्यापिमहामृधे ८१ उषानामसुनातस्यबाणस्याप्रतिमौजसः ॥ तस्यार्थेचित्रलेखावैजहाराशुतमप्सराः ८२ उभयोरपितत्रासीन्महा
युद्धंसुदारुणम् ॥ प्राद्युम्निबाणयोःसंख्येबलिवासवयोरिव ८३ अस्माभिश्चापितद्युद्धंष्टंमुमहदद्भुतम् ॥ अनिरुद्धोभयात्तेनसंयुगेष्वनिवर्तिना ८४ बा
णेनमायामास्थायबद्धोनागैर्महाबलः ॥ व्यादिष्टस्तुवधस्तस्यबाणेनगरुडध्वज ८५ तंनिवारितवान्मंत्रोक्तुंभांडोनामतस्यह ॥ कुमारस्यानिरुद्धस्यतेना
सक्तेनसंयुगे ८६ बाणेनमायामास्थायसर्पैर्नियमनंकृतम् ॥ उत्तिष्ठतुभवान्शीघ्रंयशसेविजयायच ८७ नायंसंरक्षितुंकालःप्राणांस्तातजयैषिणाम् ॥ प्रा
णैःकिंचिद्रतैर्वीरोधैर्यमालंब्यतिष्ठति ८८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इत्येवमुकेवचनेवासुदेवःप्रतापवान् ॥ प्रायात्रिकान्वैसंभारानाज्ञापयतवीर्यवान्
८९ ततश्चंदनपूर्णैश्चलाजैश्चैवसमंततः ॥ निर्ययौसमहाबाहुःकीर्यमाणोजनार्दनः ९० ॥ नारदउवाच ॥ स्मरणंनतेयस्यकर्तुमर्हसिमाधव ॥ नह्यन्येनतद
ध्वानंशक्यंगंतुमहाभुज ९१ आकर्णयतमध्वानंगंतव्यमतिदुर्जयम् ॥ एकादशसहस्राणियोजनानांजनार्दन ९२ तदिनःशोणितपुरंप्राद्युम्निर्यत्रसांप्रतम् ॥
मनोजवोमहावीर्योवैनतेयःप्रतापवान् ९३ समाह्वयस्वगोविंदसहित्वांतत्रनेष्यति ॥ एकेनसुमुहूर्तेनबाणंसंदर्शयिष्यति ९४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तस्यतद्वचनंश्रुत्वासस्मारगरुडंतदा ॥ सकृष्णपार्श्वमागम्यप्रांजलिंरुडःस्थितः ९५

॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वैदर्भीरुक्मिणः दुहितेतेतवमदीयभ्रातुः सुषाप्रद्युम्नभार्यात्वात् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

प्रणम्याथवचः प्राहवैनतेयो महाबलः ॥ वासुदेवं महात्मानं शृङ्गं मधुरयागिरा ९६ गरुड उवाच ॥ पद्मनाभ महाबाहो किमर्थं संस्मृतो ह्यहम् ॥ कृत्यं ते य
दि हात्रास्ति श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ९७ कस्य पक्षपरिक्षेपैर्नाशयामि पुरीं प्रभो ॥ प्रभावात्तव गोविंदकोनविद्याद्वलं मम ९८ गदावेगं च ते वीरचक्राग्निं च म
हाभुज ॥ नावबुध्यति मूढात्मा कोदपां त्राशमेष्यति ९९ हलं सिंहमुखं कस्य वनमालो नियोक्ष्यति ॥ कस्य देहस्तु निर्भिन्नो मेदिनीयास्यति प्रभो १०० ॥
कस्य शंखरवैः प्राणान्मोहयिष्यसि माधव ॥ कोयं स परिवारो दययास्यते यमसादनम् १ एवमुक्ते तु वचने वैनतेयेन धीमता ॥ वासुदेवो वचः प्राह शृणु त्वं वदतां वर २
बलेः पुत्रेण बाणेन प्राद्युम्निरपराजितः ॥ उषायाः कारणे बद्धो न गेरशो णिता ह्वये ॥ अनिरुद्धस्तु कामातो बद्धो नागैर्विषोल्बणैः ३ तस्य मोक्षार्थमाहूतो मया त्वं
पतगेश्वर ॥ तव वेगसमो नास्ति पक्षिणां प्रवरो भवान् ॥ अशक्यं च तदध्वानं गंतुमन्येन काश्यप ४ तत्र प्रापय मां शीघ्रं यत्र प्राद्युम्निरावसत् ॥ वैदर्भीतिस्तु
षा वीररुदती पुत्रगृहिणी ५ त्वत्प्रसादाद्भवत्येषा पुत्रेण सह आमिनी ॥ अमृतं तु हृतं पूर्वं त्वया पन्नगनाशन ६ मया सह समागम्य तस्मिन्काले महाभुज ॥ अ
भवन्मे ध्वजश्चैव त्वद्भक्ताः सर्ववृष्णयः ॥ सखित्वं मानय स्वाद्य भक्तिं च पतगेश्वर ७ तव वेगसमो नास्ति पक्षिणो न च ते समाः ॥ सुपर्णसुकृतेन त्वां शपे पन्नगनाश
न ८ दासी भावं गता माता मोक्षितैकाकिनापुरा ॥ पक्षविक्षेपमाश्रित्य हतायो धास्त्वया पुरा ९ भवान्सुरगणान्सर्वान् पृष्ठमारोप्य विक्रमात् ॥ गच्छ मे ह्यग
मान् देशान् विजयश्च तवाश्रयात् १० गुरुत्वान्मे रतुल्यस्त्वं लघुत्वात्पवनोपमः ॥ भूते भव्यमविष्ये च न ते तुल्योऽस्ति विक्रमे ११ सत्यसंध महाभाग वैनतेय म
हाद्युते ॥ अनिरुद्धे क्षणेनाद्यसाहाय्यमुपकल्पयताम् १२ गरुड उवाच ॥ अत्यद्भुतमिदं वाक्यं तव कृष्ण महाभुज ॥ त्वत्प्रसादाच्च विजयः सर्वत्रैव महाभुज
१३ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि संस्तवान्मधुसूदन ॥ स्तोतव्यस्त्वं मया कृष्ण स्तौषि मां त्वं महाभुज १४ वेदाध्यक्षः सुराध्यक्षः सर्वकामप्रदो भवान् ॥ अमोघ
दर्शनस्त्वं हिवरार्थिनां वरप्रदः १५ चतुर्भुजश्चतुर्भूर्तिश्चतुर्होत्रप्रवर्तकः ॥ चातुराश्रम्य होता च चतुर्नेता महाकविः १६ धनुर्धरश्चक्रधरो भवान् शंखधरो महा
न् ॥ भवान्पूर्वेषु देहेषु ख्यातो भूमिधरः प्रभो १७ लांगलिमुशलीचक्रादेव कीतनयो भवान् ॥ चाणूरमथ नश्चैव गोप्रियः कंसहा भवान् १८ गोवर्धनधरश्चैव
मल्लारिर्मल्लभावनः ॥ मल्लप्रियो महामल्लो महापुरुष इत्यपि १९

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ चतुर्भूर्तिः वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाख्याश्चतस्रो भूर्तयो यस्य स तथा चातुर्होत्रयज्ञियं कर्म चातुराश्रम्यो होमकर्ता त्रयाणामग्नौ हो
मः स्पष्टः संन्यासिनोऽपि परमात्मनि जीवस्य होमोऽस्तीति सोऽपि होतेत्यर्थः चतुर्णां पुरुषाधोनां नेता प्रापकः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ समुद्रोदरसंभवः धन्वंतरिः ॥ २२ ॥ सारिदुःखो मेरुः ॥ २३ ॥ २४ ॥ १२५ ॥ कोधादिरूपेण त्रैलोक्यं मथनातिद्वितैलोक्यमथनः ॥ २६ ॥ संवर्तः संवृण्वानः प्रलयः
वर्तनः आविष्कुर्वाणो निलयः स्थितिकालश्च त्वमेव ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ उभावपिलोकौ प्राप्य ते सर्वथा स्वर्गगामिनः सुखभाजः ॥ ३१ ॥ जयस्थानं प्रस्थानमुद्रां ॥ ३२ ॥

विप्रप्रियो विप्रहितो विप्रज्ञो विप्रभावनः ॥ ब्रह्मण्यश्वरेण्यश्वभवान्दामोदरः स्मृतः ॥ प्रलंबमथनश्चैव कोशिहादानवांतकः २० असिलो म्रश्च हंता चतथाराव
णनाशनः ॥ विभीषणस्य भगवान्राज्यदोवालिनाशनः २१ सुग्रीवराज्यदाता त्वंबलिराज्यापहारकः ॥ रत्नहर्ता महारत्नं समुद्रोदरसंभवः २२ वरुणश्च भ
वान्ख्यातो भवांश्च सारिदुःखः ॥ भवान्खड्गधरो धन्वी धनुर्धरवरो महान् २३ दाशार्ह इति विख्यातो महाधन्वा धनुः प्रियः ॥ गोविंद इति विख्यात उदधिस्त्वं
च सुव्रत २४ आकाशश्च तपश्चैव समुद्रमथनो भवान् ॥ भवान्स्वर्गो बहुफलो भवान्स्वर्गचरो महान् १२५ त्वमेव च महामेघो बीजनिष्पत्तिरेव च ॥ त्रैलोक्य
मथनस्त्वं चक्रो धलो भमनोरथाः २६ भवान्कामप्रदश्चैव कामः सर्वधनुर्धरः ॥ संवर्तो वर्तनश्चैव प्रलयो निलयो महान् २७ हिरण्यगर्भो रूपज्ञो रूपवान्मधु
सूदनः ॥ ईशस्त्वं च महादेव असंख्येयगुणान्वितः २८ स्तोतुमिच्छसि मां देव स्तोतव्यस्त्वं यदूतम ॥ चक्षुषा ये त्वया घोराः प्राणिनो हि निरीक्षिताः २९ ह
तास्ते यमदंडेन तिर्यङ् निरयगामिनः ॥ यत्त्वया परमप्रीत्या प्राणिनो वै निरीक्षिताः ३० इह च प्रेत्य ते सर्वे सर्वथा स्वर्गगामिनः ॥ एष ते हं महाबाहो वशः शास
ने स्थितः ३१ जयस्थानं ततः कृत्वा गरुडः प्राह केशवम् ॥ अयमस्मि स्थितो वीर आरुहस्व महाबल ३२ ततः कंठे परिष्वज्य माधवो गरुडं ततः ॥ सखेश त्रु
विनाशाय अर्घो यं प्रतिगृह्यताम् ३३ दत्त्वा वै परयाप्रीत्या शंखचक्रगदासि भूत्वा ॥ आरुहो महाबाहुः सुपर्णो पुरुषोत्तमः ३४ कृष्णस्य पार्श्वमागम्य हर्षा देवा
स्थितो भवत् ॥ कृष्णकेशः प्रबल यो विष्णुः कृष्णश्च वर्णतः ३५ चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्बाहुश्चतुर्वेदपटंगवित् ॥ श्रीवत्सां कोरविंदाक्ष ऊर्ध्वरो मामृदुत्वचः ३६ समां
गुलिः समनस्वो रक्तांगुलिः स्वांतरः ॥ स्निग्धगंभीरनिर्घोषो वृत्तबाहुर्बहाभुजः ३७ आजानुबाहुस्ताम्रास्यः सिंहविस्पष्टविक्रमः ॥ सहस्रमिव सूर्याणां दीप्य
मानः प्रकाशते १३८ यः प्रभुर्भाति विश्वात्मा भूतानां भावनो विभुः ॥ यस्याष्टगुणमैश्वर्यं ददौ प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रजापतीनां साध्यानां त्रिदशानां च शाश्वतः ॥
१३९ स्तूयमानः स्तवैर्दिव्यैः स्तुतमागधवंदिभिः ॥ ऋषिभिश्च महाभागैर्वेदे देवांगपारगैः ४० संविधानमथाज्ञाप्य द्वारकायां महाबलः ॥ गमनाय मतिं
चक्रे वासुदेवः प्रतापवान् ४१ आस्थितो गरुडं देवस्तस्य चानुहलायुधः ॥ पृष्ठतो नु बलस्यापि प्रद्युम्नः शत्रुकर्षणः ४२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कृष्णकेशो बलरामः प्रबलय इत्यादि स्तुतिः कृष्णस्यैव ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रजापतिः कश्यपः यस्य वामनरूपेण तत्पुत्रस्य ॥ १३९ ॥ ४० ॥

संविधानं पुररक्षणं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

जयबाणमित्याद्यावाचः शृण्वन्प्रययौइतिनृतोयेनान्वयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ १४५ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिटोकायामेकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥

जयबाणमहाबाहोयेचास्यानुगतारणे ॥ नहितेप्रमुखेस्थातुंकिञ्चिच्छक्तोमहामुधे ४३ प्रसादेतेधुवाल्क्ष्मीर्विजयश्चपराक्रमे ॥ विजेष्यसिरणेशत्रुदैर्येद्रं
सहसैनिकम् ४४ सिद्धचारणसंधानामहर्षीणांचसर्वशः ॥ शृण्वन्वाचोतरिक्षेवैप्रययौकेशवोरणे १४५ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणि
कृष्णप्रयाणं नामैकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तूर्यनिनादैश्चशंखानांचमहास्वनैः ॥ बंदिमागधसूतानांस्त
वैश्वापिसहस्रशः १ सतून्मुखैर्जयाशीर्भिःस्तूयमानोहिमानवैः ॥ बभारूरुपंसोमार्कशुक्राणांप्रतिमंतदा २ अतीवशुशुभेरूपंव्योम्नितस्योत्पतिष्यतः ॥ वै
नते यस्यभद्रंतेबृंहितंहरितेजसा ३ अथाष्टबाहुःकृष्णस्तुपर्वताकारसंनिभः ॥ विबभौपुंडरीकाक्षोविकांक्षन्बाणसंक्षयम् ४ असिचक्रगदाबाणादक्षिणंपार्श्व
मास्थिताः ॥ चर्मशार्ङ्गतथाचापंशंखंचैवास्यवामतः ५ शीर्षाणांवैसहस्रंतुविहितंशार्ङ्गधन्वना ॥ सहस्रंचैवकायानांवहन्संकर्षणस्तदा ६ श्वेतप्रहरणोधृष्यः
कैलासइवशृंगवान् ॥ प्रथितोगरुडेनाथद्यन्निविदाकरः ७ सनत्कुमारस्यवपुःप्रादुरासीन्महात्मनः ॥ प्रद्युम्नस्यमहाबाहोःसंग्रामेविक्रमिष्यतः ८ स
पक्षबलविक्षेपैर्विधुन्वन्पर्वतान्बहून् ॥ जगाममार्गंबलवान्वातस्यप्रतिषेधयन् ९ अथवायोरतिगतिमास्थायरुडस्तदा ॥ सिद्धचारणसंधानांशुभंमार्गम
वातरत् १० अथरामोब्रवीद्वाक्यंकृष्णमप्रतिमंरणे ॥ स्वाभिःप्रभाभिर्हीनाःस्मरुष्णकस्मादपूर्ववत् ११ सर्वैकनक्रवर्णाभाःसंवृताःस्मनसंशयः ॥ किमि
दंभूहिनस्तत्वंकिमेरोपार्श्वगावयम् १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मन्येबाणस्यनगरमभ्यासस्थमरिंदम ॥ रक्षार्थेतस्यनिर्यातोवन्हिरेषस्थितोज्वलन् ॥
१३ अग्रेराहवनीयस्यप्रभयास्मसमाहताः ॥ तेननोवर्णवैरूप्यमिदंजातंहलायुध १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥ यदिस्मसन्निकर्षस्थायदिनिष्प्रभतांगताः ॥
तद्विधत्स्वस्वयंबुद्ध्यायदत्रानंतरंहितम् १५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुरुष्ववैननेयत्वंयच्चकार्यमनंतरम् ॥ त्वयाविधानेविहितेकरिष्याम्यहमुत्तमम् १६
॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुगरुडोवासुदेवस्यभाषितम् ॥ चक्रेमुखसहस्रंहिकामरूपीमहाबलः १७ गंगासुपागमत्तूर्णवैनतेयोमहाबलः ॥ आह्रु
त्याकाशगंगायामापियसलिलंबह १८ प्रववर्षोपरिगतोवैनतेयःप्रतापवान् ॥ तेनाग्निशमयामासबुद्धिमान्निनतात्मजः १९ अग्निराहवनीयस्तुततःशां
तिमुपागमत् ॥ तं दृष्ट्वाहवनीयंतुशांतमाकाशगंगया ॥ परमंविस्मयंगत्वासुपर्णोवाक्यमब्रवीत् २० अहोवीर्यमथाग्निस्तुयोदहेद्युगसंक्षये २१

॥ १२१ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ १ ॥ सःस्थस्थःअतएवउन्मुखैरूर्ध्वमुखैः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अष्टबाहुषुअष्टान्यायुधान्याहअसीति ॥ ५ ॥ सहस्रंअनंतंशीर्षाणि ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ ८ ॥ पक्षयोर्वलेनयेविक्षेपास्तैः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ विस्मयंप्रापुरतिशेषः ॥ २४ ॥ ३५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अंगिराःमुत्थोमिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

यदेववर्णनैरूप्यंचक्रेकृष्णस्यधीमतः ॥ त्रयस्त्रयाणांलोकानांपर्याप्ताइतिमेमतिः ॥ कृष्णःसंकर्षणश्चैवप्रद्युम्नश्चमहाबलः २२ ततःप्रशांतेदहनेसंप्रतस्ये
सपक्षिराट् ॥ स्वपक्षबलविक्षेपंकुर्वन्वोरमहास्वनम् २३ तंदृष्ट्वाविस्मयंतत्ररुद्रस्यानुचराग्रयः ॥ आस्थितागरुदं ह्येतेनानारूपाभयावहाः २४ किमर्थ
मिहसंप्राप्ताःकेवापीमेजनास्त्रयः ॥ निश्चयंनाधिगच्छंतितेगिरिव्रजवह्नयः २५ प्रावर्तयंश्चसंग्रामंतैस्त्रिभिःसहयादवैः ॥ तेषांयुद्धप्रसक्तानांसनादःसुम
हानभूत् २६ तंचश्रुत्वामहानादंसिंहानामिवगर्जताम् ॥ अथांगिराःस्वपुरुषंप्रेषयामासबुद्धिमान् २७ यत्रतद्वर्ततेयुद्धंतत्रगच्छस्वमाचिरम् ॥ दृष्ट्वात
त्सर्वमागच्छइत्युक्तःप्रहितस्त्वरन् २८ तथेत्युक्तासतद्युद्धंवर्तमानमवैक्षत ॥ अग्नीनांवासुदेवेनसंसक्तानांमहामृधे २९ तेजातवेदसःसर्वेकल्माषःकुसुम
स्तथा ॥ दहनःशोषणश्चैवतपनश्चमहाबलः ३० स्वाहाकारस्यविषयेप्रख्याताःपंचवह्नयः ॥ अथापरेमहाभागाःस्वैरनीकैर्व्यवस्थिताः ३१ पिठरःपत
गःस्वर्णःश्वागाधोभ्राजएवच ॥ स्वधाकाराश्रयःपंचअयुध्यंस्तेपिचाग्रयः ३२ ज्योतिष्टोमविभागोचवषट्काराश्रयौपुनः ॥ द्वावग्नीसंप्रद्युध्येतेमहात्मानौ
महाद्युती ३३ आग्नेयंरथमास्थायशरमुद्यम्यभास्वरम् ॥ तयोर्मध्येंगिराश्चैवमहर्षिर्विबभौरणे ३४ स्थितमंगिरसंदृष्ट्वाविमुंचंतंशितानशरान् ॥ कृष्णः
प्रोवाचसंकुद्रःस्मयन्निवपुनःपुनः ३५ तिष्ठध्वमग्रयःसर्वेएषवोविदधेभयम् ॥ ममास्त्रतेजसादग्धादिशोयास्यथविद्वताः ॥ अथांगिरास्त्रिशूलेनदीप्तेनसम
धावत ३६ आददानइवक्रोधात्कृष्णप्राणान्महामृधे ॥ त्रिशूलंतस्यदीप्तंलुचिच्छेदपरमेषुभिः ॥ अर्धचंद्रैस्तथातीक्ष्णैर्यमांतकनिभोपमैः ३७ स्थूणाकर्णे
नबाणेनदीप्तेनसमहामनाः ॥ विव्याधांतकतुल्येनवक्षस्यंगिरसंततः ३८ रुधिरौवभ्रुतैर्गात्रैरंगिराविह्वलन्निव ॥ विष्टब्धगात्रःसहसापपातधरणीतले ॥
३९ शेषास्ततोम्रयःसर्वेचत्वारोब्रह्मणःसुताः ॥ आधावंतस्तदाशीघ्रंबाणस्यपुरमंतिकात् ४० अथागमन्ततःकृष्णोयत्रबाणपुरंततः ॥ अथबाणपुरंदृष्ट्वा
दूरात्प्रोवाचनारदः ४१ एतत्तच्छोणितपुरंकृष्णपश्यमहाभुज ॥ अत्ररुद्रोमाहातेजारुद्राण्यासहितोवसत् ४२ गुहश्चबाणगुह्यर्थंसततंक्षेमकारणात् ॥
नारदस्यवचःश्रुत्वाकृष्णःसंप्रहसन्ब्रवीत् ४३ क्षणंचितयतामत्रभूयतांचमहामुने ॥ यदिवावतरेद्रुद्रोबाणसंरक्षणंप्रति ४४ शक्तितोवयमप्यत्रसहयोत्स्या
मतेनवै ॥ एवंविवदतोस्तत्रकृष्णनारदयोस्तदा ४५ प्राप्तानिमेषमात्रेणशीघ्रगागरुडेनते ॥ ततःशंखंसमाधायवदनेपुष्करेक्षणः ४६

यमांतकनिभोपमैः यमनिभैःकूरैः अंतकोपमैः प्राणहरैः ॥ ३७ ॥ स्थूणातुल्यौकर्णौतिर्यक्फलकेयस्यतेनस्थूणाकर्णेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ब्रवीत् अब्रवीत् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

वायुवेगसमुद्भूतोमेघश्चंद्रमिवोद्गिरन् ॥ ततःप्रध्माप्यतंशंभयमुत्पाद्यवीर्यवान् ४७ प्रविवेशपुरं कृष्णोवाणस्याद्भुतकर्मणः ॥ ततःशंखप्रणादैश्चभेरीणां
चमहास्वनैः ४८ बाणानीकानिसहसासंनद्धंतसमंततः ॥ ततःकिंकरसैन्यंतुवादिष्टंसमरेभयात् ४९ कोटिशिखापिवहुशोदीप्तप्रहरणास्तदा ॥ तदसं
ख्येयमेकस्थंमहाभवनसंनिभम् ५० नीलांजनचयप्रख्यमप्रमेयमथाक्षयम् ॥ दीप्तप्रहरणाःसर्वेदैयदानवराक्षसाः ५१ प्रमाथगणमुख्याश्चअयुध्यन्कृ
ष्णमव्ययम् ॥ सर्वतस्तैःप्रदीप्तास्यैःसार्वर्चिष्मद्गिरिवाग्निभिः ५२ अभ्युपेत्यतदात्युग्रैरक्षराक्षसकिन्नरैः ॥ पीयतेरुधिरंतेषांचतुर्णामपिसंयुगे ५३ तद्वलं
तुसमासाद्यबलभद्रोमहाबलः ॥ प्रोवाचवचनंतत्रपरस्यबलनाशनः ५४ कृष्णकृष्णमहाबाहोविधत्स्वैषांमहद्भयम् ॥ इतिसंचोदितःकृष्णोबलभद्रे
णधीमता ५५ तेषांवधार्थमाग्नेयंजग्राहपुरुषोत्तमः ॥ अस्त्रमस्त्रविदांश्रेष्ठोयमांतकसमप्रभः ॥ प्रविधूयासुरगणान्क्रव्यादानस्त्रतेजसा ५६ प्रययौत्वरया
युक्तोयत्रदृश्येततद्वलम् ॥ शूलपट्टिशशक्त्यष्टिपिनाकपरिधायुधम् ५७ प्रमाथगणभूयिष्ठंवलंतदभवत्क्षितौ ॥ शूलमेघप्रतीकाशैर्नारूपैर्भयानकैः ॥
वाहनैःसंघशःसर्वयोधास्तत्रावतस्थिरे ५८ वातोद्भूतैरिवघनैर्विप्रकीर्णैरिवाचलैः ॥ शुशुभेत्तत्रबहुलैरनीकैर्दृढधन्विभिः ॥ मुसलैरासिभिःशूलैर्गदाभिःपरि
घैस्तथा ५९ अबाधंतदसंख्येयंशुशुभेसर्वतोवलम् ॥ ततःसंकर्षणोदेवमुवाचमधुमूदनम् ६० कृष्णकृष्णमहाबाहोयदेतदृश्यतेवलम् ॥ एतैःसहरणेयोद्भु
मिच्छामिपुरुषोत्तम ६१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ ममाप्येवैवसंजाताबुद्धिरित्यब्रवीच्चतम् ॥ एभिःसहरणेयोद्भुमिच्छेयंयोधसत्तमैः ६२ युद्धयतःप्राङ्मु
खस्यास्तुसुपर्णोवैममाग्रतः ॥ सव्यपार्श्वेतुप्रद्युम्नस्तथामेदक्षिणेभवान् ॥ रक्षितव्यमथान्योन्यमस्मिन्धोरेमहामृधे ६३ ॥ ॥ वैशांपायनउवाच ॥
एवंब्रुवंतस्तेन्योन्यमधिरूढाःखगोत्तम ॥ गिरिशृंगनिभैर्धोरैर्गदामुसललांगलैः ६४ युध्यतोरौहिणेयस्यरौद्रंरूपमभूतदा ॥ युगांतेसर्वभूतानांकालस्येव
दिधक्षतः ६५ आकृष्यलांगलाग्रेणमुशलेनावपोथयत् ॥ चचारातिबलोरामोयुद्धमार्गविशारदः ६६ प्रद्युम्नःशरजालैस्तान्समंतात्पर्यवारयत् ॥ दानवा
न्पुरुषव्याघ्रेयुध्यमानान्महाबलः ६७ स्निग्धांजनचयप्रख्यःशंखचक्रगदाधरः ॥ प्रध्मायबहुशःशंखमयुध्यतजनार्दनः ६८ पक्षप्रहारनिहतानखतुंडाग्र
दारिताः ॥ नीतावैवस्वतपुरंवैनतेयेनधीमता ६९ तैर्हन्यमानंदैत्यनामनीकंभीमविक्रमम् ॥ अभज्यततदासंख्येवाणवर्षसमाहतम् ७० अज्यमानेष्वनी
केषुत्रातुकामःसमभ्ययात् ॥ ज्वरस्त्रिपादस्त्रिशिराःषड्भुजोनवल्लोचनः ७१

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥

भस्मप्रहरणोरौद्रकालांतकयमोपमः ॥ नदन्मेघसहस्रेणतुल्योनिर्घातनिःस्वनः ७२ निःश्वसन्जृम्भमाणश्चनिद्रान्विततनुर्भृशम् ॥ नेत्राभ्यामाकुलं वक्रं
मुहुःकुर्वन्भ्रमन्मुहुः ७३ संहृष्टरोमाग्लानाक्षोभग्नचित्तइवश्वसन् ॥ हलायुधमभिकुदःसाक्षेपमिदब्रवीत् ७४ किमेवंबलमतोसिनमापश्यसिसंयुगे ॥ ति
ष्ठतिष्ठनमेजीवन्मोक्षयसेरणमूर्धनि ७५ इत्येवमुक्त्वाप्रहसन्हलायुधमुपाद्रवत् ॥ युगांताग्निनिभैर्वोरैर्मुष्टिभिर्जनयन्भयम् ७६ चरतस्तत्रसंग्रामेमंडला
निसहस्रशः ॥ रौहिणेयस्यशीघ्रेणनावस्थानमदृश्यत ७७ तस्यभस्मतदाक्षिप्तंज्वरेणाप्रतिमौजसा ॥ शैद्यदक्षानिपतितंशरीरेपर्वतोपमे ७८ तद्रस्मव
क्षसस्तस्यमेरोःशिखरमागमत् ॥ प्रदीप्तपतितंतत्रगिरिशृंगव्यदारयत् ७९ शेषेणचापिज्ज्वालभस्मनाकृष्णपूर्वजः ॥ निःश्वसन्जृम्भमाणश्चनिद्रान्विततनु
र्भृशम् ८० नेत्रयोराकुलत्वंचमुहुःकुर्वन्भ्रमंस्तथा ॥ संहृष्टरोमाग्लानाक्षःक्षिप्तचित्तइवश्वसन् ८१ ततोहलधरोभग्नःकृष्णमाहविचेतनः ॥ कृष्णकृष्णम
हाबाहोप्रतीतोस्म्यभयंकुरु ८२ दह्यामिसर्वतस्तातकथंशांतिर्भवेन्मम ॥ इत्येवमुक्तेवचनेबलेनामिततेजसा ८३ प्रहस्यवचनंप्राहकृष्णःप्रहरतांवरः ॥
नभेतव्यमितित्युक्तापरिष्वकोहलायुधः ८४ कृष्णेनपरमस्नेहात्ततोदाहात्प्रमुच्यत ॥ मोक्षयित्वाबलंतत्रदाहात्तुमधुसूदनः ८५ प्रोवाचपरमक्रुद्धोवासुदे
वोज्वरंतदा ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ एह्येहिज्वरयुध्यस्वयातेशक्तिर्महामृथे ८६ यच्चतेपौरुषंसर्वतद्दर्शयतुनोभवान् ॥ सव्येतराभ्यांबाहुभ्यामेवमुक्तो
ज्वरस्तदा ८७ चिक्षेपैनमहद्रस्मज्वालागर्भमहाबलः ॥ ततःप्रदीपगात्रस्तुमुहूर्तमभवत्प्रभुः ८८ कृष्णःप्रहरतांश्रेष्ठःशमंचाग्निर्गतस्ततः ॥ ततस्तैर्भुजगा
गैरैर्बाहुभिस्तुत्रिभिस्तदा ८९ जघानकृष्णंग्रीवायांमुष्टिनैकेनचोरसि ॥ समंप्रहारस्तुमुलस्तयोःपुरुषसिंहयोः ९० ज्वरस्यतुमहायुद्धेकृष्णस्यतुमहौज
सः ॥ पर्वतेषुपतंतीनामशनीनामिवस्वनः ९१ कृष्णज्वरभुजाघातैर्गुह्यमासीत्सुदारुणम् ॥ नैवमेवंप्रहर्तव्यमितितत्रमहास्वनः ॥ मुहूर्तमभवद्युद्धमन्यो
न्यंतुमहात्मनोः ९२ ततोज्वरंकनकविचित्रभूषणंन्यपीडयद्भुजबलयेनसंयुगे ॥ जगत्क्षयंसमुपनयन्जगत्प्रतिःशरीरधृग्गगनचरंमहामृथे ९३ ॥ ॥ इति
श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणि कृष्णज्वरयुद्धेद्वाविंशत्याधिकशततमोऽध्यायः १२२ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मृतमित्यभिविज्ञायज्वरंश
नुनिपूदनः ॥ कृष्णोभुजबलाभ्यांतुचिक्षेपाथमहीतले १ मुक्तमात्रःसबाहुभ्यांकृष्णदेहंविवेशह ॥ अमुक्ताविग्रहंतस्यकृष्णस्याप्रतिमौजसः २ सद्यावि
ष्टस्तदातेनज्वरेणाप्रतिमौजसा ॥ कृष्णःस्खलन्निवमुहुःक्षितौगाढंव्यवर्तत ३

॥ ९२ ॥ ९३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांद्वाविंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ४९ ॥ मृतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ त्रिधेति त्वं त्रिधाभूतं वपुः कृत्वा चतुष्पा

जृम्भते त्वं सते चैव वल्गते च पुनः पुनः ॥ रोमांचोत्थितगात्रश्चान्द्रियाचाभिभूयते ४ ततः स्थैर्यं समालंब्य कृष्णः परपुरंजयः ॥ विकुर्वति महायोगीजुंभमाणः पु
नः पुनः ५ ज्वराभिभूतमात्मानं विज्ञाय पुरुषोत्तमः ॥ सोऽसृजज्वरमन्यतु पूर्वज्वरविनाशनम् ६ घोरं वैष्णवमत्युग्रं सर्वप्राणिभयंकरम् ॥ संसृष्टवान्सतेज
स्वीतं ज्वरं भीमविक्रमम् ७ ज्वरः कृष्णविसृष्टस्तु गृहीत्वा तं ज्वरं बलात् ॥ कृष्णाय हृष्टः प्रायच्छतं जग्राहत तोहारी ८ ततस्तं परमक्रुद्धो वासुदेवो महाबलः ॥
स्वगात्रात्स्वज्वरेणैव निष्कामयत धीर्यवान् ९ आविध्य भूतलैश्चैनं शतधा कर्तुमुद्यतः ॥ व्यावोषत ज्वरस्तत्र भोः परित्रातुमर्हसि १० आविध्यमाने तस्मिंस्तु
कृष्णेनामिते जसा ॥ अशरीरात्तोवाणीत्वं तरिक्षादभाषत ११ कृष्णकृष्णमहाबाहो यदूनानां दिवर्धन ॥ मावधीर्ज्वरमेनं तुरक्षणीयस्त्वयानघ १२
इत्येवमुक्ते वचने तं मुमोच हरिः स्वयम् ॥ भूतभव्यमविष्यस्य जगतः परमो गुरुः १३ कृष्णस्य पादयोर्मूर्ध्ना शरणं सो गमज्ज्वरः ॥ एवमुक्तो हृषीकेशं ज्वरो वा
क्यमथाब्रवीत् १४ शृणुष्व मम गोविंद विज्ञाप्यं यदुनंदन ॥ यो मे मनोरथो देव तत्त्वं कुरु महाभुज १५ अहमेको ज्वरस्तात नान्यो लोके ज्वरो भवेत् ॥ त्वत्प्रसा
दाद्विदेवेश्वरमेनं वृणोम्यहम् १६ देव उवाच ॥ एवं भवतु भद्रं ते यथा त्वं ज्वरकांक्षसे ॥ वरार्थिनां वरो देयो भवांश्च शरणंगतः १७ एक एव ज्वरो लोके भवान
स्तु यथापुरा ॥ योऽयं मया ज्वरः सृष्टो मय्येवैष प्रलीयताम् १८ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते वचने ज्वरं प्रति महायशाः ॥ कृष्णः प्रहरतां श्रेष्ठः पुनर्वाक्यमु
वाच ह १९ वासुदेव उवाच ॥ शृणुष्व ज्वरसंदेशं यथा लोके चरिष्यसि ॥ सर्वजातिषु विश्रब्धं यथा स्थावरजंगमे २० त्रिधा विभज्य चात्मानं मत्प्रियं यदि कांक्ष
से ॥ चतुष्पादांश्चैकेन द्वितीयेन च स्थावरां २१ तृतीयो ज्वरस्ते मा गोमानुषेषूपपत्स्यते ॥ त्रिधाभूतं वपुः कृत्वा पक्षिषु त्वं भवज्वर २२ चतुर्थो ज्वरस्तृतीय
स्य भविष्यति स ते ध्रुवं ॥ एकांतरस्तृतीयस्तु स वै चातुर्थिको ज्वरः २३ मानुषेष्वभिभेदेन वसत्त्वं प्रविभज्य वै ॥ जातिष्वथावशेषा सुनिवसत्त्वं शृणुष्व मे २४
वृक्षेषु कीटरूपेण तथा संकोचपत्रकः ॥ पांडुपत्रश्च विख्यातः फलेष्वातुर्यमेव च २५ अपांतु नीलिकां विद्याच्छिखोद्भेदेन बर्हिणाम् ॥ पद्मिन्या दौहिमो भू
त्वा पृथिव्यामपि चोषरः २६ गैरिकः पर्वतेष्वेव मत्प्रसादाद्भविष्यति ॥ गोष्वपस्मारको भूत्वा खोरकश्च भविष्यति २७ एवं त्वं बहु रूपेण भविष्यसि महीतले ॥
दर्शनात्स्पर्शनाच्चापि प्राणिनां वधमेप्यसि २८

दादिषु भवेद्यथा हृत्य योज्यं ॥ २१ ॥ २२ ॥ तथा तृतीयस्य भागस्य चतुर्थीशः सपक्षिषु ध्रुवो भविष्यतीति योजना ॥ २३ ॥ २४ ॥ आतुर्यं एकप्रदेशे जालकेन संकोचः ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ अपस्मारकः भूतावेशः खोरकश्चरणरोगः ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरीवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रयोविंशत्यधिकशतत

ऋते देवमनुष्याणां नान्यस्त्वां विसर्हिष्यति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा ज्वरो हृष्टमना ह्यमूत् २९ प्रोवाच वचनं किंचित्प्रणमित्वा कृतां
जलिः ॥ ज्वर उवाच ॥ सर्वजातिप्रभुत्वेन कृतो धन्योऽस्मि माधव ३० भूयश्चेतवचः कर्तुमिच्छामि पुरुषर्षभ ॥ तदा ज्ञापय गोविंद किं करोमि महाभुज ३१
अहमसुरकुलप्रमाथिना त्रिपुरहरेण हरेण निर्मितः ॥ रणशिरसि विनिर्जितस्त्वया प्रभुरसि देवतास्मि किं करः ३२ धन्योऽस्म्यनुग्रहीतोऽस्मि यत्त्वयामत्प्रियं कृ
तम् ॥ आज्ञापय प्रियं किं ते चक्रायुधकरो म्यहम् ३३ वैशंपायन उवाच ॥ ज्वरस्य वचनं श्रुत्वा वासुदेवो ब्रवीद्वचः ॥ अभिसंधिं शृणुष्व आद्यं यत्त्वां वक्ष्यामि
निश्चयात् ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ महाह्वेतवममचक्षोरिमं पराक्रमं भुजबलके वलास्रयोः ॥ प्रणम्य मामेकमनाः पठेत्तु यः स वै भवेज्ज्वरविगतज्वरो
नरः ३४ त्रिपाद्भस्मप्रहरणस्त्रिशिरानवलोचनः ॥ समेप्रीतः सुखं दद्यात्सर्वामयपतिर्ज्वरः ३६ आद्यंतवंतः कवयः पुराणाः सूक्ष्मा बृहंतोऽप्यनुशासितारः ॥
सर्वान् ज्वरान् भ्रंतुममानि रुद्धप्रद्युम्नसं कर्षणवा सुदेवाः ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन ज्वरः साक्षान् महात्मना ॥ प्रोवाच यदुशार्दूलमेव मेतद्
विष्यति ३८ वरं लब्ध्वा ज्वरो हृष्टः कृष्णाच्च समयं पुनः ॥ प्रणम्य शिरसा कृष्णमपक्रांतस्ततो रणात् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरीवंशे विष्णुपर्वणि
ज्वरकृष्णसंवादो नाम त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते त्वरिताः सर्वे त्रयस्त्रय इवाग्रयः ॥ वैनतेयमथारुह्य
ध्यमानारणे स्थिताः १ ततः सर्वाण्यनीकानि बाणवर्षैरवाकिरन् ॥ अर्ह्यन्वैनतेयस्थानदंतोतिबलाद्रणे २ चक्रलांगलपातैश्च बाणवर्षैश्च पीडितम् ॥ संवु
कोपमहानीकंदानवानांदुरासदम् ३ कक्षेग्निरिव संतृद्धः शुष्के धनसमीरितः ॥ कृष्णबाणाग्निरुद्धूतो विवृद्धिपरमांगतः ४ दानवानांसहस्राणि तस्मिन् समर
मूर्धनि ॥ युगांताग्निरिवार्चिष्मान्दहमानो व्यराजत ५ तां दीप्यमानां महतीं नानाप्रहरणार्दिताम् ॥ सेनां बाणः समासाद्य वारयन्वाक्यमब्रवीत् ६ लाववं
समुपागम्य किमर्थं भयविक्रवाः ॥ दैत्यवंशसमुत्पन्नाः पलायध्वं महाहवात् ७ कवचासिगदाप्रासखड्गचर्मपरश्वधान् ॥ उत्सृज्योत्सृज्य गच्छंति किं भवंतो
तरिक्षगाः ८ स्वजातिचैव भावं च हरसंसर्गमेव च ॥ मानयद्भिर्न गंतव्यमेषो ह्यहमवस्थितः ९ एवमुच्चरितं वाक्यं शृण्वंतस्तदचितयन् ॥ अपक्रामंत ते सर्वे
दानवा भयमोहिताः १० प्रमाथगणशेषं तु तदनीकमतिष्ठत ॥ भग्नावशेषं युद्धाद्य पुनश्च क्रेमनस्तदा ११ कुंभांडो नाम बाणस्य सखामात्यश्च वीर्यवान् ॥
भग्नं स्वबालमालोक्य इदं वचनमब्रवीत् १२

मोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ तत इति ॥ १ ॥ अर्दयन् अपीडयन् अडभावार्पः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दहमानः दहन् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अचितयन् अचितयत् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गणसहस्रैर्वृतइतिशेषः देवस्यरथः शोभयन्दिशइतिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ जटिलाश्च ऊर्ध्वशिरोरुहाश्चेतिद्वन्द्वः ॥ २२ ॥ लग्नाः

एषबाणः स्थितो युद्धेशं करोयं गुहस्तथा ॥ किमर्थं बलमुत्सृज्य भवंतो यांति मोहिताः ॥ प्राणांस्त्यक्त्वा पलायंते सर्वे दानवपुंगवाः १३ एवं कुंभां डवाक्यंते
शृण्वन्तो भयविह्वलाः ॥ एकांते भयविव्रस्ताः सर्वे यांति दिशो दश १४ भग्नं बलं ततो दृष्ट्वा कृष्णेनामितते जसा ॥ संरक्तनयनः स्थाणुर्युद्धाय पर्यवर्तत १५ बा
णसंरक्षणं कर्तुं रथमास्थाय सुप्रभम् ॥ देवः कुमारश्च तथारथेनाग्निसमेन वै १६ नदीश्वरसमायुक्तं रथमास्थाय वीर्यवान् ॥ संदष्टोष्ठपुटोरुद्रः प्राधावत यतो हरिः ॥
१७ पिबन्निव तदा काशं मिह युक्तो महास्यनः ॥ रथोभाति वनोन्मुक्तः पौर्णमास्यां यथाशरी १८ ततो गणमहस्रैस्तु नानारूपैर्मयावहैः ॥ नदद्भिर्विविधा
न्नादात्र यो देवस्य शोभयन् १९ केचित् सिंहमुखास्तत्र तथा व्याघ्रमुखाः परे ॥ नागाश्चोष्ट्रमुखास्तत्र वेपुरतिपीडिताः २० व्यालयज्ञोपवीताश्चेचित्तत्र म
हाबलाः ॥ खरोष्ट्रगजवक्त्राश्च अश्वग्रीवाश्च संस्थिताः २१ छागमार्जारवक्त्राश्च भेषवक्त्रास्तथा परे ॥ चीरिणः शिखिनश्चान्ये जटिलोर्ध्वशिरोरुहाः २२
लग्नाः परिपतन्ति स्म शंखदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ केचित्सौम्यमुखास्तत्र दिव्यैः शस्त्रैरलंकृताः २३ नानापुष्पकृतापीडानानाप्रहरणायुधाः ॥ वामनाविकटाश्चै
व सिंहव्याघ्रपरिच्छदाः २४ रुधिरार्द्रैर्महावक्त्रैर्महादंष्ट्रा बलिप्रियाः ॥ देवं संपरिवार्याथ महाशत्रुप्रमर्दनम् २५ लीलायमानास्तिष्ठन्ति संग्रामाभिमुखोन्मु
खाः ॥ ततो दिव्यं रथं दृष्ट्वा रुद्रस्याक्लिष्टकर्मणः २६ कृष्णो गरुडमास्थाय ययौ रुद्राय संयुगे ॥ वै न ते यस्य मास्यं तमायां तमग्रणीं हरिम् २७ विव्याध कुपि
तो बाणैर्नाराचानां शतेन सः ॥ स शरैर्दिदस्तेन हरेणाक्लिष्टकर्मणा २८ हरिर्जग्राह कुपितो ह्यत्र पार्जन्यमुतमम् ॥ प्रचचाल ततो भूमिर्विष्णुरुद्रप्रपीडिता २९
नागाश्चोर्ध्वमुखास्तत्र विचेलुरभिपीडिताः ॥ पर्वताः पतितास्तत्र जलधाराभिराश्रुताः ३० केचिन्मुमुचिरे तत्र शिखराणि समंततः ॥ दिशश्च प्रदिशश्चैव
भूमिराकाशमेव च ३१ प्रदीप्तानीव दृश्यंते स्थाणुकृष्णसमागमे ॥ समंततश्च निर्वाताः पतन्ति धरणीतले ३२ शिवाश्चैवाशिवा न्नादान्नदन्ते भीमदर्शनाः ॥
वासवश्चानन्दन्धोरं रुधिरं चाप्यवर्षत ३३ उल्काचबाणसैन्यस्य पुच्छेनावृत्य तिष्ठति ॥ प्रववौ मारुतश्चापि ज्योतींष्याकुलतामियुः ३४ प्रभाहीनास्तथौ
पथ्योनचरन्त्यं तरिक्षगाः ॥ एतस्मिन्नंतरे ब्रह्मा सर्वदेवगणैर्वृतः ३५ त्रिपुरांतकमुद्यन्तं ज्ञात्वा रुद्रमुपागमत् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव यक्षा विद्याधरास्तथा ३६
सिद्धचारणसंघाश्च पश्यन्तोऽथ दिवि स्थिताः ॥ ततः पार्जन्यमस्त्रं तत्क्षिप्तं रुद्राय विष्णुना ३७

अन्योन्यसंस्काः भूमावितिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अभिमुखाः सादराः उन्मुखाः शत्रोरंतरे स्थित्वा अभिमुखाश्चेत उन्मुखाश्चेति विग्रहः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पुच्छेन पुच्छप्रदेशं द्युः द्युः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ विनिःसृतोबाणः

ययौज्वलन्नथतदायतोरुद्रोरथस्थितः ॥ ततःशतसहस्राणिशराणांनतपर्वणाम् ३८ निपेतुःसर्वतोदिग्भ्योयतोहररथःस्थितः ॥ अथाग्नेयंमहारौद्रमस्र
मस्रविदांवरः ३९ सुमोचरुषितोरुद्रस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततोविशीर्णदेहास्तेचत्वारोपिसमततः ४० नादृश्यंतशरैश्छन्नादह्यमानाश्ववद्भिना ॥ सिंह
नादंततश्चक्रुःसर्वेवासुरोत्तमाः ४१ हतोयमिति विज्ञायआग्नेयास्त्रेणैतदा ॥ ततस्तद्विसहित्वाजोह्यस्रमस्रविदांवरः ४२ जग्राहवारुणंसोमंवासुदेवःप्र
तापवान् ॥ प्रत्युक्तेवासुदेवेनवारुणास्त्रेति तेजसि ४३ आग्नेयंप्रशमंयातमस्रंवारुणतेजसा ॥ तस्मिन्प्रतिहतेत्वस्त्रेवासुदेवेनसंयुगे ४४ पैशाचंराक्षसंरौ
द्रंतथैवांगिरसंभवः ॥ सुमोचास्त्राणिचत्वारियुगांताग्निभिर्भानिवै ४५ वायव्यमथसावित्रंवासवंमोहनंतथा ॥ अस्त्राणांवारणार्थायवासुदेवोव्यमुं
चत ४६ अस्त्रैश्चतुर्भिश्चत्वारिवारयित्वाशुमाधवः ॥ सुमोचवैष्णवंसोमंव्यादितास्यांतकोपमम् ४७ वैष्णवास्त्रेप्रयुक्तेतुसर्वेवासुरोत्तमाः ॥ भूतयक्ष
गणाश्चैवबाणानोकंचसर्वशः ४८ दिशःसर्वाःप्राद्रवंतभयमोहेनविक्रमाः ॥ प्रमाथगणभूयिष्ठेदीर्णैस्त्रैर्महासुरः ४९ निर्जगामततोबाणोयुद्धायाभिमुख
स्त्वरन् ॥ भीमप्रहरणैर्वैर्देवैश्चसुमहाबलैः ॥ वृत्तोमहारथैर्वीरैर्वज्रीवसुरसत्तमैः ५० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ जपैश्चहोमैश्चतथौषधीभिर्म
हात्मनःस्वस्त्ययनंप्रचक्रुः ॥ सतत्रवस्त्राणिशुभाश्चगावःफलानिपुष्पाणितथैवानिष्कान् ५१ बलेःसुतोब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छन्विराजतेतेनतथाघनेशः ॥ स
हस्रसूर्योबहुर्किंकिणीकःपरार्ध्यजांबूनदरत्नचित्रः ५२ सहस्रचंद्रायुततारकश्चरथोमहानग्निरिवावभाति ॥ तमास्थितोदानवसंगृहीतंमहाध्वजंकार्मुकधृ
क्सबाणः ५३ उहर्तयिष्यन्त्यदुपुंगवानामतीवरौद्रंसबिभर्तिरूपम् ॥ समन्युमान्वीररथौघसंकुलोविनिर्ययौतान्प्रतिदैत्यसागरः ५४ वातप्रवृद्धस्तुतरंग
संकुलोयथार्णवोलोकविनाशनाय ॥ भीमानिसंत्रासकरैर्वपुर्भिस्तान्यग्रतोभातिबलानितस्य ५५ महारथान्युच्छ्रितकार्मुकाणिसपर्वतानीववनानिराजन्
विनिस्सृतःसागरतोयवासादत्यद्भुतश्चाहवद्रष्टुकामः ॥ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिशुक्रकृष्णयुद्धेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः १२४ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अंधकारिकृतेलोकेप्रदीप्तेऽयंबकेतथा ॥ ननंदीनापिचरथोनरुद्रःप्रत्यदृश्यत १ द्विगुणंदी
पदेहस्तुरोपेणचबलेनच ॥ त्रिपुरांतकरोबाणंजग्राहसचतुर्मुखः २

सागरतोयवासात् समुद्रनिकटस्थानात्स्वस्थानात् ॥ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ६ ॥

अंधकारोति ॥ १ ॥ सचतुर्मुखः ब्रह्मणासादितः सचतुर्मुखमितिपाठेबाणविशेषणंचतुर्धाशल्योपेतमित्यर्थः ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ आत्मानंरुद्ररूपिणम् ॥ ५ ॥ भूतात्माकृष्णः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ एकार्णवाभविष्येसंधिरार्षः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ १७ ॥ ततःब्रह्मोपदेशानंतरंभगवान् रुद्रःशरीरंतर्योगिःप्रणिधानंतस्मात्प्रधानेनेत्यर्थःप्रविश्यहार्दब्रह्मेतिशेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ कृष्णयोनिस्थंकृष्णस्यफलोपमस्ययो

संदधत्कार्मुकचैवक्षेपुकामस्त्रिलोचनः ॥ विज्ञातोवासुदेवेनचित्तज्ञेनमहात्मना ३ जृम्भणं नामसोप्यस्त्रंजग्राहपुरुषोत्तमः ॥ हरंसंजृम्भयामासक्षिप्रकारीमहा
बलः ४ सशरःसधनुश्चैवहरस्तेनाशुजृम्भितः ॥ संज्ञानलेभेभगवान्विजेतासुररक्षसाम् ॥ सशरंसधनुष्कंचदृष्ट्वात्मानंविजृम्भितम् ५ बलोन्मतोथबाणोसौ
शर्वचोदयतोसकृत् ॥ ततोनादभूतात्मास्निग्धगंधीरयागिरा ६ प्रध्मापयामासतदाकृष्णःशंखंमहाबलः ॥ पांचजन्यस्यवेषेणशार्ङ्गंविस्फूर्जितेनच ७
देवंविजृम्भितंदृष्ट्वासर्वभूतानितत्रसुः ॥ एतस्मिन्तरेतत्ररुद्रस्यपार्षदारणे ८ मायायुद्धंसमाश्रित्यप्रयुधं पर्यवरायन् ॥ सर्वोस्तुनिद्रावशगान्कृत्वामकरकेतु
मान् ९ दानवान्नाशयत्तत्रशरजालेनवीर्यवान् ॥ प्रमाथगणभूयिष्ठांस्तत्रतत्रमहाबलान् १० ततस्तुजृम्भमाणस्यदेवस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ ज्वालाप्रादुरभूद्र
क्राद्वहतीवदिशोदश ११ ततस्तुधरणीदेवीपीडयमानामहात्मभिः ॥ ब्रह्माणंविश्वधातारंवेपमानाभ्युपागमत् १२ ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ देवदेवमाहा
बाहोपीडयामिपरमौजसा ॥ कृष्णरुद्रभराक्रांताभविष्यैकार्णवापुनः १३ अविषह्यमिमंभारंर्चितयस्वपितामह ॥ लघ्वीभूतायथादेवधारयेयंचराचरम्
१४ ततस्तुकाश्यपीर्दीर्घोप्रत्युवाचपितामहः ॥ मुहूर्तंधारयतमानमाशुलघ्वीभविष्यसि १५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ दृष्ट्वातुभगवान्ब्रह्मारुद्रंव
चनमब्रवीत् ॥ सृष्टोमहासुरवधःकिंभूयःपरिरक्ष्यसे १६ नचयुद्धंमहाबाहोतवकृष्णेनरोचते ॥ नचबुध्यसिकृष्णंत्वमात्मानंतुद्विधाकृतम् १७ ततःशरी
रयोगाद्विभगवानव्ययःप्रभुः ॥ प्रविश्यपश्यतेकृत्स्नांस्त्रीलोकान्सचराचरान् १८ प्रविश्ययोगंगंयोगात्मावरांस्ताननुर्चितयन् ॥ द्वारवत्यांयदुक्तंचतदनुस्मृ
त्यसर्वशः ॥ जगादनोत्तरंकिंचिन्निवृत्तोसौभवत्तदा १९ आत्मानंकृष्णयोनिस्थंपश्यतेह्येकयोनिजम् ॥ ततोनिःसृत्यरुद्रस्तुन्यस्तवादोभवन्मृधे २०
ब्रह्माणंचाब्रवीदुद्रानयोत्स्येभगवन्निति ॥ कृष्णेनसहसंग्रामेलघ्वीभवतुमेदिनी २१ ततःकृष्णोथरुद्रश्चपरिष्वज्यपरस्परम् ॥ परांप्रीतिमुपागम्यसं
ग्रामादपजग्मतुः २२ नचतौपश्यतेकेचिद्योगिनौयोगमागतौ ॥ एकौब्रह्मतथाकृत्वापश्यँल्लोकान्पितामहः २३ उवाचैतत्समुद्दिश्यमाकँडेयंसनारदम् ॥
पार्श्वस्थंपरिप्रच्छज्ञात्वावैदीर्घदर्शिनम् २४

निःकारणंभूमिस्थानोयंशुद्धंपरंब्रह्मकृष्णंआत्मानंचशुद्धब्रह्मैकतांगंतयुगपत्पश्यन्उभयोरेकयोनित्वमपश्यत् ततःस्वप्रत्यगात्मनासहस्वस्यविरोधासंभवात् रुद्रोमृधेयुद्विषयेन्यस्त
वादोऽपास्तप्रतिज्ञोबभूव ॥ २० ॥ तदेवाहब्रह्माणंचेति ॥ २१ ॥ २२ ॥ तथाकृत्वा रुद्रकृष्णयोर्योगसंपाद्यपश्यन्नवतस्थेऽतिशेषः ॥ २३ ॥ एतद्वक्ष्यमाणंहारिरुद्रयोरभेदंउवाच २४

मंदरस्येति अत्रद्वयोः सर्वोत्तमत्वायोगादन्यतरोजोवः इतरईश्वरस्तयोश्चाभेदः प्रतिपाद्यते अन्योन्यलक्षणयोगित्वेनेतिकेचित् तत्रापिहरिणाजितोहरोजोविदित्येके हराच्छब्द
 वरोहरिहरंजितवान्नत्वैश्वर्यादित्यन्ये मानुषनाट्यानुकारित्वेनहरमाराधयन्नापिऐश्वर्यात्तज्जेतुंसमर्थः एवंरुष्णाइत्यापिकश्चित् एतेषांपारखंडापसदानांमुखभंगायेयंकथाप्रवृत्ता
 ब्रह्मन्नितिमाकंडेयस्यनारदस्यसंबोधनम् ॥ २५ ॥ हरंचेति अत्रहरिहरयोस्तात्त्विकेभेदेसत्यपिनटमिवहरंहरिरूपेणापश्यदितियोजनायांब्रह्मणः श्रान्तत्वमायाति अतःकायव्यू
 हयोगिशरीरयोगिव्यवहारतोहारिहरसंज्ञयोर्देहयोर्भेदेपितदभिमाननिभेदोनास्ति सर्वोत्तमद्वयायोगादित्यर्थः व्यावहारिकभेदवतोस्तद्देहयोरपिभेदनापश्यमित्याह शंखेति

॥ पितामहउवाच ॥ मंदरस्यगिरेःपार्श्वेनलिन्यांभवकेशवौ ॥ रात्रौस्वप्नांतरेब्रह्मन्मयादृष्टौहराच्युतौ २५ हरंचहरिरूपेणहरिंचहररूपिणम् ॥ शंखचक्र
 गदापाणिपीतांबरधरंहरं २६ त्रिशूलपट्टिशधरंव्याघ्रचर्मधरंहरिम् ॥ गरुडस्थंचापिहरंहरिंचवृषभध्वजम् २७ विस्मयोमेमहान्ब्रह्मन्दृष्ट्वातत्परमाद्भुतम् ॥
 एतदाचक्ष्वभगवन्याथातथ्येनसुव्रत २८ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ शिवायविष्णुरुपायविष्णवेशिवरूपिणे ॥ यथांतरंनपश्यामितेनतौदिशतःशिवम् २९
 अनादिमध्यनिधनमेतदक्षरमव्ययम् ॥ तदेवतेप्रवक्ष्यामिरूपंहरिहरात्मकम् ३० योविष्णुःसतुवैरुद्रोयोरुद्रःसपितामहः ॥ एकामूर्तिस्त्रयोदेवारुद्राविष्णु
 पितामहाः ३१ वरदालोककर्तारिलोकनाथाःस्वयंभुवः ॥ अर्धनारीश्वरास्तेतुव्रतंतीव्रंसमास्थिताः ३२ यथाजलेजलंक्षिप्तंजलमेवतुतद्रवेत् ॥ रुद्रंवि
 ष्णुःप्रविष्टस्तुतथारुद्रमयोभवेत् ३३ अग्निमग्निःप्रविष्टस्तुअग्निरेवयथाभवेत् ॥ तथाविष्णुंप्रविष्टस्तुरुद्रोविष्णुमयोभवेत् ३४ रुद्रमग्निमयंविद्याद्विष्णुःसोमा
 त्मकःस्मृतः ॥ अग्नीषोमात्मकंचैवजगत्स्थावरजंगमं ३५ कर्तारौचापहर्तारौस्थावरस्यचरस्यतु ॥ जगतःशुभकर्तारौप्रभविष्णूमहेश्वरौ ३६ कर्तृकारण
 कर्तारौकर्तृकारणकारकौ ॥ भूतभव्यभवौदेवौनारायणमहेश्वरौ ३७ एतेचैवप्रवर्षतिभांतिवांतिस्तृजंतिच ॥ एतत्परतरंगुलंकथितंतेपितामह ३८ यश्चैनं
 पठतेनित्यंयश्चैनंशृणुयान्नरः ॥ प्राप्नोतिपरमंस्थानंविष्णुरुद्रप्रसादजं ३९ देवौहरिहरौस्तोष्येब्रह्मणासहसंगतौ ॥ एतौचपरमौदेवौजगतःप्रभवाप्ययौ ४०
 रुद्रस्यपरमोविष्णुर्विष्णोश्चपरमःशिवः ॥ एकएवविद्याभूतोलोकेशरतिनित्यशः ४१ नविनारांकंरंविष्णुर्नविनाकेशवंशिवः ॥ तस्मादेकत्वमायातौरु
 द्रोपेद्रौतुतौपुरा ॥ नमोरुद्रायकृष्णायनमःसंहतचारिणे ४२ नमःषडर्द्धनेत्रायसद्विनेत्रायवैनमः ॥ नमःपिंगलनेत्रायपद्मनेत्रायवैनमः ४३

यएवहरित्वेनप्रागवगतःसएवसद्योहरत्वेनदृष्टएवंपक्षांतरेपीत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ एतत्हरिहरयोरभेदंआचक्ष्वलोकेप्रकाशय ॥ २८ ॥ दिशतःदिशानां ॥ २९ ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अग्नीषोमात्मकंभोक्तृभोज्यात्मकं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कर्तारौहरिण्यगर्भःकारणानिमहाभूतानितेषांकर्तारौतेषांकारकौच ॥ ३७ ॥ एतेब्रह्मविष्णु
 रुद्राःप्रवर्षतिपर्जन्यरूपेण वांतिवायुरूपेण भांतिसूर्यरूपेण ॥ एतद्देवतात्रयात्मकं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

नमःकुमारगुरवेप्रद्युम्नगुरवेमनः ॥ नमोधरणीधरायगंगाधरायवैनमः ४४ नमोमयूरपिच्छायनमःकेयूरधारिणे ॥ नमःकपालमालायवनमालायवैनमः
४५ नमस्त्रिशूलहस्तायचक्रहस्तायवैनमः ॥ नमःकनकदंडायनमस्तेब्रह्मदंडिने ४६ नमश्चर्मनिवासायनमस्तेपीतवाससे ॥ नमोस्तुलक्ष्मीपतयेउमायाः
पतयेनमः ४७ नमःखट्वांगधारायनमोमुशलधारिणे ॥ नमोभस्मांगरागायनमःकृष्णांगधारिणे ४८ नमःशमशानवासायनमःसागरवासिने ॥ नमोवृषभ
वाहायनमोगरुडवाहिने ४९ नमस्त्वनेकरूपायबहुरूपायवैनमः ॥ नमःप्रलयकर्त्रेचनमस्त्रैलोक्यधारिणे ५० नमोस्तुसौम्यरूपायनमोभैरवरूपिणे ॥
विरूपाक्षायदेवायनमःसौम्येक्षणायच ५१ दक्षयज्ञविनाशायबलेर्नियमनायच ॥ नमःपर्वतवासायनमःसागरवासिने ५२ नमःसुरारिपुत्रायत्रिपुरत्राया
वैनमः ॥ नमोस्तुनरकघ्नायनमःकामांगनाशिने ५३ नमस्त्वंधकनाशायनमःकैटभनाशिने ॥ नमःसहस्रहस्तायनमोसंख्येयबाहवे ५४ नमःसहस्रशी
र्षायबहुशीर्षायवैनमः ॥ दामोदरायदेवायमुंजमेखलिनेनमः ५५ नमस्तेभगवन्विष्णो नमस्तेभगवन्शिव ॥ नमस्तेभगवतेदेवनमस्तेदेवपूजित ५६ नम
स्तेकर्मणांकर्मनमोमितपराक्रम ॥ हृषीकेशनमस्तेस्तुस्वर्णकेशनमोस्तुते ५७ इमंस्तवंयोरुद्रस्यविष्णोश्चैवमहात्मनः ॥ समेत्यऋषिभिःसर्वैस्तुतौस्तौ
तिमहर्षिभिः ५८ व्यासेनवेदविदुषानारदेनचर्धमिता ॥ भारद्वाजेनगर्गेणविश्वामित्रेणवैतथा ५९ अगस्त्येनपुलस्त्येनधौम्येनतुमहात्मना ॥ यइदंपठ
तेनित्यंस्तोत्रंहरिहरात्मकम् ६० अरोगोबलवांश्चैवजायतेनात्रसंशयः ॥ श्रियंचलभतेनित्यंनचस्वर्गांनिवर्तते ६१ अपुत्रोलभतेपुत्रंन्याविंदतिस
त्पतिम् ॥ गुर्विणीशृणुतेयातुवरंपुत्रंप्रसूयते ६२ राक्षसाश्चपिशाचाश्चविघ्नानिचविनायकाः ॥ भयंतत्रनकुर्वंतियत्रायंपठ्यतेस्तवः ६३ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशविष्णुपर्वणिहरिहरात्मकस्तवोनामपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२५ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ अपयातेततोदेवेकृष्णेचैव
महात्मानि ॥ पुनश्चासीत्कथंयुद्धंपरेषांलोमहर्षणम् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ कुंभांडसंगृहीतेतुरथेतिष्ठन्गुहस्तदा ॥ अभिदुद्रावकृष्णंचबलंप्रद्युम्नमे
वच २ ततःशरशतैरुग्रैस्तान्विव्याधरणेगुहः ॥ अमर्षोपसंकुब्धःकुमारःप्रवरोनदन् ३ शरसंवृतगात्रास्तेत्रयस्त्रयइवाग्रयः ॥ शोणितौघश्रुतैर्गात्रैःप्रायुध्यं
तगुहंततः ४ ततस्तेयुद्धमार्गज्ञास्त्रयस्त्रिभिरनुत्तमैः ॥ वायव्याग्नेयपार्जन्यैर्बिम्बिदुर्दीप्ततेजसः ५ शैलवारुणसावित्रैस्तान्सविव्याधकोपवान् ॥ तस्यदीप्तश
रौघस्यदीप्तचापधरस्यच ६ शरौघानस्त्रमायाभिर्ग्रसंतस्मिमहात्मनः ॥ यदातदागुहःक्रुद्धःप्रज्वलन्निवतेजसा ७

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशविष्णुपर्वणिटीकायांपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ६४ ॥ अपयातेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लंबतेपार्वत्याएवाष्टमांशाज्जातावाणस्यमाताजी

अस्त्रं ब्रह्मशिरोनामकालकल्पंदुरासदम् ॥ संदष्टौष्ठपुटः संख्येजगृहेपावकिः प्रभुः ८ प्रयुक्ते ब्रह्मशिरसि सहस्रांशुसमप्रभे ॥ उग्रे परमदुर्धर्षे लोकक्षयकरे
तथा ९ हाहाभूतेषु सर्वेषु प्रधावत्सु समंततः ॥ केशवः केशिमथनश्चक्रं जग्राह वीर्यवान् १० सर्वेषामस्त्रवीर्याणां वारणं घातनं तथा ॥ चक्रमप्रतिचक्रस्य लो
केख्यातं महात्मनः ११ अस्त्रं ब्रह्मशिरस्तेन निष्प्रभं कृतमोजसा ॥ घनैरिवातपापाये सवितुर्मंडलयथा १२ ततो निष्प्रभतां यातेन दृष्टवीर्ये महौजसि ॥ तस्मि
न्ब्रह्मशिरस्य स्त्रे क्रोधसंरक्तलोचनः १३ गुहः प्रज्वालरणे हविषे वाग्निरुल्बणः ॥ शत्रुघ्नीं ज्वलितां दिव्यां शक्तिं जग्राह कांचनीम् १४ तां प्रदीप्तां महोल्का
भ्रांयुगां ताग्निं समप्रभां ॥ घंटामालाकुलां दिव्यां चिक्षेपरुषितोगुहः १५ ननादवलवच्चापिनादं शत्रुभयं करम् ॥ साचक्षिमा तदा तेन ब्रह्मण्येन महात्मना
१६ जृम्भमाणे वगने संप्रदीप्तमुखी तदा ॥ आधावत महाशक्तिः कृष्णस्य वधकांक्षिणी १७ भृशं विषण्णः शक्रोऽपि सर्वा मरुगणैर्वृतः ॥ शक्तिं प्रज्वलितां दृष्ट्वा
दग्धः कृष्णेति चाब्रवीत् १८ तां समीपमनुप्राप्तां महाशक्तिं महामृधे ॥ हुंकारेणैव निर्भर्त्स्य पातयामास भूतले १९ पातितायां महाशक्त्यां साधुसाध्वितिस
र्वशः ॥ सिंहनादं ततश्चक्रुः सर्वे देवाः सवासवाः २० ततो देवेषु नर्दत्सु वासुदेवः प्रतापवान् ॥ पुनश्चक्रं सजग्राह दैत्यां तकरणं रणे २१ व्याविध्यमाने चक्रे तु कृष्णे
नाप्रतिमौजसा ॥ कुमार रक्षणार्थाय बिभ्रती सुतनुं तदा २२ दिग्वासा देववचनात्प्रविष्टा तत्र कोटवी ॥ लंबमाना महाभागा भागो देव्यास्तथाष्टमः २३
चित्राकनकशक्तिस्तु सा च नग्रास्थितांतरे ॥ अथांतरात् कुमारस्य देवीं दृष्ट्वा महाभुजः ॥ पराङ्मुखस्ततो वाक्यमुवाच मधुसूदनः २४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवा
च ॥ ॥ अपगच्छापगच्छ त्वंधिक्त्वामिति वचो ब्रवीत् ॥ किमेवं कुरुषे विघ्नं निश्चितस्य वधं प्रति २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ श्रुत्वैवं वचनं तस्य को
टवी तु तदा विभो ॥ नैव वासः समाधत्त कुमारपरिरक्षणात् २६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अपवाह्य गुहं शीघ्रमपयाहिरणाजिरात् ॥ स्वस्ति ह्येवं भवेदद्यो तस्य
तो यो तस्य तामया २७ तां च दृष्ट्वा स्थितां देवो हरिः संग्राममूर्धनि ॥ संजहार ततश्चक्रं भगवान्वासवानुजः २८ एवं कृते तु कृष्णेन देवदेवेन धीमता ॥ अपवाह्य गु
हं देवीहरसांनिध्यमागता २९ एतस्मिन्नंतरे चैव वर्तमाने महाभये ॥ कुमार रक्षिते देव्या बाणस्तं देशमाययौ ३० अपयांतं गुहं दृष्ट्वा मुक्तं कृष्णेन संयुगात् ॥ बा
णश्चितयते तत्र स्वयं यो तस्यामिमाधवम् ३१ वैशंपायन उवाच ॥ भूतयज्ञगणाश्चैव बाणानीकं च सर्वशः ॥ दिशः प्रदुहुवुः सर्वे भयमोहितलोचनाः ३२ प्रमा
थगणभूयिष्ठे सैन्ये दीर्घे महासुरः ॥ निर्जगाम ततो बाणो युद्धायाभिमुखस्त्वरन् ३३

वपुत्रीत्वमेव इति वक्ष्यमाणत्वात् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ रक्षणात् रक्षणार्थम् ॥ २६ ॥ मया सह यो तस्य तो युध्यतः एवं स्वस्ति भवेत् २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कोटिभूतकोटिसंख्यात्वव्याप्तम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

भीमप्रहरणैर्घोरैर्देवैर्द्रैःसुमहारथैः ॥ महाबलैर्महावीरैर्वज्रीवसुरसत्तमैः ३४ पुरोहिताःशत्रुवधंवदंतस्तथैवचान्येश्रुतशीलवृद्धाः ॥ जपैश्चमंत्रैश्चतथौषधी
भिर्महात्मनःस्वस्त्ययनंप्रचक्रुः ३५ ततरतूर्यप्रणादैश्चभेरीणांतुमहास्वनैः ॥ सिंहनादैश्चदैत्यानांबाणःकृष्णमभिद्रवत् ३६ दृष्ट्वाबाणंतुनिर्यातंयुद्धायैवव्य
वस्थितम् ॥ आरुह्यगरुडंकृष्णोबाणायाभिमुखोययौ ३७ आयांतमथतंदृष्ट्वायदूनामृषभंरणे ॥ वैनतेयमथारुढंकृष्णमप्रतिमौजसम् ३८ अथबाणस्तु
तंदृष्ट्वाप्रमुखेप्रत्युपस्थितम् ॥ उवाचवचनंकुद्वोवासुदेवंतरस्विनम् ३९ ॥ बाणउवाच ॥ तिष्ठतिष्ठनमेद्यत्वंजीवन्प्रतिगमिष्यसि ॥ द्वारकांद्वारकस्थांश्च
सुहृदोद्रक्ष्यसेनच ४० सुवर्णवर्णान्वृक्षाग्रानद्यद्रक्ष्यसिमाधव ॥ मयाभिभूतःसमरेमुमूर्षुःकालनोदितः ४१ अद्यबाहुसहस्रेणकथमष्टभुजोरणे ॥ मयास
हसमागम्ययोत्स्यसेगरुडध्वज ४२ अद्यत्वंवैमयायुद्धेनिर्जितःसहबांधवः ॥ द्वारकांशोणितपुरेनिहतःसंस्मरिष्यसि ४३ नानाप्रहरणोपेतंनानांगदविभूषि
तम् ॥ अद्यबाहुसहस्रमेकोटिभूतंनिशामय ४४ गर्जतस्तस्यवाक्यौघाजलौघाइवसिंधुतः ॥ निश्चरंतिमहाघोरावातोद्धृताइवोर्मयः ४५ रोषपर्याकुलेचै
वनेत्रेतस्यबभूवतुः ॥ जगद्धिधक्षत्रिवत्सेमहामूर्त्यइवोदितः ४६ तच्छ्रुत्वानारदस्तस्यबाणस्यात्पूजितंवचः ॥ जहाससुमहाहासंभिदन्निवनभस्तलम् ४७
योगपट्टमुपाश्रित्यतस्थौयुद्धदिदक्षया ॥ कौतूहलोत्फुल्लदृशःकुर्वन्पर्यटतेमुनिः ४८ ॥ कृष्णउवाच ॥ बाणकिंगर्जसेमोहाच्छूराणांनान्तिगर्जितम् ॥ ए
ह्येहियुध्यस्वरणेकिंवृथागर्जितेनते ४९ यदियुद्धानिवचनैःसिद्धेयुर्दितिनंदन ॥ भवानेवजयेनित्यंबह्वबद्धंप्रजल्पसि ५० एह्येहिजयमांबाणजितोवावसुधात
ले ॥ चिरायावाङ्मुखोदीनःपतितःशेष्यसेसुरैः ५१ इत्येवमुक्त्वाबाणंतुमर्मभेदिभिराशुगैः ॥ निर्विभेदतदाकृष्णस्तममोघैर्महाशरैः ५२ ॥ विनिर्भिन्न
स्तुकृष्णेनमार्गणैर्मर्मभेदिभिः ॥ स्मयन्बाणस्ततःकृष्णंशरवर्षैरवाकिरत् ५३ ज्वलद्भिरिवसंयुक्तंतस्मिन्पुद्गेसुदारुणे ॥ ततःपरिधानिस्त्रिंशैर्गदातोमरशक्ति
भिः ५४ मुशलैःपट्टिशैश्चैवछादयामासकेशवम् ॥ सतुबाहुसहस्रेणगर्वितोदैत्यसत्तमः ५५ योधयामाससमरेद्विबाहुमथलीलया ॥ लाघवात्तस्यकृष्ण
स्यबलिसूनूरुषान्वितः ५६ ततोस्त्रंपरमं दिव्यंतपसानिर्मितंमहत् ॥ यदप्रतिहतंयुद्धेसर्वामित्रविनाशनम् ५७ ब्रह्मणाविहितं दिव्यंतस्मोचदितेःसुतः ॥
तस्मिन्मुकेदिशःसर्वास्तमःपिहितमंडलाः ५८ प्रादुरासन्सहलाणिसुवोराणिचसर्वशः ॥ तमसासंयुतेलोकेनप्राज्ञायतर्किचन ५९ साधुसाध्वितिबाणंतुपू
जयंतिस्मदानवाः ॥ हाहाधिगितिदेवानांश्रूयतेवागुदीरिता ६० ततोस्त्रबलवेगेनसार्चिष्मत्यःसुदारुणाः ॥ घोररूपामहाघोरानिपेतुर्बाणवृष्टयः ६१

॥ ५० ॥ असुरैःसहेतिशेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

नैववाताः प्रवायंति न मेघाः संचरन्ति च ॥ अस्त्रे विस्फुट्य बाणेन दह्यमाने च केशवे ६२ ततोऽस्त्रं सुमहावेगं जग्राह मधुसूदनः ॥ पार्जन्यं नाम भगवान्कालांतकनि
भ्रंरणे ६३ ततोऽवितिमिरलोकेशराग्निः प्रशमंगतः ॥ दानवामोघसंकल्पाः सर्वे भूवंस्तदाभृशम् ६४ दानवाः खं प्रशांतं तु पर्जन्यास्त्रं भिमंत्रिते ॥ ततो देवगणाः
सर्वे नंदंति च हसन्ति च ६५ हतेशस्त्रे महाराजदैतेयः क्रोधमूर्च्छितः ॥ भूयः संछादयामास केशवं गरुडे स्थितम् ६६ मुशलैः पट्टिशैश्चैव च्छादयामास केशवम्
तस्य तांतरसा सर्वो बाणवृष्टिः समुद्यताम् ६७ प्रहसन्वारयामास केशवः शत्रुसूदनः ॥ केशवस्य तु बाणेन वर्त्तमाने महाहवे ६८ तस्य शार्ङ्गविनिर्मुक्तैः शरैरशनि
संनिभैः ॥ तिलशस्तद्रथं च क्रेसाश्वध्वजपताकिनम् ६९ चिच्छेद कवचं कायान्मुकुटं च महाप्रभम् ॥ कार्मुकं च महातेजा हस्तचापं च केशवः ७० विव्याध
चैनमुरसिनाराचेन स्मयन्निव ॥ समर्माभिहतः संख्ये प्रमुमोहाल्पचेतनः ७१ तं दृष्ट्वा मूर्च्छितं बाणं प्रहारपरिपीडितम् ॥ प्रासादवरशृंगस्थो नारदो मुनिपुंग
वः ७२ उत्थाया पश्यत तदा कक्ष्यास्फोटनतत्परः ॥ वादयानो न खांश्चैव दिष्ट्या दिष्ट्येति चाब्रवीत् ७३ अहं मम फलं जन्मजीवितं च सुजीवितम् ॥ दृष्टं मे
यदिदं चित्रं दामोदरपराक्रमम् ७४ जयबाणं महाबाहो दैतेयं देवकिल्विषम् ॥ यदर्थं मवतीर्णोऽसितत्कर्मसफलीकुरु ७५ एवंस्तु त्वा तदा देवं बाणैः खंद्योतयन्
शितैः ॥ इतस्ततः संपतद्भिर्नारदोऽप्यचरद्रणे ७६ प्रयुध्येतां ध्वजौ तत्र तावन्व्योन्यमभिद्रुतौ ॥ युद्धं त्वभूद्वाहनयोरुभयोर्देवदैत्ययोः ७७ गरुडस्य च संग्रामो
मयूरस्य च धीमतः ॥ पक्षतुंडप्रहारैस्तु चरणस्य न खैस्तथा ७८ अन्योन्यं जघ्नतुः क्रुद्धौ मयूरगरुडावुभौ ॥ वैनतेयस्ततः क्रुद्धो मयूरं दीप्ततेजसम् ७९
जग्राह शिरसि क्षिप्रं तुंडेनाभिपतंस्तदा ॥ उत्क्षिप्य चैव पक्षाभ्यां निजघान महाबलः ८० पद्भ्यां पार्श्वोभिघाताभ्यां कृत्वा घातान्यनेकशः ॥ आकृष्य चैनं
तरसा विवृष्य च महाबलः ८१ निःसंज्ञं पातयामास गगनादिव आस्करम् ॥ मयूरे पतिते तस्मिन् पताति बलोऽभुवि ८२ बाणः समरसंविग्राश्रितयन् कार्यमा
त्मनः ॥ मयातिबलमत्तेन न कृतं सुहृदां वचः ८३ पश्यतां देवदैत्यानां प्राप्नोस्म्यापदमुत्तमाम् ॥ तं दीनमनसं ज्ञात्वा रणे बाणं सुविक्रवम् ८४ चिंतयद्भगवान् रु
द्रो बाणरक्षणमातुरः ॥ ततो नंदीं महादेवः प्राहर्गभीरया गिरा ८५ नंदिकेश्वरया हित्वं यतो बाणो रणे स्थितः ॥ रथेनानेन दिव्येन सिंहयुक्तेन आस्वता ८६
बाणे संयोजया शुत्वमलं युद्धाय वानघ ॥ प्रमाथ गणमध्ये हंस्थास्यामि न हि मे मनः ८७ योऽङ्गुवितरते ह्यद्य बाणं संरक्ष्य गम्यताम् ॥ तथेत्युक्ता ततो नंदी रथे
नरथिनां वरः ८८ यतो बाणस्ततो गत्वा बाणमाह शनैरिदम् ॥ दैत्यामुं रथमातिष्ठ शीघ्रमेहि महाबल ८९

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्राणबलम् ॥ १०५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

ततोयुध्यस्वकृष्णवैदानवांतररणे ॥ आरुरोहरथं बाणो महादेवस्य धीमतः ९० आरूढः स तु बाणश्च तं रथं ब्रह्मनिर्मितम् ॥ तं स्यंदनमधिष्ठाय भवस्यामित
तेजसः ९१ प्रादुश्चक्रे महारौद्रमस्त्रं सर्वास्रघातनम् ॥ दीप्तं ब्रह्मशिरोनाम बाणः कुद्वोति वीर्यवान् ९२ प्रदीप्तं ब्रह्मशिरसिलोकाः क्षोभमुपागमन् ॥ लोकसंरक्ष
णार्थं वै तत्सृष्टं ब्रह्मयोनिना ९३ तच्चक्रेण निहत्या स्त्रं प्राह कृष्णस्तरस्विनम् ॥ लोके प्रख्यातयशसं बाणमप्रतिमं रणे ९४ कथितानि क्व ते तात बाण किं न वि
कथ्यसे ॥ अयमस्मि स्थितो युद्धे युद्धयस्व पुरुषो भव ॥ कार्त्तवीर्यार्जुनो नाम पूर्वं बाहुसहस्रवान् ९५ महाबलः सरामेण द्विबाहुः समरेकृतः ॥ तथा तवापि द
र्पो यं बाहूनां वीर्यसंभवः ९६ एष ते दर्पशमनं करोमि रणमूर्धनि ॥ यावत्ते दर्पशमनं करोम्यद्यस्व बाहुना ९७ तिष्ठेदानीं न मेद्यत्वं मोक्षयसे रणमूर्धनि ॥ अथ
तद्गुल्मं दृष्ट्वा युद्धं परमदारुणम् ९८ तत्र देवासुरसमे युद्धे नृत्यति नारदः ॥ निर्जिताश्च गणाः सर्वे प्रद्युम्नेन महात्मना ९९ निक्षिप्तवादा युद्धस्य देवदेवंगताः पुनः ॥
स तच्चक्रं सहस्रारं नन्दमेघइवोष्णगे १०० जग्राह कृष्णस्त्वरितो बाणांतरं रणं रणे ॥ तेजो यज्ज्योतिषां चैव तेजो वज्राशने स्तथा १ सुरेशस्य च यत्तेजस्तच्चक्रे
पर्यवस्थितम् ॥ त्रेताग्रे श्वैव यत्तेजो यच्च वै ब्रह्मचारिणाम् २ ऋषीणां च ततो ज्ञानं तच्चक्रे समवांस्थितम् ॥ पतिव्रतानां यत्तेजः प्राणाश्च मृगपक्षिणाम् ३ यच्च
क्रथरेष्वस्तितच्चक्रे संनिवेशितम् ॥ नागराक्षसयक्षाणां गंधर्वाप्सरसामपि ४ त्रैलोक्यस्य च यत्प्राणं सर्वं चक्रे व्यवस्थितम् ॥ तेजसा तेन संयुक्तं ज्वलन्निव च भा
स्करः ५ वपुषा तेज आधत्ते बाणस्य प्रमुखे स्थितम् ॥ ज्ञात्वा तितेजसा चक्रं कृष्णेनाभ्युदितं रणे ६ अप्रमेयं ह्यविहैतैरुद्राणी चाब्रवीच्छिवम् ॥ अजेयमेतन्नैलो
क्ये चक्रं कृष्णेन धार्यते ७ बाणं त्रायस्व देवत्वं यावच्चक्रं न मुंचति ॥ ततश्च यक्षो वचः श्रुत्वा देवी लंबामथा ब्रवीत् ८ गच्छैहिलं बेशीघ्रं त्वं बाणसंरक्षणं प्रति ॥ त
तो योगं समाधाय अदृश्याहिमवत्सुता ९ कृष्णस्यैकस्थतद्रूपं दर्शयन् पार्श्वमागता ॥ चक्रोद्यतकरं दृष्ट्वा भगवंतं रणाजिरे ११० अंतर्द्धानमुपागम्य त्यज्य सा वा
ससी पुनः ॥ परित्राणाय बाणस्य विजयाधिष्ठिता ततः ११ प्रमुखे वासुदेवस्य दिग्वासा कोटवी स्थिता ॥ तां दृष्ट्वा य पुनः प्राप्तां देवीं रुद्रस्य संमताम् १२ लंबां
द्वितीयां तिष्ठतीं कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भूयः सामर्षतां प्राक्षीदि गवस्त्रावस्थितारणे १३ बाणसंरक्षणं पराहन्मि बाणं न शंशयः ॥ एवमुक्ता तु कृष्णेन भूयो देव्य
ब्रवीदिदम् १४ जाने त्वां सर्वभूतानां स्रष्टारं पुरुषोत्तमम् ॥ महाभागं महादेवमनंतलीनं मय्यम् १५ पद्मनाभं दृषीकेशं लोकानामादिसंभवम् ॥
नार्हसे देवहंतुं वै बाणमप्रतिमं रणे ११६

॥ १७ ॥ ११८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भवतारक्षणार्थम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ १३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

प्रयच्छद्वाभयं बाणे जीवपुत्रीत्वमेव च ॥ मया दत्तवरो ह्येष भूयश्च परिरक्ष्यते १७ न मे मिथ्या स मुद्योगं कर्तुमर्हसि माधव ॥ एवमुक्ते तु वचने देव्या परपुरंजयः ॥
 ११८ कृष्णः प्रभापते वाक्यं शृणु सत्यं तु भामिनि ॥ बाणो बाहुसहस्रेण नर्दते दर्पमाश्रितः १९ एतेषां च्छेदनं त्वद्य कर्तव्यं नात्र संशयः ॥ द्विबाहुना च बाणे
 न जीवपुत्री भविष्यसि २० आसुरं दर्पमाश्रित्य न च मांसं श्रयिष्यति ॥ एवमुक्ते तु वचने कृष्णेनास्त्रिष्टकर्मणा २१ प्रोवाच देवी बाणो यं देवदत्तो भवेदिति ॥
 अथ तां कार्तिकेयस्य मातरं सोभिमाप्य वै २२ प्रोवाच बाणं समरे वदतां प्रवरः प्रभुः ॥ युध्यतां युध्यतां संख्ये भवतां कोटवीस्थिता २३ अशक्तानां मिवरणे
 धिग्बाणतव पौरुषम् ॥ एवमुक्ता ततः कृष्णस्तच्चक्रं परमात्मवान् २४ निमीलिताक्षो व्यसृजद्बाणं प्रतिमहाबलः ॥ क्षेपणाद्यस्य मुह्यंति लोकाः सस्थाणुजंग
 माः २५ क्रव्यादानि च भूतानि तृप्तिं याति महामृधे ॥ तमप्रतिमकर्माणं समानं सूर्यवर्चसा २६ चक्रमुद्यम्य समरे कोपदीप्तो गदाधरः ॥ समुष्णन्दानवं तेजः स
 मरेस्वेन तेजसा २७ चिच्छेद बाहूंश्चक्रेण श्रीधरः परमौजसा ॥ अलातचक्रवत्पूर्णं भ्राम्यमाणं रणाजिरे २८ क्षिप्तं तु वासुदेवेन बाणस्य रणमूर्धनि ॥ विष्णुचक्रं
 भ्रमत्याशु शैथ्याद्रूपं न दृश्यते २९ तस्य बाहुसहस्रस्य पर्यायेण पुनः पुनः ॥ बाणस्य च्छेदनं चक्रे तच्चक्रं रणमूर्धनि ३० कृत्वा द्विबाहुं तं बाणं छिन्नशाखमिव द्रु
 मम् ॥ पुनः करग्रे कृष्णस्य चक्रं प्राप्ते सुदर्शनम् ३१ वैशंपायन उवाच ॥ कृतकृत्ये तु संप्राप्ते चक्रे दैत्यनिपातने ॥ स्रवता तेन कायेन शोणितौ घपारिष्ठुतः ३२
 अवत्पर्वताकारं छिन्नबाहुर्महासुरः ॥ असृङ्मत्तश्च विविधान्नादान्मुचन्धनो यथा ३३ तस्य नादेन महता केशवोरिपुमूदनः ॥ चक्रं भूयः क्षेपुका मो बाणना
 शार्थमुद्यतः ॥ तमुपेत्य महादेवः कुमारसहितो ब्रवीत् ३४ ईश्वर उवाच ॥ कृष्णकृष्ण महाबाहो जने त्वां पुरुषोत्तमम् ॥ मधुकैटभं हतारं देवदेवं सनातनम् ॥
 ३५ लोकानां त्वंगतिर्देवत्वत्प्रसूतमिदं जगत् ॥ अजेयस्त्वं त्रिभिर्लोकैः स सुगसुरपन्नगैः ३६ तस्मात्संहर दिव्यं त्वमिदं चक्रं समुद्यतम् ॥ अनिवार्यमसंहायं
 रणेश त्रुभयं करम् ३७ बाणस्यास्याभयं दत्तं भया केशिनि पूदन ॥ तन्मे न स्याद्दृथा वाक्यमतस्त्वां क्षामयाम्यहम् ३८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ जीवतां देव बा
 णो यमेतच्चक्रं निर्वर्तितम् ॥ मान्यस्त्वं देव देवानां मसुराणां च सर्वशः ३९ नमस्ते स्तुगमिष्यामि यत्कार्यं ते महेश्वर ॥ न तावत्क्रियते तस्मान्मामनुज्ञा तु मर्ह
 सि ४० एवमुक्ता महादेवं कृष्णस्तूर्णमहामनाः ॥ जगाम तत्र यत्रास्ते प्राद्युम्निः सायकैश्चितः ४१ गते कृष्णे ततो नंदी बाणमाहवचः शुभम् ॥ गच्छ बाण प्रसन्न
 स्य देव देवस्य चाग्रतः ४२ तच्छ्रुत्वा नंदिवाक्यं तु बाणो गच्छतशीघ्रगः ॥ छिन्नबाहुं ततो बाणं दृष्ट्वा नंदी प्रतापवान् १४३

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ यत्कार्यं बाणवधारयंतं चक्रियते इत्यन्वयः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ १४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ पुत्रजन्मेति एवं नृत्वंतः पुत्रं लभन्तामित्यर्थः ॥ ५२ ॥ एवं पुत्रप्राप्तिरूपं फलम् ॥ ५३ ॥ वरं वरं वरं वृणु

अपवाह्यरथेनैनं यतो देवस्ततो ययौ ॥ ततो नंदी पुनर्बाणं प्रागुवाचोत्तरं वचः ४४ बाणबाणप्रनृत्यस्वश्रेयस्तव भविष्यति ॥ एष देवो महादेवः प्रसादसुमुखस्त
व ४५ शोणितौ घृष्टौ तैर्गात्रैर्नं दिवाक्यप्रचोदितः ॥ जीवितार्थी ततो बाणः प्रमुखेशंकरस्य वै ४६ अनृत्यद्रयसंविमोदानवः सविचेतनः ॥ तं दृष्ट्वा च प्रनृत्य तं भयो
द्विग्रं पुनः पुनः ४७ नं दिवाक्यप्रजवितं भक्तानुग्रहकृद्भवः ॥ करुणावशमापन्नो महादेवो ब्रवीद्वचः ४८ ॥ ईश्वर उवाच ॥ वरं वृणीष्व बाण त्वं मनसा यदभी
प्ससि ॥ प्रसादसुमुखस्तेहं प्रियो सिममदानव ४९ ॥ बाण उवाच ॥ अजरश्चामरश्चैव भवेयं स तं विभो ॥ एष मे प्रथमो देव वरोस्तु यदि मन्यसे ५०
॥ देव उवाच ॥ तुल्यो सिदैव तैर्बाणनमृत्युत्तव विद्यते ॥ अथापरं वृणीष्व अनुग्राह्यो सिमे सदा ५१ ॥ बाण उवाच ॥ यथा हं शोणितैर्दिग्धो भृशार्तो व्रण
पीडितः ॥ भक्तानां नृत्यतां देव पुत्रजन्म भवेद्भव ५२ ॥ श्रीहर उवाच ॥ निराहाराक्षमा वंतः सत्यार्जवसमाहिताः ॥ मद्भक्ता ये पि नृत्यंति तेषामेवं भविष्य
ति ५३ तृतीयं त्वमथो बाण वरं वरमनोगतम् ॥ तद्विधास्यामि ते पुत्रसफलोस्तु भवानिह ५४ ॥ बाण उवाच ॥ चक्रताडनजाघोरा रुजातीव्राहिमेन व ॥
वरेणासौ तृतीयेन शांतिं गच्छतु मे भव ५५ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ एवं भवतु भद्रं तेन रुजाप्रभविष्यति ॥ अक्षतं तव गात्रं तु स्वस्थावस्थं भविष्यति ५६ चतुर्थं
ते वरं दद्वि वृणीष्व यदिकांक्षसि ॥ न ते हं विमुखस्तात प्रसादसुमुखो ह्यहम् ५७ ॥ बाण उवाच ॥ प्रमाथ गणवंश्यस्य प्रथमः स्याम हं विभो ॥ महाकाल इति
ख्यातिं गच्छेयं शाश्वतीः समाः ५८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं भविष्यतीत्याह बाणं देवो महेश्वरः ॥ दिव्यरूपो क्षतो गात्रैर्नरिजस्तु ममाश्रयात् ५९ ममा
तिसर्गाद्वाणत्वं भवचैवाकुतो भयः ॥ भूयस्ते पंचमं दद्वि प्रख्यात बलपौरुषम् ॥ पुनर्वरय भद्रं ते यते मनसि वर्तते ६० ॥ बाण उवाच ॥ वैरूप्यमंगजं यन्मे
माभूद्देवकदाचन ॥ द्विबाहुरपि मे देहो न विरूपो भवेद्भव ६१ ॥ श्रीहर उवाच ॥ भविता सर्वमेतत्ते यथेच्छसि महासुर ॥ भवत्वेवं न चादेयं भक्तानां विद्यते
मम ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ब्रवीन् महादेवो बाणं स्थितमथांतिके ॥ एवं भविष्यते सर्वं यत्त्वया समुदाहृतम् ६३ एतावदुक्त्वा भगवांस्त्रिंशत्पथिकशत
वृतः ॥ पश्यतां सर्वभूतानां तत्रैवांतरधीयत १६४ ॥ इति श्रीमहाभारतो खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि उषाहरणे बाणासुरवरप्रदानं नाम षड्विंशत्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं वरान्बहून्प्राप्य बाणः प्रीतमना भवत् ॥ जगाम सहस्ररुद्रेण महाकालत्वमागतः १

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ १६४ ॥ ॥ इति श्री० भा० खि० ह० वि० टीकायां षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥

॥ १२६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ एवमिति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वीर्यानिर्जितायाः विवाहो वीर्या

वासुदेवोऽपि बहुधानारदं पर्यपृच्छत ॥ क्वानिरुद्धोऽस्ति भगवन्संयतो नागबंधनेः २ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन स्नेहं लिङ्गं हि मे मनः ॥ अनिरुद्धे हृते वीरे क्षुभिताद्वा
कापुरी ३ शीघ्रं तं मोक्षयिष्यामो यदर्थं वयमागताः ॥ अद्य तं नष्टशत्रुं वै द्रष्टुमिच्छामहे वयम् ४ सप्रदेशस्तु भगवन्विदितस्तव सुव्रत ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन
नारदः प्रत्यभाषत ५ कन्यापुरे कुमारोऽसौ बद्धो नागैश्च माधव ॥ एतस्मिन्नंतरे शीघ्रं चित्रलेखाद्युपस्थिता ६ बाणस्योत्तमशर्वस्य दैत्यैर्द्रस्य महात्मनः ॥ इदं
मंतः पुरंदेवप्रविशस्व यथा सुखम् ७ ततः प्रविष्टास्ते सर्वे द्यनिरुद्धस्य मोक्षणे ॥ बलः सुपर्णः कृष्णस्तु प्रद्युम्नो नारदस्तथा ८ ततो दृष्ट्वैव गरुडं येनिरुद्धशरीर
गाः ॥ शररूपामहासर्पावेष्यित्वा तनुं स्थिताः ९ ते सर्वे सहसा देहात्तस्य निःसृत्य भोगिनः ॥ क्षितिसमभिवर्तित्वा प्रकृत्यावस्थिताः शराः १० दृष्टः स्पृष्टश्च
कृष्णेन सोऽनिरुद्धो महायशाः ॥ स्थितः प्रीतमना भूत्वा प्राजलिर्वाक्यमब्रवीत् ११ देवदेव सदा युद्धे जेता त्वमसि केशव ॥ न शक्तः प्रमुखे स्थातुं साक्षादपिशत
क्रतुः १२ ततो महाबलं देवं बलभद्रं यशस्विनम् ॥ अभिवादयते दृष्टः सोऽनिरुद्धो महामनाः १३ माधवं च महात्मानमभिवाद्य कृतांजलिः ॥ स्वगोत्तमं महा
वीर्यं सुपर्णमभिवाद्य च १४ ततो मकरकेतुं च चित्रबाणधरं प्रभुम् ॥ पितरं सोऽभ्युपागम्य प्रद्युम्नमभिवादयत् १५ सखीगणवृताच्चैव सा चोषाभवने स्थि
ता ॥ बलं चातिबलं चैव वासुदेवं सुदुर्जयम् १६ असंख्यातगतिं चैव सुपर्णमभिवाद्य च ॥ पुष्पबाणधरं चैव लज्जमानाभ्यवादयत् १७ ततः शक्रस्य वच
नान्नारदः परमद्युतिः ॥ वासुदेवसमीपं सप्रहसन् पुनरागतः १८ वर्द्धापयति तं देवं गोविंदं शत्रुमूदनम् ॥ दिष्ट्वा वर्द्धसि गोविंद अनिरुद्ध समागमात् १९ ततो
ऽनिरुद्धसहिता नारदं प्रणताः स्थिताः ॥ आशीर्भिर्वर्द्धयित्वा च देवर्षिः कृष्णमब्रवीत् २० अनिरुद्धस्य वीर्याख्यो विवाहः क्रियतां विभो ॥ जंबूलमालिकां द्र
ष्टुं श्रद्धाहिममजायते २१ ततः प्रहसिताः सर्वे नारदस्य वचः श्रवात् ॥ कृष्णः प्रोवाच भगवन्क्रियतामाशुमाचिरम् २२ एतस्मिन्नंतरे तात कुंभांडः समुपस्थि
तः ॥ वैवाहिकांस्तु संभारान्यद्य कृष्णं नमस्यतु २३ ॥ कुंभांड उवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहो भवत्वमभयप्रदः ॥ शरणागतोऽस्मि देवेश प्रसीदेषां जलिस्त
व २४ नारदस्य वचः श्रुत्वा सर्वे प्रागेव चाच्युतः ॥ अभयं यच्छते तस्मै कुंभांडाय महात्मने २५ कुंभांडमंत्रिणां श्रेष्ठप्रीतोऽस्मि तव सुव्रत ॥ सुकृतं ते विजाना
मिराष्ट्रिकोऽस्तु भवानिह ॥ सुज्ञातिपक्षः स सुखी निवृत्तोऽस्तु भवानिह २६

स्यः जंबूलमालिकां जंबूलवरपक्षीयस्त्रीणां उपहासवचनं तस्य मालिकां परंपरां द्रष्टुं श्रोतुम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ यच्छते ददाति प्रागेव ॥ २५ ॥ इह भूमौ राष्ट्रिको
राष्ट्राधिपतिः शिवगणेषु बाणगमनत्वात् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ भवत् अभवत् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अपश्यंत
 राज्यं च ते मया दत्तं चिरं जीवममाश्रयात् ॥ एवं दत्वा राज्यमस्मै कुंभां डायमहात्मने २७ विवाहमकरोत्तस्यानिरुद्धस्य जनार्दनः ॥ ततस्तु भगवान्वाह्निस्तत्र
 स्वयंमुपस्थितः २८ सविवाहो निरुद्धस्य नक्षत्रे च शुभे भवत् ॥ ततोऽप्सरो गणश्चैव कौतुकं कर्तुमुद्यतः २९ स्नातस्त्वलंकृतस्तत्र सो निरुद्धः स्वभार्यया ॥ त
 तः स्निग्धैः शुभैर्वाक्यैर्गंधैर्वाश्च जगुस्तदा ३० नृत्यं त्यप्सरसश्चैव विवाहमुपशोभयन् ॥ ततो निर्वर्त्तयित्वा तु विवाहं शत्रुसूदनः ३१ अनिरुद्धस्य सुपुत्रः सर्वे
 देवगणैर्वृतः ॥ आमंत्र्य वरदं तत्र रुद्रं देवनमस्कृतम् ३२ चकार गमने बुद्धिं कृष्णः परपुरंजयः ॥ द्वारकाभिमुखं कृष्णं ज्ञात्वा शत्रुनिपूदनम् ३३ कुंभां डो वचनं
 प्राह प्रांजलिर्मधुसूदनम् ॥ बाणस्य गावस्तिष्ठंति हस्ते तु वरुणस्य वै ३४ यासाममृतकल्पं वै क्षीरं क्षरति माधव ॥ तत्पीत्वा तिवलश्चैव नरो भवति दुर्जयः ३५
 कुंभां डे नैव मारुता ते हरिः प्रीतमनास्तदा ॥ गमनाय मतिं च क्रेगंतव्यमिति निश्चयम् ३६ ततस्तु भगवान्ब्रह्मावर्धाय सतु केशवम् ॥ जगाम ब्रह्मलोकं स दृतः
 स्वभवनालये ३७ इंद्रो मरुद्गणयुतो द्वारकाभिमुखो ययौ ॥ यतः कृष्णस्ततः सर्वे गच्छंति जयकांक्षिणः ३८ वाहनेन मयूरेण स स्त्रीभिः परिवारिता ॥ द्वार
 काभिमुखी द्यूषा देव्या प्रस्थापिता ययौ ॥ ततो बलश्च कृष्णश्च प्रद्युम्नश्च महाबलः ३९ आरूढवंतो गरुडमनिरुद्धश्च वर्यवान् ॥ प्रस्थितश्च स तेजस्वी गरुडः
 पततां वरः ४० उन्मूलयं स्तरुगणान् कं पयंश्चापि मेदिनीम् ॥ आकुलाश्च दिशः सर्वारेणुध्वस्तमिवांबरम् ४१ गरुडोऽसंप्रयाते भून्मंदरश्मिर्दिवाकरः ॥ तत
 स्ते दीर्घमध्वानं प्रययुः पुरुषर्षभाः ४२ आरुह्य गरुडं सर्वे जित्वा बाणं महौजसम् ॥ ततो बरतलस्थास्ते वारुणां दिशमास्थिताः ४३ अपश्यंत महात्मानो गा
 वो दिव्यपयः प्रदाः ॥ वेलावनविचारिण्यो नानावर्णाः सहस्रशः ४४ अवज्ञायत दारुणं कुंभां डवचनाश्रयात् ॥ कृष्णः प्रहरतां श्रेष्ठस्तत्त्वतो र्थविशारदः ४५
 निशम्य बाणगावस्तु तासु च क्रेमनस्तदा ॥ आस्थितो गरुडं प्राह स तु लोकादिरव्ययः ४६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वैनतेय प्रयाहि त्वं यत्र बाणस्य गोधनम् ॥ या
 सां पीत्वा किल क्षीरममृतत्वमवाप्नुयात् ४७ आह मांसं तस्य भामा च बाणगावो ममानय ॥ यासां पीत्वा किल क्षीरं न जीर्यंति महासुराः ४८ विजराश्च जरां त्यक्त्वा
 भवंति किल जंतवः ॥ ता आनयस्व भद्रं ते यदि धर्मो न लुप्यते ४९ अथ वा कार्यलोपो वै मे वता सुमनः कृथाः ॥ इति मामब्रवीत् स त्याताश्चैता विदिता मम ५०
 ॥ गरुड उवाच ॥ दृश्यंते गाव एतास्ता दृष्ट्वा मां वरुणालयम् ॥ विशंति सहसा सर्वाः कार्यमत्र विधीयताम् ५१ इत्युक्त्वा चैव गरुडः पक्षवातेन सागरम् ॥ सहसा
 क्षोभयित्वा च विवेश वरुणालयम् ५२ दृष्ट्वा जवेन गरुडं प्रांतं वै वरुणालयम् ॥ वारुणाश्च गणाः सर्वे विभ्रंताः प्राचलंस्तदा ५३

दृष्ट्वंतः गावः गाः वेलासमुद्रतीरं प्रांतं स्तत्र वनंतं तत्रारिण्यः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ न जीर्यंति न जरां प्राप्नुवंति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कार्यं उचितं ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

ततस्तुवारुणसैन्यमभिज्ञातुंसुदुर्जयम् ॥ प्रमुखेवासुदेवस्यनानाप्रहरणोद्यतम् ॥ तद्युद्धमभवद्भोरंवारुणैःपन्नगारिणा ५४ तेषामापततांसंख्येवारुणा
नांसहस्रशः ॥ भग्नंबलमनाधृष्यंकेशेनमहात्मना ॥ ५५ ततस्तेप्रहुतायांतितमेववरुणालयम् ॥ षष्टिरथसहस्राणिषष्टिरथशतानिच ५६ वारुणानि
चयुद्धानिदीपशस्त्राणिसंयुगे ॥ तद्वलंबलिभिःशूरैर्वलदेवजनार्दनैः ५७ प्रद्युम्नेनानिरुद्धेनगरुडेनचसर्वशः ॥ शरैर्घैर्विविधैस्तीक्ष्णैर्वध्यमानंसमंततः ५८
ततोभग्नंबलं दृष्ट्वाकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ वरुणस्त्वथसंकुद्धोनिर्ययौयत्रकेशवः ५९ ऋषिभिर्देवगंधर्वैस्तथैवाप्सरसांगणैः ॥ संस्तूयमानोबहुधावरुणःप्रत्य
दृश्यत ६० छत्रेणध्रियमाणेनपांडुरेणवपुष्मता ॥ सलिलस्त्राविणाश्रेष्ठंचापमुद्यम्यधिष्ठितः ६१ अपांपतिरतिकुद्धःपुत्रपौत्रबलान्वितः ॥ आह्वयन्निवयु
द्वायविस्फारिमतहाधनुः ६२ सतुप्राध्मापयच्छंखंवरुणःसमधावत ॥ हरिहरइवकुद्धोबाणजालैःसमावृणोत् ६३ ततःप्रध्मायजलजंपांचजन्यंजनार्दनः
बाणजालैर्दिशःसर्वास्ततश्चक्रमहाबलः ६४ ततःशरैर्घैर्विमलैर्वरुणःपाडितोरणे ॥ स्मयन्निवततःकृष्णंवरुणःप्रत्ययुध्यत ६५ ततोखंवैष्णवंघोरमभिमंय्या
हवेस्थितः ॥ वासुदेवोब्रवीद्वाक्यंप्रमुखेतस्यधीमतः ६६ इदमखंमहाघोरंवैष्णवंशत्रुसूदनम् ॥ मयोद्यतंवधार्थंतेतिष्ठेदानींस्थिरोभव ६७ ततोखंवरुणोदे
वोह्यस्त्रवैष्णवमुद्यतः ॥ वारुणास्त्रेणसंयोज्यविननादमहाबलः ६८ तस्यास्त्रेवितताह्यापोवरुणस्यविनिःसृताः ॥ वैष्णवास्त्रस्यशमनेवर्ततेसमितिजयः
६९ आपस्तुवारुणास्तत्रक्षिप्ताक्षिमाज्वलंतिवै ॥ दह्यंतेवारुणास्तत्रततोऽस्त्रेज्ज्वलितेपुनः ७० वैष्णवेतुमहावीर्येदिशोभीताविदुद्रुवुः ॥ तद्वलंज्वलितंदृष्ट्वा
वरुणःकृष्णमब्रवीत् ७१ स्मरस्वप्रकृतिंपूर्वामव्यक्तांव्यक्तलक्षणाम् ॥ तमोजहिमहाभागतमसामुद्यसेकथम् ७२ सत्त्वस्थोनित्यमासीस्त्वंयोगीश्वरमहा
मते ॥ पंचभूताश्रयान्दोषानहंकारंचवर्जय ७३ यायातेवैष्णवीमूर्तिस्तस्याज्येष्ठोह्यहंतव ॥ ज्येष्ठभावेनमान्यंतुकिंमांस्वंदग्धुमिच्छसि ७४ नाग्निर्वि
क्रमतेद्यग्नौयजकोपंयुधांवर ॥ त्वयिनप्रभविष्यामिजगतप्रभवोह्यसि ७५ पूर्वंहियात्वयासृष्टाप्रकृतिर्विकृतात्मिका ॥ धर्मिणीबीजभावेनपूर्वधर्मसमा
श्रिता ७६ आग्नेयंवैष्णवंसौम्यंप्रकृत्यैवेदमादितः ॥ त्वयामृष्टंजगदिदंसकथंमयिवर्तते ७७ अजेयःशाश्वतोदेवःस्वयंभूभूतभावनः ॥ अक्षरंचक्षरंचैवभा
वाभावौमहाद्युते ७८ रक्षमांरक्षणीयोहंत्वयानघनमोस्तुते ॥ आदिकर्तासिलोकानांत्वयैतद्वहुलीकृतम् ७९

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ प्रकृतिर्माया विकृतंमहदादिकार्यंतदात्मिकाधर्मिणीपरिणामिनीपूर्वधर्मजायतइत्येवंरूपंत्वत्तोजन्मलभमानेत्यर्थः बीजभावेनजगत्कारणत्वेनचउपेतेशेषः ७६
॥ ७७ ॥ ७८ ॥ त्वयैवस्वात्मनैवहुलीकृतंइदं दृश्यामिति शेषः ॥ ७९ ॥

प्रकृतिः कारणतत्त्वाद्द्वेष्टीतितादृशः प्रकृतिद्वेषी अहंन ॥ ८० ॥ विकारेषु अहंकारादिषु या प्रकृतिः पूर्ववासनालोभद्वेषादिरूपा तस्याः विकारः स्तेयहिंसादिरूपस्तस्य शमनार्थत्वं
तस्मिन् दुष्टनिग्रहार्थतवावतार इत्यर्थः ॥ ८१ ॥ तेते विकाराः क्रोधादयः विकाराणां दुष्टानां विकाराय विनाशाय न तु मंदानपेक्ष्य भवान् विक्रुस्ते सर्वात्मनस्तव यथापि कचिदपि क्रोधो ना

विक्रीडसिमहादेव बालक्रीडनैरेव ॥ न त्वहं प्रकृतिद्वेषी नाहं प्रकृतिदूषकः ८० प्रकृतिर्या विकारेषु वर्तते तेषु पुरुषर्षभ ॥ तस्या विकारशमने वर्तते त्वं महाद्युते
८१ विकारो वा विकाराणां विकाराय न तेऽनघ ॥ तान धर्मविदो मंदान् भवान् विक्रुते सदा ८२ इदं प्रकृतिजैर्देवैः स्तमसामुत्थते यदा ॥ रजसा वापि संसृष्टा त
दामोहः प्रवर्तते ८३ परावरजः सर्वज्ञ ऐश्वर्यविधिमास्थितः ॥ किं मोहयसिनः सर्वान् प्रजापतिरिव स्वयम् ८४ वरुणे नैव मुक्तस्तु कृष्णो लोकपरायणः ॥ भा
वज्ञः सर्वकृद्दीरस्ततः प्रीतमना त्वभूत् ८५ इत्येवमुक्तः कृष्णस्तु प्रहसन्वाक्यमब्रवीत् ॥ श्रिकृष्ण उवाच ॥ ॥ गावः प्रयच्छ मे वीरशां त्यर्थं भीमविक्रम
८६ इत्येवमुक्ते कृष्णेन वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ वरुणोऽत्यब्रवीद्भूयः शृणु मे मधुसूदन ८७ ॥ वरुण उवाच ॥ ॥ बाणेन साधैः समयो मया देवकृतः पुरा ॥ कथं
च समर्थं कृत्वा कुर्यां विफलमन्यथा ८८ त्वमेव वेदसर्वस्य यथा समयभेदकः ॥ चारित्रं दुष्यते तेन न च सद्भिः प्रशस्यते ८९ धर्मभागी श्वरो नित्यं वर्ज्यते मधुसूदन ॥
न च लोकानवाप्नोति पापः समयभेदकः ९० प्रसीद धर्मलोपश्च मा भून्मे मधुसूदन ॥ न मां समयभेदेन योक्तुमर्हसि माधव ९१ जीवन्नाहं प्रदास्यामि गावो वैवृ
षभेक्षण ॥ हत्वानयस्व मां गावेषु मे समयः पुरा ९२ एतच्च मे समाख्यातं समयं मधुसूदन ॥ सत्यमेव महाबाहो न मिथ्या तु सुरेश्वर ९३ यद्येवाहमनुग्राह्यो
रक्ष मां मधुसूदन ॥ अथ वा गोषु निर्वेधो हत्वानय महाभुज ९४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ वरुणे नैव मुक्तस्तु यदूनां वंशवर्द्धनः ॥ अभेद्यं समयं मत्त्वान्य
स्तवा दोगवां प्रति ९५ सप्रहस्यत तो वाक्यं व्याजहारार्थकोविदः ॥ तस्मान्मुक्तोऽसि यद्येवं बाणेन समयः कृतः ९६ प्रमृतेर्मधुरैर्वाक्यैस्तत्त्वार्थमधुभाषितैः
कथं पापं करिष्यामि वरुण त्वय्यहं प्रभो ॥ गच्छ मुक्तोऽसि वरुण सत्यसंधोऽसि नो भवान् ९७ त्वत्प्रियार्थं मयामुक्ता बाणगावो न संशयः ॥ ततस्तूर्यनिनादैश्च मे
रीणां च महास्वनैः ९८ अर्घमादाय वरुणः केशवं प्रत्यपूजयत् ॥ केशवोर्ध्वतदा गृह्य वरुणाद्यदुन्दनः ९९ बलं चापूजयद्देवः कुशलीव समाहितः ॥ वरुणा
याभयं दत्त्वा वासुदेवः प्रतापवान् १०० द्वारकां प्रस्थितः शौरिः शचीपति सहायवान् ॥ तत्र देवाः समरुतः ससाध्याः सिद्धचारणाः ॥ १ ॥

स्तितथापि क्रोधिन एव स्वदोषात्वां क्रोधवन्तं पश्यंतीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ इदं जगत्तमसा देहात्मबुद्ध्या मोहो वैयर्थ्यं इदं मे भूयादिदं मे मा भूयादित्येवं रूपः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
८६ ॥ ८७ ॥ समयो यं जीवन्नहमन्यस्मै तव गानप्रदास्यामीत्येवं रूपो निश्चयः ॥ ८८ ॥ भेदकः न प्रशस्यते चारित्रं चास्य दुष्यत इत्यन्वयः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ मां हत्वा गावः
गानयस्व ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ न्यस्तवादस्त्यक्तप्रतिज्ञः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ नोऽस्माकं संबन्धी भवान् ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥

॥ २ ॥ यशसाकार्यमानेनाविजयेनआशास्यमानेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ शुभैः प्रासादैर्युक्तामिति शेषः निशाम्यालोच्य ॥ ५ ॥ संज्ञांस्वागमनज्ञापनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

गंधर्वाप्सरसश्चैव किंनराश्चांतरिक्षगाः ॥ अनुगच्छंति भूतेशं सर्वभूतादिमव्ययम् ॥ २ आदित्यावसवोरुद्राजश्विनौ यक्षराक्षसाः ॥ विद्याधरगणाश्चैव ये चान्ये
सिद्धचारणाः ॥ गच्छंतमनुगच्छंति यशसाविजयेन च ॥ ३ नारदश्च महाभागः प्रस्थितोद्धारकां प्रति ॥ तुष्टो बाणजयं दृष्ट्वा वरुणं च कलिप्रियः ॥ ४ कैलासशिखरप्र
ख्यैः प्रासादैः कंदरैः शुभैः ॥ दूरांश्चिन्मयमधुहाद्वारकां द्वारमालिनीम् ॥ ५ पांचजन्यस्य निर्घोषं च क्रेचक्रगदाधरः ॥ संज्ञां प्रयच्छते देवोद्धारकापुरवासिनाम् ॥ ६
देवानुयाननिर्घोषं पांचजन्यस्य निःस्वनम् ॥ श्रुत्वा द्वारवतीं सर्वे प्रहर्षमतुलंगताः ॥ ७ पूर्णकुंभैश्चलजैश्च बहुविन्यस्तविस्तरैः ॥ द्वारोपशोभितां कृत्वा
सर्वां द्वारवतीं पुरीम् ८ सुष्ठिष्ठरथ्यां श्रीकांबहुरत्नोपशोभिताम् ॥ विप्राश्चार्धसमादाय यथैव कुलनैगमाः ॥ ९ जयशब्दैश्च विविधैः पूजयंति स्म माधवम् ॥
वैनतेये तमासीनं नीलांजनचयोपमम् ॥ १० ववंदिते तदा कृष्णं श्रिया परमया युतम् ॥ तमानुपूर्व्या वर्णाश्च पूजयंति महाबलम् ॥ ११ अनंतं केशिहंतारं श्रेष्ठिपू
र्वाश्च श्रेणयः ॥ ऋषिभिर्देवगंधर्वैश्चारणैश्च समंततः ॥ १२ स्तूयते पुंडरीकाक्षो द्वारकोपवने स्थितः ॥ तदाश्चर्यमपश्यंत दाशार्हगणसत्तमाः ॥ १३ प्रहर्षमतुलं
प्राप्ता दृष्ट्वा कृष्णं महाभुजम् ॥ बाणं जित्वा महादेवमायांतं पुरुषोत्तमम् ॥ १४ द्वारकावासीनां वाचश्चरंति बहुधा तदा ॥ प्राप्ते कृष्णे महाभागे यादवानां महार
थे ॥ १५ गत्वा च दूरमध्वानं सुपर्णोद्भुतमागतः ॥ धन्याः स्मोनुगृहीतास्मो ये पां वै जगतः पिता ॥ १६ रक्षिता चैव गोप्ता च दीर्घबाहुर्महाभुजः ॥ वैनतेयं समारुह्य
जित्वा बाणं सुदुर्जयम् ॥ १७ प्राप्तो यं पुंडरीकाक्षो मनां स्याद्वा दयान्वितः ॥ एवं कथयता मे वद्वारकावासीनां तदा ॥ १८ वासुदेव गृहं देवावि विशुस्ते महारथाः ॥
अवतीर्य सुपर्णां तु वासुदेवो बलस्तदा ॥ १९ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च गृहान् प्रविशिशुस्तदा ॥ ततो देवविमानानि संचरंति तदा दिवम् ॥ २० अवस्थितानि दृश्यंत नाना
रूपाणि सर्वशः ॥ हंसर्षभमृगैर्नागैर्वाजिसारसबर्हिणैः ॥ आस्वंतितानि दृश्यंते विमानानि सहस्रशः ॥ २१ अथ कृष्णो ब्रवीद्वाक्यं कुमारं स्तान्सहस्रशः ॥ प्र
द्युम्नादीन् समस्तांस्तु शृक्ष्णं मधुरयागिरा ॥ २२ एते रुद्रास्तथा दित्यावसवोथाश्चिनावपि ॥ साध्या देवास्तथान्ये च वंदध्वं च यथाक्रमम् ॥ २३ सहस्राक्षं महाभागं
दानवानां भयंकरम् ॥ वंदध्वं संहिताः शक्रं सगणं नागवाहनम् ॥ २४ सप्तर्ष्यामहाभागां भृगवां गिरसमाश्रिताः ॥ ऋषयश्च महात्मानो वंदध्वं च यथासुखम् ॥ २५
एते च क्रधराश्चैव तान वंदत सर्वशः ॥ सागराश्च हृदाश्चैव मत्प्रियार्थं मिहागताः ॥ २६ दिशश्च विदिशश्चैव वंदध्वं च यथाक्रमम् ॥ वासुकिप्रमुखाश्चैव नागा वै सुम
हाबलाः ॥ २७ गावश्च मत्प्रियार्थं वै वंदध्वं च यथाक्रमम् ॥ ज्योतीं पिसहनक्षत्रैर्यक्षराक्षसकिन्नरैः ॥ २८

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ १५ ॥ गत्वा च दूरमित्यादि जनवाक्यम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हंसादिभिर्युक्तानि ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ प्राप्यते देवानामपि दर्शनमिति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सात्वतो सात्वतानां पुष्पमुख्यः सात्वत इत्यर्थः यदुनंदनं अनिरुद्धम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अविरसं संमुखं यथा स्यात्तथा कालोयास्यत्यविरतमिति वा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ सहस्रशः युगपत् निर्वमंतः सुखान्निःसारयंतः किल किलाश
 आगतामस्मि प्रियार्थं वैवदं च यथाक्रमम् ॥ वासुदेववचः श्रुत्वा कुमारः प्रणताः स्थिताः २९ यथाक्रमेण सर्वेषां देवतानां महात्मनाम् ॥ सर्वान् दिवौकसो दृष्ट्वा
 पौराविस्मयमागताः ३० पूजार्थमथ संभारान् प्रगृह्य द्रुतमागताः ॥ अहो सुमहदाश्चर्यं वासुदेवस्य संश्रयात् ३१ प्राप्य ते यदि हास्माभि रिति वाचश्चरं युत ॥
 ततश्चंदनचूर्णैश्च गंधपुष्पैश्च सर्वशः ३२ किरंति पौराः सर्वान्स्तान् पूजयंतो दिवौकसः ॥ लाजैः प्रणामैर्धूपैश्च वाद्यध्वनियमैस्तथा ३३ द्वारकावासिनः सर्वे पूज
 यंति दिवौकसः ॥ आहुकं वासुदेवं च सांबं च यदुनंदनम् ३४ सात्यकिं चोल्मुकं चैव विपुंश्च महाबलम् ॥ अकूरं च महाभागं तथानिषधमेव च ३५ एतान् परि
 ष्वज्य तदामूर्ध्नि चाग्राय वासवः ॥ अथ शक्रो महाभागः समक्षं यदुमंडले ३६ स्तुवंतं केशिंहं तारंतत्रोवाचोत्तरं वचः ॥ सात्वतः सात्वतामेव सर्वेषां यदुनंदनम् ॥
 ३७ मोक्षयित्वा रणे चैव यशसा पौरुषेण च ॥ महादेवस्य मिषतो गुहस्य च महात्मनः १३८ एष बाणं रणे जित्वा द्वारकां पुनरागतः ॥ सहस्रबाहोर्बाहूनां कृत्वा
 द्रयमनुत्तमम् ३९ स्थापयित्वा द्विबाहुत्वे प्राप्नोयं स्वपुरं हरिः ॥ यदर्थं जन्म कृष्णस्य मानुषेषु महात्मनः ४० तदप्यवसितं कार्यं नष्टशोका वयं कृताः ॥ पिब
 तामधुमाध्वीकं भवतां प्रीतिपूर्वकम् ४१ कालोयास्यत्यविरसं विषयेष्वेव त्यज्यताम् ॥ बाहूनां संश्रयात् सर्वे वयमस्य महात्मनः ४२ प्रनष्टशोकारं स्या
 मः सर्वे एव यथा सुखम् ॥ एवं स्तुत्वा सहस्राक्षः केशवं दानवांतकम् ४३ आपृच्छं च तं महाभागः सर्वदेवगणैर्धृतः ॥ ततः पुनः परिष्वज्य कृष्णं लोकनमस्कृतम् ॥
 पुरंदरो दिवं यातः सह देवमरुद्गणैः ४४ ऋषयश्च महात्मानो जयाशीर्भिर्महौजसम् ॥ यथागतं पुनर्याताय क्षराक्षसकिन्नराः ४५ पुरंदरो दिवं याते पद्मनाभो महा
 बलः ॥ अपृच्छत महाभागः सर्वान्कुशलमव्ययम् ४६ ततः किल किलाशब्दं निर्वमंतः सहस्रशः ॥ गच्छंति कौमुदीं द्रष्टुं सोऽनघः प्रीयते सदा ४७ द्वारकां प्राप्य
 कृष्णस्तुरमेयदुग्णैः सह ॥ विविधान् सर्वकामार्थान् श्रिया परमया युतः ॥ १४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वारकायां गमने सप्त
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाहुको महाबाहुः कृष्णं प्राहमहाद्युतिः ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनः श्रूयतां यदु
 नंदन १ एवं गते निरुद्धस्य क्रियतां महदुत्सवः ॥ क्षेमात्प्रत्यागतं दृष्ट्वा सेव्यमानाः सहासते २

वदं आश्चर्यं आश्चर्यमिति वदंत इत्यर्थः कौमुदीमिव कौमुदीं कृष्णमुखं चंद्रप्रभां सरुणः अनघः शुद्धः प्रीयते तेषां भक्त्येति भावः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीम. खि. ह. वि. टीकायां सप्त
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ७३ ॥ आथाहुक इति ॥ १ ॥ यतोऽस्मदीयाः सर्वे सेव्यमानाः अप्सराप्रभृतिभिः सह आसतेऽतोऽनिरुद्धस्य मदुत्सवः क्रियतामिति योज्यम् २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ शकट

उषापिचमहाभागासखीभिःपरिवारिता ॥ रमतेपरयाप्रीत्याचानिरुद्धेनसंगता ३ कुंभांडदुहितारामाउषायाःसखिमंडले ॥ प्रवेश्यतांमहाभागावैदर्भी
वर्द्धयत्युत ४ सांबायदीयतांरामांकुंभांडदुहिताशुभा ॥ शेषाश्चकन्यान्यस्यंतांकुमाराणांयथाक्रमम् ५ वर्त्ततेसोत्सवस्तत्रअनिरुद्धस्यवेशमनि ॥ गृहेश्री
धन्वनश्चैवशुभस्तत्रप्रवर्त्तते ६ वादयंतिपुरेतत्रनार्योमदवशंगताः ॥ नृत्यंतेचाप्सरास्तत्रगायंतिततथापराः ७ काश्चित्प्रमुदितास्तत्रकाश्चिदन्योन्यमनुव
न् ॥ नानावर्णांबरधराःक्रीडमानास्ततस्ततः ८ अभियांतिततोऽन्योन्याकाश्चिन्मदवशात्स्वयम् ॥ क्रीडंतिकाश्चिदक्षैस्तुहर्षादुत्फुल्ललोचनाः ९ मायूरं
थमारुह्यसखीभिःपरिवारिता ॥ उषासंतोषितादेव्यारुद्राण्याप्रतिगृह्यताम् १० इयंचैवकुलश्लाघ्यानाम्रोषासुंदरीवरा ॥ बाणपुत्रीतववधूःप्रतिगृह्णी
ष्वभामिनी ११ ततःप्रतिगृहीतासाम्नीभिराचारमंगलैः ॥ प्रवेशिताचसावेशमअनिरुद्धस्यशोभना १२ देवकीरोहिणीचैवरुक्मिण्यथविदर्भजा ॥ दृष्ट्वा
निरुद्धरोदंत्यःस्नेहहर्षसमन्विताः १३ रेवतीरुक्मिणीचैवगृहमुख्यंप्रवेशयत् ॥ वधूर्वर्द्धसिदिष्ट्यात्वमानिरुद्धस्यदर्शनात् १४ ततस्तूर्यप्रणादैस्तावरनार्यः
शुभाननाः ॥ क्रियामारेभिरेकर्तुमुषाचगृहसंस्थिता १५ ततोहर्म्यतलस्थासावृष्णिपुंगवसंस्थिता ॥ रमतेसर्वसदृशैरुपभोगैर्वरानना १६ चित्रलेखाचसु
श्रोणीअप्सरारूपधारिणी ॥ आपृष्ट्वाचसखीवर्गमुषांचत्रिदिवंगता १७ गतासुतासुसर्वासुसखीष्वसुरसुंदरी ॥ मायावत्यागृहंनीताप्रथमंसानिमांत्रिता
१८ सातुप्रद्युम्नगृहिणीस्तुषांदृष्ट्वासुमध्यमा ॥ वासोभिरन्नपानैश्चपूजयामाससुंदरीम् १९ ततःक्रमेणसर्वास्तावधूमूषयांदुस्त्रियः ॥ आचारमनुपश्यंत्यः
स्वधर्ममुपचक्रिरे २० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंमयाकुरुकुलोद्ब्रह्म ॥ यथाबाणोजितःसंख्येजीवन्मुक्तश्चविष्णुना २१ द्वारका
यांततःकृष्णोरेमेयदुगणैर्वृतः ॥ अन्वशासन्महींकृत्स्नांपरयासंयुतोमुदा २२ एवमेषोवतीर्णोवैष्टथिवींष्टथिवीपते ॥ विष्णुर्यदुकुलश्रेष्ठोवासुदेवेतिवि
श्रुतः २३ एतैश्चकारणैःश्रीमान्वसुदेवकुलेप्रभुः ॥ जातोवृष्णिषुदेवक्यांयन्मातृंपरिपृच्छसि २४ निवृत्तेनारदप्रश्नेयन्मयोक्तंसमासतः ॥ श्रुतास्तेविस्त
राःसर्वेयेपूर्वजनमेजय २५ विष्णोस्तुमाथुरेकल्पेयत्रतेसंशयोमहान् ॥ वासुदेवगतिश्चैवसामयासमुदाहृता २६ आश्चर्यंचैवनान्यद्वैकृष्णश्चाश्चर्यसंनि
धिः ॥ सर्वेष्वश्चर्यकल्पेषुनास्त्याश्चर्यमवैष्णवम् २७

भंगादिवरुणजयांतैः ॥ २४ ॥ निवृत्तेदत्तोत्तरत्वेनसमाहितेनारदप्रकृतआश्चर्यकोधन्यइत्येवंरूपंयेपूर्वउ

काइतिरोषः ॥ २५ ॥ यत्रकःसर्वोत्तमइत्येवंरूपोविषयेतेतवसंशयोभूत्सोर्थोमाथुरेकल्पेयदुषुभवतोऽवतारेरुद्रजयेननिर्णीतइत्यर्थः वासुदेवात्मिकागतिः परायणंवासुदेवगतिः
साप्रसिद्धा तद्विष्णोःपरमंपदं साकाष्ठासापरागतिरित्याद्यागमेषुइत्यर्थः ॥ २६ ॥ सर्वेष्विति अन्यत्राप्याश्चर्यदर्शनंविष्णुनुप्रवेशादेवेत्यर्थः ॥ २७ ॥

एषाविष्णुः धनिनां धन्यकृत्स्वयं धन्यद्वयन्यं करोति एषत्वेवानंदयतीति श्रुतेः धन्यानां मानुषानंदादिहिरण्यगर्भातानामानंदिनां आनंदभावनः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ हरिवंशं श्रुतवान् यतः अतो निर्मलो निष्पापोऽभूत् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु ह

एष धन्यो हि धन्यानां धन्यकृद् धन्यभावनः ॥ देवेषु तस्यैत्येषु नास्ति धन्यतरोऽप्युतात् ॥ २८ ॥ आदित्याव सवोरुद्रा अश्विनौ मरुतस्तथा ॥ गगनं भूदिंशश्चैव सलिलं ज्योतिरेव च ॥ २९ ॥ एष धाता विधाता च संहर्ता चैव नित्यशः ॥ सत्यं धर्मस्तपश्चैव ब्रह्मा चैव पितामहः ॥ ३० ॥ अनंतश्चैव नागानां रुद्राणां शंकरः स्मृतः ॥ जंगमा जंगमं चैव जगन्नारायणोद्भवम् ॥ ३१ ॥ एतस्माच्च जगत्सर्वं प्रसूयेत जनार्दनात् ॥ जगत्सर्वं देवेशे तं नमस्कुरु भारत ॥ ३२ ॥ पूज्यश्च स तत्सर्वं देवैरेष सनातनः ॥ इत्युक्तं बाणयुद्धं ते माहात्म्यं केशवस्य तु ॥ ३३ ॥ वंशप्रतिष्ठामतुलां श्रवणादेव लप्स्यसे ॥ ये चेदंधारयिष्यंति बाणयुद्धमनुत्तमं ॥ ३४ ॥ केशवस्य च माहात्म्यं नाधर्मस्तान्भजिष्यति ॥ एषा ते वैष्णवी चर्या मया कात्स्न्येन कीर्तिता ॥ ३५ ॥ पृच्छतस्तात यज्ञेऽस्मिन्निवृत्ते जनमेजय ॥ आश्चर्यं पर्वनिखिलं यो हीदंधारयेन्नृप ॥ ३६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके स गच्छति ॥ कल्युस्थाय यो नित्यं कीर्तयेत्सुसमाहितः ॥ ३७ ॥ न तस्य दुर्लभं किंचिदिह लोके परत्र च ॥ ब्राह्मणः सर्ववेदी स्यात्क्षत्रियो विजयी भवेत् ॥ ३८ ॥ वैश्यो धनसमृद्धः स्याच्छूद्रः कामानवाप्नुयात् ॥ नाशुभं प्राप्नुयात् किंचिद्दीर्घमायुर्लभेत सः ॥ ३९ ॥ सौतेरुवाच ॥ इति पारीक्षितो राजा वैशंपायनभाषितम् ॥ श्रुतवान् च लोभूत्वा हरिवंशं द्विजोत्तमाः ॥ ४० ॥ एवं शौनकसंक्षेपाद्विस्तरेण तथैव च ॥ प्रोक्ता वै सर्ववंशास्ते किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि उषाहरणसमाप्तिर्नामाष्टाविंशत्याधिका शततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ समाप्तमिदं विष्णुपर्वम् ॥ ॥ ४१ ॥

रिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामष्टाविंशत्याधिका शततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥

॥ ४१ ॥

॥

॥ ॥

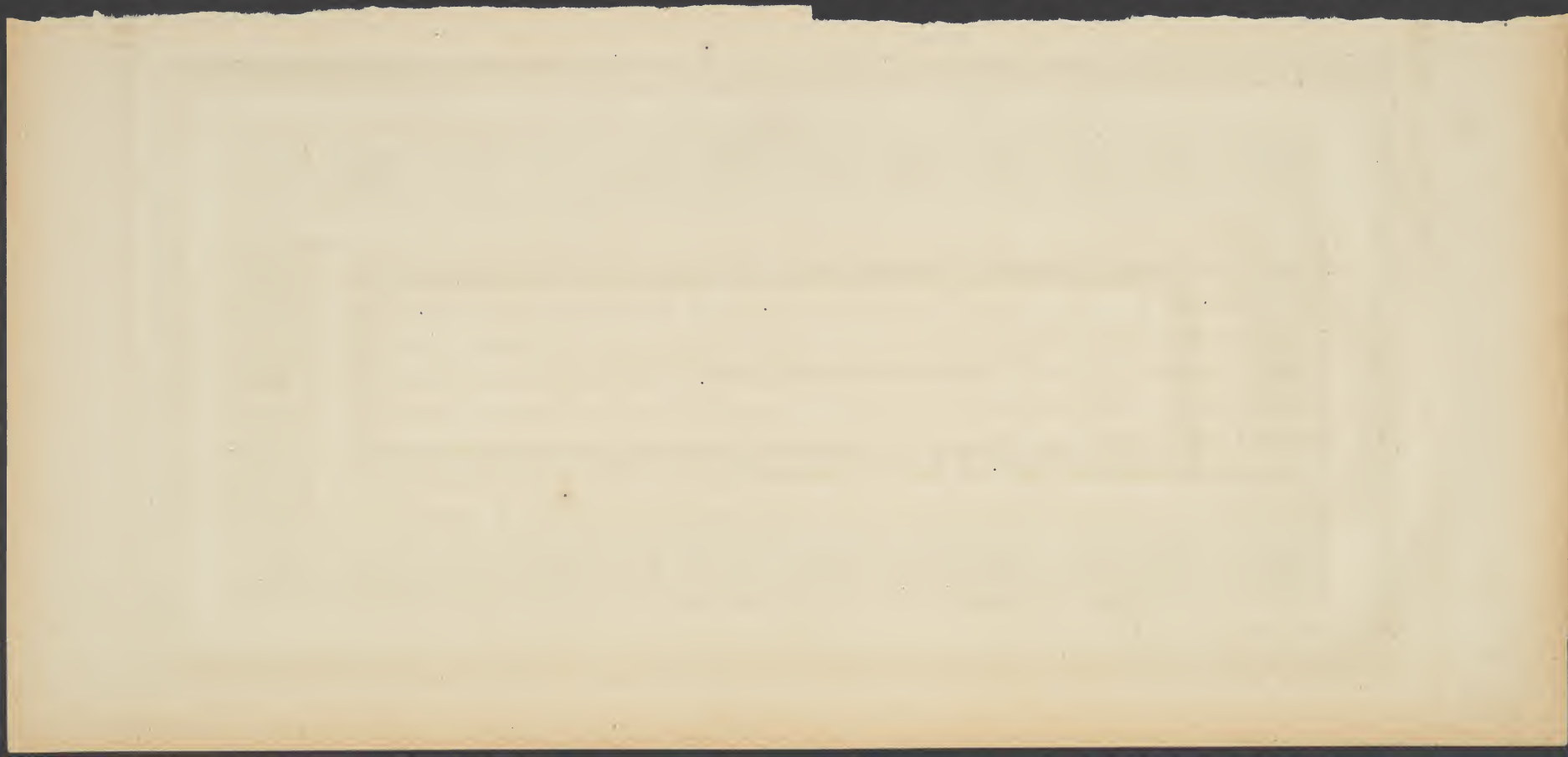
॥ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥

॥ इति श्रीहरिवंशांतर्गतं द्वितीयं विष्णुपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमन्महाभारतेहरिवंशांतर्गतं तृतीयं भविष्यपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ जनमेजयस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अन्वगच्छत् गर्भिण्येवेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ निवृष्टौरुतचिह्नौ ॥ १२ ॥
अजःछागःतद्वत्स्यामौ समारूढौ तथैवरुणरूपवंतावेदवृद्धिप्राप्तौ ॥ १३ ॥ वेमकोनामस्वर्गस्थःकश्चिदृषिः तस्यशालायांगृहे द्वीजाभ्यांकौशिकपिप्पलादाभ्याम् ॥ १४ ॥

श्रीगोपाललुण्णायनमः ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ जनमेजयस्यकेपुत्राःपठयंतेलौमहर्षणे ॥ कस्मिन्प्रतिष्ठितोवंशःपांडवनामहात्मनाम् १ एतदिच्छा
म्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलहिमे ॥ त्वत्तःकथयतःसर्वेवेदग्रहंतत्परिस्फुटम् २ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ पारीक्षितस्यकाश्यायांद्वौपुत्रौसंबभूवतुः ॥ चंद्रापीडश्च
नृपतिःसूर्यापीडश्चमोक्षविद् ३ चंद्रापीडस्यपुत्राणांशतमुतमधन्विनाम् ॥ जानमेजयइत्येवंक्षेत्रंभुविपरिश्रुतम् ४ तेषांश्रेष्ठस्तुराजासीत्पुरेवाराणसा
ह्वये ॥ सत्यकर्णोमहाबाहुर्गज्ज्वाविपुलदक्षिणः ५ सत्यकर्णस्यदायादःश्वेतकर्णःप्रतापवान् ॥ अपुत्रःसतुधर्मात्माप्रविवेशतपोवनम् ६ तस्माद्वनगताद्
भैयादवीप्रत्यपद्यत ॥ सुचारोर्दुहितासुभूर्मानिनीभ्रातृमालिनी ७ सतुजन्मनिगर्भस्यश्वेतकर्णःप्रजेश्वरः ॥ अन्वगच्छद्रतंपूर्वैर्महाप्रस्थानमच्युतम् ८
सादृष्ट्यासंप्रयातंतंमानिनीपृष्ठतोऽन्विता ॥ पथिसासुषुबेसुभूर्वनेराजीवलोचनम् ९ कुमारंतंपरित्यज्यभर्तारिंचान्वगच्छत् ॥ प्रतिव्रतामहाभागाद्रौप
दीवपुरापतीन् १० सतुराजकुमारोसौगिरिकुंजरुदह ॥ छायायंतस्यमेघास्तुप्रादुरासन्समंततः ११ श्रविष्ठायाश्चपुत्रौद्वौपिप्पलादश्चकौशिकः ॥ दृष्ट्वा
कृपान्वितौगृह्यतंप्रक्षालयतांजलैः ॥ निवृष्टौतस्यतौपाश्वौशिलायांरुधिरष्ठौ १२ अजश्यामौतुपाश्वौतावुभावापिसमाहितौ ॥ तथैवतुसमारूढौअज
पार्श्वस्ततोऽभवत् १३ ततोऽजपार्श्वइतितौचक्रातेतस्यनामह ॥ सतुवेमकशालायांद्विजाभ्यामभिवर्धितः १४ वेमकस्यतुभार्यातमुद्रहत्पुत्रकारणात् ॥
वेमक्याःसतुपुत्रोऽभूद्भाह्मणौसचिवौचतौ १५ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चयुगपत्तुल्यजीविनः ॥ सपृषपौरवोवंशःपांडवानांप्रतिष्ठितः १६ श्लोकोपिचात्रगीतो
यंनाहुषेणययातिना ॥ जरासंक्रमणेपूर्वैर्भृशंप्रीतेनधीमता १७ आचंद्रार्कग्रहाभूमिर्भवेदपिनसंशयः ॥ अपौरवानतुमहीभविष्यतिकदाचन १८ इतिश्री
मन्महाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ उक्तोयंहरिवंशस्तेपर्वाणिनिखिलानिच ॥ यथापु
रोक्तानितथाव्यासशिष्येणधीमता १ तत्कथ्यमानममितमितिहाससमन्वितम् ॥ प्रीणात्यस्मानमृतवत्सर्वपापविनाशनम् २ सुखश्राव्यतयाधीरमनोह्रा
दयतीवनः ॥ जनमेजयस्तुनृपतिःश्रुत्वाचाख्यानमुत्तमम् ॥ सौतेकिमकरोत्पश्चात्सर्पसत्रादनंतरम् ३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ जनमेजयस्तुसतृपःश्रुत्वा
चाख्यानमुत्तमम् ॥ यदारभत्तदाख्यास्येसर्पसत्रादनंतरम् ४

॥ १५ ॥ तेषांअजपार्श्वपिप्पलादकौशिकानाम् ॥ १६ अत्रपुरुषेशविषये ॥ १७ ॥ १८ ॥ इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ वेदसंहिताः वेदनिबद्धाः ॥ ९ ॥ १० ॥ मेममनिमेषमात्रमपि संवत्सरोपि निमेषमात्रमिव गतः अपि रिवार्ये ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
दुःसाहानां अजेयानां ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ आडीजलचरः पक्षिविशेषः तद्रूपेण वसिष्ठः बकरूपेण विश्वामित्रश्च ऋषित्वा लज्जया प्राकट्येन युद्धं कर्तुं मशकौ तयोर् युद्धमाडीव

तस्मिन् सत्रे समाप्ते थराजा पारीक्षितस्तदा ॥ यष्टुं सवाजिमेधेन संभारानुपचक्रमे ५ ऋत्विक् पुरोहिताचार्यानाहूयेदमुवाच ह ॥ यक्ष्ये हं वाजिमेधेन हयमुत्स
ज्यतामिति ६ ततोऽस्य विज्ञाय चिकीर्षितं तदा कृष्णो महात्मा सहसा जगाम ॥ पारीक्षितं द्रष्टुं मदीनसत्त्वं द्वैपायनः सर्वपरावरजः ७ पारीक्षितस्तु नृपतिर्दृष्ट्वा
तमृषिमागतम् ॥ अध्वर्याद्यासनं दत्त्वा पूजयामास शास्त्रतः ८ तौ चोपविष्टावभितः सदस्यास्तस्य शौनक ॥ कथाबहुविधाश्चित्राश्चक्राते वेदसंहिताः ९ ततः कथां
तेनृपतिर्नोदयामास तं मुनिम् ॥ पितामहं पांडवानामात्मनः प्रपितामहम् १० महाभारतमाख्यानं बह्वर्थं श्रुतिविस्तरम् ॥ निमेषमात्रमपि मे सुखं व्याव्यत
यागतम् ११ विभूतिविस्तारकरं सर्वेषां वैयशस्करम् ॥ त्वया सुविहितं ब्रह्म नृशंखेक्षीरमिवाहितम् १२ अमृतेन तु तृप्तिः स्याद्यथा स्वर्गसुखेन च ॥ तथा तु
मिं गच्छामि श्रुत्वे मां भारती कथाम् १३ अनुमान्य तु सर्वज्ञं पृच्छामि भगवन्नहम् ॥ हेतुः कुरुणां नाशस्य राजसूयोमतो मम १४ दुःसाहानां यथा ध्वंसो राज
न्यानामुपप्लवे ॥ राजसूयं तथा मन्ये युद्धार्थमुपकल्पितम् १५ राजसूयस्तु सोमेन श्रूयते पूर्वमाहुतः ॥ तस्यां ते सुमहद्युद्धमभवत्तारकामयम् १६ आहतो
वरुणेनाथ तस्यां ते सुमहाक्रतोः ॥ देवासुरं महायुद्धं सर्वभूतक्षयावहम् १७ हरिश्चंद्रश्च राजर्षिः क्रतुमेन मुपाहरत् ॥ तत्राप्याडीबकं नाम युद्धं क्षत्रियनाशनम्
१८ ततो नंतरमार्गेण पांडवेनातिदुस्तरः ॥ महाभारत आरंभः संभ्रूतोऽग्निरिव क्रतुः १९ तदस्य मूलं युद्धस्य लोकक्षयकरस्य तु ॥ राजसूयो महायज्ञः किमर्थं
न निवारितः २० राजसूयो त्वय्यसंहार्यो यज्ञांगैश्च दुरत्ययैः ॥ मिथ्या प्रणीते यज्ञांगे प्रजानां संक्षयो ध्रुवः २१ भवानपि च सर्वेषां पूर्वेषां पितामहः ॥ अतीता
नागतज्ञश्च नाथश्चादिकरश्चनः २२ ते कथं भवतानेत्राबुद्धिमंतश्च्युतानयात् ॥ अनाथा ह्यपराध्यंते कुनेतारश्च मानवाः २३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ का
लेन विपरीतास्ते तव पूर्वपितामहाः ॥ न मां भविष्यं पृच्छंति न चापृष्टो ब्रवीम्यहम् २४ सामर्थ्यं च न पश्यामि भविष्यस्य निवर्तने ॥ परिहर्तुं न शक्या हि का
लेन विहिता गतिः २५ त्वया त्विदमहं पृष्टो वक्ष्याम्यां तु भावियत् ॥ अतश्च बलवान्कालः श्रुत्वापि न करिष्यसि २६ न संरंभा न्नचारं भावैस्स्थास्यसि पौ
रुषे ॥ लेखाहिकाललिखिताः सर्वथा दुरतिक्रमाः ॥ २७ ॥

कं नाम तन्निमित्तम् उभयपक्षपातिनां क्षत्रियाणां नाशो वृत्त इत्यर्थः ॥ १८ ॥ महाभारते भारतयुद्धनिमित्तं आरभ्यत इत्यारंभः ॥ १९ ॥ २० ॥ असंहार्यः सर्वांगोपेतः कर्तुं मशक्यः
॥ २१ ॥ २२ ॥ नेत्रागुरुणा ॥ २३ ॥ २४ ॥ विहिता गतिः विहितांगम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ संरंभात् भयात् आरंभात् उत्साहात् पौरुषेण पुरुषवंशे ॥ २७ ॥

तेनभावेनमहत्त्वकारणेनबुद्धिपूर्वकद्वेपादित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्यक्रतोःसंस्थासमाप्तिस्तदर्थकृतमिदंभाविकालुप्यम् कालस्यइच्छयेतिशेषः ॥ ३१ ॥ तत्प्रणयंकालाधी-
नम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ द्विजःपक्षी ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उपात्तउपसंहृतोयज्ञोऽश्वमेधः देवादिपुद्गलरूपेणावस्थास्यति ॥ ३९ ॥ उद्भिद्यजायतइत्यौद्भिजःभू-
विलस्थोयोगोऽखन्यमानायांभुविप्रकृटीभविष्यतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ श्वेतग्रहमुत्पातविशेषः अंतकः प्रलयकालः ॥ ४१ ॥ बलंश्रद्धादिरूपफलंदास्यतेकनुरितिशेषः संवृतंगो

अश्वमेधःक्रतुःश्रेष्ठःक्षत्रियाणांपरिश्रुतः ॥ तेनभावेनतेयज्ञंवासवोधर्षयिष्यति २८ यदितच्छक्यतेराजन्परिहर्तुंकथंचन ॥ दैवंपुरुषकारेणमायजेथाश्वतं
क्रतुम् २९ नचापराधःशक्रस्यनोपाध्यायगणस्यते ॥ तववायजमानस्यकालोऽत्रदुरतिक्रमः ३० तस्यसंस्थाकृतमिदंकालस्यपरमेष्ठिनः ॥ यथादृष्टंप्रजा
संगमिष्यतियुगक्षये ३१ तथायज्ञफलानांचविक्रेतारोद्विजातयः ॥ तत्प्रणयंनिबोधस्वत्रैलोक्यंसचराचरम् ३२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ निवृत्तावश्व
मेधस्यकिंनिमित्तंभविष्यति ॥ श्रुत्वापरिहरिष्यामिभगवन्त्यदिमन्यसे ३३ ॥ व्यासउवाच ॥ निमित्तंभवितातत्रब्रह्मकोपकृतंप्रभो ॥ यतेथाःपरिहर्तुंत्व
मित्येतद्ब्रह्मस्तुते ३४ त्वयावृत्तंक्रतुंचैववाजिमधंपरंतप ॥ क्षत्रियानाहरिष्यंतियावद्भूमिर्धरिष्यति ३५ ॥ जनमेजयउवाच ॥ निवृत्तावश्वमेधस्यब्रह्म
शापाग्नितेजसा ॥ अहंनिमित्तमितिमेभयंतीव्रंतुजायते ३६ कथंन्यकीर्त्यायुज्येतसुकृतीमद्विधोजनः ॥ लोकानुत्सहतेगंतुंसंपाशइवद्विजः ३७ यथा
ह्यनागतमिदंदृष्टमत्रप्रणाशनम् ॥ यद्यस्तिपुनरावृत्तिर्यज्ञस्याश्वासयस्वमाम् ३८ ॥ व्यासउवाच ॥ उपात्तयज्ञोदेवेषुबाह्येणेषूपपत्स्यते ॥ तेजसाव्या
हृतंतेजस्तेजस्येवावतिष्ठते ३९ औद्भिजोभविताकश्चित्सेनानीःकाश्यपोद्विजः ॥ अश्वमेधंकलियुगेपुनःप्रत्याहरिष्यति ४० तद्युगेतत्कुलीनश्चराजसूयम
पिक्रतुम् ॥ आहरिष्यतिराजेंद्रश्वेतग्रहमिवांतकः ४१ यथाबलंमनुष्याणांकर्तृणांदास्यतेफलम् ॥ युगांतद्वारमृषिभिःसंवृतंविचरिष्यति ४२ तदाप्रभृ
तिहास्यंतिनृणांप्राणाःपुराकृतीः ॥ ननिर्वर्तिष्यतेलोकैवृत्तांतावर्तनेष्विह ४३ तदासूक्ष्मोमहोदकोदुस्तरोदानमूलवान् ॥ चातुरीश्रम्यशिथिलोऽधर्मः
प्रविचलिष्यति ४४ तदाह्यल्पेनतपसासिद्धिंप्राप्स्यंतिमानवाः ॥ धन्याधर्मंचरिष्यंतियुगांतेजनमेजय ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभवि
ष्यपर्वणिद्वितीयोऽध्यायः २ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आसन्नंविप्रकृष्टंवायदिकालंनविद्महे ॥ तस्माद्वापरसंविद्धंयुगांतंस्पृहयाम्यहम् १

पितंविचरिष्यतिजनः ॥ ४२ ॥ तदाप्रभृतियुगांतमारभ्यप्राणाइंद्रियाणिपुराकृतीः शिष्टाचारान्वर्तनेषुआचारेषुवृत्तांतः पूर्ववृत्तंननितरांवर्तिष्यते ॥ ४३ ॥ सूक्ष्मोल्पोपिधर्मः महोद-
कोमहाफलःदुस्तरोविघ्नबाहुल्यात् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ आसन्नंयदियस्मात्कालंमोक्षस्यनविद्महे तस्माद्वा
परःधर्माधर्मसान्धवान् संविद्धोअधर्माधिक्यात्दूषितोयेन तंयुगांतंयुगानांअंतेभवंकलिंश्रोतुंस्पृहयामि ॥ १ ॥

तत्रस्पृहाहेतुमाह प्राप्ताइति अल्पायासेनमहत्फलंभवतीतिलोभादस्माभिः कलौजन्मप्रार्थितमित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कांडस्पृष्टाःवाणधराःक्षत्रवृत्तयोब्राह्मणा
इत्यर्थः निष्क्रियाणिपंचयज्ञहोनानि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अकुत्सनाअनिंदा १० चेतनाधर्माधर्मस्वरूपबोधःमुक्तकेशाः विधवाः विचूलिनः सन्यासिनःप्रजास्यंतिअन्योन्यंमि
थुनोभूयप्रजांजनयिष्यंति ॥ ११ ॥ अटशूलाः अन्नविक्रयिणः शिवशूलाः वेदविक्रयिणःकेशशूलाभगविक्रयिण्यः ॥ १२ ॥ सर्वैर्ब्रह्मवादच्छलेनकर्मभ्रष्टाभविष्यंतीत्यर्थः सर्वे

प्राप्तावयंतुतत्कालमनयाधर्मवृष्णया ॥ आदद्यात्परमंधर्मसुखमल्पेनकर्मणा २ ॥ शौनकउवाच ॥ त्रासमुद्वेगकरणंयुगांतंसमुपस्थितम् ॥ प्रनष्टधर्मं
धर्मज्ञानिमित्तैर्वक्तुमर्हसि ३ सौतिरुवाच ॥ पृष्ठएवंभविष्यस्यगतिं तत्त्वेनचिंतयन् ॥ युगांतैर्वर्तमानांभगवानब्रवीत्तदा ४ ॥ व्यासउवाच ॥ अरक्षि
तारोहर्तारोबलिभागस्यपार्थिवाः ॥ युगांतैर्प्रभविष्यंतिस्वरक्षणपरायणाः ५ अक्षत्रियाश्चराजनोविप्राःशूद्रोपजीविनः ॥ शूद्राश्चब्राह्मणाचाराभविष्यंति
युगक्षयये ६ कांडेस्पृष्टाःश्रोत्रियाश्चनिष्क्रियाणिहवींष्यथ ॥ एकपंक्त्यामशिष्यंति युगांतैर्जनमेजय ७ शिल्पवंतोऽनृतपरानरामद्यामिषप्रियाः ॥ मित्र
भार्याभविष्यंति युगांतैर्जनमेजय ८ राजवृत्तिस्थिताश्चौराराजानश्चौरशीलिनः ॥ भृत्याश्चानिर्दिष्टभुजोभविष्यंति युगक्षये ९ धनानि श्लाघनीयानिसतां
वृत्तमपूजिजम् ॥ अकुत्सनाचपतितेभविष्यति युगक्षये १० प्रनष्टचेतनामर्यामुक्तकेशाविचूलिनः ॥ ऊनषोडशवर्षाश्चप्रजास्यंतिनराःसदा ११ अटशू
लाजनपदाःशिवशूलाश्चतुष्पथाः ॥ प्रमदाःकेशशूलाश्चभविष्यंति युगक्षये १२ सर्वैर्ब्रह्मवदिष्यंति सर्वैर्वाजसनेयिनः ॥ शूद्राभोवादिनश्चैवभविष्यंति युग
क्षये १३ तपोयज्ञफलानांचविक्रेतारोद्विजातयः ॥ ऋतवश्चभविष्यंति विपरीता युगक्षये १४ शुक्रदंतांजिताक्षाश्चमुंडाःकाषायवाससः ॥ शूद्राधर्मचरिष्यं
ति शाक्यबुद्धोपजीविनः १५ श्वापदप्रचुरत्वंचगवांचैवपरिक्षयः ॥ स्वादूनांविनिवृत्तिश्चविद्यादंतगतयुगे १६ अंत्यामध्येनिवत्स्यंति मध्याश्चानिवा
सिनः ॥ यथानिम्नप्रजाःसर्वागमिष्यंति युगक्षये १७ तथादिहायनादम्यास्तथापल्वलकर्षकाः ॥ चित्रवर्षीचर्मर्जन्यो युगेक्षीणेभविष्यति १८

वाजसनेयिनःशाखांतरलोपात्तेनवेदत्रयसाध्योयज्ञउत्सन्नोभविष्यतीतिभावः इदानीमेवपश्चिमदेशेतथादर्शनात् भोइतिपूज्यवादोयेषुतेभोवादिनः ॥ १३ ॥ १४ ॥
शुक्रदंताःमांसाशनत्यागात् अन्यथारक्तदंतत्वंस्यात् अंजिताक्षाःसूक्ष्मदृष्टयः शाक्यमतंबुद्धमतंचोपजीवंतितेवेददूषकानास्तिकाइत्यर्थः ॥ १५ ॥ श्वापदाः हिंसावृकव्या
घ्रादयःस्वादूनांतत्तमसादीनां ॥ १६ ॥ अंत्याःश्लेच्छाः मध्याः कुरुधंचालाःतत्रस्थाश्चश्लेच्छदेशेवासंकरिष्यंतीत्यर्थः यथेतिनोचमार्गानुसारिण्यइत्यर्थः ॥ १७ ॥ दम्याः
हलशकटादिवहनयोग्याःचित्रवर्षीहलेयोजितस्यबलीवर्दस्य एकंशृंगमार्द्रैकंशुष्कमित्येववर्षिष्यतीत्यर्थः ॥ १८ ॥

चौरयानाःमुष्णतःयत्किंचिद्वचसनदुर्गताः दरिद्राः ॥ १९ ॥ ऊषार्कबहुलाक्षारमृत्तिकयाप्रस्वेदभूयिष्ठाबीजनाशिनीत्यर्थः नगरांतरादतिवचनांतरेषुचौरभयात् वक्रमार्गोपिनगरा
श्रयोपयोगैः पांथैर्गतव्यमित्यर्थः ॥ २० ॥ देयानिअलंकारादीनिशास्त्रतः ॥ अविभाज्यान्यपिविभजंते लोभानृतताभ्याविरोधिताः सविरोधाः ॥ २१ ॥ सौकुमार्येलावण्ये
रत्नेअलंकारादौ ॥ २२ ॥ निर्विहारस्यस्वक्चंदनदिव्यास्तरणादिभोगसामग्रोविहारस्तद्रहितस्यभूतस्यरूपमात्रेणस्थितस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ईहयातृष्ण्याअसुखिनः ॥ २६ ॥

सर्वेचौरकुलेजाताश्चौरयानाःपरस्परम् ॥ स्वल्पेनाढ्याभविष्यंतियत्किंचित्प्राप्यदुर्गताः १९ नतेधर्मंकरिष्यंतिमानवानिर्गतेयुगे ॥ ऊषार्कबहुलाभूमिः
पंथानस्तस्करावृताः २० सर्वेवाणिज्यकाश्चैवअविष्यंतिकलयुगे ॥ पितृदत्तानिदेयानिविभजंतेसुतास्तदा ॥ हरणायप्रपत्स्यंतेलोभानृतविरोधिताः २१
सौकुमार्येतथारूपेरत्नेचोपक्षयंगते ॥ अविष्यंतियुगांतेचनार्यःकेशैरलंकृताः २२ निर्विहारस्यभूतस्यगृहस्थस्यअविष्यति ॥ युगांतेसमनुप्राप्तेनान्याभा
र्यासमागतिः २३ कुशीलानार्यभूयिष्ठंवृथारूपसमन्वितम् ॥ पुरुषाल्पंबहुवृत्तिकंतद्युगांतस्यलक्षणम् २४ बहुयाचनकोलोकोनदास्यतिपरस्परम् ॥ अ
विचार्यगृहीष्यंतिदानंवर्णांतरात्तथा २५ राजचौराभिदंडार्तोजनःक्षयमुपेक्ष्यति ॥ सस्यनिष्पत्तिरफलातरुणावृद्धशीलिनः ॥ ईहयासुखिनोलोकाभविष्यं
तियुगक्षये २६ वर्षासुवाताःपरुषानीचाःशर्करवर्षिणः ॥ संदिग्धःपरलोकश्चअविष्यतियुगक्षये २७ आत्मानश्चदुराचाराब्रह्मदूषणतत्पराः ॥ आत्मानं
बहुमन्यंतेमन्युरेवाभ्ययाद्विजान् २८ वैश्याचाराश्चराजान्याधनधान्योपजीविनः ॥ युगापक्रमेणसर्वेअविष्यंतिद्विजातयः २९ अप्रवृत्ताःप्रपत्स्यंतेसमयाः
शपथास्तथा ॥ ऋणंसविनयभ्रंशंयुगेक्षीणेअविष्यति ३० अविष्यत्यफलोहर्षःक्रोधश्चसफलोन्मत्तम् ॥ अजाश्चैवोपरोत्स्यंतेपयसोर्थेयुगक्षये ३१ अ
शास्त्रविदुषांपुंसामेवमेवस्वभावतः ॥ अप्रमाणंवदिष्यंतिनीतिपिंडितमानिनः ३२ शास्त्रोक्तस्याप्रवक्तारोअविष्यंतियुगक्षये ॥ सर्वेसर्वंहिजानंति
वृद्धाननुपसेव्यवै ३३ नक्षत्रिदकविनिर्मयुगांतेसमुपस्थिते ॥ नक्षत्राणिनियोक्ष्यंतिविकर्मस्थाद्विजातयः ॥ चौरप्रायाश्चराजानोयुगांतेपर्युपस्थिते ३४
कुंडावृषानैकृतिकाःसुरापाब्रह्मवादिनः ॥ अश्वमेधेनयक्ष्यंतियुगांतेजनमेजय ३५ अयाज्यान्याजयिष्यंतितथाअक्षयस्यअक्षिणः ॥ ब्राह्मणाधनवृ
ष्णार्तायुगांतेसमुपस्थिते ३६

॥ २७ ॥ २८ ॥ युगापक्रमेणधर्ममर्यादाभंगेअविष्यंतिप्रवर्तयिष्यंति ॥ २९ ॥ समयाःसांकेतिकाधर्माःसविनयभ्रंशंउत्तमेभ्योविभ्रंशोयस्यतथाअविष्यतिकिमुतनीचेभ्यः ३०
॥ ३१ ॥ स्वभावतःस्वेच्छयाशास्त्रार्थवदिष्यंति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ द्विजातयः क्षत्राणिननियोक्ष्यंति धर्मद्वितीयेषु तत्रहेतुः चौराः ॥ ३४ ॥ कुंडायांअमृतेजीवतिपत्यौजार
जातायांवृषाः रेतः सेकारःकुंडावृषाः नैकृतिकाः अनधिकारिणावपिजायापतोयज्ञंकरिष्यतइत्यर्थः अभक्ष्यस्येतिच्छेदः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

गवेधुकःकुसुंभबीजाकारस्तृणधान्यविशेषस्तन्मयाः पिनद्धकाअलंकाराः यासांताः एतच्चगुंजदेरप्युपलक्षणम् ॥ ३७ ॥ वियोगोनिययाशास्त्रतत्तत्प्रहसंयोगहीनानि ॥ ३८ ॥
वियोनिपुपशुपुविभिन्नवर्णेषुवा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अग्रं प्रासचतुष्टयं अरुतं अदत्तं अग्रं येषां तानि अन्नानि अरुताग्राणि ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ अरुजोमनःपोडारहितः ॥ ४३ ॥ इति श्री
महाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांनृत्तयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ एवं विलुलिते कलुषीकृते ॥ १ ॥ २ ॥ शीलव्यसनंधर्मनाशं ॥ ३ ॥ निर्वेदः दे
हादौ वैराग्यं ॥ ४ ॥ आत्मसंबोधः विवेकोदयः एवं गत्वा धर्मशीलत्वात् चित्तशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारा परांकाष्ठां मोक्षदं ज्ञानंतदैवसर्वपापनाशनात्कृतयुगम् ॥ ५ ॥ उद्देशतः लेशतः वि

भोशब्दमभिधास्यंति न च कश्चित्पठिष्यति ॥ एकशंखास्तथानार्योगवेधुकपिनद्धकाः ३७ नक्षत्राणिवियोगीनिविपरीतादिशस्तथा ॥ संध्यारांगोथादि
ग्दाहोभविष्यत्यवरेयुगे ३८ पितृपुत्रानियोक्ष्यंति वध्वः श्वश्रूश्च कर्मसु ॥ वियोनिषु च रिष्यंति प्रमदासु नरास्तदा ३९ वाक्शरैस्तर्जजिष्यंति गुरुन्नाशिष्या
स्तथैव च ॥ मुखेषु च प्रयोक्ष्यंति प्रमत्ताश्च नरास्तदा ४० अरुताग्राणि भोक्ष्यंति नराश्चैवाग्निहोत्रिणः ॥ भिक्षां बलिमदत्त्वा च भोक्ष्यंति पुरुषाः स्वयम् ४१
पतीन्सुप्तान्वंचयित्वा गमिष्यंति स्त्रियोन्यतः ॥ पुरुषाश्च प्रसुप्तासु भार्यासु च परस्त्रियम् ४२ नाव्याधितो नाप्यरुजो जनः सर्वोभ्यसूयकः ॥ न कृतिप्रतिकर्ता
च कालेक्षीणे भविष्यति ४३ इति श्रीमन्महाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणि तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ एवं विलुलिते लोके मनुष्या
केन पालिताः ॥ निवर्त्त्यंति किमाचाराः किमाहारविहारिणः १ किं कर्माणः किमीहंतः किं प्रमाणाः किमायुषः ॥ कांचकाष्ठां समासाद्य प्रपत्स्यंति कृतं युगम्
२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ अत ऊर्ध्वं च्युते धर्मे गुणहीनाः प्रजास्ततः ॥ शीलव्यसनमासाद्य प्राप्स्यंते ह्यसमायुषः ३ आयुर्हान्या बलग्लानिर्बलग्लान्या वि
वर्णता ॥ वैवर्ण्याद्व्याधिभं पीडानिर्वेदो व्याधिपीडनात् ४ निर्वेदादात्मसंबोधः संबोधाद्धर्मशीलता ॥ एवं गत्वा परांकाष्ठां प्रपत्स्यंति कृतं युगम् ५ उद्देशतो
धर्मशीलाः केचिन्मध्यस्थतांगताः ॥ विमर्षशीलाः केचित्तु हेतुवादकुतूहलाः ६ प्रयक्षमनुमानंच प्रमाणंचेति निश्चिताः ॥ प्रमाणैकं करिष्यंति नेति पंडितमा
निनः ७ अप्रमाणं करिष्यंति वेदोक्तमपरेजनाः ॥ तदामुखमगाश्चैव विष्यंति स्त्रियोपराः ८ नास्ति क्यपरमाश्चापि केचिद्धर्मविलोपकाः ॥ भविष्यंति नरा
मूढा मंदापंडितमानिनः ९ तदा त्वमात्रश्रद्धेयाः शास्त्रज्ञानबहिष्कृताः ॥ दांभिकास्ते भविष्यंति वादशीलकुतूहलाः १०

मर्षो विवेकः हेतुवाद एव न तु क्रियया कौतूहलं येषां ते हेतुवादकुतूहलाः वृथापंडिताः ॥ ६ ॥ निश्चिताः सौगता वैशेषिकाश्च वेदस्य परतोपि प्रामाण्यं नेच्छंति पूर्वसतः प्रामाण्यमपरे प्रमा
णैकं एकमेव प्रत्यक्षमेव प्रमाणमिति चार्वाकाः नेतीत्यस्य नान्यत्प्रमाणमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तदा त्वमात्रं वर्तमानकालिकं दृष्टार्थमात्रे श्रद्धेयाः श्रद्धावतः वादशीले च कुतूहलं
आश्रयं येषां ते धर्मवादोपि दुर्लभः किमु ततदा चरणमित्यर्थः १०

शेषधर्मपुरस्कृताः अवशिष्टोविष्णुस्मरणादिर्धर्मस्तदनुसारेणः शुभानिदयादीनि ॥ ११ ॥ असंगुप्तोजितेंद्रियः कषायस्यकलुषस्य ॥ १२ ॥ शाश्वतीवृत्तिभिक्षाम् अवरः क्षत्रियादिः ॥ १३ ॥ ज्ञानंशास्त्रोयोबोधः विद्याआत्मदर्शनंतयोर्नाशने निरुपस्कृताः निष्पारेग्रहाः त्यागमात्रेणस्वल्पेनापिकालेनसिद्धिमोक्षंयास्यंतोतिकलेर्गुणः ॥ १४ ॥ १५ कर्णवेदिनःपिशुनवाक्यतत्पराः ॥ १६ ॥ अनेयाअशास्याः अनयाइतिपाठेनोतिहीनाः ॥ १७ ॥ व्यवहारेभोजनाच्छादनादावेवउपवृत्तास्तत्पराः १८ सोपधाःछलवंतः १९ ॥

तदाविचलितेधर्मेजनाःशेषपुरस्कृताः ॥ शुभान्येवाचरिष्यंतिदानसत्यसमन्विताः ११ सर्वभक्षोह्यसंगुप्तोनिर्गुणोनिरपत्रपः ॥ भविष्यतितदालोकस्तत्कषायस्यलक्षणम् १२ विप्राणांशाश्वतीवृत्तिंयदावर्णावराजनाः ॥ प्रतिपत्स्यंतिवृत्त्यर्थंतत्कषायस्यलक्षणम् १३ कषायोपप्लवेलोकेज्ञानविद्याप्रणाशने ॥ सिद्धिस्वल्पेनकालेनयास्यंतिनिरुपस्कृताः १४ महायुद्धंमहानादंमहावर्षंमहाभयम् ॥ भविष्यतियुगेक्षीणेतत्कषायस्यलक्षणम् १५ विप्ररूपाणिरक्षांसिराजानःकर्णवेदिनः ॥ पृथिवीमुपभोक्ष्यंतियुगांतिसमुपस्थिते १६ निःस्वाध्यायवषट्काराअनेयाश्चाभिमानिनः ॥ विप्राःक्रव्यादरूपेणसर्वभक्षावृथाव्रताः १७ मूर्खाःस्वार्थपरालुब्धाःक्षुद्राःक्षुद्रपरिच्छदाः ॥ व्यवहारोपवृत्ताश्च्युताधर्माश्चशाश्वताश्च १८ हर्तारःपररत्नानांपरदारापहारकाः ॥ कामात्मानोदुरात्मानःसोपधाःप्रियसाहसाः१९ तेषुप्रभवमानेषुतुल्यशीलेषुसर्वतः ॥ अभाविनोभविष्यंतिमुनयोबहुरूपिणः २० उत्पन्नायेकृतयुगेप्रधानपुरुषाश्चयाः ॥ कथायोगेनतान्सर्वान्पूजयिष्यंतिमानवाः २१ तस्यचौराभविष्यंतितथाचैलापहारिणः ॥ भक्ष्यभोज्यापहाराश्चकरंडानांचहारिणः २२ चौराश्चौरस्यहर्ता रोहंताहर्तुर्भविष्यति ॥ चौरैश्चौरक्षयेचापिकृतेक्षेमंभविष्यति २३ ॥ निःसारेक्षुभितेलोकेनिष्क्रियेव्यंतरस्थिते ॥ नराःश्रयिष्यंतिवनंकरभारप्रपीडिताः २४ पितृनाज्ञापयिष्यंतिपुत्राःकर्मणिसर्वशः ॥ स्नुषाश्वशूस्तथाचैवयुगांतैप्रत्युपस्थिते २५ वाक्शरैर्दयिष्यंतियुगुरुनशिष्याःसमंततः ॥ यज्ञकर्मण्युपस्तेरक्षांसिश्वापदानिच २६ कीटमूषकसर्पाश्चधर्षयिष्यंतिमानवान् ॥ क्षेमंस्तुभिक्षमारोग्यंसामर्थ्यंवापिबन्धुषु ॥ उद्देशतो नरश्रेष्ठभविष्यंतियुगक्षये २७ स्वयंपालाःस्वयंचौरायुगसंभारसंभृताः ॥ मंडलैःप्रचलिष्यंतिदेशेदेशेपृथक्पृथक् २८

तेषुदुष्टेषुप्रभवमानेषुपेश्वर्थवत्सुअभाविनः विनाशभाजः बहुरूपिणः चातुराश्चम्यभाजः ॥ २० ॥ प्रधानपुरुषईश्वरस्तदाश्रयास्तद्भक्ताःकथायोगेनैवतुतादृशाचारेण ॥ २१ करंडानांकरीपाणामितिप्रांचःस्नानसामग्रीभाजनानांविंशमयानामितिवा ॥ २२ ॥ २३ ॥ निःसारेनिर्धनेनिष्क्रियेसंध्योपासनादिहीनेव्यंतरस्थितेसर्ववर्णसाम्येनस्थिते ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ उद्देशतःस्वल्पतः ॥ २७ ॥ मंडलैःसंचराः ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ निम्नेषुगिरिदर्यादिषुस्थित्वाबीजानांआकृतिग्राह्यारण्यधान्यानांस्वरूपंज्ञातुंभोक्तुंचईहंतइच्छंतःतत्रतत्प्रापणक्षमं
अजैडकंपालयिष्यंति गंधारकाश्मीरादौस्थितास्तुखरोष्ट्रमितिभेदः ॥ ३६ ॥ पकेति अद्यप्रस्थौदनंगृहीत्वाश्वःसपादगुणंदेहीतिव्यवहरंतैइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ समूलांतरसंवृतैः मू
लधनेनसहितस्यअंतरस्यकलाद्रव्यस्यसंवृतानिसंसरणानिअपलापास्तैःनिमित्तभूतैः यथाकांतैस्तनूहैःकलहायमानाव्यवहरंतितथोत्तमवर्णाधर्मेणापणंतआसतइतिपूर्वेणान्वयः

स्वदेशेभ्यःपरिभ्रष्टानिःसाराःसहबंधुभिः ॥ नराःसर्वेभविष्यंतितदाकालपरिक्षयात् २९ तदास्कंधेसमाधायकुमारान्बहुतामयात् ॥ कौशिकींप्रतारि
ष्यंतिनराःक्षुद्रयपीडिताः ३० अंगान्वंगान्कलिंगांश्चकाश्मीरानथमेकलान् ॥ ऋषिकांतागिरिद्रोणीःसंश्रयिष्यंतिमानवाः ३१ कृत्स्नवाहिमवत्पार्श्वकूलं
चलवणांसः ॥ अरण्येषुचवत्स्यंतिनराम्लेच्छगणैःसह ३२ नैवशून्यानचाशून्याभविष्यतिवसुंधरा ॥ गोप्तारश्चाप्यगोप्तारःप्रभविष्यंतिशस्त्रिणः ३३ मृ
गैर्मत्स्यैर्विहंगैश्चपादैःसर्पकीटकैः ॥ मधुशाकफलैर्मूलैर्वर्तयिष्यंतिमानवाः ३४ चीरंपणंचबहुलंवलकलान्यजिनानिच ॥ स्वयंकृतानिवत्स्यंतियथामुनिज
नास्तथा ३५ बीजानामाकृतिनिम्नेष्वीहंतःकाष्ठशंकुभिः ॥ अजैडकंखरोष्ट्रंचपालयिष्यंतियत्नतः ३६ नदींस्रोतांसिरोत्स्यंतितोयार्थेकूलमाश्रिताः ॥ प
क्वान्नव्यवहारेणविपणंतःपरस्परम् ३७ तनूरुहैर्यथाजातैःसमूलांतरसंवृतैः ॥ बह्वपत्याःप्रजाहीनाःकुललक्षणवर्जिताः ३८ एवंभविष्यंतितदामनुष्याःका
लकारिताः ॥ हीनाद्दीनंतदाधर्मंप्रजाःसमनुवत्स्यति ३९ आयुस्तत्रचमर्त्यानांपरंविशद्भविष्यति ॥ दुर्बलाविषयग्लानारजसासमाभिष्टुताः ४० भवि
ष्यतितदातेषांगैरिन्द्रियसंक्षयः ॥ आयुःप्रक्षयसंरोधाद्विषादःप्रभविष्यति ४१ शुश्रूषवोभविष्यंतिसाधूनांदर्शनेरताः ॥ सत्यंचप्रतिपत्स्यंतिव्यवहारो
पसंक्षयात् ४२ भविष्यतिचकामानामलाभाद्धर्मशीलिनः ॥ करिष्यंतिचसंकोचंस्वपक्षक्षयपीडिताः ४३ एवंशुश्रूषवोदानेसत्येप्राणाभिरक्षणे ॥ चतु
ष्पादःप्रवृत्तधर्मःश्रेयोभिपत्स्यते ४४ तेषालब्धानुमानानांगुणेषुपरिवर्तताम् ॥ स्वाहुंकिंचितिविज्ञायधर्मएवंवदिष्यति ४५ यथाहानिःक्रमात्प्राप्ता
तथावृद्धिःक्रमाद्रता ॥ प्रगृहीतेयतोधर्मेप्रपत्स्यंतिकृतंयुगम् ४६ साधुवृत्तंकृतयुगेकपायेहानिरुच्यते ॥ एकएवतुकालःसहीनवर्णोयथाशशी ४७

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संकोचंदुराचारस्येत्येषः ॥ ४३ ॥ एवंशुश्रूषादिपादचतुष्टयेप्रवृत्तः धर्मः यतः श्रेयः प्रशस्ततरंअहिंसादिधर्मंप्रपत्स्यते ॥ ४४
तेषांश्रेयःप्रपन्नानालब्धानुमानानांअन्वयव्यतिरेकाभ्यानिर्ज्ञातधर्माधर्मफलानांमध्येगुणेषुशब्दादिविषयेषुवापरिवर्तनंरमणंस्वादुकिमुतधर्मेइतिसांदेहाविज्ञायतत्त्वंनिश्चित्यएवंबुद्ध्य
माणंजनोवदिष्यति ॥ ४५ ॥ तदेवाह यथेति यतःउक्तनिश्चयात् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

यथाशशीतिदृष्टांतं विवृणोति छद्मइति तथाकालइत्यनुरुप्यते ॥ ४८ ॥ सकलशास्त्ररहस्यंसंगृह्णाति अर्थेतिद्वाभ्यां परंब्रह्मयत् तत्तु अर्थवादः सत्यस्यैवार्थस्य कथनं तत्त्वभूतस्य कोटभृङ्गन्यायेन ध्यानक्रियया भवनं तदेव च वेदार्थइत्युक्तं तमितिविधेयापेक्षं पुंस्त्वं सिद्धस्यैवालाभे दृष्टं तमाह अनिर्णिकमिति मलिनं पिच्यं स्वर्णं पिण्डं स्वर्णत्वेनाविज्ञायदरिद्रो स्मृतिमन्यते तस्य मलापगमे तु धनवानहमिति निश्चिनोत्येवं ब्रह्मापि प्रत्यगनन्यत्वेनावधार्यते ॥ ४९ ॥ इष्टेति तपोधर्मः वर्णाश्रमयोग्यः स च इष्टवादः स्वर्गाद्यभोष्टकथनं यतस्तपः स्यावरं अनादिअव्यभिचारिफलकृतं शास्त्रे निश्चितम् ततश्च गुणैः देहादिभिः कर्माभिनिर्वृत्तिः कर्मासिद्धिर्भवति कर्मणा च तत्त्वेन सत्येन गुणाः देहादय इह कर्मभ्यो मुक्तिर्नास्ति अतो

छन्नोहितमसासोमो यथा कलियुगे तथा ॥ पूर्णश्च तमसाहीनो यथा कृतयुगे तथा ॥ ४८ अर्थवादः परंब्रह्मवेदार्थइति तं विदुः ॥ अनिर्णिकमविज्ञातं दायाद्यमि वधार्यते ॥ ४९ इष्टवादस्तपोनामतपो हि स्यावरं कृतम् ॥ गुणैः कर्माभिनिर्वृत्तिगुणास्तद्व्येन कर्मणा ५० आशीस्तु पुरुषं दृष्ट्वा देशकालानुवर्तिनी ॥ युगे युगे यथा कालमृषिभिः समुदाहृता ५१ इह धर्मार्थकामानां देवतानां प्रतिक्रिया ॥ आशिषश्च शुभापुण्यास्तथैवायुर्गुणयुगे ५२ यथा युगानां परिवर्तनानि चिरं प्रवृत्तानि विधिस्वभावात् ॥ क्षणं न संतिष्ठति जीवलोकः क्षयो दयाभ्यां परिवर्तमानः ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे भविष्यपर्वणि चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इत्येवमाश्वासय तो राजानं जनमेजयम् ॥ अतीतानागतं वाक्यमृषेः परिषदाश्रुतम् १ अमृतस्येव संवाहः प्रभाचंद्रमसो यथा ॥ अतर्पयत तच्छ्रोत्रं महर्षेर्वाङ्मयोरसः २ धर्मकामार्थसंयुक्तं करुणं वीरहर्षणम् ॥ रमणीयं तदाख्यानं कृतं परिषदाश्रुतम् ३ केचिदश्रूणि मुमुचुः श्रुत्वा दध्युस्तथा परे ॥ इतिहासं तमृषिणा पाणाविनिर्दिशतम् ४ सदस्यान् सोभ्यनुज्ञाय कृत्वा चापि प्रदक्षिणाम् ॥ पुनर्दक्ष्याम इत्युक्त्वा जगाम भगवानृषिः ५ अनुजगमुस्त दासैर्विप्रयांतमृषिसत्तमम् ॥ लोके प्रवदतां श्रेष्ठे विशिष्टास्तपोधनाः ६ याते भगवति व्यासे तदा ब्रह्मर्षिभिः सह ॥ ऋत्विजः पार्थिवाश्चैव प्रतिजगमुर्थथागतम् ७ पन्नगानां सुघोराणां कृतानां वैरयातनाम् ॥ जगाम रोषमुत्सृज्य राजा विषमिवोरगः ८ होत्राग्निदीप्तिशिरसं परित्राय च तक्षकम् ॥ आस्तीको थाश्रमपदं जगाम समहामुनिः ९ राजापिहास्ति न पुरं जगाम स्वजनावृतः ॥ अन्वशासच्च मुदितस्तदा प्रमुदिताः प्रजाः १०

शरीरंब्रह्माश्रयेदित्यर्थः द्वावेतौ पुष्करप्रादुर्भावस्य सूत्रभूतौ श्लोकौ ॥ ५० ॥ आशीः एकस्मादेव कर्मणः फलप्राप्तिस्तत्तद्युगीयपुरुषाणां श्रद्धादितारतम्यात्तारतम्येन भवतीत्यर्थः ५१ ॥ इह भौमप्रतिक्रियाफलम् तथैव तारतम्येनेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ यथेति उत्तरार्धे तथेति पूरणीयम् ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशोटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ इत्येवम् ॥ १ ॥ संवाहः त्वाहः ॥ २ ॥ आख्यानं भारतम् ॥ ३ ॥ दध्युः ध्यानं कृतवंतः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ होत्राणां संबंधिनो धिष्याग्नयस्तैर्दीप्तिशिरसम् ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ संज्ञप्तमारितसंविशतत्समोपेउपविष्टा ॥ १२ ॥ मिश्रीवभूवमिधुनीवभूव ॥ १३ ॥ असंज्ञप्तः मरणप्राप्तः मअब्रवीद्राजा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

कस्यचित्त्वथकालस्यसराजाजनमेजयः ॥ दीक्षितोवाजिमेधेनविधिवद्भूरिदक्षिणः ११ संज्ञप्तमश्वंतत्रास्यदेवीकाश्यावपुष्टमा ॥ संविवेशोपगम्याथवि
धिदृष्टेनकर्मणा १२ तांतुसर्वानवद्यांगीचकमेवासवस्तदा ॥ संज्ञप्तमश्वमाविश्यतयामिश्रीवभूवसः १३ तस्मिन्विकारेजनिनितोविदित्वातत्त्वतश्चतत् ॥
असंज्ञप्तोयमश्वस्तेध्वंसेत्यध्वर्युमब्रवीत् १४ अध्वर्युर्ज्ञानसंपन्नस्तर्दिद्रस्यविचेष्टितम् ॥ कथयामासराजर्षेःशशापसपुरंदरम् १५ ॥ ॥ जनमेजय
उवाच ॥ ॥ यद्यस्तिमेयज्ञफलंतपोवारक्षतःप्रजाः ॥ फलेनानेनसर्वेणब्रवीमिश्रयतामिदम् १६ अद्यप्रभृतिदेवैर्द्रमजितेद्रियमस्थिरम् ॥ क्षत्रियावा
जिमेधेननयक्षयंतीतिशौनक १७ ऋत्विजश्चाब्रवीत्कुद्वःसराजाजनमेजयः ॥ दौर्बल्यंभवतामेतद्यदयधर्षितःक्रतुः १८ विषयेमेनवस्तव्यंगच्छध्वंसहबांध
वैः ॥ इत्युक्तास्तयजुर्विप्रास्तंनृपंजातमन्यवः १९ अमर्षादन्वशासच्चपत्नीशालागताःस्त्रियः ॥ राजापरमधर्मज्ञस्तामसोजनमेजयः २० असर्तावपुष्टमा
मेतानिन्यातयतमेष्टहाव ॥ ययामेचरणौमूर्ध्निपातितौरेणुगुंठितौ २१ शौंडीर्यमेययाभग्रंयशोमानश्चदूषितः ॥ नचैनांद्रष्टुमिच्छामिपरिक्लिष्टामिवस्रजम्
२२ नस्वादुमोऽश्नातिनरःसुखंस्वपितिवारहः ॥ अन्वास्तेयःप्रियांआर्यांपरेणमृदितामिह २३ पुनर्नैवोपभुंजंतिश्चावलीढंहविर्यथा ॥ एवमुच्चैःप्र
प्रभापंतंक्रुद्धपारीक्षितंनृपम् ॥ गंधर्वराजःप्रोवाचविश्वाससुरिदं वचः २४ ॥ विश्वासुरुवाच ॥ त्रियज्ञशतयज्वानंवासवस्त्वांनमृष्यते ॥ अप्सरास्तेनप
त्नीतेविहितेयंवपुष्टमा २५ रंभानामप्सरादेवीकाशिराजसुतामता ॥ सैषाथोषिद्वाराजनरत्नभूतानुभूयताम् २६ यज्ञोविवरमासाद्यविघ्नमिद्रेणतेकृतम् ॥
यज्वाह्यसिकुरुश्रेष्ठसमृद्धचावासवोपमः २७ विभेत्यभिभवाच्छक्रस्तवक्रतुफलैर्नृप ॥ तस्मादावर्तितश्चैवक्रतुरिद्रेणतेविभो २८ मायैषावासवेने
हप्रयुक्ताविघ्नमिच्छता ॥ क्रतोर्विवरमासाद्यसंज्ञप्तंदृश्यवाजिनम् २९ रतमिद्रेणरंभायामन्यसेयांवपुष्टमाम् ॥ अथतेगुरवःशप्तास्त्रियज्ञशतयाजिनः ३०
भंशितस्त्वंचविप्राश्चबलादिद्रसमादिह ॥ त्वत्तश्चैवसुदुर्धर्षास्त्रियज्ञशतयाजिनः ३१ विभेतिहिसदात्वतोब्राह्मणेभ्योपिवासवः ॥ एकेनवैतदुभयंतीर्णंश
क्रेणमायया ३२ सष्षसमहातेजाविजिगीषुःपुरंदरः ॥ कथमन्यैरनाचीर्णंनमुर्दगानविक्रमेत् ३३ ॥ विश्वासुरुवाच ॥ यथैवहिपराबुद्धिःपरोधर्मःपरो
दमः ॥ यथैवपरमैश्वर्यंकीर्तितंहरिवाहने ॥ तथैवत्वयिदुर्धर्षेत्रियज्ञशतयाजिनि ३४

॥ १९ ॥ अन्वशासत्आज्ञप्तवान् ॥ २० ॥ आज्ञामेवाहअसतीमिति ॥ २१ ॥ शौंडीर्यमाहात्म्यम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ आवर्तितः विघ्नितः

॥ २८ ॥ २९ ॥ तैत्वया ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ननुः पौत्रस्य अविक्रमेदित्यत्राविरत्युपसर्गःअइतिनिपातोवा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अदुष्टाः अल्पदोषा इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ परामृष्टाप्यसंस्कादूषिताप्यदूषितेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिह० भवि० टी० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
मिथ्याव्यतिशंकितात्मानिर्निमित्तदूषिताचित्तः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विधिविहितमितिपादेऽक्षरत्रयाधिक्यमार्थम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ वटादुत्पन्नफलंवटांतरंवर्धयतितथाव्या

६

मावासवमाचगुरुमात्मानं मावपुष्टमाम् ॥ गच्छदोषेण कालो हि सर्वथा दुरतिक्रमः ३५ ऐश्वर्येणाश्रमाविश्यदेवेद्रेणासिरोषितः ॥ आनुकूल्येन देवस्य व
र्तितव्यं सुखार्थिना ३६ दुस्तरं प्रतिकूलं हि प्रतिस्रोत इवांभसः ॥ स्त्रीरत्नमुपभुंक्ष्वे मामपापां विगतज्वरः ३७ अपापास्त्यज्यमाना वैत्यजे गुरापियोषितः ॥
अदुष्टास्तु स्त्रियो राजन् दिव्यास्तु सविशेषतः ३८ भानोः प्रभाशिखावह्नेर्वदोत्रे तथा ह्युतिः ॥ परामृष्टाप्यसंस्कानोपदुष्यंतियोषितः ३९ ग्राह्यालालयि
तव्याश्च पूज्याश्च सततं बुधैः ॥ शीलवत्यो न मस्कार्याः पूज्याः श्रिय इव स्त्रियः ४० ॥ इति श्रीमन्महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पंचमोऽध्यायः ५ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ एवं स विश्वावसुना नुनीतः प्रसादमागम्य वपुष्टमायाः ॥ चकार मिथ्याव्यतिशंकितात्मा शान्तिं परां मानवधर्मदृष्टाम् १ श्रममभिविनिव
र्तमानसंसः समभिलषज्जनमेजयो यशः स्वम् ॥ विषयमनुशशास धर्मबुद्धिर्मुदितमनारम्यन्वपुष्टमांताम् २ नहिविरमति विप्रपूजनान्नचविनिवर्तितयज्ञदा
नशीलात् ॥ नविषयपरिरक्षणाच्च्युतो भून्नच परिगर्हति तां वपुष्टमां च ३ विधिविहितमशक्यमन्यथा हियदृषिरचित्यतया पुरा ब्रवीत्सः ॥ इति स नृपतिरा
त्मवांस्तदा सौतदनुविचिंत्य बभूव वीतमन्युः ४ इदं महाकाव्यमृषेर्महात्मनः पठन्नृणां पूज्यतमो भवेन्नरः ॥ प्रकृष्टमायुः समवाप्य दुर्लभं लभेच्च सर्वज्ञफलं च के
शवम् ५ शतक्रतोः कल्मषविप्रमोक्षणं पठन्निदं मुच्यते कल्मषान्नरः ॥ तथैव कामान्विविधान्समश्नुते ह्यवाप्तकायश्च चिराय नंदति ६ यथा हि पुष्पप्रभवं फलं
द्रुमाः फलात्प्रजायंति पुनश्च पादपाः ॥ तथामहर्षिप्रभवा इमा गिरः प्रवर्द्धयंत तमृषिप्रवर्द्धिताः ७ पुत्रानपुत्रो लभते सुवर्चसश्च्युतः पुनर्विदति चात्मनः स्थिति
म् ॥ व्याधिं न चाप्रोतिचिरं संवधनं क्रियां च पुण्यां लभते गुणान्वितः ८ पतिमभिलभते च सत्सुकन्याश्रवणमुपेत्य शुभामुनेस्तुवाच ॥ जनयति च सुतान् गुणैरुपे
तां स्वजनहिते द्विषतां प्रमर्दनं च ९ विजयति वसुधां च राजवृत्तिर्धनमतुलं लभते द्विषजयं च ॥ विपुलमपि धनं लभेच्च वैश्यः सुगतिमियाच्छ्रवणाच्च शूद्रजातिः ॥
१० पुराणमेतच्चरितं महात्मना मधीत्य बुद्धिं लभते च नैष्ठिकीम् ॥ विहाय दुःस्वानिविमुक्तसंगः स वीतरागो विचरेद्बसुंधराम् ११ इत्येतदारूपा न मुदा हृतवैप्र
तिस्मरंतो द्विजमंडलेषु ॥ स्थैर्येण धैर्येण पुनः स्मरंतः सुखं भवंतोऽनुचरंतु लोकम् १२ इति चरितमिदं महात्मना मृषिकृतमद्भुतवीर्यकर्मणाम् ॥ कथितमिदं
हिसमासविस्तरैः किमपरमिच्छसि किं ब्रवीमि ते १३

सादुत्पन्नोयं ग्रंथस्तु व्यासमेव वर्धयतीत्याश्रयमिति भावः ॥ ७ ॥ बंधनं संसारं कमेण मुच्यत इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इच्छसि श्रोतुमिति शेषः ॥ १३ ॥

॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्य कृतौ भारतभावदीपे हरिवंशांतर्गतभविष्यांतर्ग्रथार्थप्रकाशटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 श्रीः ॥ श्रीमद्गोपालमानस्य व्याकुर्वे पुष्करोद्भवम् ॥ ख्यातश्रुतधरः शिक्षानयप्रणयसंयमैः ॥ १ ॥ उत्ताने पुनकोशाविग्रहवलंपद्ये पुनत्राश्रितंगंभारे पुनसेतवोनविहिताः कूटानन
 स्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्राननततिर्भक्ताननाह्लादितानोदोनाश्रविभोषणानविहिताः श्रीलक्ष्मणार्थश्रितैः ॥ २ ॥ कथं ब्रह्मकृतकालकूटाभं पुष्करोद्भवम् ॥ कंठे कर्तुं क्षमो
 लोके कामजित्पुरुषोत्तमः ॥ ३ ॥ तत्र तावदिह वक्तुमर्हसि धर्मज्ञयशो नारायणात्मकमिति तत्स्य शोकश्च न तस्य नाम महद्यशः तस्मिन् यशोनिहितं विश्वरूपमिति श्रुतिप्रसिद्धस्य नारा
 यणात्मकस्य यशःशब्दितस्य वक्तव्यत्वेनोपक्रमात् अधोत्य सर्वमध्यात्मं देवलोके महीयत इत्युपसंहारेण चास्य कृत्स्नस्यावक्यसंदर्भस्य षड्विंशत्यध्यायसंमितस्य ब्रह्मपरत्वांनि श्रूयते य
 त्विह जगदुद्भवादिकमुक्तं तत्फलवत्संनिधावफलं तदंगमिति न्यायेन महावाक्यं प्रतिपाद्य ब्रह्मा द्वैतप्रतिपत्त्यर्थमेव येषां चात्र एकार्णववद्देवासुरादिशब्दास्तेऽपि यथा अजाभेकां लोहितशु
 क्रकृष्णां द्वासुपर्णासयुजासखाया इत्यादि श्रुतिषु मेघोशकुन्यादिवृत्तांत कथनमुखेन ब्रह्मतत्त्वं निरूपितं तथानिर्विशेषचिन्नात्र सामकादिचेतोवृत्तिविशेषपरतया व्याख्येया स
 लिल एकोद्रष्टा द्वैतो भवति द्वयमाह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्चेत्यादि श्रुतिष्वपि अनयैव भग्या ब्रह्मतत्त्वं निरूपणदर्शनात् एवं चैकार्णवादिशब्दानां सलिलादि श्रुतिसमानार्थ

॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि भविष्यांतर्ग्रथार्थप्रकाशो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ प्रभावं पद्मनाभस्य स्वपतः सागरांभसि ॥ पुष्करे वै यथोद्भूता देवाः सर्षिगणाः पुरा ॥ १ ॥

त्वेन तयोर्मूलमूलिभावे संभवति खंडप्रलयपरतया तद्व्याख्यानसत्त्वप्याकाशादिपुजलधानुमात्रस्य सद्भावसंभावात्तत्त्वैर्वापर्यविरोधादुपेक्ष्यम् एवं चात्र एकार्णवं विशुद्धाचिर्
 विष्णुरव्याकृतं नभः ॥ पुष्करं द्विविधं कार्यशनका नैसुरासुरौ ॥ अनयैव दिशाध्यात्ममाधिदैविकरूपकैः ॥ निरूपितं पुराणेषु पूर्वेष्वपि न संशयः ॥ पुष्क
 रं पुष्करप्रादुर्भावेति ह दृश्यते ॥ अतस्तद्व्याख्यया सर्वपुराणव्याकृतं भवेत् ॥ विद्याधिकारावगतावश्वमेधादिकेष्विह ॥ इन्द्रवृत्रादयः शब्दा आत्ममोहपराः कृताः ॥ अत्रा
 पि ब्रह्मणस्तद्वत्पारोक्ष्येण निरूपणं ॥ चक्रे दुर्जनचोरेभ्यस्तत्त्वरत्नसुरक्षितुम् अनयैव दिशावेदे ज्ञेयं वृत्रवधादिकम् ॥ इत्याशयेन भवान् व्याख्यत्पारोक्ष्यतत्परम् ॥ पुष्करप्रादुर्भावे
 ध्यात्मविद्यास्वरूपेणाधिदैविकादिरूपकेण च दर्शिता यथा ॥ त्विव्याकुर्नः तत्र पूर्वं भविष्ये संसारिणां तत्त्ववर्णांगतिं श्रुत्वा अत्यंतमुद्विग्नस्तरति शोकमात्मविदिति श्रुतेर्नान्यः पंथा
 विद्यतेऽयनायेति श्रुतेश्चात्मज्ञानादन्यच्छ्रेयःसाधनमपश्यन् तदेव सविस्तरं जिज्ञासमानो जनमेजय उवाच प्रभावं पद्मनाभस्येत्यादि पद्मनाभस्य प्रभावमाख्याहीतिसंबंधः पद्मं
 कृत्स्नकार्यप्रपंचः सनाभौगर्भस्य सः मायोपाधिरीश्वरः तस्य प्रभावं सृष्ट्यादिसांध्यर्थकययेत्यर्थः किंभूतस्य पद्मनाभस्य सागरांभसि स्वपतः सागरवदनंतं अपारं च अंभइवांभः
 एकरसं महद्भूतमनंतमपारं सलिल एकोद्रष्टा द्वैतो भवतीत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं ब्रह्म न तु प्राकृतसमुद्रांभः नष्टानलानिले लोके नष्टाकाशमहीतले इति वाक्यशेषे तत्कारणस्योद्भयादरपिना

शेतदवस्थानायोगात् तस्मिन्सागरांभसिशुद्धब्रह्माणिस्वपतःस्वमपोतोभवति तस्मादेनंस्वपितोत्याचक्षतइतिस्वपितिनामनिर्वचनात् ईश्वरग्रासस्तुरीयतुरीयः अव्यक्तपुरुषेब्रह्मनिष्कलेसंप्रलीयतइतिश्रुतिस्मृत्योरोश्वराव्यक्तशब्दितस्यमायाविनःशुद्धेलयोपलंभात्स्वांनिजमायाततिरूपंपतातिगच्छतोतिस्वपन्नृतस्यस्वपतइतियोगेनानिष्कलेब्रह्माणिकैवल्येसमाधौवालीयमानस्यमायाविनःप्रभावंब्रूहीतिमुख्यःप्रश्नः पुष्करेब्रह्मांडेदेवाऋषयश्चकथमुत्पन्नाइतिवा व्योमपुष्करमंबरमितिपुष्करशब्दस्यव्योमवाचित्वेनव्योमपर्यायाणांचप्रायेणस्वंब्रह्मअमृतीदिविपरमेव्योमोन्नित्युपनिषत्स्वव्याख्याकाशेप्रसिद्धेः पुष्कराख्येतस्मिन्देवपर्ययः इंद्रियप्राणाः सूत्रात्मेतियावत्कथमुत्पन्नइतिद्वितीयःप्रश्नः ॥ १ ॥ योगसूत्रे संशुद्धानामधिगमोपायंआख्याहीतितृतीयःप्रश्नः ॥ २ ॥ नोव्योमापरोयत् ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणंद्विजसत्तमेतिश्रुतिस्मृत्योर्विशेषणीभूतमायातिरोधानप्रादुर्भावाभ्यां सृष्टेःप्रागूर्ध्वचतद्वेतोर्मायाविनःस्थितिकालावधिपृच्छति कियंतमितिस्थित्वेतिशेषः शयतेतिलुडंतं शयनंकरेभ्यतीत्यर्थः कियताचैवकालेनसशेतेइतिपाठेतुमहानपिकालोभोगलुब्धानांअल्पएवेत्यभिप्रेत्यवर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वेति शेतेइतिलुट्प्रयुक्तः तृतीयपृष्ठाचतुर्थपृच्छतिकिमर्थमिति कालस्यसंभवोयोनिःसन् कालेकिमर्थंशेतेपरेमितकालावेवमृष्टिप्र

एतदाख्याहिनिखिलंयोगंगयोगविदांपते ॥ शृण्वतस्तस्यमेकीर्तिंनट्टमिरभिजायते २ कियंतंचैवकालंवैशयितापुरुषोत्तमः ॥ किमर्थंशयतेकालंतस्यकालस्यसंभवः ३ कियताचैवकालेनप्रबुध्यतिसुराधिपः ॥ कथमुत्थायभगवानसृजन्निखिलंजगत् ४ केप्रजापतयस्तातआसन्पूर्वमहामुने ॥ कथंनिर्मितवांश्चैवचित्रंलोकंसनातनः ५ एवमेकार्णवेलोकेनष्टेस्थावरजंगमे ॥ नष्टेदेवासुरगणेप्रनष्टोरगराक्षसे ६ नष्टानलानिलेलोकेनष्टाकाशमहीतले ॥ केवलं गह्वरीभूतेमहाभूतविपर्यये ७

लयौकुतःकरोति प्रवाहनित्यांवासृष्टिकुतोनकरोतीत्यर्थः कालमितिद्वितीयाऽत्यंतसंयोगे शयतइतिशपोऽलुगार्घः श्रयतइतिपाठः स्वच्छः स्वपतेइतिपाठेस्वपितोत्यर्थः आत्मनेपदंचार्पम् ॥ ३ ॥ लयकालावधिपृच्छतिकियतेति एवंकियंतमित्यादिनासार्धश्लोकेनस्वपतइतिप्रथमश्लोकपदार्थविविच्यपृष्ट्वा यथोद्भूताइत्यपितथैवपृच्छतिसार्धेनकथामिति कूटस्थस्याद्वितीयस्यकथमुपादानत्वंयुज्येतेत्यर्थः ॥ ४ ॥ एतदेवाह सनातनः सर्वदैकरूपः कूटस्थइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अद्वितीयत्वमाह एवमितिद्वाभ्याम् एकार्णवेशुद्धाचिन्मात्रे लोकेआत्मानमेवलोकमुपासीतेत्यात्मनिलोकशब्दस्यश्रौतप्रसिद्धेः लोकेनष्टइत्यधिकरणेसप्तम्यौ चिदात्मनिस्थावरादावदर्शनंगतेसतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ एतेनयोगमाख्याहीतितृतीयप्रश्नेयोगशब्दार्थोविवृतः एतदेवोपसंहरतिकेवलमिति गह्वरंनैधंतुकप्रसिद्धाकाशंनशून्यमितितेनलक्ष्यते गह्वरमितित्रिविधभेदशून्यत्वाद्गह्वरीभूतेइत्यभूततद्वावार्थस्यच्येः प्रयोगः शून्यतुलादधतइत्युक्तंश्रीभागवतेवेदस्तुतौ महाभूतानिवियदादीनितेषांविपर्ययःप्रलयोयस्मिस्तस्मिन्नेकार्णवेसतीत्यर्थः ॥ ७ ॥

प्रभुरिति प्रभुश्चिदात्माकाविधिनियति भाग्यंस्त्रीनियतिर्विधिरितिसाहचर्याद्विधिशब्दस्यस्त्रीत्वम् प्रभुः किमदृष्टरूपसहायमादाय आश्रित्य महाभूतपतिर्वियदादित्वाष्टाईशः महान्
तेजाइतिसमष्टिस्तैजसः सूत्रात्मा महाततिरेति अत्यंतविस्तृतो विराट् च भूत्वा आस्ते सुराः महदायास्तेषां गुरोः शः तस्यापि श्रेष्ठ इति विभोर्विशेषणम् ॥ ८ ॥ अध्यारोपापवादाभ्यां
निष्प्रपंचं प्रपंच्यत इति न्यायमाश्रित्य हि ब्रह्मा द्वैतं प्रसाध्यम् तच्चाध्यारोपस्येव दुर्वचनत्वादानुपपन्नं त्वया च असकृत्तदेवोपपादितमतः संशयाविष्टस्य मे निःसंशयं ज्ञानं यथा स्यात्तथा वक्तु
मर्हसीत्याह तन्मेत्वमिति उपपन्नाय योग्याय यशोनारायणात्मकं नरो विद्यावच्छिन्नं ब्रह्म तेन स्वात्मानि कल्पितं ईशसूत्रविराडंतं नारंतस्य समूलस्य अयनं स्थानं नारायणः शुद्धं वस्तु
तदात्मकं यशः वैभवविलासः ईशादिघटांतः तं वक्तुमर्हसीतिसंबंधः अशेर्देवने युद्धेति अशेरसुप्रत्यये युट् एतेन अनंतरो बाह्यः कृत्स्नः प्रज्ञानघन इति श्रुतिप्रसिद्धं सबाह्याभ्यंतरं शुद्धं
चिन्मात्रं नारायणरूपमिति सर्वत्र श्रुतं तदुपपत्तिपूर्वकं न्युत्पादयेति सूचितम् ॥ ९ ॥ भूतं विद्वद्दृष्ट्या नित्यसिद्धं प्रादुर्भावं अधिष्ठानातिरेकात् मूढदृष्ट्या भव्यं उत्पद्यमानम् श्रद्धावियते
येषां ते श्राद्धाः प्रज्ञाश्रद्धार्चभ्योण इति मत्वर्थी योणः ॥ १० ॥ प्रष्टारं प्रोत्साहयन् वैशंपायन उवाच नारायणायेति हे अनघ हे कुरुकुलर्षभ नारायणात्मक यशो ज्ञानेया भवतः स्पृहा

प्रभुर्महाभूतपतिर्महातेजामहाततिः ॥ आस्ते सुरगुरुश्रेष्ठो विधिमादाय कां मुने ८ तन्मेत्वमुपपन्नाय ब्रह्म ते तदसंशयम् ॥ वक्तुमर्हसि धर्मिष्ठ यशोनारायणा
त्मकम् ९ प्रादुर्भावं पुरस्कृत्य भूतं भव्यं महात्मनः ॥ श्राद्धानामुपविष्टानां भगवान् वक्तुमर्हसि १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारायण यशो ज्ञानेया भवेद्भवतः
स्पृहा ॥ त्वदंशानघ पूतस्य कार्यं कुरुकुलर्षभ ११ शृणुष्वदिपुराणेभ्यो देवताभ्यो यथा श्रुतिः ॥ ब्राह्मणानां च वदतां श्रुतोऽस्माभिर्महात्मनाम् १२ तथा च
तपसा दृष्टो बृहस्पति समद्युतिः ॥ पाराशर्यस्ततः श्रीमान्गुरुर्द्वैपायनो ब्रवीत् १३ तत्ते हंसं प्रवक्ष्यामि यथा प्रज्ञं यथा श्रुतम् ॥ न विज्ञातुं मया शक्यमृषिमात्रेण
भारत १४ कः समुत्सहते ज्ञातुं परं नारायणात्मकम् ॥ विश्वात्मनो यं ब्रह्मापि न वेद यतितत्त्वतः १५

भवेत्सात्वत्तदंशात्तदंशे उचिता विभक्तधनेषु भ्रातृषु विभक्ता इति वदुत्तरपदलोपः सास्पृहा पूतस्य ज्ञातुं नृपानां स्य कार्यफलं तमेवं वेदानुवचेन न ब्राह्मणा विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसा
नाशकेनेति श्रुतेः भूतस्येति पाठे लब्धजन्मन इदमेव कार्यं करणीयं यद्भगवद्विचारोऽन्यथानिष्फलं जन्मेत्यर्थः ॥ ११ ॥ श्रुतिं उपनिषदाक्यं अनतिक्रम्येति यथा श्रुतिः श्रुतः पद्म
नाभस्य प्रभाव इति पृष्टस्य विशेष्यस्यानुकर्षः ॥ १२ ॥ तपसा पुण्येन दृष्टो मयेति शेषः दृष्टेति पाठे तपसा ध्यानेन दृष्ट्वा पद्मनाभस्य प्रभावमिति पूर्ववत् पृष्ठानुकर्षः ॥ १३ ॥ तत्ते हं
यद्देवतादिभ्यः श्रुतं यच्च द्वैपायनेनोक्तं द्वादुल्यात्सर्वबोद्धुमशक्यमिति याशयेनाह यथा प्रज्ञमिति यथा श्रुतं विज्ञातुं विशेषेण ज्ञातुं मयानशक्यं ऋषिर्मन्त्रदृष्टा तन्मात्रेण सोऽहं भग
वतो मन्त्रविदेवास्मिन्नात्मविदिति छांदोग्ये सनत्कुमारं प्रति वदतानां देनेवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ परंपुरुषं नारायणात्मकं शुद्धचिदात्मकं यं पुरुषं ब्रह्मापि वेदोपि विश्वात्मनः साकल्यात्सर्वा
त्मना मुख्यवृत्तेति यावत् न वेदयते यतो वाचो निर्वर्तत इति श्रुतेः कार्त्स्न्येन न वेदयते किंतु भागलक्षणया नुवेदयत इवेत्यर्थः ॥ १५ ॥

श्रुतं मे मया विश्वेपां देवानां महर्षिणां च ह्रस्वत्वमर्षि यद्रहस्यं गोप्यं तत् इदं इदमेव यत्त्वया पृष्टं नारायणात्मकं यशः कीदृशानां विश्वेदेवानां तत्त्वत अनारोपितरूपेण सर्वदेव आत्मैव येषां ते सर्वदेवास्तेषां सर्वस्वत्वं ब्रह्मेदं सर्वं यदयमात्मेति श्रुतेः अतएव रूपयाशिष्यान्प्रतितत्त्ववादिनां तत्त्वमेव वक्तुं शालं येषां तेषाम् ॥ १६ ॥ कारणं प्रवर्तकं यत्तद्देवदेवानां विदुषामिदं देवं अधि अधिकं देवं महाभाग्यं ज्ञानारख्यं यद्देवानां दैवं तदश्रुतं दत्ताप्तवानिति एषास्य परमासंपादिति श्रुतेः तद्वस्तु देवमदृष्टमिति संज्ञितम् सर्वेषां सुखकरं भाग्यम् एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंतीति श्रुतेः ॥ १७ ॥ अध्यायशेषेण अनुवादमुखेन प्रश्नानां क्रमेण संक्षिप्योत्तराण्याह यद्भूतमित्यादिना भूतं अनादि अनादित्वं व्यवहारे मायायामप्यस्तोत्यत उक्तं अधि भूतं सर्वेण तेषु सद्रूपेणानुस्यूतम् अनंतमित्यर्थः जाड्यरूपेण मायापि सर्वत्रानुस्यूतेत्यत उक्तं परमिति महर्षिणां महर्षिणां ज्ञेयं तथेति शेषः परमुल्लंघजडस्य परत्वायोगात् परत्वं मायोपाधिक्येप्यस्तोत्यत उक्तं सत्यमिति मायया बोधितत्वेन तस्यापि बाधितत्वादसत्यत्वं सत्यमप्यचिद्रूपं चेत्तत्राह देवदृष्टदेवश्चक्षुरादिप्रत्यक्षं तस्यापि दृष्टं प्रत्यक्षं न दृष्टेर्दृष्टारं पश्ये प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरित्यादि श्रुतेः ज्ञानमात्रस्वरूपमित्यर्थः वेदं सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादि विदंति ते वेदविदो विदुः एतेन सागरांभोरूपं शुद्धमुक्तं ॥ ८ अस्य तटस्थलक्षणमाह यदिति कर्ता वियदादेः

श्रुतं मे विश्वदेवानां यद्रहस्यं महर्षिणाम् ॥ तदिदं सर्वदेवानां तत्त्वतस्तत्त्ववादिनाम् १६ तदध्यात्मविदां चित्यं कारणं चैव कर्मिणाम् ॥ अधिदेवं च यद्देवं तद्देवमिति संज्ञितम् १७ यद्भूतमधिभूतं च यत्परं च महर्षिणाम् ॥ यत्सत्यं देवदृष्टं च यत्तद्देवविदो विदुः १८ यः कर्ता कारको बुद्धिर्मनः क्षेत्रज्ञ एव च ॥ प्रधानं पुरुषः शास्ता एकस्तदभिज्ञोऽयं १९ कालः कालं स्वपयति द्रष्टा स्वाधीन एव च ॥ प्राणः पंचविधश्चैव ध्रुवमक्षय एव च २० उच्यते विविधैर्भावैस्तस्यैवानवतत्परैः ॥ स एव भगवान्सर्वं करोति विकरोति च २१ योऽस्मान्कारयते कर्म तेनास्मद्व्याकुलीकृताः ॥ यजामहे तमेवेशं तमेवेच्छामि निर्वृताः २२

कारकोऽहिरण्यगर्भद्वारा भौतिकस्य बुद्धिर्मनः इति महदहंकाररूपत्वमुक्तं क्षेत्रज्ञ इति साक्षिमात्रेण द्रष्टृत्वं एतेन पद्मनाभप्रभाव उक्तः उक्तेर्भोकाभोग्यप्रोक्तारं च मत्वा सर्वप्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्म एतदिति श्रुतिप्रमाणयन्योगमाह प्रधानमिति प्रधानं जडम् पुरुषो जीवः शास्ता ईशः एतन्नित्यं एक एव परमात्मेति ॥ १९ ॥ तृतीयं प्रश्नोत्तरं किं यत्तदिति साधार्थं श्लोके न ईश्वरस्य कालाधीनत्वं चोदितं तन्निराचष्टेऽर्धेन काल इति कालं स्वपयति स्वापयति कालस्यापि काल इत्यर्थः अतएव स्वाधीनो न तु कालाधीनः कथमुत्थायेत्यादिना साधार्थं कार्यसृष्टिः पृष्टा तत्रोत्तरमाह प्राण इत्यादिना साधार्थं द्वयेन ॥ २० ॥ हे अनघ यत्तद्भुवं अविनाशि अतएव अक्षयः ह्रासशून्यः स एव प्राणवृत्तिभेदेन पंचविधः तत्परैः प्राणोपास्तिपरैः विविधैर्भावैः प्राणादिकार्यभेदैर्हेनुभि रूच्यते स एव च सर्ववियदादिकरोत्युत्पादयति किमुपादानांतरमपेक्ष्य नेत्याह विकरोति च माययैवात्मानं परिणमयतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ योऽस्मान्कर्मकारयते एष ह्येव साधु कर्मकारयतीत्यादि श्रुतेः तेनैव च वयं व्याकुलीकृताः विधिनिषेधगहनेपतिताः संतः आस्म आस्महे अनुदात्तत्वलक्षणमात्मनेपदमनित्यं चाक्षिडोडित्करणान्ज्ञापात् तेन आस उपवेशने अस्मात्परस्मैपदेपि आस्मेतिसाधु यतस्तेन व्याकुलीकृताः अतस्तमेव यजामहे यज्ञैः इच्छामि प्रार्थनायां लोडुत्तमवहुवचनं निर्वृतां शांताः संतः ॥ २२ ॥

सर्वाचिन्मात्रमेवेत्याह द्वाभ्यां योवक्तेति वक्तावाचः प्रवर्तकः वक्तव्योऽर्थः अहंवक्तृत्वाभिमानोजीवः यत्तदंशृणुतश्रवणक्रिया यत्श्रेयोमोक्षः यच्चान्यत्स्वर्गादिप्रव्रूतनानाविक
 ल्परूपं ॥ २३ ॥ कथाः भूतार्थवादाः गह्वराः रहस्यप्रतिपादकाः विश्वं पालयं विश्वपतिः पालकः देवाः करणानि सर्वतत्तू नारायणात्मकमिति वः युष्मान् प्रतिब्रवीमोतिसंबन्धः ॥ २४ ॥
 एतदेवोपसंहरति यत्सत्यमिति सत्यानृतैर्लौकिके आदिमं आदौ भवं कारणं क्षरं च कार्यतदुभयात्मकं भूतं अतोतं मिथश्च भवति परस्परजनकं बोजांकुरादि भविष्यमनागतं चरंपारेणामि
 अचरं कूटस्थं वारेष्टः नारायणः वरीयान् इशः वरः समष्टिजीवः अपरोव्यष्टिजीवः कल्पितानेतानपेक्ष्य वारेष्टत्वं शुद्धस्य प्रभोरिति भावः ॥ २५ ॥ इति श्रीहरेर्वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पु
 ष्करप्रादुर्भावप्रकाशे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ज्ञानसाधवैराग्यासिद्धये पुत्तिकादिवत् ॥ ब्रह्मादेः क्षयितां वक्तुं युगमानमिहोच्यते १ चत्वारिंशतितावच्छतोचतुःशतोद्विगुणा अष्टौ शतानि यु
 गसंध्या तस्यां पूर्वोत्तरयुगयोर्धर्माभिश्चो भवन्तीत्यर्थः एतानि देवमानेन अष्टशताधिकानि चत्वारिंशत्सहस्राणि सौरमानेन साष्टाविंशतिसहस्री सप्तदशलक्षोत्तराणां भवति सावनमानेन
 तु प्रत्यब्दं पंचदिनानि पंचदशघटिका एकत्रिंशत्पलानि त्रिंशदक्षराणि च वर्धते तान्यपि एकराशौ संवत्सरत्रयस्पृशितुं लुप्तसंवत्सरैर्हियते ॥ १ ॥ तत्रेति धर्मपादाः तपःशौचं दयास

योवक्तायश्च वक्तव्यो यश्चाहंतद्वर्णीमिवः ॥ इदं शृणुत यच्छ्रेयो यच्चान्यत्परिजल्पथ २३ याः कथाश्चैव वर्तन्ते श्रुतयो वोथ गह्वराः ॥ विश्वं विश्वपतिर्देवाः सर्वे ना
 नारायणात्मकम् २४ यत्स्यत्यं यदनुत्तमादिमं क्षरं वै यद्भूतं भवति मिथश्च यद्भविष्यम् ॥ यत्किंचिच्चरमचराव्ययं त्रिलोके तत्सर्वं पुरुषवरः प्रभुर्वारिष्ठः २५ ॥ इति श्री
 मन्महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पुष्करप्रादुर्भावे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युग
 म् ॥ तस्य तावच्छतीसंध्या द्विगुणा जनमेजय १ तत्र धर्मश्चतुष्पादो ह्यधर्मः पादविग्रहः ॥ स्वधर्मनिरताः संतो यजन्ते चैव मानवाः २ स्थिता धर्मपरा विप्रारा
 जवृत्तेः स्थिता नृपाः ॥ कृष्यामभिरता वैश्याः शूद्राः शुश्रूषवस्तथा ३ सदा संतं तपश्चैव धर्मश्चैव विवर्धते ॥ सद्गिराचरितं यच्च क्रियते ख्यायते च यत् ४

त्यंतैर्विग्रहो विरोधोऽस्मयसंगमदानृतपादवतो यस्य स पादविग्रहोऽधर्मः धर्मेण निरुद्धपाद इत्यर्थः यद्वा सर्वयुगं चतुष्पादमपि संध्यां शे उत्तरयुगधर्मसंक्रमात्पंचपादं भवतीति ध्येयं तेना
 धर्मः पादविग्रहः द्वाभ्यामधर्मपादाभ्यां त्रिभिर्धर्मो व्यवस्थित इत्यादि ग्रंथोक्तं चैव एवमपि संध्यायां पादार्थस्यैव संक्रमात्सर्वयुगं सार्धं चतुष्पादं स्यात् इदमपि युगं तत्संध्ययोः कालबहु
 त्वात्पत्वाभ्यां न युक्तं पादाधिक्योक्तेः पुराणां तत्र विरोधाद्ध्यत्मात्मप्रकरणाच्चैव मिह तो प्रतिमः फलाभिसंधिना रहितो हि साधून् यो धर्मः कृतम् तत्सहितं स्त्रेता दंभेन कृतो द्वापरम् धर्मलोपः
 कलिः तत्र आद्ये फलेच्छाभावेऽपि कृतो धर्मः तद्यथा आग्नेफलार्थनिर्मितेच्छायागंध इत्यनुत्पद्यते एवं धर्मचर्यमाणमर्थानुत्पद्यत इत्यापस्तं वाक्तेः फलं ददात्येव तत्र च हीनसंपत्पुरुषो व
 ह्नुसंपदमन्यं दृष्ट्वा स्वस्यानैश्वर्यमन्वानो दुःखभाग्भवतीति कृतेऽप्यधर्मरूपं दुःखमस्तौत्युक्तं कृतेऽप्यधर्मः पादविग्रह इति कृत्स्नधर्माधर्माभिर्मूलनक्षमंतत्त्वज्ञानमेव संपादनीयमित्याशयेन
 २ ॥ ३ ॥ ख्यायते उपदिश्यतेऽन्येभ्यः ॥ ४ ॥

॥५॥ त्रीणोतिषट्शताधिकत्रिसाहस्रीत्रेतायुगमानम् एवमुत्तरत्रापिज्ञेयम् ॥६॥७॥ धर्मलौल्येनधर्मफलस्पृहया अतएवचातुर्वर्ण्यस्यचतुर्वर्णधर्मस्यवैकल्यात्तुवैकल्यात् ॥८॥९॥
॥१०॥११॥१२॥ द्वापरेयुगपर्ययेद्वापरांतकलिसांकर्याद्वृतादित्यज्यतइत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मन्वंतरमिति एतावताकालेनैकोमनुर्नपश्य
तीत्यर्थः ॥ १९ ॥ अत्रमानमाह त्रय्यामिति तद्यथेहकर्मचितोलोकक्षोयते एवमेवामुत्रपुण्यचितोलोकक्षीयतइत्यादौवेदेपिजनस्यस्थावरादिब्रह्मांतस्यक्षयित्वंइत्यतइत्यर्थःन

एतत्कृतयुगेवृत्तंसर्वेषामेवभारत ॥ प्राणिनांधर्मबुद्धीनामपिचेत्रीचयोनिनाम् ५ त्रीणिवर्षसहस्राणित्रेतायुगमिहोच्यते ॥ तस्यतावच्छतीसंध्याद्विगुणा
परिकीर्तिता ६ द्वाभ्यामधर्मःपादाभ्यांत्रिभिर्धर्मोव्यवस्थितः ॥ तत्रसत्यंचसत्त्वंचकृतेसर्वंप्रवर्तते ७ त्रेतायांविहृतिंयांतिवर्णालौल्येनसंयुताः ॥ चातुर्व
र्ण्यस्यवैकल्याद्यांतिदौर्बल्यमाश्रिताः ८ एषत्रेतायुगविधिर्विहितोदेवानिर्मितः ॥ द्वापरस्यापियाचेष्टतामपिश्रोतुमर्हसि ९ द्वापरंदेसहसंतुवर्षाणांकुरुस
त्तम ॥ तस्यतावच्छतीसंध्याद्विगुणापरिकीर्तिता १० तत्राप्यर्थपराविप्राज्ञानिनोरजसावृताः ॥ शठानैष्कृतिकाःक्षुद्राजायंतंकुरुपुंगव ११ द्वाभ्यांधर्मः
स्थितःपद्मामधर्मस्त्रिभिरुत्थितः ॥ विपर्ययंशनैर्यांतिकृतेयेधर्मसेतवः १२ ब्राह्मण्यभावानश्यंतितथास्तिक्यंविशीर्यते ॥ व्रतोपवासास्त्यज्यंतैद्वापरेयुग
पर्यये १३ तथावर्षसहसंतुवर्षाणांद्विशतेतथा ॥ संध्ययासहसंख्यातंकूरंकलियुगंस्मृतम् १४ तत्राधर्मश्चतुष्पादःस्याद्धर्मःपादविग्रहः ॥ कामनिष्ठास्तम
श्चन्नाजायंतैतत्रमानवाः १५ नैवोपवाससत्कश्चिन्नचसाधुनसत्यवाक् ॥ आस्तिकोब्रह्मवक्तावानरोभवतिवैतदा १६ अहंकारगृहीताश्चप्रक्षीणस्नेहबांध
वाः ॥ विप्राःशूद्रसमाचाराःशूद्रास्त्वाचारलक्षणाः १७ दूषकास्त्वाश्रमाणांचवर्णानांचैवसंकराः ॥ अगम्येष्वभिरंस्यतेवर्तंत्येवंकलौयुगे १८ एवंद्वादश
साहसंतदेकंयुगमुच्यते ॥ तदेकसप्ततिगुणंमन्वंतरमिहोच्यते १९ त्रय्यांचैवनसंदेहोयुगांतंजनमेजय ॥ दिव्यद्वादशसाहसंतुगंतुकवयोविदुः ॥ एतत्सह
स्रपर्यंततदहोब्राह्ममुच्यते २० ततोहनिगतेतस्मिन्सर्वेषामेवदेहिनाम् ॥ शरीरनिवृत्तिंदृष्ट्वालोकःसंहारबुद्धिमान् २१ देवतानांचसर्वेषांब्राह्मणानांमहीपते
दैत्यानांमानवानांचयक्षगंधर्वरक्षसाम् २२ देवर्षीणांब्रह्मर्षीणांतथाराजर्षिणामपि ॥ किन्नराणामप्सरसांभुजंगानांतथैवच २३ पर्वतानांदीनांचपशूनां
चैवभारत ॥ तिर्यग्योनिगतानांचसत्त्वानांमृगपक्षिणाम् २४ महाभूतपतिर्देवःपंचभूतानिभूतकृत् ॥ जगत्संहरणार्थायकुरुतेवैशंसमहत् २५

संदेहः यत्कृतकंतदनित्यमिति व्याप्तेरित्यर्थः ॥ २० ॥ शरीरनिवृत्तिं शरीरसुखासक्तिम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मणो वेदस्य वेधसो वा ब्राह्मणानां महीपते इति पाठः ब्रह्मलोकस्थानां दहराद्युपास्य
ब्रह्मविदाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ भौतिकसंहारमुक्त्वा भूतसंहारमपि निश्चाययति महाभूतपतिरिति पंचभूतानि विषयादीनि जगद्भौतिकंच संहारार्थायैव कुस्तेन पुरुषार्थाय मश
कादिवत्सवस्नुनाशायैव जायते न कचिर्किंचित्कस्यचित्सुखमस्तीत्यर्थः अतएव महद्द्वैशंसं बीभत्समेतदिति शेषः ॥ २५ ॥

॥ वैशसत्वमेवाह ॥ भूत्वेति दिनावसानेहि भगवान्सूर्यो भूत्वालोकानां चक्षुरादीनि मुष्णाति ततो वायुर्भूत्वा प्राणान्मुष्णाति ततो वह्निर्भूत्वा शुष्ककूर्पूरकल्पांस्तान्निःशेषीकरोति ततो मेघो भूत्वा वृष्ट्या चैकार्णवं संपद्यते एवं भूलये सति जलादीन्यपि ब्राह्मलये स्वस्वयोनौ लीयत इति बोध्यम् नष्टाकाश इत्याकाशां तनाशस्योपक्रांतत्वात् ॥ २६ ॥ इति श्रीह० भवि० टोकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ सर्वदृश्यं विनाशोति ज्ञात्वानाशविर्जितं ॥ पदं नेतुं विनेया ह्नि तृतीयो योग उच्यते ॥ १ ॥ भूत्वेति योगो नारायणः शुद्धचिन्मात्र एव सन् विभावसुः वह्निरिवासंगोऽपि सप्तमूर्तिः महदहंकारं च तन्मात्राशरीरो भूत्वा प्रदीप्ताभिः श्रैतन्योद्दीपिताभिर्गभस्तिभिरग्निमरूपाभिस्तत्तदाकारवृत्तिभिः प्रकाशितान्सागरान्समुद्रवदन्तान् रूपादीन् विषयान्संशोषयति स्वस्मिन्प्रविलापयति ॥ १ ॥ विराट्प्रविलापनमुक्त्वा सूत्रात्मनस्तदाह पीत्वेति नदीकूपसदृशान्मानसान्कामान्संशोषयतीत्यनुषज्यते तद्वत्पर्वतानां पर्वतनुल्यानां कामक्रोधादीनां सलिलं सामर्थ्यरश्मिभिः प्रत्यक्प्रवणैश्चेतः परिणामैः पीत्वा विलाप्य ॥ २ ॥ एवं महींस्थूलसूक्ष्मशरीरद्वयरूपां सहस्रशो भित्त्वा सर्वथा विलाप्य रसायास्त

भूत्वामूर्ध्वश्रुपीचाददानो भूत्वा वायुः संहर्न्प्राणिजातम् ॥ भूत्वा वह्निर्दहते सर्वलोकान्मेघो भूत्वा भूय एवाभ्यवर्षत् २६ ॥ इति श्रीम० ह० भवि० पुष्करप्रादुर्भावे प्रश्नोत्तरं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ भूत्वानारायणो योगी सप्तमूर्तिर्विभावसुः ॥ गभस्तिभिः प्रदीप्ताभिः संशोषयति सागरान् १ पीत्वा र्णवांश्च सर्वान्सनदीकूपांश्च सर्वशः ॥ पर्वतानां च सलिलं सर्वं पीत्वा चरश्मिभिः २ भित्त्वा सहस्रशश्चैव महीं नीत्वा रसातलम् ॥ रसातलजलं कृत्स्नं पिबते रसमुत्तमम् ३ अप्सु सृजन् क्लेदमन्यद्दाति प्राणिनां ध्रुवम् ॥ तत्सर्वमरविंदाक्ष आदत्ते पुरुषोत्तमः ४ वायुश्च बलवान्भूत्वा सविधूया सिलंजगत् ॥ प्राणोदयं सुराणां च वायुना कुरुते हरिः ॥ ततो देवगणानां च सर्वेषामेव देहिनाम् ५

स्या एव तलमधिष्ठानकारणं

ब्रह्मतत्प्रतितां तत्वा तत्रायमापि जलं अपहतपाप्मत्वादिसंकल्पांतं गुणजातं उत्तमं मानुषान्पानं दादिभ्य उल्लुष्टतमं पिबते संशोषयति ॥ ३ ॥ अप्सु कारणे ब्रह्मणि स्थितं क्लेदं मनसो मृदूकरणं आनंदं अन्यत्कार्यसृजन् सूक्ष्मं प्राणिपुद्गुवं ददाति यत्मुखं कार्योपाधिषु निदधाति जीवनाय तदपि वृत्तिरूपत्वात् संहर्तुं तस्यार्थः तदेव स्पष्टोक्तो तत्सर्वमिति ॥ ४ ॥ एवमुक्तमाधिकारिणां मनोमात्रसाधनयोगमभिधाय मध्यमानां वायुनिरोधपूर्वकं तमेवाह वायुश्चेति स योगी बलवान्मूलाधारादिसर्वचक्रभेदनसमर्थो भूत्वा अखिलं जगत्पादादि जानुपर्यंतं भूस्थानमित्यादिना तंत्रोक्तदिशा भावनया स्वशरीरमात्रोक्तं विधूय अधोऽधस्तनस्य उपर्युपरितने प्रविलापनप्रकारेण निरस्य प्राणोदयं प्राणानां पंचानां सुराणामाद्रियाणां च उदयं उद्वृज्ज्वलं स हस्तिरेधूमध्ये वा अपनयनं गमनं हरिर्योगी वायुना विजितेन कुरुते एतदेव विस्तरेणाह तत इत्यादिना देवगणानां च संघर्षजः पावकः निखिलान् लोकान दहति पष्ठेनान्वयः ततो योगप्रवृत्त्यनंतरं देवानामभ्यादीनां च देहिनां जीवांतराणां एतेन मदन्त्यो मुमुक्षुर्नास्तीत्यपि योगिनां चितनीयम् अन्यथा भेदस्याविलयान्मुक्त्यसिद्ध्यापत्तिः स्यात् ॥ ५ ॥

येचान्येचेति यतोद्भवाः यतद्भ्रियाद्येषां विषयाणां मुद्भवस्ते यतोद्भवाः संधिरार्षेः तान्येवैन्द्रियाणितदुद्भूतांश्चाहूपयमिति पूयंगंधारव्योविषयः रसादि साहचर्याद्वाणामिन्द्रियं शरीरस्थं लंच एते गुणाः गुणकार्यभूताः पृथिवीमाश्रिताः ॥ ६ ॥ रसश्चाद्रसः नैन्द्रियम् क्लेदः पृथिव्यवयवांतः प्रवेशेन तस्याः शिथिलीकरणम् विपाको विकृतिः ओदनादिरूपा ॥ ७ ॥ १ वदः श्रोत्रं छिद्रदानं चाकाशं संश्रिता गुणा इत्यपि द्रष्टव्यम् त एते सर्वे पि परमेष्ठिनं सूत्रात्मानं वरेण्यं अवश्यं उपस्थितया वरणाय हपो केशं हपो काणामिन्द्रियाणां ईशितारं सम्यग्माश्रिताः ॥ ८ ॥ ततस्तं संप्राप्य भगवतां तैर्यामिणा कर्त्रा तत्र सूत्रे मिलिताः संतः रश्मिभिः सूक्ष्माभिवृत्तिभिः परिवारिताश्चैतदेव गणैर्द्रियगणादयः वायुनाकरणेन कृष्यमाणाः रूपेति लुप्तशेषं पदं रूपादयः अन्योऽन्यस्य एकोभावेनाश्रयात् ॥ ९ ॥ तेषां रूपादीनां संघर्षश्चासौ उद्भूतश्चयः पावको जगत्कारणाद्वैतवस्तु प्रकाशाग्निर्निखिलौ लोका नूतत्तत्कर्मफलभूतानदहत्कर्मणामेव दाहात् ॥ १० ॥ स्वरूपेणापिलोकदाहमाह सपर्वतानित्यादिना ॥ ११ ॥ आश्रयणोयानिदहराद्युपास्यरूपाणि सर्वेषां मनोमात्रत्वात्तदाहने दाह इति भावः असतो

बेचैन्द्रियगणाः सर्वे येचान्येच यतोद्भवाः ॥ पूयंगंधाणं शरीरं च पृथिवीमाश्रिता गुणाः ६ जिह्वारसश्च क्लेदश्च संश्रिताः सलिलं गुणाः ॥ रूपं च क्षुर्विपाकश्च ज्योतिरेवाश्रिता गुणाः ७ स्पर्शः प्राणश्च चेष्टा च पवनं संश्रिता गुणाः ॥ परमेष्ठिनं वरेण्यं च हृषीकेशं समाश्रिताः ८ ततो भगवता तत्र रश्मिभिः परिवारिताः ॥ वायुना कृष्यमाणाश्च रूपा न्योऽन्यसमाश्रयात् ९ तेषां संघर्षजोद्भूतः पावकः शतधा ज्वलन् ॥ अदहन्निखिलौ लोकानुग्रः संवर्तको नलः १० सपर्वतां स्तरुगुल्माल्लतावल्लीस्तृणानि च ॥ विमानानि च दिव्यानि पुराणि विविधानि च ११ आश्रमांश्च तथा पुण्यान् दिव्यान् यायतनानि च ॥ यानि चाश्रयणीयानि तानि सर्वाणि सो दहत् १२ भस्मीभूतांस्ततः सर्वाल्लोकाल्लोकगुरुर्हरिः ॥ भूयो निर्वापयामास जल युक्तेन कर्मणा १३ सहस्रदृढमहातेजा भूत्वा कृष्णो महाघनः ॥ दिव्यतोये न हविषा तर्पयामास मेदिनीम् १४ ततः क्षीरनिकाशेन स्वादुना परमांभसा ॥ शिवेन पुण्येन मही निर्वाणमगमत् पुरम् १५

धिमनोऽसृजतमनः प्रजापतिमसृजत प्रजापतिः प्रजा असृजत तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति श्रुतेः ॥ १२ ॥ एवं समाधौ सकारणस्य कार्यस्य प्रलयमुक्त्वा व्युत्थाने तदुत्पत्तिमाह चतुर्भिः भस्मीभूतानित्यादिभिः हरेर्योगी निर्वापयामास भोक्त्रे भोग्यं कल्पितवान् केन कर्मणा भोगायारब्धेन संचितक्रियमाणयोर्दाहिं श्लेषस्य तदाधिगम उत्तरपूर्वाधियोरश्लेषाविति न्यायसिद्धत्वात् जल युक्तेन कारणीभूता विद्या संस्कारशेषेण भूयश्चांते विश्वमायानि वृत्तिरिति ज्ञानेऽपि यावद्देहात्मा माया लेशानुवृत्तेर्दर्शनात् ॥ १३ ॥ विषयभेदात्सहस्रं दृष्टयोर्यस्य सहस्रदृक् महातेजाः परं ज्योतिरूपः कृष्णः कर्षकः संहर्ता भूत्वा महाघन इव जगदं कुरस्वष्टापि भवति तदेवाह दिव्येन तोयेन चिच्छंद्रमंडलात् प्रसृतेन भावनामृतेन हविषा विशुद्धेन तर्पयामास मेदिनीं शरीरम् व्युत्थाने आदौ शरीरं चेतनया व्याप्तमित्यर्थः ॥ १४ ॥ क्षीरं सत्त्वं स्वच्छत्वात् तन्निकाशेन चित्तसत्त्वाकारेण परमांभसा चैतन्यामृतेन मही शरीरद्वयं निर्वाणं शान्तिं अगमत् योगिनो हि स्थूलशरीरं निर्वातित तत्स्य रोगो न जरानमृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरमिति श्रुतेः सूक्ष्ममपि निर्वातित तत्र को मोहः शोक एव त्वमनुपश्यत इति श्रुतेश्च ॥ १५ ॥

अस्यदृष्ट्यावाह्यमापिसर्वचिन्मात्रमेवेत्याह तेनगाइति येषु पूर्वपरमार्थत्वेन गृहीतास्तेनगाः पर्वतवृक्षादयः जलसंछन्नाश्चितावगुंठिताः किंच सर्वतोतर्वाहिश्चपयसाश्चितएवधराः धर्तारः
सैधवघनवच्चिद्धनाएवेत्यर्थः तदेवाह एकार्णवजलाभूत्वेति अतएवसर्वसत्त्वविवर्जिताः सर्वस्यवियदोदेः सत्त्वंसत्तातद्गहिताः ब्रह्मसत्तैवसर्वत्रानुस्यूतानवियदादिषु पृथक्सत्तास्तौत्य
र्थः जगत्पश्यन्नापिद्वचंद्रवद्वाधितत्वेनैवपश्यतीतभावः ॥ १६ ॥ योगस्यमुख्यफलंशुद्धात्मदर्शनमाहत्रिभिः महाभूतानोति तंयोगिनंसूक्ष्मेशुद्धेवस्तुनिस्थितमितिशेषः कीदृशेसू
क्ष्मेनष्टाअदर्शनंगताअर्कादयोयस्मिन्नष्टार्कपवनाकाशे अतएवमहाभूतानितं प्रविष्टानितत्रैवलीनानोत्यर्थः ॥ १७ ॥ एवमुक्तप्रकारेण संशोषयित्वाविषयेषु प्रविभक्तं प्रज्ञानं प्रत्याहृत्यपी
त्वानिर्विशेषे प्रविलाप्य किमपीति वाङ्मनसातीतत्वं सूचितम् ॥ १८ ॥ तदेवाह एकार्णवेतियोगंदुःखसंयोगवियोगंउपागतः प्राप्तः अयुतानां अपृथक् भूतानां रज्ज्वादिभ्यश्चोरोगादीनां
आत्मन्यध्यस्तानां वियदादीनां सहस्राण्यवृत्तिभेदादन्तानि एकार्णवैभासि शुद्धे ब्रह्मणि गतानि प्राप्तानि विलीनानोत्यर्थः नायं मृदिघटस्येवानिवृत्तिरूपो लयः किंतु रज्ज्वामहेरिवेति

तेनगाजलसंछन्नापयसः सर्वतोधराः ॥ एकार्णवजलाभूत्वासर्वसत्त्वविवर्जिताः १६ महाभूतान्यपि च तं प्रविष्टान्यमितौजसम् ॥ नष्टार्कपवनाकाशे सूक्ष्मे ज
नविवर्जिते १७ संशोषयित्वापीत्वा च वसत्येकः सनातनः ॥ पौराणं रूपमास्थाय किमप्यमितबुद्धिमान् १८ एकार्णवजले ह्यासीद्योगी योगमुपागतः ॥ अ
युतानां सहस्राणि गतान्येकार्णवैभासि ॥ नचैनं कश्चिदव्यक्तं व्यक्तं वेदितुमर्हति १९ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एकार्णवविधिः कोयं यश्चैव परिकीर्तितः ॥ कए
ष पुरुषो नाम किं योगः कश्च योगवान् २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावंतमसौ कालमेकार्णवविधिं प्रति ॥ करिष्यतीमं भगवानितिकश्चिन्नबुध्यते २१ नवै
मातानच द्रष्टान ज्ञातानैव पार्श्वगः ॥ ततो वज्ञायते कश्चिद्वेत्तेतं देवमीश्वरम् २२

भावः नचैनमिति व्यक्तमिति क्रियाविशेषणम् बुद्धिवृत्तेरपिलीनत्वादेन प्रत्यंचनं कश्चिज्ज्ञानातीत्यर्थः ॥ १९ ॥ संक्षेपेण श्रुतं योगं त्रिस्तरेण श्रोतुमिच्छुर्जनमेजय उवाच एकार्णववि
धिरिति विधिरवधिः दैनंदिनादिप्रलयवदात्यंतिकप्रलयस्यापिकश्चित्कालावाधिरस्तीति प्रश्नः सतितस्मिन् स्वतएव कैवल्यं संत्स्यति किं साधनानुष्ठानैः संशोषदाहपानादिभिरिति भा
वः यएष इति पूर्वोक्तं ज्ञानसाध्यं प्रलयं परामृशति नप्राकृतं दैनंदिनं वा एकएव पुरुष एकार्णवो नाम किं योगः किं रूपोयं योगो जतुकाष्ठवत्सलिलसैधवरिवल्यवद्रज्जूरगवद्वा कश्च योगवा
नृजीवः संवाधिनः संबंधस्य च योगाख्यस्य किं स्वरूपमिति प्रश्नत्रयं पूर्वेण सहचतुष्टयम् ॥ २० ॥ क्रमेणोत्तराणि वैशंपायन उवाच एतावंतामिति इमं एकार्णवविधिं एकार्णवनियतिं
एतावंतं कालं प्रतिप्रतीक्ष्य करिष्यति भगवानितिकश्चिन्नबुध्यते इतरवज्ञानैकसाध्यस्य महाप्रलयस्य कालावाधिर्नास्त्यतः साधनमनुष्ठेयमेवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ एकएव पुरुषो नामेत्य
स्योत्तरमाह नमाता प्रमाता अहंकारशून्यत्वात् साक्ष्यभावाच्च नद्रष्टा साक्षो वृत्तेरपि विलयाज्ञाता चरमांतःकरणवृत्त्या ब्रह्मविद्याख्यया प्रत्यंचं विषयं कुर्वन् अतएव न पार्श्वगो न तटस्थः

प्रत्यगात्मरूपत्वात् ॥ किरूपोयोगइत्यस्योत्तरमाह ततइति ततस्तस्यामवस्थायां यथा जतुकाष्ठसंयोगेषु त्रयमपि पृथग्दृश्यते यथा वाजलसैधवरसौ एकलोलीभूतौ पृथक्त्वेनानुमीयेते तथानतत्रतमृतेऽन्यत्र ज्ञायते रज्ज्वा मि वसर्पबाधे तदतिरिक्तमित्यर्थः ॥ २२ ॥ कश्च योगवानित्यस्योत्तरमाह नभइति यः प्रभुर्महामुनिं शशास शयनमरोचयदिति यत्तदोरध्याहारेण योज्यम् नभ आदिरूपदेहैर्द्रियादिसंघातं प्रकाशयन् स्वचैतन्येन व्याप्नुवन् तत एव व्यापनाद्धेतोः प्रजापतिं प्रजायत इति प्रजा उपाधिस्तस्याः पतिं अध्यक्षत्वाभिमानिनं भुवनचरं चतुरादिद्वारा सुरेश्वरं इंद्रियाणां प्रवृत्तिनिवृत्त्योः स्वतंत्रं एवं विधं जीवं संतं वस्तुवृत्तेन पितामहं कार्यस्य पिताकारणं तस्य पिता शुद्धचैतन्यं अत एव श्रुतिनिलयं श्रुत्यैकगम्यमपि महामुनिं मुमुक्षुजीवरूपेण महान्तं मननशीलं शशास शसुहिं सायां स्वस्वरूपे प्रविलापितवान् यः स भूः भवत्यस्मादिति भूः ईशः शयनं ईशतानि रोधं अरोचयत् शुद्ध एवोपाध्यभिमानाद्बद्धः सन्योगवान्योगाधिकारी भवतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारे वंशे भविष्यपर्वटोकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६१ ॥ यज्ञ

नभः क्षितिपवनमथ प्रकाशयन् प्रजापतिं भुवनचरं सुरेश्वरम् ॥ पितामहं श्रुतिनिलयं महामुनिं शशास भूः शयनमरोचयत् प्रभुः २३ इति श्रीमन्महाभारते खिले पुहरि वंशे भविष्यपर्वणि पुष्करप्रादुर्भावेन वमोऽध्यायः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमेकार्णवीभूतेशेते लोके महाश्रुतिः ॥ प्रच्छाद्य सलिलं सर्वहरिर्नारायणः प्रभुः १ महतोरजसो मध्ये महार्णवसमस्य वै ॥ विरजस्को महाबाहुरक्षरं ब्रह्मयं विदुः २ आत्मरूपप्रकाशेन तपसा संवृतः प्रभुः ॥ त्रिकमास्थाय कालं तु ततः सुष्वाप सोऽव्ययः ३ पुरुषो यज्ञ इत्येवं यत्परं परिकीर्तितम् ॥ यच्चान्यत्पुरुषारूपं स्यात्सर्वं तत्पुरुषोत्तमः ४

रूपकतो योगमुक्त्वा तुर्ये निगद्यते ॥ मार्कण्डेय समाधिश्च तद्विद्वेषु निदर्शनम् ॥ एवमिति लोके शुद्धचिदात्मनि महाश्रुतिर्महायशाः ईशः सलिलकार्यं जगत्प्रच्छाद्य उपसंहृत्य रोतेशुद्धाचिन्मात्ररूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः ॥ १ ॥ एतदुपपादयितुं ब्रह्मण एव बंधप्रसाक्तिमाह महत इत्यादिना रजसः रजोगुणाकार्यकर्मफलभूतस्य देहैर्द्रियादेर्मध्ये दुर्लभ्यत्वान्महार्णवसमस्य विरजस्को देहादिधर्मास्पर्शमहांतौ वाहू इव बाहू अक्षरब्रह्माख्यौ प्रणवतत्त्वमसि वाक्यरूपौ उपास्तिकिया प्रत्यक्तत्त्वसाक्षात्काराभ्यां जगदुद्धारक्षमौ विद्येतेत्यस्य तथा ॥ २ ॥ आत्मेति यंपरं ब्रह्म विदुः सः समुद्रः परमात्मा सुष्वापस्वरूपं विस्मृतवानिति संबंधः तत्र हेतुः तपसा आलोचनेन मनोरथात्मकेन संवृतः तिरोहितासंगरूपः कोटशेन तपसा आत्मरूपप्रकाशेन चैतन्याभासेन अत एव त्रिकं भूतभविष्यद्वर्तमानरूपेण त्रिविधं कालं आस्थाय अधिष्ठाय सुष्वाप ॥ ३ ॥ एवं प्रभोरेव बंधप्रसाक्तिप्रदर्श्य तन्निवृत्त्युपायं योगं यज्ञरूपकेण विधित्सुस्तत्प्राप्यं वस्त्वाह पुरुषो यज्ञ इति पुरुष इव पुरुषः शिरःपाण्यादिरूपकः यज्ञो योग यज्ञप्राप्याः यत्पुरुषारूपं परं कीर्तितं स उत्तमः पुरुष इत्यादि श्रुतिषु यच्चान्यद्विद्यदादि पुरुषेणाचिदात्मनैव रक्षायते प्रकाश्यते तत्सर्वं पुरुषोत्तमः चिन्मात्रमेव तत्राध्यस्तस्यान्यस्य तदनन्यत्वादित्यर्थः ॥ ४ ॥

एवंप्राप्यमुक्त्वाप्रापकमाह येचेति यज्ञपरब्रह्मनिष्ठाः विप्राइविप्राः रागादिशून्याः कलिजाः ऋतौकालात्मनिपरस्मिन् यजंते संगतिं कुर्वन्ते कलिजास्तप आदयः यजेः संगतिकर
णार्थात् आत्मदेहात् चित्पुरुषात् पुराभूताः अनादौ संसारे पूर्वसिद्धाः यज्ञेभ्यः यज्ञार्थमेव भूताः न पश्वादि साधारणविषयभोगार्थं यथैतत्तथा श्रूयतां तत्तद्विशेषः ॥ ५ ॥ योगयज्ञा
हानृत्विजः प्रस्तौति ब्राह्मणमिति अत्र काठके विश्वसृजां सत्रे ब्रह्मब्रह्माभवत्स्वयं अमृतमेभ्य उदगायदिति ब्रह्मा मृतशब्दाभ्यां वेदतदर्थो उच्येते तत्र परममिति विशेषणादुपनिषदे
एव ब्रह्मतत्साध्याष्टित्तिरमृतसाधनत्वादमृतम् ते उभे ब्रह्मोद्गातृशब्दाभ्यामिहोक्ते वक्रप्रभवत्वेन च तयो रंतरंगत्वमुक्तं होत्रध्वर्युसत्य २ ह होतैषामासीत् प्राणो अध्वर्युरभवदिति श्रुत्युक्तौ
सत्यप्राणौ ताभ्यां सत्योक्तिप्राणजयौ वक्रजावपितदुपकारकेतयार्किचिद्वहिरंगौ एवमुत्तरत्र अक्षरयोजनास्पष्टा ब्रह्मादिचतुष्टयं वक्रादसृजदित्युक्ता ब्राह्मणाच्छंसीनामसंप्रसारं प्रस्तोतारं तन्मित्रं वरुणं मैत्राव
हुभ्यामसृजदित्याह बाहुभ्यामित्यादिसपादश्लोक एकं वाक्यम् ॥ ६ ॥ ब्राह्मणत्वाद्ब्रह्मवेदस्तदध्येतृत्वात् ब्राह्मणो ब्राह्मणाच्छंसीनामसंप्रसारं प्रस्तोतारं तन्मित्रं वरुणं मैत्राव
रुणसंज्ञं प्रशस्तारं प्रतिष्ठातारं प्रतिप्रस्थातारं एतैः अश २ स ब्रह्मणस्तेजःभूत २ ह प्रस्तोतैषामासीत् ऋतमेषां प्रशस्तासीत् अपानो विद्वानावृत्तः प्रतिप्रातिष्ठदध्वर इति श्रुत्युक्तास्ते तेजोभू
तः ऋतापानाख्यो धीबलपूर्वस्मृतिस्वधर्माचरणजयानुकूलापानाख्यमूलबंधाविहिताज्ञेयाः ॥ ७ ॥ उदरादिति प्रतिहर्तृपोतृच्छावाकेनेष्टशब्दैः भविष्यत्प्रतिचाहरत अपचितिः

येच यज्ञपरविप्राः कृत्विजा इति संज्ञिताः ॥ आत्मदेहात्पुराभूता यज्ञेभ्यः श्रूयतां तदा ५ ब्रह्माणं परमं वक्रादुद्गातारं च सामगं ॥ होतारमथ चा
ध्वर्युं बाहुभ्यामसृजत्प्रभुः ६ ब्राह्मणो ब्राह्मणत्वाच्च संप्रसारं च सर्वशः ॥ तन्मित्रं वरुणं सृष्ट्वा प्रतिष्ठातारमेव च ७ उदरात्प्रतिहर्तारं पोतारं चै
व भारत ॥ अच्छावाकमनोरुभ्यां नेष्टारं चैव भारत ८ पाणिभ्यामथ चाग्नीध्रं सुब्रह्मण्यं च यज्ञियम् ॥ ग्रावाणमथ बाहुभ्यामुन्नेतारं च यज्ञियम् ९

पोत्रियामयजत् अच्छावाको भवद्यशः नेष्ट्रीयामयजत् त्विषिरिति श्रुत्युक्तेषु भविष्यत्भाव्यनुसंधानं अपचितिर्देवतातिथिपूजनं यशः यशस्करमिति वदान्यत्वादित्विषिस्तपस्तेजः
॥ ८ ॥ तथा आग्नीध्रं सुब्रह्मण्या ग्रावशब्दोक्तग्रावस्तदुच्चेतृशब्दैः आग्नीध्राद्विदुषीसत्यं श्रद्धाहैवायजत्स्वयं वा गेषांतु ब्रह्मण्यासीत् ओजोभ्यष्टौ द्रवुणः ऊजानमुदवहदिति श्रुत्यु
क्तेषु विदुषीशास्त्रार्थोपबृंहिका ऊहापोहकौशलवती श्रद्धावाक् स्वाध्यायप्रवचने ओज इन्द्रियजयेशौर्य ऊर्कयोगांगानामूर्जतिरित्येते ग्राह्याः ॥ यज्ञेहि ब्रह्मा ॥ १ ॥ उद्गाता ॥
॥ २ ॥ होता ॥ ३ ॥ अध्वर्युः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणाच्छंसी ॥ ५ ॥ प्रस्तोता ॥ ६ ॥ मैत्रावरुणः ॥ ७ ॥ प्रतिप्रस्थाता ॥ ८ ॥ प्रतिहर्ता ॥ ९ ॥ पोता ॥ १० ॥ अ
च्छावाकः ॥ ११ ॥ नेष्टा ॥ १२ ॥ आग्नीध्रः ॥ १३ ॥ सुब्रह्मण्या ॥ १४ ॥ ग्रावस्तोता ॥ १५ ॥ उन्नेता ॥ १६ ॥ एते कृत्विजः एते योगे यथाक्रमं प्रणवः ॥ १॥
तदर्थं भावनं ॥ २ ॥ सत्योक्तिः ॥ ३ ॥ प्राणजयः ॥ ४ ॥ धीतैक्षण्यं ॥ ५ ॥ पूर्वस्मृतिः ॥ ६ ॥ आचारः ॥ ७ ॥ अपानजयः ॥ ८ ॥ भाविदुःखचित्ता ॥ ९ ॥ ईशपूजा
॥ १० ॥ दानं ॥ ११ ॥ योगोत्साहः ॥ १२ ॥ सात्विकी श्रद्धा ॥ १३ ॥ वेदांतश्रवणं ॥ १४ ॥ इन्द्रियशौर्यं ॥ १५ ॥ योगांगानामूर्जिती ॥ १६ ॥ श्र लक्ष्यंते ॥ १ ॥

एवमिति एतानुपनिषदादीन् सर्वज्ञानां चत्वारः सवीजयोगाः पञ्चमो निर्बीजश्रवणमाणास्तेषां सर्वेषां योगयज्ञानां प्रकृतं नृवप्रापकान् जगतां विल्यस्मात्तृच् ॥ १० ॥ तदेष इति स एष ऋत्विक्स्त्रिष्टाभगवान् वेदमयो वेदप्रधानो वेदैकगम्यः नावेदविन्मनुतेतं बृहन्तमिति श्रुतेः पुरुषः परमात्मा यज्ञेन योगेन सम्यक्मितिः प्रमितो परोक्षीकृतः यज्ञसंमितः वेदाश्च तन्मयाः तस्यैव प्र तिपादकाः क्रियाश्च तन्मयास्तत्प्रापका इत्यनुषज्यो ज्यम् ॥ ११ ॥ एवमुक्तः साधनकालविशिष्टो योगीयदा एकार्णवे चिन्मात्रे स्वापिति प्रविष्टुं यतते तदा श्रयं अभूत् भवति तत्त्वविश्वरूपद र्शनातीतानागतादिदर्शनं चेत्यादि श्रूयते वेदसर्वहृदयः पश्यति यच्चाभ्यदिच्छन्नलभते तदत्र गत्वा विदत इत्यादौ अत्राख्यायिकामाह तद्यथा वृत्तमित्यादिना ॥ १२ ॥ जीर्णः सर्वोपा धिप्रहणेन प्रविलीनः मार्कण्डेयस्तौ तिसार्द्धद्वयेन बह्विति ॥ १३ ॥ इति वक्ष्यमाणप्रकारेण तीर्थनिमित्तमेव सर्वतीर्थदर्शानदक्षिणार्थमित्यर्थः आश्रमनित्यादीनां समाश्रित इत्यने न संबंधः ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवं चिन्मात्रेलीनोपि मार्कण्डेयः पुनर्विनाप्युत्थानसंकल्पसुप्तवत्समाधेर्व्युदतिष्ठदित्याह मार्कण्डेय इति वक्त्रास्त्वलयस्थानात् ॥ १६ ॥ एवं व्युत्थितो

एवमेवैष भगवात्पोडशैतान् जगत्पतिः ॥ प्रवृत्तं सर्वज्ञानां मृत्विजोऽसृजदुत्तमान् १० तदेष वै वेदमयः पुरुषो यज्ञसंमितः ॥ वेदाश्च तन्मयाः सर्वे सांगोपानि पदक्रियाः ११ स्वपित्येकार्णवे चैव यदा श्रयं भूतदा ॥ श्रूयते तद्यथा वृत्तं मार्कण्डेयो यदन्वभूत् १२ जीर्णो भगवतस्तस्य कुक्षावेव महामुनिः ॥ बहुवर्षसह स्रायुस्तस्यैव वरतेजसा १३ इति तीर्थप्रसंगेन पृथिवी तीर्थगोचरः ॥ आश्रमानपि पुण्यांश्च तीर्थान्यायत नानि च १४ देशान् राष्ट्राणि चित्राणि पुराणि विविधा नि च ॥ जपहोमरतः क्षातस्तपो धारं समाश्रितः १५ मार्कण्डेयस्ततस्तस्य शनैर्नैका द्विनिःसृतः ॥ निष्क्रामंतं न चात्मानं जानति देवमायया १६ निष्क्रान्तस्त स्य वदनादेकार्णवमथोगतः ॥ सर्वतस्तमसाच्छन्नं मार्कण्डेयो निरीक्ष्यते १७ तस्योत्पन्नं भयं तीव्रं संशयश्चात्मजीविते ॥ देवदर्शनसंहृष्टो विस्मयं चागमत्परम् १८ संक्षिप्तं तयति मध्यस्थो मार्कण्डेयो तिसंक्षितः ॥ किं सिद्धं वेदियं चिंतामोहः स्वप्नो न भूयते १९ व्यक्तमन्यतमो भावो ह्येतेषां भवितामम ॥ न हीदृशमसंक्षिप्तं मयुक्तं सत्यमर्हति २०

पिअथोपुनः एकार्णवं चिन्मात्रंगतः प्रवेष्टुं प्रयत्नं कृतवान् तंचतमसा अज्ञानेनावरणा विक्षेपशक्तिमता आच्छन्नं निरीक्ष्यते अयं भावः चित्तसत्त्वं तत्त्वे प्राणिवित्सदा पितृत्वस्य तमसापिहित त्वात्तत्र विक्षेपरूपमैश्वर्यमेवावेक्षितवान् रज्ज्वा मिव सर्पमिति ॥ १७ ॥ भयं द्वैतदर्शनं जद्वितीयाद्वै भयं भवतीति श्रुतेः आत्मजीविते स्वरूपस्यैर्योर्किं निर्विशेषमेव स्वरूपं नित्यमुतस विशेषमिति संशयश्चोत्पन्नः संशयच्छेदं विवेकबलेनैव कृतवानित्याह देवेति देवदर्शनं शुद्धसाक्षात्कारः तेन संलुप्तः प्राप्तानंदः विस्मयपरं चागमत् कारणाभावेऽप्याकस्मिन्कीमंतः सृ ष्टिदृष्टेति भावः ॥ १८ ॥ विवेकमेवाह संक्षिप्तं तयतीति मध्यस्थः निर्विशेषसंविधान्यतरनिर्णयहीनः चिंतामनोरथः मोहं इंद्रजालादिजोभ्रमः स्वप्नः प्रसिद्धः ॥ १९ ॥ एतेषां मन्यतमोयं भा वो मनोविकारो न वस्तुतलमित्यर्थः तस्यैवा संभवमाह नहीति सत्यं पारमार्थिकं अयुक्तं असंगि असंक्षिप्तं अभिधादि संक्षेपशून्यं सत्त्वं दृशं मनोरथादिरूपं भवितुमर्हति ॥ २० ॥

तत्रहेतुमाह नष्टेति महाभूतानां नाशोपि भासमानस्य चिन्तादिष्वन्यतमत्वस्यैव संभवात्कतमोलोकोयमिति चिन्तितवान् ॥ २१ ॥ स एव तत्त्वनिश्चयाभावात्संदेहनिवृत्तिं कामयमानः
 स्वाराध्याकारणोपाध्याभिमानिनां देवतामपश्यत् तया च प्रतिबोधितः कृतकृत्यो बभूवेत्याह अपश्यदित्यादिना तोयाढ्यामीति कृष्णत्वं सूचितं महार्णवे परमानंदे ॥ २२ ॥ जाग्रंत
 मित्यापौ तुम् ॥ २३ ॥ पुनः पूर्ववच्चिन्मात्रत्वं प्राप्त इत्याह स देवमिति ॥ २४ ॥ स एव भूतश्चिन्मात्रत्वं मेवात्मतत्त्वं द्वैतं तु स्वप्नमात्रमिति संप्रज्ञातमेव निश्चितवानित्याह स प्राविष्ट इति
 ॥ २५ ॥ स तथैवेति यथा व्युत्थाने तथैव संप्रज्ञाते घटनादिकं कृतवानित्यर्थः ॥ २६ ॥ देवकुक्षिस्थान् हादां काशस्थान् ईक्षते स इति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तत्त्वनिश्चय
 स्य दुःसंपादकत्वं वक्तुं पुनर्माकंडेयस्य मोहमाह ततः कदाचिदिति वक्रान्निःसृतः समाधेर्व्युत्थितः न्यग्रोधशाखायां न्यक्तो नैः रोहतीति न्यग्रोधः स्थूलः संसारवृक्षः ऊर्ध्वमूलमधःशाखमि

मष्टचंद्रार्कषवनेछन्नपर्वतभूतले ॥ कतमस्यादयं लोक इति चिन्ता व्यवस्थितः २१ अपश्यच्चापि पुरुषं शयानं पर्वतोपमम् ॥ तोयाढ्यमिव जीमूतं मध्ये मग्नं
 हार्णवे २२ तपंतमिव तेजोभिर्भास्वंतमिव वचसा ॥ जाग्रंतमिव गांभयिच्छसंतमिव पन्नगम् २३ स देवं प्रष्टुमायाति को भवानिति विस्मयात् ॥ तथैव च श
 नैर्भूयो मुनिः कुक्षिं प्रवेशितः २४ स प्राविष्टः पुनः कुक्षौ माकंडेयः सुनिश्चितः ॥ तथैव च रते भूयो विजानन् स्वप्नदर्शनम् २५ स तथैव यथा पूर्वं पृथिवीमटते पुनः ॥
 पुण्यतीर्थानि पूतानि निरीक्षादिविभूतले २६ क्रतुभिर्यजमानांश्च समाप्तवरदक्षिणः ॥ पश्यते देवकुक्षिस्थान्यज्ञियाञ्छतशो द्विजान् २७ सदृत्तमाश्रिताः सर्वे व
 र्णा ब्राह्मणपूर्वकाः ॥ चत्वारश्चाश्रमाः सम्यग्यथोद्दिष्टपदानुगाः २८ वर्षाणां शतसाहस्रं माकंडेयो महामुनिः ॥ विचरन् पृथिवीं कृत्स्नानं च कुक्ष्यंतमैक्षत २९
 ततः कदाचिदथैव पुनर्वक्राद्विनिःसृतः ॥ सुप्तं न्यग्रोधशाखायां बालमेकं निरीक्षते ३० यथा चैकार्णवजले नीहारेण वृतांतरे ॥ अव्यक्तभीषणे लोके सर्वभूतविव
 र्जिते ३१ स भूयो विस्मयाविष्टः कौतूहलसमन्वितः ॥ बालमादित्यसंकाशं न शक्योत्पसर्पितुम् ३२ सोचिंतयदथैकांते स्थित्वा सलिलसन्निधौ ॥
 पूर्वदृष्टमिदं नेति शंकितां देवमायया ३३ अगाधे सलिलस्तब्धे माकंडेयः प्लवन्मुनिः ॥ नशांतिलभते तत्र श्रमात्संश्रुतविह्वलः ३४ तथैव भगवान्हं सो गतो योगे
 न बालताम् ॥ बभाषे मे घटुल्येन स्वरेण पुरुषोत्तमः ३५

त्युक्तेः तस्यां शाखायां एकदेशे सुप्तं अनाविष्कृतैश्चर्यशांतं बालं स्वाराध्यमीशांचिंतयते कस्मिन्सति ॥ ३० ॥ यथा चेति स्तष्टाचेत्यर्थः एकार्णववले शुद्धज्ञानसामर्थ्ये नीहारेणाज्ञाने
 न पूर्ववत्तिरोहिते सति तालालोकेऽपि भूतविवर्जिते चतुर्विधे भूतग्रामशून्ये अतएवाव्यक्ते भीषणे च द्वितीयाभावात् तस्मादेकाकी विभेतीत्यविद्यावस्थायामेकाकिनं प्रतिभयजनके सति भगवा
 न्गुर्वादिरूपेणाविर्भूय भक्ताननुगृह्णातोत्थाह स भूय इत्यादिना ॥ ३१ ॥ विस्मयाविष्टः समाधौ कृत्स्नस्य व्यावहारिकस्य तीर्थक्षेत्रादेर्दर्शनं व्युत्थाने च तद्दर्शनमिति विस्मयाविष्टः दि
 व्यैकाकिबालदर्शनाच्च कौतूहलसमन्वितः ॥ ३२ ॥ सोचिंतयादित्यादिः स्फुटार्थग्रंथः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कइतितपःपरिभवचितिशेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ एवंवयस्तपोभ्यांवृद्धमन्यं ऐक्यात्मं बुबोधयिषया तस्य गर्वतावदपनेभ्यन् श्रोभगवानुवाच अहं ते जनक इत्यादि नोपसर्पति भगवान् मामिति शेषः ॥ ४१ ॥ अंगिराः हिरण्यगर्भ एतं नु एवांगिरसं मन्यं तैंगानां हिरसस्तेनेति श्रुत्या विश्वपितरितैजसंगिरः शब्दवृत्तेर्दर्शितत्वात् ॥ ४२ ॥ घोरशिरसं नाम्ना मार्कंडेय इति तु मृकंडोरपत्यत्वात् ॥ ४३ ॥ तत्र आवयोर्जन्यजनकभावसंबंधे सति यो ममात्मको मदभितो न भूतः सो न्योचेत नत्वात् एकार्णवगतं योगधर्मिणं मां द्रष्टुं नोत्सहति यो जना ॥ अयं भावः जडाजडौ द्वौ पदार्थौ तत्र जडो नाजडं द्रष्टुमिष्टेनाप्यजडो जडादन्यं तस्यापि दृश्यत्वेन जडत्वापत्तेरत आवयोरैकात्म्यं निश्चितमिति ॥ ४४ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मां भैर्वत्सनभेतव्यमिहैवायाहिचांतिकम् ॥ मार्कंडेयमुने धीरबालस्त्वं श्रमपीडितः ३६ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ कोमां नाम्ना कीर्तय यते तपःपरिभवन्मम ॥ बहुवर्षसहस्रायुर्द्वर्षयश्चैव मे वयः ३७ ॥ न ह्येषु समुदाचारो देवेष्वपि समाहितः ॥ मां ब्रह्मापि स विश्वेशो दीर्घायुरिति भाषते ३८ ॥ कस्तपो घोरशिरसो ममाद्यत्यक्तजीवितः ॥ मार्कंडेय इति मां प्रोक्ता मृत्युमीक्षितुमिच्छति ३९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाभाषते क्रोधान् मार्कंडेयो महा मुनिः अथैनं भगवान् भूयो बभाषे तत्परायणम् ४० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अहं ते जनको वत्स हर्षाकेशः पिता गुरुः ॥ आयुः प्रदाता पौराणः किमर्थं नोपसर्पसे ४१ ॥ मां पुत्रकामः प्रथमं पिता ते ह्यंगिरा मुनिः ॥ पूर्वमाराधयामास तपस्तीव्रमुपाश्रितः ४२ ॥ ततस्त्वां घोरशिरसं दहनोपमतेजसम् ॥ दत्तवानहमात्मेष्टमहर्षिममितायुषम् ४३ ॥ तत्र नोत्सहते चान्यो यो न भूत्यो ममात्मकः ॥ द्रष्टुमेकार्णवगतं कीडंतं योगधर्मिणम् ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः प्रसन्नवदनो विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ मूर्ध्नि बद्धांजलिपुटो मार्कंडेयो महातपाः ४५ ॥ नाम गोत्रे ततः श्रुत्वा दीर्घायुर्लोकपूजितः ॥ अथाकरोन्नमस्कारं प्रणतः शिरसा प्रभुम् ४६ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ इच्छेहंतं त्वतो मायामिमां ज्ञातुं तवानघ ॥ यदेकार्णवमध्यस्थः शेषे त्वंबालरूपवान् ४७ ॥ किं स ज्ञः कश्च भगवाँल्लोके विज्ञायसे नघ ॥ तर्कयेत्त्वां महाभूतं न भूतमिह तिष्ठति ४८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहं नारायणो ब्रह्मा संभवः सर्वदेहिनाम् ॥ सर्वभूतोद्भवकरः सर्वभूताविनाशनः ४९ ॥ अहं मैत्रेय पदेशक्रतूनामपि वत्सरः ॥ अहं युगे युगाक्षय्युगस्यावर्त एव च ५० ॥ अहं सर्वाणि सत्त्वानि देवतान्यखिलानि च ॥ भुजगानां महं शेषस्ताक्षर्यो हं सर्वपक्षिणाम् ५१ ॥ अहं सहस्रशीर्षाद्यौर्यः पदैरभिसंवृतः ॥ आदित्यो जज्ञ पुरुषो देवो यज्ञमयो मखः ॥ अहमग्निर्हव्यवाहो यादसां पतिरव्ययः ५२

इदमेव ऐकात्म्यं विस्तरेण वक्तुं प्रश्नमवतारयति तत इत्यादि ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मायायास्तत्त्वं श्रीभगवानुवाच अहं नारायण इति यो यमस्मत्प्रलूयविषयः नारायणेनारायणरुत्स्नप्रपंचलयाधिष्ठानमुपाधिस्पर्शशून्यं तदेव मायया अन्यथा भाति तत्त्वं तज्ज्ञानान्मायानि वृत्तिस्तदज्ञानाद्रज्जूरगवद्ब्रह्मादिरूपेण मायैव भातीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ऐकात्म्यग्रहणासमर्थानां उपास्त्यर्थं विभूतीराह अहं मैत्रेय पदेशं तयादिना सार्द्धं त्रयेण ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

यदिति तपसास्वधर्मानुष्ठानेनभावितात्मनां शुद्धचेतसां मध्ये बहु पुजन्मसु निरुद्धात्मानिरुद्धचेता ब्राह्मणो ब्रह्मवित् यतिः संन्यासी यदुच्यते ब्रह्मविद्वद्भैव भवतीति शास्त्रे यद्रूपत्वेनोच्यते तद्ब्रह्माहं मायया अनारोपितं रूपमहमिति पूर्वोक्तसंबंधः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ऋतं श्रुत्युक्तानुष्ठानं कर्मादीनां सत्यं तत्प्राप्यं ब्रह्म ॥ ५७ ॥ सांख्यवेदांतविचारः योगश्चैतद्वृत्तिनिरोधः विद्याधिपो विद्याप्रदाता ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सागरोलवणोदकः समुद्रः स्वादूदकादिः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ तत्सर्वमामकं स्मृतं स्वरूपमिति शेषः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ मम धर्मेऽप्युः कुक्षौ चरन्निर्विकल्पं समाधिं मनुतिष्ठसुखी संसारदुःखशून्यः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मादीन् प्रति स्वस्य तटस्थ कारणत्वं मा भूत् किंतु अभिन्नानि मितोपादानं त्वरूपं कारणत्वं मे वेत्याह मम ब्रह्माशरीरस्थ इति कलकेकुंडलवत् सर्वद्वंद्वमप्येवांतप्रोतं चैतभावः ६५ एकाक्षरो अकारः अकारो वै सर्वा वा गतिश्च्युतेः अक्षरः प्रणवः त्रिपदा गायत्री ॥ ६६ ॥ सर्ववेदांतप्रसिद्धं महासु

यत्पृथिव्यां द्विजेंद्राणां तदसाभावितात्मनाम् ॥ बहुजन्म निरुद्धात्मा ब्राह्मणो यतिरुच्यते ५३ ज्ञानवान् दृष्टविश्वात्मा योगिनां योगवित्तमः ॥ कृतांतः सर्वभूतानां विश्वेषां कालसंज्ञितः ५४ अहं कर्मक्रिया जीवः सर्वेषां धर्मदर्शनः ॥ निष्क्रियः सर्वभूतेषु स्वात्मज्योतिः सनातनः ५५ प्रधानं पुरुषो देवो ह माद्यस्त्वक्षयो व्ययः ॥ अहं धर्मस्तपश्चाहं सर्वाश्रमनिवासिनाम् ५६ अहं हयशिरो देवः क्षीरो देयो महार्णवे ॥ ऋतं सत्यं च परममहमेकः प्रजापतिः ५७ अहं सांख्यमहं योगमहं तत्परमं पदम् ॥ अहमिज्यो भवश्चाहमहं विद्याधिपः स्मृतः ५८ अहं ज्योतिरहं वायुरहं भूमिरहं नभः ॥ अहमापः समुद्राश्च नक्षत्राणि दिशो दश ॥ अहं वर्षमहं सोमः पर्जन्यो ह महं रविः ५९ क्षीरोदः सागरश्चाहं समुद्रो वडवामुखः ॥ वह्निर्नवर्तको भूत्वा पिवंस्तोयमहं रविः ६० अहं पुराणं परमं तथैव ह परायणम् ॥ भविष्यं चैव सर्वत्र भाविष्ये सर्वसंभवः ६१ यत्किंचित्पश्यसे चैव यच्छृणोषि किंचन ॥ यच्चानुभवसे लोके तत्सर्वमामकं स्मृतम् ६२ विश्वं सृष्टं मया पूर्वं सृजेयं चाद्यपश्य माम् ॥ युगे युगे च स्रक्ष्यामि मार्कंडेयाऽखिलं जगत् ६३ तदेतदखिलं सर्वमार्कंडेया वधारय ॥ शुश्रूषुर्मम धर्मेऽप्युः कुक्षौ चरन् सुखी भव ६४ मम ब्रह्माशरीरस्थो देवाश्च ऋषिभिः सह ॥ व्यक्तमव्यक्तयोगं मामवगच्छा पराजितम् ६५ अहमेवाक्षरो मंत्रं ब्रह्मक्षरश्चैव सर्वशः ॥ त्रिपदश्चैव परमस्त्रिवर्गार्थनिदर्शनः ६६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमेतत्पुराणेषु वेदांते च महामुनिः ॥ वक्रं व्याहृतवानाशु मार्कंडेयं महामुनिम् ६७ प्रवेशयामास ततो जठरं विश्वरूपधृक् ॥ ततो भगवतः कुक्षिं प्रविष्टो मुनिसत्तमः ॥ रराम सुखमासाद्य शुश्रूषुर्हं समव्ययम् ६८ तदक्षरं विविधमथाश्रितो वपुर्महार्णवे व्यपगतचंद्रभास्करे ॥ शनैश्चरन् प्रभुरपि हंससंज्ञितो सृजज्जगद्वि सृजति कालपर्यये ६९ इति श्रीमहाभारते खिले पुरुहंशे भविष्यपर्वणि दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ निर्व्यासो बंधेत्याह वै शंपायनः एवमिति आहृतवान् आनोतवान् मार्कंडेयं मुखे प्रक्षेप्तुमिति शेषः ॥ ६७ ॥ हंसं परमात्मानं शुश्रूषुः निर्विकल्पकेन समाधिना आराधयितुमिच्छुः ॥ ६८ ॥ अध्यायार्थमुपसंहरति तदक्षरमिति हंससंज्ञितस्तदक्षरं अविनाशि ब्रह्म कीदृशः विविधं वपुराश्रितः सन्नपि महार्णवे चिन्मात्रावस्थायां चंद्रभास्कराब्दिततत्कारणमनश्चतुर्विजिते कार्यकारणप्रपंचशून्ये इत्यर्थः शनैः भूमिजयक्रमेण चरन् कालपर्यये अविद्यालेशवशात् समाधिसुखविच्छेदकाले जगदसृजत् महाभूतमयं विसृजति विविधभौतिकं सृजति ६९ इ० ह० भ० टी० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

ब्रह्मैव ब्रह्मविदिति विस्पष्टयितुमापवात् ॥ पंचमेवाहमादोनां जन्मसंक्षिप्य वर्ण्यते ॥ १ ॥ आपवइति सविभूर्हंसाख्य आपवोवसिष्ठाख्यो ब्रह्मर्षिर्भूत्वा तपोयोगाख्यं कारयामास
कृतवान् रामो राज्यमचीकरदिति वत्सार्थेण च आत्मनः स्वस्य कुंभसंभवदेहं आत्मना समष्ट्यभिमानिनाच्छादयित्वा स्थूलदेहतादात्म्यं त्यक्त्वेत्यर्थः वसिष्ठस्य हि कुंभा
जन्मस्मर्यतो मित्रावरुणयोर्दक्षितयोर्बृशामप्सरसं दृष्ट्वा सतो वरे कुंभेरेतोपतत्तोगस्त्यवसिष्ठौ जायेतामिति ॥ १ ॥ ततो देहाच्छादनान्महात्मा ईश्वरः सन् अतएवातिबलोज्ज्वलतः
किं लोकस्य भौतिकस्य तदुपादानभूतानामपि पंचसंख्यानां भूतानां विषयादीनां च सर्जने मतिव्याचिंतयत् विश्वभूतो विश्वात्मा एतेन स एषेक्षत इमं लोकां नु सृजादिति श्रुतेरर्थो दर्शितः ॥
॥ २ ॥ तस्यैव चिंतयतस्तत्र तदनिराकाशतोयमये चिन्मये सूक्ष्मे दुर्लक्षे गह्वरे दुरधिगमे वस्तुनिजगति लीने सति तपसा ईक्षणवलेन भावितः संवर्द्धितः आत्मा ईश्वरः कारयेन स भावितात्मा
तस्य ॥ ३ ॥ ईषदिति सः भावितात्मा स लिलोचिदात्मानि अधिष्ठाने स्थितो ध्यस्तः सत्तर्णवंपरंतत्त्वं ईषत्संक्षोभयामास शुद्धापचितिः समष्टिरहंकारेण ईश्वरोऽस्मीति भावि

॥ वैशंपायन उवाच ॥ आपवः सविभूर्भूत्वा कारयामास वैतपः ॥ छादयित्वात्मनो देहमात्मना कुंभसंभवः १ ततो महात्माऽतिबलो मर्तिलोकस्य सर्जने ॥
महतां पंचभूतानां विश्वभूतो व्यचिंतयत् २ तस्य चिंतयतस्तत्र तपसा भावितात्मनः ॥ निराकाशतोयमये सूक्ष्मे जगति गह्वरे ३ ईषत्संक्षोभयामास सोर्णवंस
लिले स्थितः ॥ सोऽनंतरोर्मिणा सूक्ष्ममथ च्छिद्रमभूत्तदा ४ तत्र शब्दगतिर्भूत्वा मारुतद्रवसंभवः ॥ सलब्ध्वांतरमक्षोभ्यो व्यवर्द्धत समीरणः ५ विवर्द्धता बलव
ता तेन संक्षोभितोर्णवः ॥ अन्योन्यवेगाभिहता ममंथुश्चोर्मयो भृशम् ६ महार्णवस्य ध्रुवस्य तस्मिन् भ्रमसि मथ्यति ॥ कृष्णवर्त्मा समभवत्प्रभुर्वैश्वानरोऽर्चिमान् ७

तवतामित्यर्थः स ईश्वरोऽनंतरेण द्वितीयेन ऊर्मिणा संकल्पेन सूक्ष्मं इंद्रियाग्राह्यं छिद्रमाकाशाख्यं स्वयमभूत्तदा ॥ ४ ॥ तत्रेति तत्र छिद्रे सोऽनंतरोर्मिणा शब्दगतिरभूदित्यनूपज्ययोज्य
स ईश्वरः पुनः संकल्पांतरेण तस्मिन्नाकाशे शब्दरूपेण गतिः परस्परं दत्तप्रदत्वे अभूदित्यर्थः किं कृत्वा मारुतद्रवसंभवो भूत्वा वायुवेगेनैव शब्दगतिरूपेण संभवः प्रादुर्भावो यस्य
सः वाय्वनुग्रहादेव संयोगविभागहेतुर्गतिर्जायते तावेव च शब्दाविर्भाविकारणमित्यर्थः ननु कृतदा वायुरित्यत आह स इति ईश्वरः अंतरं छिद्रं लब्ध्वा लब्धैव अक्षोभ्योऽपि स
न्समीरणो भूत्वा व्यवर्द्धत आकाशादनंतरमेव उत्पन्नो वायुः शब्दगत्यो निमित्तत्वं प्रापेत्यर्थः ॥ ५ ॥ विवर्द्धतेति आर्षस्तड्डभावः अर्णवश्चिदात्मा तेन वायुना कथं संक्षोभित
इत्यत आह अन्योन्येति इदानीं हि चिदहंकाराकाशवायवः सन्ति तत्र चित्ताहंकारस्य जाड्यं च अभिहितं इतरेण तस्याः शुद्धत्वं हतं एवमहंकारव्यंजनेन वायोर्निःस्पंदत्वं हतं वायु
नाप्यहंकारतोर्निःस्पंदत्वं हतमित्यन्योन्याभिघातात्ते ऊर्मयः संकल्पभेदाः ममंथुर्व्याकुलोचकुरणवमिति प्रकरणात् विपरिणामेनानुपज्ययोज्यं ॥ ६ ॥ मथ्यति मथ्यमाने
अर्चिमान् अर्चिमान् ॥ ७ ॥

रूपवतातेजसानीरूपस्यचिदात्मनोरूपत्वमपादानेनअत्यंतकालुष्यंसंपादितमित्याह तत्रेति तेजःशुद्धं वस्तुनास्तीत्येवाकरोदित्यर्थः क्षयादितिउक्तक्रमेणजलनिधेःपरमेश्वरस्य
क्षयादेश्वर्याद्यच्छिद्रमभवत्पूर्वोक्तं तदेवनभोनिःसृतमिति ॥ ८ ॥ आत्मनआकाशःसंभूतइत्यादिश्रौतवादोवस्तुसएवाकाशइत्यर्थः जलसृष्टिमाह आत्मेति तेजोद्भवाइति
संधिरार्पः आत्मतेजोद्भवाइतिश्लोकाद्धैक्षयाज्जलनिधेरित्यस्मात्पूर्वबोधयंततेजोजलयोर्मध्येनभःसृष्टेरन्वयात् आकाशमिति आकाशंईश्वरः छिद्रसंभूतंछिद्रभूताकाशेवायुरूपे
णसंभूतंआविर्भूतमेववायुः तथापिआकाशाद्वायुरितिवेदवादऔपचारिकः मूलकारणमेवअंत्यात्कार्यान्तइवतत्तद्रूपेणभातिनात्रसृष्टिक्रमाविवक्षास्तिगगनद्रुमेइवांकुरादीनामिति
भावः ॥ ९ ॥ आज्येतिआज्यमिवद्रवत्वादाज्यंजलंतस्यसंघर्षणंदृढतराश्लेषः पृथिवीति यावत् तद्यदपांशरआसीत्समहन्यतसापृथिव्यभवदितिश्रुतेः करकादिवदृढत्वंप्राप्ताआपएव
पृथिवी आज्यसंघर्षणंतस्यामुद्भूतंआविर्भूतंजाठरंपावकंआज्यसंभवंपरंपरयाजलोद्भूतंपार्थिवमग्निभोक्तारमिति यावत् शब्दादिगुणवृत्तिमहाभूतानिभोग्यानिभोक्तारंचजीवं

तत्रसंशोपयामासपावकःसलिलंबहु ॥ क्षयाज्जलनिधेश्छिद्रमभवंनिःसृतंनभः ८ आत्मतेजोद्भवाःपुण्याआपोमृतरसोपमाः ॥ आकाशंछिद्रसंभूतंवायुरा
काशसंभवः ९ आज्यसंघर्षणोद्भूतंपावकंचाज्यसंभवम् ॥ दृष्ट्वाप्रीतियुतोदेवोमहाभूतादिभावनः १० दृष्ट्वाभूतानिभगवाँलोकसृष्ट्यर्थतत्त्ववित् ॥ ब्रह्मणो
जन्मसहितंबहुरूपोविचिन्वति ११ चतुर्युगादिसंख्यांतेसहस्रयुगपर्यये ॥ यत्पृथिव्यां द्विजेंद्राणांतपसाभावितात्मनाम् १२ बहुजन्मनिरुद्धात्माब्राह्मणोय
तिरुत्तमः ॥ ज्ञानवान्दृष्टविश्वात्मायोगिनांयोगवित्तमः १३ तंयोगवंतंविज्ञेयंसंपूर्णेश्वर्यविक्रमम् ॥ देवोब्रह्मणिविश्वेचनियोजयतियोगवित् १४

दृष्ट्वामहाभूतानांआदिभूतंअहंकारंमहाभूतादीन्भावयतिआत्मत्वेनकल्पयतीतिमहाभूतादिभावनोहंकारादिस्त्रिष्टादेवःईश्वरःप्रीतियुतोभवत् अतःभौतिकान्हरिण्यगर्भादी
न्स्रक्षयामीति ॥ १० ॥ तदेवाह दृष्ट्वेति लोकस्यसृष्टिःतस्याअर्थःप्रयोजनंतत्त्वंचलोकादेर्वेत्ताइतिलोकसृष्ट्यर्थतत्त्ववित् सईश्वरःब्रह्मणोजन्मविचिन्वतीतिचितयतिविचिन्व
तीतिवर्तमानापदेशेनप्रवाह्नित्योयमर्थइतिसूचितं प्रतिकल्पसंकल्पमात्रेणब्रह्माणंसृजतीत्यर्थः कीदृशंजन्मसहितंभौतिकस्मृत्वाद्ब्रह्मणस्तज्जन्मईश्वरस्यहिसृष्टिबाहुल्यमिच्छतो
हितकरः कीदृशः बहुरूपः जीवेशः शुद्धरूपः ॥ ११ ॥ ब्राह्मणजन्मकालमाहचतुर्युगेति अनेनदिनप्रमाणेनवर्षशतमुच्येयम् ॥ १२ ॥ उत्पादितस्यब्रह्मणःपूर्वरूपमाह
द्वाभ्यांयत्पृथिव्यामिति यत्तयःपृथिव्यांपूर्वस्मिन्कल्पेभूमौयःद्विजेंद्राणांमध्येउत्तमः निरतिशयभावनावान्ब्रह्मणोविश्वरूपस्यउपासकोब्राह्मणः ॥ १३ ॥ अतएवदृष्टविश्वात्मासा
क्षात्कृतसूत्रात्मभावः संविज्ञेयंसर्वरूपास्यं यतः संपूर्णेश्वर्यविक्रमंदेवोविश्वेशः ब्रह्मणिविश्वेचवेदजगतोःसंतत्यविच्छेदेविषयेनियोजयतिसूत्रोपासकानांमध्येयत्रभावनोत्कर्षवि
श्रांतिः सोऽग्रिमकल्पेब्रह्माभवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥

ततइतिततोब्रह्मणोनियोगानंतरंमहातोयेस्वस्वरूपेनिर्विशेषेहरिरच्युतोभवतिसृष्टिविक्षेपराहित्यात् एषपावकिश्चनियुक्तस्तैजसोब्रह्माहविषःप्राणिकर्मवशाद्धेतोः स्वयंकर्मोपरमेवि
विधंक्रोडंश्चसर्वप्राणिकर्मोद्भवेएवंप्रकारेणब्रह्मांडाधिपतिर्भूत्वामोदतइत्यर्थः ॥ १५ ॥ ब्रह्मणःसदनभूतंब्रह्मांडरूपंपञ्चमुखारिंसावलोकनेनहर्षिविशिष्टपञ्चमिति तदाब्रह्मज
न्मकालेपञ्चमेवस्तौतिनाभ्युद्भवमिति अधोनिष्ठ्यावितस्त्यातेनाभ्यामुपरितिष्ठति ज्वालमालाकुलंभातिविश्वस्यायतनंमहदितिश्रुतिप्रसिद्धैवात्रनाभिर्ग्राह्या आपवाख्यवसिष्ठसमा
धेःप्रस्तुतत्वात् सहस्रेतिसहस्रंअनंतानिपात्राणिभोगभूमयः प्राणिभ्रमरायस्मिन्तत्तत्प्रविरजःरजोरेणुःपार्थिवाप्यादिरेणुस्तद्रहितंभास्कराभंसर्वतःप्रद्योतमानं हिरण्यमयमनोह
रणशीलंदिव्यवस्त्रादिरनौघमयं ॥ १६ ॥ हुतेति वह्निज्वालावदीप्यमानाः शिखाइवशिखाः उज्ज्वलास्तेषांप्रभायस्मिन् तदासमाधिकालेसुगंधिनंरम्यविषयास्वादयुक्तंपुं
स्त्वमार्प कमलंकस्यब्रह्मणोमलंआवियकरूपंविराजते ॥ यद्वाकंब्रह्मैवअलंअत्यर्थम्विविधरूपेणराजते आत्मनआपवस्यतनूरुहंतन्वाहार्दाकाशेनाभावेवारोहतीत्येवंरूपंतनूरुहंचत

ततस्तस्मिन्महातोयेहविषोहरिरच्युतः ॥ स्वपन्नक्रीडंश्चविविधंमोदतेचैषपावकिः १५ पद्मनाभ्युद्भवंचैकंसमुत्पादितवांस्तदा ॥ सहस्रपत्रंविजोभास्क
राभंहरिण्यमयम् १६ हुताशनंज्वलितशिखोज्ज्वलत्प्रभंसुगंधिनंशरदमलार्कितजसम् ॥ विराजतेकमलमुदारवर्चसंमहात्मनस्तनूरुहचारुदर्शनम् १७ ॥ इ
तिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिएकादशोऽध्यायः ११ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथयोगविदांश्रेष्ठंसर्वभूतमनोमयम् ॥
संष्टारंसर्वभूतानांब्रह्माणंसर्वतोमुखम् १ तस्मिन्हरिण्यमयेपद्मेबहुयोजनविस्तृते ॥ सर्वतेजोगुणमयेपार्थिवैर्लक्षणैर्युते २ तच्चपद्मपुराणज्ञाःपार्थिवारुहमुत्त
मम् ॥ नारायणांगसंभूतंप्रवदंतिमहर्षयः ३ यातुपद्मासनादेवीपृथिवीतांप्रचक्षते ॥ येगर्भसारांकुरतस्तान्दिव्यान्पर्वतान्विदुः ४ हिमवतंचमेरुचनीलंनि
षधमेवच ॥ कैलासंमुंजवंतंचयथाद्रिगंधमादनम् ५

आरुदर्शनंचेतिसमासः ॥ १७ ॥ इतिश्रीम०खि०ह०भवि०टीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ लेशतोपिभेदोस्तिवाह्याभ्यंतरविश्वयोः ॥ इतिवक्तुंमुनिःप्राहपष्ठेनाभ्यं
जसंपदम् ॥ १ ॥ अथेति ॥ ब्रह्माणंतस्मिन्पद्मेआपवोयोजयतीतिव्यवहितकर्तृक्रियानुपंगेणश्लोकद्वयसंबंधनोयंसर्वभूतमनोमयंजलाकाशवत्प्रातिव्यक्तिपरिसमाप्तसूत्रात्मान
मित्यर्थः सर्वतोमुखमितिसर्वतः पाणिपादतत्वादेरुपलक्षणम् ॥ १ ॥ तेजांसिसूर्यादीनि गुणाःगंधादयः पार्थिवेमनोमयेपिसर्वस्थूलभूमलक्षणैर्युक्ते ॥ २ ॥ पृथिवीरुहं
च यच्छरीरंसापृथिवीतिश्रुतेःपृथिवीशरीरंतस्यारोहतीतिदेहांतस्थमित्यर्थः अत्रहेतुः नारायणांगसंभूतंअंतर्याम्यंगोद्भूतमंतरवास्तीतिभावः ॥ ३ ॥ पार्थिवैर्लक्षणैर्युतेइतियदुक्तं
तत्रकापृथिवीकानिचतल्लक्षणानीत्यतआह यात्वितिपद्मशब्देनतत्स्थानंशरीरंतस्यासनंयत्रसापृथिवीप्रसिद्धैव येगर्भपापाणमयत्वात्साराट्टाःसंतःअंकुरवदुच्छ्रूनास्तान्प्रथमार्थे
तसिः विशेषणंतुपिंडब्रह्मांडयोरैक्यविवक्षायां पिंडेपिकाठिनांशोऽस्थ्यादिःपर्वतत्वेनज्ञेयइत्येवमर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ युताश्चेतद्वयश्चेतिसमासः ॥ ७ ॥ यज्ञियदेशमिच्छन्ति ते याज्ञियाः यत्र चक्रिरे यज्ञं जुबुद्धीपमेव कर्मभूमिरित्यर्थः ॥ ८ ॥ यज्ञस्येत्युपास्थितसंबन्धयेतत्ताहिअग्नौप्रास्ताहुतिः सम्यग्
गादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नततः प्रजा इति यज्ञोद्भवत्वं तोयस्य स्मरन्ति तीर्थशतान्यपाङ्गोभूभङ्गोयासांताः दिव्यानद्योगंगाद्याः ब्रह्मांडं भित्त्वा मेरुपरिपतित्वा चतुर्दि
क्षुप्रस्थिताः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ उत्पत्कृष्टं अंकदुःखं यत्र तदुदकेत्यभिसंज्ञितम् १३ ॥ पद्मस्य मेरुकार्णिकवतो भूपद्मस्य अन्ते समन्ततः प्रांतिकुशंकुः पृथिवीशेतेस्मिन्निति कुशंजलं
॥ १४ ॥ ऋषेरीतिव्यावहारिकत्वादयं महापुष्करसंभवः योयं योगिहृदयदर्पणे प्रादुर्भावः स तस्मादेव संस्काररूपेण हृदये स्थितात्स्थूलाद्देतोः नाम्ना पुष्करसंभव इत्युच्यते प्रतिविंब

पुण्यं त्रिशिखरं चैव कांतं मंदरमेव च ॥ उदयं कंदरं चैव विंध्यमस्तं च पर्वतम् ६ एते देवगणानां च सिद्धानां च महात्मनाम् ॥ आश्रमाः पुण्यशीलानां सर्वकामयु
ता द्वयः ७ एतेषामितरो देशो जुबुद्धीप इति स्मृतः ॥ जुबुद्धीपस्य संख्यानं याज्ञियायत्रचक्रिरे ८ गर्भाद्यत्स्रवते तोयं देवामृतरसोपमम् ॥ दीव्यतीर्थशतापाङ्ग्य
स्तादिव्याः सरितः स्मृताः ९ यान्येतानि तु पद्मस्य केसराणिसमन्ततः ॥ असंख्याताः पृथिव्यां तु विश्वे ते धातुपर्वताः १० यानि पद्मस्य पत्राणि भूरीण्यूर्ध्वं
नराधिप ॥ ते दुर्गमाः शैलचिता म्लेच्छदेशाविकल्पिताः ११ यान्यधः पद्मपत्राणि वा सार्थं तानि भागशः ॥ दैत्यानामुरगाणां च पातालं तन्महात्मनाम्
१२ तेषामधोगतं यत्तदुदकेत्यभिसंज्ञितं ॥ महापातककर्माणो मज्जन्ते यत्र मानवाः १३ पद्मस्यान्ते कुशं यत्तदेकार्णवजलं महत् ॥ प्रोक्तास्ते दिक्षु संघाताश्च
त्वारोजलसागराः १४ ऋषेर्नारायणस्यायं महापुष्करसंभवः ॥ प्रादुर्भावोऽप्ययं तस्मान्नाम्ना पुष्करसंभवः १५ एतस्मात्कारणात्तज्ज्ञैः पुराणैः परमर्षिभिः ॥
यज्ञियैर्वेददृष्टार्थैर्यज्ञे पद्मचितीकृतः १६ एवं भगवता पद्मे विश्वस्य परमो विधिः ॥ पर्वतानां नदीनां च देवतानां च निर्मितः १७ विभुस्तथैवाप्रतिमप्रभावः प्रभा
करो वै भगवान्महात्मा ॥ स्वयं स्वयं भूः शयने मृजत्तदा जगन्मयं पद्मनिधिं महार्णवे १८ इति श्रीमत्सिंहोऽम्बुपुष्करप्रादुर्भावद्वादशोऽध्यायः १२

चैत्रोयमिति व्यवहारस्य बाधादर्शनादेकनामत्वं द्वयोर्युक्तमिति भावः ॥ १५ ॥ व्यवहारमुक्त्वा वस्तुतत्त्वमाह एतस्मादिति एतस्मात् अव्यवहितात् प्रकरणवतः योगिकल्पितान्
त्पुष्करसंभवात् महापुष्करसंभवस्य वोजभूतात् यज्ञियैः कर्मयोगयज्ञार्हैः पद्मचितीपद्मरूपकेण चित्तं च यनं इष्टकाभिरिति वदस्यास्तीति पद्मचितीस्थूलः पुष्करप्रादुर्भावः कृतो
विहितः यतो वेददृष्टार्थैरुक्तः वेदलोके च सूक्ष्मस्यैव स्थूलत्वं दृष्टं स्थूलस्य सूक्ष्मत्वं हि वीजवटो भवतीति वटोऽपि समासहस्रेण वीजीकर्तुं शक्यो तोमानसादेव पुष्करात् स्थूलस्यो
त्पत्तिर्युक्तेति भावः ॥ १६ ॥ एवमिति परमो व्यावहारिकः ॥ १७ ॥ विभुरिति तथैव परमस्तथैव शयने स्थूलदेहविस्मरणे पद्मानां निधिं अनन्तानि पद्मानि त्यर्थः महार्णवे परमात्म
नि ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहिरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

सप्तमेलयविक्षेपैविघ्नौतामसराजसौ ॥ सत्त्वेनविष्णुनाक्षेप्यौमधुकैटभरूपकौ ॥ १ ॥ चतुर्युगादिःकृतंसात्विकोयोगधर्मः तत्रापिसंभूतौअधर्मपादस्यसत्त्वोक्तेःसहस्रयुगपर्यये
अमिताविद्यारात्रिक्षयसमये चित्तसत्त्वंहितत्वेप्राणिधीयमानंदैनंदिनलयाभ्यासात्तमसःप्राबल्येसतिलीयतेसलयोत्रमधुनामा ॥ १ ॥ तथारजःप्राबल्येसतिक्षणिकसत्त्वोत्कर्षात्सत्य

॥ वैशंपायनउवाच ॥ चतुर्युगादिसंभूतौसहस्रयुगपर्यये ॥ विघ्नस्तमसिसंभूतोमधुर्नाममहासुरः १ तस्यैवचसहायोन्योभूतोरजसिकैटभः ॥ तौरजस्त
मसाविष्टौसंभूतौकामरूपिणौ २ एकार्णवजलंसर्वक्षोभयंतौमहासुरौ ॥ कृष्णरक्तांबरधरौश्वेतदीप्तोदंष्ट्रिणौ ३ उभौमदकटोदग्रौकेयूरवलयोज्ज्वलौ ॥
महाविहृतताम्राक्षौपीनोरस्कौमहाभुजौ ४ महच्छिरःसंहननौजंगमाविवर्षतौ ॥ नीलमेघाभ्रसंकाशावादित्यप्रतिमाननौ ५ विद्युदंभोदताम्राभ्यांकरा
भ्यामतिभीषणौ ॥ पादसंचारवेगाम्भ्यामुत्क्षिपंतविवाणवम् ६ कंपयंतविवर्हरिशयानमरिमूदनम् ॥ तौतत्रविहरंतौस्मपुष्करेविश्वतोमुखम् ७ पश्यतां
दीप्तवपुषंयोगिनांश्रेष्ठमुत्तमम् ॥ नारायणसमाज्ञप्तंस्मृतंमखिलाःप्रजाः ॥ दैवतानिचविश्वानिमानसांश्चसुतानृषीन् ८ ततस्तावूचतुस्तत्रब्रह्माणमसुरोत्त
मौ ॥ दृष्टौयुयुत्सकौकुद्वौरोषसंरक्तलोचनौ ९ कस्त्वंपुरुषमध्यस्थःसितोष्णीषश्चतुर्मुखः ॥ आवामगणयन्मोहादासेत्वंविगतज्वरः १० एह्यावयोर्बाहुयुद्धं
प्रयच्छकमलोद्भव ॥ आवाम्भ्यामतिवीराभ्यांनशक्यंस्थातुमाहवे ११ कस्त्वंकश्चोद्भवस्तुभ्यंकेनवासीहचोदितः ॥ कःस्रष्टाकश्चैवगोप्ताकेननाम्राभिधी
यते १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यःकइत्युच्यतेलोकेह्याविज्ञातःसहस्रशः ॥ तत्संभवंयोगवतांकिंमानाभ्यवगच्छथः १३ मधुकैटभावूचतुः ॥ नावयोःपरमंलोके
किंचिदस्तिमहामते ॥ आवांछादयताविश्वंतमसारजसातथा १४ रजस्तमोमयावावांयतीनांदुःखलक्षणौ ॥ छलकौधर्मशीलानांदुस्तरौसर्वदेहिनाम्
१५ आवाम्भ्यामुद्यतेलोकउच्छ्रिताभ्यांयुगेयुगे ॥ आवामर्थश्चकामश्चयज्ञाःसर्वपरिग्रहाः १६ सुखंयत्रमुदोयत्रयत्रश्रीःसन्निवृत्तयः ॥ एषांयत्कांक्षितंचै
वतत्तदावांविचिंतय १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्तद्योगवतांश्रेष्ठंयच्चसर्वमयार्चितम् ॥ तत्समाधायगुणवान्त्सत्वजोस्मिप्रतिष्ठितः १८ यत्परंयोगयुक्तानामक्ष
रंसत्वमेवच ॥ रजसस्तमसश्चैवयत्स्रष्टाजीवसंभवः १९ यतोभूतानिजायंतेसात्विकानीतराणिच ॥ सएवयुक्तःसमरेवशीवांशमयिष्यति २० ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ ॥ ततःशयानंश्रीमंतंबहुयोजनविस्तृतम् ॥ पद्मनाभंहृषीकेशंप्रणम्योवाचतावुभौ २१

पिक्षणंतत्वलाभेपुनःसंसारप्रवर्णभवतिसविक्षेपोनामविघ्नोत्रकैटभोनामयोयंसत्वाविविक्तश्चिद्वातुः सजीवोब्रह्मानामतस्यहिंसांसंसारसंकटेपातनांविष्णुः सत्त्वंतच्छरीरसेत्वे
एवतयोर्नाशः अग्रिमकल्पेप्युत्थानंतत्रमधुकैटभयोः विष्णुपुत्रत्वरंजस्तमसोः सत्त्वंप्रत्युपसर्जनत्वम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इति श्रीम० ह० भवि० टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ भ्वादिसंज्ञं विराडादित्रयं युक्त्यनुभूतितः ॥ विमुच्यसुस्थिताद्भूतोव्युत्थाने सृष्टिरष्टमे ॥ १ ॥ स्थित्वेति अत्र यथा स्फटिके जपाकुसुमसन्निध्याद्रक्ताध्यासः तत्रैव स्फटिकांशप्रमोषे पद्मरागत्वाध्यासः तत्रैव निशिचंद्रिकायामिंद्रनीलतत्त्वाध्यासः एवं शुद्धायां चित्तिमायोपाधिसन्निध्यादीश्वरत्वाध्यासः तत्रैव मायाबलतारतम्यात्सूत्रात्मा विराड्त्वाध्यासोऽस्तः अतएव शास्त्रे प्रणवमात्राणामकारोकारमकारार्द्धमात्राणां प्रातिलोभ्येनार्थाविद्योपाधिना जीवेन स्थूलदेहासंगेन क्रमात्पूर्वस्योत्तरोत्तरप्रविलापनेन साक्षात्कर्तव्याः अर्थमात्रायां स्वरूपमात्रप्रतिष्ठआत्मनि भवति द्वैतादर्शनात् सोयमात्मा आवरणविक्षेपशक्तिमत्या अविद्याया आश्रयस्तत्रावरणांशेन शुद्धरूपतिरोधानं विक्षेपांशेन ईशादिस्थूलदेहांतानां प्रतिभासस्तत्रापि ईशादिषु उत्तरस्य पूर्वपूर्वमावृत्तिरिति

जानीवस्त्वां विश्वयोनिमेकं पुरुषसत्तमम् ॥ तवोपासनहेत्वर्थमिदं नो विद्वि कारणम् २२ अमोघदर्शनं सत्यं यतस्वां विदुरीश्वरम् ॥ ततस्त्वामभितो देवकां क्षावः प्रतिर्वाक्षितुम् २३ तदिच्छावो वरं दत्तं त्वया ह्यावामरिंदम ॥ अमोघं दर्शनं देवनमस्ते स्त्वजितं जय २४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कानिच्छतोऽदुतं ब्रूतवरानसुरसत्तमौ ॥ दत्तायुषौ मया भूयस्त्वहो जीवितुमिच्छथः २५ तस्माद्यदेषां यत्नस्तत्प्राकृतमहाबलौ ॥ वध्यौ भवंतौ तु स्यातां तावित्येवाब्रवीद्भरिः उभावपि महात्माना वूर्जितौ क्षतवर्जितौ २६ ॥ मधुकैटभा व्रूचतुः ॥ यस्मिन्नकश्चिन्मृतवांस्तस्मिन्देशे विभो वधम् ॥ इच्छावः पुत्रतां यातुं तव चैव सुराधिप २७ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ बाढं सुतो मे प्रवरौ भविष्ये कल्पसंभवे ॥ भविष्यथोन संदेहः सत्यमेतद्वीमिवाम् २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ वरं प्रदायाथ महासुराभ्यां सनातनो विश्ववरोत्तमो विभुः ॥ रजस्तमोभ्यां भवभावनोपमौ मम थता व्रूतले सुरारिहा २९ ॥ इ० म० हरिर्विशेभ० मधुकैटभवरप्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ स्थित्वा तस्मिंस्तुकमले ब्रह्मा ब्रह्मा विदां वरः ॥ ऊर्ध्वं बाहुर्महाबाहुस्तपो घोरं समाश्रितः १

तिवस्तुस्थितिः तत्रावरणांशस्य सांख्यनामा विचारो विरोधी विक्षेपांशस्य तु योगेनैव निवृत्तिः सोपाधिकभ्रमस्य उपपाधिनित्तिमंतरेण परोक्षज्ञानमात्रेण नाशायोगात् एवंच योगिनः स्थूलदेहासंगे विराड्भावः स्फटिके इंद्रनीलत्वाध्यासस्थानीयो भूतानामादिचिदचिद्विभूतिरूपतया ब्रह्मसंज्ञस्य मनःकल्पितः पुत्रः सांख्ययोगाभ्यां प्रतिबोधितः सन्निवर्त्तते ततः चंद्रिकानित्तौ स्फटिके पद्मरागत्वाध्यासोपमः सूत्रात्मा तस्यैव ब्रह्मणो मानसः पुत्रो भुवोनामा तथैव सांख्ययोगाभ्यां प्रतिबोधितः सन्निवर्त्तते तद्वत्स्फटिके लौहित्याध्यासोपमो ब्रह्मणो मानसः पुत्र ईशोऽपि भूर्भुवर्नामा पूर्ववत्प्रतिबोधान्निवर्त्तते ततः शुद्धाचित्तिरेवावशिष्यते सोयमर्थो ब्रह्मना रायणकपिलभूर्भुवाद्यादिदैविकवृत्तांतरूपकेण निरूप्यते एकविंशत्याश्लोकैः ततः परं नरराम ततो ब्रह्मेत्यादिनाऽध्यायशेषेण चिदात्मैव सन्योगी चिदात्मकमेव सर्वजगत्सृष्टिसमये सृजतीत्युच्यते अक्षरयोजना तु एवं ज्ञेया कमले मानसे ब्रह्मांडे ऊर्ध्वं प्रणवारूपं ब्रह्म बाहुरिव बाहुरालं वनं यस्य स ऊर्ध्वं बाहुः तपो योगंधारं सर्वप्रविलय रूपत्वात् ॥ १ ॥

भाभिश्चिदीमाभिः तमोनुदः अज्ञानध्वंसी सर्वधर्मस्थो योगधर्मस्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ नारायणकपिलौ योगसांख्यशास्त्रयोरधिष्ठातारौ देवतेव तयोः सांख्याचार्यो मतिमान् उपपत्तिप्रधानः ॥ ४ ॥ देवर्षिभिरिति ब्रह्मविदांवरौ ब्रह्मब्रह्माणं प्रति ऊचतुरेत्युत्तरेणान्वयः विचारंश्चित्तनिग्रहश्चक्षेत्रतत्परौ पुरुषैकत्वानेकत्वप्रकृतिमिथ्यात्वामिथ्यात्ववादितया परस्य विरोधिनावपियोगमाहात्म्यादेव योगिनमुपतिष्ठत इति भावः ॥ ५ ॥ द्वावपि स्वस्वमते विरुद्धांशमपहाया विरुद्धांशे ऐक्यमत्यंतगतौ तत्रेण ऊचतुः ॥ ६ ॥ बहुत्वादिति तत्र योगाचार्यवाक्यबहुत्वादृढपादश्चेति लोकगुरुः अविद्यादिभिः परामृष्टानां लोकानां गुरुः गुरुतरत्वात्वरः श्रेष्ठ इति तदस्थेश्वरोपन्यासः सच बहुत्वात् लोकानामिति समासांतर्गतमपि बुद्धानि कृण्वत्येवं बंधमोक्षव्यवस्थाया आवश्यकत्वेन जीवानां बहुत्वाच्च नियंता सेनापतिवत् तत्स्थो वश्यमेष्टव्य इत्यर्थः दृढपादश्च पद्यंते गम्यंते भोगा यैस्ते पादा विषयैर्द्रियबुद्धयः दृढाः रज्जुगादिव द्वाधा योग्याः किं तु वृत्तिनिरोधेन हेया एव व्यवहारानं त्याज्यतया पादा यस्य सदृढपादः तेन विषयादेः सत्यत्वेन प्रकृतेरपि सत्यत्वमुक्तं सांख्याचार्यवचनं तु विश्वात्मा जगतः स्थितिरिति लोकगुरुर्विश्वात्मेति संबंधः विश्वं चेतनं सर्वं आत्मा स्वरूपं यस्य स तथा ब्रह्म समुद्रे जगज्जीवेश्वरतरंगाः कोटिश उत्पद्यंत इति भावः कथं तर्हि बंधमोक्षादिव्यवहारः ऐक्यात् एकमुक्त्यापत्तेरित्यत आह जगतः स्थि

ज्वलन्निव च तेजस्वी भाभिः स्वाभिस्तमोनुदः ॥ बभासे सर्वधर्मस्थः सहसांशुरिवांशुमान् २ अथान्यद्रूपमास्थाय शंभुनारायणो व्ययः ॥ द्विधा कृत्वात्मना त्मानमर्चित्यात्मा सनातनः ३ आजगाम महातेजा योगाचार्यो महायशः ॥ सांख्याचार्यश्च मतिमान् कपिलो ब्राह्मणो वरः ४ देवर्षिभिस्तु तावेतौ ब्रह्मब्रह्मविदांवरौ ॥ उभावपि महात्माना वूर्जितौ क्षेत्रतत्परौ ५ तौ प्राप्ता वृचतुस्तत्र ब्रह्माणममि तौ जसम् ॥ परावरविशेषज्ञौ पूजितौ परमर्षिभिः ६ बहुत्वादृढपादश्च विश्वात्मा जगतः स्थितिः ॥ ग्रामणीः सर्वलोकानां ब्रह्मलोकगुरुर्वरः ७ तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा तिस्रो व्याहृतयो जपन् ॥ त्रीनि मान्कृतवाँ लोकान्यथा ह ब्राह्मणी श्रुतिः ८

तिरिति जलचंद्रवदौ पादिकभेदानपि बंधमोक्षव्यवस्थोपपत्तेः परस्यापि निर्विशेषचिन्मात्ररूपाणां लक्षणभेदाभावेन भेदस्य वक्तुमशक्यत्वादेक एवात्मेति वक्तुं युक्तं तथा बहूनामलुप्तदशां विभूनां पुंसां सान्निहितं जगत्कथं कस्याचिद्दृश्यमदृश्यं च रज्जुगतुल्यतामंतरेण स्यादिति प्रकृतिसत्यत्वमप्ययुक्तं स्वप्नादिवदसत्यादपि चरमधातुविसर्गात् व्यवहारोपपत्तेरिति भावः उभयं संमतं वाक्यं ग्रामणोः सर्वलोकानामिति आस्तां मतभेदः समुक्तौ शिष्यमाणस्त्वेक एव केवलो निर्विशेषः स एव मुख्य इत्यर्थः ब्रह्मा ब्रह्मवित् त्रयो वरणो योन्यत्सर्वं बुद्ध्यादिकं हेयमित्यर्थः ॥ ७ ॥ सर्वलोकानामित्युक्तं तत्र लोकस्वरूपमाह तयोरिति व्याहृतयो व्याहृती इमान् प्रत्यक्षान् विश्वतैजसप्राज्ञान् अत्र प्रमाणमाह यथेति ब्राह्मणी ब्रह्म प्रतिप्रादिका भूरित्येव ऋग्वेदादजायते त्युपक्रम्य तेभ्यो भित्तमेभ्यस्त्रयो वर्णा अजायंता कारुकारो मकार इति श्रुतेर्व्याहृतिसारस्य प्रणवस्य विश्वाद्यात्मकत्वात् भूरादिशब्दैर्विश्वाद्या एव ज्ञेयाः अत्र सांख्यशब्देनौपनिषद एव ग्राह्येन तु निरीश्वरः ततश्च तस्य वाचकः प्रणव इति वदतो योगाचार्यस्यापि ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वमिति श्रौतः प्रणवार्थे ऐक्यात् तत्र भित्त इति तयोरविरोध इति भावः ॥ ८ ॥

तत्रते पुलोकेपुस्त्येषुततोभूसंज्ञावैश्वानरात्पूर्वागतःसूक्ष्मंकारणंवापश्चादागतः स्थूलंव्यष्टिशरीरंप्रतीतिः ततोगतागतः तत्रभूसंज्ञकोस्थितः मानसामितिकल्पितत्वमुक्तं अतए
वअव्ययंरज्जूरगवदनुत्पन्नत्वादेवनाशरहितं ॥ ९ ॥ सोत्पन्नइतिपादपूरणार्थःसुलोपःअग्रेस्थितः ॥ १० ॥ वदतेअभिमंत्रयते भासनोपसंभाषेत्यादिनातड् ॥ ११ ॥ समान
सोभूः मनःप्रधानात्मापितुरप्यन्यः कोमहानस्तीतिसंशयंसमुपस्थितः प्राप्तः कुर्मिकरोमि ॥ १२ ॥ यदिति सत्यंत्रैकालिकवाधरहितंअक्षरंअपारेणामि अष्टादशानिधंअष्टचद
शचनिधाःपाशामतभेदेनयस्यतत्अष्टादशनिधंविधमितिपाठेअष्टादशबंधप्रकारं विधिमितिपाठेतैर्विधीयतेनियोज्यतइत्यर्थः निधाः पाशाः पाशावैनिधाइतिश्रुतेः सांख्यमतेअष्टौ
निधाःकर्मेन्द्रियाणिपंच १ ज्ञानेन्द्रियाणिपंच २ मनआदिचतुष्कं ३ प्राणपंचकं ४ वियदादिपंचकं ५ कामः ६ कर्म ७ अविद्याचतैः पुर्यष्टकम् एतदेवाविद्यातिरिक्तप्रकृ
ति पुरुषाधिकेश्वरसाहितंदशकंयोगानांबंधकंयद्यप्येतांप्राणादिपंचकसामान्यकारणवृत्तितस्तथापिसामान्यविशेषभेदेनैवतस्यपृथक्त्वज्ञेयं स्वस्वमंतमुपन्यस्यपरमार्थमाहतुःय

तत्रभूसंज्ञकंचैवसमुत्पादितवान्प्रभुः ॥ ततोऽग्रेतद्गतस्नेहोब्रह्मामानसमव्ययम् ९ सोत्पन्नस्त्वग्रेब्रह्माणमुवाचमानसःसुतः ॥ करोमिर्कितेसाहाय्यंब्रवीतुभग
वानिति १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यष्पापिलोनामब्रह्मनारायणस्तथा ॥ वदतेवरदस्त्वांतुतत्कुरुष्वमहामते ११ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ब्रह्म
णोक्तोतदाभूयःसंशयंसमुपस्थितः ॥ शुश्रूषुरस्मियुवयोःकिंकुर्मीतिरुतांजलिः १२ परमेश्वरावूचतुः ॥ ॥ यत्सत्यमक्षरंब्रह्मदृष्टादशनिधंस्मृतम् ॥ यत्स
त्यममृतंचैवपरंतत्समनुस्मर १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतद्वचोनिशम्याथसययौदिशमुत्तराम् ॥ गत्वाचतत्रब्रह्मत्वमगमज्ज्ञानचक्षुषा १४ ततो
ब्रह्माभुवंनामद्वितीयमसृजत्प्रभुः ॥ तं कल्पयित्वा मनसामनसैवमहामनाः १५ ततःसोप्यब्रवीद्वाक्यंकिंकुर्वीतिपितामहम् ॥ पितामहसमाज्ञोब्रह्माणंस
मुपस्थितः १६ ब्रह्मभ्यांसाहितःसोथभूयोभागवतींगतः ॥ प्राप्तश्चपरमंस्थानंसतयोःपार्श्वमागतः १७ तस्मिन्पिगतेपुत्रंतृतीयमसृजत्प्रभुः ॥ मोक्षोपाये
तिकुशलंभूर्भुवंनामतंविभुः १८

दिति सत्मूर्त्ततेजोन्नरूपम् यत्वाग्याकाशा

यव्याकृतंअमृतंप्रविलापनीयतयामृतयोरधिष्ठानंचयत्परंवस्तुसर्वविशेषशून्यंचिदेकरसंस्मरंचितयाहमस्मीतिविद्वात्यर्थः ॥ १३ ॥ उत्तरादिशंपरांकाष्ठांचिदेकरसाख्या ॥ १४ ॥
ततइति भूवंसूत्रात्मानं महामनाः महान्तिसर्वसृष्टिसमर्थानिमनांसिअवांतरोपाधिभूतानियस्यसमहामनाःअविद्योपाधिरीश्वरः मनसामनसैवोतेवोप्तायांद्विवचनंसर्वमनः भुवर्ना
मानंस्वष्टुसमर्थमित्यर्थः ॥ १५ ॥ ततः सः मनसः सुतः पितामहमनसःपितरंमहांतंजीवंब्रह्माणंब्रह्माणैसांख्ययोगाचार्यौ ॥ १६ ॥ ब्रह्मभ्यामिति सतयोः पार्श्वमुपाग
तःसन्ब्रह्मभ्यांसाहितोभागवतीपूर्वोकांपरांकाष्ठांगतः योगविचारयोरपितस्यांकाष्ठयांलयोभवतोतिभावः ॥ १७ ॥ तस्मिन्निति विराट्सूत्रयोरपिजनकत्वान्मोक्षोपायोतिकुशलं
भूर्भुवंनामईश्वरंशुद्धसत्त्वोपाधिम् ॥ १८ ॥

तद्धर्मतयोः पूर्वयोर्धर्मपराकाष्ठानुसारिखं ईशोपि सांख्ययोगसंप्रसयापरस्यांकाष्टायां पुरुषान्नपरींकिचित्साकाष्ठासापरागतिरिति श्रुतिप्रसिद्धायां प्रलयंगतइत्यर्थः ईश्वरग्रासस्तुरीयतुरी
यइतितापनीयेईश्वरग्रासस्यापिस्पष्टश्रवणात् एवमुक्तेनप्रकारेणत्रयोप्येतेमनसः पुत्राभूरादयः शंभोर्महात्मनः शंभुनामहात्मनासांख्ययोगाचार्यरूपिणाउकाउपादिष्टाः एकसांख्यं
चयोगंचयः पश्यतिसपश्यतीतितयोर्वस्तुतत्वापेक्षयाएकत्वादेकवचनशब्दत्वम् ॥ १९ ॥ ततः किमतआहतानिति यथादाह्यदंश्वावाह्निः स्वयोनौउपशाम्यति एवंसांख्ययोगाख्यंज्ञानं
प्रविलाप्यभूरादित्रयंप्रविलाप्यस्वयमपिब्रह्मणिनीनमित्यर्थः ॥ २० ॥ वेद्यलयात् घोरं दृष्टिलयात् घोरतरम् तयोर्निर्विकल्पंसमाधिप्राप्तमित्यर्थः ॥ २१ ॥ ततोव्युत्थानमाह नररामे

आससादसतद्धर्मतयोरेवागमद्रति ॥ एवंपुत्रास्त्रयोप्येतेउक्ताः शंभोर्महात्मनः १९ तान्गृहीत्वासुतांस्तस्यप्रययौस्वांगतितथा ॥ नारायणोथभगवान्कपि
लश्रयतीश्वरः २० यंकालंतौगतौमुक्तौब्रह्मातत्कालमेवतु ॥ तेपेघोरतरंभूयःसतपःसंशितव्रतः २१ नररामततोब्रह्माप्रभुरेकस्तपश्चरन् ॥ शरीरार्द्धमथोभार्या
समुत्पादितवाञ्छुभाम् २२ तपसातेजसाचैववर्चसानियमेनच ॥ सदृशीमात्मनोभार्यासमर्थालोकसर्जने २३ तयासहततस्तत्ररेमेब्रह्मातपोमयः ॥ सृजत्प्र
जापतीन्सर्वान्त्सागरान्त्सरितस्तथा २४ ततोमृजद्वैत्रिपदांगायत्रीवेदमातरम् ॥ अकरोच्चैवचत्वारोवेदान्गायत्रिसंभवान् २५ आत्मार्येचासृजत्पुत्राँल्लो
ककर्तृन्पितामहः ॥ विश्वेप्रजानांपतयोयेभ्योलोकाविनिःसृताः २६ विश्वेशंप्रथमंनाममहातपसमात्मजं ॥ सर्वाश्रमतमंपुण्यनाम्नाधर्मंसृष्टवान् २७
दक्षमरीचिर्मित्रंचपुलस्त्यंचपुलहंक्रतुम् ॥ वासिष्ठंगौतमंचैवभृगुमंगिरसंमनुं २८ अथर्वभूताइत्येतेख्याताब्रह्ममहर्षयः ॥ त्रयोदशसुतानांतुयेवंशावैमहर्षि
णां २९ अदितिर्दितिर्दनुःकालाद्यनायुःसिंहिकामुनिः ॥ प्राधाचसुरसाक्रोधाविनताकद्वरेवच ३० दक्षस्यैतादुहितरःकन्याद्वादशभारत ॥ नक्षत्राणिच
भद्रंतेसप्तविंशतिरुर्जिताः ३१ मरीचेःकश्यपःपुत्रस्तपसानिर्मितःप्रभुः ॥ तस्मैकन्याद्वादशेमादक्षस्ताअन्वमन्यत ३२ नक्षत्राख्यानि सोमायवसवेदत्तवानृ
षिः ॥ रोहिण्यादीनिसर्वाणिपुण्यानिजनमेजय ३३ लक्ष्मीःकीर्तिस्तथासाध्याविश्वाकामानुगाशुभा ॥ देवीमरुत्वतीचैवब्रह्मणानिर्मितापुरा ३४ एताः
पंचवरिष्ठावैसुरश्रेष्ठायभारत ॥ दत्ताधर्मायभद्रंतेब्रह्मणादृष्टधर्मणा ३५ यारूपाद्धर्मयीपत्नीब्रह्मणःकामरूपिणी ॥ सुरभिःसातुगौर्भूत्वाब्रह्माणंसमुपस्थि
ता ३६ ततस्तामगमद्ब्रह्मामैथुनेलोकपूजितः ॥ लोकसर्जनहेतुज्ञोगवामर्थायभारत ३७

ति शरीरार्द्धमिति शुद्धेचिदात्मन्येवभोक्तृभोग्यरूपंप्रपंचंकल्पितवानित्यर्थः ॥ २२ ॥ अस्ययोगैश्वर्यमाहतपसेतिसएकधाभवतिप्रदीपवदावेशइतिश्रुतिन्यायाभ्यांसौभार्यादिव
स्तुल्यप्रभावाएवयोगिनांकल्पितादेहाइतिभार्यायास्तुल्यप्रभावत्वंपत्यायुक्तमितिभावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

जज्ञैचैकादशसुतान्विपुलान्धर्मसांहितान् ॥ रक्तसंध्याभ्रसदृशान्दहनोपमतेजसः ३८ तेरुदंतोद्ववंतश्चभगवंतंपितामहम् ॥ रोदनाद्रावणाच्चैवततोरुद्राइति
स्मृताः ३९ निर्ऋतिश्चैवसर्पश्चतृतीयोद्यजएकपात् ॥ मृगव्याधःपिनाकीचदहनोऽथेश्वरश्चैव ४० अहिर्बुध्न्यश्चभगवान्कपालीचापराजितः ॥ सेनानी
श्वमहातेजारुद्राएकादशस्मृताः ४१ तस्यामेवसुरभ्यांतुजज्ञेगोवृषभस्तथा ॥ आकृष्टाश्चतथामाषाःसिकताःप्रश्रयोऽक्षताः ४२ अजाश्चैवैकवंशाश्चतथैवा
मृतमुत्तमम् ॥ ओषध्यःप्रवरायाश्चसुरभ्यांताःसमुत्थिताः ४३ धर्मालक्ष्म्युद्भवःकामःसाध्यासाध्यान्व्यजायत ॥ च्यवनंप्रभवंचैवमृशानंसुरभीतथा ४४ अ
रुंधत्यारुणीचैवविश्वावसुबलध्रुवौ ॥ महिषंचतनूजंचविज्ञातमनसावपि ४५ मत्सरंचविभूतिंचसर्वाःसुरभिसूनवः ॥ सुपर्वतंचविषंनागंसाध्यालोकनम
स्कृता ४६ वासयानुगतादेवीजनयामासवैसुतान् ॥ धरंवैप्रथमंदेवंद्वितीयंध्रुवमव्ययम् ४७ विश्वावसुतृतीयंचचतुर्थंसोममीश्वरम् ॥ पंचमंपर्वतंचैवयोगे
द्रंतदनंतरम् ४८ सप्तमंचततोवायुमष्टमंनिर्ऋतिंवसुम् ॥ धर्मस्यापत्यमित्येवंसुरभ्यांसमजायत ४९ विश्वेदेवास्तुविश्वायांधर्माज्जाताइतिश्रुतिः ॥ दक्ष
यज्ञोमहाबाहुर्वसुश्चसुतएवच ॥ सुधर्माचमहाबाहुःशंखपात्रमहाबलः ५० उक्तेश्चैवमहाबाहुर्वपुष्मांश्चतथैवच ॥ चाक्षुषस्यमनोरेतेतथानंतमहीरणौ
५१ विश्वावसुसुपर्वाणौविष्टरश्चमहायशाः ॥ रुरुश्चऋषिपुत्रोवैभास्करप्रतिमद्युतिः ५२ विश्वेदेवान्देवमाताविश्वेशान्जनयत्सुतान् ॥ मरुत्वतीमरुत्वंतो
देवानजनयच्छुभान् ५३ अग्निश्चक्षुर्हविर्ज्योतिःसावित्रोमित्रएवच ॥ अमरंशरवृष्टिंचसंक्षयंचमहाभुजम् ५४ विरजंचैवशुक्रंचविश्वावसुविभावसू ॥ अशमं
तंचित्ररंश्मिचतथानिष्कुपितंचृपम् ५५ नहुषंचाहुतिंचैवचारित्रंबहुपन्नगम् ॥ बृहंतंचबृहद्वृपंतथैवपरतापनम् ॥ मरुत्वत्यांपुराधर्माज्जज्ञेपुत्रद्वयंशुभम्
५६ अदित्यांजज्ञिराजन्नादित्याःकश्यपादथ ॥ इंद्रोविष्णुर्भगस्त्वष्टावरुणोऽशोर्यमारविः ५७ पूषामित्रश्चवरदोमनुःपर्जन्यएवच ॥ इत्येतेद्वादशादित्या
वरिष्ठास्त्रिदिवौकसः ५८ आदित्यस्यसरस्वत्यांजज्ञेपुत्रद्वयंशुभम् ॥ रूपश्रेष्ठंबलश्रेष्ठंत्रिदिवेरूपिणांवरम् ५९ दनुस्तुदानवान्जज्ञेदितिर्दित्यान्व्यजायत ॥
कालानुकालकेयांश्चह्यसुरान्राक्षसांस्तथा ६० अनायुषायास्तनयाव्याधयश्चाधयस्तथा ॥ सिंहिकाग्रहमाताचगंधर्वजननीमुनिः ६१ प्रबोधाप्सरसांमाता
सुरसायांसरीसृपाः ॥ क्रोधायाःसर्वभूतानिपिशाचाश्चैवभारत ६२ तथायक्षगणाश्चैवगुह्यकाश्चविशांपते ॥ चतुष्पदानिसर्वाणिऋतेगावस्तुसौरभाः ६३

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ यत्सूचितं प्राक् श्लोकाभ्यां रहस्यं सांख्ययोगयोः ॥ तद्विस्तरार्थेन वनेनूपतेः प्रश्न ईर्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ब्रह्मणो ह्यहति अहःशब्दः कतुवाची ब्रह्मसंबंधी कतुर्ज्ञानयज्ञ इति यावत् स मयक्षिप्यते क्षेप्येन तसंक्षेपं सुसंग्रहं चाविस्तरं ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभा० हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ सांख्ययोगात्मको ब्रह्मयज्ञोऽथ दशमे मु

अरुणो गरुडश्चैव विनतायां व्यजायत ॥ महीधरान्त्सर्पनागान् देवीकद्रव्यं जायत ६४ एवं विष्टद्विमगमन् विश्वेलोकाः परस्परम् ॥ तदा पौष्करके राजन् प्रादुर्भावे महात्मनः ६५ पुराणं पौष्करे चैव मया द्वैपायनाच्छ्रुतम् ॥ कथितं तेन पूर्वेण यत्कृतं परमर्षिभिः ६६ यश्चेदमग्र्यं प्रथमं पुराणं सदा प्रमत्तः पठते महात्मा ॥ अवाप्य कामानि हवीत शोकः परत्र स स्वर्गफलानि भुंक्ते ६७ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ श्रुतं नः परमं ब्रह्मन् त्वस्ववंशं चरितं महत् ॥ दिव्यमन्योन्यसंभूतं मानितं बहुभिर्गुणैः १ छंदोभिर्वृतं संजातैः समासैश्च सविस्तरैः ॥ लघुभिर्मधुराभाषैर्ग्रथितं पदविग्रहैः २ त्रिवर्गेणाभिसंपन्नं धर्मेणार्थेन भोगिनाम् ॥ कामेन बहुरूपेण शरीरं तर्गतं च ३ ब्राह्मणानां प्रभावैश्च यो धानां च पराक्रमैः ॥ वैरिनिर्यातनैश्चैव प्रतिज्ञानां च पारगैः ४ रिपुस्तव सुसंपन्नैर्नानुबन्धः प्रचोदितः ॥ वंशयोनिर्विनाशाय नृपेण द्विजविग्रहात् ५ ये च तस्मिन् महारौद्रे संप्रामे निहतानृपाः ॥ तेषां सर्वाणि राणाणि पुत्राः सर्वे प्रपेदिरे ॥ कौरवः प्रथितो राजा भगवच्छासनानुगः ६ धर्मश्च बहुधा प्रोक्तस्त्रयाणां वर्णसंपदाम् ॥ शूराणामपि विख्यातः स्वर्गहेतुर्द्विजर्षभ ७ अनुग्रहार्थं भूतानां नोत्सेकाय कथंचन ॥ चतुर्णां विर्णसंज्ञानां पृथक्पृथगनेकधा ८ गर्भवासं पतंतं श्वभूतानां संप्रबोधितः ॥ पृच्छतां देवसंचारोक्षीणे पुण्ये च कर्मणि ९ दानेयश्चापि संयोगः स चापि बहुधा कृतः ॥ द्वाभ्यां संयोगविहितो मधुवाग् वचनंतयोः १० न तच्छक्यं मया ख्यातुं भारताध्ययनं महत् ॥ एकाहेन महान् ब्रह्मन्नापि दिव्येन चक्षुषा ११ ब्रह्मणो ह्यस्तु विस्तरं संक्षेपं च सुसंग्रहम् ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन् महत्कौतूहलं हि मे १२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शृणुष्वैकमनाराज नृप चंद्रियसमाहितः ॥ कथां कथयतो राजन्निर्विकारेण चे तसा १ ब्रह्मसंबंधसंबद्धमवदं कर्मभिर्नृप ॥ पुरस्ताद्ब्रह्मसंपन्नं ब्रह्मणो यददक्षिणम् २

निः ॥ सांख्यं ब्रह्मविचारं प्रस्तौति सिद्धिदम् ॥ १ ॥ शृणुष्वेति ॥ १ ॥ ब्रह्मसंबंधसंबद्धं वेदमूलकत्वेन संबद्धं तादृशमपि कर्म व्यावृत्तमित्याह वदमिति ब्रह्मैकविषय इत्यर्थः यद्ब्रह्मणो ब्रह्मविदः पुरस्तादेव संपन्नं प्राक्सिद्धं प्रत्यग्रूपकत्वात् अदक्षिणं न कर्म प्राप्यं न तद्दक्षिणा यतीति श्रुतेः तत्तदृणु इत्यनुपपद्यते ॥ २ ॥

तदेवाह अव्यक्तं यत्नामतोऽर्थतश्चकारणं जगद्धेतुः सदसदात्मकं मूर्तामूर्तरूपं नित्यं अविनाशि सांख्यप्रसिद्धं तत् निष्कलः पुरुषः निर्विशेष चिन्मात्रादात्मनो नातिरिच्यते तत्रैवाध्यस्तमि
 व्यर्थः तस्मात्पुरुषादात्मयोनिजः आत्मैव यो निर्ज्ञापको यस्य नाहं जानामीत्यनुभूतिसिद्धं अज्ञानं तस्माज्जातो हंकारः अहमिति प्रथमोऽध्यासः संवभूव ॥ ३ ॥ दिव्यः शुद्धसत्त्वमयत्वात्
 सर्वेषां भूतानां वियदादीनां पतिः जन्मनाशयोः स्वतंत्रः विभुर्व्यापकः अचिंत्यः सत्त्वेनाऽसत्त्वेन वाऽलोचयितुं मशक्यः अतएव अव्ययः रज्जूरुगवदुत्पन्नत्वाच्च व्येतीति युगानां तत्तद्युगधर्मा
 णां शमकामदं भाचाराणां प्रभवः अहंकारादेव ते उत्पन्ना इत्यर्थः अव्ययो नित्यो मूढानाम् ॥ ४ ॥ अचिंत्यत्वं विभुत्वं च विदुषोऽपि अभूतः कालत्रयेऽपि नासिद्धः यस्मात् अजातः अनुत्प
 न्नः एवं भूतोऽपि सर्वत्र समतांगतः सन् सद्रूपो नाप्यसद्रूप इति चेत् किं रूप इत्यत आह तत् अव्यक्तात् परं नारायणविदो विदुस्तदेव स इति योजना स मुद्रतरंगवत् अहंकाराश्चिन्मात्ररूप ए
 वेत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्य विश्वरूपत्वमाह सर्वत इति लिङ्गव्यत्यय आर्षः ॥ ६ ॥ ननु समुद्रेऽपि वायुविधातं विना तरंगो नोत्पद्यते कथं चिन्मात्रेऽद्वितीये द्वितीयमज्ञानं संबध्यते यत अ
 हंकारोत्पत्तिरित्याशङ्क्याह असत इति तत्राहंकारे असतः कारणस्य सतः कार्यस्य च कारणं कल्पकं अविद्यास्ति अहंकारे स्थित्वैव चिदात्मन्यविद्या कल्प्यते न तु चिदात्मनो तत्संबंधोयु

अव्यक्तं कारणं यत्तन्निर्त्यं सदसदात्मकं ॥ निष्कलः पुरुषस्तस्मात्संवभूवात्मयोनिजः ३ दिव्यो दिव्येन वपुषा सर्वभूतपतिर्विभुः ॥ अचिंत्यश्चाव्ययश्चैव युगानां प्र
 भवोऽव्ययः ४ अभूतश्चाप्यजातश्च सर्वत्र समतांगतः ॥ अव्यक्तात्परमं यत्तं नारायणविदो विदुः ५ सर्वतः पाणिपादं तं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लो
 के सर्वमावृत्य तिष्ठति ६ असतश्च सतश्चैव विज्ञेयं तत्र कारणं ॥ अव्यक्तो व्यक्तरूपस्थश्च रन्नपि न दृश्यते ७ विकारपुरुषो व्यक्तो ह्यरूपी रूपमाश्रितः ॥ चरत्य
 चिंत्यः सर्वेषु गूढोऽग्निरिव दारुषु ८ भूतभव्योऽद्रव्यो नाथः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ प्रभुः सर्वस्य लोकस्य नाम चास्येति तत्त्वतः ९

ज्यत इत्यर्थः यदाहुर्दृष्टाः अस्याविद्येत्यविद्यायां भेवाऽसत्त्वात् प्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद्वारा लब्धयेन कथं च न युज्यत इति कुतश्चिदात्मन्यविद्यानास्तीत्यत आह अव्यक्त इति निर्विकल्पत्वा
 तस्येत्यर्थः तर्हि तत्सत्यत्वे किं मानमत आह व्यक्तरूपस्थश्च रन्नि मातृमानप्रमेयेष्वचिदात्मत्वेन दृश्येष्वनुस्यूततया चरन्नपि दृश्यते न चादृश्यत्वादेव तदसिद्धिः मात्रादिः स्वेतरभास्यो
 दृश्यत्वात्संमतवदिति न्यायेन तत्सिद्धेरिति भावः ॥ ७ ॥ एतदेवाह विकारेति विकारपुरुषो मात्रादिव्यक्तः तं रूपं रूपवंतं दृश्यं अरूपी चिदात्मा आश्रितः सन् चरति दृश्यं प्रकाशयति
 शेषं स्पष्टं दारुष्वग्निरिव मात्रादिषु पृथग्दृष्टोऽप्यात्मध्याननिर्मथनात्त्वाश्रयग्रासादाविर्भवतीति भावः ॥ ८ ॥ प्रासंगिक आत्मतत्त्वं निरूपणं समाप्य अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपञ्चं
 प्रपञ्चत इति न्यायेन तत्प्रतिपत्त्युपायं भूतं तस्मात्संवभूवात्मयोनिज इति प्रकातं मध्यारोपमनुसरति भूतेति नाम चास्यास्तीति शेषः सोऽहमित्यग्रे व्याहरत्ततोऽहं नामाऽभवादिति श्रुति
 प्रसिद्धं वक्ष्यमाणं इति तत्त्वतः ईदृश्रूपस्य स्पष्टयर्थे तसिः ॥ ९ ॥

ईदृग्रूपत्वमेवविशदयतिअपदादिति । अपद्यतेप्रमाणतोगम्यतेइत्यपदमज्ञानं तस्मात्पदः पद्यतेइतिपदोहंकारोजातः नहिशुक्लैरजतस्येवतत्कारणस्याज्ञानस्यग्रहोस्तिनारायणेउद्भ
 वोयस्यतस्माच्छुद्धेऽप्यनादिकालमारभ्याध्यस्तादित्यर्थः अन्यथामुक्तानामपिपुनर्वाधापत्तिः स्यात् ननुसतःपदस्यकथमसतोऽपदाज्जनिः कथमसतःसंजायेतेतितदसंभवच्छुतेरित्य
 तआह अहंकारोऽप्यपदएवसन्ब्रह्मयोगेनअधिष्ठानसत्तानुबेधेनव्यक्तिपदत्वंप्राप्तः अत्रहेतुः कामतः अनादिरागादिवासनावशात्प्रमत्तसंस्कारधारानुवृत्तिरितिभावः ॥ १० ॥ ब्र
 ह्मेति तंपदाख्यमहं नामपुरुषं ब्रह्मभावेस्थितं विद्धि ज्ञानमप्रतिपद्यं द्वैराग्यं च जगत्पतेः ऐश्वर्यं चैव धर्मश्च सहासिद्धं च तुष्ट्यामिति स्मृतं ब्रह्मिष्ठं जानीहि अतएव सः ब्रह्मेति शब्दं ल
 ब्धवान् प्रभुत्वादिमांश्च ॥ ११ ॥ अहंत्वितिसहोवाचात्मनोनामेति शेषहेतुः उदाहृतः श्रुतिप्रसिद्धेः सोहं नामाभवदित्यर्थः सहोवाचप्रजाः स्तुक्ष्यामीति पूर्वानुपगमेण पूरणीयम् सवै
 नैवमेतेतस्मादेकाकीनरमतेइत्यादिश्रुतेरात्मज्ञोपिसोऽधिकारपरतंत्रतया स्पृष्ट्यादिपरोबभूवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ एतदेवाहस्वभावादिति स्वस्मिन् ब्रह्ममर्थेभवतीतिस्वभावः पूर्ववासना

अपदानुपदो जातस्तस्मान्नारायणो भवत् ॥ अव्यक्तो व्यक्तिमापन्नो ब्रह्मयोगेन कामतः १० ब्रह्मभावे च तं विद्धि स शब्दं लब्धवान् प्रभुः ॥ प्रभुः सर्वस्य लोकस्य
 स्थावरस्येतरस्य च ११ अहंत्वितिसहोवाचप्रजास्तुक्ष्यामि भारत ॥ प्रभवः सर्वभूतानां यस्य तंतुरिमाः प्रजाः १२ स्वभावाज्जायते सर्वस्वभावाच्च तथा भवत्
 अहंकारः स्वभावाच्च तथा सर्वमिदं जगत् १३ सर्वव्यापी निरालंबो ह्यग्राह्यो ध्येयो ध्रुवः ॥ एवं ब्रह्ममयोज्योतिर्ब्रह्मशब्देन शब्दितः १४ अव्यक्तो व्यक्तिमापन्नः
 पंचभिः क्रतुलक्षणैः ॥ धारयन् ब्रह्मणो व्यक्तं विविधं चितं तत्त्वरन् १५ अथ मूर्तिसमाधाय स्वभावाद्ब्रह्मचोदितः ॥ स सर्जसलिलं ब्रह्मायेन सर्वमिदं तत् १६
 वायुं पूर्वमथोदृष्ट्वा योधातुर्धातृ सत्तमः ॥ धारणाद्वातृशब्दं चलभते लोकसंज्ञितं १७ तदेतद्वायुसंभूतं कृत्स्नं जगदभूत्पुरा ॥ एतदेवैरतिकांतं पूर्वमेव सरस्वति १८

अहमिति वासनापि स्वभावादेवेत्याह अहंकार इति ॥ १३ ॥ सर्वव्यापी स मष्ट्यभिमानित्वान्निरालंबः असंगत्वज्ञानात् अतएवाग्राह्यः अनभिभाव्यो ज्ञानेन जयोजयवान् ध्रुवः ध्रु
 वं ज्योतिरिवालितः ॥ १४ ॥ स ब्रह्मशब्दितः स्वरूपेणाव्यक्तोऽपि पंचभिर्भूतसूक्ष्मैः क्रतुलक्षणैः संकल्पमात्रभावाः उपाधिभिर्व्यक्तिपुरुषाकृतिआपन्नः ब्रह्मणो वेदात् व्यक्तं सर्वभौति
 कं विविधं चितं तत्संकल्पमात्रोत्थं त्वरन् धारयन् पोषयितुं समनसा वाचं मिथुनं स्वभवीदिति श्रुतेर्वेदात्प्रकारेण सर्वं स्तुष्टुं मूर्तिमादाय सलिलं ससर्जितं संबन्धः ॥ १५ ॥ अथेति येन स
 र्वमिदं तत्तेन ब्रह्मणा स्वभावेन च चोदितः ॥ १६ ॥ वायुमिति पूर्वसलिलसृष्टेः प्राक् धातुरीश्वरस्य वशगानां धातृणां मरीच्यादीनां मध्ये सत्तमः लोकसंज्ञितं लोकैः संकेतितं प्रसिद्ध
 मित्यर्थः ॥ १७ ॥ तदेतदिति वायोः स्थूलादग्न्यादिक्रमेण संभूतं एतज्जगत्पाथिवमाप्यं च तैजसैर्देवैः शमादिमद्भिरतिकांतम् उत्तरोत्तरमुत्कृष्टमेव पदं ते धिरोहंति न मनुष्यत्वं यांती
 त्यर्थः सरस्वतिसमुद्रे स्थितमिति शेषः ॥ १८ ॥

पृथिवीशब्दं पृथिवीशब्दायै भुवं लोकावस्थानार्थमिच्छतातोयं समुद्रं पृथक्त्वं घनत्वाच्च धर्मभेदात् गमितं प्रापितम् तदेतन्निखिलेन लोकेनोपलभ्यते भूजलयोः पृथक्त्वम् ॥ १९ ॥
 फलत्वात् कार्यत्वात्सलिले स्वकारणे सीदमाना विशीर्यमाणा सलिलोद्भवो जलोद्भूतभूदेव ताख्यः पुरुषो व्याजहार वचनव्यत्ययार्थः ॥ २० ॥ ऊर्ध्व इति गंभीरे तोयविवरे मूर्तेः
 काठिन्यात् विक्षोभितमंतरं यथा स्यात्तथा संसीदामीति संबंधः लोष्टपिण्डवद्विशीर्णा भवामीत्यर्थः ॥ २१ ॥ ततो मूर्तिमती पृथ्वी विषयैषिणी स्थानैषिणी सर्वत्र संभूता जाता यथा योगेन य
 थोक्तेन योगेन विशीर्यमाणत्वेन हेतुना स्थैर्यार्थिनी सीता सर्वदिगभिमुखमा मुद्गरस्वेत्या कोशं कृतवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ श्रुत्वा चेति हरिरिति शेषः ॥ २३ ॥ उद्धृत्येति हरिरवतारकार्यं कृ
 त्वातिरोभूत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ येन भूरुद्धता तस्य रूपमाह यत्तदिति ॥ २५ ॥ धात्रा तेनैव ईश्वरेणाद्यापि पृथिवी धार्यते शेषकूर्मादिरूपेणेत्याह अद्यापीति मनसामनोमयेन ॥ २६ ॥
 एवं धृता पिधराशुष्कतटाकतलवद्विदीर्णा भूदित्याह भिच्चेति समुद्रं भूमिजनकं तोयं दमेव विवरं मेरुमूलप्रवेशस्थानमिति वक्ष्यति ॥ २७ ॥ एवमतितापात् सूर्यमंडलाज्जलमयं सो

पृथक्त्वं गमितं तोयं पृथिवीशब्दमिच्छता ॥ घनत्वाच्च द्रवत्वाच्च निखिलेनोपलभ्यते १९ फलत्वात् सीदमाना च सलिले सलिलोद्भवः ॥ व्याजहार शुभां वा
 र्णीसंमतात् पूरयन्निव २० ऊर्ध्वो हं स्थातुमिच्छामि संसीदाम्युद्गरस्वमाम् ॥ गंभीरे तोयविवरे मूर्तिविक्षोभितांतरम् २१ ततो मूर्तिधरा देवी सर्वभूतप्ररोहिणी
 यथा योगेन संभूता सर्वत्र विषयैषिणी २२ श्रुत्वा च गदितं तस्या गिरंतां च सुभाषिताम् ॥ वराहरूपमास्थाय निपपात महार्णवे २३ उद्धृत्य सो वनितो यात्कृत्वा
 कर्मसुदुष्करम् ॥ समाधौ प्रलयं गत्वा प्रलीनो न च दृश्यते २४ यत्तद्ब्रह्म मयं ज्योतिराकाशमिति संज्ञितम् ॥ तत्र ब्रह्मासमुद्भूतः सर्वभूतपितामहः २५ अद्या
 पि मनसा धात्रा धार्यते सर्वयोगिना ॥ ज्ञानयोगेन सूक्ष्मेण प्रजानां हितकाम्यया २६ भित्त्वा तु पृथिवीमध्यमुपयाति समुद्रं ॥ तपनस्तूर्ध्वमातिष्ठन्नरश्मिभिः
 सह सन्निव २७ तस्य मंडलमध्यात्तु निःसृतं सोममंडलं ॥ ससनातनजो ब्रह्मासौ मयं सोमत्वमन्वगात् २८ सोममंडलपर्यं तात्पवनः समजायत ॥ तदक्षरमयं
 ज्योतिस्तेजोभिरभिवर्द्धयन् २९ स तु योगमया ज्ञानात्स्वभावाद्ब्रह्म संभवात् ॥ सृजते पुरुषं दिव्यं ब्रह्म यो निःसनातनं ३०

ममंडलमभूदित्याह

तस्येति ससोममंडलाभिमानोऽसनातनः परमात्मा ब्रह्मा ब्राह्मणवर्णः ब्रह्म ब्राह्मण आत्मानेति श्रुतेः आद्यत्वाच्च ब्राह्मणानां राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजेति श्रुतेः सोमत्वम्
 उमा ब्रह्म विद्या तया सहितः सोमः तस्य भावः सौम्यम् स उत्पन्नमात्रो ब्रह्म विस्त्वं अन्वगादित्यर्थः ॥ २८ ॥ सोमेति सोमस्योक्तरूपस्य मंडलपर्यंतान्मुखप्रदेशात्पवनो निश्वासः सम
 जायत तत्सन्निश्वासः अक्षरमयं वर्णात्मकं वेदरूपं ज्योतिः सर्वाथ प्रकाशकं जातमिति शेषः निश्वासितमेतद्यज्ञवेद इत्यादि श्रुतेः ॥ २९ ॥ स तु सूर्यमंडलांतानामाधिदैविकानामर्था
 नां ह्यष्टा सोमाख्या दीश्वरा द्वेदं प्राप्य योगमया तज्ज्ञानात् जन्मांतरियोगप्रभावोद्भूतप्रकाशात् वेदं तेजोभिः स्वबुद्धिबलेन वर्द्धयन्नुपवृंहयन् वेदार्थालोचनपूर्वकं स्वभावात् पूर्ववासनारू
 पाद्ब्रह्म संभवाद्ब्रह्म सत्तयोद्धोषिताद्दिव्यं चोत्तमानमत एव ब्रह्म यो निवेदस्यास्पदभूतं सनातनं पूर्वकल्पकृतं संस्थानं पुरुषं शिरःपाण्यादिमंतं अध्यात्मिकं सृजते इति श्लोकद्वयसंबंधः ॥ ३० ॥

अस्यशरीरस्यपंचभूतमयत्वंअथयल्लेहितंश्लेष्मैरतस्ताआपइत्यादिश्रुत्युदितंदर्शयतिद्वाभ्यां भवत् अडभावआर्षःअभवदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ पुरुषात्तुईश्वरात्प्राप्तःपुरुषोभावः चैतन्यंकर्तृपुनंदेहंवायुनाकरणेनस्पंदयतेचालयतेसंघातात् एवंपंचानांभूतानांसंघातंप्राप्यतत्रज्योतिसंभवः ज्योतिषांइंद्रियाणांजाठरस्यचसंभवउद्भवोभवति अग्निर्वाक्भूत्वामुखं प्राविशदित्यादिश्रुतेः अतएवमहान्कृत्स्नस्यब्रह्मांडस्यात्रप्रवेशात् योगिहृदयदर्पणेतदभिव्यज्यतइत्यर्थः ज्योतिसंभवइतिसलोपआर्षः ॥ ३२ ॥ भूतात्माजीवः समेपांचभूतिकलात्नतिर्यगादितारतम्यरहितेतस्मिंस्तस्मिन्सर्वस्मिन्स्तिस्नातनोऽनादि कालमारभ्येत्यर्थः गुहायांबुद्धौनिहितंज्ञानंस्थंज्ञानमंतंब्रह्मयोवेदनिहितंगुहायामिति श्रुतिप्रसिद्धम् किंतुज्ञानमित्यतआह यज्ज्ञःयस्यज्ञोज्ञातायज्ज्ञः सनातनईश्वरः यस्यज्ञानस्यज्ञाताईश्वरोभवतीत्यर्थः एतेनपरमेष्ठ्योमन्सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहेतिश्रुत्यर्थोदर्शितः ॥ ३३ ॥ यःसनातनःसएवजीवइत्याह तपनस्येतितपनस्यप्रकाशकस्य अग्निरिवाग्निर्भोक्तादेहिनांदेहाभिमानीनांमूढानांदृष्ट्यायोभोक्तासएवतत्त्वदृष्ट्याईश्वरइत्यर्थः तस्यानैश्वर्यंसंततादेहाध्यासादि

द्रव्यंयत्सलिलंतस्यघनंयत्पृथिवीभवत् ॥ छिद्रंयच्चतदाकाशंज्योतिर्यच्चक्षुरेवतत् ३१ वायुनास्पंदतेचैनंसंघाताज्ज्योतिसंभवः ॥ पुरुषात्पुरुषोभावःपंचभूतमयोमहान् ३२ भूतात्मावैसमेतस्मिंस्तस्मिन्देहःसनातनः ॥ गुहायांनिहितंज्ञानंयोगाद्यज्ज्ञःसनातनः ३३ तपनस्यैवतद्रूपंयोगिर्वसतिदेहिनाम् ॥ शरीरेनित्यशोयुक्तेधातुभिःसहसंगतः ३४ स्वभावात्क्षयमायांतिस्वभावाद्भयमेतिच ॥ स्वभावाद्दिदृतेशांतिस्वभावाच्चनविंदति ३५ इंद्रियैरतिमूढात्मा मोहितोब्रह्मणःपदे ॥ संभवंनिधनंचैवकर्मभिःप्रतिपद्यते ३६ यावत्तद्ब्रह्मविषयंनोपयातीहतत्त्वतः ॥ तावत्संसारमाप्नोतिसंभवांश्चपुनःपुनः ३७ इंद्रियैर्व्यतिरिक्तोवैयदाभवतियोगावित् ॥ तदाब्रह्मत्वमापन्नःप्रलयाग्रेप्रतिष्ठति ३८ प्रतिषिद्धममुंलोकंब्रह्मवान्त्सभवत्युत ॥ नचरागव्ययैर्यातिनचसज्जतिकर्हिचित् ३९ आगतिंत्वंगतिंचैवनिधनंसंभवंतथा ॥ भूतेभ्योवेत्तिसर्वज्ञःपरांसिद्धिमुपागतः ४० आत्मनोगतयश्चैवतथाविषयगोचरे ॥ पुरस्तात्कर्मनिर्वृतेःपदेब्रह्माप्रतिष्ठितः ४१

त्याहशरीरइति धातुभिः पंचभूतैः देहयोगाद्वासेपीतिन्यायेनदेहाभिमानात्परस्यापिज्ञानैश्वर्यतिरोभावइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ योयंधातुभिः सहसंगतःस्वभावात्पूर्वसंस्कारात्क्षयंप्रेष्वर्चभयंअनैश्वर्यंचाप्नोतिशांतिसद्भावाभावाभ्यामित्याहस्वभावादिति ॥ ३५ ॥ इंद्रियकिंकरस्यकर्मबंधोस्ति ॥ ३६ ॥ यावत्ज्ञानेन ब्रह्माख्यं आनंदरूपंविषयंनोपयातीतंनचसंभवाख्यांजन्ममालांप्राप्नोतीत्याहद्वाभ्याम् ॥ ३७ ॥ एवमशांतस्यदुःखमुक्त्वाशांतस्यानंदावाप्तिमाहइंद्रियैरिति योगबलेनइंद्रियैर्व्यतिरिक्तः प्रलयाग्रेइंद्रियादिपुस्वरूपानंदेप्रतिष्ठांप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ प्रतीति अमुंसविकल्पानंदाख्यंलोकंप्रतिषिद्धंकुलब्रह्मवान्निर्विकल्पपदभाक्योगफलंरागादिजयंसर्वज्ञत्वंचाहसाद्वाभ्यांरागव्ययैरितिरागव्ययैरागादिकृतैरपचयैः ॥ ३९ ॥ आगतिंगर्भप्रेवेशंगार्तंगर्भाभिर्गमनंनिधनंमरणम् भूतेभ्योदृष्टेभ्योवेत्तितनुस्वयमागत्यादीन्प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ आत्मनइति गतयोमुक्त्युपायास्तान्जानीते तथाविषयगोचरं अतीतानागतादिविषयंपुरस्तात्कर्मनिर्वृतेःभावीनिकर्मफलानि पदेपरस्यांकाष्ठायांब्रह्मब्रह्मवित् ॥ ४१ ॥

चित्तग्रंथोच्चित्तवधतः कामादीन् यातनाः सुखदुःखसाक्षात्काराः तत्स्मरणानि प्रलोभेन प्रवलेनलोभेन भिद्यमानाः अनेकशाखाः वासनावलीर्निबन्ध्यात् वायुभिन्नमर्णवमिवयाः पुरुषक्षोभयन्तीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ पच्यत इति एवं वासनादिरोधं कुर्वतः परेभ्यः कामादिभ्यः नीलं मलिनं हृदयं बुद्धिः पच्यते विगुह्य भवति इंगाल इवाग्निना सितभस्मशेषः केन च पच्यते ज्ञानचक्षुषा चष्टेनेनेति चक्षुस्तेजः ज्ञानाग्निनेत्यर्थः किं च ज्ञानमत आह ब्रह्मप्रोक्तं वेदप्रोक्तं येन ज्ञानेन इह जीवत्येव देहे आत्मा जीवः तद्यथा हि निलयिनिवल्मो कर्मूतापत्यस्ताशयोतेव मे वायमशरीरः स च क्षुरचक्षुरिव समाना अमाना इवेत्यादि श्रुतिभ्यः सर्वबंधनिर्मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ किंच सृजेदिति परं हार्दाकाशस्थं परिपक्वयोगी तु तेजोमूर्तिः सूक्ष्मभूतमयशरीरः स्वप्राभिमानो ब्रह्मलोकं व्यावहारिकमपिलोकमविद्वमच्छिद्रं साकल्येन विश्वामित्रादिवत्सम्यक्सृजेत् भूतानामुत्पन्नत्वाद्भौतिकसर्गविषयमेव योगिनः सामर्थ्यामिति ज्ञेयं शास्त्रांतरन्याये जगद्ध्यापारवर्जमित्युक्तेः ॥ ४४ ॥ तिर्यगिति नियमोपमैः नियम्यते निगृह्यते जनेन तिव्युत्पत्तेर्नियमो निगडः तत्तुल्यैः तानिकर्माणि अपिशब्दात्तिर्यग्यो

चित्तग्रंथीश्च मनसारुंध्यात्पूर्वाश्च यातनाः ॥ भिद्यमानाः प्रलोभेन वायुभिन्नमिवार्णवम् ४२ पच्यते हृदयं नीलं परेभ्यो ज्ञानचक्षुषा ॥ ब्रह्मप्रोक्तमिवात्मा वै विमुक्तो देहबंधनात् ४३ सृजेदपि परं लोकं संहरेदपि विद्यया ॥ तेजोमूर्तिरिवाविद्वमिह लोकं च स सृजेत् ४४ तिर्यग्योनौ गतांश्चैव कर्मभिर्नियमोपमैः ॥ तान्यपि प्रतिमुच्येत ब्रह्मयुक्तेन चेतसा ४५ अक्षरं च क्षरं चैव योगकर्माभिविद्यते ॥ नक्षरं विद्यते तत्र यद्ब्रह्म कर्मभिर्ध्रुवम् ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे भण्डोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पृथिव्यां यत्कृतं छिद्रं तपनेन विवर्द्धता ॥ तस्मिन् यस्तोथमैनाकः स्वभावविहितोचलः १ पर्वभिः पर्वतत्वं चलभतेनामसां जितम् ॥ अचलादचलत्वं च स्वभावान्मेरुरेव सः २

निगतान्जीवान् प्रतिमुच्येत प्रतिमोचयेत्संकल्पासिद्धत्वात् ब्रह्मयुक्तेन ब्रह्माण्यो जितेन ॥ ४५ ॥ अक्षरमिति योगकर्मयोगारब्धकर्म अक्षरं मोक्षं क्षरं भोगं च अभिव्याप्य विद्यते योगे एव कृत्स्नं कर्मफलमप्यंतर्भूतमित्यर्थः एवं सर्वतदभिसमैतियत्किंच प्रजाः साधु कुर्वतीति श्रुतेः नन्वेवं मोक्षेऽपि क्षरस्यान्वयः स्यात्तेन मुक्तेर्निविशेत्पत्वं भज्यतेत्याशंक्याह नेति यत् ध्रुवं ब्रह्मतत्त्वकर्मभिरुपलक्षितं क्षरं विद्यते इति योजना प्रारब्धकर्मणावष्टब्धे देहे सत्येव योगिनिक्षरस्यान्वयोन विदेहकैवल्यावस्थायामिति भावः ॥ ४६ ॥ इति श्रीहरेर्वंशे भविष्यपर्वणिटोकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥ एकादशोऽयं कर्मफलपारिच्छेदाय योगभूः ॥ वर्णितायाः क्षरप्राप्त्यै योगश्रोकोऽप्यविधिः ॥ १ ॥ सोमोत्पत्तिप्रसक्तानुप्रसक्तं संक्षेपेण अंतरालं योगं अभिधाय प्रकृतमध्यारोपमनुसरन् भित्त्वा पृथिवीमध्यमित्यादि पूर्वमुक्तं भूमेः सच्छिद्रत्वं मनूयतत्र छिद्रे मेरुमूलं निहितमिति व्याह पृथिव्यामिति मीनं हिंसितं अकंदुःखं यैस्ते मीनाकाः नित्यसुखिनो देवास्तेषामयं मीनाकः मीनां हिंसायां अस्मात्फेनमिनाविति निष्ठा तस्य नत्वं निपात्य ते स्वभविनसंस्कारेण पूर्वोक्तसलिलादिवद्विहितः अतएवाचलः चित्तवता स्वभावस्य परिवर्तयितुमशक्यत्वात् ॥ १ ॥ एवं निर्दुःखत्वं तस्योक्त्वा सुखप्रदत्वमप्याह पर्वभिर्निरति पर्वानि पूरयन्ती कामा

नितिचिंतामणिकामधेनुकल्पद्रुमादीनिविद्यंतेस्मिन्नितिपर्वतःसंज्ञितं सकेतितं योगरूढं पंकजादिपदवदित्यर्थः अचलात् अचलनात् एवंविधोपिस्वभावात्कल्पनामात्रत्वान्मेरुरि
वमितएव न तत्रात्यंतिकोदुःखनिवृत्तिः सुखप्राप्तिर्वास्तोत्यर्थः उक्तहेतौरेवप्रक्षेपव्यएवेतिवार्थः माङ्मानेमात्रप्रक्षेपेऽस्माद्वामायोरुरिचेतिवामियिभ्यांरुरितिवानिष्पन्नस्यमेरुशब्दस्यो
कार्यत्वात् ॥ २ ॥ तस्येति व्यक्तः शिरःपाण्यादिमान् ज्योतिसंभवेत्युक्तार्थं तेनैवव्यक्तं नैववस्तुवृत्त्यापरमात्मनासता ॥ ३ ॥ इदमेवाह यत्तदिति शिरसोतरसहस्रारेवेदांग
र्भवापुरुषसूक्तप्रतिपाद्योविग्रहः संस्थानं यस्य तत्पुरुषविग्रहम् ॥ ४ ॥ वदनादिति तस्य वदनात् निष्क्रान्तं चतुर्वदनं विद्वोतिशेषः द्विजोत्तमैः सह निष्क्रान्तं द्विजानां उत्तमाः मुखा
दिन्द्रश्चाग्निश्च ब्राह्मणोऽस्य मुखमासात् आसन्यं प्राणमचूरिति ईश्वरमुखजत्वेन श्रुतिप्रसिद्धास्तैः सहेत्यर्थः ॥ ५ ॥ तेषु ब्राह्मणान्स्तौतिवक्रमिति तस्येत्यनुवृत्तं तत्तस्य वक्रं ब्रह्मवेदः
समुद्भूतो निश्चितरूपेण यस्मात्तथा ब्रह्मा तस्य वेदस्य धारको ब्राह्मणः स ब्राह्मणानां ब्रह्मोद्भवानामग्न्यादीनां मध्ये मुख्यः ब्रह्मब्राह्मण आत्मनेति श्रुतेर्यथा माह तदेवेति भावत्वं पूज्यतम

तस्य पृष्ठे सुविस्तीर्णेन गस्य सुमहर्द्धिमान् ॥ तस्मिंस्तु पुरुषोऽव्यक्तो वसति ज्योतिसंभवः ॥ विहितश्च स्वभावेन तेनैव परमात्मना ३ यत्तद्ब्रह्म मयं ते जो निहितं
शिरसोतरे ॥ तस्य ज्योतिर्मयं रूपं दीप्तं पुरुषविग्रहम् ४ वदनादभिनिष्क्रान्तं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ चतुर्भिर्वदनैर्युक्तं चतुर्भिश्च द्विजोत्तमैः ५ वक्रं ब्रह्म समुद्भू
तं ब्रह्म ब्राह्मणपुंगवः ॥ तदेव तन्महाभूतं पुनर्भावत्वमागतम् ६ उद्धृताः पृथिवी देवी पुस्तात्सलिलाशयात् ॥ ब्रह्मत्वं ब्रह्मणः स्थानादलोकोलोकतांगतः ७
पदसंयौ ब्रह्मलोकं शृंगमेरोस्तदाभवत् ॥ उच्छ्रितं योजनशतं सहस्रशतमेव च ८ एवमेव च विस्तारं चतुर्भिर्गुणितं गुणैः ॥ अथवा नैव संख्यातुं शक्यं भूतेन के
नचित् ॥ समाः सहस्रं बहुभिर्गुणितं येन तेजसा ९ चतुर्भिः पार्श्वविस्तारैः शिलाभिरभिसंवृतैः ॥ नगस्य यस्य राजेन्द्र विस्तारैः शतयोजनैः १० कोटिकोटी
शतगुणैर्गुणितं ब्रह्मवादिभिः ॥ योगयुक्तैः सदा सिद्धैर्नित्यं ब्रह्म परायणैः ११ मरुद्भिः सह देवैर्द्रुवैर्दुर्वासुभिरेव च ॥ आदित्यैर्विश्वसहितैरक्षवसुधाधिपान् १२

त्वं ब्राह्मणत्वमितियावत् भावः पूज्यतमो लोके इत्यनेकार्थमंजरी ॥ ६ ॥ तदेवेत्युक्तं किं तन्महद्भूतमित्यत आह उद्धृतेति येनेति शेषः ब्रह्मणः स्थानं मेरुपृष्ठं प्राप्य तदेवं ब्रह्मत्वं चतुर्मुखत्वं
गतं एवमेव लोकोपि धरोद्धर्त्तलोकतांगतः ॥ ७ ॥ पदेति पदयोः संधौ मेरोः शृंगं ब्रह्मलोकं ब्रह्म परं वस्तु लोक्यते साक्षात्कियते यत्र स्थितस्तद्ब्रह्मलोकं क्रममुक्तिस्थानमित्यर्थः
मेरोः कल्पनामात्रशरीरत्वान्मेरुमरीचिकाह्लादगांभीर्यस्य वने यत्ता प्रमाणमस्तीत्याह सार्द्धेन उच्छ्रितमिति तेजसा ज्ञानेन ॥ ८ ॥ ९ ॥ उच्छ्रायविस्तारयोरिव परिधेरप्यनियममाह चतुर्भि
रिति शिलाभिरुपपन्नं भक्तैः शैलस्थानो यैर्धर्मज्ञानवैराग्यैश्चरैरभितः संवृतैः पार्श्वानां विस्तारैः ॥ १० ॥ पूर्वोक्तपरिणामैश्चतुर्भिर्गुणितैश्चतुष्कोणो मेरुर्भवतीति वौद्धपक्षमुपाक्षिप्य मानसत्वात्
परिमाणनियमो नास्तीत्याह सार्द्धेन नगस्येति गुणितं परिमाणमिति शेषः ब्रह्मविद्भिर्मयाया अनंतत्वादानंत्येनानिश्चितमित्यर्थः ॥ ११ ॥ मरुद्भिरेत्यादिच त्रिभिः कालापकं भगवा
न्विष्णुना सह तेन ब्राह्मेण वपुषा वसुधाधिपान् पृथिवीं चरक्षेतिसंबंधः शुद्धचिदात्मा मायोपाधिना रूपेण प्रकृतेन मेव धिपते ब्रह्मणश्च रूपेण शरीराभिमानिनो जीवान् शरीरं च राक्षितवान्

भोगमोक्षप्रदकर्मज्ञानोपदेशेनेत्यर्थः किंभूतां पृथिवीं मरुदादिभिस्तत्रावयवदेवतादिभिः विवस्वद्वरुणाभ्यां तद्देवत्यतेजोजलाभ्यां च संघातंगमिताम् लिङ्गात्मविशिष्टां तेजोवन्नात्मिकामित्यर्थः किंभूतेन ब्राह्मेण वपुषा ब्रह्मनिर्विशेषरूपं प्राप्तेन प्राप्तवता ॥ १२ ॥ १३ ॥ कितद्ब्रह्मेत्यत आह यत्तदिति न केवलं वेदपारगैरपि बहुभिर्नियमैः कर्तृभिः प्राप्तैरनुगतैः हठाकृष्टानयेषां नियमाः अपि तु दासभूतास्तादृशैर्ब्राह्मणैरेत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवमिति एवं अन्योन्याश्रयेण एते त्रयो लोकाः पृथिवी मरुदादिविष्णुशब्दिताः विराट्सूत्रांतर्यामिणः ब्राह्मेह निब्रह्म प्रापके योगयज्ञे समाहिताः तत्र स्थत्वा तत्रैवानुभूयंत इत्यर्थः तत्रैवाह निअन्यकंब्रह्मचयत्प्रतिष्ठितं अनुभूयते योगिभिः तत्प्राणे प्राणारव्ये उपाधावप्यहमिति जीवरूपेण व्यक्तं सत्प्रतिष्ठितं शुद्धं ब्रह्मैव संसरतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ अस्य मुक्त्युपायमुपदिशन् रक्षणमेवाध्यायशेषेणाह ब्रह्मण इति ब्रह्मण ईश्वरस्य प्रभावेन निश्चितमात्रेण वेदेन प्रचोदितं यत्नियतं नित्यं कर्म अकरणात्प्रत्यवायजनकं एतद्विदितमित्युत्तरेण संबंधः शश्वत्निरंतरं अच्छलवादिनां भावेन शुद्धचेतसा प्रवर्तमानं क्रियमाणं कर्म येषां वाचापि च्छलं कदाचिदपि नास्ति किमुत कर्मणा तैः कृतं वेदोक्तं कर्म हितमित्यर्थः ॥ १७ ॥ आसक्तिनिषेद्धं कर्म फलस्येयत्तामाह यदेकमिति यत्पदं दिष्टत्वं गमितं कर्म जसु कृतफलत्वं प्रापितं तत् ब्रह्मणः पा

ररक्षार्थं विचैव भगवान्विष्णुना सह ॥ विवस्वद्वरुणाभ्यां च संघातंगमितां नृप १३ तेन ब्राह्मेण वपुषा ब्रह्म प्राप्तेन भारत ॥ यत्तद्विष्णुमयं तेजः सर्वत्र समतांगतम् १४ यत्तद्ब्रह्मेति वै प्रोक्तं ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ नियमैर्बहुभिः प्राप्तैः सत्यव्रतपरायणैः १५ एवमेते त्रयो लोका ब्राह्मेह नि समाहिताः ॥ अह नि ब्रह्मचाव्यक्तं व्यक्तं प्राणे प्रतिष्ठितम् १६ ब्रह्मणो नियतं कर्म प्रभावेन प्रचोदितम् ॥ प्रवर्तमानं भावेन शश्वदच्छलवादिनाम् १७ एतद्विदितमिति प्रोक्तं ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ यदेकं ब्रह्मणः पादं दिष्टत्वं गमितं पदम् १८ बहुत्वाद्भिप्रभावानां विश्वशब्दः प्रयुज्यते ॥ ब्राह्मणैर्ब्रह्मभूतात्मा सत्यव्रतपरायणैः १९ विश्वरूपं मनोरूपं बुद्धिरूपं च मानयन् ॥ एवं द्वंद्वं स भगवान्प्रथमं मिथुनं सृजत् २० स एव भगवान्विश्वो देव्या सहसनातनः ॥ विधाय विपुलान् भोगान् ब्रह्माचरति सानुगः २१ देले शमात्रं प्राहुः श्रुतयः पादोऽस्य विश्वाभूतानीत्याद्या इत्यर्थः ॥ १८ ॥ बहुत्वादिति यस्य पादो विश्वं तद्ब्रह्मभूतात्मानित्यसिद्धात्माननुकर्मप्राप्य इति भावः एवं विधोऽपि विप्राणां ब्राह्मणानां भावाश्चित्तवृत्तयस्तासां बहुत्वात् ब्राह्मणैर्विश्वे इन्द्रमिव वरुणादयः शब्दाः यस्मिन्वाचकत्वेन प्रतिष्ठिता इति स विश्वशब्दः यज्ञेषु प्रकर्षणयुज्यते विनियुज्यते तैस्तैः शब्दैरित्यर्थः तथा च श्रुतिः तद्यदि मादहुरमुं यजेत्येतस्यैव साविसृष्टिः एकं सद्भिप्रावहुधा वदंतीत्यादिका तस्मात्फलस्य तु च्छत्वा न्निष्कामैरेव कर्मभिः परमात्मा आराधनो यो मुमुक्षुभिरिति भावः ॥ १९ ॥ एवं यष्टव्यदेवतारूपं ब्रह्मैवेत्युक्त्वा यजमानरूपमापितदेवत्याह द्वाभ्यां विश्वरूपं स्थूलं मनोरूपं सूक्ष्मं द्वयमपि बुद्धिमात्ररूपमिति मानयन् जानन् एवं उक्तक्रमेण जानन् द्वंद्वस्त्रीपुंसात्मकं सृजत् असृजत् अडभावार्पः ॥ २० ॥ यत्सृष्टं मिथुनं तदपि स्त्रियुगेन टस्यैव रूपांतरमित्याह स एवेति विधाय वेदेन प्रकाश्य आचरति भोगार्थं कर्माणि करोति अनुगैः कश्यपादिभिः सहितः सानुगः ॥ २१ ॥

हविःस्वरूपमपि ब्रह्मेवेत्याह स एष इति यो नित्यमकिंचन पथैषिणाम् ॥ निर्वाणपदगंतृणां ब्रह्मविदां वरो ब्रह्मस एषः ॥ २२ ॥ सोमात् उमा ब्रह्मविद्या तया साहिता तानित्यमलुप्त
ज्ञानशक्तेः परमेष्ठवरात् सोमः चंद्रः औषधीशः समुत्पन्नः किंभूतात् सोमात् धारास्वर्गात् च्युतजलधारा तदेव विग्रहो मूर्तिर्यस्य तस्मात् यथा धारया ॥ २३ ॥ स्वभावतः निसर्गैव कर्म
महेश्वरस्य भूताधिपस्य प्रदानरूपं कृत्वानादं न दति पुनः पुनर्गर्जति नादमिति णमुलं तं नदित्वानदित्वेत्यर्थः अतः सानदीत्युच्यते ॥ २४ ॥ संभाव्यं महीकृत्य अभिभूय भित्वा मार्गरो
धकान्पर्वतानि ति शेषः यतो गगनात् गांगता अतो गंगा भूदिति भावः सप्तधा गोदा वारोरूपेण सा हि स मुद्रसंगमे सप्तधा भूतेति सिद्धं ॥ २५ ॥ सहस्रधा जाह्नवीरूपेण इदमपि प्रसिद्धं
बहुधा विभूतिभेदेन गंगा भगवतो नदीत्यादितत्तत्तीर्थमाहात्म्यप्रसंगे गंगाया अनेकधा भावदर्शनात् एवमोषधीशोऽप्यतिप्रसंगात् गंगायास्तत्कारणे श्वरात्मन्वमुक्त्वा चंद्रोत्पात्तिप्रयोजन
माह इममिति इमं लोकं औषधोनामाप्यायनेन अमुंचलोकं प्रथमां पिवते वेह्निर्द्वितीयां पिवते रविरित्यादिशास्त्रोक्तप्रकारेण च भावयन् वृद्धयन् क्षरसंभवं अविद्याप्रभवम् ॥ २६ ॥ ततः

स एष भगवान् ब्रह्मानित्यं ब्रह्मविदां वरः ॥ निर्वाणभयगंतृणामकिंचन पथैषिणाम् २२ सोमात् सोमः समुत्पन्नो धारासलिलविग्रहात् ॥ यथाभिषिक्तो भूताना
माधिपत्ये महेश्वरः २३ अभिषिच्य च भूतेशं कृत्वा कर्मस्वभावतः ॥ नदति स्म तदनादं तेन सा ह्युच्यते नदी २४ सा ब्रह्मलोकं संभाव्य अभिभूय सहस्रधा ॥
गांगता गगनादेवी सप्तधा प्रससार च २५ सहस्रधा च राजेंद्र बहुधा च पुनः पुनः ॥ इमं लोकममुंचैव भावयन् क्षरसंभवं २६ ततो भूतानि रोहंति महाभूतफ
लानि च ॥ ततः सर्वोक्रियारंभाः प्रवर्तन्ते मनीषिणाम् २७ चतुर्भिर्वदनैस्तस्य मुखपद्माद्विनिःसृता ॥ तदा क्षरमयी सिद्धिर्दिशत्वं समुपागता २८ त
स्य ज्ञानमयं पुण्यं चतुष्पादं सनातनम् ॥ पतित्वेनाभवद्देवो ब्रह्मा चात्र पितामहः २९ पादाधर्मस्य च त्वारो यैरिदं धार्यते जगत् ॥ ब्रह्मचर्येण व्यक्तेन गृह
स्थेन च पावने ३०

अस्य लोकस्य संवर्द्धनात् उद्भूतैर्वाजैः भूतानि जरायुजादीनि रोहंति वर्द्धन्ते महाभूतानि पृथिव्यप्तेजांसितेषां फलानि तेजो वच्चात्मकानि ब्रीह्यादीनि सर्वस्य आत्मकत्वात् ततो ब्रीह्यादि
भ्यो मनुष्यादिभ्यश्च यथा योग्यं सर्वोक्रियारंभाः प्रवर्तन्ते मनीषिणां कामजैर्तृणाम् ॥ २७ ॥ मंत्रोपि ब्रह्मैवेत्याह चतुर्भिरेति वदनैरेव वदनैर्वेदैः इत्थं भावेन तृतीया तस्येश्वरस्य मुखप
द्माद्वेदरूपेण विनिःसृता अक्षरं ब्रह्म तन्मयी यत्प्राप्तिप्रधाना सिद्धिर्वेदाख्यादिशत्वं उपदेशत्वं दिशति सर्जने इगुपधलक्षणः कः ॥ २८ ॥ ऋत्विग्यजमानावपि ब्रह्मैवेत्याह तस्येति
ज्ञानमयं चिन्मयं पुण्यं पुण्यकारणं यज्ञं चतुष्पादं च त्वारऋत्विजो ब्रह्मो द्वातृहो ब्रह्मवर्च्यः पादायस्य तं सनातनं अनादितस्य पतित्वेन ब्रह्मा ब्रह्मणः कर्मरूपस्य अनुष्ठाता एतत्सर्वपितामहः शुद्धं
ब्रह्मैव ॥ २९ ॥ धर्मपादरूपाश्च त्वार आश्रमा अपि ब्रह्मैवेत्याह पादा इति द्वाभ्यां व्यक्तेन स्वाध्यायरूपेण व्यानरूपेण व्यक्तेन एकः पादः गृहस्थेन गृहस्थाश्रमेण पावने गृहे स्थिते
न च द्वितीयः पादः समासैकदेशस्यापि गृहस्थविशेषणं पावने इति आर्षत्वात् ॥ ३० ॥

गुरुभावेनतपोभारगौरवेणचवानप्रस्थाश्रमेणतृतीयःपादः वाक्येनतत्त्वमस्यादिना कीदृशेनगुह्यगामिनाआत्मतत्त्वप्रतिपादकेन तथानगामिनानगमचलंकूटस्थंब्रह्मसंन्यासाद्ब्रह्म
णःस्थानमितिस्मृतेर्मैरुपपृष्ट्वातत्प्रति आगमयतिगमयतीतिनगामितेन नगामिना कूटस्थवस्तुप्रापकेणविचारध्यानाभ्यावस्तुप्रतिप्रत्यर्थेनवाक्येनचतुर्थःपादोधर्मस्यभवतीत्यर्थः स्व
र्गोभोगापवर्गाख्यंसुखं ॥ ३१ ॥ एवंयष्टव्यदेवतादिचातुराश्रम्यांतानांब्रह्मत्वंभावनार्थमुक्तं इदानींतुर्याश्रमयोगे योगंप्रस्तोष्यन्तुर्याश्रमधर्ममेवस्तौतिद्वाभ्यां न्यायादिति न्या
यात्वेदांतन्यायोद्बलितश्रवणमननात्मकविचाराधिगमात् गुह्यधर्मोयोगःतेनचमंडलेब्रह्मांडगोलेसोमःचंद्राधिष्ठेयंमनःविवर्द्धति आध्यात्मिकपरिच्छेदाभिमानंत्यक्त्वासमष्टयभि
मानंधत्तेइत्यर्थः एवंब्रह्मणोवेदादेवप्रमाणभूताब्रह्मचरणेब्रह्मचर्यायोगस्तस्मात्शाश्वताअपिवेदाः वर्तन्तीतिनवर्ततेगच्छतिबाध्यंतेइत्यर्थः अत्रपितापितेत्यादिलोकाअलोकावे
दाअवेदाइतिश्रुतेःवेदस्यापिवोधात्प्रागेवप्रामाण्यंसतितुवोधेबाधएवेत्यर्थः वर्तन्तीतिनवर्ततेगच्छत्यर्थेपूपपद्यते ॥ ३२ ॥ किंचवाक्येनपूर्वोक्तोगुह्येत्यादिविशेषणेनयुक्तान्गृहस्थानपिअ

गुरुभावेनवाक्येनगुह्यगामिनगामिना ॥ इत्येतेधर्मपादाःस्युःस्वर्गहेतोःप्रचोदिताः ३१ न्यायाद्वर्मेणगुह्येनसोमोवर्धतिमंडले ॥ ब्रह्मणोब्रह्मचरणाद्वेदाव
र्तन्तीतिशाश्वताः ३२ गृहस्थानभिवाक्येनतृप्यंतिपितरस्तथा ॥ ऋषयोपिचधर्मेणनगस्यशिरसिस्थिताः ३३ नगस्यतस्यसंपश्यमेरोःशिखरमुत्तमम् ॥
पद्भ्यांसंपीड्यवृषणावृषिभिस्तैर्विचार्यते ३४ ग्रीवांनिगृह्यपृष्ठंविनाम्यप्रहसन्निव ॥ नाभिदेशेकरौन्यस्पर्शसर्वशोंगानिसंक्षिपन् ३५

भिलक्ष्यपित्रादयस्तृप्यंतिधर्मेणयोगेननगस्यमेरोः एतेनयोगधर्मेगृहस्थादेरप्यधिकारोस्तीतिदर्शितम् तथाचस्मृतिःन्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः श्राद्धकृत्सत्यवा
दीचगृहस्थोपिविमुच्यते सत्याश्रमैर्विजिज्ञास्यःसर्वैरप्येवमेवतु द्रष्टव्यस्त्वथश्रोतव्योमंतव्यश्चोपपत्तिभिरित्यादिका ॥ ३३ ॥ तदेवंयतेर्गृहस्थस्यचयथोक्तस्वाश्रमधर्मा
ननुतिष्ठतः अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाख्यायमाः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानाख्यानियमाश्रवणभावसिद्धाश्चेतानुक्ताआसनादीनियोगांगानिविहितसुः प्रथमंमे
रुशिखराख्यब्रह्मलोकएवजेतव्यइत्याहुनगस्येति उत्तमंक्रममुक्तिस्थानत्वात्आसनंविधत्तेसाद्धेनपद्भ्यामिति यतःमरोः शिखरंतैःब्रह्मचर्याद्याश्रमधर्मसंपन्नैर्ऋषिभिर्विचार्यतेतत्प
श्येतियोजनाकिंकुर्वन्वृषणौपद्भ्यांसंपीड्य मेढ्रादुपरिविन्यस्यसव्यंगुल्फंतथोपरि गुल्फांतरंचविन्यस्यसिद्धासनमिदंभवेदित्युक्तलक्षणेसिद्धासनेस्थित्वेत्यर्थः ॥ ३४ ॥
ग्रीवांनिगृह्यजुसंधौचुबुकंसंयोज्येत्यर्थः पृष्ठंविनाम्ययथावक्षर्षदुत्तंस्थात्तथाविनामयेत्पृष्ठं प्रहसन्निवेत्यस्यदंतैर्देतान्स्पर्शोद्वेत्यर्थः नाभिदेशेकरौन्यस्येत्यंजलिमुद्रांवामोप
रिदक्षिणंहस्तंरुक्तेत्यर्थः संक्षिपन्निगृह्णन् ॥ ३५ ॥

आसनजयिनः परकृतिसरूपार्थवादमुखेनसफलंप्राणायाममाहमूर्ध्निर्ति योगेश्वरस्ययोगात्पितामहः मनसाविष्णुंअसृजत् किंत्वामनसामूर्ध्विब्रह्मसमुत्क्षिप्येतियोजना मनो
रोधोहियोगः सचप्राणरोधाधीनइतिप्राणरोधयोगेश्वरः तस्ययोगादभ्यासात् पितामहोधिकारीमनसामनःप्रधानेनप्राणेनब्रह्मस्वात्मानंजीवंप्राणोपाधिमूर्ध्विब्रह्मप्राणमध्येसमुत्क्षि
प्यसंगम्यमनसासंकल्पेनविष्णुंविश्वरूपंअसृजत् एवंचोक्तरोत्याभ्रप्राणमध्यप्राप्यजीवस्यऐश्वर्याविर्भावहेतुः प्राणायामोवश्यंस्त्वित्यर्थः ॥ ३६ ॥ प्रत्याहारमाहात्म्यमाह
व्यतिरिक्तइति व्यतिरिक्तानिविषयेभ्योव्यावृत्तानिन्द्रियाणिरस्यसः कृतप्रत्याहारयोगोसन्निहितमपिशब्दादिकमगृह्णन् सर्वात्मनापरिच्छेदाभिमाननिवृत्तौविष्णुर्व्यापकएवभ
वति अयमवक्रमः यथाघटोदरगतादीपप्रभाघटमात्रीभवतासैवघटच्छिद्राद्बहिर्गताकिंयंतंभवनोदरगतंविषयंव्याप्नोति सर्वात्मनाघटाद्बहिर्गतासतीकृत्स्नंभवनोदरंव्याप्नोति एवं
जीवचैतन्यंदेहांतर्गतंसत्तन्मात्रंव्याप्नोतिइन्द्रियद्वारावहिर्गतंसत्तंतंविषयंव्याप्नोतिसर्वात्मनादेहाद्बहिर्गतासतीकृत्स्नंदृश्यंव्याप्नोति अतएवतस्यामवस्थायांसार्वज्ञयोगिनांभवतीति

मूर्ध्विब्रह्मसमुत्क्षिप्यमनसापिपितामहः ॥ असृजन्मनसाविष्णुंयोगाद्योगेश्वरस्यच ३६ व्यतिरिक्तंन्द्रियोविष्णुर्विवाद्बिंबमिवोद्धृतः ॥ तेजोमूर्तिधरोदेवो
नभसीदुरिवोदितः ३७ राजब्रह्मयोगेनसहस्रांशुरिवापरः ॥ विराजन्नभसोमध्येप्रभाभिरतुलंप्रभुः ३८ नोपलभ्यतिमूढानांप्रत्यक्षंब्रह्मशाश्वतम् ॥ ल
लाटमध्येतिष्ठतंब्रिधामूर्तंक्रियांप्रति ३९ ज्योतिश्चक्षुषिसंबद्धंबिंबंभास्करसोमयोः ॥ बुद्ध्यापूर्वंतुपश्यंतिअध्यात्मविषयेरताः ४० ब्राह्मणावेदविद्वांसःसय
व्रतपरायणाः ॥ नेतरेजातुपश्यंतिअध्यात्मंनावबुध्यते ४१

स्पष्टम् विवादितिमूषोद्धृताप्रतिमावत्सरूपेणाविर्भवतीत्यर्थःतेजोमूर्तिःचैतन्यज्योतिः ॥ ३७ ॥ एतमेवस्तौतिरराजोति ब्रह्मयोगेनदेहादितादात्म्याध्यासकृतयाब्रह्मभावव्या
वृत्त्याविराजन् विराजमाननभसोहार्द्वाकाशस्यप्रभाभिश्चैतन्यंज्योतिःप्रकाशैः बहुवचनंसमाधिप्रयोगभेदाभिप्रायानिर्देशोपचिन्मात्रमपिप्रत्याहारबलेनैवज्ञेयमित्यर्थः ॥ ३८ ॥
आक्रोशपूर्वकदेशबंधश्चित्तस्यधारणेतिप्रोक्तलक्षणांधारणामाहनोपेति उपलभ्यतिप्राप्नोति ललाटमध्येभ्रूव्राणसंधौतिष्ठंतंविष्णुंक्रियांनियमनक्रियांप्रतिसमुद्दिश्यद्विधामूर्तंनियम्य
नियामकरूपेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ धारणायाः प्रदेशमुक्त्वाविषयमाह ज्योतिरिति भास्करसोमयोः तदेवतयोरिडापिंगलयोर्मध्येबिंबभूतंज्योतिर्धारणाविषयइत्यर्थः किंभूतंवि
बंचक्षुषिसंबद्धं चक्षुरिन्द्रियेप्रतिबिंबितंयत्कृतंचक्षुषिरूपप्रकाशनसमर्थतस्मिन्चिज्ज्योतिषिभ्रूव्राणमध्यस्थेचित्तंनियमित्यर्थः बुद्धयेति पूर्वअध्यात्मविषयेरताःसंतःपश्चात्बुद्ध्यातं
विषयंपश्यंतीतियोजना आत्मनिशरीरेयोगधारणाविषयः तत्ररताः पुनःपुण्येनतदेवाचितयंतः एतेनात्रप्रत्ययैकताध्यानमित्युपलक्षणंध्यानमुक्तम् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणाइतिना
वबुध्यतेइतरैरितिशेषः अध्यात्मंअध्यात्मशास्त्रमपिनावबुध्यतेदूरेस्वरूपबोधइतिभावः ॥ ४१ ॥

इतरकेतानाह हिंसायोगैरितिद्वाभ्यां योभुविभूतेशोभूतानानिग्रहानुग्रहसमर्थयोगोपैश्वर्यकृतमोहंप्राप्तेनचेतसाअयोगात्मा नयोगेआत्माचित्तंयस्यसयोगंप्राप्यस्वरूपानंदात्च्यु
तमनस्कः तंभूतयः ऐश्वर्याणिसर्वप्राणचरैः सर्वप्राणभक्षकैर्हिंसायोगैराभिभवन्तीतिशेषः ॥ ४२ ॥ किंरुत्वामोहयन्तीत्यतआह कर्मभिरिति सर्वप्राणिवधैषिणानराणामन्यैः
कुत्सितैःकर्मभिर्योगसंबन्धंआधायप्रसंजयित्वा केयुनिमित्तेषुसत्सु स्वेषुस्वार्जितेषुमात्रेषुमीयतेतेमात्राः भोग्याः विषयाः हृष्टोदृष्यतिदृष्टोधर्ममातिक्रामतीत्यापस्तंबोकेर्योगार्द्धेषुन
संतोषःकार्यैः किंतुविघ्नबुद्ध्यातास्त्यक्व्यापुत्रेतिभावः ॥ ४३ ॥ समाहितेति यस्मादेवंयोगेविघ्नाःसंतितस्मात्ब्रह्मन्ब्रह्मणिसमाहितमनाःसम्यङ्निहितमनाभवेत् मोक्षस्यप्राप्तं
प्राप्तिः भावेकःमोक्षप्राप्त्यर्थमित्यर्थः किंरुत्वाचंद्रमंडलंमनःचंद्रमामनोभूत्वेतिश्रुतेः तस्यसंस्थानंईशादिरूपंतत्पारित्यज्येत्यर्थः संस्थानादितिल्यबूलोपेपंचमी ज्योतिर्द्योतमानंतेज
श्चैतन्यंहृदयायतनंप्रविश्य ॥ ४४ ॥ क्षिप्रविघ्नशंकयाऐश्वर्यास्वादमकुर्वन् गायत्र्याःगायत्रीवाइदंसर्वभूतमितिश्रुतिप्रसिद्धगायत्र्याख्यसगुणब्रह्मणोपिनयनंनयनवत्प्रकाशकं

हिंसायोगैर्योगात्मासर्वप्राणचरैर्नृप ॥ भूतयोभुविभूतेशोमोहप्राप्तेनचेतसा ४२ कर्मभिःकुत्सितैरन्यैःसर्वप्राणिवधैषिणाम् ॥ नराणांयोगमाधायस्वे
षुमात्रेषुभारत ४३ समाहितमनाब्रह्मन्मोक्षप्राप्तेनहेतुना ॥ चंद्रमंडलसंस्थानाज्ज्योतिश्चांद्रमहतदा ४४ प्रविश्यहृदयंक्षिप्रंगायत्र्यानयनानंतरे ॥ गर्भ
स्यसंभवोयश्चतुर्थापुरुषात्मकः ४५ ब्रह्मतेजोमयोगुक्तःशाश्वतोयध्रुवोव्ययः ॥ नचेंद्रियगुणैर्युक्तोयुक्तस्तेजोगुणेनच ४६ चंद्रांशुविमलप्रख्योभ्राजिष्णु
वर्णसंस्थितः ॥ नेत्राभ्यांजनयदेवोऋग्वेदंयजुषासह ४७ सामवेदंचाजिह्वाग्रादथर्वाणंचमूर्द्धतः ॥ जातमात्रास्तुतेवेदाःक्षेत्रंविदंतितत्त्वतः ४८ तेनवेदस्व
मापन्नायस्माद्विदंतितत्पदम् ॥ तेऽष्टजंतितदावेदाब्रह्मपूर्वसनातनम् ४९

शुद्धंज्योतिः तस्यांतरमध्येआसीदितिशेषः अंतरस्वरूपमाह गर्भस्येति अव्यक्तस्यसंभवउत्पत्तिःयद्विधिवेद्यापेक्षंपुंस्त्वंचतुर्द्धाअकारोकारमकारार्द्धमात्रार्धत्वेन ॥ ४५ ॥ चतु
र्द्धाभूतमेवपुरुषंस्तैतित्ब्रह्मेतिसाद्धेन ब्रह्मनिरतिशयोत्कृष्टतेजश्चैतन्यंतन्मयंतद्रूपः अव्यक्तः इंद्रियाद्यगोचरः शाश्वतोऽनित्यः ध्रुवःकूटस्थःअतएवअव्ययः अपचयशून्यः इंद्रि
यग्राह्यैः रूपादिगुणैर्नचयुक्तः तेजोगुणेनमनोगुणेनदुःखादिनायुक्तोमनस्तादात्म्याध्यासात्चंद्रेत्याह्लादकंभ्राजिष्णुरितिसद्रूपेणस्फुरमाणत्वम् वर्णेषुलोहितशुक्लरूपेषुतेजो
वक्षेपुदेहाकारपरिणतेषुस्थितआविर्भूतः ॥ ४६ ॥ अस्पृश्यतस्त्वोमूर्तिराह नेत्राभ्यांऋग्यजुर्वेदौक्रमेणविश्वतैजसौत्रिपुटीरूपेणदृश्यत्वाच्चेत्राभ्यामिवोत्पन्नौ ॥ ४७ ॥ सामवेदः
प्राज्ञः शब्दमात्रगम्यत्वाजिह्वाग्रादेवोत्पन्नः एतेभ्योविलक्षणस्तुर्यईश्वरैर्तर्कमीयोगैकगम्यत्वादर्वाग्रशामगोचरत्वात्शुद्धसत्त्वमयत्वाच्चमूर्धतएवोत्पन्नःआविर्भूतमात्राएतेस्वस्व
क्षेत्रंप्रकाश्यमुपाधिर्विदंतिलभंते तस्मादेतेवेदाउच्यंतइत्याहजातमात्राइति ॥ ४८ ॥ तुर्यातीतस्त्वेतेष्वनुस्यूतइत्याहतेनेति ॥ ४९ ॥

चत्वारोप्येतेशुद्धस्योपाधितांगत्वास्त्रैः स्वैर्गुणैर्विशिष्टेन रूपेण पुरुषं विख्यादिरूपं कुर्वतीत्यर्थः एवं चतुर्विधं भूषणमध्यस्थस्य धारणाविषयस्य ब्रह्मणोरूपमुपन्यस्य देहावयवतारतम्येन तत्र तत्र धारणायास्तारतम्यं सूचयति अथर्वेत्यादिना सार्द्धद्वयेन तुर्यधारणाऽतिमुख्यत्वाच्छीर्षतुल्या विश्वधारणावाह्यत्वात् ग्रीवादितुल्या ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्राज्ञधारणांतर्मुखत्वाद्बृहदयतुल्या तैजसधारणासंसारमोक्षोभयव्यापित्वाच्छीर्षादिचरणांतरूपा यस्तु एतैर्दिव्यैरूपैराभातिसपुरुषः अमरात् अक्षरात्तुर्यात्पदात् उपलक्षणात्संभूतः एकीभावेनाधिगतो भवतीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ अत्र द्विविधो योगः सबीजो निर्बीजश्च आद्यश्चतुर्धा वितर्कविचारानंदस्मितरूपः तत्र बाह्यो प्रतिमादौ चित्तं यदा सन्नियम्यते तदा सवितर्कः सोऽत्र कृशब्देनोक्तः यदा तु स्वप्नेऽवांतः प्रज्ञैर्मनोमात्रकल्पिते प्रतिमादौ तदा सविचारः सोऽत्र यजुःशब्दितः यदा त्वेनं परित्यज्य तुर्यं प्रविबिधुर्मध्ये लीयते स प्रकृतिलीनोऽत्र सामशब्देनोक्तः अयं च लयरूपत्वादयोगः तुर्यप्राप्तोऽपि यदा सर्वैश्वर्यसर्वज्ञादिप्रावर्यं तदा सानंदः यदा तु तमपहाय अस्मीत्येतावन्मात्रेणावस्थानं तदा सस्मितः तदुभयमत्रार्थशब्देनोच्यत इति विस्तरस्तु

पुरुषं दिव्यरूपाभं स्वैः स्वैर्भावैर्मनोभवैः ॥ अथर्वणस्तु योगो योगः शीर्षं यज्ञस्य तत्स्मृतं ५० ग्रीवाबाह्वंतरं चैव ऋग्भागस्स भवेत्ततः ॥ हृदयं चैव पाश्वं च साम भागस्तु निर्मितः ५१ बस्तिशीर्षं कटीदेशं जंघोरुचरणैः सह ॥ एवमेपयजुर्भागः संधातो यज्ञकल्पितः ॥ पुरुषो दिव्यरूपाभः संभूतो ह्यमरात्पदात् ५२ स हि वेदमयो यज्ञः सर्वभूतसुखावहः ॥ उभयोर्लोकयोस्तातर्हि सावर्ज्यः सनातनः ५३ योगारंभं कर्मसाध्यं ब्रह्मचर्यं सनातनम् ॥ प्रभवः सर्वभूतानां यो विंदति स वेदवित् ५४ सासिद्धः प्रोच्यते लोके सिद्धिरेव न संशयः ॥ निर्मुक्तैः सर्वकर्मभ्यो मुनिभिर्वेदपारगैः ५५ वैष्णवे यज्ञमित्येवं ब्रुवंते वेदपारगाः ॥ ब्राह्मणानियमश्रान्ता वेदोपनिषदपदे ॥ ५६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ चेतसस्तूपलं भंहिमनो ग्राह्यस्य कामतः ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि यथा त्वं मन्यसे मुने ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ न ह्यस्य कारणं किंचिद्बाह्यं भवति भारत ॥ अंतर्गतं कारणं तु शरीरं मानसं नृप ५८

वेदस्तु तिटीकायां स्पष्टीकृतोऽस्मद्गुरुभिरित्युपरम्यते ॥ ५३ ॥ योगमुक्त्वा तद्विदंस्तौति योगारंभमिति इदं ब्रह्मचर्यं यो विंदति स वेदवित् य एतत्सर्वभूतानां प्रभवः तत्प्रापकत्वात् योगो हि प्रभवाप्ययाविति श्रुतेः कीदृशं तत्तु योगेनैवारम्यते न तु शुष्कविचारेण कर्ममनःसंयमस्तेन साध्यम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ वैष्णवमिति विष्णुः शुद्धवस्तु तत्प्रापकं वैष्णवं तस्मिन् वेदस्य उपनिषत्ब्रह्मविद्यातयाधिगम्य वेदोपनिषदपदे स्वाराज्ये निमित्ते सति ब्राह्मणाः ब्रह्मविदः नियमे मनो निग्रहे श्रान्तास्ते ब्रुवते अत्यंतं दुष्करमनोजयसाध्यो यमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ प्रसंगात्समाधौ प्रलीनस्य चेतसः कुतः पुनरूपलं भइत्याशं कते चेतस इति कामत इच्छया मनो ग्राह्यस्य स्वैर्नैव स्वयंदग्धे धनानलवदुपशमितुं योग्यस्य ॥ ५७ ॥ शरीरेण कृतं शरीरं धर्मरूपं मानसं मनसि भवतीति मानसं शरीरं कृतं कर्ममनसि संस्काररूपेण स्थितं मनस उपलब्धोऽयमिति व्यर्थः ॥ ५८ ॥

अस्यैव प्राबल्यमाह येनेति येनचैतन्येन सर्वज्ञायते तदात्मत्वादेवमपि शास्त्राचार्योपदेशमनुलक्षणयावेद्यं भवत्येव तथापि कर्मणानवेत्तुं शक्यमतः कर्मैव बलवत्प्रातिबंधकमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ तस्यच निवृत्तिरपि सत्कर्मणैवेत्याह ब्राह्मणेनेत्यादिभिश्चतुर्भिः ब्राह्मणेन वेदाध्यायिना विनीतेन विद्यामदहीनेन सदा ब्रह्मनिषेविणा ब्रह्मयज्ञादिपरेण सदा शास्त्राचार्याभ्यां आत्मानात्मनो विदितत्वेन सिद्धिहेतोर्मोक्षार्थं भवितव्यमिति शेषः ॥ ६० ॥ ब्रह्मकर्मणा ब्रह्मण्यर्पितेन कर्मणानियतः शमादिमान् ॥ ६१ ॥ गुरुतत्त्वज्ञो भूत्वामोक्षकर्माणि प्रोक्ता न्यासनादिधारणां तानि कारयेत् कुर्यात् विनीतो योगप्राप्तिगर्वहीनः ब्रह्मभावेन न तु सेव्यसेवकभावेन अथ योन्यां देवतामुपास्ते यो सावन्यो ह मस्मीति न स वेदयथापशुरेवं स देवानामिति तन्निंदाश्रुतेः ॥ ६२ ॥ मनसैवेदमाप्तव्यं दृश्यते त्वश्रया बुद्धेः त्यादिश्रुतेः वैष्णवं उत्तमपदं शुद्धं ब्रह्म मनोवृत्त्यैव वेद्यमित्यर्थः ध्यायन्नेव न शुष्कं विवेकं कुर्वन् मनसो हि प्रसादेन हं तिकर्मशुभाशुभं प्रसन्नात्मात्मनि स्थित्वा सुखमक्षय्यमश्नुत इति श्रुतेर्मनोजय एव कर्मनिर्मूलने हेतुरित्यर्थः ॥ ६३ ॥ गच्छते कर्मव्यतिहारे तद्भ्यथा यथायं ब्रह्माभिमुखो भवति तथा

येन वेद्यं विदुर्मर्त्या ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ अवेद्यमपि वेद्यं च शक्यं वेत्तुं न कर्मणा ५९ ब्राह्मणेन विनीतेन सदा ब्रह्मनिषेविणा ॥ सदा विदितत्वेन सिद्धिहेतोर्महीपते ६० सदा चैव शुचिर्भूत्वा नियतो ब्रह्मकर्मणा ॥ उपतिष्ठेत् स गुरुं ब्रह्मांजलिपुटोद्विजः ६१ सायं प्रातश्च तत्त्वज्ञो मोक्षकर्माणि कारयेत् ॥ विनीतो ब्रह्मभावेन समाहितमतिर्मुनिः ६२ संप्रपद्येत मनसा वैष्णवं पदमुत्तमम् ॥ ध्यायन्नेव प्रसीदेत् समाहितमतिर्द्विजः ६३ गच्छते परमं ब्रह्म निर्विकारेण चेतसा ॥ अपुनर्भवभावज्ञो निर्ममो भावबंधनात् ६४ तदेवाक्षरमित्याहुर् यत्तद्ब्रह्म सनातनम् ॥ तर्हितं कर्मयोगेन विद्यायोगेन दर्शितम् ६५ ब्राह्मणानां विनीतानां वैष्णवे पदसंचये ॥ सर्वद्रव्यातिरिक्तानां कामयोगविगर्हिणाम् ६६ अपुनर्भाविनां लोकाः कर्मयोगप्रतिष्ठिताः ॥ अनादानेन मनसाराजं कर्मणि कर्मणि ६७ आदानाद्बध्यते जंतुर्निरादानात्प्रमुच्यते ॥ ब्राह्मणेभ्यः क्रियावाप्तिर्जैतोः पूर्वाज्जनाधिप ६८

तथैनं ब्रह्माप्यभिमुखं भवति यथोक्तं वृद्धैः यावद्यावच्चिरस्यायं देहादीन् प्रत्यगंचति तावत्तावत्तदर्थोपित्वमर्थप्रविवेक्षतीति ॥ ६४ ॥ तदेवेति जीवरूपेण नित्यं वृद्धिहासभाक्त्वेन स मानमपि ब्रह्म तर्हितं देवं अक्षरं ह्यासादिरहितं प्रादुर्यदैवकर्मयोगादिना दर्शितं भवतीति ॥ ६५ ॥ केषां तदक्षरं विदितमत आह ब्राह्मणानामिति पदसंचये पदनिश्चये निमित्तं सर्वद्रव्येभ्योतिरिक्तानां त्यागवतां कर्मयोगं रुपादिसंगं विगर्हयंति तेषां ॥ ६६ ॥ अपुनरिति कथं कर्मयोगे पुनर्भवराहित्यं प्रतिष्ठितमत आह अनादानेनेति फलस्येति शेषः कर्मणीति द्विरुक्तिर्वीप्सार्था सर्वस्मादपि कर्मणः फलाकांक्षान् कुर्यात् यथोक्तं भगवता यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि यददासि यत् यत्तपस्यसि कैते यत्तत्कुरुष्व मदर्पणमिति ॥ ६७ ॥ आदानादिति तत्रानादानं तत्संगत्या पूर्वजन्म संस्काराच्च भवति तेन क्रियाणामवाप्तिः प्राप्तिर्भवति अन्यथा क्षुद्रफलोपधानेन व्यर्थं कर्म गच्छतीत्यर्थः ॥ ६८ ॥

अनादानस्यैवमहाफलत्वमाहमुक्तइति तमेतवेदानुवचनेनब्राह्मणाविविदिपंतियज्ञेनदानेनतपसानाशकेनेतिश्रुतेर्विविदिपोत्पादनद्वाराकर्मैवमोक्षहेतुरित्यर्थः ॥ ६९ ॥ ॥
इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशभविष्यपर्वणिटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ योगोपसर्गावर्ण्यतेऽथत्रिभिःप्रश्नपूर्वकम् ॥ तत्रापिद्वादशयोगमार्गोचिह्नं
तांगताः ॥ १ ॥ पूर्ववर्हिंसायोगैरित्यनेनयोगोपसर्गाःसूचिताःआसनादिधारणांतानिचयोगांगानिउक्तानि अवशिष्टयोगस्वरूपंधेयं ब्रह्मयोगसिद्धयश्चतदेतच्चतुष्टयंजिज्ञासमानो
जनमेजयउवाच उपसर्गंचेति ॥ १ ॥ शृण्विति ब्रह्मादीनांयोगिनामनेकधाजायमानंयोगोपसर्गादिकंयथापृच्छासितथामेधायुक्तेनमनसाशृणु ॥ २ ॥ पंचेति पंचसिद्धयोदू
रश्रवणाद्यास्तासांगुणान्शब्दादीन्पंचेंद्रियेषुनिवसंतीतिपंचेंद्रियैरेवकल्पितानित्यर्थः तानृत्यक्त्वायोगयुक्तेनमनसाब्रह्मणःपश्यतोब्रह्मदर्शिनः ॥ ३ ॥ ब्रह्मणोब्राह्मणस्यब्रह्मैवय
ज्ञोब्रह्मयज्ञोब्रह्मैवतंचितयानस्यअनैश्वर्यात्परवैराग्यवलाभावात् निरुध्यतेनेनतन्निरोधनंउपसर्गजातंप्रवर्ततेप्रवर्तते ॥ ४ ॥ अपरवैराग्येणइंद्रियादिनिरोधस्यसद्भावोपि

मुक्तश्चेंद्रियबंधेनप्राप्तश्चपरमंपदम् ॥ नभूयःपुनरायातिमानुषंदेहविग्रहम् ६९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखि०हरि०भविष्यपर्वणिसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ उपसर्गंचयोगंचध्यातव्यंचैवयत्पदम् ॥ नभूयःपुनरायातिमानुषंदेहविग्रहम् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुविस्तरतःसर्वंयथापृ
च्छसिमेधया ॥ उपपन्नेनमनसाब्रह्मादीनामनेकधा २ पंचसिद्धिगुणांस्त्यक्त्वापश्यतोब्रह्मणोऽनृप ॥ योगयुक्तेनमनसापंचेंद्रियनिवासिनः ३ ब्रह्मणश्चि
तयानस्यब्रह्मयज्ञंसनातनम् ॥ बहुरूपमनैश्वर्यात्प्रवर्ततिनिरोधनम् ४ पंचेंद्रियस्यग्रामस्यनवद्वारस्यभारत ॥ कामक्रोधस्यलोभस्यसन्निरुद्धस्यमेधया
५ तेजसामूर्ध्निचाधायधूमोदोधूयतेमहान् ॥ नीललोहितवर्णाभैःपीतैःश्वेतैश्चधातुभिः ६ मांजिष्ठरागवर्णाभैःकपोतसदृशैस्तथा ॥ शुद्धवैदूर्यवर्णाभैः
पद्मवर्णदलप्रभैः ७ स्फाटिकैर्मणिवर्णाभैर्नागेंद्रसदृशैस्तथा ॥ इंद्रगोपकवर्णाभैश्चंद्रांशुसलिलप्रभैः ८ बहुवर्णैःसुधूमौवैरिंद्रायुधसमप्रभैः ॥ संपत
द्भिश्चयुगपन्मेवैरिवसमागमे ९

परवैराग्याभावात्योगिनिरुध्यतइत्याह पंचेति पंचेंद्रियप्रधानस्यग्रामस्यदेहेंद्रियप्राणसंघातस्यकामसहितस्यक्रोधस्यमेधयासन्निरुद्धस्यसद्भावोपितीतिशेषः ॥ ५ ॥ तानेवविघ्नाना
हतेजसेति मूर्ध्निभ्रूव्राणमध्येनिहितेनतेजसा चक्षुःप्रणिधानेनआधायचित्तंसंयोज्यस्थितस्ययोगिनः मूर्ध्निहृदयपुंडरीकादेरेष्युपलक्षणम् यत्रकुत्रचिदाधारेगुरुक्तयुक्त्याचित्तं
प्रणिधित्संतोयोगिनःधूमादिकंगोचरोभवतियच्चमनोमर्कटेननिरोधक्षुब्धेननाडीमार्गशाखाश्रंक्रमतानुभूयते तच्चयोगसिद्धिचिह्नं तथाचश्रुतिः तस्मिन्शुक्रमुतनीलमाहुः पिंगलं
हरितंलोहितंच एषपथाब्राह्मणानामुचितस्तेनेतिब्रह्मवित्पुण्यरुत्तेजसश्चेतिनीहारधूमार्कानलानिलानांखद्योतविद्युत्स्फटिकशशिनांएतानिरूपाणिपुरःसराणिब्रह्मण्यभिव्यक्तिकरा
णियोगेइतिचधातुभिःतुल्यवर्णइतिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

निरुध्यंतइतिगाढत्वं दर्शितम् एवञ्जः सत्त्वतमः प्रधानासुनाडोषु संचरच्चित्तं पार्थिवैर्धूमादिरूपैरुपतंभातोत्पुक्तदेवकिंचित्सत्त्वाधिकाः नाडोः प्राप्य आभास्वरं शुक्लरूपेण गाढतमो वद्व
नो भवति तदेतन्मेघधारादिरूपकेणाह तेइति निर्वेमुः वर्षितवतः वसुधातले देहांतरे च न बाहिः ॥ १० ॥ अतएवाग्नेर्विशेषणं मानसइति ॥ ११ ॥ १२ ॥ एवमग्नेपितेजो जलादेर्भिश्चो
भावः संकीर्णगुणवन्नाडोसंचाराद्बोध्यः यावत्स्यइति अर्च्यः अर्चिषः ईकारांतत्वमार्प ॥ १३ ॥ वर्णाभ्यां जलाग्निवर्णाभ्यां श्वेतलोहिताभ्यां इत्यंभावेतृतीया तद्रूपेण परिणतस्य चित्तस्य
सत्त्वोत्कर्षे सति निरूपो वायुरूप आकारो भवति दिव्याः भित्त्यादिस्वप्रातिघातात् सिद्धाः अनादयः ते च ते गुणाः शब्दतन्मात्रादयः तेभ्य उत्पन्नः स वायुर्न तु स्थूल इत्यर्थः सूक्ष्मः प्राणः सूत्रा
मातस्य विवर्द्धनः प्रकाशकः ॥ १४ ॥ वेगेति सइति च्छेदः ह्प्रसिद्धं तैरेव अग्निना संघातो दृढसंश्लेषो ये पातैः भूजलैः धातुभिः संगतः सन् प्राणगोचरः प्राणश्च दवाच्यः सूत्रात्मा भ

निरुध्यंतइवाकाशे पक्षवद्भिरिवान्निभिः ॥ ते धूमवर्णाः संघाताधनाः सलिलधारिणः ॥ निर्वेमुश्चैव तोयौ धान्विविशुर्वसुधातले १० मूर्ध्नि चैव महानग्निर्मा
नसो धूयते प्रभुः ॥ युक्तः परमयोगेन शतशोर्चिभिरावृतः ११ तस्यार्चेर्विस्फुल्लिगानां सहस्राणि शतानि च ॥ विसृष्टः सर्वगात्रेभ्यो ज्वलन्निव युगाग्रयः ॥
१२ यावत्त्यो वर्षधारास्तुतावत्त्योर्चो न लस्य च ॥ समेयुर्वारिधाराभिर्विपुले वसुधातले १३ वर्णाभ्यां युज्यमानस्य वायुर्दो धूयते महान् ॥ दिव्यसिद्धगुणोद्भूतः
सूक्ष्मप्राणविवर्द्धनः १४ वेगवान्भोमनिर्घोषो बलवान्प्राणगोचरः ॥ तैरेव चाग्नि संघातैर्धातुभिः सह संगतः १५ सहस्रशो थशतशो मूर्तिरुक्त्वा पृथग्विधाम् ॥
अग्निर्वायुर्जलभूमिर्धातवो ब्रह्मचोदिताः १६ समवायत्वमापन्ना बीजभूता महीपते ॥ संघातं ब्रह्मवेगेन धातवोगमिता नृप १७ यद्ब्रह्म चक्षुषोर्मध्ये समूक्ष्मः पुरु
षो विराट् ॥ तयो रन्यान्बहून्सूक्ष्मान् सृजते पुरुषोत्तमः १८ स एव भगवान् विष्णुर्व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ आधारः सर्वविद्यानां प्रलये प्रलयांतकृत् १९ तं मू
र्ध्नि धातुभिर्नद्विंशति ब्रह्मचोदिताः ॥ ते तेषां पुरुषाः सर्वे ज्ञातारः सुखदुःखयोः २० अथ चेष्टितुमारब्धा मूर्तयो ब्रह्मसंमिताः ॥ भित्त्वा च धरणीं देवीं प्राप
द्यंत दिशो दश २१

वतीत्यर्थः वेगवान्मनसोपि जनकत्वात् भोमनिर्घोषः स्थूलाकाशस्यापि जनकत्वात्

बलवान्ब्रह्मांडभेदनसामर्थ्यत्वात् ॥ १५ ॥ सहस्रश इति धातवो मूर्तिरुक्त्वा स्थिता इति शेषः ॥ १६ ॥ मूर्तिकरणप्रकारमाह समवायेति ब्रह्मवेगेन चिदनुप्रवेशेन संघातंगमिताः
धातवः समवायत्वं एककार्यकारणत्वं आपन्नागतवतः ॥ १७ ॥ यदि तियद्ब्रह्मधारणा विषयः तदेव सूक्ष्मः तदेव चाविराट् तयोः सूक्ष्मविराजोः ततो न्यान्तनुल्यान्ब्रह्मभूतयोगी सृष्ट्वा
नित्यर्थः ॥ १८ ॥ स एव योग्यो भगवान् अतस्तस्य सूत्रादिस्त्वृत्वं युक्तमित्यर्थः ॥ १९ ॥ तमितित्तं योगिनं मूर्ध्नि धातुभिर्नद्विंशद्भूषाणमध्ये सूत्रात्मत्वेन स्थितं ब्रह्मचोदिता ईशप्रेरिता इ
तरसुखादिभोक्तारो जीवाः प्रविशंति स एव सर्वजीवसमष्टिरित्यर्थः ॥ २० ॥ अथेति सूत्रात्मभाव्यसाक्षात्कारानंतरं दमेव कुत इत्यत आह धरणीं भित्त्वा स्थूलदेहं विहाय ब्रह्मसं
मिता ईशसाम्यं प्राप्ता मूर्तयः सूत्रविभूतयः चेष्टितुमारब्धाश्चेद्देशादिशः प्रपद्यंते अस्यामवस्थायां योगी सर्वात्मनः सर्वविद्भवतीति भावः ॥ २१ ॥

इतीति यतोविद्वान्सर्वात्माइतिहेतोः एतेपार्थिवाः पृथुभ्योभूतेभ्योजातत्वात् व्यावहारिकार्थाब्रह्मणायोगिनैवनिर्मिताः व्युत्थानेसंप्रज्ञानेचतत्रैवचलयंयांतिसुप्तौसमाधौचभू
मित्वंसोपादानत्वंपार्थिवोघटइवनाशोपृथिवीत्वमितिरूपकेणोक्तं ॥ २२ ॥ कर्मक्षयाद्विमुच्येतइत्यनुषज्यतेकर्मक्षयाभावेपुनःपुनरुद्भवतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ कर्मभ्योमुक्ताःकयांतीत्य
तआह तामेवेति कर्मगोचरास्तुक्षरात्कर्मणः हेतोः धूमक्षयं धूमादिमार्गगम्यस्थानंपुनरावृत्तिफलंयांति तेपियदिअग्निगर्भाअग्निहोत्रादिप्रधानाः तपःकृच्छ्रचांद्रायणादितन्मयावाभ
वतिनान्यथा ॥ २४ ॥ येनकर्मणाभावाभावसदसद्रूपसंसारःप्रवर्तते यथातंतुरिवअच्छिन्नस्तेधूमक्षयमेवयांतीतिपूर्वेणान्वयः अच्छिन्नत्वमेवाहद्वाम्याम् धूमादिति धूमादिमार्गेणपि
तुलोकंगताःकर्मक्षयेततश्च्युताःसंतःआकाशादिक्रमेणधूमत्वंप्राप्यमेघाभूलावर्षधाराभिःपृथिव्यामन्नभूतारेतस्त्वंप्राप्यपुनर्भवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ जलात् जलंप्राप्यसंभूतासंयुक्ता
फलंब्रीह्यादि जगत्येवपृथिव्येवेतितस्यचेतनत्वनिरस्यति ॥ २६ ॥ फलादुत्पन्नोरसोरेतः तन्मयंब्रह्मचेतन्यंगर्भःब्रह्मद्वारैवदेहादेश्चेतन्यंनचेतनांतरसद्भावकृतम् नान्योतोस्तिद्र

इत्येतेपार्थिवाःसर्वेऋषयोब्रह्मनिर्मिताः ॥ तत्रैवप्रलयंयाताभूमित्वमुपयांतिच २२ कर्मक्षयाद्विमुच्यंतेधातुभिःकर्मबंधनैः ॥ कर्मक्षयाद्विमुक्तत्वाद्विद्रिया
णांचबंधनात् २३ तामेवप्रकृतिंयांतिअज्ञतांकर्मगोचरैः ॥ क्षराद्धूमक्षयंचैवअग्निगर्भास्तपोमयाः २४ येनतंतुरिवाच्छन्नोभावाभावःप्रवर्तते ॥ धूमादभा
स्तुसंभूताअभातोयंसुनिर्मलम् २५ जगतीजलात्तुसंभूताजगत्येवचयत्फलम् ॥ फलाद्रसस्तुसंज्ञेरसात्प्राणस्तुदेहिनाम् २६ रसश्चतन्मयोज्ञेयतद्ब्रह्म
सनातनम् ॥ प्रधानंब्रह्मचोदिष्टंबहुभिःकारणांतरैः ॥ ब्राह्मेणैतपसिश्नांतैःसत्यव्रतपरायणैः २७ अव्यक्ताद्यकिमापन्नंस्वेनभावेनभारत ॥ अंतस्थंसर्व
भूतेषुचरंतंविद्ययासह २८ कर्मकर्तैतिराजेंद्रविषयस्थमनेकधा ॥ नोपलभ्येतचक्षुर्भ्यांनोपसादग्धकिल्बिषैः २९ उपलभ्येतचक्षुर्भ्यांज्ञानिभिर्ब्रह्मवादिभिः
निःसृतस्तुभ्रुवोर्मध्यान्मेघमुक्तइवांशुमान् ३० चरद्भिःपक्षिवल्लोकेनिर्द्वैर्द्वैर्निष्परिग्रहैः ॥ योगधर्मेणकौरव्यध्रुवमासाद्यतेफलम् ३१

धेतिचेतनांतरनिषेधात् अतएवब्रह्मैवप्रधानमित्याहप्रधानमितिकारणांतरैर्युक्त्यंतरैःयदिनिर्विशेषाश्चेतनाःबहवःस्युःतर्हिबैधर्म्याभावाच्चेपांभेदासिद्धिः यदिसविशेषास्तार्हिस्वाश्रयना
शमंतरेणविशेषानाशान्मुक्तिसिद्धिरिवादिभिः ॥ २७ ॥ कथंतर्हिनिर्विशेषस्यापिसंसारिलमतआह अव्यक्तादिति अव्यक्तात्मायातः स्वेनभावेनअनादिसंस्कारेण विद्ययाब्रह्माकार
चित्तवृत्त्यासहचरंतंप्रकाशमानम् ॥ २८ ॥ कस्तर्हिकर्ताभोकेत्यतआह कर्मेति कर्मदृश्यंकर्तासाभासाहंकारःइदंद्वयमपिविषयस्थमेवतत्त्वविषयचिदात्मसंयुक्तंरूप्याभासरूप
त्वेनदृश्यत्वात् अनेकधाभासमानमपिचक्षुर्भ्यांनोपलभ्यते मायानगरमिववीतचक्षुः षटलैरधिकारिभिः ॥ २९ ॥ ज्ञानिभिस्तुतदेवोपलक्ष्यतेकर्मधात्मनाकनकमिवकुंडलाद्यात्मना
तथाचवृद्धवचनं सकलवाङ्मनसातिगताचितिःसकलवाङ्मनसव्यवहारभागिति यद्वा चक्षुर्भ्यांभ्रुवोर्मध्येयोजिताभ्यांतरमात्रनिःसृतमाविर्भूतंब्रह्मोपलभ्यतइतियोजना ॥
॥ ३० ॥ पक्षिवदित्यसंगत्वंसूचितम् ॥ ३१ ॥

प्रादुरीतभूतस्य भूतजातस्य प्रादुर्भावं उत्पत्तिक्षयं ऐश्वर्यं कुर्वद्भूतानि धनं नाशं संक्षये प्रलये भवेत्सृष्टौ ब्रह्मा ब्रह्मवित् ॥ ३१ ॥ जगज्जन्मादिहेतुत्वेन योगिन ऐश्वर्यमुक्त्वा कर्मफलवि
भाजकत्वेनापि तदाह कर्मण इति योगज्ञो भूतेभ्यो कर्मणो योगादेः सुखभाजकत्वं विभजत इति शेषः धर्मस्याप्यायनेन लोकस्याविनाशयेतियोज्यं अस्यैव प्रीत्यै धर्मः क्रियते अनेनैव
प्राप्तेन लोको रक्ष्यत इत्यर्थः ॥ ३१ ॥ युगमिति कालमानमविवक्षितं हिंसाशून्ययोगजधर्म एव चतुष्पातब्रह्मप्रापकं युगं समयः यदैव ईदृग्धर्मप्रवर्णं चिन्तयति तदैव कृतं प्रवृत्तमिति
ज्ञेयमिति भावः ॥ ३४ ॥ अनेकैरेवं विधैः कृतैः प्रलयांत कृत्वा कालस्याप्यंतकर्त्ता संहारो महाप्रलयो मुक्त्या ल्यो भवति यथोक्तं अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिमिति तदाह लोकानां
स्वरूपं सूक्ष्मं भवति सत्तामात्रमवशिष्यते तदैव निर्विकारं अचेतनं चैतन्याभावात् यत्र हि द्वैतमिदं भवति तदितर इतरं पश्यतीत्यविद्यावस्थायां चेतनामुक्त्वा यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्के
न कं पश्येदिति कैवल्ये द्रष्टृदृश्ययोर्लोपोपेतनिर्विशेषचिन्मात्रावशेषश्रुतेः ॥ ३५ ॥ कारणैः सत्त्वादिभिर्गुणैः निर्मितं जगदित्यन्वयः तच्च सूक्ष्मं ब्रह्म संपद्यते प्रलयमापन्नं सत् ॥ ३६ ॥

प्रादुर्भावं क्षयं चैव भूतस्य निधनं तथा ॥ विधत्ते शतशो ब्रह्मा संक्षये च भवेत्तदा ३२ कर्मणः कर्मयोगज्ञो भूतेभ्यो नात्र संशयः ॥ अविनाशाय लोकस्य धर्मस्या
प्यायनेन च ३३ युगं द्वादशसाहस्रं सहस्रयुगं संहितम् ॥ एतद्ब्रह्म युगं नाम युगानां प्रथमं युगम् ३४ सहस्रयुगयोरन्ते संहारः प्रलयांत कृत्वा ॥ सूक्ष्मं भवति लो
कानां निर्विकारमचेतनम् ३५ तथा प्रलयमापन्नं जगत्सर्वं सनातनम् ॥ ब्रह्म संपद्यते सूक्ष्मं निमित्तं कारणैर्गुणैः ३६ इति श्रीमि० खि० ह० भविष्यपर्वणि अष्टाद
शोऽध्यायः १८ ॥ ४४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्राग्वंशं श्रोतुमिच्छामि विस्तरं महा मुने ॥ आद्ययोर्युगयोरब्रह्म ब्रह्मप्राप्तस्य सर्वशः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
शृणु विस्तरशः सर्वयन्मां पृच्छसि मेधया ॥ उपपन्नेन मनसा दैवप्रत्ययसाधिना २ ऋद्धिं प्राप्तस्तु भगवान्योगात्मा ब्रह्मसंभवः ॥ भूतानां बहुलत्वं च चकारे हे
श्वरः प्रभुः ३ स्थितो ब्रह्मा सने ब्रह्मा विक्षिप्तः सहसा प्रभुः ॥ अचलेनैव भावेन स्थाणुभूतेन भारत ४

॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशो भविष्यपर्वणि टिकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ युगधर्मा युगैर्ज्ञेया ब्राह्मणे प्रोक्तं कृतं कृतम् ॥ कृतं त्रेता द्वापरं च मुनिर्विक्रियोदशे ॥ १ ॥ प्राग्वं
शमिति यद्यपि सर्वयोगी सत्त्वोत्कर्षे च मुक्तो भवति तथापि पूर्वमधुकैटभाख्यायिकया योगेन स्तमोरजोभ्यामपि अभिभूयंत इत्यस्य दर्शितत्वात् यथा स्वप्नं भयं माहं विषादं मदमेव चेत्यु
क्तानां स्वप्नादीनां लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः सृष्टेस्त्युक्तानां लोभादीनां च तमोरजः कार्याणां योगेपि संभवात् शुद्धसत्त्वमयेपि योगे धूमादेर्विघ्नस्य दर्शितत्वे इतरत्र तस्यैकमुत्पत्तेन सिद्ध
त्वाच्च पृच्छति प्राग्वंशमिति कृतस्योक्तत्वात् कलेर्वर्तमानत्वात् आद्ययोः त्रेता द्वापरयोरजस्तमसोः प्राक्पराभूतं वंशं कार्यसंततिं श्रोतुमिच्छामि ब्रह्मप्राप्तस्य सगुणब्रह्मविदः ॥ १ ॥
शृण्विति दैवप्रत्ययसाधिना दिव्यज्ञानसाधनशीलेन ॥ २ ॥ योगात्मा योगैकनिष्ठचित्तः ब्रह्मरूपेण संभव आविर्भावो यस्य स ब्रह्मसंभवः चकारेति भूतार्थो न विवक्षितः करोतीत्यर्थः ॥
॥ ३ ॥ उक्तेर्ये हेतुमाह स्थित इति यतः अचलेनैव भावेन ब्रह्मा सने ब्रह्मस्वरूपे धिष्ठाने स्थितोऽपि सहसा क्षिप्तो रजसेति शेषः अतो भूतानां बहुलत्वं करोतीति संबन्धः ॥ ४ ॥

रक्तश्चेति सचविक्षिप्तोमोक्षस्यविषयवत्प्रतिबंधकेपदे ज्ञानमयेमनो रथमात्रेरक्तश्च भवति यस्मात् भवन्ति उत्पद्यन्ते प्रभवन्ति स्वकार्यसामर्थ्यवन्ति सौभारिशरीरादिवत् अतस्तत्र रक्तत्वं घटतइति भावः ॥ ५ ॥ एतच्चैश्वर्यं अप्रार्थितमपि प्रवर्तते इत्याह ब्रह्मयज्ञमिति यज्ञसदावेदात्मकं वेदसर्वस्वरूपं ब्रह्माख्यं ज्ञां विष्णुं यजते आराधयति योगाद्योगेन तस्य ब्रह्मणो ब्रह्मभावं प्राप्तं स्यतस्मात्स्वयंप्रवृत्तमैश्वर्यमुमुक्षुणानिरोद्धव्यमिति श्लोकद्वयभावः ॥ ६ ॥ एतच्चैश्वर्यं परोपकारेनियोजनीयं न स्वार्थमित्याह ततइति ब्रह्मणा ब्राह्मणेन युं जानेनेति संबन्धः ॥ ७ ॥ तदेति निर्विकारेण रजस्तमोविकारशून्येन कर्मणा प्रत्याहारादिना युं जानो भवति तदा आकाशमव्याकृतमैश्वर्यं प्रवर्तते न तु व्याकृतं विक्षेपकं ॥ ८ ॥ ततोपि किमित्यत आह तदेति सार्धेन व्योमसच्चिद्रूपं अंतरिक्षमपितदानिर्मलं निरव्यं शुद्धं ब्रह्म प्राप्तं भवति तदेव विशिष्टं संहारइति सर्वेषां पृष्ठं तानां संहारो लयस्थानं ध्रुवं कूटस्थमिति प्रतिपद्यंति प्रतिपद्यन्ते जानंति वेत्तारः वेद

रक्तश्चमोक्षविषये सच ज्ञानमयेपदे ॥ यस्मात्पदसहस्राणि प्रभवन्ति भवन्ति च ५ ब्रह्मयज्ञं तु यजते योगाद्वेदात्मकं सदा ॥ ब्रह्मणो विपुलं ज्ञानमैश्वर्यं च प्रवर्तते ६ ततः प्रथममैश्वर्यं युं जानेन प्रवर्तितम् ॥ ब्रह्मणा ब्रह्मभूतेन भूतानां हितमिच्छता ७ तदा त्वाकाशमैश्वर्यं युं जानस्य प्रवर्तते ॥ ब्रह्मणो ब्रह्मभूतस्य निर्विकारेण कर्मणा ८ तदांतरिक्षं प्राप्तं निर्मलं ब्रह्म चाव्ययम् ॥ संहारः सर्वभूतानां नराणां ब्रह्मवादिनाम् ॥ ध्रुवमैश्वर्ययोगानां प्रतिपद्यंति देहिनः ९ आकाशमैश्वर्यं भूतेन संयुगे ब्रह्मवादिना ॥ प्रवर्तमानमैश्वर्यं वायुभूतं करोति च ॥ विकारैर्बहुभिः प्राप्तेः संपताद्रेर्महाबलैः १० एतैर्विकारैः संवृत्तैर्निरुद्धैश्च समंततः ॥ ध्रुवमैश्वर्यमापन्नः सिद्धो भवति ब्राह्मणः ११ शरीरादभिनिष्क्रम्य आकाशेन प्रधावति ॥ निरालंबो निरालंबानालंब्य मनसा ततः १२ ऐश्वर्यभूतो भूतात्मा चरन्दि विनदृश्यते ॥ चक्षुर्भिर्बहुभिर्लोकैः पुरंदरसमैरपि १३ ओंकारं ये त्वधीयन्ते मनसा ब्रह्म सत्तमाः ॥ विभक्ताः सर्वकर्मभ्यस्ते यं पश्यन्ति साधवः १४ एतद्विपरमं ब्रह्म ब्राह्मणानां मनीषिणाम् ॥ अंतश्चरति भूतानां विद्विचेतनया सह १५

लोचनेनेति शेषः देहिनः जीवस्य ॥ ९ ॥ सकामस्तु योगीवाय्वादिरूपेण भवतीत्याह आकाशेति संयुगे योगयज्ञेयान्येव संग्रामनामानि तानि यज्ञानामानीति नैघंटुकप्रसिद्धेः वादो र्थवादः स्तावको स्यास्तीति वादी तेन वादिना आकाशमैश्वर्यं अव्याकृतमैश्वर्यं तद्भावं प्राप्तेन आकाशमैश्वर्यं भूतेन प्रवर्तमानं ब्रह्म कर्तृ ऐश्वर्यं वायुभूतं करोति ब्रह्मैश्वर्यवत्या व्योमसंविदा प्रवर्तमानो योगी योगकाले स्वात्मानं वाय्वादिरूपं करोतीत्यर्थः विकारैः तेजआदिभिः सहेत्यध्याहारः ॥ १० ॥ संवृत्तैर्निष्पन्नैरपि विकारैर्निरुद्धैः ध्रुवमैश्वर्यपूर्वोक्तं निर्मलं ब्रह्म ॥ ११ ॥ विकारनिरोधेतु क्वचवत्स्थूलशरीरत्यागेन आकाशगमनसदृशत्वं चाप्नोतीत्याह द्वाभ्यां शरीरादिति निरालंबान् व्याव्रादिन् मनसेति स्वप्नसादृश्यत्वं दर्शितम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ ओमिति यं योगिनं ते साधवः पश्यन्तीति योजना ये ओंकारवाच्यं व्यस्तसमस्तरूपं अउम् ओमित्येवं भूतं विराट्सूत्रांतर्यामि शब्दस्वरूपं पूर्वस्योत्तरत्र प्राविलापनेन अभियन्ते प्राप्नुवन्ति शब्दिकरणस्य गत्यर्थस्य इडोरूपं ॥ १४ ॥ एतत्प्रणवाख्यं ब्रह्म तत्प्रापकत्वात् चेतनया चिदभावविशिष्टवृत्त्या ॥ १५ ॥

ओंकारमेवस्तौति एष इति द्वाभ्याम् एष ओं इति शब्दः महानादः सर्ववर्णानामभिव्यञ्जकः पुराणो नित्यः ब्रह्मणः संभव एकीभावायेनालंबितेन सतथा एतद्वै सत्यकामपरं चापरं च ब्रह्म यदोंकारस्तस्माद्विद्वानेतेनैवायतनेनैकतरमन्वेतीति श्रुतेः अयमेव परापदयन्ती संज्ञक शुद्धशबल ब्रह्मात्मा सन्वायुभूतो मध्यमारूपः अक्षरं अक्षरत्वं प्राप्तः मातृकामयवैखरीरूपो भवतीत्याहुर्ब्राह्मणाः ॥ १६ ॥ अरूपीरूपरहितोऽप्ययं प्रणवः रूपेण वैखर्यात्मकत्वेन संपन्नः तत्र हेतुः धातुभिः सह संगतः अन्नमयं हि सौम्यमनः आपोमयः प्राणः तेजोमयी वागिति श्रुतेः मनः कायाग्रिमाहंति स प्रेरयति मारुतं इत्यादि शिष्योक्तप्रकारेण तेजो बलयोगाच्छब्दोत्पत्तिदर्शनात् अयमेवोपाधेः तौ ह्यस्याज्जावरूपेण सूक्ष्मतरत्वाच्चांतर्यामिरूपेणांतर्देहांतः स्थित्वा चरति विषयान्मुक्ते यतः कामकार इच्छा तत्करः स्वतंत्रेच्छः वशी असंगः ॥ १७ ॥ एतदिति एतत्प्रणवात्मकं ब्रह्म पूर्वाशास्त्राचार्योपदेशमनुचितयित्वा वेदात्मकं श्रुतिसारभूतं यज्ञं योगं चितयंतो भावयंतः मनसा संकल्पेन स्वोपाधिरूपेण आसमंतात् आपूरयन्निव पूर्णकृतवंत इव व्यापकत्वं प्राप्ता इवेत्यर्थः इव शब्दो व्याप्त्या भावसूचकः तेन भित्तिचित्तवद्व्यापकत्वं

एष शब्दो महानादः पुराणो ब्रह्मसंभवः ॥ वायुभूतो क्षरं प्राप्नोवदं त्येवं द्विजातयः १६ अरूपीरूपसंपन्नो धातुभिः सह संगतः ॥ अंतश्चरति भूतेषु कामकारकरो वशी १७ एतत्पूर्वमनुध्याय मनसा पूरयन्निव ॥ वेदात्मकं तदा यज्ञं चितयंतो मनीषिणः १८ ब्राह्मणाः शुचयो दांता यशोयुंजस्तदन्वयाः ॥ ब्रह्मलोकं कांक्षमाणा वैष्णवं पदमुत्तमम् १९ पदहेतोः क्रियाः सर्वाः कुर्वन्ति विगतज्वराः ॥ न ह्येते प्रसवादाने भवमिच्छन्ति भारत २० त्रिभिर्माल्योपहारैश्च प्रतिभावैश्च वैद्विजः यजन्ति परमात्मानं विष्णुं सत्त्वपराक्रमम् २१ यजनं विक्रमं चैव ब्रह्म पूर्वाः प्रचक्रिरे ॥ ब्रह्मापि वैष्णवं तेजो वेदोक्तैर्वचनैर्नृप २२ ब्राह्मणैर्ब्रह्मविद्विश्च ब्रह्मज्ञैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ शुचिभिः कर्मनिर्मुक्तैः सत्यव्रतपरायणैः २३ धातुभिर्मोक्षकाले च महात्मासं प्रदृश्यते ॥ तदेव परमं ब्रह्म वैष्णवं परमाद्भुतम् २४

मपि नास्त्येवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ यशो ब्रह्म तेन सह युंजते ऐक्यं प्राप्नुवंति यशोयुंजः समासोऽपि छांदसोऽनुम्यतः तदन्वयाः ब्रह्मप्रसूताः सैधवस्वित्यवत्सोपादान एव लीयन्ते इत्यर्थः ब्रह्मलोकम् ॥ १९ ॥ पदेति प्रसवादाने जन्मग्रहण निमित्तं भवं जन्म एतेन हीच्छन्ति किंतु ज्ञानार्थमेव ॥ २० ॥ त्रिभिर्माल्योपहारैर्माल्यवद्विध्वत्तेजसप्राज्ञानां उपहारैः समर्पणैर्विलापनैरित्यावत्प्रतिभावैः प्रतिभासमात्रैः मातृगैरिति समासैकदेशस्यापि विशेषणम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मपूर्वाः वेदप्रमाणमेव पूर्वमुख्यं येषां ते यजनं योगं विक्रमं योगैश्च चक्रिरे यस्मात् ब्रह्मा ब्रह्मवित् वैष्णवं तेजः ब्रह्मैव तत्र प्रमाणं वेदोक्तैरिति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येतीत्यादिभिः ॥ २२ ॥ ब्राह्मणैर्यथोक्तविशेषणैः ॥ २३ ॥ धातुभिस्तेजो बलात्मकैः शरीरद्वयेन मोक्षकालेऽपरमात्मासं प्रदृश्यते तदेव सत्त्वमकं रसो वै स इति श्रुतेः परमानंदात्मकं ऐश्वर्यसैषास्य परमासंपदित्यादि श्रुत्या परमत्वेन स्तुतं विकारांते विकाराणां पूर्वोक्तानां राजसानां वाग्वादिरूपाणामंते विलये सति प्रकर्षेण दृश्यते योगिभिः एवंलोभप्रवृत्त्यादि जनकानां राजसविकाराणामंते पुनः सत्त्वोत्कर्षादात्मदर्शनमुक्तम् इदानीं तामसान् भयादिन्योगविघ्नां विकारान् प्रस्तौति घोररूपा इत्यादिना ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ विकाराव्यथयंतोत्युक्तं तां व्यथामेवाह पंचाभिः संच्छाद्येत्यादिभिः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ एतैर्विकारैरिति व्याख्यातार्थः श्लोकः ॥ ३१ ॥ रसात्मकमिति जिह्वाप्रशब्देन तत्साध्योरसास्वादो लक्ष्यते ततो नेकविधमैश्वर्यं भवति ॥ ३२ ॥ धात्वर्थं शरीरभोगाद्यर्थं सर्वभूतानामैश्वर्यमिति पूर्वोक्तान्वयः ॥ ३३ ॥ तैजसैश्वर्यं प्रयुक्ता नृविघ्नानाह तेजस इति ब्राह्मणस्य ब्रह्मविदः कारणे मोक्षसाधने योगे स्वस्थः स्वस्थस्येति आत्मन इत्यस्य विशेषणं स्वशब्दपूर्वात्तिष्ठतेः किं पुंडः स आतो धातोरेत्यालोपः सोमपावत् ॥

रसात्मकं तदैश्वर्यं विकारांते प्रदृश्यते ॥ घोररूपा विकारास्ते व्यथयन्ति महात्मनः २५ संच्छाद्यातीव तोयेन क्षुभ्यमाणो विचेतनः ॥ ऊर्मिभिश्छाद्यते चैव शतीष्णाभिर्विकारतः २६ महार्णवगतश्चैव दद्यते न च सज्जते ॥ मग्नश्चैव महानद्याः सलिले नैव सीदति २७ सीदमानश्च सलिले सशीते पात्यते बलात् ॥ आसनाच्छादनाच्चैव मुच्यमानो विचेतनः २८ श्वभ्रे प्रपद्यमानश्च तोयेन परिषिच्यते ॥ शुक्लवर्णेन बहुना लोतसामूर्ध्निसर्वशः २९ ऊर्ध्वं ज्योतिरवेक्षंश्च शुक्लैः पीतैश्च बाध्यते ॥ वारिपूर्णैः सुगंधीरैर्विद्युद्भिरिव भासितैः ३० एतैर्विकारैः संवृतैर्निरुद्धैश्चैव सर्वशः ॥ ध्रुवमैश्वर्यमासाद्य सिद्धो भवति ब्राह्मणः ३१ रसात्मकं तदैश्वर्यं जिह्वाग्रादभिनिःसृतम् ॥ सहस्रधारं विततं मेघत्वं समुपागतं ३२ रसांश्च विविधान्योगान्तं संसिद्धः सृजते प्रभुः ॥ धात्वर्थं सर्वभूतानां योगप्राप्तेन हेतुना ३३ तेजसोरूपमैश्वर्यं विकारैः सह वर्द्धते ॥ आत्मनो विघ्नजननं स्वस्थो ब्राह्मणकारणे ३४ उग्ररूपैर्विरूपैश्च हन्यते दंडपाणिभिः ॥ घोररूपैः सुगंधीरैः पिंगाक्षैर्नरविग्रहैः ३५ नेत्रं समुद्धरन् भीमं जिह्वाग्रं चास्य विंदति ॥ नंदं तियुगपन्नादंजुंभमाणाः पुनः पुनः ३६ पुनरेव तदा भूत्वा बहु रूपास्तदा भवन् ॥ नृत्यमानाः प्रगायंति तर्पयंतो विशेषतः ३७ स्त्रीभूताश्च ततः सर्वे युजानाश्चावलंबिरे ॥ कंठेषु बहुरूपास्त्वादि द्विष्यैश्चैव प्रलोभयन् ३८ मधुरैरभिधानैश्च व्याहरन्ति न भीतवत् ॥ पतंति युगपत् सर्वपादयोर्मूर्धभिर्युताः ३९ प्रसादं कांक्षमाणाश्च योगस्यांतरविघ्नतः ॥ बहु प्रकारं कथयन् नृत्यन्ति च तरन्ति च ४० एतैर्विकारैः संवृतैर्निरुद्धैश्चैव सर्वशः ध्रुवमैश्वर्यमासाद्य सिद्धो भवति ब्राह्मणः ४१ तदर्चिष इवाग्नेया आदित्यस्येवरश्मयः ॥ तेजोरूपकमैश्वर्यं जनितास्तेजविंदवः ४२ ज्योतीषि चैव संवृता आकाशे गुणसंवृताः ॥ चरन्ति लोके सततं सूर्या चंद्रमसोर्गतिम् ४३ चंद्रसूर्यात्मकं दिव्यं ज्योतिः सधनमुत्तमम् ॥ एतद्विभाजते लोके कालचक्रं ध्रुवं रम् ४४ अर्धमासाश्च मासाश्च ऋतुसंवत्सराण्यथ ॥ क्षणालवामुहूर्ताश्च कलाः काष्ठास्तथैव च ४५

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ जिह्वा

ग्रं विंदति अवयवशो भिनत्तीत्यर्थः विदि अवयवस्य रूपं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्रलोभयन् अडभावश्चांदसः लोभयंतोत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तरन्ति च योगिनं जयन्ति चेत्यर्थः ॥ ४० ॥ एतैरिति व्याख्यातं ॥ ४१ ॥ तदर्चिष इति तत्तत्र तेजोरूपा अपि त एव जलविंदवो भवन्ति ॥ ४२ ॥ गुणैः सत्त्वादिभिः संवृताः योगिनः ज्योतीषां संवृताः भवन्ति ॥ ४३ ॥ चंद्रसूर्यात्मत्वं प्राप्य सवनं स मेघमंडलं कालचक्रं ध्रुवं अभिलक्ष्य चरन्स एव भवति स एव कालस्य प्रवर्तको भवतोत्यर्थः ॥ ४४ ॥ अर्धमासादिरूपश्चायमेव भवतीत्याहार्थेति ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ अथेति विकाराः रजस्तमोमयास्तेषां ग्रहः स्वीकारस्तत्संभवम् ॥ ४७ ॥ अलोभाच्छिद्यते ऐश्वर्यमतिशेषः वेपमानो विघ्नात् भीतस्तु अनुकोर्त्यते वाच्यो निर्धो भवतीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ संक्षेपात् समवर्ध्यत इत्यक्षराधिक्यमार्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ एभिः भौमैः ॥ ५२ ॥ तत इति विकारतो निर्मुक्तस्य पार्थिवमैश्वर्यमाविर्भवति ॥ ५३ ॥ समाधौ संजाते विकारे च प्रलयंगते सातो दिव्यगंधादिसंविदो भवंतित्याह सार्धेन दिव्यपुरुषैः मुक्तैः सह भिद्यते यावद्देहपातं ऊर्ध्वं तु न भिद्यते कैवल्ये ऐकात्म्यप्राप्ते ॥ ५४ ॥ अंतःगच्छन् सुकृतिनामंतःकरणमपि प्रविशति यतः प्रयानात्मा प्रधानजयाक्षरनिव प्रधानवत्परिमाणप्रमाण इति सर्वातः करणरूपो भवतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ चतुर्दशेऽप्युक्तं भूतधारणाभितिदायतः ॥ अतः सूत्रे मनो धार्यमभयायेति वर्ण्यते ॥ १ ॥ तत इति यतो भेददर्शनमयी एकैकभूतधारणाक्षुद्रफलदा योगविघ्नकरी च पूर्वोक्तरूपेण ततो हेतोः अन्यातं द्विपरीतां अहमेवेदं सर्वोस्मीति मन्यते स एवाव्ययपरमोलोका इति श्रुतिप्रसिद्धां समष्टिधारणां गत्वा प्राप्यत

अहोरात्रप्रमाणं च निमिषोन्मेषणं तथा ॥ ताराणां गतयश्चैव ग्रहाणां च विशेषतः ४६ अथ पार्थिवमैश्वर्यं विकारग्रहसंभवम् ॥ योगयुक्तास्त्वभिग्रस्तायां त्यं ते ह्यचला सनात् ४७ अलोभाच्छिद्यते सद्यो वेपमानो नुकीर्त्यते ॥ सीदते वसुधामध्ये भिद्यमानः पुनः पुनः ४८ भूतानां बहुरूपैश्च अन्यैश्च तलवासिभिः ॥ विषयैर्युज्यते क्षिप्रं संक्षेपात् समवर्ध्यते ४९ ततः पार्थिवमैश्वर्यं सेवमानश्च सर्वतः ॥ मूर्तिमद्भिश्च बहुधा धातुभिः स च हन्यते ५० शक्तितो मरनिर्द्धि शैर्गदाभिश्चाप्यनेकधा ॥ असिभिः पात्यते चैव क्षुरधारैः सहस्रशः ५१ भिद्यते चैव बाणाग्रैः सुतीक्ष्णैर्मर्मभेदिभिः ॥ एभिर्विकारैर्निर्वृत्तैर्निरुद्धैश्चैव सर्वशः ५२ ध्रुवमैश्वर्यमापन्नः सिद्धो भवति ब्राह्मणः ॥ ततः पार्थिवमैश्वर्यं निर्मुक्तस्य विकारतः ५३ प्रादुर्भवति संजाते समाधौ प्रलयंगते ॥ दिव्यगंधं समाप्राय दिव्यार्थांस्तांश्चष्टृणोति च ५४ दिव्यरूपैश्च पुरुषैश्छिद्यते न च भिद्यते ॥ गच्छन् सुकृतिनां चातः प्रधानात्मा क्षरन्निव ५५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततो न्यांधारणां गत्वा मनसा सपितामहः ॥ ब्रह्मकर्मसमारंभं निर्मुक्तेनांतरात्मना १

तो व्यापकः सर्वात्मा भवतीति शेषः पितामहः उक्तीत्याशुद्धिचिन्मात्ररूपोऽपि सन् मनसा उपाधिनैव सार्वार्थ्यंगतः न तु स्वतः कीदृशेन मनसा ब्रह्मकर्म ब्रह्मप्रापकं कर्म उक्तविधं आसनादिधारणांतं समारंभं सम्यगारभ्य आरंभमिति णमुलंतं निर्मुक्तेन बाह्यरूपादिभ्यः व्यावृत्तेन अत एवांतरात्मना अंतरेव हार्द्वाकाशादौ आत्मा स्वरूपमस्यास्ति न ब्रह्मिश्चक्षुरादिद्वारा रूपादौ इदमत्र तत्त्वं इंद्रियेभ्यः पराह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः ॥ मनस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु स इत्यादि स्मृतिभ्यः सर्वेभ्यः सूक्ष्मतमः परमात्मा अर्थास्तु इंद्रियेभ्यः सूक्ष्मा अपितैर्गृहीताः संतो लोचनोत्तेजनेन पुस्तकाक्षरवत् स्थूला एवावभासं नेतथा आत्माऽनतिरिक्ता अप्यतिरिक्ता इवावभासं ते स्वकर इव दर्पणेन बालस्य अन्यथा योगिनः समाधौ सार्वज्ञं न स्यात् सर्वस्य स्वरूपादन्यत्वेन कस्मिन् भगवतो विज्ञाने सर्वमिदं विज्ञातं भवतीत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञा श्रुतेरुपोधस्य स्यात् योगिनां सार्वज्ञस्य सर्वसंमतत्वाच्च न तदपलापः कर्तुं शक्यः

तस्मादिन्द्रियाणामुपसंहारेअर्धानांस्थूलत्वमनात्मत्वंचापगच्छतीत्युक्तमुक्तमन्यधारणां गत्वा ततो व्याप्तो भवतीति सूक्ष्मत्वं चात्र कालिकपरिमाणरहितं तथा हि कनकादेः कुण्डलादि
धर्मपारिणामः स्वरूपाविनाशोपि रूपांतरापत्तिरूपः तथा कुण्डलाद्युत्पत्तेः प्रागूर्ध्वचानागतत्वातीतत्वरूपौ उत्पन्नौ वर्तमानस्वरूपश्चेति त्रेधा लक्षणपारिणामः स्वरूपप्रच्यवासिद्धिरूपः
तथा उत्पन्नस्य नूतनत्वं पुराणत्वाद्यवस्थापारिणामः स्वरूपोपचयापचयलक्षणः एतौ द्वावपि कालाधीनावेव अतएव सूक्ष्मे उक्तरूपे सर्वसर्वत्र सर्वदा सर्वावस्थमस्तीति तदव
स्थानां योगिनां तस्यापरोक्षमिति प्रसिद्धं अतः समष्टिसूक्ष्मे चित्तधारणाश्रेयस्कराधारणां तरेषु भेददृष्टिगर्भितेषु भयादिदर्शनात् यन्मदन्यन्नास्तिकस्मानुविभेमीति ततएवास्माकं भयं
विहाय कस्माद्ब्रह्मण्यं द्वितीयाद्वैभयं भवतीति श्रुतेरस्यांत दर्शनाच्च ॥ १ ॥ अस्याः फलमाह सर्वांगधारणां सर्वं अंगेष्वेवास्यास्तिसर्वांगः सूत्रात्मा प्रहसन्निवमौढ्यमाहात्म्येन विस्मया
त् मनसेत्यस्यावस्थासूत्रात्मतायाः सृज्यस्य च कल्पितत्वमुक्तम् ब्रह्मणिसूत्रयोगैक्यं ब्रह्मयोगस्तेन ॥ २ ॥ चक्षुषेति अत्र अंगविशेषो न विवक्षितः सर्वस्यांगस्य सर्वात्मत्वेन सर्वोत्प

सर्वांगधारणां कृत्वामनसा प्रहसन्निव ॥ ब्रह्मयोगेन च ब्रह्मा सृजते मनसा प्रजाः २ चक्षुषारूपसंपन्ना ह्यप्सरा मृजते प्रभुः ॥ नासिकाग्राच्च गंधर्वान्सुचित्रां वर
वाससः ३ तुंबुरुप्रमुखान्सर्वाञ्छतशोथसहस्रशः ॥ नृत्यवादित्रकुशलान् कुशलान्सामगीतिषु ४ ब्रह्मयोगेन योगज्ञः स्वयं भूर्भगवान् प्रभुः ॥ चारुनेत्रां सु
केशां तां सुभृंचारुनिभाननां ५ पद्मेन शतपत्रेण चारुणा सुविराजिताम् ॥ स्वक्षां शुचिगिरं सेव्यां ब्राह्मीं मूर्तिमतीं त्रियम् ६ स सृजे मनसा ब्रह्मा सम्यक् प्रोक्ते
न चेतसा ॥ भावयोगेन भूतात्मा सर्वप्राणभृता नृप ७ चक्षुषारूपसंपन्ना सृजत्सोप्सरसः प्रभुः ॥ नासिकाग्राच्च गंधर्वान्सुवासः सुप्रवादितां ८ गानप्रभाषं
चक्रे गंधर्वाणामशेषतः ॥ अन्येषां चैव विप्राणां गानं ब्रह्म प्रभाषितम् ९ पद्भ्यां सृजति भूतानि गतिमंति ध्रुवाणि च ॥ नरकिन्नरयक्षांश्च पिशाचोरगराक्षसान् १०
गजान्सिंहांश्च व्याघ्रांश्च मृगांश्चैव सहस्रशः ॥ दृणजार्तींश्च बहुधा भावहेतोश्च तुष्पदान् ११ ये तु हस्तांस्त्रिखादंति कर्मप्राप्तेन हेतुना ॥ हस्तेभ्यः कर्मसं सृजे
मंतव्यं मनसा तथा १२

क्षिहेतुत्वौचित्यात् अप्सरा इति आकारांतत्त्वमार्षं अप्सरासुचयामेधेति दर्शनाद्वा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्वक्षां दिव्यलोचनरूपां शुचिगिरं निष्कलं कांवेदवाणीं सा हि श्रीब्रह्मविदां
ऋचः सामानियजुषिसा हि श्रीरमृतासतामिति श्रुतेः ॥ ६ ॥ स सृजेति सृष्टिरत्र संप्रदायप्रवृत्तिमात्रं न त्वभिनवोत्पत्तिः वाचा विरूपनित्ययेति वेदस्य नित्यत्वश्रवणात् अतएव प्रोक्तेनेति
विशेषणं ईश्वरप्रोक्तेनेत्यर्थः यो वै वेदांश्च प्राहिणोति तस्मै इति सिद्धप्रधानश्रवणात् अस्यैव सर्वेश्वरत्वात् जीवानामाशयानुरोधेनान्यं सृजति न स्वस्य भोगार्थमित्याह भावेति ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ गानं प्रभाष्यते व्युत्पाद्यते नेनेति गानप्रभाषं गांधर्वशालं तथा ब्रह्मणिवेदे प्रभाषितं गानं सामाख्यं चक्षुष इति श्लोकद्वयं पूर्वोक्तस्यैव विवरणं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ये तु हस्तां
हस्ते आदाय ल्यब्लोपेधिकरणे पंचमी हस्तेति पाठे विश्वाभूतानीति वद्विभक्तेः पूर्वरूपमार्षं त्रिखादंति भक्षयंति कर्मप्राप्तेन कर्मलब्धेन हेतुना कारणेन अदृष्टेन ॥ १२ ॥

वायुनाप्राणादिरूपेणविसर्गविविधप्राणनादिकार्यसृष्टिसृजजेइतिपूर्वेणान्वयः एवंराजसीसृष्टिकुर्वतः कथंमुक्तिः स्यादित्याकुलमाश्वासयतिपंचेंद्रियाणांसमाधिनिरोधस्तेनहेतुना
 आनंदंपरमात्मानंउपलक्ष्यतेनतस्थितंलीलायासृष्टिकुर्वन्पिब्रह्मासामीप्यंप्राप्तत्वान्मुक्तएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ गावः गाः प्रथमाद्वितीयार्थे वेपैरेवनटवत्नतुपरिणामैः यदवोचंमू
 लकारणमेवांत्यात्कार्यान्तडवत्तद्रूपेणभातीतितदितएवोत्थितम् ॥ १४ ॥ व्यतिषिक्तानिश्चितानिषट्पञ्चेंद्रियाणिस्यसव्यतिषिक्तषडिंद्रियसम् ॥ अस्माकंहिशब्दादयः श्रोत्रा
 दीनांप्रतिनियताः विषयाः सर्वात्फ्यकालेतुसर्वमिंद्रियंसर्वविषयग्राहकंभवति यथोक्तंवासिष्ठे सर्वात्मनितुयत्रैवछायातत्त्वैवचातपः ॥ नसंभवतिचेत्तत्सकथंसर्वात्म
 तामियादिति ॥ १५ ॥ तमंगिरसंभुवोतरात् ॥ १६ ॥ भृगुंललाटमध्यात् नारदंसनत्कुमारंचमूर्धः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तत्रेतिस्थानानिआदित्यादीनांयुप्रभृती

वायुनासविसर्गंचभूतानांसुखमिच्छता ॥ उपतस्थेतदानंदंपंचेंद्रियसमाधिना १३ हृदयादसृजद्रावोबाहुभ्यांपक्षिणस्तथा ॥ अन्यानिचैवसत्वानितैस्तै
 वैपैःपृथग्विधैः १४ ऋषित्वंगिरसंचैवमुनिज्वलिततेजसम् ॥ ब्रह्मवंशकरंदिव्यंव्यतिषिक्तषडिंद्रियम् १५ भुवोतरादजनयद्योगाद्योगेश्वरःप्रभुः ॥ ब्रह्मवं
 शकरंदिव्यंभृगुंपरमधार्मिकं १६ ललाटमध्यादसृजन्नारदंप्रियविग्रहम् ॥ सनत्कुमारंचमूर्धश्चमहायोगीपितामहः १७ अभिषिक्तंतुसोमंचयौवराज्येपितामहः
 ब्राह्मणानांचराजानंशाश्वतरंजनीश्वरम् ८ तपसामहतायुकोग्रहैःसहनिशाकरः ॥ चचारनभसोमध्येप्रभाभिर्भसियन्जगत् १९ सगात्रैर्भगवान्योगान्म
 नसासिद्धिमागतः ॥ ससृजेत्सर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच २० तत्रस्थानानिभूतानांयोगांश्चैवपृथग्विधान् ॥ निधत्तेशतशोब्रह्मासर्वभूतापितामहः
 २१ एषब्रह्ममयोज्ञोयोगःसांख्यश्चतत्त्वतः ॥ विज्ञानंचस्वभावंचक्षेत्रंक्षेत्रज्ञमेवच २२

नि योगान्अहोरात्रादिनिवर्तनाद्यधिकान् ॥ २१ ॥ एषआत्मोपादानकसृष्ट्यादिप्रपंचेनआसनध्यानसमाधिविधानेनचप्रपंचितोब्रह्मप्रापकल्लह्रह्ममयोर्यज्ञानयज्ञउक्तइतिशेषः
 अयमेवयोगोयोगप्राप्यः सांख्यनामावेदांतजन्यंज्ञानमप्ययमेव ननुउक्तोऽनयोर्विरोधः पुरुषैकत्वानेकत्वप्रकृतिमिथ्यात्वामिथ्यात्वरूपइतिचेन्न योगैरपिगुणानांपरमंरूपंनदृष्टि
 पयमिच्छति यत्तुदृष्टिपयप्राप्तंतन्मायैवतुच्छकमितिदृश्यस्यभेदप्रकृत्यादेस्तुच्छत्वाभ्युपगमात् अत्यल्पमिदमुच्यते वेदवाद्याअपिविज्ञानवादिचार्वकादयोपिनानेनसिद्धांतैनवि
 रुध्यंतसर्वेषांमोक्षस्यैकरूपत्वादित्याह विज्ञानंविज्ञानवादिनांसिद्धांतः स्वभावंस्वभाववादिनांचार्वाकाणांसिद्धांतः क्षेत्रप्रकृतिः क्षेत्रज्ञःपुरुषः निरीश्वरसांख्यसिद्धां
 तोप्ययमेवेत्यर्थः ॥ २२ ॥

एकत्वंचपृथक्त्वंचेतिज्ञानाज्ञानसमयभेदेनवाजगन्मिथोभिन्नमभिन्नमोश्वरादितिकापालिकमतेनवाएतज्ज्ञेयम् संभवोनिधनंचयोगएव एषब्रह्ममयोयज्ञःअज्ञातश्चेज्जन्मप्रदःज्ञातश्चेज्जन्महन्तेत्यर्थः योगोहिप्रभवाप्ययावितस्मृतेः कालविदांकालाख्यईश्वरोप्ययमेवतत्प्रकाशकत्वात् कालस्यक्षयोयस्मिन्सतिभवतितादृशंविशिष्टंअनुभवपर्यवसायिज्ञानं विज्ञानंआत्मानुभवोप्ययमेवज्ञेयइतिसर्वत्रसंबंधनीयं एतेनसर्वतंत्रसिद्धान्तानामुक्तवैकरूप्यंदर्शितम् तथाचवीतहव्यसमाधिंप्रकृत्यबृहद्वसिष्ठेदर्शितं यच्छून्यवादिनांशून्यंयद्ब्रह्मब्रह्मवादिनां विज्ञानमात्रंविज्ञानविदांयदमलंपदं ॥ पुरुषःसांख्यदृष्टिनामीश्वरोयोगवादिनाम् ॥ शिवःशैवमतस्थानांकालःकालैकवादिनाम् ॥ आत्मात्मनस्तद्विदुषांनैरात्म्यं तादृशात्मनां ॥ मध्यमाध्यमिकानांचसर्वसुसमचेतसां ॥ यत्सर्वशास्त्रसिद्धान्तोयत्सर्वद्वयानुगं ॥ यत्सर्वसर्वगंसर्वयत्तत्सत्तदसौस्थितइत्यंतेन पात्रेमाघमाहात्म्येपि भूतयोगजचैतन्यंचार्वाकास्त्वामुपासते ॥ सौगताब्रुवतेतर्कैस्वांबुद्धिबोधलक्षणं ॥ शरीरपरिणामंत्वांमन्यंतेजिनदेवताः ॥ ध्यायंतपुरुषंसांख्यास्त्वामेवंप्रकृतेःपरम् ॥ जन्मादिरहितंपूर्णसाच्चिदानंदलक्षणम् ॥ त्वामौपनिषदाब्रह्मर्चितयंत्यनिशंविभो इत्यादि तस्माद्योगमुक्तोयोगयज्ञःसएवसर्वतंत्रसिद्धान्तइतिसर्वरमणीयम् समाप्ताब्रह्मविद्या अतःपरं धर्मचर्चाभविष्य

एकत्वंचपृथक्त्वंचसंभवोनिधनंतथा ॥ कालःकालक्षयश्चैवज्ञेयोविज्ञानमेवच २३ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ श्रुतं ब्रह्मयुगं ब्रह्मयुगानां प्रथमं युगम् ॥ क्षत्रस्यापियुगं ब्रह्मयुगं तु मिच्छाम्यहंप्रभो १ ससंक्षेपं सविस्तारं नियमैर्बहुभिश्चितम् ॥ उपायज्ञैश्च कथितं क्रतुभिश्चैव शोभितम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतत्ते कथयिष्यामि यज्ञकर्मभिरर्चितम् ॥ दानधर्मैश्च विविधैः प्रजाभिरुपशोभितम् ३

ति ॥ परैरदर्शितः पंथाः पौर्वापर्यबलान्मया ॥ यथाकथंचिदुन्नीतः पंडिताः शोधयंतु तम् ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायां विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ जीवन्मुक्त्यैव ब्रह्मतत्त्वं चतुर्दशभिरीरितम् अथ द्वादशभिर्धर्मैर्ब्रवीतिक्रममुक्ते ॥ १ ॥ तत्र पंचदशे ब्रह्मज्ञानहीना महत्तमैः ॥ कर्मभिर्ब्रह्मलोकादप्यावर्तत इति रीते ॥ २ ॥ श्रुतमिति ब्रह्मयुगं ब्रह्मप्राप्तिहेतुत्वात्प्रथमं युगं कृतं यत्र सर्वधर्मफलांतर्भावः यथाकृताया विजिताया धनेयाः संयंत्येवमेवैनं सर्वतदभिसमैति यत्किंच प्रजाः साधुकुर्वतीति कृतायनिदर्शनेन श्रुत्या प्रोक्तः क्षत्रस्य धर्मस्य तदेतत्क्षत्रस्य क्षत्रं यद्धर्मइति धर्मस्य मुख्यक्षत्रत्वश्रवणात् युगं युज्यते अनेन तद्युगं स्वर्गादिफलप्रदत्वलक्षणमाहात्म्यम् श्रोतुमिच्छामि ॥ १ ॥ एतदेव विज्ञानेष्टि संक्षेपमिति ॥ २ ॥ एतदिति एतत्तु धर्मस्य माहात्म्यस्य यज्ञकर्मभिः यज्ञात्मकमेव कर्म येषां न तूपास्त्यायात्मकं ते यज्ञकर्माणः कर्मठाः तैरर्चितं पूजितं दानधर्मैः उच्चादिविदक्षिणावंतो अस्थुर्यैश्च सहाते सूर्येण हिरण्यदा अमृतत्वं भजंते वासोदाः सोमप्रतिरंत आयुसि ति श्रुतेर्दानजप्रभावैः प्रजाभिः यस्मिन् जात एतामिष्टिनिर्वपति पूत एव स तेजस्स्वत्वाद् द्वित्रयावी पशुमान् भवति पुत्रकामा द्वाप्याख्यापयेन्नलभंते ह पुत्रानिति जातेष्टिशौनःशेषाख्यायनफलैः प्रजाभिरुपशोभितम् ॥ ३ ॥

तेइति तेब्राह्मणावृत्तसंपन्नाज्ञानसिद्धाःसमाहिताभवन्तीतियोजना केते येअंगुष्ठमात्रादित्यल्पप्रमाणत्वेनउत्क्रांत्यादियोग्याः अंगुष्ठमात्रंपुरुषंनिश्चर्कयमोबलादित्यारण्यकोकेःन
तुयएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसिद्धं सर्वंभवतीतिश्रुतिप्रसिद्धाविद्याफलसर्वात्म्यभाजः तेयज्ञकर्मणःविशिष्टधर्मेणसूर्यरश्मिभिरादत्ताःसूर्यमंडलंभित्वाब्रह्मलोकंगताअपीत्यर्थः मोक्षप्राप्ते
नमोक्षप्रत्यासन्नेनविधिनायथाशास्त्रं ४ प्रवृत्तेयज्ञादौअप्रवृत्तेशमादौ ब्रह्मपरायणाःवेदैकशरणाः परायणस्यब्रह्मणःकर्मणिषष्ठी संगम्यईश्वरप्राप्तिमुद्दिश्यवेदोक्तकर्मपराइत्यर्थः ॥ ५ ॥
श्रीवृताः श्रियाऋचःसामानियजूंसिहाहिश्रीरमृतासतामितिश्रुत्यावृताःब्रह्मज्ञानेनपरोक्षज्ञानेन ॥ ६ ॥ पद्मासनायुपुरविधब्रह्मलोकेस्थित्वापूर्वस्मिन्कल्पेयेलयंगतास्तेऽग्रिमकल्पे
उक्तविशेषणविशिष्टा ब्राह्मणाभवन्ति ॥ ७ ॥ व्यतिरिक्तेति तेषांब्राह्मणानांमध्येयोयोगात्मासन्व्यतिरिक्तेंद्रियोदेहेन्द्रियासंगेनस्वप्नेइवांतःप्रज्ञोभूत्वाचतुर्भुजादिलक्षणंविष्णुआत्मत्वे

तैंगुष्ठमात्रानुनयआदत्ताःसूर्यरश्मिभिः ॥ मोक्षप्राप्तेनविधिनानिरावाधेनकर्मणा ४ प्रवृत्तेचाप्रवृत्तेचनित्यंब्रह्मपरायणाः ॥ परायणस्यसंगम्यब्रह्मण
स्तुमहीपते ५ श्रीवृताःपावनाश्चैवब्राह्मणाश्चमहीपते ॥ चरितंब्रह्मचर्याश्चब्रह्मज्ञानावबोधिताः ६ पूर्णैर्युगसहस्रांतेप्रभावेप्रलयंगताः ॥ ब्राह्मणावित्तसं
पन्नाज्ञानसिद्धाःसमाहिताः ७ व्यतिरिक्तेंद्रियोविष्णुर्योगात्माब्रह्मसंभवः ॥ दक्षःप्रजापतिर्भूत्वासृजतेविपुलाःप्रजाः ८ अक्षराद्ब्राह्मणाःसौम्याःक्षरात्क्षत्रि
यबांधवाः ॥ वैश्याविकारतश्चैवशूद्राधूमविकारतः ९ श्वेतलोहितकैर्वर्णैःपीतैर्नीलैश्चब्राह्मणाः ॥ अभिनिर्वर्तितावर्णाश्चितयानेनविष्णुना १० ततोवर्ण
त्वमापन्नाःप्रजालोकेचतुर्विधाः ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चैवमहीपते ११ एकलिंगाःपृथग्धर्माद्विपदाःपरमाद्भुताः ॥ यातनायाभिसंपन्नागतिज्ञाः
सर्वकर्मसु १२ त्रयाणांवर्णजातानांवेदप्रोक्ताःक्रियाःस्मृताः ॥ तेनब्राह्मणयोगेनवैष्णवेनमहीपते १३

नाभिमन्यतेसोपिभेददर्शिसमष्ट्युपास्तिराहित्यात् ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे परस्यांतेकृतात्मानःप्रविशन्तिपरंपदमितिस्मृत्युक्तक्रममुक्त्यनधिकारादस्मिन्कल्पेब्रह्मपुत्रो
दक्षोभूत्वाप्रजाःसृजते ॥ ८ ॥ अक्षरंशुद्धसत्त्वमयत्वान्निष्कामोधर्मः श्वेतःसुधावत् क्षरंसत्वरजोमयत्वादुभयमिश्रोधर्मः रक्तःतदुभयसंघातवत् विकारोरजोमयत्वात्सकामोधर्मःपी
तोहरिद्रावत् धूमः तमोमयत्वाद्विधर्मरुग्णः धूमवत् ॥ ९ ॥ १० ॥ ततइतितेतोगुणवर्णोपचारात् ॥ ११ ॥ एकलिंगाः तुल्याकृतयः यातनायकर्मफलभोगायसंपन्नास्तेनते
नवर्णेन ॥ १२ ॥ येनकारणेनत्रयाणामेववेदप्रोक्ताःक्रियाःस्मृतास्तेनकारणेन वःयुष्माकंत्रयाणांब्राह्मणक्षत्रियविशामेववैष्णवेनयोगेनब्रह्मास्तिविष्णुभक्त्यावेदोस्तीतित्रैवर्णिकत्वं
भगवत्कृपैकलभ्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥

प्रज्ञयेति तेजसा ऐश्वर्येण ज्ञानैश्वर्ययोगात् प्राचेतसोदक्षः प्रभुर्विष्णुरेव यस्मात्पूर्वोक्तव्यतिरिक्तषड्विधतादिविशिष्टस्तस्मात् तथा च बहुप्रजानि कृतिमाविवेशेति श्रुतेः बहुप्रजात्वा
दक्षः संसार्येव स्यादिति न शंकोमिति भावः कोटशोदक्षः कर्मणामन्तरंगतः अधिकारप्रदकर्मपाशावगुंठितः सृष्टिकरोति न तु तस्या ज्ञानमस्तीत्यर्थः एतेन जीवन्मुक्तानामपि कर्मपाशा
नुवृत्तिर्दर्शिता ॥ १४ ॥ प्रकृतां सृष्टिमनुसरति तत इति निर्माणं शिल्पं त्रैवर्णिकसेवाकरणं वा तदर्थमेव संभूताः संस्कारं उपनयनं ब्रह्मवेदः ॥ १५ ॥ १६ ॥ असंस्कृतं संस्काराभा
वस्तेन हेतुना वेदप्रोक्तेन धर्मेण नोपयुज्यतीति पूर्वश्लोकगतक्रिययान्वयः ॥ १७ ॥ ततो न्येदक्षपुत्राश्च संभूता ब्रह्मयोनयः स्थानभूता ब्राह्मणा इत्यर्थः ॥ १८ ॥ दक्षिणाः समर्थाः भोपुत्राः अहंभ
वतां मुखात् धात्र्याः युष्मच्छरीरजनिभ्याः अंतं सिद्धांतं श्रोतुमिच्छामि अतो महां धात्र्यंतं कथयतेति भावः यतो हं बलोलवानस्मि धात्र्या अंतं ज्ञातुं समर्थोऽस्मि तस्माद्भवद्गिरापि मादृशौ

प्रज्ञया तेजसा योगात् तस्मात् प्राचेतसः प्रभुः ॥ विष्णुरेव महायोगी कर्मणामन्तरंगतः १४ ततो निर्माणं संभूता शूद्राः कर्मविवर्जिताः ॥ तस्माद्वाहंति संस्कारं
ह्यत्र ब्रह्मविद्यते १५ यथा ग्नौ धूमसंघातो ह्यरण्यमध्यमानया ॥ प्रादुर्भूतो विसर्पन्वैनोपयुज्यति कर्मणि १६ एवं शूद्रा विसर्पन्तो भुविकात्स्न्येन जन्मना ॥ ना
संस्कृतेन धर्मेण वेदप्रोक्तेन कर्मणा १७ ततो न्येदक्षपुत्राश्च संभूता ब्रह्मयोनयः ॥ बलवंतो महोत्साहमहावीर्यामहौजसः १८ पित्रा प्रोक्ता महात्मानो दक्षिणा
यज्ञकर्मणा ॥ अंतमिच्छाम्यहं श्रोतुं धात्र्याः पुत्रा बलोलहम् १९ ततो विधास्येतत्त्वज्ञः प्रजानां विपुलं बलम् ॥ विपुलत्वाद्द्विक्षेत्राणां ममापि विपुलाः प्र
जाः २० न तेषां दर्शयद्देवी चक्षुषारूपमात्मनः ॥ प्रजापतिस्तु तानां वै विपुलासारमिच्छताम् २१ आत्मनो भावनिर्वृते भावे कृतयुगे तदा ॥ जनित्री सर्वभूता
नामंडजानुद्भिजांस्तथा २२

भवितव्यमिति भावः ॥ १९ ॥ तत इति युष्मत्तो धात्र्यंतं श्रुत्वा भवदिय बलबलतत्त्वं ज्ञात्वा बलत्वपक्षे भवतां विपुलं विधास्ये तव कुत एतावद्बलमित्यत आह क्षेत्रवैपुल्याद्बलवैपुल्यं अ
न्यथाल्पमिति मशकमतं गजशरीरे दृष्टं एवं बह्वीः प्रजाः सृजतो बहुलं मम बलमस्ति तस्माद्धात्र्याः स्वरूपं ज्ञात्वा सृष्टौ प्रवर्तितव्यं अन्यथा सृष्टिसंगेन दुष्यत्येवेति भावः ॥ २० ॥ विपुला
याः मायायाः सारमिच्छतां तेषां दक्षपुत्राणां देवी धात्री आत्मनोरूपं चक्षुषा प्रमाणज्ञानेन न दर्शयत् न दर्शितवती अडभावार्थः नहि माया प्रमाणेन परोक्षितुं शक्या तम इव दोषेन अ
निरीक्ष्यमाणैव तेषां माया बाधिता भूदिति भावः ॥ २१ ॥ आत्मन इति तेषां प्रजापतिस्तु तानां कृतयुगे भावे विशुद्धसत्त्वमये भावे धात्र्यबले कने जाते सति मात्रा प्रमात्रा चेतनेन प्रचोदिता
सती धात्री सर्वभूतानां जनित्री अभूत् तथा अंडजान् स्वेदजांश्च जनितवतीति परिणामेन योज्यम् ॥ २२ ॥

सम्यग्वेदनं संवेदः तस्यापि घटादिवृत्तेरपि जननी धान्ये वा भवत् तथा कर्मभोगिनां कर्मफलभोगशालानां जंतूनां अणुतां सूक्ष्मत्वं तनुतां विस्तृततां तनुविस्तारेऽस्मादौणादिकउः अणुनासाहचर्यात् विस्तृततां जनितवतीति पूर्ववत् कोटिशेकृतयुगेभावे आत्मनो भावनिर्वृत्ते आत्मनः प्रतिचयो भावः स्वभावः तेन निर्वृत्ते निष्पन्ने विदुषां स्वभावसिद्ध एव कृतयुगधर्म इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुधर्माक्षरे ज्ञानवैराग्यमैश्वर्यधर्मश्च मनुजेश्वर आत्मनो ब्रह्मभूतस्य नित्यमेव चतुष्टयमिति तस्मात्सर्वेषामुत्कृष्टज्ञानकर्मणामवश्यं भाविनी मुक्तिर्न त्ववरोहसंभावनापि ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ७ ॥ सन्निवृत्तेः प्रवृत्त्याख्यधर्मस्य फलमोरेतम् ॥ प्रवृत्तिमात्रनिष्ठा नां शोडशस्थितिरित्येते ॥ १ ॥ साध्वहमिति पूर्वप्रवृत्ते च निवृत्ते च नित्यं ब्रह्मपरायणमित्युक्तलक्षणस्य धर्मस्य फलं श्रुतं इदानीं त्रेतायां केवलप्रवृत्त्यात्मके यज्ञादिरूपे धर्मस्य त्साधुसमाचीनं

संवेदजननी धात्री चेति मात्राप्रचोदिता ॥ अणुतां तनुतां चैव जंतूनां कर्मभोगिनाम् २३ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकविंशोऽध्यायः २१ ॥ ७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ साध्वहं श्रोतुमिच्छामि त्रेतायां ब्राह्मणोत्तम ॥ यज्ञात्वा सर्वविद्यानां परं पश्येयमव्ययम् १ वैशंपायन उवाच ॥ दक्षस्तु पुनरा लब्धस्त्रीभावं पुरुषोत्तमः ॥ योगाद्योगेश्वरात्मानं विषण्णो गिरिमूर्द्धनि २ सुजानुः पीनजघना सुभ्रूः पद्मनिभानना ॥ रक्तांतनयना कांता सर्वभूतमनोरमा ३ दक्षः प्राचेतसस्तस्यां कन्यायां जनयत्प्रभुः ॥ देहार्धयोगविधिना कन्याः पद्मनिभाननाः ४ दक्षः पुरुषरूपेण स्त्रीरूपमपहाय वै ॥ दर्शने सर्वभूतानां कांताः कांततरो भवत् ५ ताः कन्याः प्रददौ दक्षः स्वयंप्राचेतसः प्रभुः ॥ ब्रह्मदेयेन विधिना ब्रह्मप्राप्तेन भारत ६ प्रददौ दशधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ सप्तविंशति सोमाय पत्नीहेतोः समाहितः ७ दक्षो दत्त्वा यताः कन्या ब्रह्मक्षेत्रं प्रपद्य च ॥ ब्रह्मणा ध्युषितं पुण्यं समाहितमना मुनिः ८ तप्यमानो मृगैः सार्द्धं च चारवसुधां नृप तृणमूलफलैर्वृद्धो वृद्धश्च तपसा स्रुत् ९

तदेवाहं श्रोतुमिच्छामि येन साधुना आचरितेन विद्यानां सांख्ययोगादीनां परं तात्पर्यं प्रतिपाद्यं अव्ययं ब्रह्म पश्येयं विविदिषा व्युत्पत्तिद्वारेत्यर्थः ॥ १ ॥ अस्योत्तरं प्रकृतिसरूपार्थवादमुखेनैवाह दक्षस्त्विति दक्षः देहार्धयोगविधिना स्त्रीभावं आलब्धेति तृतोयेनान्वयः स इममेवात्मानं द्वेधा पातयत्ततः पतिश्च पत्नो चाभवतां तस्मादिदमर्धयुगलमिव स्वइति श्रुतेः कोटिशं स्त्रीभावं योगेश्वरस्य दक्षस्येवात्मानं आत्मभूतं ॥ २ ॥ ३ ॥ कन्याः जनयत् अजनयत् अडभावार्थः ॥ ४ ॥ दक्ष इति स्त्रीरूपं अपहाय पुरुषरूपेण स्थित इति शेषः ॥ ५ ॥ ब्रह्मदेयेन ब्राह्मणानां दानुं योग्येन विधिना अलंकृत्य कन्यामुदकपूर्वाद्यादेः पद्मो विवाह इति स्मृत्युक्तेन ब्राह्मेण विधिनेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ब्रह्मक्षेत्रं प्रयागं अध्यात्मिकं ॥ ८ ॥ तप्यमान इति एतावता त्रेताधर्मस्वरूपंदारसंग्रहमपत्योत्पादनम् अपत्यसंविभागेन प्रतिगमनं च केवलं प्रवृत्तिधर्मे रतस्य कर्तव्यमिति दक्षारव्याधिकामुखेन दर्शितामिति तात्पर्यं दर्शितम् ॥ ९ ॥

मृगास्तुतस्यतपसेत्यनुपज्यतेमोदंतिमोदंते अहिंसाप्रधानत्वात्तपसइतिभावः ब्राह्मणास्तुतस्यतपसःफलंअहिंसाप्रतिष्ठायांतत्सन्निधौ वैरत्यागइतियोगशास्त्रोक्तं दृष्ट्वा मोदंते दीक्षिताः इत्यादीनि ब्राह्मणानां विशेषणानि ॥ १० ॥ संग्रामः योगेन चित्तजयः तस्य कालेशरीरादीनां पतिः यथेष्टं प्रविलापनपरिग्रहसमर्थः अतएव सर्वज्ञत्वात् कर्मणां सिद्धिफलं प्राप्तिस्वर्गनरकादिगत्यागतिरूपां पश्यति लक्ष्यते सालक्षणातां परिमेयमित्यर्थः ॥ ११ ॥ एवं दक्षाख्यायिकयापत्नीमपास्य वनं प्रति गच्छेदित्युक्त्वा सपत्नीकस्यापितदाह पुराकल्पसंरूपार्थवादमुखेन दानेति ॥ १२ ॥ स्तोत्रवेदाध्ययनं यस्मिन्ननमभिद्येवाचारिविरूपनित्यया कृष्णे चोदस्व सुष्ठुतिमंत्रवर्णात् तेन संसिद्धाः शुद्धसत्त्वाः जनित्रं प्रथमं पदं ब्रह्मतस्मिन् विषये ब्रह्मणा प्रणवेन इह अस्मिन्नेव जीवदेहे अधुषिता अधिवासनिष्ठां प्रापितास्तेनायं देहो ब्रह्मक्षेत्रमित्युच्यते वेदे ब्रह्मोपलब्धिस्थानत्वात् ॥ १३ ॥ यतिभिश्च्यते इति संबंधः ॥ १४

मृगास्तुतस्य मोदंति फलं मोदंति ब्राह्मणाः ॥ दीक्षिताः पुण्यकर्माणस्तपसा दग्धकिल्बिषाः १० संग्रामकाले कालज्ञः शरीरादिपतिर्मुनिः ॥ कर्मयज्ञकृतांतत्र सिद्धिं पश्यति लक्षणम् ११ दानमानप्रवीराश्च निरुद्वेगानिरामिषाः ॥ मृगैः सह जरांयांतिसपत्नीकाः सुपुत्रिणः १२ ब्राह्मणास्तोत्रसंसिद्धा जनित्रे प्रथमे पदे ॥ ब्रह्मणा ध्युषितत्वाच्च ब्रह्मक्षेत्रमिहोच्यते १३ यतिभिः कर्मभिर्मुक्तैर्जितक्रोधैर्जितेन्द्रियैः ॥ चरद्भिर्वसुधाविपैरकिंचनपथैपिभिः १४ या प्रजा पूर्वमारूढा मानसी ब्रह्मचारिणी ॥ सैवैषा व्यक्तिमापन्ना स्वभावदुरतिक्रमा १५ अव्यक्ता व्यक्तमापन्ना स्वभावादुरतिक्रमा ॥ व्यक्ता व्यक्तगतिश्चैषा कालधर्मान्महीपते १६ स्थावरा जंगमाश्चैव स्थूलसूक्ष्माश्च भारत ॥ कालयोगेन कालज्ञा भवंति न भवंति च १७ एताश्चैताः प्रजाः सर्वादक्षकन्यासु जज्ञिरे ॥ कश्यपेनाव्ययेनेह संयुक्ताः कालधर्मणा १८ आदित्यावसवोरुद्रा विश्वेदेवामरुद्राः ॥ नागाश्चानेकशिरसाध्यावैपन्नगास्तथा १९ गंधर्वाः किंनरायक्षाः सुपर्णाश्च तथापरे ॥ गरुडान्त्सहयक्षैश्च किन्नराश्च सुवाससः २० गावः पशुगणैः सार्द्धं नराश्च वसुधाधिप ॥ चराचराश्च वसुधाधरारिश्च धराधराः २१ गजाः सिंहाश्च व्याघ्राश्च हयाः पक्षधरास्तथा ॥ खड्गाविपाणिनश्चैव वृषभाश्च मृगास्तथा २२

एवं सपत्नीकानामपिवनस्थानां योगजां सिद्धिरस्तीत्युक्त्वा योगफलमाह या प्रजेति सर्वे सर्वात्मकत्वात् हादां काशाखंब्रह्मतदारूढा मानसी मनोमात्रकल्पिता ब्रह्मचारिणी ब्रह्मरूपेणैव गम्यमाना समाधिकाले दृष्टा सैव एषा लोकदृष्ट्या बहिष्ठा स्वभावेन संस्कारेण प्रारब्धबलेन दुरतिक्रमा अतिक्रामतुमशक्या समाधौ ब्रह्मभावं गतस्यापि प्रारब्धकर्मवशात् पुनः संसारभाविनमवश्यं भावीत्यर्थः ॥ १५ ॥ अव्यक्तेति स्वभावादेव समाधाय व्यक्तरूपमापन्ना प्रजा भवति व्युत्थाने तत्र हेतुः कालधर्मा व्युत्थानसमाधिकालभेदलक्षणाद्धर्मात् प्रजा व्यक्ता व्यक्तरूपा भवति ॥ १६ ॥ एषा गतिः प्राणिमात्रसाधारणेत्याह स्थावरोति यतः स्थावराणामपि योगज्ञत्वं संभवति तस्मात्तदर्थं यतितव्यमिति भावः ॥ १७ ॥ एवं प्रसंगादपत्नीकसपत्नीकयो गाधिकारमुक्त्वा प्रकृतां सृष्टिमुत्सरति एताश्चैत्यादिभिः सार्द्धं पङ्क्तिभिः कश्यपेन निमित्तेन अव्ययेन स्वभावेन कालधर्मोपसृप्येन ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ धातां यथा पूर्वमकल्पयदिति श्रुतेः पूर्वोक्तमपि सर्वसर्वेषु कल्पेषु समानां रूपानां अधिकारमेव प्रतिपत्तव्यमित्याह तेषां रूपैरिति मुनय इति सृज्यमात्रोपलक्षणम् धर्मक्षेत्रे धर्मप्रसवभूमौ भारते वर्षे ॥ २४ ॥ क्षेत्रज्ञाः आत्मानिष्ठास्तु मानसे मनः कल्पिते बाह्ये अभ्यन्तरे वा पूर्वोक्तदिशाऽऽविर्भवन्ति यत्रेति मानसे इत्यस्य विशेषणम् २५ गृहस्थादीनामप्युक्तविधयो गद्यमीनुष्ठायिनां मुक्तिरस्तौ त्याह त्रिभिः ये चेति २६ २७ शिलं काणिशादानं उच्छं कणश आदानं दिविचराः हार्दाकाशचराः चरितव्रताः यस्माद्भवन्ति तस्मिन्नातचर्यैव मुख्यानां श्रमविशेषो मोक्षहेतुरिति भावः अतएव याज्ञवल्क्यो गृहस्थस्यापि मोक्षमाह न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोतिथिप्रियः ॥ श्राद्धरुत्सव्यादौ च गृहस्थोऽपि विमुच्यत इति ॥ २८ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि ण्टीकायां द्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ द्युचर्याव्रतचर्योत्थेत्युच्येत सप्तदशो व्रतम् ॥ प्राणयज्ञं हविर्यज्ञं संज्ञं चित्तजयावहम् ॥ ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांते सर्वे त्वेति दिविचरा भवन्ति व्रतचारिण इत्युक्तं तत्र मनोजयाख्यं व्रतं एकादशे प्रोक्तमेवोक्तमाधिकारिणां मध्यमाधमानां तु चित्तजयायात्मविविदिषोत्पादनाय

चतुर्विषाणानां गेंद्रापद्माभा वर्णतः शुभाः ॥ सर्वलक्षणसंपन्नाः प्राणिनः कामरूपिणः २३ तेषां रूपैस्तथा गात्रैस्तैः शीलैस्तैः पराक्रमैः ॥ मुनयः पुनरुद्धता धर्मक्षेत्रे सनातने २४ क्षेत्रज्ञा मानसे लोके धर्मिणो वेदगोचराः ॥ यत्रोद्धताः सुराः सर्वे दिविलोके प्रतिष्ठिताः २५ ये चान्ये तपसा सिद्धा गृहस्थामनुजाधिप ॥ ब्रह्मचर्येण संसिद्धाः परिधर्यां गता गुरोः २६ ये च योगगतिं प्राप्ताः सिद्धिहेतोर्महीपते ॥ क्लेशाधिकैः कर्मजन्यैर्वृत्तिलप्स्यंति वै द्विजाः २७ शिलोच्छ्रवृत्तयः ख्याताः सपत्नीका दृढव्रताः ॥ सर्वे त्वेति दिविचरा भवन्ति चरितव्रताः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि द्वाविंशतितमोऽध्यायः २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पितामहं पुरस्कृत्य मेरुष्ठे समाहिताः ॥ जटाजिनधरा विप्रास्त्य कक्रोधाजितेन्द्रियाः १ पर्वतांतरसंसिद्धे बहुपादपसंवृते ॥ धातुसंरंजितशिले समे निस्तृणकंटके २

चतुर्तीयाध्याये सूचितं व्रतद्वयं प्राणरोधारख्यं हविर्यज्ञाख्यं च तदिह द्वयमभिधीयते तयोराद्यमपि यज्ञरूपकेणैव विवक्षन् वैशंपायन उवाच पितामहं पुरस्कृत्येत्यादि श्लोकत्रयोक्त विशेषणाः व्रतहिते रताः दिवि ब्रह्मणि चराः संचारिणो भवन्तीति पूर्वोक्तान्वयः अत्र योगचिंतामणौ सांख्ययोगे चक्रमध्यो स्थतानां ड्यस्ति स्त्रस्ति स्त्रोत्रदेवताः ॥ इडा च वैष्णवी नाडोपिंगला ब्रह्मदेवता ॥ ऐश्वरी सासुषुम्णा स्यान्मेरुमध्ये व्यवस्थिता ॥ नाडी मध्यगता ग्रंथि त्रययुक्ता त्रिवेणिका ॥ उत्तरे वहते गंगायमुनादक्षिणे रमृता ॥ सरस्वती पश्चिमायामासांसंगः सदांतर इत्युक्ते मेरुर्नासिका तस्याः पृष्ठं भूत्राणमध्यं तस्मिन् समाहिताः समाधिगताः किं कृत्वा पितामहं कार्यस्य पिताकारणं तस्य पिता शुद्धं ब्रह्म तत्पुंरस्कृत्य तत्प्राप्तिमादृत्य ॥ १ ॥ पर्वतेति पर्वतांतरसंसिद्धे पर्वतानां पर्वतमास्थानां सावंशकपालारक्षो रंतरे संसिद्धं नित्यसिद्धं तन्नाशेऽप्यविनाशि हार्दाकाशं प्रकृत्य न वधेनास्य हन्यते इति श्रुते देहनाशेऽपि आत्मोपलब्धिचक्राणामनाशावगमात् बहुपादपसंकुले बहुपादो नानायोगिगमनसाधनधर्माधर्मवानहंकारः तं पातीति तदुपाधिः प्राणो वायुस्तेन संकुले धातु

संरजिताशिलेधातवोवातपित्तकफाः मनःशिलादिधातुसरूपानाडीमार्गावा तैःसंकुलाशिलाइवशिलाअस्थिरूपायरिन् समेसमस्यब्रह्मणउपलब्धिस्थानेतृणंवाहिष्ठत्वाज्जरारोगा
दिदुःखकंटकः अंतस्थत्वाच्छोकादिदुःखं देहद्वयधर्मरहितमित्यर्थः ॥ २ ॥ त्रयाणामिति त्रयोयेब्रह्मवेदयंतितेपात्रयाणांब्रह्मवेदानांइडापिंगलासुषुम्णारूपाणांजीवोपाधिभूतप्राण
मार्गाणांसंवंधिनः पंचस्वराःस्वर्यतेगम्यतेब्रह्मयैस्तेस्वराः प्राणस्यवृत्तिभेदाः प्राणापानसमानव्यानोदानास्तैर्विराजितेपंचानामपिवायूनामेकीभावःस्थानेइत्यर्थःमंत्रयज्ञपरानित्यंमं
त्राः प्राणादीनांतुरेफादिप्रभृतोनिबीजानितेषांयज्ञोजपः तत्पराः नित्यंभ्रतेवायुजयेहिते आनंदरूपेआत्मानचरताः अत्रपंचानामपिप्राणादीनांस्थानवर्णबीजांतानिनकुलीशयोग
पारायणेप्रोक्तानिर्वर्ततइतिउक्तानिविशेषणानिमेरूपृष्ठेयुज्यते तानिच प्राणोग्राणाग्रहन्नाभिपादांगुष्ठांतसंस्थितःनीलःसौंकारेफादिबीजेनाविनियोजितः ॥ १ ॥ कृष्णोऽपानःकृकाटि
स्थःपृष्ठपृष्ठांतपार्ष्णिगः ॥ सतारकसकारांतबीजेनविनियोजितः ॥ २ ॥ शक्रचापानिभोव्यानत्वर्गिन्द्रियनिकेतनः ॥ तारकोपेतपांतश्रवीजतेजोविराजितः ॥ ३ ॥ मूर्धस्थोम
ध्यताल्वग्रकंठहृद्यनलाश्रयः ॥ उदानोहारुणच्छायस्तारकाक्रांतयांतयुक् ॥ ४ ॥ श्वेतःसमानोहृत्वाभिःसर्वसंधिनिकेतनः ॥ प्रणवाक्रांतलांतेनबीजेनात्यंतमुज्ज्वलइति ॥ ५ ॥
तत्रायंनिरुष्टोर्थःमेरूपृष्ठाख्यभूग्राणमध्योपलक्षितेब्रह्मणिसर्वकारणेनित्यसिद्धेजीवोपाधिनानेकवर्णबीजवतानानावर्णनाडीत्रयसंचारिणायुतेबाह्याभ्यंतरदुःखशून्येक्रोधादिजाये

त्रयाणांब्रह्मवेदानांपंचस्वरविराजिते ॥ मंत्रयज्ञपरानित्यंनित्यंवतहतेरताः ३ एकएवाग्निमाधायसर्वेब्राह्मणपुंगवाः ॥ बिभिदुर्मंत्रविषयैःसुसमाहितमानसाः ४
त्रिधाप्रणीतोज्ज्वलनोमुनिभिर्वेदपारगैः ॥ अतस्तेतत्त्वमापन्नायदेकस्त्रिविधःकृतः ५ एकएवमहानग्निर्हविषासंप्रवर्तते ॥ स्वधाकारेणमंत्रज्ञमंत्राणांकार्यासिद्धये ६
नोनिर्ममाः प्राणजयद्वाराचितवृत्तिमेकाग्रकुर्वतिनिरोधाभ्यासेननिर्विशेषंब्रह्मप्रतिपनुमिति ॥ ३ ॥ एकमेवप्राणाग्निआधायआलंब्यमंत्रविषयैः मंत्राः उदाहृताःरेफादि
मुख्याः तेषांप्रतिपाद्याविषयाः प्राणनाद्याः प्रवृत्तिविशेषाः तैरूपाधिभिर्बिभिदुःपंचधाप्राणापानादिप्रकारेणाविभिन्नचक्रुः यथोक्तं तत्रैव कौष्ठचोवायुःप्राणनादिकर्मभेदाद्यथा
क्रमम् ॥ प्राणोपानसमानादिनामांतरमुपागतइति ॥ ४ ॥ त्रिधेतित्ज्वलनःप्राणाग्निःत्रिधापूरककुंभकरेचकरूपेप्रणीतोनाडीमार्गैःसंचारितअतःप्रणयनात्तेतत्वंप्राप्ताः पूरकाद्यभ्या
सेनैवआत्मतत्त्वंअधिगम्यंतइतिभावः ॥ ५ ॥ एकएवेति एकएवप्राणाग्निःप्राणायामाभ्यासिनःहविषा आदेयानिचवक्ष्यामिक्षिप्रयोगस्यासिद्धये ॥ क्षीरघृतचमिष्टान्नमिताहार
श्रशस्यतइतिदत्तात्रेयोदितेनसम्यङ्निषेवितेनमहान्भूत्वासम्यक्षयोगिनोविक्षेपमकुर्वन्प्रवर्ततेआरोहावरोहमार्गयोर्थेष्टसंचरति अयमर्थः नासिकांतोवाहिरंतश्चद्वादशद्वादशांगु
लमानेनप्रमाणःसंचरन्तूलपिंडवत्प्रघनीभूतःकुंभकाभ्यासेनतूलपिंडमिवशिलावयवसंयोगंकुर्यात् ततश्चवाहिरंतश्चषट्त्रिंशत्षट्त्रिंशदंगुलमानेनपरमाप्राणस्यगतिर्भवति सत
दासूक्ष्मोपिपुरोडाशवन्माथितोमहानित्युच्यते एवंभूतस्यप्राणाग्नेः पार्ष्णिभागेनसंपीडचयोनिमाकुंचयेद्वटं ॥ अपानमूर्ध्वमारुह्यमूलबंधोयमुच्यतइत्यादिनाहठोक्तप्रकारेणवायो
रारोहःप्रसिद्धः श्रुवोर्मध्येप्राणमाविश्येतिशास्त्रप्रसिद्धएव अवरोहोपियोगिनायाज्ञवल्क्येनोक्तः संपूर्यकुंभवद्वायुमंगुष्ठान्मूर्ध्निमध्यतः ॥ धारयत्यनिलंबुद्ध्याप्राणायामःप्रचोदितः ॥

व्योमं प्रात्समारुह्य ललाटे धारयेत्पुनः ॥ ललाटाद्यायुमारुह्य भ्रुवोर्मध्ये निरोधयेत् ॥ नेत्रात्प्राणं समारुह्य नासामूले निरोधयेत् ॥ नासामूलात्तु जिह्वायामूले प्राणं निरोधयेत् ॥
कंठकूपात्तु हन्मध्ये हन्मध्यान्नाभिमध्ये ॥ नाभिमध्ये त्पुनर्भेदे मेढ्राद्वन्हालयेततः ॥ देहमध्याद्देगार्गिगुदाद्वै ऊरुमूलके ॥ ऊरुमूलात्तयोर्मध्ये तस्माज्जान्वोर्निरोधयेत् ॥ वस्ति
मूले ततस्तस्माज्जंघयोर्मध्ये मेतथा ॥ जंघांततः समारुह्य वायुं गुल्फे निरोधयेत् ॥ स्थानात्स्थाने समारुह्य स्ववेवं धारयेद्विद्या ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा जीवेदाचंद्रतारकं ॥ एतत्तु यो
गसिद्धचर्यमगस्त्येनापिकीर्तितमिति ॥ स्वधेति स्वस्मिन् शरीरे धानं निधानं देहे वा यो धारणे तियावत् तस्याः कारेण कारणेन हेमंत्रज्ञराजन् मंत्राणां पूर्वोक्तानरेफादि प्रभृतीनां प्रकाशत्वे
न संबंधिकार्यं तत्तद्भूतजयः तत्सिद्धयेभिः संप्रवर्त्तत इत्यर्थः तत्र धारणासिद्धयश्चोक्ता योगिना याज्ञवल्क्येन यमादिगुणयुक्तस्य मनसः स्थिति रात्मनि ॥ धारणे त्युच्यते सद्भिः शास्त्रतात्पर्यवे
दिना व्योमांशो मास्तांशे च धारणां कुर्वतः शुभां ॥ त्रिदोषजनि तारोगाविनश्यंति न संशय इत्यंतेन ग्रंथेन दर्शिताः तत्र पादादि जान्वंतं जान्वादि पादांतं पादादि हृदयं तंतो भ्रूमध्यांतं
ततो मूर्द्धांतं चक्रमेण भूम्यंबुते जोवाय्वाकाशस्थानानि ब्रह्मविष्णुरुद्रे श्वरसदाशिवाधिष्ठितानि लवरयहवीजयुतानि तेषु तेषु पंचपंचघटिकापर्यंतं मनो धारयंस्तत्तद्भूतजयो भवति तथाप
रमात्मन्येव प्रणवेनादति धारणा मुख्या तथा ते जोवन्नेषु धारणां कुर्वतः क्रमात्वा तपित्तश्लेष्मजारोगानश्यंतीति ज्ञेयं विस्तरभयात्तु न प्रपंचितम् ॥ ६ ॥ एवं त्रिधा प्रणीत इत्यादिना पूरक

स्वयंच दक्षसंप्राप्तो भगवान्भूतसत्कृतः ॥ ब्रह्मा ब्राह्मणनिर्माता सर्वभूतपितामहः ॥ ७ ॥

दंडी चर्मा शरीरखड्गी शिखी पद्मनिभाननः ॥ अभवन्न्यस्त संतापो जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ ८ ॥

कुंभक्रेचकाभ्यासेन विपुलीकृतो हविष्याशनाभ्यासमाहिम्ना वशाकृतो यत्र कुत्राचिद्वारितः प्राणाग्निस्तत्तद्धारणाफलं प्रसूते इत्युक्तं तत्र प्रसूणवेन परमात्मन्येव धारितस्य प्राणस्य फलमुच्य
ते स्वयमिति दक्षते सर्वस्मिन् कार्ये संनह्यतीति दक्षः सूत्रात्मा तद्रूपेण संप्राप्तो भवति भगवान् सर्वैश्वर्यसंपन्नः भूतं नित्यसिद्धं च तत्सच्चकारणं तेन कृतः निर्मितः आत्मानमरणं कृत्वा प्रणवं चो
त्तरारणिम् ॥ ध्याननिर्मयनाभ्यासात्पाशं दहत्य पिण्डेति स्मृतेः प्रणवेनात्मानं चेतोयुंजतः प्रथमं उकारार्थं भूतसूत्रात्मसाक्षाकारो भवतीत्यर्थः स एव भूतो दक्षो मुख्यो ब्राह्मण इति ब्रह्मा
ब्राह्मणस्य च तुरुमुखस्य निर्माता अतएव सर्वेषां भूतानामस्मदादोनां पितामहः ॥ ७ ॥ कोयं दक्ष इत्याशंक्य यः पूरकादिनाराधितः प्राणाग्निः स एवायमित्याह दंडीति योयं पूर्वपूरकका
लेनासिकानलिकया पूर्यमाणत्वाद्दंडाकारमिव प्राप्त इति दंडो जातः स एव कुंभकावस्थायां चर्मवद्वि तत इति चर्मीवरूपेण संवृतः स एव पुनः रेचकावस्थायां दंडरूपात्सूक्ष्मरूपेण शर
कांडाकारत्वं पूर्ववत् प्राप्तः स एव स एष खड्गवत्तीक्ष्णधारः संसारवृक्षच्छेदनसमर्थः शिखी प्राणाग्निः पद्मनिभानन इत्यनेन दक्षरूपेण प्रसन्न इति लक्ष्यते अभवत् प्रसन्नभावेन न्यस्त
संतापो जितक्रोधो जितेन्द्रियश्च स्वभावतो भवत् तत्र स्वाभाविकवैराग्याद्याविर्भूतं न हठाकृष्टमित्यर्थः यथोक्तं वृद्धैः उत्पन्नात्मप्रबोधस्य ह्यद्वेष्टत्वाद् योगुणाः ॥ भवंत्ययत्नतः
सिद्धाननुसाधकरूपिण इति ॥ ८ ॥

यजतइति ब्रह्मादक्षः पुच्छरे आत्मतीर्थमेधयाशास्त्राचार्योपदेशप्राप्तयाधोवृत्त्यासहसंगतोयजतेतन्निष्ठोभवति यस्यामवस्थायां इंद्र आत्मदर्शितेन प्रोक्तानि सामानि अहमन्नमहमन्नइत्यादीनि तैत्तिरीयप्रसिद्धानि इदमदर्शमितितस्मादिंद्रोनामैदांदिंद्रोहवेनामतामिदं सतमिंद्र इत्याचक्षते पराक्षेण पराक्षा प्रियाइवाहिदेवाइत्यैतरेयकेच इंद्रशब्दस्य आत्मदर्शानि प्रवृत्तिनिमित्तं दर्शितम् ॥ ९ ॥ ससमाहितो योगो पूर्वसंस्कारात्समाधरे प्रच्युतयेतत्र यज्ञमेव कल्पितवानित्याह घृतमिति मखेवाह्ययज्ञेन्यस्तं देवतोद्देशेन त्यक्तम् परमकं अभौतिकत्वाच्छ्रेष्ठं कल्पितं मनसैव न कर्मतः ब्रह्मणः सूत्रात्मनः पदे स्थाने समाध्यवस्थायामित्यर्थः ॥ १० ॥ निर्मथ्येति अग्नेः परमेश्वरस्य तिरोधानस्थान भूतारणिरिवारणिराविद्यातां निर्मथ्यावेनाइयशमीगर्भसमुत्थितम् शंसुखं इयते गम्यते नेनेति शमी देहः शमीवृक्ष तु ल्योवा तस्य गर्भस्य गुत्थितम् आविर्भूतं प्रथमं कारणं ब्रह्मरूपमन्यमकल्पितमग्निं अंतर्यामिणं प्रवर्तयत् प्रकर्षेण वर्तयत् अडभा वार्पः शरैरेनित्याविर्भूतमपि देहाय भिमानवशात्तिरोहितैश्वर्ये संतं देहाभिमानत्यागात्स्वेनेश्वरेण रूपेणाविर्बभूवेत्यर्थः ब्रह्मा ब्रह्मवितृतास्मिन् सूत्रात्मनि ॥ ११ ॥ ननु यथा सोमयागे अण्यामग्निमंथनं क्रियते यथा वाचा तु मारिष्ये पुत द्विहापिता वत्कल्पनिक एवायं निर्मथ्योऽग्निरस्तु किं सूत्रादन्यस्य कारणाग्नेः कल्पनेनेत्याशंक्याह न ह्यल्पा मिति यथा यज्ञकर्मणि वाह्येऽग्निर्निर्मथ्य होम्यत्वेन विहितः अमृताहुतिरग्न्याहुतिः सैपास्वर्ग्याहुतिर्यदग्न्याहुतिरिति प्रीतिपूर्वकं मानसे यज्ञे तथात्र अग्न्याख्यं अल्पं वाह्यं द्रव्यं विहितं न हि

जयते पुच्छरे ब्रह्मामेधया सहसंगतः ॥ इंद्रोक्तानि सामानि गीयंते ब्रह्मवादिभिः ९ घृतं क्षरिं वात्रीहिः सर्वं परमकं हविः ॥ वेदप्रोक्तं मखेन्यस्तं कल्पितं ब्रह्मणः पदे १० निर्मथ्यारणिमाग्नेर्योऽशमीगर्भसमुत्थिताम् ॥ स ब्रह्मा प्रथमं तस्मिन्नाग्निमन्यं प्रवर्तयत् ११ न ह्यल्पां विहितं द्रव्यं यथाग्नेर्यज्ञकर्मणि ॥ प्रवर्तयेद्विभागेर्वाहुतद्रव्यमयं बलम् १२ फलानितैः प्रयुक्तानि हवींषि विततेच्छरे ॥ प्रयुजंते प्रयोगज्ञा मुनयो ब्रह्मवादिनः १३

योगिना इत्थं यज्ञाश्चित्तनीय इति विधिरस्ति किंतु यज्ञियसंस्कारदाढर्याद्योगे पितादृशा संकल्पा भवन्ति अतएव श्रुतिः स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवास्थपितरः समुत्तिष्ठंतीति चिरपरीचतानां पित्रादीनामेव योगेन संप्रज्ञाता वस्थाया मुत्थानमाह परिपक्वयोगिविषयंतु अदृष्टा श्रुतवस्तु दर्शनं समाधावति प्राकृतकर्मणोऽत्रानधिकारादन्योऽग्निरत्र प्रकृतसूत्रादां तरिं श्वर एव ग्राह्यः यत् अल्पं द्रव्यं उत आज्यपयः प्रभृति अग्नौ त्यागपूर्वकं प्रक्षिप्तं तद्विकारभूतं स्वर्गे दिव्य देहादितस्य बलं अत्र विभागैर्यथोच्चनोचस्थानं प्रवर्तयेन्न त्विह तथेत्यर्थः अल्पद्रव्यसाध्ये पुहियज्ञे पुवित्तव्यस्य स्वरूपश्च द्वातारतम्येन फलतारतम्यमस्ति आत्मयज्ञे तु नायं विभागः सर्वेषां कैवल्यरूपस्य फलस्यैकरूपत्वादिति भावः ॥ १२ ॥ तर्हि किमर्थं संप्रज्ञातं हविरादिकल्पनमुक्तमत आह फलानिति विततेऽश्वरे योगयज्ञे हवींषि यानि विहितानि तैर्हविर्भिः फलानि च प्रयुक्तानि भवन्ति तं यथा यथोपासते तथा तथाप्रेत्य भवतांति श्रुतेः यादृग्गुणविशिष्टमात्मानं चितयति तादृक्फलभागी ब्रह्मलोके भवति ये तु ब्रह्मवादिनं अत्रैव ब्रह्मसाक्षात्कारवंतस्ते पातानि फलानि आप्नुमाद्यैश्वर्याणि अत्रैव निग्रहानुग्रहप्रयोगज्ञाः प्रयुजंते प्रकाशयंति तथाच काम्यमेव हविरादिकल्पनं तात्त्विकमिति भावः ॥ १३ ॥

योगफलमेवभंग्यंतरेणा पणमासानिति बृहस्पतिः देवाचार्यः परयाब्रह्मसंपदा एपास्यपरमासंपादिति श्रुतिः निर्विशेषावस्थयाब्रह्मसंबन्धिनियज्ञे योगे वितते सति षण्मासान् अत्यंत संयोगे द्वितीया मासपट्टकं आदरनैरंतर्यदीर्घकालैः सम्यगभ्यस्ते सति चतुरो वेदान् ब्रह्मभाषे चतुर्भिर्वेदैः सह संवादं कृतवान् वेदान् लब्धवानित्यर्थः पणमासा देवयोगसिद्धिर्भवतीति भावः तथाच मैत्रायणीयश्रुतिः पट्टभिर्मासैस्तु युक्तस्य नित्ययुक्तस्य देहिनः ॥ आनंदः परमोगुह्यः सम्यगयोगः प्रवर्त्तत इति ॥ १४ ॥ सलब्धवेदो बृहस्पतिर्वेदसंप्रदायां शिष्येषु प्रवर्त्तितवानित्याह शिक्षेति सः सरस्वत्याः कर्मणि पट्टा सरस्वतीं प्रभापते सर्वेभ्यो वेदमध्यापयतीत्यर्थः सानुशिखरं वेदशिर उपनिषादितियावत्स्वारितं स्वर्गतिः तत्साधनं कर्मताभ्यां रामाभिरामात् स्याः ब्रह्म कर्मकांडाभ्यां रमणीयेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तेन वेदोपदेशेन ब्राह्मणानि कर्मचोदनवाक्यानि तैः शिक्षते इति ब्राह्मणः शब्दः तेन प्रवृत्तिप्रधानेनेत्यर्थः ब्रह्मप्रोक्तेन वेदोदितेन मार्गेणाविरच्यमानः समखः याज्ञिकप्रसिद्धो यज्ञः ब्रह्मलोक इव आध्यात्मिकयोगयज्ञ इव विभाति ॥ १६ ॥ मखमेव सतीति पदं विष्णुरजो ब्रह्मेत्यतः प्राक्तेन संदर्भेण मख इति ब्रह्मशब्दैर्वेदशब्दैः अनामयैः

पणमासांश्चतुरो वेदान्त्संबभाषे बृहस्पतिः ॥ ब्रह्मणो वितते यज्ञे परयाब्रह्मसंपदा १४ शिक्षाक्षरसमेतायामधुरायाः समंततः ॥ सानुस्वारितरामायाः सरस्वत्याः प्रभापते १५ तेन ब्राह्मणशब्देन ब्रह्मप्रोक्तेन भारत ॥ विभाति मखो व्यक्तं ब्रह्मलोक इवापरः १६ मखो ब्रह्ममुखोत्तीर्णो ब्रह्मशब्दैरनामयैः ॥ प्रयोगैः संप्रयुक्तस्य जल्पत्रिविवर्द्धते १७ समिद्धिः सोमकलशैः पात्रैश्चैव बहिः खलैः ॥ यवैर्ब्रीहिभिराज्यैश्च पूर्णैश्च जलभाजनैः १८ कर्मप्राप्तैश्च पशुभिः कर्मभिश्चापराज्यैः ॥ गोभिः पयस्विनीभिश्च परिवंशैश्च कोमलैः १९ ब्रह्मवृद्धो वयोवृद्धस्तपोवृद्धश्च भारत ॥ ब्रह्मज्ञानमयो देवो विद्यया सह संगतः २० मानसैश्च क्रियामूर्तिर्ये च भूताः स्वयं नृप ॥ ब्रह्मा जुहोति तांस्तस्मान्मरुद्भिः सहितस्तदा २१ तेजोमूर्तिधरैरूपैर्न च तत्कर्मणा स्पृशत् ॥ वेदप्रोक्तेन विधिना सर्वप्राणभृतां वर २२

अप्रामाण्यशंकाभून्यैः प्रयोगैः यथाश्रुतं विनियुक्तैः मंत्रैः संप्रयुक्तस्य सादरस्य यजमानस्य मखो जल्पत्रिविवर्द्धते ॥ १७ ॥ सोमकलशैः सोमधारणार्थैः ग्रहचमसैः पात्रैः स्तुक्स्तुवादिभिः जलभाजनैः वसतिवर्यैः कनार्यैर्भाजनैः ॥ १८ ॥ कर्मेति कर्मयज्ञार्थं वर्धत इत्यनुषज्यते प्राप्तैर्वसुभिः कनकादिभिः कर्मभिरिष्ट्यादिभिः परान्वितैः परस्मिन् ब्रह्मणि समर्पितैः वत्सैश्च परंप्राप्तैरिति संबंधः छंदसि परेऽपि व्यवहिताश्चेति धानूपसर्गयोः आर्षः संबंधः कोमलैः बालैः ॥ १९ ॥ ब्रह्मणा वेदघोषेण वृद्धः वयसा दक्षिणया वृद्धः यज्ञआयुष्मान्त्सदक्षिणाभिरायुष्मानिति श्रुतेः पुष्कलदक्षिणावानित्यर्थः तपसा ज्ञानेन वृद्धः ब्रह्मज्ञानमयस्तत्प्रधानस्तदर्थ इत्यर्थः विद्यया कर्माणां ववद्ध उद्गीथाद्युपासनया ॥ २० ॥ मानसैरिति मनःकल्पितैः समिदादिभिः क्रियामूर्तिर्यज्ञात्मा ब्रह्मा ये च पदार्था अन्ये तस्माद्ब्रह्मणः स्वयं भूता विनापि कल्पनास्वभावादेवात्मन्यध्यस्तास्तान् धृतादीन् जुहोति ॥ २१ ॥ तेजोमूर्तिधरैः चिन्मयैः रूपैर्द्रव्यदेवतादिभिर्यागरूपैरुपेतं तद्ब्रह्मणो यजनं सर्वप्राणभृतां कर्मणान्स्पृशत् प्रापसर्वाधिकः स यज्ञ इत्यर्थः ॥ २२ ॥

शम्याः गर्भे उत्पन्नो योऽथ त्वस्तस्मादुद्भवो यस्यास्ताम् ॥ २३ ॥ अनुसाराः सहायाश्च मसाध्वर्वा दयः तत्सहिताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ दिवौकसैः छांदसं अकारांतत्वम् ॥ २६ ॥ गतैरागते
श्रमहीयते क्रतुरित्यपकृष्यते मनुष्यलोके तु सुतरां महीयत इति भावः ॥ २७ ॥ त्रिभिरेव ॥ २८ ॥ सामानिस्तोत्राणि वचनानि शास्त्राणि ॥ २९ ॥ श्रोत्रवादिभिः श्रुतमात्रानुसा-
रिभिर्मनोभिः संकल्पैः ॥ ३० ॥ होता ब्रह्मा च बृहस्पतिरेव मूर्तिभेदं प्रकल्प्याभूदित्यर्थः ३१ ॥ विष्णोः पूजां विष्ण्वर्पणं प्रयुज्य कृत्वा क्रतुमहिम्ना यजमानो दित्या गर्भे जात इति शेषः
क्रतुभिर्देवत्वं प्राप्यामित्यर्थः ॥ ३२ ॥ एवं कर्मफलं देवताभावं सुखबहुलमुक्त्वा सुखदुःखस्पर्शशून्यं ते ह वै शरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्य शरीरं वावसंतं न प्रियाप्रिये स्पृश-
त इति श्रुतिप्रसिद्धं शरीरतालक्षणं मोक्षं विष्णुपदमाह पदमिति पदं विष्णुरितिसामानाधिकरण्येन तद्विष्णोः परमं पदमिति षष्ठीराहोः शिर इति वदौपचारिकभेदपरेति दाक्षितं अजोन

निर्मथ्यारणिमाग्नेयीं शमीगर्भसमुत्थिताम् ॥ क्रतुना यजते पूर्णमग्निं शोमेन सप्रभुः २३ सदस्यैस्तत्सदो व्यक्तं शुशुभे यज्ञकर्मणि ॥ जल्पंति मधुरावाचः सानु-
साराः क्रियास्तथा २४ कर्मभिश्च तपोयुक्तैर्वेदे वांगपारगैः ॥ सूर्ये दुसदृशैराजन्विरराज महाक्रतुः २५ ब्रह्मघोषेण महता ब्रह्मावासा इवापरः ॥ वसुधामि-
व संप्राप्तैः सर्वैरेव दिवौकसैः २६ वेदे वांगविद्विश्च विनीतैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ गता गतैस्तपःश्रान्तैः स्वर्गलोके महीयते २७ ज्वलद्गिरिव विप्रैस्तैस्त्रिभिरेवाध्वरेग्नि-
भिः ॥ ब्रह्मलोक इवाभाति ब्रह्मणः समहाक्रतुः २८ इंद्रप्रोक्तानि सामानि गायंति ब्रह्मवादिनः ॥ वचनानि प्रयुक्तानि यजुंषि विततेऽध्वरे २९ तपःशांता ब्रह्म-
पराः सत्यव्रतसमाहिताः ॥ आयुर्मुनयः सर्वे मनोभिः श्रोत्रवादिभिः ३० होता चैवाभवद्वा जन्म ब्रह्मत्वे च बृहस्पतिः ॥ सर्वधर्मविदां श्रेष्ठः पुराणो ब्रह्मसंभवः
३१ यजमानश्च यज्ञांते विष्णोः पूजां प्रयुज्य च ॥ आदित्याः पश्चिमे गर्भे तपसा संवृते नृप ३२ पदं विष्णुरजो ब्रह्मानि द्वंद्वानि षपरिग्रहम् ॥ यतः पदसहस्राणि भ-
विष्यंत्युद्भवंति च ३३ अवंध्यं चाप्रमेयं च व्यतिरिक्तं च कर्मभिः ॥ आत्मापि यस्य मुनयो भवंति निष्परिग्रहाः ३४ परिग्रहाश्च विषया दोषप्राप्ता महीयते ॥ दो-
षाश्च युगपत्सर्वे छादयंति मनो बलात् ३५

जायते ब्रह्मादिव दित्यजो कर्मप्राप्यः ब्रह्मा ब्रह्मवित् विष्णोः ख्यं निर्द्वंद्वं कर्मप्राप्यं पदमेतीत्यर्थः निष्परिग्रहं निर्गतज्ञानतत्कार्यं पदमेव स्तौति यत इति इंद्रादिपदसहस्राणीत्यर्थः ॥ ३३ ॥
अवंध्यं सर्वकर्मफलगर्भितं अवध्यामिति पाठे त्वविनाशि इतरत्र तु विनाशीत्यर्थः अज इत्यस्य व्याख्या न्यतिरिक्तमिति आत्मापि आत्मैव यस्य मुनयो भवंतीति पदं त्रिंशोर्भेदो व्याख्या-
तः ॥ ३४ ॥ परिग्रहाः परितो गृह्णंति वधंतीति परिग्रहाः विषयारूपा दयः दोषप्राप्ता रागादिदोषेणैव कल्पिताः तथा चाक्षपादाचार्यप्रणीतं न्यायोपबृंहितं सूचं दोषनिमित्तं रूपादयो वि-
षयाः संकल्पकृता इति बलात् पूर्वसंस्कारबलात् मनश्छादयंति अतोऽत्यंतावहितेन दोषानि ग्राह्या इति भावः ॥ ३५ ॥

ननुरूपादिदर्शनं देहवतामपरिहार्यं तत्कथं निष्परिग्रहत्वं सत्स्यतीत्याशंक्य अहंममेत्यविचैव परिग्रहो न दर्शनमात्रमित्याह इन्द्रियेति चरंतोपि निष्परिग्रहा एव भवंति मुनय इति शेषः ऐंद्रजा
लिकयां संपदितत्त्वविदिवनसज्जत इति भावः शुभं वेदबोधितं धर्ममपि अविद्यालक्षणं परिग्रहं बंधकमेव विदुरतो निर्वृद्धमेव विष्णुपदं श्रेय इति भावः ॥ ३९ ॥ विद्येति रागादिभिरिति शेषः क
दानच्छाद्यत इत्यत आह यदिति ब्रह्मवादिभिर्धृदियदामुनिशब्देन मुनित्वप्रतिपादकशब्देन तत्त्वमसि वाक्योपदेशेन प्रणवोपदेशेन वा गृह्यतेऽनुगृह्यते तदा तदर्थमननाज्ज्ञाततत्त्वो न रा
गादिभिश्छाद्यत इत्यर्थः ॥ ३७ ॥ प्रासंगिकं विद्याफलादिकं समाप्य प्रकृतं कर्मफलमनुसरति वेदेति सतां लोकानां जनानां स्थानं यद्विदितदेव कर्मठवृद्धैर्लोकद्वयुच्यत इत्यर्थः ॥ ३८ ॥
स्थानमेव विशिनष्टि यत्रेत्यर्द्धेन कर्मप्राप्तोदिते कर्मभिः प्राप्ते अधिकारिभिश्च भुंक्ष्वैतत्पदमित्युदिते मोदते ॥ ३९ ॥ यज्ञेति शैलं दिव्यं देहं पित्र्यं वा गांधर्वं वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मं चेति श्रु
तिप्रसिद्धं कर्मफलभूतं द्विजं द्विजेभ्यः प्रैवर्णिकेभ्यो यजमानेभ्यः प्रभुर्यज्ञफलदाता महाविष्णुः देवानां भूतपालकलाहययेति ॥ ४० ॥ तं शैलमिति शैलं सर्वगात्राणीति सामानाधिकर

इन्द्रियग्रामविषये चरंतो निष्परिग्रहाः ॥ परिग्रहं शुभं धर्ममविद्यालक्षणं विदुः ३६ विद्यालक्षणं संयोगात्त्रमनश्छाद्यते नृप ॥ यदि चेन्मुनिशब्देन गृह्यते ब्रह्म
वादिभिः ३७ वेदविद्याव्रतस्नातैर्नियतैः कुरुसत्तम ॥ दिविलोकाः सतां स्थानं लोकानां लोक उच्यते ३८ यत्र देवा हव्यपुष्टानक्षयं यांति भारत ॥ यजमानश्च भौगैः
स्वैः कर्मप्राप्तोदिते पदे ॥ मोदते सह पत्नीभिर्विज्वरो वसुधाधिप ३९ यज्ञावसाने शैलं द्विजेभ्यः प्रददौ प्रभुः ॥ दयया सर्वभूतानां निर्मलेनांतरात्मना ४० तं शै
लं सर्वगात्राणि परस्परविशेषिणः ॥ न शोकुः प्रविभागार्थं भेत्तुं सर्वोद्यमैरपि ४१ ततस्ते ब्राह्मणगणानि षेदुर्वसुधातले ॥ श्रमेणाभिहताः सर्वे विवर्णवदना नृप
४२ सुपार्श्वगिरिमुख्यस्तुवाग्निर्मधुरभाषिताः ॥ अब्रवीत्प्रणतः सर्वाश्चिच्छरसातान् द्विजोत्तमान् ४३ न हि शक्यो बलाद्रेत्तुं युष्माभिरसुसंगिभिः ॥ अपि व
र्षशतैर्दिव्यैः परस्परविरोधिभिः ४४

प्यं वेदाः प्रमाणमिति वत् सर्वगात्रात्मकक्षेत्ररूपं शैलं परस्परविशेषिणो भेददृष्ट्या मियो ब्राह्मणलक्षणत्रयत्वादिजात्यभिमानेन विशेषवंतः भेत्तुं आत्मनो व्यतिरेकेण निश्चेत्तुं न शोकुः सर्वो
द्यमैः कृत्स्नैरपि कर्मभिः किमर्थं भेदनं प्रविभागार्थं प्रकर्षेण विद्यादिभ्य आत्यंतिकव्यतिरेकस्तदर्थं मोक्षार्थमित्यर्थः क्रतुकोट्यापि मोक्षो न लभ्यत इत्याशयः ॥ ४१ ॥ तत इति देव
ताभावेऽप्युच्चनीचभावदर्शनक्षोभेण श्रान्तास्ते निषेदुः वसुधातले पुनः संसारं प्राप्नुवित्यर्थः विवर्णवदनाः स्वर्गे भृशं दुःखेन ॥ ४२ ॥ सुपार्श्व इति शोभनं पार्श्वोपलक्षितं सामीप्यं यस्य स
सुपार्श्वः सद्गुरुः गिरिमुख्यः गिरिति द्वैद्विपतं पाप्मानमिति श्रौतनिर्वचनात् पापच्छेदं तृणां मुख्यः समूलावियोच्छेदकत्वात् प्रणतः शांतः तान् प्रतिशिरसा वेदां तवाक्येन ओमापो ज्योती
रसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोमिति अनेन वाच्यादीनां ब्रह्मभावप्रतिपादकेन अब्रवीत् ॥ ४३ ॥ न हीति अयं देहाभिमानरैलः बलात् हठेन युक्त्या विना भेत्तुं न हि शक्यः तत्र हेतुः असुसं
गिभिः असुषुं द्रिंशेषु संगशीलैः देहैर्द्रियादिष्व्वात्मधीमद्भिः ॥ ४४ ॥

भेदेनेउपायमाह ॥ एकीभूताःसमाहिताः समाधिमंतोयदिसमाधौऐकात्म्यंप्राप्ताअत्रह्येतेसर्वएकभवतीतिश्रुतिप्रसिद्धंहितत् अविरोधेनसर्वभूताभयदानेननिर्वृताःशांताःयदिभ
विष्यथतह्येनंविभजिष्यथ समाधिरेवेदेहाहंधोभेदकइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ बलमितिबलंस्वभावजयसामर्थ्यं रागस्तत्सहचरोद्वेषः ताभ्यांवर्द्धतेच्छिद्यतेचौरादिकस्यवृद्धेत्यकिंचिद्भूयब्रह्म
ब्रह्मनिष्ठावर्द्धतिवर्द्धते आर्षस्तडःभावः ॥ ४६ ॥ यदाहमिति अहंगुहाशयैश्चोद्यमानःएनंशैलंभेदयिष्यामि युष्मान्भेदनेनियोक्ष्यामि तदेवभेत्स्यथेतिअध्याह
त्यश्लोकद्वयंयोज्यं अहंगुरुः गुहायांबुद्धौशेरेतेतेसंस्काररास्तैः स्वर्गभिन्नैःस्वर्गात्पृथक्भूतैः ऐहिकामुष्मिकभोगविरक्तैः एतएवशिलाशितैः स्फटिकशिलावदत्यच्छर्मातिवोदे
हारंभकाणितेजोवन्तानितैस्तत्कार्याणिवाक्प्राणमनांसि अन्नमयंहिसैःस्यमनःआपोमयःप्राणस्तेजोमयोवागितिश्रुतेः तेषांवागादीनांविसर्पणेनप्रवृत्तिलिंगेनेत्यर्थः शिखरैरिवो
च्छ्रितैरिन्द्रियैरनुपातिभिःखलेकपोतन्यायेनतत्त्वेनपतनशोलैः ॥ ४७ ॥ पार्श्वशब्देनसमीपस्थाछयादयस्तान्येवविवराणिचिन्ताहिप्रवेशाविलानितैर्विशीर्णैः तथानागैः

एकीभूतायदासर्वेभविष्यथसमाहिताः ॥ अविरोधेनयुगपद्विभजिष्यथनिर्वृताः ४५ बलंहिरागद्वेषाभ्यांवर्द्धतेब्रह्मसत्तमाः ॥ विमुक्तरागदोषाभ्यांब्रह्म
वर्द्धतिशाश्वतम् ४६ यदाहंभेदयिष्यामिस्वर्गभिन्नैःशिलाशितैः ॥ धातुभिश्चविसर्पद्भिःशिखरैश्चानुपातिभिः ४७ विशीर्णैःपार्श्वविवरैर्नागैश्चगलितैर्भु
वि ॥ बहुभिर्व्यालरूपैश्चोद्यमानोगुहाशयैः ४८ प्रतिगृह्यतद्वाक्यंशैलंद्रस्यसुभाषितम् ॥ तूष्णींबभूवुस्तेसर्वेतदाब्राह्मणसत्तमाः ४९ इतिश्रीमहाभा
रतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणित्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बलिर्होमाश्चवर्द्धतेअहन्यहनिभारत ॥ द्विजानांतपसां
ढ्यानांगृहधर्मेषुतिष्ठताम् १ देवाताचार्याश्चपूज्यंतेतदाप्रभृतिभारत ॥ तेषांब्रह्मविदाराजन्पृथिव्यांब्रह्मवादिभिः २ तत्रैवब्रह्मसदनेसमोनिस्तृणकंटके ॥
प्राज्येधनतृणदेशेषुण्येपर्वतरोधसि ३

श्वेतसर्पतुल्यैः शास्त्रादिव्यसनैः व्यालैः रुष्णसर्पतुल्यैः कामादिव्यसनैश्चविशीर्णैश्चोद्यमानःप्रेर्यमाणः एतैर्गुणैःप्रीतोगुरुर्यदादेहाद्यध्यासमपनिनीषेत्तदैवतन्नाशोनान्य
थेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ तूष्णींबभूवुःवैराग्याद्यभावादात्मनः देहात्पृथक्करणव्यापारान्निवृत्ताइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांत्रयोविंशतितमोऽ
ध्यायः ॥ २३ ॥ अष्टादशेवपुर्भेत्तुमशक्तेःकर्मभूतले ॥ कर्तव्यंब्रह्मसदनेचित्तशुद्ध्यर्थमीर्यते ॥ १ ॥ बलिरिति तेषांशैलभेदासमर्थानांब्रह्मविदांकर्मविदांब्रह्मवादिभिस्तादृशैः
ऋत्विग्भिःसार्धपृथिव्यांबल्यादिकंवर्द्धते तथादेवताविष्णुः अर्च्यगुर्वादयः तेचपूज्यंतेतदाप्रभृतिशैलंद्रवचनप्रतिग्रहप्रभृतीतिद्वयोःसंबंधः ॥ १ ॥ २ ॥ तत्रैवपृथिव्यामेवब्रह्मस
दनेअविमुक्तंवैकुण्ठेत्रंदेवानांदेवयजनंसर्वेषांभूतानांब्रह्मसदनमितिश्रुतिप्रसिद्धेवाराणस्याख्येअविमुक्तेतत्रैवेतिविशेषणम् आध्यात्मिकभूत्राणसंध्याख्यब्रह्मसदनानिवृत्त्यर्थतदुपास्त्य
नधिकारिणामेवप्रस्तुतत्वात्क्षेत्रमेवात्रब्रह्मसदनशब्दार्थः पर्वतस्यविध्वंस्यरोधःसमीपे ॥ ३ ॥

भगवतः क्रियां प्राणिनां गत्यागतिरूपां तपोर्धिनः तपआलोचने अत्राहिजंतोः प्राणे पुक्रममाणे पुरुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वामोक्षी भवतीति श्रुतिप्रसिद्धमोक्षहेतुतत्त्वज्ञानार्थिन इत्यर्थः ॥ ४ ॥ दानप्राप्तेन शुद्धिं प्राप्तेन दैव शोधनेऽस्य ल्युङ् तस्य रूपं दानमिति यतयइति संन्यासिनां ग्रहणं चोप्यर्थो यतयोपीह कांक्षंति वासामित्यनुपपद्यते तेषामपि अविमुक्ते प्रतिष्ठानां विहारो नैव विद्यत इति काशीतोऽन्यत्र गमननिषेधात् विकांक्षिणो विशेषेण कक्षा इच्छा तद्वंतः इह वस्तुमित्यर्थः ॥ ५ ॥ वानप्रस्था अपि एतदेव कांक्षंतीत्याह वन्यैरिति द्वाभ्यां एते पीह वासं कांक्षंतीत्यनुपपद्यते ॥ ६ ॥ दैवयुक्तेन अयाचितोपरि धत्तेन कर्मणा याज्जिदिनायुकाः वृत्त्यर्थमिति शेषः ॥ ७ ॥ ब्रह्मचर्यं ब्रह्मनिष्ठां अनेन आश्रमक्रमेण ॥ ८ ॥ आचरितं संस्कारम् ॥ ९ ॥ नेति अवेदविद्वान्गृहधर्मन आगच्छेत् रुक्मं वेदमप्यगार्हस्थ्यं न कुर्यादित्यर्थः न च त्यागेन परिवाजेन गच्छेत्तन्निषेधेन एतच्च मनुनाप्युक्तं अनधीत्यद्विजो वेदाननुत्पाद्यसुतानपि ॥ अनिष्टाशक्तितो यज्ञैर्मोक्षमिच्छन्व्रजत्यथ इति एतच्चाविरक्तविषयं ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्वा वनाद्वा यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेदिति श्रुतिविरोधात् ॥ १० ॥ नापि वेदग्रहणात्

वासं यत्र प्रकुर्वेति द्वाभ्यां भगवतः क्रियाम् ॥ तपोर्धिनो महाभागा ब्रह्मचर्यव्रते स्थिताः ४ गृहस्थधर्मनिरता दानप्राप्तेन चेतसा ॥ यतश्चापि कांक्षंति धर्मेणेह विकांक्षिणः ५ वन्यैः कर्मफलैश्चैव रता ब्राह्मणपुंगवाः ॥ अग्निहोत्रव्रतस्नाता जितक्रोधाः समाहिताः ६ दैवयुक्तेन वायुकाः कर्मणा ब्रह्मसत्तमाः ॥ चीरवल्कलसंवीतानियतानियतैर्द्रियाः ७ चरंतो ब्रह्मचर्यं च व्रतमास्थाय दारुणम् ॥ अनेन विधिनाराजन्क्रमप्राप्तेन सर्वशः ८ क्रमाद्ये वेदसंस्कारं पुण्यं प्राप्ताः सनातनम् ॥ पूर्वैराचरितं राजन्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ९ नावेदविद्वान्नागच्छेन्नापि रौद्रं व्रतं चरेत् ॥ न च त्यागेन गच्छेत् गृहधर्मं न च त्यजेत् १० नैवं गच्छेत्तदुःस्थानमप्राप्तो वेदसंचयम् ॥ ऋचश्च संचयः पूर्वाः सामगानां च भारत ११ ये चापि पुत्रिणो न स्युः श्रुत्वा पि प्राप्नुयुः फलम् ॥ ब्राह्मणास्तपसा श्रांता गुरोश्च परिचर्यया १२ यस्य नैव श्रुतं ब्रह्म व्रतं गृहीतं विशांपते ॥ कामंतं धार्मिको राजा शूद्रकर्माणिकारयेत् १३ अथ वानैव विद्येत यद्ब्रह्म नाद्रिये द्विजः ॥ द्वाभ्यां तु श्रोत्रविषये मनः पूर्वसमाहितम् १४

प्राक् संन्यसेदित्याह नैवमिति दुःस्थितं स्थानं अनिकेतत्वं मित्यर्थः वेदसंचयस्यापीयत्तामाह ऋचइति बहुचानां सामगानां चाद्यजुर्वेदिनामप्युच एव संचयः साम्नां यजुषां चाप्युक्षेदांतर्भाव इत्यर्थः ॥ ११ ॥ ये चेति पुत्रिणो न स्युः गार्हस्थ्यं न च कुरित्यर्थः श्रुत्वा वेदांतानिति शेषः फलं ज्ञानम् ॥ १२ ॥ यस्येति श्रुतं कर्म ब्रह्मणोः श्रवणं न गृहीतं नानुष्ठितं यस्य श्रवणमनुष्ठानं च नास्ति तं शूद्रतुल्यं राजा शूद्रकर्माणिकारयेत् ॥ १३ ॥ अथवेति अथवेति पक्षांतरे यत्र ब्राह्मणः सन् ब्रह्मवेदं नाद्रियेत इति यत्तन्नैव विद्यते सर्वोपि ब्राह्मणो वेदवानेव अन्यथा ब्राह्मणत्वमेव तत्र नास्तीति भावः तेन तस्य शूद्रसमीकरणं राज्ञामप्रसक्तमेव द्वाभ्यां ब्रह्मचारिगृहस्थाभ्यां श्रोत्रविषये श्राव्ये धर्मे ब्रह्मणि च पूर्वमध्ययनाध्यापनकाले एव मनः समाहितं रुतं तस्मात् ब्राह्मणस्यावहेलनं राज्ञा कर्तव्येति भावः ॥ १४ ॥

उपसंहरति एवामितियस्मादेवंतस्मात् भूतिविद्याभूतिअपरोक्षज्ञानसंपदं ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 ॥ एकोनविंशे श्रोतापियज्ञः कामादिविघ्नितः ॥ तेनेशभक्तिरेवैकात्म्यमोहं व्रीणिगद्यते ॥ १ ॥ तस्मात् तद्वयोः संबंधः तेनारदादयो वैदिकमेव कर्म श्रेयस्कर्म तदकरणे राजदंडश्चेति जानं
 तः गोब्राह्मणाः गौर्वाक्वेदप्रधाना इत्यर्थः नागाः नास्ति आगो विध्यपराधो येषु ते नागाः रजः प्रकृतिभावाः समासांतश्चट्चार्षः चंद्रादित्याभ्यां कालोलक्ष्यते दर्शपूर्णमासौ
 पुरस्कृत्येत्यर्थः ब्राह्मणान् ब्रह्मप्रभावान् देवान् नृषींश्च पूजयन् अपूजयन् अडभावार्षः वसुभिः हविर्दक्षिणाभिः ब्रह्मसंभवे रिति ब्रह्मेव ब्रह्मणा चिंतवन्त इत्यर्थः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तं ब्राह्मण
 पूजायाः क्रमेण पितामहं ब्रह्माणमपि अपूजयन् कुत्र यज्ञे पुत्रयज्ञे पुत्रपूजया पितुराह्लादो भवतीति तद्वत् ॥ २ ॥ पंचेंद्रियाणि निवासयंति निश्चली कुर्वन्ति तैः ॥ ३ ॥ पंचभिरिंद्रियैः समाहि
 तैरेकाग्रैः यज्ञं दृष्ट्वा ब्रह्मापि दिष्ट्या भाग्येन एवं विधा भवतां यज्ञे प्रवृत्तिरिति स्तव्यमिदं कर्मैत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ भवान्यक्षयते यक्षाः सुराश्च यक्षयंते प्रतिगुणैः स्वस्वगुणाः सार्वलिकराजसता
 एवं सर्वेन्द्रियारंभान्वेदपूर्वान्तस्माचरेत् ॥ ब्राह्मणो भूतसंपन्नो यद्ब्रह्म तस्मात्मानः १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि चतुर्विंशति
 तमोऽध्यायः २४ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते तु गोब्राह्मणानागाश्चंद्रादित्यपुरस्कृताः ॥ ब्राह्मणान् पूजयन् देवान् वसुभिर्ब्रह्मसंभवैः १ नारदप्रमुखाश्चैव
 गंधर्वाः ऋषयो वृष ॥ कुर्वन्ति सततं यज्ञे क्रमप्राप्तं पितामहम् २ वचोभिर्मधुराभाषैः पंचेंद्रियनिवासिभिः ॥ सर्वभूतप्रियकरैः सर्वभूतहितैषिभिः ३ स्तूयमा
 नश्च यज्ञांते पंचेंद्रियसमाहितैः ॥ प्रोवाच भगवान् ब्रह्मादिष्ट्यादिष्ट्येति भारत ४ ततः कश्यपमाभाष्य प्रोवाच भगवान् प्रभुः ॥ भवानपि सुतैः साद्वैयक्षयते वसु
 धातले ५ क्रतुभिः परमप्राप्तैः संपूर्णवरदक्षिणैः ॥ यक्षासुराश्च ते सर्वे यथा प्रतिगुणैः प्रभो ६ वयं यक्षामहे पूर्वं पूर्वं यक्षामहे वयम् ॥ एवमन्योन्यसंरंभाद्विद्यं
 ते बलदर्पिताः ७ दैतेयाश्चाप्यदैतेयाः परस्परजयैषिणः ॥ युद्वायैव प्रतिष्ठंति प्रगृह्य विपुलैर्भुजौ ८ निवार्यमाणा ऋषिभिस्तपसा दग्धकिल्बिषैः ॥ अन्यैश्च
 विविधैर्विप्रैर्वेदेवांगपारगैः ९ निवार्यमाणा युद्धंते वृषभा इव गोकुले ॥ प्रयुद्धा युद्धसंक्रांताः सर्वे प्राणजयैषिणः १०

मसावा प्रतिगुणास्तैः स्वस्वाभिप्रायेणेत्यर्थः ॥ ६ ॥ एवं क्रतौ प्रवृत्ते आध्यात्मिकाः देवासुराः शमकामादयो मिथः स्पर्धमाना आसन्तेषु शमादिभिस्तत्तर्दिन्द्रियकर्मणास्तोत्रपाठादि
 नासुरान् जेष्यामइत्यध्यवसितैः सुरैर्वागादिमनोतानिसर्वाणां द्रियाणि पापविद्वानि कृतानि अतएव ते पांशुभाशुभीवपयप्रकाशकल्मीव शेषेण दृश्यते ततः प्राणाख्यं सूत्रात्मानं दे
 वाः आश्रितवन्तस्तेन सर्वे कामादयो निहता इत्ययमर्थो द्वयमाह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्च तत्र कानीयसा एव देवा ज्ञायसो सुरास्तपुलोकैश्च स्पृष्टैस्तेत्यादिना वृहदारण्यके दर्शितस्तमुपवृ
 हयति वयमिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ विप्रैर्निरोद्धुमशक्याः द्विविधाः अपि दत्तय इत्यर्थः ॥ ९ ॥ प्रयुद्धाः प्रकृष्टयुद्धेषां ते ततो यज्ञं विहाय प्राणोपास्तौ प्रवृत्तेष्वपि ते पुंसर्वे प्राण
 जयैषिणः अभूवन् सर्वशुभाशुभेन्द्रियवृत्तिरूपाः सुरासुराः प्राणसूत्रात्मानं जेतुमेषितवन्तः तावतैव सर्वे पिनष्टाः पाषाणं प्राप्येव पांसुपिंडाः ॥ १० ॥

ततइति परंवायेंद्रियवृत्तिसमूहं कृत्वाकर्तिस्त्वाल्लिख्यारुंधंते मनइतिशेषः शब्देनशाब्दज्ञानजेनाविवेकेन ॥ ११ ॥ बाहुभिर्वातुल्यैर्वैराग्यादिभिःतत्रापिपूर्वोक्तेरजस्तमोरूपो
विप्रउपस्थितइत्याह चचालेतिवसुधायोगभूमिः सत्त्वापत्याख्यारोचिभिःविषयवासनाञ्चालाभिः ॥ १२ ॥ पर्वताः पर्वतनुल्याः आसनबंधादयः ॥ १३ ॥ नद्योनद्यः
मातरिश्वनाप्राणवायुनासूत्रभावादुत्थितोवभूवेत्यर्थः ततइति एवंविक्षिप्तचित्तपुनर्विरोध्यमानंसत्तुमधुनामानंलंयंप्राप्नोति सचसत्त्वाख्येनविष्णुनाप्रतिहंतव्यइत्यर्थः ॥ १४ ॥
युगांतः संसारांतः ॥ १५ ॥ बलनिद्रातंत्राजाड्यकषायंगमर्दादि ॥ १६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥
तमसादेहनिगडेक्षितमात्मानमुत्तमः ॥ उद्धरेत्सत्त्वसामधर्मादितिर्विशेनिरूप्यते ॥ १ ॥ मधुः आसुरोभावः मोहः पाशैर्वासनामयैः महेंद्रंआत्मानंपर्वतांतरेदेहमध्ये ॥ १ ॥

पश्यतांसर्वभूतानांमृत्योर्विषयमागताः ॥ ततःशब्देनमहतापरंकृत्वामहाबलाः ११ रुंधंतिबाहुभिःकुद्वाःसपक्षाइवपक्षिणः ॥ चचालवसुधाचैवपादाक्रां
ताचरोचिभिः १२ नौर्यथापुरुषाक्रांतानिषीदतिमहाजले ॥ पर्वताश्चविशीर्यतेनर्दमानागजाइव १३ चुक्षुभुश्चमहानद्यस्ताडितामातरिश्वना ॥ ततःसम
भवद्युद्धंमधोर्विष्णोश्चभारत १४ युगांतकरणघोरंसर्वप्राणिभयंकरम् ॥ प्रमथावबलंविष्णुःसमग्रंबलपौरुषम् १५ वह्नेरिवबलंदीप्तंशमययंबुनायथा ॥ त
थाप्रशामितंतेनभगवत्यपकारिणा १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ बलवान्स्तुदैतेयोमधुर्भीमपराक्रमः ॥ बबंधपाशैर्निशितैर्महेंद्रंपर्वतांतरे १ तंवैप्रह्लादवचनलक्षणज्ञश्चभारत ॥ ऐश्वर्यमैंद्रमाकां
क्षन्भविष्यंबुद्धिसंक्षयात् २ बद्धेंद्रंसहसामध्येपाशैर्मर्मविवर्जितैः ॥ आयसैर्बहुभिश्चित्रैर्बलवद्भिर्विदारणैः ३ विष्णुमेवाग्रणीरुद्रमाह्वयद्युद्धकोविदः ॥
मध्येगणानांसर्वेषांकालस्यवशमागतः ४ द्वैधीभूताःकाश्यपेयामधोर्वशमुपागताः ॥ युद्धार्थमभ्यधावंतंप्रगृह्यविपुलागदाः ५ गंधर्वाःकिन्नराश्चैव
वाद्येगीतेचकोविदाः ॥ प्रनृत्यंत्यतिप्रगायंतिप्रहसंत्यतिचसर्वशः ६ तंत्रीभिःसुप्रयुक्ताभिर्मधुराभिःस्वभावतः ॥ मनोमधोर्विधुन्वांतियुध्यमानस्यरा
गिणः ७ मधोर्बलार्थमधुनोनियोगात्पद्मयोनिनः ॥ एतान्विकाराङ्कुर्वंत्यिगंधर्वाःसत्यवादिनः ८

तामिति सतंबंधेतिपूर्वेणान्वयः प्रह्लादवचनात् प्रह्लादोप्रहर्षः तदनुसारित्वाद्विषादारूपस्यलयस्येतिभावः लक्षणंचयोगिनः पूर्णसत्त्वाहित्यंतदभिज्ञश्चमोहः इंद्रस्यात्मनोबुद्धि
संक्षयाद्भविष्यंद्वैतादर्शनरूपमैश्वर्यमाकांक्षन्त्सुषुप्तौनिर्विकल्पावस्थासदृशायांपातयिष्यन्नित्यर्थः ॥ २ ॥ बद्धेति युगमर्मविवर्जितैः भेदस्थानरहितैरभेदैरित्यर्थः अतएवआ
यसैरिवदृढैःविदारणैरंतर्दुःखदैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ द्वैधीभूताइतिप्रोक्तद्वयेनाहप्रजोत्पत्त्याद्यर्थमाह गंधर्वादयोरजःप्रधानामधोर्मोहस्यमनोधुन्वंतिविस्फारयंति ॥ ५ ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ मधुनस्तमसःपद्मस्योनिर्ब्रह्मैवेत्यर्थः राजस्यापिप्रकृतिस्तमोमूलिकैवेतिभावः ॥ ८ ॥

तत्रेति प्राणदन्मधुस्तत्रगांधर्वेमनोदधावितिशेषः ॥ ९ ॥ आक्षिप्य आसमंतात् विषये पुक्षिष्वास्वस्यापसरणेन सत्त्वं प्रयेत प्रगच्छीत तिरोबभूवेत्यर्थः ॥ १० ॥ ऋषयो मंत्रास्तस्त
ज्ज्ञानानि पितामहं परमात्मानं अंतरधीयत अंतर्हिता बभूवुः एकवचनमार्थः ॥ ११ ॥ विष्णुमित्यादिना विष्णुदैत्यरूपकेण विवेकमोहयोर्युद्धमाह एकादशभिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ शुश्रुवुरिति अथ भूतानि पुष्करेताः स्तुतीः शुश्रुवुः याः श्रुतयः विष्णुसंयुक्ताः परयावर्णसंपदा उपलक्षिताश्च स
त्यपराक्रमे भगवति विषये सत्याः अबाधितार्थास्ताः शुश्रुवुरित्यतः च्छब्दाध्याहारेण योज्यम् ॥ २३ ॥ शरीरमिति अनात्मनि देहादावात्मा भिमानो विद्याख्यो मोहः तच्चाशया

तत्र शक्तो हि गांधर्वेतस्मिञ्छब्दे मधुर्मनः ॥ दानवाश्चासुराश्चैव प्रत्यक्षं यांति प्राणदन् ९ मधोश्च मन आक्षिप्य पश्यन् योगेन चक्षुषा ॥ मंदं प्रयते विष्णुर्गूढो
मिषिवदारुषु १० ऋषयो दीप्तिमनसं किंचिद्व्यथितमानसाः ॥ पितामहं पुरस्कृत्य क्षणेनांतरधीयत ११ विष्णुं सोभ्यहनत् क्रुद्धो मधुर्मधुनिभेक्षणः ॥ भुजेन शं
खदेशां तेन च कपेपदात्पदम् १२ विष्णुश्चाभ्यहनत् दैत्यं करोणेन स्तनांतरे ॥ सपपात महीतूणं जानुभ्यां रुधिरं वमन् १३ न चैनं पतितं हंति विष्णुर्युद्धविशार
दः ॥ बाहुयुद्धे हि समयं मत्वा चित्यपराक्रमः १४ इंद्रध्वज इवोत्तिष्ठन् जानुभ्यां समहीतलात् ॥ मधूरोपपरीतात्मानिर्दहन्निव चक्षुषा १५ परुषाभिस्ततो
वाग्भिरन्योन्यमभिगर्जतुः ॥ समीयतुर्बाहुयुद्धे परस्परवधैषिणौ १६ उभौ तौ बाहुबलिनावुभौ युद्धविशारदौ ॥ उभौ च तपसा शांतावुभौ सत्यपराक्रमौ १७
दृढप्रहारिणौ वीरावन्योन्यां विचकर्षतुः ॥ शैलेंद्राविव युद्धं तौ पक्षैः पाषाणसन्निभैः १८ विकर्षतावमंतौ च अन्योन्यं वसुधातले ॥ गजाविव विषाणाग्रैर्नखाग्रै
श्चाविचेरतुः १९ ततो ब्रणमुखैश्चैव सुस्रावरुधिरं बहु ॥ ग्रीष्मांते धातुसंस्पृष्टं शैलेभ्य इव कांचनम् २० संसिक्तौ रुधिरौ वै श्वस्रवाद्भिः समरंजितौ ॥ अथोद्यतैः प
दाग्रैश्च तौ व्यदारयतां महीम् २१ अभिहत्य तु तौ वीरौ परस्परमनेकधा ॥ पतंगाविव युद्धे तां पक्षाभ्यां सांसृष्टा द्विनौ २२ शुश्रुवुश्चांतरिक्षे थसर्वभूतानि पुष्करे ॥
सिद्धानां वदन् मुक्ताः परयावर्णसंपदा २३ स्तुतयो विष्णुसंयुक्ताः सत्याः सत्यपराक्रमे ॥ शरीरं धातुसंयुक्तं संयुक्तं चेत्तेन च २४ तद्वद्ब्रह्मं द्रियैर्युक्तं तेजोभूतं स
नातनम् ॥ ध्रुवं तिष्ठंति भूतास्ते सूक्ष्मे प्रलयतांगते २५

धातवस्तेजोवन्नानि तेषां संयुक्तसंयोगः शरीरं तत्र मलपिंडतुल्ये चैतन्यं न संभावितमिति ततः पृथग्भूतेन चेतनेनान्वितमिति वक्तव्यम् तच्च चेतनं ब्रह्मैव तेजोभूतं चिन्मात्रं द्रियै
र्युक्तं जीवइति शेषः ॥ २४ ॥ एवं जीवस्य ब्रह्मभावमुक्त्वा देहस्यापि तमाह ध्रुवमिति ते देहान्भक्ताः भूते सूक्ष्मे कारणे ध्रुवं निश्चितं तिष्ठति प्रलयतां प्रलयाधिष्ठानतांगते पुनश्च सूक्ष्म
मेवानेकधा बहुरूपं भूत्वा पुनश्चोद्भवते अयं भावः शुद्धं प्रत्यहं मात्रमेवानिर्वचनीयमायामनइंद्रियादिभिः सूक्ष्मस्थूलस्थूलतरैः शबलपरागृह्यरूपेण मुकुरैर्मुखमिव त्रेधा वभातितत्रां
तस्योपाधेः पूर्वस्मिन्लये लोचनोत्तेजनाक्षरन्यायेन स्थूलतरं स्थूलरूपेणैवावशिष्यते एवं स्थूलमपि सूक्ष्मरूपेण तदपि मायापगमे चिन्मात्रेणेति युक्तं सर्वस्य ब्रह्ममात्रत्वमिति ॥ २५ ॥

त्मानात्मनो विवेकाय स्थूलात् विविना कि

प्रबोध्येतित्रिलोकेषुकारणसूक्ष्मस्थूलरूपेषुभूतानांभावंस्वरूपंप्रबोध्यतानेवलोकान्त्स्वरूपचैतन्येनाभिव्याप्यवशीअसंगआत्माचरतेभुंक्ते कर्मव्यतिहारेतद्दुल्लोकात्मानौपरस्परं
भुंजातेपालयतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ मानसीमितिसार्धश्लोकंएकंवाक्यं ॥ २७ ॥ ईश्वरःसूक्ष्मेणरूपेणआत्मानंधारयन्चरतेइतिपूर्वेणान्वयः किं कृत्वा बहुभिः कारणांतरैः दुष्टानिग्रहसा
धुसंरक्षणादिभिःनिमित्तैःमानसीतनुंशेषकूर्मादिरूपमास्थायकीदृशईश्वरः योगात्मा कीदृशमात्मानं शेषनागरूपं दिवंधरःयुल्लोकस्यधर्ता ब्रह्मवेदंभूतंचतुर्विधं परंचपंचविधं
भूतंधार्यधारकश्चात्मेवैत्यर्थः ॥ २८ ॥ ब्राह्मेणवेदमयेनरूपेणविप्रानधिष्ठायवसति सर्वत्रभगवानितिशेषः शेषंस्पष्टं ॥ २९ ॥ गाःअधिष्ठायक्षीरप्रदानेनअश्वान्यज्ञेषुप्रोक्ष्य
नयज्ञियद्रव्याणिअधिष्ठायप्रोक्षणैःफलामृतसेवकैश्चवःपाति पितरःपितृन्ऊष्मणाश्रप्यमाणहविर्बाष्पेण ऊष्मभागाहिपितरइतिश्रुतेः ॥ ३० ॥ यत्सप्तानानिमेधयातपसाजनय
त्पिताएकमस्यसाधारणंदेदेवानभाजयत्त्रीण्यात्मनेऽकुरुतपितृभ्यएकंप्रायच्छदितिसप्तानंब्राह्मणार्थंसंगृह्णाति चतुर्भिरिति धातुभिः दर्शपूर्णमासपिंडापितृयज्ञसाधारणतैःत्रिभि

पुनश्चोद्भवतेसूक्ष्मंबहुरूपमनेकधा ॥ प्रबोध्यभावंभूतानांत्रिषुलोकेषुकामदः २६ सुरूपोबहुरूपांस्तांलोकान्त्संचरतेवशी ॥ मानसीतनुमास्थायबहुभिः
कारणांतरैः २७ योगात्माधारयन्नुर्वीनागात्मानंदिवंधरः ॥ ब्रह्मभूतंपरंचैवसूक्ष्मेणात्मानमीश्वरः २८ ब्राह्मेणविप्रान्वसतियुद्धेनैवचक्षत्रियान् ॥
प्रदानकर्मणावैश्याञ्छूद्रान्परिचरेणच २९ गावःक्षीरप्रदानेनअश्वान्यज्ञेषुप्रोक्ष्यः ॥ पितरश्चोष्मणावेदहविर्भागेनदेवताः ३० चतुर्भिर्व्यतिरिकांगैस्त्रि
भिरन्यैश्चधातुभिः ॥ सप्तभिःपितृभिर्नित्यैर्ब्रह्मलोकान्परिरक्षति ३१ चंद्रसूर्यात्मकंनित्यंतद्रूपनिहतात्मकं ॥ प्रकाशंचाप्रकाशंचनिगूढंस्वेनतेजसा ३२
त्रयस्तुपितरोनित्यंवर्द्धयंतिदिवाकरं ॥ चतुर्भिःपितृभिश्चैवचंद्रोवर्धतिमंडले ३३ त्रयःपितृगणानित्यंपिंडान्पश्चाददंति ॥ चत्वारोऽन्येपितृगणाःसिद्धाः
पंचकआददे ३४ त्वमेवपंचतान्धर्मीस्त्वमेवापंचतान्विभो ॥ सनातनमयोदिव्यःशाश्वतोब्रह्मसंभवः ३५

मनोवाक्प्राणैःएवंसप्तभिरनैः पितृभिःसहत्रील्लोकान्परिरक्षति किंभूतैःसप्तभिःनित्यैःअकरणेप्रत्यवायकरैः ॥ ३१ ॥ चंद्रेति एतत्सप्तकंचंद्रसूर्यात्मकंयथात्मकंयथायोगंप्रकाशं
अर्चिरादिमार्गरूपंप्रकाशंधूमादिमार्गरूपंनिहतः संकटेपातितआत्मायेनतत्स्वेनतेजसाचित्प्रकाशेननिगूढंव्याप्तंचसप्तकं ॥ ३२ ॥ एतदेवविभजंते त्रयोमनोवाक्प्राणाःपितर
इत्यनेनस्त्रष्टृभेदमेषामाह निगूढीताएतेनारुत्तिफलंअर्चिरादिमार्गवर्द्धयंतिअन्योन्यमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ एतदेवाह त्रयइतितेपूर्वोक्तास्त्रयः पितृगणानित्यंनियमेनपश्चात्फलभोगांते
पिंडान्स्थूलसूक्ष्मकारणदेहान् अदंतिसंहर्तमनोवाचंप्राणान्यात्मनेकुरुतइतिश्रुतेः उपासीनाः मनोवाक्प्राणाः अवश्यंक्रमेणआत्मनोमुक्त्यैभवन्तीत्यर्थः अन्येपितृगणास्तु
उक्तादर्शादयःसिद्धाःशरीराकारपरिणताःपंचविषयादयोभवन्ति केतेयान्कःप्रजापतिर्यजमानः आददेआत्मत्वेनस्वीकृतवान् दर्शादिफलंदेहांतरप्राप्तिरेवनित्येत्यर्थः ॥

॥ ३४ ॥ त्वमेवपंचतान्त्रिविषदादीन्धर्मान्कनकमिवकुंडलादीन् ॥ ३५ ॥

तस्मादिति आदीयतेनैरश्यादिभिः स्वप्रथनायेत्यादित्यः सूर्यवत्प्रकाशकः ॥ ३९ ॥ प्रकारांतरेणादित्यपदार्थमाहयदिति आदानादादित्यइत्यर्थः आदत्सीतिपरस्मैपदं आदा-
तुः स्वर्गामिफलाभावात् ॥ ३७ ॥ पक्षसंधौ पूर्णिमायां अमावास्यां अमावास्यायां ॥ ३८ ॥ हेतूनां स्वर्गादिसाधनानां कर्मणां अविकाराय तमेवाहमाभूदिति काललोपेन धर्मवै-
कल्यमाभूदित्यर्थः ॥ ३९ ॥ वनस्पतीति औषधीर्वनस्पतींश्च दर्शय सुधां च पृथिवीं चंद्ररूपेण प्रतिपद्यते बालभावाय पुनरुपपत्तये ॥ ४० ॥ भूतानामतीतानां भाविनां अनागतानां च अर्थे पु-
ष्ट्यर्थे यत्किंचिद्वसुतत्सर्वलन्मयमेव ॥ ४१ ॥ त्वमेवेति देवयज्ञं देवयज्ञाद्यात्मकं कर्म विशेषणत्वात् स्त्रीत्वम् ॥ ४२ ॥ द्विविध इति चंद्रसूर्यपदयोर्विवरणं चंद्रमा इति ॥ ४३ ॥ त्वमेवेति
वसुधायुक्तो भौमप्राणिरूपेण चरसि विषयान् त्वेव सेसीमयामर्यादयानियमेन वसुधायुक्तत्वमेवाहैकीकृत्येति गणान्द्रिंशद्वादीन् संक्षिप्य देहमात्ररूपेण अमुत्र संभव इत्यगोचरत्वं दर्शितं

तस्मात्तत्तेज आदत्ते अग्निर्वायुश्च सर्वशः ॥ अतस्त्वं कर्मणा तेन आदित्यः समपद्यत ३६ यदश्रासि जगत्सर्वं रश्मिभिः प्रदहन्निव ॥ युगांतकाले संप्राप्ते परां सिद्धि-
मुपागतः ३७ पक्षसंधावमावास्यां लोकं चरसि मानुषम् ॥ ऋषिभिः सह गृहात्मा सूर्ये दुवसु संभवैः ३८ सफलं कर्म कुर्वाणं यजतां पुष्टिवर्धनम् ॥ हेतूनामवि-
काराय माभूत् कर्मविपर्ययः ३९ वनस्पत्योषधीश्चैव युगपत्प्रतिपद्यसे ॥ बालभावाय वसुधां पक्षे पक्षे जनिस्तव ४० भूतानां भुवि भूतेश भाव्यर्थे वसुधातले ॥
वसुयद्भुविकिंचिच्च सर्वतत्त्वमयं विभो ४१ त्वमेव विविधं धर्मं शाश्वतं वसुधातले ॥ देवयज्ञं मंत्रवाक्यमात्मयज्ञं समानुषम् ४२ द्विविधः स्वर्गमार्गश्च सूर्यश्चंद्रश्च
निर्मलः ॥ चंद्रमाः पितृयानश्च देवयानश्च भास्करः ४३ त्वमेव वसुधायुक्तो विश्वं चरसि सीमया ॥ एकीकृत्य गणान्सर्वान् संक्षिप्यामुत्र संभवः ४४ एकस्त्वम-
सि संभूतः पुराणपुरुषो विराट् ॥ अक्षयश्चाप्रमेयश्च कर्मकारकरो वशी ४५ मूर्तस्तेजसि संभूतो वायुः पर्येति खेचरः ॥ सप्तमीरूपं संस्थानैर्नित्यमावृत्य तिष्ठ-
ति ४६ साधने चापि निर्माणसंहारे प्रलये तथा ॥ धाता धारणकाले च दिशश्चक्षुषि धारिणि ४७ सेव्यमानो मुनिगणैर्नित्यं विगतकिल्बिषैः ॥ कर्मभिः सत्यमा-
पन्नैः समरागैर्जितेन्द्रियैः ४८ स्तूयमानैश्च विबुधैः सिद्धैर्मुनिवरैस्तथा ॥ सस्मारविपुलं देहं हरिहं शिरोमहान् ४९ कृत्वा वेदमयं रूपं सर्वदेवमयं वपुः ॥ शिरो-
मध्ये महादेवो ब्रह्मा तु हृदये स्थितः ५० आदित्यारश्मयो बालाश्चक्षुषी शशिभास्वरौ ॥ जंवेतु वसवः साध्याः सर्वसंधिषु देवताः ५१

॥ ४४ ॥ कर्मकारो लीला ॥ ४५ ॥ तेजसिरूपात्मना संभूतः अतएव मूर्तश्चक्षुर्ग्राह्यः सप्तभिर्महदहंकारपंचतन्मात्राख्यैः ॥ ४६ ॥ साधने शमादिसाधनकाले जीवरूपेण ल-
मेवाऽसि निर्वाणे शुद्धरूपेण संहारे दैनंदिनलये प्रलये ब्रह्मलये च स्वरूपेण धाता पालयिता विष्णुरूपेण दिशो वर्णाश्रममर्यादा तु त्वमेवासि धारिणि पोषके च क्षुषि इंद्रिये च चिद्रूपेण प्रवर्त्त-
कत्वेन त्वमेवासि ॥ ४७ ॥ सत्यं ब्रह्म समरागैः शत्रौ भिन्ने चतुष्टयप्रीतिभिः सर्वस्यात्मत्वात्तेषां द्वेषो नास्त्येवातएव जितेन्द्रियैः नित्यतृप्तत्वात् ॥ ४८ ॥ एवं मधुविष्णुसंज्ञयोर्मोहविदे-
कयोर्युध्यतोः सतोः मधुनावद्धो महेंद्राख्यो जीवः स्तुतिव्याजेन सिद्धैः सद्गुरुभिर्बोधितो हरिः स्वीयं विपुलं सर्वात्मकं देहं सस्मारयत् हृदयशिरः संज्ञम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

सत्यावेदवाणीसैवास्यसरस्वतीदेवीवाग्देवता ॥ ५२ ॥ एवंविश्वरूपाविर्भावेन असुरं मोहं पीडयामास मोहयामास ॥ ५३ ॥ मधोरिति त्वगसृग्मांसमज्जारिथमेदशुक्राख्यै
र्धातुभिः रचितवपुष्टेन रूपिते मोहे मेदो मात्रमवाशिष्टं यदज्ञानलेशमिति प्रासिद्धं तेन अनुपूर्णा पृथिवी शरीरं समदृश्यत यथा प्रमदा प्रकृष्टमदायुवती च नावक्षोजभारेण कठिना शुक्लां वरवती म
नो नंदिनी तथामधुमोहस्य वपुरभिनवमिव भातीत्यर्थः तथा च श्रुतिः ब्रह्मविद इव सौम्यते सुखं भातीति दर्शयति ॥ ५४ ॥ असुरस्य मोहस्य संबंधितया सहैव पूर्यमाणमेव स्ववती तिस
हस्रं मुद्गलं शरीरं तेन विभिदा स्नेहने अस्य रूपं मेदिनीति स्निग्धेत्यर्थः अज्ञानलेशानुवृत्तेर्विद्वत्सु परोद्धरिण कारुणिकत्वमायातनं चेत्तज्ज्ञानसमकालमेव देहपातः स्यादिति भावः ५५ ॥ इति
श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ७ ॥ सत्वेन निहते मोहे गुशास्त्रादिकं जगत् ॥ हार्दं ब्रह्मणि पश्यंतीत्येकविंशेऽसमोऽर्थः ॥ १ ॥ म

जिह्वा वैश्वानरो देवः सत्या देवी सरस्वती ॥ मरुतो वरुणश्चैव जानुदेशे व्यवास्थिताः ५२ एवं कृत्वा तथारूपं सुराणामद्भुतं महत् ॥ असुरं पीडयामास क्रोधाद्रक्तां
तलोचनः ५३ मधोर्मिदोऽनुपूर्णा च पृथिवी समदृश्यत ॥ प्रमदे वचना चैव शुक्लां शुक्लनिवासिनीं ५४ मेदिनीत्येव शब्दश्चलब्धः पृथ्व्या नरोत्तम ॥ नामासुरसह
स्रेण धरण्यां संप्रतिष्ठितम् ५५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ १
मधोर्निपतनं दृष्ट्वा सर्वभूतानि पुष्करे ॥ प्रहृष्टानि प्रगायंति प्रनृत्यंति च सर्वशः १ सुपाश्र्वांगिरिमुख्यस्तु कांचनैः शिखरोत्तमैः ॥ बहुधा तु विचित्रैश्च खलित्व
न्निवचावभौ २ गिरयश्चाभि शोभंते धातुभिः समरंजिताः ॥ प्रांशुभिः शिखराग्रैश्च सविद्युत इवांबुदाः ३ पक्षवातोद्धतोरिणुः शूर्णैः सांजनवा लुकैः ॥ छादयन्प
र्वताग्राणि महामेघ इवावभौ ४ मेघसंश्लिष्ट शिखराः पक्षविक्षिप्तपादपाः ॥ कांचनोद्भेद बहुलाः खेतिष्ठं तीव्रपर्वताः ५ पक्षवंतः स शिखरा हेमधातुभिरंजि
ताः ॥ पवनेन समुद्रूताः सयंति विहंगमान् ६ कांचनाः पर्वताः सर्वे स्फाटिकैर्मणिभिश्चिताः ॥ सूर्यकांतैश्च बहुभिश्चंद्रकांतैश्च निर्मलाः ७ हिमवांश्च महाशैलः
श्चेतैर्धातुभिराचितः ॥ कांचनैः शिखराग्रैश्च सूर्यपादप्रकाशितैः ८ मणिभिश्च प्रकाशद्भिः पक्षांतरविनिःसृतैः ॥ ताम्रपुष्पैश्च शिखरैर्दीप्पमानैः स्वतेजसा ९

धोरिति पुष्करे परमव्योमाख्ये कारणे ब्रह्मणि व्योमपुष्करं मंदरमित्यमरः सर्वभूतानामिति तुल्यवद्देवर्षि मनुष्याणां प्रनृत्यंतीति वर्तमानापदेशेन दानीं तत्प्राप्तानामस्मादादीनां च पुष्करप्र
वेशे अधिकारो दर्शितः ॥ १ ॥ तथा च श्रुतम् तद्योयो देवानां प्रत्यबुध्यत स एव तदभवत्तथर्षिणां तथा मनुष्याणां तदिदमप्येतर्हि य एव वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवतीति सुपाश्र्वव्या
ख्यानरीत्या गुरुः मेवाख्योगिरिरेव वा ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थमिति व्यवहितस्यापि ब्रह्मलोकादेर्विश्वरूपात्मनि दर्शनस्य शास्त्रप्रसिद्धत्वात् ॥ २ ॥ समं सर्वत्र रंजिताः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ खेहादीकाशेतिष्ठन्निवेतीव शब्दो मानसत्वद्योतनार्थः ॥ ५ ॥ त्रासयंति पर्वताः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पक्षाणां अंतरं अंतरालं ततो विनिःसृतैर्मणिभिः ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ तोरणैर्निरालंबैरस्तंभैस्तोरणैरिवप्रांशुभिःपादपैः सौक्ष्माददृष्टदंडैरुपरिपरिणाहवद्भिश्चेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ मदनायतेमदनवद्रसोसोद्दीपकोभवति ॥ १३ ॥ आदित्येति युग्मंयथानीलांबुदश्यामोविष्णुर्मैवैः पृथिव्यांतोयंवर्षति एवंमेरुपृष्ठारत्येभ्रूवाणमध्येसर्वेपर्वताःनीलांजनचयोपमैः आदित्येनआभास्यमानैः स्वप्रभातोयंनिर्वैमुःउद्दीर्णवंतइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कीदृशैःशृंगैः शिलाभिरिति १६ ॥ १७ ॥ नागाः गजाः कनकसंभूतैरलंकारैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वेलेवतोयंतटाभिघातोच्छलद्दिंदुरू

मंदरश्चोग्रशिखरःस्फाटिकैर्मणिभिश्चितः ॥ वज्रगर्भोर्निरालंबैःस्वर्गोपमइवावभौ १० सहस्रशृंगःकैलासशिलाधातुविभूषितः ॥ तोरणैश्चैवनिबिडैः प्रांशुभिश्चैवपादपैः ११ प्रवादयद्भिर्गंधर्वैःकिन्नरैश्चप्रगायिभिः ॥ देवकन्यांगरागैश्चप्रक्रीडाद्रिरिवावभौ १२ मधुरैर्वाद्यगीतैश्चनृत्यैश्चाभिनयोद्गतैः ॥ शृंगारैःसांगहारैश्चकैलासोमदनायते १३ आदियाभासिभिःशृंगैर्भिन्नांजनचयोपमैः ॥ विंध्योनीलांबुदश्यामोविभिन्नइवतोयदः १४ धात्वर्थेसर्वभूतानां मेरुपृष्ठेमहाबले ॥ निर्वैमुर्विमलंतोयंमेघजालैरिवोत्तमै १५ शिलाभिर्बहुचित्राभिर्धातुभिर्बहुरूपिभिः ॥ प्रस्रवद्भिर्गुहाद्वारैःसलिलंस्फटिकप्रभम् १६ ग्रीष्मांतेवायुसंगूढाघनाइवसविद्युतः ॥ चित्रैःपुष्पैस्तर्गुणाःशोभंतइवभूषिताः १७ नागाःकनकसंभूतैर्विचित्रैरिवभूषिताः ॥ विहंगमाभिर्लीनाश्चलता स्तरुसमाश्रिताः १८ विलंबंयःसपुष्पाश्चनृत्यंतेवायुघटिताः ॥ पवनेनसमुद्रूतामहतामाधवेहनि १९ सुमुचुःपुष्पसंघातंतोयंवेलेववर्षति ॥ बलवद्भिश्च विपुलैःशास्त्रास्कंधावरोहिभिः २० पादपैर्वर्णबहुलैर्ध्रियतेचवंसुधरा ॥ मधुप्रियामधुकरामधुमत्ताविहंगमाः ॥ घोषयंतीवगायंतःकामस्यागमसंभवम् २१ विष्णुर्मधोर्निहंताचकारमधुवाहिनीम् ॥ नदीप्रस्रवनिर्भेदांसुतीर्थीबहुलोदकाम् २२ अंगारवर्णसिकतांमधुतीर्थीमनोरमाम् ॥ विमलैर्बुभिःपूर्णोपुष्प संचयवाहिनीम् २३ विवेशपुष्करंसातुब्रह्मणोवाक्यनोदिता ॥ ऋषिभिश्चानुचरिताब्रह्मतंत्रनिषेविभिः २४ धात्रीकपिलरूपेणगौर्भूत्वाक्षरतेपयः ॥ मधुरं विततेयज्ञेब्रह्मणोवाक्यचोदिता २५

पम् ॥ २० ॥ २१ ॥ सत्त्वोत्कर्षवशाद्योगिनोभोगेभूमयोमधुमत्यादयः दिव्यविषयवत्युपतिष्ठंतइत्याहविष्णुरिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ सापिस्वप्रकल्पामधुमतोभूमिः नेह नानास्तिकंचनेतिश्रुत्याप्रबोधितस्ययोगिनोहार्दाकाशेविलीनेत्यर्थः ऋषिभिर्योगिभिः अनुचरिताः आज्ञप्ताअनुसृत्यविसृष्टेत्यर्थः ॥ २४ ॥ एवंयोगोपसर्गेषुविलीनेषुब्रह्मविद्या संज्ञाअहंब्रह्मास्मीतिवाक्यजन्यावरमांतःकरणवृत्तिरुदेतोत्याह धात्रीति मूलप्रकृतिः कपिलंविष्णुणात्मत्वान्मिश्रवर्णतेनरूपेण गौःगच्छत्यधिगच्छत्यात्मवत्त्वमितिगौःविद्यानृत्तिर्भूत्वापयः ब्रह्मक्षरतेप्रकाशयति मधुरंआनंदमात्रत्वात्यज्ञेयोगेविशेषेणततेप्रथितेसति ब्रह्मणोवाक्यंअहंब्रह्मास्मीति तेनचोदिताप्रेरिताएवंविधागौः ॥ २५ ॥

वृत्तावपि प्रलीनानां शुद्धं चिन्मात्रमेवावशिष्यत इत्याह शिरश्चेति शीर्षत इति शिरः उत्तमांगवच्छेषापि प्रतिक्षणपरिणामिगुणकार्यत्वादपक्षयवती वृत्तिः पृथिवीजडासतीभूतंकूटस्थं वस्तुसंधातुंसमर्थापिमहीस्वोपादानंजलं प्रतिप्राप्तवत्गतवतीततोयोगोशुद्धलोकंआत्मानंभजतेनिर्विकल्पेनसमाधिनेत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननुसर्वधर्मशून्यंनिर्विकल्पकंचेच्छून्यमेव तत्स्यादित्याशंक्याह सरस्वत्याइति सरस्वत्याः अस्तीत्येवोपलब्धव्यइतिवेदवाचः सकाशात्समुद्भूतं सत्त्वेनप्रकटीभूतं तमोनुदंअज्ञानविरोधितयाज्ञानमात्रं ब्रह्मक्षेत्रेभूष्ण गमध्येसमुद्भूतंमरुतीर्थमरुमरीचिकोदकतुल्यंज्ञेयं अतिक्रम्यपुष्करेषुपुष्पभेदाद्बहुवचनं त्रयाणांमिथुनत्वेतदेकैकस्यपृथक्पृथगितिशुद्धेशजगतांमध्येईशजगतोः प्रतिपुरुषंपृथक्त्वे नदर्शनात्पुष्करानेकत्वंयुक्तं मायाशब्देपरमेव्योम्निविसर्पति योवेदनिहितंगुहायांपरमेव्योमनितिव्योम्नस्तदाश्रयत्वश्रुतेः ॥ २७ ॥ ननुकुतोज्ञेयस्यमरुतीर्थतुल्यत्वमत आह सुचा विंति आजामायाकनकवर्णाभंदिव्यरूपंब्रह्मरूपेणरूप्यतइतिव्युत्पत्त्यादृश्येनाहंकारादिनाच्छादयत्छादितवती अहभावआर्षः जवनिकाच्छादकस्यसत्यत्वंमाभूदतःछायं विशिनाष्टि तपोयुकेनचेतसा रूपमितिआलोचनवताचेतसैवयद्रूप्यतेसाक्षात्क्रियतइतिरूपंसाक्षात्कर्तव्यंभवति भुजंगाच्छादितारज्जुरालोचनेनैवसाक्षात्क्रियते ननुराज दारवज्जवनिकारूपस्यकस्यचिद्वस्तुनोपसारणेनतस्मात् ज्ञानमात्रनाशयत्वेनरज्जूरगवदजामृषैव कीदृशीअजा सुचारुरूपा सुचारूणिरूपाणिलोहितशुक्लवर्णानितेजोवन्नाख्या

शिरश्चपृथिवीभूतंसंधातुंप्राप्तवान्महीम् ॥ शुद्धं च भजते लोकं शाश्वतं परमाद्भुतम् २६ सरस्वत्याः समुद्भूतं ब्रह्मक्षेत्रे तमोनुदम् ॥ मरुतीर्थमातिक्रम्य पुष्करेषु वि सर्पति २७ सुचारुरूपा धर्मज्ञा अजारूपेण छादयन् ॥ रूपं कनकवर्णाभं तपोयुकेन तेजसा २८ अजगंधकृतो न्मुक्तः संभूतः पर्वतो महान् ॥ गुरुद्वारगुणप्राणः शाश्वतः सिद्धसेवितः २९ वेदिकाभिः सुचित्राभिः कांचनाभिर्विराजितः ॥ पुष्कराणि परीतानि त्वष्ट्रा विपुलदक्षिण ३०

नियस्याः सा तथा कुतः साच्छादयति वस्तुतत्त्वमत आह धर्मज्ञेति अदृष्टवशादध्यासो भवतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ नन्वालोचनेनैव मायाजवनिकापगमोयत्क्रीयेतेत्येतदेव कुत इत्याशंक्याह अजेति यस्मादयं महान्पर्वत इवाभेद्योऽहमिति तृतीयेनान्वयः अहं अहंकारादिः संसारः संभूतः सम्यक्स्थूलरूपे उद्भूततया दृश्यमानोऽपि अजगंधकृतो न्मुक्तोस्ति अर्जसन्मात्रं तस्य गंधोलेशः तेन पूर्वकृतः पश्चादनुक्तः अहंकारादिर्हि जाग्रदादौ सान्निवद्भूतयेन नुसुष्यादौ अतोस्यदुःखादिधर्मिणो नास्मरूपत्वं किंतु नित्याविर्भूतं स्वाधिष्ठाने एव कादाचित्कप्रतीतिविषयत्वेन रज्जूरगवन्मृषात्वमेवास्येति भावः ॥ अयमहंकारपर्वतः गुरुद्वारः गुणप्राणश्च गुरुपदेशादेवास्तत्त्वमधिगम्यते गुणैरेवात्रिभिरयं जीवातेतस्माद्गुरुमाराध्य गुणत्रयं त्यक्तव्यमित्यर्थः शाश्वतोनादिः सिद्धसेवितः सिद्धैरपि सेवितः किमु तमूढैः ॥ २९ ॥ ननु सुषुप्त्यादौ मनः संयोगाभावात्संसारोऽहमर्थेन प्रकाशते न च तावतास्यानात्मत्वं भवति न हित्यक्तवास्यस्तक्षाऽतक्षाभवतीत्याशंक्याह वेदिकाभिरिति तस्य त्रय अवस्थास्त्रयः स्वप्नादिति श्रुतेः संसारिणः तिसृभिरेव कोडास्थानभूता भिर्वेदिकाभिरिव जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्याख्याभिः परस्परवैलक्षण्यात् विचित्राभिरवस्थाभिर्विराजितो दृश्यते तथापि अवस्थानां वैचित्र्यादवस्थांतरगतस्य दुःखादेरवस्थांतरे दर्शनाभावा

दसंगोपियक्षइवपरशरीरसंचारीतत्तदेहाभिमानात्तदातदादुःखंप्राप्नोति तस्मात्तत्तदवस्थाभिमानरुतएवास्यसंसारोनस्वाभाविकइत्यर्थः नन्वभिमंतृत्वमपितात्विकमस्त्वित्याशंक्य
दृश्यत्वाच्चेत्याह पुष्काराणीति अहंकाराद्युत्थानकारणानिमूलाज्ञानानित्वप्रेवत्प्राविचित्रजगन्निर्माणशिल्पिनाईश्वरेणपरीतानिव्याप्तानिननुसङ्गतैरित्यर्थः नहिचित्प्रकाश्यांच
त्त्वभावत्वंभजतइतिभावः हेविपुलदक्षिण ॥ ३० ॥ उत्तराद्धमेवविवृणोति महामेरोरिति धातुभिर्महाभूतैः शरीराकारपरिणतैः वृतोव्याप्तोहंकारःरूपेणाद्भुतदर्शनःअनिर्वच
नीयोपियाप्रसिद्धाचेतनातयाभिसंपन्नोभवति नत्वयंस्वयंचेतनोयेनाभिमंतृत्वादिस्वभावआत्मेत्यवसीयेतेतिभावः ॥ ३१ ॥ इदानींशास्त्रदृष्टब्रह्मभावानिवेशेनाहंमनुरभवंसूर्यश्चे
तिवामदेववत् अहंसर्वस्यप्रभवोमत्तःसर्वप्रवर्ततइतिभगवानिवाहंकारादेशेनैवतत्त्वंनिरूपयति करिष्यामीति अहमपिअहमेवएतत्पुण्ड्रधर्मचारिणंदेहंमनसासंकल्पमात्रेणकरिष्या
मिकरोमि नकेवलदेहमात्रं अपितुलोकेबहुविधंरूपंदृश्यं तदपिमनसैवकरिष्यामि तथापार्थिवीपृथिवीशरीरतत्संबंधाचेतनांबहुरूपांकरिष्यामिस्वदेहादिचेतनाचेतनंसर्वमत्संक
ल्पमात्रोत्थंमत्तोनान्यइत्यर्थः इदंसर्वयदयमात्मेतिश्रुतेरितिभावः ॥ ३२ ॥ सर्वात्म्यमुक्त्वासार्वज्ञमप्याह धातुनृपृथिव्यादीन्लक्षयंत्येस्तानिधातुलक्षणानांद्रियाणिनैःपंचभिः

महामेरोर्यथारूपंपंचभिधातुभिर्वृतः ॥ चेतनायाभिसंपन्नोरूपेणाद्भुतदर्शनः ३१ करिष्याम्यहमप्येतन्मनसाधर्मचारिणम् ॥ रूपंबहुविधंलोकेपार्थिवीचेतनां
तथा ३२ त्रींश्वलोकान्प्रपद्येयंपंचभिर्धातुलक्षणैः ॥ षष्ठेनचससर्जेयंमनसाधर्मचारिणीम् ३३ संगेषुभावमोहाभ्यांपश्यंतिचसमृद्धयः ॥ विमुक्ताःसर्वसंगेभ्योधा
रयंतिपरिग्रहान् ३४ नचविदेतमांकाश्चिन्मनसाकामरूपिणम् ॥ पंचधातुनिबद्धश्चनानाभाषितचोदनाः ३५ येचविष्णुमधीयंतेबहुधाकामविग्रहैः ॥ ते
मांपश्येयुरव्यक्तंतपसादग्धकिल्बिषाः ३६

त्रीन्लोकान्प्रपद्येयंजानीयां अनात्मभूतदृश्यज्ञानमुक्त्वात्मज्ञत्वमप्याह षष्ठेनमनसाचधर्मचारिणींआत्मसदृशीमसंगांचिदाकारांवृत्तिसर्जेयंसृजेयंविद्याविद्यारूपोप्यहमेवसः
सोहंविद्याप्रदातापीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ येदीयमानायांविद्यायामधिकारिणस्तानाह संगेविति येसमृद्धयःसम्यक्पुष्कलाऋद्धिःऐश्वर्य्येषांतेसमृद्धयःपुरुषाः संगेषुऋ
द्धीनांयोगेषुभावमोहाभ्यांइत्थंभावेतृतीया संकल्पमात्रत्वेनभ्रमत्वेनचऋद्धिःपश्यंति एतेनविषयदोषदर्शनमुक्तं अतएवविमुक्ताःसर्वसंगेभ्यइतिवैराग्यमुक्तं परिगृह्यतेविषयाः
यैस्तेपरिग्रहाः बुद्धींद्रियमनःप्राणाःतान्धारयंतिनिगृह्णंतिएतेनाभ्यासोदर्शितः एतत्रयवंतोविद्याधिकारिणइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ नचेति यस्मात्पंचधातुमयेनदेहेननिबद्धःना
नाभाषितंपापमसोमममृताभ्रभूमेतिनानार्थवादिफलप्रेरिताःप्रायेणसर्वतस्मात्मांकाश्चिन्नविदेतेतियोजना ॥ ३५ ॥ येचेति कामविग्रहैःइच्छागृहीतैःरामरुणादिविग्रहै
रुपलक्षितंविष्णुयेअधीयंतेप्रणवाद्युच्चारणेनस्मरंतितेव्यक्तद्वाराव्यक्तमांपश्येयुः अयमर्थः पूर्वोक्तिरित्यास्फटिकेरक्तत्वपद्मरागत्ववत्चिन्मात्रईशसूक्ष्मस्थूलान्यध्यस्तानितत्रस्थूले
श्रीगोपालप्रतिमादौप्रणिधीयमानंचक्षुःप्रथमंप्रतिमायाजाड्यतिरोधानेनचेतनत्वंगृह्णाति रज्जूरुगइवनिहितमुरगतिरोधानेनरज्जुं अतएवभक्ताःस्वाराध्यायैःसहव्यवहरंतोति

बहुलमुपाख्यायते चेतनमूर्त्ताविप्रणिहितंचक्षुस्तस्यास्तात्विक्वैश्वरूप्यमेवगृह्णाति यदपश्यद्यशोदारुणमुखेर्जुनोवाश्रोरुणाविग्रहे अस्यामवस्थायांयोगोदेहासंगात्स्वयमेव
विश्वरूपोभू वासावेजंप्राप्नोति तदेतद्वितर्कजंप्रत्यक्षमभिप्रेत्योक्तंयोगभाष्येभगवतावादायणेन तदेतत्परंप्रत्यक्षंतच्चश्रुतानुमानयोर्वीजमिति विश्वरूपेपिप्रणिधीयमानंमनःतस्य
तत्त्वसन्मात्रंगृह्णदस्मितामात्रमवाशिष्यते तस्मिन्नापिलानेयोगोस्वरूपानंदेप्रतियुक्तमुक्तकामविग्रहद्वाराव्यक्तंपश्येयुरिति ॥ ३६ ॥ मानिर्गुणंअभिरोहेयुरुक्तसोपानक्रमेण ॥ ३७ ॥
मेरुपृष्ठेभूमध्ये पर्वतःसमष्ट्यहंकारः कदायुद्धेयुरविद्ययासहप्राणत्यागेपुंड्रियेषुत्यक्तेषुस्वस्मिन्प्रविलापितेषुसत्सु ॥ ३८ ॥ वनंहेयमितिशेषः योगोपसर्गत्वात्तद्भोगस्य ॥ ३९ ॥
॥ ४० ॥ कामैःक्रमेयुःइच्छयाविषयान्प्राप्नुयुःइहलोकंचपरलोकंचसंपतेयुः॥ ४१ ॥ गौरोति यदाउक्तविधंप्रभावंतपःसकाशाद्वृत्तंनिष्पन्नंसमाहताः योगिनोदर्शयंतितदाविद्ययाशा
स्त्राचार्योपदेशजज्ञानेननिष्पन्नागौरोपरात्रह्मविद्यात्रिलोकेषुसिद्धाव्याख्याता सत्यसंकल्पत्वाद्याविर्भावएवविद्यासिद्धिस्तावकइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ षण्णामिति ज्ञानवृत्तिःतस्याआभि

येचमामभिरोहेयुर्नराधर्मपथेस्थिताः ॥ तेपिस्वर्गजितःसंतःपश्येयुर्मांगतकृमाः ३७ यश्चैवपर्वतःप्रांशुर्मेरुपृष्ठेव्यवस्थितः ॥ एतमारुत्ययुद्धेयुःप्राणत्यागेषु
निर्मलाः ३८ अप्सरोभिःसमागम्यविचरेयुर्मनोजवाः ॥ नंदनंवनमारुह्यकाम्यकंचमहद्वनम् ३९ इमांविद्यांसमास्थायमद्रक्ताःपुष्करेष्विह ॥ शरीरंक्षपयि
ष्यंतित्रतैर्बहुविधैःकृतैः ४० सिद्धिप्राप्यक्रमेयुस्तेकामैर्बहुविधैर्नराः॥ इमंलोकममुंचैवसंपतेयुर्यथासुखम् ४१ गौरीसिद्धेतिव्याख्यातात्रिषुलोकेषुविद्यया॥
प्रभावंतपसावृत्तंदर्शयंतिसमाहिताः ४२ षण्णांज्ञानाभिसंधीनामभिज्ञानापसासंग्रहाः ॥ भवेयुस्तेनिरारंभाधातुनिर्मुक्तबंधनाः ४३ सहस्रगुणमप्यत्रदत्त्वा
दानफलादिव ॥ अविमानेनविप्राणांमनःशुद्धेनकर्मणा ४४ सर्वत्रैवाप्रमेयेणअत्यंतंफलमाप्नुयुः ॥ अमुष्मिंल्लोकधर्मज्ञाः सहसर्वकुलोद्भवैः ॥ ४५ ये
षामिहचसान्निध्यंयज्ञेब्राह्मणसंकुले ॥ तेभूयोयजमानाद्याअभिषिच्यपुनःपुनः ४६

मुख्येनसमित्येकीभावेनावधानंयेषुतेज्ञानाभिसंधयः संयमस्थानानिमूलाधारादीनिवा कर्मीगंवाह्यमाभ्यंतरंचद्वेभगवन्मूर्तिरूपेप्रतीकेविराट्सुत्रांतर्यामित्रयंचेतिषट्तेषांअभिज्ञा
नंसाकल्येनानुभवःतस्मात्तद्देतोःससंग्रहाःकामाभावात् अक्षोणयोगैश्वर्याअतएवानिरारंभाः धातुरूपनिर्मुक्तबंधनंयैस्तेतथा ॥ ४३ ॥ मुक्तबंधत्वंदानेनैवभवतोतिलौकिकदृष्टानेनाह
सहस्रमिति यथात्रकश्चिदपराधोसहस्रगुणमपिराज्ञेकरंदत्त्वादानफलाद्राजप्रीतेर्मुच्यते एवंविप्राणामवमानेनसन्मानेनमनःशुद्धेनकामरहितेनमनसाशुद्धेनदानकर्मणा ॥ ४४ ॥
अप्रमेयेणासंकुचितेनअत्यंतंफलंआत्यंतिकदुःखपरिहारंपरमेश्वरप्रीतेःब्रह्मलोकेपूर्वजैःसहप्राप्नुयुरितिश्लोकद्वयार्थः ॥ ४५ ॥ येषांयजमानःकृत्विजांसान्निध्यंयज्ञांगदेवतादौचि
त्तैकाग्र्यंतेपि पुनःपुनरप्यभिषिच्यबहुयज्ञावभृत्यंप्राप्यपूर्वोक्तंफलमाप्नुयुरित्यर्थः ॥ ४६ ॥

सथेति यथादानयज्ञयोः संपदं मन्यसे तथा चेत्तां पूर्वोक्तां गौरीं ब्रह्मविद्यासंपदं तपोधने समीपेऽग्रे स्थितां चेन्मन्यसे राजनिति शेषः तर्हितन्मा मातं नैव मंतव्यं वयस्येत्यर्थः कीदृशी गौरी भूतानामनुग्रहाय मनसा धर्मचारिणीं वा ह्येन दानयज्ञादिना साध्या वा ह्यासंपत् परिमिता इयंतु मानसात्वादनं तेति भावः ॥ ४७ ॥ किमर्थं तर्हि दानादिकं कर्तव्यमत आह सत्यइति एष आत्मा गौरी लभ्यः सत्योऽवाधितः अविद्ये पुंसि परोदूरीभूतः भविता धर्मादपि आविर्भविष्यत्येव चित्तशुद्ध्यादिद्वारा यस्माद्धर्मचारिणा धर्माचरणशोलेनानिष्कामेनेत्यर्थः आचरितो धर्मः अफलो न विद्यते तस्माद्विद्यार्थधर्मो नुष्ठेय एव विविदिषंतियज्ञेनेत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्तविंशति तमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ द्वाविंशे परमेश्वर्यविष्णुवाद्यायोगगोचरात् ॥ प्रापुरित्युच्यते सस्यग्योगश्चाद्विबृद्धये ॥ १ ॥ दिशमिति उत्तरां दिशं परां काष्ठां मोक्षारूपां धातुनिच येशरीरेपर्वतरोधासि नासामूले भ्रुवोः संधौ ॥ १ ॥ विष्णुरिति पुष्करे हार्दाकाशे एकपादेन विष्वक्तेजसप्राज्ञतुरीये श्रुतुष्पादं ब्रह्मतत्राद्यश्रुतुष्टयानुगतः परे क्रमाच्चिद्व्येकैः एकपादेन तु तथातां मन्यसे गौरीं मनसा धर्मचारिणीम् ॥ अनुग्रहाय भूतानां तन्ममाग्रे तपोधने ४७ सत्य एष परोविद्ये भवितानात्र संशयः ॥ नाफलो विद्यते धर्मश्चरितो धर्मचारिणा ४८ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ दिशं जिगमिषुर्दिव्या मुतरां सत्यसाधनः ॥ तथा स धातुनिचये पुण्येपर्वतरोधासि १ विष्णुः परमधर्मात्मा एकपादेन तिष्ठति ॥ दशवर्षसहस्राणि पुष्करे पुष्करेक्षणः २ आत्मन्यात्मान माधाय तपसा ब्रह्मसंभवः ॥ घटते कर्मणोऽप्रेण लोकमुत्थानकारणात् ३ भासुरो भस्मनाच्छाद्य गात्राणि स्वयमात्मनः ॥ अष्टौ वर्षसहस्राणि सहस्रं च तपोध नः ४ तेजसा तेन ज्योतीषि विभाव्य ब्राह्मणर्षभः ॥ तिष्ठते न भसो मध्ये योगात्मा भावयन् जगत् ५ सोमो विषयमाक्षिप्य मनसा धारयन् मनः ॥ युक्तः परम धर्मात्मा ब्राह्मीं सिद्धिमुपागतः ६ संप्रदृश्य त सर्वत्रादिविभ्रुयंतरे तथा ॥ ज्योतिष्णु कर्म कुर्वाणो बहु रूपः संपदा ७ महेश्वरो ति गूढात्मा तृप्तरूपेण तिष्ठति ॥ उद्धृत्य दक्षिणपादं वायुभक्षः समाहितः ८ अष्टौ वर्षसहस्राणि सहस्रशतमेव च ॥ महायोगी महादेवो नियमा ब्रह्मसंभवः ९

रीयेण तुर्यात्मना निर्विकल्पकेन ॥ २ ॥ आत्मनीति आत्मनि शुद्धे आत्मानं मायोपाधिं शरीरं आधाय प्रविलाप्य लोकं शिक्षयितुमिति शेषः उत्सीदेयुरिमे लोकान् कुर्यां कर्मचेदहमिति भगवद्वचनात् उत्थानकारणान् मोक्षहेतोः ॥ ३ ॥ भासुरः सोमः सिद्धिमुपागत इति तृतीयेनान्वयः अष्टौ सहस्रं चेति नवसहस्राणि ॥ ४ ॥ तेन प्रसिद्धेन ज्योतीषि ग्रह तारादीनि विभाव्य अभिभाव्य तिष्ठते प्रकाशते प्रकाशनस्येया रूपयोश्चेति तद्भूविषयबंधकं शब्दादि ॥ ५ ॥ आक्षिप्याधिकृत्य चेत्यर्थः युक्तो योगवान् मुक्त इति वा ॥ ६ ॥ प्रदृश्यत प्रादृश्यत ज्योतिष्णु कर्मप्रकाशनक्रियां बहु रूपत्वं नानारसास्वोपधिष्वनुप्रवेशेन नानारसत्वं सोमो भूत्वा रसात्मक इति सोमस्य रसात्मकत्वरस्मृतेः ७ बलीवद रूपकेण धर्मात्मानं महेश्वरं रूपयति उद्धृत्य धर्मस्य अहिंसागर्भौजपादिरूपौ निष्कामसकामौ दक्षिणौ पादौ हिंसागर्भौ यज्ञादिरूपौ सकामानिष्कामौ उत्तरौ तेषु निष्कामजपादिरूपं पादं पुरस्कृत्येत्यर्थः ८ सैकशतं नवसहस्रं वर्षाणि ९

योगजधर्मादेवविश्वहितमित्येतयन् वृषरूपाच्छंकरान्मेघोत्पत्तिमाह गोपतेः इन्द्रियनिग्राहकस्य अन्तेधनीभूतः निषोडितनूलपिडवत्कठिनीभूतः तं फेनीभूतं पवनं समुद्रारैः मुखा
 द्रहिः निर्गिरन् निर्गोर्णवान् गोपतिः ॥ १० ॥ प्राणेन उद्गारवायुना परं रूपांतरं निर्यासः वृक्षमदः पार्थिवः पापाणां दिवच्छुष्कः ॥ ११ ॥ स फेनश्चर्मकोशाकारो वारिजलं आविश्य
 च गृहीत्वा चचार वसुधा पृथ्वीरसातलं अधोभागो यस्य तत्त्वसुधातलं अंतरिक्षं तस्मिन् ॥ १२ ॥ पवनः वारिणा सह सहितं फेनमुत्क्षिप्य निरालंबे गगने निरालंबः आश्रयांतरशून्यः अ
 धाणि आपो जलानि विधत्ते त्र्यध्नाणि मेघसंज्ञांसमपद्यत ॥ १३ ॥ आत्मनं पयोरूपं स्वेनैव रूपेण घटिताः धनत्वं प्राप्ताः करकावत् ते नीलमेघाः संतो अरुणे नारुणसारथिना सूर्येण धनीभूतं
 जलं द्रावयता प्रख्यायन्ते मेघत्वं न सेचनकर्तृत्वे नीलमेघारुणप्रख्याः ॥ १४ ॥ ब्राह्मीं मूर्तिं ब्राह्मणशरीरं समाधाय कृत्वा ॥ १५ ॥ तपस्तप्यत् अतप्यत् सार्द्धं श्लोको वाक्यं ॥ १६ ॥

आथ वायुर्धनीभूतो अन्ते चरति गोपतेः ॥ फेनीभूतं समुद्रारैः पवनं निर्गिरन् मुखाद् १० स निष्क्रान्तस्ततो वक्रात् प्राणेन परमात्मवान् ॥ निर्यासभूतो पतितो नै
 वाद्रौ नैव पार्थिवः ११ स फेनो वारिणा विश्वचचार वसुधातले ॥ नैवाद्रौ नैव शुष्कां गोवायुसंघातमागतः १२ तत्कालेन मुत्क्षिप्य पवनः सह वारिणा ॥ नि
 रालंबे निरालंबस्त्वध्नाणि समपद्यत १३ ते क्षिपन्ति पयोभूमावात्मानं स्वेन घटिताः ॥ नीलमेघारुणप्रख्या नैवाद्रौ नैव पार्थिवाः १४ ब्राह्मीं मूर्तिं समाधा
 य वायुः स संव्रणो वशी ॥ समाः सहस्रं संपूर्णं चचार विपुलं तपः १५ वह्निर्बहुजटीभूत्वा चीरवल्कलवासभृत् ॥ तपस्तप्यदनाहारो मौनमास्थाय पौष्करे १६
 वर्षाणां च सहस्राणि त्रीणि चैकं च यत्नतः ॥ तस्याग्नेस्तेजः संभूतो महानग्निः प्रवर्तते १७ स्वर्गप्रकाशं कृत्वा च स्वर्गवासी तमोनुदः ॥ दिविभूतप्रकाशाख्यस्त
 पसा ब्रह्मसंभवः १८ तत्तमो भुविरा जेद्रमानुषेषु प्रतिष्ठितम् ॥ भास्करस्तेजसंहारस्ततो भवति स तमः १९ मर्त्यानां सर्वभूतानां तेज आक्षिप्य वर्तते ॥ न तु योगबले
 राजन् ब्राह्मणस्य विशेषतः २० तत्तमो नाशयेद्रात्रौ नाप्यहो भविता द्वयम् ॥ पुष्पमित्रो महातेजायक्षः सर्वव्रणो वशी ॥ तपश्चरति धर्मात्मा पुष्करेषु समाहितः २१

तस्य तपस्य तोम्रेः तेजसः समुद्भूतोऽग्निः स्वर्गप्रकाशकर्मोपयोगी गार्हपत्यादिः स्वर्गवासी च क्षुरनुग्राही सूर्यादिः ॥ १७ ॥ वर्गवासीत्येतद्विवृणोति दिवीति ब्रह्माग्निः ब्राह्मण
 रूपोऽग्निः ॥ १८ ॥ तत्तम इति यः स्वर्गप्रकाशकदग्निरुक्तस्तस्य तमो धूमः तदुपलक्षितो धूमादिमार्गः मानुषेषु वर्णाश्रमाभिमानेषु प्रतिष्ठितम् तेजसामभ्यादीनां संहती भास्करस्तु
 ततः पूर्वात् वह्नेः सत्तम उल्लुष्टतमो भवति गार्हपत्याद्या राधकाः पुनरावर्तते सूर्यमंडलं तस्थ पुरुषाराधकास्तु नेति भावः ॥ १९ ॥ भास्करस्तौति मर्त्यानामिति सार्धेन योगबले सातितु
 तेज आक्षिप्य वर्तते अन्यस्यापि ब्राह्मणस्य तु सुतरां नेत्यर्थः ॥ २० ॥ तत्तम इति स उक्तगुणो भास्करः तत्पूर्वोक्तं तमः रात्रौ नाशयन् रात्रावपि मृतस्य धूमादिगतिं आराधितः सत्ताश
 यतिः किंतु सौरीमेव गतिं योगिने प्रयच्छतीत्यर्थः तथारात्रौ वर्तमानस्य दिवापि मृतस्याहोर्चिरादिमार्गे न भविता को दृशं अहः अद्वयं अद्वयपदप्रापकं उपासकस्य दिवारात्रौ मृतस्यार्चि
 रादिगतिरेव भवति नान्या एव कर्मिणोऽपि दिवापि मृतस्य धूमादिगतिरेव नित्येति भावः पुष्पमित्रो नाम यक्षो भाविकुबेरः ॥ २१ ॥

कायव्यूहेनतिष्ठतेप्रकाशतइत्यर्थः पूर्ववत्तद् ॥ २२ ॥ जानुभ्यांपतितोभूमावित्यनेननमस्कारप्रियस्यसूर्यस्याराधनंसूचितम् तत्फलंचसूर्यसंयमाद्भुवनज्ञानमितियोगेःसूचितं तदाह ज्योतिःसूर्यमंडलंतत्रयन्मभः मध्येनभइवावभाति तत्रदर्पणोदरसरूपेनियोजितैःनेत्रैरनिमिषैः जगन्निखिलंपश्यति ॥ २३ ॥ एतदेवोपपादयतिद्वाभ्यां नेत्राणीति मध्यंदिनकरेदिनकरमंडलमध्ये सहिदिनकरःपरिवेषइवरश्मिवान्मध्येत्वादशतलतुल्यइत्यर्थः तत्रतस्मिंश्चनेत्रांतैः प्राप्तेलब्धेसतिसूर्यप्रभामिश्रितैर्नेत्रैःसहतेप्रसिद्धारश्मयोमंडलमयूखास्ततोभिनिःसृताः सर्वत्रउपर्यधस्तिर्यङ्निर्गताःसंतःतस्यधारणावतः शतशोथसहस्रशोनेत्राणिभवंतिसैतरेनैकैर्नेत्रैः विद्वाद्भिर्ऋत्विग्भिः यज्ञोपावकइवराजसूर्यमंडलंप्राप्यमूर्च्छिताःचक्षुरश्मयःसूर्यरश्मिभिरवसाद्भुवनंव्याप्यप्रकाशयंतोतिभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सइतिसपुण्यमित्रः भाविकुबेरः विस्फुलिगवद्भास्वरैःनेत्रांतैर्द्वारभूतैरादि

महेंद्रशिखराद्वारायावंत्योयांतिमेदिनीम् ॥ तावत्स्वरूपमास्थयतिष्ठतेनिखिलाःसमाः २२ जानुभ्यांपतितोभूमौज्योतिर्नभसिपश्यति ॥ समाःसहस्रानि खिलंनेत्रैरनिमिषैर्जगत् २३ नेत्राणिबहुधातस्यनेत्रांतैराभिनिःसृताः ॥ मध्यंदिनकरेप्राप्तेरश्मिवान्त्सपरिग्रहे २४ तेरश्मयःप्रभानैत्रैःशतशोथसहस्रशः ॥ रराजतेजःसंयोगाद्विद्वाद्भिरिवपावकः २५ सविस्फुलिगैर्नेत्रांतैरादित्यमनुवर्तते ॥ कर्मणोतेयुगांतेवाजगतोबहुरूपिणः २६ बहुतापःपुनर्भूत्वाविपण्णोवसुधातले ॥ समारश्मिषुसंपूर्णस्तपस्तेपेसुदारुणम् २७ निगृहीतेंद्रियोभूत्वाअप्सरोभिर्ललामह ॥ मेरोःशिखरमासाद्यकामं कामेननिर्वमन् २८ तपःकामःसयक्षस्तकुबेरोनरवाहनः ॥ विष्णुरेवतपोध्यक्षस्तेजसोतेविजृम्भति २९ नहिकश्चित्पुमानस्ति यएवंतपआचरेत् ॥ त्रिषुलोकेपुराजेंद्रऋतेविष्णुं सनातनम् ३० वासुकिर्वहुशीर्षस्तुनागेंद्रोमौनमास्थितः ॥ तपआचरतेसम्यक्निधायमनसामनः ३१ शेषःसत्यधृतिर्नागोबलवान्ब्रह्मसंभवः ॥ वृक्षमारुह्यधर्मास्माजवाक्शीर्षोवलंबते ३२ चिह्नाभिर्लेलिहानाभिर्गार्जंविषमुत्सृजन् ॥ समाःसहस्रसंपूर्णैर्निराहारस्तपोधनः ३३ कालकूटंविषंतद्विसुमहत्समपद्यत ॥ येनलोकोद्यभिग्रस्तोनसुखंविंदतेनृप ३४ सर्वत्रानुगतंतीक्ष्णंभुजंगेषुमहीपते ॥ जंगमंस्थावरंचैवसर्वत्रानुगतंविषम् ३५

त्यंप्राप्नोति कदा कर्मणोतेदेहारंभककर्मक्षयेधारणावलेनचिरंजीवीभूत्वाजगतोयुगांतेजगत्प्रलयकालेवा ॥ २६ ॥ बह्विति सःयुगांतेआदित्यंप्राप्नोति रश्मिषुसंपूर्णोनेत्रद्वारा जलतैलन्यायेनरुत्स्नमादित्यमयूखजालंव्याप्यस्थितः अतएवबहुतापः विवृद्धतपःप्रभावः समाःसहस्रसंपूर्णमितिवापाठः ॥ २७ ॥ फलमाहनिगृहीतेति ललामरलयो रभेदात्ररामरेमे निर्वमन्भोगेनैवकामंउत्सृजन् अतिभोगेनरसाभवंतीतिभावः ॥ २८ ॥ यस्तपःकामोयक्षःसकुबेरोभूदित्यर्थःतेजसोन्तेतपसोते ॥ २९ ॥ नहोति विष्णोरेवांशः कुबेरइतिभावः ॥ ३० ॥ वासुकिरिति मनोनिधायब्रह्मणीतिशेषः ॥ ३१ ॥ शेषइति वृक्षमारुह्यतत्रपुच्छमासज्यधूमपानंचकारेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ एतद्वितामसंतपोलोकोद्वेजकमित्याहत्रिभिः जिह्वाभिरिति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ स्थावरंवत्सनाभसोमलक्षारादि ॥ ३५ ॥

परस्परेति ॥ परस्परप्राणग्राहिकोद्धरणेणतामसंतपःपारेणमतडतिभावः ॥ ३६ ॥ अथहिंसकविषोत्पत्त्यनंतरंतत्प्रतीकारायअहिंसकविषमंत्रब्रह्माक्षरवेदवर्णमयब्रह्मासृजते
स्म ॥ ३७ ॥ तमेवमंत्रमाहश्लोकद्वयेन गुरुत्मानिति गुरुत्मान्तसलिलंमहोचममजोवनभूतद्वंद्वपात्वितिशेषः यद्वाब्रह्मप्रणवः अहिंसकमक्षरं अमृतबीजीजमित्यर्थः गुरुत्मा
नितियथापाठं विततैर्दीर्घैः पक्षैः स्वरैःयुक्तेनवंवोजेनेत्यर्थः नखाग्रैः पंचांगैः तथाचायंप्रयोगः ओम् वां गुरुत्मान्द्वयानमः अंगुष्ठयोः ओम्वांगुरुत्मान्शिखरसेस्वाहा तर्जन्योः
ओम्बृंगुरुत्मान्शिखायैवपट् मध्यमयोः ओम्बृंगुरुत्मान्कवचायहं अनामिकयोः ओम्बृंगुरुत्मान्नेत्रायवौषट् कनिष्ठयोः ओम्बृंगुरुत्मान्अस्त्रायफट् करतलकरपृष्ठयोः
एवंहृदयादिमूलमंत्रमाह सलिलंवंवोजं समासहस्रंसमासः समसहस्रंहकारसहस्रंहकारसकारेफानांकूटंतेवर्णाः संपूर्णचरमः स्वरः चूलाशिखातस्याअग्रंवपट् पदंतेनअवलं
वनशीलेन पल्लवेनचमंत्रः वपडितिपंचाक्षरः अस्यऋषिब्रह्मा गात्रवीच्छंदः गुरुत्मान्देवता वंवोजं हःशक्तिःलंकोलं विषनाशनेविनियोगः पर्णभारैरितिध्यानश्लोकः पक्षभा

परस्परविवृद्धेनहिंसायुक्तेनभारत ॥ नाशयत्यात्मनोंगानितेनतीक्ष्णेनभारत ३६ अथब्रह्ममहाभागोभूतानांहितकाम्यया ॥ मंत्रंविस्मृत्यतेराजन्ब्रह्माक्ष
रमहिंसकम् ३७ गुरुत्मान्विततैःपक्षैर्नखाग्रैःसलिलंमहोम् ॥ समासहस्रंसंपूर्णंचूलाग्रेणावलंबिना ३८ पर्णभारैश्चविकचैर्विस्तीर्णैर्वसुधातले ॥
रराजवसुधाचैवपर्णैर्बहुविचित्रितैः ३९ येनवृत्तेनजोवेयुःसर्वभूतानिभारत ॥ इहलोकेमनुष्येन्द्रदेवलोकेचभारत ॥ द्यौरिवाचितनक्षत्रामहीतलविस
र्पिभिः ४० हिमवान्हिमसंपातेभवत्येकंचरोवशी ॥ पुष्करांभसिधर्मात्मातस्योलिखितमूर्धजः ४१ अथसुतलमाक्राम्यपृथिवीप्रांशुदेहिनी ॥ तपश्चर
तिधर्मात्माबाहुमुद्यम्यदक्षिणम् ४२ साग्रंवर्षसहस्रंचशतमेकंचसुव्रत ॥ तपश्चरतिसंयोगाद्वायुभक्षोसमाहितः ४३

रैः कृत्स्नांपृथिवीयांचव्याप्यस्थितमित्यर्थःविततैः पक्षैः नखाग्रैःअवलंबिनाचूलाग्रेणच कीदृशं सांविततैःपक्षैरेत्यारभ्यसहस्रंसंपूर्णं बाह्याभ्यंतरज्योतिर्भिः सूर्यवागादिभि तत्प्र
काश्यंतद्वाप्यस्थितमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ एतदेवाह पर्णभारैरिति यः वसुब्रह्मधोयतेतस्मिन्इतिवसुधाशरीरं तस्यतलेगर्भेविकचैर्विकाशिभिर्विस्तोर्णैः सर्वतोविप्रकोर्णैः पर्णभारैः पक्षैरेव
पक्षैरेन्द्रियैस्तेपांभारैःकार्यसमूहैः रराजयोगिनांदृष्टचेतिभावः यस्यचपर्णैस्तैरेवपक्षैर्बहुविचित्रितैर्विषयभेदात् वसुधाशरीरंचरराज यंतः शरीरेसर्वात्मरूपेणराजतेशरीरंचयेनरा
जतेसइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ मंत्रजपफलमाहयेनेतियेनमंत्रेणवृत्तेनसृष्टेनआवृत्तेनआवर्तितेन येनचमंत्रेणनिर्विषामहोशरीरंतलविसर्पिभिरेन्द्रियाद्यैः आचितनक्षत्रा द्यौरिवरराजेत्यनु
पंगः सार्द्धश्लोकोवाक्यम् ॥ ४० ॥ हिमवानिति पुष्करांभसिमायाशवलस्याश्रयभूतेनिर्विशेषचैतन्ये मत्स्योलिखितमूर्धजः मत्स्यइवमत्स्यःसंसारनद्यांजागृत्स्वप्राख्यकूल
द्वयसंचारीजीवःतेनउल्लिखितंसंश्लिष्टमूर्धजंसहस्रारंयेनसः जीवात्मानंसहस्रारनिधायनिर्विशेषचिन्मात्रत्वंप्राप्तइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ अथेति सुतलंमूलाधारंदक्षिणवाहूद्यमनेनदाना
दिकंवहुरुत्वेतलक्ष्यते तेनविनाचितशुद्धचभावाद्योगेप्रवृत्त्यनुपपत्तेः ॥ ४२ ॥ संयोगात्समीचीनाद्योगात् ॥ ४३ ॥

एतदेविवृणोति ब्रह्मणासहयोगेनानिमित्तेनसब्रह्मयोगःप्रणवःतस्यसंयोगात् येनप्रणवेनवाच्यवाचकयोरभेदादीश्वरेणब्रह्मयोनिनाब्रह्मोपलब्धिस्थानेन पृथ्वीशरीरधार्यते ध्रियते ॥ ४४ ॥ विषयैषिणाजीवरूपेणविषयाभिलाषिणा तस्यवास्तवरूपमाह योसाविति योविष्णुस्तेनपृथिवीधार्यतइतिपूर्वेणान्यः ॥ ४५ ॥ दिनेविद्यायांनिषण्णःउपविष्टःवि दैकलभ्यइत्यर्थः रात्रावविद्यायांस्थिरोयस्मात् धर्मात्मापुण्यादिमानुइदमपिकुतः कामकारकरोलीलावशःलोकवतुलीलाकैवल्यमितिन्यायेनभगवतःसृष्टौप्रवृत्तिर्लीलयैवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेवंब्राह्मणंएवंविधंप्रदृश्यमुक्त्युपायमाह तस्येति तस्यविष्णोःयःसुद्यतः भक्तानुद्धर्तुमुद्रतःपाणिस्त्रिपाणिधर्मःसपृथिव्यासमोविधारकत्वाद्वात्रौअविद्यायांतपनःप्र काशकोविवेकप्रदोधर्मएवभवति मंडलंराष्ट्रंविपुलंनभोहार्द्वब्रह्मभोगापवर्गावपिधर्मप्राप्यावेवेत्यर्थः ॥ ४७ ॥ सइति धर्मःचंद्रस्यमनसोविषयबंधकरागादिकपायंशमयामासनाश यतोत्यर्थः ग्रहादीनांशुद्रतारातुल्यानांचक्षुरादीनांगतयोगतोः शमयति शमंदमंचधर्मः ॥ ४८ ॥ प्रसंगाद्धर्मस्यमुक्त्युपायत्वमुक्ताप्रकृतंपृथिव्यांरुतंयोगमनुसरति तांछायामिति

समाधियोगात्संगाद्ब्रह्मयोगस्यभारत ॥ येनेयंपृथिवीराजन्धार्यतेब्रह्मयोनिना ४४ अनाद्यंतेननित्येनसर्वत्रविषयैषिणा ॥ योसौविष्णुरगाधात्मापर मात्मानिराकृतिः ४५ दिनेनिषण्णोभवतिरात्रौभवतिवैस्थिरः ॥ सत्यसंधःसधर्मात्माकामकारकरोभवेत् ४६ तस्ययःसोद्यतःपाणिःपृथिव्यांपृथिवीसमः ॥ रात्रौसतपनोभवतिमंडलंविपुलंनभः ४७ सचंद्रविषयंराजज्छमयामासंरुंधति ॥ ग्रहाणांगतयश्चैवताराणांचविशेषतः ४८ तांछायामाक्षिपन्सोमात्स्रवाद्भि मंडलेनवै ॥ पृथिव्यांदक्षिणोहस्तोमहायोगीमाहामनाः ४९ सैषाछायाशशीभूताशशिमंडलमाविशत् ॥ अलिंगापृथिवीलिंगादद्भुतादक्षयादिवि ॥ ५० अंगांगान्युपगृह्यैवतपश्चरतिनिश्चयात् ॥ प्रोक्ष्यपादौतुसतलौपृथिवीतपसिस्थिता ५१

सपृथिव्यांदक्षिणोहस्तोधर्मः महायोगोमहान्योगीयेनभवतिसतथामहत् ज्ञानोत्पत्तिक्षमंमनोयेनसतथायोगदः चित्तशुद्धिदश्चभवतीत्यर्थः किंकुर्वन्सोमात्स्रवाद्भिः पूर्वोक्तैःसप्तधासहस्रधानेकधाच भूतैःमंडलेनचसोमस्यधारणाविषयीकृतनेतांछायांरात्रिशब्दोक्तामविद्यामाक्षिपन्शशिथिलीकुर्वन् गंगासेवनंचंद्रमंडलेधारणाचक्रमेणाविद्यां नाशयतइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ महायोगोमहामनाइत्येतत्संक्षेपेणविवृणोति सैषेति साएषाअविद्यारात्रिरूपाछायाअलिंगानिर्वचनीयत्वेनतत्त्ववेदकप्रमाणशून्यापृथिवीलिंगात्भूमिंविग्रहंप्राप्यशशीभूतावृत्यैकाग्र्येणचंद्रोभूतासतीचंद्रमंडलमाविशत् अंतंचंद्रतादात्म्यंप्राप्येत्यर्थः कुत्रदिविआकाशेनतुमानसेपृथिवीलिंगात्कीदृशात् अद्भुतात् अनिर्वाच्यात् कीदृशीछायाअक्षयामित्यात्वादेवापचयशून्यमरीचिकाहदवत् ॥ ५० ॥ पृथिव्याःशशीभवनप्रकारमाह अंगांगानीति सर्वांगान्युपसंहृत्येत्यर्थः प्रोक्ष्येत्यनेनतीर्थस्नानादिकमपिकृत्वैतिलक्ष्यते ॥ ५१ ॥

एवंजलघनीभावरूपचंद्राभूतापृथ्वीपुनःसूर्याधारणाभ्यासाद्रंगात्वमापन्नेत्याहचतुर्भिः सूर्यार्चिभिरिति सूर्यार्चिभिःपीयमानात्ज्जलात्महीआक्षिप्यतेतिसंबंधः वह्निनाक
 पूरशिलेवाकीशुभिःशोष्यमाणापृथ्वीस्वसमीपंनीतासूर्यभावंप्राप्तेत्यर्थः तत्रदृष्टांतः महीमिति युगांतेप्रलयकालेविष्णुतेजसांबुवसनासजलांमहीस्ववशेकृतामिवतांपृथक्नप
 श्यामइतिभावः ॥ ५२ ॥ रराजेति साभूः सूर्यारश्मिभिर्यतिषिक्तामिश्रितासतीमहानदीरूपेणबभूवेत्यर्थः ॥ ५३ ॥ रश्मितेजसाभिसंभवाःअभितएकीभावास्तैर्हेतुभिरादित्ये
 नग्रस्तासतीचक्षुरग्राह्याभूत् ॥ ५४ ॥ सैवाकर्शिममार्गेणोत्तीर्णस्वेजलात्मनाधावतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सैषेति सापुशालोकानांधारणेस्तापृथ्वी सुत
 पाशोभनंतपःकुर्वतीपूर्वचंद्रविहिताचंद्ररूपेणनिष्पन्नापश्चाद्रंगालं प्राप्तापुष्करेणपरमात्मनासमाहिताएकीभूतासतीफलंअर्थात्तपसःलेभेसार्वात्म्यंपावनत्वंचप्राप्तवतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥
 एषैवसार्वात्म्यात्वादेवतादिभावंप्राप्तेत्याह सरस्वतीत्यादिभिः तदासरस्वतीकापिभिःशिक्षयाग्रथितान्चतुरोवेदान्व्यक्तैःस्वरैरधीतेइतित्रयाणांश्लोकानांसंबंधः सालोकधार्वा

सूर्यार्चिभिःपीयमानादाक्षिप्यतमहीतले ॥ महीमिवांबुवसनांयुगांतेविष्णुतेजसा ५२ रराजसूर्यरश्मिभिर्यतिषिक्तामहानदी ॥ स्फाटिकेवशुभासैषाकां
 चनैर्धातुभिर्वृता ५३ आदित्येनसमादतारश्मितेजोभिसंभवैः ॥ मंडलांतर्गतादेवीचक्षुपानोपलभ्यते ५४ रश्मिभिःपुनरुत्तीर्णाततोयोगेनधावति ॥ आ
 काशगंगासंवृत्ताविपुलैरंबुविग्रहैः ५५ शीतच्छाद्यैश्चतस्मिर्लताभिश्चसुगंधिभिः ॥ पद्मखंडैश्चविविधैःशुशुभेदिव्यगंधिभिः ५६ कांचनापीडजघनास्फा
 टिकांतरमेखला ॥ पद्मरेणुसितापीताचक्रवाकावतंसिका ५७ नीलगर्भसुकेशांतापुष्पसंचयसंकुला ॥ शोभतेविप्रसर्पतीप्रमदेवविभूषिता ५८ सैषागं
 गाफलंलेभेपुष्करेणसमाहिता ॥ सुतपाचंद्रविहितालोकानांधारणेस्ता ५९ सरस्वतीस्वरैर्व्यक्तैरधीतेब्रह्मवादिनी ॥ पृष्ठात्प्रयाताशैलेंद्रमंदरेमंदगामिनी
 ६० ऋद्धमयांश्चतुरोवेदान्पादैश्चतुर्भिरावृतान् ॥ यजुर्भिःसामभिश्चैवग्रथिताञ्छिक्षयातदा ६१

गंगात्वंप्राप्यपुष्करेणसख्यकालेसरस्वतीभूताव्यक्तैःस्वरैःअकारोकारमकारैर्वादिनीसविशेषब्रह्मवदनशीलाअधीतेप्राप्नोतिकिंब्रह्मविराट्सूत्रेशरूपमित्यर्थः कीदृशीसरस्वतीपृष्ठात्
 मंदरेप्रयातापृष्ठभ्रूग्राणमध्यस्थंकारणंब्रह्ममेरुपृष्ठाख्यंसर्वेद्रियदेवतावासभूतंततोमंदराख्यंअर्वाचीनस्थूलप्रपंचंवैखरीभावंप्रयातेत्यर्थः यथोक्तंमंत्रशास्त्रेयोगपटले हेमरूपोभ्रुवोर्म
 ध्येमेरुस्तिष्ठतिपर्वतः ॥ तस्याभितोमहीपार्श्वेपंचाशच्छतयोजना ॥ लवणक्षुसुरासर्पिर्दधिक्षीरजलात्माभिः सिंधुभिःसप्तभिर्द्विपैस्तत्संख्यैर्द्विगुणोत्तरेः मंदरःपारियात्रश्चेत्या
 दि ॥ ६० ॥ ऋद्धमयानीति चतुरोवेदानकारोकारमकारार्द्धमात्राख्यानप्रत्येकंचतुर्भिःपादैरावृतान्अतएवऋद्धमयान् यजुर्भिःसामभिश्चग्रथितान्तुरीयस्यसर्वत्रसंतत्वादनुक्तिः
 अयमर्थः अकाराद्यर्थैर्विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयाः प्रत्येकंविश्वादिचतुष्टयात्मकास्तापनीयेप्रसिद्धाःतेषामाद्योविश्वविश्वःअंत्यस्तुरीयतुरीयः यंप्रकृत्यतत्रैवोक्तंईश्वरग्रासस्तुरीयतुरीय
 इतितेनयुक्तमुक्तंऋद्धमयानित्यादि विस्तरभयाचुनतदिहप्रपंचितम् ॥ ६१ ॥

कीदृशौषिकभिः सुपार्श्वस्य स्थूलशरीराख्यगिरेः पादे एकदेशे भ्रूघ्राणमध्यादौ यद्वा सुपार्श्वस्य गुरोः पादे चरणे परितो दीयते वित्तं ब्रह्माख्ये पातैः परिदायैः सुपारणैः सुपुशोभनं शिष्यान् पारयंतीति सुपारणाः परोद्धारसमर्थास्तैः ॥ ६२ ॥ इदं सरस्वत्यास्तत्त्वं स्पष्टतरमपि दुर्ग्रहमित्याह निःस्वनमिति सर्वभूतानि इमं निःस्वनं नादं ब्रह्माख्यं निषमैरपि न शृण्वते यस्मादतीन्द्रियं तत्सत्त्वं किं मानमत आह मंदराग्रे स्थूलप्रपंचस्य अग्रे प्रथमं अतिस्थूलत्वात् कृत्स्नं जगत् विसर्पितं व्यापुत्रं तं यो यं वैखरीशब्दः स एवायं तथापि सूक्ष्मत्वाद् ग्राह्य इत्यर्थः तथा च श्रुतिः चत्वारि वाक् परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः गुहात्रीणि निहितानि गायंति तुरीयां चो मनुष्यावदंतीति ॥ ६३ ॥ विरामेति विरमयत्यस्मिन्निति विरामस्तुरीयः तस्यापि निषमिन्निग्रेहेतुरीयाख्येषोऽश्रोत्रात्ते सति वाक्तूष्णीं भूता यतो वाचो निर्वर्तत इति तस्य वाग्विषयत्वात् अत्र हेतुमाह सत्येति यासत्यवादिनी ब्रह्मप्रतिपादिका सानियमात् नैव वाचमीरयेत् वाचोदितं तदनुत्तमिति स्मृतेः तद्वाचनेनैव प्रोवाचेति तद्द्वितीये वा तृतीये वाचनेन प्रोवाचब्रूमः खलु त्वं तु न विजानास्युः पशंतीयमास्मेति श्रुते

ऋषिभिर्ज्वलनप्रस्थैस्तपसा दग्धकिल्बिषैः ॥ सुपार्श्वस्य गिरेः पादे परिदायैः सुपारणैः ६२ निःस्वनं सर्वभूतानि निषमैश्च न शृण्वते ॥ मंदराग्रे विसर्पितं जगत्कृच्छ्रमतीन्द्रियम् ६३ विरामनिषमैः प्राप्ते तूष्णीं भूता बभूव ह ॥ न वाचमीरयेद्देवी नियमात्सत्यवादिनी ६४ अथ भूतानि सर्वाणि तूष्णीं भूतानि सर्वशः ॥ न शो कुरमिधानार्थं व्याहर्तुं वदनैर्बलात् ६५ विभज्य योगं मनसा सर्वभूतेष्वनुग्रहम् ॥ सरस्वती तीरयुता व्याजहार महास्वनम् ६६ सरस्वत्या समा युक्तां शिक्षां गृह्णंति देहि नः ॥ तस्मिन्नेवाथ ते सर्वे गानं गायंति शिक्षया ६७ आदित्याव सवोरुद्रामरुतश्चाश्विभिः सह ॥ जटिला चीरवसना मुंजमेखलधारिणः ६८ गंधर्वाः किन्नराश्चैव सनागाः सह चांभसः ॥ तपश्चरंति स हिताः पुष्करेषु मनीषिणः ६९ अपि कीटपतंगैश्च सह सर्वैः सरीसृपैः ॥ शोषयंति शरीराणि तपसोऽग्रेण यत्नतः ७०

श्र ॥ ६४ ॥ अथ सुसौसमाधौ वातुर्यप्राप्त्यनंतरम् ॥ ६५ ॥ कथं तर्ह्यवचनीयस्यापि प्राप्तिपात्तिरित्यत आह विभज्येति योगं ऐकांतं मनसा उपाविना विभज्य विव प्रतिविव भेदेन द्विधा कृत्वा सर्वभूतेष्वज्ञानग्रस्तेष्वनुग्रहं तत्त्वकथनेन कर्तुं सरस्वती तीरयुता तीरमिव तीरं तटं स्थं ब्रह्मशाखां चंद्रन्योयनोपलक्षणीभूतं तेन युता सती लक्षणया चंद्रमिव शुद्धं व्याजहार महास्वनेति बहुप्रमाणो वष्टं भुक्कार्थं सूचयति साक्षाद्भुक्तुमसमर्थं पिवाक् लक्षणया ब्रह्मप्रतिपादयिष्यत्येवेति भावः ॥ ६६ ॥ तावत्तैवलोकशिक्षापि भवतीत्याह सरस्वत्येति तस्मिन्नेव शब्दगम्येशवलेपदेशि त्वागायंति एतमानंदमयमात्मानुपसंक्रम्य एतत्सामगायन्नास्ते हावु अहमन्महमन्ममित्यादि ॥ ६७ ॥ केगायंति तानेवाहादित्या इति ॥ ६८ ॥ अंभसि भव अंभसो वरुणः ॥ ६९ ॥ अपीति कीटादीनामपि योग्यदेहप्राप्त्या तपस्यधिकारोस्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥

एवंशरीररूपापृथिवीयोगवलाज्जलादिभावेनपरिणम्य शब्दाद्याकारेणसर्वलोकहितायभवतीत्युक्तं तथाशरीराभिमानोचशब्दस्यैवचरमरूपपराख्यमित्युक्तंएवंवाच्यवाचकयो
 रभेदात्सर्वाद्वैतसिद्धौमनउपाधिकोभेदव्यवहारइत्यपिसमाहितं तत्रैवंसतिजीवादन्यईश्वरोनास्तीतिप्राप्तं तन्निषेद्धंइशादन्यएवजीवोनास्तीत्याह विष्णुरिति विष्णुःपरमा
 त्माविष्णुत्वंव्यापकत्वंप्राप्तोपिदेहांतरस्यचतुर्भुजस्यविस्मृष्टंविशेषणविसर्जनंतद्वानत् व्यापकेनरूपेणपालयितुमशक्तश्चतुर्भुजंविग्रहंयज्ञादिभोकारंसर्वभूतनिर्घंतांरंचाश्रितवानि
 त्यर्थः तेनचतान्आदित्यादीन्रक्षति रज्जूरगवत्अधिष्ठानाधिकमध्यस्तंनस्तिआध्यस्तान्तुजीवादधिकोधिष्ठानभूतईश्वरोस्तीतिभावः ॥ ७१ ॥ एतदेवाहपुष्करेइति पुष्करे
 सर्वकार्यतमेकजगतिविष्णुरवनरनारायणादिरूपोभूत्वारमतेतपआदिलीलांकरोतिलोकशिक्षायै ॥ ७२ ॥ लीलामेवाहसोमिरिति सविष्णुःमनःकल्पितोमिगिर्हपत्यादिरूपो
 भूत्वापृथिव्यभिमानिनंपृथिवीदेहेमात्मनइच्छतिपृथिवीवाचरन्वापुरुषः पृथिवीतिव्युत्पत्तेःदेहिंनंतापयन्कनकवनिर्दोषंकुर्वन् अग्निहोत्रादीनांततश्चेतनपृथिव्यापुरुषेणसमंदशयो
 जनंब्रह्मांडमंडलंघावतितस्मैफलंददातु प्राज्ञेनासंपरिष्वकउत्सर्जन्यातीतिजीवस्यलोकांतरगमनेतत्साहित्यश्रुतेःस्वयमेवकर्मतदंगरूपोभूत्वाजीवेश्वस्तल्लोकंगतिंप्रयच्छतीत्यर्थः

विष्णुर्विष्णुत्वभापन्नोदेहांतरविस्मृष्टवान् ॥ संरक्षतिमहायोगीसर्वांस्तान्सहचारिणः ७१ पुष्करेमतेविष्णुर्विष्णुरेवद्विधाकृतः ॥ दीप्यमानःस्वतेजोभिर्विधू
 मइवपावकः ७२ सोमिर्मनःसमुद्भूतःपृथिवीतापयन्निव ॥ प्रधावतिसमंतेनमंडलंदशयोजनम् ७३ विरराजार्चिभिर्दीप्तैःपृष्ठतश्चावलंबिभिः ॥ विशीर्णपा
 र्थविभवैर्मयूखैरिवदीपितः ७४ तस्याग्नेर्विस्फुलिंगानांनशेकुलंघनेरताः ॥ विप्रकीर्णस्यवसुधामर्यादाभिवभास्करम् ७५ सोमिर्दीप्यविभज्यांशून्वि
 धूमइवपावकः ॥ ऋत्विग्भिर्ज्वलनप्रख्यैर्विक्रीयतइवाध्वरे ७६ सोमिर्धूमागतस्तत्रतिष्ठतेविपुलंतदा ॥ यावद्विष्णुःक्रमप्राप्तोनियमस्यसमापनात् ७७
 रक्षांकृत्वास्थितंविद्याद्विष्णुर्विष्णुपराक्रमः ॥ भूत्वाशतशरीरावैनागोबालाहकोभवत् ७८

॥ ७३ ॥ विरराजेति पृष्ठतः चात्सर्वतःविशीर्णोनाशितः पार्थिविःपृथिव्याअपत्यंपार्थिविर्देहात्मवादीतस्यभवःसामर्थ्यैरैतैः मोहसामर्थ्यमहद्विरित्यर्थःतैर्मयूखैर्दीपितोमि
 विरराजेति ॥ ७४ ॥ तस्येति अग्नेर्विष्णुरूपस्य रताःविषयासक्ताःयथाभास्करंलंघयितुंनसमर्थाःतथाविस्फुलिंगानांब्रह्मादिरूपाणांलंघनेनशेकुः कीदृशंभास्करं वसुधामर्यादांशुधि
 व्याःपरिच्छेत्तारं भूचरैर्भुवःपरिच्छेत्तालंघयितुमशक्यइत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सोमिःदीप्यविपुलंप्रकाशंकृत्वाअंशून्रश्मीन्विभज्यद्रव्यदेवतादिरूपेणानेकधाकृत्वास्थितःसन्ऋत्वि
 ग्भिर्विक्रीयतेविविधंक्रियतेसोमक्रयिभिः सोमरूपःसन्क्रियते ॥ ७६ ॥ सोमिःतत्रअध्वरेतिष्ठतेद्रव्यदेवतादिरूपेणप्रकाशते यावत्नियमस्यकृतोःसमापनंतावत्धूमागतोधूमप्राप्तोनिर्धू
 मइत्यर्थःसएवचाग्निः फलरूपेणयावद्विष्णुक्रमंपृथिव्यंतरिक्षद्युपर्यंतंप्राप्तोगतःविष्णुरवलोकहितार्थीसर्वकृतुतदंगतत्फलरूपोभूदित्यर्थः७७रक्षामिति तमेवरक्षांकृत्वास्थितंविष्णुंन
 विद्यातूनकोपिजानाति सतुविष्णुर्व्यापीतादग्निभवश्चयोगेनशतशरीरोभूत्वाबलाहकेभेधेतिष्ठतीतिबालाहकोनागएरात्रतोमेघानांभेताभवत् यज्ञफलंवृष्टिरूपमप्ययमेवेत्यर्थः ७८

तमितितंविष्णुंअग्निजाठरंअतएवात्मसंसृष्टदेहांतस्थंअहंवैश्वानरोभूवेत्यादिस्मृतेर्महामतिंदिव्यज्ञानप्रदंनागोवारिणाववर्षेत्युत्तरेणसंबंधः ॥ ७९ ॥ दहनंजाठरंवारिणावारिजे
नाच्चादिनाफलभोकाजीवोप्ययमेवेत्यर्थः ॥ ८० ॥ ततइति भोक्तृत्वादेवकर्तृत्वाधिकारीसन्पुष्करेसमष्टिब्रह्मणिआत्मानंन्यष्टचभिमानिनंसंहृत्यप्रविलाप्यतपस्तप्यते बलंवैरा
ग्यं ॥ ८१ ॥ पादगात्राणिपादादीनिगात्राणिपूर्वोक्तरीत्याधोदधस्तनमुपर्युपरितनेसंहृत्यमूर्ध्निसहस्रारे अचलंपरमशिवाख्यम् ॥ ८२ ॥ एषइति नोपधानविकल्पितःनिरूपा
धिःस्वभावसिद्धइत्यर्थः ॥ ८३ ॥ अत्रापियोगोपसर्गाउपस्थिताःपरिहर्तव्याइत्याह अथेत्यादिना दैत्याःकामादयःहताःपूर्वयोगारंभात्प्राकृर्निर्जिताः अपितत्रसमाधिकालेउ

तमग्निमात्मसंसृष्टलेलिहानंमहामतिम् ॥ प्रतिप्रवृत्तंतेजोभिर्भूतानांहितकाम्यया ७९ वारिणासुखशीतेनप्राणिनांप्राणवर्द्धनः ॥ न्यर्षिचदहनंतत्रनागो
बालाहकस्तदा ८० ततःसिद्धगणैर्जुष्टःपुष्करेतप्यतेतपः ॥ संहृत्यमनसात्मानंमहायोगीमहाबलः ८१ पादगात्राणिसंहृत्यमनोमूर्ध्निविधारयन् ॥ अ
चलंस्थानमासाद्यतूष्णींभूतोबभूवह ८२ एषधर्मोहिधर्माणानोपधानविकल्पितः ॥ हितःसर्वेषुभूतेषुइहचामुत्रचोभयोः ८३ अथदैत्याहतास्तत्रसमागम्यो
द्यतायुधाः ॥ मायाप्राप्तैर्वहुविधैर्नगरैरभिसंवृताः ८४ अग्निदैत्याःपर्वताग्रैरभिघ्नंतपिरंतप ॥ ज्वलंतंज्वलनप्रख्यामहाकायामहाबलाः ८५ मेधीभूताश्च
मायाभिर्वर्षंतिबलदर्पिताः ॥ तस्मिन्नेवाभिसंघातेसंघातंमहाबलम् ८६ तेशैलास्त्वर्चिषादग्धाःशतशोधसहस्रशः ॥ युगांतेप्रभुरादित्यःप्रजाइवदिधक्ष
ति ८७ नशेकुरग्निदैत्यास्तेमायाभिर्मुखमुद्यतम् ॥ आदित्यइवदीप्यंतेनभःसूर्योदयेयथा ८८ विहितैरुद्यमैःसर्वदैत्याभग्नपराक्रमाः ॥ गंधमादनमासा
द्यनिषण्णानगमूर्ध्वनि ८९ सचाग्निर्वैष्णवैर्लोकैर्विद्युद्भिःसहसंगतः ॥ अंतरिक्षचरान्दैत्यान्निर्दहन्विचरन्दिवि ९० नागोबालाहकश्चैवमेवसंघातमागतः ॥
मुमोचसलिलंभूमौपर्जन्यइववृष्टिमान् ९१ मंत्रैःसंचोदितोनागोद्विजेभ्योवदनोद्व्रतैः ॥ मुमोचतोयसंघातंमानयन्विप्रजंजनम् ९२ इतिश्रीमहाभारतेखि
लेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिअष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ध ॥

यतानिआयुधानिअस्त्रादीनियैस्ते नगरैःशरैः ॥ ८४ ॥ अग्नियोगिनंदैत्याःपर्वताग्रैः दिव्यवनितादिशरैः प्रदर्शितैःज्वलंतंचिन्मात्रंज्वलनप्रख्याःचिन्मात्राएवतुभौतिकाःमा
नसाइत्यर्थः ॥ ८५ ॥ मेधीभूताइत्यादयःस्पष्टार्थाःश्लोकाः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ नागइति एवंयोगोपसर्गान्जित्वास्थितंयोगिनंपूर्वोक्तोयज्ञादिफल
रूपोधर्मोवृष्ट्यादिद्वारेणयातीत्यर्थः ॥ ९१ ॥ नागोवृष्ट्यधिष्ठात्रोदेवताद्विजेभ्योवदनद्वाराउक्तैर्मंत्रैःप्रेरितःसन्विप्रजंजनंवाह्मणसंततिभूतलोकं विगतप्रजंवा नैष्ठिकम् ॥ ९२ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांअष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥

योगविघ्नविघाताय कर्माण्येवाचरेदिति त्रयोविंशेपुराकल्पमुखेनेतत्प्रसाध्यते ॥ १ ॥ ततः अचलस्थानमासाद्यतूष्णींभूतोवभूवहेतिप्राप्तप्राप्यस्ययोगिनस्तूष्णींभावउक्तस्तेनप्र
योजनाभावात्सर्वप्रवृत्तिशून्योयोगीस्यादितिमन्वानोजनमेजयउवाच संयुज्येति तपसायोगेन ॥ १ ॥ प्रारब्धकर्मवेगेनतूष्णींभावोह्यथापियोगोपूर्ववासनाकर्माण्येवयज्ञादीनिक
रोतीतिपुरासरूपार्थवादमुखेनदर्शयन्वैशंपायनउवाच अथेति दीक्षामपरिच्छेदप्राप्तिलक्षणांरूपांतरापत्तिम् विष्णुमयाः ब्रह्ममयाः अग्निमित्युपलभणं सर्वमपिद्रव्यंयज्ञियंपुष्क
राख्यंजगत्कारणमयमेवेतिसूचयतिब्रह्मार्पणंब्रह्महाविरातिगतोक्तदृष्ट्यासिद्धाः कर्माणिचक्रुरित्यर्थः जुहुवुरित्यग्निमेणसंबंधः ॥ २ ॥ मंत्रैःप्रकाशितंप्रयोगकालोपिस्मारितंपूतंच

॥ जनमेजयउवाच ॥ संयुज्यतपसादेवाःकिमकुर्वन्ततःपरम् ॥ नहितद्विद्यतेलोकेतपसायन्नलभ्यते १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथदीक्षांसमास्थायसर्वे
विष्णुमयागणाः ॥ पुष्करादग्निमुद्धृत्यप्रणीयचयथाविधि २ जुहुवुर्मंत्रविधिनाब्राह्मणामंत्रचोदिताः ॥ हविषामंत्रपूतेनयथावैविधिरैवच ३ सचाग्निर्विधि
वत्तत्रवर्द्धतेब्रह्मतेजसा ॥ तेजोभिर्वहुलीभूतःप्रभुःपुरुषविग्रहः ४ ब्रह्मदंडइतिख्यातोवपुषानिर्दहन्निव ॥ दिव्यरूपप्रहरणोह्यासिचर्मधनुर्धरः ५ सगदो
लांगलीचक्रीशरीचर्मपरश्वधी ॥ शूलीवज्रोखड्गपाणिःशक्तिमान्वरकामुकः ६ विष्णुश्चक्रधरःखड्गीसुसलीलांगलायुधः ॥ नरोलांगलमालंब्यमुसलंचम
हाबलः ७ वज्रमिंद्रस्तपोयोगाच्छतपर्वाणमाक्षिपत् ॥ रुद्रःशूलंपिनाकंचमनसाधारयद्भुवि ८ मृत्युर्दंडंपाशमापःकालःशक्तिमगृह्णत ॥ जग्राहपरशुंत्वष्टा
कुबेरश्चपरश्वधम् ९ निर्विकारैःसमायुक्ताःशतशोथसहस्रशः ॥ विश्वकर्माचत्वष्टाचक्रातेह्यायुधंबहु १० इंद्रायाग्निरथंप्रादात्सूर्यायचप्रतापिने ॥ परमा
त्माददौकृष्णोरुद्रायचमहात्मने ११ छंदोभिरेवत्वष्टाचसचकाराथवाहिनीम् ॥ विश्वकर्माविमानानिचकारबहुभिःक्रमैः १२ शरीरांशंसमुद्धृत्यविष्णुः
सत्यपराक्रमः ॥ पुष्करात्पर्वणिघनात्पृतनार्थंप्रवर्त्तयन् १३ द्यांचैवसर्वऋक्षाणांवाचावैसमकल्पयत् ॥ ययासपूज्यःसंग्रामेशतूत्रिर्विभिदेरणे १४ सतंदं
डंसमुचितंनिर्विकारंसमाहितं ॥ ब्रह्माजग्राहविधिनाअंतर्धानगतःप्रभुः १५

॥ ३ ॥ सचेतिचतुर्भिरेष्टयोगध्यानं ॥ ४ ॥ असिचर्मणोखड्गखेटकेधनुश्चधारयन् ॥ ५ ॥ ६ ॥ अस्यादिखड्गांतैःषोडशभिरायुधैः षोडशभुजोनारायणः लांगलमुस
लायुधोनरः ॥ ७ ॥ योगवलप्राप्तानिवज्रादीनींद्रादिभिस्त्कर्षकारणान्याहवज्रामेति ॥ ८ ॥ आपःवरुणः ॥ ९ ॥ विश्वकर्मात्वष्टुरेवमूर्तिभेदः ॥ १० ॥ विष्णुरपिइंद्राय
सूर्यायरुद्रायचरथंप्रादात् सर्वयोगप्रभातकल्पितम् ॥ ११ ॥ छंदोभिर्वेदैःप्रदर्शितरीत्या ॥ १२ ॥ घनादव्ययात्पुष्कराख्यात्शरीरांशंसमुद्धृत्यपृतनाशब्दार्थसेनां ॥ १३ ॥
सूर्यस्यऋक्षाणांचस्थित्यैवामकल्पयत् ययादिवापूज्यःइंद्रः ॥ १४ ॥ सइतिप्रासिद्धोब्रह्मरूपोविष्णुःतंअसुरेषुइंद्रेणसमाहितंनिपातितंदंडंउचितंनिर्विकारंयथास्यात्तथाजग्राह
अनुमेनेतान्प्रतिअंतर्धानंचगतवान् ॥ १५ ॥

॥ १४ ॥ दितेः पुत्रा आपितपसा शिक्षया च युक्ता अपि विकारैः कामादिभिः ॥ १७ ॥ अप्रधृष्याः समपद्यत संपन्नाः एकत्वमार्पम् ॥ १८ ॥ ते दितेः पुत्राः गुहाः गुह्यानि सूत्रा धात्मकानि स्वरूपाणि विहाय रथे सभांडोपस्करे इति भोग्यवस्तु सहितमध्यानिषण्णाः संतः मंदरस्य स्थूलकार्यस्य पादे एकदेशे विचेरुः पृथ्व्या उर्ध्वगतिं न लेभिरे इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तमसः कार्य आसुरं बलं संहृत्य विष्णुरेव बलिष्ठ इत्यर्थः आसुरं कर्म क्षययुक्तमिति भावः ॥ २० ॥ भूय इति आसेदुरसुराः ब्राह्मणैः सुरैश्च सार्द्धतदापितमः कार्यत्वाच्च श्वरमिति सात्विक एव धर्मो मुमुक्षुभिः आहतव्य इति भावः ॥ २१ ॥ इति हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकोनविंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ प्रापुर्योगफलं मोक्षं सात्विकान्तुतामसाः ॥ तुल्यश्रमां

स्वैः प्रभावैश्च विधिना सोऽस्त्रग्रामं चतुर्विधम् ॥ ऐंद्रमाग्नेयवायव्यं रौद्रं रौद्रेण वर्चसा १६ एभिर्विकारैः संयुक्ता दितेः पुत्रा महाबलाः ॥ तपसा शिक्षया चैव स्वास्त्रैः प्रहरणैरपि १७ बलेन चतुरंगेण वीर्येण सुसमाहिताः ॥ अप्रधृष्यारणे सर्वे समपद्यत वैतदा १८ ते विहाय गुहामध्ये सभांडोपस्करे रथे ॥ मंदरस्य गिरेः पादे विचेरुर्वसुधातले १९ चतुरंगं बलं सर्वं संहृत्य तमसः प्रभुः ॥ विष्णुरेव महायोगः च चारवसुधातले २० भूयोऽन्यत्तप आसेदुश्चरंतो ब्राह्मणैः सह ॥ तैश्चम वैः सुरगणैश्चर्मचीरनिवासिभिः २१ ॥ ॥ इति श्रीहोत्रिः भविष्यपर्वणि एकोनविंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ ब्रह्मन् न खिले वर्तमाने निर्मर्यादे महाग्रहे ॥ अविनाशे च भूतानां कथमासन्नप्रजास्तदा १ वैशंपायन उवाच ॥ अभ्यर्षिचत्पृथुं वै न्यंपुरा राज्ये प्रजापतिः ॥ राज्याय ऋषिभिः सार्द्धे प्रजाधर्मपरायणः २ एष नो परमो राजा सानुरागाद जायत ॥ त्रेतायां संप्रवृत्तायामन्योन्यमनुजल्पिरे ३ एष नो वृत्तिदाता च विप्राणां च प्रवर्तिता ॥ निर्माता सर्वभूतानां सत्यप्राप्तेन कर्मणा ४ एतस्मिन्नंतरं देवा गंधमादन सानुषु ५ बहुभिर्नियमैः श्रान्ता निषण्णा गिरिसानुषु ६ अथ गंधं समासाद्य समं तादेव मानवाः ॥ माधवे समं प्राप्तेन गंधेन दर्पिताः ६ पुष्पमात्रस्य यद्वीर्यं मारुतेन विसर्पितम् ॥ मनोग्राहि सुखं सर्वपार्थिवं गंधमुत्तमम् ७ ते दैत्यास्तेन गंधेन किंचिद्विस्मयमागताः ॥ प्रसन्नमनसो भूत्वा परं सौख्यमुपागताः ८

अपीत्येतच्चतुर्विंशोऽभिधीयते ॥ १ ॥ मनःसिधुर्मतिः शैलः शमकामौ सुरासुरौ ॥ अभ्यासो मंधनं मुक्तिः सुधाया ब्राह्मरूपकैः ॥ २ ॥ एवं तामसस्य जनस्य पुनः पुनः संसारप्राप्तिश्चुत्वा दययाते पांगतिं जिज्ञासमानो जनमेजय उवाच ब्रह्मक्षितिं खिले अयः शंकुतुल्ये महाग्रहे महत्यज्ञाने हृदयशाल्ये सति अविनाशे निर्मोक्षे च कथं दुःखपरंपरामग्रा आसन्निति ॥ १ ॥ प्रश्नस्योत्तरं राज्ञा स्वधर्मस्थापिताः प्रजाः क्रमेण चित्तशुद्धिं प्राप्य मुन्यंत इति विविक्षुर्वैशंपायन उवाच अभ्यर्षिचत्पृथुं वै न्यंपुरा राज्ये प्रजापतिः ॥ राज्याय ऋषिभिः सार्द्धे प्रजाधर्मपरायणः २ एष नो परमो राजा सानुरागाद जायत ॥ त्रेतायां संप्रवृत्तायामन्योन्यमनुजल्पिरे ३ एष नो वृत्तिदाता च विप्राणां च प्रवर्तिता ॥ निर्माता सर्वभूतानां सत्यप्राप्तेन कर्मणा ४ एतस्मिन्नंतरं देवा गंधमादन सानुषु ५ बहुभिर्नियमैः श्रान्ता निषण्णा गिरिसानुषु ६ अथ गंधं समासाद्य समं तादेव मानवाः ॥ माधवे समं प्राप्तेन गंधेन दर्पिताः ६ पुष्पमात्रस्य यद्वीर्यं मारुतेन विसर्पितम् ॥ मनोग्राहि सुखं सर्वपार्थिवं गंधमुत्तमम् ७ ते दैत्यास्तेन गंधेन किंचिद्विस्मयमागताः ॥ प्रसन्नमनसो भूत्वा परं सौख्यमुपागताः ८

॥ ९ ॥ कर्मबुद्धयःधारणोत्थानिज्ञानानि शुभानिमुक्त्यर्थानिअशुभानिभोगार्थाः बुद्धिप्राणेनबुद्धिवलेन ॥ १० ॥ तस्मादिति यस्मात्प्रयोगफलमतिश्रेष्ठमित्यनुमानेनानिश्रितं तस्मात्प्रयोअमृतसाधनंज्ञानंमध्येसमुद्रतुल्येदेहाभ्यन्तरेओषधोःओषधोसंभवदेहंनिक्षिप्यमंदरेणविवेकेनसाधयामहे ॥ ११ ॥ एतदेवविशदयति समुद्रमिति सोमजंजलंअमृतंतच्चामृतंपीत्वासम्यगास्वाद्यकामरूपिणोभविष्यामइतिशेषः सहिताःसर्वेप्रस्थिताअविद्यानाशार्थउद्युक्ताः ॥ १२ ॥ विष्णुरिति आराधितोविष्णुरेवास्माकंअग्रणियोगेमागतेतोभविष्यातितावताचदिवंवसुधांचभोक्ष्यामःशत्रुभिःकामादिभिःसहस्थिताः अपिसत्यसंकल्पाःसत्यकामाश्चभविष्यामइत्यर्थः ॥ १३ ॥ मूलपित्रादयःपत्रंभार्यादयःशाखाःभ्रात्रादयःपुष्पादिकंअपत्यादितैःसहिताःसर्वेग्रहान्ऐकात्म्यग्रहंसुधामोक्षंचगृह्णामः वसुधातलेइत्यनेनगत्यपेक्षतांवारयति अत्रैवेत्यर्थः तथाचश्रुतिः नतस्यप्राणाउत्क्रामंत्वत्रैवसमवनीयंतब्रह्मैवसन्ब्र

ऊचुश्चसहिताःसर्वेतेनगंधेनदर्पिताः ॥ पुष्पमात्रस्ययदीर्यंकितस्यफलतोभवेत् ९ अनुमानेनविज्ञेयाविविधाःकर्मबुद्धयः ॥ शुभाश्चैवाशुभाश्चैवबुद्धिप्राणेनदेहिनाम् १० तस्माद्वयंपयोमध्येऔषध्योनिर्मथामहे ॥ मंदरेणविशालेनबलिनाकामरूपिणा ११ समुद्रमभिसंरंभान्मथ्नीमःसोमजंजलम् ॥ पीत्वाचसहिताःसर्वेप्रस्थिताःकामरूपिणः १२ विष्णुरेवाग्रणीस्तेषांभविष्यतिमहाबलः ॥ दिवंवसुधांचैवभोक्ष्यामःसहशत्रुभिः १३ समूलपत्रशाखाश्चसपुष्पाःफलशालिनः ॥ सर्वेग्रहांश्चगृह्णामःसुधांचवसुधातले १४ उद्धृत्यगिरिपादेभ्योगंधमादनसानुजान् ॥ प्रभाष्यवचनंदैत्यामंदरस्यप्रकंपने १५ समुद्रतुं प्रधावंतःकंपयंतिस्ममेदिनीम् ॥ निश्चयेनमहावीर्याबाहुभिःपरिणाहिभिः १६ नशकुस्तेसमुद्रतुंशैलेंद्रंदनुवंशजाः ॥ निपेतुर्जानुभिर्घृष्टाविपुलेपर्वतांतरे १७ समाधायामनात्मानंतपसादग्धकिलिबषाः ॥ पितामहंप्रपद्यंतेशिरोभिःकामरूपिभिः १८ तेषांमनोभिलषितंब्रह्मासर्वत्रगोवशी ॥ ज्ञात्वाबहुविधैर्वाक्यैर्व्याजहारसरस्वतीम् १९ अशरीरांशरीरस्थःपरयावर्णसंपदा ॥ सर्वलोकपतिर्ब्रह्मालोकानांहितकाम्यया २०

ह्लाप्येतीति ॥ १४ ॥ देवाःमंदरस्यप्रकंपनेवचनंवचःप्रभाष्यसंकेतंरुक्वागिरिपादेभ्यःगंधमादनसानुजान्उद्धृत्येतियोजना गुरुशिष्यसंकेतपूर्वकंदेहस्यप्रविलापनेविषयेउपदेशंप्राप्य ब्रह्मांडांतर्गततत्तद्विषयेषुनिमग्नावासनाश्चोद्धृत्य ॥ १५ ॥ समुद्रतुंमंदररूपं देहमुन्मूलयितुंपरिणाहिभिर्विशालैर्बाहुभिरिवबाहुभिः प्राणायामाद्यैः प्रधावंतोमेदिनींरुत्संनंब्रह्मांडं कंपयंतितदपिप्रविलापयितुंयतंतेइत्यर्थः कथापक्षेऋजुरेवार्थः ॥ १६ ॥ नशकुःनशेकुः प्रथमप्रयोगे हतोद्यमावभूवुरित्यर्थः ॥ १७ ॥ समाधायोतिपितामहंईश्वरंशिरोभिःप्रपद्यंते शरणंगताइत्यर्थः कामरूपिभिर्दिव्यैः तथाचयोगोईश्वरंप्रणिधानफलमामनंतिततःप्रत्यक्चेतनाधिगमोत्तरायाभावश्चेति ॥ १८ ॥ तेषामितियुग्मं अशरीरांसरस्वतींप्रणवरूपां नतुदेवतां शरीरस्थान्तर्यामीपरयावैस्वर्यादित्रिकात्परयानिगुणयासहबहुविधैःओमित्येतक्षरमिदंसर्वमित्याद्यैकात्मप्रतिपादकैर्वाक्यैर्व्याजहारउपदिदेश ॥ १९ ॥ २० ॥

व्याहृतमेवाह आदित्यैरिति त्रिभिः आदित्याद्यैः प्राणाद्यभिमानिभिः ॥ २१ ॥ समेत्यमनसि एकोभावं प्राप्यगिरिः शरीराख्य उद्धरितुः उद्धर्तुं मूलत उच्छेत्तुं शक्यः धातुभिर्वातादिभिः
समंसर्वत्र रंजितः ॥ २२ ॥ तेसुरासुरगणाः सर्वे मनुष्यादयोपि गिरिं समुत्पाटय हिमवतोरसंसारं देहिनां भोग्यं श्रेयस्त्वेनाभिमतं वोह्यो वोह्यद्रूपेण वासनासंततिरूपेण
पश्यंति देहासंगभून्त्याः हार्दाकाशे कोट्यो वोह्यः हस्तारूढाः करतलामलकवदित्यर्थः ॥ २३ ॥ एतदिति दैतेया अप्येतच्छ्रुत्वा श्रुतार्थानुष्ठाने प्रवृत्ता इति भावः ॥ २४ ॥
तथा भूताश्च ये यत्र ब्राणमध्यादौ चक्रे पुष्करस्य कृत्स्नकार्यस्य विन्यस्तं विन्यासो वस्थानं तत्र यस्य लवणां भस आक्रोडभूता बभूवुः वैराग्याभावात् पूर्वैर्कैर्विद्वैरभिभूतत्वात् सलिलेन इत
स्ततो दोलायमाना बभूवुरित्यर्थः ॥ २५ ॥ सुरासुरेति लवणां भसः जलं अमृतं समपद्यत इति द्वयोर्योजना सहिता भूत्वेति शेषः पुष्करं सनालविलसत्कमलसादृश्यान्मथनदंडः पुष्क
रं तत्स्थाने देहं कृत्वा मनः समुद्रे वासनौपथीः संहृत्य तत्र तं देहं निक्षिप्य वासुकिं सर्पाकारां कुंडलिनीं नेत्रयोगमार्गनयनक्षमं सहायं कृत्वा कुंडलिनी मूलबंधेनोद्धेत्यर्थः ॥ २६ ॥

आदित्यैर्वसुभिश्चैव रुद्रैश्च समरुद्रणैः ॥ देवैर्यक्षैः सगंधर्वैः किन्नरैश्च प्रगायिभिः २१ समेत्यसहितैः सर्वैः शक्य उद्धरितुं गिरिः ॥ अमृतार्थमहातेजा धातुभिः सम
रंजितः २२ सुरासुरगणाः सर्वे समुत्पाद्य महागिरिम् ॥ हस्तारूढाः प्रपश्यंति वीरुधो हिमवद्रसम् २३ एतच्छ्रुत्वा च वचनं सर्वेषां तं केतदा ॥ दैतेया बाहु
बलिनो मनोभिर्वाग्भिरेव च २४ विक्रीडभूता बहूधा बभूवुर्लवणां भसः ॥ यत्र पुष्करविन्यस्तः सहितैर्देवदानवैः २५ सुरासुरगणाः सर्वे सहिता लवणां भसः ॥
मंदरं पुष्करं कृत्वा नेत्रं वासुकिमेव च २६ समाः सहस्रमथितं जलमौषधिभिः सह ॥ क्षीरभूतं समायोगादमृतं समपद्यत २७ तज्जहुरसुराः पूर्वमाक्रांता लोभ
मन्युना ॥ धन्वंतरिस्तथामघं श्रीर्देवी कौस्तुभो मणिः २८ शशांको विमलश्चापि समुत्तस्थुः समंततः ॥ उच्चैः श्रवाहयोरम्यः पीयूषं तदनंतरम् २९ पश्चाद्देवा
स्तदा दातुं उद्यतारान्मुबुवन् ॥ नतु केचित्पिबंति स्म दैत्या नैव च दानवाः ३०

एतावत्कृत्वापि सहस्रं समा इत्यनेन कज्जन्मसाध्यत्वं मथनस्य दर्शितं अथवा वासुकिवत् श्वेतं शुद्धसत्त्वमयं धर्मवासहायं कृत्वा मथितं जलं मनः क्षीरभूतं विशुद्धसत्त्वमयं भूतं सत्माया
या ऐकात्म्यवृत्तेर्योगादमृतं शुद्धचिन्मयमुक्तरूपं बभूवेत्यर्थः ॥ २७ ॥ तदित्यर्द्धं असुरायोगोपसर्गाः जितोपसर्गस्य षट्योगसिद्धयो भवंतीत्याह धन्वंतरिती अत्र धन्वंतरि शब्देन
लघुत्वमारोग्यमलोलुपत्वं वर्णप्रसादं स्वरसौष्टवं चेति स्मृतिप्रसिद्धालघुत्वादयोलक्ष्यंते मयशब्देन मधुमत्यादयो योगाचिन्तोन्मादकाः भूमयो योगशास्त्रप्रसिद्धालक्ष्यंते श्रोर्देवोति
ऋगादिरूपवेदविद्यास्फूर्तिर्लक्ष्यते कौस्तुभवेदेहस्य भास्वरत्वम् ॥ २८ ॥ शशांकवद्वेष्टृत्वादिगुणैरितरह्लादकत्वं उच्चैः श्रव इति दूरश्रवणं दूरदर्शनादिमत्त्वं च लक्ष्यते पारिजाता
दिनाप्यन्यत्र हृष्टेन शुभ्रगंधादिमत्त्वं द्रष्टव्यं तेषां मनंतरं पीयूषं निर्विशेषकैवल्यं एतेषु मधुमसुरान् प्रतिगतं अन्यत्सुरान् प्रतीतिपुराणां तरात् द्रष्टव्यम् ॥ २९ ॥ अथ राहोराख्यायिका मुखे
न कपटविद्यार्थिनो विनाशमाह पश्चादिति कथापक्षे तु स्पष्ट एवार्थः ॥ राहुमबुवन् राहुमुद्दिश्य परस्परविचारितवंतः नत्विति अयं तु पिबतीति भावः ॥ ३० ॥

राहोःकंशिरइत्यर्थः अनिर्मुक्तइतिसाद्वैश्लोकपुक्वाक्यं ॥ ३१ ॥ तदिति तदमृतज्ञानं पितृभिर्देवैर्मुनिभिश्चकारादन्यैश्चगंधर्वादिभिरधिकारिभिः अनिर्मुक्तं नित्यं सेवितं इंद्रहस्तात्प्रतर्दनादिशिष्योपशिष्यपंरपरयापृथिवीजहार पृथिव्यां मानुषा अपितत्तद्ग्रहणेधिकारिण इत्यर्थः अंकगताशिष्यत्वं प्राप्ता ब्रह्मवाक्यं वेदवाक्यं तत्त्वमस्यादितेन चोदिता प्रवोदिता ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहा० खि० हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ पंचविंशे कूटशिष्योप्येतिकालेन साधुताम् ॥ इति तद्दर्शयन्नाह हिरण्यकशिपोः क्रतुम् ॥ १ ॥ लक्ष्मीवान्माद्यतीत्यस्वविचंहरतिकेशवः ॥ दययैवेति वक्तुं चतद्विभ्रंशोपिवर्ण्यते ॥ २ ॥ निहते इति मोक्षान्निरस्तादैत्याः किंच कुरिति प्रश्नस्य राज्ञ्यं च कुरित्युक्ते

चिच्छेदाथ हरिः संख्ये राहोः श्रेण कंतदा ॥ अनिर्मुक्तं पितृगणैर्मुनिभिश्च सनातनैः ३१ तदिंद्रहस्तादमृतं जहार पृथिवीस्वयम् ॥ जगामांकगता देवी ब्रह्मवाक्यप्रचोदिता ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि त्रिंशोऽध्यायः ३० ॥ जनमेजय उवाच ॥ निहते दैत्यसंघाते विष्णोश्चातिपराक्रमे दैतेयादानवेयाश्च किमिच्छंति पराक्रमात् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दानवाराज्यमिच्छंति पराक्रम्य महाबलाः ॥ तपइच्छंति सहिता देवाः सत्यपराक्रमाः २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं कालस्य महतो हिरण्यकशिपुस्तदा ॥ यजेते ब्रह्मणः क्षेत्रे प्राप्ते श्वर्यः सकामदः ३ वैशंपायन उवाच ॥ यजेद्बहुसुवर्णेन राजसूयेन पार्थिवः ॥ क्रतुना दानवश्रेष्ठो वसुधायां महाफलः ४ गंगायमुनयोर्मध्ये यद्भूद्विपुलं तपः ॥ समेयुस्तत्र सहिता यजमाने महासुरे ५ ब्राह्मणा वेदविद्वांसो महाव्रतपरायणाः ॥ यतश्चापरे सिद्धा योगधर्मेण भारत ६ मुनयो बालखिल्याश्च धन्या धर्मेण शोभिताः ॥ वहवो हि द्विजामुख्या नित्या धर्मपरायणाः ७ ऋषयश्च महाभागा विप्रैः पूज्याः सहस्रशः ॥ विपुलैस्त्रविभैर्वह्निं यमाणैस्ततस्ततः ८ शुक्रस्तु सहपुत्रेण दैत्यं याजयते प्रभुः ॥ हिरण्यकशिपुं मध्ये गणानां प्रभवः प्रभुः ९ हिरण्यकशिपुश्चैव व्याजहासरस्वतीम् ॥ कामादंरं ददातीति तद्वै संप्रति पद्यताम् १० विष्णुर्वामनरूपेण भिक्षां तां प्रतिगृह्णाति ॥ हिरण्यकशिपोर्हस्तां द्वेपदेपदमेव च ११ ततः क्रमितुमारं भेविष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ त्रींल्लोकान्मुनिभिः क्रतुर्दिव्यं वपुरधारयन् १२

तेषां पुनर्मोक्षोऽस्ति न वेति पृष्टे उत्तरं तेषामपि योगोऽस्तीति ॥ १ ॥ २ ॥ ब्रह्मक्षेत्रं भूध्राणमध्यं तदेव गंगायमुनयोर्मध्यं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ हिरण्यकशिपु रिति आख्यायिकाया अविवाक्षितत्वात्तेन शब्देन बलिरेव ग्राह्यः तस्य हि यस्यानुग्रहमिच्छामितस्य विचंहराभ्यहमिति प्रतिजानता हरिणा कृपया ऐश्वर्यभ्रंशः क्रतुः सः अर्थ एवात्र विवक्षितः तामसैरप्याराधित ईश्वरः कालेनैश्वर्यपाशं छिनत्तीति हरिभक्त्युत्कर्षः प्रहृश्यते व्याजहार वामनं प्रतीत्य पकृष्यते ॥ १० ॥ प्रतिगृह्णाति प्रतिगृह्णाति द्वेपदेपदं चेति त्रीणि पदानि ॥ ११ ॥ मुनिभिः प्रार्थयानि ति शेषः क्रतुः क्रमणैः पदविन्यासैः क्रमितुमारं भेकांतवानित्यर्थः ॥ १२ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ सपिनाकोदेवः अंतक इव उ प्रायुधवरः सत्तराज ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रसनांतावलंबिभिः रसनायाः अंतंग जशुंडावत्प्रांतं अवलंबं तं तादृग्रूपैः
 रितान् भक्षयंति ॥ १५ ॥ मुमुचुः उच्चिक्षिपुः पशवः पशून् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ महामखो मूर्त्तौ भूत्वामहानादांश्चुक्रोश ॥ २१ ॥ २२ ॥ धनुरिति वि

शिखिभिर्जाटिभिश्चैव त्र्यक्षैश्च शंकुकर्णभिः ॥ चीरिभिश्चर्मिभिश्चैव कूटमुद्रपाणिभिः ८ सघंटाधारिभिश्चैव मुंजमेखलधारिभिः ॥ सहस्तकटकैश्चैव स्वर्ण
 कुंडलधारिभिः ९ सडिडिमैः सभेरीकैः समृदंगैः सवेणुभिः ॥ एतैः परिवृतो देवो मखं तं समुपारुजत् १० सशंखमरुजैश्चापिसतालफलपाणिभिः ॥ उग्रायु
 धधरो देवः सपिनाक इवांतकः ११ विरराजार्चिभिर्दीप्तैर्मखेमखवतांवरः ॥ कालाग्निरिव दीप्तार्चिर्जगद्गुमिवोद्यतः १२ नंदीपिनाकपाणिश्च जघ्रतुर्मखमुत्तमम्
 युगांत इव कालाग्निः क्षिप्रं दग्धुमिवोद्यतः १३ यूपमुत्क्षिप्य धावंति निशाचरगणास्तथा ॥ त्रासयन्मुनिसंघांश्च चीरचर्मनिवासिनः १४ हवींष्यन्ये
 पिबंत्येव जिह्वाभिस्ताम्रलोचनाः ॥ भक्षयंति पशून् न्ये रसनांतावलंबिभिः १५ मुमुचुः आपरे यूपान् पशवः प्रहरंति च ॥ वह्निमन्ये प्रसिंचंति वारिभिः प्रशमा
 यच १६ सोममन्ये जहुः केचिन्नेत्रैस्ताम्रजपोपमैः ॥ दर्भां केचिद्बिलुं पंति हस्तैः पद्मदलप्रभैः १७ बभ्रंजिरे च यूपान् कलशांश्चापि चिक्षिपुः ॥ चिच्छिदुः
 कांचनान्वृक्षाञ्छोभार्थमुपकल्पितान् १८ विभिदुः श्वेव बाणैस्ते मुमुचुः श्वहिरण्मयान् ॥ लुलुपुः श्वेव पात्राणि ममंथुः श्वारणीमपि १९ अरुजं श्वेव प्रा
 ग्वंशं लुलुपुः श्वसमाहिताः ॥ चखादिरेपुरोडाशात्रखाग्रैश्चाववर्तिरे २० एवं दिवा च रात्रौ च भिद्यमानो महामखः ॥ चुक्रोश च महानादान् भिद्यमान इ
 वार्षवः २१ धनुः सशरमादाय पूर्वदत्तं स्वयं भुवा ॥ कृतं कोचकवेणुभ्यां समरे सुमहारथः २२ प्रतिगृह्य महादेवः सशरैः समयोजयत् ॥ धनु
 र्विगृह्य जानुभ्यां जघान समहाकतुम् २३ सविद्वस्तेन बाणेन खं समुत्पतितः क्रतुः ॥ मृगो भूत्वानर्दमानो ब्रह्माणमुपधावति २४ शरेणाभिहतस्त्राणं नलेभे प्रश
 मं भुवि ॥ शरणार्थी ह्ययं प्राप्तः शरेणांतर्गतेन च २५ तमुवाच मृगं ब्रह्मा शुभं सानुनयं वचः ॥ स्वरेणोत्तमवीर्येण गंभीरेण सुभाषिणा ॥ एवंपो न भ्रासित्वं भ
 विष्यसि महामृगः २६ विजितश्चात्रिपर्वेण शरेणानतपर्वणा ॥ तिष्ठन्नक्षत्रशिरसि सह रुद्रेण नियशः २७ सोमेन सह संयुको ह्यक्षयेणाव्ययेन च ॥ दिवि सं
 चारभूतो वै ताराभिः सह संगतः २८ ज्योतिर्भूतो ज्योतिषां त्वं ध्रुवश्चैव महाध्रुवः ॥ यच्चैतद्गुधिरं दिव्यं क्षतजादभिनिःसृतम् २९ न भस्युत्पतितं चैव प्रवेगेन
 प्रधावतः ॥ क्षतजं बहुवर्णं च क्षेत्रं मंडलं संज्ञितम् ॥ निमित्तभूतं भूतानां वर्षे वर्षं प्रदंतथा ३०

गृह्यविनम्य जानुभ्यां स्थित इति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ अंतर्गतेन शरेण तु यमानः ॥ २५ ॥ समृगरूपी यज्ञो मृगशीर्षसंज्ञः सोमदैवत्पन्नं सन्नमभवादि तद्वाभ्यामाह एवमिति ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ संचारभूतः प्राप्तसंचारः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यच्चैतदित्यादिभिर्छिरं धनुष उत्पत्तिमाह वर्षे वर्षी काले वर्षं प्रदंष्टिप्रदाने चिह्नं द्रागुधं द्रधनुरितिलोके प्रसिद्धम् ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ इंद्रायुधमेववर्णयति चक्षुषोऽतित्रिभिःमनुष्यस्येभमानुषे अवैक्षतअवेक्षतामनसासंप्रकल्पितमतिकृत्स्नस्यापिप्रस्तुतार्थस्यविशेषणम् ॥ ३२ ॥ एतत्सर्वस्वप्रवृत्तांतव
त्कथ्यमानंरात्रौअविद्यायांदेहादिष्वात्माभिमानरूपायांसत्यांनप्रदृश्यतइत्याह नत्विति अविद्यानिवृत्तौतुहार्दाकाशेसब्रह्मणिशुद्धब्रह्मोपलब्धिस्थाने सांज्ञितंवागालंबनत्वेनावि
द्यमानं दिनस्यैवाप्रेअविद्यारात्रेरपगमेकार्यंसर्ववटादिकंसदाअतीतागतव्यवहिताद्यवस्थायामपिप्रकर्षेणशब्दानुमानजसामान्यविषयज्ञानात् प्रकर्षेणविशेषार्थस्वरूपेणदृश्य
तेयतस्तत्कार्यमहदेवब्रह्मैवास्ति नहिब्रह्मणेतीतादित्वंसंभाव्यतइतिहार्दाकाशास्येकार्यदर्शनंयुक्तंइतिभावः ॥ ३३ ॥ भूमाविति इयमविद्यारात्रिः भूमौशरोरेसत्येवोत्थितान
हितदभावेसत्यासंभवोस्तिरज्ज्वभावेइवसर्पस्यदेहाभावेतुआकाशेशून्येलीयतेकालत्रयेपिवाधिताभवतीत्यर्थः यस्मादेवंतस्मात्प्रचेतसःसंबन्धिनोदक्षाः शतशश्चसमंसर्वात्म

सुखंदुःखंचभूतानांदर्शनेसंप्रवर्तते ॥ इंद्रियश्रवणाच्चैव न भर्सीन्द्रायुधोभवत् ३१ चक्षुषीमानुषेराजन्विस्मयात्समवैक्षत ॥ अद्भुतंबहुचित्रंचमनसासंप्रक
ल्पितम् ३२ नतुरात्रौप्रदृश्येतखेसब्रह्मणिसंज्ञितम् ॥ दिनस्यैवसदात्वग्रेमहत्कार्यंप्रदृश्यते ३३ भूमावैवसमुत्तिष्ठेदाकाशेतुविलीयते ॥ शतशश्चसमंस
र्वेप्रधावंतिप्रचेतसः ३४ अयाद्बुद्धस्यमहतोयन्विनोबाणपाणयः ॥ नंदीरुद्रगणैःसार्द्धेपिनाकीसमतिष्ठत ॥ युगांतकालेज्वलितोब्रह्मदंडइवोद्यतः ३५ वि
ष्णुसंग्रामसंभूतंप्रगृह्यविपुलंधनुः ॥ प्रातिष्ठतमहाबाहुःपाणिनाचक्रमादधत् ३६ गदांसंवटामन्येनखड्गमन्येनपाणिना ॥ प्रगृह्यसोऽग्रतोतिष्ठद्वायोद्यत
पाणये ३७ ततःशृंगाग्रसंभूताप्रगृह्यविपुलंधनुः ॥ शंसंचाप्रतिमंलोकेशरांश्चानतपर्वणः ३८ विष्णुरग्रस्थितोभातिसबलःसंहतांजलिः ॥ बद्धगोधांगु
लिप्राणः सचंद्रइवतोयदः ३९ आदित्यावसवश्चैवदिव्यैःप्रहरणैःसह ॥ विष्णुमेवाभितःसर्वेतिष्ठंतिज्वलनप्रभाः ४० मरुतश्चैवविश्वेचरुद्रमेवाभिपेदिरे ॥
गंधर्वाःकिन्नराश्चैवनागायक्षाःसपन्नगाः ४१ ऋषयोऽन्यस्तदंडाश्चउभयोःपक्षयोर्हिताः ॥ जपंतिशांतयेनित्यंलोकानांहितकाम्यया ४२ रुद्रःशरेणाभ्यहनत्
विष्णुमेवाग्रणीरणे ॥ हृदिसर्वांगसंधीपुतीक्ष्णाग्रेणसुयंत्रिणा ४३ नचकंपेतदाविष्णुःसर्वात्माब्रह्मसंभवः ॥ नचरोषमनानित्यंवृतःसर्वैःषडिंद्रियैः ४४ वि
ष्णुश्चधनुरानम्यशरेणसमयोजयत् ॥ जत्रुदेशेमुमोचाशुब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ४५

कंब्रह्मदेहात्मबुद्धिरूपात्रिधानाशमात्रेणाभिलक्षितंप्रतिधावंतिउपतिष्ठंतिशब्दाभिलप्यप्रपंचादनंतगुणितःप्रपंचोहार्दंइत्यतइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ पूर्वश्लोकस्यउत्तरार्द्धमुपजी
व्यकथामनुसरतिअयादित्यर्द्धेन ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शृंगाग्रसंभूतंशार्द्धंमधर्माधिष्ठात्रीदेवतामहाविष्णुः ज्ञानाधिष्ठात्रीदेवतासदाशिवःतयोःपरस्परविरोधेआदित्यादयःवि
ष्णुपक्षाःज्ञानंद्विपति ॥ तथाचश्रुतिः तस्मादेपांतन्नप्रियंयदेतन्मनुष्याविदुरितिरिअक्षरयोजनास्पष्ट ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रुद्रइति ॥ ४३ ॥ यतः
सर्वात्माऽतो न च कं पे ॥ ४४ ॥ उद्यतं शरम् ॥ ४५ ॥

सविद्धइतिवज्जेणेतिव्यतिरेकेष्टांतः यथावज्जेणमंदरस्यमहासंधिर्वर्मस्थानंचाल्यतेतेनैवबाणेनरुद्रःकंपते चालनंदूरापेतमितिभावः ॥ ४६ ॥ ततःरुद्रस्याकंप्यत्वावगमानंतरंततः
यतोविष्णुःकृष्णवर्णःमहेशकंठेइंद्रनीलमयग्रैवेयकवल्लग्रस्ततोहेतोर्नीलकंठोभवत् इदमत्रआख्यायिकातात्पर्यंयथापिस्वोत्पत्तयेज्ञानस्यधर्मापेक्षास्तिउत्पन्नंचज्ञानधर्ममूलतउच्छि
नत्तितथापिविदुषएवधर्माधिकारात्ज्ञानस्यैवकंठेशिशुरिवधर्मोलग्रोस्तीति ॥ ४७ ॥ कथाप्रसंगाद्विज्ञानमेवस्तौति अनादीति दीव्यतिप्रकाशयत्यर्थंजातमितिचिन्मात्ररूपआत्मा
देवःसचअनादिनिधनः नहिज्ञानेनपरिच्छेद्यंसर्वज्ञानस्यआद्यंतौप्रकाशयितुंक्षमतेकुतः कर्मणांकर्मोत्पादितानामहदादीनामचलत्वात् पर्वतवज्जडत्वात्नहिजडेनाजडंप्रकाश
यितुंशक्यंतस्याद्यंतवितिभावः यतोहंसर्वेषांभूतानांआगमानामाचार्यग्राहकंगुरुं ईशानःसर्वविद्यानामितिश्रुतिप्रसिद्धंत्वावेद्वि अतोभवान्ममापराधक्षमतामितियोजना ॥
॥ ४८ ॥ कर्मणांचकर्ताचिदात्मैवअहंकारादेःसत्ताप्रदत्वात् विकर्ताविपमकर्ताअशेषत्वात्भूतानांहृद्यानामर्थानां शेषस्यशिष्यतइतिशेषःकारणंतस्याज्ञानस्यकालत्रये

सविद्धस्तेनबाणेनमहादेवोनकंपते ॥ वज्जेणचमहासंधिर्मंदरस्यनचाल्यते ४६ ततःप्रसभमाहुत्यरुद्रंविष्णुःसनातनम् ॥ कंठेजग्राहभगवान्नीलकंठस्ततो
भवत् ४७ अनादिनिधनोदेवोक्षमतांहिभवान्मम ॥ सर्वभूतागमाचार्यमचलत्वाच्चकर्मणाम् ४८ कर्मणांचैवकर्ताचविकर्ताचैवभारत ॥ अशेषत्वाच्चभू
तानांसर्वभूतेषुचोत्तमः ४९ स्वयमेवहियत्कर्मविधत्तेकर्मयोनिषु ॥ तयोःशुभतमोराजन्स्वयमेवतथाकरोत् ५० अंतरिक्षाच्छुभावाचःश्रूयंतेपरमाहुताः ॥
सिद्धानांवदनोन्मुक्ताःसनातननमोस्तुते ५१ नंदीपिनाकमुद्यम्यबलवान्रुद्रसंभवः ॥ मूर्द्धन्यभिजघानाजौविष्णुंक्रोधेनमूर्च्छितः ५२ ततःप्रहसितोवि
ष्णुर्नंदीदृष्ट्वासुरोत्तमः ॥ स्तंभयामासभगवान्त्सर्वभूतपतिर्हरिः ५३ विष्णुर्ब्रह्मसमोभूत्वातेजसाप्रज्वलन्निव ॥ क्षमयाचसमायुक्तःस्थितःस्थाणुरिवाचलः ५४

प्यभावात् सर्वेषुभूतेषुचराचरेषुलज्जमोजीवेशापेक्षयानिरुपाधित्वादुत्कृष्टतमोभवानेवेतिशेषः ॥ ४९ ॥ स्वयमितिकर्मयोनिषुकर्मणालब्धनानाविधशरीरेषुस्थितःअं
तर्यामिरूपेणस्वयमेवैकर्मविधत्तेकरोतिप्रयोजकतयेतियत्तत्तयोःकर्तृकारयित्रोरन्यःशुभतमोयःशुद्धरूपःसएवतथानियमंपूर्वोक्तंकंकरोत् निर्विशेषचिन्मोत्रएवजीवेशादिकंक
ल्पितमितिभावः ॥ ५० ॥ कथामनुस्मृत्योक्तमर्थस्तौति अंतरिक्षादिति ॥ ५१ ॥ नंदीत्यादिश्लोकद्वयतात्पर्यंतुपरमज्ञानंप्रत्यासन्नमहदध्यात्मज्ञानंनंदितुल्यंतत्
धर्मरूपस्यविष्णोर्नद्रावकंनहितेनज्ञानेनाविद्यामयेनकर्मक्षयःसंभवति प्रत्युतकर्मणैवचित्तशुद्धयतिशयेतस्यज्ञानस्यस्तंभोभवतीति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ विष्णुरिति विष्णुः पर
मोधर्मोयोगाख्यःशुद्धज्ञानैरप्रकल्प्यः सब्रह्मसमोज्ञानेनसमानोभूत्वा एकसांख्यचयोगंचयःपश्यतिसपश्यतिइतिभगवदुक्तेः परमपुरुषार्थप्रदोभूत्वातेजसःस्वरूपप्रकाशेनक्षमयामो
क्षमयामोक्षाख्यशांत्याचसमायुक्तःस्थाणुत्वादिविशेषवानभूदितिशेषः सार्द्धश्लोकोवाक्यम् ॥ ५४ ॥

किंरुत्वाएवंविधो भूतदाह युगांतेति सकार्यामविद्यांभस्मसात्कृत्वास्वतःशांतात्माऽव्ययःहरेःकर्मपाशहरश्चसन्नित्यर्थः ॥ ५५ ॥ नन्वेवंयोगेनैवैष्टसिद्धौकिंज्ञानेनेत्याशं
 क्याह प्रसन्नइति रोदयतीतिरुत्अज्ञानं सर्वानर्थमूलं द्रावयतीतिरुद्रः ऐकात्म्यबोधः तस्य भागो द्वैतबोधः योगेनात्मदर्शनज्ञानेनात्मबोधश्चेति तयोर्विषयविभागइति भावः ॥ ५६ ॥
 विष्णुनेति सरुद्रविद्रावितोऽनात्मज्ञस्य दक्षस्य यज्ञः विष्णुना श्रद्धामयेन सत्त्वेन ॥ ५७ ॥ यथेति एवंसांख्ययोगयोः श्रवणासनादिसहाययोः मिथो विरोधे सत्यापि यज्ञविनाशो
 ज्ञानस्यैवाभिप्रेत उत्कर्षो भूदिति श्लोकद्वयार्थः ॥ ५८ ॥ यद्यप्येवं तथापि ज्ञाने सन्निपत्योपकारित्वाद्यज्ञएवहितइत्याह सर्वेति अन्यथा द्वारलोपात् ज्ञानमपि सधियेदिति भावः
 तथा नात्मनो दक्षोपि विष्णुनुग्रहादेव यज्ञफलपरंपरया तत्त्वज्ञानं प्राप्येत्याह दक्षइति दक्षः प्रजापतिरिति समानाधिकरणे प्रथमे ॥ ५९ ॥ यश्चैष इत्यादि शेषः स्पष्टार्थः ॥
 ॥ ६० ॥ अधीत्येति इदं सर्वकथाछलेनोक्तं सर्वमपि अध्यात्मानमधिकृत्यैव प्रवृत्तं शास्त्रं न वृथा वादरूपं अधीत्य अर्थतः पाठतश्चेदवलोक्ये आत्मस्वरूपे महोयते सुप्रतिष्ठितो भवति
 अर्चित्यश्चाप्रमेयश्च ह्यजेयश्चाप्यरिंदमः ॥ युगांताग्निसमो भूत्वा शांतात्मा हरिरव्ययः ५५ प्रसन्नः कल्पयामास भागं रुद्राय धीमते ॥ विष्णोर्धर्मपरो नित्यं स
 त्कामः सुरोत्तमः ५६ विष्णुना चैव राजेंद्रस्य यज्ञः संधितः पुनः ॥ यथापक्षं च ते सर्वे गणास्त्वा सन्महीपते ॥ तस्मिन् युद्धे महाघोरे विष्णो रुद्रस्य चैव ह ५७
 यथापक्षं भवद्युद्धं दक्षयज्ञविनाशने ॥ विनाशश्चैव यज्ञस्य तदालोके प्रतिष्ठितः ५८ सर्वभूतेषु राजेंद्रहितो यज्ञः सनातनः ॥ दक्षो यज्ञफलं चैव प्राप्तवान् तस्य प्रजा
 पतिः ५९ इमां चोदाहृतां दिव्यां कथामिति स बुद्धिमान् ॥ श्रावयेद्यस्तु विप्रेभ्यः शुचिः प्रयतमानसः ६० अधीत्य सर्वमध्यात्मं देवलोकं महीयते ॥ एष पौ
 ष्करको नाम प्रादुर्भावो महात्मनः ६१ पुराणेषु पौष्करे चैव मया द्वैपायने रितः ॥ यथावदनुपूर्वेण संस्कृतः परमर्षिभिः ६२ यश्चैनमध्यं पुरुषं पुराणं सदा प्रमत्तः
 शृणुयाद्यथोक्तम् ॥ अवाप्य कामानि ह वर्तित शोकः परत्र च स्वर्गफलानि भुंक्ते ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ॥
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्रादुर्भावः पुराणेषु विष्णोरमित तेजसः ॥ स तां कथयतां विप्रवाराह इति नः श्रुतः १ न जानते स्य चरितं न विधिं नैव विस्तरम् ॥ न कर्मगु
 णवद्भावं न हेतुं न मनीषितम् २ किमात्मको वराहो सौ कामूर्तिः कास्य देवता ॥ किमाचारः किं प्रभावः किं वा तेन पुराकृतम् ३
 कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ यश्चैनं इत्यादि शेषः स्पष्टार्थः ॥ ६३ ॥ परैरदर्शितः पंथाः पौर्वापर्येक्ष्य मया ॥ यथा कथं चिदुच्यते सुधियः शोधयंतुतं ॥ १ ॥ इति
 श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ प्रादुर्भावइति अध्यात्मविद्यां समाप्य तत्तद्विघ्नविनाशाय ईश्वरः शरणीकर
 णीय इति विदधानस्तस्य रक्षोघ्नत्वे भक्तानुग्राहकत्वाविष्करोति वराहादिप्रादुर्भावत्रयेण विष्णोर्व्यापकस्यापि वहेरिव काष्ठे तु लोके प्रादुर्भावः सतः विदुषां वाराहः प्रथमइति शेषः
 ॥ १ ॥ चरितं कार्यविधिं प्रवर्तकं हेतुकारणं कर्मणां लीलानां गुणवद्भावं लोकोपकारित्वं लक्षणं गुणवत्त्वम् ॥ २ ॥ किमात्मकः किं यज्ञमयो योगमयो वा कामूर्तिः शरीरभौतिकं मा
 यिकं वा अस्य वराहस्यापि द्वात्रिंशो देवता किं हरिर्हरो वा आचारप्रभावौ पूर्वनिषेधमुखेन पृष्ठाविति पुनः प्रष्टुमनूयते ॥ ३ ॥

द्विजातीनांच श्रुतिविस्तरं कथाविस्तरमित्यावर्तते ॥ ४ ॥ ५ ॥ चरितं तावत्संक्षेपेणाहं दूयेति ॥ ६ ॥ श्रुतिभिः यस्य रूपं विभ्रदिमामविदद्बुहः प्रविष्टां शरीरस्य मध्यं ह्यते आधानेव
 राहसंभारेण विनियुक्तान्मंत्रतस्तावत्प्रतीयते यस्य वराहस्य रूपं विभ्रदीश्वरः इमां पृथिवीं गुह्यं गूढस्थाने सलिलस्य मध्ये प्रविष्टां अविदत् लब्धवानित्यर्थः कैवेदैः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पुराण
 मिति अत्रैव उक्तवक्ष्यमाणरीत्या सांख्ययोगयोरंतर्भावोऽस्ति कात्स्न्येन तच्च विद्वत्तमैकोन्येयं इतरेतु कथापलालमात्रोपजीविनः पंडिताः पशव इति भावः ॥ ९ ॥ किमात्मक इत्यस्योत्तरं
 विश्वात्मकोसावित्याह विश्वे देवा इत्यादिना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अस्य रूपस्य सूर्यवदस्तोदयावाह पूर्णयुगेत्यादिना यावदध्यायसमाप्तिं निर्वाणे अदर्शने उत्पाताः

एतन्मसं शयत्वेन वाराहं श्रुतिविस्तरम् ॥ यज्ञार्थं च समेतानां द्विजातीनां महात्मनाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतत्ते कथयिष्यामि पुराणं ब्रह्मसंमितम् ॥
 नानाश्रुति समायुक्तं कृष्णद्वैपायने रितम् ॥ महावराहचरितं कृष्णस्याद्भुतकर्मणः ५ यथानारायणो राजन्वाराहं वपुरास्थितः ॥ दंप्रयागां समुद्रस्थामुज्जहा
 रारिसूदनः ६ छांदसीभिरुदाराभिः श्रुतिभिः समलंकृतः ॥ शुचिः प्रयत्नवान्भूत्वानिवोधजनमेजय ७ इदं पुराणं परमं पुण्यं वेदैश्च संमितम् ॥ नानाश्रुति
 समायुक्तं नास्तिकायनकीर्तयेत् ८ पुराणमेतदखिलं सांख्ययोगंतथैव च ॥ कात्स्न्येन विधिना प्रोक्तं योऽर्थं ज्ञास्यते पुमान् ९ विश्वे देवास्तथासाधारुद्रा
 दित्यास्तथाश्विनौ ॥ प्रजानां पतयश्चैव सप्तधैव महर्षयः १० मनःसंकल्पजाश्चैव पूर्वजाश्च महर्षयः ॥ वसवोऽप्सरसःश्चैव गंधर्वा यक्षराक्षसाः ११ दैत्याः पि
 शाचानागाश्च भूतानि विविधानि च ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव च्छादयो भुवि १२ चतुष्पदानि सर्वाणि तिर्यग्योनिगतानि च ॥ जंगमानि च सत्त्वा
 नियन्त्रा न्यजीवसंज्ञितम् १३ पूर्णयुगसहस्रांते ब्राह्मेहनिता गते ॥ निर्वाणे सर्वभूतानां सर्वोत्पातसमुद्भवे १४ हिरण्यरेतास्त्रिंशस्त्वस्तोभूत्वा वृषाकपिः ॥
 शिखाभिर्विविधांल्लोकान् संशोषयति देहिनः १५ दह्यमानास्ततस्तस्य तेजो राशिभिरग्रतः ॥ विवर्णवर्णादग्धां गाहता र्चिष्माद्रिराननैः १६ सांगोपानिष
 दावेदा इति हासपुरोगमाः ॥ सर्वविद्याश्रयाश्चैव सत्यधर्मपरायणाः १७ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा छंदतो विश्वतो मुखम् ॥ सर्वदेवगणाश्चैव त्रयस्त्रिंशश्च कोटयः ॥
 १८ तस्मिन् ब्रह्मनि संप्राप्ते तंहं समहदक्षरम् ॥ प्रविशंति महायोगं हारिं नारायणं प्रभुम् ॥ १९ ॥ तेषां भूयः प्रविष्टानां निधनोत्पत्तिरुच्यते ॥ यथामूर्त्यस्य स
 ततमुदयास्तमयाविह २०

वज्रपातनेत्रस्फुरणभूकंपादयः ॥ १४ ॥ त्रिंशस्त्रिः अग्निवायुसूर्यरूपास्तिस्रः शिखायस्य सतेजो धातुर्हिरण्यगर्भः वृषाकपिः हरेर्हरात्मा वर्षतोति वृषाकंजलं पिबतो तिकापिः वर्षणशो
 षण्योः कर्तेति वा ॥ १५ ॥ हतार्चिरितिसंधिरार्षः ॥ १६ ॥ १७ ॥ छंदतः ईश्वरस्य इच्छातः छंदजा इति पाठे तदिच्छातो जाताः ॥ १८ ॥ अहनि क्षयावसरे ॥ १९ ॥ तेषामि
 ति यथाप्रदेशांतरस्थो भानुरस्माभिरदृश्यमानोऽस्तंगत इत्युच्यते एवं ब्रह्मादिनां तेनारायणे लीनं जगन्नष्टमित्युच्यते उपरिस्थैः मार्कंडेयादीनां लयकाले तदुदरे तददर्शनादिति भावः ॥ २० ॥

निःशेषप्रलयहेतूनां वाष्वादीनामप्यभावात् अवतिष्ठते भोगं न प्रयच्छति ॥ २१ ॥ २२ ॥ तस्य सृज्यमिति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सर्वप्राणिनामचरे संचारहीने ॥ २५ ॥ संपाते शेषे ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कर्ता भूतानां विकर्ता भौतिकानां विधिरूपेण स्तृष्टा धाता साधारणकालादिरूपां विधाता

पूर्णे युगसहस्राते कल्पो निःशेष उच्यते ॥ तस्मिन् जीवकृतं सर्वं निःशेषमवतिष्ठते २१ संहृत्य लोकान् सर्वान् त्स स देवासुरपन्नगान् ॥ कृत्वात्मगर्भे भगवानास्त एको जगद्गुरुः २२ यः स्तृष्टा सर्वभूतानां कल्पातेषु पुनः पुनः ॥ अव्यक्तः शाश्वतो देवस्तस्य सर्वमिदं जगत् २३ नष्टार्ककिरणलोके चंद्रशिमिव विजिते ॥ त्यक्तभूताग्निपवने क्षीणयज्ञवष्टक्रिये २४ अपक्षिगणसंघाते सर्वप्राण्यचरे पथि ॥ अमर्यादा कुलैरौद्रे सर्वतस्तमसावृते २५ अदृश्ये सर्वलोके स्मिन्नभावे सर्वकर्मणाम् ॥ प्रशांते सर्वसंपाते नष्टे वैरपरिग्रहे २६ गते स्वभावसंस्थानं लोके नारायणात्मके ॥ परमेष्ठी हृषीकेशः शयनायोपचक्रमे २७ पीतवासा लोहिताक्षः कृष्णोजीमूतसन्निभः ॥ शिखासहस्रविकचं जटाभारं समुद्रहन् २८ श्रीवत्सकलिलं पुण्यं रक्तचंदनभूषितं ॥ वक्षोविभ्रन्महाबाहुः सविद्युदिव तोयदः २९ पुंडरीकसहस्रस्य मालास्य शुभ्रेतदा ॥ पत्नी चैव स्वयं लक्ष्मीर्देहमावृत्य तिष्ठति ३० ततः स्वपिति धर्मात्मा सर्वलोकपितामहः ॥ किमप्यमितविकां तो निद्रायोगमुपागतः ३१ ततो वर्षसहस्रे तु पूर्णे स पुरुषोत्तमः ॥ स्वयमेव विभुर्भूत्वा बुध्यते विबुधाधिपः ३२ ततश्चितयते भूयः सृष्टिं लोकस्य लोककृत् ॥ पितृदेवासुरनरान् पारमेष्ठ्येन कर्मणा ३३ ततश्चितयतः कार्यं देवेषु समितिजयः ॥ संभवं सर्वलोकस्य विदधाति स वाक्पतिः ३४ कर्ता चैव विकर्ता च संहर्ता च प्रजापतिः ॥ धाता विधाता च तथा संयमोनियमो यमः ३५ नारायणपरा देवानां नारायणपराः क्रियाः ॥ नारायणपरो यज्ञो नारायणपरा श्रुतिः ३६ नारायणपरो मोक्षो नारायणपरा गतिः ॥ नारायणपरो धर्मो नारायणपरः क्रतुः ३७ नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरं तपः ॥ नारायणपरं सत्यं नारायणपरं पदम् ॥ नारायणपरो देवो न भूतो न भविष्यति ३८ स्वयं भूरिति विज्ञेयः स ब्रह्मा भुवनाधिपः ॥ स वायुरिति विज्ञेय एष यज्ञः सनातनः ३९ सदसच्च स विज्ञेयः स यज्ञः स प्रजाकरः ॥ यद्देहित्वं त्रिदशैस्तदेष परिविंदति ४० यच्च वेद्यं भगवतो देवा अपि न तद्विदुः ॥ प्रजानां पतयः सप्त ऋषयश्च सहामरैः ४१ नास्यांतमधिगच्छंति ततो नंत इति श्रुतिः ॥ यदस्य परमं रूपं तत्र पश्यंति देवताः ४२ प्रादुर्भाविषु संभूतं यत्तदचंति देवताः ॥ यन्न दर्शितवान् देवः कस्तदन्वेष्टुमर्हति ४३ ग्रामणीः सर्वभूतानामग्निमारुतयोर्गतिः ॥ तेजस्तपसश्चैव निधानममृतस्य च ४४ चतुराश्रमवर्णेषु चातुर्होत्रफलाशनः ॥ चतुःसागरपर्यंतं चतुर्युगविवर्तकः ४५

विशेषकारणकर्मरूपम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ परंचैतन्यज्योतिः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ त्रिदशैरिन्द्रियैर्यत्प्रकाश्यं तदनेनैव प्रकाश्यते अनेन यत्प्रकाश्यं तद्विद्रियाणि न गोचरयंतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अग्निमारुतयोर्जाठरप्राणयोः गतिः गतिहेतुः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

संसारमुपसंहृत्यसृष्टिसृष्टयतिमुमोचेति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहारेवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४७ ॥ सूत्रितमर्थ
विवृणोतिजगदितिद्वादशाभिः प्रजापतेः समष्टिजावस्यमूर्तिमयशरीररूपंअंडम् ॥ १ ॥ उर्ध्वमुखंविभेदब्रह्मरंध्रद्वाराततःपूर्वमुत्पन्नमिति एकःपुनःशब्दोवाक्यालंकारे पुनरन्य
च्छिद्रमपितत्रचजनयामासद्वयर्थः ॥ २ ॥ अष्टमेति वाक्पाणिपादाख्यच्छिद्रत्रयंश्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणाख्यंछिद्रपंचकंउपस्थस्यत्वपानएवांतर्भावः ॥ ३ ॥ एतेषांविभागमे
वाह्यदितिपरागतिर्ब्रह्मलोकप्रापिका यदधोद्वारद्वयंतद्रसायाःभूमेस्तलंनरकंतत्प्रापकम् ॥ ४ ॥ यदंडंशरीरमकरोत्तदिवोव्याकृतात्कारणात्तत्रैवचयानिच्छिद्राणिता

तदेषसंहृत्यजगत्कृत्वागर्भस्थमात्मनः ॥ मुमोचांडंमहायोगीधृतंवर्षसहस्रिकम् ४६ सुरासुरद्विजभुजगाप्सरोगणैर्महोपाधिक्षितिधरयक्षगुह्यकैः ॥ प्रजाप
तिःश्रुतिधरक्षरसांकुलंतदामृजजगादिदमात्मनाप्रभुः ४७ ॥ इतिश्रीमहाभा०ह०भ०प०त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४७ ॥ वैशंपायनउवा
च ॥ ॥ जगदंडमिदंपूर्वमासीत्सर्वोहिरण्यमयम् ॥ प्रजापतेर्मूर्तिमयमित्येवंवैदिकीश्रुतिः १ ततोवर्षसहस्रांतेविभेदोर्ध्वमुखंविभुः ॥ लोकसंजननार्थायवि
भेदाधोमुखंपुनः २ भूयोष्टधाविभेदांडंप्रभुर्वेलोकयोनिःकृत् ॥ चकारजगतश्चात्रविभागंसर्वभागवित् ३ यच्छिद्रमूर्ध्वमाकाशंपरासुकृतिनांगतिः ॥
विहितंविश्वयोगेनयदधस्तद्रसातलं ४ यदंडमकरोत्पूर्वंदेवलोकसिमृक्षया ॥ समंतादष्टधायानिच्छिद्राणिकृतवांस्तुसः ५ विदिशस्तादिशःसर्वामनसैवा
करोद्विधा ॥ नानारागविरागाणियान्यंडशकलानिवै ६ बहुवर्णधराश्चित्रावभूवुस्तेबलाहकाः ॥ यदंडमध्येस्कन्नंतदेवमासीत्समाहितम् ७ जातरू
पंतदभवत्तत्सर्वं पृथिवीतले ॥ तस्येकैदार्णवौघेनप्राच्छाद्यतसमंततः ८ पृथिवीनिखिलाराजन्पुगांतेसागैरिव ९ यच्चांडमकरोत्पूर्वंदेवलोकचिकीर्ष
या ॥ तत्रतत्सलिलंस्कन्नंसोभवत्कांचनोगिरिः १० तेनामसाधुताःसर्वादिशश्चोपदिशस्तथा ॥ अंतरिक्षंचनाकंचयच्चाण्यत्किंचिदंतरम् ११ यत्र
यत्रजलंस्कन्नंतत्रतत्रस्थितोगिरिः ॥ शैलैःसमस्तैर्गहनाविषमामेदिनीभवत् १२ तैःसपर्वतजालैर्वैर्बहुयोजनविस्तृतैः ॥ पीडितागुरुभिर्देवीपृथिवीव्य
थिताभवत् १३ महीतलेभूरिजलंदिव्यंनारायणात्मकम् ॥ हिरण्यमयंमुद्दिष्टंतेजोविमलरूपितम् १४

नि ॥ ५ ॥ सर्वाविदिशाःदिशंतिस्वविषयंग्राहयंतीतिदिशाः इंद्रियाणिचतानिचमनसैवोपाधिनाकरोद्रूपादिदिदुसृजत्तद्विधेतिस्थूलसूक्ष्माविषयभेदात् ॥ ६ ॥ ७ ॥
द्रवंगर्भोदकादन्यदंडप्रस्वेदरूपंतस्यद्रवस्येकैदार्णवौघेनआर्द्रोदभारेणप्राच्छाद्यतप्रच्छन्ना ॥ ८ ॥ ९ ॥ तस्यैवद्रवस्यवाकार्यमाहयच्चेति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ एवंसृष्टिमुक्त्वा
वाराहवतारबीजमाह तैरिति अयमर्थः ब्रह्मांडमुत्पाद्यतद्रर्भोदकेसमुद्ररूपेयोमंडःक्षीरद्रप्सतुल्यःसापृथिवी तद्यदपांशरआसीत्समहन्यतसापृथिव्यभवदितिश्रुतेः तस्यायदंडस्वे
दोदकंपतिततन्मेर्वादिरूपमभूत्तस्यभारेणपृथिवीनिमज्जोति ॥ १३ ॥ महीतलेमह्याअधस्तात्तद्विहिरण्यमयंस्वच्छं ॥ १४ ॥

तेनद्रवणेनपर्वतादिना ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ रसातलस्यापितलंअधोभागः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ककुब्धिनंमहास्कंधवृषोपमं ॥ २५ ॥

अशक्तावैधारयितुमधःसाप्रविवेशह ॥ पीड्यमानाभगवतस्तेजसातेनसाक्षितिः १५ पृथिवींविशतीदृष्टातामधोमधुमूदनः ॥ उद्धारार्थंमनश्चक्रेलोका
नांहितकाम्यया १६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मत्तेजएवबलवत्समासाद्यतपस्विनी ॥ रसातलंविशेद्देवीपंकैर्गौरिवदुर्बला १७ ॥ धरण्युवाच ॥
त्रिविक्रमायामितविक्रमायमहानृसिंहायत्रतुर्भुजाय ॥ श्रीशार्ङ्गचक्रासिगदाधरायनमोस्तुतस्मैपुरुषोत्तमाय १८ त्वयात्मनाधार्यतेवैत्वयासंहीयतेज
गत् ॥ त्वंधारयसिभूतानिभुवनंत्वंविभर्षिच १९ यत्त्वयाधार्यतेकिंचित्तेजसाचबलेनच ॥ ततस्तवप्रसादेनमयापश्चात्तुधार्यते २० त्वयाधृतं
धारयामिनाधृतंधारयाम्यहम् ॥ नहितद्विद्यतेरूपंयत्त्वयानतुधार्यते २१ त्वमेवपुरुषोवीरनारायणयुगेयुगे ॥ ममभारावतरणंजगतोहितकाम्यया
२२ तवैवतेजसाक्रांतांरसातलतलंगताम् ॥ त्रायस्वमांसुरश्रेष्ठत्वामेवशरणंगताम् २३ दानवैःपीड्यमानाहराक्षसैश्चदुरात्मभिः ॥ त्वामेवशरणंनित्य
मुपयामिसनातनम् २४ तावन्मेस्तिभयंभूयोयावन्नत्वांककुब्धिनं ॥ शरणंयामिमनसाशतशोप्युपलक्षये २५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माभैर्धरणिक
ल्याणिशांतिं ब्रजसमाहिता ॥ एषत्वामुचितंस्थानमानयामिमनीषितं २६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोमहात्माननसादिव्यंरूपमर्चितयत् ॥ किंतुरु
पमहंरुत्वाउद्धरामिवसुंधराम् २७ जलेनिमग्रांधरणीयेनाहंवैसमुद्धरे ॥ इत्येवांचितयित्वातुदेवस्तत्करणेमतिं २८ जलक्रीडारुचिस्तस्माद्वाराहं
रूपमस्मरत् ॥ हरिरुद्धरणेयुक्तस्तदाभूदस्यभूमिभृत् २९ अधृष्यंसर्वभूतानांवाङ्मयंब्रह्मसंमितं ॥ दशयोजनविस्तारमुच्छ्रितंशतयोजनम् ३० नील
मेघप्रतीकाशंमेघस्तनितनिःस्वनम् ॥ महागिरेःसंहननंश्वेतदीप्तोद्गंष्ट्रिणम् ३१ विद्युदग्निप्रतीकाशमादियसमतेजसम् ॥ पीनवृत्तायतस्कंधंदृप्तशार्ङ्ग
गामिनम् ३२ पीनोन्नतकटीदेशंष्टलक्षणपूजितं ॥ रूपमास्थायविपुलंवाराहममितंहारिः ३३ पृथिव्युद्धरणार्थायप्रविवेशरसातलम् ॥ वेदपादोपू
पदंष्ट्रःक्रतुदंतश्चितीमुखः ३४ अग्निजिव्होदुर्भरोमाब्रह्मशीर्षोमहातपाः ॥ अहोरात्रेक्षणधरोवेदांगश्रुतिभूषणः ३५ आज्यनासाःसुवस्तुंडःसामघोषस्व
रोमहान् ॥ सत्यधर्ममयःश्रीमान्क्रमविक्रमसत्कृतः ३६ क्रियासत्रमहाघोणःपशुजानुर्मस्वाकृतिः ॥ उद्रात्रांत्रोमहालिङ्गोबीजौपथिमहाफलः ३७
वाय्वंतरात्सामंत्रस्पृक्विक्रमःसोमशोणितः ॥ वेदीस्कंधोहविर्गंधोहव्यकथातिवेगवान् ३८

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वेदपादइत्यादिनायज्ञाख्यांतदधिष्ठात्रीदेवतामाह ॥ ३४ ॥ ब्रह्मशीर्षःप्रणवशिराःवेदांगश्रुतिभूषणःपडंगकुंडलः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
क्रियामयानिसत्राणिगवामयनादीनि घोणोनासिकायस्यउद्रातैवअंत्राणिरस्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३१ ॥ उपाकर्मस्मार्त्तवेदोपकरणंतेदेव ओष्ठस्यरुचंकओष्ठस्यभूषणंस्य आवर्तोनाभिः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ समुद्धरत्
समुद्धार ॥ ४८ ॥ इतिश्रीम०भा०टी०चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ तस्यसंख्यंमज्जनं ॥ १ ॥ २ ॥ विलेखनंमार्गज्ञापनंलेखारूपेण प्रमाणंयोजनतः गतिप्राङ्मुखत्वा

प्राग्वंशकायोद्युतिमान्नानादीक्षाभिरर्चितः ॥ दक्षिणाहृदयोयोगीमहासत्रमयोमहान् ३९ उपाकर्मोष्ठरुचकःप्रवर्ग्यावर्तभूषणः ॥ नानाछंदोगतिपथोगु
ह्योपनिषदासनः ४० छायापत्नीसहायोवैमणिशृंगइवोच्छ्रितः ॥ भूत्वायज्ञवराहोसौद्रागधःविशदुरुः ४१ अद्भिःसंच्छादितामुर्वीसतामार्च्छत्प्रजाप
तिः ॥ रसातलतलेमग्रांपातालांतरसंश्रयाम् ४२ प्रभुर्लोकहितार्थायदंष्ट्राग्रेणोज्जहारगाम् ॥ ततःस्वस्थानमानीयपृथिवीपृथिवीधरः ४३ मुमोचपूर्वस
हसाधारयित्वाधराधरः ॥ ततो जगामनिर्वाणंमेदिनीतस्यधारणात् ४४ चकारचनमस्कारंतस्मैदेवायसंभवे ॥ एवंयज्ञवराहेणभूत्वाभूतहितार्थिना ४५
उद्धृतापृथिवीदेवीलोकानांहितकाम्यया ॥ अथोद्धृत्यक्षितिंदेवोजगतःस्थापनेच्छया ४६ पृथिवीप्रविभागायमनश्चक्रबुजेक्षणः ॥ रसातलगतामेवंविचित्र्यस
सुरोत्तमः ४७ ततोविभुःप्रवरवराहरूपधृक्पृष्ठाकपिःप्रसभमयैकदंष्ट्रया ॥ समुद्धरद्वरणिमतुल्यविक्रमोमहायशालोकहितार्थमच्युतः ४८ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ४९ ॥ तस्योपरिजलौघस्यमहतीनौरिवस्थिता ॥ विततत्वात्तुदेहस्यनययौसंख्यंमही १
ततःसंचितयामासप्रविभागंक्षितेर्विभुः ॥ समुच्छ्रयंचसर्वेषांपर्वतानांनदीषुच २ विलेखनंप्रमाणंचगतिंप्रस्रवमेवच ॥ माहात्म्यंचविशेषंचनदीनामन्व
चितयत् ३ चतुरंतांधरांकृत्वातथाचैवमहार्णवम् ॥ मध्येपृथिव्याःसौवर्णमकरोन्मेरुपर्वतम् ४ प्रार्चीदिशमथोगत्वाचकारोदयपर्वतम् ॥ शतयोजनवि
स्तारंसहस्रंचसमुच्छ्रयम् ५ जातरूपमयैःशृंगैस्तरुणादित्यसन्निभैः ॥ आत्मतेजोगुणमयैर्वेदिकाभोगकल्पितम् ६ विविधांश्चमहास्कंधान्कांचनान्पुष्क
रेक्षणः ॥ नित्यपुष्पफलान्वृक्षान्कृतवांस्तत्रपर्वते ७ शतयोजनविस्तारंतत्खिगुणमायतम् ॥ चकारसमहादेवःपुनःसौमनसंगिरिम् ८ नानारत्नसह
स्राणांकृत्वातत्रसुसंचयम् ॥ वेदिकांबहुवर्णांचसंध्याभ्राभामकल्पयत् ९ सहस्रशृंगंचगिरिंनानामणिशिलातलम् ॥ कृतवान्वृक्षगहनंपष्ठियोजनमुच्छ्रितम्
१० आसनंतत्रपरमंसर्वभूतनमस्कृतम् ॥ कृतवानात्मनःस्थानंविश्वकर्माप्रजापतिः ११ शिशिरंचमहाशैलंतुषारचयसंनिभम् ॥ चकारदुर्गगहनंकंदरां
तरमंडितम् १२ शिशिरप्रभवांचैव नदीद्विजगणायुताम् ॥ चकारपुलिनोपेतांवसुधारा मितिश्रुतिः १३ सानदीनिखिलांप्रार्चीपुण्यांमुखशतैश्चिताम् ॥
शोभयत्यमृतप्रख्यैर्मुक्ताशंखविभूषितैः १४

दिमाहात्म्यंपावनत्वंविशेषंफलतारतम्यम् ॥ ३ ॥ चतुरंतांचतुर्दलपद्माकारांभरताःकेतुमाला

श्रभद्राश्वाःकुरवस्तथा ॥ पत्राणिभूमिपद्मस्यमर्यादाशैलवाह्यतइतिपुराणांतरोक्तेः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

५५

नित्यपुष्पफलोपेतैश्छादयद्भिः सुसंवृतैः ॥ भूषिताभ्यधिकं कान्तैः सानदीतीरजेर्दुमैः १५ कृत्वा प्राचीविभागं च दक्षिणायामथोदिशि ॥ चकार पर्वतं दिव्यं
सर्वकांचनराजतम् १६ एकतः सूर्यसंकाशं एकतः शशिसन्निभम् ॥ सविभ्रच्छुभेतीव द्वौ वर्णौ पर्वतोत्तमः १७ तेजसा युगपद्भ्यामसूर्याचंद्रमसाविव ॥ वपु
ष्मंतमथोत्तमं अनुमंतं महागिरिम् १८ सर्वकामफलैर्वृक्षैर्वृतरम्यैर्मनोरमैः ॥ चकार कुंजरंचैव कुंजरप्रतिमाकृतिम् १९ सर्वतः कांचनगुहं बहुयोजनविस्तृत
म् ॥ ऋषभप्रतिमंचैव ऋषभं नाम पर्वतम् २० हेमकांचनवृक्षाढ्यं पुष्पहासं ससृष्टवान् ॥ महेंद्रमथ शैलेंद्रं शतयोजनमुच्छ्रितम् २१ जातरूपमयैः शृंगैः स
पुष्पितमहाद्रुमम् ॥ मेदिन्यांकृतवान् देवः प्रतिकोभमिवाचलम् २२ नानारत्नसमाकीर्णं सूर्येण दुःसदृशप्रभम् ॥ चकार मलयंचाद्रिंचित्रपुष्पितपादपम् २३
मैनाकंच महाशैलं शिलाजालसमावृतम् ॥ दक्षिणस्यां दिशि शुभंचकाराचलमायतम् २४ सहस्रशिरसां विध्यं नानाद्रुमलताकुलम् ॥ नदींचविपुलावर्तापु
लिनश्चोणिभूषिताम् २५ क्षीरसंकाशसलिलांपयोधारामिति श्रुतिः ॥ सुरम्यांतोयकलिलां विहितां दक्षिणां दिशम् २६ दिव्यांतीर्थशतोपेतां श्रावयतीं शु
भांभसा ॥ दिश्याम्यां प्रतिष्ठाप्य प्रतीचीं दिशमागमत् २७ अकरोत्तत्र शैलेंद्रं शतयोजनमुच्छ्रितम् ॥ शोभितं शिखरैश्चित्रैः सुप्रवृद्धैर्हिरण्यैः २८ कांच
नीभिः शिलाभिश्च गुहाभिश्च विभूषितम् ॥ समाकुलं सूर्यनिभैः शालैस्तालैश्च भास्वरैः २९ शुभुभेजातरूपश्च श्रीमद्भिश्चित्रवेदिकैः ॥ षष्टिगिरिसहस्राणित
त्रासौ संन्यवेशयत् ३० मेरुप्रतिमरूपाणि वपुषा प्रभया सह ॥ सहस्रजलधारंच पर्वतं मेरुसन्निभम् ३१ पुण्यतीर्थगुणोपेतं मगवान्त्संन्यवेशयत् ॥ षष्ट्यो
जनविस्तारं तावदेव समुच्छ्रितम् ३२ आत्मरूपोपमं तत्र वाराहं नाम नामतः ॥ निवेशयामास गिरिं दिव्यं वैदूर्यपर्वतम् ३३ राजताः कांचनाश्चैव यत्र दिव्याः
शिलोच्चयाः ॥ तत्रैव चक्रसदृशं चक्रवंतं महाबलम् ३४ सहस्रकूटं विपुलं भगवान्त्संन्यवेशयत् ॥ शंस्रप्रतिमरूपं च राजतं पर्वतोत्तमम् ३५ सितद्रुमसमा
कीर्णं शंस्रं नाम न्यवेशयत् ॥ सुवर्णरत्नसंभूतं पारिजातं महाद्रुमम् ३६ महतः पर्वतस्याग्रे पुष्पहासं न्यवेशयत् ॥ शुभामतिरसांचैव घृतधारामिति श्रुतिः ३७
वराहः सरितं पुण्यां प्रतीच्यामकरोत्प्रभुः ॥ प्रतीच्यां संविधिं कृत्वा पर्वतान्कांचनोज्ज्वलान् ३८ गुणोत्तरानुत्तरस्यां संन्यवेशयदग्रतः ॥ ततः सौम्यगिरिं
सौम्यमंतरिक्षप्रमाणतः ३९ रुक्मधातुप्रतिच्छन्नमकरोद्भास्करोपमम् ॥ स तु देशो विस्मर्योपितस्य भासा प्रकाशते ४०

अ० ३५

५५

लक्ष्म्याधिकंचंद्रमंडलयथातपतारविणाभातिपुंरविस्तेनपर्वतेनेत्यर्थः अतएवाह्निमध्याह्नार्कसंनिधिस्थश्चंद्रइवसूक्ष्मलक्षणोविज्ञेयः ॥ ४१ ॥ भूयोस्तनामेति भूयःपदात्पूर्वं
अकरोदित्यत्रसउक्तेत्यर्थः अत्रपुनरुक्तिःपाश्चात्यजनाभिप्रायेण पाश्चात्यानांहिदक्षिणस्यामुदयाचलउत्तरस्यांअस्ताचलः एवंप्राच्यानांउत्तरेउदयाचलोदक्षिणतोऽस्ताचलः

तस्यलक्ष्म्याधिकंभातितपतारविणायथा ॥ सूक्ष्मलक्षणविज्ञेयस्तपतीवदिवाकरः ४१ सहस्रशिस्रश्चैवनानातीर्थसमाकुलम् ॥ चकाररत्नसंकीर्णभूयो
स्तनामपर्वतम् ४२ मनोहरगुणोपेतंमंदरंचाचलोत्तमम् ॥ उदामपुष्पगंधंचपर्वतंगंधमादनम् ४३ चकारस्तस्यशृंगेषुसुवर्णरससंभवम् ॥ जंबूजंबूनद
मयीमनंताद्भुतदर्शनाम् ४४ गिरिंचशिस्रश्चैवतथापुष्करपर्वतम् ॥ शुभ्रंपांडुरमेवाभैकैलासंचनगोत्तमम् ४५ हिमवंतंचशैलेंद्रदिव्यधातुविभूषितम् ॥
निवेशयामासहरिवाराहीतनुमास्थितः ४६ नदींसर्वगुणोपेतामुत्तरस्यांदिशिप्रभुः ॥ मधुधारांसकृतवान्दिव्यामृषिशताकुलाम् ४७ सर्वेचैवक्षिति
धराःसपक्षाःकामरूपिणः ॥ तदाकृताभगवताविचित्राःपरमेष्ठिना ४८ सकृत्वाप्रविभागंतुष्टिव्यालोकभावनः ॥ देवासुराणामुत्पत्तौकृतवान्बुद्धिमक्ष
याम् ४९ सर्वासुदिक्षुक्षतजोपमाक्षश्चकारशैलान्विविधाभिधानान् ॥ हितायलोकस्यसलोकनाथःपुण्याश्चनद्यःसालिलोपगूढाः ५० ॥ इतिश्रीमहाभारते
खिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ ॥ ॥ ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जगत्स्रष्टुमनादेवाश्चितयामासपूर्वजः ॥ तस्यचितय
तोवक्त्रान्निःसृतःपुरुषःकिल १ ततःसपुरुषोदेवंकिंकरोमीत्युपस्थितः ॥ प्रत्युवाचस्मितंकृत्वादेवदेवोजगत्पतिः २ विभजात्मानमित्युक्त्वागतौतर्धानमी
श्वरः ॥ अंतर्हितस्यदेवस्यसशरीरस्यभारत ३ प्रशांतस्येवदीपस्यगतस्तस्यनविद्यते ॥ ततस्तेनेरितांवाणींसोन्वचितयतप्रभुः ४ हिरण्यगर्भोभगवा
न्यएषच्छंदसिःश्रुतः ॥ एषप्रजापतिःपूर्वमभवद्भुवनाधिपः ५ तदाप्रभृतितस्याद्योयज्ञभागोविधीयते ॥ प्रजापतिरुवाच ॥ विभजात्मानमित्युक्तेना
स्मिसुमहात्मना ६ कथमात्माविभज्यःस्यात्संशयोह्यत्रमेमहान् ॥ इतिचितयतस्तस्यओमित्येवोत्थितःस्वरः ७ सभूमावंतरिक्षेचनाकेचकृतवांस्ततः ॥
तंचैवाभ्यसतस्तस्यमनःसारमयःपुनः ८ हृदयाद्देवदेवस्यवषट्कारःसमुत्थितः ॥ भूम्यंतरिक्षनाकानांभूर्भुवःसुवरात्मिकाः ९ महास्मृतिमयाःपुण्यामहा
व्याहृतयोभवन् ॥ छंदसांप्रवरादेवीचतुर्विंशाक्षराभवत् ॥ तत्पदंसंस्मरन्दिव्यांसावित्रीमकरोत्प्रभुः १० ऋक्सामाथर्वयजुषश्चत्वारोभगवान्प्रभुः ॥ च
कारनिखिलावेदान्ब्रह्मयुक्तेनकर्मणा ११ ततस्तस्यैवमनसःसनःसनकएवच ॥ सनातनश्चभगवान्परदश्चसनंदनः १२

तथाऔदीच्यानांप्रतीच्यांउदयः प्राच्यामस्तइति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्व
णिटीकायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ जगदित्यादिनास्थावरजंगमसृष्टीमाह ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

सनत्कुमारश्चविभुस्तत्रज्ञेसनातनः ॥ मानसाश्चैवपूर्वाद्याइत्येतेषण्महर्षयः १३ ब्रह्माणंकपिलंचैवषडेतांश्चैवयोगिनः ॥ यतयोयोगतंत्रेषुयान्स्तुवांति
द्विजातयः १४ ततोमरीचिमंत्रिचपुलस्यंपुलहंक्रतुम् ॥ ऋगुमांगिरसंचैवमनुंचैवप्रजापातिम् १५ पितृंश्चैवभूतानांदेवतासुररक्षसाम् ॥ महर्षीनसृ
जच्छंभुरष्टावेतांश्चमानसान् १६ एतेयुगसहस्रांतेयाश्चैषामभवत्प्रजाः ॥ कल्पेनिःशेषभुंक्तेतुततोगच्छंतिनिर्द्यतिम् १७ भूयोवर्षसहस्रांतेउत्पत्तिस्तुविधी
यते ॥ एतेषामेवदेवानांप्रजाकर्तृषुवैतदा १८ किंतुकर्मविशेषेणदेवतानांयुगेयुगे ॥ नामजन्मविशेषाश्चतथैवयुगपर्यये १९ अंगुष्ठादक्षिणादक्षउत्पन्नो
भगवानृषिः ॥ तस्यैवतुपुनर्भार्यावामांगुष्ठादजायत २० तस्यतत्राभवत्कन्याविश्रुतालोकमातरः ॥ याभिर्व्याप्तास्त्रयोलोकाःप्रजाभिर्मनुजाधिप ॥
२१ अदितिंचदितिंकालामनायुंसिंहिकामुनिम् ॥ प्राधांक्रोधांचसुरभिर्विनतांसुरसांतथा २२ दनुंकद्वंचदुहितृःप्रददौकश्यपायतु ॥ प्रजांसंचियमन
सागतिज्ञेनांतरात्मना २३ अरुंधतींवसुंयामीलंबांभानुंमरुत्वतीम् ॥ संकल्पांचमुहूर्तींचसाध्यांचविश्वांचभारत २४ मनवेब्रह्मपुत्रायकन्यादक्षोददौद
श ॥ ततःसर्वानवद्यांग्यःकन्याःकमललोचनाः २५ पूर्णचंद्राननादिव्यागंधवत्योमनोरमाः ॥ कीर्तिलक्ष्मींघृतिपुष्टिबुद्धिमेधांक्षमांतथा २६ मर्तिलजां
वसुंचैवदक्षोधर्मायवैददौ ॥ आत्रेयस्तुततोभूतस्तस्यतोयात्मकःशशी २७ पुत्रोग्रहाणामधिपःसहस्रांशुस्तमित्सहा ॥ तस्मैनक्षत्रयोगिन्यःसप्तविंशति
रुत्तमाः २८ रोहिणीप्रमुखाःकन्यादक्षःप्राचेतसोददौ ॥ एतासांपुत्रपौत्रंचप्रोच्यमानंमयाशृणु २९ कश्यपस्यमनोश्चैवधर्मस्यशशिनस्तथा ॥ अर्यमाव
रुणोमित्रःपूषाधातापुंरंदरः ३० त्वष्टाभगोशुःसवितापर्जन्यश्चेतिविश्रुताः ॥ अदित्यांजज्ञिरेदेवाःकश्यपालोकभावनाः ३१ दित्याःपुत्रद्वयंजज्ञेकश्यपादि
तिनःश्रुतम् ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवाहिरण्याक्षश्चवीर्यवान् ॥ द्वावप्यमिताविक्रांतौतपसाकश्यपोपमौ ३२ हिरण्यकशिपोःपुत्राःपंचैवसुमहाबलाः ॥ प्रह्मा
दश्चैवसंहादस्तथानुहादएवच ३३ हृदःश्चैवतुविक्रांतःपंचमोनुहदस्तथा ॥ प्रह्लादःपूर्वजस्तेषामनुह्लादतथापरः ३४ प्रह्लादस्यत्रयःपुत्राविक्रांताःसुमहा
बलाः ॥ विरोचनश्चजंभश्चसुजंभश्चेतिविश्रुताः ३५ बलिर्विरोचनसुतोबाणएकोबलेःसुतः ॥ बाणस्यचेंद्रदमनःपुत्रःपरपुरंजयः ३६ दनोःपुत्रास्तुबहवो
वंशेख्यातामहासुराः ॥ विप्रचित्तिःप्रथमजस्तेषांराजाबभूवह ३७ गणःप्रजज्ञेक्रोधायाःपुत्रपौत्रमनंतकम् ॥ रौद्राःक्रोधवशानामक्रूरकर्माणएवच ३८
सिंहिकासुषुवेराहुग्रहचंद्रार्कमर्दनम् ॥ ग्रस्तारंचैवचंद्रस्यसूर्यस्यचविनाशनम् ३९

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इतिश्री

कालायाःकालकल्पस्तुगणःपरमदारुणः ॥ अभवद्दीप्तसूर्वाक्षोनीलमेघसमप्रभः ४० सहस्रशीर्षाःशेषश्चासुकिस्तक्षकस्तथा ॥ बहूनांकद्वुप्राणामे
तेप्राधान्यमागताः ॥ ४१ ॥ धर्मात्मानोवेदविदःसदाप्राणिहितेरेताः ॥ लोकतंत्रधराश्चैववरदाःकामरूपिणः ४२ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्चगरुडश्चमहाबलः ॥
अरुणिश्चारुणिश्चैवविनतायाःसुताःस्मृताः ॥ इमाश्चाप्सरसःपुण्याविविधाःपुण्यलक्षणाः ४३ सुषुवेष्टौमहाभागाप्राधादेवर्षिपूजिता ॥ अनवद्यामनू
कांचअनूनामरुणप्रियाम् ॥ अनुगांसुभगांभासींस्त्रियःप्राधाव्यजायत ४४ अलंबुषामिश्रकेशीपुंडरीकातिलोत्तमा ॥ सुरूपालक्षणाक्षेमातथारंभाम
नोरमा ॥ ४५ ॥ असिताचसुबाहुश्चसुवृत्तासुमुखीतथा ॥ सुप्रियाचसुगंधाचसुरसाचप्रमाथिनी ४६ काश्याशारद्वतीचैवमौनेयाप्सरसःस्मृताः ॥
विश्वावसुर्भरण्यश्चगंधर्वाश्चैवविश्रुताः ४७ मेनकासहज्याचपर्णिकापुंजिकस्थला ॥ घृतस्थलाघृताचीचविश्वाचीचोर्वशीतथा ४८ अनुम्लोचे
त्यभिरुयाताप्रम्लोचेतिचतादश ॥ मनोवतीचापितथावैदिकयोप्सरसस्तथा ४९ प्रजापतेस्तुसंकल्पात्संभूताभुवनप्रियाः ॥ अमृतं ब्राह्मणागावोरुद्राश्चेतिच
तुष्टयं ५० सुरभ्यपत्यमित्येतत्पुराणेनिश्चयमहान् ॥ एतद्वैकश्यपापत्यंमनोर्वंशंनिबोधमे ५१ संक्षेपेणैवतत्सर्वंकीर्तयिष्यामि तेनघ ॥ विश्वेदेवा
स्तुविश्वायाःसाध्यासाध्यान्व्यजायत ५२ मरुत्वत्यांमरुत्वंतोवसोस्तुवसवःस्मृताः ॥ भानोस्तुभानवस्तातमुहूर्ताश्चमुहूर्तजाः ५३ लंबाघोषंविजज्ञेथना
गवीथीचजामिजा ॥ पृथिव्यांविषमंसर्वंमरुत्वत्यामजायत ५४ संकल्पायास्तुकौरव्यजज्ञेसंकल्पएवच ॥ धर्मस्यपुत्रोलक्ष्म्यास्तुकामोजज्ञेजगत्प्रभुः ॥
५५ यशोहर्षश्चकामश्चरत्यांपुत्रद्वयंस्मृतम् ॥ सोमस्यपुत्रोरोहिण्यांजज्ञेवर्चामहाप्रभः ५६ उदयन्नेवभगवान्वर्चस्वीयेनजायते ॥ पुरुरवाश्चभगवानु
र्वशीयेनयुज्यते ५७ एवंपुत्रसहस्राणिस्त्रीणांचैवपरस्परम् ॥ एतावत्तुजगन्मूलंयत्रलोकाःप्रतिष्ठिताः ५८ प्रजापतिस्तुभगवान्गुणतःप्रेक्ष्यदेहिनः ॥ आधि
पत्येषुयुक्तेषुनियोजयतियोगविव ५९ दिशोदशक्षितिमृषयोर्णवान्नगान्द्रुमौषधीरुगरसरित्सुरासुरान् ॥ प्रजापतीर्भुवनसृजोनभोभुवःक्रियामखानथ
कृतवान्गिरींश्चसः ६० इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिषट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ त्रयाणाम
पिलोकानामादित्यानांचभारत ॥ चकारशक्रंराजानमादित्यसमतेजसम् १ सवज्जीकवचीविष्णुरदित्यामभिजज्ञिवान् ॥ स्मृतेःसहायोद्युतिमान्य
थासोध्वर्युभिःस्तुतः २ जातमात्रोयभगवान्सकुशैर्ब्राह्मणैर्धृतः ॥ तदाप्रभृतिदेवेशकौशिकत्वमुपागतः ३

महाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ १ ॥ १ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अनायुषायाः त्वष्टृभार्यायाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ चक्षुषांचक्षुष्मतांदूरदर्शन

अभिषिच्यधिराज्येतुसहस्राक्षपुरंदरम् ॥ ब्रह्माक्रमेणराज्यानिव्यादेष्टुमुपचक्रमे ४ यज्ञानांतपसांचैवग्रहनक्षत्रयोस्तथा ॥ द्विजानामौषधीनांतुसोमंरा
ज्येभ्यषेचयत् ५ दक्षंप्रजापतीनांतुअंभसांवरुणंपतिम् ॥ पितृणांसर्वनिधनंकालंवैश्वानरंप्रभुम् ६ गंधानांचैवसर्वेषांभूतानांचशरीरिणाम् ॥ शब्दाका
शबलानांचवायुरीशस्तदाकृतः ७ सर्वभूतपिशाचानांमृत्यूनांचगवांतथा ॥ उत्पातग्रहरोगाणांव्याधीनांतुतथैवच ८ व्रतानांचैवसर्वेषांमहादेवःकृतः
प्रभुः ॥ यक्षाणाराक्षसानांचगुह्यकानांधनस्यच ९ रत्नानांचैवसर्वेषांकृतोवैश्रवणःप्रभुः ॥ सर्वेषांदंष्ट्रिणांशेषोनागानामथवासुकिः १० सरीसृपाणांस
र्वेषांप्रभुर्वैतक्षकःकृतः ॥ सागराणांनदीनांचमेघानांवर्षणस्यच ॥ आदित्यानामवरजःपर्जन्योधिपतिःकृतः ११ गंधर्वाणामधिपतिस्तथाचित्ररथःकृतः ॥ सर्वा
प्सरोगणानांचकामदेवःप्रभुःकृतः १२ चतुष्पदानांसर्वेषांवाहनानांचसर्वशः ॥ महेश्वरश्चजःश्रीमान्गोवृषोधिपतिःकृतः १३ दैत्यानांचमहातेजा
हिरण्याक्षःप्रभुःकृतः ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवयौवराज्येभिषेचितः १४ गणानांकालकेयानांमहाकालःप्रभुःकृतः ॥ अनायुषायाःपुत्राणांवृत्रोराजातदाकृतः १५
सिंहिकातनयोयस्तुराहुर्नाममहासुरः ॥ उत्पातानामनेकानामशुभानांप्रभुःकृतः १६ ऋतूनामथसर्वेषांयुगानांचैवभारत ॥ पक्षाणांचैवमासानांतथैवति
थिपर्वणाम् १७ कलाकाष्ठासुहृतीनांगतेरयनयोस्तथा ॥ कृतःसंवत्सरोराजायोगस्यगणितस्यच १८ पक्षिणांचैवसर्वेषांचक्षुषांचमहाबलः ॥ सुपर्णोभो
गिनांचैवगरुडोधिपतिःकृतः १९ अरुणोगरुडभ्राताजपापुष्पचयप्रभः ॥ योगानांचैवसर्वेषांसाध्यानामधिपःकृतः २० पुत्रोस्यविरथोनामकश्यपस्य
प्रजापतेः ॥ राजाप्राच्यांदिशितथावासवेनाधिपः कृतः २१ आदित्यस्यविभोःपुत्रोधर्मराजोमहायशः ॥ दक्षिणस्यांदिशियमोमहेंद्रेणैवसत्कृतः २२
कश्यपस्यौरसःपुत्रःसलिलांतर्गतःसदा ॥ अंबुराजइतिख्यातःप्रतीच्यांदिशिपार्थिवः २३ पुलस्त्यपुत्रोद्युतिमान्महेंद्रप्रतिमःप्रभुः ॥ एकाक्षःपिंगलोनामसौ
म्यायांदिशिपार्थिव २४ एवंविभज्यराज्यानिस्वयंभूर्लोकभावनः ॥ लोकांश्चत्रिदिवेदिव्यानददत्सपृथक्पृथक् २५ कस्यचित्सूर्यसंकाशान्कस्याचिद्वह्नि
सन्निभान् ॥ कस्यचित्सुष्टुविद्योतान्कस्यचिच्चंद्रनिर्मलान् २६ नानावर्णान्कामगमानेकशतशोजनान् ॥ सतान्सुकृतिनांलोकान्पापदुष्कृतिदुर्लभा
न् २७ येषांभासोविभांत्यग्रेसौम्यास्तारागणाइव ॥ एतेसुकृतिनांलोकायेजाताःपुण्यकर्मिणः २८ येयजंतिमस्रैःपुण्यैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ स्वदारनिर
ताःक्षांताऋजवःसत्यवादिनः २९ दीनानुग्रहकर्तारोब्रह्मण्यालोभवर्जिताः ॥ संत्यक्तरजसःसंतोयांतितत्रतपोमलाः ३०

समर्थानामित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ एवमाधिपत्यस्थापनानंतरं यद्वृत्तं
तदाह कदाचित्तु असुराणां सपक्षाः मित्राणि ॥ १ ॥ २ ॥ सुराश्रयं कनिष्ठाः सुराआधिपत्यं कुर्वन्ति यस्य ज्येष्ठा अपि अनीश्वरा इति शंशं सुरित्यर्थः सर्वे हिरण्याक्षादयः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ रदिमभिस्तेजोयुक्तरदालसदृशैश्चेति गंडशैलविशेषणं भुशुंडोभिरेति पाठे दंडाग्रस्थितमुकुरा

एवं नियुज्यतनयान् स्वयं लोकपितामहः ॥ पुष्करं ब्रह्मसदनमारुह्य प्रजापतिः ३१ सर्वे स्वयं भुदत्तेषु पालनेषु दिवौकसः ॥ रोमिरेस्वेपुल्लोकेषु महेंद्रेणाभिपा
लिताः ३२ स्वयं भुवाशक्रपुरःसराः सुराः कृतायथाहं प्रतिपालनेषु ते ॥ यशो दिवं च प्रतिपेदिरे शुभं मुदं च जग्मुर्मुखभागभोजिनः ३३ इति श्रीमहाभारतेखिलेपु
हरिवंशेभविष्यपर्वणि सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कदाचित्तु सपक्षास्ते पर्वताधरणीधराः ॥ प्रस्थिताधरणीत्य
क्तवानूनंतस्यैव मायया १ तदा सुराणां निलयं हिरण्याक्षेण पालितम् ॥ दिशं प्रतीचीमागम्य हृदे मज्जन्य थागजाः २ तत्रासुरेभ्यः शंसंत आधिपत्यं सुराश्रयम्
तच्छ्रुत्वाथा सुराः सर्वे चक्रुर्द्योगमुत्तमम् ३ कूरांच बुद्धिमतुलां पृथिवीहरणे रताः ॥ आयुधानि च सर्वाणि जगद्गुर्भीमविक्रमाः ४ चक्राशनीस्तथा खड्गान् भुशुंडो
श्वधनुंषि च ॥ प्रासान्पाशांश्च शक्तीश्च मुसलानि गदास्तथा ५ केचित्क्वचिनः सज्जामत्तनागांस्तथापरे ॥ केचिदश्वरथान्युक्ता अपरे श्वान्महासुराः ६ केचि
दुष्टांस्तथा खड्गान्माहिषान्गर्दभानपि ॥ स्वबाहुबलमास्थाय केचिच्चापि पदातयः ७ परिवार्य हिरण्याक्षं तलबद्धाः कलापिनः ॥ इतश्चेतश्च निश्चेरुर्दृष्टाः
सर्वे युयुत्सवः ८ ततो देवगणा पश्चात्पुण्ड्रपुरोगमाः ॥ दैत्यानां विदितोद्योगाश्चक्रुर्द्योगमुत्तमम् ९ महताचतुरंगेण बलेन सुसमाहिताः ॥ बद्धगोधांगुलि
त्राणास्तूणवंतः समार्गणाः १० उग्रायुधधरा देवाः स्वेष्वनीकेष्ववस्थिताः ॥ ऐरावतगतं शक्रमन्वगच्छंतं पृष्ठतः ११ ततस्तूर्यनिनादेन भेरीणां च महास्वनैः
अभ्यद्रव हिरण्याक्षो देवराजं पुण्ड्रम् १२ तीक्ष्णैः परशुनिखि शैर्गदातोमरशक्तिभिः ॥ मुशलैः पट्टिशैश्चैव छादयामास वासवम् १३ ततोस्त्रबलवेगेन सार्चिष्म
त्यः सुदारुणाः ॥ घोररूपामहावेगानिपेतुर्बाणवृष्टयः १४ शिष्टाश्च दैत्या बलिनः सितधारैः परश्वधैः ॥ परिवैरायसैः खड्गैः क्षेपणीयैश्च मुद्गरैः १५ गंडशैलैश्च
विविधैरभिश्चाद्रिसन्निभैः ॥ घातनीभिश्च गुर्वीभिः शतघ्नीभिस्तथैव च १६ युगैर्यत्रैश्च निर्मुक्तैर्गलैश्च विदारणैः ॥ सर्वान् देवगणान् दैत्याः सन्निजघ्नुः सवासवा
न् १७ धूम्रकेशं हरिश्मश्रुं नानाप्रहरणायुधम् ॥ रक्तसंध्याभ्रसंकाशं किरीटोत्तमधारिणम् १८

कृतिफल्युतोमरः फलशल्येन यंत्रितः पाटिश एकधारः खड्गः क्षेपणीयैर्दूरान्मुक्तैः घातनीभिर्गुर्वीभिरेति विशेषणद्वयं शतघ्नीनां शतघ्नीभिः शतहंत्रीभिर्गुर्वीभिरेति शालासंबंधात् ॥ १६ ॥
युगैर्युगाकारैस्त्रैः आग्नेयादिभिरस्त्रैः पाषाणवर्षिभिः ॥ १७ ॥ धूम्रकेशत्वादिविशेषणं हिरण्याक्षं दृष्ट्वा प्रविष्यथरिति चतुर्णामन्वयः ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ महेंद्राख्यपर्वतमिव जंगमंचलम् महाद्रिमिवेतिवापाठः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

नीलपीतांबरधरं शितदंष्ट्रोर्ध्वधारिणम् ॥ आजानुबाहुं हर्यक्षं वैडूर्याभरणोज्ज्वलम् १९ समुद्यतायुधं दृष्ट्वा सर्वदेवगणास्तदा ॥ ते हिरण्याक्षमसुरंदैत्यानाम
ग्रतः स्थितम् २० युगांतसमये भीमं स्थितं मृत्युमिवाग्रतः ॥ प्रविष्यथुः सुराः सर्वे तदा शक्रपुरोगमाः २१ दृष्ट्वा यातं हिरण्याक्षं महाद्रिमिव जंगमम् ॥ देवाः सं
विग्रमनसः प्रगृहीतशरासनाः २२ सहस्राक्षं पुरस्कृत्य तस्थुः संग्राममूर्धनि ॥ साचदैत्यचमूरे जेहिरण्यकवचो ज्ज्वला २३ प्रवृद्धनक्षत्रगणाशारदीयैरिवा
मला ॥ तेन्योन्यमपि संपेतुः पातयंतः परस्परम् २४ बभञ्जुर्बाहुभिर्बाहून् द्रुमन्येयुयुत्सवः ॥ गदानि पातैर्भग्नान् गाबाणैश्च व्यथितोरसः २५ विनिपेतुः पृथ
क्केचित् तथान्येपि विजघ्निरे ॥ बभञ्जिरे रथान् केचित् केचित्संमर्दितारथैः २६ संबाधमन्ये संप्राप्तान् शोकुश्चलितुं रथात् ॥ दानवैर्द्रबलं तत्र देवानां च महद्बलम् २७
अन्योन्यबाणवर्षेण युद्धदुर्दिनमाबभौ ॥ हिरण्याक्षस्तु बलवान् क्रुद्धः सदितिनंदनः २८ व्यवर्द्धत महातेजाः समुद्रइव पर्वाणि ॥ तस्य क्रुद्धस्य सहसामुखान्नि
श्वेरुरर्चिषः २९ शस्त्रजालैर्बहुविधैर्धनुर्भिः परिवैरपि ॥ सर्वमाकाशमावब्रे पर्वतैस्तथैव ३० बहुभिः शस्त्रनिस्त्रिंशैश्चिन्नभिन्नशिरोरसः ॥ न शोकुश्चलि
तुं देवा हिरण्याक्षाद्वितायुधि ३१ सर्वे वित्रासिता देवा हिरण्याक्षेण संयुगे ॥ न शोकुर्यत्नवंतोऽपि यत्नं कुतुं विचेतसः ३२ तेन शक्रः सहस्राक्षः स्तंभितोऽस्त्रेण भीम
ता ॥ ऐरावतगतः संख्येनाशकश्चलितुं भयात् ३३ सर्वांश्च देवान् खिलान् तत्पराजित्य दानवः ॥ स्तंभयित्वा च देवेशमात्मस्थं मन्यते जगत् ३४ स तोयमे
घप्रतिमोऽग्निः स्वनं प्रभिन्नमातंगविलासविग्रहम् ॥ धनुर्विधुन्वंत मुदारवर्चसंत दामुरेन्द्रं ददृशुः सुराः स्थिताः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भ
विष्यपर्वणि वाराहे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निष्प्रयत्ने सुरपतौ धर्षितेऽसुरेषु च ॥ हिरण्याक्षवधे बुद्धिचक्रे च
क्रगदाधरः १ वाराहः पर्वतो नाम यः पूर्वमुदात्ततः ॥ स एष भूत्वा यगवानाजगाम सुरांतं कृत् २ ततश्चंद्रप्रतीकाशमगृण्हाच्छंखमुत्तमम् ॥ सहस्रारंचतच्च
क्रंचकपर्वतसन्निभम् ३ महादेवो महाबुद्धिर्महायोगी महेश्वरः ॥ पश्यते यो मरैः सर्वैर्गुह्यैर्नामभिरव्ययः ४ सदसच्चात्मनि श्रेष्ठः सद्भिर्गुह्यैः स्तेष्वेते सदा ॥ ईज्यते यः
पुराणैश्च त्रिलोके लोकभावनः ५ यो वैकुण्ठः सुरेंद्राणामनंतो भोगिनामपि ॥ विष्णुर्यो योगविदुषां यो यज्ञो यज्ञकर्मणाम् ६

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ॥ इ० म० ह० टी० अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ निष्प्रयत्न इति ॥ १ ॥ पर्वतो नाम पर्वाणि दर्शपू
र्णमासादीनि अवयवत्वेन वर्तते स्मिन्निति पर्वतो यज्ञतनुर्नाभेत्यर्थः य एष वक्ष्यमाणगुणः स वराहो भूवेति संबंधः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

विधाहुतं हुतद्वयमानप्रहुताख्यप्रकारत्रयेण हुताग्नौ द्वयमाना अनग्नौ प्रहुता ब्राह्मणभोजने इत्याश्वलायनव्याख्यतेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

मखेयस्य प्रसादेन भुवनस्थादिवौकसः ॥ आज्यं महर्षिभिर्दत्तमश्रुवन्ति त्रिधा हुतम् ७ योगतिर्देवदैत्यानां यः सुराणां परागतिः ॥ यः पवित्रं पवित्राणां स्वयं भू
रव्ययो विभुः ८ यस्य चक्रप्रविष्टानि दानवानां युगे युगे ॥ कुलान्याकुलतां यांति यानि दृष्टानि वीर्यतः ९ ततो दैत्यद्रवकरं पौराणं शंखमुत्तमम् ॥ धमन्वक्त्रेण
बलवानाक्षिपदैत्यजीवितम् १० श्रुत्वा शंखस्वनं वीरमसुराणां भयावहम् ॥ क्षुभिता दानवाः सर्वे दिशो दशव्यलोकयन् ११ ततः संरक्तनयनो हिरण्याक्षो
महासुरः ॥ कोयमित्यब्रवीद्रोषान्नारायणमुदैक्षत १२ वाराहरूपिणं देवं संस्थितं पुरुषोत्तमम् ॥ शंखचक्रोद्यतकरं देवानामार्तिनाशनम् १३ रराज शंखच
क्राभ्यां ताभ्यामसुरसूदनः ॥ सूर्याचंद्रमसोर्मध्ये यथानीलपयोधरः १४ ततो सुरगणाः सर्वे हिरण्याक्षपुरोगमाः ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिंशदृष्टा देवमुपाद्रवन् ॥
१५ पीड्यमानोतिबलिभिर्दैत्यैः सर्वायुधोद्यतैः ॥ न च चालहरिर्युद्धे कं प्यमान इवाचलः १६ ततः प्रज्वलितांशकिं वाराहोरसिदानवः ॥ हिरण्याक्षो महाते
जाः पातयामास वीर्यवान् १७ तस्याः शक्त्याः प्रभावेण ब्रह्माविस्मयमागतः ॥ समीपमागतां दृष्ट्वा महाशक्तिं महाबलः १८ हुंकारेणैव निर्भर्त्स्य पातयामास
भूतले ॥ तस्यां प्रतिहतायां तु ब्रह्मासाध्वितिचाब्रवीत् १९ यः प्रभुः सर्वभूतानां वराहस्तेन ताडितः ॥ ततो भगवता चक्रमाविध्यादित्यसन्निभम् २० पाति
तं दानवेंद्रस्य शिरस्युत्तमकर्मणा ॥ ततः स्थितस्यैव शिरस्तस्य भूमौ पपात ह ॥ हिरण्मयं वज्रहतं मेरुशृंगमिवोत्तमम् २१ हिरण्याक्षे हते दैत्येषा येतत्र दान
वाः ॥ सर्वे तस्य भयत्रस्ता जग्मुराशु दिशो दश २२ स सर्वलोकाप्रतिचक्रचक्रो महाहवेष्वप्रतिमो ग्रचक्रः ॥ बभौ वराहो युधिचक्रपाणिः कालो युगांतेष्विव
दंडपाणिः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वि
द्राव्यतुरणे सर्वानसुरान् पुरुषोत्तमः ॥ मुमोच तत्र बद्धांस्तान् पुरंदरमुखान् सुरान् १ ततः प्रकृतिमापन्नाः सर्वे देवगणास्तथा ॥ पुरंदरं पुरस्कृत्य नारायणमुप
स्थिताः २ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ त्वत्प्रसादेन भगवन् तव बाहुबलेन च ॥ जीवामो घमहाबाहो निष्क्रांता श्वांतकाननात् ३ त्वच्छासनाद्धिभगवन्
किं कुर्वे त्यदिते सुताः ॥ इच्छामः पादशुश्रूषां तव कर्तुं सनातन ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां पुंडरीकनिभेक्षणः ॥ उवाच वचनं देवान् मुदा
युक्तो हतद्विषः ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यो यस्य भवतो लोको मयैव विहितः पुरा ॥ पाल्यतां स तु यत्नेन नियोगश्च क्वचित् क्वचित् ६

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अप्रतिचक्रं अप्रतिहताज्ञं चक्रं यस्य सः ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टी
कायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ विद्राव्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ लोकः स्थानं नियोगः आज्ञावेदरूपा ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ चिच्छेदपूर्वदानवोद्योगकरत्वेनसापराधानांपक्षान्चिच्छेद ॥ १८ ॥ सुरैः समयः

ऐश्वर्यं प्रतिपन्नास्थक्रतुभागपुरस्कृतम् ॥ मयैव पूर्वनिर्दिष्टो नियोगः प्रतिपाल्यताम् ७ शक्रं चोवाच भगवान् वचनं दुर्मुनिस्त्वनः ॥ इदं यथावत्कर्तव्यं सत्सुचा
सत्सुचत्वया ८ गच्छंतु तपसा स्वर्गं मुनयः शंसितव्रताः ॥ तव लोकं सुरश्रेष्ठ सर्वकामदुघं सदा ॥ यायजूकाश्च ये केचिद्ब्राह्मणाः क्षत्रियाविशः ॥ तेषां कामदु
घालोकाः स्वर्गमादिमनोहराः ॥ यज्ञैरिष्टायायजूकाः फलं ते प्राप्नुवंतु च ॥ ९ ॥ भावः सद्धर्मशीलानामभावः पापकर्मणाम् ॥ संतः स्वर्गजितः संतु
सर्वाश्रमनिवासिनः ॥ १० ॥ सत्यशूराणेशूरादानशूरश्च ये नराः ॥ तेनराः स्वर्गमश्रंतु सदा ये चानसूयवः ११ अश्रद्धधानाः पुरुषाः कामिनो र्थपराः शठाः
अब्रह्मण्यानास्तिकाश्च नरकं यांतु मानवाः १२ एतावत्क्रियतां वाक्यं मयोक्तं त्रिदशेश्वराः ॥ ततो मायि स्थिते सर्वान् बाधिष्यते न चारयः १३ इत्युक्त्वा तं
ह्रीतो देवः शंस चक्रगदाधरः ॥ देवतानां च सर्वेषामभवद्विस्मयो महान् १४ एतदत्यद्भुतं दृष्ट्वा वाराहचरितं सुराः ॥ नमस्कृत्वा वराहाय नाकपृष्ठमिदं गताः
१५ ततः स्वान्यधिपत्यानि प्रतिपन्नानि दैवतैः ॥ सर्वलोकाधिपत्ये च प्रतिष्ठां वासवो गतः १६ विमुक्तादानवगणैः प्रकृतिं धरणी गता ॥ स्थैर्यहेतोर्धरण्या
स्तुज्ञात्वा चागस्कृतान् गिरीन् १७ स्वेषु स्थानेषु संस्थाप्य पर्वतानां पुरंदरः ॥ चिच्छेद भगवान् पक्षान् वज्रेण शतपर्वणा १८ सर्वेषामेव पक्षा वै छिन्नाः शक्रे
ण धीमता ॥ एकः स पक्षो मैनाकः सुरैस्तत्समयः कृतः १९ एष नारायणस्यायं प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ वाराह इति विप्रैः पुराणे परिकीर्तितः २० कृष्णद्वैपाय
नमतं नानाश्रुतिसमाहितम् ॥ नाशुर्चेन कृतघ्राय न नृशंसाय कीर्तयेत् २१ न क्षुद्राय न नीचाय न गुरुद्वेषकारिणे ॥ नाशिष्याय तथाराजन्न कृतघ्राय चैव हि २२
आयुष्कामैर्यशः कामैर्महीकामैश्च मानवैः ॥ जयैषिभिश्च श्रोतव्यो देवानामेष वै जयः २३ पुराणवेदसंबद्धः शिवः स्वस्त्ययनो महान् ॥ पावनः सर्वसत्त्वानां
तत्कालविजयप्रदः २४ एष कौरव्यतत्त्वेन कथितस्त्वनुपूर्वशः ॥ वाराहस्य नृपश्रेष्ठ प्रादुर्भावो महात्मनः २५ ये यजंति मखैः पुण्यैर्देवतानि पितृनापि ॥
आत्मानमात्मनानित्यं विष्णुमेव यजंति २६ लोकायनाय त्रिदशायनाय ब्रह्मायनायात्मभावायनाय ॥ नारायणायात्महितायनाय महावराहाय नमस्कुरु
ष्व २७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि वाराहप्रादुर्भावे चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ४० ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वाराह एष कथितो
नारसिंहमतः शृणु ॥ यत्र भूत्वा मृगेंद्रेण हिरण्यकशिपुर्हतः १ पुरा कृतयुगो राजन्हिरण्यकशिपुः प्रभुः ॥ दैत्यानामादिपुरुषश्चकार सुमहत्तपः २

मैनाकरक्षायैकृतः यथासमुद्रे स्थितस्य तेन पक्षच्छेदो भवितेति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ अयनाय गतये ॥ २७ ॥ इति श्रीमहाभार
ते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ॥ ॥ वाराह एषः मृगेंद्रेण नृसिंहेन भूत्वा आविर्भूय ॥ १ ॥ २ ॥

स्थातुं शोलमस्येति स्थानं स्थावरं नद्यादिल्युगप्रत्ययातः तद्वन्मौनं स्थानमौनम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ दिग्भिः दिग्देवताभिः एवमन्यत्रापि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
 दशवर्षसहस्राणि शतानि दशपंचच ॥ जलवासी समभवत्स्थानमौनव्रतस्थितः ३ ततः शमदमाभ्यां च ब्रह्मचर्येण चैव हि ॥ ब्रह्माप्रीतो भवत्तस्य त
 पसानियमेन च ४ ततः स्वयं भूर्भगवान्त्स्वयमागम्यतत्र ह ॥ विमानेनार्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ५ आदित्यैर्वसुभिः साध्यैर्मरुद्भिर्देवैः सह ॥ रुद्रैर्विश्व
 सहायैश्च यक्षराक्षसकिन्नरैः ६ दिग्भिश्चाथ विदिग्भिश्च नदीभिः सागरैस्तथा ॥ नक्षत्रैश्च मुहूर्तैश्च खचरैश्च महाग्रहेः ७ देवैर्ब्रह्मर्षिभिः सार्द्धैः सप्तर्षिभिस्त
 था ॥ राजर्षिभिः पुण्यकृद्भिर्गंधर्वैरप्सरोगणैः ८ चराचरगुरुः श्रीमान्वृतो देवगणैः सह ॥ ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो दैत्यं वचनमब्रवीत् ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रीतो
 स्मितवभक्तस्य तपसानेन सुव्रत ॥ वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि १० ततो हिरण्यकशिपुः प्रीतात्मा दानवोत्तमः ॥ कृतांजलिपुटः श्रीमान्वचनं चेदमब्रवी
 त् ११ हिरण्यकशिपुस्त्वाच ॥ न देवासुरगंधर्वा न यक्षोरगराक्षसाः ॥ न मानुषाः पिशाचाश्च निहन्तु मां कथंचन १२ ऋषयो नैव मां क्रुद्धाः सर्वलोकपिताम
 ह ॥ शपेयुस्तपसा युक्ता वर एष वृतो मया १३ न शस्त्रेण न चास्त्रेण गिरिणा पादपेन च ॥ न शुष्केण न चोर्द्रेण स्यान्न चान्येन मे वधः १४ न स्वर्गेऽप्यथ पातालैना
 काशेनावनिस्थले ॥ न चाभ्यंतररात्र्यहोर्न चाप्यन्येन मे वधः १५ पाणिप्रहारेणैकेन स भूत्य बलवाहनम् ॥ यो मात्राशयितुं शक्तः समे मृत्युर्भविष्यति १६
 भवेयमहमेवार्कः सोमो वायुर्हुताशनः ॥ सलिलं चांतरिक्षं च नक्षत्राणि दिशो दश ॥ अहं क्रोधश्च कामश्च वरुणो वासवो यमः १७ धनदश्च धनाध्यक्षो यक्षकिंपु
 रूपाधिपः ॥ सूर्तिमंतिच दिव्यानि ममास्त्राणि महाहवे ॥ उपतिष्ठंतु देवेश सर्वलोकपितामह १८ ॥ पितामह उवाच ॥ एते दिव्या वरास्तातमया दत्तास्त
 वाद्भुताः ॥ सर्वां कामानल्पभावात् प्राप्स्यसि त्वं न संशयः १९ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्जगामाकाशमेव च ॥ वैराज्यं ब्रह्मसदनं ब्रह्मर्षिगण
 सेवितम् २० ततो देवाश्च नागाश्च गंधर्वा मुनिभिः सह ॥ वरप्रदानं श्रुत्वैव पितामहमुपस्थिताः २१ ॥ देवा ऊवुः ॥ वरेणानेन भगवन्वधिष्यति स नो सु
 रः ॥ तत्प्रसीदस्व भगवन्वधोऽप्यस्य विचिंत्यताम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भगवान्मर्वभूतानामादिकर्ता स्वयंप्रभुः ॥ स्रष्टा च हव्यकव्यानामव्यकप्र
 कृतिर्ध्रुवः २३ सर्वलोकहितं वाक्यं श्रुत्वा देवः प्रजापतिः ॥ आश्वासयामास सुरान्त्स शीतैर्वचनां बुभिः २४ अवश्यं त्रिदशास्तेन प्राप्तव्यं तपसः फलम् ॥ त
 पसां ते स भगवान्वधं विष्णुः करिष्यति २५ एतच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे वाक्यं पंकजजन्मनः ॥ स्वानि स्थानानि दिव्यानि प्रतिजग्मुर्मुदान्विताः २६ ॥ वैशंपायन उ
 वाच ॥ लब्धमात्रे वरे तस्मिन् सर्वोऽसौ बाधत प्रजाः ॥ हिरण्यकशिपुर्देव्यो वरदानेन दर्पितः २७ आश्रमेषु मुनिर्नान्त्राह्यगान्तं संशितव्रतान् ॥ सत्य
 मरतान् दान् दान्धर्षयामास वीर्यवान् २८

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ॥ ओंकारसहायत्वं ओंकारार्थस्यसार्वात्म्यस्यानुसंधा
 देवांस्त्रिभुवनस्थांश्च पराजित्य महासुरः ॥ त्रैलोक्यं वशमानीय स्वर्गे वसतिदानवः २९ यदावरमदोन्मत्तश्चोदितः कालधर्मणा ॥ यज्ञियानकरोद्देयान्दैवता
 नप्ययज्ञियान् ३० तदादित्याश्च साध्याश्च विश्वे च वसवस्तथा ॥ रुद्रादेवगणायक्षादेवद्विजमहर्षयः ३१ शरण्यं शरणं विष्णुमुपतस्थुर्महाबलम् ॥ देवं दे
 वमयं यज्ञं ब्रह्मदैवं सनातनम् ३२ भूतं भव्यं भविष्यं च प्रजालोकनमस्कृतम् ॥ देवा ऊचुः ॥ नारायणमहाभागदेवत्वांशरणं गताः ३३ त्वंहिनः परमो धाता
 त्वंहिनः परमो गुरुः ॥ त्वंहिनः परमो देवो ब्रह्मादीनां सुरोत्तम ३४ त्वंपद्मानलपत्राक्षशत्रुपक्षभयावह ॥ क्षयायदितिवंशस्याक्षयाय भवनः प्रभो ३५ त्रायस्व
 जहिदैत्येन्द्रं हिरण्यकशिपुं प्रभो ॥ विष्णुरुवाच ॥ भयं त्यजध्वममरा अभयं वोददाम्यहम् ३६ तथैव त्रिदिवं देवा प्रतिपत्स्यथ माचिरम् ॥ एष तं सगणं दैत्यं व
 रदानेन दर्पितम् ३७ अवध्यममरेन्द्राणां दानवेन्द्रं निहन्म्यहम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्विसृज्य त्रिदिवौकसः ३८ वधं संकल्पयित्वा तु हि
 रण्यकशिपोः प्रभुः ३९ सोचिरेणैव कालेन हिमवत्पार्श्वमागतः ॥ किंतुरुपसमास्थाय निहन्म्येनं महासुरम् ४० यत्सिद्धिं करमाशु स्याद्ब्रूयाय विबुधा द्विषः ॥
 अनुत्पन्नं ततश्चक्रे सोऽत्यंतं रूपमास्थितः ४१ नारसिंहमना धृप्यं दैत्यदानवरक्षसाम् ॥ सहायं तु महाबाहुर्जग्राहोऽंकारमेव च ४२ अथोऽंकारसहायो सौ भगवा
 न्विष्णुरव्ययः ॥ हिरण्यकशिपोः स्थानं जगाम प्रभुरीश्वरः ४३ तेजसाभास्कराकारः कांत्या चंद्रइवापरः ॥ नरस्य कृत्वा हतनुं सिंहस्या हतनुं विभुः ४४ ना
 रसिंहेन वपुषा पाणि संस्पृश्य पाणिना ॥ ततो पश्यत विस्तीर्णां दिव्यां रम्यां मनोरमाम् ४५ सर्वकामयुतां शुभ्रां हिरण्यकशिपोः सभाम् ॥ विस्तीर्णां योजन
 शतं शतमध्यर्द्धमुच्छिन्नाम् ४६ विहाय सीकामगमां पंचयोजनमुच्छिन्नाम् ॥ जराशोककृत्यक्तां निष्प्रकं पांशिवां शुभाम् ४७ शुभासनवतीं रम्यां ज्व
 लंतीमिव तेजसा ॥ अंतःसलिलसंयुक्तां विहितां विश्वकर्मणा ॥ दिव्यरत्नमयैर्वृक्षैः फलपुष्पप्रदैर्युताम् ४८ नीलपीतासितश्यामैः सितैर्लोहितकैरपि ॥ अ
 वतानैस्तथा गुल्मैर्मजरीशतधारिभिः ४९ सिताभवनसंकाशाः प्लवंतीवाप्सु दृश्यते ॥ धन्यासनवती रम्या ज्वलंतीमिव तेजसा ५० प्रभावती भास्वरा च दि
 व्यगंधमनोरमा ॥ सुखानचदुःखासानसीतानचवर्मदा ५१ नक्षुत्पिपासेन ग्लानिप्राप्य तां प्राप्नुवंति हि ॥ नानारूपैर्विरचिता विचित्रैरतिभास्वरैः ५२
 स्तंभैर्मणिमयैर्दिव्यैः शाश्वती चाक्षता च सा ॥ अतिचंद्रं च सूर्यं च पावकं च स्वयं प्रभा ५३

नंतद्वलेनैव शमादिभिः रावणादीनां निहतत्वात् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ॥ अर्धार्द्धसार्द्धशतं ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ॥ अवतानैः वितानप्रांते पुलं वमानैः चित्रपटैः झालरइति प्र
 सिद्धैः गुल्मैः तेष्ववगुच्छाकारैरवयवैः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ॥ प्रभालावण्यंतद्वती भास्वरादीनि मती ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

दीप्यतेनाकष्टस्थामर्त्यंतीवभास्करम् ॥ सर्वेचकामाःप्रचुरायेदिव्यायेचमानुषाः ५४ रसवंतःप्रभूताश्चभक्ष्यभोज्यंतथाक्षयम् ॥ पुण्यगंधाःस्रजस्तत्रनि
त्यपुष्पफलद्रुमाः ५५ उष्णेशीतानितोयानिशीतेचोष्णानिसंतिवै ॥ पुष्पिताग्रांन्महाशाखांन्प्रवालांकुरधारिणः ५६ लतावितानसंच्छन्नान्त्सरिस्तुचसरः
सुच ॥ मनोहरांश्चविविधान्ददर्शसतदाप्रभुः ५७ द्रुमान्वहुविधांस्तत्रमृगेंद्रोदृशेद्रुतम् ॥ गंधवंतिचपुष्पाणिरसवंतिफलानिच ५८ तानिशीतानि
तोयानितत्रतत्रसरांसिच ॥ अपश्यत्सर्वतीर्थानिसभायांशतशोविभुः ५९ नलिनैःपुंडरीकैश्चशतपत्रैःसुगंधिभिः ॥ रक्तैःकुवलयैर्नीलैःकुमुदैःसंयुतानिच
६० सकांतैर्धातृराष्ट्रैश्चराजहंसैःसुरप्रियैः ॥ कादंबैश्चक्रवाकैश्चसारसैःकुरैरपि ६१ विमलस्फटिकाभानिपांडुराष्टदलानिच ॥ कलहंसोपगीतानिसारिका
भिरुतानिच ६२ गंधवत्यःशुभास्तत्रपुष्पमंजरिधारिणीः ॥ दृष्टवान्पादपाशेषुनानापुष्पधरालताः ६३ केतकाशोकसरलाःपुन्नागतिलकार्जुनाः ॥ चूता
नीपानागपुष्पाःकदंबबकुलाधवाः ६४ प्रियंगुपाटलीवृक्षाःशाल्मल्यःसहरिद्रकाः ॥ शालास्तालाःप्रियालाश्चचंपकाश्चमनोरमाः ६५ तथाचान्ये
व्यराजंतसभायांपुष्पिताद्रुमाः ॥ वैद्रुमाश्चद्रुमानीकादावाग्निज्वलितप्रभाः ६६ स्कंधवंतःसुशाखाश्चबहुतालसमुच्छ्रयाः ॥ अंजनाशोकवर्णाभाभातिवं
जुलकाद्रुमाः ६७ वरणावत्सनाभाश्चपनसाश्चंदनैःसह ॥ नीलाःसुमनसःश्वैवपीताम्लाश्चतथर्तिद्रुकाः ६८ प्राचीनामलकालोद्गामल्लिकाभद्रदारवः ॥
आम्रातकास्तथाजंबूलकुचाःशैलवालुकाः ६९ सर्जार्जुनाःकंदुरवाःपतंगाःकुटजास्तथा ॥ रक्ताःकुरवकाश्चैवनीपाश्चागरुभिःसह ७० कदंबाश्चैवमव्या
श्चदाडिमीबीजपूरकाः ॥ कालीयकादुकूलाश्चहिंगवस्तैलपर्णिकाः ७१ खर्जूरानालिकेराश्चपूगवृक्षाहरीतकी ॥ मधूकाःसप्तपर्णाश्चविल्वाःपारावतास्तथा
७२ पनसाश्चतमालाश्चनानागुल्मलतावृताः ॥ लताश्चविविधाकाराःपत्रपुष्पफलोपगाः ७३ एतेचान्येचबहवस्तत्रकाननजाद्रुमाः ॥ नानापुष्पफलोपे
ताव्यराजंतसमंततः ७४ चकोराःशतपत्राश्चमत्तकोकिलसारिकाः ॥ पुष्पितान्फलिताग्रांश्चसंपतंतिमहाद्रुमान् ७५ रक्तपीतारूणास्तत्रपादपाग्रगताद्रि
जाः ॥ परस्परमवैक्षंतप्रदृष्टाजीवजीवकाः ७६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिष्कचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तस्यांसभायांदैत्येंद्रोहिरण्यकशिपुःप्रभुः ॥ आसीनआसनेदिव्येनलवमात्रेप्रमाणतः १ दिवाकरनिभेरम्येदिव्यास्तरण
संभृते ॥ रराजसुचिरंराजन्ज्वलत्कांचनकुंडलः २ तस्यदैत्यपतेर्मंदविरजस्कंसमंततः ॥ दिव्यगंधवहस्तत्रमारुतःसुमुखोववौ ३

इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांष्कचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ तस्यामितिनल्लोहस्तचतुःशतंतावन्मात्रे ॥ १ ॥ २ ॥ मंदविरजस्कंचयथास्यात्तथाववौ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ददशैत्यत्रदशेइतिस्वरभक्त्याक्षरपूर

तत्रदेवाःसगंधर्वागणैरप्सरसांवृताः ॥ दिव्यतालैर्दिव्यानिजगुर्गीतानिगायनाः ४ विश्वाचीसहजन्याचप्रम्लोचेत्यभिविश्रुता ॥ दिव्याचसौरभेयाचस
मीचीपुंजिकस्थला ५ मिश्रकेशीचरंभाचचित्रसेनाशुचिस्मिता ॥ चारुनेत्रावृताचीचमेनकाचोर्वशीतथा ६ एताःसहस्रशश्चान्यानृत्यगीतविशारदाः ॥
उपतिष्ठतिराजानंहिरण्यकशिपुंतदा ७ हिरण्यकशिपुस्तत्रविचित्राभरणांबरः ॥ स्त्रीसहस्रैःपरिवृतस्तस्थौज्वलितकुंडलः ८ तत्रासीनमहाबाहुंहिरण्यक
शिपुंप्रभुं ॥ उपासंतिदितेःपुत्राःसर्वेलब्धवराःपुरा ९ बलिवैरोचनस्तत्रनरकःपृथिवीजयः ॥ प्रह्लादोविप्रचित्तिश्चगविष्ठश्चमहासुरः १० अहंताक्रोधहं
ताचसुमनाःसुमतिःखरः ॥ घटोदरोमहापार्श्वःक्रथनःपिठरस्तथा ११ विश्वरूपश्चरूपश्चविरूपश्चमहाद्युतिः ॥ दशग्रीवश्चवालीचमेघवासामहारवः १२
कटाभोविकटाभश्चसंक्रादश्चेद्रतापनः ॥ दैत्यदानवसंवाश्वसर्वेज्वलितकुंडलाः १३ स्रग्विणोवाङ्मनःसर्वेसर्वेसुचारितव्रताः ॥ सर्वेलब्धवराःशूराःसर्वेवि
गतमृत्यवः १४ एतेचान्येचबहवोहिरण्यकशिपुंप्रभुम् ॥ उपासंतेमहात्मानंसर्वेदिव्यपरिच्छदाः १५ विमानैर्विविधैरग्न्यैर्भ्राजमानैरिवार्चिभिः ॥
स्रग्विणोभूषणधरायांतिचायांतिहेलया १६ विचित्राभरणोपेताविचित्रवसनास्तथा ॥ विचित्रशस्त्रकवचाविचित्रध्वजवाहनाः १७ महेंद्रचापसंकाशै
र्विचित्रैरंगदैवैः ॥ भूषितांगादितेःपुत्रास्तमुपासंतिनित्यशः १८ तस्यांसभायांदिव्यायामसुराःपर्वतोपमाः ॥ हिरण्यमुकुटाःसर्वेदिवाकरसमप्रभाः १९
कनकमणिविचित्रवेदिकायामुपहितरत्नसहस्रवीधिकायाम् ॥ सददर्शमृगाधिपःसभायांसुरुचिरदंतगवाक्षसंवृतायाम् २० कनकाविमलहारभूषितांगंदि
तितनयंसमृगाधिपोददर्श ॥ दिवसकरकरप्रभंज्वलंतमसुरसहस्रगणैर्निषेव्यमाणम् २१ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिनारसिंहेद्विचत्वारिं
शोऽध्यायः ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततोदृष्ट्वामहाबाहुंकालचक्रमिवागतम् ॥ नारसिंहवपुश्छत्रंभस्मच्छत्रमिवानलम् १
विकुंचितसदंतस्यनारसिंहस्यभारत ॥ रूपौदार्यंयभौतत्रसहस्रशशिसन्निभम् २ अहोरूपमिदंचित्रंशंखकुंदेंदुसन्निभम् ॥ अनुवन्दानवाःसर्वेहिरण्यकशिपु
श्वसः ३ एवंहिब्रुवतांतेषांनिर्दग्धानांमहात्मनाम् ॥ नारसिंहेनचक्षुर्भ्योचोदिताःकालवर्मणा ४ हिरण्यकशिपोःपुत्रःप्रह्लादोनामवीर्यवान् ॥ दिव्येनच
क्षुषांसिंहमपश्यद्देवमागतम् ५ तंदृष्ट्वास्मकशैलाभमपूर्वांतनुमास्थितम् ॥ विस्मितादानवाःसर्वेहिरण्यकशिपुश्वसः ६

गंज्ञेयं दंतगवाक्षाः झरोकाइतिभाषायांप्रासिद्धाः ॥ २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥

ततोदृष्ट्वा ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ३ ॥ चोदिताः चोदितानामितिपष्टत्रयप्रथमा ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यथामहादशकल्पेचंद्रमंडलेचक्षुधरियतां कृत्स्नं जगद्दृष्टिगोचरी भवत्यस्येतियोगिप्रसिद्धोयंदृष्टांतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
 प्रहादउवाच ॥ महाराजमहाबाहोदैत्यानामादिसंभव ॥ नश्रुतं नैवदृष्टं च नारसिंहमिदं वपुः ७ अव्यक्तप्रभवं दिव्यं किमिदं रूममद्भुतम् ॥ दैत्यांतकरणघोरं
 शंसतीवमनांसिनः ८ अस्य देवाः शरीरस्थाः सागराः सरितस्तथा ॥ हिमवान्पारियात्रश्चैवान्ये कुलपर्वताः ९ चंद्रमाः सहनक्षत्रैरादित्याश्चाश्विनौ तथा ॥
 धनदोवरुणश्चैव यमः शक्रः शचीपतिः १० मरुतो देवगंधर्वा मुनयश्च तपोधनाः ॥ नागायक्षाः पिशाचाश्च राक्षसाभीमविक्रमाः ११ ब्रह्मदेवः पशुपतिर्ल
 लाटस्थाविभांतिवै ॥ स्थावराणि च भूतानि जंगमानि तथैव च १२ भवांश्च सहितोऽस्माभिः सर्वैर्दैत्यगणैर्वृतः ॥ विमानशतसंकीर्णा तथा भ्यंतरजासमा ॥
 १३ सर्वे त्रिभुवनं राजन् लोकधर्मश्च शाश्वतः ॥ दृश्यते नारसिंहेस्मिन् यथेदौ विमलं जगत् १४ प्रजापतिश्चात्र मनुर्महात्मा ग्रहाश्च योगाश्च महीनभश्च ॥ उत्पा
 तकालश्च धृतिः स्मृतिश्च रजश्च सत्त्वं च तपो दमश्च १५ सनत्कुमारश्च महानुभावो विश्वे च देवाप्सरसश्च सर्वाः ॥ क्रोधश्च कामश्च तथैव हर्षो दर्पश्च मोहः पितरश्च स
 र्वे १६ इत्येवमुक्त्वा स च दैत्यराजं हिरण्यनामानमविस्मयेन ॥ दध्यौ च दत्येश्वरपुत्र उग्रं महामतिः किंचिदधोमुखः प्राक् ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते
 खिले पुहरीवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रहादस्य च तच्छ्रु
 त्वा हिरण्यकशिपुर्वचः ॥ उवाच दानवान् सर्वान् त्स गणांश्च गणाधिपः १ मृगेंद्रो गृह्यतां शीघ्रमपूर्वांतनुमास्थितः ॥ यदि वा संशयः कश्चिद्ब्रूयतां वनगोचरः २
 तच्छ्रुत्वा दानवाः सर्वे मृगेंद्रं भीमविक्रमम् ॥ परिक्षिपंतो मुदितास्त्रासयामासुरोजसा ३ सिंहनादनं दित्वा तु पुनः सिंहो महाबलः ॥ बभञ्जतां सभारम्यां व्यादि
 तास्य इवांतकः ४ सभायां भज्यमानायां हिरण्यकशिपुः स्वयम् ॥ चिक्षेपास्त्राणि सिंहस्य रोषव्याकुललोचनः ५ सर्वास्त्राणामथ श्रेष्ठं दंडमस्त्रं सुभैरवम् ॥
 कालचक्रं तथा त्युग्रं विष्णुचक्रं तथैव च ६ धर्मचक्रं महच्चक्रमजितं नामनामतः ॥ चक्रमैद्रंतथा घोरमृषिचक्रं तथैव च ७ पैतामहं तथा चक्रं त्रैलोक्यमहितस्वनम् ॥
 विचित्रामशनीं चैव शुष्कार्द्रं चाशनिद्वयम् ८ रौद्रं तदुग्रं शूलं च कंकालं मुशालं तथा ॥ अस्त्रं ब्रह्मशिरश्चैव ब्राह्ममस्त्रं तथैव च ९ ऐषीकमस्त्रमैद्रंच आग्नेयं शैशिरं त
 था ॥ वायव्यं मथ नंनामकापालमथ किंकरम् १० तथा चाप्रतिमां शक्तिं च मस्त्रं तथैव च ॥ अस्त्रं हयशिरश्चैव सौम्यमस्त्रं तथैव च ११ पैशाचमस्त्रममितं सा
 र्प्यमस्त्रं तथा द्रुतम् ॥ मोहनं शोषणं चैव संतापनविलापने १२ जृम्भणं प्रापणं चैव त्वाष्ट्रं चैव सुदारुणम् ॥ कालमुद्गरमक्षौभ्यं क्षौभणं तु महाबलम् १३ सं
 वर्त्तनं मोहनं च तथा मायाधरं परम् ॥ गांधर्वमस्त्रं दयितमसिरत्नं च नंदकम् १४

॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरीवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शुष्कानिर्मे
 षाः आर्द्राः समेवाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरि वंशे भविष्यपर्वणि टीका

प्रस्वापनं प्रमथनं वारुणं चास्रमुत्तमम् ॥ अस्त्रं पाशुपतं चैव यस्याप्रतिहता गतिः १५ एतान्यस्त्राणि सर्वाणि हिरण्यकशिपुस्तदा ॥ चिक्षेप नरसिंहस्य दीप्तस्या
 ग्रेयथाहुतिः १६ अस्त्रैः प्रज्वलितैः सिंहमावृणोद सुराधिपः ॥ विवस्वान्धर्मसमये हिमवंतमिवांशुभिः १७ सहामर्षानिलोद्भूता दैत्यानां सैन्यसागरः ॥ क्षणे
 न प्लावयन्सिंहं मेनाकमिव सागरः १८ प्रासैः पाशैस्तथा शूलैर्गदाभिर्मुशलैस्तथा ॥ वज्रैरशनिकल्पैश्च शिलाभिश्च महादुमैः १९ मुद्गरैः कूटपाशैश्च शूलोलूख
 लपर्वतैः ॥ शतघ्नीभिश्च दीप्ताभिर्दंडैरपि सुदारुणैः २० परिवार्य समन्तात्तु निघ्नन्नस्त्रैर्हरितं ददा ॥ स्वल्पमप्यस्य न क्षुण्णमूर्जितस्य महात्मनः २१ ते दानवाः पा
 शगृहीतहस्ता महेंद्रवज्राशानितुल्यवेगाः ॥ समन्ततोभ्युद्यतबाहुः शस्त्राः स्थितास्त्रिशीर्षा इव पन्नगैः २२ सुवर्णमालाकुलभूषितांगानां गदाभोगपि न द्र
 गात्राः ॥ मुक्तावलीदामविभूषितांगहंसा इवाभांति विशालपक्षाः २३ तेषां तु वायुप्रतिमौजसां वै कूरुमालावलयोत्कटानि ॥ तान्युतमांगान्यभितो
 विभांति प्रभातसूर्यांशुसमप्रभाणि २४ तैः प्रक्षिपद्भिर्ज्वलतानलोपमैर्महास्त्रपूगैः स समावृतो बभौ ॥ गिरिर्यथा संततवर्षिभिर्वनैः कृतांधकारोद्भुतकंदरदुमः
 २५ तैर्हन्यमानोपि महास्त्रजालैः सर्वैस्तदा दैत्यगणैः समेतैः ॥ नाकंपताजौ भगवान्प्रतापवान्स्थितः प्रकृत्या हिमवानिवाचलः २६ संतापितास्ते नरसिंहरू
 पिणादितेः सुताः पावकदीप्ततेजसा ॥ भयाद्विचेलुः पवनोद्धताय थामहोर्मयः सागरवारिसंभवाः २७ शतैर्धनुर्भिः सुमहातिवेगाद्युगांतकालप्रतिमाञ्छरौ
 घान् ॥ एकायनस्थासु मुचुर्त्तसिंहे महासुराः क्रोधविदीपितांगाः २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरि वंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे चतुश्चत्वारिंशोऽध्या
 यः ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ खराः खरमुखाश्चैव मकराशीविषाननाः ॥ ईहामृगमुखाश्चान्ये वराहसदृशाननाः १ बालसूर्यमुखाश्चै
 व धूमकेतुमुखास्तथा ॥ चंद्रार्द्धचंद्रवक्राश्च प्रदीप्ताग्निमुखास्तथा २ हंसकुटुबक्राश्च व्यादितास्याभयावहाः ॥ पंचास्यालेलिहानाश्च काकगृध्रमुखास्त
 था ३ विद्युज्जिह्वास्त्रिशीर्षाश्च तथोल्कासन्निभाननाः ॥ महाग्राहनिभाश्चान्ये दानवा बलदर्पिताः ४ कैलासवपुषस्तस्य शरीरेशरवृष्टयः ॥ अवध्यस्य मृगेंद्र
 स्य न व्यथां च क्रुराहवे ५ एवंभूयो परान्वोरानसृजन्दानवाः शरान् ॥ मृगेंद्रस्योरसि कुद्धानिः श्वसंत इवोरगाः ६ ते दानवशराघोरा मृगेंद्राय समीरिताः ॥ विल
 यंजमुराकाशे खद्योता इव पर्वते ७ ततश्चक्राणि दिशानि दैत्याः क्रोधसमन्विताः ॥ मृगेंद्रायाक्षिपंत्याशुप्रज्वलंतीव सर्वशः ८

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नगमात्रैः वृक्षप्रमाणैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्तुतं अश्मेत्यादि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

तैरासीद्रगनंचक्रैः संपतद्भिः समावृतं ॥ युगांते संप्रकाशश्चंद्रसूर्यग्रहैरिव ९ तानि चक्राणि वदन् प्रविशंति विभांति वै ॥ मेवोदरदर्शिवोरांचंद्रसूर्यग्रहा इव ॥
१० तानि चक्राणि सर्वाणि मृगेंद्रेण महात्मना ॥ निगीर्णानि प्रदीप्तानि पावकार्चिसमानि वै ११ हिरण्यकशिपुर्दृत्योभूयः प्रासृजदूर्जिताम् ॥ शक्तिप्रज्वालि
तां घोरां हुताशनसमप्रभाम् १२ तामापतंतीं संप्रेक्ष्य मृगेंद्रः शक्तिमुत्तमाम् ॥ हुंकारेणैव रौद्रेण बभंज भगवांस्तदा १३ रराज भग्नसाशक्तिर्मृगेंद्रेण महीतले ॥
सविस्फुल्लिगाज्ज्वलितामहोल्के वनभश्च्युता १४ नाराचपंक्तिः सिंहस्य सृष्टरेजे विदूरतः ॥ नीलोत्पलपलाशानां मालेवोज्ज्वलदर्शना १५ गर्जित्वा तु य
थाकामं विक्रम्य च यथा सुखम् ॥ तत्सैन्यमुत्सारितवान् दृष्ट्वा प्राणीवमारुतः १६ ततोश्मवर्षे दैत्यैर्द्राव्यमृजंत न भोगताः ॥ नगमात्रैः शिलाखंडैर्गिरिकूटैर्महा
प्रभैः १७ तदश्मवर्षे सिंहस्य गात्रे निपतितं महत् ॥ दिशो दशप्रकीर्णं हि खद्योतप्रकरो यथा १८ तदश्मौ वैर्दितिसुतास्तदा सिंहमरिंदम् ॥ प्रच्छादयन् यथामे
वा धारांभिरिव पर्वतम् १९ न च तंचालयामासुर्दैत्यौ वा देवमास्थितम् ॥ भीमवेगा बलश्रेष्ठं समुद्रा इव पर्वतम् २० ततोश्मवर्षे निहते जलवर्षमनंतरम् ॥
धाराभिरक्षमात्राभिः प्रादुरासीत् समंततः २१ नभसः प्रच्युता धारास्तिग्मवेगाः सहस्रशः ॥ आवृण्वन्त्सर्वतोऽप्योमदिशश्चोपदिशस्तथा २२ धाराणां सन्नि
पातेन वायोर्विस्फूर्जितेन च वर्द्धता चैव वर्षेण न प्राज्ञायत किंचन २३ धारादिविचसं सत्कावसुधायांचसर्वशः ॥ न स्पृशंति स्म तंतत्र निपतंत्योनि शंभुवि २४
बाह्यतो ववृषे वर्षे नो परिष्ठात्तु तोयदः ॥ मृगेंद्रप्रतिरूपस्य स्थितस्य युधिमायया २५ हतेश्मवर्षे तु मुले जलवर्षे च शोषिते ॥ स सृजुर्दानवामायामग्निं वायुंच स
र्वशः २६ नभसः प्रच्युतश्चैव तिग्मवेगः समंततः ॥ ज्वालामालीमहारौद्रो दीप्ततेजाः समंततः २७ स सृष्टः पावकस्तेन दैत्यैर्द्रेण महात्मना ॥ न शशाकमहातेजा
दग्धुमप्रतिमौजसम् २८ तमिंद्रस्तोयदैः सार्धं सहस्राक्षो मितद्युतिः ॥ महता तोयवर्षेण शमयामास पावकम् २९ तस्यां प्रतिहतायां तु मायायां युधिदानवाः ॥
स सृजुर्घोरसंकाशं तमस्तीव्रं समंततः ३० तमसां सवृते लोके दैत्येष्वामात्ता युधेषु वै ॥ स्वतेजसा परिवृतो दिवाकर इवाबभौ ३१ त्रिशिखांभुकुटीं चास्य ददृशुर्दान
वारणे ॥ ललाटस्थां त्रिकूटस्थां गंगां त्रिपथगामिव ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नारासिंहे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४॥

न स्पृशंति मध्ये एव शुष्यंतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ मृगेंद्रस्योपरिष्ठान्न अन्यत्र तु अस्तीत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभार
ते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४॥ ॥ ४॥ ॥ ४॥ ॥ ४॥ ॥ ४॥ ॥ ४॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अयोगतः यथोक्तवृद्धिहाससंबंधविनातीववृद्ध्यातीवहासेन च नियतगतिरप्यनियतजगाम ॥ ८ ॥ विवर्णत्वं निष्प्रभत्वं क

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सर्वासु मायासु हतासु दितिनंदनाः ॥ हिरण्यकशिपुं सर्वे विषण्णाः शरणं गताः १ ततः प्रज्वलितः क्रोधात्प्रदहन्निव तेजसा ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्यश्चालयामास मेदिनीम् २ ततः प्रक्षुभिताः सर्वे सागराः सलिलाकराः ॥ चलिता गिरयः सर्वे सकाननवनद्रुमाः ३ तस्मिन् क्रुद्धे तु दैत्ये द्रेतमो भूतमभूजगत् ॥ तमसा समभूच्छन्नं प्राज्ञाय तर्किकेन ४ आवहः प्रवहश्चैव विवहश्च समीरणः ॥ पराहः संवहश्चैव उद्रहश्च महाबलः ५ तथा परिवहः श्रीमान्मारुताभयशंसिनः ॥ इत्येते क्षुभिताः सप्तमारुता गगने चराः ६ ये ग्रहाः सर्वलोकस्य क्षये प्रादुर्भवन्ति वै ॥ ते ग्रहा गगने दृष्टा विचरन्ति यथा सुखम् ७ अयोगतश्च तारासु सर्वेष्वर्क्षेषु संगताः ॥ सग्रहं सह नक्षत्रं प्रज्ज्वालनभो नृप ८ विवर्णत्वं च भगवान्गतो दिवि दिवाकरः ॥ कृष्णः कबंधश्च महालक्ष्यते च न भस्तले ९ अमुं च चासितां सूर्यो धूमवर्तिभया वहाम् ॥ गगनस्थश्च भगवानभीक्ष्णं परितप्यते १० सप्तधूमनिभा घोराः सूर्यादिविषमुत्थिताः ॥ सोमस्य गगनस्थस्य ग्रहास्तिष्ठन्ति शृंगगाः ११ वामे च दक्षिणे चैव स्थितौ शुक्रबृहस्पती ॥ शनैश्चरो लोहितांगो लोहितार्कसमद्युतिः १२ समं समभिरोहन्ति दुर्गाणि गगने चराः ॥ शृंगानि कनकैर्घोरा युगांतावर्तका ग्रहाः १३ चंद्रमाः सह नक्षत्रैर्ग्रहैः सप्तभिरावृतः ॥ चराचरविनाशार्थं रोहिणीनाभ्यनंदत १४ गृहीतो राहुणा चंद्र उल्काभिरंभिह्न्यते ॥ उल्काः प्रज्वलिताश्चंद्रे प्रचेलुर्धोरदर्शनाः १५ देवानामपि यो देवः सोम्य वर्षत शोणितम् ॥ अपतन् गगनादुल्का विद्युद्रूपाः सनिः स्वनाः १६ अकाले पादपाः सर्वे पुष्पंति च फलंति च ॥ लताश्च सफलाः सर्वायाः प्रादुर्दैत्यनाशनम् १७ फले फलान्यजायन्त पुष्पे पुष्पं तथैव च ॥ उन्मीलन्ति निमीलन्ति हसन्ति च रुदन्ति च १८ विक्रोशन्ति च गभीरं धूमयन्ति ज्वलन्ति च ॥ प्रतिमाः सर्वदेवानां कथयन्ति युगक्षयम् १९ आरण्यैः सह संमृष्टा ग्राम्याश्च मृगपक्षिणः ॥ चुक्रुशुर्भिरन्तत्र मृगैरेव समुपस्थिते २० नद्यश्च प्रतिलोमा हि वहन्ति कलुषोदकाः ॥ अपराह्ण गते सूर्ये लोकानां क्षयकारके २१ न प्रकाशंति च दिशो रक्तेणुसमाकुलाः ॥ वानस्पत्या न पूज्यन्ते पूजनार्हाः कथंचन २२ वायुवेगेन हन्यन्ते भिद्यन्ते प्रणुदन्ति च ॥ तदा च सर्वभूतानां छाया न परिवर्तते २३ अपराह्ण गते सूर्ये लोकानां च युगक्षये ॥ तदा हिरण्यकशिपोर्दैत्यस्यो परिवेश्मनः २४ भांडागारायुधागारे निविष्टमभवन्मधु ॥ तथैव चायुधागारे धूमराजिरदृश्यत २५ स च दृष्ट्वा महोत्पाता न हिरण्यकशिपुस्तदा ॥ पुरोहितं तदा शुक्रं वचनं चेदमब्रवीत् २६

बंधोरादुरदृश्योऽपि दृश्यत्वं गत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ सप्तग्रहाः सोमस्य शृंगगा इति योजना ॥ ११ ॥ १२ ॥ कनकैर्निर्मितानि शृंगानि मेरोरित्यर्थात् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वानस्पत्याः चैत्यदेवताः ॥ २२ ॥ २३ ॥ अपराह्ण गतेऽपि सूर्ये छाया न परिवर्तते निष्प्रभत्वात् सूर्यस्येत्यर्थः २४ मधुसौद्रपटलम् २५ २६

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पृथिवीधरणानिदिग्गजादीनि ॥ ४० ॥ नागःशेषःतेजोधराः

किमर्थंभगवन्नेतेमहोत्पाताःसमुत्थिताः ॥ श्रोतुमिच्छामितत्वेनपरंकौतूहलंहिमे २७ शुक्रउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्नवहितोवचनंमेमहासुर ॥ यदर्थमिह
दृश्यतेमहोत्पातामहाभयाः २८ यस्यैतेसंप्रदृश्यंतेराज्ञोराप्तेमहासुर ॥ देशोवाह्रियतेतस्यराजावाबंधमर्हति २९ अतोबुद्ध्यासमीक्षस्वयथासर्वंप्रणश्यति
बृहद्भयंहिनचिराद्भविष्यतिनसंशयः ३० एतावदुक्त्वाशुक्रस्तुहिरण्यकशिपुंतदा ॥ स्वस्तीत्युक्त्वातुदैत्येद्रंजगामस्वंनिवेशनम् ३१ तस्मिन्गतेसदैत्ये
द्राध्यातवान्सुचिरंतदा ॥ आसांचक्रेसुदीनात्माब्रह्मवाक्यमनुस्मरन् ॥ असुराणांविनाशायसुराणांविजयायच ३२ दृश्यंतेविविधोत्पाताघोराघोरनिदर्श
नाः ॥ एतेचान्येचबहवोघोराद्युत्पातदर्शनाः ३३ दैत्येद्राणांविनाशायदृश्यंतेकालनिर्मिताः ॥ ततोहिरण्यकशिपुर्गदामादायसत्वरं ३४ अभ्यद्रवतवेगे
नधरणीमनुकंपयन् ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्योयदासंसृष्टवान्महीं ३५ संदष्टोष्ठपुटःक्रोधाद्वराहइवपूर्वजः ॥ मेदिन्यांकंपमानायांदैत्येद्रेणमहात्मना ३६ मही
धरेभ्योनाग्रेन्द्रानिपेतुर्भयविह्वलाः ॥ विषज्वालाकुलैर्वक्रैर्विमुंचतोद्गताशनं ३७ चतुःशीर्षाःपंचशीर्षाःसप्तशीर्षाश्चपत्रगाः ॥ वासुकिस्तक्षकश्चैवकर्कोटकध
नंजयौ ३८ एलापत्रश्चकालीयोमहापद्मश्चवीर्यवान् ॥ सहस्रशीर्षधृङ्नागोहेमतालध्वजःप्रभुः ३९ शेषोऽन्तोमहीपालोदुष्प्रकंपःप्रकंपितः ॥ दीप्तान्यंत
र्जलस्थानिपृथिवीधरणानिच ४० तदाकुद्वेनदैत्येनकंपितानिसमंततः ॥ पातालतलचारिण्योनागतेजोधराःशिवाः ४१ आपश्चसहसाकुद्वादुष्प्रकंप्यर
साःशुभाः ॥ नदीभागीरथीचैवसरयूःकौशिकीतथा ४२ यमुनाचैवकावेरीकृष्णावेणातथैवच ॥ सुवेणाचमहाभागानदीगोदावरीतथा ४३ चर्मण्वतीच
सिंधुश्चतथानदनदीपतिः ॥ मेकलप्रभवश्चैवशोणोमणिनिभोदकः ४४ सुस्रोतानर्मदाचैवतथावेव्रवतीनदी ॥ गोमतीगोकुलाकीर्णातथापूर्णासिरस्वती
४५ महीकालनदीचैवतमसापुण्यवाहिनी ॥ सिताचैक्षुमतीचैवदेविकाचमहानदी ४६ जंबुद्वीपंरत्नवंतंसर्वरत्नोपशोभितं ॥ सुवर्णकूटकंचैवसुवर्णाकरमं
डितम् ४७ महानदश्चलोहित्यःशैलकाननशोभितः ॥ पत्तनंकौशिकारण्यंद्रविडंरजताकरं ४८ मागधांश्चमहाग्रामानंगान्वंगांस्तथैवच ॥ सुह्यान्मल्ला
न्विदेहांश्चमालवान्काशिकोसलान् ४९ भुवनंवनंतेयस्यसुवर्णस्यचकंपितम् ॥ कैलासशिखराकारंयत्कृतंविश्वकर्मणा ५० रक्ततोयोभीमवेगोलौहित्यो
नामसागरः ॥ शुभःपांडुरमेघाभःक्षीरोदश्चैवसागरः ५१ उदयश्चैवराजेंद्रउच्छ्रितःशतयोजनम् ॥ सुपर्णवेदिकःश्रीमान्नागपक्षिनिषेवितः ५२ आजमानो
र्कसदृशैर्जातरूपमयैर्दुर्भैः ॥ शालैस्तालैस्तमालैश्चकार्णिकाभिश्चपुष्पितैः ५३

मणिगततेजोमूर्धानः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

अयोमुखश्चविपुलः सर्वतोधातुमंडितः ॥ तमालवनगंधश्चपर्वतोमलयः शुभः ५४ सुराष्ट्राश्चसुवाह्नीकाः शूराभीरास्तथैवच ॥ भोजाः पाण्ड्याश्चवंगाश्चकलि
गास्ताम्रलिप्तकाः ५५ तथैवांध्राश्चपुंड्राश्चवामचूडाः सकेरलाः ॥ क्षोभितास्तेनदैत्येनसदेवाः साप्सरोगणाः ५६ अगस्तिभुवनंचैवयदगम्यं पुराकृतम् ॥
सिद्धचारणसंवैश्वसेवितंसुमनोहरम् ५७ विचित्रनागविहंगमुपुष्पितलताद्रुमम् ॥ जातरूपमयैः शृंगैरप्सरोगणसेवितम् ५८ गिरिः पुष्पितकश्चैवल
क्ष्मीवान्प्रियदर्शनः ॥ उत्थितः सागरं भित्त्वा वयस्यश्चंद्रसूर्ययोः ५९ रराजसुमहाशृंगैर्गगनं विलिखन्निव ॥ सूर्यचंद्रांशुसंकाशैः सागरांशुसमावृतः ॥
६० विद्युद्गान्पर्वतः श्रीमानायातः शतयोजनम् ॥ विद्युतांयत्रसंपातानिपात्यंतेनगोत्तमे ६१ ऋषभः पर्वतश्चैव श्रीमानृषभसंस्थितः ॥ कुंजरः पर्वतश्चै
वयत्रागस्त्यगृहं महत् ६२ विशालरथ्यादुर्धर्षासर्पाणामालयापुरी ॥ तथाभोगवतीचापिदैत्येन्द्रेणाभिकंपिता ६३ महामेवगिरिश्चैवपारियात्रश्चप
र्वतः ॥ चक्रवांश्चगिरिः श्रेष्ठो वाराहश्चैवपर्वतः ६४ प्राग्ज्योतिषपुरंचैवजातरूपमयं शुभम् ॥ यस्मिन्वसतिदुष्टात्मानरकोनामदानवः ६५ मेरुश्चय
र्वतश्च्रेष्ठो मेघगंभीरनिःस्वनः ॥ षष्ठितत्रसहस्राणिपर्वतानां विशांपते ६६ तरुणादित्यसंकाशो महेंद्रश्चमहागिरिः ॥ देवावासः शुभः पुण्योगिरिराजो दिवंग
तः ६७ हेमशृंगो महाशैलस्तथामेघसखोगिरिः ॥ कैलासश्चापिदुष्कंपोदानवेन्द्रेणकंपितः ६८ यक्षराक्षसगंधर्वैर्नित्यंसेवितकंदरः ॥ श्रीमन्मनो
हरश्चैव नित्यं पुष्पितपादपः ६९ हेमपुष्करसंच्छन्नं तेन वैखानसंसरः ॥ कंपितं मानसंचैवराजहंसैर्नित्यंसेवितम् ७० विशृंगः पर्वतश्चैवकुमारीचसरिद्वरा ॥ तु
षारचयसंकाशो मंदरश्चैवपर्वतः ७१ उशीरबीजश्चगिरिरुद्रोपस्थस्तथाद्रिराट् ॥ प्रजापतेश्चनिलयस्तथापुष्करपर्वतः ७२ देवावृत्पर्वतश्चैवतथावैवालुको
गिरिः ॥ क्रौंचः सप्तर्षिशैलश्चधूमवर्णश्चपर्वतः ७३ एतेचान्येचगिरयो देशाजनपदास्तथा ॥ नद्यश्चसागराश्चैवदानवेन्द्रेणकंपिताः ७४ कपिलश्चमहीपुत्रो
व्याघ्राक्षश्चैवकंपितः ॥ खेचराश्चनिशापुत्राः पातालतलवासिनः ७५ गणास्तथापरेरौद्रामेवनादांकुशायुधाः ॥ उर्ध्वगोभीमवेगश्चसर्वएवाभिकंपिताः ७६
॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिनारसिंहेषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्रादित्याश्चसाध्या
श्चविश्वेचमरुतस्तथा ॥ रुद्रादेवामहात्मानो वसवश्चमहाबलाः १ आगम्यतेमृगेंद्रस्यसकाशं सूर्यवर्चसः ॥ ऊचुः संत्रस्तमनसो देवा लोकाक्षयार्दिताः २ ज
हिदेवदितेः पुत्रं दानवं लोकनाशनम् ॥ दुर्वृत्तमसदाचारं सहस्रैर्महासुरैः ३

॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटिकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ वैशंपायन उवाच तत्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चतुर्विभक्तमूर्तिः चतुर्धा

त्वं ह्येषामंतकृन्नान्योदैत्यानादैत्यनाशन ॥ तन्नाशयहि तार्थाय लोकानां स्वस्ति वै कुरु ४ त्वंगुरुः सर्वलोकानां त्वमिन्द्रस्त्वं पितामहः ॥ ऋते त्वदन्यच्छरणं
भूतं न भविष्यति ५ तच्छ्रुत्वा वचनं देवो देवानामादिसंभवः ॥ ननादसु महानादमतिगंभीरानिःस्वनम् ६ पाटितान्यसुरेन्द्राणां मृगेंद्रेण महात्मना ॥ सिंहना
देन महता हृदयानि मनांसि च ७ गणः क्रोधवशो नाम कालकेयस्तथापरः ॥ वेगश्चैव गलेयश्च सिंहिकेयश्च वीर्यवान् ८ संह्लादीयो महानादो महावेगस्तथा
परः ॥ कपिलश्च महापुत्रो व्याघ्राक्षः क्षितिकंपनः ९ खेचराश्च निशापुत्राः पातालतलचारिणः ॥ गणस्तथा परोरौद्रो मेघनादो कुशायुधः १० ऊर्ध्वगोभी
मवेगश्च भीमकर्मा कर्कलोचनः ॥ वज्रीशूलीकरालश्च हिरण्यकशिपुस्ततः ११ जीमूतघनसंकाशो जीमूतइव वेगवान् ॥ जीमूतघनसंकाशो जीमूतसदृश
द्युतिः ॥ दम्पैर्दैत्यगणैस्तुष्टो मृगेंद्रेण महात्मना १२ देवारिर्दितिजो दृष्टो नृसिंहं समुपाद्रवत् ॥ समुत्पत्य ततस्तीक्ष्णैर्मृगेंद्रेण महानखैः १३ तत्रोकार
सहायने विदार्य निहतो युधि १४ महीचलोकश्च शशीनभश्च ग्रहाश्च सूर्यश्च दिशश्च सर्वाः ॥ नद्यश्च शैलाश्च महार्णवाश्च गताः प्रकाशादिति पुत्रनाशात् १५
ततः प्रमुदिता देवा ऋषयश्च तपोधनाः ॥ तुष्टुवुर्विविधैस्तोत्ररादिदेवं सनातनम् १६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ यत्त्वया विहितं देवनारसिंहमिदं वपुः ॥
एतदेवार्चयिष्यंति परावरविदो जनाः ८ मृगेंद्रत्वं च लोकेषु सर्वस्वेषु वा विभो १७ गायंति त्वांच मुनयो मृगेंद्र इति नित्यशः ॥ त्वत्प्रसादात्स्वकं स्थानं प्र
तिपन्नास्म वै विभो १८ एवमुक्तो देवसंघैर्नारसिंहो महामनाः ॥ ब्रह्माच परमप्रीतो विष्णोस्तोत्रमुदीरयत् १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भवानक्षरमव्यक्तमर्चित्यं
गुह्यमुत्तमम् ॥ कूटस्थमकृतं कर्तृसनातनमनामयम् २० सांख्ययोगे च या बुद्धिस्तत्त्वार्थपरिनिष्ठिता ॥ तां भवान्वेदविद्यात्मा पुरुषः शाश्वतो भुवः २१
त्वं व्यक्तश्च तथा व्यक्तस्त्वत्तः सर्वमिदं जगत् ॥ भवन्मया वयं देव भवानात्मा भवान्प्रभुः २२ चतुर्विभक्तमूर्तिस्त्वं सर्वलोकविभुर्गुरुः ॥ चतुर्युगसहस्रेण सर्वलो
कांतकांतकः २३ प्रतिष्ठा सर्वभूतानां मनंतबलपौरुषः ॥ कपिलप्रभृतीनां च यतीनां परमागतिः २४ अनादिमध्यनिधनः सर्वात्मा पुरुषोत्तमः ॥ स एतां
त्वं च संहर्ता त्वमेको लोकभावनः २५ भवान्ब्रह्मा च रुद्रश्च महेंद्रो वरुणो यमः ॥ भवान्कर्ता विकर्ता च लोकानां प्रभुरव्ययः २६

विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयेण नृसिंहात्पनीयाद्युपनिषत्प्रसिद्धेन द्व्यप्रकारेण विभक्तस्वरूपः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

परः ॥ पुरुषान्नपरं किंचित्साकाष्ठासापरागतिरिति ॥ इंद्रियार्थमनोबुद्धिमहदव्यक्तपुरुषाणामुत्तरोत्तरं परत्वम् ॥ इंद्रियाणामपि परत्वं भगवता उक्तं इंद्रियाणि पराण्यादुरिति ॥ तद्वदत्रापि परं प्राज्ञेया इंद्रियादीन् ये वा सप्तसप्तानामपिश्लोकानां क्रमेण प्रतिपाद्यानि सर्वथा पिनात्रपौनरुक्त्यदोषोस्तीति सर्वज्ञेयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ उत्तरं कूलं चेतद्वोपम् ॥ ३५ ॥ त्यक्त्वा अदृश्यां कृत्वा तद्वपुः तस्याः प्रतिमां पौराणं वैष्णवं चतुर्भुजादिलक्षणम् ॥ ३६ ॥ भूतयुक्तेन पंचमहाभूतघटितेन अष्टचक्रेण अष्टौ ग्रहा अष्टावतिग्रहा इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धशब्दश्रोत्रादिग्रहातिग्रह रूपैरनिशं चक्रवच्चाल्यमानेन देहेन साधनेन अव्यक्तप्रकृतिरप्यष्टाकृतिरहंकाराच्चिरुष्ठादेव आत्मानृसिंहरूपीस्वस्थानं निर्विशेषचिन्मात्रस्वरूपं तद्विष्णोः परमं पदमिति श्रुतिप्रसिद्धमगमम् ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ नृसिंह इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अत्रम इति नारायण इति प्रख्यातरोत्या कृत्स्न ब्रह्मांडल्यस्थानभूतब्रह्मांडदेवासुरविभागमुपजीव्य देवानां पक्षपातेनासुरान् विध्वंसोयतेत्युक्तं सर्वात्मनः स्वावयवेष्विव तेषु विषमबुद्धचयोगादिति शंकार्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ विष्णुत्वं वामनस्यापि कथं त्रैलोक्यव्यापकत्वं चेति भावः ॥ ८ ॥ उत्तरमाह शृण्विति दिव्यां लौकिकदृष्टां तागम्यां अथापि ऋषिपुंगवैर्मंत्रद्रष्टृप्रवरैरर्चितां कविभिर्ब्रह्मनिष्ठैः स्वानुभवप्रामाण्येन प्रकर्षणोक्तां ब्रह्मोक्तां मंत्रसूचितां ब्राह्मणे मंत्रविवरणरूपे पि ईरितां अयं भावः इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते इत्यादि श्रुतौ एकस्यां मायायामसमवेतं बहुवचनं पाशान्यायेन तदवयवेषु सत्त्वरजस्तमः सुपर्यवस्यति तत्र सत्त्वप्रधानानि रूपाणि देवतादीनि रजःप्रधानानि यक्षरक्षः प्रभृतोनि तमः प्रधानानि भूतप्रेतादीनि त्रिविधानां द्रव्यरूपाणि तैः सत्त्वकार्यकदा

एवं महात्मना तेन नृसिंहवपुषा तदा ॥ देवेन निहतः पूर्वं हिरण्यकशिपुश्च सः ॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहप्रादुर्भावे हिरण्यकशिपुवधकथनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नृसिंह एष कथितो भूयो यं वामनो परः ॥ यत्र वामनमास्थाय रूपं रूपविदां वरः १ बले बलवतो यज्ञे बलिना विष्णुना पुरा ॥ विक्रमैस्त्रिभिराक्रम्य त्रैलोक्यमखिलं हतम् २ समुद्रवसना चोर्वीना नानागविभूषिता ॥ हत्वा दत्त्वा सुरैर्द्रा यशक्राय प्रभविष्णुना ३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ अत्र मे संशयो ब्रह्मत्रयकौतूहलं महत् ॥ कथं नारायणो देवो वामनत्वमुपागतः ४ यः पुराणे पुराणात्मा भूत्वा नारायणः प्रभुः ॥ पद्मनाभो महाबाहुर्लोकानां प्रकृतिर्ध्रुवः ५ अनादिमध्यनिधनस्त्रैलोक्यादिः सनातनः ॥ देवदेवः सुराध्यक्षः कृष्णो लोकनमस्कृतः ६ हव्यकव्यवहः श्रीमान् हव्यकव्यभुगव्ययः ॥ अदित्या देवमातुश्च कथं गर्भे भवत्प्रभुः ॥ सप्तयोवासवस्यापि स कथं वासवानुजः ७ प्रसूतो देवदेवेशो विष्णुत्वं प्राप्तवान्कथम् ॥ एतदा च क्षमे विप्र प्रादुर्भावं महात्मनः ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्कथां दिव्यामर्चितामृषिपुंगवैः ॥ पुराणैः कविभिः प्रोक्तां ब्रह्मोक्तां ब्राह्मणे रिताम् ९

चिदुपकरोति कदाचिदुभयस्याप्यभिभवंकरोति उभयेनाप्यभिभूयते च तदेवं मूलगुणानां यथाविरोध एव तत्प्रधानानां देवादीनामापितत्र यथासलिलस्य माधुर्यं इन्द्राक्षादौ बीजगुणादतिशयेनाविर्भवति निवृत्तमरोचरसादौ तु निरवशेषेणावृत्तं भवति औपाधिकं चांशकटुत्वादिकं अतो व प्रकाशते एवमिन्द्रस्य स्वरूपभूतं ज्ञानं सात्विकेषु देवतादिष्वविर्भवति इतरेष्वनु तस्य तिरोभावः औपाधिकानां च कामक्रोधादीनामतिशयेनाविर्भावो भवतोति इन्द्रस्यापि सविशेषरूपवतः स्वरूपप्रकाशहेतुत्वाद्देवेषु पक्षपातः तात्तिरोधानहेतुत्वादेतरेषु द्रोहश्च युज्यते संतिर्ह्यिन्द्रस्य पंचरूपाणि भूवो जांकुरतरुफलोपमानि शुद्धशवलसूत्रविराड्विष्णुसंज्ञानि तत्र शुद्धनिर्विशेषं विष्णुस्तु सर्वविशेषयुक्तो राजवच्छिष्टेष्वनुग्रहं दुष्टेषु द्रोहं च करोतीति युज्यत एवं स्वांगमपि रयाज्यो दुष्टः प्रियोऽप्यासौ द्वष्टौ गुष्ठ इवाहिनेति न्यायेन बाधितुं शक्यमेव मायावित्वाच्चास्य वामनत्वं व्यापकत्वं च युज्यत इति सर्वमनवयम् ॥ १ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुराणांतरेहिरण्याक्षस्यज्येष्ठकथनंकल्पभेदाभिप्रायम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

मारीचस्यसुरेशस्यकश्यपस्यप्रजापतेः ॥ अदितिर्दितिर्द्वैभार्येभगिन्यौजनमेजय १० अदित्यांजज्ञिरेदेवाःकश्यपस्यमहात्मनः ॥ धातार्यमाचमित्रश्वरु
णोशोभगस्तथा ११ इंद्रोविवस्वान्पूषाचपर्जन्योदशमस्तथा ॥ तथैकादशमस्त्वष्टाद्वादशोविष्णुरुच्यते १२ दित्यांजातोहिबलवान्हिरण्यकशिपुःप्रभुः ॥
तस्यानुजश्चैत्येन्द्रोहिरण्याक्षःप्रतापवान् १३ हिरण्यकशिपोःपुत्राःपंचवोरपराक्रमाः ॥ प्रह्लादश्चानुह्लादश्चजंभःसंह्लादएवच १४ विरोचनश्चप्राह्लादि
स्तस्यपुत्रोबलिःस्मृतः ॥ पुत्रपौत्रंचबलवतेषामक्षयमव्यम् १५ तेजस्विनांसुरारीणांदैत्येद्राणांमनस्विनाम् ॥ गणाःसुबहुशोराजनदेशदेशेसहस्रशः १६
तेदृष्टानारसिंहेनहिरण्यकशिपुंहतम् ॥ दैत्यादेववधार्थायबलिमिंद्रं प्रचक्रिरे १७ दृष्ट्वाधर्मपरंनित्यंसत्यवाक्यंजितेन्द्रियम् ॥ शौर्याध्ययनसंपन्नंसर्वज्ञानवि
शारदम् १८ परावरगृहीतार्थंतत्त्वदर्शिनमव्ययम् ॥ तेजस्विनंसुररिपुंहिरण्यकशिपुंयथा १९ अभिषेकेणदित्येनबलिंवैरोचनितथा ॥ दैत्याधिपत्येदि
तिजास्तदासर्वेऽभ्यपूजयन् २० अभिषिक्तस्तदादैत्यैर्बलिर्बलवतांवरः ॥ ब्रह्मणाचैवतुष्टेनहिरण्यकशिपोःपदे २१ अभिषिक्तोसुरगणैर्बलिंवैरोचनिस्त
दा ॥ कांचनैःकलशैःस्फीतैःसर्वतीर्थीबुसंतैः २२ जयशब्दंततश्चक्रुरभिषिक्तस्यदानवाः ॥ बलेरतुलवीर्यस्यसिंहासनगतस्यवै २३ कृत्वेन्द्रंदानवाःसर्वे
बलिर्बलवतांवरम् ॥ ततोविज्ञापयामासुःशिरोभिःपतिताःक्षितौ २४ ॥ दैत्याऊचुः ॥ विदितंतवदैत्येन्द्रहिरण्यकशिपोर्यथा ॥ त्रैलोक्यमासीदखिलंज
गत्स्थावरजंगमम् २५ पितामहंतुहत्वातेसुरेश्वरनिपूदन ॥ हृतंतदैवत्रैलोक्यंशक्रथैवाभिषेचितः २६ तत्पितामहराज्यंत्वंप्रत्याहर्तुमिहार्हसि ॥ अ
स्माभिःसहितोनाथत्रैलोक्यमिदमव्ययम् २७ प्रत्यानयस्वभद्रंतेराज्यंपैतामहंप्रभो २८ असुरगणसहस्रसंतृतस्त्वंजयदिविदेवगणान्महानुभावान् ॥ अ
मितबलपराक्रमोसिराजन्नतिशयसेस्वगुणैःपितामहंस्वम् ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतोखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनेबलेरभिषेकोनामअष्टच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निशम्यतेषांवचनंमहामतिर्बलिस्तदाप्रीतमनामहाबलः ॥ आज्ञापयामाससदत्यकोटिंत्रै
लोक्यमद्यैवजयामसर्वं १ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाबलेर्वैरोचनस्यतु ॥ उद्योगंपरमंचक्रुर्दानवायुद्धदुर्मदाः २ महापद्मोनिर्कुंभश्चकुंभकर्णश्चवीर्यवान् ॥ कांच
नाक्षःकपिस्कंधोमैनाकःक्षितिकंपनः ३ शितकेशोर्ध्ववक्त्रश्चवज्रनाभःशिखीजटी ॥ सहस्रबाहुर्विकटोव्याघ्राक्षःप्रियदर्शनः ४ एकाक्षएकपान्मुंडोविद्युद
क्षश्चतुर्भुजः ॥ गजोदरोगजशिरागजस्कंधोगजेक्षणः ५

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायामष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

अष्टदंष्ट्रश्चतुर्वक्रोमेघनादीजलधरः ॥ करालोज्वालजिह्वास्यःशतांगःशतलोचनः ६ सहस्रपादःसुमुखःकृष्णश्चैवमहासुरः ॥ रणोत्कटोदानपतिःशैलकंपी
कुलाकुलिः ७ समुद्रोरभसशृङ्गोधूम्रश्चैवमहासुरः ॥ गोत्रजोगोक्षुरोरौद्रोगोदंतःस्वस्तिकोध्रुवः ८ मांसलोमांसमक्षश्चवेगवान्केतुमाञ्जिबिः ॥ पंकादि
ग्धशरीरश्चबृहत्कीर्तिर्महाहनुः ९ समप्रभोविकुंभांडोविरूपाक्षोमहोदरः ॥ श्वेतशीर्षश्चंद्रहनुश्चंद्रहाचंद्रतापनः १० विक्षरोदीर्घबाहुश्चमद्यपोमारुताशनः
तालजंघोमहाभागःसरभःशलभःक्रथः ११ समुद्रमथनोनादीविततश्चमहाबलः ॥ प्रलंबोनरकोव्यालीधेनुकःकाललोचनः १२ वरिष्ठश्चगरिष्ठश्चभूतलो
मातथाविधुः ॥ दुष्प्रसादःकिरीटीचमूचीवक्रोमहासुरः १३ सुबाहुःकंजबाहुश्चकरणःकलशोदरः ॥ सामपोदेवयाजीचप्रवरोवीरमर्दनः १४ सुपथःखंडमु
क्तिश्चशिखिनेत्रःशिखिध्वजः ॥ यथास्मृतिमयाप्रोक्तामरीचेःकीर्तिवर्धनाः १५ एतेचान्येचबहवोनानाभूषणभूषिताः ॥ रथौघैर्वहुसाहसैर्ययुर्योद्धुमारिंद
माः १६ दिव्यांबरधरादैत्यादिव्यमालयानुलेपनाः ॥ दिव्यैश्चक्रवर्चैर्नद्धादिव्यैश्चैवोच्छ्रितैर्ध्वजैः १७ दिव्यायुधधरादैत्यागर्जमानायथांबुदाः ॥ बृहद्भी
रथघोषैश्चालयंतोवसुंधराम् १८ महाबलादिव्यबलाम्धारिणोभुजंगभोगप्रतिमैर्महाभुजैः ॥ सुदुर्जयादैत्यवृषाःसुरारयोदितिप्रियालोहितलोहितेक्ष
णाः १९ तेजगुर्कज्वलनेंद्रवीर्यामर्हेद्रवज्राशनितुल्यवेगाः ॥ विवृद्धदंष्ट्राहरिधूम्रकेशाविवर्द्धमानाःशरदीवमेघाः २० सहस्रबाहुर्वाणश्चबलेःपुत्रोमहाब
लः ॥ रथातिरथकोट्यावैसन्रह्यतमहाबलः २१ सर्वमायाधरादैत्याःसर्वेदिव्यास्त्रयोधिनः ॥ सर्वेमदबलोत्सिकाःसर्वेलब्धवराःपुरा २२ सर्वैकांचनशै
लाभाःपीतकौशेयवाससाः ॥ किरीटोष्णीषमुकुटादिव्यभूषणभूषिताः २३ हिरण्यकवचाःसर्वैरहिरण्यध्वजकेतवः ॥ स्थंदनस्थाव्यराजंतशारदाइवस्त्रेगहाः
२४ तापनीयैर्वरैर्निष्कैरनलज्वालितप्रभैः ॥ हेमपर्वतशृंगस्थाःपुष्पिताइवकिंशुकाः २५ तेषामध्यगतोबाणःप्रावृषीवोत्थितोघनः ॥ स्थितःशक्तिगदापा
णिस्त्रिनल्वप्रतिमेरथे २६ विचित्राश्चध्वजयुगेचित्रभक्तिविराजिते ॥ गदापरिघसंपूर्णेहेमजालविभूषिते २७ अन्वीयमानोदितिजैर्वालखिल्यैरिवांशुमान् ॥
नानाप्रहरणैर्वोरैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैरिवोरगैः २८ पंचतस्यमहावीर्यादानवायुद्वदुर्मदाः ॥ ररक्षूरथमव्यग्राव्यादितास्याभयावहाः २९ सुबाहुर्मैघनादश्चभीमग
र्भश्चवीर्यवान् ॥ तथाकनकमूर्धाचवेगवान्केतुमानिति ३० कनकरजतभक्तिचित्रपार्श्वेपतगपतिप्रतिमेरथेस्थितोभूत् ॥ जलदानिनदतुल्यनेमिवोषे
सुरगणसैन्यवधायदानवेन्द्रः ३१ अनायुषायाःपुत्रस्तुबलोनाममहासुरः ॥ वृतःशतसहस्रेणरथानांभीमवर्चसाम् ३२

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्व

युक्तमृक्षसहस्रेण रथमारुह्य वीर्यवान् ॥ नीलायसमयं घोरं वायसां कंसुदुर्जयम् ३३ नीलांबरधरः श्रीमान्वैदूर्याचलसन्निभः ॥ महतारथवेगेन प्रययौ दानव
स्तदा ३४ तत्रैकार्णवसंकाशे सैन्यमध्ये व्यराजत ॥ प्रभातसमये श्रीमान्त्समुद्रस्थ इवांशुमान् ३५ सुतप्तजांबूनदतुल्यवर्चसानिशाकराकारतड्डिणाकरः ॥
किरीटमुख्येन विभाति शोभिनायथागिरिः शृंगवरेण भास्वता ३६ षष्ठीरथसहस्राणि नमुचेरसुरस्य वै ॥ खरयुक्तानि सर्वाणि मेव तुल्यरवाणि च ३७ नाना
प्रहरणाः सर्वे सर्वे ते चित्रयोधिनः ॥ महाभघनसंकाशावेगवंतो महाबलाः ३८ रथो व्याघ्रसहस्रेण युक्तः परमवेगवान् ॥ नमुचेरसुरेन्द्रस्य सर्वरत्नविभूषितः ३९
शार्दूलचिह्नः शुशुभे तस्य केतुर्हिरण्मयः ॥ रथमध्ये सुरेशस्य मध्यं दिनरविर्यथा ४० स भीमवेगश्च महाबलश्च प्रगृह्य चापं हिमवानिव स्थितः ॥ नीलांबरः
कांचनपट्टनद्धो दिशा गजो यद्वदुपेतकक्षः ४१ किंकिणीजालनिर्वोपंतपनीयविभूषितम् ॥ सपताकाध्वजोपेतं संध्यामिव तोयदम् ४२ चक्रैश्चतुर्भिः संयुक्त
मष्टनल्वायतांतरम् ॥ हेमजालाकुलं दीप्तं कालचक्रमिवोदितं ४३ नाना युधधरं घोरं व्याघ्रचर्मपरिष्कृतम् ॥ ईहामृगगणाकीर्णं चित्रभक्तिविराजितम् ४४ तू
णीरशरसंपूर्णैश्च कितो मरसंकुलम् ॥ गदामुद्गरसबाधं चापरत्नविभूषितम् ४५ युक्तमृक्षसहस्रेण लंबकेसरवर्चसा ॥ राजतेन विकीर्णेन शोभितं सिंहकेतुना ॥
४६ सतेन शुशुभे दैत्यो मयोमायाविसर्पिणा ॥ रथरत्ने स्थितः श्रीमानुदयस्थ इवांशुमान् ४७ विमलरजतविंदुशोभितांगमणि कनकोज्ज्वलचारुभक्तिचित्रम्
अयुतशतसहस्रमूर्जितानां मयमनुयातितदामहारथानाम् ४८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भवामनप्रादुर्भावे मयस्य युद्धाभिगमनं नामैकोनपंचाश
त्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुलोमा तु महादैत्यस्ति मिराकारगह्वरं ॥ आरुरोहाय संघोरं रथं परमथारुजम् १ उत्कर्णपर्व
ताकारं लोहजालांतरांतरम् ॥ नेमिघोषेण महता क्षुब्धं तमिव सागरम् २ गदापरिघनिस्त्रिंशैः सतो मरपरश्वधैः ॥ शक्तिमुद्गरसंकीर्णसतो मयिव तोयदम् ३
रथमुद्गसहस्रेण संयुक्तं वायुवेगिना ॥ पुलोमारुह्य युद्धाय प्रस्थितो युद्धदुर्मदः ४ षष्ठीरथसहस्राणि पुलोमानं महारथम् ॥ अन्वयुः सूर्यवर्णानि प्रदीप्तानीव तेज
सा ५ खड्गध्वजेन महता तप्तकांचनवर्चसा ॥ आजते रथमध्यस्थः पर्वतस्थ इवांशुमान् ६ सुचारुचामीकरपट्टनद्धां महागदां कालनिभामहाबलः ॥ प्रगृह्य
बभ्राज सशत्रुमध्ये कार्णाय सीकेतुरिवास्थितो व्यी ७ हयग्रीवस्तु बलवान् हयग्रीवैर्महासुरैः ॥ वृतः शतसहस्रेण रथानां रथसत्तमः ८ धराधरनिभाकारं सप
त्नानीकमर्दनम् ॥ स्यंदनं भीममास्थाय युद्धायाभिमुखः स्थितः ९

णिटीकायामैकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभार

श्वेतशैलप्रतीकाशःश्वेतकुण्डलभूषणः ॥ शुशुभेरथमध्यस्थःश्वेतशृंगइवाचलः १० महतासप्तशोर्षेणशोभितोनागकेतुना ॥ वैदूर्यमणिचित्रेणप्रवालांकु
रशोभिना ११ अमितबलपराक्रमाकृतीनांवररथिनामनुजगुर्जितानाम् ॥ असुरगणशताभिगच्छमानंत्रिदशगणाइववासवंप्रयांतम् १२ प्रह्लादस्तु
महाप्राज्ञःसर्वशास्त्रविशारदः ॥ सर्वमायाधरःश्रीमान्यष्टाकृतशतैरपि १३ समनह्यततेजस्वीपावकार्चिसमप्रभः ॥ रथानीकेनमहतादुर्दिनांभोदनादि
ना १४ शूरेणामितवीर्येणहेमकुण्डलधारिणा ॥ वृत्तोदैत्यसहस्रेणदेवैरिवपितामहः १५ स्ववीर्यादग्रणीर्दत्तोमत्तवारणविक्रमः ॥ सुरसैन्यस्यसर्वस्यप्रति
क्षोभइवस्थितः १६ स्ववीर्येणोदधेस्तुल्यःप्रदीप्ताग्निरिवज्वलन् ॥ तेजसाभास्कराकारःक्षमयापृथिवीसमः १७ तालध्वजेनदीप्तेनरथेनातिविराजता ॥
तंयांतमनुयांतिस्मदानवाःशतसंघशः १८ सर्वैरिहिरण्यकवचाःसर्वैरत्नविभूषिताः ॥ दिव्यांगरागाभरणाःसमरेष्वनिवर्तिनः १९ जांबूनदविचित्रांगवैदू
र्यविकृताङ्गदाः ॥ दिव्यस्यंदनमध्यस्थाःसस्थाइवमहाग्रहाः २० आचारवांश्चैवजितेंद्रियश्चधर्मरतःसत्यपरोनमूयः ॥ स्थितोऽग्नितोयांबुदवायुकल्पोरूपी
यथासर्वहरःकृतांतः २१ शंबरस्तुमहामायोरथयूथपयूथपः ॥ आरुरोहरथंदिव्यंसर्वयुद्धविशारदः २२ लोहिताक्षोमहाबाहुःप्रतप्तोत्तमकुण्डलः ॥ जी
भूतघनसंकाशोदिव्यस्रगनुलेपनः २३ विद्युज्ज्योतिर्निकाशेनमुकुटेनार्कवर्चसा ॥ मणिरत्नविचित्रेणवैदूर्यवरशोभिना २४ तपनीयेनमहताकवचेनवि
राजता ॥ संध्याभ्रेणवसंच्छन्नःश्रीमानस्तशिलोच्चयः २५ त्रिंशच्छतसहस्राणिदैत्यानांचित्रयोधिनाम् ॥ बलिनांकालकल्पानामन्वयुःशंबरंतदा २६
युक्तंहयसहस्रेणशुक्लवर्णेनराजता ॥ क्रौंचध्वजेनदीप्तेनरथेनाहवशोभिना २७ व्यासक्तवैदूर्यसुवर्णजालंनानाविहंगैरपिभक्तिचित्रम् ॥ विद्युत्प्रभंभीमरवं
सुवेगंरथंसमारुह्यरराजदैत्यः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावेशंबरादिदैत्यसन्नहनंनामपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥
५० ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुह्लादश्वतत्रैवदैत्यःपरमदुर्जयः ॥ हिरण्यकशिपोःपुत्रःप्रययौयुद्धलालसः १ चतुश्चक्रेणयानेनत्रि
नल्वप्रतिमेनतु ॥ युक्तेनाश्वैर्महावीर्यैःसिंहवक्त्रैरजिह्वगैः २ भीमगंभीरनादेननेमिघोषेणवीर्यवान् ॥ चालयन्वसुधांसर्वासैलवनकाननाम् ३ विनर्दमा
नादैत्यौघाअनुहादययुःशुभाः ॥ शतंशतसहस्राणांरथानांहेममालिनाम् ४ परिवैर्भिदिपालैश्चभलैःपाशैःपरश्वधैः ॥ विविधायुधहस्तास्तेशूलमुद्गर
पाणयः ५ सुवर्णजालनिर्मुक्तैर्वज्रैश्चसमलंकृताः ॥ रथैश्चित्रैश्चकवचैःसज्जमानामहासुराः ६

तेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ अनुह्लादश्चेति ॥ १ ॥ त्रिनल्वाद्वादशशतहस्तोच्छ्रायाप्रतिमायस्यतेन ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भिवांजनचयप्रभः कजलगुटिकागर्भवत्कृष्णः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
 तदाविशालोच्छ्रितशैलरूपेवभौरथेकांचनचित्रितांगे ॥ दैत्याधिपः सत्वबलानुरूपेसमास्थितस्त्वप्रतिमेसुरूपे ७ विरोचनश्चबलवान्वैश्वानरसमद्युतिः ॥
 महतारथवंशेनसर्वास्त्रकुशलः शुचिः ८ व्यूहानांविनियोगज्ञोज्ञानविज्ञानतत्त्ववित् ॥ बलेःपितासुरवरःसुराणामिववासवः ९ सर्वायुधसमोपेतंकिंकिणी
 जालभूषितम् ॥ युक्तानांवाजिमुख्यानांसहस्रेणाशुगामिनाम् १० रथमारुह्यदैत्येन्द्रोवभौमेरुनिवापरः ॥ किंकिणीजालपर्यंतं गजेन्द्रध्वजशोभितम् ॥ सं
 ध्याभ्रसमवर्णाभिःपताकाभिरलंकृतम् ११ प्रवालजांबूनदभक्तिचित्रंव्यालं विकारांतरनेमिवोषम् ॥ रथंसमारुह्यकिरीटमालीययौसयुद्धायमहासुरेन्द्रः १२
 विरोचनानुजश्चैवकुजंभोनामदानवः ॥ स्यंदनैर्बहुसाहस्रैर्मणिकांचनभूषितैः १३ वृतोमदबलोत्सिक्तैर्देवारिभिररिंदमः ॥ प्रासपाशगदाहस्तैर्दानवैर्युद्धकां
 क्षिभिः १४ सषर्वतनिभाकारोभिवांजनचयप्रभः ॥ महताभ्राजमानेनकिरीटेनसुवर्चसा १५ सर्वरत्नविचित्रेणकवचेनचसंवृतः ॥ महतादीमवपुषार
 धनेन्दुरिवांशुमान् १६ शातकौभेनमहतातालवृक्षेणकेतुना ॥ रराजरथमध्यस्थोमेरुस्थइवभास्करः १७ रणपटुरतिवीर्यसत्त्वबुद्धिःसुरसमराभिमुखःप्र
 यातितूर्णम् ॥ असुरगणसमावृतःकुजंभस्त्रिदशगणैरिववृत्रहामरेन्द्रः १८ असिलोमाचतत्रैवदानवःपर्वतायुधः ॥ दारुणंवपुरास्थायदारुणोदारुणाननः
 १९ रौद्रःशकटचक्राक्षोमहाकायोमहाबलः ॥ कृष्णवासामहादंष्ट्रःकिरीटीलोहिताननः २० वृतोदैत्यसहस्रैर्वैर्गिरिपादपयोधिभिः ॥ नानारूपधरेर्दृष्टै
 दैत्यैस्त्रिदशशत्रुभिः २१ तेशूलहस्तागनेचरंतइतस्ततस्तोयदद्वंदतुल्याः ॥ खंच्छादयंतस्तपनीयनिष्कायथोन्नताःप्रावृषिकालमेवाः २२ अनायुषा
 याःपुत्रस्तुवृत्रोषाममहासुरः ॥ देवशत्रुर्महाकायस्ताम्रास्योनिर्नतोदरः २३ दीप्तजिह्वोहरिश्मश्रुर्ध्वरोमामहाहनुः ॥ नीलांगोलोहितमुखःकिरीटीलो
 हितांबरः २४ आजानुबाहुर्विकृतःश्वेतदंष्ट्रोविभीषणः ॥ महामायाधरोभीमोहेमकेयूरभूषणः २५ महतामणिचित्रेणकवचेनतुसंवृतः ॥ हेममाला
 धरोरौद्रश्चक्रकेतुरमर्षणः २६ किंकिणीशतसंघुष्टंतपनीयविभूषितम् ॥ युक्तंहयसहस्रेणरक्तध्वजपताकिनम् २७ रथानीकेनमहतायुद्धायाभिमुखोययौ ॥
 दिव्यंस्यंदनमास्थायदैत्यानांनंदिवर्द्धनः २८ तपितकनकविंदुपिंगलाक्षोदितितनयोसुरसैन्ययुद्धनेता ॥ विकसितकमलाभचारुचक्षुःसितदशनःशुशु
 भेरथासनस्थः २९ एकचक्रस्तुतत्रैवसूर्यचक्रइवोदितः ॥ कालचक्रसमोरौद्रश्चक्रायुधइवोद्यतः ॥ सर्वायसमर्थदिव्यंरथमास्थायभासुरम् ३० वृतोदैत्य
 गणैर्दृष्टैःकालायसशिलायुधैः ॥ तस्याशीतिसहस्राणिरथिनांचित्रयोधिनाम् ३१

तपनीयनिष्काःसुवर्णमयपदकालंकाराः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वरद

सर्वेकालांतकप्रख्यारुधिराक्षामहाबलाः ॥ आयसैःकांचनैःश्वेसन्नद्धावरवर्णिनः ३२ विराजतांतरिक्षस्थानीलाइवपयोधराः ॥ सर्वेकालांतकप्रख्याधीराः
समरदुर्जयाः ३३ सागरोदरगंभीरानीलवक्रादुरासदाः ॥ रेजुयीतोसुरवरावेलातीताइवार्णवाः ३४ तेभीममायाःसुसमृद्धकायाःकिरीटिनःकांचनभूषितां
गाः ॥ ययुरतदास्वायुधदीप्तहस्तानभःसपक्षाइवपर्वतंद्राः ३५ सिंदष्टेबलिपुत्रेणवृत्रभ्रातामहासुरः ॥ वधायसुरसैन्यस्यसंनद्यस्वेतिवीर्यवान् ३६ हेम
तालीमहादंष्ट्रःस्रग्वीरुचिरकुंडलः ॥ रक्तमाल्यांबरधरश्चंद्रःसमरदुर्जयः ३७ सुमहावृत्तनयनःसकिरीटीधनुर्धरः ॥ अभिन्नइवमातंगःशार्दूलसमविक्रमः ३८
महातालनिमंचापंतथारुचिरसायकम् ॥ विस्फारयन्महावेगं वज्रनिष्पेपनिःस्वनम् ३९ रथेनखरयुक्तेनध्वजेनभुजगेनह ॥ शुशुभेस्यंदनस्थःससंध्यागतइ
वांशुमान् ४० रथैस्तुबहुसाहसैर्हेमपट्टविभूषितैः ॥ कूटमुद्रसंपूर्णैर्जलपूर्णैरिवांबुदैः ॥ सदैर्येंद्रोभिचक्रामतस्मिन्पुद्गलपस्थिते ४१ पथनसमगतिर्विशा
लवक्षविकसितपंकजचारुगर्भगौरः ॥ प्रवररथगतोययौसतूणैर्त्रिदशगणैरभिलक्षितप्रभावः ४२ सिंहिकातनयःश्वेवराहुर्नाममहासुरः ॥ विकटःपर्वता
कारःशतशीर्षाःशतोदरः ४३ पीतमाल्यांबरधरोजांबूनदविभूषितः ॥ सिग्धवैडूर्यसंकाशःपद्मपत्रनिभेक्षणः ४४ सर्वकांचनसंयुक्तंमाणिजालपरिष्कृतम् ॥
पताकाशतसंकीर्णैर्युक्तं परमवाजिभिः ४५ आरुरोहरथंदिव्यंदैत्यःपरमवीर्यवान् ॥ ननादचमहानादकंपयन्वसुधातलम् ४६ मयेनविहितोदिव्यस्तस्यकेतु
हिरण्मयः ॥ मयूरपक्षसंकाशंकवचंचायसमहत् ४७ भीमवेगरवैश्वान्यैरथैर्दिव्यैःसुभासुरैः ॥ नानाप्रहरणाकीर्णैःसेव्यमानोमहाबलः ४८ असुरगणपति
र्गजेन्द्रगामीजतिरभसगतिर्महासुराणाम् ॥ अरिगणमभितोविभुःप्रयातो गिरिवरमस्तमिवांशुमान्सुदीप्तः ४९ विप्रचित्तिस्तुतत्रैवदनोर्वंशविवर्द्धनः ॥ क
श्यपस्यात्मजःश्रीमान्ब्रह्मणस्तेजसासमः ५० यथाक्रतुसहस्राणांवेदवित्तपसान्वितः ॥ स्वयंभुवादत्तवरोवरदशस्वयंभुवः ॥ ईशित्वंचमहत्वंचवशित्वंच
महाद्युतेः ५१ ऐश्वर्यगुणसंपन्नोब्रह्मेवस्वयमूर्जितः ॥ सार्धपुत्रैश्चपौत्रैश्चसंनद्यतमहाबलः ५२ सर्वमायाधराःशूराःकृतास्त्रारणदुर्जयाः ॥ सर्वैकमलवर्णा
भाहेमकूटोच्छ्रयोच्छ्रयाः ५३ सर्वैरजतसंकाशाःकैलासशिखरोपमाः ॥ मयेननिर्मितास्तेपांसर्वेमायामयारथाः ५४ विचरंतोव्यराजंतशारदाइवतोयदाः ॥
सर्वेहंसध्वजाःश्वेताश्वेतदंडसमुच्छ्रयाः ५५ श्वेतांबरधरादैत्याःश्वेतमाल्यविभूषिताः ॥ श्वेतातपत्राःसर्वेतेश्वेतकुंडलमंडिताः ५६ मुक्ताहारवृत्तोरस्काभां
तिनाकेश्वराइव ॥ महाप्रहनिआकाराःशत्रूणांलोमहर्षणाः ५७

श्वस्वयंभुवः ब्रह्मणोपिमान्यइत्यर्थः ॥ लोकान्मानाशयेति ब्रह्मणाप्रार्थितः सन्तस्मैवदरइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ सन्नद्यत समनद्यतअडभावः ५२ ५३ ५४ ॥ ५५ ५६ ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

रक्तचित्रांबरधराश्चित्राभरणभूषिताः ॥ त्रैलोक्यविजयनामरथमास्थायवीर्यवान् ५८ कैलासशिखराकारमष्टनल्वायतांतरम् ॥ युक्तंवाजिसहस्रेणसिते
नशिववर्चसा ॥ पताकाशतसंच्छन्नानानाधुधविकल्पितम् ५९ हिमांशुकुंदप्रतिमंविशालंसितातपत्रंदनुजेश्वरस्य ॥ विभातितस्योपरिधार्यमाणंश्वेताद्रि
मूर्धोपगतःशशांकः ६० केशीदानवमुख्यस्तुजिह्मस्ताम्राक्षदर्शनः ॥ नीलमेघचयप्रख्यःकालःपुरुषविग्रहः ६१ महाप्रहनिभाकारःशत्रूणांलोमहर्षणः ॥
चित्रमाल्यांबरधरोरक्ताभरणभूषितः ६२ शताक्षःशतबाहुश्चरिश्मश्रुर्महाबलः ॥ शंकुर्णोमहानादोवपुषाघोरदर्शनः ६२ युक्तंमहिषकैर्दिव्यैर्वंटाको
टिकृतस्वनम् ॥ महावारिधराकारमास्थायरथमुत्तम् ६४ ध्वजेनोष्ट्रेणमहतानीलकेसरवर्चसा ॥ नानारागविचित्राभिःपताकाभिर्विभूषितम् ६५ द्विपं
चाशत्सहस्राणिरथानामुग्रवर्चसाम् ॥ ययुस्तस्यासुरेन्द्रस्यप्रयातस्यसुरान्प्रति ६६ भांतिभिन्नांजननिभाःप्रयातस्यमहात्मनः ॥ दंष्ट्राद्वचंद्रवदनासबला
काइवांबुदाः ६७ तत्तस्यवैदूर्यसुवर्णचित्रंविद्युत्प्रभंभास्कररश्मितुल्यम् ॥ किरीटमाभात्यसुरोत्तमस्यदावाग्निदीप्तशिखरंयथाद्रेः ६८ वृषपर्वासुरश्चै
वश्रीमांश्चसुरसूदनः ॥ आरुरोहरथंदिव्यंमेरुशृंगमिवांशुमान् ६९ प्रवालजांबूनदचित्रकूबरंमहारथंभारसहंमहार्हम् ॥ स्वलंकृतंराजतहेमकुंडलंगभ
स्तिनक्षत्रतडिन्निकाशम् ७० केयूरयुक्तांगदनद्वबाहुःसहस्रतारेणचर्चमासः ॥ सांप्रामिकैराभरणैश्चित्रैर्मध्याह्नसूर्यप्रतिमोवभूव ७१ महाबलोबद्धतलां
गुलित्रोबलोत्कटःकिंशुकलोहिताक्षः ॥ प्रगृह्यचामीकरचारुचित्रंचापंस्थितोवृत्तविशालनेत्रः ७२ महासुरेन्द्रश्चमहासुरैर्वृतोबलिस्तदास्यंदनमारुरोह ॥
वैदूर्यहेमोपचितंविशालंविद्युत्प्रभंषोडशनलवमात्रम् ७३ युक्तंसहस्रेणदितेःसुतानांगजाननानांविहृताकृतीनाम् ॥ चामीकरोरःस्थलभूषितानांप्रनर्दतांप्रा
वृषिचांबुदानाम् ७४ महारथंदेवरथप्रकाशंसहस्रमायेनमयेनसृष्टम् ॥ ईहामृगाक्रीडितभक्तिचित्रंदिव्यंरथंदिव्यरथानुयातम् ६५ सर्किंकिणीकंविमलं
सुविस्वृतंतिहरण्मयैःपद्मशतैरलंकृतम् ॥ अभ्याददेवैजयिकींजयायस्रजंबलिहंमविचित्रपुष्पाम् ७६ अवध्यमालांप्रभयाविचित्रांबलिस्तदाभातिभुजैर्वि
शालैः ॥ रराजतैःसर्वसमृद्धियुक्तैर्महार्चिषासूर्यइवांबरस्थः ७७ स्रजंतदाबध्यांतिचास्यदुर्गासर्वासुराणामिवहारभूताम् ॥ वैरोचनिःसर्वश्रियाभिजुष्टोवि
भाजतेसौशरदीवचंद्रः ७८ मेरोस्तदैर्वाज्वलनप्रकाशैरादित्यसंयुक्तमिवाभ्रजालम् ॥ प्रासाश्रपाशाश्चहिरण्यबद्धावर्माणिखड्गाश्चपरश्वधाश्च ७९ धनूंषि
वज्रायुधसंप्रभाणिदिव्यागदावज्रमुखाश्चशक्तयः ॥ दिव्याश्चखड्गाविशिखाश्चदीप्तानाराचपूर्णाविविधाश्चतूर्णाः ८०

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ महाबलानिमहांतिसैन्यानि ॥ ९२ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्व

धृतारथे दैत्यवृषस्य तस्य च काशिरे प्रज्वालिताय थोल्काः ॥ ते चामरापीडधराः सुदंष्ट्राः सुवर्णमुक्तामणिहेमचित्राः ८१ वीज्यंति वालव्यजनैर्विनीतामहा
सुराः स्यंदनवेदिकास्थाः ॥ अयःशिराश्च शिरादुरापः शिबिर्मतंगो विशिराः शताक्षः ८२ अयोनि कुंभः कथनश्च दानवोरगक्षिरे ते दशदानवाधिपं ॥ पुरश्च
राश्चैव सहस्रशो सुराः पदातयो दानवराजराक्षिणः ८३ शतघ्निकाशानि शक्तिपाणयः प्रजगमुग्रेनिलतुल्यवोगिनः ॥ घंटाः सुशब्दास्तपनीयवद्वाजाडंबराग
र्गरांडिमाश्च ८४ महारवादुंदुभयश्च नेदूरथप्रयाणे दितिजेश्वरस्य ॥ तस्योत्थितः कांचनवेदिकाद्यो हिरण्मयो दिव्यमहापताकः ८५ महाध्वजो वै तप
नीयनद्वोरराजवीरस्य यथाविवस्वान् ॥ समुच्छ्रितं कांचनमातपत्रं स्रक्कांचनविक्षसिचास्यभाति ८६ समंततश्चाप्यसुराश्चरंति दैत्यर्षयः प्रांजलयोजयंति ॥
पुरोहिताः शत्रुवधे समाहितास्तथैव चान्ये श्रुतशीलवृद्धाः ८७ जपैश्चमंत्रैश्च तथौषधीभिर्महात्मनः स्वस्त्ययनप्रचक्रुः ॥ सतत्र वस्त्राणि शुभाश्रगावः फलानि
पुष्पाणि तथैव निष्कान् ८८ बलिर्द्विजेभ्यः प्रयतः प्रयच्छन् विराजते तीव्रयथाधनेशः ॥ सहस्रसूर्यो बहुकिंकिणीकः पराङ्मुखो बूनदहेमचित्रः ८९ सहस्रचंद्रा
युततारकश्चरथो बलेरग्निरिवावभाति ॥ तमास्थितो दानवसंगृहीतं महाबलः कार्मुकधृक् सबाणः ९० उद्धर्तयिष्यन् त्रिदशेन्द्रसेनामतीवरौद्रं सविभर्तिरूपम् ॥
सवेगवान् वीररथौघसंकुलः प्रयाति देवान् प्रति दैत्यसागरः ९१ महार्णवो वीचितरंगसंकुला यथाजलौ वैर्युगसंशये तथा ॥ त्रैलोक्यवित्रासकरैर्वपुर्भिस्तान्यग्रतो
यांति बलेरथस्य ॥ महाबलान्युच्छ्रित कार्मुकाणि सपर्वतानीव वनानिराजन् ९२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि बलरुद्योगो ना
मैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुतस्ते दैत्यसैन्यस्य विस्तरोजनमेजय ॥ भूयस्त्रिदशसैन्यस्य शृणु विस्तरमादितः १ सुराधि
पस्तु भगवानाज्ञापय तवै सुरान् ॥ मरुद्गणांस्तथा दित्यान् विश्वान् देवान्श्च वासवः २ वमूनष्टौ भृशं सर्वान्यक्षरक्षोमहोरगान् ॥ विद्याधरगणान् सर्वान् रंगं
वांश्च महाबलान् ३ महार्णवांश्च शैलांश्च तथा रुद्रान् महौजसः ॥ यमवै श्रवणौ चोभौ वरुणं च जनाधिपम् ४ ये तु सिद्धा महात्मानः पितरश्च मनःस्विनः ॥
राजर्षयश्च शतशो योगसिद्धास्तथैव च ५ त्रिदशाज्ञापकः शक्राज्ञापयति वीर्यवान् ॥ भवंतो दैत्यनाशाय सन्नद्धं तामिति प्रभुः ६ शकस्य वचनं श्रुत्वा त
तः सर्वे दिवौकसः ॥ सन्नद्धतमहात्मानः शकस्य समविक्रमाः ७ नानाकवाचिनः सर्वे विचित्रकवचध्वजाः ॥ नाना युधोद्यतकरामता इव महागजाः ८
केचिदारुहृन्प्राक् केचिदारुहर्गजान् ॥ केचिदारुहर्नागान् केचिदारुहर्गजान् ९

णिटीकायामेकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

रथं आरुह्योतिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ आभिताम्रं ईषत्सर्वतस्ताम्रं सुचारुभ्योपि चारुयानं रथं प्रतिचक्रस्य वैरिसमूहस्यापि चक्रं आज्ञापकं पातालं गच्छतेत्येवमादि ॥ १२ ॥ १३ ॥

हरिनेत्रो हरिश्मश्रुर्द्विरदैरावृतध्वजम् ॥ रथं हरिहयैर्युक्तं स प्रायात्समं प्रति १० आदित्यवर्णं विरजं सुधौतं त्वष्ट्रास्वयं निर्मितमीश्वरार्थम् ॥ जालैश्च जांबूनदभक्तिचित्रैरलंकृतं कांचनदामभिश्च ११ सकूबरोपस्करबन्धुरेषा विद्युत्प्रभाभिः कृतमाभिताम्रम् ॥ कैलासशृंगोपममिन्द्रयानं सुचारुचारुप्रतिचक्रचक्रम् १२ तारासहस्रैः खचितं ज्वलद्भिर्देवार्हमाल्यार्चितं सर्वदेहम् ॥ समुच्छिन्नं तं श्रीध्वजमक्षयाक्षं प्रज्वाल्यमानं पुरुषोत्तमेन १३ आस्थाय तं आस्करमाशुवेगं शचीपतिर्लोकपतिः सुरेशः ॥ वज्रस्य धर्ता भुवनस्य गोप्ताय यौमहात्मा भगवान्महेन्द्रः १४ आमुच्य वर्माथसहस्रतारं हुताशनादित्यसमप्रभावम् ॥ सूर्यप्रभं चामुमुचे किरीटं मालां च जांबूनदवैजयंतीम् १५ त्वष्ट्राकृतं भास्कररश्मिदीप्तं सुतीक्ष्णघोरामलतीव्रधारम् ॥ महासुराणां रुधिगर्द्रमुग्रं प्रगृह्य वज्रं शतपर्वभिमम् १६ महाशनीद्वेचमहाग्रहाभेदी साममोघांच सशक्तिमुग्राम् ॥ चक्रं तथैद्रं सुमहत्प्रतापं प्रगृह्य शक्रः प्रययौ रणाय १७ सहस्रदृग्भूतपतिः सनातनः सनातनानामपि यः सनातनः ॥ खड्गं च देवाधिपतिर्महात्मा वैवात्रमादाय च चर्मचित्रम् १८ क्षीरोदधिक्षोभसमुच्छिन्नतानि पुरामृतादुत्तमभूषणानि ॥ देवासुराणां समनिर्जितानि सोमार्कनक्षत्रतडित्प्रभाणि १९ तत्तान्यदित्यामणिकुण्डलानि युद्धं प्रयातस्य सुरेश्वरस्य ॥ तैर्भूषितो भातिसहस्रचक्षुरुद्योतयद्वैविदिशोदिशश्च २० हरिः प्रभुर्नेत्रसहस्रचित्रो विभातियुद्धाभिमुखः सुरेन्द्रः ॥ यथासितं शारदमभ्रकल्पं नभस्तलं ऋक्षसहस्रचित्रम् २१ स्तुवंतियां तं विपुलैर्वचोभिर्जयाशिषाचोर्जितसत्त्ववीर्यै अत्रिर्वसिष्ठो जमदग्निर्वोबृहस्पतिर्नारदपर्वतौ च २२ तमन्वयुर्देवगणामहेन्द्रं प्रयांतमादित्यसमानवर्चसम् ॥ विश्वे च देवामरुतस्तथैव साध्यास्तथादित्यगणाश्च सर्वे २३ ते देवराजस्य पुरंदरस्य हयाश्वे मातलिसंगृहीताः ॥ प्रयांति देवेश्वरमुद्रहंतो नभस्तलं पद्मिनिवाक्षिपंतः २४ ब्रह्मर्षयश्चैव महर्षयश्च राजर्षयश्चाक्षयपुण्यलोकाः ॥ सर्वे नु जग्मुः सहसा ज्वलंतं तेजो न्वितं शक्रममित्रसाहं २५ प्रगृह्य शूलांश्च परश्वधांश्च दीप्तानि चापान्यशनीर्विचित्राः ॥ वर्माणि चामुच्य हिरण्मया निप्रयांति सूर्यांशुसमप्रभाणि २६ तथा कुबेरोऽश्वसहस्रयुक्तं श्रेष्ठं रथं सर्वसहं महार्हम् ॥ दिव्यं समारुह्य रणाय यातो धने ह्यरो दीप्तगदाग्रहस्तः २७ निशाचराः पावकधूमकायारक्षोवृषारुद्रसखस्य तस्य ॥ विशालानां युधदीप्तहस्तायां त्यग्रतो वैश्रवणस्य राज्ञः २८ तेलोहिताक्षाः परिवार्य देवं व्रजंति भिन्नां जनचूर्णवर्णाः यक्षोत्तमायक्षपतिं धनेशं रक्षंति वैपाशगदासिहस्ताः २९ पुण्यः प्रभुः प्राणपतिर्जितात्मा वैवस्वतो धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ तडिद्रणाभं शतवाजियुक्तं रथं समारोहत सूर्यकल्पम् ३०

॥ १४ ॥ जांबूनदमयी चासौ वैजयंती आपादलं विनीतां जांबूनदवैजयंती ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

विविक्तपापाः पृथग्दूरीकृतदोषाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ततस्त्रातित्रयवाक्यम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निभानिवर्माणीतिअग्रिमेणसं

तल्लोकपालंपितरोनुजगमुर्विविक्तपापाज्वलितास्तपोभिः ॥ सर्वेचभूताभुवनप्रधानानानायुधव्यग्रकराः सुभीमाः ३१ दंडमहास्त्रंपरिगृह्यदेवोलोकांकुशंनिग्र
हनिश्चितार्थम् ॥ हिरण्मयानांकमलोत्पलानांमालांमनोज्ञामवसज्यकंठे ३२ स्थितोस्थिमेदामिषलोहिताद्रिसर्वासुराणांनिधनंविरूपम् ॥ तेजोमयंमुद्रर
मुग्ररूपंविकर्षमाणोरुणधूम्रनेत्रः ३३ समन्वितोव्याधिशतैरेनैर्योहारिशमश्रुद्वारसत्त्वः ॥ महासुराणांनिधनायबुद्धिचक्रेतदाव्याधिपतिःकृतांतः ॥
३४ ततस्त्रिशीर्षैर्भुजगैर्वृहद्भिर्युक्तरथंहेमचित्तंमहात्मा ॥ आस्थायकुंदेन्दुनिभंजलेशोययौरणायासुरदर्पहंता ३५ वैडूर्यमुक्तामणिभूषितांगस्तेजोमयः
पाशगृहीतहस्तः ॥ महासुराणांनिधनायदेवःप्रयातिरूप्यांगदवद्वबाहुः ३६ कैलासशृंगप्रतिमोप्रमेयःसमुद्रनाथोमृतपोमहात्मा ॥ महोरगैःस्वैस्तनयै
रसुगुप्तोययौरथेनार्कसमप्रभेण ३७ युद्धायतंयांतमदीनसत्त्वंनभस्तलेचंद्रमिवातितांतं ॥ पश्यंतिभूतानिमहानुभावंसंहृष्टरोमाणिकृतांजलीनि ३८ धाता
र्यमांशोथभगोविवस्वान्पर्जन्यमित्रौचशशीचदेवः ॥ त्वष्टातथैवोर्जिताविश्वकर्मापूषाचसाक्षाद्विदेवराजः ३९ सौरच्छदैःसध्वजकिंकिणीकैर्वैडूर्यनि
ष्कैश्चितहेमकंठैः ॥ हयैर्वरैःशक्ररथप्रकाशैर्युक्तान्तरथानारुहःसुरास्ते ४० दिवाकराकारनिभानिकेचिद्भुताशनार्चिःप्रतिमानिकेचिद् ॥ निशाकरांशुप्रति
मानिकेचित्तडिद्रणोद्योतनिभानिकेचिद् ४१ नीलांशुमेघप्रतिमानिकेचित्काष्णायसाकारनिभानिकेचिद् ॥ वर्माणिदिव्यानिमहाप्रभाणित्वश्रूकृतान्युत्तम
भानुमंति ४२ आमुच्यमालाश्वसुवर्णपुष्पाःप्रयातितोयानिलतुल्यवेगाः ॥ द्वाविश्विनौचैवमहानुभावौरूपोत्तमौधर्मभृतांवरिष्ठौ ४३ रथंसमारुह्यसुवर्ण
चित्ररंगंनतौकांचनतुल्यवर्णौ ॥ भानोःसुतावैवसवश्चसर्वैवल्लोत्कटादैत्यवधायदेवाः ४४ रथांश्वनागांश्वमहाप्रमाणानास्थायजग्मुःसुशुभास्त्रहस्ताः ॥
रुद्राश्चसर्वैरुणधूमवर्णाःश्वेतैर्युगोपतिभिर्बृहद्भिः ४५ महौजसःसर्वगुणोपपन्नादीप्तात्मनोभाभिरिवज्वलंतः ॥ नानायुधव्यप्रकरैर्भुजैस्तेलोकान्तसमस्तानि
वनिर्दहंतः ४६ ययुःससैन्यास्तपनीयनद्धाःसविद्युतस्तोयधरायथैव ॥ विश्वेचदेवास्तपसाज्वलंतोवीर्योत्तमाःसूर्यमरीचिवर्णाः ४७ ययुःससैन्यायुधि
दुर्निवार्यावल्लोत्कटाःपद्मसहस्रमालाः ॥ रथैःसुयुक्तैस्तपनीयवर्णैर्वैडूर्यमुक्तामणिदामचित्रैः ४८ नानाविधाकारसमाकुलास्तेपरिप्लवैश्चैवसितातपत्रैः ॥
तेजोमयैःकांचनचारुचित्रैःसुनिर्मलैःपावकसनिभास्ते ४९ उरच्छदैःसध्वजकिंकिणीकैर्हयैश्चवायोःसमवेगवाद्भिः ॥ दिशांगजैश्चैवमहाबलैस्तैःकैलास
शृंगप्रतिमैर्महद्भिः ५०

बंधः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ उरःछादयंतितैःआरूढानांपुंसांअत्युच्छ्रितकंधरत्वेनवक्षसआच्छादकैः ॥ ५० ॥

स्वाधीनचक्राआत्मायत्तसैन्याः गगनैर्गगनवदनंतैः गाधहसने इत्यस्ववाधातोल्याटिपृषोदरादित्वेकारलोपेरूपं हसन्निरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

प्रजग्मुस्त्रायुधचापहस्ताश्चतुर्युगांतेज्वलिताइवोल्काः ॥ साध्याश्चदेवाः सुमहाप्रभावाः स्वाधीनचक्राः प्रतिदसिवक्त्राः ॥ प्रयांतिजांबूनदभूषितांगागांगौघमा
त्रैर्गगनैर्बलैवैः ५१ विद्योतयंतोविदिशोदिशश्महाबलास्तेजयतांवरिष्ठाः ॥ वरिष्ठपुष्टौष्ठभुजाः सुदृष्टावैश्वानरार्कप्रतिमप्रभावाः ५२ तेब्रह्मविद्भिश्च
समस्यमानाः संपूज्यमानाश्चमुरैः सशक्रैः ॥ गंधर्वसंघैरनुगम्यमानावधायतेषामसुराधिपानाम् ५३ वैदूर्यवज्रस्फटिकाग्रचित्रैर्ध्वजैः सुवर्णैश्चपरिष्कृता
नाम् ॥ रूपंभभीचोत्कटभूषणानांदैत्यैर्द्रनाशायविभूषितानाम् ५४ आत्मप्रभाभिश्चरणोत्कटाभिर्वर्मप्रभाभिश्चतमोनुदाभिः ॥ ध्वजोत्तमाभिः स्वशरीरभा
भिर्महाप्रभाभिश्चमहोज्ज्वलाभिः ५५ विभांतितेदेववराः ससाध्याः प्रध्मातशंस्रस्वनसिंहनादाः ५६ महारथस्थान्निदिवौकसस्तेमहाबलाः शत्रुबलंप्रयां
ति ॥ महास्रहस्ताययुग्रकायामहासुराणांनिधनायदेवाः ५७ तथैवसर्वेमहतोतिवीर्याबलोत्कटास्तेसमरंप्रतीताः ॥ ययुर्महामेघसमानवर्णाश्चक्रायुधा
स्तोयदनादनादाः ५८ महेंद्रकेतुप्रतिमामहाबलाः प्रगृह्यसर्वासुरसूदनांगदाम् ॥ रणोत्कटालोहितचंदनाक्ताः सहेममाल्यांबरभूषितांगाः ५९ तेयुद्धशौढाः
सुभुजास्त्रवीर्याबलोत्कटाः क्रोधविलोडिताक्षाः ॥ ययुः सजांबूनदपद्ममालायथेष्टनानाविधकामरूपाः ॥ खड्गप्रभाश्यामलितांसपीठाः पुंरंपरैपरिवार्यदेवाः
६० वैदूर्यचामीकरचारुरूपाण्याबध्यगात्रेषुमहाप्रभाणि ॥ वर्माणिदैत्यास्त्रनिवारणानिप्रयांतियुद्धायसपत्नसाहाः ६१ तैरुत्थितैः कांचनवेदिकाद्यैर्वरध्वजै
र्भास्कररश्मिवर्णैः ॥ ययौसुराणांपृतनोग्रभासासमुन्नदतीयुधिसिंहनादान् ६२ इत्येवमुक्तंत्रिदिवेश्वरस्यसैन्यंतदासीत्सुमहत्प्रभावम् ॥ युद्धंप्रयातस्यजया
वहस्यवधायतेषामसुराधिपानाम् ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभ०प०वामनप्रादुर्भावेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ततःप्रवृत्तोसुरदेवविग्रहस्तदद्भुतोभातिसुरासुराकुलः ॥ वेलामतिक्रम्ययुगांतकालेमहार्णवान्योन्यमिवाश्रयंतः १ नानायुधोद्योतविदी
पितांगमहाबलान्वायतकार्मुकास्ते ॥ रणोत्सुकावारणहस्तहस्ताः सुदुर्जयास्तोयदनादनादाः २ विस्फारयंतः सहसाधनुंषिचक्राणिचादित्यसमप्रभा
णि ॥ समुत्क्षिपंतोह्यशनीश्वोरान्स्वङ्गांश्चेवज्रमुखाश्चशक्तीः ३ महागदाः कांचनपट्टनद्वास्तथायसान्कार्मुकमुद्गरांश्च ॥ शूलांश्चवृक्षांश्चविगृह्यदीप्तान्नदंति
शूराः शतशोरणस्थाः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्वंतरेतेषामन्योन्यमभिनिघ्नताम् ॥ द्वंद्वयुद्धान्यवर्तंतदेवानांदानवैः सह ५

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभाविव्यपर्वणिटोकायां द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥

ततःमहार्णवाइवेतियोजना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

मरुतांपंचमोयस्तुसबाणेनाभ्ययुध्यत ॥ महाबलःसुरवरःसावित्रइतियंविदुः ६ अनायुषायाःपुत्रस्तुबलोनाममहासुरः ॥ सोयुध्यतरणेत्युग्रोध्रुवेणवसु
नासह ७ नमुचिश्वासुरश्रेष्ठोधरेणसहयुध्यत ॥ प्रवरौविश्वकर्माणौख्यातौदेवासुरेश्वरौ ८ पुलोमातुमहादैत्योवायुनासहयुध्यत ॥ ससैन्यःपर्वताकारो
रणेयुध्यतदंशितः ९ हयग्रीवस्तुदितिजःसहपूष्णात्वयुध्यत ॥ शूरेणामितवीर्येणभास्कराकारवर्चसा १० शंबरस्तुमहादैत्योमहामायोमहासुरः ॥ भ
गेनायुध्यतदासहितोयुद्धदुर्मदः ११ शरभःशलभश्चैवदैत्यानांचंद्रभास्करो ॥ प्रयुद्धोसहसोमेनशैशिरास्त्रेणधीमता १२ विरोचनस्तुबलवान्बलेर्बलवतः
पिता ॥ विष्वक्सेनेनसाध्येनदेवेनचसयुध्यत १३ कुजंभस्तुमहातेजाहिरण्यकशिपोसुतः ॥ अंशेनायुध्यतदाप्रासप्रहरणेनवै १४ असिलोमातुबलिना
मारुतेनसमंविभो ॥ तदायुध्यतदीप्तास्योविकृतःपर्वतायुधः १५ अनायुषायाःपुत्रस्तुवृत्रोनाममहासुरः ॥ अश्विभ्यांदेववैद्याभ्यांसहयुध्यतसंयुगे १६
एकचक्रस्तुदितिजश्चक्रहस्तोदुरासदः ॥ सहायुध्यतदेवेनसाध्येनदितिजारिणा १७ बलस्तुमधुरिगाक्षोवृत्रभ्रातामहासुरः ॥ मृगव्याधेनरुद्रेणस
हायुध्यतवीर्यवान् १८ राहुस्तुविकृताकारःशतशीर्षाःसहोदरः ॥ अजैकपादेनरणेसहायुध्यतदंशितः १९ केशीतुदानवश्रेष्ठःप्रावृट्कालांबुदप्रभः ॥
धनेश्वरेणभीमेनसहायुध्यतसंयुगे २० वृषपर्वातुबलिनानिकुंभेनमहारणे ॥ विश्वेदेवेनविश्वेशःसहायुध्यतवीर्यवान् २१ प्रह्लादस्तुमहावीर्योवीरैःस्वैस्त
नयैर्वृतः ॥ युयुधेसहकालेनरणेकालइवापरः २२ अनुह्लादःकुबेरेणधनदेनमहारणे ॥ गदाहस्तेनयुयुधेशोभयनरिपुवाहिनीं २३ विप्रचितिस्तुदैतेयोवरु
णेनमहात्मना ॥ प्रवृत्तोवैरणंकर्तुदैत्यानानंदिवर्द्धनः २४ बलिस्तुसहशक्रेणसुरेशेनमहात्मना ॥ युयुधेदेवराजेनबलिनावलवान्नणे २५ शेषादेवाश्चदैत्या
श्चक्षुरन्योन्यमाहवे ॥ विनर्दंतोमहानादान्प्रासासिशरशक्तिभिः २६ अदृश्यंतमहोत्पातायेप्रोक्ताजगतःक्षये ॥ मारुताःसप्ततेक्षुब्धाव्यशीर्यंतमहीधराः ॥
२७ सप्तचैवोत्थिताःसूर्याःशोषयंतोमहार्णवान् ॥ बहुनाभिद्यतधरावायुनामथितायथा २८ व्युत्थिताश्चमहामेघाःशक्रचापांकितोदराः ॥ प्रणेदुःसर्वभू
तानिसर्वाःसतिभिरादिशः २९ देवानामजयोघोरोदृश्यतेकालनिर्मितः ॥ घोरोत्पातःसमुद्भूतोयुगांतसमयेयथा ३० नखंतरिक्षंनदिशोनभूमिर्नभास्करो
दृश्यतरेणुजालैः ॥ ववुश्चवातास्तुमुलाःसुधूमादिशश्चसर्वास्तिमिरोपगूढाः ३१ एतेचान्येचबहवोदृश्यंतेदेवनिर्मिताः ॥ भूमौतथांतरिक्षेचमहोत्पाताःस
मंततः ३२ तद्युद्धंदेवदैत्यानांभीमानांभीमदर्शनम् ॥ अपश्यतगुरुर्ब्रह्मासर्वैरेवसुरैःसह ३३

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पद्मयोगेश्वराः सनकसनंदनसनातनसनत्कुमारकपिलजैगीपव्याः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टी
वेदैश्वतुर्भिः सांगैश्वविद्याभिश्च सनातनः ॥ पद्मयोनिर्वृतः श्रीमान्सिद्धैश्वरमर्षिभिः ३४ नानामणिस्तंभसहस्रचित्रमारुह्ययानंददृशोस्वयंभूः ॥ सुभास्वरं
भूतसहस्रयुक्तं प्रदीप्यमानं वपुषावरेण ३५ सुतसजांबूनदभक्तिचित्रमानंदभेरीशतसंप्रणादम् ॥ नक्षत्रचंडांशुभिरंशुमंतं वैदूर्यसोमार्कविभूषितांगम् ३६
तमात्मजो वै पुलहः पुलस्त्यस्तथामरीचिर्भृगुरंगिराश्च ॥ ऋक्सामाभिः सम्यग्भिष्टुवंतः सेवंति देवं रदं विमाने ३७ तं पावकालोकगुहं स्वयंभुवं सांगांश्च वेदाम
खदेवताश्च ॥ सेवंति देवं भुवनेश्वरेशं भूतानि चान्यानि महानुभावम् ३८ एते बभूवुश्च महर्षि संधावैश्वानरापावकयोनयश्च ॥ सर्वे ययुर्देवपुरोहिताश्च युद्धोत्सु
काः सर्वसुरासुराणाम् ३९ योगेश्वराः षट्चदिवाकराभाविभूषणैर्भूषितसर्वदेहाः ॥ अंतर्हितावेददृष्टुर्नभस्थानारायणश्चैव नरश्च देवाः ४० वक्त्रैश्चतुर्वेदधरैश्च
तुर्भिः संपूर्णचंद्रप्रतिमैः सुकांतैः ॥ सर्वादिशोनिस्तिमिराश्च कारनवोदितो सौशरदीवचंद्रः ४१ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि देवासुर
युद्धे सनकादिकागमनं नाम त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ उभयोः सेनयोराजन्भूयो युद्धमवर्तत ॥ ना
देन संचालयतां त्रैलोक्यमिदमव्ययम् १ गोमुखादंबरानां च भेरीणां मुरजैः सह ॥ झलरीर्दिडिमानां च व्यश्रूयंत महास्वनाः २ प्रवृत्तो युद्धयज्ञस्तु तुमुलोलो
महर्षणः ॥ रणमध्ये महानादः स्वर्गीयः शूरसंमतः ३ युद्धयज्ञस्य नेता भूतप्रादोर्दैत्यसत्तमः ॥ विरोचनस्तथा ध्वर्युर्द्वयज्ञप्रवर्तकः ४ होता चैवात्र नमु
चिर्वृत्रः स्तोत्रोपकल्पकः ॥ मंत्रादैत्याः समाख्याता यज्ञकर्मणितत्र वै ५ अनुयातश्च पितृभिरधिको वा पराक्रमैः ॥ यज्ञे तत्राभवद्वाणः संयुगे चोपतिष्ठते ६
ऐंद्रं पाशुपतं ब्राह्मं स्थूणाकर्णं सुदुर्जयम् ॥ मंत्रास्तत्राभ्यवर्तत साध्वनुह्यादयोजिताः ७ उद्राता च मयः श्रीमान् स्थितः शत्रुमयंकरः ॥ विनदन्दि तजश्रेष्ठो दे
वानीकं व्यदारयत् ८ बलिस्तुराजाद्यातिमान् स्वयंतत्र महासुरः ॥ जाप्यैर्होमैश्च संयुक्तो ब्रह्मत्वमकरोत् प्रभुः ९ रणाग्निर्ज्वलितो घोरो वैरं धनसमीरितः ॥
हूयते त्वसुरैस्तत्र देवो विष्णुः सुरैः सह १० शंखशब्दैः सुतुमुलैर्भेरीणां च महास्वनैः ॥ उद्गुष्टं विमलं चैव ब्रह्मण्यं सुप्रयुज्यते ११ बलश्च बलकश्चैव पुलोमा च
महासुरः ॥ प्रशस्तं च समं कृत्वा स त्रंसम्यक् प्रचकिरे १२ कलमाषदं विमला विपुलारथपंकयः ॥ यूपाश्च समकल्पंत युद्धयज्ञे महाफले १३ कर्णनाली
कनाराचावत्सदंतो पबृंहिकाः ॥ तोमराः सोमकलशा विचित्राणि धनूंषि च १४

कायां त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उभयोर्गोमुखादीनां नादेन प्रोत्साहितयोः सेनयोः ॥ १ ॥ गोमुखादयस्तूर्यविशेषाः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
स्तोत्रोपकल्पकः प्रस्तोता ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ इध्माःप्रस्ताराःशरपंकयःपरिधयोगदाइतिसंवंधः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अस्थीन्यत्रकपालानिपुरोडाशाःशिंरांसिच ॥ आज्यंचरौद्रंरुधिरंतस्मिन्यज्ञेभिहूयते १५ इध्माःपरिधयस्तत्रप्रस्ताराविपुलागदाः ॥ हयग्रीवोसिलोमाच
राहुःकेशीचदानवः १६ विरोचनश्चजंभश्चकुंजंभश्चमहाबलः ॥ सदस्यास्तत्रतुमखोविप्रचित्तिस्तुवीर्यवान् १७ इषवस्तुसुवास्तत्ररथाक्षसदृशाःशुभाः ॥ धनु
ष्कोट्योधनुर्ज्याश्चसुचस्तत्रमहामखे १८ प्रतिप्रास्थानिकंकर्मवृषपर्वकरोदिह ॥ दीक्षितस्तत्रतुबलिस्तस्यपत्नीमहाचमूः १९ शंबरस्तत्रशामित्रमकरोदिति
नंदनः ॥ अतिरात्रेमहाबाहुर्विततेयज्ञकर्मणि २० दक्षिणास्तस्ययज्ञस्यकालनेमिमहासुरः ॥ वैतानेकर्मणिविभोयःरुयातोहव्यवाडिव २१ त्रिदशानां
तुसैन्यस्यशरीरैर्गतजीवितैः ॥ तस्मिन्यज्ञेतुसवनंवर्धतेदैत्यनिर्मितम् २२ देवानांरुधिरंसंख्येपपुरुग्रादितेःसुताः ॥ नर्दमानाःप्रमुदिताःसोमपानंरणाध्वरे ॥
२३ यदाबलिर्महादैत्योविजेतासमरेसुरान् ॥ तदाह्यवभृथोयज्ञेभविष्यतिनसंशयः २४ महासुरेन्द्रपतयोयज्वानोभूरिदक्षिणाः ॥ वेदवंतोवृत्तवंतःशूराःस
र्वेतनुत्यजः २५ त्रैलोक्यहरणेमृष्टायुद्धयज्ञायदीक्षिताः ॥ बद्धकृष्णाजिनाःसर्वव्रतिनोमुंजधारिणः २६ एकनिश्चयकार्याश्चत्रैलोक्यजयकांक्षिणः ॥ सुर
दानवदैत्यानांशब्दःसमभवन्महान् २७ नानायुधविहस्तानांत्वरितानांप्रधावताम् ॥ क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनिनदैर्गजबुंहितनिःस्वनैः २८ रथनेमिस्वनैर्वोरैस्तु
मुलःसर्वतोभवत् ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्हयहेपितनिःस्वनैः २९ हयानांहेषमाणानांदानवानांचगर्जताम् ॥ क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनिनदैःपाणिपादरवैस्तथा ३०
दानवानांपरेषांचशस्त्रवंतिमहांतिच ॥ समरेभीमकर्माणि सैन्यानिप्रचकाशिरे ३१ ततोनागारथाश्चैवजांबूनदविभूषिताः ॥ भ्राजमानाव्यराजंतमेवावसविद्यु
तः ३२ ऋष्टिशक्तिगदास्तीक्ष्णशूलशक्तिपरश्वधाः ॥ चारुविभ्राजिरेतत्रतेष्वनीकेषुभागशः ३३ रथाबहुविधाकाराःशतशोथसहस्रशः ॥ हेमप्रच्छन्नशि
खराज्वलंतइवपावकाः ३४ दानवानांसुराणांचसमालोक्यंतसैनिकाः ॥ कांचनैःकवचैःसर्वैर्ज्वलितार्कसमप्रभैः ३५ सन्नद्धाःसमदृश्यंतज्योतींषिगगनेय
था ॥ उद्यतैरायुधैश्चित्रैस्तलबद्धाःकलापिनः ३६ ऋषभाक्षाःसुरगणाश्चमूमुखगताबभुः ॥ नानावर्णाःपताकाश्वध्वजमालाश्चसंयुगे ३७ युद्ध्यतांरणशौ
डानांईरयामासमारुतः ॥ ध्वजालंकारवस्त्राणिकवचानिचरश्मिभिः ३८ आसयामाससर्वाणिरश्मिवर्णानिरश्मिवान् ॥ सर्वेषामप्रमेयाणांबलानांपादचा
रिणाम् ३९ रजःप्रच्छादयामासपत्रोर्णापांडुरंदिशः ॥ दिव्यायुधधराःसर्वेदीप्तायुधपरिच्छदाः ४० प्रतितस्तंभिरेन्योन्यमनीकंप्रत्यनीकतः ॥ गिरिकूटो
च्छ्रयाःसर्वेतदातेदेवदानवाः ४१

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ऊर्गापांडुराश्वेतोर्णावच्छुक्ताःपत्रोर्णेतिपाठेधौतकौशेयवच्छुक्ताः ॥ ४० ॥ ४१ ॥

पत्रवाजैःशरपुंरवेगितैः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ बाणाभ्याशेवाणसमीपे ॥ ५१ ॥ सावित्रंचिक्षेप ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

अन्योन्यमभिनिघ्नंतोरणस्थाश्चित्रयोधिनः ॥ बाणैःसुरुचिरैस्तीक्ष्णैःपत्रवाजैर्दुरासदैः ४२ मुद्गरैर्मुशलैःशूलैरयस्तुंडैरुलूखलैः ॥ वज्रैरशानिकल्पैश्चखड्गवृक्षादिभिस्तथा ४३ तथाप्रवर्तितेषांविमर्देद्भुतविक्रमे ॥ सावित्रस्यवधंप्रेप्सुर्बाणोजग्राहकामुकम् ४४ शरजालेनदिव्येनच्छादयानःसुरोत्तमम् ॥ मंत्रैर्हुतइवाचिष्मान्त्संप्रज्ज्वालतेजसा ४५ सागराभांमहासेनांदेवानांदैत्यपुंगवः ॥ संशोषयतिबाणौघैरकींशुभिरिवार्णवम् ४६ मारुतःसुमहावेगःसावित्रःशक्तिमुत्तमाम् ॥ चिक्षेपबलिपुत्रायशक्रोशनिमिवाद्वये ४७ आपतंतीचसाशक्तिर्महोल्काज्वलिताइव ॥ द्विधाछिन्नाक्षुरप्रेणवाणेनाद्भुतकर्मणा ४८ हतायामथशक्त्यांतुसावित्रोदेवसत्तमः ॥ विश्वकर्मकृतंदिव्यंसुतीक्ष्णंदानवार्दनम् ४९ सुपीनधारंविमलंविपुलंचंद्रवर्चसम् ॥ अगृह्णान्निशितंखड्गमाशीविषमिवोरगम् ५० तंगृहीत्वारणमुखेप्रज्वलंतंमहाप्रभम् ॥ बाणाभ्याशेमहातेजाःखड्गपाणिरवस्थितः ५१ सतंस्थितमथालक्ष्यसावित्रंबलिनंदनः ॥ लोहिताक्षंमहाकायंचिक्षेपचननादच ५२ ततोर्ककिरणाकारानशनिप्रतिमाञ्छितान् ॥ संदधेचाशुबाणौघानाशीविषशिलीमुखान् ५३ रुक्मपुंस्वान्प्रदीप्ताग्रागुप्रवेगानलंकृतान् ॥ आकर्णपूरांश्चिक्षेपशरानुग्रान्त्समंततः ५४ दृढचापप्रमुक्तास्तेशरावैश्वानरप्रभाः ॥ सावित्रंछादयामासुःकैलासमिवतोयदाः ५५ संच्छाद्यमानःशस्त्रौघैर्बाणेनबलिसूनुना ॥ पराङ्मुखःसुरवरःप्रयातःसरथध्वजः ५६ पराजित्यससावित्रंबाणःपरमहर्षितः ॥ प्रगृह्यकामुकंघोरंगतःशक्ररथंप्रति ५७ बलश्चाप्यसुरश्रेष्ठःप्रगृह्यमहतींगदाम् ॥ ध्रुवायवसवेनूध्रिरोद्रांचिक्षेपदानवः ५८ तस्यनिर्माथितस्त्वंसेहेमचित्रंचवर्मवै ॥ गदावेगेनभीमेन ध्रुवस्यसमेतदा ५९ शेषाश्ववसवःसर्वेदिव्यास्रैर्घोरदर्शनैः ॥ प्राच्छादयत्रणेदैत्यमादित्यमिवतोयदाः ६० ततःसंमर्दितोबाणैर्बलोदानवसत्तमः ॥ अवातरद्रथात्तस्मान्नदामुद्यम्यवेगवान् ६१ पातयामासशत्रूणांसमाविध्यमहासुरः ॥ दिशःप्राद्रावयत्सर्वांस्त्रिदशान्त्सामहागदा ६२ इंद्राशनिरिवेंद्रेणप्रवृद्धासुमहास्वनाः ॥ तस्याःसविद्युद्धोषायास्तेनशब्देनवोपिताः ६३ व्यद्ववंतपरिभ्रष्टारथेभ्योरथिनस्तदा ॥ तदुदीर्णैरथानीकंमूर्याभंमेघानिःस्वनम् ६४ देवानां शरधाराभिःसमंतादभ्यवर्षत ॥ क्षुरकैर्विशिखैर्भलैर्वत्सदंतैःशिलीमुखैः ६५ मुहुर्मुहुर्महातेजाःप्रत्यविध्यन्महासुरान् ॥ बलाकस्तुगदापाणिर्व्यादितास्यइवांतकः ६६ तडिद्विणार्कसदृशोवैश्वानरइवापरः ॥ पिबन्निवशरौघांस्तान्देवचापसमुच्छ्रितान् ६७ अभ्यद्रवतदैत्येद्रोमहार्णवइवापरः ॥ अवस्फूर्जन्दिशःसर्वाःस्वेनवीर्येणदानवः ६८

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ शत्रुणांशत्रूषु ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४

अरुजं खिदशान्दैयः सिधुवेगात्रगाइव ॥ समुद्रस्तरसादेवान्वायुर्वृक्षानिवौजसा ६९ शामयंश्चमहेष्वासान्वसुभ्यांसमसज्जत ॥ आपश्चैवानिलश्चैव वर्षतुर
रिंदमौ ७० शरवर्षाणि दीप्तानि मेवाविव परंतपौ ॥ क्षिप्तांस्तान्निशि खान्दीप्तानं तरिक्षे सचिच्छिदे ७१ अमृष्यमाणस्तत्कर्मध्रुवस्तमभिदुद्रुवे ॥ तौ पृथक् श
रवर्षाभ्यामन्योन्यमभिजघ्नतुः ७२ उत्तमाभिजनौ शूरा देवदैत्यौ यशस्करो ॥ तौ न खैरिव शार्दूलौ दंतैरिव महाद्विपौ ७३ रथशक्तिभिरन्योन्यं विशिखैश्चाप्यकृ
तताम् ॥ निर्भिदंतौ च गात्राणिविलिखंतौ च सायकैः ७४ स्तंभयंतौ च बलिनौ प्रतुदंतौ स्थितौ रणे ॥ चरंतौ विविधान् मार्गान् मंडलानि च भागशः ७५ मुद्रैर्ज
घ्नतुः कुद्वावन्योन्यमभिमानिनौ ॥ असिभ्यां चर्मणीदिव्ये विपुले च शरासने ७६ निकृत्या चलसंकाशौ बाहुयुद्धं प्रचक्रतुः ॥ व्यूढोरस्कौ दीर्घभुजौ नियुद्धकुश
लाबुभौ ७७ बाहुभिः समसज्जेता मायसैः परिवैरिव ॥ तयोरासीद्भुजाघातैर्निग्रहः प्रग्रहस्तथा ७८ अतीव भीमः सहादो वज्रपर्वतयोरिव ॥ द्विपाविव विषा
णाग्रैः शृंगैरिव महावृषौ ७९ अन्योन्यमभिसंख्यौ मुहूर्तं पर्यकर्षताम् ॥ ततः पराजितो देवो बलाकेन तथा ध्रुवः ॥ रथं त्यक्त्वा मया तस्य प्रनष्टः प्राङ्मुखो व
सुः ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुनरेव तु तत्रा
सीन्महायुद्धं सुदारुणम् ॥ क्रुद्धस्य नमुचे श्वैव धरस्य च महात्मनः १ संख्यौ च महाबाहू महेष्वासा वरिंदमौ ॥ परस्परमुदैक्षेतां दहंता विवलोचनैः २ विस्फा
र्य च महाचापं हं पृष्ठं दुरासदम् ॥ संरंभात्स वसुश्रेष्ठस्य कत्वा प्राणान युध्यत ३ ससायकमयैर्जालैर्धरोदैत्य रथं प्रति ॥ भानुमद्भिः शिलाधौ तैर्भानोः प्राच्छादय
त्प्रभाम् ४ ततः प्रहस्य नमुचिर्धरस्य च शिलाशितान् ॥ असृजत्सायकान् दीप्तान् भीमवेगान् दुरासदान् ५ महातेजामहाबाहुर्महावेगो महारथः ॥ विव्याधा
तिबलोदैत्यो नवमिर्निशितैः शरैः ६ सतोत्रैरिव मातंगो वार्यमाणः पतत्रिभिः ॥ अभ्यधावच्च संक्रुद्धो नमुचिर्बसुसत्तमः ७ तमापतंतं वेगेन संरंभात्त्रमुचीरणे ॥ दै
त्यः प्रत्यसरद्वं मत्तो मत्तमिव द्विपम् ८ ततः प्राध्मापयच्छंस्वमेरीश तनिनादितम् ॥ विक्षोभ्य तद्रत्नं हर्षादुद्धूतार्णवसंप्रभम् ९ अश्वानृक्षसवर्णाभान् हंसवर्णैः
सुवाजिभिः ॥ मिश्रबन्तसमरे दैत्यो वसुं प्राच्छादयच्छरैः १० समाश्लिष्टावथान्योन्यं वसुदानवयोरथौ ॥ दृष्ट्वा प्राकंपतमुद्धलिदशानां महद्वलम् ११ क्रोधं स
रंभताम्राक्षौ प्रेक्षमाणौ मुहुर्मुहुः ॥ गर्जताविव शार्दूलौ प्रभिन्नाविव वारणौ १२ महामेघोपमं रौद्रमासीदायो धनंतयोः ॥ रथश्चावरसं बाधं मत्तवारणसंकुलम् १३

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रत्यसरत् आभिससार ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ महामेघोपमं रौद्रमासीदायो धनंतयोः ॥ रथश्चावरसं बाधं मत्तवारणसंकुलम् १३
मेघेन नभसा तुल्यमित्यर्थः आयोधनं युद्धभूमिः यमदंष्ट्रोपममित्यपि पाठः ॥ १३ ॥

नैकसंश्रयाः उभयपक्षीयाः ताभ्यानिमित्तभूताभ्यांस्वजयमारांसतः ॥ १४ ॥ देवदानवयोर्वरनमुच्योः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

समाजमिवतंदृष्टाप्रेक्षमाणामहारथाः ॥ आशंसंतोजयंताभ्यांयोधानैकत्रसंश्रयाः १४ तयोःप्रेक्ष्यंतसंरंभंसन्निकृष्टमहास्रयोः ॥ सिद्धगंधर्वमुनयोदेवदान
वयोस्तदा १५ तौच्छादयंतावन्योन्यंसमरेनिशितैःशरैः ॥ शरजालावृतं व्योमचक्रतुश्चमहाबलौ १६ तावन्योन्यंजिघांसंतौशरैस्तीक्ष्णैर्महारथैः ॥ प्रेक्ष
णीयतमावास्तां वृष्टिमंताविवांबुदौ १७ सुवर्णविकृतान्बाणान्प्रभुंचंतावरिंदमौ ॥ आस्कराभंतदाकाशमुल्काभिरिवचक्रतुः १८ तयोःशराःप्रकाशंतेदेव
दानवयोस्तदा ॥ पंक्तयःशरदमत्तानांसारसानामिवांबरे १९ त्रिदशाश्वगजानांहिशरीरैर्गतजीवितः ॥ क्षणेनसंवृताभूमिर्मेघैरिवनभस्तलम् २० ततःसु
धारंज्वलितं सूर्यमंडलसन्निभम् ॥ धरायवसवेमुक्तं चक्रं नमुचिनारणे ॥ पततातेनचक्रेणधरस्यस्यंदनोत्तमः २१ सध्वजःसायुधःसाश्वोदग्धोर्ककिरणप्रभः ॥
सत्यक्त्वास्यंदनं देवः प्रदीपंचक्रेतेजसा २२ भयातस्यासुरेन्द्रस्यगतःस्वगृहमुत्तमम् ॥ पराजित्यसुरंदैत्योनमुचिर्बलगर्वितः २३ प्रयातःस्वेनसैन्येनभूयःसुर
चमूं प्रति ॥ यौतौमयश्चत्वष्टाचदेवदैत्येषुविश्रुतौ २४ प्रवरौविश्वकर्माणौमायाशतविशारदौ ॥ घोरस्तयोःसंप्रहारःप्रावर्ततसुदारुणः २५ अन्योन्यरूप
र्द्धिनोस्तत्रचिरात्प्रभृतिसंयुगे ॥ त्वष्टातुनिशितैर्बाणैर्दैत्यंतुबलदर्पितम् २६ पराक्रांतंपराक्रम्यविन्याधत्रिशतैःशरैः ॥ मयस्तुप्रतिविन्याधत्वष्टारंनिशि
तैःशरैः २७ सुधातैःसुप्रसन्नाग्नेःशातकुंभविभूषितैः ॥ ननाददितिजश्रेष्ठोहतस्त्वष्टुःशरैर्मयः २८ संक्रुद्धोदैत्यसैन्यस्यविचिन्वन्निवजीवितम् ॥ शक्तिं कन
कवैदूर्यचित्रदंढांमहाप्रभाम् २९ देवोगृहीत्वासमरेदैत्येन्द्रंसमपातयत् ॥ भीमांसर्वायसीदृष्ट्वापुरंदरइवाशनिः ३० तांत्वष्टुर्भुजनिर्मुक्तामर्कवैश्वानरप्र
भाम् ॥ मयश्चिच्छेदतीक्ष्णाग्रैस्तूर्णसप्तभिराशुगैः ३१ ततःक्षुण्वन्निवप्राणांस्त्वष्टुःकोपान्महासुरः ॥ प्रेषयामाससंरब्धःशरान्बर्हिणवाससः ३२ चिच्छे
दबाणांस्त्वष्टातान्ज्वलितैर्नतपर्वभिः ॥ दैत्यस्यसुमहावेगैःसुवर्णविकृतैःशरैः ३३ तौवृषाविवनर्दौबलिर्नौवासितांतरे ॥ शादूलाविवचान्योन्यंप्रसक्ता
वभिजघ्नतुः ३४ अन्योन्यंप्रतियुध्यंतावन्योन्यवधकांक्षिणौ ॥ अन्योन्यमभिवीक्षंतौकुद्वावाशीविषाविव ३५ महागजाविवासाद्यविषाणाग्रैःपरस्परम् ॥
शरैःपूर्णायतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ३६ ततःसुविपुलां दीप्तामयोरुक्कमांगदोगदाम् ॥ त्वष्टरिप्राहिणोत्क्रुद्धःसर्वप्राणहरारणे ३७ तयाजवानातिरथ
स्त्वष्टुरुत्तमवाजिनः ॥ गदयादानवःक्रुद्धोवज्रेणैद्रइवाचलान् ३८ ततःक्रुद्धोमहादैत्यःक्षुराभ्यामथसंयुगे ॥ पुनर्द्वाभ्यांशराभ्यांतुनिशिताभ्यामहारणे ॥
३९ ध्वजंत्वष्टुरथच्छित्त्वासूतंनिन्येयमक्षयम् ॥ महाबलान्महावेगान्त्सदश्वान्गदयाहनत् ४०

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ त्वष्टुःत्वष्टारं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ शस्त्राःवाणाः

दृष्ट्वा त्वष्टाहंतं सूतमश्वान् विनिपातितान् ॥ हताश्वं रथमुत्सृज्य सूतं च पतितं भुवि ४१ विस्फारयन् महाचापं स्थितो भूमा विवाचलः ॥ हताश्वसूतं विरथं दृष्ट्वा
रिपुमवस्थितम् ४२ जयश्रियासेव्यमानो दीप्यमान इवानलः ॥ मयः कालांतकप्रख्यश्चापपाणि रदृश्यत ४३ प्रादहद्देवसैन्यानि दावाग्निरिव काननम् ॥
त्वष्टुः सोक्षिपतानुग्रात्राराचां स्तिग्मतैजसः ४४ चतुर्दशशिलाधौ तान् सायकान्विविधाकृतीन् ॥ तेषु स्तस्य सैन्यस्य शोणितं रुक्मभूषणाः ४५ आशी
विषाड्वक्रुद्धा भुजंगाः कालचोदिताः ॥ तेक्षितं समवर्तंत शोभंतैरुधिरोक्षिताः ४६ अर्द्धप्रविष्टाः संख्याबिलानीव महोरगाः ॥ तंप्रत्यविध्यत्त्वष्टा तु जांबून
दविभूषितैः ४७ चतुर्दशभिरत्युग्रैर्नाराचैरभिदारयन् ॥ ते तस्य दैत्यस्य भुजंसव्यं निर्भिद्य पत्रिणः ४८ विदार्य विविशुर्भूमिं पत्रगा इव वेगितः ॥ ते प्रकाशं
तनाराचाप्रविशंतो वसुंधराम् ४९ अस्तंगच्छंतमादित्यं प्रविशंत इवांशवः ॥ मयस्त्रिभिरथानर्च्छत्त्वष्टारंतु पतत्रिभिः ५० सुपर्णवेगैर्विकृतैर्ज्वलद्भिः प्राणनाश
नैः ॥ त्वष्टाथ मयनिर्मुक्तैः सायकैरर्दितः प्रभुः ५१ अपयातो रणंहित्वा व्रीडयाभिसमन्वितः ॥ तंतत्र हतसूतं च भुजंग इव निर्विषम् ५२ त्वष्टारं विरथं
कृत्वा मुदितः स तु दानवः ॥ विस्फार्यमाणो रुचिरं चापं रुक्मांगदं दृढम् ५३ रणे व्यतिष्ठेत्स्येन्द्रो ज्वलन्निव हुताशनः ॥ पुलोमा तु बलशलाघी दप्तो दानवसत्त
मः ५४ रथेष्वेतहयेनेह सार्द्धं युध्यति वायुना ॥ सर्वेषामेव भूतानां यः प्राणः कथ्यते द्विजैः ५५ बलिना कालकल्पेन वायुना सह संगतः ॥ पुलोमस्तत्र पवनः
श्रुत्वा ज्यातलनिःस्वनम् ५६ नामृष्यत यथामतो गजः प्रतिगजस्वनम् ॥ दैत्यचापच्युतैर्बाणैः प्राच्छाद्यंतं दिशो दश ५७ रश्मिजालैरिवार्कस्य विततं सांबरं
जगत् ॥ सताम्रनयनः क्रुद्धः श्वसन्निव महोरगः ५८ वृतो दैत्यशतैर्वायूरश्मिवानिवभास्करः ॥ दैत्यचापभुजोत्सृष्टाः शरावर्हिण वाससः ५९ रुक्मपुंखाः
प्रकाशंतं हंसाः श्रेणीकृता इव ॥ चापध्वजपताकाभ्यः शस्त्रादीन् मुखाश्च्युताः ६० प्राप्तवंतश्च दृश्यंते दैत्यस्यापततः शराः ॥ एवं सुतीक्ष्णान् स्वचराञ्छुभ्रा
निवपावके ६१ सुवर्णविकृतान् चित्रान्मुमोच दितिजः शरान् ॥ तमंतकमिव क्रुद्धमापतंतं समारुतः ६२ त्यक्त्वा प्राणानतिक्रम्य विव्याध नवभिः शरैः ॥ त
स्य वेगमसंहायं दृष्ट्वा वायुः सनातनः ६३ उत्तमं जवमस्थाय व्यधमत्सायकत्रजान् ॥ तेजोविधम्य बलवाञ्छरजालानिमारुतः ६४ विव्याध दैत्यं विंशत्या
विशिखैर्नतपर्वभिः ॥ मरुद्गणानां प्रवरा दश दिव्यामहौजसः ६५ साधुसाध्वितिवेगेन सिंहनादं प्रचक्रिरे ॥ तस्मिन्समुत्थिते शब्दे तु मुले लोमहर्षणे ६६
अभ्यधावंत दितिजाः पौलोमाः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ ते समासाद्य पवनं समावृण्वन् शरोत्तमैः ६७

च्युताः धनुष इत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ वजान् समूहान् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ननादपवनः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

षर्वतंवारिधाराभिः प्रावृषीवबलाहकाः ॥ तेपीडयंतः पवनं कृद्धाः सप्तमहारथाः ६८ प्रजासंहरणे घोराः सोमं सप्तग्रहा इव ॥ ततो दक्षिणमक्षोभ्यं नानारत्नविभूषितम् ६९ करं गजकराकारमुद्यम्य युधिमारुतः ॥ तेषां मूर्द्धसुदैत्यानां पातयामास वीर्यवान् ७० निहतावायुवेगेन तेन सप्तमहारथाः ॥ त्यक्त्वा प्राणा न्पुलोमा तु विव्याध नवाभिः शरैः ७१ प्रदीर्घतमसं हायं दृष्ट्वा वायुं सनातनम् ॥ असंचित्य सुरैर्धांस्तान् ज्वलितांश्च पुलोमतः ७२ तेषां विदार्य ते जांसिदानवानां महात्मनाम् ॥ शोणितास्त्रिमुकुटागैरिकाका इवाद्रयः ७३ तेभिर्नवमार्स्थिभुजाः पतंतो भांतिदानवाः ॥ मातंगयूथसंभग्रापुष्पिता इव पादपाः ७४ तेषां विदारितैर्देहैर्दानवानां महात्मनाम् ॥ ततः प्रावर्तत नदीरौद्ररूपाभयावहा ७५ प्रस्रवंती रणे रक्तं भीरूणां भयवर्द्धिनी ॥ देवदैत्यगजाश्वानां रुधिरौघपरिप्लुता ॥ रणभूमिरभूद्रौद्रातत्र तत्र स हस्रशः ७६ संभूता गतसत्त्वैश्च यक्षराक्षसस्वैश्चरैः ॥ सानुगैः सपताकैश्च सोपासंगरथध्वजैः ७७ शीर्णकुम्भैस्तथानागैर्घटाभिस्तु विभूषितैः ॥ सुवर्णपुंस्त्रैश्च जलितैर्नाराचैस्तिग्मतैजसैः ७८ देवदानवनिर्मुक्तैः सविषैरुगैरिव ॥ प्रासतो मरनाराचैः शक्तिखड्गपरश्वधैः ७९ सुवर्णविकृतैश्चापि गदामुशलपट्टिशैः ॥ कनकांगदकेयूरैर्मणिभिश्च सकुंडलैः ८० तनुत्रैः सतलत्रैश्च हारैर्निष्कैश्च शोभनैः ॥ हतैश्च दितिजैस्तत्र शस्त्रस्यंदनवर्जितैः ८१ पतितैरपि विद्वैश्च शतशोथसहस्रशः ॥ निपातितध्वजरथोहतवाजिरथाद्विपः ८२ विमर्दादेवदैत्यानां सदृशः कर्मणावभौ ॥ अथदैत्यसहस्रेण पौलोमेन महासुरः ८३ संवृतः पवनः श्रीमान् गदामुशलपाणिना ८४ तेजध्नुः शतसाहास्राः पवनं दानवोत्तमाः ॥ तैर्वध्यमानः सबभौ समंतादपितैः शरैः ८५ हत्वा ष्ठीतत्र यो धानां शतानि पवनः प्रभुः ॥ कृत्वामार्गं सुरश्रेष्ठो ननादमुमहारथः ८६ अद्यापि च सुविस्तीर्णः पंथाः संदृश्यते दिवि नाम्नावायुरथो नामसिद्धाः पश्यंति तं दिवि ८७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हयग्रीवस्तु दितिजः पूषाणं प्रति वीर्यवान् ॥ ननादमुमहानादः सिंहनादं महारथः ८८ विस्फार्य सुमहद्वापं हेमजालविभूषितं ॥ पूषाणं दितिजो पश्यत्कुद्धो घोरेण चक्षुषा ८९ भुजाम्भ्यामाददानस्य संदधानस्य वैशरान् ॥ मुंचतः कर्षतो वापि ददृशुस्तत्र नान्तरम् ९० अग्निचक्रोपमं दीप्तिमंडलिकृतकार्मुकम् ॥ तदा सीद्धानवेंद्रस्य स्वयं दक्षिणमस्यतः ९१ रुक्मपुंस्त्रैस्ततस्तस्य चापमुक्तैः शितैः शरैः ॥ प्राच्छाद्यं तं शिलाधौ तैर्दिशः सूर्यस्य च प्रभाः ९२ ततः कनकपुंस्वानां शराणां नतपर्वणाम् ९३ नभश्चराणां नभसि दृश्यंते बहवो ब्रजाः ॥ गिरिकूटनिभाञ्चापात् प्रभवंतः शरोत्तमाः ९४ श्रेणीभूताः प्रकाशं ते यांतः श्येना इवांबरे ॥ गृध्रपत्राञ्जिलाधौ तां कर्तस्वरविभूषितान् ९५

॥ ८८ ॥ पूषाणं पूष्णं ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अग्निचक्रं अलातचक्रं ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

॥ ९६ ॥ संप्रकाशंतअडभावआर्पः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ सपूष्णःपूष्णायुध्यमानस्यअदेवस्यअसुरस्य ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

महावेगान्प्रशस्ताग्रान्मुमोचदितिजःशरान् ॥ ततश्चापबलोद्धृताःशातकुंभविभूषिताः ९६ देहेसमवकीर्यंतपूष्णःसन्निहिताःशराः ॥ तेव्योमिन्नृक्मविकृ-
ताःसंप्रकाशंतसर्वशः ९७ खद्योताइवधर्मांतेखेचरंतःसमंततः ॥ शिलाधौताःप्रसन्नाग्राःपूषाणंसिषिचुःशराः ९८ पर्वतंवारिधाराभिर्यथाप्रावृषितोयदाः
ततःप्रच्छादयामासपूषाणंशरवृष्टिभिः ९९ पर्वतंवारिधाराभिश्छादयन्निवतोयदः ॥ ततःसपूष्णोदेवस्यबलंवीर्यंपराक्रमम् १०० व्यवसायंचसत्त्वंचप-
श्यंतित्रिदशान्द्रुतम् ॥ तांसमुद्रादिवोद्धृतांशरवृष्टिंसमुत्थिताम् १ नाचिंतयत्तदापूषादैत्यंचाम्यद्रवद्रणे ॥ हेमपृष्ठंमहानादंपूष्णआसीन्महाधनुः २ वि-
कृतंमंडलीभूतंशक्राशानिमिवापरम् ॥ ततःशराःप्रादुरासन्पूरयंतइवांबरम् ३ सुवर्णपुंखाःपूष्णस्तेप्रभवंतःशरासनात् ॥ मालेवरुक्मपुंखानांवितताव्यो-
मिपत्रिणाम् ४ प्रादुरासीन्महाघोराबृहतीपूषकार्मुकात् ॥ ततोव्योमिर्विभक्तानिशरजालानिसर्वशः ५ आहतानिव्यशीर्यंतशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ ततःक-
नकपुंखानांछिन्नानांकंकवाससाम् ६ पततांपात्यमानानांखमासीच्चावृतरणे ॥ पूषाप्रापूरयद्वाणैर्हयग्रीवंशिलाशितैः ७ नामाकैर्कंसदृशौर्दिव्यहेमपरिष्ठ-
तैः ॥ ततोव्यसृजदुग्वाणिशरजालानिदानवः ८ अमर्षीबलवान्कुद्धोदिधक्षन्निवपावकः ॥ पूष्णस्त्वजौध्वजंचैवपताकांधनुरेवच ९ रश्मीन्योक्ताणिचा-
श्वानांहयग्रीवोरणेच्छिनत् ॥ अथाप्यश्वान्पुनर्हत्वाचतुर्भिःसायकोत्तमैः १० सारथिंसुमहातेजारथोपस्थादपातयत् ॥ कृतस्तुविरथःपूषाहयग्रीवेणसं-
युगे ११ पूषातस्यरथाभ्यासात्सययौतेनवैजितः ॥ गतःशक्ररथाभ्यासंमुक्तोमृत्युमुखादिव १२ तत्राद्रुतमिदंभूयोयुद्धंवर्ततदारुणम् ॥ कृतप्रतिष्ठतं
घोरंशंबरस्यभगस्यच १३ सप्तकिष्कुपरीणाहंद्वादशारत्निकार्मुकम् ॥ चापंचाशानिनिर्घोषंढट्ठव्यंभारसाधनम् ॥ विक्षिपन्नक्षसदृशान्व्यसृजत्सायकान्बहून्
१४ क्रोधसंरक्तनयनःशंबरःसर्वयोगवित् ॥ तेनवित्रास्यमानानिदेवसैन्यानि सर्वशः १५ समकंपंतभीतानिसिंधोरिवमहोर्मयः ॥ तमापतंतंप्रेक्ष्यविरू-
पाक्षंविभीषणम् १६ भगःप्रस्फुरमाणौष्ठस्त्वरमाणोव्यदारयत् ॥ ततोभगोमहेष्वासोदिव्यंविस्फारयन्धनुः १७ अवाकिरन्दैत्यगगाञ्छरजालेनछादयन्
तमभ्यगाद्भगोदैत्यंतूर्णमस्यंतमंतिकात् १८ मातंगमिवमातंगोवृषप्रतिवृषोयथा ॥ तौप्रगृह्यमहावेगौधनुषीभारसाधने १९ प्रच्छादयेतामन्योन्यंतक्षमा-
णोरणेशरैः ॥ तयोःसुतमुलंयुद्धमासीद्वोरंमहारणे २० भगशंबरयोर्भीममप्रमेयंमहात्मनोः ॥ अथपूर्णायतोत्सृष्टैःशरैःसन्नतपर्वभिः २१ व्यदारयेताम-
न्योन्यंकार्णोर्निर्भिद्यचर्मणी ॥ तौतुविकृतसर्वांगौरुधिरेणसमुक्षितौ २२

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

संप्रेक्ष्यमाणौ रथिनावुभौ परमदुर्मदौ ॥ तक्षमाणौ सितैर्बाणैर्नवीक्षितुमशक्नुताम् २३ अथ विव्याध समरे त्वरमाणो सुरो भगम् ॥ नाराचैः क्रोधताम्राक्षः
कालांतकयमोपमः २४ गरुत्मानिव चाकाशे पोथयानो महोरगम् ॥ नाराचान्यपतन्देहेतूणं शंबरचोदिताः २५ तानंतरिक्षे नाराचान् भगश्चिच्छेदपत्रि
भिः ॥ ज्वलंतमचलप्रेष्यं वैश्वानरसमप्रभम् २६ ततो भगंचतुःषष्ट्या विव्याधा सुरसत्तमः ॥ शिलीमुखैर्महावैर्गैर्जीवूनदविभूषितैः २७ तदा तत्सुचिरं का
लं युद्धं सममिवाभवत् ॥ शंबरस्य च मायाभिर्नादृश्यत ततो बरम् २८ दोभ्योऽचिक्षिपत् श्वापंरणे विष्टभ्यतिष्ठतः ॥ श्रूयते धनुषः शब्दो विस्फूर्जितमिवाशनिः
२९ स भगस्य हयान् हत्वा सारथिं च महाहवे ॥ अभ्यवर्षच्छतैरेनं पर्जन्य इव वृष्टिमान् १३० न तस्यासीदनिर्भिन्नं गात्रे व्यंगुलमंतरम् ॥ भगदेवस्य दैत्येन शं
बरेणास्त्रघातिना १३१ दैत्यस्य चाद्भुतं दिव्यमस्त्रमस्त्रेण धारयन् ॥ मायायुद्धेन मायावी शंबरोस्तमयो भवत् ३२ अवंचयद्गंदैत्यो मायाभिराघि
वेन च ॥ भगस्तस्य रथं साश्वं शरवर्षैरवाकिरत् ३३ सहस्रमायोद्युतिमान् देवसेनां निषूदयन् ॥ अदृश्यत शरैश्च न्नः शंबरः शतशो रणे ३४ अदृश्यन्पतितो
भूमौ गतचेता इवासुरः ॥ अथ स्मयुध्यते भूयः शतधा शैलसन्निभः ३५ दिशा गजेंद्रमारूढो दृश्यते स पुनर्बली ॥ प्रादेशमात्रं पुनः पुनर्भवति शैलवत् ३६
महामेघ इव श्रीमान् तिर्यगूर्ध्वं च सो भवत् ॥ पुनः कृत्वा विरूपाणि विकृतानि च सर्वशः ३७ सर्वाभीषयते सेनां देवानां भीमदर्शनः ॥ ते भीताः प्रपलायंते सिंहं
द्वामृगा यथा ॥ ततः सोऽन्यं वरं देहं कृत्वा प्रांशुतरं पुनः ३८ गच्छत्पूर्वगतं विरोदिशः शब्देन पूरयन् ॥ न भस्तलगत् आपि वर्षते वासवो यथा ३९ संवर्तकां
बुदप्रख्यः पूरयन् पृथिवीतलम् ॥ संवर्तको न लश्चेव भूत्वा भीमपराक्रमः ४० शतवर्त्मा शतशिखो ददाह च पुनः सुरान् ॥ मुहूर्ताच्च महाशैलः शतशीर्षः शतोदरः
४१ अदृश्यत दिवस्तंभः शतशृंग इवाचलः ॥ येन्ये दैत्याश्च साध्याश्च ये च विश्वे च देवताः ४२ क्षिपंत्यस्त्राणि दिव्यानि तानि सोऽग्रसतासुरः ॥ युद्धमानश्च समरे सर
थः सोऽसुरोत्तमः ४३ गंधर्वनगराकारस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ते भीताः समुदीक्षंतं त्रिदशभीमविक्रमाः ४४ सहस्रमायं समरे शंबरं चित्रयोधिनम् ॥ स भगो भयसं
व्रस्तो दानवैर्द्रव्यसंयुगे ४५ रथं त्यक्त्वा महाभागो महेंद्रं शरणं गतः ॥ पराजित्य तु तं देवं दानवैः प्रतापवान् ४६ गतो यत्र महातेजा जातवेदामहाप्रभः ॥ सवाहि
वाग्भिरग्राभिः क्रुद्धस्तर्जयते बली ॥ भवाम्येषाहिते मृत्युरित्युक्तां तं रधीयत ४७ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे भूत्वा ब्राह्मणं द्रोमहाबलः ॥ जघान सोम
शीतास्त्रो दानवानां च मूरणे ४८ कैलासशिखराकारोद्युतिमद्भिर्गणैर्वृतः ॥ अवधीहानवान् दृष्ट्वा दंडपाणि रिवान्तकः ४९

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ १६९ ॥

पोथयद्रथट्टंदानिवाजिट्टंदानिवैप्रभुः ॥ दैत्येषुविचरञ्छ्रीमान्पुगांतिकालवद्वली ५० सोमर्षद्रथजालानिउरुवेगेनचंद्रमाः ॥ ददाहदानवान्त्सर्वान्दावाग्नि
रिवचोदितः ५१ मृदत्रथेभ्योरथिनोगजेभ्योगजयोधिनः ॥ सादितश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातिनः ५२ शीतेनव्यधमत्सर्वान्वायुवृक्षानिवौजसा ॥
चंद्रमाःसुमहातेजादानवानांमहाचमूम् ५३ तदस्त्रमभवत्तस्यप्रदिग्धंशत्रुशोणितैः ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यकुद्वस्याभिघ्नतःपशून् ५४ युगांतको
पमःश्रीमान्दैत्येषुव्यचरद्वली ॥ आचार्यमहर्तीसेनांप्राद्वंतीपुनःपुनः १५५ चंद्रंमृत्युमिवायांतंदृष्ट्वायोधाविसिस्मयुः ॥ यतोयतःप्रक्षिपतिशिशिरास्त्रंत
मोनुदः ५६ ततस्ततोव्यशीर्यंतदैत्यसैन्यानिसंयुगे ॥ व्यदारयत्ससैन्यानिस्वबलेनाभिसंवृतः ५७ ग्रसमानमनीकानिन्यादितास्यमिवांतकम् ॥ तंत
थाभीमकर्माणंगृहीतास्त्रंसहाहवे ५८ दृष्ट्वाशशांकमायांतंदैत्याभंचंद्रभास्करो ॥ तालमात्राणिचापानिकर्षमाणौमहाबलौ ५९ छादयेतांशरैश्चंद्रं
वृष्टिमंताविवांबुदौ ॥ अथविस्फार्यमाणानांकार्मुकाणांसुरासुरैः १६० अभवत्सुमहाशब्दोदिशःसन्नादयन्निव ॥ विनदद्भिर्महानागैर्हर्षमाणेश्ववाजिभिः
१६१ भेरीशंखनिनादैश्चतुमुलंसर्वतोभवत् ॥ युयुत्सवस्तेसंरब्धाजयगृध्रायशास्विनः ६२ अन्योन्यमभिगजंतोगोष्ठेष्विवमहावृषाः ॥ शिरसांपा
त्यमानानांसमरेनिशितैःशरैः ६३ अश्मवृष्टिरिवाकाशेक्ष्मभवत्सेनयोस्तयोः ॥ कुंडलोष्णीषधारीणिजातरूपस्रजांसिच ६४ पतितानिस्मदृश्यंतेशिरांसि
रणमूर्धनि ॥ विशिखैर्मथितैर्गात्रैर्बाहुभिश्चसकार्मुकैः ६५ सहस्राभरणैश्चान्यैर्विच्छिन्नैरुधिरोक्षितैः ॥ कवचैरावृतैर्गात्रैरुभिश्वंदनोक्षितैः ६६ मुखैश्च
चंद्रसंकाशैस्तप्रकुंडलभूषणैः ॥ गजवाजिमनुष्याणांसर्वगात्रैःसमततः ६७ आसीत्सर्वासमाकीर्णसुहूर्तेनवसुंधरा ॥ चापमेघाश्चविपुलाःशस्त्रविद्यु
त्प्रकाशिनः ॥ वाहनानांचनिर्घोषःस्तनयित्सुसमोभवत् १६८ ससंप्रहारस्तुमुलःकटुकःशोणितोदकः ॥ प्रावर्ततसुराणांचदानवानांचसंयुगे १६९
॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेपंचपंचाशतमोऽध्यायः ५५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्महाहवेरौद्रेतुमुल्लो
महर्षणे ॥ ववर्षुःशरवर्षाणिसंरब्धादेवदानवाः १ व्याक्रोशंतगजास्तत्रशरघातप्रपीडिताः ॥ अश्वाश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदश २ उत्पत्यनिप
तंत्यन्येशरवर्षप्रपीडिताः ॥ देवानांदानवानांचगजाश्चरथिनारणे ३ समरेतत्रशूराणामन्योन्यमभिधावताम् ॥ धनुषांतलशब्देनप्राज्ञायतार्किचन
४ शरशक्तिगदाभिस्तेखड्गैश्चाभिततेजसः ॥ निजधनुर्महतीसेनामन्योन्यस्यपरंतप ५

इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांपंचपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

॥ ६३ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

बाहूनामुत्तमांगानांकार्मुकाणांचसंयुगे ॥ राशयस्तत्रदृश्यंतेदेवदैत्यसमागमे ६ अश्वानांकुंजराणांचरथानांचवरूथिनाम् ॥ नांतंसमाभिगच्छंतिनिहतानां
सुरासुरैः ७ गदाभिरसिभिःप्रासैर्भलैःसन्नतपर्वभिः ॥ योधास्तत्राभ्यहन्यंतहस्त्यश्वंचामितंबहु ८ प्रावर्ततनदीघोराशोणितौवातरंगिणी ॥ तदामध्ये
तुसैन्यानांकेशशैवलशाडूला ९ हाहाकारोमहाशब्दोयोधानामभवत्तदा ॥ दानवैर्हन्यमानानांत्रिदशानांमहारणे १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषां
तदभवद्युद्धंदेवानामसुरैःसह ॥ विभीषणंमहारौद्रंविहृतंभीमदर्शनम् ११ विरोचनस्तुतत्रैवविष्वक्सेनंमहाहवे ॥ जघानरुधिराभाक्षंसाध्यंपरमधन्विन
म् १२ तमायांतमभिप्रेक्ष्यविष्वक्सेनःसुरैर्वृतः ॥ अमेयात्मासुरश्रेष्ठःप्रत्यविध्यत्स्तनांतरे १३ साध्यस्यबाणाभिहतस्तोत्रार्द्धितइवद्विपः ॥ विरोचनः
प्रज्ज्वालकोधेनाग्निरिवाध्वरे १४ सकार्मुकाविनिर्मुक्तैःशरैर्दानवसत्तमः ॥ विष्वक्सेनोविभेदाजौदीप्तैःसप्तभिराशुगैः १५ सोतिविद्धोबलवतादानवेनसुरो
त्तमः ॥ मूर्च्छामभिजगामाशुध्वजंचाप्याश्रयत्प्रभुः १६ ततःसपुनराश्वस्यसाध्योयुद्धेमनोदधे ॥ विस्फार्यचमहाचापंदैत्यमध्येव्यवस्थितः १७ विरो
चनस्तुबलवानभ्ययुध्यतसर्वशः ॥ क्षोभयन्त्सुरसैन्यानिसमंतान्निशितैःशरैः १८ ततस्तस्यासुरेन्द्रस्ययुध्यमानस्यसंयुगे ॥ श्रूयतेतुमुलःशब्दोजीमूतस्येव
गर्जतः १९ जगर्जचमहाघोषोविनिघ्नन्देववाहिनीम् ॥ चंडवेगाशमवर्षीचसविद्युस्तनयित्नुमान् २० दिशोविद्रावयामासशरवर्षेणदानवः ॥ सर्वसै
न्यानिदेवानामुद्यतास्त्रोमहाहवे २१ तेप्राद्रवंतवित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तदा ॥ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातयः २२ श्रुत्वाकार्मुकनिर्घोषंविस्फू
र्जितमिवाशनेः ॥ सर्वसैन्यानिभीतानिविव्यलीयंतसंयुगे २३ विरोचनभयत्रस्तारथेभ्योरथिनस्तदा ॥ पदातीनांययुःसंघायत्रदेवःशचीपतिः २४
विष्वक्सेनस्यसाध्यस्यसर्वतःसुमहाबलः ॥ पादेरक्षःसहस्राणिनिजघानचतुर्दश २५ अश्वद्वंदेषुनागेपुरथानीकेषुचाभिभूः ॥ पदातीनांचसंघेषुविनिघ्नन्प्र
त्यदृश्यत २६ वितत्यश्येनवत्पक्षीसर्वतःसवरूथिनीम् ॥ भित्त्वाच्छित्त्वामहाबाहुःशिरांस्याजौद्व्यंकृतत २७ सादिनश्चपदाताश्वहतशेषारथास्तथा ॥ वि
ष्वक्सेनेनसहिताविरोचनमथाद्रवन् २८ तेऽसिचर्मगदाशक्तिपरिघप्रासतोमरैः ॥ तमेकमभ्यधावंतंसिंहनादंप्रचक्रिरे २९ ततःसोसिसमुद्यम्यजवमास्था
यदानवः ॥ चकर्तर्तथिनामाजौशिरांसिचधनूंषिच ३० रथनागाश्वद्वंदेषुबलवानरिसूदनः ॥ विरोचनश्चरन्मार्गान्प्रकारानेकविंशतिम् ३१ भ्रांतमुद्गां
तमाविद्धमाहृतंविहृतंयुगम् ॥ संपातंसमुदीर्णंचदर्शयामासदानवः ३२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

केचिद्वरासिनारुणादानवेनमहात्मना ॥ विनेदुश्चिन्नवर्माणो निपेतुश्चगतासवः ३३ छिन्नष्टपाहतारोहादानवेनमहात्मना ॥ विद्वताः स्वान्यनीकानि
जघ्नुस्त्रिदशवारणाः ३४ निपेतुर्न्यामाकाशेनिकृतादृढधन्विना ॥ विविधास्तोमराश्वपामहामात्रशिरांसिच ३५ प्रतीपमाहरन्नागान्वांश्चदृढविक्रमा
नै ॥ आप्तुत्यरथिनः कांश्चित्पराभृशमहाबलः ३६ सूतांश्चिच्छेदस्वङ्गेनरथानपिचदानवः ॥ मुहुरुत्पततोदिक्षुधावतश्चयशस्विनः ३७ मार्गांश्चरतिवैचि
त्रान् विस्मयंतस्ततोसुरान् ॥ निजघानपदाकांश्चिदाक्षिप्यान्यानपोथयत् ३८ स्वङ्गेनचान्यांश्चिच्छेदनादेनान्यांश्चभीषयन् ॥ ऊरुस्तंभगृहीताश्चनिपतं
त्यपरेभुवि ॥ अपरेदैत्यमालोक्यभयात्प्राणानवासृजन् ३९ तस्मिंस्तथावर्तमानेयुद्धेमहतिदारुणे ॥ रथौघगजपत्तीनांसुराणांचमहाक्षये ४० कुजंभो
दानवश्रेष्ठोद्युमादित्यमाहवे ॥ योधयामाससमरेवृषःप्रतिवृषंयथा ४१ जघानाचलसंकाशोमत्तवारणविक्रमः ॥ स्फुरद्भिर्निशितैस्तीक्ष्णशरैर्बहुभिराशु
गैः ४२ देवसैन्यसहस्राणिसरथानिमहाहवे ॥ तस्यबाणपथंप्राप्यनाभ्यवर्तंतसर्वशः ४३ प्रणेदुःसर्वभूतानिबभूवुस्तिमिरादिशः ॥ देवानामजयःकूरःप्र
त्यपद्यतदारुणः ४४ अंशस्तुदानवेंद्रस्यजघानोत्तमविक्रमः ॥ अनीकं दशसाहस्रं कुंजराणांतरस्विनाम् ४५ आपतंतं गजानीकं कुजंभोवीक्ष्यदानवः ॥
गदापाणिरवारोहद्रथोपस्थादरिंदमः ४६ अद्रिसारमर्षीं गुर्वीप्रमृष्टमहतीं गदाम् ॥ अभ्यद्रवद्रजानीकं व्यादितास्य इवांतकः ४७ सगजान् गदयानिघ्नन्व्य
चरत्समरेबली ॥ कुजंभोदानवश्रेष्ठो गदापाणिर्बलधिकः ४८ विशीर्णदंतांश्चबहून्भिन्नकुंभांश्चदारुणान् ॥ अकरोद्दानवश्रेष्ठ उद्दिश्योद्दिश्यतान्बली ४९
विशीर्णदंताबहवोभिन्नकुंभास्तथापरे ॥ कुजंभेनार्दितानागाव्यद्रवंतदिशोदश ५० कुजंभस्येचयेमात्पादानवाघोरविक्रमाः ॥ नाराचैर्विविधैस्तीक्ष्णैरपा
स्तगजयोधिनः ५१ क्षुरैःक्षुरप्रैर्भल्लैश्चापैरंजलिकैःशितैः ॥ चिच्छेदचोत्तमांगानि कुजंभोदानवोत्तमः ५२ शिरोभिःप्रपतद्भिस्तुगगनंप्रत्यपूर्यत ॥ अश्मवृ
ष्टिरिवाकाशेबहुभिश्चसहस्रांकुरैः ५३ कृतोत्तमांगाःस्कंधेषुगजानां गजयोधिनः ॥ अदृश्यंतमहाराजतालविशिरसोयथा ५४ आपतंतं महानागमंशस्यासु
रसत्तमः ॥ जघानैकेषुणाकुद्वस्ततःसविमुखोभवत् ५५ विगाद्येवं गजानीकं कुजंभोदानवोत्तमः ॥ विनिघ्नन्प्रवरान्सैन्यान्गदयाबलिनांवरः ५६ एकप्रहा
राभिहतान्कुजंभेनमहागजान् ॥ अपश्यंतसुराःसर्वेपर्वतानिवपातितान् ५७ कुजंभस्यचमार्गेषुविशीर्णास्तेमहागजाः ॥ वज्राहताइवेंद्रेणविशीर्णाइवप
र्वताः ५८ अपश्यंस्त्रिदशाःसर्वेभूर्तिमंतमिवांतकम् ॥ गजातयाव्यदीर्यंतसिंहरूपेभ्यरेमृगाः ५९

॥ ५४ ॥ ५५ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ७ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

सबभौतांगदां बिभ्रत्प्रोक्षितांगदशोणितैः ॥ व्यादितास्योनदत्कुद्धोरौद्ररूपोभयानकः ६० यथाहिभगवान्कुद्धः प्रजानां संक्षये पुरा ॥ विक्रीडमानो गदया
रणमध्ये महासुरः ६१ गोपाल इव दंडेन कालयन् समहागजान् ॥ कुट्टंकालमिवाकाले दंडमुद्यम्य दानवम् ६२ अपश्यंत सुराः सर्वे कुजं भूमीमविक्रमम् ॥ हता
रोहास्तु तत्रान्ये प्रभिन्नावारणोत्तमाः ६३ ते हन्यमाना गदया बाणैश्च भृशविक्षताः ॥ असहंतः कुजं भस्य गदावेगं महाहवे ६४ स्वान्यनीकानि गृह्णंतः प्राद्वंत
महागजाः ॥ महावात इवाग्निविधमग्न्य गदया गजान् ॥ अतिष्ठत्समरे दैत्यः कालः संवर्तको यथा ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि
कुजं भोत्कर्षवर्णनं नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सर्वाणि सैन्यानि देवराजस्य शासनात् ॥ अभ्यद्रवंत दितिजान् दं
तो भैरवाव्रवान् १ तं बलौघमपश्यंत देवानां सुदुरासदम् ॥ रथनागाश्च कलिलं शंखदुंदुभिर्निस्वनम् २ आपतंतं सुदुष्पारं रजसा सर्वतो वृतम् ॥ सैन्यसागरम
क्षोभ्यं वेल्लेव मकरालयम् ३ तदाश्चर्यमपश्यंत अश्रद्धेयमिवाद्भुतम् ॥ उदीर्णां पृतनां सर्वांसां श्वां सरथकुंजराम् ४ आचार्यः समरेतिष्ठत् कुजं भस्तरसावली ॥
सैन्यार्णवं देवतानां गिरिर्मरुतिवाचलः ५ अनीकिर्नीकुजं भस्तु गदया सैन्यवारयत् ॥ सातथा वारिता सेना विह्वला भून्निरुद्यमा ६ तस्मिंस्तथावर्त
माने संप्रहारे सुदारुणे ॥ असिलो मातुबलवान् दानवो दानवाधिपः ७ देवसैन्यस्य सर्वस्य धूमकेतुरिवोत्थितः ॥ तमांस्यर्क इवापो ह्यत्सुरसैन्यानि संयुगे ८
सहस्ररश्मिप्रतिमो दानवस्य रथोत्तमः ॥ शरैर्भेद इवावर्षे देवानीकं प्रतापवान् ९ शरौघरश्मिभिर्दीपैः प्रतप्तो वोरविक्रमः ॥ रोद्रः क्रूरो दुराधर्षो दुरापो ध्वजिनी
मुखे १० युध्यते दैवतैः सार्धं ग्रसमान इव प्रभुः ॥ उग्रेषु रूग्रवदनः समारुह्य महागजम् ११ सुराणामुत्तमां गानि प्रचिनोति महाबलः ॥ ग्रसन् दैवतसैन्यानि श
रदंष्ट्रः प्रतापवान् १२ असिजिह्वश्चक्रहस्तश्चापव्यात्ताननो सुरः ॥ परश्वधनसः श्रीमान्मृदंगा पूरितध्वनिः १३ तिष्ठते दानवश्रेष्ठः संयुगे व्याघ्रवद्वली ॥ मौर्वी
घोषस्तनयितुः पृषत्कः प्रथितो महान् १४ धनुर्विद्युद्रणश्चापो महामेघ इवापरः ॥ इष्वस्रसागरो वोरो बाहुगाहो दुरासदः १५ कार्मुको भित्तरंगौ धैर्वाणावर्त
महाहृदः ॥ गदासिमकरो रौद्रो ज्यावेलः शिक्षयोद्धतः १६ पदातिमीनः सुमहान् गर्जिनोत्कुष्ठघोषवान् ॥ हयान् गजान् पदार्तांश्च सहसा बहून् १७
न्यमज्जयत समरे परवीरान्महारथान् ॥ आघ्रावयत्स देवौघान् दारुणो दानवेश्वरः १८ प्रावर्तत युधि श्रीमान् युधि श्रेष्ठो युधिष्ठिरः ॥ अपश्यंस्त्रिदशाः सर्वे शुद्ध
जांबूनदप्रभम् १९ सन्नद्धं तत्र युध्यंतं ज्वलंतं मिव तेषां २०

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ उत्पिजलकंआकुलत्वम् ॥ २४ ॥ देवदानवयोःदेवदानवजात्योः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

नशेकुःसर्वभूतानिदानवंप्रसमीक्षितुम् ॥ यथाप्ररूढंघर्मांतेदहेत्क्षंडुताशनः २१ तथासुरवरोदैत्योदहतिस्मसुतेजसा ॥ देवानांदानवानांचबलंमर्दतिदा
रुणम् २२ विरूढमभवत्सर्वमाकुलंचसमंततः ॥ शूराश्वेतबलोदग्राहस्त्यश्वरथधूर्गताः २३ आर्यांबुद्धिसमास्थायनत्यजंतिमहारणम् ॥ तदुत्पिजलकं
युद्धमभवद्रोमहर्षणम् २४ देवदानवयोःसंख्येरुधिरस्त्रावकर्दमम् ॥ नदिशःप्रत्यजानंतभयग्राहनिपीडिताः २५ शस्त्रपातांश्वविधानदानवानांमहारणे
अन्योन्यमूढचित्तास्तेनिजघ्नुरव्याकुलीकृताः ॥ स्वान्परात्राभिजानंतिविमूढाःशस्त्रपाणयः २६ शिरोरुहेषुसंगृह्यकञ्चिच्छूरस्यसंयुगे ॥ शूरश्छिनत्तिमूर्द्धा
नंसंदष्टौष्ठपुटाननम् २७ बाहुभिर्मुष्टिभिश्चैववज्रकल्पैःसुदारुणैः ॥ प्रहरंतिरणेवीराजात्तशस्त्राःपरस्परम् २८ योधप्राणहरेरौद्रेस्वर्गद्वारेनृपावृते ॥ संकु
लेतुमुलेयुद्धेवर्तमानेमहाभये २९ हयोहयंगजोनागंवीरोवीरंमहाहवे ॥ अभ्यद्रवज्जिघांसंतोद्यसमंजसमाहवे ॥ असुराश्चसुराश्चैवविक्रमाढ्यामहारथाः ३०
जुहुवुःसमरेप्राणान्निजघ्नुरिवतेतरम् ॥ मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः ३१ हस्तैःपादैश्चयुध्यंतेदानवास्त्रिदशैःसह ॥ हरिस्तुनिशितंभलंप्रेषयामा
ससंयुगे ३२ सतस्यधनुषःकोटिंछित्वाभूमावपातयत् ॥ पुनश्चापिपृष्ठत्काणांशतानिनतपर्वणाम् ३३ प्राहिणोत्सहसातस्यदानवेंद्रस्यसंयुगे ॥ तस्यदेह
विमुक्तास्तेमारुतेनसमीरिताः ३४ मग्नार्द्धकायाविविशुःपन्नगाइवपर्वते ॥ सतैर्निपतितैर्गात्रैःक्षरद्भिरसृगावलीः ३५ बभौदैत्योमहाबाहुर्मैरुधातुमिवोत्सृ
जन् ॥ पुनश्चापिपृष्ठत्काणांशतानिनतपर्वणाम् ३६ ततोसिलोमासंकुद्धःप्रगृह्यान्त्यन्महाधनुः ॥ रुक्मपुंखांश्चनिशितान्प्रेषयामाससायकान् ३७ तैस्तुम
र्मसुविष्याधसर्पानलविषोपमैः ॥ गात्रंसंच्छादयामासमहाभैरिवपर्वतम् ३८ भूयःसंधायचशरंमुमोचांतकसंनिभम् ॥ सुपुंखंसूर्यसंकाशंबाणमप्रतिमरणे
३९ तेनबाणप्रहारेणसंयुगेभीमकर्मणा ॥ मुमोचसहस्रोदेवोभूमौचापिपपातह ४० ततोहाहाकृताःसर्वेदेवेभूतलमाश्रिते ॥ जगत्सदेवमाविग्रयथार्कपतनं
तथा ४१ परिवारंतुसमरेतस्यहत्वामहासुरः ॥ एकत्रिंशत्सहस्राणियोधानांदानवोत्तमः ४२ जयश्रियासेव्यमानोदीप्यमानइवाचलः ॥ प्रगृह्यकार्मुकं
घोरंगतःशक्ररथंप्रति ४३ तथैवतुमहायुद्धेससैन्यावश्विनावुभौ ॥ प्रयुद्धौसहवृत्रेणबलिनादेवतारिणा ४४ बाणस्वङ्गधनुष्पाणिःसमरेत्यक्तजीवितः ॥
आसाद्यसोश्विनौदैत्यःस्थितोगिरिरिवाचलः ४५ ततःशंखमुपाध्मायद्विषतांलोमहर्षणम् ॥ ज्याघोषतलशब्दैश्चसर्वभूतान्यवेजयत् ४६ ततःसंतृष्टरो
माणःशंखशब्दंविशुश्रुवुः ॥ यक्षराक्षसदेवौघावृत्रस्यापिचनिःस्वनम् ४७

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अवेजयत्कंपयत् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

गदातोमरनिस्त्वंशूलशक्तिपरश्वधाः ॥ प्रगृहीताव्यराजंतयक्षराक्षसबाहुभिः ४८ तैः प्रमुक्तान्महाकायैः शूलशक्तिपरश्वधान् ॥ भलैर्वृत्रपरिच्छेदभीमवेग
स्वैस्तथा ४९ अंतरिक्षचराणांचभूमिस्थानांचगर्जताम् ॥ शरैर्विव्याधगात्राणिदेवानांप्रियदर्शिताम् ५० वृत्रासुरभुजोत्सृष्टैर्बहुधायक्षरक्षसाम् ॥
निकृंतान्येवदृश्यंतेशरीराणिशिरांसिच ५१ अथरक्तमहावृष्टिरभ्यवर्षतमेदिनीम् ॥ गदापरिघभिन्नानां देवानां गात्रसंभवा ५२ प्रच्छादयंतं बाणौघै
र्वृत्रंभीमपराक्रमम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानिभानुमंतमिवांशुभिः ५३ तीक्ष्णरश्मिरिवादित्यः प्रतपन्सर्वदेवताः ॥ अश्विनोर्बलवान्क्रुद्धः सायकैर्मर्मभेदिभिः
५४ नदतोविविधानादानर्हितस्यापिसायकैः ॥ नमोहमसुरेन्द्रस्यददृशुस्त्रिदशारणे ५५ तेसिचर्मगदाभिश्चपरिघप्रासतोमरैः ॥ परश्वधैश्चशूलैश्चप्रववर्षु
र्महारथाः ५६ ततोवृत्रः सुसंकुद्धस्तैस्तदाभ्यर्हितोबली ॥ अभ्यवर्षच्छित्तैर्बाणैस्तान्त्सर्वान्त्सत्यविक्रमः ५७ तेनवित्रासितादेवाविप्रकीर्णमहायुधाः ॥ घो
रमार्तस्वरंचक्रुर्वृत्रासुरभयाहिताः ५८ उत्सृज्यतेगदाशक्तिशूलार्ष्टिपरिवाशनीन् ॥ उत्तरांदिशमाजमुखासितादृढयन्त्रिना ५९ शूलशक्तिगदापाणिर्व्यू
ढोरस्कोमहाभुजः ॥ प्रावर्त्ततरणेवृत्रस्त्रासयानश्चराचरान् ६० तत्रैकस्तुमहाबाहुरसिशूलधरः प्रभुः ॥ अभ्यधावतदैत्येन्द्रं वृत्रमप्रतिमरणे ६१ तमापतंतं स
प्रेक्ष्यनिर्भिन्नमिववारणम् ॥ वत्सदंतैस्त्रिभिः पार्श्वेविव्याधसुरसत्तमम् ६२ सोतिविद्धोमहेश्वासः शरैरमिताविक्रमः ॥ गदांजग्रहाबलवान्गदायुद्धविशारदः ॥
६३ तांप्रगृह्यमहाभीमामयः सारमयीं दृढाम् ॥ अश्विनौ सहसागम्यताडयामासवीर्यवान् ६४ दीप्यमानंततः शूलमश्वीसुविपुलंदृढम् ॥ प्रासजद्वृत्रदैत्या
यसहसारोमहर्षणम् ६५ भंक्त्वाशूलंगदाग्रेणगदायुद्धविशारदः ॥ अश्विनंसहसाम्यर्च्यगर्ह्मा निवपन्नगम् ६६ सौतरिक्षात्समुत्पत्यविधूयमहतीं गदाम् ॥
नासत्योपरिक्षेपगिरिशृंगोपमांबली ६७ गदयाभिहतः सोश्वित्यक्त्वाशूलमनुत्तमम् ॥ प्रयातः सहसातत्रयत्रयुध्यतिवासवः ६८ पराजित्यतुसंप्रा
मेअश्विनंभीमविक्रमम् ॥ जयश्रियासेव्यमानोवृत्रोयुद्धेव्यवस्थितः ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि वृत्रासुरोत्कर्षवर्णनं नाम सप्त
पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्रैवतुमहायुद्धे रणाजिर्देवसत्तमः ॥ युध्यतेसहदैयेन एकचक्रेणधीमता १ प्रच्छाद्यरथपंथान
मुत्कोशंश्चमहाबलः ॥ एकचक्रस्यसैन्यंतच्छरवर्षैरवाकिरत् २ महासुरामहावीर्यामहापट्टिशयोधिनः ॥ शूलानिचभुशुंडीश्चक्षिपंतस्ममहारणे ३ त
च्छूलवर्षेसुमहद्रदाशक्तिसमाकुलम् ॥ अविशदितिजैर्भुक्तं दुर्निवार्यचराचरैः ४

॥ ६९ ॥ इति श्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ४९ ॥ तत्रैवेतिरणाजिः साध्यविशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ त्रिधाकंठकरकुंभदेशेषुमदंक्षरंत.द्वितीयार्थेप्रथ

अन्योन्यमभिवर्तन्नेदेवासुरगणायुधि ॥ महाद्रिशिखराकारावीर्यवंतोमहाबलाः ५ तुरंगमाणांतुशतंत्युक्तस्यमहारथे ॥ महासुरवरस्येवहिरण्यकशिपो
युधि ६ तेषांचरणपातेनचक्रनेमिस्वनेनच ॥ तस्यबाणनिपातैश्चहतावैशतशःसुराः ७ ततःसल्युभिश्चित्रैःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ सायुधानच्छिनत्कुद्वः
शतशोथसहस्रशः ८ वध्यमानाःशरैस्तीक्ष्णैरथद्विरदवाजिनः ॥ गमिताःप्रक्षयंकेचिन्निद्रादशैर्दानवारणे ९ ततःप्रक्षीयमाणांस्तानुपप्रेक्ष्यदितेःसुताः ॥ त्य
क्त्वावाणान्यवर्तंतप्रगृहीतवरायुधाः १० तेदिशोविदिशश्चैवप्रतियुद्धप्रहारिणः ॥ अभ्यघ्नन्निशितैःशस्त्रैर्देवान्दितिसुतारणे ११ रणाद्विचलितंघोरंपरमं
तिग्मतेजसम् ॥ सुमोचास्त्रंमहाबाहुर्मथनंनामसंयुगे १२ ततःशस्त्राणिशूलानिनिशितानिसहस्रशः ॥ अतिवीर्येणमहतादितिजःसंप्रचिच्छिदे १३ छि
त्वाशूलेनतान्सर्वानेकचक्रोमहासुरः ॥ अभ्यविध्यततसाध्यंदशभिर्निशितैःशरैः १४ अस्त्रवेगेनहत्त्वैवसोमैस्तस्यानुसैनिकान् ॥ ज्वलितैरपरैःशीघ्रैस्तान
विध्यत्सहस्रशः १५ तेषांछिन्नानिगात्राणिविसृजंतस्मशोणितम् ॥ प्रावृषीवांबुवृष्टीनिशृंगाणिधरणीभृताम् १६ इंद्राशनिसमस्पर्शैर्निपतद्भिरजिह्वगैः ॥
दितिर्जैर्वध्यमानास्तेवित्रेसुःसुरसत्तमाः १७ एकचक्रेरथेतिष्ठन्नपश्यद्रजयूथपम् ॥ वराभरणनिह्रादान्तसमुद्रस्वननिःस्वनान् १८ मत्तान्तसुविहितान्दृष्टान्म
हामात्रैरधिष्ठितान् ॥ कुलीनान्वीर्यसंपन्नान्प्रतिद्विरदवातिनः १९ शिक्षितान्गजशिक्षायामैरावतसमान्युधि ॥ न्यहनत्सुरसैन्यस्यगजान्गजइवासुरः
२० विक्षरंतोमहानागान्भीमवेगांस्त्रिधामदम् ॥ मेघस्तनितनिर्घोषान्महाद्रीनिवचोत्थितान् २१ सहस्रसंमितान्दिव्यान्जांबूनदपरिष्कृतान् ॥ सुवर्ण
जालैर्विततांस्तरुणादित्यवर्चसः २२ एकचक्रोगदापाणिर्बलवान्गादिनांवरः ॥ उत्सारयामासगजान्महाभ्राणीवमारुतः २३ निहत्यगदयासर्वोस्तान्गजान्ग
जमर्दनः ॥ भूयोश्चसंधान्तसबलीनिरैक्षतमहासुरः २४ शुकवर्णानृष्यवर्णान्मयूरसदृशांस्तथा ॥ पारावतसवर्णांश्चहंसवर्णांस्तथैवच २५ मल्लिकाक्षान्वि
रूपाक्षान्क्रौंचवर्णान्मनोजवान् ॥ अश्वसैन्यंमहाबाहुस्तदप्रतिमपौरुषः २६ निपूदयामासबलीगदयाभीमविक्रमः ॥ रणाजिस्तस्यसमरेसर्वा
न्दृष्ट्वासुरद्विषः २७ अर्चियविक्रमःश्रीमानभ्ययाद्देववाहिनीम् ॥ गदायुद्धेषुकुशलोरथेनरथयूथपः २८ हृष्टसैन्योमहाबाहुःप्रस्थितःशक्रसन्निधौ ॥
त्रिंशच्छतसहस्राणिरथानांविनिहत्यसः २९ रणेतिष्ठतदैत्यैर्द्रोविधूमइवपावकः ॥ तस्मिन्नेवतुसंग्रामेबलदृष्टोमहासुरः ३० मृगव्याधंमहात्मानंयोधयत्य
जितरणे ॥ मृगव्याधस्यरुद्रस्यमहापारिषदास्तथा ३१ समुत्पेतुर्वलंदृष्ट्वाहुताग्निसमतेजसः ॥ गजैर्मत्तैरथैर्दिव्यैर्वाजिभिश्चमहाजवैः ३२

मा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ऋष्यःधूसरोमृगविशेषस्तद्वर्णान् ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यस्य त्यक्त्वा ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

अश्वैश्चनिशितैर्बाणैःशरैश्चानलसन्निभैः ॥ ददृशुस्तेततोवीरादीप्यमानंमहासुरम् ३३ रश्मिवंतमिवोद्यंतंमुतेजोरश्मिमालिनम् ॥ संग्रामस्थंमहावेगंमहासत्त्वंमहाबलम् ३४ महामर्तिमहोत्साहंमहाकायंमहारथम् ॥ समीक्ष्यतंमहायोधंदिक्षुसर्वास्ववस्थितम् ३५ ततःप्रहरणैर्घोरैरभिपेतुःसमंततः ॥ तस्यसर्वायसास्तीक्ष्णाःशराःपीतमुखाःशिताः ३६ शिरस्यद्रिप्रतीकाशेमृगव्याधेनपातिताः ॥ तैश्चसप्तभिराविष्टाःशरैःशिरसिचार्पितैः ३७ उत्पपाततदाव्योम्निदिशोदशविनादयन् ॥ ततस्तंत्रिदशोवीरःसरथःसज्जकार्मुकः ३८ अनुवव्राजसंहृष्टःखेतदासमहाबलः ॥ असुरंच्छादयामासतंव्योम्निशरवृष्टिभिः ३९ वृष्टिमानिवजीमूतोनिदाघांतेधराधरम् ॥ अर्घ्यमानस्ततस्तेनमृगव्याधेनदानवः ४० चकारनिनदंघोरमंभरेजलदोयथा ॥ सदूरंसहसोत्पत्यमृगव्याधरथंप्रति ४१ निपपातमहावेगःपक्ष्वातैर्गिरिर्यथा ॥ बभञ्जचततोदैर्योभग्नेषाकूबरंरथम् ४२ मृगव्याधःपरित्यज्यास्थितोभूमौमहाबलः ॥ विरथंप्रेक्ष्यरुद्रंतुतस्यपारिषदाःशुभाः ४३ उत्थिताघोररक्ताक्षाव्योम्निमुद्गरपाणयः ॥ सतुतैःसहसोत्थायवेष्टितोविमलंबरे ४४ मुद्गरैर्दितोभीमैर्वृक्षःपरशुभिर्यथा ॥ तेषांवेगवतांवेगंनिहत्यसमहारथः ४५ निपपातपुनर्भूमौसुपर्णसमविक्रमः ॥ सशालवृक्षमुत्पाटयमहाशाखंमहाबलः ४६ सर्वान्पारिषदान्त्संख्येसूदयामासदानवः ॥ सतैर्वीजितदेहस्तुरुधिरौघपरिष्ठितः ४७ शुशुभेदानवश्रेष्ठोबालमूर्यइवोदितः ॥ अथोत्पाटयगिरेःशृंगंसमृगव्यालपादपम् ४८ जघानतान्पारिषदान्त्समरेदानवेश्वरः ॥ ततस्तेषुचभग्नेषुमहापारिषदेषुवै ४९ बलंतदवशेषंतुनाशयामासवीर्यवान् ॥ अश्वैश्चान्गजैर्नागान्योधान्योधैरथात्रयैः ५० दानवःसूदयामासयुगांतंतकवत्प्रजाः ॥ हतैरश्वैश्चानागैश्चमग्राक्षैश्चमहारथैः ५१ त्रिदशैश्चाभवद्भूमीरुद्रमार्गसमंततः ॥ एवंबलःसदैर्येन्द्रोमृगव्याधश्चवीर्यवान् ५२ युधिप्रवृद्धौबलिनौप्रभिन्नाविववारणौ ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तत्रैवयुध्यतेरुद्रोद्वितीयोराहुणासह ॥ विश्रुतस्त्रिषुलोकेषुकोधात्माद्यजएकपात् ५४ तद्यथासुमहद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ आसीत्प्रतिभयंरौद्रवीराणांजयमिच्छताम् ५५ देवदानवदेहैस्तुदुस्तराकेशशाङ्कला ॥ शरीरसंघातवहाप्रसृतालोहितापगा ५६ आजघानाथसंकुद्रोरुद्रौरौद्राकृतिःप्रभुः ॥ राहुंशतमुखंयुद्धेशत्रुसैन्यानिवारणम् ५७ तस्यकांचनचित्रांगंरथंसाश्वंससारथिम् ॥ जघानसमरेश्रीमान्क्रुद्धोदैत्यस्यसायकैः ५८ तस्यपारिषदस्त्वेकोशरशक्त्यामहाबलः ॥ बिभेदसमरेहृष्टोदानवतंस्तनांतरे ५९ सभिन्नगात्रोरुद्रेणतथापारिषदैरपि ॥ रुद्रस्यरथमायांतंसराहुर्दानवोत्तमः ६०

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

प्रममाथतलेनाशुसहसाक्रोधमूर्च्छितः ॥ भिन्नगात्रं शरैस्तीक्ष्णैर्मैरुं सूर्यइवांशुभिः ६१ हतैर्दानवमुख्यैस्तुरद्रेणामिततेजसा ॥ रुद्रपारिषदान्त्सर्वात्रिजवानम
हासुरः ६२ वर्तमानेमहाघोरेसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ रुधिरौघामहावेगामहानघः प्रसुखुवुः ६३ दानवंसमरेरुद्रोनीलांजनचयोपमम् ॥ निर्विभेदशरैस्तीक्ष्णैर्मैरुं
सूर्यइवांशुभिः ६४ हतैर्दानवमुख्यैश्चशक्तिशूलपरश्वधैः ॥ पतितैः पर्वताभैश्चदानवैः कामरूपिभिः ६५ वर्तमानेमहाघोरेसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ विरेजुस्तेतदादै
त्याः पुष्पिता इव किंशुकाः ॥ महाभेरीमृदंगानां पणवानां च निःस्वनः ६६ शंखवेणुस्वनोन्मिश्रः संवभूवाद्भुतोपमः ॥ हतानां स्वनतां तत्र दैत्यानां चापि निःस्वनः
६७ देवानां च तथा तत्र शुश्रुवेदारुणो महान् ॥ तुरंगमखुरोत्कीर्णरथनेमिसमुत्थितम् ६८ रुरोधमार्गं योवानां च ध्वंषि च धरारजः ॥ शस्त्रपुष्पोपहारासा तत्रासिधु
द्वमेदिनी ६९ दुर्दर्शा दुर्विगाह्या च मांसशोणितकर्दमा ॥ भग्नैः खड्गैर्गदाभिश्चशक्तितोमरपट्टिणैः ७० अपविद्वैश्च भग्नैश्च रथैः सांग्रामिकैर्हतैः ॥ निहतैः कुंजरैर्म
तैस्तथा त्रिदशदानवैः ७१ चक्राक्षयुगशस्त्रैश्च भग्नैर्वनिपातितैः ॥ बभूवा योधनं घोरं पिशिताशनसंकुलम् ७२ उत्पेतुश्चक्रबन्धानि दिक्षु सर्वासु संयुगे ॥ अ
न्योन्यवद्ववैराणां दैत्यानां जयगृह्णिनाम् ७३ संप्रहारस्तथा युद्धे वर्ततेति भयंकरः ॥ सैन्यानां संप्रयुद्धानां शूराणामनिवर्तिनाम् ७४ अजस्य चैकपादस्य
राहोश्चैव महात्मनः ॥ तेषां तु तत्र पततां कुद्धानामतिनिःस्वनः ७५ उद्धर्त इव भूतानां समुद्राणां तु शुश्रुवे ॥ तत्रैकस्तु सुधू प्राक्षः श्रीमाद्बुद्रो मुनीश्वरः ७६ विभेद
केशिनं शक्त्या गदापरिवशूलभृत् ॥ नानाप्रहरणाघोराभीमाख्याभीमविक्रमाः ७७ निष्पेतु रुरुद्रयिता महापारिषदास्तथा ॥ रथमास्थाय च श्रीमांस्तप्तकां
चनकुंडलः ७८ दानवैः संवृतः केशीयुध्यते युद्धदुर्जयैः ॥ तस्य संग्रामशौडस्य संग्रामेषु युत्सतः ७९ निपेतु रुरुद्रवीर्यस्य ज्वालाहिप्रमृतामुखात् ॥ स तु सिंहर्षभ
स्कंधः शार्दूलसमविक्रमः ८० महाजलदसंकाशो मृदंगध्वनिनिःस्वनः ॥ तस्य निष्पतमानस्य दानवैः संवृतस्य च ८१ बभूव सुमहानादः क्षोभयंस्त्रिदिवं
यथा ॥ तेन शब्देन वित्रस्ता त्रिदशानां महाचमूः ८२ द्रुमशैलप्रहरणायोद्भुमेवाभ्यवर्तत ॥ तेषां च देवदैत्यानां युयुत्सूनां परस्परम् ॥ स त्रिपातः सुतुमुलो
रौद्रोलोकभयावहः ८३ तेषां युद्धं महाघोरं संजज्ञेलोमहर्षणम् ॥ देवदानवसंघानां प्राणांस्त्यक्त्वा महाहवे ॥ सर्वे ह्यतिबलाः शूराः सर्वे पर्वतसन्निभाः
८४ सर्वे सर्वास्त्रविद्रांसः सर्वे सर्वायुधोद्यताः ॥ त्रिदशदानवाश्चैव परस्परजिघांसवः ॥ तेषां वै न दतां शब्दः संयुगे मेघनिःस्वनः ८५ शुश्रुवेति महाघोरश्चर
स्थावरकंपनः ॥ रेणुश्चारुणसंकाशो भीमः स समपद्यत ८६ उद्धृतो देवदैसौ घः संरुधदिशो दश ॥ अन्योन्यं रजसा तेन कौशेयारुणपांडुना ८७

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकाया

संवृता बहुरूपेण ददृशुर्न च किंचन ॥ न ध्वजो न पताकाश्च न वर्म तुरगोऽपि वा ८८ आयुधं स्यंदनो वापि दृश्यते नैव सारथिः ॥ सशब्दस्तु मुलस्तेषामन्योन्यं सम
धावताम् ८९ निपेतुरुग्रवीर्यस्य ज्वाला हि प्रमृता सुखात् ॥ स तु सिंहर्षभस्कंधः शार्दूलसमविक्रमः ९० तस्य निष्पतमानस्य दानवैः संवृतस्य च ॥ श्रूयते
तु मुलः शब्दो न रूपाणि च काशिरे ९१ दानवास्तत्र संकुद्धा दानवानेव जग्नौ ॥ त्रिदशास्त्रिदशाश्चैव निजमुस्तु मुले तदा ९२ न परांश्च विनिघ्नंतः स्वांश्च युद्धे
महासुरान् ॥ रुधिराद्रांतिथाचकुर्मदिनीं च महासुराः ९३ ततस्तुरुधिरौघेण संसिक्तमुदितं रजः ॥ शरीरशतसंकीर्णं बभूव धरणी तलम् ९४ शूलशक्तिगदा
खड्गपरिघप्रासतो मरैः ॥ त्रिदशा दानवाश्चैव जघ्नुरन्योन्यमाहवे ९५ बाहुभिः परिघाकारैर्निघ्नंतः परिवैस्तथा ॥ रुद्रपारिषदान्सर्वान् त्सूदयंति स्म दानवाः ॥ रुद्र
पारिषदाश्चैव महादुममहाशमभिः ९६ विदारयन्ति क्रम्य शस्त्रैश्चादित्यसनिभैः ॥ एतस्मिन् तरे कुद्वः केशा दानवसत्तमः ९७ संग्राममर्षी धीरः सखान्यनीका
निहर्षयन् ॥ तेषां परमसंकुद्धो वज्रमस्रमुदीरयत् ९८ वज्रेणास्त्रेण दिव्येन शस्त्रेण च महात्मना ॥ महापारिषदाः सर्वे निहता युधि दुर्जयाः ९९ वज्रास्त्रपीडि
ता भ्रांतारुद्रपारिषदा युधि ॥ विप्रकीर्णहृमाः पेतुः शैला वज्रहता इव १०० एवं सुतुमुलं युद्धमभवत् लोमहर्षणम् ॥ केशिनः सह रुद्रेण तदद्भुतमिवाभवत् १०१
॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे केशिरुद्रकथननामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
वृषपर्वा तु दैत्येन्द्रो विश्वमद्भुतदर्शनम् ॥ निष्कुंभं योधयामास लोहितार्कसमद्युतिम् १ क्रोधमूर्च्छितवक्त्रस्तु धुन्वन्परमकार्मुकम् ॥ धनूंषि प्रेक्ष्य शत्रूणां सार
थित्व रिता ब्रवीत् २ अत्रैव तावत्त्वरिंतनय मे सारथेरथम् ॥ एते देवाश्च सहिता ग्रंतिनः समरे बलम् ३ एतां निहतुं मिच्छामि समरश्लाघिनोरणे ॥ एतै
र्हि दानवानां कंकृतच्छिद्रमिदं महत् ४ ततः प्रजविताश्चैनरथेन रथिनां वरः ॥ अरीनभ्यहनत् कुद्वः शरजालैर्महासुरः ५ न स्थातुं देवताः शकाः किंपुनर्योद्धु
माहवे ॥ वृषपर्वेषु निर्भिन्नाः सर्व एवाभिदुःखुः ६ तान् मृत्युवशमापन्ना न वै स्वतवशंगताम् ॥ समीक्ष्य निहतान् ज्ञातीनवतस्थे महासुरः ७ दृष्ट्वा तं तत्र निष्कुं
भं सर्वे ते त्रिदशोत्तमाः ॥ समेत्य सहिताः सर्वे द्रुतं तं पर्यवारयन् ८ व्यवस्थितं तु निष्कुंभं दृष्ट्वा त्रिदशसत्तमम् ॥ बभूवुर्बलवंतो वै तस्यास्त्रबलतेजसा ९ वृषप
र्वा तु शैलाभं निष्कुंभं समरे स्थितम् ॥ महेंद्र इव धाराभिः शरवर्षैरवाकिरत् १० अर्चितयित्वा तु शराञ्छरीरे पतितान् बहून् ॥ स्थितश्च प्रमुखे श्रीमान् तस्यैन्यः
समहाबलः ११ संप्रहस्य महातेजा वृषपर्वाणमाहवे ॥ अभिदुद्राववेगेन कंपयन्निव मेदिनीम् १२

मष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ ॥ वृषपर्वा विश्वं विश्वे देवांतर्गतं निष्कुंभं नामतः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

तस्यत्वाभावमानस्यदीप्यमानस्यतेजसा ॥ वभूवरूपंदुर्धर्षदीप्तस्येवविभावसोः १३ रथंत्यक्त्वामहातेजाःसक्रोधःसमपद्यत ॥ वृक्षमुत्पाटयामासमहाता
लंमहोच्छ्रयम् १४ ततश्चिक्षेपतंवृक्षंनिष्कुंभोवृषपर्वणः ॥ तंगृहीत्वामहावृक्षंपाणिनैकेनदानवः १५ विनद्यसुमहानादंभ्रामयित्वाचवीर्यवान् ॥ सगजा
न्सगजारोहान्सरथात्रयिनस्तथा १६ जवानदानवस्तेनशाखिनात्रिदशांस्तदा ॥ तमंतकमिवकुट्टंसमरेप्राणहारिणम् १७ वृषपर्वणमासाद्यत्रिदशावि
प्रदुहुवुः ॥ तमापतंतंसंकुट्टंत्रिदशानांभयावहम् १८ आलोक्यधन्वीनिष्कुंभश्चक्रोधचननादच ॥ सतत्रनिशितैर्बाणैर्स्त्रिंशद्विर्ममभोदिभिः १९ निर्विभेदम
हावीर्योनिष्कुंभोदानवाधिपः ॥ शरशक्तिभिरग्राभिर्दैत्यानामधिपंप्रभुम् २० विद्वःसमरमध्यस्थोरुधिरंप्रास्रवद्बहु ॥ उद्विग्नमुक्तकेशास्तेभग्नदर्पाःपरा
जिताः २१ श्वसंतोदुहुवुःसर्वेभयाद्वैवृषपर्वणः ॥ अन्योन्यंप्रममंथुस्तेत्रासितावृषपर्वणा २२ पृष्ठवक्त्राःसुसंविग्नाःप्रेक्ष्यमाणामुहुर्मुहुः ॥ त्यक्तप्रहरणाः
सर्वेकृतास्तेवृषपर्वणा २३ संग्रामेयुद्धशौडेनतदानिष्कुंभसैनिकाः ॥ तत्रैवतुमहावीर्यःप्रह्लादःकालमाहवे २४ योधयामासरकाक्षोहिरण्यकशिपोःसुतः
तस्यदानववीरस्ययुद्धकालेजयक्रियाः २५ चकारत्वरयायुक्तोभार्गवोविजयावहाः ॥ हुताशनंतर्पयतोब्राह्मणांश्चनमस्यतः २६ आज्यगंधप्रतिवहो
मारुतःसुरभिर्ववौ ॥ स्रजश्चविविधाश्चित्राजयार्थमभिमांत्रिताः २७ प्रह्लादस्यशुभेभूर्धन्यावबंधोशनाःस्वयम् ॥ कालेनसहसंग्रामेप्रयुद्धस्यमहात्मनः २८
प्रह्लादस्यातिवीर्यस्यशांतिचक्रेसभार्गवः ॥ दशशिष्यसहस्राणिभार्गवस्यमहात्मनः २९ यानिदानववीराणांजेपुःशांतिमनुत्तमाम् ॥ अथर्वाणमथोदिव्यं
ब्रह्मसंस्तवचोदितं ३० रणप्रवेशसदृशंकर्मवैजयिकंकृतम् ॥ ततःसर्वास्रविदुषःसमरेष्वनिवर्तिनः ३१ विद्ययातपसायुक्ताःकृतस्वस्त्ययनक्रियाः ॥ धनुर्ह
स्ताःकवचिनोवेगेनाप्लुत्यदानवाः ॥ बलिमभ्यर्च्यराजानंप्रह्लादंपर्यवारयन् ३२ आस्थायपरमंदिव्यंरथंपररथारुजम् ॥ नानाप्रहरणाकीर्णसवज्रमिवपर्व
तम् ३३ तद्वभूवमुहूर्तेनक्ष्वेडितास्फोटिताकुलम् ॥ मेरोःशिखरमाकीर्णैर्द्यौरिवांबुधरागमे ३४ स्रजःपद्मपलाशानामासुच्यसुविभूषिताः ॥ बांधवान्सं
परित्यज्यनिपतंतिरणप्रियाः ३५ महायुधधरःश्रीमाञ्जुभचर्मधरःप्रभुः ॥ शिरस्त्राणतनुत्राणिधन्वीपरमदुर्जयः ३६ सिंहशार्ङ्गलदर्पाणांगदताकिंकिणी
किनाम् ॥ तस्यदैत्यसहस्राणिप्रयांत्यग्रेमहारणे ३७ सैन्यपक्षहतास्तस्यरथाःपरमदुर्जयाः ॥ सप्ततिर्वैसहस्राणिगजास्तावंतएवच ३८ मध्येव्यूहोदरस्य
स्तुकालनेमिर्महासुरः ॥ धनुर्विस्फारयामासननादप्रजहासच ३९ तस्मिञ्छितसहस्राणिपुरोयांतिमहाद्युतेः ॥ दानवानांबलवतांशक्रप्रतिमतेजसाम् ४०

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ निर्वर्त्तयिष्यति हतानां देवभावं गतानामर्थं शत्रुमांसांशानि शत्रुरूपाणां पशूनां हृदया

स समं वर्तमानस्तु पक्षाभ्यां विस्त्वतो महान् ॥ अभवद्दानवपूहो दुर्भेद्यः सर्वदेवतैः ४१ पथिरथ सहस्राणि दानवानां धनुर्भृताम् ॥ नानाप्रहरणानां च परिमाणं
न विद्यते ४२ गदापरिघनिर्घ्निशैः शूलमुद्गरपट्टिशैः ॥ प्रगृहीतैर्व्यराजंत दानवाः पर्वतोपमाः ४३ गजंतो विनदंत श्वक्रोशंतः पुनः पुनः ॥ अयुध्यंते महावी
र्याः समरेष्वनिवर्तिनः ४४ तत्र तूर्यसहस्राणि भेरीशंखराणि च ॥ हयानां च गजानां च गर्जतामतिवेगिनाम् ४५ तुंदुभीनां च निर्घोषः पर्जन्यनिनदोपमः ॥
शुश्रुवेषंखशब्दश्च पटहानां च निःस्वनः ४६ तेन शंखनिनादेन भेरीतूर्यरवेण च ॥ निर्घोषेण रथानां च क्रोशती वनभस्तलम् ४७ सागरप्रतिमो वेनबलेन
महता वृतः ॥ प्रहादोयुद्धतरणे कालांतकयमोपमः ४८ तस्य नादेन रौद्रेण घोरैणा प्रतिमौजसः ॥ विनेदुः सर्वभूतानि त्रैलोक्यविकृतैः स्वनैः ४९ अंतरिक्षा
त्परंत्यक्त्वा वायुश्च परुषो ववौ ॥ वमंत्यः पावकं घोरं शिवाश्चैव ववासिरे ५० प्रहादस्तु महावीर्यः प्रहसन् युद्धदुर्मदः ॥ उवाच वचनं श्रीमांस्तत्कालक्षममुत्तम
म् ५१ अद्याहं दर्शयिष्यामि स्वबाहुबलमूर्जितम् ॥ अद्य मद्बाणनिहतान् देवान्द्रक्षथ संयुगे ५२ बांधवानि हतायेषां त्रिदशैरिह संयुगे ॥ अद्य निर्वर्त्तयि
ष्यंति शत्रुमांसा निदानवाः ५३ इममद्य समुद्रतरेणुं समरमूर्ध्वनि ॥ अहंतु शमयिष्यामि शत्रुशोणितविस्रवैः ५४ तिमिरौघहता कैतुसैन्यरेण्वरुणीकृतम् ॥
आकाशं संपतिष्यंति खद्योता इव मेशराः ५५ हृष्टाः संपरिमोदध्वं देवेभ्यस्त्यज्यतांभ्यम् ॥ अद्याहं निहनिष्यामि कालेंद्रं धनुषारणे ५६ तोषयिष्यामि राजानं
बलिं वलवतारणे ॥ त्रिदशान्त्सगणान् हत्वारणे चांतकमंतिकात् ५७ अक्षयाः संति मे तूणाः शराश्चाशी विषोपमाः ॥ स्थातुं मे पुरतः शक्ताः करेण जीवितेप्स
वः ५८ हत्वारिपुगणांस्तुष्टिरनुरागश्च राजसु ॥ हतस्य त्रिदिवेवासो नास्तियुद्धसमागतिः ६९ तद्भयं पृष्ठतः कृत्वारणे दानवसत्तमाः ॥ निहत्येमान् गीन्त्स
र्वान्मोदध्वं नंदनेवने ६० एवमुक्त्वा महत्सैन्यं प्रक्रादो दानवोत्तमः ॥ कालसैन्यं महारौद्रं तरसामर्दतामुरः ६१ सर्वास्त्रविद्वान्वीरश्च नित्यं चाप्यपराजितः ॥
युद्धे ह्यभिमुखो नित्यं स्वबाहुबलदर्पितः ६२ पथिरथ सहस्राणि विविधायुधधारिणाम् ॥ प्रह्लादस्यातिवीर्यस्य ते तस्य तनयानि जाः ६३ तैस्तु क्रतुशतैरिष्टं
विपुलैराप्तदक्षिणैः ॥ क्षांता धर्मपरा नित्यं सत्यव्रतपरायणाः ६४ दातारः प्रियवकारो वकारः शास्त्रवस्तुषु ॥ स्वदारनिरता दाता ब्रह्मण्याः सत्यसंगराः
६५ यष्टारः क्रतुभिर्नित्यं नित्यं चाध्ययने रताः ॥ इष्वस्त्रकुशलाः सर्वे बहुशो दृढविक्रमाः ६६

यंगानि निर्वर्त्तयिष्यंति इदममुष्मा इतितत्तदुद्देशपूर्वकं कल्पयिष्यंति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कालश्चासौ विद्रश्च कालेंद्रो यमः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

वातरेचकान्व्यजनीकृतान्वृक्षादीन् ईरयंतः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

मत्तवारणविक्रांताः शत्रुसैन्यप्रमर्दकाः ॥ दारयंतः पदाक्षेपैः सुवोगन्वातरेचकान् ६७ युद्धोत्सुकधियानित्यं क्रोधरंजितलोचनाः ॥ संदष्टौष्टुटादैत्याविनेदुर्भी
मविक्रमाः ॥ क्ष्वेडितास्फोटितरवैरन्योन्यं समहर्षयन् ६८ वेणुशंखरवैश्वैरसिंहनादैश्च पुष्कलैः ॥ आह्रुत्याह्रुत्य सहसारेणैव वरुनेकशः ६९ तालमात्राणि
चापानिविकृष्य सुमहाबलाः ॥ अमृष्यमाणाः सहसा दानवाश्चापपाणयः ७० सुरासुरैरप्यजितं योधयंति रणेतकम् ॥ प्रतप्तहेमाभरणाः सर्वे ते श्वेतवाससः ॥
७१ दानवामानिनः सर्वे सर्वे स्वर्गाभिकांक्षिणः ॥ सर्वे जयैषिणो वीराः सर्वे शत्रुवधोद्यताः ७२ शुशुभे सा च मूर्धापताका ध्वजमालिनी ॥ गजाश्वरथसंवाधा
स्वर्गमार्गाभिकांक्षिणी ७३ ततः कालः सुनिर्यातो भीमो भीमपराक्रमः ॥ निनदन्सुमहाकायो व्याधिभिर्बहुभिर्वृतः ७४ ददर्श महतीं सेनां दानवानां बलीय
साम् ॥ अभिसंजातदर्पाणां कालं समभिगर्जताम् ७५ तदा यातंतदानीकं दानवानां तरस्विनाम् ॥ प्रतिलोमं चकाराशु व्याधिभिः सहितो ततः ७६ प्रविश्य
ध्वजिनीं चेषां पातयामास दानवान् ॥ कालोरुधिररक्ताक्षः स्वेनानीकेन संवृतः ७७ प्रह्लादबलमत्युग्रं प्रह्लादं च महाबलम् ॥ आजघान रणे कालो दंडमुद्रप
ट्टिशैः ७८ शरशक्त्यष्टिखड्गं च शूलानि मुशलानि च ॥ गदाश्च परिघाश्चैव विचित्राश्च परश्वधाः ७९ धनूंषि च विचित्राणि शतघ्नीश्च स्थिरायसीः ॥ पात्यंते
व्याधिभिर्युद्धे दानवानां च मूमुखे ८० बहवो व्याधयो युद्धे बहून् सुरपुंगवान् ॥ व्याधीन्पि च दैत्यौघानि जघ्नुर्बहवो बहून् ८१ शूलैः प्रमथिताः केचित् केचि
च्छिन्नाः परश्वधैः ॥ परिवैरा हताः केचित् केचिच्च परमायुधैः ॥ केचिद्विधाकृताः खड्गैः स्फुरंतः पतिता भुवि ८२ व्याधयो दानवैरे वनानां शस्त्रैर्विदारिताः ॥
ते चापि व्याधिभिः सर्वे विविधैरायुधोत्तमैः ८३ खड्गैश्च मुशलैस्तीक्ष्णैः प्रासतो मरमुद्रैः ॥ भिन्नाश्च दानवाः सर्वे निकृताश्च परश्वधैः ८४ मुद्रैः पट्टिशैश्चैव व्या
धिभिश्च महाबलैः ॥ कृत्वा शस्त्रैरनेकैश्च मुष्टिभिश्च हताभृशम् ८५ वेमुः शोणितमन्योन्यं विष्टब्धदशनेक्षणाः ॥ आर्तस्वरं चनदतां सिंहनादं च गर्जताम् ८६
बभूवतु सुलः शब्दः संग्रामेलोमहर्षणे ॥ मुष्टिभिः श्रोतमांगानि तलैर्गात्राणि चासकृत् ८७ सादितानि मर्ही जग्मुस्तिष्ठतामेव संयुगे ॥ अस्रफेना ध्वजाव
र्त्ताच्छिन्नबाहुमहोरगा ८८ शूलशक्तिमहामत्स्याचापग्राहसमाकुला ॥ रथेषूपलसंबंधा ध्वजद्रुमलतावृता ८९ सशब्दघोरविस्तारालोहितोदाभवन्न
दी ॥ स्वधनुः शक्रधनुषौ कांचनांगदविद्युतौ ९० तौ दैत्यकालजलदौ शरधारां विमुंचताम् ॥ तौ महामेव संकाशौ रथनागगतौ तदा ९१ बभूवतुरभिकुद्रौ
सांबुगर्भाविवांबुदौ ॥ तप्तकांचनसन्नाहौ दिव्यहारविभूषितौ ९२

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां एकोनपष्टित

तौ विरेजतुरायतौ सूर्यवैश्वानरोपमौ ॥ तौ महाबलसंकाशावन्योन्यस्य च मूमुखे ९३ शक्राशनिसमस्पर्शैर्बाणैर्घ्नतुराहवे ॥ परस्परं समाद्यंततयोर्युधि
दुरासदम् ९४ नाशंसंततदायोधाजीवितान्यपि संयुगे ॥ शरैर्विभिन्नसर्वांगायुधिप्रक्षीणबांधवाः ॥ निपेतुर्योधमुख्यास्तुरुधिरोक्षितवक्षसः ९५ पतितै
र्निष्पतद्भिश्च पात्यमानैश्च संयुगे ॥ बभूवभूः समाकीर्णयोधैरुद्रतजीवितैः ९६ अगृह्णंतो शरान्वोरांस्ते च संदधतोस्तयोः ॥ अंतर्ददृशे कश्चित्प्रयतादपि सं
युगे ९७ लघुत्वाच्च महाबाहू युद्धशौडौ महाबलौ ॥ मंडलीभूतधनुषौ सकृदेव बभूवतुः ९८ प्रह्लादस्य च बाणौ घेर्दुद्रावांतकवाहिनी ॥ उद्यमाना बलवता
वायुनेवाभ्रमंडलम् ९९ हतदंष्ट्रं तु विज्ञाय प्रह्लादः कालमाहवे ॥ अपयातंच समरे द्विपंतं संप्रतर्क्यतम् १०० मत्वा वशगतंचैव प्रह्लादो युद्धदुर्मदः ॥ तत्रैवा
न्यांच मूंभूयः संमर्मद महासुरः १०१ कालप्रह्लादोऽयुद्धमभवद्यादृशं पुरा ॥ तादृशं सर्वलोकेषु न भूतं न भविष्यति १०२ एवमद्भुतवीर्यौ जामहारणकृतव्रणः ॥
प्रह्लास्त्वथ वृद्धोत्रकालस्त्वपसृत्तोरणात् १०३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे भविष्यपर्वणिकालप्रह्लादयुद्धे एकोनपष्टितमोऽध्यायः ५९ ॥ ध्र ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनाध्यक्षमनुह्लादः प्रह्लादस्यानुजो बली ॥ ससैन्ययोधयामास क्षोभयन्त्यक्षवाहिनीम् १ महता च बलौ घेन त्वनुह्लादो सुरोत्तमः ॥
अर्दयामास संक्रुद्धो धनाध्यक्षं प्रतापवान् २ अमृष्यमाणं त्विदं शानाहवस्थानुदायुधान् ॥ चकार कदनं घोरं धनुष्पाणिर्महासुरः ३ आवर्त इव संजज्ञे बल
स्य महतो महान् ॥ क्षुभितस्याप्रमेयस्य सागरस्येव संप्लवः ४ त्रिदशानां शरीरैस्तु दानवानांच मेदिनी ॥ बभूव निचिताघोरैः पर्वतैरिव संप्लवे ५ मेरुष्टं तु
रक्ते मरंजितं संप्रकाशते ॥ सर्वतो माधवे मासि पुष्पितैरिव किंशुकैः ६ हतैर्वीरैर्गजैरश्वैः प्रावर्तत महानदी ॥ शोणितौघामहाघोराय मराष्ट्रविवर्द्धिनी ७ श
क्रुन्मे दोमहापंकासं प्रकीर्णां त्रिशैवला ॥ छिन्नकायशिरोमीनां गंवावयवशाङ्गुला ८ गृध्रहंससमाकीर्णैकैकिसारसनादिता ॥ वसाफेक्समाकीर्णा प्रोत्कृष्ट
स्तनितस्वरा ९ तांकापुरुषदुस्तरां युद्धभूमौ महानदीम् ॥ नदीमिवातपापाये हंससंघोपशोभिताम् १० त्रिदशादानवाश्चैव ते रुस्तु स्तरां नदीम् ॥ यथाप
द्मरजो ध्वस्तानलिनीं गजयूथपाः ११ ततः सृजंतं बाणौघाननुह्लादं रथे स्थितम् ॥ ददर्श तस्मादेवो निव्रंतं त्यक्षवाहिनीम् १२ क्रुद्धस्ततो दैत्यबलं सूदयामास
वित्तपः ॥ विक्षिपन्निवसेवायुर्महाभ्रपटलं बलात् १३ समीक्ष्य तु मुलं युद्धमनुह्लादश्च वीर्यवान् ॥ रथेनादियवर्णेन कुबेरमभिदुबुवे १४ सधनुर्वीचिनां
श्रेष्ठो विरुष्य रणमूर्धनि ॥ उत्ससर्ज शितान् बाणान्वित्ते शस्य महात्मनः १५

मोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ध्र ॥

॥ ध्र ॥

॥

॥

॥ १ ॥

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

॥ ६ ॥

॥ ७ ॥

॥ ८ ॥

॥ ९ ॥

॥ १० ॥

॥ ११ ॥

॥ १२ ॥

॥ १३ ॥

॥ १४ ॥

॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

कुबेरं प्राप्य ते वाणानि भिद्य सुसमाहिताः ॥ अपरान् पृष्ठतो जघ्नुर्व्यासक्तान्यक्षराक्षसान् १६ देवः शरैरभिहतो निशितैर्ज्वलनोपमैः ॥ अनुह्रादं प्रत्युदियात्सं
क्रुद्धः परमाहवे १७ ततो वै श्रवणो राजा कुद्वोयक्षगणैः सह ॥ वर्षशरवर्षाणि दानं वप्रतिवीर्यवान् १८ तद्यथा शारदं वर्षं गोवृषः शीघ्रमागतम् ॥ अपारयन्वा
रयितुं प्रतिगृह्णन्निमीलितः १९ एवमेव कुबेरस्य शरवर्षं महासुरः ॥ निमीलिताक्षः सहसा दैत्यः सहतिदारुणम् २० रोषितः शरवर्षेण धनदेन महासुरः ॥ इ
द्रकेतुप्रतीकाशमभितो पश्यतद्रुमम् २१ प्रवृद्धशाखा विटपंतरुणां कुरपल्लवम् ॥ उत्पाद्य कुपितो दैत्यस्तरुफलसमन्वितम् २२ निजघान हयाञ्ज्रेष्ठान् कु
बेरस्य महात्मनः ॥ तस्य कर्म महाघोरं दृष्ट्वा सर्वे महासुराः २३ सिंहनादनं दंतिस्म अनुह्रादप्रहर्षिताः ॥ तयोस्तु तुमुलं युद्धं संजज्ञे देवदैत्ययोः २४ ततस्तौ क्रो
धरताक्षाव न्योन्यवधकांक्षिणौ ॥ अन्योन्यं विविधैः शस्त्रैर्घोरैर्जघ्नतुराहवे २५ त्रिदशादानवान् सर्वे मथित्वा प्रणदंस्तदा ॥ दानवैस्त्रिदशाः प्रापिकुद्वैर्भुवि निपा
तिताः २६ दानवास्त्वथ संकुद्वास्त्रिदशान् निशितैः शरैः ॥ विव्यधुर्वज्रसंकाशैः कंकपत्रैरजिह्वगैः २७ विदार्यमाणा दैत्यौ घैस्त्रिदशास्तु महाबलाः ॥ अमर्षिततरा
श्च कुर्युर्द्वकर्मण्यभीतवत् २८ ते गदाभिः सुभीमाभिः पट्टिशैः शूलमुद्गरैः ॥ परिघैश्च सुतीक्ष्णैर्गदनाः पीडिताः शरैः २९ शरनिर्भिन्नगात्राश्च खड्गविच्छिन्नवक्षसः
जगृहुस्ते शिलाश्चैव द्रुमांश्चासुरसत्तमाः ३० ते भीमसंगादिति जानर्दमानाः पुनः पुनः ॥ ममंथुस्त्रिदशान् वीर्याच्छतशोथसहस्रशः ३१ ततस्तु तुमुलं युद्धं तेषां
समभिवर्तत ॥ शिलाभिर्विपुलाभिश्च शतशश्चैव पादपैः ३२ परिघैः पट्टिशैर्भल्लैर्भिडिपालैः परश्वधैः ॥ केचिन्निवृत्तशिरसः केचिन्निविदलीकृताः ३३ केचिद्दि
निहता भूमौ रूधिराव्राः सुरासुराः ॥ केचिद्रणाजिरान्नष्टाः परस्परवधादिताः ३४ विभिन्नत्वे दयाः केचिच्छिन्नपादाश्च शरैः ॥ विदारितास्त्रिशूलैश्च केचित्तत्र ग
तासवः ३५ तत्सुभीममहयुद्धं देवदानवसंकुलम् ॥ बभूव तुमुलं युद्धं शिलापादपसंकुलम् ३६ धनुर्ज्यातंत्रिमधुरंहिक्रातालसमन्वितम् ॥ आर्तस्तनित
घोषाढ्यं युद्धं गांधर्वमाबभौ ३७ कुबेरः सधनुष्पाणिर्दानवान्नणमूर्धनि ॥ दिशो विद्रावयामास संक्रुद्धः शरवृष्टिभिः ३८ कुबेरेणादितं सैन्यं विद्रुतं प्रेक्ष्य दानवः
अभ्यद्रवदनुहादः प्रगृह्य महतीं शिलाम् ३९ क्रोधाद्दिगुणरक्ताक्षः पितृतुल्यपराक्रमः ॥ शिलां तां पातयामास कुबेरस्य रथोत्तमे ४० आपतंती शिलां दृष्ट्वा ग
दापाणिर्धनाधिपः ॥ रथादापुत्य वेगेन वसुधायां व्यतिष्ठत ४१ सचक्र कूबरहयं सध्वजं सशरासनम् ॥ भंक्त्वा रथोत्तमं तस्य निपपात शिलाभुवि ४२ विम
थ्यतु कुबेरस्य प्रह्लादस्यानुजोरथम् ॥ शूराणां कदनं चक्रे सस्कंधविटपैर्दुमैः ४३

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

निर्भिन्नशिरसोभग्रास्त्रिदशाःशोणितोक्षिताः ॥ द्रुमप्रव्यथितांगाश्चनिपेतुर्धरणीतले ४४ विद्राव्यविपुलसैन्यमनुह्लादोमहासुरः ॥ गिरिशृंगगृहीत्वातु
कुबेरमभिदुदुवे ४५ तमापतंतंधनदोगदामुद्यम्यवीर्यवान् ॥ विनदित्वाह्वयामासदानवैद्रंमहाबलम् ४६ तस्यदैत्यस्यसंकुद्धो गदांतांबहुकंटकाम् ॥ न्य
पातयन्नवित्तेशोदानवस्योरसिप्रभो ४७ दैत्यःसंक्रोधताम्राक्षस्तंप्रहारमर्चितयत् ॥ वित्तेशस्योपरितदागिरिशृंगमपातयत् ४८ सविह्वलितसर्वांगोगिरिशृं
गेणताडितः ॥ पपातसहस्राभूमौविशीर्णइवपर्वतः ४९ वित्तेशंविह्वलं दृष्ट्वासर्वेतेयक्षराक्षसाः ॥ परिवार्यमहात्मानंरक्षुर्भीमविक्रमाः ५० मुहुर्तेविह्वलो
भूत्वापुनर्विश्रवसःसुतः ॥ उपतस्थेचसहसाधनदःक्रोधमूर्च्छितः ५१ सननादमहानादंत्रैलोक्यमभिनादयत् ॥ जनयन्निवनिर्घोषंविधमन्निवपर्वतान्
५२ तमवध्यंतुविज्ञायनिहंतुंपुनरुत्थितम् ॥ प्रेक्ष्यपिंगाक्षमायातंदानवाविप्रदुद्रुवुः ५३ तांस्तुविद्रवतोदृष्ट्वानुह्लादोद्यसुरोब्रवीत् ॥ कालनेमिंदानवंचवीर्य
दर्पसमन्वितम् ५४ आत्मानंचैववीर्यंचविस्मृत्याभिजनंतथा ॥ क्वगच्छथभयत्रस्ताःप्राकृताइवदानवाः ५५ निवर्तध्वंमहावीर्याःकिंप्राणान्परिरक्षथ ॥
नालंयुद्धाययक्षोयंमहतीयंविभीषिका ५६ एतांविभीषिकामद्यदानवानांसमुत्थिताम् ॥ विक्रम्यविधमिष्यामिनिवर्तध्वंमहासुराः ५७ तेसुराःसन्निवृत्ता
श्वसमदाइवकुंजराः ॥ निजघ्नुःपरमक्रुद्धादेवसैन्यंमहासुराः ५८ क्षीणप्रहरणाःकेचिन्महामेघनिभस्तनाः ॥ दर्पोत्कटाभुजैरेवसंप्रहारंप्रचकिरे ५९ प्रांशु
मिश्रैवकाष्ठैश्चशिलाभिश्चमहाबलाः ॥ बाहुभिश्चतथान्योन्यमाक्षिपंतस्मवेगिताः ६० मुष्टिभिश्चतलैश्चैव नखपातैर्महाबलाः ॥ पादपैश्चमहाशाखैरयुध्यं
तरणाजिरे ६१ अनुह्लादस्तुसंकुद्धोदेवतानांमहाचमूम् ॥ ममंथपरमायत्तोवनान्यग्निरिवोत्थितः ६२ रुधिरार्द्रास्तुबहवःशेरतेयोधसत्तमाः ॥ विकृताः
पतिताभूमौताम्रपुष्पाइवदुमाः ६३ अनुह्लादश्चविक्रांतोदेवांस्त्वाशीविषोपमान् ॥ युध्यमानस्यसमरेव्यसृजन्निशिताञ्छरान् ६४ धनाधिपेनवि
द्वस्यअनुह्लादस्यसंयुगे ॥ अंगारमिश्राःकुद्वस्यमुखान्निश्चेरुरर्चिषः ६५ अथवाणसहस्रेणवित्तेशंदानवोत्तमः ॥ विव्याधसशरैःक्रुद्धोदंडपाणिनिवांतकः
६६ कुबेरस्तुशरैर्भिन्नःसमंतात्क्षतजोक्षितः ॥ रुधिरंपरिसुप्तावगिरिप्रस्रवणैरिव ६७ लब्ध्वासतुपुनःसंज्ञारोषरक्तेक्षणःसुरः ॥ गदामथसमासाद्यभीमांभी
मपराक्रमः ॥ चिक्षेपदैत्यमुद्दिश्यबलात्क्रोधेनमूर्च्छितः ६८ अप्राप्तामंतरेसोथतांगदांगदयासुरः ॥ बभञ्जविनदःक्रुद्धस्तदाश्चर्यमभूत्तदा ६९ प्रगृह्यतुगदां
भूयोह्यभिदुद्रावदानवम् ॥ तमापतंतंदृष्ट्वैवअनुह्लादोमहाबलः ७०

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

गिरिशृंगमिवोत्पाद्य कैलासाचलसन्निभम् ॥ धनाधिपं प्रदुद्रावव्यादितास्य इवांतकः ७१ तमंतकमिवायांतमजेयंसकलैः सुरैः ॥ ग्रसंतमिव तंदैत्यं त्रैलोक्यमखिलं रुषा ७२ तमालोक्षयतथाभूतं धनाध्यक्षोरणं भयात् ॥ अपहाय ययौ तत्र यत्र शक्रः सुराधिपः ७३ तस्य चापि महत्कर्मदृष्ट्वा वित्तपतिस्तदा ॥ जगाम भयसंत्रस्तो यत्र देवः शचीपतिः ७४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे अनुहादकुबेरयुद्धवर्णनं नाम पष्ठितमोऽध्यायः ६० ॥ ६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विप्रचित्तिस्तु वरुणं दैत्यानामादिरव्ययम् ॥ जघानेषु गणैः कुद्वोदीप्तैरिव महोरगैः १ सदृह्यमानो दैत्येन दीप्तैः शरगभस्तिभिः ॥ नाभ्यजानत कर्तव्यं संग्रामे सजलेश्वरः २ सर्वलोके श्वरस्येव परमेष्ठा प्रजापतिः ॥ न शक्नोत्यग्रतः स्थातुं विप्रचित्तेर्जलाधिपः ३ वज्रोनाम महाव्यूहो निर्भयः सर्वतोमुखः ॥ तं व्यूहप्रत्ययुध्यंत दानवा देववाहिनीम् ४ वह्निज्वाला समंततरा विमंडलसन्निभम् ॥ मुखमाभाति दैत्यस्य विप्रचित्तेर्महात्मनः ५ वरुणस्तु महातेजा विप्रचित्तिं महासुरम् ॥ प्रदहन्निव तेजोभिर्जिगीषुः प्रत्यवैक्षत ६ स्रग्दाममालाभरणः केयूरांगदभूषणः ॥ जग्राह परिधैर् दैत्यः कैलासशिखरोपमम् ७ पिनद्वं कांचनैः पट्टैर्हर्ममालिनमायसम् ॥ यमदंडोपमं घोरं दैत्यानां भयनाशनम् ८ भ्रामयामास संक्रुद्धो महाशक्रध्वजोपमम् ॥ विमनाद्विवृत्तास्यो विप्रचित्तिं महासुरः ९ संकटस्थेन निष्केण भुजस्थैरपि चांगदैः ॥ कुंडलाभ्यां विचित्राभ्यां भ्राजते कांचनस्रजः १० दानवो भूषणैर्भाति परिषेणायसेन च ॥ यथेन्द्रधनुषामेघः स विद्युस्तनयित्नुमान् ११ प्रस्फुरत्परिवास्त्रेण वातस्कंधान् महास्वनः ॥ ज्वालचसधूमार्चिः सांकर्षण इवानलः १२ विद्याधरगणैः सार्द्धैर्गंधर्वनगरैरपि ॥ सहचैवामरावत्यासिद्धलोकैस्तथा सह १३ गृह्णन् स त्ररचितं सार्कचंद्रविभूषितम् ॥ दैत्यैर्द्रपरिवोद्भूतं भ्रमती वनमस्तलम् १४ दुरासदः सुसंजज्ञे परिवाभरणक्षमः ॥ सुरेधनो सुरेन्द्राग्निर्युगांताग्निरिवोत्थितः १५ त्रिदशवरुणश्चैव न शेकुः स्पंदितुं भयात् ॥ तत्रासीन्निर्भयस्त्वेकः कौशिको वासवः प्रभुः ॥ भास्करप्रतिमं घोरं परिवंशोद्दर्शनम् १६ पातयामास सेनायां जलेशस्य सदानवः ॥ पतता तेन संग्रामे जलेशस्य महात्मनः १७ भूतानां शतसाहस्रं परिषेण समाहृतम् ॥ तेषां गात्राणि चासाद्य व्यशीर्यत सहस्रशः १८ विशीर्यमाणं विबभावुल्काशतमिवांबरे ॥ भूयश्चैनं तदा भ्राम्यवरुणाय न्यपातयत् १९ पात्यमाने तदा तस्मिञ्छरीरे वारुणे तदा ॥ सभिन्नः परिवोघोरो देवगात्रे व्यशीर्यत २० शीर्यमाणस्य चूर्णानि खद्योता इव चांबरे ॥ स तु तेन प्रहोरणनच चालजलाधिपः २१

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ वातस्कंधान् वातमयान् स्कंधावारान् परिधीनित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ सर्वसंहारं सर्वेषामेकीकरणम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ व्यपोहत निराकृतवान्

परिषेणहतः संख्येयथावज्रहतोचलः ॥ स्वसैन्येष्वपि भग्रेषु भिन्नदेहेषु चाहवे २२ मुहूर्तममवत्क्षोभ्यमपां पतिरमर्षणः ॥ सोमेषंच समापन्नो वरुणो मितवि
क्रमः २३ सर्वसंहारमकरोत्स्वपक्षस्यारिमर्दनः ॥ ससागरैश्चतुर्भिश्च वृतो दीप्तैश्च पन्नगैः २४ शंखमुक्तामणिचितो बिभ्रतो यमयं वपुः ॥ पांडुरो द्रुतवसनो
नानारत्नविभूषितः २५ वरुणः पाशधृक् श्रीमान् कूर्ममीनसमाकुलः ॥ वरुणस्तु तदा क्रुद्धस्तात्रिरीक्ष्य स्वसैनिकान् २६ उवाच दृष्ट्वा युध्यध्वं दानवानां जिघां
सया ॥ अहमेनं हनिष्यामि मयं मुक्तातु युध्यत २७ ततस्ते पन्नगाः सर्वे महार्णवजलाश्रयाः ॥ जघ्नुर्देत्यात्रणमुखेन दंतो जयगृद्धिनः २८ ते तु नालीकनारा
चैर्गदाभिर्मुशलैस्तथा ॥ अभ्यघ्नन् दानवान् दृष्ट्वा मुदिता वरुणानुगाः २९ विप्रचित्तिस्तु संकुद्धो महाबलपराक्रमः ॥ पन्नगानां शरीराणि व्यधम
घुद्धदुर्मदः ३० गारुडेनापि चास्त्रेण पन्नगान् दानवोत्तमः ॥ समरे घातयामास गरुडैः पन्नगाशनैः ३१ सशरैः सूर्यसंकाशैः शातकुंभविभूषितैः ॥
पन्नगान् समरे वीरः प्रमथासु दुर्जयान् ३२ समरे भिन्नगात्रास्ते पन्नगाः शरपीडिताः ॥ पेतुर्मथितसर्वांगा गजा इव महागजैः ३३ तं पतंतमिवादित्यं दी
प्तैर्वाणगभस्तिभिः ॥ अभ्यधावत संकुद्धः समरे वरुणः प्रभुः ३४ ततस्तु दानवास्तत्र भिन्नदेहाः सहस्रशः ॥ व्यथिता विद्रवंति स्म दिशो दशविचेतसः ३५ इंद्र
स्यार्थे पराक्रम्य वरुणस्य कजीवितः ॥ विनर्दमानो युयुधे समरे पाशभृद्भरः ३६ वरुणः पन्नगाश्चैव मुष्टिभिः समरोत्कटाः ॥ अभ्यवर्तंत समरे विप्रचित्तिमहासु
रम् ३७ ततोऽस्त्रैश्च शिलाभिश्च प्राहरत्सबलोत्कटः ॥ व्यपोहत महातेजा विप्रचित्तिमहासुरः ३८ ततः पावकसंकाशैः समुक्तैः शीघ्रगामिभिः ॥ वरुणस्य महा
वेगान् बिभेद समरे हयान् ३९ कर्मणा तेन महता विप्रचित्तेर्महात्मनः ॥ अग्रे राज्याहुतस्येव तेजः समभिवर्धत ४० सशरैः सूर्यसंकाशैः समुक्तैः शीघ्रगामिभिः ॥
वारुणीं तां महासेनां निर्ममंथ महाबलः ४१ क्षीणास्त्रांसायकाक्रांतां शरजालेन मोहिताम् ॥ शूलशक्त्यष्टिभिर्नाचचकार रुधिराक्षिताम् ४२ सशरैर्वाह्नि संका
शैः समुक्तेर्नतपर्वभिः ॥ वरुणस्य महावेगादविभेद समरे हयान् ४३ अभिद्रुतोऽथ दैत्येन ससैन्यः सलिलाधिपः ॥ महेंद्रं शरणं प्राप्नो विप्रचित्तेर्मयार्दितः ४४
इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि वामने विप्रचित्तियुद्धनामैकपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पराज
यंतु देवानां दृष्ट्वाग्निर्देवसत्तमः ॥ चकार बुद्धिदैत्यानां वधे ब्रह्मर्षिभिः स्तुतः १ स्वयंप्रभायाः शांडिल्यायः पुत्रो हव्यवाहनः ॥ हिरण्यरेताः पिंगाक्षो देवहूतो हुता
शनः २ रोहितो लोहितग्रीवो हर्ता दाता हविः कविः ॥ पावको विश्वभुग्देवः सर्वदेवाननः प्रभुः ३

॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

सुब्रह्मात्माशोभनयज्ञस्वरूपः वेदस्वरूपोवा सुवर्चस्कः शोभनवर्चः विद्यातपोजन्यतेजः यस्मात्स तथा ॥ ४ ॥ अर्चिष्मान् शमीगर्भोऽथ त्वः स एव स्वस्य यो निर्यस्यासौ शमीगर्भस्वयोनिः ॥ ५ ॥ ६ ॥ शुचिरो मा पावनधूमः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सोमपूताशनः अभिष्टुतं सोममश्नातीत्यर्थः अद्रिधृक् सोमाभिषवार्थं ग्रावाणो ध्रियंते स्म इत्यद्रिधृक् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यस्य वा यो यो निराकाशः सप्तस्वरगतानां दब्रह्मप्राप्ता यत्र नादात्मकं ब्रह्म सर्ववेदकारणं आविर्भवतीत्यर्थः अत एवाकाशमयः ॥ १४ ॥ वेदकर्ता वागु

सुब्रह्मात्मा सुवर्चस्कः सहस्रार्चिर्विभावसुः ॥ कृष्णवर्त्मा चित्रभानुर्देवानामपि देवराट् ४ लोकसाक्षी द्विजहुतः सदा चिष्मान्वषट्कृतः ॥ हव्यभक्षः शमीगर्भः स्वयोनिः सर्वकर्मकृत् ५ पावनः सर्वभूतानां त्रिदशानां तपोनिधिः ॥ शमनः सर्वपापानां लेलिहानस्तपोमयः ६ प्रदक्षिणावर्तशिखः शुचिरो मामस्वाकृतिः ॥ हव्यभुक् भूतभव्येशो यज्ञभागहरो हरिः ७ सोपमः सुमहातेजा भूतेशः सुमहातपाः ॥ अधृष्यः पावको भूतिभूतात्मा वैस्वधाधिपः ८ स्वाहापतिः सामगीतः सोमपूताशनो द्रिधृक् ॥ देवदेवो महाक्रोधो रुद्रात्मा ब्रह्मसंभवः ९ लोहिताश्वं वायुचक्रं रथमास्था यभूतधृक् ॥ धूमकेतुर्धूमशिखो नीलवासाः सुरोत्तमः १० उद्यम्य दिवमाग्नेयं शस्त्रं देवोरणे महान् ॥ दानवानां सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ११ ददाह भगवान्वह्निः संकुद्रः प्रलये यथा ॥ प्राणो यः सर्वभूतानां देहेतिष्ठति पंचधा १२ यंताय श्वहुताश्वसखा च प्रभुरीश्वरः ॥ प्रभंजने यो लोकानां युगांते सर्वनाशनः १३ सप्तस्वरगतायस्य यो निर्गीर्भिरुदीर्यते ॥ यो ह्याकाशमयो देवो दूरगः सर्वसंभवः १४ यश्च कर्ता विकर्ता च गतिर्गतिमतां प्रभुः ॥ वेदकर्ता समलोके ब्रह्मणायः सनातनः १५ अमूर्तिमंतं यं प्राहुर्महाभूतं महत्तरम् ॥ सोऽग्निसमीरयामास शमीगर्भं समीरणः १६ त्रिदिवारो हिभिर्ज्वालैर्जुहोमः प्राणो दिशो दश ॥ दानवानामभावाय युगांताग्निरिवोत्थितः १७ मेदोमज्जामहापंकां केशैश्च लालिनीम् ॥ योधशीर्षो पलवहां मृतद्विपतटोत्कटाम् १८ शोणितो दारणे दृष्ट्वा संग्रामसरितं विभुः ॥ वह्निः प्रस्कंदयामास दैत्यानां भयवर्द्धनः १९ ततोऽग्निर्दितिजान्सर्वान् प्रह्लादप्रमुखांस्तथा ॥ पराजयानः सविभुः क्रोशमानो महामृधे २० केचित्प्रदीप्तैर्मुकुटैः केचिद्दीप्तैः शिरोरुहैः ॥ केचित्प्रदीप्तवसनैः केचिद्दीप्तैर्भुजाननैः २१ केचित्प्रदीप्तैरुरुभिः केचिच्छत्रैर्ध्वजैरथैः ॥ असुरास्तत्र दृश्यंते प्रदीप्ते नाग्निना वृताः २२ त्यक्त्वा युधानि सर्वाणि सध्वजांश्चरथोत्तमान् ॥ प्रयांति समरे भीताः पावकेन पराजिताः २३ न च पश्यंति ते वह्निं प्रदीप्तध्वजिनीमुखे ॥ दिशः खड्गांश्च मेवांश्च दीप्तान् पश्यंति दानवाः २४ ध्रुवः स्वयं भुवा सृष्टेयुगांतस्तोययोनिना ॥ इत्येवं दानवाः सर्वे मे निरेत्रस्तचेतसः २५

धारणे हेतूनां स्थानकरणादीनां च हेतुत्वात् ॥ ब्रह्मणा चतुर्मुखेन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सरितं प्रस्कंदयामास प्रवाहयामास ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ तोययोनिः स्थानं यस्य तेन जलशायिना नारायणेन तोययोनिना वह्निना वा ॥ २५ ॥

वारिविक्षरेजलवर्षिणी ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तपसेऽर्करूपीसन् गोपुरश्चिमुपमंडलेइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ वर्षणात्कस्यज

मयश्चशंबरश्चैवमहामायाधरोतदा ॥ धार्जन्यवारुणीमोयसृजतांवारिविक्षरे २६ ताभ्यांवाह्निःसमायाभ्यांसिच्यमानःसमंततः ॥ तोयौघैःपर्वतानिभैर्मृद्वर्चि
रभवद्रणे २७ शम्यमानेतुसमरेपावकेदैत्यनाशिनि ॥ बृहत्कीर्तिर्बृहत्तेजावह्निमाहबृहस्पतिः २८ ॥ ॥ गुरुवाच ॥ हिरण्यरेतःसुमुखज्वलनाह्वयस
र्वभुक् ॥ सप्तजिह्वाननक्षामलेलिहानमहाबल २९ आत्मावायुस्तवविभोशरीरंसर्ववीरुधः ॥ योनिरापश्चतेप्रोक्तायोनिस्त्वमसिचांभसः ३० ऊर्ध्वंवाध
श्चगच्छंतिसंचरंतिचपार्श्वतः ॥ अर्चिषस्तेमहाभागसर्वतःप्रभवंतिच ३१ त्वमेवाग्नेसर्वमसित्वयिसर्वमिदंजगत् ॥ त्वंधारयसिभूतानिभुवनंत्वंविमर्षिच ॥
३२ त्वमग्नेहव्यवाडेकस्त्वमेवपरमंहविः ॥ यजंतिचसदासंतस्त्वमेवपरमाध्वरे ३३ त्वमन्नंप्राणिनांभुंक्षेजग्धपीतासित्वंप्रभो ॥ त्वयिप्रवृत्तोविजयस्त्व
यिलोकाःप्रतिष्ठिताः ३४ सर्वांलोकांस्त्रीनिमान्हव्यवाहप्राप्तेकालेत्वंपचस्येवदीप्तः ॥ त्वमेवैकस्तपसेजातवेदो नान्यस्त्वतोविद्यतेगोषुदेव ३५ वृषाक
पिःसिंधुपतिस्त्वमग्नेमहामखेष्वाग्रहरस्त्वमेव ॥ विश्वस्यभूम्नस्त्वमसिप्रसूतिस्त्वंचप्रतिष्ठाभगवत्प्रजानाम् ३६ सृजस्यपोरश्मिभिर्जातवेदस्तथौषधीरोष
धीनारसांश्च ॥ विश्वंत्वमादाययुगांतकालेस्रष्टाभवस्यानलसर्गकाले ३७ ॥ त्वमग्नेसर्वभूतानांयोनिर्वेदेषुगीयसे ॥ त्वयादेवहितार्थयनिहतादानवारणे
३८ स्वभोनिस्तेमहातेजस्तोयंमखशतार्चितम् ॥ तांस्वयोनिंसमासाद्यकिंविषीदसिपावक ३९ त्रायस्वसमरेदेवान्दैत्येभ्यःसुरसत्तम ॥ पिंगाक्षलोहि
तग्रीवकृष्णवर्त्मन्हुताशन ४० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनेग्निरुतवोनामद्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ ॥ ॥ ध्र ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ बृहस्पतेस्तुवचनंश्रुत्वास्त्यसंमीरितम् ॥ भूयःप्रजज्वालरणेहविषेवमहामखे १ हतास्तुमायादैत्यानांप्रदीप्तेनाग्निरारणे ॥ हतमा
याहतबलाबलितेसमुपस्थिताः २ पराजितेषुदैत्येषुबन्धिनाद्भुतकर्मणा ॥ प्रहादस्तूतंरंवाक्यमाहदैत्यपतिबलिम् ३ भवानग्निश्चवायुश्चभास्करःसलिलं
शशी ॥ नक्षत्राणिदिशोव्योमभूश्चदानवसत्तम ४ भविष्यंचैवभूतंचभवच्चासुरसत्तम ॥ दत्तंचैतद्भगवतावरदेनस्वयंभुवा ५ इंद्रत्वंचामरत्वंचयुद्धेचाप्यप
राजयः ॥ ईशित्वंचवशित्वंचबलंचैवामितंशुभम् ६ सर्वभूतेश्वरत्वंचदैत्यराजसदातव ॥ महायोगीश्वरत्वंचशूरत्वंचमहामृधे ७ अणिमालविमाश्चैवयेचा
न्येसात्विकागुणाः ॥ तत्पराजित्यदैत्येन्द्रदेवान्सर्वांश्चसानुगान् ८

लस्यपानाच्चवृषाकापिःअन्येभ्योपिदृश्यतइतिदीर्घः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥
बृहस्पतेस्त्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रिषष्टिमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥

यथोक्तं ब्रह्मणाराजस्तत्तथानतदन्यथा ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रह्लादस्य महात्मनः ॥ बलिः परमसंहृष्टः प्रायाच्छक्ररथं प्रति ९ ततः प्रयातं त्रिदशेंद्रसन्निधौ महा-
सुरेंद्रं बलिमुत्तमश्रियम् ॥ तमं जसाजगमुरभिप्रदक्षिणं द्विजाश्वपुण्याः पशवश्च सत्तमाः १० महाजटाभारधरास्तपस्विनस्तदा तमाहुर्विधिं मंत्रमंगलैः ॥ अ-
भिष्टुवंतः कवयः स्वलंकृतं बलिं प्रयातं रणमूर्धनि स्थिताः ११ प्रतप्तजानून् दक्षिणं भूषणैर्दिव्यैश्चरैर्विविधैरलंकृतः ॥ विराजमानः परमेणवर्चसारणे विभा-
स्यग्निशिखे वदानवः १२ स वै तदा शत्रुबलार्दितं बलं बलिर्ददर्शोत्तमसत्त्ववीर्यवान् ॥ जलागमे श्रीमदिवाभ्रमंडलं विशीर्यमाणं नभसीव वायुना १३ ततो द-
दर्शार्थं बलानि सर्वतोरणे प्रगुप्तानि हुताशने न वै ॥ समुच्छिन्नान्युग्रतराणितत्र वै समुद्रवेगानिव पर्वसंधिषु १४ स शूलशक्त्यष्टिगदासिसायकान् क्षिपन् रिपू-
णां समरे महात्मनाम् ॥ ननादसि हर्षभमत्तनागवज्जलागमे तोयदवच्च वीर्यवान् १५ दिव्यास्त्रधूमः सुभुजो ग्रवायुर्महाबलः पौरुषविक्रमे धनः ॥ प्रजादिबक्ष-
त्रिवकालवह्निः सुघोररूपो विबभौ रणे बली १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुंहरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे त्रिषष्टिमोऽध्यायः ६३ ॥ ७ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ बलिना तु सुराः सर्वैर्वर्जयित्वा सुराधिपम् ॥ रणेशरशतैर्भिन्नाः ससैन्या वै पराजिताः १ विमुखा याति दैत्येन्द्रैर्वध्यमाना महाचमूः ॥
जितास्तु बलिना देवाः शक्रमाहुर्महाबलम् २ ॥ देवा ऊचुः ॥ भवानिन्द्रश्च धाता च लोकानां प्रभुरव्ययः ॥ त्वमप्रतिमकर्माचतथैवानुपमद्युतिः ३ विदुता-
नीह सैन्यानि सहास्माभिः सुरेश्वर ॥ रथचक्रध्वजाक्षाणि विभिन्नानि महासुरैः ॥ ४ ॥ रथहस्त्यश्वयोधाश्च पदाताश्च सहस्रशः ॥ भिन्नच्छिन्नाश्च शतशो ग-
दामुशालपट्टिशैः ५ महाभैरवरूपं हि दैत्येन्द्रेण कृतं रणे ॥ किमुपेक्षसि दैत्येन्द्रैर्हन्यमानां महाचमूम् ६ त्रायस्व त्रिदशश्चेष्टशरण्यः शरणागतान् ॥ श्रुत्वा तु व-
चनं तेषां देवानां ममराधिपः ७ संवर्त्ताग्निमक्रुद्धः सर्वान् दहतुं दानवान् ॥ दिवाकरकराकारं किरीटं धारयन् प्रभुः ८ वैदूर्यवर्णसंकाशो नानारत्नचितांगदः ॥
मयूररोमारकाक्षः शतबाहुः सहस्रदृक् ९ हरिरेको हरिश्च मश्रुना नाके तुर्महाबलः ॥ वज्रप्रहरणः श्रीमान्योगी शताशिरोधरः १० सधनुर्बद्धसन्नाहः शतादिव्यस-
मप्रभः ॥ देवगंधर्वयक्षो वैरनुयातः सहस्रशः ११ सामगैश्च जपैश्चापि स्तूयमानो महर्षिभिः ॥ शतपर्वमहारोद्रं स्फोटनं सर्वतो मुखम् १२ प्रगृह्य रुचिरं वज्रं दी-
प्तरोद्रा दृष्ट्वा सिनम् ॥ दैत्या नयोधयत्सर्वान् महेंद्रः पाकशासनः १३ अधृष्यः सर्वभूतानामदित्या दयितः सुतः ॥ ततः प्रवृत्तः संग्रामो बलिवासवयोस्तदा १४
उभाभ्यां देवदैत्याभ्यामचिरान्महदद्भुतः ॥ अतिवीर्यबलोदग्रस्तुमुलोलोमहर्षणः १५

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु ह

प्रहादेनस्तुतिशतैः कर्मभिर्जयसंमतैः ॥ प्रबोधितोदैत्यपतिरग्निरिद्वद्वाबभौ १६ सुरासुरेन्द्रयोर्दृष्ट्वा संग्रामं लोमहर्षणम् ॥ देवानां दानवानां च भूयो युद्धमभूत्तदा
१७ ततो विध्यन्महेंद्रस्तं बलिमस्त्रैर्महाबलं ॥ तान्यस्त्राणि महाबाहुश्चिच्छेदशतधारणे १८ ततः क्रुद्धः पुनस्तत्र निजघ्ने दानवमहत् ॥ आग्नेयमथ शत्रुव्रंचिक्षेपेन्द्रो
महाबलः ॥ तदृष्ट्वा खेसमागच्छत्प्रलयानलसन्निभम् १९ पातयामास तच्चैद्रवारुणास्त्रेण धीमता ॥ संक्रुद्धो मववावज्रमगृह्णात्पर्वतोपमम् २० हंतुं कामोरण
श्लाघी बलिदैत्याधिपं रणे ॥ ततः शुश्राव देवेन्द्रः कौशिको हरिवाहनः २१ अशरीरां शुभां वार्ष्णेयं तस्मिन्महति वैशसे ॥ निवर्तस्व महाबाहो सुराणां नंदिवर्धन २२
पुरंदरसुरश्रेष्ठ न जेष्यसि रणे बलिम् ॥ तपसात्युत्तमो दैत्यो वरदानेन चाधिकः २३ स्वयंभूः परितोषाच्च सत्यधर्माच्च वासव ॥ नैष शक्यस्त्वया जेतुं त्रिदशैर्वासु
रेश्वर २४ यो ह्यस्य जेता भगवांस्तं शृणुष्व समाहितः ॥ ब्रह्मणः सहि सर्वस्वं देवानां चैव सागतिः २५ परं रहस्यं धर्मस्य परस्य च परागतिः ॥ परात्परतरः श्री
मान् परावरगतिः प्रभुः २६ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपादः ॥ शंखचक्रगदापाणिः पीतवासाः सुरारिहा २७ जेता जेयो जयः श्रीमान्सोऽस्य जेता भवि
ष्यति ॥ श्रुत्वा दिव्यांतुमधुरां वार्ष्णेयं तामशरीरिणीम् २८ अपयातो रणाच्छक्रः सार्द्धं सर्वैः सुरोत्तमैः ॥ अपयाते तु देवेन्द्रे कौशिके हरिवाहने २९ सिंहनादो म
हानासी दानवानां महामृधे ॥ ततः किल किलाशब्दः क्ष्वेडितास्फोटितस्वनः ३० शंखानां निनदश्चात्र यो धानां वालिगतस्वनः ॥ वादित्राणां च निर्वोषस्तु मु
लश्चाभवत्तदा ३१ जयशब्दं रवाश्चैव देवानांतु पराजये ॥ ससैन्यो दैत्यराजस्तु स्तूयमानः सुहृद्व्रणैः ॥ बलीन्द्रो विबभौ दैत्यो हिरण्यकशिपु र्यथा ३२ इति श्री
महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामने देवासुरसंग्रामो नाम चतुःषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ निष्प्रयत्ने
षु देवेषु त्रैलोक्ये दैत्यपालिते ॥ जये बलेर्बलवतो मय शंबरयोस्तथा १ सुधासुदिक्षु सर्वासु प्रवृत्ते धर्मकर्मणि ॥ अपवृत्ते चंद्रमसि अयनस्थे दिवाकरे २ प्रहाद
शंबरमयैरनुहादेन चैव हि ॥ दिक्षु सर्वासु गुप्तासु गगने दैत्यपालिते ३ दैत्येषु मखशोभाश्च स्वर्गाधिपदं दर्शयत्सु च ॥ प्रकृतिस्थे तदालोके वर्तमाने च सत्पथे ४
अभावे सर्वपापानां भावे चैव तथा स्थिते ॥ भावे तपसि सिद्धानां सर्वत्राश्रमराक्षिषु ५ चतुष्पादे स्थिते धर्मधर्मे पादविग्रहे ॥ प्रजापालनयुक्तेषु भ्राजमानेषु
राजसु ६ स्वधर्मसंप्रयुक्तेषु सर्वाश्रमनिवासिषु ॥ अभिषिक्तो मुनेः सर्वैर्दैत्यराजो बलिस्तदा ७

रिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुःषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ निष्प्रयत्नेष्विति ॥ १ ॥ सुधासु अमृतमयीषु अपवृत्ते उद्धरिते ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अभावे पापानां भावा
नां भावे पुण्यानामित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इलाश्रौतक्रियापूर्तादिका ॥ १७ ॥ १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचषष्टि

हृष्टेष्वसुरसंघेषुनदत्सुमुदितेषुच ॥ अथाभ्युपगतालक्ष्मीर्बलिपद्मासनेस्थिता ८ पद्मोद्यतकरादेवीवरदासुरमोहिनी ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ बलेबलवतांश्रे
ष्ठमहाराजमहाद्युते ९ प्रीतास्मितवभद्रंतेदेवतानांपराजये ॥ यस्त्वयायुधिविक्रम्यदेवराजःपराजितः १० दृष्ट्वातेपरमसत्वंततोहंस्वयमागता ॥ नाश्व
र्यदानवश्रेष्ठहिरण्यकशिपोःकुले ११ प्रभूतस्यसुरेन्द्रस्यतवकर्मेदमीदृशम् ॥ विशेषतस्त्वयाराजन्दैत्येन्द्रःप्रपितामहः १२ येनभुक्तंहिनिखिलंत्रैलोक्यमिदम
व्ययम् ॥ विशेषतस्तवविभोसर्वधर्मपथेस्थिताः १३ तेनत्रैलोक्यमुख्येनभोक्ष्यस्यमितविक्रम ॥ एवमुक्तवातुसादेवीलक्ष्मीर्देव्यपतिंबलिम् १४ प्रविष्टावर
दासौम्यासर्वभूतमनोरमा ॥ शिष्टाश्वदेव्यःप्रवराहीःकीर्तिर्द्युतिरेवच १५ प्रभाधृतिःक्षमाभूतिर्नीतिर्विद्यादयास्मृतिः ॥ स्मृतिर्लजातथामेधाळक्ष्मरिहाग
तिस्तथा १६ श्रुतिःप्रीतिरिलाकीर्तिःशांतिःपुष्टिःक्रियास्तथा ॥ सर्वाश्चाप्सरसोदिव्यान्त्यगीतविशारदाः १७ पतिंप्राप्ताःसुदैतेयंत्रैलोक्येसचराचरे ॥ प्राप्त
मैश्वर्यममितंबलिनाब्रह्मवादिना १८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेपंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥
जनमेजयउवाच ॥ ॥ पराजिताःसुरादैत्यैःकिमकुर्वतवैमुने ॥ कथंचन्निदिवंलब्धंभूयोदेवैर्हिजोत्तम १ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ श्रुत्वावार्णोतु
तांदिवांसहदेवैःसुराधिपः ॥ प्राग्दिशंप्रस्थितःश्रीमानदित्यालयमुत्तमम् २ प्राप्यादित्यालयंशक्रःकथयामासतांगिरम् ॥ अदित्यांसायथायुद्धेतेनवाणी
पुराश्रुता ३ ॥ ॥ अदितिरुवाच ॥ ॥ यद्येवंपुत्रयुष्माभिर्नशक्योहंतुमाहवे ॥ बलिर्विरोचनसुतःसर्वैश्चैवमरुद्गणैः ४ सहस्रशिरसाहंतुंकेवलंशक्यते
सुरः ॥ तेनैकेनसहस्राक्षनह्यन्येनशतक्रतो ५ तद्वःपृच्छस्वपितरंकश्यपंसत्यवादिनम् ॥ पराजयार्थंदैत्यस्यबलेस्तस्यमहात्मनः ६ ततोदित्यासहसुराः
संप्राप्ताःकश्यपांतिकम् ॥ अपश्यन्कश्यपंतत्रमुनिंदिव्यतपोनिधिम् ७ आद्यंदेवंगुरुंदिव्यंछिन्नंत्रिषवणांबुभिः ॥ तेजसाभास्कराकारंगौरमग्निशिखा
प्रभम् ८ न्यस्तदंडंतपोयुक्तंबद्धकृष्णाजिनोत्तरम् ॥ बल्कलाजिनसंवीजंप्रदीप्तंब्रह्मवर्चसा ९ हुताशमिवदीप्यंतमाज्यमंत्रपुरस्कृतम् ॥ स्वाध्यायनिरतं
शांतंवपुष्पंतमिवानलम् १० तंब्रह्मवादिनांश्रेष्ठसुरासुरगुरुंप्रभुम् ॥ प्रतपंतमिवादित्यंमारीचंदीप्ततेजसम् ११

तमोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

यदिति उत्तमइतिचतुर्मुखउक्तःतस्य आत्मावैपुत्रनामासीतिश्रुत्यावगतः पुत्रेमरीचौआत्मभावःएवंपरंपरयापौत्रेपिसाधारण्येनात्मभावप्राप्तावाह आत्मभावविशेषेणेति पुत्रापेक्षयापौत्रेआत्मभावोविशेषतोस्तिअतएवप्रह्लादगुणाःवैष्णवत्वादयःपौत्रेवलौकात्स्न्येनाभिव्यक्तानतुपुत्रेविरोचनेअतएवदाक्षिणात्याःपौत्रंपितामहनाम्नायोजयन्ति ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ लोकायतिकमुख्यैःशा

यःस्रष्टासर्वभूतानांप्रजानांपतिरुत्तमः ॥ आत्मभावविशेषेणतृतीयोयःप्रजापतिः १२ ततःप्रणम्यतेवीराःसहादित्यासुरर्षभाः ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेब्रह्माण
मिवमानसाः १३ तच्छ्रुतंयुधिश्केणसरस्वत्यासमीरितम् ॥ अजेयस्त्रिदशैःसर्वैर्बलिर्दानवसत्तमः १४ श्रुत्वातुवचनंतेषांपुत्राणांकश्यपस्तदा ॥ चकारग
मनेबुद्धिब्रह्मलोकायलोककृत् १५ ॥ कश्यपउवाच ॥ गच्छामब्रह्मसदनंब्रह्मघोषनिनादितम् ॥ यथाश्रुतंचतत्रैवब्रह्मणेवदतानघाः १६ ॥ वैशंपायनउ०
ततोदित्यासहसुरायांतंकश्यपमन्वयुः ॥ प्रस्थितंब्रह्मसदनंदेवर्षिगणसेवितम् १७ तेमुहूर्तेनसंप्राप्ताब्रह्मलोकंदिबौकसः ॥ दिव्यैःकामगमैर्यानिर्महाहैःसुम
नोहरैः १८ दिदृक्षवस्तेब्रह्माणंतपसोराशिमव्ययम् ॥ अभ्यगच्छंतविस्तीर्णांब्रह्मणःपरमांसभाम् १९ षट्पदोद्गीतनिनदांसामगीतविर्मिश्रिताम् ॥ श्रेय
स्करामिमित्रघ्नीदृष्ट्वासंजहृषुर्मुदा २० ब्राह्मणैश्चमहाभागैर्वेदवेदांगपारगैः ॥ ऋचोबह्वृचमुख्यैश्चशिक्षाविद्विस्तथाद्विजैः ॥ शतानिर्वचनार्थंचप्रेर्यमाणपदा
क्षराः २१ ततस्तेवैमरण्याप्राविततेषुचकर्मसु ॥ यज्ञवेदांगविदुषांपदक्रमविदांतथा २२ घोषेणपरमर्षीणांसाबभूवनिनादिता ॥ यज्ञसंस्तवविद्वि
श्चशिक्षाविद्विस्तथाद्विजैः २३ शब्दानिर्वचनार्थज्ञैःसर्वविद्याविशारदैः ॥ मीमांसाहितवाक्यज्ञैःसर्ववादविशारदैः २४ हृष्टपुष्टस्वरैस्तत्रद्विजैर्द्रव्यलुगवा
दिभिः ॥ नादितंब्रह्मसदनंप्रवरंदेवसद्यवत् २५ तेतत्रसमनुप्राप्यशृण्वंतोवैध्वनिंसुराः ॥ पूतान्यात्मशरीराणिमेनिरेतुनसंशयः २६ तूष्णींभूताएकचि
त्ताब्रह्मण्यगतमानसाः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनानिरीक्षंतःपरस्परम् २७ नमस्कुर्वन्तिचपुनर्गुहंलोकगुहंप्रभुम् ॥ मनसैवसुरश्रेष्ठाःपुरस्कृत्यतुकश्यपम् २८
पुनःसंपूज्यपरमंवेदोच्चारणनिःस्वनम् ॥ गंभीरोदारमधुरंसुस्वरंहंसगद्गदम् २९ ऐक्यनानात्वसंयोगसमवायविशारदैः ॥ लोकायतिकमुख्यैश्चशुश्रुतुः
स्वनमीरितम् ३० तत्रतत्रचविप्रेन्द्रात्रियतान्संशितव्रतान् ॥ जपहोमपरान्मुख्यान्ददृशुःकश्यपात्मजाः ३१ तस्यांसभायामास्तेस्मब्रह्मलोकपितामहः ॥
सुरासुरगुरुःश्रीमान्विधिवद्देवमायया ३२ उपासतेचतत्रैनंप्रजानांपतयःप्रभुम् ॥ दक्षःप्रचेताःपुलहोमरीचिश्चद्विजोत्तमः ३३

स्त्रविद्विःसहदेवाःशुश्रुवुरितिसंबंधःनचलोकायतानांदेहात्मवादिनंवेदद्रोहिणांब्रह्मलोकेगतिःसंभवतीतिशंकनीयम्अत्रलोकायतशब्दस्यतच्छास्त्राभिमानादेवतापरत्वात् ॥ त
त्रमूर्तिमतंवेदानांसामगानांशास्त्राणांचसर्वेषांसद्भावस्यकथनादित्यूहम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीका

भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्च गौतमो नारदस्तथा ॥ मनुर्द्यौरंतरिक्षं च वायुस्तेजो जलं मही ३४ शब्दस्पर्शौ च रूपं च रसो गंधस्तथैव च ॥ प्रकृतिश्च विकाराश्च यच्चान्यत्कारणं म
हत् ३५ सांगोपांगाश्चतुर्वेदाः सरहस्यपदक्रमाः ॥ क्रियाश्च कृतवश्चैव संकल्पः प्राण एव च ३६ एते चान्ये च बहवः स्वयं भुवमुपस्थिताः ॥ अर्थो धर्मश्च कामश्च द्वेषो
दर्पश्च नित्यदा ३७ शक्रो बृहस्पतिश्चैव संवर्त्तो बुध एव च ॥ शनैश्च श्रोथराहुश्च ग्रहाः सर्वे ह्यशेषतः ३८ मरुतो विश्वकर्मा च नक्षत्राणि च भारत ॥ दिवाकरश्च सोमश्च ब्र
ह्माणं समुपासते ॥ सावित्री दुर्गतरुणी वाणी सप्तविधा तथा ३९ सर्वाणि श्रुतिशास्त्राणि गाथाश्च नियमास्तथा ॥ आप्याणिसर्वशास्त्राणि देहवर्तिविशांपते ॥ क्षणा
ल्वामुहूर्ताश्च दिवारात्रिश्च भारत ४० अर्धमासाश्च मासाश्च ऋतवः षट् तथैव च ॥ संवत्सराश्च तुर्युगं मासारात्रिश्चतुर्विधा ४१ कालचक्रं च यद्विव्यमनित्यं
ध्रुवमव्ययम् ॥ एते चान्ये च बहवः स्वयं भुवमुपस्थिताः ४२ ते प्रविष्टाः सभां दिव्यां ब्रह्मणः सर्वकामदाम् ॥ कश्यपस्त्रिदशैः साद्वैपुत्रैर्धर्मा विशारदैः ४३ सर्व
तेजो मयीं दिव्यां ब्रह्मर्षिगणसेविताम् ॥ ब्राह्म्याश्चियादीप्यमानमर्चित्यं विगतकलमम् ४४ ब्रह्माणं वीक्ष्य ते सर्वे आसीनं परमासने ॥ जग्मुर्मूर्ध्ना शुभौ पादौ ब्रह्म
णस्ते दिवौ कसः ४५ शिरोभिः स्पृश्य चरणौ तस्य ते परमेष्ठिनः ॥ विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः शांता विगतकलमपाः ४६ दृष्ट्वा तु तान्त्सुरान्त्सर्वान्कश्यपेन सहा गता
न् ॥ आह ब्रह्मामहातेजा देवानां प्रभुरीश्वरः ४७ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ४४ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदर्थमिह संप्राप्ता भवंतः सर्व एवाहि ॥ विजानाम्यहमव्यग्र एतत्सर्वमहाबलाः १ भविष्यति च वः सौ र्यः कांक्षितो यः सुरोत्तमाः ॥ बलेर्दानव
मुख्यस्य यो विजेता भविष्यति २ नखल्वसुरसंघानामेको जेता स विश्वकृत् ॥ त्रैलोक्यस्यापि जेता सौ देवानामपि चोत्तमः ३ धाता चैव हिलोकां नां विश्व
योनिः सनातनः ॥ पूर्वदेहं सदा प्राहुर्हेमगर्भनिदर्शनम् ४ आत्मा देवेन विभुना कृतो जेयो महात्मना ॥ बलेरसुरमुख्यस्य विश्वस्य जगतस्तथा ५ प्रभवः सहि
सर्वेषामस्माकमपि पूर्वजः ॥ अर्चित्यः सह विश्वात्मा योगयुक्तः परंतपः ६ तं देवापि महात्मानं न विदुः कोप्यसाविती ॥ वंदात्मानं च विश्वं च स देवः पुरुषो
त्तमः ७ तस्यैव तु प्रसादेन प्रवक्ष्ये हं परांगतिम् ॥ यत्र योगं समास्थाय तपश्चरति दुश्चरम् ८ क्षीरोदस्योत्तरे कूले उदीच्यां दिशि देवताः ॥ अमृतं नाम परमं स्था
नमाहुर्मनीषिणः ॥ भवंतस्तत्र वै गत्वा तपसा संशितव्रताः ९ अमृतं स्थानमासाद्य तपश्चरतुश्चरम् ॥ तत्र श्रोष्यथ विस्पष्टां स्निग्धं गभीरनिःस्वनाम् १०

यां षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ हेमगर्भनिदर्शनं हिरण्यगर्भो निदर्शनं प्रतिमापुत्रो यस्य स तथा तं मम पितरमित्यर्थः वयमित्यन्वयः ॥
॥ ४ ॥ विश्वस्याजेयमित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

उष्णगेउष्णोग्राष्मःगतोनीतोयत्रतास्मिन्नुष्णगेवर्षाकाले ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अमोघःरवोयस्यमुखेतिपाठेपिरवण्वलक्ष्म ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुरेशायसुरेशस्य ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांसप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

उष्णगेतोयपूर्णस्यतोयदस्यसमस्वनाम् ॥ युक्ताक्षरपदस्निग्धारम्यामभयदांशिवाम् ११ वार्णीपरमसंस्कारांवरदांब्रह्मवादिनीम् ॥ दिव्यांसरस्वतींसयां
सर्वकिल्बिषनाशिनीम् १२ सर्वदेवाधिदेवस्यभाषितांभावितात्मनः ॥ तस्यव्रतसमाप्तौतुयावद्व्रतविसर्जनम् १३ अमोघस्यतुदेवस्यविश्वेदेवामहात्म
नः ॥ स्वागतं वःसुरश्रेष्ठामत्सकाशेव्यवस्थिताः १४ कस्यकिंवावरंदेवाददामिवरदःस्थितः ॥ तंकश्यपोदितिश्चैववरंगृह्णीतवैततः १५ प्रणम्यशिरसा
पादौतस्मैयोगात्मनेतदा ॥ भवानेवचनःपुत्रोभवत्वितिनसंशयः १६ उक्तश्चपरयाभक्त्यातथास्त्वितिसवक्ष्यति ॥ देवान्ब्रुवंतुतंसर्वेभ्रातानस्त्वभवेति
ह १७ तथास्त्वितिचसश्रीमान्वक्ष्यतेसर्वलोककृत् १८ तस्मादेवंगृहीत्वातुवरंत्रिदशसत्तमाः ॥ कृतकृत्याःपुनःसर्वेगच्छध्वंस्वस्वमालयम् १९ तथा
स्त्वितिसुराःसर्वेकश्यपोदितिरेवच ॥ वंदित्वाब्रह्मचरणौगताःसौम्यांदिशंप्रति २० तेचिरणैवसंप्राप्ताःक्षीरोदस्योत्तरंतटम् ॥ यथोद्दिष्टंभगवताब्रह्मणाब्र
ह्मवादिना २१ तेतीत्यसागरान्सर्वान्पर्वतांश्चबहून्क्षणात् ॥ नद्यश्चविविधादिव्याःपृथिव्यांसुरसत्तमाः २२ पश्यंतिचसुवोरांवैसर्वसत्त्वविवर्जिताम् ॥
अभास्क राममर्यादांतमसासंवृतांदिशम् ॥ अमृतंस्थानमासाद्यकश्यपेनसुरैःसह २३ दीक्षिताःकामदंदिव्यं व्रतंवर्षसहस्रकम् ॥ प्रसादार्थंसुरेशायतस्मैयो
गायधीमते ॥ नारायणायदेवायसहस्राक्षायधीमते २४ ब्रह्मचर्येणमौनेनस्थानवीरासनेनच ॥ दमेनचसुराःसर्वे तपोदुश्चरमास्थिताः २५ कश्यपस्तत्रभ
गवान्प्रसादार्थमहात्मनः ॥ उदीरयतिवेदोक्तंयमाहुःपरमंस्तवम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेसप्तपष्ठितमोऽध्या
यः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ कश्यपउवाच ॥ नमोस्तु १ देवदेवेशएकशृंग वराह वृषार्चिष ४ वृषसिंधो ५ वृषाकपे सुरवृषभ सुरनिर्मित
अनिर्मितभद्रकपिल विष्वक्सेन ध्रुव धर्म धर्मराज वैकुण्ठ त्रेतावर्त १७ अनादिमध्यनिधन धनंजय शुचिश्रवः अग्निज २१ वृष्णिज अज अजय मृते
शय सनातन विधातस्त्रिकाम त्रिधाम त्रिकुत् ३० ककुब्धिर् दुंदुभे ३२ महानाभ लोकनाभ पद्मनाभ विरिंचे वरिष्ठ बहुरूप विरूप विश्वरूपाक्ष
याक्षय सत्याक्षर हंसाक्षर ४३

नमोस्तु ॥ १ ॥ वृषार्चिषधर्ममयूख ॥ ४ ॥ वृषसिंधोधर्मसागर ॥ ५ ॥ त्रेतावर्तकर्मणाश्रौतेनावर्ततेनाभिमुखोभवतीतित्रेतावर्त ॥ १७ ॥ अग्निजकार्तिकेय ॥ २१ ॥
त्रिकुत्धर्मज्ञानवैराग्यस्कंध ॥ ३० ॥ दुंदुभेविजयावहध्वने ॥ ३२ ॥ हंसाक्षर अजपामंत्र ॥ ४३ ॥

चंद्ररथ समष्टिमनोविरूढविराडात्मनित्यर्थः ॥७४॥ आदौगतिः धर्मरूपः ॥१७॥ शतधारः सोमः ॥ १०५ ॥ एवंसहस्रधारः ॥ १०६॥ धात्रापरमेणयज्ञेनहेतुनाधानोमेहे

हव्यभुक् खंडपरशो शुक्रं मुंजकेशो हंस महाहंस महदक्षर हृषीकेश सूक्ष्म परसूक्ष्म तुराषाट् विश्वमूर्ते सुराग्रज नील निस्तमो विरजस्तमोरजःसत्वधा
म सर्वलोकप्रतिष्ठ शिपिविष्ट सुतपस्तपोग्र अग्र अग्रज धर्मनाभ गभस्तिनाभ धर्मनेम सत्यधाम सत्याक्षर गभस्तिनेमे विपाप्मन् चंद्ररथ ७४
त्वमेवसमुद्रवासाः अजैकपात् सहस्रशीर्ष सहस्रसंमित महाशीर्ष सहस्रदृक् सहस्रपात् अधोमुख महामुख महापुरुष पुरुषोत्तम सहस्रबाहो सहस्र
मूर्ते सहस्रास्य सहस्राक्ष सहस्रभुज सहस्रभुव सहस्रशस्त्वामाहुर्वेदाः विश्वेदेव विश्वसंभव सर्वेषामेवदेवानांसौभग आदौगतिः ९७ विश्वंत्वमाप्यायनः
विश्वंत्वमाहुः पुष्पहास परमवरदस्त्वमेव त्वमेववौषट् ओंकारवषट्कारंत्वामेकमाहुर्ग्यं मखभागप्राशिनम् शतधार १०५ सहस्रधार १०६ भूर्दे भुवर्द
स्वर्द भूर्भुवःस्वर्दत्वमेवभूतं भुवनंत्वं स्वधात्वमेव ब्रह्मेशय ब्रह्ममयब्रह्मादिस्त्वमेव द्यौरसि पृथिव्यसि पूषासि मातरिश्वासि धर्मोसि मधवासि होता पोता
नेता हंता मंता होम्यहोतापरात्परस्त्वम् होम्यहोतात्वमेव आपासिविश्ववाक् धात्रापरमेणधाम्नात्वमेवदिग्भ्यःस्रुक् १३२स्रुग्भांड १३३ त्वंगण इष्टोसि
इज्योसि ईड्योसि त्वष्टात्वमसि समिद्धस्त्वमेवगतिर्गतिमतामसि मोक्षोसियोगोसि गुह्योसि सिद्धोसि धन्योसि धातासि परमोसि यज्ञोसि सोमोसि यूपोसि
दक्षिणासि दीक्षासि विश्वमसि स्थविष्ठ स्थविर विश्व तुराषाट्हिरण्यगर्भ हिरण्यनाभ हिरण्यनारायण नारायणांतर नृणामयन आदित्यवर्ण आदित्य
तेजः महापुरुष सुरोत्तम आदिदेव पद्मनाभ पद्मेशय पद्माक्ष पद्मगर्भ हिरण्याग्रकेश शुक्लविश्वदेव विश्वतोमुख विश्वाक्ष विश्वसंभव विश्वभुक्त्वमेव
भूरिविक्रम चक्रक्रम त्रिभुवन सुविक्रम स्वर्विक्रम बभ्रु सुविभ्रुः प्रभाकर शंभुः स्वयंभूश्च भूतादिः भूतात्मन् महाभूत विश्वभुक्त्वमेव विश्वगोप्तासि वि
श्वंभर पवित्रमसि हविर्विशारद हविःकर्मा अमृतेंधन सुरासुरगुरो महादिदेव नृदेव उर्ध्वकर्मन् २०२ पूतात्मन् अमृतेश दिवस्पृक् विश्वस्यपते घृता
च्यंसि २०७ अनंतकर्मन् २०८ दृढ्यणवंश स्ववंश विश्वपास्त्वं त्वमेवविश्वंविमर्षि वरार्थिनोनस्त्रायस्वेति २१३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशे
भविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ नारायणस्तुभगवांच्छुत्वैतत्परमंस्तवम् ॥
ब्रह्मज्ञेनद्विजेंद्रेणकश्यपेनसमीरितम् १

तोर्दिग्भ्यःसमाहृतास्रुक्त्वमेव ॥ १३२ ॥ स्रुक्भांडःस्रुगादिर्यज्ञोपस्करः ॥ १३३ ॥ उर्ध्वकर्मन्उर्ध्वगतिप्रदानिकर्माणियस्य ॥ २०२ ॥ घृताचीजुह्वयभृत्पुत्रवाच ॥
॥ २०७ ॥ दृढ्यणवृक्षवत्घनदेह ॥ २०८ ॥ २१३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायामष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति

स्निग्धगंभीरनिर्घोषजीमूतस्वननिःस्वनम् ॥ मनसाप्रीतियुक्तेनविबुधानांमहात्मनाम् २ उवाचवचनंसम्यग्दृष्टपुष्टपदाक्षरम् ॥ आकाशाच्छुश्रुवेशब्दो
दर्शनंनोपलभ्यते श्रीमान्प्रीतमनादेवःप्रोवाचप्रभुरीश्वरः ३ विष्णुरुवाच ॥ प्रीतोस्मिन्सुरश्रेष्ठाःसर्वेमतोविनिश्चयम् ॥ वरंवृणुतभद्रंवोवरदोस्मिसुरो
त्तमाः ४ कश्यपउवाच ॥ यदैवभगवान्प्रीतःसर्वेषाममरोत्तमः ॥ तदैवकृतकृत्याःस्मत्त्वंहिनःपरमागतिः ५ यदिप्रसन्नोभगवान्दातव्योवावरोयदि ॥
वासवस्यानुजोभ्राताज्ञातीनांनंदिवर्द्धनः ६ अदित्यांवा मनःश्रीमान्भगवानस्तुवैसुरः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अदितिर्देवमाताचएतमेवार्थमुत्तमम् ॥
पुत्रार्थेवरदंप्राहभगवंतंवरार्थिनी ७ ॥ अदितिरुवाच ॥ याचेत्वांपुत्रकामावैभवान्पुत्रोभवत्विति ॥ निःश्रेयसायसर्वेषांदेवानांहिमहात्मनाम् ८
॥ देवाऊचुः ॥ भ्राताभर्ताचदाताचशरणंचभवस्वनः ॥ अदित्याःपुत्रतांयातेत्वायिदेवाःसवासवाः ॥ देवशब्दंवहिष्यंतिकश्यपस्यात्मजोभव ९ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ ततस्तानब्रवीद्विष्णुर्देवानकश्यपमेवच ॥ एवंभवतुभद्रंयोयथेष्टंकाममाप्नुत ॥ सर्वेषामेवयुष्माकंयेभविष्यंतिशत्रवः १० मुहूर्तमपितेस
र्वेनस्थास्यंतिममाग्रतः ॥ हत्वासुरगणान्तसर्वान्येचान्येदेवशत्रवः ११ करिष्येदेवताःसर्वायज्ञभागाग्रभोजिनः ॥ हव्यादांश्चसुरान्तसर्वान्क्रयादांश्चपितृन्
पि १२ करिष्येविबुधश्रेष्ठाःपारमेष्ठ्येनकर्मणा ॥ यथागतेनमार्गेणनिवर्तध्वंसुरोत्तमाः १३ देवमातुस्तथादित्याःकश्यपस्यामितात्मनः ॥ यथामनीषि
तंकर्तागच्छध्वंस्वस्वमालयम् १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तेतुवचनेविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ देवाःप्रहृष्टमनसःपूजयंतिस्मसर्वशः १५ विश्वेदे
वामहात्मानःकश्यपोदितिरेवच ॥ साध्यामरुद्रणाश्चैवशक्रश्चैवमहाबलः ॥ नमस्कृत्यसुरेशायतस्मैदेवायरंहसे १६ प्रयाताःप्राग्दिशंदिव्यंविपुलंकश्यपा
श्रमम् ॥ गत्वातआश्रमंतत्रब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ चेरुःस्वाध्ययनियताअदित्यागर्भमीप्सवः १७ अदितिर्देवमाताचगर्भंदध्रेतितेजसम् ॥ भूतात्मानंमहात्मा
नंदिव्यंवर्षसहस्रकम् १८ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रसूतागर्भमुत्तमम् ॥ सुराणांशरणंदेवमसुराणांविनाशनम् १९ गर्भस्थेनतुदेवेनपरित्राताःसुरास्तदा ॥ आद
दानेनतेजांसित्रैलोक्यस्यमहात्मना २० तस्मिन्जातेतुदेवेशेत्रैलोक्यस्यसुखावहे ॥ भयदेदैत्यसंवानांसुराणांनंदिवर्द्धने २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखि
लेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवागमनप्रादुर्भावेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रजानांपतयःसप्तसप्तचैवमहर्षयः ॥
तस्यदेवस्यजातस्यनमस्कारंप्रचक्रिरे १

श्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायामेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ प्रजानांसप्तमरीच्यादयः ॥ १ ॥

भास्करत्वकर्त्तात्रिप्याजगामेत्याह यश्चेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

भारद्वाजः कश्यपो गौतमश्च विश्वामित्रो जमदग्निर्वसिष्ठः ॥ यश्चोदितो भास्करे संप्रणष्टे सोऽप्यत्रात्रिर्भगवानाजगाम २ मरीचिरंगिराश्चैव पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ दक्षप्रजापतिश्चैव नमस्कारं प्रचक्रिरे ३ और्वी वसिष्ठ पुत्रश्च स्तंभः काश्यप एव च ॥ कपिवान कपीवांश्च दत्तो निश्चय वनस्तथा ४ वसिष्ठ पुत्राः सप्त सन्वासिष्ठा इति विश्रुताः ॥ हिरण्यगर्भस्य सुता पूर्वजाताः सुतेजसः ५ गार्ग्यः पृथुस्तथैवान्यो जन्वो वामन एव च ॥ देवबाहुर्यदुधश्च पर्जन्यश्चैव सोमजः ६ हिरण्यरोमा वेदशिराः सप्तनेत्रस्तथैव च ॥ विश्वोति विश्वश्च यवनः सुधामा विरजास्तथा ७ अतिनामा सहिष्णुश्च नमस्कारमकुर्वत ॥ उद्योतमाना वपुषा सर्वाभरणभूषिताः ८ उपनृत्यंति देवेशं विष्णुमप्सरसां वराः ॥ ततो गंधर्वतूर्येषु प्रणदत्सु विहाय सि ९ बहुभिः सह गंधर्वैः प्रगायतचतुर्वरुः ॥ महाश्रुतिश्चित्रशिरा ऊर्गायुरनघस्तथा १० गोमायुः सूर्यवर्चाश्च सोमवर्चाश्च सप्तमः ॥ युगपस्तृणयः कार्ष्णिर्नन्दिश्च त्रिशिरास्तथा ११ त्रयोदशः शालिशिराः पर्जन्यश्च चतुर्दशः ॥ कलिः पंचदशश्चात्र तत्रैव तु महीपते १२ दशपंचत्विमे प्रोक्ताना रदश्चैव षोडशः ॥ हाहा हूहूश्च गंधर्वौ हंसश्चैव महाद्युतिः १३ सर्वे ते देवगंधर्वा उपगायंति केशवम् ॥ तथैवाप्सरसो हृष्टाः सर्वालंकारभूषिताः १४ वपुष्मंतः सुजघनाः सर्वांगशुभदर्शनाः ॥ न नृतुश्च महाभागा जगुश्चायतलोचनाः १५ सुमध्याश्चारुमध्याश्च प्रियमुख्या वराननाः ॥ अनूकाथ तथा जामीमिश्च केशी त्वलंबुषा १६ मरीचिश्चुचिकाश्चैव विद्युत्पूर्णा तिलोत्तमा ॥ अद्रिका लक्षणा चैवरंभातद्वन्मनोरमा १७ असिता च सुबाहुश्च सुप्रिया सुभगा तथा ॥ उर्वशी चित्रलेखा च मुग्धा च मुलोचना १८ पुंडरीका सुगंधा च मुरथा च प्रमाथिनी ॥ नंदा शारद्वती चैव तथा न्यास्तत्र संवशः १९ मेनका सहज न्याच पर्णि का पुंजिकस्थला ॥ एताश्चाप्सरसो न्याश्च प्रनृत्यंति सहस्रशः २० धातार्यमाचमित्रश्च वरुणोऽशोभनस्तथा ॥ इंद्रो विवस्वान् पूषा च त्वष्टा च सविता तथा २१ कथितो विष्णु रित्येवं काश्यपे योगनस्तथा ॥ इत्येते द्वादशादित्या ज्वलंतः सूर्यवर्चसः २२ चक्रुस्तस्य सुरेशस्य नमस्कारं महात्मनः ॥ मृगव्याधश्च सर्पश्च निर्ऋतिश्च महाबलः २३ अजैकपादहिर्बुध्न्यः पिनाकी चापराजितः ॥ दहनोथेश्वरश्चैव कपाली च विशांपते २४ स्थाणुर्भगश्च भगवानुद्रास्तत्रावतस्थिरे ॥ अश्विनौ वसवश्चाष्टौ मरुतश्च महाबलाः २५ विश्वे देवाश्च साध्याश्च तस्य प्रांजलयः स्थिताः ॥ शेषानुजामहाभागा वासुकि प्रमुखास्तथा २६ कच्छपश्चापहर्ता च तक्षकश्च महाबलः ॥ अधृष्टास्ते जसा युक्ता महाक्रोधा महाबलाः २७ एते नागामहात्मानस्तस्मै प्रांजलयः स्थिताः ॥ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च गरुडश्च महाबलः २८

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ रोमजातेनरोमावर्तेन ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

अरुणश्चारुणिश्चैवैनतेयात्पुपस्थिताः ॥ पितामहश्चभगवान्स्वयमागम्यलोककृत् ॥ प्राहचैवंगुरुःश्रीमान्सहस्रैर्वर्महात्मभिः २९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्मात्प्रसूयतेलोकःप्रभविष्णुःसनातनः ॥ तस्माल्लोकेश्वरःश्रीमान्विष्णुरेवभवत्वयम् ३० ॥ एवमुक्त्वातुभगवान्साद्वैदेवर्षिभिःप्रभुः ॥ नमस्कृत्वासुरेशाय जमामत्रिदिवंपुनः ३१ ॥ सतुजातःसुरेशानःकश्यपस्यात्मजःप्रभुः ॥ नवदुर्दिनमेवाभोरक्ताक्षोवामनाकृतिः ३२ ॥ श्रीवत्सेनोरसिश्रीमान्रोमजातेनराजता ॥ उत्फुल्ललोचनाःसर्वाःपश्यन्त्यप्सरसस्तदा ३३ ॥ दिविसूर्यसहस्रस्यभवेद्युगपदुत्थिता ॥ यदिभासदृशीसास्याद्भासस्तस्यमहात्मनः ३४ ॥ सुरर्षिप्रतिमःश्रीमान्भूर्भुवोभूतभावनः ॥ शुचिरोमामहास्कंधःसर्वतेजोमयःप्रभुः ३५ ॥ यागतिःपुण्यकीर्तीनामगतिःपापकर्मणाम् ॥ योगसिद्धामहात्मानोयंविदुर्योगमुत्तमम् ३६ ॥ यस्याष्टगुणमैश्वर्यंयमाहुर्देवस्तमम् ॥ यंप्राप्यशाश्वतंविप्रानियतामोक्षकांक्षिणः ३७ ॥ जन्मनोमरणाच्चैवमुच्यंतेभवभीरवः ॥ यदेतत्तपइत्याहुःसर्वाश्रमनिवासिनः ३८ ॥ सेवंतेयंयताहारादुश्चरन्व्रतमास्थिताः ॥ योनंतद्विदिनागेष्टुसेव्यतेसर्वभोगिभिः ३९ ॥ सहस्रमूर्धारक्ताक्षःशेषादिभिरनुत्तमैः ॥ योयज्ञइतिविप्रैर्द्वैरिज्यतेस्वर्गलिप्सुभिः ॥ नानास्थानगतःश्रीमानेकःकविरनुत्तमः ॥ यंवेदागांतिवेत्तारयंज्ञभागप्रदायिनम् ४१ ॥ वृषाचिंश्चंद्रमूर्याक्षंदेवमाकाशविग्रहम् ॥ सप्राहत्रिदशान्सर्वांश्चाचोवैपरयाविभुः ४२ ॥ जानन्नपिमहातेजागतोयोगेनबालताम् ॥ किंकरोमिसुरश्रेष्ठाःकंवरंच ददामिवः ४३ ॥ यत्कांक्षितंवैसर्वेषांतद्वैब्रूतमुदायुताः ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वावामनस्यमहात्मनः ४४ ॥ सर्वेतेहृष्टमनसोदेवाःकश्यपनंदनम् ॥ ऊचुःप्रांजलयो विष्णुंसुराःशक्रपुरोगमाः ४५ ॥ ब्रह्मणोवरदानेनहृतंनोनिखिलंजगत् ॥ तपसामहताचैवविक्रमेणदमेनच ४६ ॥ बलिनादैत्यमुख्येनसर्वज्ञेनमहात्मना ॥ अवध्यःकिलसोस्माकंसर्वेषांदेवसत्तम ४७ ॥ भवान्प्रभवतेतस्यनान्यःकश्चनमुव्रत ॥ यत्प्रपद्यामहेसर्वेभवंतंशरणार्थिनः ॥ शरण्यंवरदंदेवंसर्वदेवभयापहम् ४८ ॥ ऋषीणांचहितार्थायलोकानांचसुरेश्वर ॥ प्रियार्थंचतथादित्याःकश्यपस्यतथैवच ४९ ॥ कव्यंपितृणामुचितंसुराणांहव्यमुत्तमम् ॥ प्रवर्तंतमहाबाहोयथापूर्वंसुरोत्तम ५० ॥ आनृण्यार्थंसुरेशस्यवासवस्यमहात्मनः ॥ प्रत्यानयमहेन्द्रस्यत्रैलोक्यमिदमव्ययम् ५१ ॥ क्रतुनावाजिमैथेनयजतेसहिदानवः ॥ यत्प्रत्यानयनेयुक्तंलोकानातद्विचिंतय ५२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तदादेवैर्विष्णुर्वामनरूपधृक् ॥ प्रहर्षयन्नुवाचाथसर्वांदेवानिदंवचः ५३ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ तस्ययज्ञसकाशंमांमहर्षिर्वेदपारगः ॥ बृहस्पतिर्महातेजानयत्वांगिरसःसुतः ५४

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ यज्ञवाटं यज्ञस्थानं ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

तस्याहंसमनुप्राप्तो यज्ञवाटं सुरोत्तमाः ॥ विचरिष्येयथायुक्तं त्रैलोक्यहरणाय वै ५५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो बृहस्पतिर्धीमाननयद्वामनं प्रभुम् ॥ यज्ञ
वाटं महातेजादानवेन्द्रस्य धीमतः ५६ मौजियज्ञोपवीती च छत्री दंडी ध्वजी तथा ॥ वामनो धूम्ररक्ताक्षो भगवान्बालरूपधृक् ५७ तंगत्वा यज्ञवाटं
षट्त्रहर्षिगणसंकुलम् ॥ आत्मना चैव भगवान् वर्णयामास तं क्रतुम् ५८ लोके श्वेश्वरः श्रीमान्सुरैर्ब्रह्मपुरोगमैः ॥ अध्यास्यमानो भगवान्ब्रह्मोप्यथ ब्रह्मवत्
५९ दानवाधिपतेस्तस्य बले वैरोचनस्य च ॥ यज्ञवाटं चिंत्यात्मा जगाम सुरसत्तमः ६० पालितोऽपि हि दैतेयैः सांप्राप्तमिकपरिच्छदैः ॥ द्वारे दानवसंबाधे सह
सैव विवेश ह ६१ ऋषिभिश्चैव मंत्राद्यैः सर्वतः परिवारितम् ॥ दैत्यदानवराजेंद्रमुपतस्थे बलिं बली ६२ वर्णयित्वा यथान्यायं यज्ञं यज्ञसनातनः ॥ विस्तरेण
नरश्रेष्ठप्रयोगैर्विधिस्तथा ६३ शुक्रादीन् तृत्वजश्चापि यज्ञकर्मविचक्षणान् ॥ सर्वानेव निजग्राह्यकारचनिरुत्तरान् ६४ आरादय बलेस्तस्य
ऋत्विजामभितस्तथा ॥ यज्ञमात्मानमेवासौ हेतुभिः कारणं विभुः ६५ वैदिकैरप्रकाशैश्च पुनरप्यथ भारत ॥ प्रत्यक्षमृषिसंघानां वर्णयामास चित्रगुः ६६
ततो निरुत्तरान् दृष्ट्वा सोपाध्यायान् तृषींश्च तान् ॥ अष्टद्वेनापि तृद्वान् स्तान् वामनेन महौजसा ६७ अद्भुतं चापि मेने स विरोचन सुतो बली ॥ मूर्ध्ना कृतांजलिश्च
दमब्रवीद्विस्मितो वचः ६८ कुतस्त्वं कोसिकस्यासि किं तेहास्ति प्रयोजनम् ॥ नैवं विधः परिज्ञातो दृष्टपूर्वो मया द्विजः ६९ बालो मतिमतां श्रेष्ठो ज्ञानविज्ञान
कोविदः ॥ शिष्टवायूपसंपन्नो मनोज्ञः प्रियदर्शनः ७० नेदृशाः संति देवानां ऋषीणामपि सूनवः ॥ न नागानां न यक्षाणां नासुराणां न रक्षसाम् ७१
न पितॄणां न सिद्धानां गंधर्वाणां तथैव च ॥ योऽसि सोऽसि नमस्ते स्तु ब्रूहि किं कर्वाणिते ७२ वैशंपायन उवाच ॥ उक्तं वैद्विर्वाचं त्वात्मा बलिना वामनस्तदा ॥
प्रोवाचोपायत त्वज्ज्ञः स्मितपूर्वमिदं वचः ७३ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे सप्ततितमोऽध्यायः ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ अहो यज्ञो
सुरेशस्य बहुभक्षः सुसंस्कृतः ॥ पितामहस्येव पुरायजतः परमेष्ठिनः १ सुरेशस्य च शक्रस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ विशेषितस्त्वया यज्ञो दानवेन्द्रमहाबल २
यजता वाजिमेधेन क्रतूनां प्रवरेण तु ॥ सर्वपापविनाशाय त्वया स्वर्गप्रदर्शना ३ सर्वकाममयो ह्येषः संमतो ब्रह्मवादिनाम् ॥ क्रतूनां प्रवरः श्रीमानश्वमेध
तिश्रुतिः ४ सुवर्णशृंगो हि महानुभावो लोहश्रुगो वायुजवो महारथः ॥ स्वर्गोक्षणः कांचनगर्भगौरः स विश्वयोनिः परमो हि मेध्यः ५ आस्थाय वैवाजिनमश्वमे
धमिद्वानरादुष्कृतमुत्तरंति ॥ आहुश्च यं वेदविदो द्विजेंद्रा वश्वानरं वाजिनमश्वमेधम् ६

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ वंचितस्त्वामितिशुकः नवंचितइतिवलिरित्यादियथायोगमूह्यम् ॥ १८ ॥ १९ ॥

यथाश्रमाणांप्रवरोगृहाश्रमोयथानराणांप्रवराद्विजातयः ॥ यथासुराणांप्रवरोभवानिहतथाक्रतूनांप्रवरोश्वमेधः ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु
वचनं वामनेन समीरितम् ॥ मुदा परमया युक्तः प्राह दैत्यपतिर्बलिः ८ ॥ बलिर्वाच ॥ कस्यासि ब्राह्मण श्रेष्ठ किमिच्छसि ददामि ते ॥ वरं वरय भद्रं तयथेष्टं
काममाप्नुहि ९ ॥ वामन उवाच ॥ नराज्यं न च यानानि न रत्नानि न च स्त्रियः ॥ कामयेयदितुष्टोसि धर्मं च यदि ते मतिः १० ॥ गुर्वर्थं मे प्रयच्छस्व पदानि त्रीणि
दानव ॥ त्वमग्निशरणार्थाय एष मे प्रवरो वरः ॥ वामनस्य वचः श्रुत्वा प्राह दैत्यपतिर्बलिः ११ ॥ ॥ बलिर्वाच ॥ ॥ त्रिभिः किं तव विप्रेन्द्र पदैः प्रवदतां
वर ॥ शतं शत सहस्राणां पदानां मार्गतां भवान् १२ ॥ ॥ शुक उवाच ॥ ॥ माददस्व महाबाहो न त्वं वेत्सि महासुर ॥ एष मायाप्रतिच्छन्नो भगवान् प्रवरो
हरिः १३ ॥ वामनं रूपमास्थाय शक्रप्रियहितेप्सया ॥ त्वां वंचयितुमायातो बहु रूपधरो विभुः १४ ॥ एवमुक्तः स शुक्रेण चिरसंचित्य वै बलिः ॥ प्रहर्षेण समायुक्तः
किमतः पात्रमिष्यते १५ ॥ प्रगृह्य हस्ते स भ्रांतो भृंगारं कनकोद्भवम् ॥ बलिर्वाच ॥ विप्रेन्द्र प्राङ्मुखस्तिष्ठ स्थितोऽस्मि कमलेक्षण १६ ॥ प्रतीच्छदेहि किं भूमिका
मात्राभोः पदत्रयम् ॥ दत्तं च पातय जलं नैव मिथ्या भवेद्गुरुः १७ ॥ ॥ शुक उवाच ॥ ॥ भो न देयं कुतो दैत्यविज्ञातोऽयं मया ध्रुवम् ॥ कोऽयं विष्णुरहो प्री
तिर्वंचितस्त्वं न वंचितः १८ ॥ बलिर्वाच ॥ कथं स नाथोऽयं विष्णुर्यज्ञे स्वयमुपस्थितः ॥ दास्यामि देवदेवाय यद्यदिच्छत्ययं विभुः १९ ॥ को वान्यः पात्रभूतो
स्माद्विष्णोः परतरो भवेत् ॥ एवमुक्त्वा बलिः शीघ्रं पातयामास वैजलम् २० ॥ वामन उवाच ॥ पदानि त्रीणि दैत्यैर्द्रपर्याप्तानि ममानघ ॥ यन्मया पूर्वमुक्तं
हितत्तथानतद्वन्यथा २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्थे तद्वचनं श्रुत्वा वामनस्य महौजसः ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयं स कृत्वा वैरोचनिस्तदा २२ ॥ एवमस्त्विति दैत्ये
शो वाक्यमुक्त्वा रिसूदनः ॥ ततो वारिसमा पूर्णं भृंगारं स परामृशत् २३ ॥ वामनो ह्यसुरेन्द्रस्य चिकीर्षुः कदनं महत् ॥ क्षिप्रं प्रसारयामास दैत्यक्षयकरं करम् २४ ॥ प्रा
ङ्मुखश्चापि दैत्ये शस्तस्मै सुमनसा जलम् ॥ दातुं कामः करेयावत्तावत्तं प्रत्यषेधयत् २५ ॥ तस्य तद्रूपमालोक्य ह्यचिंत्यं च महात्मनः ॥ अभूत् पूर्वंच हरेर्जिहीर्षोः
श्रियमासुरीम् २६ ॥ इंगितज्ञोऽग्रतः स्थित्वा प्रह्लादस्त्वब्रवीद्वचः ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ माददस्व जलं हस्ते बटोर्वा मनरूपिणः २७ ॥ स त्वसौ येन ते पूर्वं निहतः प्रापि
तामहः ॥ विष्णुरेष महाप्राज्ञस्त्वां वंचयितुमागतः २८ ॥ बलिर्वाच ॥ हंत तस्मै प्रदास्यामि देवाय मं प्रतिग्रहम् ॥ अनुग्रहकरं देवमीदृशं जगतः प्रभुम् ॥
२९ ॥ ब्रह्मणोऽपि गरीयां संपात्रं लप्स्यामहे वयम् ॥ अवश्यं चासुरश्रेष्ठ दातव्यं दीक्षितेन वै ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

इत्युक्तासुरसंधानांमध्येवैरोचनिस्तदा ॥ देवाश्चप्रददौतस्मैपदानित्रीणिविष्णवे ३१ ॥ प्रहादउवाच ॥ दानवेश्वरमादास्त्वंविप्रायास्मैप्रतिग्रहम् ॥
 नेमंविप्रशिशुंमन्येनेदृशोभवतिद्विजः ३२ रूपेणानेनदत्त्येद्रसत्यमेवंब्रवीमि ते ॥ नारासंहमहंमन्येतमेवपुनरागतम् ३३ एवमुक्तस्तदातेनप्रहादेनामितौ
 जसा ॥ प्रहादमब्रवीद्वाक्यमिदंनिर्भर्त्सयन्निव ३४ ॥ बलिस्त्वाच ॥ देहीतियाचतेयोहिप्रत्याख्यातिचयोसुर ॥ उभयोरप्यलक्ष्म्यावैभागस्तंविशतेनर
 म् ३५ प्रतिज्ञायतुयोविप्रेनददातिप्रतिग्रहम् ॥ सयातिनरकंपापीमित्रगोत्रसमन्वितः ३६ अलक्ष्मीभयभीतोहंददाम्यस्मैवसुंधराम् ॥ प्रतिग्रहीता
 चाप्यन्यःकश्चिदस्माद्विजोथवै ३७ नाधिकोविद्यतेयस्मात्तददामिवसुंधराम् ॥ हृदयस्यचमेतुष्टिःपराभवतिदानव ३८ दृष्ट्वावामनरूपेणयाचंतंद्विजपुंग
 वम् ॥ एषतस्मात्प्रदास्यामिनस्थास्यामिनिवारितः ३९ भूयश्चप्राब्रवीदेवंवामनंविप्ररूपिणम् ॥ स्वल्पैःस्वल्पमतेकिंतेपदैस्त्रिभिरनुत्तमम् ४० कृत्स्नां
 ददामितेविप्रप्रथिवीसागरैर्वृताम् ॥ वामनउवाच ॥ नपृथ्वीकामयंकृत्स्नांसंतुष्टोस्मिपदैस्त्रिभिः ॥ एषएवचिष्योमेवरादानवसत्तम ४१ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ तथास्त्वितिबलिःप्रोच्यस्पर्शयामासदानवः ॥ पदानित्रीणिदेवायविष्णवेमिततेजसे ४२ तोयेतुपतितेहस्तेवामनोभूदवामनः ॥ सर्वदेवमयं
 रूपंदर्शयामासवैविभुः ४३ भूःपादौद्यौःशिरश्चास्यचंद्रादित्यौचक्षुषी ॥ पादांगुल्यःपिशाचाश्चहस्तांगुल्यश्चगुह्यकाः ४४ विश्वेदेवाश्चजानुस्या
 जंवेसाध्याःसुरोत्तमाः ॥ यक्षानखेषुसंभूतालेखाश्चाप्सरसस्तथा ४५ तडिदृष्टिःसुविपुलकेशाःसूर्योऽश्वस्तथा ॥ तारकारोमकूपाणिरोमाणिचम
 हर्षयः ४६ बाहवोविदिशश्चास्यदिशःश्रोत्रेतथैवच ॥ अश्विनौश्रवणौचास्यनासावायुर्महाबलः ४७ प्रसादश्चंद्रमाश्चैवमनोधर्मस्तथैवच ॥ सत्यमस्या
 भवद्वाणीजिह्वादेवीसरस्वती ४८ ग्रीवादिर्तिर्महादेवीतालःसूर्यश्चदीप्तिमान् ॥ द्वारंस्वर्गस्यनाभिर्वैमित्रस्त्वष्टाचवैभुवौ ४९ मुखं वैश्वानरश्चास्यवृषणौतु
 प्रजापतिः ॥ तद्दयंभगवान्ब्रह्मापुंस्त्वंवैविश्वतोमुनिः ५० पृष्ठेस्यवसवोदेवामरुतःपादसंधिषु ॥ सर्वच्छंदांसिदशनाज्योतीषिविमलाःप्रभाः ५१ ऊरुरु
 द्रोमहादेवोर्ध्वं चास्यमहार्णवः ॥ उदरेचास्यगंधर्वाभुजगाश्चमहाबलाः ५२ लक्ष्मीर्मेधाधृतिःकांतिःसर्वविद्याचवैकाटिः ॥ ललाटमस्यपरमंस्थानंचपर
 मात्मनः ५३ सर्वज्योतीषियानीहतपःशक्रस्तुदेवराट् ॥ तस्यदेवाधिदेवस्यतेजोह्याहुर्महात्मनः ५४ स्तनौकक्षौचवेदाश्चओष्ठौचास्यमखास्थिताः ॥ इ
 ष्यःपशुबंधाश्चद्विजानांचेष्टितानिच ५५

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७

तस्य देवमयं रूपं दृष्ट्वा विष्णोर्महासुराः ॥ अभिसर्पंत संकुद्धाः पतंगा इव पावकम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे
कसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु नामानि सर्वेषां रूपाण्यभिजनानि च ॥ आयुधानि च मुख्यानि दानवानां महात्म
नाम् १ विप्रचित्तिः शिबिः शंकुरयः शंकुस्तथैव च ॥ अयः शिरा अश्वशिरा हयग्रीवश्च वीर्यवान् २ वेगवान् केतुमानुग्रः सोऽग्रव्यग्रो महासुरः ॥ पुष्करः पुष्कल
श्वेत्साश्वोऽश्वपतिरेव च ३ प्रह्लादोऽश्वशिराः कुंभः संह्लादो गगनप्रियः ॥ अनुह्लादो हरिहरौ वाराहः संहरो रुजः ४ वृषपर्वी विरूपाक्षोऽतिचंद्रः सुलोचनः ॥
निम्प्रभः सुप्रभः श्रीमांस्तथैव च निरुदरः ५ एकवक्रो महावक्रो द्विवक्रः कालसंनिभः ॥ शरभः शलभश्चैव कुणपः कुलपः क्रथः ६ बृहत्कीर्तिर्महागर्भः शंकुक
र्णो महाध्वनिः ॥ दीर्घजिह्वोर्कवदनो मृदुबाहुर्मृदुप्रियः ७ वायुर्गविष्ठो नमुचिः शंबरो विक्षरो महान् ॥ चंद्रहंता क्रोधहंता क्रोधवर्द्धन एव च ८ कालकः काल
काक्षश्च घृत्रः क्रोधो विभोक्षणः ॥ गविष्ठश्च हविष्ठश्च प्रलबो नरकः पृथुः ९ चंद्रतापनवातापी केतुमान् बलदर्पितः ॥ असिलो मापुलो माचबाष्कलः प्रम
दो मदः १० शृगालवदनश्चैव करालः केशिरेव च ॥ एकाक्षः श्वैकबाहुश्च तुहुंडः सृमलः सृपः ११ एते चान्ये च बहवः क्रममाणं त्रिविक्रमम् ॥ उपतस्युर्महात्मानं
विष्णुदैत्यगणास्तदा १२ प्रासोद्यतकराः केचिद्ब्यादितास्याः खरस्वनाः ॥ शतग्रीवः क्रहस्ताश्च वज्रहस्तास्तथापरे १३ खड्गपट्टिशहस्ताश्च परश्वधधराः प
रे ॥ प्रासमुद्रहस्ताश्च तथा परिघपाणयः १४ महाशनिर्व्यग्रकरा मौशलस्तास्तु महाबलाः ॥ महावृक्षोद्यतकरास्तथैव च धनुर्धराः १५ गदाभृशुंडिहस्ताश्च
वज्रहस्तास्तथापरे ॥ महापट्टिशहस्ताश्च तथा परिघपाणयः १६ असिकंपनहस्ताश्च दानवायुद्धदुर्मदाः ॥ नानाप्रहरणाघोरानानावेषामहाबलाः १७ कूर्मकु
कुटवक्राश्च हस्तिवक्रास्तथापरे ॥ खरोऽपूवदनाश्चैव वराहवदनास्तथा १८ भीमामकरवक्राश्च शिशुमारमुखास्तथा ॥ मार्जारशुकवक्राश्च दीर्घवक्राश्च दानवाः
१९ गरुडाननाः खड्गमुखामयूरवदनास्तथा ॥ अश्ववक्रावभ्रुवक्राघोरा मृगमुखास्तथा २० उग्रशल्यकवक्राश्च दीर्घवक्राश्च दानवाः ॥ नकुलस्येव वक्राश्च पा
रावतमुखास्तथा २१ चक्रवाकमुखाश्चैव गोधवक्रास्तथापरे ॥ तथा मृगाननाः शूरागोजादिमहिषाननाः २२ कलसासुखाश्चैव व्याघ्रवक्रास्तथापरे ॥ ऋक्षशा
र्दूलवक्राश्च सिंहवक्रास्तथापरे २३ गजेंद्रचर्मवसनास्तथा कृष्णाजिनांबराः ॥ चीरसंवृतगात्राश्च तथा फलकवाससः २४ उष्णीषिणो मुकुटिनस्तथा कुंड
लिनोसुराः ॥ किरीटिनो लंबशिखाः कंबुग्रीवाः सुवर्चसः २५ नानावेषधरा दैत्या नाना माल्यानुलेपनाः ॥ स्वान्यायुधानि दीप्तानि प्रगृह्यासुरसत्तमाः २६

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ माप्रतिहासीः मात्यज ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

क्रममाणंहृषीकेशमुपतिष्ठंतदानवाः ॥ प्रमथ्यसर्वान्दैतेयान्पादहस्ततलैः प्रभुः २७ रूपंकृत्वामहाकायं जहाराशुसमेदिनीम् ॥ त्रैलोक्यं क्रममाणस्य द्युतिरा
दित्यसंभवा २८ तस्य विक्रमतो भूमिचंद्रादित्यौ स्तनांतरे ॥ नभः प्रक्रममाणस्य सक्थिदेशे व्यवस्थितौ ॥ परं विक्रममाणस्य जानुदेशे व्यवस्थितौ २९ वि
ष्णोरमितवीर्यस्य वदंत्येवं द्विजातयः ॥ जित्वा लोकत्रयं कृत्स्नं हत्वा चासुरपुंगवान् ३० ददौ शक्राय वसुधां हरिर्लोकनमस्कृतः ॥ सुतलं नाम पातालमधस्ता
द्वसुधातले ३१ बलेर्दंतं भगवता विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ तदवाप्यासुरश्रेष्ठश्चक्रमतिमुत्तमाम् ३२ रसातलतलेवासमकरोदसुराधिपः ॥ तत्रस्थश्च महा
तेजाध्यानं परममास्थितः ३३ उवाच वचनं धीमान् विष्णुलोकनमस्कृतम् ॥ किं मया देवकर्तव्यं ब्रूहि सर्वमशेषतः ॥ ततो दैत्याधिपं प्राह देवो विष्णुः सुरोत्तमः
३४ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ददामि ते महाभाग परितुष्टोऽस्मि ते सुर ॥ वरं वरय मद्रंतं ते यथेष्टं काममाप्नुहि ३५ माचशक्रस्य वचनं प्रतिहासीः कथंचन ॥ अहमाज्ञाप
यामित्वां श्रेयश्चैव मवाप्स्यसि ३६ अथ दैत्याधिपं प्राह विष्णुर्देवाधिपानुजः ॥ वाचा परमया देवो वरेण्यः प्रभुरीश्वरः ३७ यत्त्वया सलिलं दंतं गृहीतं पाणिना
मया ॥ तस्मात्ते दैत्यदेवभ्यानां स्तिजातु भवं क्वचित् ३८ सुतलं नाम पातालं तत्र त्वं सानुगो वस ॥ सर्वदैत्यगणैः सार्द्धं मत्प्रसादान्महासुर ३९ न च ते देवदेवस्य
शक्रस्यामि ततेजसः ॥ शासनं प्रतिहंतं व्यस्मरता शासनं मम ४० देवताश्चापि ते सर्वाः पूज्या एव महासुर ॥ भोगांश्च विविधान् सम्यक् यज्ञांश्च सह दक्षिणान् ॥
४१ प्राप्स्यसे च महाभाग दिव्यान् कामान्यथेप्सितान् ॥ इह चासुत्राक्षय्यान् विविधांश्च परिच्छदान् ४२ दैत्याधिपत्यं च स दामत्प्रसादादवाप्स्यसि ॥ य
दाचैतां मया प्रोक्तान् मर्यादां चालयिष्यसि ॥ वधिष्यंतित दाहित्वा नागपाशैर्महाबलाः ४३ नमस्कार्याश्च ते नित्यं महेन्द्राद्यादिवोकसः ॥ मम ज्येष्ठः सुरश्रेष्ठः
शासनं प्रतिगृह्यताम् ४४ ॥ बलिरुवाच ॥ देवदेव महाभाग शंखचक्रगदाधर ॥ सुरासुरगुरोश्च्रेष्ठ सर्वलोकमहेश्वर ॥ तत्रासतो मे पाताले भागं ब्रूहि सुरोत्त
म ४५ ममान्नमशनं देवप्राशनार्थमरिंदम ॥ तद्दस्व सुरश्रेष्ठ तृप्तिर्नममाक्षया ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अश्रोत्रियं श्राद्धमधीतमव्रतमदक्षिणं यज्ञमन
र्त्विजा हुतम् ॥ अश्रद्धया दत्तमसंस्कृतं हविरेते प्रदत्तास्तव दैत्यभागाः ४७ पुण्यं सद्बोधितं यच्च मद्भागे द्वेषिणां तथा ॥ क्रयविक्रयसक्तानां पुण्यं यच्चाग्निहोत्रि
णाम् ४८ अश्रद्धया च यद्दानं ददतां यजतां तथा ॥ तत्सर्वं तव दैत्यैर्द्रमत्प्रसादाद्भविष्यति ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं बलिर्विष्णोर्महा
त्मनः ॥ एवमस्त्वितितं प्रोक्त्वा पातालमसुरोत्तमः ५० प्रविवेश महाभागे देवाज्ञां प्रतिपालयन् ॥ भगवानपिराज्यानां प्रविभागांश्चकार ह ५१

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

ददौ पूर्वादिशं चैर्द्रीशक्रायामिततेजसे ॥ याम्यांयमायदेवायपितृराज्ञेमहात्मने ५२ पश्चिमांतुदिशंप्रादाद्वरुणायमहात्मने ॥ उत्तरांचकुबेराययक्षाधिपतयेदिशम् ५३ अधस्थानागराजायसोमायोर्ध्वादिशंददौ ॥ एवंविभज्यत्रैलोक्यंविष्णुर्बलवतावरः ५४ जगामत्रिदिवंदेवः पूज्यमानोमहर्षिभिः ॥ वामनः सर्वभूतेशः प्रतिष्ठाप्यचवासवम् ५५ तस्मिन्प्रयातेदुर्धर्षवामनेमिततेजसि ॥ सर्वेसुमुदिरेदेवापुरस्कृत्यशतक्रतुम् ५६ वैशंपायनउवाच ॥ गतेतुत्रिदिवंकृष्णैर्बध्वावैरोचर्निबलिम् ॥ नागैःसप्तशिरोभिश्चकंबलाश्वतरादिभिः ५७ नागबंधनदुःखार्तैर्बलिवैरोचर्निततः ॥ यदृच्छयासौदेवर्षिर्नारदः प्रत्यपद्यत ५८ सतंकृच्छ्रगतं दृष्ट्वा कृपयाभिपरिभुतः ॥ उवाच दानवश्चेष्टमोक्षोपायं ददामि ते ५९ स्तवं देवाधिदेवस्य वासुदेवस्य धीमतः ॥ अनादिनिधनस्यास्य अक्षयस्याव्ययस्य च ६० तमधीष्वाथेदैत्येन्द्रविशुद्धेनांतरात्मना ॥ तद्रतस्तन्मनाभूत्वाद्भुतं मोक्षमवाप्स्यसि ६१ ततो विरोचनसुतः प्रयतः प्राञ्जलिः शुचिः ॥ मोक्षविंशकमव्यग्रो नारदात्समधीतवान् ६२ तमधीत्यस्तवं दिव्यं नारदेन समीरितम् ॥ पृथिवीचोद्धृता येन तं जजापमहासुरः ६३ औं नमोस्त्वनंतपतये अक्षयायमहात्मने ॥ जलेशयाय देवाय पद्मनाभाय विष्णवे ६४ सप्तसूर्यवपुः कृत्वा त्रीं लोकान्क्रांतवानसि ॥ भगवान्कालकालस्त्वं तेन सत्येन मोक्षय ६५ नष्टचंद्राकगनेक्षीणयज्ञतपः क्रिये ॥ पुनश्चितयसे लोकांस्तेन सत्येन मोक्षय ६६ ब्रह्मरुद्धेन्द्राव्यग्निरिद्रजगपर्वताः ॥ त्वत्स्था दृष्ट्वा द्विजेंद्रेण तेन सत्येन मोक्षय ६७ मार्कण्डेन पुराकल्पे प्रविश्य जठरंतव ॥ चराचरगतं दृष्टं तेन सत्येन मोक्षय ६८ एको विद्यासहायस्त्वं योगी योगमुपागतः ॥ पुनश्चैलोक्यमुत्सृज्य तेन सत्येन मोक्षय ६९ जलशय्यामुपासीनो योगनिद्रामुपागतः ॥ लोकांश्चितयसे भूयस्तेन सत्येन मोक्षय ७० वाराहरूपमास्थाय वेदयज्ञपुरस्कृतम् ॥ धराजलोद्धृता येन तेन सत्येन मोक्षय ७१ उद्धृत्य दंष्ट्रया यज्ञांस्त्रीन्पिंडान्कृतवानसि ॥ त्वंपितृणामपि हरे तेन सत्येन मोक्षय ७२ प्रदुद्बुःसुराः सर्वे हिरण्याक्षभयार्दिताः ॥ परित्रातास्त्वया देव तेन सत्येन मोक्षय ७३ दीर्घवक्त्रेण रूपेण हिरण्याक्षस्य संयुगे ॥ शिरोजहार चक्रेण तेन सत्येन मोक्षय ७४ अग्रमूर्द्धास्थिमस्तिष्को हिरण्यकशिपुः पुरा ॥ हुंकारेण हतो दैत्यस्तेन सत्येन मोक्षय ७५ दानवाभ्यां हता वेदा ब्रह्मणः पश्यतः पुरा ॥ परित्रातास्त्वया देव तेन सत्येन मोक्षय ७६ कृत्वा हयशिरोरूपं हत्वा तु मधुकैटभौ ॥ ब्रह्मणेतेर्पिता वेदास्तेन सत्येन मोक्षय ७७ देवदानवगंधर्वायक्षसिद्धमहोरगाः ॥ अंतं तवन पश्यंति तेन सत्येन मोक्षय ७८ अपांतरतमानामजातो देवस्य वै सुतः ॥ कृताश्चेतेन वेदार्थास्तेन सत्येन मोक्षय ७९

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

वेदयज्ञाग्निहोत्राणिपितृयज्ञहवींषिच ॥ रहस्यंतवदेवस्यतेनसत्येनमोक्षय ८० ऋषिर्द्विर्धितमानामजात्यंधोगुरुशापतः ॥ त्वत्प्रसादाच्चक्षुष्मांस्तेनस
त्येनमोक्षय ८१ ग्राहग्रस्तंगजेद्रंचदीनमृत्युवशंगतम् ॥ भक्तमोक्षितवांस्त्वंहितेनसत्येनमोक्षय ८२ अक्षयश्चाव्ययश्चत्वंब्रह्मण्योभक्तवत्सलः ॥ उच्छ्रिता
नानियंतासितेनसत्येनमोक्षय ८३ शंसंचक्रंगदापद्मशाङ्गैर्गुरुदमेवच ॥ प्रसादयामिशिरसातेबंधान्मोक्षयंतुमाम् ८४ शंसचक्रगदातूणशाङ्गैर्गुरु
डादयः ॥ प्रसादयामासुहृर्बलिमोक्षायबंधनात् ८५ ततःप्रसन्नोभगवानादिदेशखगेश्वरम् ॥ गरुडनागहंतारंबलिमोक्षयबंधनात् ८६ ततोविक्षिप्य
गरुडःपक्षावतुलविक्रमः ॥ जगामवसुधामूलंयत्रास्तेसंयतोबलिः ८७ आगमंतस्यविज्ञायनागामुक्त्वामहासुरम् ॥ ययुःपुरीभोगवतीवैनतेयभयार्दिताः
८८ मुक्तंकृष्णप्रसादेनचितयानमधोमुखम् ॥ भृष्टश्रियमुवाचेदंगरुत्मान्पन्नगाशनः ८९ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ दानवेंद्रमहाबाहोविष्णुस्त्वामत्र
वीत्प्रभुः ॥ मुक्तोनिवसपातालिसपुत्रजनबांधवः ९० इतस्त्वयानगंतव्यंगव्यूतिमपिदानव ॥ समयंयदिर्भियास्त्वंमूर्द्धातिशतधाभवेत् ९१ पक्षीद्रवचनं
श्रुत्वादानवेंद्रोब्रवीदिदम् ॥ स्थितोस्मिसमयेतस्यअनंतस्यमहात्मनः ९२ जीवोपायंतुभगवान्ममकिंचित्करोतुसः ॥ इहस्थोहंसुखासीनोयेनाप्यायेखगेश्व
र ९३ बलेस्तुवचनंश्रुत्वागरुत्मानिदमब्रवीत् ॥ पूर्वमेवकृतस्तेनजीव्योपायोमहात्मना ९४ वर्तयिष्यंतियेयज्ञाविधिहीनानऋत्विजः ॥ प्रायश्चित्तमजानं
तोयज्ञभागस्ततस्तव ९५ नतेषांयज्ञभागंवैप्रतिगृह्णंतिदेवताः ॥ अनेनाप्यायितबलःसुखमात्रंनिवत्स्यसि ९६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संदेशमेतंभगवा
न्दत्तवान्कश्यपात्मजः ॥ दानवेंद्रमहाबाहोविष्णुस्त्रैलोक्यभावनः ९७ इमंस्तवमनंतस्यसर्वपापप्रमोचनम् ॥ यःपठेतनरोभक्त्यातस्यनश्यतिकिल्बिषम्
९८ गोहत्यायाःप्रमुच्येतब्रह्मघ्नोब्रह्महत्यया ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंकन्याचैवेप्सितंपतिम् ९९ सद्योगर्भात्प्रमुच्येतगर्भिणीजनयेत्सुतम् ॥ येचमोक्षैषिणो
लोकेयोगिनःसांख्यकापिलाः १०० स्तवेनानेनगच्छंतिश्वेतद्वीपमकल्मषाः ॥ सर्वकामप्रदोह्येपस्तवोनंतस्यकीर्यते १०१ यःपठेत्प्रातरुत्थायशुचिःप्रय
तमानसः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमानवोनात्रसंशयः १०२ एषैवामनोनामप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ वेदविद्विद्विजैरेवपठत्यतेवैष्णवंयशः १०३ यस्त्वि
मंवाहनंदिव्यंप्रादुर्भावमहात्मनः ॥ शृणुयान्नियतोभक्त्यासदापर्वसुपर्वसु ४ परान्विजयतेराजायथाविष्णुर्महाबलः ॥ यशोविमलमप्रोतिविपुलंचामुते
वसु ५ प्रियोभवतिभूतानांसेवेषांवामनोयथा ॥ पुत्रपौत्राश्चवर्द्धतेआरोग्यंगुणसंपदः ६

॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

अत्रनमोस्त्वनंतपतयइत्यादिस्तवःबंधमोक्षार्थजप्यः ॥ १०७ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणज्ञानमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोःश्रीनीलकंठस्यकृतौ भारतभा
वर्दपेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांवामनप्रादुर्भावांतर्ग्रथार्थप्रकाशोनामद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ समाप्तोयंवामनप्रादुर्भावः ॥ अथधन्योपाख्यानमारभ्यवाणयुद्धेरुद्रज
यांतविष्णोरुःकर्पोर्वणिताः प्रादुर्भावेपुचतस्यैवनिर्गुणंसगुणंचस्वरूपंव्याख्यातदुणकथनपरंभारतंचश्रवणफलश्रुतिप्रदर्शनांतसमापितं तत्रवाणयुद्धेचहरिहरयोरभेदउक्तःसचम
मात्माभद्रसेनइतिवत्औपचारिकइतिभवेत्कस्यचित् अत्यन्ताभेदेशास्तृशस्यभावासंभवंमन्वानस्यमंदमतेर्मतितामपनिनोषुःकैलासयात्रादित्रिपुरवधांतंग्रंथमारभेततयोःसर्वत्रप्रत्ये
कंसर्वोत्तमत्वेनकोत्थमानयोःकायव्यूहेयोगिनद्वदेहभेदेप्येकाल्पसिद्धति नतुदेहभेदाद्व्यक्तिभेदःसर्वोत्तमद्वयायोगात्इतितत्रानुशासनिकेपर्वणिऋणःशंकराराधनार्थकैलासंगत

प्रीयतेपठतश्चास्यदेवदेवोजनार्दनः ॥ सर्वकामयुतश्चैवकृष्णद्वैपायनोब्रवीत् १०७ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावोनाम
द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ किमर्थंभगवान्विष्णुर्देवदेवोजनार्दनः ॥ गतःकैलासशिखरमालयंशंकर
स्यच १ नारदाद्यैस्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ तत्रदृष्टोमहादेवःशंकरोनीललोहितः २ केशवेनपुराविप्रकुर्वतातपउत्तमम् ॥ अर्चितोदेवदेवेनशंकर
श्चेतिनःश्रुतम् ३ देवौतत्रजगन्नाथौदृष्टवंतौपुरातनौ ॥ अर्चयांचकिरेदेवाइंद्राद्याःशंकरंहरिम् ४ तौहिदेवौमहादेवावेकीभूतौद्विधाकृतौ ॥ एकात्मानौजग
द्योनीसृष्टिसंहारकारकौ ५ परस्परसमावेशाजगतःपालनेस्थितौ ॥ तयोस्तत्रयथावृत्तंकैलासेपर्वतोत्तमे ६ ऋषयःकिमचेष्टंतदृष्ट्वातौपुरुषोत्तमौ ॥ एत
त्सर्वमशेषेणवक्तुमर्हसिसत्तम ७ यथागतोहरिर्विष्णुःकृष्णोजिष्णुःपुरातनः ॥ तथाचशंकरःसाक्षात्कृतवान्नागभूषणः ॥ एतत्सर्वंविप्रवर्यव्रूहितत्वेनयत्नतः
८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुष्वावहितोराजन्यथाकृष्णोगतो नगम् ॥ यथाचदृष्टोदेवेशःशंकरोवृषाहनः ९ यथाचचारसतपोयथातेमुनयोगताः ॥
एवंतयोर्थयावृत्तंतथाशृणुनरोत्तम १० द्वैपायनोथभगवान्यथाप्रोवाचमांतथा ॥ नमस्कृत्यप्रवक्ष्यामिकेशवंखगवाहनम् ११

इतिसंक्षेपेणोक्तं तद्विस्तरेणबुभुत्सुरमुंवदतिकिमर्थंभगवान् विष्णुरेत्यादिना देवानांब्रह्मादीनांदेवोपिजनैःअर्थतेगम्यतेप्रलयकालेयाचतेइष्टसिद्धयर्थेस्थितिकालइतिजनार्दनोपि स
न्कथमन्यंपूजयितुंगतःकथंचतदन्यस्यशंकरत्वं पूर्णानंदरूपस्वरूपोपिकथमल्पमुखलिप्तयान्यंप्रतिगतइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ एवंपूज्यपूजकभावोनावगतयोःकथमे
कात्मत्वमित्याह देवाविति ॥ ४ ॥ एकआत्मास्वरूपंतयोस्तादृशावपिकार्यभेदाद्विन्नशरीरौसिद्धौद्वभासेतइत्येतदपिकथमित्यर्थः ॥ ५ ॥ परस्परेति अग्रावग्निरिवजलेजलमि
वचान्योन्यस्मिन्नैक्यंगतावित्युक्तंतदापिकथंकिमर्थम् ॥ ६ ॥ ऐक्यंगतौदृष्ट्वाऋषयःकिमचेष्टंत तत्कथंतयोस्तत्वंव्याख्यातवंतइत्यर्थः ॥ ७ ॥ गतःशिवंअभेदेनेतिशेषः साक्षा
त्कृतवान्हरिंप्रत्यगात्पत्वेनेतिशेषः ॥ ८ ॥ नगंकैलासम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १३ ॥ १३ ॥ नन्वेवंयोगिवदेकएवेश्वरानेकदेवतात्माचेत्किंहरिहराद्वैतप्रतिपादनेनेत्याशंक्याह ध्येयमिति पुण्यात्मनाध्येयंआलोचनीयमिदंहरिहरयोरैक्यंवेदार्थत्वेनानि
 श्रितं यतःअनेकैरारण्यैःआरण्यकैःउपनिषद्भिःसंयुक्तंतात्पर्यवत्तयासमाहितम् नित्यंब्राह्मणस्यावश्यकंनित्यंअनवरतंसेवंतेचित्तयंति अयमर्थःवोजांकुरवन्मिथः कार्यकारणभावं
 गतयोर्हरिहरयोःपर्यायेणजीवेशभावमापादयितुमिदमुच्यते तथाहि यदाजीवःईश्वरोविष्णुर्यदाविपरोतंवातदाईश्वरंजीवोजलेजलमिवाग्रावग्निरिवविलीयतइतिसर्ववेदांतसिद्धां
 तः तत्रकेषुचित्पुराणेष्वायःपक्षउपादीयतेकेषुचित्द्वितीयः सर्वथापिजीवेशयोरभेदःसर्वस्यशास्त्रस्यार्थः देवतांतराणितुसमाष्टिजीवस्यावयवभूतानोतिअकृत्स्नोअकृत्स्नेनपरब्रह्मणा

यथाशक्तियथाप्रज्ञंशृणुयत्नेनसुव्रत ॥ नचाशुश्रूषवेवाच्यंनृशंसायातपस्विने १२ नानधीतायवक्तव्यंपुण्यंपुण्यवतांसदा ॥ स्वर्ग्यंयशस्यंधन्यंचबुद्धिः
 द्विकरंसदा १३ ध्येयंपुण्यात्मनानित्यमिदंवेदार्थनिश्चितम् ॥ अनेकारण्यसंयुक्तंसेवंतेनित्यमीदृशम् १४ मुनयोवेदनिरतानारदाद्यास्तपोधनाः ॥ अ
 त्यद्भुतंमहापुण्यंवृत्तंकैलासपर्वते १५ शिवयोर्देवयोस्तत्रहरेश्वैवभवस्यह ॥ हतेष्वसुरसंघेषुनरकादिषुभूमिषु १६ हतेष्वथनृपेष्वेवंकिंचिच्छिष्टेषुशत्रु
 षु ॥ शासतिस्मसदाविष्णुःपृथिवींपुरुषोत्तमः १७ द्वारवत्यांजगन्नाथोवसन्वृष्णिभिरीश्वरः ॥ रुक्मिण्यासंगतोदेवोवसंस्तत्रपुरेहरिः १८ कदाचिच्चत
 यासाद्वंशेतेरात्रौजगत्पतिः ॥ विहरंश्चयथायोगंप्रीतःप्रीतियुजातया १९ अथोवाचतदादेवीरुक्मिणीरुक्मभूषणा ॥ पुत्रमिच्छामिदेवेशत्वतोमाधवनं
 दनम् २० बलिनंरूपसंपन्नंत्वयैवसदृशंप्रभो ॥ वृष्णीनामपिनेतारंवीर्यवंतंतपोनिधिम् २१ सर्वशास्त्रार्थकुशलंराजविद्यापुरस्कृतम् ॥ एवमादिगुणै
 र्युक्तंदातुमर्हसिसत्तम २२ त्वयिसर्वस्यदातृत्वंनित्यमेवप्रतिष्ठितम् ॥ त्वंहिसर्वस्यकर्ताचदाताभोक्ताजगत्पतिः २३ विशेषतस्तुभृत्यानांशुश्रूषानिय
 तात्मनाम् ॥ वक्तव्यंकिमुदेवेशयदिभक्तास्मिकेशव २४ अनुग्रहोयदिस्यान्मेदेवदेवजगत्पते ॥ दातुमर्हसिपुत्रंत्वंवीर्यवंतंजनार्दन २५ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ इत्युक्तोदेवदेवेशःप्रिययाप्रीयमाणया ॥ तयामहिष्यारुक्मिण्यारुक्मिशत्रुर्यदूद्वहः २६ प्रोवाचवचनकालेरुक्मिणीयादवेश्वरः ॥ दाता
 स्मितादृशंपुत्रंयंत्वमिच्छसिभामिनि २७ नित्यंभक्तास्मिमेदेविनात्रकार्याचिचारणा ॥ अवश्यंतवदास्यामिपुत्रंशत्रुनिवर्हणम् २८ पुत्रेणलोकान्नजयति
 सतांकामदुवाहिने ॥ नरकंपुदितिरुयातंदुःखंचनरकंविदुः २९ पुदघ्नाणात्ततःपुत्रमिहेच्छतिपरत्रच ॥ अनंताःपुत्रिणोलोकाःपुरुषस्यप्रियेयुभाः ३०

त्यंतमैक्यमश्नुवतइतिखिलेग्रंथेस्मिन्सर्वपुराणार्थसंग्रहइतिप्राक्शिवोविष्णुरीशइत्युक्तं इदानींविष्णुर्जीवः शिवईश्वरइतिप्रतिपाद्यते तेनसर्वेषांपुराणानांमिथोविरुद्धार्थत्वेपित
 त्वतो नविरोधगंघोपोतिप्रतिपादितमुपोद्घातेपोतिशिवम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ शासतिशास्ति भौवादित्वमार्थं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ राजविद्याब्रह्म
 विद्यातद्वतांमध्येपुरस्कृतम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

आत्मनएवद्वितीयस्वरूपपुत्रइत्यत्रश्रुतिपठतिपातिर्जायामिति ॥ ३१ ॥ पुत्रवंतं दृष्टेति शेषः पुत्रवान् इन्द्रपदमपि जयतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ नरके पातयतीति शेषः यस्माद्विद्यायुक्तम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ वैत्रैः आरूढाः महावृक्षाः यस्यांस्ता ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेपु

पतिर्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरम् ॥ तस्यां पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते ३१ पुत्रवंतं विभेतीन्द्रः किन्तु तेनाजितं भवेत् ॥ नापुत्रो विंदते लोकान् कुपु
त्राद्वध्यतावरा ३२ कुपुत्रो नरके यस्मात्सुपुत्रात्स्वर्ग एव हि ॥ तस्माद्विनीतं सत्पुत्रं श्रुतवंतं दया परम् ३३ विद्यया विनयो यस्माद्विद्यायुक्तं सुधार्मिकम् ॥
इच्छेत्पुत्रं पुत्रकामः पुरुषो यत्नवान्बुधः ३४ तस्माद्वास्यामि ते पुत्रं विद्यावंतं सुधार्मिकम् ॥ एष गच्छामि पुत्रार्थं कैलासं पर्वतोत्तमम् ३५ तत्रोपास्य महादे
वं शंकरं नीललोहितम् ॥ ततो लब्धास्मि पुत्रं ते भवाद्भूतहिते रतात् ३६ तपसा ब्रह्मचर्येण भवं शंकरं मव्ययम् ॥ तोषयित्वा विरूपाक्षमादिदेवमजं विभुम् ३७
गमिष्याम्यहमद्यैव द्रष्टुं शंकरं मव्ययम् ॥ सच मे दास्यते पुत्रं तोषितस्तपसा मया ३८ तत्र गत्वा महादेवं नमस्कृत्य सहो मया ॥ प्रविश्य बदरीं पुण्यां मुनिजुष्टां
तपोमयीम् ३९ अग्निहोत्राकुलां दिव्यांगं गां बुध्ना वितां सदा ॥ मृगपक्षिसमायुक्तां सिंहद्विपशताकुलाम् ४० बदरीफलसंपूर्णां वानरक्षोभितदुमाम् ॥ वेत्रारू
ढमहावृक्षांकदलीखंडमंडिताम् ४१ मुनिभिर्वेदतत्त्वार्थविचारनिपुणैः सदा ॥ वेदनिश्चिततत्त्वार्थैः प्रमाणकुशलैर्युताम् ४२ इदमेकमिदं तत्त्वमिति निश्चि
तमानसैः ॥ उपास्यमाना मन्यत्र सिद्धैः सिद्धार्थतत्परैः ४३ इति हासपुराणज्ञैः सेव्यमानां महर्षिभिः ॥ गच्छद्भिः स्वर्गं निलयं परित्यज्य कलेवरम् ४४ प्रसि
द्धां महतीं देवीं यास्यामि सुकृतालयाम् ॥ इत्युक्त्वा विररामैव देवदेवो जनार्दनः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेपु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां त्रि
सप्ततितमोऽध्यायः ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रभातायां तु शर्वर्यांगं तु मैच्छज्जनार्दनः ॥ हुताग्निः कृतकल्याणः समाप्तवरदाक्षिणः १
गाश्च दत्त्वा थविप्रेभ्यो नमस्कृत्याद्विजोत्तमान् ॥ आस्थानमंडपं कृष्णः प्रविवेश जगत्पतिः २ आसनं महदास्थाय वृष्णीनां हूय सर्वशः ॥ बलभद्रं शिनेः पुत्रं हा
र्दिक्यं शतसारणौ ३ उग्रसेनं महाबुद्धिमुद्धवं नीतिमत्तरम् ॥ यस्य बुद्धिः समाश्रित्य जीवते यादवाः सुखम् ४ नेता च यदुवृष्णीनां स तु धर्मपरः सदा ॥ यस्य बिभ्यं
ति देवाश्च नीतिस्तस्य महात्मनः ५ यस्य बुद्धिश्चाद्विष्णुः शशासपृथिवी सदा ॥ तंच वृष्णिवरं वीरमुद्धवं देवसु प्रभम् ६ अन्यानपि यदून् सर्वानुवाच भगवान्
हरिः ॥ शृण्वंतु मम वाक्यानि यादवाः सर्व एव हि ॥ शृणु चापि वचो मह्यं पितुरुद्धव मे सखे ७ बाल्यात्प्रभृति यो यत्नो मम दुष्टनिबर्हणे ॥ प्रयक्षं भवता दृष्टं पूत
नानि धनं नृप ८ केशीचनिहतो बाल्ये मया बालेन यादवाः ॥ गोवर्द्धनोद्धृतः शैलो गावश्च परिपालिताः ९

हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ प्रभातायामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ देववत्सु प्रभम् ६ मह्यं मम पितुः सखे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ भीमेनभीमद्वारा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ भूतभावनभावनावयदादिकारणस्याव्यक्तस्यापिकारणतस्मा
दव्यक्तमुत्पन्नेत्रिगुणं द्विजसत्तमेति अव्यक्तस्यापि साक्षित्वस्मरणात् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भ

अभिषिक्तोऽस्मि शक्रेण देवानामग्रतः स्थितः ॥ कंसोऽपि निधनं नीतो मया चाणूरमुष्टिकौ १० उग्रसेनोऽभिषिक्तश्चकृताद्वारवतीमया ॥ अन्ये चापि नृपाराजन्व
लिनो निहता मया ११ योऽपि वीरो जरासंधो निगृहीतो बलान्मया ॥ भीमेन बलिनाराजत्रयेन मम यादवाः १२ शृगालो निहतः संख्ये गोमंताद्रच्छतामया ॥
योऽपि वीरो दुरात्मा सौदानवो नरकोहतः १३ निष्कंटकमिमं लोकां कृतवान्राजसत्तमाः ॥ किंतु वीरो नृपो जज्ञे सखाभौ मस्य यादवाः १४ पौंड्रो वीर्यवतां नेता द्वे
ष्टाचासौ स दामम ॥ शिष्यो द्रोणस्य रंजेंद्रो बलीब्रह्मास्त्रवित्कृती १५ शास्त्रज्ञो नीतिमान् साक्षान्नेता सर्वस्य यत्नवान् ॥ यो द्वायुद्धप्रियो राजा जामदग्न्य इवा
परः १६ एकांशश्च नुरस्माकं छिद्रान्वेषी स दामम ॥ बाधिष्यते पुरीयो द्वाच्छिद्रं यदिलभेत सः १७ न ह्यल्पसाध्यो बलवान् पुंड्रस्येशो नृपोत्तमाः ॥ यत्ताभवंत
स्तिष्ठंतु प्रगृहीतशरासनाः १८ यथानबाधते राजा पुरीयं दुकुलाश्रयाम् ॥ अहंतु यास्ये कैलासं कुतश्चित्कारणान्नृपाः १९ शंकरं द्रष्टुकामोऽस्मि भूतभावनभावन
म् ॥ यावदागमनं मह्यं तावद्यत्ताभवंत्विह २० मया विरहितां चेमां यदजानाति पुंड्रकः ॥ आगमिष्यति राजेंद्रो योत्स्यते च पुरीमिमाम् २१ इमां निर्यादवीं
कर्तुं शक्नोतीति चेमेति ॥ यत्ताभवतरा जेंद्राः खड्गैः पाशैः परश्वधैः २२ पाषाणैः कर्षणीयैश्च सन्नद्धा भवतस्वकैः ॥ पिधाय च कपाटानि महाद्वाराणि यत्नतः ॥
२३ एक एव महाद्वारो गमनागमने सदा ॥ मुद्रया सह गच्छंतुराज्ञो ये गंतुमीप्सवः २४ न चामुद्रः प्रवेष्टव्यो द्वारपालस्य पश्यतः ॥ यावदागमनं मह्यं तावदेवं भ
विष्यति २५ मृगयानात्र कर्तव्यान च क्रीडा बहिःपुरात् ॥ ज्ञातव्याश्च परस्वे च मम नागमने सदा २६ एवमादिक्रिया कार्या यावदागमनं मम ॥ इत्युक्तवाया
दवान्सर्वान् सात्यकिं पुनराह च २७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सात्यके शृणु मद्वाक्यं यत्तो भवयुधांवर ॥ त्वंतु खड्गी गदीभूत्वा चापपाणितनुव्रवान् १ तिष्ठ यत्नेन रक्षस्व पुरीं बहु नृपाश्रयाम् ॥ न च
निद्रात्वया कार्या रात्रौ यदुष्टप्रभो २ न च व्याख्यात्वया कार्या शास्त्राणां शास्त्रतत्पर ॥ न च वादस्त्वया कार्यो वादिभिः सह वृष्णिप ३ त्वंहियो द्वाबलिर्ज्ञाता धनु
र्धेदाख्य वेदवित् ॥ तथा कुरु यथा वीरनोपहास्या भवेदियम् ४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ करिष्यामि वचस्तुभ्यं यथा शक्तिजनार्दन ॥ आज्ञातवज
गन्नाथ धार्या यत्नेन मे सदा ५

विष्यपर्वणि टीकायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

॥ ६४ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

कामपालस्यबलरामस्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ पाशिनंवरुणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ किमिदंवाक्यम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ हवे

भृत्यवत्प्रचरिष्यामिकामपालस्यमाधव ॥ यावदागमनंतुभ्यंतावत्स्थास्यामियत्नतः ६ प्रसादस्तवगोविंदयदिस्यान्मायिमाधव ॥ किंनाममेचडुःसाध्यं
शत्रूणांनिग्रहेरणे ७ यदिशक्रंयमंवापिकुबेरमपिपाशिनम् ॥ सर्वानेतान्विजेष्यामिकिमुपौंड्रंनृपोत्तमम् ८ गच्छकार्यंकुरुष्वेदंयत्तोहंसततंहरे ॥ उद्धवं
पुनराहेदंरुष्णःपद्मनिभेक्षणः ९ शृणूद्ववत्वंवाक्यंमेकुर्यास्त्वेतत्प्रयत्नवान् ॥ रक्ष्यानयेनराजेंद्रपुरीद्वारवतीत्वया १० यत्तोभवसदातातकुरुसाहाय्यम
त्रनः ॥ लज्जामसमुत्पन्नावदतस्तवसांप्रतम् ११ त्वंहिनेतासमस्तस्यविद्यापारस्यसर्वतः ॥ कोनुशक्ष्यतिमेधावीवकुंविद्यावतःपुरः १२ यत्कार्यंतद्भवा
न्वेत्तिह्यकार्यंवापिसर्वतः ॥ अतोहंविस्मेतातवकुंसंप्रतिवृष्णिप १३ ॥ उद्धवउवाच ॥ किमिदंतवगोविंदवर्त्ततेमांप्रतिप्रभो ॥ अहोप्रसन्नतामद्यंकिंतुप्री
तिरियंतव १४ जानाम्यहंजगन्नाथप्रसादस्यैषविस्तरः ॥ यस्यप्रसन्नोभवसितस्याकिंनास्तिकेशव १५ त्वंहिसर्वस्यजगतःकर्ताहर्ताप्रधानतः ॥
प्रभवःसर्वकार्याणांवक्ताश्रोताप्रमाणवित् १६ ध्याताध्यानमयोध्येयइतिब्रह्मविदोविदुः ॥ जेतादेवरिपूणांचगोप्तानाकसदांभवान् १७ त्वंनाथा
वयमेवेतिजीवामोनिहतद्विषः ॥ इयंनीतिरहंमन्येनेतानीतिर्यतोभवन् १८ कोनुनामनयोवेदत्वांविनासांप्रतंवद ॥ नीतिस्त्वंसर्वकार्याणामितिमेनिश्चिता
मतिः १९ दुर्गाढेनयमार्गोयमित्याहुस्तद्विदोजनाः ॥ चतुर्द्धाप्रोच्यतेनीतिःसामदानेजनार्दन २० दंडोभेदोमनुष्याणांनिग्रहावग्रहेसदा ॥ दंडचेष्टुदंड
मिच्छंतिसामान्यंतुनयेहरे २१ बलवत्स्वथदानंतुत्रयाणामप्यगोचरे ॥ प्रयोक्तव्योमहाभेदइतिनीतिमतांमतम् २२ तेषुतेष्वथसर्वेषुप्रमाणंत्वांविदुर्बु
धाः ॥ किमत्रबहुनोक्तेनसर्वंत्वयिसमर्पितम् २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तवाविररामैवउद्धवोनीतिमत्तरः ॥ ततःसभगवान्विष्णुरेवमेवनृपोत्तम
२४ कामपालंमहाबाहुमुवाचयदुसंसदि ॥ उग्रसेनंनृपराजंस्तथाहार्दिक्यमेवच २५ कामपालंपुनर्विष्णुरिदंप्रोवाचतत्त्ववित् ॥ नप्रमादस्त्वयाकार्यः
सर्वदायत्नवान्भव २६ स्थितेत्वयिमहाबाहोकापीडाजगतोभवेत् ॥ गदीभवसदात्वार्यनक्रीडासर्वदाभवेत् २७ रक्षत्वंसर्वदायत्नात्पुरीद्वारवतीप्रभो ॥
नोपहास्यायथास्यामतथाकुरुगदीभव २८ उत्साहःसर्वदाकार्योनिरुत्साहोनयत्नतः ॥ बाढमित्यब्रवीद्रामःरुष्णंवृष्णिकुलोद्भवम् २९

दमंत्रमूर्तेनीतिःनीतिप्रदर्शकः ॥ १९ ॥ २० ॥ निग्रहावग्रहेक्रमेणस्वस्यअन्येनरोधेस्वेनवान्यस्यरोधेसिद्धेसति दंडचेष्टुदुर्वलेपुनयसमतायांसामान्यंसाभैव ॥ २१ ॥
बलवत्सुदानंत्रयाणामप्यगोचरे अविषयेशत्रौभेदःप्रयोक्तव्यः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ १ ॥ ततः समिति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दानवीगर्भकं

वृष्णयः सर्व एवैते स्वं स्वं सद्मसमाययुः ॥ गंतुं मेच्छ जगन्नाथः कैलासं पर्वतोत्तमम् ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रा
यां पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ ॥ ७६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संचितयामास गुरुं पक्षिपुंगवम् ॥ आगच्छ त्वरितं ताक्षर्य इति विष्णुर्जगत्पतिः १ ततः स
भगवांस्ताक्षर्ये विदराशिरिति स्मृतः ॥ बलवान्विक्रमी योगीशास्त्रनेता कुरुद्रह २ यज्ञमूर्तिः पुराणात्मा साममूर्द्धा च पावनः ॥ ऋग्वेदपक्षवान्पक्षीपिंगलोज
टिलाकृतिः ३ ताम्रतुंडः सोमहरः शक्रजेता महाशिराः ॥ पन्नगारिः पद्मनेत्रः साक्षाद्विष्णुरिवापरः ४ वाहनं देवदेवस्य दानवीगर्भकं तनः ॥ राक्षसासुरसंवा
नां जेता पक्षबलेनयः ५ प्रादुरासीन्महावीर्यः केशवस्याग्रतस्तदा ॥ जानुभ्यामपतद्भूमौ नमो विष्णोर्जगत्पते ६ नमस्ते देवदेवेश हरे स्वाभिन्निति ब्रुवन् ॥ प
रस्पर्शपाणिना कृष्णः स्वागतं ताक्षर्यपुंगवम् ७ इत्युवाच तदा ताक्षर्यास्ये कैलासपर्वतम् ॥ शूलिनं द्रष्टुमिच्छामि शंकरं शाश्वतं शिवम् ८ बाढमित्यब्रवीत्ताक्षर्य
आरुह्यै नं जनार्दनः ॥ तिष्ठ ध्वमिति होवाच यादवान्पार्श्ववर्तिनः ९ ततो ययौ जगन्नाथो दिशं प्रागुत्तरां हरिः ॥ रवेण महता ताक्षर्यस्त्रैलोक्यं समकंपयत् १०
सागरं क्षोभयामास पद्भ्यां पक्षीव्रजंस्तदा ॥ पक्षेण पर्वतान्सर्वान्वहन् देवं जनार्दनम् ११ ततो देवाः सगंधर्वा आकाशे धिष्ठितास्तदा ॥ तुष्टुवुः पुंडरीकाक्षं वाग्भि
रिष्टाभिरिध्वरम् १२ जयदेव जगन्नाथ जयविष्णोर्जगत्पते ॥ जया जेय नमो देवभूतभावनभावन १३ नमः परमसिंहाय दैत्यदानवनाशन ॥ जया जेय हरे दे
वयोगिध्येयपरागते १४ नारायण नमो देवकृष्णकृष्णहरे हरे ॥ आदिकर्तः पुराणात्मन् ब्रह्मयोने सनातन १५ नमस्ते सकलेशाय निर्गुणाय गुणात्मने ॥ भ
क्तिप्रियाय भक्ताय नमो दानवनाशन १६ अचिंत्यमूर्तये तुभ्यं नमस्ते सकलेश्वर ॥ इत्यादिभिस्तदा देवं वाग्भिरि शानमव्ययम् १७ तुष्टुवुर्देवं गंधर्वाः ऋषयः सि
द्धचारणाः ॥ शृण्वन्नेव जगन्नाथः स्तुतिवाक्यानि तानि च १८ ययौ साधूं सुरगणैर्मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ यत्र पूर्वस्वयं विष्णुस्तपस्तेपे सुदारुणम् १९ लोक
वृद्धिकरः श्रीमाल्लोकानां हितकाम्यया ॥ वर्षायुतं तपस्तपं विष्णुना प्रभविष्णुना २० यत्र विष्णुर्जगन्नाथस्तपस्तपसा सुदारुणम् ॥ द्विधा करोत्स्वमात्मानं
नरनारायणारुह्यया २१ गंगायत्रसरिच्छ्रेष्ठामध्ये धावति पावनी ॥ यत्र शक्रः स्वयं हत्वा वृत्रं वेदार्थतत्त्वगम् २२ ब्रह्महत्याविनाशार्थं तपो वर्षायुतं चरत् ॥ यत्र
सिद्धाश्च सिद्धाः स्युर्ध्यात्वा देवं जनार्दनम् २३

तनः यद्दर्शनमात्राद्दानवानां गर्भान् इयंतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पक्षेण पक्षवातेन पर्वतान् क्षोभयामासेत्यनुपज्जते ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ परागते साका
ष्ठासापरागतिरिति श्रुत्युक्तपरगतिस्वरूपः दैर्घ्यमार्पम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यत्र वदरेकाश्रमे ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

एतत्तशासनं एतां शास्त्राज्ञां शक्रेण कृतां निर्गुणमपि ब्राह्मणं हत्वा ब्रह्महत्याव्रतं चरेदित्येवं च्छन्पालयितुमिति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ १ ॥

यत्र हत्वारणे रामो रावणं लोकरावणम् ॥ एतच्छासनमिच्छंश्च तपोधोरमतप्यत २४ देवाश्च मुनयश्चैवासिद्धिं यांति शुचित्रताः ॥ यत्र नित्यं जगन्नाथः साक्षा
द्वसतिकेशवः २५ यत्र यज्ञाः प्रवर्तन्ते नित्यं मुनिगणैः सह ॥ यस्याः स्मरणमात्रेण नरः स्वर्गं गमिष्यति २६ स्वर्गसोपानमिच्छंति यां पुण्यां मुनिसत्तमाः ॥
शत्रवो मित्रतां यांति यत्र नित्यं नृपोत्तम २७ यामाहुः पुण्यशीलानां स्थानमुत्तमधर्मिणाम् ॥ यत्र विष्णुं समाराध्य देवाः स्वर्गं समाययुः २८ सिद्धक्षेत्रमि
दं प्राहुर्ऋषयो वीतमत्सराः ॥ विशालांबदरीं विष्णुस्तां द्रष्टुं सकलेश्वरः २९ सायाह्ने चामरगणैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रविवेश महापुण्यमृषिजुष्टं तपोवनम्
३० अग्निहोत्राकुले काले पक्षिव्याहारसंकुले ॥ नीडस्थेषु विहंगेषु दुह्यमाना सुगोषु च ३१ ऋषिष्वप्यथ तिष्ठत्सु मुनिवीरेषु सर्वतः ॥ समाधिरस्थेषु मिद्वे
षु चितयत्सु जनार्दनम् ३२ अधिश्रितेषु हविषु चाल्यमानेषु चाग्निषु ॥ हूयमानेषु तत्रैव पावकेषु समंततः ३३ अतिथौ पूज्यमाने च संध्याविष्टे जगन्मये ॥
सतस्यामथ वेलायां देवैः सह जनार्दनः ३४ विवेश बदरीं विष्णुर्मुनिजुष्टं तपोमयीम् ॥ आश्रमस्याथ मध्यंतु प्रविश्य हरिरीश्वरः ३५ गृह्णादवरुणाथ
दीपिकादीपिते तदा ॥ प्रदेशे पुंडरीकाक्षः स्थितस्तावत्सहामरैः ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां षट्सप्ततितमोऽध्या
यः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो मुनिगणाद्वद्वा देवदेवमुपस्थितम् ॥ समाप्य चाग्निहोत्राणि संपूज्यातिथि सत्तमान् १ मुनयो दीर्घतपसः स
माधौ कृतनिश्चयाः ॥ जटिनो मुंढिनः केचिच्छिराधमनि संतताः २ निर्मज्जानीरसाः केचिद्वेताला इव केचन ॥ अश्मकुट्टाशनपराः पर्णभक्षास्तथापरे ३
वेदविद्याव्रतस्नातानिहारामहातपाः ॥ स्मरंतः सर्वदा विष्णुं तद्भक्तास्तत्परायणाः ४ आसन्नमुक्तयः केचित्केचिद्वचनैकतत्पराः ॥ ध्यानेन मनसा विष्णुं दृष्ट
वंतस्तपोधनाः ५ संवत्सराशिनः केचित्केचिज्जलविचारिणः ॥ शक्रस्य भयदातारः श्रुतिस्मृतिपरायणाः ६ वसिष्ठो वामदेवश्चरैर्भ्यो धूम्रस्तथैव च ॥ जाबा
लिः कश्यपः कण्वो भरद्वाजो थगौतमः ७ आत्रिश्च शिराभद्रः शंखः शंखनिधिः कुणिः ॥ पाराशर्यः पवित्राक्षो याज्ञवल्क्यो महामनाः ८ कक्षीवानंगिराश्चै
व मुनिर्दीप्ततपास्तथा ॥ असितो देवलस्तातवाल्मीकिश्च महामहातपाः ९ एते चान्ये च मुनयो द्रष्टुमीश्वरमन्ययम् ॥ आदाया धर्म्यथा योग्यमुदजात्स्वात्समाय
युः १० ते च गत्वा हरिं कृष्णं विष्णुमीशं जनार्दनम् ॥ भक्तिनम्रास्तदा देवं प्रणमुर्भक्तवत्सलम् ११

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जलविचारिणः जलवासपराः जलमात्राहारावा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

नमोस्तुकृष्णकृष्णोतिदेवदेवतिकेशवम् ॥ प्रणवात्मजगन्नाथनताः स्मशिरसाहरे १२ कृष्णविष्णो हृषीकेशकेशवेति च सर्वदा ॥ प्रणामप्रवणाविप्राः प्रा
हुरित्थं जगत्पतिम् १३ इदमर्घ्यमिदं पाद्यमिदं विष्टरमेव च ॥ कृतार्थाः सर्वदा देवप्रसन्नो नो जगत्पतिः १४ किं कुर्मः किं नुनः कृत्यं कश्चिद्रोषः प्रभो हरे ॥ इति प्रां
जलयः सर्वे प्राहुर्देवस्य पश्यतः १५ कृष्णोऽपि तद्यथा योगमुपयुज्य सहामरैः ॥ कृतसर्वं मुनिवरावर्द्धतां तप उत्तमम् १६ इति ब्रुवन् पुराणात्मा प्रीतस्तेन गरुत्म
ता ॥ आसनं लभयामास रात्रौ देवो जनार्दनः १७ कुशलं पृष्ठवान् भूयो मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ अग्निहोत्रेषु तपसितथा भृत्येषु सर्वतः १८ एवमादिजगन्नाथः
पृष्ठवान् श्वरस्तदा ॥ सर्वत्र कुशलं ते ब्रूयुः कृष्णस्य सर्वतः १९ आतिथ्यं च क्रिरेते तु नीवारैः फलमूलकैः ॥ देवानामथ सर्वेषां विष्णोः कृष्णस्य यत्नतः ॥ आ
तिथ्यमुपयुजानस्ततः प्रीतो भवद्वारिः २० इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः स भगवान्विष्णुर्दुर्विज्ञेयगतिः प्रभुः ॥ यत्र पूर्वतपस्तप्तमात्मना यादवैश्वरः १ गंगायाश्चोत्तरे तीरे देशं द्रष्टुमुपागतः ॥ स्वयमेव वहिः साक्षात्प्रविवेश तपोव
नम् २ प्रविश्य मुचिरं देशं ददर्श च मनोरमम् ॥ निषसाद ततस्तस्मिन्नाश्रमे पुण्यवर्द्धनः ३ समाधौ योजयामास मनः पद्मनिभेक्षणः ॥ किमप्येष जगन्ना
थो ध्यात्वा देवैश्वरः स्थितः ४ स्थिते देवगुरौ तच्च समाधौ दीपवद्भवौ ॥ तत्र शब्दो महाघोरः प्रादुरासीत् समंततः ५ खादखाद तमो देतया तया तमृगानि मान् ॥
प्रेषयेह पुनः सर्वां प्रसादाच्छार्ङ्गधन्वनः ६ एष विष्णुरयं कृष्णो हरिरीश इतोच्युतः ॥ नमोस्तु विष्णो देवेश स्वा मिन्माधव केशव ७ इत्यादि शब्दः सुमहाना वि
रासीत् तदानीं शि ॥ ततश्च सुमहानादः सिंहानां मृगविद्विषाम् ८ धावतां च शुनारं राजन्मृगाननुविनर्दताम् ॥ मृगाणां भीतियुक्तानामृक्षाणां द्वीपिनां तथा ९ ग
जानां नदतारं जम्बूहिं ततस्ततः ॥ महावातसमुद्भूतं क्षुभितस्येव वारिधेः १० नादस्रैलोक्यवित्रासः प्रादुरासीत् तदानीं शि ॥ श्रुत्वा शब्दं हरिर्देवस्तादृशं त
त्र धिष्ठितः ११ समाधिक्षोभमासार्द्यं विश्वस्य च जगत्पतिः ॥ ततः संचिंतयामास कोयमेष महास्वनः १२ कस्यायमीदृशः शब्दः स्तुतियुक्तो मम त्विति ॥ अ
होस्मिन्मृगया शब्दः शुनां संचरतां वने १३ मृगाणामथ सर्वेषां नादश्च सुमहान्नयम् ॥ व्यामिश्रस्तुतियुक्ताभिर्वाग्भिर्मम समंततः १४ इति संचिंत्य मनसा दि
शो विप्रेक्ष्य सर्वतः ॥ तत आस्ते हरिस्तत्र ज्ञातुं तस्य समुद्रवम् १५ ततो मृगाः समाधावन् यत्र तिष्ठतिकेशवः ॥ तांश्चैवानुचरो राजन्स गणः समपद्यत १६ अथ
वैदीपिकाराजञ्छत शोथसहस्रशः ॥ ततस्तमोऽपि व्यनशद्देवैव समपद्यत १७ ततो नुभूतसंधाश्च समदृश्यं ततत्र ह ॥ पिशाचाश्च महाघोरान दंतो बहुविस्वनम् १८

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नीलकण्ठकृते भारतभावदीपटीकायां अष्टसप्ततित

अक्षयंतोथपिशितं पिबंतोरुधिरंबहु ॥ प्रादुरासन्महाघोराः पिशाचा विकृताननाः १९ हन्यमानाहताराजन्पतंतः पतितामृगाः ॥ इतश्चेतश्चधावंतोबाणै
विद्वामृगाद्विपाः २० ततोमृगसहस्राणिसमुदीर्णानिभारत ॥ यत्रासौतिष्ठते देवस्तत्रयातानिरंतरम् २१ अंतरीकृत्य देवेशं स्थितानीत्यनुशुश्रुम ॥ पिशा
च्यो विकृताकाराः करालारोमहर्षणाः २२ पुत्रवत्यः समापेतुर्यत्र तिष्ठतिकेशैवः ॥ श्वगणस्तत्राजेंद्रचरत्येवंतस्ततः २३ ततः सभगवान्विष्णुः सर्वमालो
क्यवेष्टितः ॥ विस्मयं परमं गत्वा पश्यन्नास्ते स्म केशवः २४ कस्यैषा विस्मृतोनादः कस्य वायं जनोपतत् ॥ कोनुमांस्तौतिभक्त्या वै भविष्ये प्रीतिमानहम् २५
कस्य मुक्तिः समायाता प्रीतिमयिसुदुर्लभा ॥ इति संचिंत्य भगवानास्ते प्राकृतवद्भारिः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि अष्टसप्त
तितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तेषामनुमहाघोरौ पिशाचौ विकृताननौ ॥ प्रांशूर्पिगलरोमाणौ दीर्घजिह्वौ महाहनू १
लंबकेशौ विरूपाक्षौ हाहाहाहेतिवादिनौ ॥ स्वादंतौ मांसपिटकं पिबंतोरुधिरंबहु २ आंत्रवेष्टितसर्वांगौ दीर्घौ कृशकृतोदरौ ॥ लंबमानमहाप्रांतशूलप्रोताशि
रोधरौ ३ कर्षंतौ शवयूथानि बाहुभ्यां तत्रतत्र ह ॥ हसंतौ विविधं हासं स्वजातिसदृशं नृप ४ वदंतौ बहुरूपाणि वचांसि प्राकृतानि च ॥ कंपयंतौ महावृक्षानुरु
पादप्रघट्टनैः ५ सृक्किणीलेलिहंतौ च दंतां कटकटायिनौ ॥ अस्थिस्त्रायुसमाकीर्णौ धमनीरज्जुसंतौ ६ वदंतौ कृष्णकृष्णेतिमाधवेति च संततम् ॥ कदानुद्र
क्ष्यते विष्णुः स इदानीं कतिष्ठति ७ स्वामिनः कुत्र वसतिः कुतो द्रष्टुं यतामहे ॥ अत्राकुत्र देवेशः कुतो नुस्थास्यते हरिः ८ कुतः पद्मपलाशाक्षः साक्षादिद्रानुजोह
रिः ॥ यमाहुः पुंडरीकाक्षं ब्रह्मब्रह्मविदो जनाः ९ तमजं पुरुषं विष्णुं द्रष्टुमभ्युद्यता वयम् ॥ अंतकाले जगन्नाथं प्रविवेश जगन्नयम् १० तमजं विश्वकर्तारं कुतो द्र
क्ष्यामसां प्रतम् ॥ यस्य विस्तार एवैष लोकः प्राणिनिवासिनः ११ तं द्रष्टुं देवमीशानं यतामः सां प्रतं हरिम् ॥ दशाघोरतमालोके विद्विष्टा सर्वजंतुभिः १२ पैशा
चैर्यं समुत्पन्ना कथन्नो प्राविशद्वलात् ॥ नरमांसास्थिकलुषा सर्वभीतिप्रदायिनी १३ अहोनो दुष्कृतं कर्म प्राक्तने कर्मसंचये ॥ अत्रैवमहती प्रीतिर्वर्तते सर्वदा
तथा १४ यावन्नो दुष्कृतं कर्म तावत्स्थास्यति तादृशी ॥ दशासा सर्वविद्विष्टा प्राणिपीडनकारिणी १५ सर्वथा दुष्कृतं कर्म बहुभिर्जन्मसंचयैः ॥ तथा हितरत्न
लंघोरमद्यापि न निवर्तते १६ यताः स्म प्राणिनो हंतुं श्वगणैः सह सां प्रतम् ॥ तथा हि प्राणिनो लोके बाल्यमादौ समास्थिताः १७

मोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ १ ॥ मांसस्थपिटकं मंजूषामिव परस्य शरीरमित्यर्थः ॥ २ ॥ लंबमानं च महाप्रांतं च तत् शूलं च तत्र प्रोतानि शिरोधराणि याम्भ्यांतौ नृमुंडमा
लासं युक्तशूलधारिणा वित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ श्रेयःश्रेयसे विनष्टेन्द्रियगोचराः इतस्ततो भ्रममाणानामिन्द्रियाणां वशगा इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ प्राकृतबुद्ध्यः देहात्मवादिनः ॥ २५ ॥ २६ ॥ पीडनं कर्तुं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ७९ ॥ तत इति दीपिकाधारिणौ तदानीं

अज्ञानावृतचित्ताश्च कृत्याकृत्यं न जानते ॥ तथा यौवनौ भ्रान्ता विषयैर्बहुलीकृताः १८ यत ते श्रेयसे नैव ततो विषयसंस्थिताः ॥ विषया विष्टचित्ता हि मनुष्या न विजानते १९ तथा च वृद्धभावे तु व्याधिभिर्बहुभिर्वृताः ॥ ज्वरादिभिर्महाघोरैर्नानादुःखा विधायिभिः २० यत ते न हि वै श्रेयो विनष्टेन्द्रियगोचराः ॥ ततो मृता गर्भासे वसंतिसततं नराः २१ विष्णून् ब्रह्मलिले घोरे दुःखैर्बहुभिराचिताः ॥ च्यवंते तु ततो घोराद्भ्रातृसंसारमंडले २२ परस्परं विहिंसंतः कुर्वंतः कर्मसंचयम् ॥ महत्येवं सदा घोरे संसारे दुःखसंकुले २३ पापानि बहुरूपाणि कुर्वन्ते ज्ञानतस्तदा ॥ संसारस्थैष महिमा विस्तृतः सर्वजंतुषु २४ अच्छेद्यः शस्त्रसंपातैरुपायैर्बहुभिः सदा ॥ एतस्मान्न निवर्तते मर्त्याः प्राकृतबुद्ध्यः २५ इमं ह त्वामनुष्येन्द्रमिदमस्माद्दराम्यहम् ॥ चोरयित्वा धनमिदं हरिष्याम्याददाम्यहम् २६ निर्भर्त्स्यैनमिमं शांतं हरिष्यामि धनं बली ॥ इत्यादिव्याकुलामूर्खान्यतंते प्राणिपीडनम् २७ अस्यैव दुःखमूलस्य संसारस्य सदा हरिः ॥ भेषजं सर्वथा देवः शंखचक्रगदाधरः २८ आदिदेवः पुराणात्मा आत्मा ब्रह्मविदांसदा ॥ ते वयं सर्वयत्नेन द्रक्ष्यामः सर्वथा हरिम् ॥ इत्थं पिशाचौ भाषन्तौ प्रादुरास्तां हरेः पुरः २९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायामेकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स भगवान्विष्णुः पिशाचौ मांसभक्षकौ ॥ ददर्शाथ महाघोरो दीपिकाधारिणौ हरिः १ विलोक्यां चक्रतुस्तौ पिशाचौ देवकीसुतम् ॥ स्थितं सुखासने विष्णुं दृष्ट्वा लोके श्वरेश्वरम् २ तौ च गत्वा समुद्देशं पिशाचौ केशवस्य ह ॥ ततस्तावूचतुर्विष्णुमंतरीकृत्य केशवम् ३ को भवान्कस्य वामर्त्यः कुतश्चागम्यते त्वया ॥ किमर्थमिह संप्राप्तो वने घोरे मृगाकुले ४ निर्मनुष्ये द्वीपि वृते पिशाचगणसेविते ॥ स्वापदैः सेव्यमाने च विपिने व्याघ्रसंकुले ५ सुकुमारो न वद्यांगः साक्षाद्विष्णुरिवापरः ॥ पद्मपत्रेक्षणः श्यामः पद्माभिः श्रीपतिः स्वयम् ६ अस्मत्प्रीतिकरः साक्षात्प्राप्तो विष्णुरिवापरः ॥ देवो वायुर्देवाय क्षोभं धर्वः किन्नरोऽपि वा ७ इंद्रो वा धनदो वा पियमोथ वरुणोऽपि वा ॥ एकाकी विपिने घोरे ध्यानार्पितमना इव ८ ब्रह्ममर्त्ययथा तत्त्वं ज्ञातुमिच्छामि मानद ॥ एवं पृष्ठः पिशाचाभ्यामाह विष्णुरुह क्रमः ९ क्षत्रियोऽस्मीति मामाहुर्मनुष्याः प्रकृतिस्थिताः ॥ यदुवंशे समुत्पन्नाः क्षात्रं वृत्तमनुष्ठिताः १० लोकानामथ पातालिनिशास्तादुदस्य सर्वदा ॥ कैलासं गतुकामोऽस्मि द्रष्टुं देवमुमापतिम् ११ इत्येवं मम वृत्तांतः कथ्यतां कौयुवामिति ॥ युवामिह समायातौ किमर्थं ब्राह्मणाश्रमम् १२

रात्रेः सत्वात् ॥ १ ॥ २ ॥ अंतरीकृत्य केशवमप्यकेशवीकृत्य ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हेमत्येति संवोधनं अंतरीकृतत्वादेव ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अनुगता अनुचरः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

एषाहिमहतीपुण्यानानाविप्रनिषेविता ॥ बदरीयंसमाख्यातानक्षुद्रैराश्रिताक्वचित् १३ तपस्विभिस्तपोयुक्तैर्जुष्टासिद्धानिषेविता ॥ श्वगणानात्रदृश्यंते
पिशाचामांसभोजनाः १४ नहंतव्यामृगाश्चात्रमृगयानात्रवर्तते ॥ नतुक्षुद्रैः प्रवेष्टव्यानकृतघ्नैर्ननास्तिकैः १५ अहमस्यतुदेशस्यरक्षितानात्रसंशयः ॥ व्य
तिक्रमोयदिभवेत्तस्यशास्तास्मियत्नतः १६ कौभवंतौक्रनुयुवांकरयेयंमहतीचमूः ॥ नातःपरंप्रवेष्टव्यमृषयस्तत्रसंस्थिताः १७ विघ्नस्तत्रप्रवर्ततेतपःसुच
तपस्विनाम् ॥ इहैवस्थीयतांतावद्वक्तव्यंचततःसुखम् १८ अन्यथाहंनिषेद्धास्यांबलाद्वाक्यैस्तथैवच ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंपृष्ठौपिशाचौतुवक्तुमे
वोपचक्रतुः १९ तयोरेकोमहाघोरःपिशाचोदीर्घबाहुकः ॥ उवाचवचनंतत्रयथाहृदिसमर्पितम् २० ॥ पिशाचउवाच ॥ श्रूयतामभिधास्यामिसमा
हितमनाभव ॥ नमस्कृत्यजगन्नाथंहरिंरुष्णंजगत्पतिम् २१ आदिदेवमजंविष्णुंवरण्यमनघंशुचिम् ॥ वक्ष्यामिसकलंयद्वत्तथाशृणुयदीच्छसि २२ वं
टाकर्णोस्मिनाम्राहंपिशाचोघोरेदर्शनः ॥ मांसादोविकृतोघोरःसाक्षान्मृत्युरिवापरः २३ धनदस्थानुगताहंसाक्षाद्भद्रसखस्यच ॥ ममायमनुजःसाक्षादंतक
स्यांतकोह्यहम् २४ मृगयेयंसुमहतीविष्णोःपूजार्थमित्युत ॥ ममेयंवर्त्ततेसेनाश्वगणोपिममैवतु २५ आगतोहंमहाशैलात्कैलासाद्भूतसेवितात् ॥ अहं
पिशाचवेपथेणसंविष्टःपापकर्मकृत् २६ सततंदूषयन्विष्णुंघंटाभाबध्यकर्णयोः ॥ ममनप्रविशेन्नामविष्णोरितिर्विचिंतयन् २७ अहंकैलासनिलयमासा
द्यवृषभध्वजम् ॥ आराध्यतंमहादेवमस्तुवंसततंशिवम् २८ ततःप्रसन्नोमामाहवृणीष्वेतिवरंहरः ॥ ततोमुक्तिर्मयातत्रप्रार्थितादेवसन्निधौ २९
मुक्तिंप्रार्थयमानंमांपुनराहत्रिलोचनः ॥ मुक्तिप्रदातासर्वेषांविष्णुरेवनसंशयः ३० तस्माद्रत्वाचबदरींतत्रासध्यजनार्दनम् ॥ मुक्तिंप्राप्नुहिगोविंदात्रर
नारायणाश्रमे ३१ इत्युक्तोदेवदेवेनशूलिनाज्ञातवानहम् ॥ तमेवपरमंमत्वागोविंदंगरुडध्वजम् ३२ तस्मात्प्रार्थयमानस्तस्ममुक्तिदेशममुंगतः ॥ अन्य
च्चशृणुमेकार्थंयदिकौतूहलंतव ३३ पुरींद्वारवतीनामपश्चिमस्योदधेस्तटे ॥ यदुवृष्णिममाकीर्णीसागरोर्मिसमाकुलाम् ३४ अध्यास्तेसहरिर्विष्णुस्तां
पुरींपुरुषोत्तमः ॥ द्रष्टुंलोकहितार्थायवसंतंद्वारकापुरे ३५ निर्गताःसांप्रतंमर्त्यवयमेतैःसहानुगैः ॥ विष्णुःसर्वेश्वरःसाक्षाद्भूयोस्माभिरयवै ३६ लो
कानांप्रभवःपाताकर्ताहर्ताजगत्पतिः ॥ आदिःसहिसमस्तस्यप्रभवःकारणंहरिः ३७ कर्तासमस्तस्यहरिःपुरातनःप्रभुःप्रभूणामपियःसदात्मकः ॥ तदा
दिदेवंवरदंवरण्यंद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयतास्मः ३८

॥३९॥४०॥४१॥ तेनैवदूषितेनविष्णुनाहेतुभूतेन तस्यद्वेषादेवमेवमतिःसमाकुलाजातेत्यर्थः ॥४२॥४३॥ देवमुनिमार्कण्डेयः ॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥ केचित्प्राज्ञिकाः

यस्यप्रसादाज्जगदेवमासीत्स्वप्राणिगंधर्वममहोरगौघम् ॥ देवंजगद्योनिमजंजनार्दनंद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयतास्मः ॥३९॥ यस्योदयाद्विश्वमिदंप्रभूतंलंघयंतस्मि
न्समुपैतिकल्पे ॥ तस्यैवसाक्षाद्दशवर्तिविश्वंद्रक्ष्यामदेवंपुरुषोत्तमंहरिम् ४० स्रष्टाचयोसौसकलस्यदेवःपाताचहर्ताचहरिःसएव ॥ द्रक्ष्यामनित्यंभुवने
श्वरंहरिंपुराणमाद्यंप्रभविष्णुमव्ययम् ४१ अजस्यकर्ताभुवनस्यगोप्ताभुवश्चकर्ताहरिरैकएव ॥ तंयोगिनोयोगविशुद्धबुद्धिलभेतेनैवमतिःसमाकुला ४२
निगीर्यविश्वंसकलंजगत्पतिःशेतेशिशुत्वंसमवाप्यसाक्षात् ॥ वटस्यपत्रेजगतांनिवासःपादौचविक्षिप्यकरौविधुन्वन् ४३ यस्योदरेदेवमुनिःपुरातनोदद
र्शलोकानखिलान्समायया ॥ प्रविश्यविश्वंसकलंयथावद्वहिर्यथाभूतमभूदिदंमहत् ४४ निगीर्यविश्वंजगदादिकालिशेतेमहात्माजलधेर्जलौघे ॥ देव्याश्रि
याद्यामरलोहहस्तयानिषेव्यमाणःपुरुषोत्तमस्तदा ४५ नाभेश्वयस्याविरभूत्सपत्रंपद्मंमहत्कांचनसप्रभंप्रभोः ॥ जन्मास्पदंलोकगुरोर्यदासीद्विस्तारिपद्मं
जगदादिस्थौ ४६ दधारयोभूतपतिर्महान्महींद्रष्टाग्रसंस्थापितरूढमूलाम् ॥ नदन्महामेवइवादिकालेकुर्वन्वराहोमुनिगीतमूर्तिः ४७ हरिःपुराणःपुरु
षोत्तमःप्रभुःकर्तासमस्तस्यसमस्तसाक्षी ॥ यज्ञात्मकोयज्ञपतिर्जगत्पतिर्द्रष्टुंतमीशंवयमुद्यतास्मः ४८ केचिद्ब्रह्मत्वेनवदंतिदेवमेकात्मनाकेचिदिदंपुराण
म् ॥ वेदांतसंस्थापितसत्त्वयुक्तंद्रष्टुंतमीशंवयमुद्यताःस्मः ४९ अनेकमेकंबहुधावदंतिश्रुतिस्मृतिन्यायनिविष्टचित्ताः ॥ आहुयमात्मानमजंपुराविदोद्रष्टुं
मीशंवयमुद्यताःस्मः ५० संप्राहुरीड्यंवरदंवरण्यमेकांततत्त्वंमुनयःपुरातनाः ॥ यंसर्वगंदेवमजंजनार्दनंद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयताःस्मः ५१ यस्मिन्विश्वमिदंप्रो
तमादिकालेजगत्पतौ ॥ तंद्रष्टुमाभिसंवृत्ताःकिंनुवक्ष्यामसांप्रतम् ५२ गच्छामोवयमन्यत्रगच्छत्वंकाममन्यतः ॥ नियमोप्यस्तिनोमर्त्ययथेष्टंगच्छसांप्रत
म् ५३ रात्रिमध्यमनुप्राप्तंनाराकार्याविचारणा ॥ इत्युक्त्वाघोररूपोसौपिशाचोविकृताननः ५४ तस्मिन्नेवसमेदेशोपीत्वाचरुधिरंबहु ॥ अक्षयित्वायथा
कामंसांसराशिविचक्षणः ५५ अपःसंसृष्टयतत्रैवपार्श्वेसंस्थाप्यसाधनम् ॥ आंत्रपाशंमहाघोरंसंस्थाप्यविपुलंमहत् ५६ आसनंकुशसंयुक्तंकृत्वाचाभ्यु
क्ष्यवारिणा ॥ उत्सार्यश्वगणान्सर्वान्यत्नेनमहतातदा ५७ सुखासनंसमास्थायसमाधौयततेश्वपः ॥ एकचित्तस्तदाभूत्वानमस्कृत्यचकेशवम् ॥ इमंमंत्रं
पठन्घोरःपिशाचोभक्तवत्सलम् ५८ ॥ नमोभगवतेतस्मैवासुदेवायचक्रिणे ॥ नमस्तेगदिनेतुभ्यंवासुदेवायधीमते ५९ ओंनमोनारायणायविष्णवेप्रभ
विष्णवे ॥ समभूयान्मनःशुद्धिःकीर्तिनात्तवकेशव ६० जन्मेदमीदृशंघोरंमाभून्ममदुरासदम् ॥ देवदूतोभविष्यामिस्मरणात्तवगोपते ६१

बहुत्वेनइंद्रादिरूपेण एकात्मनाएक्येनउपासकाः वयंतुप्रत्यगभेदेनद्रष्टुमिच्छामइत्यर्थः ॥ ४९ ॥५०॥५१॥५२॥५३॥५४॥५५॥ ५६॥५७॥ ५८ ॥५९॥ ६० ॥६१॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इंद्रियार्थेषु शब्दानि पुप्रसक्तानि तिशेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ सर्वगं परमात्मगतं मम मनः कर्तृ
विषयांतरं विषयः शब्दादिः अंतरः भेदः तेऽभेदं कर्मणो न रक्षतां विषयप्रवर्णं भेदबुद्धिहरं च मनोमाभूदित्यर्थः ॥ ७२ ॥ अन्यथा दोषमाह मन इति विपर्यये विषयादिप्रावण्ये ॥ ७३ ॥

तव चक्रप्रहारेण कायो नश्यतु मामकः ॥ मम भूयो भवो मा भूदेषामे प्रार्थना विभो ६२ अर्थिनां कल्पवृक्षो सिदाता सर्वस्य सर्वदा ॥ यत्र यत्र भवेज्जन्मतत्र तत्र भ
वान् हृदि ६३ वर्ततां मम देवेश प्रार्थनैषाममापरा ॥ नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं भवत्वेवं सदा मम ६४ निर्विघ्ना प्रार्थना देवनमस्तेस्तु सदा मम ६५ यदा मे मरणं
भूयात्तदा मा भूत्स्मृतिभ्रमः ६५ दिनेदिने क्षणं चित्तं त्वयि संस्थं भवत्विति ॥ एवं प्रेरय मां देव मा भूते चित्तं मीदृशम् ६६ नृशं सोऽयं पिशाचो यं दयास्मिन्का भ
वेदिति ॥ एवं चित्तं यमां देव भृत्यो मम इति प्रभो ६७ परपीडानमस्तु नमस्ते भगवन् प्रभो ॥ इंद्रियाणीं इंद्रियार्थेषु मा भूवन्सां प्रतां हि मे ६८ अंतकाले ममा
प्येवं प्रसादात्तव केशव ॥ पृथिवीया तु मे प्राणं रसनां या तु मे पयः ६९ सूर्यश्च या तु मे चक्षुः स्पर्शं या तु मे चारुतः ॥ श्रोत्रमाकाशमप्येतु मनः प्राणं च गच्छतु ७०
जलं मां रक्षतां नित्यं पृथिवी रक्षतां हरे ॥ सूर्यो मां रक्षतां विष्णो नमस्ते मूर्धं तेजसे ७१ वायुमी रक्षतां दुःखादाकाशं च जनार्दन ॥ नमनः सर्वगं देव रक्षतां विष
यांतरं ७२ मनो विपर्यये घोरे पुरुषान् हंति नित्यशः ॥ पापेषु योजयेत्पुंसः परपीडात्मकेषु च ७३ मनस्तद्रक्षतां देव भूयो भूयोजनार्दन ॥ मा भून्मनासिकालु
ष्यं मनो मे निर्मलं भवेत् ७४ कालुषं तस्य यच्चित्तं न रके पातयत्यमुम् ॥ बाह्यानि निर्मलान्येव मिन्द्रियाणि भवंत्युत ७५ नतानि कार्यवंती ह मनश्चेत्कलुषं भवेत्
नांगानि मुष्टिना मेध्यं गृहीत्वा यो व्यवस्थितः ७६ बहिः प्रक्षालनं कुर्वन् किं भवेत्तस्य केशव ॥ व्यर्थो हि केवलं तस्य प्रग्रहो बाह्यगोचरः ७७ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
चित्तरक्षजनार्दन ॥ बलवानिन्द्रियग्राभो वारयेन जनार्दन ७८ परीवादाज्जगन्नाथ वाचं रक्षदुरुद्धाम् ॥ परद्रव्यान् मनोरक्ष परदारा जनार्दन ॥ सर्वत्र मे दया भूया
त्प्रसादात्तव केशव ७९ त्वय्येव भक्तिरचला भूयाद्भूतेषु मे दया ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन शृण्वेदं वचो मम ८० सुखे दुःखे च रागे च भोजने गमने तथा ॥ जाग्रत्स्व
प्रेषु सर्वत्र त्वय्येवर मतां मनः ८१ मामकं देव देवेश नमस्तेस्तु जनार्दन ॥ इति ब्रुवन् वोरतमोजाया हीनो न चिंतितः ८२ पिशाचो भगवद्भक्तः स मां हिंसमपद्यत ॥
दृढं बद्धात्मनः काममात्रपाशेन मांसपः ८३ निश्चलेनैव मनसा सुखमास्ते स्म संयतः ॥ ध्यायन् ह रिं जगद्योनिं विष्णुं पीतांबरं शिवम् ८४ मुकुंदमादिपुरुषमे
काकारमनामयम् ॥ नित्यं शुद्धं ज्ञानगम्यं कारणं सर्वदेहिनाम् ८५ नासिकाग्रं समालोक्य पठन् ब्रह्मसनातनम् ॥ निर्वातस्थो यथा दीपः प्रोच्चरन् प्रणवं सदा ॥
८६ प्रणवं वाचकं मत्वा वाच्यं ब्रह्मेति निश्चितः ॥ एकाग्रं सततं कृत्वा चित्तं विष्णोः समर्पितम् ८७

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नांगानीति सार्द्धः ॥ ७६ ॥

प्रग्रहः शुद्धचर्यमाग्रहः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ मांसपः मांसभक्षकः पिवति रत्र भक्षणार्थः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ७ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ आत्मनि हृदयपंकजे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भवि

विकल्परहितैर्चित्तैर्हृदि मध्येन्यवेशयन् ॥ पुंडरीकेशु भदले समावेश्य जगत्पतिम् ८८ आस्ते सुखं महायोगीपिशिताशस्तदामहान् ॥ त्रिधामानं जपंस्त
त्रस्मरन् विष्णुं सनातनम् ८९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां घंटाकर्णचित्तसमाधिर्नामाशीतितमोऽध्यायः ८० वैशं
पायन उवाच ॥ ततः स भगवान् विष्णुः पिशाचं दृष्ट्वांस्तदा ॥ चित्तयंतं स्वमात्मानं शुद्धिबुद्धिसमन्वितम् १ आत्मन्यवस्थितं साक्षात्पठंतं प्रणवं सकृत् ॥
प्रार्थयंतं स्वमात्मानमेकांते नियतं हरिः २ अर्चितयज्जगन्नाथः कारणपुण्यसंचये ॥ ध्यात्वा तु सुचिरं विष्णुः कारणपुण्यकर्मणः ३ धनदस्योपदेशेन पठन्सु
बहुशः क्षितौ ॥ वासुदेवेति कृष्णेति माधवेति च मांसदा ४ जनार्दनहरे विष्णो भूतभावनभावन ॥ नराकारजगन्नाथनारायणपरायण ५ इति मानामभिर्नि
त्यं पठत्येव दिवानिशम् ॥ स्वपन्नजाग्रंस्तथा तिष्ठन् भुंजन् गच्छंस्तथा वदन् ६ भक्षयन् मांसपि टंकं पिवञ्छोणितमेव वा ॥ बाधमानं च सुचिरं हत्वा चापि मृगा
न्बहून् ७ हनने भोजने चेष जाग्रत्स्वप्ने तथा च ॥ सर्वेष्वपि घकार्येषु कर्ता हमिति मन्यते ८ एतस्य कर्मणः पाकएष्वोरस्य कर्मणः ॥ निश्चित्यैवं जगन्नाथः प्रीत
स्तस्य बभूव ह ९ अदर्शयत्स्वमात्मानमनन्यस्य जगत्पतिः ॥ शुद्धैः करणैस्तस्य पिशाचस्यापि भूमिषु १० सच वोरः पिशाचोऽपि दर्शयत्स्वमात्मनिकेशवम् ॥
पीतकौशेयवसनं पद्माक्षं श्यामलं हरिम् ११ शंखिनंचक्रिणं विष्णुं स्रग्विणंगदिनं विभुम् ॥ किरीटिनं कौस्तुभिनं श्रीवत्साच्छादितोरसम् १२ नील
मेघनिभं कांतं गरुडस्थं प्रभंजनम् ॥ चतुर्भुजं शुभगिरिनं श्वलं सर्वगांशिवम् १३ अनादिनिधनं नित्यं मायाविनममायिनम् ॥ सत्ययुक्तं सदा शुद्धं बुद्धिग
म्यं सदा मलम् १४ मनस्येवं जगन्नाथं दृष्ट्वा विष्णुमने कथा ॥ अनुमीलयन् मननं कृतार्थोऽस्मीत्य मन्यत १५ अथ दृष्टो हरिर्विष्णुः साक्षात्सर्वत्रगः शुभः ॥
प्रसन्नो हि हरिर्मह्यं तेनाहं दृष्टवान् हरिम् १६ सिद्धं मे जन्मनः कृत्यं किमतः कृत्यमस्ति मे ॥ ग्रंथयो मम निर्भेन्नावश्यान् ये वैन्द्रियाणि मे १७ प्रायेण जितमि
त्येव मनो मन्ये स्मृतं हरौ ॥ ईषणाच निरस्ता मे प्रसन्नोऽहं तथा भवम् १८ एतेभ्योऽपि पिशाचेभ्यो निर्मुक्तः सांप्रतंतथा ॥ यो सौममानुजः साक्षात्सच भक्तस्तथा
हरौ १९ कालेन चैव निर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ इत्येवं चिंतयित्वा स आत्रपाशं विभिक्ष्य च २० क्रमेण प्राणानुमुच्य विलोक्य च दिशस्तथा ॥
शरीरं सुगमं कृत्वा प्राविशत्स सुखेन ह २१ इति भा० खिले पुह० भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पिशाचस्य विष्णुसाक्षात्कारो नाम एकाशीतितमोऽध्यायः ८१

प्यपर्वणि टीकायामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ जनित्रंजनयितारम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पितृक्रियांपितृतर्पणंरुधिरणेतिशेषः ॥ १६ ॥

वैशंपायनउवाच ॥ पिशिताशोजगन्नाथंददर्शाथजगद्गुरुम् ॥ समाधौचयथादृष्टंभूमौचापितथाहरिम् १ अयंविष्णुरयंविष्णुरित्यूचेपिशिताशनः ॥ समा
धौचयथादृष्टःसोयमत्रापिदृश्यते ॥ इत्युवाचपुनर्नृतेनृत्यन्निवहसन्निव २ अयंसचक्रीशरशार्ङ्गिधन्वागदीरथीसध्वजतूणपाणिः ॥ सहस्रमूर्द्धासकलाम
रेशोजगत्प्रसूतिर्जगतांनिवासः ३ विष्णुर्जिष्णुर्जगन्नाथःपुराणःपुरुषोत्तमः ॥ विश्वात्माविश्वकर्तायःसोयमेषसनातनः ४ अस्यैवदेवस्यहरेस्तनांतरे
विराजतेकौस्तुभरत्नदीपः ॥ यस्यप्रसादाज्जगदेतदादौविराजतेचंद्रमसेवरात्रिः ५ योसौपृथ्वीदंधाराशुदंष्ट्रायाजलसंचयात् ॥ योयमेवहरिःसाक्षाद्बाराहं
वपुरास्थितः ६ बद्धातथादानवमुग्रपौरुषंददौचशक्रायततोनुराज्यम् ॥ बलिबलादेषहरिःसवामनःस्तुतश्चभक्त्यामुनिभिःपुरातनैः ७ दंष्ट्राकरालःसु
महान्रहत्वायोदानवात्रणे ॥ निःशोकमखिललोकंचकारासौजनार्दनः ८ आदौदधारैकभुजेनमंदरंनिर्जित्यसर्वानसुरान्महार्णवे ॥ ददौचशक्रायसुधा
मयंमहान्सपषसाक्षादिहमामवस्थितः ९ यःशेतेजलधौनागेदेव्यालक्ष्म्यासुखावहे ॥ हत्वातौदानवौघोरौमधुकैटभसंज्ञितौ १० यमादुराद्यंविबुधा
जगत्पतिसर्वस्यधातारमजंजनित्रम् ॥ अणोरणीयांसमातिप्रमाणंस्थूलात्स्थाविष्टंहरिमेवविष्णुम् ११ यत्रस्थितमिदंसर्वंप्राप्तेलोकस्यनाशने ॥ आदौ
यस्मात्समुत्पन्नंसोयंविष्णुरितिस्थितः १२ यस्येच्छयासर्वमिदंप्रवृत्तंप्रवर्ततेचापिजनार्दनस्य ॥ अयंसविष्णुःपुरुषोत्तमःशिवःप्रवर्ततेमामिहयादवेश्वरः
१३ ऋगोर्वंशेसमुत्पन्नोजामदृश्यइतिश्रुतः ॥ शिष्यत्वंसमवाप्यैवमृगव्याधस्ययःस्थितः १४ जघानवीर्याद्वलिनंमहारणेकुठारशस्त्रेणगिरीशशिष्यः ॥
सहस्रबाहुंकृतवीर्यसंभवंहयैर्गजैश्चैवरथैश्चनिर्गतम् १५ कुरुक्षेत्रंसमासाद्ययश्चकारापितृक्रियाम् ॥ निःक्षत्रियमिमंलोकंकृतवानेकविंशतिम् १६ रघो
रथकुलेजातोरामोनामजनार्दनः ॥ सीतयाचश्रियायुकोलक्ष्मणानुचरःकृती १७ कृत्वाचसेतुंजलधौजनार्दनोहत्वाचरक्षःपतिमाशुगैःशरैः ॥ दत्त्वाचराज्यं
सविभीषणायदशाश्वमेधैरजयच्चयोसौ १८ वसुदेवकुलेजातोवासुदेवेतिशब्दितः ॥ गोकुलेक्रीडतेयोसौसंकर्षणसहायवान् १९ उत्तानशायीशिशुरूपधा
रीपित्वास्तनूपूतनिकाप्रदत्तम् ॥ व्यसुंचकाराशुजनार्दनस्तदादोःसुतांतामवसत्सुखंहरिः २० पयःपानंतथाकुर्वन्भक्षयन्दधिर्पिडकम् ॥ दाम्नाबद्धोदरो
विष्णुर्मात्रारूपितयादृढम् २१ ततश्चदाग्रासुदृढेनबद्धोजघानयोसौयमलार्जुनौच ॥ कीडन्हरिर्गोकुलवासवासीगोपीभिरास्वाद्यमुसंस्तनंच २२ वृंदावने
वसन्विष्णुर्गोपैर्गोकुलवासीभिः ॥ तत्रहत्वाहयंराजन्विरराजांशुमानिव २३

फणावाक्रम्येतिशेषः फणाद्वयोरित्यमरः पुंसिद्विवचनमिदम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ गोधरशैलम् ॥ २६ ॥ स्तनमध्येहृदये ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ दामानिपुष्प
मालाः माल्यकृतेमालाकाराय ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ गजंकुवलयपीडंविषाणंदंतम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यादवनामधेयंनतुयादवंदुमिलत्वात् ॥ ३५ ॥ पुत्रंनष्टमितिशेषः ॥ ३६ ॥

यःक्रीडतेनागफणौजनार्दनोनिषेव्यमाणःसहगोपदारकैः ॥ महाहृदेनागपतिजगत्पतिर्ममर्दवीर्यातिशयंप्रदर्शयन् २४ योधेनुकंतालवनेतत्फलैःसमम
च्छिनत् ॥ हत्वादानवमुग्रंतंगोपान्विस्मापयत्यसौ २५ दधारयोगोधरमुग्रपौरुषान्महामातिर्मवसमागमेसति ॥ विडंबयञ्जकबलंप्रमोदयन्गोपांश्वगोपीं
श्वसगोकुलंहरिः २६ गोपीनांस्तनमध्येतुक्रीडतेकाममीश्वरः ॥ योसौपिबंस्तदधरंमायामानुषदेहवान् २७ गोपीभिरास्वाद्यमुखंविविकेशेतेस्मरात्रौ
सुखमेवकेशवः ॥ स्तनांतरेष्वेवतदाचतासांकामीचकांताधरपल्लवंपिबन् २८ अकूरेणसमाहूतस्तेनगच्छन्हियामुने ॥ जलेयोह्यर्चितस्तेननागलोकेसएव
हि २९ ततश्चगच्छन्बलवान्जनार्दनोहत्वातमुग्रंरजकंबलात्पथि ॥ हत्वाचवस्त्राणियथेष्टमीश्वरोययौसरामोमथुरांपुरींहरिः ३० लब्ध्वाचदामानिबहूनि
कामदोदत्वावरंमाल्यकृतेमहांतम् ॥ लब्ध्वानुलेपंसुरभिंचयादवःकुब्जांचकाराशुमहार्हरूपाम् ३१ योसौचापंसमादायमध्येच्छित्त्वामहद्वनुः ॥ सिंह
नादंमहांश्वकेकल्पांतेजलदोयथा ३२ हत्वागजंवारमुदग्ररूपंविषाणमादायततोनुकेशवः ॥ ननर्तंरगेबहुरूपमीश्वरःकंसस्यदत्ताभयमुग्रवीर्यः ३३ योसौ
हत्वामहामलंचाणूरंनिहतद्विषम् ॥ यादवेभ्योददौप्रीतिकंसस्यैवतुपश्यतः ३४ जवानकंसंरिपुपक्षघातिनंपितृद्विषंयादवनामधेयम् ॥ संस्थाप्यराज्येह
रिरुग्रसेनंसांदीपिनंकाश्यमुपागतोयः ३५ विद्यामवाप्यसकलांदत्वापुत्रंमहामुनेः ॥ साग्रजोथजगामाशुमथुरांयादवींपुरीम् ३६ हत्वानिशुंभंनरकंमहाम
तिःकृत्वासुघोरंकदनंजनार्दनः ॥ ररक्षविप्रान्मुनिवीरसंघान्देवांश्चसर्वान्जगतोजगत्पतिः ३७ सएषभगवान्विष्णुरद्यदृष्टोजनार्दनः ॥ कृतकृत्योस्मिसंजा
तःसायुज्यंप्राप्तवानहम् ३८ येनदृष्टोहरिःसाक्षात्तस्यमुक्तिःकरेस्थिता ॥ सोयमेषहरिःसाक्षात्प्रत्यक्षमिहवर्तते ३९ नूनंजन्मांतरेपूर्वधर्मःसंचितएवमे ॥ य
स्यपाकःसमुत्पन्नोयेनासौदृश्यतेमया ४० सर्वथापुण्यवानस्मिनष्टसंसारबंधनः ॥ किमस्मैदीयतेवस्तुकिंनुवक्ष्यामिसांप्रतम् ॥ करिष्येकिमहंविष्णोवद
स्वाद्ययथेप्सितम् ४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाविस्तरंनांदननर्दबहुशस्तदा ॥ जहासविकृतंभूयोननर्तपिशिताशनः ४२ नमोनमोहरेकृष्णया
दवेश्वरकेशव ॥ प्रत्यक्षंचहरेस्तत्रननर्तविविधंचूष ४३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांवंटाकर्णस्तुतिर्नामद्वशी
तितमोऽध्यायः ८२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विहस्यविकृतंभूयःप्रनृत्यचयथाबलम् ॥ ब्राह्मणस्यहतस्याथशवमादायसत्वरः १

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ केशवेत्यंतपठन् ॥ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांद्वशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ गृहाणेति योग्यं यदक्षः पुरुषो भवति तदक्षास्तस्य देवता इति श्रुतेरित्याशयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ करणं अंतः

द्विधा कृत्य महाघोरं पिशितं केशशाङ्गलम् ॥ ततः खंडं समादाय अद्भिर्भुक्ष्य यत्नतः २ विधाय पात्रे सुशुभेन मस्कृत्य जनार्दनम् ॥ इदं प्रोवाच देवेश प्रांजलिः
प्रणतः स्थितः ३ गृहाण मे जगन्नाथ भक्ष्यं योग्यं तव प्रभो ॥ भवादृशैर्जगन्नाथ ग्राह्यं सर्वात्मना हरे ४ भक्तिनम्रावयं विष्णो नात्र कार्या विचारणा ॥ दत्तं यद्वक्ति
नम्रेण ग्राह्यं तत्स्वामिना हरे ५ नवं सुसंस्कृतं भक्ष्यं ब्राह्मणं शवमुत्तमम् ॥ अस्माकं पिशिता शानां शास्त्रे नियतमेव हि ६ तस्माद्गृहाण भगवन् यदि दोषो न विद्य
ते ॥ इत्युक्त्वा विकृतं भूयो विहस्य स तु कामतः ७ दातुमैच्छत्तदा खंडमस्पृश्यं तु शवस्य ह ॥ ततः प्रीतो भवत्तस्मै मनसा पूजयन् च तम् ८ अहोस्य स्रेहकारु
ण्यं मयि सर्वत्र वर्तते ॥ इति संचिंत्य मनसा प्रोवाच यदुपुंगवः ९ अलमे तेन सर्वत्र पिशाचपिशिताशन ॥ अस्पृश्यं मादृशैरेतद्ब्राह्मणं शवमुत्तमम् १० ब्राह्म
णः सर्वथा पूज्यो जंतुभिर्धर्मकांक्षिभिः ॥ पिशाचाघोरकर्माणो यतं ते ब्रह्महिंसने ११ न हंत व्यासदा विप्रास्तद्विसानरकावहा ॥ तस्मादस्पृश्यमस्माभिर्ना
त्र कार्या विचारणा १२ भक्त्या प्रीतोऽस्मि भद्रं ते मनो निर्मलतामया ॥ मनः शुद्धिं यदा यत्नतः प्रीतोऽस्मि मांसप १३ अस्मात्संकीर्तनाच्छश्वद्बृहद्वहिरणंतव
अतीव मनसा प्रीत इत्युक्त्वा भगवान्हरिः १५ पस्पर्शांगतदा विष्णुः पिशाचस्याथ सर्वतः ॥ करेण मृदुना देवः पापांनिर्मोच यद्हरिः १५ ततस्तस्या भवद्रूपं
कामरूपसमप्रभम् ॥ दीर्घकुंचितकेशाढ्यो दीर्घबाहुः सुलोचनः १६ समांगुलिः समनखः समवक्रः समुन्नतः ॥ पद्माक्षः पद्मवर्णाभः पद्मकेसरभूषणः १७
केयूरीचांगदीचैव कौशेयवसनस्तदा ॥ ज्ञानवान् सत्त्वसंपन्नः साक्षाद्द्रिडवापरः १८ गंधर्वइव गायंस्तु सिद्धः सिद्धइव स्वयम् ॥ साक्षात्स्पृष्टं तदा विष्णोः करेण
मृदुपूर्वकम् १९ न नून्तादृशं रूपमासीत्कालांतरेऽपि ॥ अद्यापि नैव मुनयो लभन्ते तादृशं वपुः २० कृत्वा सुबहुशो घोरं तपः परमदारुणम् ॥ यच्च लब्धं तदा ते
न पिशाचेन नृपोत्तम २१ कोनुनाम जगन्नाथमाश्रितः सीदते नृप ॥ सहि सर्वत्र कल्याणो यो हि नित्यं जनार्दनम् २२ ध्यायन् पठन् जपन् वा पितस्य किं नास्ति
भूषते ॥ ततः प्रोवाच भगवान्स्थितं काममिवापरम् २३ अक्षयः सर्ववासस्ते यावद्दिद्रोवसिष्यति ॥ तावत्स्वर्गी भवान्स्तु शासनान्मम नान्यतः २४
नष्टे शक्रे ततः स्वर्गात्सायुज्यं मम गच्छतु ॥ यो यं भ्राता तव स्वर्गीयावद्दिद्रो भवेत्तदा २५ वरं वरय भद्रं ते यस्ते मनसि वर्तते ॥ दातास्मि सर्वं सर्वत्र नात्र कार्या
विचारणा २६ ॥ ॥ घंटाकर्ण उवाच ॥ ॥ यश्चेमंसंगमं देवसंस्मरन्नि यतात्मवान् ॥ भक्तिस्तस्या चलादेव त्वयि भूयाज्जनार्दन २७ मनः शुद्धिर्भवेत्तस्य मा
भूत्कलुषताहरे ॥ कालुष्यं मनसस्तस्य माभूदेषवरो मम २८ एवमस्ति तदेवेशः स्वर्गं गच्छेति केशवः ॥ इंद्रातिथिर्भवान्स्तु त्वां प्रतीक्ष्य हरिः स्थितः २९

करणम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पद्माक्षः संनिमेषदृष्टिः पिशाचानां प्राकृतदभावात् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां न्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

इत्युक्त्वा भगवान् कृष्ण उत्थाप्य ब्राह्मणं तदा ॥ तेन स्तुतोजगन्नाथः पूजयित्वा च तं द्विजम् ३० ततो विसृज्य गोविंदं स्तस्माद्देशादुपागमत् ॥ यत्र ते मुनयः
सिद्धा अग्निहोत्रसमन्विताः ३१ सच स्वर्गीतः स्वर्गमाज्ञया के शवस्य ह ॥ तस्मात्पठसदाराज मनः शुद्धियदीच्छसि ॥ मनश्च शुद्धं भवति पठतस्ते जगत्पते
३२ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि घंटाकर्णमुक्तिप्रदानं नाम न्यशीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स भगवान् विष्णु
मुनिभ्यस्तत्त्वमादितः ॥ कथयामास यद्वृत्तिं पिशाचस्य महात्मनः १ तच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे विस्मयं परमं गताः ॥ अहोस्य कर्मणः पाकस्तव संदर्शनादिति २
अर्चितो मुनिभिः सर्वैः प्रीतः प्रीतिमतां प्रियः ॥ ततः प्रभाते विमले सूर्ये चाभ्युदिते सति ३ आरुह्य गरुडं विष्णुर्ययौ कैलासमुत्तमम् ॥ भवद्विस्तत्र गंतव्यमित्यु
क्त्वा मुनिसत्तमान् ४ यत्र विश्वेश्वराः सिद्धास्तपस्यंति यत्र तत्राः ॥ यत्र वैश्ववर्णः साक्षादुपास्ते शंकरं सदा ५ यत्र तन्मानसं नाम सरोहं सालयं महत् ॥
यत्र भृंगीरिदिर्देवमुपास्ते शंकरं शिवम् ६ गाणपत्यमवाप्याथ हरपार्श्वचरः सदा ॥ यत्र सिंहावराहाश्च द्विपद्वीपि मृगैः सह ७ क्रीडंति वन्यरतयः परस्परहि
तेरताः ॥ यत्र नद्यः समुत्पन्ना गंगाद्याः सागरं गमाः ८ यत्र विश्वेश्वरः शंभुरच्छिन्नद्वन्द्वणः शिरः ॥ यत्रोत्पन्ना महावेत्रा भूतानां दंडतां ययुः ९ उमया यत्र स
हितः शंकरो नीललोहितः ॥ ऋषिभिः प्रार्थितः पूर्वददौ यत्रागिरिः सुताम् १० शंकराय जगद्वात्रे शिवाय जगती पते ॥ यत्र लेभे हरिश्चक्रमुपास्य बहुभिर्दिनैः
११ पुष्करैः शतपत्रैश्च नेत्रेण च जगत्पतिम् ॥ गुहां यत्र समाश्रित्य क्रीडंते सिद्धकिन्नराः १२ प्रियाभिः सह मोदंते पिवंते मधुचोत्तमम् ॥ यमुद्भूय भुजैः
सर्वैः पौलस्त्यो विरराम ह १३ तमारुह्य महाशैलं देवकी नंदनो हरिः ॥ मानसस्योत्तरीं रंज गमय दनुं दनः १४ तपश्चतुर्किल हरिर्विष्णुः सर्वेश्वरः शिवः ॥ जटी
चीरी जगन्नाथो मानुषं वपुरास्थितः १५ तपसे धृतचित्तस्तु शुचौ भूमावुपाविशत् ॥ अवरुह्य ततो यानाद्रुद्राद्देवसंमितात् १६ द्वादशाब्दं तपश्चतुर्मेनोदधे
ततो हरिः ॥ फाल्गुने न तु मासे न समारेभे जगत्पतिः ॥ १७ शाकभक्षः कृतजपो वेदाध्ययनतत्परः ॥ किमु द्विशयजगन्नाथस्तपश्चरति मानवः १८ तं न विद्मो य
था कामं दुर्ज्ञेयेश्वरं चिंतना ॥ तपस्यति तदा विष्णोर्पर्वते भूतसेविते १९ गरुडः कश्यपसुत इध नानि समाचिनोत् ॥ होमार्थं वासुदेवस्य चरतस्तप उत्तमम् २०
चक्रराजोऽथ पुष्पाणि संचिनोति तदा हरेः ॥ दिक्षु सर्वासु सर्वत्र रक्षजलदस्तदा २१ खड्गजाहृत्य यत्नेन कुशांस्तु बहुशस्तदा ॥ गदाकौमौदकी चैव परिचर्या च
कारह २२ धनुः प्रवरमत्युग्रं शार्ङ्गं दानवभीषणम् ॥ स्थितं हि पुरतस्तस्य यथेष्टं भृत्यवत्स्वयम् २३

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

॥ ४३ ॥

॥ १ ॥ २ ॥

टी.प.३

अ०८५

१०४

जुहोति भगवान्विष्णुरेधोभिर्बहुभिः सदा ॥ आज्यादिभिस्तदाहव्यैरग्निं संपूज्यमाधवः २४ समाधिचसमस्तव्यस्ततः कृती ॥ एकस्मिन्नेकदामासे
भुंजानो नित्यतात्मवान् २५ द्वितीये त्वथ पर्याये भुंजन्ने केन केशवः ॥ एकस्मिन्वत्सरे भुंजंस्तथैकेन केन चित् २६ समाप्य तत्तपः सर्वमेव मेव जगत्पतिः ॥ द्वाद
शाब्दे तथा पूर्णे ऊनमासे जगत्पतिः २७ जुह्वन्नग्निं समास्थाय पठन्मंत्रं जनार्दनः ॥ आरण्यकं पठन्विष्णुः साक्षात् सर्वेश्वरो हरिः ॥ आस्ते ध्यानपरस्तत्र पठन्प्रणव
मुत्तमम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां कृष्णतपोवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
तत इन्द्रः स्वयं तत्र आरुह्य गजमुत्तमम् ॥ द्रष्टुं सर्वेश्वरं विष्णुं तपस्यं तं समाययौ १ ततो यमस्तु भगवानारुह्य महिषं वरम् ॥ किं करैश्च स्वयं साक्षादाययौ न गमुत्तमम् २
प्रचेताहं समारुह्य वारुणैश्च समन्वितः ॥ श्वेतच्छत्रसमायुक्तः श्वेतव्यजनवीजितः ३ ययौ कैलासशिखरं द्रष्टुं केशवमंजसा ॥ अन्ये चापि तथा देवा आदित्या वसवस्त
था ४ रुद्राश्चैव तथा राजन् द्रष्टुं केशवमाययुः ॥ सिद्धाश्च मुनयश्चैव गंधर्वा यक्षकिन्नराः ५ सर्वाश्चाप्सरसो राजन् नृत्यगीतविशारदाः ॥ ततो देवगणाः सर्वे कैलाससंमप
द्यत ६ पर्वतो नारदश्चैव तथा न्ये मुनि सत्तमाः ॥ विस्मयस्थितलोलाक्षाः सर्वदेवगणास्तथा ७ आश्चर्यं खलु पश्य ध्वं न भूतं न भविष्यति ॥ योगिध्येयः स्वयं कृष्णो
यत्तप्यति गुरुः स्वयम् ८ को न्वत्र समयो भूयादिति ते मे निरेगणाः ॥ ततः समासे सकले जगत्पते व्रते समूले सकलेश्वरः शिवः ॥ द्रष्टुं हरिं लोकहितैषिणं प्रभुं ययौ भवा
न्यासहभूतसंघैः ९ सार्द्धं कुबेरेण सगुह्यकेन सख्या प्रियेण प्रभुरीश्वरः शिवः ॥ स्वयं जटीभूतपिशाचसंहृतः शरीरं खड्गीशशिखरं दशेश्वरः १० करेण बिभ्रत् सह
दर्भकुण्डिकां करेण साक्षादपरेण दीपिकाम् ॥ अन्ये न बिभ्रन्महतीं सडिंडिमां शूलं च बिभ्रन्परेण बाहुना ११ गुणान्स रुद्राक्षकृताल्पमुद्रहन् जटाभिरार्पि गल
ताम्रमूर्तिः ॥ विराजमानः प्रभुरिंदुशेखरो वृषेण युक्तः ससितेन शंकरः १२ उमास्तनद्वंद्वसमर्पिताननस्तया समाश्लिष्य निपीडिताधरः ॥ गंगां बुविक्षालित
चंद्रशेखरस्तां चापिवीक्षन् बहुशस्तदा शिवः १३ भस्मांगरागैरनुलेपिताननो महोरगैर्बद्धजटः सनातनः ॥ शिरः कपालैः परिशोभितस्तदा द्रष्टुं हरिं केशव
मभ्ययाच्छिवः १४ यमाहुरयं पुरुषं महांतं पुरातनं सांख्यनिबद्धदृष्टयः ॥ यस्यापि देवस्य गुणान्समग्रास्तत्त्वांश्चतुर्विंशतिमाहुरेके १५ यमाहुरेकं पुरुषं पुरा
तनं कणादनामानमजं महेश्वरम् ॥ दक्षस्य यज्ञं विनिहत्य यो वै विनाश्य देवानसुरान्सनातनः १६ यं विदुर्भूततत्त्वज्ञं भूतेशं भूतभावनम् ॥ वामदेवं विरूपाक्षमा
हुस्तत्त्वविदो जनाः १७ महादेवं सहस्राक्षकालमूर्तिं चतुर्भुजम् ॥ रुद्रोदननामानमाहुर्विश्वेश्वरं शिवम् १८

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां टीकायां पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ६९ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अप्रमेयमनाधारमाहुर्महेश्वराजनाः ॥ नम्रं नम्रपरीतं तु नागिनं त्वाग्निवर्चसम् १९ आहुर्विश्वेश्वरं शांतां शिवमार्दिसनातनम् ॥ तस्य मूर्तिरिमाः सर्वाधराद्याः
सकलानृप २० भूमिरापो नलो वायुः खं सूर्यश्च तथा शशी ॥ अग्निश्च यजमानश्च प्रकृतिश्चैव मष्टधा २१ महादेवो महायोगी गिरीशो नीललोहितः ॥ आदि
कर्त्ता महाभर्त्ता शूलपाणि रुमापतिः ॥ द्रष्टुं विश्वेश्वरं विष्णुं भूतसर्वैः समाययौ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां शिवाग
मनकथनं नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्याग्रे समपद्यंत भूतसंघाः सहस्रशः ॥ घंटाकर्णो विरूपाक्षः कुंडधा
रः कुमुदहः १ दीर्घरोमा दीर्घभुजो दीर्घबाहुर्निरंजनः ॥ उरुनेत्रः शतमुखः शतग्रीवः शतोदरः २ कुंडोदरो महाग्रीवः स्थूलजिह्वो द्विबाहुकः ॥ पार्श्ववक्त्रः सिंहमु
ख उन्नतांसो महाहनुः ३ त्रिबाहुः पंचबाहुश्च व्याघ्रवक्त्रः सिताननः ॥ एते चान्ये च बहवो दीर्घास्या दीर्घलोचनाः ४ नृत्यंतः प्रहसंतश्च स्फोटयंतः परस्पर
म् ॥ तथान्ये घोररूपाश्च तथान्ये विकृताननाः ५ प्रेतभक्षाः प्रेतवाहामांसशोणितभोजनाः ॥ शवानि सुबहून् याशुभक्षयंतस्ततस्ततः ६ पिबंतो रूधिरं वोरं
खंडयंतः शवान् बहून् ॥ करालावितता दीर्घाधमनिस्त्रायुसंतताः ७ नानाविधाः सुवीराश्च शूलाग्रप्रोतमानुषाः ॥ शिरामालावृताः केचिदात्र पाशावपाशिताः ८
डिंडिमैरदृष्टासैश्च नादयंतो वसुंधराम् ॥ कपालिनो भैरवाश्च जटिलामुंडिनस्तथा ९ एवं बहुविधा घोराः पिशाचा विकृताननाः ॥ तथान्ये मुनिवीराश्च ध्यायं
तः परमेश्वरम् १० पठंतो वेदवाक्यानि सांगानि विविधानि च ॥ कुंडिकास्थकराः केचित् केचित् कुशाविचारिणः ११ कौपीनवसनाः केचित् केचित् कार्पाससंश्रु
ताः ॥ स्तुवंतः शंकरं भक्त्या स्तोत्रैर्महेश्वरैस्तथा १२ एकत्र ते मुनिगणा अपरत्र गणास्तथा ॥ अन्यत्र सिद्धगंधर्वाः प्रियाभिः सह संगताः १३ नृत्यंत नृत्यकु
शलागायंति स्म च कन्यकाः ॥ विद्याधरास्तथान्यत्र स्तुवंतः शंकरं शिवम् १४ न नृतुस्तस्य पुरतो गच्छंतो प्सरसांगणाः ॥ एवमेतैर्महाघोरैः पिशाचैर्भूतकिन्न
रैः १५ मुनिभिश्चैव प्रमथैः समं शर्वः समाययौ ॥ यत्र विश्वेश्वरो विष्णुस्तपस्तेपे सुदारुणम् १६ यत्र ते लोकापालाश्च तिष्ठंति स्म दिदृक्षया ॥ उमया लोकभावि
न्या गंगया चंद्रशेखरः १७ स सर्वलोकप्रभवो भवो विभुर्जटीचसाक्षात्प्रणवात्मकः कृती ॥ द्रष्टुं हरिं विष्णुमुदारं विक्रमो ययौ यथेष्टं पिशिताशनैर्वृतः १८ इति
श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां महादेवागमने षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ६९ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षडशीतित
मोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ६९ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शितिकंठायशितिविषमेवकंठवर्णत्वात्कंठेयस्यतस्मै अतएवनीलकंठायशोचिषेदीप्ति
मते ॥ १३ ॥ १४ ॥ कूपायकूपवासिने ॥ १५ ॥ तुंडायमुखायसर्वभक्षकायेत्यर्थःतुष्ट्यायतुष्टिमते तुष्टितुटायहिंसाय ॥ १६ ॥ हिप्रायहिनोतिप्रापयतिचेतिहिप्रः रेचकः

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंबहुविधैर्भूतैःपिशाचैरुरगैःसह ॥ आगत्यभगवान्द्रुशंकरोवृषवाहनः १ ददर्शविष्णुंदेवेशंतपंतंतपउत्तमम् ॥ जुह्वानमग्निविधि
वद्भव्यैर्मध्येर्जगत्पतिम् २ गरुडादृतकाष्ठंतुजटिलंचीरवाससम् ॥ चक्रेणानीतकुसुमंखड्गानीतकुशंतथा ३ गदाकृतसमाचारंदेवदेवजनार्दनम् ॥ इंद्राद्यै
र्देवसंघैश्चवृतंमुनिगणैःसह ४ अचित्यंसर्वभूतानांध्यायंतंकिमपिप्रभुम् ॥ अवरुद्यवृषाच्छर्वोभगवान्भूतभावनः ५ ततःप्रीतःप्रसन्नात्माललाटाक्षउमाप
तिः ॥ ततोभूतपिशाचाश्चराक्षसागुत्यकास्तथा ६ मुनयोविप्रवर्याश्चजयशब्दंप्रचक्रिरे ॥ जयदेवजगन्नाथजयरुद्रजनार्दन ७ जयविष्णोत्तृषीकेशनाराय
णपरायण ॥ जयरुद्रपुराणात्मन्जयदेवहरेश्वर ८ आदिदेवजगन्नाथजयशंकरभावन ॥ जयकौस्तुभदीप्तांगजयभस्मविराजित ९ जयचक्रगदापाणेजय
शूलिस्त्रिलोचन ॥ जयमौक्तिकदीप्तांगजयनागविभूषण १० इतितेमनुयःसर्वेप्रणामंचक्रिरेहरिम् ॥ ततउत्थायभगवान्दृष्ट्वादेवमवस्थितम् ११ वृषध्वजं
विरूपाक्षंशंकरंनीललोहितम् ॥ ततोहृष्टमनाविष्णुस्तुष्टावहरमीश्वरम् १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नमस्तेशितिकंठायनीलग्रीवायवेधसे ॥ नमस्तेशोचि
षेअस्तुनमस्तेउपवासिने १३ नमस्तेमीढुषेअस्तुनमस्तेगदिनेहर ॥ नमस्तेविश्वतनवेवृषायवृषरूपिणे १४ अमूर्तायचदेवायनमस्तेस्तुपिनाकिने ॥ नमः
कुजायकूपायशिवायशिवरूपिणे १५ नमस्तुष्टायतुण्यायनमस्तुटितुटायच ॥ नमःशिवायशांतायगिरिशायचतेनमः १६ नमोहरायहिप्रायनमोहरिहराय
च ॥ नमोघोरायघोरायघोरघोरप्रियायच १७ नमोघंटायघंटायनमोघटिघटायच ॥ नमःशिवायशांतायगिरीशायचतेनमः १८ नमोविरूपरूपायपुरायपुरहा
रिणे ॥ नमआद्यायबीजायशुचयेष्टस्वरूपिणे १९ नमःपिनाकहस्तायनमःशूलासिधारिणे ॥ नमःखट्वांगहस्तायनमस्तेकृत्तिवाससे २० नमस्तेदेवदेवा
यनमआकाशमूर्तये ॥ हरायहरिरूपायनमस्तेतिग्मततेजसे २१ भक्तप्रियायभक्तायभक्तानांवरदायिने ॥ नमोभ्रमूर्तयेदेवजगन्मूर्तिधरायच २२ नमश्च
द्रायदेवायसूर्यायचनमोनमः ॥ नमःप्रधानदेवायभूतानांपतयेनमः २३ करालायचमुंडायविकृतायकपर्दिने ॥ अजायचनमस्तुभ्यंभूतभावनभावन २४

पूरकश्चतदुभयरूपाय ॥ १७ ॥ अघटायघंटायघंटावते घटिघटायघटयतांलघूणामपिलघू ॥ १८ ॥ पुरायक्षेत्ररूपाय अष्टौपृथिव्यादीनिस्वरूपाण्यस्यतस्मैअष्टस्वरू
पिणे ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

हरिकेशाय हरयोरश्मयः इन्द्रियाणि वा केशा इव स्वरूपांतरगता वहिर्भूताश्च स्योतिरहरिकेशः यंपरमेश्वरस्यासितरुष्णकेशौरामरुष्णावित्युक्तेः रुष्णावतारः केशोयस्यावतारिणो महेश्वर
स्येति वा हरिकेशस्तस्मै अभो पुहस्ताय अर्जुनसारथये भीरुभीरुश्वासौहरश्च तस्मै भीरुभीरुहराय अतिभीतायाति संहर्त्रे इत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अजमथनाय ब्रह्मशिरोह

नमास्तु हरिकेशाय पिङ्गलाय नमोनमः ॥ नमस्ते भीषुहस्ताय भीरुभीरुहराय च २५ हराय भीतिरूपाय घोराणां भीतिदायिने ॥ नमो दक्षमखघ्नाय भगने त्रा
यहारिणे २६ उमापते नमस्तुभ्यं कैलासनिधाय च ॥ आदिदेवाय देवाय भवाय भवरूपिणे २७ नमः कपालहस्ताय नमोजमथनाय च ॥ त्र्यंबकाय नमस्तु
भ्यं त्रयक्षाय च शिवाय च २८ वरदाय वरेण्याय नमस्ते चंद्रशेखर ॥ नम इध्माय हविषे ध्रुवाय च कुशाय च २९ नमस्ते शक्तियुक्ताय नागपाशप्रियाय च ॥ वि
रूपाय सुरूपाय मद्यपानप्रियाय च ३० श्मशानरतये नित्यं जयशब्दप्रियाय च ॥ खरप्रियाय खर्वाय खराय खररूपिणे ३१ भद्रप्रियाय भद्राय भद्ररूप
धराय च ॥ विरूपाय सुरूपाय महाघोराय ते नमः ३२ घंटाय घंटभूषाय घंटभूषणभूषिणे ॥ तीत्राय तीव्ररूपाय तीव्ररूपप्रियाय च ३३ नग्राय नग्न
रूपाय नग्नरूपप्रियाय च ॥ भूतावासनमस्तुभ्यं सर्वावासनमोनमः ३४ नमः सर्वात्मने तुभ्यं नमस्ते भूतिदायक ॥ नमस्ते वामदेवाय महादेवाय ते नमः
३५ कानुवाक्स्तुतिरूपाते कोनुस्तोतुं प्रशक्नुयात् ॥ कस्य वा स्फुरते जिह्वास्तु तौस्तुतिमतांवर ३६ क्षमस्व भगवन्देव भक्तो हं त्राहि मां हर ॥ सर्वात्मन् सर्व
भूतेश त्राहि मां सततं हर ३७ रक्ष देव जगन्नाथ लोकान् सर्वात्मना हर ॥ त्राहि भक्तान् सदा देव भक्तप्रिय सदा हर ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्री महाभारते खिले पुहरि वं
शे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां विष्णुकृत ईश्वरस्तुतिर्नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो वृषध्वजो देवः शूलीसा
क्षादुमापतिः ॥ करं करेण संस्पृश्य विष्णोश्चक्रधरस्य ह १ प्रोवाच भगवानुद्रः केशवं गरुडध्वजम् ॥ शृण्वतां सर्वदेवानां मुनीनां भावितात्मनाम् २ किमिदं
देवदेवेश चक्रपाणे जनार्दन ॥ तपश्चर्या किमर्थं ते प्रार्थना तव काविभो ३ स्वयं विष्णुर्भवान्निर्यस्तपस्त्वं तपसां हरे ॥ पुत्रार्थं यदिते देव तपश्चर्या जनार्दन ४
पुत्रोदत्तो मया देव पूर्वमेव जगत्पते ॥ शृणु तत्रापि भगवन्कारणं कारणात्मक ५ तपश्चर्तुं प्रवृत्तो हं कुतश्चित्कारणाद्वरे ॥ वर्षायुतं महाघोरं पुरा कृतयुगे तदा ६
भवानी तत्र मे देव परिचर्तुं तदा भवत् ॥ पित्रानियुक्ता देवेश उमैषा वरवर्णिनी ७ भीत इन्द्रस्तदा देवमारं मां प्रेषयत्तदा ॥ मधुना सह संयुक्तो मारो मां मागतस्तदा
८ लक्ष्यं मामकरोत्तत्र बाणस्य प्रेषितस्य ह ॥ एषामांसे वते तत्र दानात्पुष्पादिनां हरे ९

त्रै ॥ २८ ॥ २९ ॥ भद्रेति पाठेपि मयमेव भद्रम् ॥ ३० ॥ खराय कर्कशाय ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्री महाभारते
खिले पुहरि वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७३ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

ततःकुद्वोहमभवद्वामारं तथाविधम् ॥ कुद्वचतोममदेवेशनेत्रादग्निःपपातह १० सोयमग्निस्तदामारंभस्मसात्कृतवान्हरे ॥ अर्चितयंतदाविष्णोःशक्रस्यै
तच्चिकीर्षितम् ११ ततःप्रभृतिदेवेशदयातंप्रतिवर्तते ॥ ब्रह्मणाचनियुक्तोऽस्मिप्रीतस्तत्रजनार्दन १२ नियुक्तःपुत्ररूपेणसतेदेवजगत्पते ॥ ज्येष्ठस्तवसु
तोदेवप्रद्युम्नेयभिविश्रुतः १३ स्मरंतंविद्विदेवेशनात्रकार्याविचारणा ॥ इत्युक्त्वापुनराहेदयाथात्म्यंदर्शयन्निव १४ मुनीनांश्रोतुकामानांयाथा
त्म्यंतत्रसत्तमः ॥ अंजलिसंपुटं कृत्वाविष्णुमुद्दिश्यशंकरः १५ उमयासार्द्धमीशानोयाथात्म्यंवक्तुमैहत ॥ हरेकुर्वतितत्रैवमंजलिकुरुसत्तम १६ मुनयोदे
वगंधर्वाःसिद्धाश्चसहकिन्नराः ॥ अंजलिचक्रिरेविष्णौदेवदेवेश्वरेहरौ १७ महेश्वरउवाच ॥ यत्तत्कारणमाहुस्तत्सांख्याःप्रकृतिसंज्ञकम् ॥ ततोमहान्स
मुत्पन्नःप्रकृतिर्यस्यकारणम् १८ त्रिधाभूतंजगद्योनिप्रधानंकारणात्मकम् ॥ सत्त्वंरजस्तमोविष्णोऽजगदंजनार्दन १९ तस्यकारणमाहुस्त्वांसांख्य
प्रकृतिसंज्ञकम् ॥ तद्रूपेणभवान्विष्णोपरिणम्याधितिष्ठति २० तस्मात्तुमहतोवोरादहंकारोमहानभूत् ॥ सत्त्वमादौजगन्नाथपरिणामस्तथाहिसः २१
अहंकारात्प्रभोदेवकारणानिमहांतिच ॥ तन्मात्राणितथापंचभूतानिप्रभवंत्युत २२ तानित्वामाहुरीशानंभूतानीहजगत्पते ॥ पृथिवीवायुराकाशमापो
ज्योतिश्चपंचमम् २३ चक्षुर्घ्राणंतथास्पर्शोरसनंश्रोत्रमेवच ॥ मनःषष्ठंतथादेवप्रेरकंतत्रतत्रह २४ कर्माद्रियाणिचान्यानिवागादीनिजनार्दन ॥ त्वमेवता
निसर्वाणिकरोषिनियतात्मवान् २५ स्वेष्टेषुषुजगन्नाथविषयेषुतथाहरे ॥ निवेशयसिदेवेशयोग्यामिन्द्रियपद्धतिम् २६ यदात्त्वंरजसायुक्तस्तदाभूतानि
सृष्टवान् ॥ यदाचसत्त्वयुक्तोसितदापाताजगन्नयम् २७ यदात्वंतमसाकृष्टस्तदासंहरसेजगत् ॥ त्रिभिरेवगुणैर्युक्तःसृष्टिरक्षाविनाशने २८ वर्तसेत्रिविधां
भूतिमादायनियतात्मवान् ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषुनियोजयसिमाधव २९ प्राणिनामुपभोगार्थमंतःस्थित्वाजगद्गुरो ॥ तस्मात्सर्वत्रभूतेषुवर्तसेसर्वभोगवा
न् ३० ब्रह्मात्वंमृष्टिकाले तुस्थितौविष्णुरसिप्रभो ॥ संहारेरुद्रनामासित्रिधामात्वमसिप्रभो ३१ भूमिरापोनलोवायुःखंमनोबुद्धिरेवच ॥ एताःप्रकृत
योदेवभिन्नाःसर्वत्रतेहरे ३२ सहस्रशीर्षांपुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ सहस्रधारःसाहस्रीसहस्रात्मादिवस्पतिः ३३ भूमिसर्वाभिमांप्राप्यसप्तद्वीपांससा
गराम् ॥ अणुःसर्वत्रगोभूत्वाअत्यतिष्ठदशांगुलम् ३४ त्वमेवेदंजगत्सर्वंयद्भूतंयद्भविष्यति ॥ त्वतोविराट्प्रादुरभूत्संम्राट्चैवजनार्दन ३५ तववक्त्राजग
न्नाथब्राह्मणोलोकरक्षकः ॥ प्रादुरासीत्पुसणात्मन्षट्कर्मनिरतःसदा ३६

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ यातोः विष्णु व्यासावित्यस्य व्यास्यर्थत्वदर्शनात् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

राजन्यस्तु तथा बाह्वोरासीत्संरक्षणे रतः ॥ ऊर्वोर्वेश्यस्तथा विष्णोः पादाच्छूद्र उदाहृतः ३७ एवं वर्णाजगन्नाथ तव देहाज्जनार्दन ॥ मनसस्तव देवेश चंद्रमाः स
मपद्यत ३८ सुखकृत्सर्वभूतानां शीतांशुरमितप्रभः ॥ अक्ष्णोः सूर्यः समुत्पन्नः सर्वप्राणि विलोचनः ३९ यस्य आसाजगत्सर्वं भासते भानुमानसौ ॥ मुखा
दिंद्रश्च अग्निश्च प्राणा द्वायुरजायत ४० नाभेरभूदंतरिक्षं तव देव जनार्दन ॥ द्यौरासीत्तु महाघोरा शिरसस्तव गोपते ४१ पद्भ्यां भूमिः समुत्पन्नादिशः श्रोत्रा
जगत्पते ॥ एवं दृष्ट्वा जगत्सर्वं व्याप्य सर्वं व्यवस्थितः ४२ व्याप्य सर्वानि माँल्लोकां स्थितः सर्वत्र केशव ॥ ततश्चाविष्णुना मासिधातोर्व्याप्तेश्च दर्शनात् ४३ ना
रा आपः समाख्यातास्तासामयनमादितः ॥ यतस्त्वं भूतभव्येश तन्नारायणशब्दितः ४४ हरसि प्राणिनो देव ततो हरिरिति स्मृतः ॥ शंकरोऽसि सदा देव ततः
शंकरतांगतः ४५ बृहत्वा द्रुहणत्वाच्च तस्माद्ब्रह्मेति शब्दितः ॥ मधुरिंद्रियनामेतिततो मधुनिषूदनः ४६ हृषीकाणींद्रियाण्याहुस्तेषामीशो यतो भवान् ॥
हृषीकेशस्ततो विष्णोः ख्यातो देवेषु केशव ४७ इति ब्रह्मणो नाम ईशो हंस सर्वदा हिनाम् ॥ आवांतवांगसंभूतौ तस्मात्केशवनामवान् ४८ माविद्या च हरे प्रो
क्ता तस्या ईशो यतो भवान् ॥ तस्मान्माधवनामा सिधवः स्वामीति शब्दितः ४९ गौरेषा तु यतो वाणीतां च वेदयतो भवान् ॥ गोविंदस्तु ततो देव मुनिभिः कथ्य
ते भवान् ५० त्रिरित्येव त्रयो वेदाः कीर्तिता मुनिसत्तमैः ॥ क्रमते तांस्तथा सर्वांस्त्रिविक्रम इति श्रुतः ५१ अणुर्वा मननामासियतस्त्वं वामनाख्यया ॥ मनना
न्मुनिरेवासियमनाद्यतिरुच्यते ५२ तपश्चरसियस्मात्त्वं तपस्वीति च शब्दितः ॥ वसंतित्वयि भूतानि भूतावासस्ततो हरे ५३ ईशस्त्वं सर्वभूतानामीश्वरो
सिततो हरे ॥ प्रणवः सर्ववेदानां गायत्री छंदसां प्रभो ५४ अक्षराणामकारस्त्वं स्फोटस्त्वं वर्णसंश्रयः ॥ रुद्राणामहमेवासि वसूनां पावको भवान् ५५ अश्वत्थो
वृक्षजातीनां ब्रह्मालोकगुरुर्भवान् ॥ मेरुस्त्वं पर्वतैर्द्राणां देवर्षीणां च नारदः ५६ दानवानां भवान् दैत्यः प्रह्लादो भक्तवत्सलः ॥ सर्पाणामेव सर्वेषां भवान् वासु
कि संज्ञितः ५७ गुह्यकानां च सर्वेषां भवान् धनद एव च ॥ वरुणो यादसां राजा गंगा त्रिपथभाग्भवान् ५८ आदिस्त्वं सर्वभूतानां मध्यमं तस्तथा भवान् ॥
त्वत्तः समभवद्विश्रंत्वयि सर्वं प्रलीयते ५९ अहंत्वं सर्वगो देव त्वमेवाहं जनार्दन ॥ आवयो रंतरं नास्ति शब्दैरर्थैर्जगत्पते ६० नामानितव गोविंदयानिलोके
महांति च ॥ तान्येव मम नामानि नात्र कार्या विचारणा ६१ त्वदुपासाजगन्नाथसैवास्तु मम गोपते ॥ यश्च त्वां द्वेष्टि देवेश समां द्वेष्टिन संशयः ६२ त्वद्विस्तारो
यतो देव अहं भूतपतिस्ततः ॥ न तदस्ति विना देवयत्ते विरहितं हरे ६३

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि शिवकृता विष्णुस्तुतिर्नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इत्युक्त्वेति ॥ १ ॥
एतदित्यंगुल्यारुण्यं दर्शयति तपःफलं ॥ २ ॥ सततमानसैः अविच्छिन्नाचितवृत्तिभिः ॥ ३ ॥ फले एकाग्र्यं ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्रयीगतिः कर्मकांडप्राप्यः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

यदासीद्वर्तते यच्च यच्च भाविजगत्पते ॥ सर्वत्वमेव देवेश विना किंचित्त्वयानहि ६४ स्तुवंति देवाः सततं भवंतं स्वैर्गुणैः प्रभो ॥ ऋक्त्वं यजुरेवासि सामासिसत
तं प्रभो ६५ किमुच्यते मया देव सर्वं त्वं भूतभावन ॥ नमः सर्वात्मना देव विष्णो माधव केशव ६६ नमस्करोमि सर्वात्मनमस्ते स्तु सदा हरे ॥ नमः पुष्करनाभा
यं देव त्वामहमीश्वर ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां शिवकृत विष्णुस्तुतिर्नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा देव देवेशं मुनीनाह पुनः शिवः ॥ एवं जानीत हे विप्रा ये भक्ता द्रष्टुमागताः १ एतदेव परं वस्तु नैकस्मात्परमस्ति वः ॥ एतदेव
विजानीध्वमेतद्वः परमंतपः २ एतदेव सदा विप्रा ध्येयं सततमानसैः ॥ एतद्वः परमं श्रेय एतद्वः परमं धनम् ३ एतद्वो जन्मनः कृत्यमेतद्वस्तु पसः फलम् ॥ एषवः
पुण्यनिलय एषधर्मः सनातनः ४ एषवो मोक्षदाता च एषमार्ग उदाहृतः ॥ एषपुण्यप्रदः साक्षादेतद्वः कर्मणां फलम् ५ एतदेव प्रशंसंति विद्वांसो ब्रह्मवादिनः ॥
एषत्रयीगतिर्विप्राः प्रार्थ्या ब्रह्मविदांसदा ६ एतदेव प्रशंसंति सांख्ययोगसमाश्रिताः ॥ एष ब्रह्मविदां मार्गः कथितो वेदवादिभिः ७ एवमेव विजानीत नात्र का
र्या विचारणा ॥ हरिरेकः सदा ध्येयो भवद्भिः सत्वमास्थितैः ८ नान्यो जगति देवोऽस्ति विष्णोर्नारायणात्परः ॥ ओमित्येवं सदा विप्रा पठन् ध्यात केशवम् ९ त
तो निःश्रेयसप्राप्तिर्भविष्यति न संशयः ॥ एवं ध्यातो हरिः साक्षात्परमबो भविष्यति १० भवनाशमयं देवः करिष्यति दृढं हरिः ॥ सदा ध्यात हरिं विप्रा यदी
च्छाप्नुमच्युतम् ११ एष संसारविभवं विनाशयति बोगुरुः ॥ स्मरध्वं सततं विष्णुं पठन् त्रिशरीरिणम् १२ मनः संयमनं विप्राः कुरु ध्यं यत्नतः सदा ॥ शुद्धं
तः करणे विष्णुः प्रसीदति तपोधनाः १३ ध्यात्वा मां सर्वयत्नेन ततो जानीत केशवम् ॥ उपास्यो हं सदा विप्रा उपास्ये स्मिन्हरोऽस्मृतः १४ उपायोऽयं मया प्रोक्तो
नात्र संदेह इत्यपि ॥ अयं मायी सदा विप्रा यतध्वमवनाशने १५ यथा बभूवुर्द्विरखिला शुद्धा भवति यत्नतः ॥ तथा कुरुत विप्रेन्द्रायथा देवः प्रसीदति १६ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ एवमुक्तास्ततः सर्वे मुनयः पुण्यशीलिनः ॥ यथा बभूवुर्गृह्णानि रसं संशयं नृप १७ एवमेवेति तं विप्राः प्राहुः प्राजल्यो हरम् ॥ छिन्नो नः सं
शयः सर्वो गृहीतो रथः सतादृशः १८ एतदर्थं समायाता वयमद्यतवालयम् ॥ संगमाद्युवयोः सर्वो नष्टो मोहो महानिह १९

॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ संसारस्य विभवः नानारूपेण भवनं यस्याः सकाशात्सामूला विद्या तां त्रिशरीरिणं ब्रह्मादित्रयदेहम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ ध्यात्वेति स्वस्य सगुणब्रह्मभावं जानी
तेति केशवस्य निर्गुणब्रह्मभावनं च सूचयति उपास्यः चिंतनो यः उपास्य उपगत्य प्राप्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ निरसन् निरस्तवंतः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशो भविष्यपर्वणि टोकायां नवाशोतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ ततः स इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

यथावदसि देवेश तथानः श्रेयसे परम् ॥ यथाह भगवान्बुद्धो यतामः सततं हरौ ॥ इति ते मुनयः प्रीताः प्रणेमुः केशवं हरिम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले
पुहरिवंशो भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां नवाशोतितमोऽध्यायः ८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स भगवान्बुद्धः सर्वान्विस्मापयन्निव ॥ स्तुत्या प्रचक्रमेस्तो
तुं विष्णुं विश्वेश्वरं हरिम् ॥ अर्घ्याभिस्तुतदा वाग्भिर्मुनीनां शृण्वतां तथा १ ॥ महेश्वर उवाच ॥ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय धीमते ॥ यस्य आसा जगत्स
र्वे भासते नित्यमच्युत २ नमो भगवते देव नित्यं सूर्यात्मने नमः ॥ यः शीतयति शीतां गुर्लोक्तान्सर्वानिमान्विभुः ३ नमस्ते विष्णवे देव नित्यं सोमात्मने नमः ॥
यः प्रजाप्रीणयत्येको विश्वात्मा भूतभावनः ४ नमः सर्वात्मने देवनमो वागात्मने हरे ॥ यो दधारकरेणासौ कुशचीरादियत्सदा ५ दधारवेदान्सर्वान् श्वतुभ्यं ब्रह्मा
त्मने नमः ॥ सर्वान्संहरते यस्तु संहारे विश्वदृक् सदा ६ क्रोधात्मासि विरूपोसि तुभ्यं रुद्रात्मने नमः ॥ सृष्टोऽसृष्टासमस्तानां प्राणिनां प्राणदायिने ७
अजाय विष्णवे तुभ्यं स्रष्ट्रे विश्वसृजे नमः ॥ आदौ प्रकृतिमूलाय भूतानां प्रभवाय च ८ नमस्ते देव देवेश प्रधानाय नमो नमः ॥ पृथिव्यांगंयरूपे
ण संस्थितः प्राणिनां हरे ९ दृढाय दृढरूपाय तुभ्यं गंधात्मने नमः ॥ अपारंसाय सर्वत्र प्राणिनां सुखहेतवे १० नमस्ते विश्वरूपाय रसाय च न
मो नमः ॥ तेजसा भास्करो यस्तु घृणो जंतुहितः सदा ११ तस्मै देव जन्नाथ नमो भास्कररूपिणे ॥ वायोः स्पर्शगुणो यत्र शीतोष्णसुखदुःखदः १२ नमस्ते
वायुरूपाय नमः स्पर्शात्मने हरे ॥ आकाशे वास्थितः शब्दः सर्वश्रोत्रनिवेशनः १३ नमस्ते भगवन्विष्णो तुभ्यं सर्वात्मने नमः ॥ यो दधारजगत्सर्वं मायामानुषदे
हवान् १४ नमस्तुभ्यं जगन्नाथ मायिनेऽमायदायिने ॥ नम आद्याय बीजाय निर्गुणाय गुणात्मने १५ अर्चित्याय सुर्चित्याय तस्मै चित्यात्मने नमः ॥
हराय हरिरूपाय ब्रह्मणे ब्रह्मदायिने १६ नमो ब्रह्मविदे तुभ्यं ब्रह्मब्रह्मात्मने नमः ॥ नमः सहस्रशिरसे सहस्रकिरणाय च १७ नमः सहस्रवक्त्राय सहस्रनयनाय
च ॥ विश्वाय विश्वरूपाय विश्वकर्त्रे नमो नमः १८ विश्वकर्त्रे नमो नित्यं भूतावासनमो नमः ॥ इंद्रियायेंद्ररूपाय विषयाय सदा हरे १९ नमोऽशिरसे तुभ्यं
वेदाभरणरूपिणे ॥ अग्नयेऽग्निपते तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः २० सूर्याय सूर्यपुत्राय तेजसां पतये नमः ॥ नमः सोमाय सौम्याय नमः शीतात्मने हरे २१
नमो यज्ञाय इज्याय हविषे हव्यसंस्कृते ॥ नमः शुवाय पात्राय यज्ञांगाय पराय च २२

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० घृणः घृणयोरश्मयस्तद्वान्सूर्यः घृणिरिति पाठः स्वच्छः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ब्रह्मब्रह्मात्मने वेदयज्ञस्वरूपाय ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कृष्णायनामतः कृष्णायवर्णतः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भाविष्यपर्वणि टोकायां नवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वाणयुद्धे यदुक्कं हरिहराद्वैतं तदेव कैलासयात्रायां हरेः शिवाराधन

नमः प्रणवदेहाय क्षरायाप्यक्षराय च ॥ वेदाय वेदरूपाय शस्त्रिणेशस्त्ररूपिणे २३ गदिने स्वाङ्गिने तुभ्यं शंखिने चक्रिणे नमः ॥ शूलिने चर्मिणे नित्यं वरदाय नमो
नमः २४ बुद्धिप्रियाय बुद्ध्याय प्रबुद्ध्याय सुखाय च ॥ हरये विष्णवे तुभ्यं नमः सर्वात्मने गुरो २५ नमस्ते सर्वलोके शसर्वकर्त्रे नमो नमः ॥ नमः स्वभावशुद्धाय नमः
स्तेयज्ञसूकर २६ नमो विष्णो नमो विष्णो नमो विष्णो नमो हरे ॥ नमस्ते वासुदेवाय वासुदेवाय धीमते २७ नमः कृष्णाय कृष्णाय सर्वावासनमो नमः ॥ नमो
भूयो नमस्ते स्तुपाहिलोका नृजना र्दन २८ इति स्तुत्वा जगन्नाथमुवाच मुनि सत्तमान् ॥ इदं स्तोत्रमधीयानानि नित्यं व्रजतः केशवम् २९ शरण्यं सर्वभूतानां तत्र श्रे
यो विधास्यति ॥ ये चे मंधारयिष्यंति स्तवंपापविमोचनम् ३० तेषां प्रीतः प्रसन्नात्मा पठतां शृण्वतां हरिः ॥ श्रेयो दास्यति धर्मात्मानात्र कार्या विचारणा ३१
अवश्यं मनसा ध्यातुं केशवं भक्तवत्सलम् ॥ श्रेयः प्राप्नुयद्दीच्छंत भवंतः शंसितव्रताः ३२ इत्युक्त्वा भगवान्नुद्रस्तत्रैवांतरधीयत ॥ सगणः शंकरः साक्षादुभया
भूतभावनः ३३ नेमुस्तं मुनयः सर्वे परां निर्वृतिमाययुः ॥ तमेव परमं तत्त्वं मत्त्वानारायणं हरिम् ॥ विस्मयं परमं गत्वामे निरेस्वकृतार्थताम् ३४ लोकपाला
स्तदा विष्णुं नमस्कृत्य हरिं मुदा ॥ जग्मुः स्वान्यथ वेश्मानि गणैः सर्वैर्नृपोत्तम ३५ आरुह्य भगवान् विष्णुर्गुरुं पक्षिपुंगवम् ॥ शंखीचक्रीगदीश दीर्घाशार्ङ्गीतूणीतनु
व्रवान् ३६ यथागतं जगन्नाथो ययौ बदरिकामनु ॥ सायाह्ने पुण्डरीकाक्षो नित्यं मुनिनिषेविताम् ३७ तत्र गत्वा यथायोगं विनम्य हरिरीश्वरः ॥ अर्चितो मुनिभिः
सर्वैर्निषसाद सुखासने ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भाविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां नवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतस्मिन्नेव काले तु पाण्डू नृपवरोत्तमः ॥ बलवान्सत्त्वसंपन्नो द्वाविपुल विक्रमः १ वृष्णि शत्रुसदारा जाकृष्णद्वेषी बलात्तदा ॥ नृपान्सर्वान्समाहूय प्रोवा
च नृपसंसदि २ जिता च पृथिवी सर्वा जिताश्च नृपसत्तमाः ॥ वृष्णयस्ते बलान्मत्ताः कृष्णमाश्रित्य गर्विताः ३ दास्यंति मे करं सर्वे न हिते कृष्णसंश्रयात् ॥ स
तुकृष्णश्चक्रबलान्मामवज्ञायतिष्ठति ४ अहं चक्रीति गर्वो भूतस्य गोपस्य सर्वदा ॥ शंखीचक्रीगदीशार्ङ्गीशरीतूणीसहायवान् ५ एवमादिर्महागर्वस्तस्य
संप्रति वर्तते ॥ लोके च मम यन्नाम वासुदेवेति विश्रुतम् ६ अगृह्णन्मतन्नाम गोपो मदबलान्वितः ॥ तस्य चक्रस्य यन्त्रकं ममापि निशितं महत् ७

कत्वेन शिवस्य विष्णुस्तावत्त्वेन च दृढीकृतं तेन शास्त्रशास्ययोर्जीवेशयोर्विकृतब्रह्मभावः कृत्स्नस्य शास्त्रस्यार्थ उक्तः अथावतारकृत्य शेषं व्याचष्टे एतस्मिन्नेव काले इत्यादिना
॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चक्रस्य नाशकमिति शेषः ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ अनेकबहुविग्रहं अहतंअप्रतिहतंतादृशंममापीतिभावः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भारःस्याद्विशतिस्तुलाःतेषांभाराणांशतैःशतंअयुतमित्य

गर्वेहंतुसदातस्यनाम्नाचापिसुदर्शनम् ॥ सहस्रारंमहाघोरंतस्यचक्रस्यनाशनम् ८ अनेकमहतंचक्रंगोपजस्यनृपोत्तमाः ॥ ममाप्येतद्वनुर्दिष्यंशार्जुनामम
हारवम् ९ गदाकौमोदकीनामममेयंबृहतीदृढा ॥ कालायससहस्रस्यभारेणसुकृतामया १० खड्गेनंदकनामासौममायंविपुलोदृढः ॥ अंतकस्यांतको
घोरस्तस्यखड्गस्यनाशकः ११ तत्रायंचगदीखड्गीशंखीचक्रीतनुव्रवान् ॥ युधिजेताचक्रुष्णस्यनात्रकार्याविचारणा १२ मांसंभूतनृपाश्चैवगादिनंचक्रिणं
तथा ॥ शंखिनंशार्ङ्गिणंवीरंभूतनित्यंनृपोत्तमाः १३ वासुदेवेतिमांभूतनतुगोपंयदूतमम् ॥ एकोहंवासुदेवोहिहत्वातंगोपदारकम् १४ सख्यु
र्ममबलाद्वंतानरकस्यमहात्मनः ॥ मांतथायदिनभूतदंडचाभारशतैःशतम् १५ सुवर्णस्यचनिष्कस्यधान्यस्यबहुशस्तदा ॥ तथाब्रुवतिराजेंद्रेमनसादु
स्सहंयथा १६ केचिल्लजासमायुक्ताआसंस्तेबलवतराः ॥ रसज्ञाबलवीर्यस्यराजानस्तेसदानृप १७ अपरेतुनृपाराजन्नेवमेवेतिचुकुशुः ॥ अन्येबलमदो
त्सिकाजेष्यामःकेशवंरणे १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपौंड्रकोकावेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ततःकैलासशिखराग्निर्गतोमुनिसत्तमः ॥ नारदःसर्वलोकज्ञःपौंड्रस्यनगरंप्रति १ अवतीर्यनभोभागात्प्रत्यागम्यनरोत्तमम् ॥ द्वास्थेनचस
माज्ञप्तःप्रविवेशगृहोत्तमम् २ अर्घादिसमुदाचारंनृपालब्ध्वामहामुनिः ॥ निषसादासनेशुश्रेष्ठ्यास्तुतेशुभवाससा ३ कुशलंष्टष्टवान्भूयोनृपःसमुनिस
त्तमम् ॥ उवाचनारदंभूयःपौंड्रकोबलगर्वितः ४ भवान्सर्वत्रकुशलःसर्वकार्येषुपंडितः ॥ प्रथितोदेवसिद्धेषुगंधर्वेषुमहात्मसु ५ सर्वत्रगोनिराबाधोगंता
सर्वत्रसर्वदा ॥ अगम्यंतवविप्रेद्रव्रह्मांडेनहिकिचन ६ नारदेदंबदत्वंहियत्रयत्रगतोभवान् ॥ तत्रतत्रतपःसिद्धोलोकेप्रथितवीर्यवान् ॥ पौंड्रएवचविरूपा
तोवासुदेवेतिशब्दितः ७ शंखीचक्रीगदीशार्ङ्गीखड्गीतूणीतनुव्रवान् ॥ विजेताराजसिंहानांदातासर्वस्यसर्वदा ८ भोक्ताराज्यस्यसर्वस्यशास्ताराजाबला
द्वली ॥ अजेयःशत्रुसैन्यानांरक्षितास्वजनस्यह ९ योद्यगोपकनामासौवासुदेवेतिशब्दितः ॥ तस्यवीर्यबलेनस्तोनाम्नोस्यममधारणे १० सहिगोपोवृ
थाबाल्याद्वारयत्येवनाममे ॥ इदंनिश्चिनुविप्रेद्रएकएवभवाम्यहम् ११ वासुदेवोजगत्यस्मिन्निर्जित्यबलिनंयदुम् ॥ वृष्णिन्सर्वान्बलादाक्षिध्वानिहनि
ष्येचतांपुरीम् १२ द्वारकांविष्णुनिलयांयोद्धाचाहंमहामते ॥ एतेचबलिनःसर्वेनृपाममसमागताः १३

यः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ वदपौंड्रकोएववासुदेवशब्दितइतिरूपपयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आचार्यः शरणीकरणायः पाठांतरगमने आचार्य इतियोज्यम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ कोनामधारयेदिति शेषः ॥ १९ ॥ गोमतीसूर्यकिरणसंपर्कवती द्वे
भुवनेद्युभूनामनीशासतिपालयति इदं वक्तुं कोनामसमर्थः स्यात् न कोपीत्यर्थः प्राकृतास्त्वाद्दशाः मूढाः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तच्च शाङ्गादिकंतत्रविष्णौ स्थितं न दाप्यते त्वदो

अश्वाश्च वेगिनः संतिरथावायुजवामम् ॥ नानामंत्राः सहस्रं च गजानियुतमेव च १४ एतेनाहं बलेनाजौहनिष्ये केशवरणे ॥ तस्मादेवं सदा विप्रवदब्रह्मपुरे म
म १५ इंद्रस्यापि सदा विप्रवदनारदसांप्रतम् ॥ प्रार्थनैषाममविभोनमस्येत्वांतपोधन १६ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सर्वत्रगः सदा चास्मियावद्ब्रह्मांडं सं
स्थितिः ॥ आचार्यः सर्वकार्येषु गमने केन चिन्नृप १७ किन्नु वक्तुं तथाराजन्नु त्सह नृपसत्तम ॥ महींशासति देवेशे च क्रपाणौ जनार्दने १८ विष्णौ सर्वत्रगे देवेदु
ष्टान् हत्वा सबांधवान् ॥ वासुदेवेति कोनामतिष्ठत्यस्मिन्हराविति १९ कोनामवक्तुमेवेदं कृष्णेशासति गोमती ॥ अज्ञानाद्वक्तुमेवं च समर्थाः प्राकृता जनाः २०
हरिः सर्वत्रगो विष्णुर्दुर्पंतं व्यपनेष्यति ॥ अचिंत्यविभवो विष्णुः शार्ङ्गधन्वा गदाधरः २१ आदिदेवः पुराणात्मा दुर्पंतं व्यपनेष्यति ॥ हास्यमेतन्महाराज यच्च
वैतत्रसंस्थितम् २२ शार्ङ्गखड्गतथाराजन्महाघोरं न दाप्यते ॥ अतीव हासकालोऽयं तव संप्रति वर्तते २३ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि पौ
ड्कनारदसंवादे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः क्रुद्धो महाराज पौंड्रो मद्बलान्वितः ॥ नारदं विप्रवर्षंतं प्रोवा
च नृपसंसदि १ किमिदं प्राह विप्रर्षे राजा हंच द्विजैः सह ॥ गच्छ त्वंकाममथ वामुने शापप्रदः सदा २ भीतस्त्वत्तोमहाबुद्धे गच्छ त्वंकाममद्याहि ॥ इत्युक्तो नृ
पवर्षेण तूष्णीमेव स नारदः ३ जगामाकाशगमनो यत्र तिष्ठति केशवः ॥ स गत्वा विष्णुसंकाशं विष्णोः सर्वं शंसं सह ४ तच्छ्रुत्वा भगवान्विष्णुर्धृष्टं वदतामिति
दुर्पंतस्यापनेष्यामि श्वोभूते द्विजसत्तम ५ इत्युत्तवा विररा मवैतस्मिन् बदरिकाश्रमे ॥ ततः पौंड्रो महाबाहुर्बलैर्बहुभिरीश्वरः ६ अश्वैरनेकसाहस्रैर्गजैर्बहुभि
रन्वितः ॥ शस्त्रकोटिसमायुक्तः सराजासत्यसंगरः ७ अनेकशतसाहस्रैः पत्तिभिश्च समन्वितः ॥ एकलव्यप्रभृतिभीराजभिश्च समंततः ८ अष्टौ रथसहस्राणि
नागानामयुतं तथा ॥ अर्बुदं पत्तिसंघानांतद्वलं समपद्यत ९ एतेन च बलेनाजौ प्रस्फुरन् नृपसत्तमः ॥ विरराजमहाराज उदयस्थो महारविः १० सययौ मध्यरा
त्रेण नगरीं द्वारकामनु ॥ पत्तयो दीपिकाहस्तारात्रौ तमसिदारुणे ११ ययुर्विविधशस्त्रैर्घान्संपतंतो महाबलाः ॥ द्वारकां वीर्यसंपन्ना महाघोरां नृपोत्तमाः १२
रथं महांतमारुह्य शस्त्रैर्घैश्च समवृतम् ॥ पट्टिशासि समाकीर्णगदापरिवसंकुलम् १३

येन शाङ्गादिनानच्छेद्येत इत्यर्थः दाह्यने इत्यस्य रूपम् ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पौंड्रनारदसंवादे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ महावायोपममहामेघगर्जिततुल्यध्वनिमहत्तमहान्तरं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ सूचकान्वाह्याभ्यन्तरवृत्तांतज्ञान्यादवभटान्सूर्यकान्द्र

शक्तितोमरसंकीर्णध्वजमालासमाचितम् ॥ किंकिणीजालसंयुक्तंशरासिप्राससंयुतम् १४ महाघोरमहारौद्रंयुगांतजलदोपमम् ॥ धनुर्गदासमाकीर्णमहा
वायोपममहत् १५ अश्वर्कसदृशाकारंययौद्वारवतीमनु ॥ गृहीतदीपिकोराजावीर्यवान्बलवान्नृप १६ हंतुमैच्छजगन्नाथंवृष्णींश्वेवसमंततः ॥ आकर्ष
न्बलमुख्यांस्तान्राज्ञःसर्वान्महाद्युतिः १७ पुरद्वारंसमासाद्यबलंसंस्थाप्ययत्नतः ॥ इदंप्रोवाचराजातुनृपान्सर्वानवस्थितान् १८ ताडयतामत्रभेरीतुना
मविश्राव्यमामकम् ॥ युध्यतांयुध्यतामत्रदेयंवाप्रतिदीयताम् १९ आगतःपौंड्रकोराजायुद्धार्थीवीरवत्तरः ॥ हंतुकामःसमग्रान्वःकृण्वाहुबलाश्रयान् ॥
२० इतितेप्रेषितासर्वेसमीयुःसूचकान्बहून् ॥ दीपिकाश्चप्रदीप्यतेबह्व्यःशतसहस्रशः २१ इतश्चेतश्चराजानोयुद्धंतेयुद्धलालसाः ॥ पुरीतेपुरतस्तत्रक्षत्रि
याःशस्त्रिणस्तथा २२ सिंहनादंप्रकुर्वंतःशस्त्रधारासमाकुलाः ॥ कुतोयंवृष्णिप्रवरःकुतोराजागजत्पतिः २३ कुतोयंसात्यकिर्वीरःकुतोहार्दिक्यएवच ॥ कुतो
नुबलभद्रश्चसर्वयादवसत्तमः ॥ इत्येवंकथयंतोवैराजानःसर्वएवते २४ आदायशस्त्राणिबहूनिर्वतःशरांश्चापानिबहूनिर्वे ॥ युद्धायसन्नाहनिबद्धशो
ययुर्हरेःपुरींद्वारवर्तानृपोत्तमाः २५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपौंड्रकवधेत्रिनवतितमोऽध्यायः ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वै
शंपायनउवाच ॥ ततश्चयादवाःसर्वेदृष्ट्वासैनिकसंचयम् ॥ रात्रौचव्यसनंप्राप्तंमहाशस्त्रसमाकुलम् १ महावातसमुद्भूतंकल्पांतिसमरोपमम् ॥ सन्नद्धाःसम
पद्यंतश्चस्त्रिणोयुद्धलालसाः २ गृहीतदीपिकाःसर्वेयादवाःशस्त्रयोधिनः ॥ सात्यकिर्वलभद्रश्चहार्दिक्योनिशठस्तथा ३ उद्धवोथमहाबुद्धिरुग्रसेनोमहा
बलः ॥ अन्धेचयादवाःसर्वेकवचप्रग्रहेरताः ४ समस्तयुद्धकुशलारात्रौसन्नाहयोधिनः ॥ शस्त्रिणःखड्गिनश्चैवसर्वेशस्त्रसमाकुलाः ५ युद्धायसमपद्यंतबह
वोबाहुशालिनः ॥ रथिनोगदिनश्चैवसादिनःसायुधास्तथा ६ नित्ययुक्तामहात्मानोधन्विनःपुरुषोत्तमाः ॥ निर्ययुर्नगरात्तूर्णंदीपिकाभिःसमंततः ७ कुतः
पौंड्रकइत्येवंवदंतःसर्वसात्वताः ॥ दीपिकादीपितोदेशोनिस्तमःसमपद्यत ८ ततोवितिमिरोदेशःसमंतात्प्रत्यपद्यत ॥ युद्धंसमभवद्दोरंवृष्णिभिःशत्रुभिः
सह ९ ततोमहान्समभवत्सन्नादोरोमहर्षणः ॥ हयाहयैःसमायुक्तागजाश्चजयूथपैः १० रथारथैःसमायुक्ताःसादिभिःसादिनस्तथा ॥ खड्गिनःखड्गिभिः
सार्द्धैर्गदिभिर्गदिनस्तथा ११ परस्परव्यतीकारोरणआसीत्सुदारुणः ॥ महाप्रलयसंक्षोभःशब्दस्तेषांमहात्मनाम् १२

तिपाठेसूर्यप्रतिरुर्तान्स्तुल्यान्यदून् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ निबद्धानिबद्धानिबद्धशःसर्वेसन्नाहनिबद्धादित्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशे
भविष्यपर्वणिटीकायांत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

धावंतःप्रहरंत्येतान्हंत्येतान्सर्वतोत्तृपान् ॥ अयमेषमहाबाहुःखड्गपततिवीर्यवान् १३ अयमेषशरोधरोवर्ततेतिसुदारुणः ॥ गदीचायंमहावीर्यःसर्वात्रो
वाधतेनृपः १४ अयंरथीशरीचापीगदीतूणीतनुत्रवान् ॥ यादृशःसर्वतोयातिकुंतपाणिरयंबली १५ अयमत्रमहाशूलीसंश्रितःसर्वतोदिशम् ॥ गजोयंस
विषाणाग्रोवर्ततेसर्वतःप्रति १६ अतिसर्वत्रगःशूरोवेगवान्वातसन्निभः ॥ शराञ्छरैःसमाहंतितंदानंदैर्जगत्पते १७ कुंतान्कुंतैःसमाजघ्नुर्गदाभिश्चगदास्त
था ॥ परिधान्परिधैःसार्द्धंशूलाञ्छूलैःसमंततः १८ एवंपांमहाराजकुर्वतांरणमुत्तमम् ॥ संग्रामःसुमहानासीच्छब्दश्चापिमहानभूत् १९ भूतानिसुव
हून्याजौशब्दवंतिमहांतिच ॥ प्रादुरासन्सहस्राणिशंखानांभीमनिःस्वनः २० रात्रौप्रादुरभूच्छब्दःसंग्रामेरोमहर्षणः ॥ वर्तमानेमहायुद्धेवृष्णीनांचैवतैःसह
२१ केचिद्वस्ताःसमापेतुःपृथिव्यांपृथिवीक्षितः ॥ केचित्पतितश्लिष्टाश्चविप्रकीर्णशिरोधराः २२ पेतुरुर्व्यामहावीर्यराजानःशस्त्रपाणयः ॥ केचित्पुभिन्नव
र्माणःसमापेतुःसहस्रधा २३ परस्परंसमाश्रित्यपरस्परवधौषिणः ॥ न्यस्तशस्त्रामहात्मानःसमंतात्क्षताविग्रहाः २४ पेतुर्गतासवःकेचियमराष्ट्रविवर्द्ध
नाः ॥ एवंपतेनिहताराजन्योधिताःसर्वेएवतु २५ एतस्मिन्नंतरेशूरएकलव्योनिषादपः ॥ धनुर्गृह्यमहाधोरंकालांतकयमोपमः २६ शरैरनेकसाहस्रैरर्द्ध
यामासयादवान् ॥ परंशतैःशराणांतुनिशितैर्मर्मभेदिभिः २७ वृष्णीनांचबलंसर्वपोथयामाससर्वतः ॥ युद्धयतःशस्त्रपाणींश्चक्षत्रियान्वीर्यवत्तरान् २८
निशठंपंचविंशत्याशराणांतुनिशितैर्मर्मभेदिभिः २९ उग्रसेनंनवत्याशुवसुदेवंचसप्तभिः ॥ उद्धवंदशभिश्चैवह्यकूरपंचभिः
शरैः ३० एवमेकैकशःसर्वेनिहतानिशितैःशरैः ॥ विद्राव्ययादवीसेनांनामविश्राव्यवीर्यवान् ३१ एकलव्योयदुदृषान्वीर्यवान्बलवानहम् ॥ इदानींसा
त्यकिर्वीरःक्रयास्यतिमहाबलः ३२ मदमतोहलीसाक्षात्क्रयाताहगदाधरः ॥ इयाहसिंहनादेनसिंहान्विस्मापयन्निव ३३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह
रिवंशेभविष्यपर्वणिपौंड्रकवधेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निवृत्तेष्वथसैन्येषुवृष्णिवीरेषुचैवहि ॥ भीतेष्वथमहा
राजन्हतेषुयुधिसर्वतः १ दीपिकासुप्रशांतासुनिःशब्देसतिसर्वतः ॥ जितमित्येवयन्मत्वावृष्णीनांबलमुत्तमम् २ ततःपौंड्रोमहावीर्योवभाषेसैनिका
स्त्वकान् ॥ शीघ्रंगच्छतराजेंद्राष्टकैःकुंतैःपुरीमिमाम् ३ कुठारैःकुंतलैश्चैवपाषाणैःसर्वतोदिशम् ॥ कर्षणस्थैःसुपाषाणैःसर्वतोयातभूमिपाः ४ भिद्यंतांप्रा
कारचयाःप्रासादाश्चसमंततः ॥ गृह्यंतांकन्यकाःसर्वादास्यश्चैवसमंततः ५

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥

॥ ६४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

व सुमुख्यानि रत्नानि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

गृह्यं तां व सुमुख्यानि धनानि सुबहून् यथ ॥ ते तथेति महात्मानो राजानः सर्व एव तु ६ कुठारैः सर्वतश्चैव चिच्छिदुः पौंड्रकाज्ञया ॥ प्राकारांश्चैव सर्वत्र प्रासादांश्च
रसंचयान् ७ अथ तत्र महाशब्दः प्रादुरासीत् समंततः ॥ टंकेषु पात्यमानेषु प्राकारेषु महाबलैः ८ पूर्वद्वारे महा राजभिन्नाः प्राकारसंचयाः ॥ श्रुत्वा शब्दं
महाघोरं सात्यकिः क्रोधमूर्च्छितः ९ मयि सर्वे समारोप्य केशवो यादवेश्वरः ॥ गतः कैलासशिखरं द्रुं शंकरमव्ययम् १० अवश्यं हि मयारक्ष्यापुरीद्वारवती
त्वियम् ॥ इति संचित्य मनसा धनुरादाय सत्वरम् ११ रथं महांतमारुह्य दारुक् स्य महात्मनः ॥ पुत्रेण संस्कृतं धोरं यं तां च स्वयमेवाहि १२ धनुर्महत्तदादाय श
रांश्चाशीविषोपमान् ॥ आमुच्य कवचं चोरं शस्त्रसंपातदुः सहम् १३ अंगदीकुंडलीतूणीशरीचापीगदासिमान् ॥ ययौ युद्धाय शैनेयः संस्मरन् कैश
वंचः १४ दीपिकादीपिते देशे ययौ सात्यकिरुत्तमः ॥ तथैव बलदेवोऽपि रथमारुह्य भास्वरम् १५ गदीशरीमहावीर्यः प्रायाद्रणचिकीर्षया ॥ सिंहना
दं प्रकुर्वंतो मुंचंतो भैरवं रवम् १६ उद्धवोऽपि बलीसाक्षाद्रजमारुह्य सत्वरम् ॥ मत्तं महा रवं चोरं संग्रामे नीतिमत्तरम् १७ ययौ नीतिं विचिन्वानः परां प्री
तिं महाबलः ॥ अन्ये च वृष्णयः सर्वे ययुः संग्रामलालसाः १८ रथान् गजान् समारुह्य हार्दिक्यप्रमुखास्तथा ॥ दीपिकाभिश्च सर्वत्र पुरोवृत्ताभिरीश्वराः १९
सिंहनादं प्रकुर्वंतः स्मरंतः कैशवंचः ॥ पूर्वद्वारं समागम्य वृष्णयो युद्धलालसाः २० ते समेत्य यथायोगं स्थितास्तत्र महाबलाः ॥ स्थिते सैन्ये महाघो
रे दीपिकादीपिते पथि २१ शिनिर्वीरः शरीचापी गदीतूणीरवान्विभो ॥ वायव्यास्त्रं समादाय योजयित्वा महाशरम् २२ आकर्णपूर्णमारुह्य धनुः प्रव
रमुत्तमम् ॥ सुमोच परसै सैन्येषु शिनिर्वीरः प्रतापवान् २३ वायव्यास्त्रेण ते सर्वे तत्र स्थानरसत्तमाः ॥ विजिता ह्यस्त्रवीर्येण यत्र तिष्ठति पौंड्रकः २४ तत्र
गत्वा स्थिताः सर्वे निह्नुता वातरंहसा ॥ यत्र पूर्वं स्थिताः सर्वे विद्वताराजसत्तमाः २५ तत्र स्थित्वा च शैनेयः शरमादाय सत्वरम् ॥ निशितं सर्पभोगा मंबभा
षे सात्यकिस्तदा २६ कइदानीं महाबुद्धिः पौंड्रको राजसत्तमः ॥ स्थितोऽस्ति व्यवसायेन शरीचापी महाबलः २७ यदि द्रष्टा दुरात्मानं ततो हंतानृपाधमम् ॥
भृत्योऽस्मि केशवस्याहं जिघांसुः पौंड्रकं स्थितः २८ छित्त्वा शिरस्तु तस्यास्य सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ बलिं दास्यामि गृध्रेभ्यः श्वभ्यश्चैव दुरात्मनः २९ को
नाम ईदृशं कर्म चौरवच्च समाचरेत् ॥ सुमेषु निशितं सर्वत्र यादवेषु महात्मसु ३० चोरोऽयं सर्वथाराजानहिराजा बलान्वितः ॥ यादिशक्तो न कुर्याच्च चौर्यमे
वं नृपाधमः ३१ अहोस्य बलिनो राज्ञश्चौर्यं प्रकुर्वतः ॥ सर्वथा गमनं तस्य न हि पश्यामि सांप्रतम् ३२

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पौंड्रकवधे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥

इत्युक्त्वा सात्यकिर्वीरः प्रजहास महाबलः ॥ विस्फार्य सुदृढं चापं संदधे कार्मुकेशरम् ३३ आकर्ण्य वचनं वीरः सात्यकेस्तस्य धीमतः ॥ क्रतुकृष्णः क्रगोपालः
कुतः सोऽथ प्रवर्तते ३४ स्त्रीहंता पशुहंता चक्रस्वामीति सेवितः ॥ स इदानीं क्वर्तते तं गृहीत्वाममनामतम् ३५ हंता सख्युर्महावीर्यो नरकस्य महात्मनः ॥
ममैव तात युद्धे स्मिन्हते तस्मिन्दुरात्मनि ३६ गच्छ त्वं कामतो वीरयोद्धुं न क्षमते भवान् ॥ अथवातिष्ठ किंचित्तु ततो द्रष्टा सिमेबलम् ३७ शिरस्तेपा
तयिष्यामि शरैर्घोरैर्दुरासदैः ॥ हतस्य तव वीरे ह भूमिः पास्यति शोणितम् ३८ श्रोष्यते स तथा गोपोहतः सात्यकिरित्यपि ॥ योगर्वस्तस्य गोपस्य सर्वदा वर्त
ते महात् ३९ विनश्यति स तु क्षिप्रं हते त्वयि यदूतम् ॥ त्वयिरक्षांसमादिश्य गोपः कैलासपर्वतम् ४० गत इत्येवमस्माभिः श्रुतं पूर्वमहामते ॥ शरं गृहा
ण निशितं यदि शकोसि सात्यके ॥ इत्युक्त्वा बाणमादाय ययौ योद्धुं व्यवस्थितः ४१ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि पौंड्रकवधे सात्यकिर्पौ
ड्रभाषणं नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः क्रुद्धो महाराज सात्यकिर्दृष्ट्वा पुंगवः ॥ उवाच वचनं राजन् वासुदेवं स्मर
न्निव १ अवोच दीदृशं वाक्यं वासुदेवं नृपाधमः ॥ को नाम जगतां नाथ मित्थं ब्रूयाज्जिजीविषुः २ मृत्युस्त्वां सर्वथा याति वदंता दृशं वचः ॥ जिह्वा तेशत
धा दीर्याद्भुतस्तदृशं वचः ३ एष ते पातयिष्यामि शिरःकायाच्च पौंड्रक ॥ यन्नाम वासुदेव इति तव संप्रति वर्तते ४ यावत्पतति काया तेशिरस्तावत्प्रवर्तते ॥
स एव श्वोनभगवान् वासुदेवो भविष्यति ५ एक एव जगन्नाथः कर्ता सर्वस्य सर्वगः ॥ दुरात्मन् सर्वथा देवो भविष्यति न संशयः ६ एष ते हं शिरःकायात्पा
तयिष्यामि राजक ॥ यदसौ भगवान् विष्णुर्नागमिष्यति सांप्रतम् ७ अस्त्रवीर्यं बलं चैव सर्वं दर्शय सांप्रतम् ॥ नातः परतरं राजन्वीर्यं च तव वर्तते ८ सर्वं
दर्शय त्वेन स्थितोऽस्मि व्यवसायवान् ॥ शरीचापी गदीखड्गी सर्वथा हमुपस्थितः ९ नैतन्नगरमायासीः सत्येनैतद्वीर्यमहम् ॥ सर्वथा कृतकृत्योऽस्मि दृष्ट्वा त्वां
वासुदेवकम् १० तवांगं तिलशः कृत्वा श्वभ्यो दास्यामि राजक ॥ इत्युक्त्वा बाणमादाय वासुदेवं महाबलः ११ आकर्ण्य पूर्णमाकृष्य विव्याध निशितं श
रम् ॥ स तेन विद्धो यदुना वासुदेवः प्रतापवान् १२ वमच्छोणितमत्युष्णमंगान्नेनान्नपूतम् ॥ ततश्चुक्रोध नृपतिर्वासुदेवः प्रतापवान् १३ नवभिर्दशभि
श्चैव शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ विव्याध सात्यकिं राजानं दंष्ट्रबहुधा किल १४

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रवर्तते तव नामेति शेषः स एव त्वं श्वोन भविष्यति मरिष्यति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ राजन् कुत्सितराजन् ॥ ८ ॥ ९ ॥ नायासीः नागतो भूः तर्हि नैत
द्ब्रवीमि तदायतः आगतोऽसि अतः सत्यमेवमवचनमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १७ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ शरवान्सर्वतःशरैःसह ॥ ३१ ॥

ततो नाराचमादाय निशितं यमसंनिभम् ॥ धनुराकृष्य भगवान्वासुदेवो नृपोत्तम १५ विव्याध सात्यकिं भूयो निशि प्रह्लादयन् स्वकान् ॥ नाराचेन समाविद्धः
सात्यकिः सत्यसंगरः १६ ललाटे सुदृढं वीरो वृष्णीनामग्रणीस्तदा ॥ निषसाद रथोपस्थे निश्चेष्ट इव सत्तमः १७ ततः सर्पोऽङ्को राजा विद्धादशमिराशुगैः ॥ सा
रथिपंचविंशत्याहयांश्चतुरो नृप १८ ते ह्यारुधिराक्तांगाः सारथिश्च समंततः ॥ विह्वलाः समपद्यंता वासुदेवस्य पश्यतः १९ वासुदेवोरथे चापि सिंहनादं स
मादद ॥ तेन नादेन तत्राभूद्विवृद्धः सात्यकिर्नृप २० विद्वान् हयांस्तथा दृष्ट्वा सारथिं च तथागतम् ॥ शैने यो धमहावीर्यो रूषितो नृपसत्तमः २१ अलं द्रक्ष्यामि
ते वीर्यमित्युक्त्वा बाणमादद ॥ विव्याध तेन बाणेन वक्षस्येनं महाबलः २२ ततश्च चालतेनाजौ वासुदेवः शरेण ह ॥ सुस्राव रुधिरंधोरमत्युष्णं वक्षसो नृप २३
रथोपस्थे पपाता शुनिश्च सन्नुरगो यथा ॥ कृत्यं चापि न जानाति केवलं निषसाद ह २४ सात्यकिस्तुरथं विद्धादशभिः सायकैस्तथा ॥ ध्वजं चिच्छेद भलेन वा
सुदेवस्य वृष्णिपः २५ हयांश्चतुरो हत्वा बाणैः सारथिमेव च ॥ युयुधानो थराजं द्रुपौं कस्य च पश्यतः २६ सारथेश्च शिरः कायादाहरत्सरथात्तदा ॥ रथग्रं
थिं च चिच्छेद हयाश्च व्यसवो भवन् २७ चक्रं च तिलशः कृत्वा बाणैर्दशभिरंहसा ॥ जहास विपुलं राजन् वासुदेवं महाबलः २८ ततः परं महत्प्रायं सात्यकिर्वृष्णि
नंदनः ॥ शब्दं कृत्वा बलीसाक्षात्सर्वक्षत्रस्य पश्यतः २९ शरैः सप्ततिसंख्याकैर्दयामास सत्वरम् ॥ तेशराः शलभाकारानि पेतुः सर्वशस्तदा ३० शिरस्तः पा
श्वत्तश्चैव पृष्ठतः पुरतस्तथा ॥ केवलं धैर्यं निचयस्तृषार्तः शरवान्यथा ३१ यथामनस्वीरिक्तश्च तथातिष्ठति पर्पोऽङ्कः ॥ ततश्चुक्रोध बलवान् वासुदेवः प्रतापवान् ॥
३२ अर्धचंद्रं समादाय विव्याध युधि सात्यकिम् ॥ विद्धासप्तभिरायां तं क्रोधेन प्रस्फुरन्निव ३३ विद्वोथ सात्यकिस्तेन शरैः पंचभिराशुगैः ॥ चापं चिच्छेद पर्पो
ङ्गस्य सिंहनादं व्यनीनदत् ३४ वासुदेवो गदां गृह्य भ्रामयित्वा पदात्पदम् ॥ त्वरितं पातयामास सात्यके वक्षसि प्रभो ३५ सव्येन तां समाकृष्य करेण युनंदनः ॥
शरं प्रगृह्य विव्याध सात्यकिर्युधि पर्पोऽङ्कम् ३६ तमंतरे गृहीत्वा शुवा सुदेवः प्रतापवान् ॥ शक्तिभिर्दशभिश्चैव सात्यकिं निजघान ह ३७ ताभिर्विद्वोरणे वीरः सा
त्यकिः सत्यसंगरः ॥ अपास्य धनुरन्यत्तद्वनुरादाय सत्वरम् ॥ आजवानतदा वीरो वृष्णीनामग्रणीर्नृपः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे
भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पर्पोऽङ्कवधे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

मनस्वी उदारः रिक्तः निर्धनः सत्पात्र आगत इति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां
षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अंकगत.समोपंगतः ॥ ८ ॥ प्रग्रहेणपरप्रयुक्तायाउत्प्लुत्यप्रग्रहणंप्रग्रहस्तेन ॥ ९ ॥ द्विधाकृत्वावेणुवत्भंक्ता ॥ १० ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुद्वोगदापाणिःसात्यकिर्वृष्णिनंदनः ॥ वासुदेवंजघानाशुगदयातीक्ष्णयानृप १ सात्यकिंवासुदेवस्तुगदयाभ्यहनद्वली ॥ तावुद्यतगदौवीरौशुशुभातेसुदारुणौ २ दसौवनेयथासिंहौपरस्परवधैषिणौ ॥ ततःससात्यकिःकुद्वःसव्यमंडलमागमत् ३ दक्षिणंवासुदेवस्तुतंजघानस्तनांतरे ॥ युयुधानोथवीरस्तुबाह्वोर्मध्यमताडयत् ४ दृढंसताडितोवीरोजानुभ्यामपतद्भुवि ॥ ततउत्थायवीरस्तुललाटेभ्यहनद्रदाम् ५ विषण्णःकिंचिदास्थायततउत्थायसत्वरम् ॥ गदयाभ्यहनद्वीरःसात्यकिःपौंड्रसत्तमम् ६ वासुदेवोबलिर्वीरःसाक्षान्मृत्युरिवापरः ॥ जघानगदयावृष्णिनिर्दहन्निवचक्षुषा ७ सतयाताडितोवृष्णिर्गदयाबाहुमुक्तया ॥ आलंब्यभूमिसहसामृत्योरंकगतोयथा ८ संज्ञांपुनःसमालंब्यपाणिभ्यांदृढमेवच ॥ गदांतस्यमहाराजगृहीत्वाप्रग्रहेणह ९ द्विधाकृत्वामहागुर्वीगदांकालायसींशुभाम् ॥ उत्सृज्यसहसावीरःसिंहनादंव्यनीनदत् १० ततउत्सृज्यराजातुवासुदेवोमहाबलः ॥ सव्येनसात्यकिंगृह्यदक्षिणेनकरेणह ११ मुष्टिकृत्वामहाघोरांवासुदेवःप्रतापवान् ॥ ताडयामासमध्येतुस्तनयोःसात्यकेनृप १२ शैनेयोवृष्णिवीरस्तुगदामुत्सृज्यसत्वरम् ॥ तलेनाभ्यहनद्वीरोवासुदेवंरणजिरे १३ तलेनवासुदेवोपिसात्यकिंसत्यसंगरम् ॥ तयोरेवंमहाघोरंतलयुद्धंप्रवर्तत १४ जानुभ्यामुष्टिभिश्चैवबाहुभ्यांशिरसातदा ॥ उरसोरःसमाहत्यजानुभ्यांजानुनीतथा १५ कराभ्यांकरमाहत्यतौयुद्धंसंप्रचक्रतुः ॥ तालयोस्तत्रराजेंद्रवृक्षयोःसंनिकर्षयोः १६ वनेयथानिरुपन्नस्तथैवाभून्महास्वनः ॥ तावाजौप्रथितौवीरावुभौपौंड्रकसात्यकी १७ निशिस्तिमितमूकायांशस्त्रं त्यक्तवामहाबलौ ॥ युयुधातेमहारंगेमलौद्वाविवविश्रुतौ १८ उभेसेनेमहाराज्ञोःसंशयंजग्मतुस्तदा ॥ किंनुस्यात्सात्यकिर्वीरोहतस्तेनभविष्यति १९ आहोस्विद्वासुदेवस्तुहतस्तेनमहात्मना ॥ अद्यवैतौमहावीरौपरस्परवधैषिणौ २० युध्यमानौमहावीरौतदास्वर्गंगमिष्यतः ॥ अन्यथानोपरम्येतांयुद्धाद्वीरौसुनिश्चितौ २१ अहोवीर्यमहोधैर्यमेतयोर्बलशालिनोः ॥ एतौमहाबलौलोकेएतौप्रकृतिस्तमौ २२ नैवयुद्धंमहाघोरमासीद्देवासुरेष्वपि ॥ नश्रुतो न च वा दृष्टः संग्रामोयंकदाचन २३ एतेवैसैनिकाब्रूयुःसेनयोरुभयोरपि ॥ रात्रौनिशीथेमघौघेदृष्ट्वायुद्धंसुदारुणम् २४ अथतौबाहुभिर्वीरौसंनिपेततुरंजसा ॥ दशभिर्मुष्टिभिर्जघ्नेसात्यकिःपौंड्रकंतदा २५ पंचभिःसात्यकिंपौंड्रःसमाजघ्नेमहाबलः ॥ तयोश्चटचटाशब्दोब्रह्मांडक्षोभणोमहान् ॥ प्रादुरासीत्सर्वत्रसर्वान्विस्मापयन्निव २६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपौंड्रकवधोनामसप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ ॥ ॥ ९८ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इ०म०ह०भ०टीकायांसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

एतस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ दशतालप्रमाणतः दशप्रादेशसंमितम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ माधवोमधुवंश्यः माधवाग्रजोलक्ष्मीपतेर्ज्येष्ठभ्राता ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरेऋद्धएकलव्योनिषादपः ॥ बलभद्रमभिक्षिप्रंधनुरादायसत्वरम् १ नाराचैर्दशभिर्विध्वाबाणैश्चदशभिःपरैः ॥ चिच्छेदधनुरद्धंतत्सर्वक्षत्रस्यपश्यतः २ सूतंदशभिराहत्यरथंत्रिंशद्विरेवच ॥ ध्वजंचिच्छेदभल्लेननिषादस्यजगत्पतिः ३ ततःपरमहच्चापंनिषादोवीर्यसंमतः ॥ दृढमौर्व्यासमायुक्तंदशतालप्रमाणतः ४ कामपालंशरेणाशुजघानजनमध्यतः ॥ बलदेवोमहावीर्यःसर्पशेषइवश्वसन् ५ दशभिस्तद्वनुर्दिव्यंशरैःसर्पसमैर्बलः ॥ चिच्छेदमुष्टिदेशेतुमाधवोमाधवाग्रजः ६ एकलव्योनिषादेशःखड्गमादायसत्वरः ॥ प्राहिणोद्वलमादायनिशितंधोरविग्रहम् ७ तमंतरेपटुर्वीरोवृष्णिवीरःप्रतापवान् ॥ तिलशःपंचभिर्बाणैश्चकारयदुनंदनः ८ ततोपरमहत्खड्गंसर्वकालायसंशुभम् ॥ प्राहिणोत्सारथेःकायमालोक्याथनिषादजः ९ तंचापिदशभिर्वीरोमाधवोयदुनंदनः ॥ बाह्वोरंतरयोश्चैवनिर्विभेदमहारणे १० ततःशक्तिसमादायवंटामालाकुलानृपः ॥ निषादोबलदेवायप्रेषयित्वामहाबलः ११ सिंहनादंमहाघोरमकरोत्सनिषादपः ॥ साशक्तिःसर्वकल्याणीबलदेवमुपागतम् १२ उत्पतंतंमहाघोरांबलभद्रःप्रतापवान् ॥ आदायाथनिषादेशंसर्वान्विस्मापयन्निव १३ तथैवतंजघानाशुवक्षोदेशेसमाधवः ॥ सतयाताडितोवीरःस्वशक्त्याथनिषादपः १४ विह्वलःसर्वगात्रेषुनिपपातमहीतले ॥ प्राणसंशयमापन्नोनिषादोरामताडितः १५ निषादास्तस्यराजेंद्रशतशोथसहस्रशः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणिनिषादास्तस्ययोधिनः १६ गदिनःखड्गिनश्चैवमहेष्वासामहाबलाः ॥ शरैरनेकसाहस्रैःशक्तिभिश्चपरश्वधैः १७ गदाभिःपट्टिशैःशूलैःपरिधैःप्रासतोमरैः ॥ कुंतैरथकुठारैश्चयादवानांमहौजसाम् १८ शलभाइवराजेंद्रदीप्यमानंहुताशनम् ॥ तेशरैःपातयांचकूरांमंराममिवापरम् १९ केचित्कुठारैराजघ्नुःकेचित्कुतैःपरश्वधैः ॥ गदाभिःकेचिदाग्रंतिशक्तिभिश्चतथापरे २० निजघ्नुःसहस्रारामंस्फुरंतंपावकंयथा ॥ ततःक्रुद्धोहलीसाक्षाद्वलमुद्यम्यसत्वरम् २१ सर्वानाकर्षयामासमुशलेनहिपिडयन् ॥ तेहन्यमानाराजेंद्रनिषादाःपर्वताश्रयाः २२ निपेतुर्धरणीपृष्ठेशतशोथसहस्रशः ॥ क्षणेनतन्महाराजहत्वासर्वान्महाबलान् २३ सिंहवद्वनदंस्तत्रतस्थौरामोमहाबलः ॥ ततोरान्नौमहाघोराःपिशाचाःपिशिताशनाः २४ आकृष्यमांसयूथानिभक्षयंतःसमासते ॥ पिबंतःशोणितंकोष्ठात्संछिद्यचशवंबहु २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि एकलव्यसैन्यवधोनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणि एकलव्यसैन्यवधोनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ६४ ॥

क्रव्यादादिति शवंशवजातीयं ॥ १ ॥ आशिखंशिखामपिकेशास्थपिनित्यजंतीत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ छत्रदेशेमूर्धनि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ क्रव्यादाःसर्वेष्वशुभक्षयंतस्तदाश्वम् ॥ हंसतौविविधंधोरंनादयंतोवसुंधराम् १ राक्षसाश्चपिशाचाश्चपिबंतःशोणितंबहु ॥ आशिखंभुंजतेराजञ्छवस्यपिशिताशनाः २ नृत्यंतिस्मत्तदाराजन्नगयोरिणतोपिताः ॥ काकाबलाकागृध्राश्चयेनागोमायवस्तथा ३ भक्षयंतःप्रवर्तते राक्षसाश्चैवदारुणाः ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरोनिषादोलब्धसंज्ञकः ४ हतान्सर्वान्समालोक्यनिषादान्नगचारिणः ॥ गदामादायकुपितोराममेवजगामह ५ जवानगदयाराजञ्छत्रदेशेनिषादपः ॥ ततोरामोगदीराजन्निषादंबाहुशालिनम् ६ आजन्नेगदयाकूरंमदमत्तोहलायुधः ॥ तयोश्चतुमुलंयुद्धंगदाभ्यां समवत्तेत ७ आकाशेशब्दआसीत्तुतयोर्युद्धेमहाभुज ॥ समुद्राणांयथाघोषःसर्वेषांसन्निगच्छताम् ८ कल्पक्षयेमहाराजशब्दःसुतुमुलोभवत् ॥ क्षोभि तोनागराजश्चनागाःक्षोभंसमाययुः ९ पृथिवीचांतरिक्षंचसर्वेशब्दमयंबभौ ॥ ततःसर्पौड्रकोराजासात्यकिंवृष्णिनंदनम् १० गदयैवजवानाशुसत्वरं रणकोविदः ॥ युयुधानोबलीराजन्वासुदेवंजवानह ११ तयोश्चतुमुलःशब्दःप्रादुरासीन्महारणे ॥ चतुर्णामुध्यतांराजन्परस्परवधैषिणाम् १२ ब्रह्मां ङक्षोभणोराजञ्छब्दआसीत्सुदारुणः ॥ ततोरजःप्रादुरभूत्तस्मिन्संग्राममूर्धनि १३ तारकानिष्प्रभाराजंस्तमस्येवंक्षयंगते ॥ उषसिप्रतिबुद्धायांत तोनिःशेषतांययौ १४ उदितोभगवान्त्सूर्यश्चंद्रश्चक्षयमाययौ ॥ तयोर्युद्धंप्रादुरभूच्चतुर्णांबाहुशालिनाम् ॥ देवासुरसमंराजञ्चुदितेभास्करेमहत् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिर्षौड्रकयुद्धेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रभातेविमलेभग वान्देवकीसुतः ॥ गुंतुमैच्छजगन्नाथःपुण्वंदारिकाश्रमात् १ नमस्कृत्यमुनीन्सर्वान्ययौद्वारवर्तीचृप ॥ आरुह्यगरुडंविष्णुर्वेगेनमहताप्रभुः २ सुमहा ञ्छुश्रुवेशब्दस्तेषांयुद्धंप्रकुर्वताम् ॥ गच्छतादेवदेवेनपुर्णद्वारवर्तीचृप ३ अर्चितयजगन्नाथःकोन्वयंशब्दउत्थितः ॥ संग्रामसंभवोघोरोआर्यशैनेयसं युतः ४ व्यक्तमागतवान्पौंड्रोनगरींद्वारकामनु ॥ तेनयुद्धंसमभवत्पौंड्रकेनदुरात्मना ५ यदूनांवृष्णिवीराणांयुद्धयतामितरेतरम् ॥ शब्दोयंसुमहान्यको नात्रकार्याविचारणा ६ इत्येवंर्चितयित्वातुदध्मौशंखंमहारवम् ॥ पांचजन्यंहारिःसाक्षात्प्रीणयन्वृष्णिपुंगवान् ७ रोदसीपूरयामासतेनशब्देनकेशवः ॥ यादवावृष्णयश्चैवश्रुत्वाशंखस्यतेरवम् ८ व्यक्तमायातिभगवान्पांचजन्यरवोद्धयम् ॥ इतितेमेनिरेराजन्वृष्णयोयादवास्तथा ९ निर्भयाःसमपद्यंतवृ ण्योयादवाश्चते ॥ तस्मिन्नेवक्षणेदृष्टस्तार्क्ष्यश्चतपतांवरः १०

॥ १४ ॥ १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिठिकायांनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ स्तुतंतैरेवसुतादिभिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कियतांकरोतु ॥ २५ ॥ २६ ॥

ततश्चदेवकीसूनुर्दृष्टस्तैर्यादवेश्वरः ॥ सूताश्वमागधाश्चैवपुरोयांतिजगत्पतेः ११ स्तुत्यास्तुतंहरिंविष्णुमीश्वरंकमलेक्षणम् ॥ गताश्वयादवाःसर्वेपरिवब्रुजं
नार्दनम् १२ कृष्णस्तुगरुडंभूयोगच्छत्वंनाकमुत्तमम् ॥ इत्युक्त्वागरुडंविष्णुर्विसृज्ययदुनंदनः १३ दारुकंपुनराहेदंरथमानयमेप्रभो ॥ सतथेतिप्रतिज्ञा
यरथमादायसत्वरम् १४ रथोयंभगवन्देवकिमतःकृत्यमस्तिमे ॥ इत्युक्त्वारथमादायप्रणम्याग्रेस्थितोहरेः १५ गतेथगरुडेविष्णूरथमारुह्यसत्वरम् ॥ य
त्रयुद्धंसमभवत्तत्रयातिस्मकेशवः १६ तत्रगत्वामहाराजयुध्यतांचमहात्मनाम् ॥ पांचजन्यंमहाशंखंद्धूमौयदुवृषोत्तमः १७ पौंड्रोथवासुदेवस्तुकृष्णं
दृष्ट्वाणोत्सुकम् ॥ सात्यकिंपृष्ठतःकृत्वावासुदेवमुपागमत् १८ कुद्वोथसात्यकीराजन्वारयामासपौंड्रकम् ॥ नगंतव्यमितोराजन्नेपथर्मःसनातनः १९
जित्वामांगच्छराजेंद्रपरंयोद्धुमहारणे ॥ क्षत्रियोसिमहावीरस्थितेमयिरणोत्सुके २० एषतेगर्वमखिलेनाशयिष्यामिसंयुगे ॥ इत्युक्त्वाचाप्रतस्तस्थौ
गच्छतोयादवेश्वरः २१ पौंड्रस्यशिनिनसातुपश्यतःकेशवस्यह ॥ अवज्ञायशिनेःपौत्रंकृष्णमेवजगामह २२ निर्भर्त्स्यसहसामूयःसात्यकिःक्रोधमू
र्च्छितः ॥ गद्याप्राहरत्पौंड्रंवासुदेवस्यपश्यतः २३ यथाप्राणंयथायोगंसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ दृष्ट्वाथभगवानेवंसात्यकिंप्रशशंसह २४ निवा
र्यसात्यकिंकृष्णोयथेष्टंक्रियतामसौ ॥ उपारमद्यथायोगंसात्यकिःकृष्णवारितः २५ सततःपौंड्रकोराजावासुदेवमुवाचह ॥ भोभोयादवगोपालइदानीं
कगतोभवान् २६ त्वांद्रष्टुमथसंप्राप्तोवासुदेवोस्मिसांप्रतम् ॥ हत्वात्वांसबलंकृष्णबलैर्बहुभिरन्वितः २७ अहमेकोभविष्यामिवासुदेवोमहीतले ॥ य
च्चक्रंतवगोविंदप्रथितंसुप्रभंमहत् २८ अनेनतवचक्रेणपीडितोस्मिच्चतद्रणे ॥ चक्रमस्तीतितद्वीर्यंतवमाधवसांप्रतम् २९ नाशयिष्यामि तत्सर्वं सर्वक्षत्रस्य
पश्यतः ॥ शाङ्गीतिमांविजानीहिनत्वंशाङ्गीतिशिष्यते ३० (शंखमस्तीतितद्वीर्यंतवमाधवसांप्रतम्) ॥ शंखीचाहंगदीचाहंचक्रीचाहंजनार्दन ३१ मामेव
हिसदानूयुर्जानंतोवीर्यशालिनः ॥ आदौत्वंबलवद्बृहन्हत्वास्त्रीबालकान्बहून् ३२ गाश्वहत्वामहागर्वस्तवसंप्रतिवर्त्तते ॥ तत्तेहंव्यपनेष्यामियदितिष्ठ
सिमत्पुरः ३३ शस्त्रं गृहाण गोविंदयदियोद्धुंव्यवस्थितः ॥ इत्युक्त्वाबाणमादायतस्थौपार्श्वेजगत्पतेः ३४ एतद्वचनमाकर्ण्यवासुदेवेनभाषितम् ॥ स्मि
तंकृत्वाहरिःकृष्णोबभाषेपौंड्रकंचपम् ३५ कामंवदनृपत्वंहिपातक्यस्मिसदानृप ॥ गोघातीबालघातीचस्त्रीहंतासर्वथानृप ३६

॥ २७ ॥ २८ ॥ पीडितोस्मि त्वदीयस्यचक्रस्यनाशादितिभावः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ गोघातीवृषभासुरवधात्बालघातीपङ्कभोर्णा
कंसद्वाराघातनात् ॥ ३६ ॥

मह्यमम ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ वृत्ततः वर्तुलत्वेन ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां कृष्णपौंड्रक्यु
चक्रीभवगदीराजञ्छार्ङ्गीचसततंभव ॥ नामधेयंवृथामह्यंवासुदेवेतिचप्रभो ३७ शार्ङ्गीचक्रीगदीशंसीत्येवमादिवृथामम ॥ किंतुवक्ष्यामिकिंचितुशृणु
ष्वयदिमन्यते ॥ क्षत्रियाबलिनोयेतुस्थितेमयिजगत्पतौ ३८ तथानुब्रुवतेत्वांहिजीवत्येवमयिप्रभो ॥ यतेचक्रमहाघोरमसुरांतकरंमहत् ३९ तत्तुल्यं
ममचक्रंतुवृत्ततो नतुवीर्यतः ॥ आयुधेष्वथसर्वत्रशब्दसादृश्यमस्ति ४० गोपोहंसर्वदाराजन्प्राणिनांप्राणदःसदा ॥ गोप्तासर्वेषुलोकेषुशास्तादुष्टस्यसर्व
दा ४१ कथनंसर्वकार्येहिजित्वाशत्रून्प्राधम ॥ अजित्वाकिंभवान्ब्रूतेस्थितेमयिचशस्त्रिणि ४२ हत्वामांब्रूहिराजेंद्रयदिशकोसिपौंड्रक ॥ स्थितोहं
चक्रमाश्रित्स्वर्थाचापीगदासिमान् ४३ रथमारुह्ययुद्धायसन्नद्धोभवमानद ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुःसिंहनादं व्यनीनदत् ४४ ॥ ॥ इति श्रीम
हाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणिकै० कृष्णपौंड्रक्युद्धं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शरंसमादायवासु
देवः प्रतापवान् ॥ पौंड्रजघानसहसानिशितेनशरेणह १ पौंड्रोथवासुदेवस्तुशरैर्दशभिराशुगैः ॥ वासुदेवंजवानाशुवाष्णेयंवृष्णिनंदनम् २ दारुकंपंच
विंशत्याहयान्दशभिरेवच ॥ सप्तत्यावासुदेवंतुयादवंवासुदेवकः ३ ततः प्रहस्यसुचिरं केशवः केशिमूदनः ॥ दृष्टोसाविति मनसासंपूज्ययदुनंदनः ४ आकृ
प्यशार्ङ्गबलवान्संधायरिपुमूदनः ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनध्वजंचिच्छेदकेशवः ५ सारथेश्वशिरःकायादाहस्ययदुनंदनः ॥ अश्वांश्चचतुरोहत्वाचतुर्भिःसा
यकोत्तमैः ६ रथंराज्ञःसमाहृत्यतदोभौपार्ष्णिसारथी ॥ चक्रंचतिलशःकृत्वाहसन्किंचिदिवस्थितः ७ पौंड्रकोवासुदेवस्तुरथादुत्क्षुयसत्वरः ॥ आदा
यनिशितंस्वङ्गं प्राहिणोत्केशवायसः ८ सखङ्गंशतधाकृत्वातूष्णीमासीच्चकेशवः ॥ ततः परंमहाघोरं परिर्वंकालसंमितम् ९ गृहीत्वावासुदेवायवासुदेवः प्र
तापवान् ॥ प्राहिणोद्वृष्णिवीरायसर्वक्षत्रस्यपश्यतः १० तद्विधाजगतांनाथश्चकारयदुनंदनः ॥ ततश्चक्रमहाघोरंसहस्रारंमहाप्रभम् ११ त्रिंशद्भारसमा
युक्तमायसास्यममित्रहा ॥ आदायाथमहाराजकेशवंवाक्यमब्रवीत् १२ पश्येदंनिशितंघोरंतवचक्रविनाशनम् ॥ अनेनतवगोविंददर्पदर्पवतांवर १३ अप
नेष्यामिवाष्णेयसर्वक्षत्रस्यपश्यतः ॥ त्वासुद्विश्यमहाघोरंकृतमन्यहुरासदम् १४ यदिशकोहरेकृष्णदारयेदंमहास्पदम् ॥ इत्युक्त्वातच्छतगुणंभ्रामयित्वा
महाबलः १५ चिक्षेपाथमहावीर्यःपौंड्रकोनृपसत्तमः ॥ अवहृत्यततोदेशात्तदुत्सृज्यमहाबलः १६

द्वेशततमोऽध्यायः १०० ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ आयसास्यं आयसंलोहमयंतच्चतत् आस्यंक्षेप्यंतत्
आयसास्यम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अवहृत्यचक्रंवंचितवान्इत्यर्थः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ तांप्रेषयामासनिवर्तयामासेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सहस्रारं शतारमितिकार्यभेदात् रूपेभदः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इतिश्रीम

सिंहनादं महाघोरं व्यनदद्वीर्यवांस्तदा ॥ ततो विस्मयमापन्नो भगवान् देवकीसुतः १७ अहो वीर्यमहो धैर्यमस्य पौंड्रस्य दुःसहम् ॥ इति मत्वा जगन्नाथ उत्थि
तश्चरथोत्तमात् १८ ततः शिलां समादाय प्रेषयामास केशवम् ॥ तां शिलां प्रेषयामास तस्मै यदु कुलोद्बहः १९ पौंड्रेण सुचिरं कालं विक्रीड्य भगवान् हरिः ॥
ततश्चक्रं समादाय निशितरंक्तभोजनम् २० दैत्यमांसप्रदिग्धांगनारीगर्भविमोचनम् ॥ शातकुंभमयं घोरं दैत्यदानवनाशनम् २१ सहस्रारं शतारंतदद्भुतं दै
त्यभीषणम् ॥ ऐश्वर्यवर्मपरमं नित्यं सुरगणार्चितम् २२ विष्णुः कृष्णस्तथा शाङ्गी नित्ययुक्तः सदा हरिः ॥ जघान तेन गोविंदो पौंड्रकं च पसत्तमम् २३ तस्य
देहं विदार्या शुचक्रं पिशितभोजनम् ॥ कृष्णस्याथ करं भूयः प्राप सर्वेश्वरस्य ह २४ ततः स पौंड्रको राजा गतासुः प्राप तद्भुवि ॥ निहत्य भगवान् विष्णुर्दुर्विज्ञेयगतिः
प्रभुः ॥ प्रतिपेदे सुधर्मा तु यादवैः पूजितो हरिः २५ इति श्री महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पौंड्रकवासुदेववधो नामैकाधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ निषादेशं ततो रामः शक्त्या वीर्यवतांवरः ॥ आजघान स्तनद्वंद्वे सिंहनादं व्यननदत् १
ततः कुट्टो निषादेशो रामं मत्तं महाबलम् ॥ गदया लोकविख्यातो जघान स्तनवक्षसि २ आहतः स तु तेनाशुबलभद्रो महाबलः ॥ उभाभ्यां चैव रामस्तुकरा
भ्यां वृष्णिपुंगवः ३ गदां गृह्य महाघोरामायां ती प्राणहारिणीम् ॥ दुद्रावाथ निषादेशः समुद्रं मकरालयम् ४ धावत्येवं तदाराज्ञि एकलव्ये निषादपे ॥ धाव
त्येवं च रामोऽपि यत्र यातो निषादपः ५ सागरं सप्रविश्या शुगत्वा योजनपंचकम् ॥ भीत एव तदाराजन्ने कलव्यो निषादपः ६ कंचिद्वीपांतरं राजन् प्रविश्य न्य
वसत्तदा ॥ ततो रामो निषादेशं जिगाय यदु नंदनः ७ तां सभां मणिरत्नाढ्यां प्रविवेश हलायुधः ॥ सात्यकिर्गुह्यं स संसक्तस्तां सभां प्रविवेश ह ८ अन्ये च यादवारा
जन्यथा योगमुपस्थिताः ॥ आसीनेषु च सर्वेषु वृष्णिवीरेषु सर्वतः ९ अभिवाद्य यथा योगं वृष्णीन् सर्वांश्च केशवः ॥ उवाच वचनं काले भगवान् देवकीसुतः १० दृष्टं
कैलासशिखरं शंकरो नीललोहितः ॥ स तु मह्यं दुवराः प्रीतिमांश्च ददौ वरम् ११ तत्र देवाः समायाता मुनयश्च तपोधनाः ॥ दृष्ट्वा मां शंकरश्चैव प्रीतः स्तुत्वा
समाययौ १२ अत्यद्भुतं मया दृष्टं रात्रौ यादवसत्तमाः ॥ पिशाचौ द्रौमहाघोरौ वदंतौ मामिकां कथाम् १३ मृगयां च क्रतुस्तौ तु चिंतयंतौ तु मांसदा ॥ दृष्ट्वा मां
तौ तुराजेन्द्राः प्रीतिमंतौ तपस्विनौ १४

हाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ ॥ निषादेशमिति निषादेशं एकलव्यं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणहारी
णो ज्ञात्वा दुद्राव ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांपौडूकवधसमाप्तौद्वाधि

भक्तिनम्रौमहात्मानौप्रणामंचक्रतुस्तदा ॥ ततोहंसर्वथाप्रीतस्तौनीतौस्वर्गमुत्तमम् १५ तोषयित्वा महादेवं मया चाद्यसमागतम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत
स्तेवृष्णयः सर्वदेवदेवंशशंसिरे १६ सर्वथाकृतकृत्यास्तेवृष्णयः केशवाश्रयाः ॥ यादवाः सर्वएवैतेस्वस्वजगमुर्ग्यथालयम् १७ अभ्यंतरेजगन्नाथः प्रविश्यहरि
रीश्वरः ॥ रुक्मिणीसत्यभामाभ्यामाचचक्षेयथाभवत् १८ तेप्रीतेप्रीतियुक्तेनकेशवेनसमन्विते ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंकेशवस्यविचेष्टितम् १९ शशासपृ
थिवींकृत्स्नांदुष्टानहत्वा महाबलान् ॥ नरकंधोरकर्माणंपौडूकंनृपसत्तमम् २० हयग्रीवंनिशुंभंचतथासुंदोपसुंदकौ ॥ ररक्षविप्रान्देवेशोमुनीन्मुनिवरार्चि
तः २१ विप्रेभ्यश्चददौवित्तंगाश्चदत्वासकेशवः ॥ अग्निहोत्रंप्रयुंजानोब्राह्मणांश्चसुतर्पयन् २२ मुनींश्चब्रह्मचर्येणदेवान्यज्ञैरनेकधा ॥ स्वधयाचपितुंस
र्वान्प्रीणयन्नेवसर्वदा २३ तस्मिञ्छासतिदेवेशोरान्यनिष्कण्टकंप्रभो ॥ सुखमेवप्रजाःसर्वाजिवांतिब्राह्मणादयः २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशभ
विष्यपर्वणिकैलासयात्रायांपौडूकवधसमाप्तौद्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ भूयएवद्विजश्रेष्ठशंखचक्रगदा
भृतः ॥ चरितंश्रोतुमिच्छामि विस्तरेणतपोधन १ नहितेदृष्टिरस्तीहशृण्वतःकैशवींकथाम् ॥ कोनुनामहरेर्विष्णोर्देवदेवस्यचक्रिणः २ शृण्वंस्तथारम
न्वापितृर्षियातिदिवानिशम् ॥ पुरुषार्थीयमेवैकोयत्कथाश्रवणंहरः ३ कथमासीजगद्धेतोर्हंसस्यडिंभकस्यच ॥ समितिःसर्वभूतानांसदाविस्मयदायिनी ४
विचक्रस्यकथंयुद्धंदानवस्यमहात्मनः ॥ सतयोर्मित्रतांयातइत्येवमनुशुश्रुमः ५ तौसुतौवीर्यसंपन्नौशिष्यौभृगुसुतस्यह ॥ सर्वास्त्रकुशलौवीरौहरेर्लब्धव
रौकिल ६ संग्रामःसुमहानासीदित्युक्तंभवतापुरा ॥ तयोश्चनृपयोर्विप्रकेशवस्यजगत्पतेः ७ कस्यपुत्रौसमुत्पन्नौयथाभूद्विग्रहोमहान् ॥ अष्टाशीतिसह
स्राणिदानवानांतरस्विनाम् ८ बलान्यथविचक्रस्यशितशूलधराणिच ॥ आसन्न्युद्धेमहाराजदानवस्यमहात्मनः ९ यदूनामंतरंप्रेप्सुर्यदूनांयुद्धकांक्षया ॥
देवासुरेमहायुद्धेदेवान्जयतिदुर्धरः ॥ तद्वार्थंसदायत्नमकरोच्चैवकेशवः १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्या
नेत्र्यधिकशततमोऽध्यायः १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आसीच्छाल्वेपुराजेंद्रब्रह्मदत्तो नृपोत्तमः ॥ नाम्नाराजन्सपूतात्मासर्वभूतदया
परः १ पंचयज्ञपरोनित्यंजितात्माविजितेन्द्रियः ॥ ब्रह्मविद्देवविच्चैवसदायज्ञमयःशिवः २

कशततमोऽध्यायः १०२ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिंभकोपा
ख्यानेत्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ताभ्यांस्त्रीभ्यांसह ॥ ६ ॥ सइतितेनवैष्णवसत्रेणशंकरस्यार्चनंविष्णुशंकरयोर्वास्तवाभेदाभिप्रायेण ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

तस्यभार्येमहीपालरूपौदार्यगुणान्विते ॥ बभूवतुःसुसंपन्नेअनपत्येनृपोत्तम ३ सताभ्यामुमुदेराजाशच्याशक्रइवांबरे ॥ नाम्नामित्रसहोनामसखाचासीद्विजो
त्तमः ४ तस्यराज्ञोमहायोगीवेदवेदांततत्परः ॥ अनपत्यःसविप्रेंद्रोयथाराजाबभूवह ५ सराजासहितस्ताभ्यामर्चयामासशंकरम् ॥ पुत्रार्थंशूलिनंशर्वद
शवर्षाण्यनन्यधीः ६ सविप्रोवैष्णवंसत्रंपुत्रार्थेसमयोजयत् ॥ अर्चितस्तेनराजेंद्रशंकरोनीललोहितः ७ आत्मानंदर्शयामासस्वप्रेराजानमब्रवीत् ॥ प्री
तोस्मितवभद्रंतेवरंवरयसुव्रत ८ अथराजाजगन्नाथमुवाचेदंस्मयन्निव ॥ पुत्रौममभवेतांहितथेत्युक्त्वावृषध्वजः ९ अंतर्धानंगतःशंभुःप्रतिबुद्धस्ततो नृपः
सोपिमित्रसहोविद्वान्देवंकेशवमव्ययम् १० पंचवर्षंजगन्नाथमर्चयामासभक्तितः ॥ अर्चितस्तेनविप्रेणदेवदेवोजनार्दनः ११ पुत्रमेकंददौतस्मैस्वा
त्मनासदृशंहरिः ॥ तेभार्येगर्भमाधत्तांतेजसाशंकरस्यह १२ विप्रभार्यामहाराजवैष्णवंतेजआदधत् ॥ महिष्येतेमहावीर्येपुत्रौशंकरनिर्मितौ १३ अमू
येतांमहीपालक्रमेणैव नृपस्यह ॥ सतयोश्चमहाराजनामकर्मादिकाःक्रियाः १४ चकारविधिवत्सर्वाविप्रेभ्योदान्महद्वनम् ॥ सचविप्रोविनीतात्मापुत्रमे
कंहिलब्धवान् १५ साक्षादिवजगन्नाथंस्थितंपुत्रात्मनानृप ॥ जातकर्मादिकंसर्वब्राह्मणःसचकारह १६ तौकुमारावयंचैवत्रयःसवयसोभवन् ॥ वेदानधी
त्यतेसर्वाञ्छ्रुत्वाचान्वीक्षिर्कीतथा १७ धनुर्वेदंतेथान्नेचनिपुणास्तेभवंस्तदा ॥ हंसोऽप्येष्टो नृपसुतोडिभकोनंतरोभवत् १८ सचविप्रसुतोराजन्जनार्दन
इतिस्मृतः ॥ अन्योन्यमित्रतांयाताःसर्वेचैवकुमारकाः १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेअविष्यपर्वणिहंसडिभकोत्पत्तौचतुरधिकशततमोऽ
ध्यायः १०४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हंसश्चडिभकश्चैवतपश्चतुर्महामतिः ॥ मनश्चक्रतुरात्मांशौशंकरस्यनृपोत्तम १ गत्वातुहिमव
त्पार्श्वतपश्चक्रतुरंजसा ॥ उद्दिश्यशंकरंशर्वनीलग्रीवमुमापतिम् २ वीर्यास्त्रैचैवनौस्यातामित्याधायतुमानसे ॥ एकाग्रौप्रयतौभूत्वावाय्वंबुप्राशिनौनृ
प ३ नमस्तेदेवदेवेतिशंकरेतिदिवानिशम् ॥ हरशर्वशिवानंदनीलग्रीवउमापते ४ वृषध्वजविरूपाक्षहर्यक्षजगतापते ॥ भक्तप्रियगिरीशेशवासुदेव
शिवाच्युत ५ सद्योजातमहादेवदेवदेवगुहाशय ॥ भूतभावनदेवेशप्रणवात्मन्सदाशिव ६ इत्यादिनामभिर्नित्यंस्तुवंतौशंकरंभवम् ॥ हृदिष्ठत्वाविरूपा
क्षंतपस्तेपतुरंजसा ७ निर्ममौनिरहंकारौमौनव्रतसमास्थितौ ॥ वर्षाणीहतदाराजन्पंचचक्रतुरोजसा ८

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेअविष्यपर्वणिटीकायांचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ त्रियक्षःत्रिभिर्वेदेऽज्यतइति त्रियक्षःयज्ञेशः ॥ १० ॥ वरयवरतम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भृंगिरिटी भृंगिरिटिच ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

ततःप्रीतोभवच्छर्वस्ताभ्यांसंयमनेनच ॥ सददौदर्शननैजंव्याघ्रचर्मोबरोहरः ९ त्रियक्षःशंकरःशर्वःशूलपाणिरुमापतिः ॥ अग्रतःसंस्थितंशर्वेचंद्रार्द्धकृत
शेखरम् ॥ तौदृष्ट्वाप्रीतमनसौनमश्चक्रतुरंजसा १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वरंवरयभद्रंवांयथेच्छावांतथास्तुवै ॥ तावूचतुस्तदाराजन्प्रीतस्त्वंभगवन्
दि ११ देवासुरचमूमुख्यैर्यक्षैर्गंधर्वदानवैः ॥ आवामजय्यौसर्वात्मत्रैषनौप्रथमोवरः १२ द्वितीयोनौविरूपाक्षरौद्रास्त्राणांचसंग्रहः ॥ माहेश्वरंतथारौद्र
मसं ब्रह्माशिरोमहत् १३ अभेद्यंकवचंदिव्यमच्छेद्यंचापिकामुकम् ॥ परशुंचतथाशर्वसदारक्षार्थमेवच १४ सहायौद्वौमहादेवभूतौयुद्धेहिगच्छताम्
एवमस्त्वितिदेवेशआहभृंगिरिटीहरः १५ कुंडोदरंविरूपाक्षंसर्वप्राणिहितेरतम् ॥ युवामथचभूतेशौसहायौसततरंणे १६ संग्रामंगच्छतांवीरमेतयोर्वल
शालिनोः ॥ इत्युक्त्वाभगवाञ्छर्वस्तत्रैवांतरधीयत १७ ततस्तौवीर्यसंपन्नौहंसोडिभकएवच ॥ कृतास्त्रौशस्त्रसंपन्नौचापिनौवीर्यवत्तरो १८ आमुक्तक
चनौवीरावजय्यौदेवदानवैः ॥ अत्यंतभक्तौदेवेशेशंकरेनीललोहिते १९ नित्योत्सवकरौदेवेभस्मोद्धूलनशोभिनी ॥ कृतत्रिपुंड्रकौनित्यंजटायुकशिरोधरो
२० रुद्राक्षार्पितसर्वांगौव्याघ्रचर्मोबरावृतौ ॥ नमःशिवायशांतायमहादेवायधीमते २१ इत्यादिभिर्महादेवंस्तुवंतौनामभिःशिवम् ॥ साक्षादिवमहादे
वौरेजतुर्जलधारिणौ २२ ततःस्वभवनंगत्वापितुःपादावगृह्यताम् ॥ पितुश्चसख्युर्वलिनौमातुश्चचरणौतदा २३ जनार्दनोपिधर्मात्माकालेनमहतानृप ॥
विद्यापारंमहाबुद्धिर्युक्तेनासावुपेयिवान् २४ सचविष्णुंहृषीकेशंपीतकौशेयवाससम् ॥ ब्रह्मतत्त्वपरोनित्यमुपास्तेविजितेंद्रियः २५ हंसश्चडिभक
श्चैवकृतदारौबभूवतुः ॥ जनार्दनोपिधर्मात्माकृतदारोबभूवह २६ सर्वेतेयज्ञनिरताःपंचयज्ञपरास्तथा ॥ स्वदारनिरताःसर्वेगुरुशुश्रूषणेरताः ॥ धर्मएव
परंश्रेयइतितेमेनिरनृप २७ ॥ ॥ इतिश्रीम०खिलेपुहरिवंशेभ०कैलासयात्रायांहंसडिभकोपाख्यानेपंचाधिकशततमोऽध्यायः १०५ ॥ ॥ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःकदाचित्तौवीरौमृगयामटतुःकिल ॥ जनार्दनेनसहितौरथैरश्वैर्गजैरपि १ वनंगत्वातुतौवीरौसिंहव्याघ्रांश्चजघ्नतुः ॥ शितैर्बाणे
र्महाराजवराहानथसर्वशः २ व्यालानन्यान्मृगान्हिंसाञ्छमिश्चसहितौनृप ॥ एषआयातिविपुलोवराहोदीर्घलोचनः ३ एनंबाणेनसंछिंधियाति
चायंमृगाधिपः ॥ अयमन्योथमहिषःशृंगप्रोतसरीसृपः ४ एतेखलुमृगाःसाद्वैशावैर्बाधंतिसर्वशः ॥ एतद्भ्रमति सर्वत्रभीतंशशकुलंमहत् ५

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पितुर्ब्रह्मदत्तस्यसख्युःमित्रसहस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटी
कायांपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ बाधंतिवाधामनुभवंतिशवैःपोतैःसहिताः ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अनूपंसजलप्रदेशस्तेनसहितंसानूपं वीजन्मास्तवतात्मनासानूपंचेतिविग्रहः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ सत्रं
यजतःअनुतिष्ठतः ॥ १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ जनार्दनइति सदःयज्ञमंडपम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

शावंस्तनंपिबत्साधुनहंतव्यमिदंशुभम् ॥ गृहीतव्यमिदंसर्वेनिर्हृष्यश्वगणैरिह ६ इत्यादिशब्दःसुमहान्मृगयांकुर्वतांनृप ॥ क्षत्रियाणांनृपश्रेष्ठव्याधानां
चैवधावताम् ७ हत्वामृगान्सुबहुशोव्याघ्रानसिंहावृषोत्तमौ ॥ श्रमंचजग्मतुर्वीरौमध्यंयातेदिवाकरे ८ अलंहिमृगयास्माकंश्रमःसमुपजायते ॥
इत्युचतुर्महाराजपुष्करंजग्मतुःसरः ९ सरःसमीपमागम्यमुनिसिद्धनिषेवितम् ॥ वीजन्मारुतसानूपंश्रमात्तत्रसुखस्थितौ १० ततोजनाःसरःसर्वेविगा
ह्यश्रमकार्षिताः ॥ बिसान्प्रवालान्पद्मानांभक्षयामासुरार्त्तवत् ११ जनार्दनेनसहितौहंसोडिभकएवच ॥ सरःक्वचित्समाश्रित्यश्रमंसंयज्यतिष्ठतः १२ वि
श्रम्यसरसस्तीरेतदासातेसुखंनृपौ ॥ अशृण्वतांपरंब्रह्ममुनिमुख्यैःसमीरितम् १३ मध्यंदिनंतथासर्वैःसवनंसस्वरंनृपौ ॥ ततःप्रीतौनृपौभूत्वाश्रुत्वा
वेदध्वनितदा १४ ऐच्छेतांतौतदाद्रष्टुंयज्ञमुनिकृतंतदा ॥ स्थापयित्वाततःसेनांसर्वामृगसमान्विताम् १५ आदायचमहाचापेशरान्कतिचिदेवच ॥
जनार्दनस्तदावीरोहंसोडिभकएवच १६ पदातिनौमहाराजजग्मतुश्चाश्रमंकिल ॥ महर्षेःकाश्यपस्याथसत्रंवैष्णवसंज्ञिकम् ॥ यजंतोमुनिभिःसार्द्धंज
पहोमपरायणैः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसोडिभकोपाख्यानेमृगयावर्णनंनामषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ जनार्दनश्रधर्मात्माहंसोडिभकएवच ॥ सदःप्रविश्यसत्रस्यनमश्चकुर्मुनीश्वरान् १ तानागतान्महात्मानोमुनयःशिष्यसंयुताः ॥
अर्घ्यपाद्यासनादीनिचक्रुःपूजांचयत्नतः २ तौनृपौसचविप्रेन्द्रःसपर्यांप्रतिगृह्यच ॥ प्रीतात्मानोमहात्मानासतेससुखंनृप ३ ततोहंसोवभषेतान्मुनीन्संय
तवाङ्मृप ॥ पिताहिनौमुनिश्रेष्ठायष्टमैच्छत्ससाधनम् ४ गंतव्यंतत्रयुष्माभिःसत्रांतेमुनिसत्तमाः ॥ राजसूयेनयज्ञेनकृत्वादिग्विजयंवयम् ५ याजयिष्याम
हेविप्राःपितरंधार्मिकंनृपम् ॥ आयांतुतत्रविप्रेन्द्राःसशिष्याःसपरिच्छदाः ६ वयमद्यैवसहितौदिशोजेष्यामहेवयम् ॥ शकावयमिहैवैतत्कर्तुंसैनिकसंच
यैः ७ आवयौःपुरतःस्थातुंनशकादेवदानवाः ॥ कैलासनिलयाहेवाब्रलब्धाःस्मयन्ततः ८ अजय्यौशत्रुसंधानामस्त्राणिविविधानिच ॥ इत्युक्त्वाविररा
मैवहंसोमदबलान्वितः ९ ॥ मुनयऊचुः ॥ यदिस्यात्तत्रगच्छामोवयंशिष्यैर्नृपोत्तम ॥ आस्महेवान्यथाराजन्नित्यूचुःकिलतापसाः १०

॥ ४ ॥ ५ ॥ सपरिच्छादाःअग्निहोत्रादिसामग्रिसहिताः ॥ ६ ॥ अहयंहयसामग्रीरहितंयथास्यात्तथाकेवलंसैनिकैःपुरुषैःसहएवादिग्विजयाख्यंकार्यंकर्तुंशकावितियोजना ॥

॥ ७ ॥ वरलब्धाः अजेयास्मेतियोजना ॥ ८ ॥ यदिस्याद्राजसूयःतर्हितत्रगच्छामोन्यथात्रैवास्महे ॥ १० ॥

एवंकर्मनिष्ठैः सह संवादं कृत्वा नैष्कर्मनिष्ठायुक्तान् उच्छेत्तुं प्रवृत्ता इत्याह ततो देशानि स्यादिना ॥ ११ ॥ मंत्रब्रह्म मंत्रमयं ब्रह्म प्रणवरूपं ब्रह्म सूत्रं ब्रह्म विदा प्रोति परमित्यादितत्रानिर्दिष्टं यत्पदं पदनीयं वस्तु तत्र सत्काः तत्प्राप्त्यर्थं यतमानाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वर्णवित्तमः वर्णविभागविदां श्रेष्ठ इत्युपहासः

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो देशान्महाराज गंतुं निश्चितमानसौ ॥ पुष्करस्योत्तरीं तं दुर्वासा यत्र तिष्ठति ११ यत योनियता भूत्वा मंत्रब्रह्म निषेविणः ॥ ब्रह्म सूत्रपदे सत्कारस्तदर्थं लोकतत्पराः १२ निर्मानि रहंकाराः कौपीनाच्छादनव्रताः ॥ तमात्मानं जगद्योनिं विष्णुं विश्वेश्वरं विभुम् १३ ब्रह्मरूपं शुभं शांतमक्षरं सर्वतोमुखम् ॥ वेदांतमूर्तिमग्न्यक्तमनंतं शाश्वतं शिवम् १४ नित्ययुक्तं विरूपाक्षं भूताधारमनामयम् ॥ ध्यायंतं सर्वदा देवं मनसा सर्वतोमुखम् १५ दुर्वाससासदोपास्यं वेदांतैकरसं गुरुम् ॥ तर्कनिश्चिततत्त्वार्थज्ञाननिर्मलचेतसः १६ हंसाः परमहंसाश्च शिष्या दुर्वाससः प्रभो ॥ गत्वा तत्र महात्मानौ तौ दृष्ट्वा तूर्ध्वरेतसम् १७ दुर्वाससं महाबुद्धिं विचिन्वानं परंपदम् ॥ कुट्टो यदिस दुर्वासादगधुं लोकानि मान्क्षमः १८ देवा अपि च यद्रष्टुं कुट्टं नैव न क्षमाः सदा ॥ रोषमूर्तिः सदा यस्तु रुद्रात्मा विश्वरूपधृक् १९ रक्तकौपीनवसनो हंसः परम एव च ॥ दृष्ट्वैनं च तयोरेवं बुद्धिरासीन्महामते २० कोनामासौ महाभूतः काषायी वर्णवित्तमः ॥ कश्चायमाश्रमो नाम विहाय च गृहाश्रमम् २१ गृहस्थ एव धर्मात्मा गृहस्थो धर्मवित्तमः ॥ गृहस्थो धर्मरूपस्तु गृहस्थो वर्ण एव च २२ गृहस्थश्च सदा माताप्राणिनां जीवनं सदा ॥ तं विना न्येन रूपेण वर्तते योति मूर्खवत् २३ उन्मत्तो यं विरूपो यमथवा मूर्ख एव च ॥ ध्यायन्निवसदा चायमास्ते वंचयितापि वा २४ किमेते प्राकृतज्ञानाध्यायंत इति किंचन ॥ वयमेतान् दुरारोहानां श्रमांतरकल्पकान् २५ स्थापयिष्यामहे सर्वान्मंदबुद्धीनि मान्गृहे ॥ बलादेव द्विजानेतान्मूढविज्ञानतत्परान् २६ असद्वाहग्रहीतांश्च बालिशांन् दुर्भृतीनि मान् ॥ एषां शास्ता च को मूढो न विप्रो वयमत्र ह २७ धर्मे वर्त्मनिसंस्थाप्य पुनर्यास्यावनिर्धृतौ ॥ इति संचिंत्य तौ वीरौ विप्रेण सहितौ नृप २८ जनादनेन राजानौ मोहाद्वाग्यक्षयान्नृप ॥ समीपं तस्य राजेन्द्र यतः संयतचेतसः २९ गत्वा च प्रोचतु र्भौदुर्वाससमतींद्रियम् ॥ यतींश्च नियतान् कुट्टो राजानौ राजसत्तम ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसर्द्धिभकोपाख्याने सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ध ॥ हंसर्द्धिभकावूचतुः ॥ ज्ञानलेशाद्विहीनात्मनः किते व्यवसितं द्विज ॥ कश्चायमाश्रमो विप्रभवतायः समाश्रितः १ गृहमेधं परित्यज्य किं त्वया साधितं पदम् ॥ दंभ एव भवान्व्यक्तं शंकेनास्यत्र कारणम् २

सर्ववर्णवहिष्कृत इत्याशयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ संस्थाप्य एषां शास्ता रमित्यर्थात् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ज्ञानलेशादिति ॥ १ ॥ दंभः दंभमूर्तिः ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ त्वद्विनेतावशिक्षकः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अग्रः अग्र्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अन्यस्य ज्ञानं धर्मप्रभवं धर्म
स्वफलम् युवयोर्ज्ञानं तु पापस्य विधातृरूपं पापोत्पत्तिहेतु ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने ढोकायां

लोकांश्चेमान्सदा मूढनाशयिष्यसि निवृत्तः ॥ एतान्सर्वान्विनेतासिनरके पातयिष्यसि ३ स्वयं नष्टः परान्मूर्खनाशयिष्यसि यत्नतः ॥ अहोशास्ता कथं ना
स्तितवमदं मते द्विज ४ सर्वथा त्वद्विनेता च पापो नास्त्यत्र संशयः ॥ त्यक्त्वे ममाश्रमं विप्रगृही भवयतात्मवान् ५ पंचयज्ञान्सदा विप्रकुरुष्य तनपरो भव ॥ ततः
स्वर्गं परं गत्वा स्वर्गं हि सुमहत्सुखम् ६ एष श्रेयः पथो विप्रजीविते चेत्स्पृहा तव ॥ इत्युक्तं तौ धर्मात्मा श्रुत्वा विप्रो जनादनः ७ उवाच च यतिं दृष्ट्वा प्रणम्या सौ सु
नीतवत् ॥ मातृतामीदृशं वाक्यं राजानौ मंदतेजसौ ८ अश्राव्य मीदृशं वीरं लोकयो रुभयोरपि ॥ को वस्तु मीशो मंदात्मा यदि जीवेत्स बांधवः ९ सर्वथा
काल एवायं युवयोर्मंदचेतसोः ॥ समाप्त आयुषः शेषो ब्रह्मदंडहतौ युवाम् १० एते हि यतयः शुद्धा ज्ञानदीपितचेतसः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणः प्राणां प्राणेषु जुह
ति ११ ऋतेवामीदृशं वाक्यं कः समर्थो ह्यनुब्रुवन् ॥ सर्वथा ज्ञातमस्माभिः समाप्तमिह जीवितम् १२ चत्वार आश्रमाः पूर्वमृषिभिर्विहितानृपौ ॥ ब्रह्मवारी
गृहस्थश्च वानप्रस्थश्च भिक्षुकः १३ तेषामग्रश्चतुर्थो यमाश्रमो भिक्षुकः स्मृतः ॥ आस्ते तस्मिन् महाबुद्धिः सहिपुण्यतरः स्मृतः १४ नोपासिता भवद्भ्यां च वृ
द्धाः सम्यग्विनीतवत् ॥ ज्ञानं नाप्तं पस्विभ्यस्तथा चैवं वदेत कः १५ अश्राव्य मीदृशं वीरं मया प्राणभृतानृप ॥ किं करिष्यामि मंदात्मन्मित्रत्वाद्भवतो नृप १६
ज्ञानं यदा संभवता गुरुभ्यस्तदब्रुः स्वायहिकेवलं नृप ॥ ज्ञानं हि धर्मप्रभवं यथेष्टं बलादि पापस्य विधातृरूपम् १७ युवां विहाय यास्ये वापतेयं वा शिलातलम् ॥
पिबेयं वा विषं घोरं पतेयं वामहोर्मिषु १८ आत्मानं वा त्रसं त्यक्ष्ये पश्यतां शृण्वतां पुनः ॥ इत्युक्त्वा विललापैवं मातृतमिति तौ वदन् १९ ॥ ॥ इति श्रीमहा
भारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने षाधिकशततमोऽध्यायः १०८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः कुद्वोधदुर्वासा
धक्षत्रिवतयोरमून ॥ एकेनाक्ष्णाथ दुर्वासारौ द्रेणाग्निगुजासदा १ पश्यंस्तौ च दुरात्मानौ रोषव्याकुलितेन्द्रियः ॥ कुर्वन्निवतदालोकां भस्मभूतानि मानव
२ ब्राह्मणं च क्षुपापश्यन्सौ म्येनान्येन केवलम् ॥ उवाच वचनं राजन् ध्वंसत ध्वंसतेति च ३ इतो गच्छतराजानौ किं विलंबितमाचिरम् ॥ नवां वचनसंभूतं रोषं
धारयितुं क्षमे ४ अन्यथा वो महीपालान्सर्वान्द्रुमहंसमः ॥ किमतः साहसं वक्तुं कश्च शक्नोति मत्पुरः ५

अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ततः कुद्वइति ॥ १ ॥ २ ॥ ब्राह्मणं जनार्दनं इतरान्स्वयान्प्रातिध्वंसत इतः शीघ्रं प्रस्थानं कुर्वन्निवतवचनं उवाचेत्यर्थः ॥ ३ ॥ तदा ह
इतो गच्छतेति भो राजानावित्यादिवाक्यांतरं ॥ ४ ॥ ५ ॥

मंदज्ञौमंदफलंगार्हस्थमेवजानंतौ ॥ ६ ॥ गंतुदेशांतरं निषेद्धुंसंन्यासधर्मादपाकष्टम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ हाइतीतिच्छेदः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ युवयोःत्रां सज्जोवःसदितिमृत्युनास्वर्गमनुलाभादितिभावः ॥ १४ ॥ एतावतासंन्यासिद्रोहेनजरासंधोबंधुत्वंयुवयोस्त्यक्ष्यतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ वांयुवाभ्याम् ॥

दर्पवांलोकविख्यातःशंखचक्रगदाधरः ॥ व्यपनेष्यतिमंदज्ञोकिंवोवक्ष्यामिसंप्रतम् ६ ततउत्थायधर्मात्मागंतुमैच्छयतीश्वरः ॥ ततोनिषेद्धुंसंस्तंयततेस्म
यतीश्वरम् ७ तस्यबाहुंसमादायहंसोत्पवरोत्तमः ॥ कौपीनंचिच्छिदेकूरःकृतांतइवसत्तम ८ यतयोन्येपलायंतिदिशोदशविचेतसः ॥ कष्टहेतिवदन्विप्रो
मित्रभावाज्जनार्दनः ९ न्यवारयद्यथाशक्तिकिमिदंसाहसंत्विति ॥ दुर्वासाःसत्यधर्मस्तुहंतुमीशोपितंततः १० मंदंमंदमुवाचेदंहंसंदिभकमेवच ॥ शापे
नाहंसमर्थोपिहंतुराजकुलाधमौ ११ तथापिनकरोम्यंतंयतोह्यत्रतेवयम् ॥ योहिदेवोजगन्नाथःकेशवोयादवेश्वरः १२ शंखचक्रगदापाणिर्गर्वंवाव्यपने
ष्यति ॥ लोकेतस्मिन्यदुश्रेष्ठैरक्षत्येवंजगत्पतौ १३ युवयोःसर्वथाजीवःसज्जीवइतिमेमतिः ॥ जरासंधोपिवाबंधुःसचवक्तुंनचेच्छति १४ ईदृशंलोकविद्वि
ष्टंसहिधर्मपथेसदा ॥ एतावतासवांबंधुर्नहिभूयोअविष्यति १५ विद्वेषोह्यस्तुवांतस्यमागधस्यमहीपतेः ॥ श्रुत्वेदंघोररूपंतुसहिबंधुःसहेतचेत् १६ धर्म
नाशोअवेतस्यनात्रकार्याविचारणा ॥ इत्युक्त्वागच्छगच्छेतिहंसंप्राहपुनःपुनः १७ जनार्दनमुवाचेदंदुर्वासायतिसत्तमः ॥ स्वस्त्यस्तुतवविप्रेन्द्रभक्तिस्तु
जनार्दने १८ संगतिस्तवतस्यास्तुशंखचक्रगदाभृतः ॥ अद्यश्वोवापरश्वोवासाधुरेवसदाभवान् १९ नहिसाधोर्विनाशोस्तिलोकयोरुभयोरपि ॥ गच्छ
सर्वंपितुर्वृद्धिज्ञात्वावृत्तंयथाखिलम् २० इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेअविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांहंसंदिभकोपाख्यानेदुर्वासोभाषणेनवाधिकंशतत
मोऽध्यायः १०९ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तौहंसंदिभकौकुट्टौकालेनचोदितौ ॥ शिष्यंक्रमंडलुंचैवद्विदलंदारुमेवच १ दंडान्पात्रविशेषांश्चछि
त्वाभित्त्वाचसर्वशः ॥ तस्मिन्देशेमहाराजन्याधैर्मांसान्यदीदहन् २ अक्षयित्वाततोदेशात्स्वपुंशितौप्रजग्मतुः ॥ जनार्दनश्वधर्मात्मास्नेहादनुययौतयोः ३
नष्टाविमावितितदामनेनदुःखितःपरम् ॥ गतेषुतेषुसर्वेषुदुर्वासायतिसत्तमः ४ पलायनपरान्तर्वानिदंप्राहयतीश्वरान् ॥ इतोदेशाद्विनिर्गयपुष्करात्पुण्य
संयुतात् ५ मंदंमंदंसमाश्वास्यविश्रम्यचततस्ततः ॥ प्रविश्यद्वारकांदेवंशंखचक्रगदाधरम् ६ दृष्ट्वाचतस्मैप्रभवेवक्ष्यामोयतिसत्तमाः ॥ सहिरक्षन्
जगदिदंधर्मवर्त्मनिसंस्थितः ७

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेअविष्यपर्वणिटीकायांहंसंदिभकोपाख्यानेदुर्वासोभाषणंनामनवाधिकंशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥
ततस्तावितिद्विदलंदारुगोकाकारंभोजनपात्रंदारुमितिपुंस्त्वमार्थ ॥ १ ॥ पात्रविशेषान्शालग्रामसंपुटादीन् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ पापकृतान्पापजन्मभाजःज्ञानेषुज्ञानसाधनेषुअमानिन्वादिषु ॥ ९ ॥ यानंप्रयाणं ॥ १० ॥ ११ ॥ कर्पटंकाषायवासः ॥ १२ ॥ अर्धप्रोतकपालकंअलावुफल
स्यमूलादग्रांतंदिधारुतस्यैकदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ लोमशाःगलादधःकेशवर्जिताःउपरिकेशवर्जितावा ॥ १५ ॥ १६ ॥ एकरूपंमुख्याविग्रहंश्रीकृष्णं ॥ १७ ॥ इतिश्री

आद्योलोकगुरुर्विष्णुर्यतात्मातत्त्वविप्रियः ॥ उद्धृत्यकंटकान्सर्वाञ्जशासृथिवीमिमाम् ८ सचपापान्महाघोरान्सर्वान्पापकृतान्प्रभुः ॥ रक्षेत्रसकला
न्सर्वान्ज्ञानेषुनियतात्मनः ९ इदमद्यक्षमंविप्रायानमद्यविधीयताम् ॥ साहसंयत्कृतंताभ्यांपात्रभेदादिसत्तमाः १० एतत्सर्वमशेषेणदर्शयामजनां
र्दनम् ॥ तथेतितेप्रतिज्ञाययतयोज्ञानचक्षुषः ११ छिन्नंताभ्यांसमादायशिक्यंदारुमयंतथा ॥ द्विदलंकर्पटंचैवकौपीनमथवल्ललम् १२ कर्मडलं
तथाराजन्नर्धप्रोतकपालकम् ॥ एतान्न्यान्समादायद्रष्टुंकेशवमाययुः १३ पंचचैवसहस्राणिपुरस्कृत्यमहामुनीन् ॥ दुर्वाससंतपोयोनिमीश्वरस्यात्मसंभ
वम् १४ अहोरात्रेणतेसर्वेद्वारकांकृष्णपालिताम् ॥ ययुर्दांतामहात्मानोलोमशाःकेशवर्जिताः १५ प्रातःप्रविश्यराजेंद्रवापिकायांयतीश्वराः ॥ स्नात्वो
पस्पृश्यतेसर्वेयत्नेनमहतातदा १६ द्रष्टुमभ्युद्यताविष्णुकंटकोद्धृतितत्परम् ॥ एकरूपंसमास्थायसुधर्मायामवस्थितम् १७ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषु
हरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांहंसडिंभकोपाख्यानेयतीनांद्वारकागमनंनामदशाधिकशततमोऽध्यायः ११० ॥ ॥ ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
अथसर्वेश्वरोविष्णुःपद्मकिंजल्कलोचनः ॥ श्यामःपीतांबरःश्रीमान्प्रलंबांबरभूषणः १ किरीटीश्रीपतिःकृष्णोनीलकुंचितमूर्द्धजः ॥ अव्यक्तःशाश्वतोदेवः
सकलोनिष्कलःशिवः २ क्रीडाविहारोपगतःकदाचिदभवद्धारिः ॥ कुमारैरपरैःसाद्वैसायकिप्रमुखैर्नृप ३ गोलक्रीडांसुधर्मायामध्यादावसत्तमः ॥
चकारप्रियकृत्कृष्णोयुयुधानेनकेशवः ४ ममार्यंप्रथमोगोलस्तवपश्चाद्विष्याति ॥ इतिबुवंस्तदाविष्णुःसायकिंक्रमलेक्षणः ५ पार्श्वेस्थायादवास्त
स्यवसुदेवपुरोगमाः ॥ उद्धवप्रमुखाराजन्नासेदुःक्वचिदत्रवै ६ अन्यव्यापाररहितोभूतात्माभूतभावनः ॥ विजहारयथारामःसुग्रीवेणपुरानृप ७ मध्यं
दिनेमहाविष्णुःशैनेयेनसहाच्युतः ॥ विक्रीड्यसुचिरंकृष्णउपारंसीत्सयादवः ८ द्वास्थेनवारिताःपूर्वैर्द्वार्वेवचसमास्थिताः ॥ इदमंतरमिषेवविविशुस्तां
सभानृप ९ यतयोदीर्घतपसःपुरस्कृत्यतपोधनम् ॥ दुर्वाससंमुपनसोददृशुर्यादवेश्वरम् १० गोलक्रीडासमाप्तंकरसंस्थितगोलकम् ॥ पद्मपत्रविशा
लाक्षंविष्णुंतंसायकिंहरिम् ११ एकेनाक्ष्णाह्लादयंतंपरेणान्येनगोलकम् ॥ यतयश्चमहाराजप्रत्यदृश्यंततत्पुरः १२

महाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ अथेति पद्मकिंजल्कलोचनःकिंजल्कपदंतद्वत्वात्पत्रेज्ञेयतेनपद्मपत्रेनैवइत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ गोलक्रीडांगोलाकारैरक्षैर्द्युतक्रीडां ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विविशुस्तापसाइतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ह्लादयंतंमुनीन्गोलकंपदयंतं ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ हंसेनराज्ञाआसादितकल्मषंप्रापितदुःखम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्मिन्स्थाने ॥ २३ ॥ किञ्चि
 वृष्णिपःपुंडरीकाक्षःसायकिर्बलभद्रकः ॥ वसुदेवस्तथाकूरउग्रसेनस्तथानृप १३ अन्येचयादवाःसर्वेसंभ्रमंप्रतिपेदिरे ॥ इदंकिमिदमित्येवंव्याशंकमनसो
 भवन् १४ पृष्ठतोप्यनुगच्छंतिदिक्षंतंजगत्रयम् ॥ अर्धकौपीनवसनंस्मरंतंकमपिद्विजम् १५ अंतस्तापसमायुक्तंछिन्नदंडधरंयातिम् ॥ अंतर्ज्वलंतंरोषे
 णहंसासादितकल्मषम् १६ नेत्रोरिथितमहावह्निपेक्षंतंयादवेश्वरम् ॥ दुर्वाससंतदेदृशुर्भीतायादवसत्तमाः १७ किंकरिष्यत्यसौक्रुद्धःकिंवावक्ष्यतिनःप्रभुः ॥
 इतिप्रांजलयःसर्वेयादवाःप्रतिपेदिरे १८ इदमासनामित्येवंकिंचिदुच्युश्चवृष्णयः ॥ ततःकृष्णोहृषीकेशःकिंचिदुत्थुत्यतत्पुरः १९ इदमासनामित्येवंस्थी
 यतामिहनिर्वृतः ॥ अहमद्यस्थितोविप्रकिंकरोस्मीतिचाब्रवीत् २० ततःकिंचिदिवासीनआसनेयतिविग्रहः ॥ आसनेसंस्थितेतस्मिन्यतयोवीतमत्स
 राः २१ आसनानियथायोगंभेजिरेनिर्वृताःकिल ॥ अर्वादिसमुदाचारंचक्रेकृष्णःकिंरीटभृत् २२ आहभूयोहृषीकेशोयतिदुर्वाससंप्रभुम् ॥ किमर्थं
 हिविप्रेद्रअस्मिन्प्रत्यागमोहिवः २३ दृष्टंवाह्यथवाकिंचित्कारणंचास्तिवोमहत् ॥ संन्यासिनोद्विजश्रेष्ठायूयंविगतकल्मषाः २४ निस्पृहाश्चसदायू
 यमस्मत्तोद्विजपुंगवाः ॥ प्रार्थ्यनामनचैवास्तिस्पृहानैवास्तिवोयतः २५ स्पृहाप्रेरितकर्माणःक्षत्रियान्यांतिमुत्रताः ॥ निरूप्यमाणमस्माभिर्विप्रकिंचि
 न्नदृश्यते २६ नजानेकारणंब्रह्मन्युष्मदागमनंप्रति ॥ एतावताचानुमेयंकिंचित्कारणमस्तिवै २७ तद्ब्रूहिद्यदिविद्येतत्त्वतोज्ञास्यामहेवयम् ॥ इत्युक्तव
 तिदेवेशेचक्रपाणौजनार्दने २८ तस्यापिराजन्विप्रस्यभूयःकोषोमहानभूत् ॥ तस्मादभ्यधिकःपूर्वात्कोपःसंजायतेमहान् २९ दिक्षन्निवलोकांस्त्रिभ
 क्षयन्निवपश्यतः ॥ रोषरकेक्षणःक्रुद्धोहसन्निवदहन्निव ३० उवाचवचनंविष्णुंदुर्वासाःक्रोधमूर्छितः ॥ नजानेइतिकस्मात्त्वंब्रूषेनोयादवेश्वर ३१ जानामि
 त्वांमहादेवंचयन्निवभाषसे ॥ पुरातनावयंविष्णोपूर्ववृतांतवेदिनः ३२ तथाहिदेवदेवोसिमायामानुषदेहवान् ॥ निग्रहसेप्रभुरतःकस्मान्नोजगतीपते
 ३३ सोसिब्रह्मविदांमूर्तिस्तवैतत्परमंपदम् ॥ यदभ्यर्च्यपुराब्रह्मायब्रह्मानावयंपुरा ३४ यतोविश्वमिदंभूतंतदेतत्परमंपदम् ॥ यच्चस्थूलंविजानंतिपुरात
 त्वेनचेतसा ३५ पुराविदोथविश्वेशतदेतत्परमंवपुः ॥ कर्मणाप्राप्यतेयनुयत्स्मृतानिर्वृतावयम् ३६ प्रत्यक्षमपियदूषणैवजानंतिमानुषाः ॥ नहिमूढ
 धियोदेवनवयंतादृशाहरे ३७ नजानेइतियद्ब्रूषेकिमतःसाहसंवचः ॥ येहिमूलंविजानंतितेपांतुप्रविवेचनम् ३८

दृष्टंवाद्ययंउभयत्रयथाक्रमंयोज्यम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पश्यतःपुरुषान् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ निग्रहसे आत्मानं नोस्मान्प्रति ॥ ३३ ॥
 ज्ञानाः ज्ञानवतः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्राविवेचनं विचारम् ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ यद्यदिति यत्रवस्तुनिधारणाक्रियते तत्रैवाविर्भवसोत्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेवाहवायुरित्यादि ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

कुर्वतः किंफलं देवतवकोशानिपूदन ॥ वेदांतेप्रथितं तेजस्त्वचेदं विचार्यते ३९ येचविज्ञानतृप्तास्तुयोगिनोवीतकल्मषाः ॥ पश्यंतिहृत्सरोजेपितदेवेदं वपुः
प्रभो ४० वेदैर्यद्वीयते तेजोब्रह्मेतिप्रतिपाद्यवै ॥ तदेवेदं विजानेहं रूपमैश्वरमेवच ४१ वैष्णवंपरमं तेजइतिवेदेषुपठ्यते ॥ अवगच्छाम्यहंविष्णोतदेवेदं
पुस्तव ४२ यओमित्युच्यते शब्दोयस्यवागितिगीयते ॥ स एवासिप्रभोविष्णोनजानेइतिमावद ४३ परोक्षंयदिकिंचित्स्यात्तववक्तुं प्रयुज्यते ॥ नजानेइ
तिगोविंदमावादीः साहसंहरे ४४ विश्वंयदाप्रादुरासीद्यस्मिन्नो नक्षयेसति ॥ इदंतदैश्वरं तेजस्त्ववगच्छामिकेशव ४५ कर्तात्वंभूतभव्येशप्रतिभासिसदाह
दि ॥ यद्यद्रूपंस्मरेन्नित्यंततदेवासिमेहदि ४६ वायुरेवप्रदाविष्णुरितिमेधीयतेमतिः ॥ तदातद्रूपमेवासिहृन्मध्येसंस्थितोविभो ४७ आकाशोविष्णुरित्ये
वकदाचिद्वीयतेमतिः ॥ तदातद्रूपमेवासिहृन्मध्येसंस्थितोविभो ४८ पृथिवीविष्णुरित्येतत्कदाचिद्वीयतेमतिः ॥ तदापार्थिवरूपस्त्वंप्रतिभासिसदामम
४९ रसोयंदेवइत्येवकदाचिच्चिंत्यतेमया ॥ तदारसात्मनाविष्णोहृन्मध्येसंस्थितोविभो ५० यदात्वंतेजइत्येवंस्मर्तास्यांपुरुषोत्तम ॥ तदातद्रूपसंपन्नःप्रति
भासिसदाहदि ५१ चंद्रमाहरिरित्येवंतदाचांद्रमसंवपुः ॥ निरीक्ष्यचक्षुषादेवततःप्रोतोस्मिकेशव ५२ यदासौरं वपुरितिस्मर्तास्यांजगतीपते ॥ तदात
द्वावनायोगात्सूर्यएवविराजसे ५३ तस्मात्सर्वंत्वमेवासिनिश्चितामतिरीदृशी ॥ अतो नजानेहमितवक्तुंनेशोजनार्दन ५४ इत्यर्थेसंस्थितोविष्णोपीडानो
नैवचित्यसे ॥ अत्यंतदुःखिताविष्णोवयंत्वामनुसंस्थिताः ५५ ईदृशीयमवस्थानोनैतांस्मरसिकेशव ॥ एतत्पुनर्भाग्यमतोनष्टमित्येवचित्तये ५६ मंद
भाग्यावयंविष्णोयतो नोनःस्मरेप्रभो ॥ कौचित्क्षत्रियदायादौगिरीशवरगर्वितौ ५७ नाम्नाहंसर्द्धिभकौचबाधेतेनोजनार्दन ॥ गार्हस्थ्यं हिंसदाश्रेयोवदं
तावितिकेशव ५८ इतस्ततश्चधावंतौवदंतौबहुकिल्बिषम् ॥ अयुक्तंबहुभाषंतौधर्षयंतौचनःसदा ५९ इदमन्यत्कृतं देव असह्यं पापमुच्यते ॥ पश्येदंबहु
धादेवभिन्नंभिन्नंसहस्रशः ६० शिष्यंचदार्पणं प्रात्रंदिदलाश्रेणुकान्बहून् ॥ इदमप्यपरंपश्यतयोः साहसचोष्ठितम् ६१ कौपीनंबहुयाच्छिन्नंतदस्माकंमह
द्वनम् ॥ कृतंकपालमात्रेणकमंडलुजगत्प्रभो ६२ त्वंतुनोरक्षसेनित्यंक्षात्रवैव्रतमास्थितः ॥ चित्रंचित्रमिदं देव रक्षस्यसिसदानिशम् ६३ किंकरिष्यामि
मंदात्सामंदभाग्यावयंविभो ॥ किन्नःशरणमधैवतद्रूहिजगतांपते ६४

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ चित्त्यसे चित्तयसे अकारलोपआर्षः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ त्वंसदा असिरस्तासे

चअथाप्येतत्चित्रं आश्रय्यदस्माकमादृशी अवस्थेति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ जरासंधोपितयोः पुरःस्थानुं न शक्त इति द्वयोः संबंधः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां एकादशाधिकशत

जीवंतौ तौ यदिस्यातां नष्टा लोका इमे त्रयः ॥ न विप्रान च राजानो न वैश्यान् च पादजाः ६५ अत्यंत बलिनौ मत्तौ तीक्ष्णदंडधरौ नृप ॥ न तयोः पुरतः स्थातुं शका
देवाः सवासवाः ६६ न च भीष्मो न वाराजा बाल्हीको भीमविक्रमः ॥ यो हि वीरो जरासंधः क्षत्रियाणां भयंकरः ६७ नैव च प्रायशः स्थातुं गिरीशवरदर्पिणोः ॥
तयोः कृष्णहरे शक्तौ नित्यमप्रतिसंगिनोः ६८ तस्मात्त्वं जहितौ वीरौ रक्षलोकानि मान्प्रभो ॥ अन्यथारक्षसीत्येवं व्यर्थः शब्दो ब्रजायते ६९ बहुना त्रिकमुक्ते
नरक्षरक्षजगत्रयम् ॥ इत्युक्तवा विररा मैव दुर्वासाः क्रोधमूर्च्छितः ७० ॥ इति श्रीमहाभा ० खि ० भवि ० कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने दुर्वासः समागमो
नामैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ यत्तेर्वचनमाकर्ण्य मंदमुच्छ्रस्य केशवः ॥ दुर्वाससं समा लोकावभाषे
यादवेश्वरः १ क्षंतव्यं भवता सर्वदोष एवममैवाहि ॥ शृणु वाक्यं मे तत्तु श्रुत्वा शांतिपरो भव २ जेष्यामि तौरणे विप्रहंसं डिंभकमेव च ॥ गिरीशो वा वरं दद्याच्छ
क्रोधा धनदोपि वा ३ यमो वा वरुणो वा पिब्रह्मा वाथ चतुर्मुखः ॥ सबलौ सानुजौ हत्वा पुनर्दास्यामि वोरतिम् ४ सत्येनैव शपाम्यद्यमारोषवशो भव ॥ र
क्षां वो हं करिष्यामि हत्वा तौ च नृपाधमौ ५ जानामि तौ दुरात्मानौ युष्मद्वोषकरोहितौ ॥ श्रुतं च पूर्वमस्माभिस्तीक्ष्णदंडधराविति ६ अत्यंत बलिनौ मत्तौ गि
रीशवरदर्पितौ ॥ नाल्पप्रयत्नसंसाध्यौ जरासंधहितैषिणौ ७ प्राणानपितयो राजा दास्यत्येव न संशयः ॥ जरासंधो महीपालो विना तौ जयते महीम् ८ जयेत
योर्विप्रवर्यतत्र श्रेयो भवेत्ततः ॥ यत्र यत्र तु तौ गत्वा स्थिता वित्यनुशुश्रुमः ९ तत्र तत्र च हंता हंता त्रकार्या विचारणा ॥ गच्छ ध्वं यतयः स्वैरं निजकार्यपरायणाः
१० अचिरेणैव कालेन जेष्यामि रणपुंगवौ ॥ ततः प्रीतः प्रसन्नात्मा यादवेश्वरमाहसः ११ स्वस्य स्तुभवते कृष्णजगतां स्वस्ति कुर्वते ॥ किन्तु नाम जगन्नाथ दुः
साध्यं तव केशव १२ त्रिलोकेश त्रिधामासि सर्वसंहारकारकः ॥ देवानामपि देवेश सर्वत्र समदर्शनः १३ विष्णो देवहरे कृष्ण नमस्ते चक्रपाणये ॥ नमः
स्वभावशुद्धाय शुद्धाय नियताय च १४ शब्दगोचरदेवेश नमस्ते अकवत्सल ॥ अज्ञानादथवा ज्ञानाद्यन्मयोक्तं क्षमस्व तत् १५ त्वमेवाहं जगन्नाथ नावयोरं
तरं पृथक् ॥ अतः क्षमस्व भगवन् क्षमासारा हि साधवः १६ श्रीभगवानुवाच ॥ क्षंतव्यं भवता विप्रक्षमासारा वयं सदा ॥ संन्यासिनः क्षमासाराः क्षमातेषां प
रंबलम् १७ क्षमामोक्षकरी नित्यं तत्त्वज्ञानमिव द्विज ॥ क्षमाधर्मः क्षमासत्यं क्षमादानं क्षमायशः १८ क्षमास्वर्गस्य सोपानमिति वेदविदो विदुः ॥ तस्मात्स
र्वप्रयत्नेन क्षमां पालयत स्वकाम् १९ प्रत्यक्षज्ञानसंयुक्ता यूयं सर्वे यतीश्वराः ॥ य एते यतयो विप्राः पूजनीयामयाद्यवै २०

तमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ यतेरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

भोक्तव्याः भोजनीयाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारे वंशे भविष्यपर्वणि टांकायां द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ७ ॥

भोक्तव्याय तयो विप्राभिः शुकाः सर्व एव हि ॥ तथैतैः प्रतिज्ञाय भोक्तुं मेच्छन् हरेर्गृहे २१ ततः स्वभवनं विष्णुः प्रविश्य हरिरीश्वरः ॥ चतुर्विधं तथा हारं कारयि
त्वा यथाविधि २२ भोजयामास तान्सर्वान्यतीन्यतिवराचिंतः ॥ छित्त्वा छित्त्वा च देवेशो दुकूलानि मृदूनि सः २३ ददौ तेभ्यस्तदा विष्णुः सर्वेभ्यो जनमेजय ॥
ते च प्रीता यथायोग्यं तथा पूर्वतोगताः २४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारे वंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने यतिभोजनं नाम द्वाद
शाधिकशततमोऽध्यायः ११२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्वासास्त्वथ तत्रैव नारदेन महात्मना ॥ चिंतयन् ब्रह्मणस्तत्त्वं विजहार यथा सुख
म् १ भगवानपि गोविंदस्तयोर्वासममन्यत ॥ ततस्तौ हंसडिंभकौ तस्मिन् काले महीपतिम् २ ब्रह्मदत्तं महीपालं पितरं वीर्यशालिनम् ॥ प्रावोचतामिदं वा
क्यं संमंता जनसंसदि ३ राजसूयं महायज्ञं पितः कुरुसुयत्नतः ॥ अस्मिन्मासि नृपश्चेष्टयता वीर्यज्ञासिद्धये ४ आवांतेद्यमहाराज दिशां विजयतत्परौ ॥ यति
प्यावो बलैः साद्वैगजैरश्वैरथैरपि ५ संभाराय ज्ञासिद्धयर्थं माने तव्या नृपोत्तम ॥ तथेति समहाबाहो ब्रह्मदत्तो ब्रवीत्तदा ६ जनार्दनस्तु विप्रेन्द्रो दृष्ट्वा साहसतत्परौ ॥
अशक्यमिति मन्वानो वयस्यं हंसमब्रवीत् ७ शृणु हंसवचो मह्यं श्रुत्वानिश्चयवीर्यवान् ॥ आयुष्मन्साहसं कर्तुमुद्यतोऽसि नृपात्तम ८ स्थिते भीष्मे जरासं
धेवाह्निके च नृपोत्तमे ॥ किंच वीरेषु संवेषु यादवेषु नृपोत्तम ९ भीष्मो हि बलवान्वृद्धः सत्यसंधो जितेन्द्रियः ॥ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवी योजिगाय भृगूत्तमः १०
तं युद्धं जितवान् भीष्मः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ जरासंधस्य यद्वीर्यं तद्भवान्वेत्ति संयुगे ११ दृष्ट्वा विरास्तु ते सर्वे कृतास्त्रा युद्धदुर्मदाः ॥ तत्र कृष्णो हृषीकेशो जि
तशत्रुः कृती सदा १२ जरासंधेन सहितः सदा युद्धं जितश्रमः ॥ प्रमुखे तस्य न स्यात्तुं शक्नो जीवन् नृपोत्तमः १३ बलभद्रस्तथा मत्तः कुद्वयोदभिः वेद्वली ॥
लोकानि मान्सा महर्तुं शक्नोतीति मतिर्मम १४ तथा च सायकैर्वीरैः शक्नो जेतुं रणे रिपून् ॥ तथान्ये यादवाः सर्वे कृष्णमाश्रित्य दंशिताः १५ अस्माभि
श्च कृतः पूर्वविरोधो यतिभिः सह ॥ दुर्वासायतिभिः सार्धं गतो द्रष्टुं संकेशवम् १६ इति श्रुतं नृपश्चेष्ट ब्राह्मणाद्रौ कुमागताव ॥ तथा सतियथासिद्धे तथा चि
त्यं च मंत्रिभिः १७ ततः पश्चाद्विधास्यामो राजसूयं महाकतुम् ॥ हंस उवाच ॥ को नाम भीष्मो मंदात्मा वृद्धो हीनबलः सदा १८ आवयोः पुरतः स्यात्तुं शक्तः
सकिलवृद्धकः ॥ यादवा इति चित्रं नः शकाः स्यात्तुं रणे द्विज १९ कश्च कृष्णः पुरः स्यात्तुं बलदेवश्च मत्तकः ॥ शौनेयश्चापि विप्रेन्द्र स्यात्तुं न इति चिंतय २०
जरासंधस्तु धर्मात्मा बंधुरेव सदा मम ॥ गच्छ विप्रयदुश्चेष्टं ब्रूहि मद्रचनात्वरन् २१

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ जनार्दनः ऋषिपुत्रः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥

॥ ३ ॥

दीयतांकरसर्वस्वं ज्ञार्थं सुदं बहु ॥ लवणानि बहून् यद्यद्यकेशवमाचिरम् २२ आगच्छत्वरितं कृष्णनते कार्यविलंबनम् ॥ इति ब्रूहि यदुश्रेष्ठयाहित्वारि
तविक्रमः २३ न ब्रूयाश्चोत्तरं विप्रशपेयं त्वां प्रियोसि मे ॥ मित्रभावादिदं ब्रूहि पश्यामि त्वां पुनः पुनः २४ इति संचोदितो विप्रो नोत्तरं प्रत्यभाषत ॥ मित्रभावा
त्तथाराजनस्नेहाच्च जनमेजय २५ जनार्दनस्तु धर्मात्मानित्यं गुंतुं समुद्यतः ॥ अद्य श्वोवापरश्चोवागच्छामीति यतेतसः २६ देवं द्रष्टुं गद्योनिं शंखचक्रगदाध
रम् ॥ एक एव च धर्मात्मा हयमारुह्य सत्वरम् २७ प्रातरेव जगामाशु द्रष्टुं द्वारवतीं द्विजः ॥ हरिं कृष्णं हृषीकेशं मनसा संस्मरन् द्विजः २८ ॥ ॥ इति श्री
महाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिंभिकोपाख्याने त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ११३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः प्रायाद्वरिं विष्णुं ब्राह्मणो ब्रह्मवित्तमः ॥ हयै नैके नरा जेद्रत्वरितं स यो नृप १ यथानि दावसमये सूर्यांशुपरिपीडितः ॥ पांथो याति जलं दृष्ट्वा त्वारितं तत्पिपा
सया २ धावत्येव तथा विप्रो हरिं द्रष्टुं जनार्दनः ॥ गच्छन्संचितयामास चोदयन् हयमुत्तमम् ३ हंस एव प्रियो मद्यं कुर्यात्प्रियहितं मम ॥ तथा हि प्रेषितस्ते
न हरिं पश्याम्यहं प्रभुम् ४ अहमेव सदा धन्यो मत्तो ह्यभ्यधिको न हि ॥ यतो द्रक्ष्याम्यहं विष्णुं वसंतं द्वारकापुरे ५ साहिमे जननी धन्या हरिं दृष्ट्वा
पुनर्गतम् ॥ कृतार्थं सर्वदा देवी द्रक्ष्ये शेषामनस्विनी ६ मुखमुन्निद्रहेमाब्जं किंजल्कसदृशप्रभम् ॥ द्रक्ष्यामि देवदेवस्य चक्रिणः शार्ङ्गधन्वनः ७ वपुर्द्रक्ष्याम्य
हं विष्णोर्नीलोत्पलदलच्छविम् ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गधन्वनमालाविभूषितम् ८ नेत्रे ते देवदेवस्य पद्मकिंजल्कसप्रभे ॥ पश्याम्यहमदीनात्मानष्टदुःखोऽस्मि
निर्वृतः ९ अपि द्रक्ष्यति योगात्मा सौम्ये नैव स्वचक्षुषा ॥ अपि वामप्रियं ब्रूयात्स्वस्ति चेति च वावदेव १० द्रक्ष्यामि चक्रिणो वपुर्मतस्तस्मै लोक्य सन्निभम् ॥
पादाब्जं चक्रिणो द्रष्टुं त्वरत्येव च मे मनः ॥ ११ ॥ वक्षःस्थलं सदा विष्णोः स्फुरद्भक्तप्रभायुतम् ॥ पश्यन्निव च गच्छामि स्मरंश्चानि शमीश्वरम् ॥ १२ ॥
पीतकौशेयवसनं लंबहारविभूषितम् ॥ ईषत्स्मिताधरं विष्णुं पश्यामि च पुनः पुनः १३ स्मरतश्च हरेरूपं रोमहर्षो यमीदृशः ॥ गच्छतश्च पुरोभाति शंख
चक्रगदासिमान् १४ यातीव च पुरोभाति मद्यं देवो जगद्गुरुः ॥ एषो यमिति मे वक्तुं जिह्वा प्रस्फुरतीव तम् १५ इदं दुःखतरं मन्ये करं देहीति मद्रचः ॥ इदं तत्साह
सं मन्ये यद्वचस्तस्य भूपते १६ हंसस्य करदो विष्णुस्तदा ज्ञापरिचारकः ॥ तस्य सर्वं पुरोगत्वा वक्ता हं किल निर्दयः १७ मूढानामग्रणी रस्मिनिर्लज्जश्च तथा व
दन् ॥ करं देहि हरिं विष्णो हंसस्य यदुपुंगव १८ लवणानि बहून् याशुपातव्यानि करात्मना ॥ इति वक्तुं न मे युक्तं परतस्तस्य शार्ङ्गिणः १९

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ वर्णवपुः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ यतस्यमे यतंतमाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ जगतिरक्षायस्मात्तजगद्रक्षम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

तथापिमित्रभावानुवक्तव्यंघोरमीदृशम् ॥ कष्टोद्ययंमित्रभावोमनुष्याणांकृतात्मनाम् २० अथवासर्वविद्विष्णुःसर्वस्यहृदिसंस्थितम् ॥ जानात्येवसदा
भावंप्राणिनांशोभनेरतः २१ तथासतिनमेदोषोमित्रभावोयतोह्ययम् ॥ सर्वथारक्षतांविष्णुर्वोरिवक्तुंयतस्यमे २२ द्रक्ष्याम्यहंजगन्नाथंनिलकुंचितमूर्द्ध
जम् ॥ कंबुग्रीवाधरंविष्णुंश्रीवत्साच्छादितोरसम् २३ स्फुरत्पद्ममहाबाहुंरत्नच्छायाविराजितम् ॥ द्रक्ष्यामिकेशवंविष्णुंचक्रिगंयादवेश्वरम् २४ अचिं
त्यविभवंदेवंभूतभव्यभवत्प्रभुम् ॥ आत्मेच्छयाजगद्रक्षंद्रक्ष्यामिजलशायिनम् २५ कृतार्थःसर्वथाचाहंभवामिविगतज्वरः ॥ अद्यमेसफलंजन्मसाक्षादृष्ट
वतोहरिम् २६ अद्यमेसफलायज्ञाःसाक्षात्कृतवतोहरिम् ॥ नेत्रेमेसफलेविष्णुंपश्यतश्चजगन्मयम् २७ प्रीतिमानस्तुमेविष्णुर्वक्तुर्वोरस्यकर्मणः ॥ उन्मि
षन्नेत्रयुग्मेनद्रक्ष्यामिसकृदीश्वरम् २८ आमूलमसकृद्विष्णुंपश्यामिचपुनःपुनः ॥ पिबामिनेत्रयुग्मेनवपुःकृष्णस्यकेवलम् २९ धारयिष्याम्यहंपांसुंतत्पाद
प्रभवंशिवम् ॥ ततःकृतार्थतांयास्येस्वर्गमार्गोहितद्रजः ३० मेवगंभीरनिर्वोषंश्रोण्यामिचहरेःस्वरम् ॥ पादाब्जंचक्रिणोविष्णोःपश्यामिचजगत्पतेः ॥
३१ पश्यामिचहरेर्वक्त्रंपूर्णंदुसदृशप्रभम् ॥ हरेरिदंजगद्रूपंपश्यामीवचसर्वतः ३२ प्रसीदतुसदाविष्णुरयुक्तंवक्तुमिच्छतः ॥ आलोलकुंडलयुतंहरिचंदन
चर्चितम् ३३ स्फुरत्केयूररत्नार्चिर्बाहुद्वयविराजितम् ॥ सव्येद्योतन्महाशंखंरश्मिजालविराजितम् ३४ प्रोद्यद्भास्करवर्णामंचक्रज्वालाविराजितम् ॥
प्रोज्ज्वलत्कंकणयुतंतप्तजांबूनदांगदम् ३५ पीतकौशेयवसनंविस्तीर्णोस्मिस्कमच्युतम् ॥ कदाद्रक्ष्यामिदेवेशमिदानीमथवान्यदा ३६ सर्वथाकृतकृत्यो
हंयद्वपुर्द्रष्टुमुद्यतः ॥ नमोमह्यंनमोमह्यंयतोद्रष्टुमहंहरिम् ३७ उद्यतोस्मिजगन्नाथंबलभद्रकृतास्पदम् ॥ द्रक्ष्याम्यवश्यमद्यैवाजिष्णुंविष्णुंजगद्गुरुम् ३८
श्रीकौस्तुभोद्भवरुचिस्फुरितोखक्षःपीतांबरमकरकुंडलपंकजाक्षम् ॥ कृष्णकिरीटवरचक्रगदोर्ध्वहस्तंतेजोमयंमहरेर्वपुस्तुभूत्यै ३९ वेदोदधौविशदशा
स्त्रमहाहियोगेनिष्णातशुद्धमतिमंदरमध्यमाने ॥ उद्योतमानममरैरनिशंनिषेव्यंनारायणाख्यममृतंप्रपिबामिचाद्य ४० ध्येयंमुमुक्षुभिरमेयमनाद्यनंतं
स्थूलंसूक्ष्मतरमेकमनेकमाद्यम् ॥ ज्योतिस्त्रिलोकजनकंत्रिदशैकवंधमक्ष्णोर्ममास्तुसततंहृदयेच्युताख्यम् ४१ चिंतयन्नितिविप्रेन्द्रोययौद्वारवर्तीपुरी
म् ॥ मत्वाकृतार्थमात्मानंवाहयन्हयमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्यानेविप्रस्यद्वारवतीगम
नेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रपिबामिसादरंपश्यामि ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिश्री०ह०निलकं०चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥

सः निवेदितं ईश्वरेऽपि तत्सर्वस्वयेन तादृशो द्वास्थेन द्वारा प्रविश्य सुधर्मासंभान् अपश्यत् ॥ १ ॥ सुधर्मः योगधर्मो साक्षात्तदाकारेण संस्थितिः संस्थानं यस्य तत्सुधर्माकृतिसंस्थितम् ॥ २ ॥

॥ वैशंपायन उवाच ॥ स निवेदित सर्वस्वो द्वास्थेन हि जनार्दनः ॥ अथ प्रविश्य धर्मात्मा सुधर्मावैद्विजोत्तमः १ अपश्य ह देवेशं सुधर्माकृतिसंस्थितम् ॥ बलभद्रेण संयुक्तमध्यासितमहासनम् २ अग्रतः स्थितशैनेयं पार्श्वतः स्थितनारदम् ॥ दुर्वाससाकृतकथमुग्रसेनपुरस्कृतम् ३ गायद्रंधर्वमुख्यैश्च नृत्यदप्सरसांगणैः ॥ सेव्यमानं महाराजसूतमागधवंदिभिः ४ उद्रीयमानयशसं माधवं मधुमूदनम् ॥ उद्रीयमानं विप्रैश्च सामाभिः सामगैर्हरिम् ॥ दृष्ट्वा प्रीतमनाविष्णुं प्रोद्धूतपुलकच्छविः ५ नाम्ना जनार्दनोऽस्मीति न नामचरणौ हरेः ॥ बलभद्रं ततो देवं वंदे शिरसा द्विजः ६ दूतोऽस्मि देवदेवेश हंसस्य डिभिरकस्य च ॥ इति ब्रुवाणं विप्रं द्रमिदमाह समाधवः ७ आस्वेदं विष्टं पूर्वं पश्चाद्ब्रूहि प्रयोजनम् ॥ तथेति चाब्रवीद्विप्रो महदासनमास्थितः ८ वाचा संपूज्य विप्रं द्रमपृच्छत् कुशलं हरिः ब्रह्मदत्तस्य राजेद्रहंसस्य डिभिरकस्य च ९ श्रुत्वा चापितयोर्वीर्यप्रयोजनमतो द्विज ॥ अपि वा कुशलं विप्रपितुस्तव जनार्दन १० ॥ जनार्दन उवाच ॥ कुशलं ब्रह्मदत्तस्य पितुश्च मम केशव ॥ तयोरेव जगन्नाथं हंसस्य डिभिरकस्य च ११ श्रीभगवानुवाच ॥ किमाहुर्मुहीपालौ तौ हंस डिभिरकौ नृपौ ॥ ब्रूहि सर्वमशेषेण नात्र शंका द्विजोत्तम १२ वाच्यं वाप्यथ वा वाच्यं कर्तव्यमथ चेतरत् ॥ श्रुत्वा तस्य विधास्यामो युक्तरूपं द्विजोत्तम १३ दूतोऽसि सर्वथा विप्रनवाच्या वाच्यकल्पना ॥ यत्कर्मकारनिर्दिष्टं तद्वाच्यं दूतजन्मना १४ नात्र शंका त्वया कार्या वक्तव्यस्येतरस्य च ॥ अतो वदयथा प्रोक्तं ताभ्यामिह जनार्दन १५ केशवेन वमुक्तस्तु प्रोवाच स जनार्दनः ॥ अजानन्निव किंब्रूषे सर्वे प्रत्यक्षदर्शिवान् १६ न चास्तिते परोक्षं तु जगद्भूतां तमच्युत ॥ सर्वे हि मनसा पश्यन् किं त्वमात्थवदेति माम् १७ विद्वद्भिर्गीयसे विष्णो त्वमेव जगतीपते ॥ इच्छया सर्वमाप्रोषिदृष्टादृष्टविवेचनम् १८ त्वमेव देजगत्सर्वजगच्च त्वयि तिष्ठति ॥ न त्वयारहितो ह्येकः पदार्थः स चराचरः १९ नास्तिकिंचिदव्ययं ते सर्वगोसि जगत्पते ॥ त्वमिन्द्रः सर्वभूतानां रुद्रः संहारकर्मकृत् २० रक्षितासि सदा विष्णुः सर्वलोकस्य माधव ॥ संसारस्य भवान्मृष्टा किं त्वमात्थवदेति माम् २१ विद्वद्भिर्गीयते नित्यं ज्ञानात्मेति च माधव ॥ प्राणं प्राणविदः प्राहुस्त्वामेव पुरुषोत्तम २२ शब्दं शब्दविदः प्राहुस्त्वामेव पुरुषोत्तम ॥ तथा सति हृषीकेश किं त्वमात्थवदेति माम् २३ तथा पिशृणु देवेश चोदितोऽस्मि यतस्त्वया ॥ वदेत्यसकृदेवैतत्तस्माद्ब्रूयामि माधव २४ राजसूयेन यज्ञेन ब्रह्मदत्तोद्ययक्षयते ॥ तदर्थं प्रेषितस्ताभ्यां हंसेन डिभिरकैश्च २५ करार्थं यदुमुख्येभ्यस्तव चामंत्रणाय हि ॥ लवणं बहु देयं ते यज्ञार्थं तस्य केशव २६ इयर्थं प्रेषितस्ताभ्यां करं देहि तदाज्ञया ॥ इदं त्वमपरं ताभ्यामुक्तं शृणु जगत्पते २७

॥ ३॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीनोलकंठकृतौ भारतभावदीपे खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिंभको

लवणानि बहून्याशुप्रगृह्यत्वरितं भवान् ॥ आगच्छतु तयोराज्ञोऽस्यं केशववाग्बिभो २८ इत्युक्तवति विप्रेन्द्रे दूते तत्र तयोर्नृप ॥ प्रहस्य सुचिरं कृष्णो बभाषे
दूतमीश्वरः २९ शृणु दूतवचो मह्यं युक्तमुक्तं द्विजोत्तम ॥ करंदामिताभ्यां तु करदोऽस्मि यतो नृप ३० धार्ष्ट्यमेतत्तयोर्विप्रमतो यस्तु करग्रहः ॥ अहो धार्ष्ट्यं
महो धार्ष्ट्यं तयोः क्षत्रियबोजयोः ३१ इदमश्रुतपूर्वमेमतो यस्तु करग्रहः ॥ इत्युक्त्वा केशवो दूतमिदमाहस्मयादवः ३२ हास्यमेतद्यदुश्रेष्ठामतो
यस्तु करग्रहः ॥ यथा सौराजसूयस्य ब्रह्मदत्तो महीपतिः ३३ तौ तु याजयिता रौहिहंसोऽडिंभक एव च ॥ वोढा किल यदुश्रेष्ठो लवणस्य दुरात्मनः ३४ करदो
वासुदेवो हि जितोऽस्मि यदुसत्तमाः ॥ हास्यं हास्यामिदं भूयः शृणु ध्वं यादवा वचः ३५ इत्युक्तवति देवेशे बलभद्रपुरोगमाः ॥ यादवाः सर्व एवैते हासाय समवस्थि
ताः ३६ करदः कृष्ण इत्येवं ब्रुवंतः सर्वसात्वताः ॥ हासं मुमुचुरस्यर्थं तलं दत्त्वा परस्परम् ३७ तलशब्दो हासशब्दो रोदसी पर्यपूरयत् ॥ सच विप्रो नृप श्रेष्ठ नंदय
न्मित्रमात्मनः ३८ अहो कष्टमहो कष्टं दौत्यं यत्कृतवानहम् ॥ इति लज्जा समाविष्टः स्तूष्णीमासि दिवा द्रुमुखः ३९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भवि
ष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्यानवासुदेववाक्यं नाम पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ हासं कुर्वत्सु ते ष्वेवं के
शवः केशि मूदनः ॥ उवाच वचनं दूतं गच्छ मद्रचनाद्विज १ तावित्थं हंसडिंभकौ ब्रूहि त्वरितविक्रमः ॥ वाणैर्दास्यामि निशितैः शार्ङ्गमुक्तैः शिलाशितैः २ अ
सिनावाथ दास्यामि निशितेन महात्मनोः ॥ शिरोवाले तस्य ते चक्रं मत्करप्रहितं बलिम् ३ यो वरं दत्तवान्नुद्रो युवयोर्धाष्ट्व्यकारणम् ॥ स एव रक्षितावां स्यात्तं जि
त्वा वां निहन्म्यहम् ४ देशो यसं विधातव्यो यत्र नः संगतिर्भवेत् ॥ तत्र गंता तथा चास्मि सबलः सहवाहनः ५ भवंतौ निर्भयौ भूत्वा गच्छेतां सबलौ नृपौ ॥ पु
ंकरेवा प्रयागे वामथुरायामथापि वा ६ तत्रार्हं सबलो यातानात्र कार्या विचारणा ॥ अथ वामित्रभावाच्च वक्तुमेवं न ते क्षमम् ७ न शक्यं यत्त्वया वक्तुं तच्च वक्ष्यति
सात्यकिः ॥ त्वया सह ततो गत्वा साक्षिभूतो भवद्विज ८ इदं च जाने विप्रेन्द्रे स्नेहो मम सदा त्वयि ॥ तेन त्वं विजयी भूत्वा संसरेदुःखसंकुले ॥ मत्कथा परमो नित्यं
सदा भवज नार्दन ९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्यानोऽष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ इत्युक्तवा ब्राह्मणं कृष्णः सात्यकिं पुनराहसः ॥ गत्वा शैनेयविप्रेण ब्रूहि मद्रचनात्तयोः १

पाख्यानवासुदेववाक्यं नाम पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ॥ ॥ हासमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ युवयोः वां वां युवाम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां भोऽष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॥ ॥ इतीति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रविश्यगृहमिति शेषः यादवे सात्यकिनिमित्तं पुनः आसनं विस्मृत्य समर्प्य ॥ ७ ॥ विप्रः जनार्दनः हंसडिंभयोरन्यद्वारा आह ॥ ८ ॥ ९ ॥
 यन्मयोक्तमशेषेण वदगत्वा तयोः पुरः ॥ यथानः संगतिर्युद्धे तथा वदबलात्तदा २ धनुरादायाच्छत्वं बद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ एकेनाश्वेन गच्छत्वमसहायो यदूत
 म ३ सात्यकिस्तंतथेत्युक्त्वा हयमारुह्य शीघ्रगम् ॥ गंतुमैच्छत्ततो राजत्रसहायः ससात्यकिः ४ जनार्दनं विस्मृत्या शुद्रूतं तं यादवेश्वरः ॥ अहो धार्ष्ट्यमहो
 धार्ष्ट्यमित्युवाच जनार्दनः ५ नमस्कृत्य तदा दूतो माधवं माधवेश्वरम् ॥ सययौ शाल्वनगरं शैनेयेन समन्वितः ६ ततः प्रविश्य धर्मात्मा ब्राह्मणो ब्रह्मवित्तमः ॥
 आसनं महदास्थाय विस्मृत्य यादवे पुनः ७ आस्ते सुखं यदा विप्रः शैनेयेन समन्वितः ॥ अथ तं हंसडिंभयोर्दर्शयामास सात्यकिम् ८ दूतो यं सात्यकिः प्राप्तः स
 व्योबाहुरयं हरेः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हंसः प्राह वचस्तदा ९ श्रुतः समागमः पूर्वमद्य दृष्टो मया त्वसौ ॥ धनुर्वेदे च वेदे च शास्त्रे शस्त्रे तथैव च १० निपुणो यं सदा
 धीरइत्येवमनुश्रुतः ॥ अथो दृष्टिपथं प्राप्तः प्रीतिनौ विदधात्यसौ ११ कुशलं वासुदेवस्य बलमद्रस्य वा पुनः ॥ कुशलाः सात्वताः सर्वे उप्रसेनपुरोगमाः १२
 तथेति सात्यकिः प्राह मंदमुन्मथिताननः ॥ ततो जनार्दनं प्राह हंसो वाक्यविशारदः १३ अपि दृष्टस्त्वया च क्रीसिद्धं नः कार्यमीहितम् ॥ वद सर्वमशेषेण मा वृथा
 कालमत्यगाः १४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्याने सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ वैशंपा
 पायन उवाच ॥ इत्युक्तवति हंसे च धर्मात्मा यजनार्दनः ॥ उवाच प्रहसन्वीरः स्तुवन्नारायणं सदा १ अद्राक्षमद्राक्षमहं जनार्दनं हस्तस्थशंखं रचक्रधारिणम् ॥
 आतप्तजांबूनदभूषितांगदं स्फुरत्प्रभाद्योतिरत्नधारिणम् २ अद्राक्षमेनं यदुभिः पुरातनैः संसेव्यमानं मुनिवृंदमुख्यैः ॥ संस्तूयमानं प्रभुभिः समागवैः स्मितप्र
 वालाधरपल्लवारुणम् ३ अद्राक्षमेनं कविभिः पुरातनैर्विविच्य वेद्यं विधिवत्सहामरैः ॥ प्रफुल्लनीलोत्पलशोभितं श्रिया विनिद्रहेमाब्जविराजितोदरम् ४ भूयो
 हमद्राक्षमजं जगद्गुरुं प्रमोदयंतं वचनेन यादवान् ॥ निरूपयंतं विधिवन्मुनीश्वरैः प्रवृत्तवेदार्थविधिपुरातनैः ५ अद्राक्षमद्राक्षमहं पुनः पुनः समस्तलोकैकहितैषि
 णं हरिम् ॥ वसंतमस्मिन्नगतो हिताय गन्मयं तान् परिभूय शत्रून् ६ भूयोप्यपश्यं सह यादवेश्वरैर्विक्रीड्यमानं च विहारकाले ॥ रमंतमीड्यं रमयंतमीश्वरा
 न्यदूतमान्यादवमुख्यमीश्वरम् ७ भूयोप्यपश्यं सरसीरुहेक्षणं समेतया भीष्मतनूजया हरिम् ॥ वसंतमं भो निधिशायिनं विभुं भक्तप्रियं भक्तजनास्पदं शिवम् ८
 अद्राक्षमद्राक्षमहं सुनिर्वृतः पिबन्पिबंस्तस्य वपुः पुरातनम् ॥ नेत्रेण मीलद्विवरेण केवलं धन्यो हमस्मीतितदा व्यचिंतयम् ९

१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां नीलकण्ठकृतौ भारतभावदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥
 ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विविच्य देहादिभिः पृथक्कृत्य ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ भूयोप्यद्राक्षमित्यनुषंगः ॥ ७ ॥ ८ ॥ मीलद्विवरेण अच्छिद्रेण ॥ ९ ॥

ककुब्धानंमाहात्म्यवंतं विभावंसुभास्वंतं ॥ १० ॥ ११ ॥ युवांस्वरंतमद्राक्षमित्यन्वयःकदेशेतौवर्ततेकचवाकालेतौद्रक्ष्यामीतिस्मरंतमित्यर्थः १२ कुतःकेनोपायेनमत्पुरोग
तौतौस्यातांइतिशेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ दापयंतंशिष्येभ्यःपाठयितुमनुज्ञांप्रयच्छंतंमुनीश्वरंदुर्वाससम् ॥ १५ ॥ अचित्तयमित्युक्त्वास्वचित्तनमेवाह असाध्यमिति इंदराजसू

अद्राक्षमंभोजयुगंधानंप्रभुंविभुंभूतमयंविभावनम् ॥ आद्यंककुब्धानमुखंविभावसुंसंस्मृत्यसंस्मृत्यतमेवनिवृतः १० अद्राक्षंजगतामीशंवक्षोराजितकौस्तु
भम् ॥ वीज्यमानंहरिकृष्णंचामराणांशतैःसदा ११ युवांविद्वेषयुकेनचेतसायादवेश्वरम् ॥ स्मरंतंसर्वदाविष्णुंकचैवंकचवेत्तिकः १२ कचद्रक्ष्यामितौ
मंदौकुतोवामत्पुरोगतौ ॥ ध्यायंतमित्थंदेवेशंकरेशंखचहंसदा १३ हंसतमेनमद्राक्षंकरदंहास्यतत्परम् ॥ वदंतंनारदेवाचंदुर्वाससियतीश्वरे १४ ब्रह्मसू
त्रपदांवाणींदापयंतंमुनीश्वरम् ॥ दृष्ट्वाहंतंहरिदेवंपुनःपुनरचित्तयम् १५ असाध्यमिदमारब्धंताभ्यामितिनृपोत्तम ॥ नारब्धव्यमिदंकार्यमितःप्रभृ
तिभूमिप १६ निवृत्तासाकथाहंसाचित्तयद्ब्रह्मणंतव ॥ तद्वृत्तमखिलंसर्वेवदिष्यतिहिसात्यकिः ॥ एतद्वचनमाकर्ण्यहंसःकुद्वोब्रवीद्वचः १७ ॥ हंसउवाच ॥
अरेब्राह्मणदायादकानामवागियम् ॥ आवयोःपुरतोवक्तुंत्रैलोक्यंजेतुमिच्छतोः १८ माययात्वांभ्रमयतिकृष्णोलीलाविधानवित् ॥ तंदृष्ट्वाभ्रमएवैष
तवसंजायतेमहान् १९ शंखचक्रगदाशार्ङ्गवनमालाविभूषितम् ॥ वृष्णिवीरंसमावेश्यसमुच्छ्रितयशोधरम् २० सूतमागधसंस्तावप्रकटद्वारबाहुकम् ॥
अत्यद्भुतयशोराशिंविक्रमालोकमंडनम् २१ चतुर्भुजंबलाक्रांतंवृष्णिगदादवसंमतम् ॥ अहोद्यभ्रमएवैषदर्शनात्तस्यचक्रिणः २२ इदानींचमहाराजभ्राम
यत्येवदुर्मतिः ॥ त्वामेवविप्रमंदात्मन्निद्रजालिकताहिया २३ चापल्यमिदमेवैतत्तवविप्रभ्रमोद्भवम् ॥ अहोहिखलुसादृश्यंवक्तव्यंभवतामम २४ अहमे
वत्वयाविप्रमर्षयेप्रोदितंवचः ॥ सखिभावाद्द्विजश्रेष्ठअन्यथाकःसहेदिदम् २५ गच्छमंदमतेविप्रयथेष्टंसांप्रतंतव ॥ द्विजगच्छयथेष्टंत्वंपृथिवींपृथिवी
तव २६ जित्वागोपालदायादंहत्वायादवकान्बहून् ॥ एषनःप्रथमःकल्पोजेप्यामइतियादवान् २७ गच्छगच्छेतिविप्रत्वंधृष्टंपरुषवादिनम् ॥ शत्रु
पक्षस्तुतिपरंसहयुक्त्वासदामया २८ नमेविप्रवधःकार्यःकष्टादपिहिसर्वतः ॥ इत्युक्त्वाब्राह्मणंभूयोहंसःसात्यकिमब्रवीत् २९ भोभोयादवदायादकिम
र्थंप्राप्तवानिह ॥ किमब्रवीन्नंदसुतःकिंवासौमेदिशत्करम् ३० ॥ सात्यकिरुवाच ॥ इदंसत्यंवचोहंसशंखचक्रगदाभृतः ॥ शरैर्निशितधाराग्रैःशार्ङ्गमुक्तैः
शिलाशितैः ३१ दास्यामिकरसर्वस्वमसिनानिशितेनते ॥ शिरश्छेत्स्यामितेहंसकरदानस्यसंग्रहम् ३२

याख्यकर्म ॥ १६ ॥ साकथारुष्णात्करोग्राह्यइति इयंरुष्णप्रशंसात्मिका ॥ १७ ॥ १८ ॥ एषभ्रमःअस्मास्वशक्तताबुद्धिःमाययेत्यादिवाक्यंनिंदापरतयाभासमानमापिवाग्देवता
भिप्रायेणायथार्थमेव स्पष्टमेवाहिमायावित्त्वं चतुर्भुजादिकंचभगवतःशास्त्रेइतिदिक् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीनारदकण्ठतौभारतभावदी

धाष्ट्येहितवमंदात्मनः किमतोपि नृपाधम ॥ देवदेवाज्जगन्नाथात्करमिच्छतियो नृपः ३३ तस्यैष करसंक्षेपो जिह्वाच्छेदो नराधम ॥ तस्य शार्ङ्गं रवं श्रुत्वा शंख
स्य च हरेः पुनः ३४ कोनामजीवितं कांक्षेत्तिष्ठेदानीं त्वमद्य वै ॥ गिरिशवरदर्पेण कोब्रूयादीदृशं वचः ३५ सहायावयमेवैते बलभद्रपुरोगमाः ॥ प्रथमो बलभ
द्रो सौ द्वितीयो हंच सात्यकिः ३६ कृतवर्मा तृतीयस्तु चतुर्थो निशठो बली ॥ पंचमो थच बभ्रुस्तु षष्ठश्चैवोत्कलः स्मृतः ३७ सप्तमस्तारणो धीमानस्रशस्त्रविशा
रदः ॥ अष्टमस्त्वथ सारंगो नवमो विपृथुस्तथा ३८ दशमश्चोद्धवो धीमान्वयमेते बलान्विताः ॥ त एते पुरतो गोप्तुः शंखचक्रगदाभृतः ३९ देवदेवस्य युद्धेषु तिष्ठं
त्येव दिवानिशम् ॥ यौहिवीरौ सुतौ तस्य नासत्यसदृशौ बले ४० तावैव वांक्षमौ युद्धे हंतुं बलमदान्वितौ ॥ योगिरीशो गिरादेवो वरंदत्त्वासतिष्ठति ४१ युवां
हिकिंबलौ युद्धे तिष्ठतः सशरंधनुः ॥ गृहीत्वा शत्रुभिः सार्द्धं युद्धं कर्तुं समुद्यतौ ४२ ईदृशेष्वथ भृत्येषु युद्धं कुर्वत्सु शत्रुभिः ॥ त्रैलोक्यं रक्षतस्तस्मात्करमिच्छन् व्र
जेतकः ४३ हनिष्यत्येव वां युद्धे त्रैलोक्यं यो हिरक्षति ॥ शरेण निशितेनाजौ शार्ङ्गमुक्तेन केवलम् ४४ क्रनः संग्राम इत्येवं पुनराहजगत्पतिः ॥ पुष्करे पुण्यदेनि
त्यमुत गोवर्द्धने गिरौ ४५ मथुरायां प्रयागे वा दर्शयंतो बलानि मे ॥ शंखचक्रधरे देवे जगत्पालनतत्परे ४६ राजमूयं महायज्ञं कर्तुं मिच्छति कः स्वयम् ॥ वद
न्वास्वस्ति मान्मर्त्यस्त्वां विना को व्रजेत्सुखम् ४७ इदमिच्छसि चेन्मूढास्य तां यासि भूतले ॥ इत्युक्त्वा सात्यकिर्वीरो हसन्निवभुवि स्थितः ४८ ॥ इति श्री
महाभारते खिले पुहरि वंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्यानसात्यकिवाक्यं नामाष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ त
तः क्रुद्धौ महाराज हंसोडिंभक एव च ॥ इदं वै प्रोचतुर्वाक्यं रोषव्याकुलितेक्षणौ १ दिवक्षं तौ दिशः सर्वाः सर्वान्वीक्ष्य नृपोत्तमान् ॥ करेण निष्पीड्य करं स्मरंतौ
तद्वचो महत् २ क्रनुक्त्वानंदमूनुः क्वारामो बलोत्कटः ॥ इति ब्रुवाणौ साक्षेपौ सात्यकिं सत्यसंगरम् ३ अरे यादवदायादिकिंबूषेनः पुरोगतः ॥ इतो निर्गच्छमं
दात्मनूतस्त्वमसि सांप्रतम् ४ अन्यथा वध्य एव त्वं प्रलपन् परुषं वचः ॥ सत्यं निर्लज्ज एवासि यद्वा ईदृशं वचः ५ आवामिदं जगत्सर्वं शासितुं संयतौ नृपौ
कोनाममानुषेलोके करदोनैव जीवति ६ हत्वा गोपालकान्सर्वान् बद्ध्वा यादवकान् बहून् ॥ गृह्णीमः करसर्वस्वं ततो गच्छन् नराधम ७ अवध्यो दूततां प्राप्तो बह्व
द्वं प्रभाषसे ॥ ईश्वरो नौ वरं दाता ह्यस्त्राणामपि च प्रभुः ८ रक्षितारो महाभूतौ संग्रामं गच्छतौ श्वनौ ॥ पितरं याजयिष्यावो जित्वा गोपालकरं ९

पेखिले पुहरि वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिंभकोपाख्यान अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ततः क्रुद्ध इति ॥ १ ॥ २ ॥ क्रनु द्वौ कौश्चांतं त्वं सूचयतः नंदमूनुरिति
तिगोपत्वव्यंजकम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कः करदोनैव जीवति अपितु सर्वः करदो जीवति वृष्णयस्त्वत्करत्वात्स जीविष्यं तां त्यर्थः ॥ ६ ॥ एतदेवाह हत्वेति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नहिजीविष्ययेतिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटी

एतेप्रोक्ताष्टशंयुद्धेकातराःसर्वएवते ॥ हत्वातान्सबलान्युद्धेपुनर्जेप्यामिकेशवम् १० संहर्तव्यामहासेनाप्रगृहीतशरासना ॥ गृहीतप्रासमुश
लागृहीतकवचासदा ११ आरूढारथसाहस्रागदापरिवसंकुला ॥ सुप्रभूतैधनवतीप्रभूतबलसाधना १२ चाल्यतांवाहिनीघोराबलाध्यक्षासमंततः ॥ अ
वध्यएवगच्छत्वंनेतरणतोभयम् १३ संग्रामःपुष्करेस्माकंश्वःपरश्वोपिवानृप ॥ ततोज्ञास्यामहेवीर्यंकेशवस्यवलस्यच ॥ येत्वयोक्तानृपाःसंख्येतेषाम
पिचयद्वलम् १४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ हंसागच्छामिवांहंतुंश्वःपरश्वोपिवानृप ॥ अद्यैवहिमयावध्यौनचेहूतोभवाम्यहम् १५ नहिश्वोवापरश्वोवायु
वांकटुकभाषिणौ ॥ दौत्येहिदुःखमतुलंवहाम्येवसदानृणाम् १६ अन्यथाहंयुवांहत्वाततोयास्यामिनिर्वृतिम् ॥ स्ववीर्यंबाहुदर्पचदर्शयन्वांनृपाधमौ
१७ शंखचक्रगदापाणिःशार्ङ्गधन्वाकिरीटभृत् ॥ नीलकुंचितकेशाब्जोलंबबाहुःश्रियावृतः १८ ससर्वलोकप्रभवोविश्वरूपःसुरूपवान् ॥ दैत्यदानवहंता
सौयोगिध्येयःपुरातनः १९ पद्मकिंजल्कनयनःश्यामलःसिंहविक्रमः ॥ सृष्टिस्थितिलयेष्वेकःकर्तात्रिजगतोगुरुः २० शरेणनिशितेनाजौदर्पवांनृपनेष्य
ति ॥ इत्युक्त्वारथमारुह्यप्रययौसात्यकिःकिल २१ इतिश्रीम०खिले०भविष्यपर्वणिहंसर्दिभकोपाख्यानेएकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रविश्यसपुरंविष्णोःसात्यकिःशिनिपुंगवः ॥ आचक्षेथकृष्णायथावृत्तंतयोस्तथा १ ततःप्रभातेविमलेकेशवःकेशिमृदनः ॥
बलाध्यक्षानुवाचेदंचक्रपाणिर्गदाधरः २ संनद्यतांबलंसर्वैरथकुंजरवाजिमत् ॥ अनेकभेरीपणवंप्रासासिपरिघाकुलम् ३ सध्वजंसपताकंचसालंकारपरि
च्छदम् ॥ तेतथेतिप्रतिज्ञायसर्वंचकुरधीनगाः ४ आदायसुदृढंचापंरथमारुह्यदंशिताः ॥ अग्रतोजगमुरत्यर्थंसेनायाःपुरुषोत्तमाः ५ सात्यकिश्चतथारा
जन्प्रगृहीतशरासनः ॥ बभौक्रोधसमायुक्तोजगामाग्रेमहाबलः ६ अन्येचयादवाःशूराःप्रगृहीतमहायुवाः ॥ सिंहनादंप्रकुर्वंतोजगमुरत्यर्थमुत्तमाः ७ हरि
स्तुरथमारुह्यसंस्कृतंदारुकेणह ॥ शार्ङ्गभारसहंघोरंगृहीत्वासशरंधनुः ८ चक्रपाणिस्तदाशंसीगदाशरवरासिमान् ॥ बद्धगोधांगुलित्राणःपीतवासाजना
र्दनः ९ पद्ममालावृतोरस्कोनवजीमूतसन्निभः ॥ ययौरथगतोविप्रैःस्तूयमानोमुदात्तचित्तैः १० मूतैर्मागधपुत्रैश्चगीयमानस्ततस्ततः ॥ आनीयसेनांसक
लांययौकाष्ठामथोतराम् ११ पांचजन्यंमुखेन्यस्यसर्वप्राणेनकेशवः ॥ दध्मौमहारवंकुर्वञ्छत्राणांभयवर्द्धनम् १२ आध्मातस्तेनहरिणासचक्रेशंखराद्भुवम्
रवःसरोदसीराजन्पूरयामाससर्वतः १३

कायामेकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सशंखजः ॥ १३ ॥

दध्मुः ध्मांतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां विशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ६९ ॥
अथेति ॥ १ ॥ पुरःसरौ च तौ महाभूतौ चेति विग्रहः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पुरसरः पुरोगामी विसर्गलोपः पूर्वपदे आर्पः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ योहिपुरावृतः समभवत्स

तस्मिंश्छेत्तथा ध्माते दध्मुः शंखाः सहस्रशः ॥ भेर्यश्चापि समाध्माता मृदंगा बहो नृप १४ नेदुरत्यर्थमतुलं वर्मते जलदायथा ॥ अथाययुर्महाराजपुष्करं
पुण्यवर्धनम् १५ सरसस्तस्य राजेन्द्रपुष्करस्य नृपोत्तमाः ॥ प्रतीक्ष्य हंसं डिंभकौ युद्धाय समवस्थिताः १६ निवेशं कारयामासुर्यादवाः सर्व एव हि ॥ स्वं स्वं य
युः सुखं राजन् प्रगृहीतकुटीमठम् १७ भगवानपि गोविंदः सरोदृष्ट्वा सुशोभनम् ॥ उपस्पृश्य जले तस्मिन् प्रणम्य यतिपुंगवान् १८ तयोरागमनां लिप्सुरास्ते ती
रे यथा सुखम् ॥ शृण्वन् वेदध्वनिं विष्णुर्ब्राह्मणानां समंततः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसं डिंभकोपाख्यानकृष्णपुष्करप्रवेशो
नाम विशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अथ तौ हंसं डिंभकौ जग्मतुः पुष्करं प्रति ॥ प्रगृहीतमहाचापौ सरथौ सध्व
जौ नृप १ पुरःसरमहाभूतौ संहर्ता विबोल्बणौ ॥ प्रकुर्वंतौ सिंह रवं भस्मना पारिलेपितौ २ त्रिपुंड्रकललाटांतौ रुद्राक्षपरिशोभितौ ॥ अन्यौ द्वा विवरुद्रौ तौ
लोकसंहारकारकौ ३ ततो नु जग्मुः शतशः सैन्यानि नृपसत्तम ॥ अक्षौ हिण्योदशैवा संस्तयोरथ समागताः ४ विचक्रस्तु महाराज दानवो न गसन्निभः ॥ तयो
रेव सखा पूर्वमासीच्च बलशालिनोः ५ शको यस्य पुरसरः स्थातुं शको न वज्रभृत् ॥ योहि वीरो महाराज देवदैत्यसमागमे ६ देवानिघ्नंस्तथाराज न देवं द्रमज
यन्महान् ॥ अकरोच्च पुरा युद्धं विष्णुना प्रभविष्णुना ७ योहि द्वारवर्ती प्राप्य बबाधे यदुपुंगवान् ॥ सतदानीं महाराज श्रुत्वा युद्धमुपस्थितम् ८ अनेकशत
साहस्रैर्दानवैः परिवायुधैः ॥ वृतः समभवद्दैत्यो वृष्णिद्वेषा नृपोत्तम ९ हंसस्य डिंभकस्याथ साहाय्यं कर्तुमुद्यतः ॥ विचक्रस्याथ दैत्यस्य हि डिंभो राक्षसेश्व
रः १० अतीव मित्रतां यातो दद्यात्प्राणांश्च संयति ॥ राक्षसैरपरैः सार्धं शिलाशूलासिपाणिभिः ११ ययौ तस्य सहायार्थं हि डिंभः पुरुषादपः ॥ अष्टाशीति
सहस्राणि राक्षसास्तस्य चाभवन् १२ अनुयाता महाराज शिलापरिवबाहवः ॥ तयोस्तत्र महासैन्यं गच्छतोः केशवं प्रति १३ मिश्रितं दैत्यसं वैश्वराक्षसै
श्च समंततः ॥ अत्यद्भुतं महारौद्रं त्रैलोक्यभयदायकम् १४ दैत्येन सहितौ तौ हि जग्मतुः पुष्करं प्रति ॥ तावेतौ हंसं डिंभकौ हंतुं केशवं मंजसा १५ ततः
श्रुत्वा जरासंधो विग्रहं यदुभिः सह ॥ नाकरोच्च पसाहाय्यं पापं मे भवितेति ह १६

एव विचक्रः तस्य विचक्रस्य वृतस्य मित्रतां यातो हि डिंभो नाराक्षसेश्वर इति योजना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दैत्येन विचक्रेण तेन हि डिंभेन ॥ १५ ॥ नृपसाहाय्यं हंस
डिंभकयोः साहाय्यं विग्रहमपिताभ्यां सह च शापः परासक्तः परेण हंतव्य इति शास्त्रातिक्रमजो दोषः ॥ १६

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ताभ्यांकुरुनमस्कारमिति वैशंपायनो दिव्यदृष्ट्या तमप्यर्थं वर्तमानवत्पश्यन् जनमेजयं प्रेरयति जनमेजये तादृशं शब्दजन्यं परोक्षं ज्ञानं संभावयत्कथामेवानुसंधत्ते सैन्यमिति सैन्यं कर्तुं देवेशं दिशं यामास अयं रुष्णोऽयं रुष्ण इत्यन्योन्यं दर्शयामासेत्यर्थः द्वयोः संबन्धः ॥ २६ ॥

गच्छतोऽसमिति राजन्हंसस्य डिभकस्य च ॥ अतिस्वरितविक्रांतास्ते ययुः पुष्करं प्रति १७ सिंहनादं विमुंचतः कथयंतः परस्परम् ॥ अहमेव नृपायुद्धं करोमि प्रथमं हरेः १८ इत्यवृत्तपाराजञ्छतः शः केशवं प्रति ॥ संप्राप्तास्ते नृपश्रेष्ठाः पुष्करं पुण्यवर्द्धनम् १९ मुनिजुष्टं पोवृद्धैर्ऋषिभिश्च निषेवितम् ॥ अत्यंतभद्रं लोकेषु पुष्करं प्रथमं नृप २० पुष्करं पुंडरीकाक्षो द्वावेव जगतीपते ॥ दर्शनात्स्पर्शनाच्चैवाकिलिषच्छेदिनौ नृप २१ पुष्करं पुंडरीकाक्षो द्वावेव नृपसत्तम ॥ सेव्यमानौ मुनिश्रेष्ठैर्मरौ धैर्महात्माभिः २२ द्वावेव हि नृपश्रेष्ठसर्वपापप्रणाशकौ ॥ तावुभौ यत्र सहितौ तत्र ते सांस्थितानृपाः २३ दृष्टवतौ हरिं विष्णुं विष्टरश्वसंपरम् ॥ पुष्करं पुण्यनिलयं तीर्थं ब्रह्मनिषेवितम् २४ ताभ्यांकुरुनमस्कारं मनसानृपसत्तम ॥ अहो निःशेषमभवत्तत्र भूयोनसंशयः २५ सैन्यं तत्र च संप्राप्तं दैत्यरक्षः समाकुलम् ॥ अनेकभेरीपणवद्भर्त्सरीडिडिमाकुलम् २६ नानापणवसंमिश्रं रक्षोनादविनादितम् ॥ प्रविश्य सरसस्तीरं पुष्करस्य विशांपते ॥ दर्शयामास देवेशं युद्धाय समुपस्थितम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्यानोऽष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ द्वेसेने संगते राजन्सध्वजे सपरिच्छदे ॥ महापरिघसंकीर्णे गदाशक्तिसमाकुले १ भेरीभर्त्सरीसंपूर्णे डिडिमारावसंकुले ॥ प्रगृहीतमहाशस्त्रे शूलासिवरकार्मुके २ परस्परकृतोत्साहे चक्राते युद्धमुल्बणम् ॥ तेशराः कार्मुकोत्सृष्टानि भिद्यथ शरीरिणाम् ३ शरीराणि महाराज जग्मुर्दूरं सहस्रशः ॥ भट्वाहुविनिर्मुक्ताः खड्गानि भिद्यवक्षसि ४ स्फुरंतश्च तथाराजञ्छिरांस्याह्वयस्वययुः ॥ परिधाश्च तथाराज्ञां बाहुभिः परिचोदिताः ५ तिलशश्च कुरतुलं शरीरं नृपक्षसाम् ॥ दैत्यानां कुर्वतां नादमन्योन्यवधकां क्षिणाम् ६ दैत्यारक्षांसिराजेंद्राजानश्च समंततः ॥ अन्योन्यं परिघैर्जघ्नुश्चापमुक्तैः शिलाशितैः ७ शरैश्च भोगिभोगभैस्तीक्ष्णमन्ये महाबलाः ॥ राक्षसादानवाश्चाप्येमतमातंगविक्रमाः ८ अन्योन्यं जघ्निरेराजंश्चापमुक्तैर्महाशरैः ॥ नागानां गैर्महाराजहयाश्चैः समंततः ९ रथारथैः सभाजग्मुः सादिनः सादिभिस्तथा ॥ पट्टिशसिशरव्रातैः कुतैः सायककर्षणैः १० सशक्तिपरिघप्रासपरश्वधसमाकुलैः ॥ भिडिपालैर्महारौद्रैर्जघ्नुर्न्योन्यमाहवे ११

॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि ढोकायां हंसडिभकोपाख्यानोऽष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ६ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशो भविष्यपर्वणि टीकायां

अन्योन्यं जगन्निरेराजं श्वापमुक्तैः शिलाशितैः ॥ राक्षसादानवाराजं क्षत्रियाश्च समंततः ॥ इतश्चेतश्च धावंतः कुर्वंतो विस्वरं वम् १२ हताः कोचिन्महाराजपेतुरु
व्यामहासिभिः ॥ केचिन्मथितमस्तिष्कागदाभिर्वीर्यवत्तमाः १३ भिन्नग्रीवामहाराजपरिवैः परिघायुधैः ॥ यमराष्ट्रंगतः केचित्केचित्स्वर्गसमाययुः १४
अप्सरोभिः समासेदुःपश्यंतः स्वकलेवरम् ॥ केचित्स्वांश्च परांश्चैव हत्वा भ्रांता इवाभवन् १५ एतस्मिन् तरे राजन् शंखाभिर्यः सहस्रशः ॥ सस्वनुः सर्वतः सैन्ये मृ
दंगावहवस्तथा १६ मध्यं दिनगते सूर्ये तापं दधति घोरवत् ॥ ततः पिशाचा विकृताः करालविततोदराः १७ राक्षसाश्च महावोराः पिशितं केशशाडुलम् ॥
मुदिता भक्षयामासुः पिबंतः शोणितं बहु १८ संचितानि शवान्यासन् कबंधाः खड्गपातिताः ॥ विभज्य देशं बहुशो युद्धभूमौ शवाशिनः १९ अथ श्येनामृगा
श्चैव कंकगृध्रास्तथा परे ॥ तुंडैः शवान् विनिष्कृष्य भक्षयंतिततस्ततः २० समाशीतिसहस्राणि हतानां गान्धर्वोत्तम ॥ त्रिशत्सहस्रमयुतं निहता हयसत्तमाः २१
हतं लक्षं महाराजरथानां रथिभिः सह ॥ त्रिशत्कोट्यो हतास्तत्र सादिनः सायुधाभृशम् २२ मध्यं दिनगते सूर्ये हताः केचन निर्गताः ॥ केचिच्चटपिताराजन्निवि
शुः पुष्करं सरः २३ केचिद्भूमिसमालिङ्ग्य भीता इत्यब्रुवन् त्रणे ॥ मुक्तकेशाः पतांति स्म रथान् संयज्य केचन २४ संदष्टोष्टपुटाः केचित्सादिनः पुरतो हताः ॥ अत्य
द्भुतं महायुद्धमासीत् पुष्करतीर्थके ॥ यथा देवासुरं युद्धमासीत् पूर्वं नृपोत्तम २५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशो भविष्यपर्वणि द्वाविंशत्याधिकशततमोऽध्या
यः १२२ ॥ ॥ १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन् तरे राजन् द्रुपदं द्रुपदमवर्तत ॥ विचक्रं यो धयामास शार्ङ्गधन्वा गदाधरः १ बलभद्रो धर्मसेन इति भकेण च सा
त्यकिः ॥ वासुदेवो ग्रसेनाभ्यां हि डिंबः पुरुषादकः २ शेषाश्च शेषैराजेंद्रचक्रयुद्धमदीनगाः ॥ वासुदेवस्त्रिसप्तत्यादैत्यं वक्षस्य ताडयत् ३ शैरेर्निशितधाराग्रैर्वि
स्मयं दर्शयन् त्रणे ॥ दानवो देवदेवेशं दृढेन निशितेन च ४ शरेणाकर्णमाकृष्य धनुः प्रवरमीश्वरम् ॥ जघान स्तनमध्ये च पश्यतस्तु शचीपतेः ५ तेन विद्वो धमगवा
न्वक्षो देशे जनार्दनः ॥ अवमच्छोणितं विष्णुरादिकाले यथा प्रजाः ६ ततः क्रुद्धो हृषीकेशः क्षुरप्रेणाहनं जम् ॥ अश्वांश्च चतुरो हत्वा सारथिं च शैरेस्त्रिभिः ७
ततो दध्मौ महाशंसं यथा तारामयेरणे ॥ रथादुत्सृत्य सहसा दानवः क्रोधमूर्च्छितः ८ गदां गृह्य महावोरां दुःसहां वीर्यशालिनीम् ॥ तया जघान दैत्येन्द्रः किरीटे
केशवस्य ह ९ ललाटे च पुनर्विष्णुं सिंहनादं व्यनीनदत् ॥ ततः शिलां च महतीं प्रगृह्य दनुजः किल १० आमयित्वा दशगुणं प्राहरत् केशवोरसि ॥ तामपतन्तीं संप्रे
क्ष्य हस्तेनादाय केशवः ११ जघान च तया दैत्यं स पपातादितः क्षितौ ॥ गतासुरिव संजज्ञे श्वसन्निव पपात ह १२

द्वाविंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तारामये बृहस्पतिभार्या प्रधाने तन्निमित्ते इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्गरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

प्राप्यसंज्ञांततोदैत्यः क्रोधाद्विगुणमाबभौ ॥ आदायपरिघं घोरमिदमाहजनार्दनम् १३ अनेन तव गोविंद दर्पजातं निहन्म्यहम् ॥ विक्रमज्ञस्तदा चासिममदेवा
सुरेरणे १४ तावेव विपुलौ बाहू स एवास्मि जनार्दन ॥ तथापि युध्यसे वीरज्ञात्वा त्वं मामकं बलम् १५ वारयैनं महाबाहो परिघं बाहुनिःसृतम् ॥ इत्युक्ता देवे दे
शं शंखचक्रगदाधरं ॥ चिक्षेप दैत्यो लोके शं सर्वलोकस्य पश्यतः १६ तं गृह्य बाहुना कृष्णो हतो सीति वदन् हरिः ॥ खंडशः कारयामास खड्गेन निशितेन ह १७ उ
त्पाद्य वृक्षदैत्येशः शतशाखं महाशिखम् ॥ तेन संपोथयामास विष्टरश्रवसं विभुम् १८ छित्त्वा तं चापि खड्गेन तिलशश्चकार ह ॥ विक्रीड्य मुचिरं विष्णुस्तेन दै
त्येन माधवः १९ हंतुमैच्छत्तदा दैत्यमादाय निशितं शरम् ॥ आग्नेयास्त्रेण संयोज्य जघानैनं महाहरिः २० संदह्य स शरो दैत्यं सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ यथा पूर्वं ज
गामाशुकरं भगवतः पुनः २१ हतशिष्टास्ततो दैत्याः पलायंतो दिशो दश ॥ अद्यापि न निवर्तंते गच्छंतो वै महोदधिम् २२ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्गरिवंशे भवि
ष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्यानकृष्णस्योत्कर्षवर्णनं नाम त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२३ ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ बलदेवस्तु धर्मात्मा धनुरादा
य सत्वरम् ॥ जघान हंसं दशभिर्बाणैर्बाणभृतां वरः १ तं प्रत्यविध्य नाराचैर्हंसः पंचभिराशुगैः ॥ तानंतरं हली छित्त्वा नाराचैर्दशभिः पुनः २ नाराचेनाशुविष्या
धललाटे हंसमोजसा ॥ दृढं पतन्स नाराचस्तस्य संज्ञां समाददे ॥ रथोपस्थे चिरं स्थित्वा तूणाद्वाणं समाददे ३ लब्ध्वा हंसः संसंज्ञांतु विद्धा तेन यदूतमम् ॥ सिंहव
द्यनदद्वंसो देवान् विस्मापयन् त्रणे ४ ततः कुद्वोहली विद्वस्तेन बाणेन माधवः ॥ वमच्छोणितमत्युष्णं निश्वसं श्वरणाजिरे ५ लोहिता विष्टगात्रस्तु कुंकुमाद्रं इवाम
वत् ॥ नाराचैः शतसाहस्रैर्दयामास माधवः ६ हंसं हंसगतिं वीरं नीलवासाहलायुधः ॥ तेभ्यस्तानि शिताघोराना नाराचाश्च सुवाजिनः ७ रथे ध्वजे तथा चापे च
क्रेतूणीद्वये नृप ॥ पतिताः सर्वतो राजन्व्यथा चैव तथा ददुः ८ ततः कुद्वोहमहाराजं हंसो वीर्यमदान्वितः ॥ शरेण हलिनं विद्ध्वा ध्वजं चिच्छेद कालविव ९ श
रैश्चतुर्भिर्भ्रुवांश्च सूतं प्रेताधिपदं दौ ॥ ततः कुद्वोहली तस्मै गदां गृह्य महारणे १० आपपात महाबाहुर्हंसो षडवश्वसन् ॥ तयारथं ध्वजं चक्रमश्वान् सूतं हलायुधः ॥
बभञ्ज तिलशः सर्वे ननाद च पुनः पुनः ११ भूयश्च गदया हंसं चिक्षेप च बलीकिल ॥ सोऽपि हंसो गदां गृह्य रथात् समादवाप तत् १२ ततस्तौ हंसहलिनौ युयुधाते महा
रणे ॥ महारथौ महाबाहू लोके प्रथिततेजसौ १३ अत्यद्भुतं सुविक्रान्तौ परस्परवधैषिणौ ॥ कृतश्रमौ महायुद्धे हंसविक्रान्तगामिनौ १४ यथा देवा सुरे युद्धेश क्र
वृत्रापुरां वरं ॥ उभौ संसक्तसर्वांगौ शोणितेन महारणे १५ अत्यंतस्वेदिनौ युद्धे परस्परबलेन ह ॥ ततश्च दक्षिणं मार्गं बलमद्रोन्वगच्छत १६

॥ १२३ ॥ ॥ ६ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुवाजिनः सुपक्षाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हंसं चिक्षेप प्रजहार वलीवलरामः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिंभकोपाख्याने चतुर्विंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥

सव्यंतुहंसो राजेन्द्रो व्यगृह्णात्स्वयमेव हि ॥ पोथयांचक्रतुर्गुह्ये गदाभ्यांगजविक्रमौ १७ यथा प्राणं महाबाहू जघ्नतुर्मरणाय तौ ॥ अतिप्रवृद्धसंग्रामं देवासुरर
णोपमम् १८ विदधातै महारंगे पश्यतां त्रिदिवौकसाम् ॥ देवाश्च मुनयश्चैव विस्मयं परिजग्मरे १९ अहो खल्वीदृशं युद्धं दृष्टुं पूर्वं न च श्रुतम् ॥ इत्युचुर्विस्म
यवशाद्देवगंधर्वकिन्नराः २० परस्परकृतोत्साहौ चक्रतुर्गुह्यमुत्तमम् ॥ अथ हंसो महारंगे दक्षिणं दक्षिणोत्तमः २१ व्यचरन्मार्गमत्यर्थं सव्यंतुबलवान्बलः ॥
निकुच्य जानुनी पूर्वचक्रतुर्गदया भृशम् ॥ रणे रणविदां श्रेष्ठौ पश्यतां त्रिदिवौकसाम् ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभको
पाख्याने हंसबलभद्रयुद्धे चतुर्विंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युद्धं चक्रतुरत्यर्थं ततोऽडिंभकसात्यकी ॥ तावुमौ बलिनौ
वीरौ विख्यातौ क्षत्रियेषु च १ कृतश्रमौ महायुद्धे सततं वृद्धसेविनौ ॥ सात्यकिर्दशभिर्वीरोऽडिंभकं वेदपारगम् २ अविध्यन्निशितैर्बाणैस्तेन वक्त्रे तथोरासि ॥ स
तेन विद्धो बलिनोऽडिंभकः क्षत्रियोत्तमः ३ नाराचैः पंचसाहसैर्विव्याध युधिगवितः ॥ तानंतरे वृष्णि वीरो निषिद्धन्निन दनुवन् ४ अथ कुद्धो नृपवरो विद्धः सप्त
भिराशुगैः ॥ पुनः शतसहस्रेण प्रत्यविध्यत सात्यकिम् ५ सात्यकिस्त्वथ विक्रांतो धनुश्चिच्छेदतस्य तत् ॥ अर्धचंद्रेण तीक्ष्णेन डिंभकस्य सयादवः ६ आज
घ्ने डिंभको वीरश्चापमादाय चापरम् ॥ क्षुरप्रेणाथ रौद्रेण तैलधौ तेन विक्रमी ७ स तेन विद्धो बाणेन वमच्छोणितकं नृप ॥ अतीव शुशुभे राजन्वसंतं किं शुको यथा
८ धनुश्चिच्छेदभूयस्तु गृहीतं यत्पुरा धनुः ॥ ततो न्यद्धनुरादाय डिंभको यादवेश्वरम् ९ जघान निशितैर्बाणैः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ स धनुः पुनरत्युग्रं चिच्छेद
युधि सात्यकिः १० शरेण तीक्ष्णपुंखेन डिंभकस्य दुरात्मनः ॥ ततो न्यद्धनुरादाय सत्वरं स नृपोत्तमः ११ धनुषा तेन राजेन्द्र सात्यकिं विव्यधे पुनः ॥ एवं धनूंषि
राजेन्द्र शतं पंचचपंचच १२ छित्त्वाननाद शैनेयः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ धनुषीतौ परित्यज्य वीरौ डिंभकसात्यकी १३ खड्गौ प्रगृह्य चात्युग्रौ युद्धाय समुपस्थितौ
तौ हि खड्गविदां श्रेष्ठौ वीरौ डिंभकसात्यकी १४ दौःशासनिर्महाभागसौ मदत्तिस्तथैव च ॥ अभिमन्युश्च विक्रांतो न कुलश्च तथैव च १५ एते खड्गविदां श्रेष्ठाः की
र्तिता युधिसत्तमाः ॥ एतेष्वेतौ नृपश्रेष्ठौ षट्सुवै नृपसत्तम १६ तावेतावसिना युद्धं चक्रतुर्गुह्यलालसौ ॥ आतमुद्घातमाविद्धं प्रविद्धं बाहुनिः मृतम् १७
आकरं विकरं भिन्नं निर्मर्यादममानुषम् ॥ संकोचितं कुलचितं सव्यजानुविजानु च १८

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ निषिद्धन् खड्गं यन् निनदन् गर्जनं दनुवन् गर्जितशब्देनैव तेषां निषेधं चकारेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आतमुद्घातमित्यादयो द्वात्रिंशत्खड्गभेदा यथायथमूह्याः खड्गशास्त्रे वाऽन्वेषणीयाः ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ शक्तिभूतकार्तिकेयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचविंशत्य

आहिकंचित्रकंक्षिसंकुमुंबलंबनधृतम् ॥ सर्वबाहुविनिर्बाहुसव्येतरमथोत्तरम् १९ त्रिबाहुस्तुंगबाहुश्चसंयोत्रतमुदासिच ॥ पृष्ठतःप्रथितंचैवयौधिकंप्र
थितंतथा २० ॥ इतिप्रकाराद्यद्वात्रिंशच्चक्रतुःखड्गयोधिनौ ॥ पुनःपुनःप्रहरंतौनचश्रममुपेयतुः २१ पुंकरस्थौमहाराजयुद्धायकृतनिश्चयौ ॥ ततोदेवाः
सगंधर्वाःसिद्धाश्चपरमर्षयः २२ तुष्टुवुस्तौमहाराजजयेकृतपरिश्रमौ ॥ अहोवीर्यमहोर्धैर्यमनयोर्बाहुशालिनोः २३ एतावेवरणेशक्तौखड्गेधनुषिपारगौ ॥
एकःशिष्योगिरीशस्यद्रोणस्यान्योहिधीमतः २४ अर्जुनःसात्यकिश्चैववासुदेवोजगत्पतिः ॥ त्रयएतेमहाराजप्रथिताःसंगरेसदा २५ डिंभकःशक्तिश्चछर्व
स्रयएतेमहारथाः ॥ प्रसिद्धाःसर्वएवैतेवीर्येषुचबलेषुच २६ इतितेदेवगंधर्वाःसिद्धायक्षामहोरगाः ॥ दिविस्थिताःसमंभूयुर्गुह्यदर्शनलालसाः २७ ॥ इति
श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्यानेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वसुदेवोग्रसेनौचवृद्धौयु
द्धेसुनिर्द्वैतौ ॥ जराजरितसर्वांगौपलितांगशिरोरुहौ १ ज्ञानविज्ञानसंपन्नौराजमार्गविशारदौ ॥ युयुधातेमहारंगेराक्षसेनदुरात्मना २ शरैरनेकसाहस्रैर
द्दयामासतूरणे ॥ राक्षसेंद्रदुरात्मानंहिडिंबंपुरुषादकम् ३ हिडिंबोराक्षसेंद्रस्तुभक्षयन्मर्वतोनरान् ॥ अतिप्रवृद्धोदुष्टात्मा लंबबाहुर्महाहनुः ४ लंबोदरो
विरूपाक्षःपिंगकेशीविलोचनः ॥ श्येननासोमहारौद्रऊर्ध्वरोमामहाभुजः ५ पर्वताकारवर्ष्माचदीर्घदंष्ट्रःशिवाननः ॥ लंबोदरोदीर्घदंतोजगद्वासपरस्तथा
६ उत्तुंगांसोमहोरस्कोदीर्घग्रीवोगजोपमः ॥ भक्षयन्मांसपिटकंपिबन्शोणितसंचयम् ७ गजानागैःसमाहत्यहयैरश्वानृपोत्तम ॥ रथात्रथैःसमाहत्यसादि
नःसादिभिस्तथा ८ मनुष्यान्सपुरोदृष्टानास्यग्रासंचकारसः ॥ कांश्चिद्रुत्वामहाराजवृष्णिपालान्समततः ९ भक्षयामाससहसाहिडिंबःपुरुषादकः ॥
यान्पश्यन्पुरतोरक्षस्तान्रजवानविरूपधृक् १० भक्षयन्नपरान्वृष्णीन्यादवान्राक्षसेश्वरः ॥ चिक्षेपसहसाकांश्चिद्विडिंबःपुरुषादकः ११ अंतकालेयथाकुद्धो
रुद्रःप्राणभृतोऽनृपः ॥ क्षणेनैकेनसर्वांस्तान्भक्षयामासराक्षसः १२ केचिद्गीतादिशःप्रापुर्वृष्णयोर्वीर्यशालिनः ॥ केचित्तुभक्षितास्तेनरक्षसावृष्णिपुंगवाः
१३ कुंभकर्णोयथाराजन्भक्षयामासवानरान् ॥ (निःशेषंवृष्णिसैन्यंतुचकारपुरुषादकः) १४ निश्चेष्टवृष्णिसैन्यंतुस्थितंचित्रपटेयथा ॥ एतस्मिन्नंतरेकुद्धोवृ
द्धोयादवपुंगवौ ॥ धनुर्गृह्यमहाघोरंराक्षसस्यपुरस्थितौ १५

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥

वसुदेवइति ॥ १ ॥ राजमार्गःक्षत्रधर्मोयुद्धाख्यःतत्रविशारदौ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ विलोचनःविरूपनेत्रः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ नास्यग्रासंनसयाअंतुंयोग्यना
स्यमिवग्रासित्वेति नास्यग्रासंश्वासच्छ्वासेनमहिषोमशकानिवनासामार्गेणमनुष्यान्संजहरेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

यथाकुट्टस्यसिंहस्यमृगौवृद्धतमाविव ॥ व्यादायास्यंमहारक्षस्तौवृद्धावभ्यधावत १६ चिखादिषुविरूपाक्षंपातालतलसन्निभम् ॥ ततोरथःपर्यधावत्खा
दन्खादनकलेवरम् १७ पूरयामासतुर्वीर्यशैर्यदुष्टपौनृप ॥ हिडिंबस्यमहाघोरं व्यादितास्यमिवांतकम् १८ सर्वास्तान्वारयामासदेवशत्रुर्विरूपधृक् ॥
धावतिस्मततोरक्षोव्यादितास्यंभयानकम् १९ तयोर्गृहीत्वाधनुषीबभञ्जयुधिसत्वरम् ॥ बाहूं प्रसार्यदुष्टात्माराक्षसोविकृताननः २० वसुदेवंमहीपालं
राजानंवृद्धसेविनम् ॥ गृहीतुराक्षसश्रेष्ठोयततेष्टपसंसदि २१ ॥ हिडिंबउवाच ॥ एषवांभक्षयिष्यामिवसुदेवंत्वयासह ॥ उग्रसेनकिमर्थं त्वंतिष्ठसेम
त्पुरोगमः २२ आगच्छप्रविशास्यंमेग्रासभूतौतुवांमम ॥ विधिनानिर्मितोवृद्धोवसुदेवोहरेःपिता २३ बुभुक्षितःश्रमार्तश्चयुद्धेत्वरितविक्रमः ॥ मन्मुखा
न्नैवगच्छेतांप्रविशेतांस्वरान्वितौ २४ युवयोःशोणितंपीत्वाटुमियास्यामिनिर्वृतः ॥ खादामिचपुनर्मांसं वृद्धयोर्युवयोःसुखम् २५ इतिबुवंस्तथारक्षोव्या
दितास्यंमहाहनु २६ धावतिस्मतदाक्षिप्रं हिडिंबोराक्षसेश्वरः २६ वसुदेवोग्रसेनौचभीतौविप्रेक्ष्यसर्वतः ॥ दिशोऽभ्यभजतांराजन्निःशस्त्रौवृष्णिपुंगवौ ॥
२७ एतस्मिन्नंतरेदृष्ट्वाबलभद्रःप्रतापवान् ॥ दृष्ट्वाचतौतथाभूतौवसुदेवोग्रसेनौ २८ वासुदेवेसमादिश्यहंसंयुध्यंतमीश्वरे ॥ निर्गत्यचांतरंतस्यराक्षस
स्यदुरात्मनः २९ माकृथाःसाहसंरक्षोमुंचेतौराजसत्तमौ ॥ स्थितोस्मियुध्यतांरक्षोमयाशत्रून्जिघांसता ३० अहमेवहनिष्येत्वांकाचेयंतवभीषिका ॥
इतिवृषाणंहलिनंतौविसृज्यमहारणे ३१ महानयमसौदुष्टोभक्षयाम्येनमग्रतः ॥ विदार्यपूर्ववद्रक्रं बलभद्रमुपाद्रवत् ३२ विमृज्यसशरंचापंराक्षसस्यपुरः
स्थितः ॥ मुष्टिप्रगृह्यबलवान्स्फोटयन्बाहुमुत्तमम् ३३ हिडिंबस्त्वथदुष्टात्सामुष्टिं कृत्वाभयानकाम् ॥ जघानवक्षोरामस्यव्यादितास्यइवांतकः ३४
कुद्धोथबलभद्रस्तुमुष्टिनातेनताडितः ॥ जघानमुष्टिनातेनराक्षसेशमानिंदितः ३५ मुष्टियुद्धंसमभवन्नराक्षसवीरयोः ॥ युद्धयतोर्युद्धरंगेथनरराक्षससिं
हयोः ३६ तयोश्चटचटाशब्दःप्रादुरासिद्भयानकः ॥ अथराक्षसराजस्तुमुष्टिनाराममाहवे ३७ जघानवक्षोदेशेतुवज्रेणवपुरंदरः ॥ अथरामोबलीसाक्षा
न्मुष्टिं संवर्त्ययत्नतः ३८ हिडिंबंताडयामासवक्षस्यमरविद्विषम् ॥ तलाभ्यामथरामस्तुवज्रेहत्वासराक्षसम् ३९ आहतस्तलघातेनहिडिंबोराक्षसेश्वरः ॥
जानुभ्यामपतद्भूमौगतासुर्वीरराक्षसः ४० ततउत्पाद्यरामस्तुदोभ्यांसंगृह्यराक्षसम् ॥ आदायबाहुवेगेनभ्रामयित्वापदात्पदम् ४१ व्याविध्यत्सुचिरंरा
मोदर्शयन्नात्मनोबलम् ॥ उत्क्षिप्यराक्षसेंद्रंतंसर्वलोकस्यपश्यतः ४२

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

गतासुःप्राप्तसंज्ञः निराक्रमत् निर्गतः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ हेनृप प्रभातकाले गोवर्द्धनेरणः सत्तम इति ब्रुवंत इत्यन्वयः पुष्करदेशादपक्रम्य गोवर्द्धनं देशं प्रतिप
लायिता इत्यर्थः ॥ ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्गरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिभकोपाख्यानोद्दिष्टावपराभवो नाम षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥

गव्यूतिमात्रं चिक्षेप ततो देशाद्वलायुधः ॥ गतासूराक्षसश्चेष्टस्ततो देशान्निराक्रमत् ४३ ये केचिद्राक्षसास्तत्र हतशेषामहारणे ॥ बलभद्रात्ततो भीता जग्मुश्चै
वंदिशो दश ४४ अथांशुमाली भगवान् दिनेशः संहृत्य तेजांसि सहस्ररश्मिः ॥ अस्तं ययौ च क्षुरपि प्रजानां मीषतमश्वापि समाविवेश ४५ तस्मिन् प्रविष्टे यसं
मुद्रतोयं प्रजापतौ विश्वमुखे जगद्गुरौ ॥ नक्षत्रनाथः समुपाजगाम संध्यातमोऽपि व्यनश नृपोत्तम ४६ प्रभातकाले नृपसत्तमो रणो गोवर्द्धने किन्नरगीतनादिते ॥ इ
ति ब्रुवंतो नृपसत्तमास्तदाव्युपारमंस्तत्र रणोत्सवे नृप ४७ ॥ ॥ इति श्रीमन् खिले पुद्गरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्यानोद्दिष्टावपराभवो नाम षड्विंशत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उभौ तौ हंसडिभकौ रात्रावेव महागिरिम् ॥ जग्मतुः सहितौ राजन् गोवर्द्धनमथो नृप १
अथ प्रभाते विमले सूर्ये चाभ्युदिते सति ॥ गोवर्द्धनं जगामाशुकेशवः केशिमुद्रनः २ शैने यो बलभद्रश्चादवाः सारणादयः ॥ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्च नादितं बहुधा गि
रिम् ३ जग्मतुः सहितौ राजन् गोवर्द्धनमथो गिरिम् ॥ गोधनैरथ सैन्यैश्च नादितं बहुधा गिरिम् ४ तस्योत्तरं नृपश्चेष्टपार्श्वं संप्राप्य यादवाः ॥ निकषाय मुनां
राजंस्ततो युद्धमवर्तत ५ विव्याध हंसडिभकौ वसुदेवश्च सप्तभिः ॥ सारणः पंचविंशत्या दशभिः कंक एव च ६ हंसेन डिभकेनाथयादवैश्च समंततः ॥ उग्रसे
नस्त्रिसप्तत्या शराणां नतपर्वणाम् ७ विराटस्त्रिंशताराजन्सात्याकिश्वापि सप्तभिः ॥ अशीत्या विष्टूरा जघ्नुर्द्वयो दशभिः शरैः ९ प्रष्टुमस्त्रिंशताराजन्सां बश्वा
पिच सप्तभिः ॥ अनाधृष्टिस्त्वेकषष्ठ्या शराणां नतपर्वणाम् ९ एवं ते सहिताराजंश्च कुर्युद्धमदीनवत् ॥ अत्यद्भुतं महाघोरं यादवाः सर्व एव हि १० च
क्रुस्ताभ्यां महायुद्धं वासुदेवस्य पश्यतः ॥ सर्वानपि महाराजयादवान्बलदर्पितान् ११ तावुभौ हंसडिभकौ नृपांस्तान्प्रत्यविध्यताम् ॥ प्रत्येकं दशभि
र्विद्धाबाणैर्निशितकोमलैः १२ जघ्नतुश्च शरैस्तीक्ष्णैरत्यर्थं यादवैश्चरान् ॥ व्यथिताः सर्व एवैते वमंतः शोणितं बहु १३ माधवे किंशुकरा जप्नु
ष्पिता इव ते बभूवुः ॥ भीताश्चादवाराजन्पलायनपरायणाः १४ एतस्मिन्नेतरे राजन्वसुदेवात्मजौ नृप ॥ वासुदेवो हलीयुद्धे प्रमुखे धन्विनौ तयोः १५ चक्रं
तुर्युद्धमतुलं स्कंदशक्राविवांबरे ॥ तयोरेव सगंधर्वाः सिद्धाय क्षामहर्षयः १६

॥ ४४ ॥ ॥ उभौ ताविति ॥ १ ॥ सर्वज्ञो गोविंदोऽपि सत्यस्तत्र गत इत्याह अयेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ यमुनां निकषाय मुनायाः समीपे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

विमानस्थाश्चदृष्टुर्द्वेदेवासुरोपमम् ॥ ततः प्रादुरभूतांतौ दूतौ भूतेभ्यो नृप १७ शूलिनाप्रेषितौ युद्धे रक्षार्थं बलिनोस्तयोः ॥ हंसोथवासुदेवश्च युद्धं चकतुरी
श्वरौ १८ रामश्च डिभक्तश्चैव संयुक्तौ युद्धकांक्षया ॥ विशून्याः सर्वेष्वैते ह्यस्त्रे शस्त्रे तथा बले १९ शंखान्दध्मुः पृथक् क्त्वा दंस्वेस्वे सर्वे रथे स्थिताः ॥ अथ कृष्णो ह
षीकेशः पांचजन्यं महारवम् २० दध्मौ पद्मपलाशाक्षः सर्वाङ्गिस्मापयन्निव ॥ अथ भूतौ महाघोरौ लंबोदरशरीरिणौ २१ दुद्रुवतुर्महाराज शूलमादाय केशव
म् ॥ शूलेन पोथया राजन् चक्रतुर्यादवेश्वरम् २२ ताभ्यां समाहतो विष्णुर्देवगंधर्वसंनिधौ ॥ ईषात्स्मिता धरो देवः किंचिदुत्सुख्यसत्वरम् २३ रथाद्रथिवरश्चे
ष्ठस्तौ प्रगृह्य जनार्दनः ॥ भ्रामयित्वा शतगुणमलातमिव केशवः २४ कैलासं च समुद्दिश्य प्रचिक्षेप ततो हरिः ॥ ता उपेत्य गिरेः शृङ्गं कैलासस्य महामते २५ दृ
ष्ट्वा तत्कर्म देवस्य विस्मयं जग्मतुः परम् ॥ हंसश्च दृष्ट्वा तत्कर्म रोषताम्राय तेक्षणः २६ उवाच वचनं हंसः शृण्वतां त्रिदिवौकसाम् ॥ किमर्थं राजसूयस्य विघ्नं चरसि के
शव २७ ब्रह्मदत्तो महीपालो यथा तस्य महाक्रतोः ॥ करं दिशयथा योगं यदि प्राणान् हरि रक्षसि २८ अथ वा त्वं क्षणं तिष्ठ ततो ज्ञात्वा परं बहु ॥ ददासि त्वं नंदपुत्र
ततो यथा समे गुरुः २९ ईश्वरो हंसदारा ज्ञां देवानामिव शूलभृत् ॥ एष ते वीर्यमतुलं नाशयिष्यामि संयुगे ३० इत्युक्त्वा स शरं चार्पं शालतालोपमं नृप ॥ आकृ
प्य च यथा प्राणं नाराचेन च केशवम् ३१ ललाटे चिक्षिपे हंसो ललाम इव सो भवत् ॥ उवाच सात्यकिः कृष्णो रथं वाहय मे प्रभो ३२ दारुणं पृष्ठवाहं तं कृत्वा देशं
तमीश्वरः ॥ अथ तेन समादिष्टः सात्यकिर्वाहय नृप ३३ मंडलानि बहून्याजौ दर्शयामास सत्वरम् ॥ अथ विद्वो दृढं तेन शरेण हरिरीश्वरः ३४ आग्नेयमस्त्रं
संयोज्य शरे कस्मिंश्चिदव्ययः ॥ उवाच हंसराजं द्रसात्यकिं प्रेरयन् रणे ३५ अनेन त्वां दहे पापयदि शक्नोसि वारय ॥ अलं ते बह्वबद्धेन क्षत्रियोसि सदाशठ ३६
मत्तश्चेत्करमिच्छेस्त्वं दर्शयाद्यपराक्रमम् ॥ यतयो वाधिता हंसपुष्करे संस्थितास्त्वया ३७ शास्ता त्वं खलु विप्राणां स्थिते मयि नराधम ॥ स्थिते मयि जगन्ना
थे हत्वा क्षत्रियकंटकान् ३८ शास्तास्म्यथो सतां लोके दुष्टानां ब्रह्मविद्धि माम् ॥ शापेन यतिमुख्यानां हत एव नृपाधम ३९ मृत्यवे त्वां निवेद्या धरक्षिता ब्राह्मणा
नहम् ॥ इति ब्रुवंस्तदस्त्रं तु मुमोच युधिकेशवः ४० तदस्त्रं वारुणेनाथ हंसोऽपि प्रत्यषेधयत् ॥ वायव्यमथ गोविंदो मुमोच युधि हंसके ४१ तदस्त्रं वारयामास मा
हेद्रेण नृपोत्तमः ॥ अथ माहेश्वरं कृष्णो मुमोचात्युग्रमाहवे ४२ रौद्रेण तत्ततो हंसो वारयामास तत्क्षणम् ॥ गांधर्वं राक्षसं चैव पैशाचमथ केशवः ४३

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिभकोपाख्याने हंसकेशवयुद्धे सप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ हृदामिति कीवत्वमार्पम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कोनमस्यतिकः पूजयेन्नकोपोत्यर्थः १०

ब्रह्मास्त्रमथ कौबेरमासुरं याम्यमेव च ॥ चत्वार्येतानि हंसस्तुमुमोच युधिसत्वरम् ४४ वारणार्थं तदस्त्राणां चतुर्णामाधवस्य ह ॥ अथ ब्रह्मशिरोनामवोरमस्त्रं विनाशकम् ४५ मुमोच हंसमुद्दिश्य देवदेवो जनार्दनः ॥ योजयामास तद्वंसे महाघोरपराक्रमम् ४६ अथ भीतो महारौद्रमस्त्रं दृष्ट्वा नृपोत्तमः ॥ हंसोऽपि ते नराजं देवारयामास तं शरम् ४७ यमुनापउपस्पृश्य देवदेवो जनार्दनः ॥ अस्त्रं वैष्णवमादाय शरं सनिशिते हरिः ४८ योजयामास मूतात्मा भूतभावनभावनः ॥ येन देवारणे हत्वा राज्यामापुःपुरासुरान् ॥ तदस्त्रं योजयामास वधार्थं तस्य भूपते ४९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्याने हंसकेशवयुद्धे सप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ भीतो महारौद्रमस्त्रं दृष्ट्वा नृपोत्तम ॥ हंसो राजामहाराज निश्चेष्ट इव संवभौ १ उत्क्षुत्य सरथात् तस्माद्यमुनामभ्यधावत ॥ यत्र कृष्णो हृषीकेशः कालियाहिंममर्दह २ महाहृदं महारौद्रं यावत्पातालसंस्थितम् ॥ तावद्दीर्घमहानीलं कालांजननिभं हियत् ३ तस्मिन् हृदं महाघोरे पपाताथ संहंसकः ॥ हंसे पतितस्मिन्स्तु महानरावो बभूव ह ४ गिरीणां पात्यमानानां समुद्र इव वज्रिणा ॥ रथादुत्क्षुत्य कृष्णोऽपि तस्योपरि पपात ह ५ देवदेवो जगन्नाथो जगद्विस्मापयन्निव ॥ प्राहरत्तं महाबाहुः पादाभ्यामथ केशवः ६ पादक्षेपं नृपस्तस्माल्लब्ध्वा हंसो नृपोत्तम ॥ ममारच नृपश्रेष्ठ केचिदेवं वदंति हि ७ अन्ये पातालमायातो भक्षितः पन्नगैरिति ॥ अद्यापि नैवराजं द्रष्टुं इत्यनुशुश्रुम ८ यथा पूर्वं जगन्नाथोरथं समुपजग्मिवान् ॥ हते तस्मिन् महाराज धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ९ अकरोद्राजसूयं च तव पूर्वपितामहः ॥ यदि जीवेदसौ हंसः कोनमस्य तितं क्रतुम् १० स च सर्वास्त्रविन्नित्यं रुद्राल्लब्धवरः प्रभो ॥ क्षणादेव महाराज वार्तेयं गामगाहत ११ हतो हंसो हतो हंसः कृष्णेन रिपुमर्दिना ॥ जगुर्गंधर्वपतयो देवलोकं दिवानिशम् १२ कृष्णेन लोकनाथेन विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ यमुनाया हृदघोरे हंसो निहत इत्यपि १३ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्याने हंसवधो नामाष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वानिहतमत्युग्रं भारतं वीर्यशालिनम् ॥ बलदेवं परित्यज्य युध्यमानं महारणे १

इयं वार्ता हंसमरणकथा गां पृथ्वा अगाहत आक्रांतवती ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिभकोपाख्याने हंसवधेष्टाविंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रुत्वेति ॥ १ ॥

२ ॥ ३ ॥ अथेतिपादपूरणार्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशोभविष्यपर्वणिटिकायां
 डिभकोवीर्यसंपन्नोयमुनामनुजग्मिवान् ॥ तमन्वधावद्रेगेनबलभद्रोहलायुधः २ हतोहियत्रपतितस्तत्रासौनिपपातह ॥ यमुनायांमहाराजविलोडयज
 लसंचयम् ३ अथकुद्वःसडिभकोभ्रामयित्वाजलंबहु ॥ उन्मज्ज्योन्मज्ज्यसहसानिमज्ज्यचपुनःपुनः ४ नददर्शतदाराजन्भ्रातरंवीर्यशालिनम् ॥ उन्मज्ज्या
 थमहाबाहुर्वासुदेवंविलोक्यच ५ उवाचवचनंराजन्डिभकोवीर्यवत्तमः ॥ अरेगोपकदायादकासौहंसइतिस्थितः ६ वासुदेवोपिधर्मायमुनांपृच्छरा
 जक ॥ इत्यब्रवीत्प्रसन्नात्मावासुदेवःप्रतापवान् ७ तच्छ्रुत्वायमुनांभूयःप्रविश्यडिभकःकिल ॥ बहुप्रकारमुदीक्ष्यभ्रातरंभ्रातृवत्सलः ८ विललापततो
 राजाडिभकोभ्रांतमानसः ॥ कनुगच्छसिराजेंद्रविहायैनमबांधवम् ९ कुतोभ्रातरितोगच्छेःपरित्यज्यैवमामिह ॥ विलप्यैवंनृपश्रेष्ठडिभकोभ्रातृवत्स
 लः १० आत्मत्यागेमनःकुर्वन्यमुनायामहाहृदे ॥ निमज्ज्योन्मज्ज्यसहसामरणेकृतनिश्चयः ११ हस्तेनजिह्वामाकृष्यभूयोभूयोविलप्यच ॥ ततःसमू
 लामाकृष्यजिह्वांसाहसकृत्स्वयम् १२ ममारांतर्जलेराजन्डिभकोनरकायवै ॥ एवंतुनिहतेहंसेडिभकेवीर्यशालिनि १३ आगमत्पुंडरीकाक्षोभूतान्वि
 स्मापयन्निव ॥ ततःप्रीतःप्रसन्नात्मावासुदेवःप्रतापवान् १४ गोवर्द्धनेथविश्रम्यबलभद्रसहायवान् ॥ कंचित्कालंमहाराजपूर्वभुक्तमुवासह १५
 ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशोभविष्यपर्वणिहंसडिभकवधोनामैकोनविंशदधिकशततमोऽध्यायः १२९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 यशोदानंदगोपश्चकृष्णदर्शनलालसौ ॥ गोवर्द्धनगतंश्रुत्वावासुदेवंसहाग्रजम् १ नवनीतंचदधिचपायसंकुसरंतथा ॥ वन्यंपुष्पंमहाराजमयूरांगदमेवच
 २ बलवैरपरैःसाद्वैंगोपीभिश्चसमंततः ॥ जग्मतुःसहसाप्रीतौगोवर्धनमथोनृप ३ क्वचिद्वक्षेसमासकंकृष्णकृष्णमृगेक्षणम् ॥ ददर्शतुर्महाबाहुंवासुदेवंसहा
 ग्रजम् ४ प्रणेमतुःसुसंहृष्टौतत्रदृष्ट्वामहाबलौ ॥ दर्शयामासतुर्देवौपायसानिमहांतिच ५ तातमातर्ब्रजेगोप्रेकुशलंवास्वगोधनम् ॥ अपिगावःक्षीरवत्यो
 वत्सावत्सतराःपितः ६ अपिवासुशुभंक्षीरमपिगावःसुशोभनाः ॥ अपिवादारकामातर्वत्सपालाःपिबंतिच ७ बहूनिचापिदामानिकीलकाअपिबाबहु ॥
 तृणानिवहुरूपाणिर्किंवासंतिपितःसदा ८ शकटानिसुगंधीनिर्किंवासंतिपितर्ध्रुवम् ॥ अपिगोप्यःपुत्रवत्योदारकान्किमजीजनन् ९ घटाःकिंबहवोमातर
 भिन्नाःसर्वतोव्रजे ॥ किंगावःक्षीरमतुलंस्रवंत्यहरहःपितः १०

हंसडिभकोपाख्यानेहंसडिभकवधोनामैकोनविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ यशोदेति ॥ १ ॥ मयूरांगदंमयूरापिच्छमयंबाहुभूषणम् ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रिंशदाधिकशततमोऽध्यायः

हय्यंगवीनं क्षीराणि दाधिवाकिमजीजनन् ॥ गोधनं सर्वमेवेदं निरोगं प्रतिपद्यते ११ ॥ नन्द उवाच ॥ सर्वमेतद्यदुश्रेष्ठं निरोगं बहुशः प्रभो ॥ कुशलं गोधनस्यै
व सर्वकालेषु केशव १२ ॥ रक्षणात्तव देवेश सदा कुशालिनो वयम् ॥ सगोधनास्स वत्साश्च नीरोगा इव केशव १३ ॥ एकमेव सदा दुःखं न त्वां द्रक्ष्यामि केशव ॥ यदे
तत्केवलं दुःखमिति धीः शीर्यते सदा १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमादिविलप्यंतं गच्छेत्त्याह स केशवः ॥ यशोदां पुनराहेदं मातर्गच्छ गृहं प्रति १५ ॥ ये च
त्वां कीर्तयिष्यंति ते च स्वर्गमवाप्नुयुः ॥ ये केचित्त्वां न मस्यंति ते मे प्रियतराः सदा १६ ॥ मद्रक्ताः सर्वदा संतु गच्छेत्त्याह च तां हरिः ॥ इत्युक्त्वा पितरौ देवो वासुदेवः
सनातनः १७ ॥ गाढमालिङ्ग्य तौ प्रीतौ प्रेषयामास केशवः ॥ यशोदानंदगोपश्च जग्मतुः स्वगृहं प्रति १८ ॥ ततः कृष्णो हृषीकेशो यादवैः सह वृष्णिभिः ॥ गंतुमै
च्छत्तदा विष्णुः पुरीद्वारवतीं किल १९ ॥ य एतच्छृणुयान्नि त्वं पठेद्वापि समाहितः ॥ पुत्रवान् धनवान् श्रेयसां तं मोक्षं च गच्छति २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुह
रिवंशे भविष्यपर्वणि यशोदानंदगोपबलमद्रकृष्णसमागमो नाम त्रिंशदाधिकशततमोऽध्यायः १३० ॥ ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गच्छन्नथ म
हाविष्णुः पुष्करं प्राप्य यादवैः ॥ अपश्यन्मुनिमुख्यांस्तु पुष्करस्थान् प्रोत्तम १ ॥ ते स मेत्य महादेव मृषयो वीतमत्सराः ॥ अर्वादि समुदाचारं कृत्वा न यादवो त्त
मम् २ ॥ प्रोचुर्बिभ्रंश्चरं विष्णुं भूतभव्यभवत्प्रभुम् ॥ अत्यद्भुतमिदं विष्णो तव वीर्यं जनार्दन ३ ॥ येन तो निहतौ युद्धे हंसोऽङ्गिभक एव च ॥ यो विचक्रो दुराधर्षो
देवैरपि सुदुःसहः ४ ॥ संगरे निहतो देवदुःसाध्य इति नो मतिः ॥ क्षेमो नः सर्वकार्येषु चरतां तप उत्तमम् ५ ॥ निःकलमपाभविष्यामस्तव संस्मरणादरे ॥ त्वंहि सर्व
स्य दुःस्वस्य हर्ता त्वां ध्यायतां सदा ६ ॥ त्वदनुस्मरणं जंतोः सदा पुण्यप्रदं प्रभो ॥ त्वंहिनः सततं धाता विधाता तपसो हरे ७ ॥ त्वमोंकारो वषट्कारस्त्वं यज्ञस्त्वं पिता
महः ॥ त्वं ज्योतिर्ब्रह्मणो मूर्तिस्त्वं ब्रह्मारुद्र एव च ८ ॥ प्राणस्त्वं सर्वभूतानां मंतरात्मेति कथ्यते ॥ उपास्यः सर्वभूतानां यज्ञैर्दानैर्जगत्पते ९ ॥ नमो विष्वज्मृजे दे
वनमस्ते विश्वमूर्तये ॥ पादिलोकमिदं देवहत्वा ब्रह्मद्रिषः सदा १० ॥ सतथेति हरिर्विष्णुर्यो द्वाारवतीं पुरीम् ॥ अवसद्वृष्णिभिः सार्द्धं स्तूयमानः समागधैः ११
इयं च देवदेवस्य चेष्टा हि जनमेजय ॥ प्रोक्ता ते पृच्छते राजन् किमन्यद्भो तुमिच्छसि १२ ॥ इति श्रीमहाभारते भविष्यपर्वणि द्वाारकायां कृष्णप्रत्यागमनं नामै
कत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३१ ॥ ॥ १३ ॥ ॥

॥ १३० ॥ गच्छन् यादवैः सहेति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ धाता प्रवर्त्तकः विधाता फलप्रदः ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इति श्रीमहा
भारते खिले पुहारे वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां एकत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ १३ ॥ ॥

भगवन्निति यद्यपिभारतंस्वर्गारोहणांतमवभातितथापिशतपर्वगणनायांहरिवंशस्यांतर्भावकथनात्हरिवंशांतमेवभारतमितिस्पष्टयितुंअत्रभारतश्रवणाविधिःकीर्त्यतेपारणेपुसमाप्ति
पुएतेनअसकृन्निरंतरंभारतंश्रोतव्यंपठितव्यंचेतिदर्शितम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ दिवोति देवाः स्वर्गादेत्यात्रकोडित्वादिवंगताइतिमुनिराहेतियोज्यम् ॥ ४ ॥ एतदेवविवृणो
तिहंतेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तेषामिति यतोत्रमहतायत्नेनएतत्श्रवणात्पापनाशोभवतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ तेषांभारतयुद्धेमृतानांभोष्मादीनाम् ॥

॥ जनमेजयउवाच ॥ भगवन्केनविधिनाश्रोतव्यंभारतंबुधैः ॥ फलंकिंकेचदेवाश्रूज्यावैपारणेष्विह १ देयंसमाप्तेभगवन्किंचपर्वणिपर्वणि ॥ वाचकः
क्रीदशश्चात्रयष्टव्यस्तद्वीहिमे २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुरान्विधिमिमंफलंयच्छतिभारतात् ॥ श्रुताद्भवंतिराजेंद्रयत्त्वंमामनुष्टुप्छसि ३ दिविदेवा
महीपालक्रीडार्थमवनिंगताः ॥ कृत्वाकार्यमिदंचैवततश्चदिवमागताः ४ हंतयत्तेप्रवक्ष्यामिदच्छृणुष्वसमाहितः ॥ ऋषीणादेवतानांचसंभवंसुधातले
५ अत्ररुद्रास्तथासाध्याविश्वेदेवाश्चशाश्वताः ॥ आदित्याश्चाश्विनौदेवौलोकपालामहर्षयः ६ गुह्यकाश्चसगंधर्वांनागाविद्याधरास्तथा ॥ सिद्धाधर्मःस्वयं
भूश्चमुनिःकात्यायनोवरः ७ गिरयःसागरानद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ ग्रहाःसंवत्सराश्चैवअनान्यृतवस्तथा ८ स्थावरंजंगमंचैवजगत्सर्वसुरासुरम् ॥
भारतेभरतश्रेष्ठएकस्थमिहदृश्यते ९ तेषांश्रुतिप्रतिष्ठानानामकर्मानुकीर्तनात् ॥ कृत्वापिपातकंवोरंसद्योमुच्येतमानवः १० इतिहासमिमंश्रुत्वायथाव
दनुपूर्वशः ॥ संयतात्माशुचिर्भूत्वापारंगत्वाचभारते ११ तेषांशृणुत्वंश्राद्धानिश्रुत्वाभारतभारतम् ॥ ब्राह्मणेभ्योयथाशक्त्याभक्त्याचभरतर्षभ १२ महा
दानानिदेयानिरत्नानिविविधानिच ॥ गावःकांस्योपदोहाश्चकन्याश्चैवस्वलंकृताः १३ सर्वकामगुणोपेतायानानिविविधानिच ॥ भाजनानिविचित्रा
णिभूमिर्वासांसिकांचनम् १४ वाहनानिचदेयानिहयामत्ताश्चवारणाः ॥ शयनंशिबिकाश्चैवस्यंदनाश्चस्वलंकृताः १५ यद्यद्देहेवरंकिंचियद्यदस्तिमहद्
सु ॥ तत्तदेयंद्विजातिभ्यआत्मादाराश्चमूनवः १६ श्रद्धयापरयादत्तंक्रमशस्तस्यपारगः ॥ शक्तितःसुमनादृष्टःशुश्रूषुरविकंपनः १७ सत्यार्जवरतोयत्तः
शुचिःशौचपरायणः ॥ श्रद्धानोजितक्रोधोयथासिद्ध्यतितच्छृणु १८ शुचिःशीलान्विताचारःशुक्लवासाजितेंद्रियः ॥ संस्कृतःसर्वशास्त्रज्ञःश्रद्धानोनमू
यकः १९ रूपवाग्भुगोदांतःसत्यवादीजितेंद्रियः ॥ दानमानग्रहीताचकार्योभवतिवाचकः २० अविलंबमनायस्तमद्भुतंधीरमूर्जितम् ॥ असंसक्ताक्षर
पदंनवभावसमन्वितम् २१

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अनायस्तमकर्कशाक्षरम् ऊर्जितंस्पष्टाक्षरं असंसक्तंअग्रस्तंअक्षरंपदंचयस्मिन्तत्तथा नवभावे
नलोभाद्यभिप्रायेणसमन्वितंच ॥ २१ ॥

त्रिपष्टोत्यनेनचकारवकारशस्यजादिवर्णानां विवेकेन उच्चारणकर्तव्यमित्यर्थः तदेवाह स्थानेति उरःशिरादिस्थानेषु समन्वितं वयोरभेदपक्षे हि स्थानभेदाभावात्पष्टिवर्णता भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ वाचकस्य विधिमाह नारायणमिति ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रथमं पारणं हरेर्वंशान्तं नियमपूर्वकं श्रवणम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पंचमेद्विगुणं

त्रिपष्टिवर्णसंयुक्तमष्टस्थानसमीरितम् ॥ वाचयेद्वाचकः स्वस्थः स्वाधीनः सुसमाहितः २२ नारायणं नमस्कृत्य नरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् २३ ईदृशाद्वाचकाद्वाजञ्छ्रुत्वा भारतं भारतम् ॥ नियमस्थः शुचिः श्रोता शृण्वन्सफलमश्नुते २४ पारणं प्रथमं प्राप्य द्विजान्कामैश्च तर्पयेत् ॥ अग्निष्टोमस्य यागस्य फलं वैलभते नरः २५ अप्सरोगणसंकीर्णं विमानं लभते महत् ॥ प्रहृष्टः स तु देवैश्च दिवं याति समाहितः २६ द्वितीयं पारणं प्राप्य अतिरात्रफलं लभेत् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यं विमानमधिरोहति २७ दिव्यमाल्यां वरधरो दिव्यगंधविभूषितः ॥ दिव्यांगदधरो नित्यं देवलोके महीयते २८ तृतीयं पारणं प्राप्य द्वादशाहफलं लभेत् ॥ वसत्यमरसंकाशो वर्षाण्ययुतशो दिवि २९ चतुर्थं वाजपेयस्य पंचमेद्विगुणं फलम् ॥ उदितादियसंकाशं च लंतममलोपमम् ३० विमानं विबुधैः सार्द्धं मारुत्यादिविगच्छति ॥ वर्षायुताभिभवने शक्यं दिवि मोदते ३१ षष्ठेद्विगुणमस्तीति सप्तमे त्रिगुणं फलम् ॥ कैलासशिखराकारं वैदूर्यमणिवेदिकम् ३२ परिक्षिप्तं च बहुधामणिविद्रुमभूषितम् ॥ विमानं समधिष्ठाय कामगंसाप्सरोगणम् ३३ सर्वां लोकान् विचरते द्वितीय इव भास्करः ॥ अष्टमे राजसूयस्य पारणे लभते फलम् ३४ चंद्रोदयनिर्भरं मयं विमानमधिरोहति ॥ चंद्ररश्मिप्रतीकां शैर्हयैर्युक्तं मनोजवैः ३५ सेव्यमानो वरस्त्रीणां चंद्रकांत रैर्मुखैः ॥ मेखलानां निनादेन नूपुराणां च निःस्वनैः ३६ अंके परमनारीणां सुखं सुप्तो विबुध्यते ॥ नवमे क्रतुराजस्य वाजिमेधस्य भारत ३७ कांचनस्तंभनिर्व्यूहं वैदूर्यकृतवेदिकम् ॥ जांबूनदमयैर्दिव्यैर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ३८ सेवितं चाप्सरःसंघैर्गंधर्वैर्दिवि चारिभिः ॥ विमानं समधिष्ठाय श्रिया परमया ज्वलन् ३९ दिव्यमाल्यां वरधरो दिव्यचंदनभूषितः ॥ मोदते देवैः सार्द्धं दिवि देवइवापरः ४० दशमं पारणं प्राप्य द्विजातीनां भिवंद्य च ॥ किंकिणीजालनिर्वोषं पताकाध्वजशोभितम् ४१ रत्नवेदिकसंकाशं वैदूर्यमणितोरणम् ॥ हेमजालपरिक्षिप्तं प्रवालवलभो मुखम् ४२ गंधर्वैर्गीतकुशलेरप्सरोभिर्निषेवितम् ॥ विमानं सुकृतावासं सुखेनैवोपपद्यते ४३

वाजिमेधद्वयफलम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ षष्ठेद्विगुणं वाजिमेधचतुष्टयफलम् सप्तमे त्रिगुणं द्वादशवाजिमेधफलम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अष्टमे राजसूयस्य फलं तेन चतुर्विंशतिवाजिमेधतुल्यो राजसूय इति गम्यते ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ क्रतुराजस्येत्यनेन सोपानस्य वाजिमेधस्य फलं तेन केवलानां राजसूयानामष्टचत्वारिंशता तुल्यः सोपानो राजसूय इति गम्यते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ दशमे तु पारणे ततोऽपि द्विगुणं त्रिगुणं सालोक्यं क्रममुक्तिप्रापकं प्राप्नोतीत्याह दशमं पारणमित्यादिनाविष्णोर्याति सलोकतामित्युक्तेन ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अत्रविष्णुसालोक्यंप्राप्तस्यनपुनःसंसारबंधोस्तीतिभावःश्रवणमात्रस्यैतत्फलंअर्थावधारणपूर्वकमनुष्ठानवतस्तुभारताध्यय

मुकुटेनार्कवर्णेनजांबूनदविभूषणः ॥ दिव्यचंदनदिग्धांगोदिव्यमाल्यविभूषितः ४४ दिव्याँल्लोकान्प्रचरतिदिव्यैर्भोगैःसमन्वितः ॥ विबुधानांप्रसादेन
श्रियापरमयायुतः ४५ अथवर्षगणानेवंस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ततोर्गंधर्वसाहितःसहस्राण्येकविंशतिः ४६ ॥ पुरंदरपुरेऽस्येशक्रेणसहमोदते ॥ दिव्ययान
विमानेषुलोकेषुविविधेषुच ४७ दिव्यनारीगणाकीर्णोनिवसत्यमरोयथा ॥ ततःसूर्यस्यभवनेचंद्रस्यभवनेतथा ४८ शिवस्यभवनेराजन्विष्णोर्यातिसलो
कताम् ॥ एवमेतन्महाराजनात्रकार्याविचारणा ४९ श्रद्धधानेनैवाभ्यमेवमाहगुरुर्मम ॥ वाचकस्यतुदातव्यंमनसायद्यादिच्छति ५० हस्त्यश्वरथयाना
निवाहनंचविशेषतः ॥ कटककुंडलेचैवब्रह्मसूत्रं तथापरम् ५१ वस्त्रंचैवविचित्रंचगंधंचैवविशेषतः ॥ देववत्पूजयेत्तुविष्णुलोकमवाप्नुयात् ५२ अतःपरंप
वक्ष्यामियानिदेयानिभारते ॥ वाच्यमानेथविप्रेभ्योराजन्पर्वणिपर्वणि ५३ जार्तिदेशंचसत्यंचमाहात्म्यंचभरतर्षभ ॥ धर्मवृत्तिंचविज्ञायक्षत्रियाणांनराधि
प ५४ स्वस्तिवाच्यद्विजानादौततःकार्यंप्रवर्तयेत् ॥ समाप्तेपर्वणिततःस्वशक्त्यातर्पयेद्विजान् ५५ आदौतुवाचकंचैववस्त्रगंधसमान्वितम् ॥ विधिवद्भोज
येद्राजन्मधुपायससंयुतम् ५६ ततोमूलफलप्रायंपायसंमधुसर्पिषा ॥ आस्तिकेभोजयेद्राजन्दद्याच्चैवगुडौदनम् ५७ अपूपैश्चैवपूपैश्चमोदकैश्चसमन्वितम् ॥
सभापर्वणिराजेंद्रहविष्यंभोजयेद्विजान् ५८ आरण्यकेमूलफलैस्तर्पयेच्चद्विजोत्तमान् ॥ अरणीपर्वजासाद्यजलकुंभान्प्रदापयेत् ५९ तर्पणानिचमुख्या
निवन्यमूलफलानिच ॥ सर्वकामगुणोपेतंविप्रेभ्योन्नंप्रदापयेत् ६० विराटपर्वणितथावासांसिविविधानिच ॥ उद्योगेभरतश्रेष्ठसर्वकामगुणान्वितम् ६१
भोजनंभोजयेद्विप्रान्गंधमाल्यैरलंकृतान् ॥ भीष्मपर्वणिराजेंद्रदत्वायानमनुत्तमम् ॥ ततःसर्वगुणोपेतमन्नंदद्यात्सुसंस्कृतम् ६२ द्रोणपर्वणिविप्रेभ्योभो
जनंपरमार्चितम् ॥ शराश्वदेयाराजेंद्रचापान्यसिवरास्तथा ६३ कर्णपर्वण्यपितथाभोजनंसर्वकामिकम् ॥ विप्रेभ्यःसंस्कृतंसम्यक्दद्यात्संयतमानसः ६४
शल्यपर्वणिराजेंद्रमोदकैस्सगुडौदनैः ॥ अपूपैस्तर्प्यंचैवसर्वमन्नंप्रदापयेत् ६५ गदापर्वण्यपितथामुद्रमिश्रंप्रदापयेत् ॥ स्त्रीपर्वणितथारत्नैस्तर्पयेत्तुद्वि
जोत्तमान् ६६ वृत्तौदनंपुरस्ताच्चऐषिकेदापयेत्पुनः ॥ ततःसर्वगुणोपेतमन्नंदद्यात्सुसंस्कृतम् ६७ शांतिपर्वण्यपिगतेहविष्यंभोजयेद्विजान् ॥ आश्वमे
धिकमासाद्यभोजनंसर्वकामिकम् ६८

नात्तत्पुण्यादपिपादमधीयतःश्रद्धधानस्यपूयंतेसर्वपापान्यशेषतइतिप्रागेवफलमुक्तम् सर्वपापानिप्रारब्धफलभोगपातकेभ्योन्यानि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तदर्धमिति प्रभुः प्रथमकल्पस्य यो नु कल्पेन वर्तयेत् सनाप्रोतिफलं तस्येति वचनात्

तथा श्रमनिवासे तु हविष्यं भोजयेद् द्विजान् ॥ मौसले सार्वगुणिकं गंधमाल्यानुलेपनम् ६९ महाप्रस्थानिकेतद्वत्सर्वकामगुणान्वितम् ॥ स्वर्गपर्वण्यपि तथा
हविष्यं भोजयेद् द्विजान् ७० हरिवंशसमाप्तौ तु सहस्रं भोजयेद् द्विजान् ॥ गामेकां निष्कसंयुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ७१ तदर्द्धेनापि दातव्याद रिद्रेणापि पा
थिव ॥ प्रतिपर्वसमाप्तौ तु पुस्तकं वैविचक्षणः ७२ सुवर्णेन च संयुक्तं वाचकाय निवेदयेत् ॥ हरिवंशे पर्वणि च पायसं तत्र भोजयेत् ७३ श्लोकं वा श्लोकपादं
वा अक्षरं वा नृपात्मज ॥ शृणुयादेकचित्तस्तु सविष्णुदयितो भवेत् ७४ व्यासं चैव सपत्नीकं पूजयेच्च यथाविधि ॥ लक्ष्मीनारायणं देवं पूजितं तच्च पूजयेत् ७५
वाचकं पूजयेद्यस्तु भूमिवस्त्रसुधेनुभिः ॥ विष्णुः संपूजितस्तेन स साक्षाद्देवकीसुतः ७६ पारणे पारणे राजन्यथा वद्भरतर्षभ ॥ समाप्य सर्वाः प्रयतः संहिताः
शास्त्रकोविदः ७७ शुभे देशे निवेश्याथ क्षौमवस्त्राभिसंवृतः ॥ शुक्लांबरधरः श्रीमाञ्जुचिर्मृत्वा स्वलंकृतः ७८ अर्चयेत्तं यथान्यायं गंधमाल्यैः पृथक् पृथक् ॥
संहितापुस्तकान् राजन् प्रयतः शिष्टसंमतः ७९ भक्ष्यैर्मांसैश्च पेयैश्च कामैश्च विविधैः शुभैः ॥ हिरण्यं गां च वस्त्रं च दक्षिणामथ दापयेत् ८० सर्वत्र त्रिपलं स्वर्णं
दातव्यं प्रणतात्मना ॥ तदर्द्धे पादशेषं वा वित्तं शाक्यविवर्जितम् ८१ यद्यदेवात्मनो भोष्टं तत्तद्देयं द्विजातये ॥ सर्वथा तोषयेद्भक्त्या वाचकं गुरुमात्मनः ॥ दे
वताः कीर्तयेत्सर्वान् रानारायणौ तथा ८२ ततो गंधैश्च माल्यैश्च स्वलंकृतं द्विजोत्तमान् ॥ तर्पयेद्द्विविधैः कामैर्दानैश्चोच्चावचैस्तथा ८३ अतिरात्रस्य यज्ञस्य
फलं प्राप्नोति मानवः ॥ प्राप्नुयाच्चक्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि ८४ वाचको भरतश्रेष्ठ व्यक्ताक्षरपदस्वरः ॥ भविष्यं श्रावयेद्द्विप्रान् भारतं भरतर्षभ ८५ भुक्त
वत्सु द्विजैरेषु यथा वत्सं प्रदापयेत् ॥ वाचकं भरतश्रेष्ठ भोजयित्वा स्वलंकृतम् ८६ वाचके परितुष्टे तु शुभाप्रीतिरनुत्तमा ॥ ब्राह्मणेषु चतुष्टेषु प्रसन्नाः सर्वदेव
ताः ८७ ततो हि भरणां कार्यं द्विजानां भरतर्षभ ॥ सर्वकामैर्यथान्यायं साधुभिश्च यथाक्रमम् ८८ इत्येषा विधिरुद्दिष्टो मया ते द्विपदांवर ॥ श्रद्धानेन वै भाव्यं
यन्मां न्वं परिपृच्छसि ८९ भारतश्रवणे राजन् पारणे च नृपोत्तम ॥ सदा यत्नवता भाव्यं श्रेयस्तु परमिच्छता ९० भारतं शृणुयान्नित्र्यं भारतं परिकीर्तयेत् ॥
भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ९१ भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः ॥ भारतं सेव्यं ते देवैर्भारतं परिकीर्तयेत् ९२ भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्ष
भ ॥ भारतात्प्राप्य ते मोक्षस्तत्त्वमेतद्वीमिते ९३

सर्वथा पादो न पलातु न्यूनं न देयमित्यर्थः पादः त्रिपलचतुर्थो भागः स एव शेषोऽस्ति मः पक्षे यत्र तत्पादशेषः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ अतिरात्रस्येति पारणाभावेपि बोद्धव्यम् ॥
अत्यल्पपर्वश्रवणे शुद्धक्रतुफलम् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ यत्नवता ब्रह्मचर्यादि नियमवता ॥ ९० ॥ भारतं भवने पुस्तकरूपम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥

॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ विनापिभारतंकेवलोहरिवंशएवश्रोतव्यइत्याशयेनाह क्रियतइतिक्रियतेशिशैरितिशेषःअसारोतिच्छेदःवांच्छितस्यैवकारणंइष्टप्रदं ॥ ९८ ॥
 पारणात्नियमपूर्वकसमापनात् ॥ ९९ ॥ भारतप्रतिपाद्यां देवतांप्रणमति अजरमिति ॥ १०० ॥ भारतसमाप्तौशानोमित्रःशंवरुणइत्यादिवत्शांतिपठति सर्वस्तरस्विति ॥
 ॥ १०१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांश्रवणफलं नामद्वात्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ व्यक्षादिति प्रश्रस्योत्थानमपिनसं
 भवतिभारतभावसमापनेनज्ञातव्यानशेषात् पूर्वमुक्तमपिदाढर्चायपुनःपृच्छतोत्युत्तरमिह नसाधुअतिप्रसंगात् इतरेषामपिअर्थानांप्रष्टव्यत्वापत्तेः शिवोत्कर्षज्ञापनार्थमित्यपिनह
 रिहराद्वैतस्यभूयसाप्रबंधेनसाधितत्वात् वक्तृविवक्षामात्रमित्यपिननिष्प्रयोजनायांमहतांविवक्षायाअसंभवात् अथकृत्स्नभावात्तुगृहिणोपसंहारइतिन्यायेनछांदोग्येयथाकुटुंबेशुचौ
 देशे स्वाध्यायमध्यायनइत्यादिनानचपुनरावर्त्ततइत्यंतेनभोगमोक्षोभयोपभोगतयागार्हस्थ्ययत्तत्वेनोपसंहारोदर्शितः नतुमोक्षमात्रोपयोगिनाभोगविरोधिनाश्रमांतरैतद्वत्

महाभारतमाख्यानंक्षितिगांचसरस्वतीम् ॥ ब्राह्मणंकेशवंचापिकीर्तयन्नावसीदति ९४ वेदेरामायणेपुण्येभारतेभरतर्षभ ॥ आदौचांतेचमध्येचहरिःसर्व
 त्रगीयते ९५ यत्रविष्णुकथादिव्याःश्रुतयश्चसनातनाः ॥ तच्छ्रोतव्यंमनुष्येणपरंपदमिहेच्छता ९६ एतत्पवित्रंपरममेतद्वर्मनिदर्शनम् ॥ एतत्सर्वगुणो
 पेतंश्रोतव्यंभूतिमिच्छता ९७ क्रियतेसारसंसारेवांच्छितस्यैवकारणम् ॥ हरिवंशस्यश्रवणमितिद्वैपायनोब्रवीत् ९८ अश्वमेधसहस्रेणवाजपेयशतैस्त
 था ॥ यत्फलंप्राप्यतेपुंभिस्तद्वरेवंशपारणात् ९९ अजरममरमेकंध्येयमाद्यंतशून्यंसगुणमगुणमाद्यंस्थूलमत्यंतसूक्ष्मम् ॥ निरुपममनमेयंयोगिनांज्ञानग
 म्यंत्रिभुवनगुरुमीशंत्वांप्रपन्नोस्मि विष्णो १०० सर्वस्तरतुदुर्गाणिसर्वोभद्राणिपश्यतु ॥ सर्वेषांवांच्छिताअर्थाभवंत्वस्यचपारणात् १०१ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिश्रवणफलकथनं नामद्वात्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ व्यक्षाद्वयमहंब्रह्म
 न्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ त्रयाणांपुरसंज्ञानांखेचराणांसमासतः १

इहापि यस्यानुग्रहमिच्छामितस्यवित्तरास्यहमितिवदता विष्णोरुपास्तिभोगविरोधि
 नोमोक्षैकफलानांसमाप्त्याद्रोपास्त्याउभयफलयोउपसंहारःतेनसंन्यासगार्हस्थ्ययोरेवहरिहरोपास्त्योरेवांतरफलभेदोज्ञेयइतिमतम् तदपिनातीवरमणीयं एकैकोपास्तेःप्रत्येकं
 कात्स्न्येनफलप्रदत्वस्यसर्वशास्त्रसिद्धत्वात् विकल्पोविशिष्टफलत्वादित्यवशिष्टफलत्वेनोपासनानांविकल्पाभिधानाच्चतस्मादन्यदिहप्रश्नकारणंवक्तव्यं तच्चमसाधनांब्रह्मविद्यांस
 माप्यातेउक्तं यत्रविष्णुकथादिव्याःश्रुतयश्चसनातनाःतच्छ्रोतव्यंमनुष्येणपरंपदमिहेच्छतेतिविष्णुकथानांश्रुतीनांचश्रवणमात्रात्परमपदप्राप्तिरुक्ता तत्रासंभावनावान्पृच्छतोतिन्य
 क्षात्त्राणिश्रवणमनननिदिध्यासनानिअक्षवर्दिद्वयवत्दर्शनसाधनानियस्यसंयक्षः विद्वान्श्रवणादिसमुदायवान् व्यक्षः तस्मात्त्रयाणांस्थूलसूक्ष्मकारणदेहानांबंधः समूलोच्छे
 दःकथंस्यात् मनननिदिध्यासनाभ्यांफलोपकार्यागाभ्यांसाहिताद्वेदांतमहावाक्यश्रवणात्कथंसारस्यात्यंतोच्छेदःस्यात् नहिज्ञानमात्रात्कस्यचिदर्थस्यउच्छेदोदोदृष्टइतिभावः १

द्वयमाह प्राजापत्यादेवाश्चासुराश्चतत्रकानीयसाएवदेवाज्यायांसोअसुराइत्यादिनावृहदारण्यकोक्तरत्याध्यात्मविद्यायामत्रशमादयोदेवाः कामक्रोधादयोसुराइत्यभिप्रेत्यसमाधत्ते शृण्विति दैत्यानांकामादीनां नैधनंनिरन्वयोच्छेदविधिम् ॥ २ ॥ शंकरेणपरमानंदंप्रतिस्नुनाबाधनंत्रिभिःभूलैःश्रवणादिभिःसाधनैःकृतंअसुरेंद्राणांवधंशृण्वित्यनुषज्यते ॥ ३ ॥ त्रिपुरंपुरत्रयंजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यभिमानिभिर्विश्वतैजसप्राज्ञैर्भोग्यंवहुभिर्धातुभिर्मायाकार्यैर्गुणैःसमीरितं पाठांतरेवृहद्वातुर्मुख्यप्राणस्तेनसमीरितं नभसिस्वेकारणेआकाशेधनपटलमिवाकस्मादुत्थितम् ॥ ४ ॥ प्राकारेणअन्नमयपिंडेनकांचनेनभोगभोक्षोपयोगितयारमणोयेनमणिभिःइंद्रियैरेत्यादियथायथंनगरसाम्यमूहांपिंडस्य ॥ ५ ॥ कर्म

॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुविस्तरतःसर्वेयन्मांपृच्छसिनैधनम् ॥ दैत्यानांबाहुबलिनांसर्वप्राणिविरोधिनाम् २ शंकरेणवधंराजनृशूलैस्त्रिभिरजिह्वगैः ॥ कृतंपुरासुरेंद्राणांसर्वभूतवधैषिणाम् ३ त्रिपुरंपुरुषव्याघ्रंवृहद्वातुसमीरितम् ॥ विक्रामतिनभोमध्येमेघवृंदमिवोत्थितम् ४ प्राकारेणप्रवृद्धेनकांचनेनविराजता ॥ मणिभिश्चप्रकाशद्भिःसर्वरत्नैश्चतोरणैः ५ बभासेनभसोमध्येश्रियापरमयाज्वलन् ॥ गंधर्वाणामिवोदग्रंकर्मणासाधितंपरम् ६ वाजिनःपक्षसंयुक्तावहंतिबलदर्पिताः ॥ पुरंप्रभाकरश्रेष्ठंमनोभिःकामबृंहणैः ७ धावंतिहेषमाणास्तेविक्रमैःप्राणसंभृतैः ॥ आहूयंतइवाकाशंखुरैःश्यामदलप्रभैः ८ वायुवेगसमैर्वेगैःकालयंतइवांबरम् ॥ असुराःसमदृश्यंतचक्षुर्भिर्विदितात्मभिः ९ ऋषिभिर्ज्वलनप्रख्यैस्तपसादग्धकिल्बिषैः ॥ गीतवादिब्रबहुलंगंधर्वनगरोपम् १० चित्रायुधसमाकीर्णैःप्रतप्तकनकप्रभैः ॥ भवनैर्बहुभिश्चैवप्रांशुभिःसमलंकृतैः ११ देवेंद्रभवनाकरैःशुशुभेतन्महाद्युति ॥ प्रासादाग्रैःप्रवृद्धैश्चकैलासशिखरप्रभैः १२ शुशुभेदैत्यनगरंवहुसूर्यमिवांबरम् ॥ वराट्टालकसंपन्नंतप्तकांचनसप्रभम् १३ प्रदीप्तमिवतेजोभीरराजाथमहाप्रभो ॥ क्ष्वेडितोत्कृष्टबहुलंसिंहनादविनादितम् १४ बभौवल्लुगुजनाकीर्णंवनंचैत्ररथंयथा ॥ समुच्छ्रितपताकंतदसिभिश्चविराजितम् १५

गायज्ञादिनागंधर्वाणांपुरमिवेतिमिथ्यात्वेदृष्टांतः ॥ ६ ॥ वाजिनइंद्रियाश्वाःमनोवृत्तिभिः प्रवर्तिकाभिःपुरंदेहंवहंतिश्रेष्ठस्थानंप्रापयंति ॥ ७ ॥ विक्रमैःउत्तरोत्तरवासनावृद्धापरात्परंधावतःकामवृंहणैस्तृष्णायाःपोषकैर्वाजिभिः प्राणसंभृतैरितिपाठेमुख्यप्राणेनसम्यक्चालितैः ॥ ८ ॥ चतुर्भिर्दर्शनसाधनैःदृश्यप्रकाशेनलिंगेनेत्यर्थः विदितात्मभिः अनुमानेनआज्ञातैः वेगैर्वेगवादिस्तैर्वाजिभिरसुराअंवरंकारणं बह्वकालयंतइवअपलायनेग्रसंतइवसमदृश्यंतअसुराःकामादयः ॥ ९ ॥ ऋषिभिरितिअदग्धकिल्बिषैःअविनाशितदुःप्रचारैर्वाजिभिरेवउपेतंगंधर्वनगरोपमंपुरंतवृशुशुभेइत्युत्तरेणान्वयः ॥ १० ॥ भवनैश्चित्तप्रवेशस्थानैःरुयादिभिः आयुधानिकामोदीपनानिखगादीनिकटाक्षादीनिवातैः समाकीर्णैः ॥ ११ ॥ देवेंद्रभवनाकरैःसाक्षात्स्वर्गरूपैरित्यर्थः प्रासादाग्रैः गृहोपरिगृहेतद्वदत्रसंसारपुरोपरिमनोरथपुरम् बहुत्वंआनंत्यात्तेषाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

अक्षिभ्यांचक्षुश्चक्षुषादित्यहदयान्मनोमनसश्चंद्रमाः इतिताभ्यांसूर्योनाभोयस्येतिव्युत्पत्त्यासूर्यजनकंचक्षुः चक्षुःसूर्यनाभएवचंद्रनाभोमनः तावुभौपुराध्यक्षौतदनुगाश्चसर्वे
कामादयइतितावेवं दैत्येद्रौअन्येचमदमत्सरादयोदानवाः ॥ १६ ॥ तेसर्वेदेवयानपितृयानमार्गप्रापकौकर्मोपासनामार्गोविनाशितवंतइत्यर्थः ॥ १७ ॥ प्रगृहीतशरासनैःस्व
कृतयूतपानादिव्यसनैः ॥ १८ ॥ वन्हिवलोपेतेदेवयानेपितृवलोपेतेपितृयानेचापहतेश्रद्धादिराहित्येनसर्वस्मिन्कर्मणिरक्षोभिरपहतेसतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ ब्रह्माण्डेश्वरंदीनाःमार्ग
द्वयघष्टत्वादत्यंतशोकाकुलाः ॥ २० ॥ हन्यामहेहतात्मः भागोच्छेदेनपुण्यलोकप्राप्त्यभावेन ॥ २१ ॥ २२ ॥ शत्रुप्रतिकृतिप्रतोकारंपरांशवृणानिरन्वयोच्छेदकराम् ॥ २३ ॥

रराजत्रिपुरराजन्महाविद्युदिवांबरे ॥ सूर्यनाभश्चदैत्येद्रश्चंद्रनाभश्चभारत १६ तथान्येचमहावीर्यादानवाबलदर्पिताः ॥ ममृदुश्चबभ्रुश्चमोहिताःपरमेष्ठि
ना १७ पंथानंदेवगमनंपितृयानंचभारत ॥ तैरेवमसुराग्रैश्चप्रगृहीतशरासनैः १८ दानवैर्नरशार्दूलदेवयानेमहापथे ॥ पितृवह्निबलोपेतेहतेभरतसत्तम
१९ ब्रह्माणमभ्यधावंतसर्वेसुरगणास्तथा ॥ विवर्णवदनादीनाच्छिन्नेवगतिकर्मणि २० अद्भुवंश्चगताःस्थित्वास्वरेणार्तनिनादिना ॥ हन्यामहेशत्रुगणै
र्भागोच्छेदेनभागद २१ तेषांचैववधोपायंवदस्ववदतांवर ॥ यंज्ञात्वाबाहुबलिनोबाधेमसमरेपरान् २२ सांत्वयित्वातुवरदोब्रह्माप्रोवाचदेवताः ॥ शृणु
ध्वंदेवताःसर्वाःशत्रुप्रतिकृतिपराम् २३ अवध्यादानवाःसर्वेऋतेशंकरमव्ययम् ॥ प्रतिगृह्यचतद्वाक्यमनोभिर्वाग्भिरेवच २४ भूमौप्रपदिरेसर्वेसहस्रद्वै
भारत ॥ विंध्यपादेचमेरौचमध्येचपृथिवीतले २५ तपसोग्रेणयोगज्ञाःसर्वेतेमुनयोभवन् ॥ काश्यपेयंहंरंप्राप्ताजपंतोब्रह्मसंहिताम् २६ येषांचपरदाराणा
मभवद्वंध्यताजने ॥ विन्यस्तदर्भनिचयेताम्रलोहंचभूषणम् २७ परिधानानिचर्मणिमृदूनिचशुभानिच ॥ स्वयंमृतानांकृष्णानांमृगाणांकुरुसत्तम २८
गृहीतानिविमुक्तानिदेहेभ्योवनचारिणाम् ॥ अंतरिक्षमथोपेत्यविविशुर्माययावृताः २९

ऋतेशंकरंमुखकरंबोधंविनाकामादीनानिरन्वयोच्छेदोर्भवति अव्ययमिति तद्वेतोर्मुलाज्ञानस्यैवोच्छेदात् ॥ २४ ॥ तेनपुनरपिकारणकर्मभूमौउग्रेणतपसाप्राणैःसहशंकरंशर
पंगताइत्याह भूमावितिद्वाभ्याम् तपश्चांद्रायणादिवानप्रस्थधर्मः योगोनिष्कामकर्मानुष्ठानंगृहस्थधर्मः जपोवेदाभ्यासोब्रह्मचारिधर्मः ॥ ब्रह्मसंहितांप्रणवंइतिउभयोःसंबंधः ॥
२५२६तेषांतपोयोगजैश्वर्यप्रार्थमानानांसंवंधिनःपरदाराःकामादिपरिग्रहास्तृष्णादयःतासांजनेवंध्यतानिष्फलतावैराग्यहेतुरभूत् ततस्तेतृष्णादयोऽत्यंतदुर्बलाअभूवन्नितिरूपके
णाह विन्यस्तेति दर्भनिचयेतृणमयेकटेशेरेतेइत्यर्थः ॥ २७ ॥ शुभानिव्याघ्राजिनादीनि ॥ २८ ॥ वनचारिणांमृगाणांदेहेभ्योगृहीतानिविमुक्तानिपरिहितानि तएवंकामा
दयोत्यंतदारिद्र्यस्ताःइतःअदर्शनिगताइत्याह अंतरिक्षमिति इतउत्पन्नाअपियोगपरिपाककालेवाधितुंअंतरिक्षेहदयाकाशेसूक्ष्मवासनारूपेणनिलीनाइत्यर्थः ॥ २९ ॥

योगजयेक्षीणासु भोगवासनासु उपासनायां अधिकारिणः संसारादुद्दिष्टाः संतः प्रवर्त्तत इत्याह हरालयमिति हरतिसंसारमिति हरो निर्गुणं ब्रह्मतस्यालयं तदुपलब्धिस्थानं हार्दाकाशा-
ख्यं सगुणं ब्रह्मतदुपासितं जग्मुः सुराः शांत्यादयः विशेषेण आघ्रातिविषयान् आस्वादयतीति व्याघ्रोभोक्ता तस्य चर्मवदावरकंदेहं वसाना इत्यर्थः भगवंतं ईश्वरं प्रणिपत्य उपास्य ॥ ३० ॥
हरं शुद्धं प्रभापंतं अडभावार्पः शुद्धं ब्रह्मास्मीति परोक्षनिश्चयं कृत्वा लोकेऽपि अवदन्तित्यर्थः हरमदृष्ट्वा भगवंतमेव प्रार्थयन्ते हविरितिसाद्धेन यथा भस्मच्छन्नेषु आग्निपुहविर्निष्फलं एव म-
स्मासु मलिनचित्तेषु ॥ ३१ ॥ वरदानं श्रेष्ठस्य आत्मवस्तु ज्ञानस्य प्रदानं हरज्ञानं प्राप्तमपि निष्फलमतस्त्वमेवानुग्रहं कृत्वा यथा ब्रह्मणो वचो वेदवाक्यं यमेवैष विदुषु ते ते न लभ्य इति तत्र-
सादफलख्यापकं तत्र यथा देशं यथा कालं कुरुष्व क्रियतां अस्मासु प्रसन्नो भूत्वा तत्त्वं आत्मतत्त्वं प्रकाशयेति भावः ॥ ३२ ॥ खेहार्दाकाशे चरतामुपासकानां समीपे यदुक्तं सर्वधर्मां-
रित्यज्यमामेकं शरणं ब्रज अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि माशु चेत्यादिरूपं वचनं इतरदेववचोभिश्च भाविनोर्थस्य वैभवात् मोक्षरूपस्यार्थस्य वैभवाच्च महादेव ईश्वरः समनस्य

हरालयं सुराः सर्वे व्याघ्रचर्मनिवासिनः ॥ प्रणिपत्याथ ते दीना भगवंतं जगत्पतिम् ३० सुव्यक्तेनाभिधानेन प्रभापंतं हरंततः ॥ हविर्दत्तमविज्ञानाद्भस्मच्छन्नेषु
वाह्निषु ॥ ३१ ॥ वरदानं वृथास्मासु भगवन्विमुखे त्वयि ॥ यथादेशं यथा कालं क्रियतां ब्रह्मणो वचः ३२ यदुक्तं देवदेवेन खेचराणां समीपतः ॥ एवं देववचो-
भिश्च भाविनोर्थस्य वैभवात् ३३ ॥ समनस्य न्महादेवो देवैः सह सवासवैः ॥ आदित्यपथमास्थाय सन्नद्धाः समलंकृताः ३४ सर्वे कांचनवर्णाभा वभूर्दीप्ता इवा-
ग्रयः ॥ रुद्रेण सहिता रुद्रा दहंत इव तेजसा ३५ सन्नद्धाः कुशलाः सर्वे प्रांशवः पर्वता इव ॥ विश्वे विश्वेन वपुषा बलिनः कामरूपिणः ३६ समनस्य न्महात्मानो-
दानवां तं विधित्सवः ॥ एभिः सह धनाध्यक्षैः समं तात्परिवारितः ३७ त्रिपुरं यो धयत् त्र्यक्षः प्रमृद्य स शरंधनुः ॥ अथ दैत्या भिन्नदेहाः पुराट्वालंगता इव ३८ न्यप-
तंतं विदेहास्ते विशीर्णा इव पर्वताः ॥ अतिविद्धाः सुविद्धाश्चरणमध्यगता नृप ३९

अविद्यामुच्छेत्तुं सज्जो वभूव साधकानुग्रहं कर्तुमभिमुखो भूदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तत्रादित्यपथाख्यमुपासनामार्गमेवाह देवैः शमादिभिः सह प्रकटीचकार इत्याह समनसादिति ॥ ३४ ॥
रुद्रेण ध्यातेन ईश्वरेण सहिताः रुद्रा उपासका उपासनाबलादत्यंतमशोभन्तेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ विश्वे विश्वेन वपुषा तपोयोगबलेन सर्वे सर्वात्मका जाता इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ केनोपायेन
कामरूपिणो भवन्ति त्यत आह समनस्य निति महात्मनः वैराग्यादियुक्ता दानवानां कामादीनां उच्छेदं विधित्सवः एभिः साधनैः धनाध्यक्षैः श्रद्धावित्तं अध्यक्षो मुख्यो येषु तैः शमाद्यैः
परिवारितो वृतः शरणीकृतः ॥ ३७ ॥ व्यक्षो विद्वान् त्रिपुरं यो धयत् कोशभंगं कर्तुमुद्युक्तः तत्र स शरंधनुः प्रमृद्य प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मेति श्रुतेः प्रणवे चेतः संयोज्येत्यर्थः अथ योगा-
रंभानंतरं दैत्याः कामादयो भिन्नदेहाः भिन्नाः प्रविलापिनः स्थूलदेहा आश्रयभूता येषां ते तथा ध्यानबलेन स्थूलदेहा ध्यासनिवृत्तौ कामाद्याः भिन्नदेहाः नष्टमूर्त्तयो भवन् विशेषणां तराणिक-
थाशोभार्थानि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ तत्रेतिइयमत्रक्रियाविशेषाविशेषलिंगमात्रालिंगानिगुणपर्वाणीतिपातंजलसूत्रात् एकादशेंद्रियाणिस्थूलभूतानिचविशेषाःअहंकारः पंचतन्मात्राणिचावि
शेषाः महत्तत्त्वालिंगमात्रंअलिंगंप्रधानंतत्रविशेषादविशेषंप्रविविक्षतोयोगिनोमध्येलयविक्षेपाख्यौयोगविघ्नौआगच्छतःएवमविशेषाल्लिंगमात्रं श्रृणुरूपचप्रविविक्षतस्तौआगच्छत
इति तत्रयोगिनोविशेषाख्यस्थूलदेहवियोगेदैनंदिनलयाभ्यासात्प्रथमलयोभ्येतीत्याह तत्रेति तत्रतस्यांअवस्थार्याकामादयः योगिनांबलेननिरुध्यमानाःसंतःदुष्टाश्रवदंतीवप्र
दीप्यंते ततःकषायेणजडीभूयलयंप्राप्नुवंतितदिदमुक्तंदीप्यमानेनतेजसेति एवंकर्तुः करणेनअन्योन्यसंबाधेसंकटेसतितुभयेपिक्षीयंतैक्षयकर्मणाअन्योन्याविरोधेन ॥ ४२ ॥ अ
तएवनोपलभ्यंतअव्यक्तभावंगतत्वादित्यर्थःयेहिव्यक्ताःसंतोदुर्लभ्याः परमाण्वादयस्तैदिव्यचक्षुर्ग्राह्यान्त्वेतइतिभावः दिनकरेबोधेनिशामुखेलयेचप्राप्तेसतिसुरेंद्राः शमादयोपि
छिन्नाभिन्नरूपाः निलीनाएवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अथसौषुप्तेनतमसासर्वेषांनशासुषुप्तौस्वप्नरूपोविक्षेपउत्पन्नइत्याह अथेति तदानीमेवकामादयोलब्धवृत्तयोभूवन् निशायांअवि

न्यपतन्दैत्यसंघातावज्रेणेवहतानगाः ॥ असिभिश्चहतादेवैःशक्तिचक्रपरश्वधैः ४० बाणैश्चभिन्नमर्माणोदैत्येन्द्रायुद्धगोचरे ॥ प्रपेतुःसहिताउर्व्यांछिन्नपक्षा
इवाचलाः ४१ तत्रसंज्ञांविमुंचंतिदीप्यमानेनतेजसा ॥ एवंतेन्योन्यसंबाधेक्षीयंतैक्षयकर्मणा ४२ नोपलभ्यंतचक्षुर्भ्यामपिदिव्येनचक्षुषा ॥ अस्तंप्राप्ते
दिनकरेसुरेंद्रास्तेनिशामुखे ॥ छिन्नभिन्नक्षतमुखानिपेतुर्वसुधातले ४३ अथदैत्याजयंप्राप्तानिशायांनिशितैःशरैः ॥ विनेदुर्विपुलैर्नादैर्मघाइवमहारवाः
४४ जयप्राप्त्यासुराश्चैवतेन्योन्यमभिजल्पिरे ॥ त्रासितास्त्रिदशाःसर्वेसंग्रामजयकांक्षिणः ४५ अस्माभिर्बलसंपन्नैःसहप्रासासितोमरैः ॥ विरेजुश्चजयंप्रा
प्ताउशनोहव्यबोधिताः ४६ समरेबलसंपन्नाःसायुधादैत्यसत्तमाः ॥ सुरैश्चसहितःसर्वैरथमास्थायशंकरः ४७ दर्पितान्ननन्ददैत्यान्प्रदहन्निवतेजसा ॥
युगांतकालेविततेरश्मिवानिवनिर्दहन् ४८ सर्वभूतानिभूताग्न्यःप्रलयेसमुपस्थिते ॥ सरथोवाजिभिःशीघ्रैरुद्यमानोमनोजवैः ४९ विवभौनभसोमध्येस
विद्युदिवतोयदः ॥ वृषभेणध्वजाग्रेणगर्जमानेनभारत ५०

द्यास्वरूपायांस्थिताःसंतःशमादीनजयंश्चेत्यर्थःशरैःसूक्ष्मैः विषयैः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उशनोहव्यबोधिताःवृहस्पतिर्हिशुक्रोभूतैर्द्रस्याभयायासुरेभ्यःक्षयायेमामवियामसृजदि
तिमैत्रायणीयश्रुतेः उशनसाकल्पिताःयेवेदविरोधिणोमार्गास्तन्निषेवणादत्यंतवालिनइत्यर्थः ॥ ४६ ॥ एवंत्यक्तस्थूलदेहानामपियोगिनांसूक्ष्मदेहप्रवेशादवाक्कलयविक्षेपाख्यं
सूक्ष्मंन्याप्यमहत्तत्त्वापरपर्यायलिंगमात्रेअस्मिन्तारूपंप्रपित्सूनपिलयविक्षेपवाधाभवतीतिप्रपंचयिष्यन्सूक्ष्मंप्रतिगमनंतावदाहसुरैश्चेत्यादिनासुरैःशमादिभिः सहायैःशंकरोयो
गीरथंसूक्ष्मशरीरंआस्थायसम्यगधिष्ठाय ॥ ४७ ॥ विदेहत्वदशामाह दर्पितानिति युगांताग्निलोकानिवकामादीन्प्रदहन्तित्यर्थः ॥ ४८ ॥ वाजिभिर्वासनामयैःसूक्ष्मैर्द्रियैः
॥ ४९ ॥ वृषभेणयोगजधर्मेणध्वजाग्रेणध्वजाग्रवदत्युच्छ्रितेन ॥ ५० ॥

तमेनदर्पाक्रांतसुस्थितंगत्ययोगिनं आरूढभूमिस्थैर्देवादिभिः स्तूयमानं पुनर्विघ्नआविवेशेत्याह तपइत्यादिना ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पैथंपित्रार्द्धश्वरेण सृष्टस्थानांतरं स्थूलदे
हादन्यत्र सूक्ष्मदेहस्थितिमिति शेषः ॥ ५४ ॥ तस्मिन्मध्यमे ॥ ५५ ॥ सुराणामुपरोतिशेषः मध्येस्थितानां लिंगदेहस्थाः शुभवासनाः सर्वायोगोपसर्गभूतैः कामादिभिर्मधुम
त्यांभूमौ स्थित्वानिवारिता इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अशानिः अशनयः मृत्योरज्ञानसंबन्धिनो विषयगोचरेशब्दादिपारवश्येवास्थिता इति संबंधः ॥ ५९ ॥ एवं सूक्ष्मदेह
स्थस्य विक्षेपरूपं विघ्नमुक्तालयरूपमपि तमाह गंधर्वेति मनोमयं सूक्ष्मशरीरं मध्ये श्वरेणापि सहितं विलीनमित्यर्थः ॥ ६० ॥ शचीपतियोगोऽतिष्ठत कुंठितः महायकारमग्रत्वात् ॥

भातिस्मसरथो राजन्सैद्रायुधइवांबुदः ॥ ततो वरगता सिद्धास्तुष्टुवृषभध्वजम् ५१ कर्माभिः पूर्वजंपूर्वैः शुचिभिर्भयं बकंतदा ॥ ऋषयश्च तपःशांताः सत्यव्रत
परायणाः ५२ अमृतप्राशिनश्चैव सुरसंवास्तथैव च ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव गंधर्वेण स्वरेण वै ५३ प्रहृष्टवदनाः सौम्याः पैथ्ये स्थानांतरे नृप ॥ चयाट्टालकसंप
नेशत ग्रीशतसंकुले ५४ तस्मिन्स्तु दैत्यनगरे सर्वभूतभयावहे ॥ ततस्तु शरवर्षाणि मुमुचुर्दैत्यदानवाः ५५ सुराणामरयो मध्ये तीक्ष्णाग्राणि समंततः ॥ शत
ग्रीभिश्च निघ्नंतो भल्लैः शूलैश्च भारत ५६ ते च किरिमहत्कर्मदानवा युद्धकोविदाः ॥ गदाभिश्च गदांजमुर्भल्लैर्भल्लांश्च चिच्छिदुः ५७ अस्त्रैश्चाप्यबाधंत मायां मा
याभिरेव च ॥ ततो परे समुद्यम्य शरशक्तिपरश्चान् ५८ अशनींश्च महाघोरान्मुक्तान् शतसहस्रशः ॥ असिभिर्मायाविहितैर्मृत्योर्विषयगोचरे ५९ ते व
ध्यमाना विबुधाः शरवर्षैरवस्थिताः ॥ गंधर्वनगराकारः सोसीदत्सहरोरथः ६० हन्यमानो सुरगणैः प्राप्तासि शरतो मरैः ॥ तैश्च दैत्यप्रहरणैर्गुह्यभिर्भारसाहिभिः
चित्रैश्च बहुभिः शस्त्रैरतिष्ठत शचीपतिः ६१ ततो मध्ये दिव्यशब्दः प्रादुरासीन्महीपते ॥ ऋषीणां ब्रह्मपुत्राणां महतामपि भारत ६२ स एष शंकरस्याग्रे रथो
भूमिप्रतिष्ठितः ॥ अजेयोजयतां प्राप्तः सर्वलोकस्य पश्यतः ६३ तस्मिन्निपतिते राजत्रयानां प्रवरैरथे ॥ निपेतुः सर्वभूतानि भूतले वसुधाधिप ६४ विचेलुः
पर्वताग्राणि चेलुश्चैव महादृमाः ॥ विचुक्षुभुः समुद्राश्च नरेजुश्च दिशो दश ६५ वृद्धाश्च ब्राह्मणास्तत्र जेपुश्च परमं जपम् ॥ यत्तद्ब्रह्म मयं तेजः सर्वत्र विजयैषिणाम्
६६ शांत्यर्थं सर्वभूतानां महलोके परत्र च ॥ समाधायात्मनात्मानं योगप्राप्तेन हेतुना ६७

॥ ६१ ॥ अस्यावस्थामन्ययोगिमुखेनानुवदतिततो मध्यइत्यादिना श्लोकचतुष्टयेन ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ एवं विघ्नेषूपक्षेपुसंतः स्वस्त्ययनानि कुर्वतित्याह वृद्धा इ
ति तत्फलमाह यत्तदित्यादिना सार्द्धचतुष्टयेन ब्रह्ममयं वेदप्रधानं यत्तत्तेजः सर्वभूतानां शांत्यर्थं आत्मना समाधाय योगवलेन वृषरूपधर्मस्वरूपमाश्रित्य रथंतरेण साम्ना रथोत्तमं उज्जहा
रेत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ इह जीवन्मुक्तिलाभार्थं परत्र विदेहमुक्तिलाभार्थमित्यर्थः योगप्राप्तेन हेतुनावलेन ॥ ६७ ॥

रथंलिङ्गशरीरंतरत्यनेनेतिरथंतरंप्रणवाख्यंप्रतीकंतेनसाम्नासाधुनाब्रह्मभूतेनशब्दब्रह्मरूपेण पुनःकीदृशेन साम्नाविष्णवादीनांतेजसासारभूतेन ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ किंतचेजोषत्र
थमुज्जहारेत्यतआहअथविष्णुरिति अथोपायांतराभावनिश्चयानंतरं सर्वतोद्देश्य तत्त्वतः सर्वान्द्रादीनकिंचित्करामवेक्ष्यधर्मएवतमसिमग्नस्यजीवस्योद्धर्तैत्यर्थः ॥ ७० ॥ एतदे
वाह समाक्रांतमिति तंचेतोरथंदेवैः शमादिभिराक्रांतवृषरूपीधर्मःविषाणाभ्यांहेतुभ्यांदेवयानप्रयाणार्थपितृयानप्रयाणार्थंवातोलयित्वातमोत्तदयसकाशादुद्धृत्यननादगर्जातिस्म
प्राणयोगेनवलवत्त्वेन ॥ ७१ ॥ एवंलिङ्गशरीररूपामविशेषाख्यांभूमिविजित्यलिङ्गमात्रपरपर्यायांमहत्तत्त्वाख्यांअस्मितामात्रप्रत्ययांयोगभूमिधर्मःवृषएवप्रापयतीत्याहतृतीय
मितिवायुविषयनिरूपपदेशंतत्रविषयदर्शनाभावेनशुद्धत्वंपदार्थमात्रस्याभावात् विषाणवान्धर्मस्तामपिभूमिमेनंप्राप्यगर्जातिस्मेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ततोलिङ्गमात्रात्शुद्धं वस्तुप्रपि
त्सोरपियोगिनःपुनर्लयविक्षेपौभवतइत्याहद्वाभ्यांततोनादेनेति नादेनधर्मएवगर्जनेनयद्यप्यत्रलयोनोक्तस्तथापिसोऽपिबोध्यः अतएवचात्रप्रथमोलीनःसुषुप्तएवोच्येतद्वितीयो

रथंतरेणसाम्नाथब्रह्मभूतेनभारत ॥ तेजसाज्वलयन्विष्णोरुक्षस्यचमहात्मनः ६८ सर्वेषांचैवदेवानांबलिनांकामरूपिणाम् ॥ ऋषीणांतपसाढ्यानांवसतां
विजनेवने ६९ अथविष्णुर्महायोगीसर्वतोद्देश्यतत्त्वतः ॥ वृषरूपंसमास्थायप्रोज्जहाररथोत्तमम् ७० समाक्रांतं देवगणैः समग्रबलपौरुषैः ॥ बलवांस्तोल
यित्वातुविषाणाभ्यामहाबलः ॥ ननादप्राणयोगेनमध्यमानइवार्णवः ७१ तृतीयंवायुविषयंसमाक्रम्यविषाणवान् ॥ ननादबलवान्नादंसमुद्रइवपर्वणि
७२ ततोनादेनवित्रस्तादैतेयायुद्धदुर्मदाः ॥ पुनस्तेकृतसन्नाहायुयुधुःसुमहाबलाः ॥ ७३ ॥ सर्वैवेबाहुबालिनःसमर्थबलपौरुषाः ॥ सुरसैन्यंप्रमर्दतःप्रगृ
हीतशरासनाः ७४ अग्निसंधायधनुषिशितंबाणंसुपात्रिणम् ॥ ब्रह्मास्त्रेणाभिसंयोज्यब्रह्मदंडंशिवोऽव्ययः ॥ मुमोचदैत्यनगरंत्रिधामात्रानुसंज्ञितम् ७५

लीनोविदेहइत्युच्यते स्थूलशरीरस्यत्यागात् अथतृतीयोलीनस्तुप्रकृतिलयइत्युच्यते योगिभिस्तस्मादन्नापिलयोस्तीतिज्ञेयम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अग्निमिति अग्निदेवतात्वादग्नित
त्त्वमस्यादिकंमहावाक्यधनुषिप्रणवेसंधायतयौरक्यंभावायित्वायःप्रणवार्थःसएवमहावाक्यार्थःओमित्येतदक्षरमिदंसर्व सर्वैवेतिब्रह्मपरमात्माब्रह्मेतिचानुसंधायेत्यर्थः शितंबाणंसु
यंत्रितंसूक्ष्मयाबुद्ध्यासुयंत्रितंस्वार्थस्थापितंवाक्यतात्पर्यधर्मरहितंयथास्यात्तथेत्यर्थः सूक्ष्माकृतेचेतसिवाक्यार्थानुसंधानजन्वाचपरमावृत्तिर्ब्रह्मविद्यानामसैवब्रह्माख्यंतेनब्रह्मदंडंब्रह्म
णानानायोगिनातेननदंडयितारंचिदाभाससंज्ञंजीवंसंयोज्य तृतीयैदैत्यनगरेमूलाज्ञानेमुमोचकः अव्ययःशिवःअयमर्थःवाक्यजन्यवृत्त्यासंगतश्चिदाभासःस्वात्मनासहमूलाज्ञानं
शयति ततश्चाव्ययश्चतुर्थएवावशिष्यतइति कीदृशंब्रह्मदंडं त्रिधामात्रानुसंज्ञितंत्रिधाप्रकारत्रयेणमात्राभिरकारोकारमकाररूपाभिरनुसंज्ञितंविश्वतैजसप्राज्ञेति संज्ञावंतम् त्रिधाश
ब्देनेतिपाठेतुशब्देनप्रणवेनत्रिधाभेदेनसंज्ञितमिति सएवार्थः सार्द्धंश्लोकः ॥ ७५ ॥

एतदेवस्पृष्टयति तंवाणमिति सूक्ष्मधारेवस्थौल्यदशायांजाग्रदादिभेदेनत्रिविधाग्रासीदिति मनसाभिनिश्चित्यशास्त्रतोयुक्तितस्ततोर्वीर्यात्ध्यानवलेनउग्रेणतपसा मनसश्चोद्वियाणां
चऐकाग्र्यंपरमंतपइत्येकाग्रतारूपेणालोचनेन ततःसत्येनावधितेनजीवस्यब्रह्मयोगेनब्रह्माभेदेनानंतधीवाणंमुमोचध्याताकुत्रमुमुचे अथदैत्यनगरेमूलाज्ञानेधीवृतौनष्टायांमू
लाज्ञानस्यनिरन्वयोच्छेदोभवतीतिभावः ॥ ७६ ॥ सर्वप्राणहरानित्यादिश्लोकाःकाव्यशोभाार्थकाः ॥ ७७॥७८॥७९ ॥ न्यक्षाद्वधमित्यादौपृष्ठकथंज्ञानमात्रेणसत्यस्यवस्तुनो
नाशइतितत्राह अग्निनेति अग्निर्विज्ञानधातुर्वाग्वायादृशोयक्षस्तादृशोबलिरितिन्यायेनधर्मयानि पुराणिधियैवरज्जुगवन्नष्टानोत्यर्थः यद्वा शब्दमात्राणितानिशब्देनैवनष्टानिना
श्यनाशकयोर्द्वयोरपिमिथ्यात्वादितिभावः धरणीमित्यादिकथाशोभा ॥ ८० ॥ एवंशंकरेणकल्याणकारेणाजीवेनब्रह्मविद्याऽस्त्रेण त्रीणिपुराणिजाग्रदादीनिप्रदग्धानि ॥ ८१ ॥

तंवाणंत्रिविधंवीर्यात्संधायमनसाप्रभुः ॥ सत्येनब्रह्मयोगेनतपसोग्रेणभारत ७६ मुमोचदैत्यनगरेसर्वप्राणहराञ्छरान् ॥ दीप्तान्कनकवर्णाभान्सुवर्णां
श्वसुनिर्मलान् ७७ मुक्त्वावरशरान्धोरान्सविषानिवपन्नगान् ॥ सुप्रदीप्तैस्त्रिभिर्वाणैर्वैगिभिस्तद्विदारितम् ७८ शरघातप्रदीप्तानिर्विध्याग्राणीवभारत ॥
गोपुराणिपुरैःसाद्वैव्यशीर्यंतनराधिप ७९ अग्निनासंप्रदीप्तानिर्वाह्निगर्भाणिभारत ॥ धरणीं संप्रपद्यंतपुराणिवसुधाधिपः ८० तानिवैदूर्यवर्णानिनिशिखरा
णिगिरेरिव ॥ शंकरेणप्रदग्धानिब्रह्मास्त्रेणापतन्नृप ८१ हतेचत्रिपुरेदेवैर्वाचोहर्षात्किलेरिताः ॥ सर्वान्रजहीतिशत्रूंस्त्वंप्रवृद्धान्पुरुषोत्तम ८२ विष्णुरेवम
हायोगीयोगेनप्रस्मयन्निव ॥ स्तूयतेब्रह्मसदृशैर्ऋषिभिःशंकरेणच ॥ ब्रह्मणासहितैर्देवैःसंपन्नबलपौरुषैः ८३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभवि
ष्यपर्वणित्रिपुरवधोनामत्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३३ ॥ ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हरिवंशेऽष्टवृत्तांताःप्रकीर्त्यतेक्रमोदिताः ॥ तत्राद्यमादिसर्ग
स्तुभूतसर्गस्ततःपरः १ पृथोर्वैन्स्यचारूयानंमनूनांकीर्तनंतथा ॥ वैवस्वतकुलोत्पत्तिर्धुंभुमारकथातथा २ गालवोत्पत्तिरिक्ष्वाकुवंशस्याप्यनुकीर्तनम्
पितृकल्पस्तथोत्पत्तिःसोमस्यचबुधस्यच ३ अमावसोरन्वयस्यकीर्तनंकीर्तिवर्द्धनम् ॥ च्युतिप्रतिष्ठेशकस्यप्रसवःक्षत्रवृद्धजः ४ दिवोदासप्रतिष्ठाचत्रिशं
कोःक्षत्रियस्यच ॥ ययातिचरितंचैवपुरुवंशस्यकीर्तनम् ५ कीर्तनंकृष्णसंभूतेःस्यमंतकमणेस्तथा ॥ संक्षेपात्कीर्तिताविष्णोःप्रादुर्भावास्ततःपरम् ६

अत्रत्रिपुरदाहेमुख्यंकारणंधर्मपुत्रेतिस्तुतिमाह हतेचेति हेपुरुषोत्तम हेधर्मरूपिन् महाविष्णो ॥ ८२ ॥ विष्णुर्धर्मः योगेनसाध्यबुद्ध्याऽनुष्ठितःसन् प्रस्मयन्आश्चर्यमिवस्तू
यते अविद्यामुपजीव्यप्रवृत्तोऽपितामेवमूलउच्छिन्ननीत्याश्चर्यम् तदेवमनेनाध्यायेनकृत्स्नस्यभारतस्यतात्पर्यवर्णितंधर्मवलेनैवविद्योत्पत्ताविद्योच्छेदात्परमानंदाभिव्याकिरि
तिशिवम् ॥ ८३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांत्रिपुरवधोनामत्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

तारकामययुद्धं च ब्रह्मलोकस्य वर्णनम् ॥ योगनिद्रासमुत्थानं विष्णोर्वाक्यं च वेधसः ७ पृथ्वीवाक्यं च देवानामंशावतरणं तथा ॥ ततो नारदवाक्यं च स्वप्न
गर्भविधिस्तथा ८ आर्यास्तवः पुनः कृष्णसमुत्पत्तिः प्रपंचतः ॥ गोब्रजे गमनं विष्णोः शकटस्य निवर्तनम् ९ पूतनायावधोभंगो यमलार्जुनयोरपि ॥ वृ
कसं दर्शनं चैव वृंदावननिवेशनम् १० प्रावृषो वर्णनं चापि यमुनाहददर्शनम् ॥ कालीयस्यापि दमनं धेनुकस्य च भंजनम् ११ प्रलंबनिधनं चैव शरद्वर्णनमे
व च ॥ गिरियज्ञप्रवृत्तिश्च गोवर्द्धनविधारणम् १२ गोविंदस्याभिषेकं च गोपीसंक्रांतिस्तथा ॥ रिष्टासुरस्य निधनमकूरप्रेषणं तथा १३ अंधकस्य च
वाक्यानि केशिनो निधनं तथा ॥ अक्रूरा गमनं चैव नागलोकस्य दर्शनम् १४ धनुर्भंगस्य कथनं कंसवाक्यमतः परम् ॥ कुवलयापीडवधश्चाणूरांधवध
स्तथा १५ कंसस्य निधनं चापि विलापः कंसयोषिताम् ॥ उग्रसेनाभिषेकश्च यादवाश्चासनं तथा १६ प्रत्यागतिर्गुरुकुलादथोत्तारामकृष्णयोः ॥ म
थुरायाश्चोपरोधो जरासंधनिवर्तनम् १७ विकट्ठवाक्यं रामस्य दर्शनं भाषणं तथा ॥ गोमंतारोहणं चापि जरासंधगतिस्तथा १८ गोमंतस्य गिरेर्दाहः करवी
रपुरे गतिः ॥ शृगालस्य वधस्तत्र मथुरा गमनं ततः १९ यमुनाकर्षणं चैव मथुरा प्रक्रमस्तथा ॥ उपायेन वधः कालयवनस्य प्रकीर्तितः ॥ २० ॥ नि
र्माणद्वारवत्यास्तुरुक्मिणीहरणं तथा ॥ विवाहश्चैव रुक्मिण्या रुक्मिणो निधनं तथा २१ बलदेवाह्निकं पुण्यं बलमाहात्म्यमेव च ॥ नरकस्य वधः पारिजा
तस्य हरणं तथा २२ द्वारवत्याविशेषेण पुनर्निर्माणकीर्तनम् ॥ द्वारकायां प्रवेशश्च सभायां च प्रवेशनम् २३ नारदस्य च वाक्यानि वृष्णिवंशानुकीर्तनम् ॥
षट्पुरस्य वधारूयानमेध्यकस्य निर्वहणम् २४ समुद्रयात्रा कृष्णस्य जलक्रीडा कुतूहलम् ॥ तथा भैमप्रवीराणां मधुपानप्रवर्तकम् २४ ततश्छालिक्यगांधर्व
समुदाहरणं हरेः ॥ आनोश्च दुहितुर्भानुमत्याहरणकीर्तनम् २६ शंबरस्य वधश्चैव धन्योपाख्यानमेव च ॥ वासुदेवस्य माहात्म्यं बाणयुद्धं प्रपंचितम् २७ भ
विष्यं पुष्करं चैव प्रपंचेनैव कीर्तितम् ॥ वराहं नारसिंहं च वामनं बहुविस्तरम् २८ कैलासयात्रा कृष्णस्य पौंड्रकस्य वधस्ततः ॥ हंसस्य डिभकस्यैव वधश्चैव प्र
कीर्तितः २९ पुरत्रयस्य संहार इति वृत्तांतसंग्रहः ॥ कथितो नृपशार्दूलसर्वपापप्रणाशनः ३० वृत्तांतं शृणुयाद्यस्तु सायं प्रातः समाहितः ॥ स याति वैष्णवं धा
मलब्धकामः कुरुद्वह ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं भक्तिमुक्तिफलप्रदम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि वृत्तांतसंग्रहो नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ १३४ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि ण्टिकायां वृत्तांतसंग्रहो नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ १३४ ॥

॥ ३१ ॥

॥ ३१ ॥

हरिवंशदति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारतेखि

समाप्तोयं हरिवंशः ॥ अथ श्रवणफलकथनम् ॥ जनमेजय उवाच ॥ हरिवंशे पुराणे तु श्रुते मुनिवरोत्तम ॥ किं फलं किंचिदयं वै तद्ब्रूहि त्वं ममाग्रतः १ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ हरिवंशे पुराणे तु श्रुते च भरतोत्तम ॥ कायिकं वाचिकं चैव मनसा समुपाजितम् २ तत्सर्वं नाशमायाति हि मंसूर्यो दयेयथा ॥ अष्टादशपुरा
णानां श्रवणाद्यत्फलं भवेत् ३ तत्फलं समवाप्नोति वैष्णवो नात्र संशयः ॥ श्लोकाद्वै श्लोकपादं वा हरिवंशसमुद्भवम् ४ शृण्वंति श्रद्धया युक्ता वैष्णवं पदमाप्नुयुः
जंबुद्वीपं समाश्रित्य श्रोतारो दुर्लभाः कलौ ५ भविष्यंति नराराजन्सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ स्त्रीभिश्च पुत्रकामाभिः श्रोतव्यं वैष्णवं यशः ६ दक्षिणाचात्र देया
वै निष्कत्रयसुवर्णकम् ॥ वाचकाय यथा शक्त्या यथोक्तं फलमिच्छता ७ स्वर्णशृंगी च कपिलांसवत्सां वस्त्रसंयुताम् ॥ वाचकाय प्रदद्याद्वा आत्मनः श्रेयसां
क्षया ८ अलंकारं प्रदद्याच्च पाण्यो वै भरतर्षभ ॥ कर्णस्याभरणं दद्याद्धानं च सविशेषतः ९ भूमिदानं समादद्याद्ब्राह्मणाय नराधिप ॥ भूमिदानं समं दानं न भूतं
न भविष्यति १० शृणोति श्रावयेद्वापि हरिवंशं तु यो नरः ॥ सर्वथा पापनिर्मुक्तो वैष्णवं पदमाप्नुयात् ११ पितृनुद्धरते सर्वानेकादशसमुद्भवान् ॥ आत्मानं
समुत्तं चैव स्त्रियं च भरतर्षभ १२ दशांशश्चात्र होमो वै कार्यः श्रोत्रानराधिप ॥ इदं मया तवाग्रे च सर्वं प्रोक्तं नरर्षभ १३ यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
अपुत्रः पुत्रमाप्नोति अधनो धनमाप्नुयात् १४ नरमेधाश्वमेधाभ्यां यत्फलं प्राप्य ते नरैः ॥ तत्फलं लभते नूनं पुराणश्रवणादरेः १५ ब्रह्महाभूणहा गोघ्नः सुरा
पोगुरुतल्पगः ॥ सकृत्पुराणश्रवणात्पूतो भवति नान्यथा १६ इदं मया ते परिकीर्तितं महच्छ्रीकृष्णमाहात्म्यमपारमद्भुतम् ॥ शृण्वन् पठन्नाशु समाप्नुयात् फ
लं यच्चापिलोकेषु सुदुर्लभं महत् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि श्रवणफलकथनं नाम पंचत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
॥ इति हरिवंशग्रंथः समाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ श्रीमज्जगदीश्वरार्पणमस्तु ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

लेपु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां श्रवणफलकथनं नाम पंचत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्दशवंशावतंसश्रीगोविंदसूनोर्नी
लकंठस्य कृतौ भारतभावे दीपे हरिवंशांतर्ग्रथार्थप्रकाशकः समाप्तिमगमत् ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

हरिवंशाख्योऽयं ग्रंथः सुम्बण्यां गोपाळनारायणकम्पनीत्याख्यजनता
धिपतिना नारायणात्मजेन विनायकरायेण स्वकीयमुद्रायन्त्रेऽङ्कित्वा
प्रकाशितः खरसंवत्सरे शकाब्दाः १८१३ ख्रिस्ताब्दाः १८९१.

विक्रीस तयार.

खाली लिहिलेले ग्रन्थ चांगल्या जाड कागदावर मोठ्या सुन्दर टायपानी आह्मी छापिलेले विक्रीस तयार आहेत, प्रत्येक ग्रन्थाच्या दरएक अध्यायापूर्वी उत्कृष्ट चित्रे दिली आहेत, व प्रत्येक पृष्ठाखाली कठीण शब्दांचे अर्थ दिले आहेत.

प्राकृत.	संस्कृत.	संस्कृत.	संस्कृत.
एकनाथी भागवत.....रु. ४ ८	बालमीकी रामायण, सटीक .... रु. १२ ०	अमरमार (संस्कृत इंग्रजी आणि इंग्रजी संस्कृत कोश) ..... रु. १ ०	श्रीनिवासचम्पू: टिप्पणीसमेता .... रु. १ ४
जैमिनी अश्वमेध ३ ८	सुन्दरकाण्ड, वाल्मीकिरामायण १ ०	धातुरूपावली .. ० ३	सुभाषितरत्नाकर: २ ०
संतलीलामृत १ १२	रामायणमाहात्म्य ० ८	ग्रन्थरत्नमाला (मासिक पुस्तक)	आर्याशतक टिप्पणीयुतम् ० २
नाथलीलामृत. २ ०	श्रीमद्विष्णुपुराण सटीक ३ ०	वर्णाची वर्गणी..... ४ ०	अम्बाष्टक सटीकम्..... ० २
पांडवप्रताप..... ३ ०	पौषमासमाहात्म्य ० ६	श्रीभानुदत्तस्य-रसतरङ्गिणी टिप्पणीस..... १ ०	नृसिंहपुराणं टिप्पणीयुतम्..... २ ८
भक्तविजय २ ८	माघमासमाहात्म्य ० १०	श्रीनागनाथस्य-भावशतकं टिप्पणीस..... ० ४	चौरपञ्चाशिका ० २
हरिविजय २ ६	फाल्गुनमासमाहात्म्य. ० ८	शङ्कराचार्यस्य-सुन्दरलहरी टिप्पणीयुता..... ० ४	सिद्धातचंद्रिका सटीका..... ० ६
रामविजय १ ६	मार्गशीर्षमासमाहात्म्य ० ६	अध्यात्मप्रदीपिका पाठान्तरैः समेता ० ६	कलिविडंबनं. ० २
काशीखंड..... ३ ८	ज्येष्ठमासमाहात्म्य ० ६	भागवतचम्पू: टिप्पणीसमेता १ ४	सटीकसच्चर्णिकश्रीमद्भागवतं १२ ०
दासबोध १ १२	आषाढमासमाहात्म्य..... ० ६	कटाक्षशतकम् टिप्पणीयुतम् ० ४	रसतरङ्गिणी टिप्पणीसमेता ० १०
कथासारामृत २ ८	श्रावणमासमाहात्म्य ० ८	कामाक्षिस्तुतिशतकम्..... ० ४	गीतगोरीपतिसटीक ० १२
शिवलीलामृत. ० ८	कार्तिकमासमाहात्म्य..... ० ८	रुष्णामृततरङ्गिका सटीका..... ० ४	नाटवाटप्रहसन्नं टिप्पणीसमेतं ० ६
शनिमाहात्म्य ० २	मलमासमाहात्म्य. ० ६	प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका..... ० ६	उत्तररामचरित्रचम्पू:टिप्पणीसमेता.. ० १०
व्यङ्ग्येशस्तोत्र ० १	मेघदूत ० ३	प्रशस्तिकाशिका ० ६	धर्मविजयनाटकं छायासमेतं ० १०
सिंहासनवत्तिशी ० ३	समासचन्द्रिका..... ० १	विष्णुसहस्रनाम शङ्कराचार्यकृतभाष्यास..... ० ८	श्रीवाग्भट अलंकारशास्त्रं टिप्पणीसमेतम् १ ०
उपयुक्त सर्वसङ्ग्रह (४० विषय).. १ ४	समासचक्र ० १	हलायुधस्य कविरहस्यम् ० ८	सूर्यसहस्रनामावली. ० २
गणेशप्रताप..... ३ ०	शब्दरूपावली ० २	शुकाविरचितं निर्वाणाष्टकम् ० २	देवीसहस्रनामावली ० २
वैद्यधारीपंजाबी (कादंबरी) १-६	भावशतकम् टिप्पणीसहितम् ० ४	भार्गवचम्पू: टिप्पणीसमेता ० ८	गणेशसहस्रनामावली ० २
विक्रमचरित्र ०-१०	रघुनाथविजयचम्पू:..... ० ८		शिवसहस्रनामावली ० २

संस्कृत.

विष्णुसहस्रनाम	५० ० १॥
विष्णुसहस्रनामावली	० २
कृष्णभक्तिचन्द्रिका	० ५
वैद्यमनउत्सव	० ७
कुवल्याश्वविलासः	१ ०
नीतिवाक्यामृतम्	१ ०
राघवपान्डवीयंसटीकम्	२ ०
राधाविनोद सटीक	० २
रामार्यगुच्छा	० २
भागीरथीचम्पूः	१ ४
षट्पदमञ्जरी सटीक	० ४
धातुकारिकावली	० २
भाद्रपदमासमाहात्म्य	० १०
वैशाखमासमाहात्म्य	० ८
रघुवंश इन्द्रजीभाषांतरासहित	२ १२
सप्तशती रेशमी	० ५
भगवतगीतारेशमी	० ५
हारिवंशसटीक	६ ०
अध्यात्मरामायणसटीक	२ ०
सत्यगणपतिव्रतकथा	० ४
चातुर्मासमाहात्म्य	० ८
गायत्रीपुरश्चरण	० ४
चैत्रमासमाहात्म्य	० १२
रतिमन्मथनाटकं छायासमेतम्	० १०
मुद्रलाचार्यकृतआर्यासटीक	० १०

संस्कृत.

भामिनीविलासः सटीकः	५० १ ०
महाभारत सटीक	४० ०
श्रीकृष्णजन्मखंड	३ ८
देवीभागवत	५ ०
गीताश्रीधरी टीका	१ ४
ऋग्वेदसंहिता	४ ०
ऋग्वेद सायनाचार्यकृतभाष्यासहीत	५० ०
धर्मसिंधु	३ ०
विजयध्वजी भागवत	१० ०
स्तोत्ररत्नाकर	१ ०
बोधायनसनिर्णयप्रयोगमाला	८ ०
मार्कण्डेय पुराण	४ ८
ऋग्वेदी ब्रह्मकर्म	३ ८
हिरण्यकेशी ब्रह्मकर्म	४ ०
व्रतगज टिप्पणीसहीत	५ ०
पंचदशी सटीक	३ ०
यजुर्वेद (तैत्तिरीयकृष्ण) संहिता	३ ०
योगवासिष्ठ सटीक	२० ०
अमरकोश सटीक	१ ०
हठयोगप्रदीपिका सटीक	२ ८
बृहज्जातक सटीक	२ ०
वीरसिंहावलोकन	१ १२
शंकरानंदीगीता	५ ०
सतोपख्यानरामायण	१ ८
महाशिवपुराणम् सटीकम्	१६ ०

संस्कृत.

श्रीमद्भागवतं विजयध्वजीसं०	५० १ ० ०
आनन्द रामायणम्	५ ०
श्रीमद्भागवतं गूढकात्मकं	३ ८
गरुडपुराणं (प्रेतकल्पः) सटीकम्	१ ०
स्तोत्ररत्नाकर	१ ०
सिद्धान्तकौमुदी	२ ८
क्रियापद प्रकाशः	० १२
रामाश्वमेध	२ ८
कथासरित्सागर	६ ०
कुवल्यानन्द सटीक	१ ८
दशकुमार चरित्र	१ ८
पञ्चदशी सटीक	३ ०
गीतगोविन्द सटीक	१ ०
श्रीवेङ्कटेश महात्म्य	५ ०
कुमार सम्भव	२ ०
मध्वविजयमूळ	० १२
भोजचम्पूः	१ ०
अमरकोशमूळ	० ८
मध्वविजय सटीक	५ ०
अनुभूति प्रकाश	२ ४
अमरकोश (रामाश्रमी टीका) ..	५ ०
बाणकृत कादंबरी सटीक	५ ०
रामाश्वमेध	३ ०
किराताजुनीय काव्य	२ ०
मनुस्मृति सटीक	२ ०

संस्कृत.

गीतामधुसूदनी टीका	५० ४ ०
गीतामृततरङ्गिणी भाषाटीका	१ ४
बृहज्ज्योतिषार्णव सटीक	७ ०
सर्वार्थचिन्तामणि	० १२
भोजप्रबंध	० ८
शाकुन्तलनाटक सटीक	१ ४
पञ्चरत्नीगीता	० ७
लघुकौमुदी	० ६
हितोपदेश	० ८
नलचम्पूः सटीक	२ ०
रघुवंश सटीक	१ ०
तर्कसंग्रह	० ६
साम्बपुराण	२ ०
गर्गसंहिता	४ ०
एकादशीमाहात्म्य	० १०
संस्कार भास्कर	३ ०
चिकित्साक्रमकल्पवली	३ ०

याखेरीज आमुचे बुकडीपोंत मराठी, इङ्गजी संस्कृत, गुजराथी, हिन्दुस्थानी, शालोपयोगी, इत्यादि सर्व प्रकारची पुस्तके माफक दराने मिळतील.

गोपाळ नारायण आणि कंपनी,

बुकसेल्स, मुंबई.

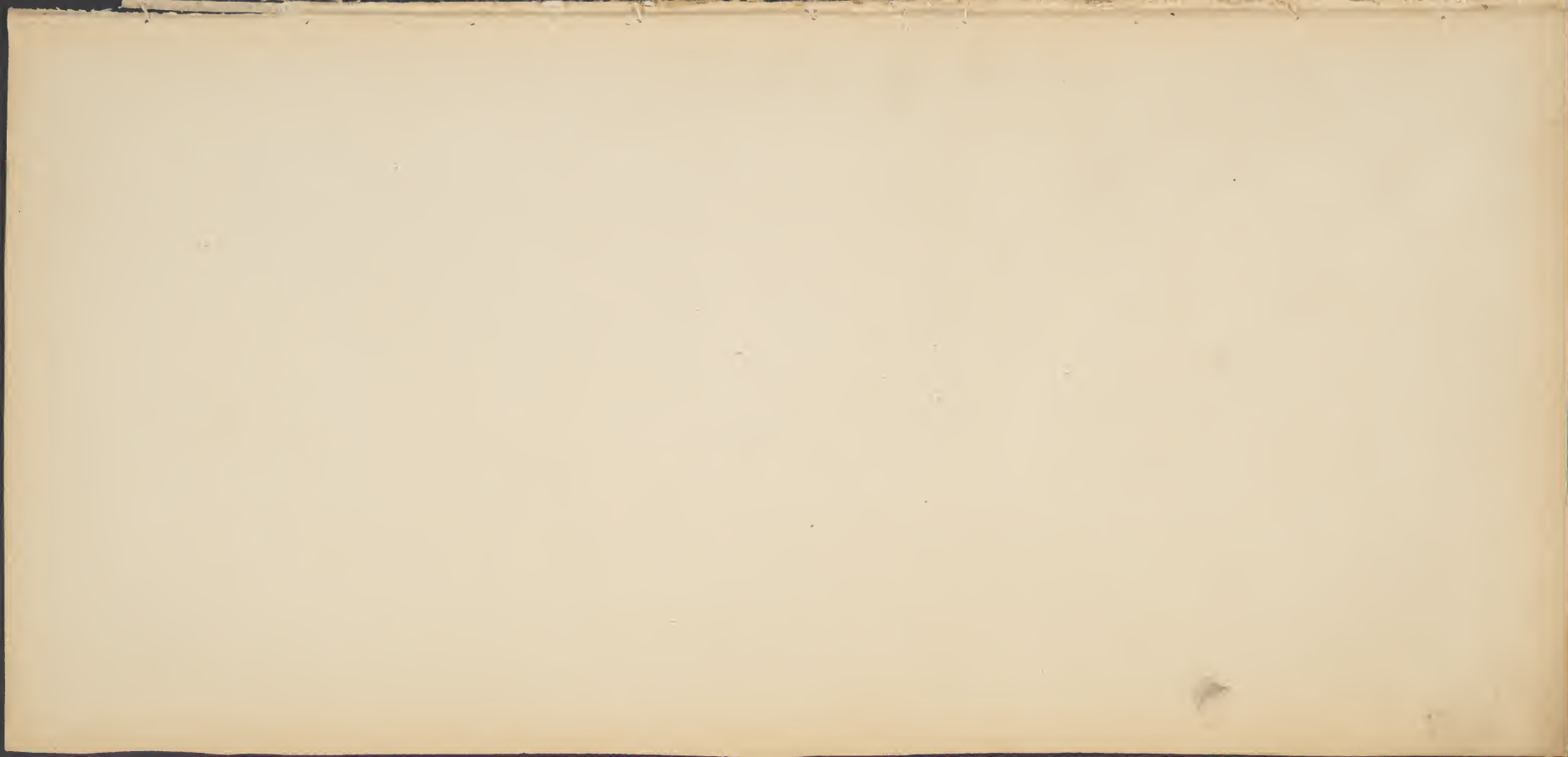
कालिकादेवी रोड,

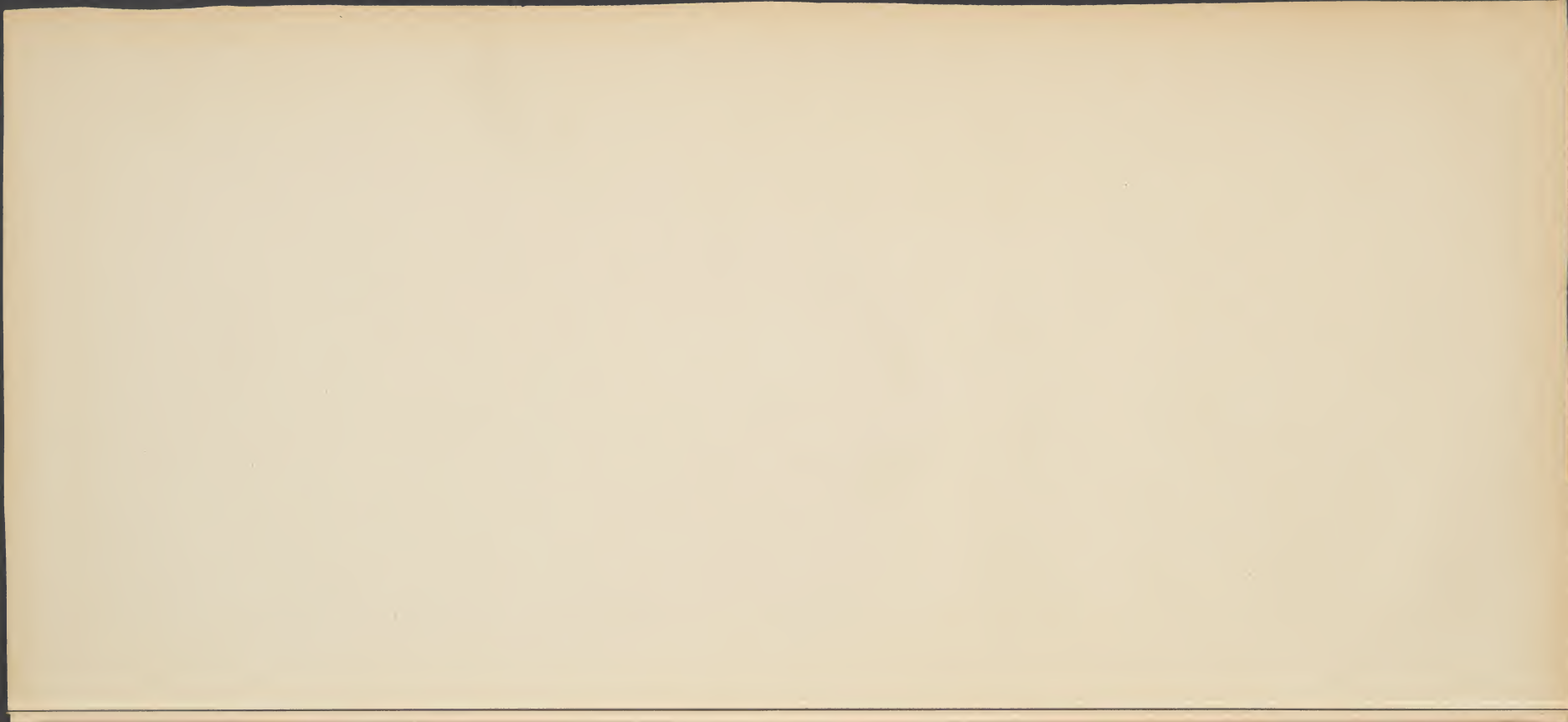

COLUMBIA
UNIVERSITY
LIBRARY

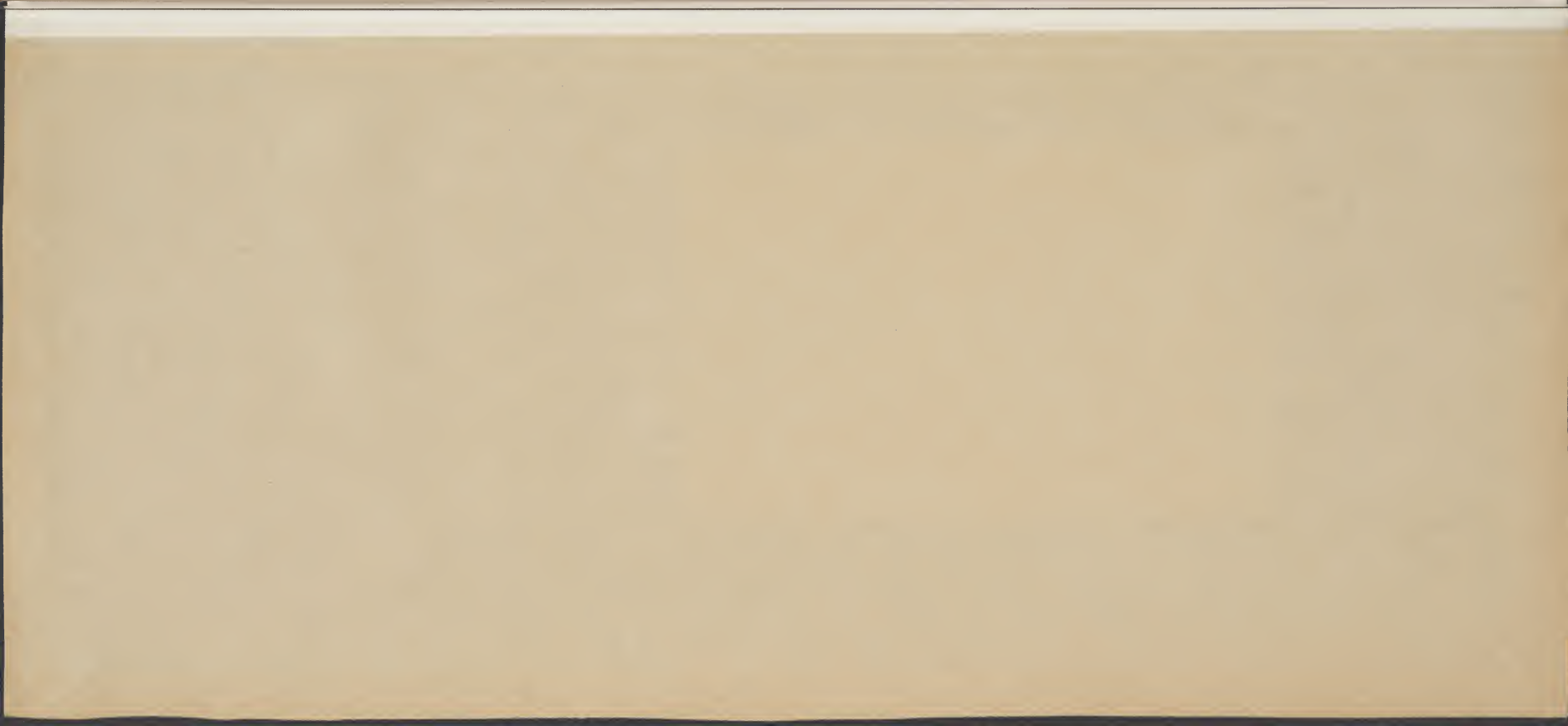
॥ इति श्रीहरिवंशः टीकासमेतः संपूर्णः ॥

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARY

This book is due on the date indicated below, or at the expiration of a definite period after the date of borrowing, as provided by the rules of the Library or by special arrangement with the Librarian in charge.

[illegible]

AUG 10 1939

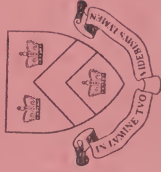
11385286

892.1M27

R

PLEASE DO NOT REMOVE
A TWO DOLLAR FINE WILL
BE CHARGED FOR THE LOSS
OR MUTILATION OF THIS CARD

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

LOC
CALL NUMBER / MAIN ENTRY

UTC 22693

